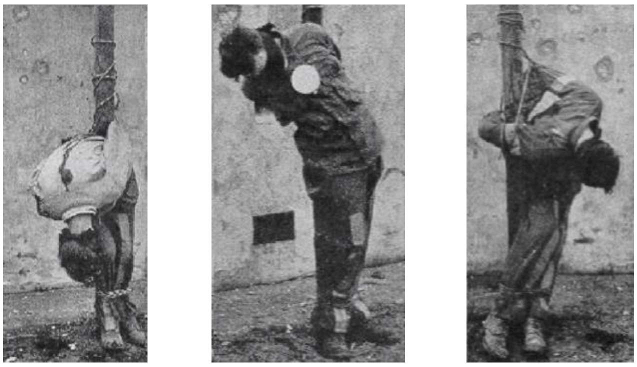
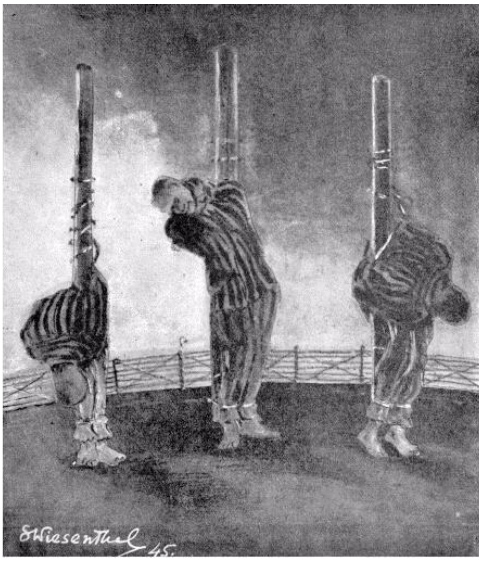
HOLOCAUST HERZIEN

I

Foto's in *Life* (1945) met bijschrift: *"Na de executie zakken de Duitse spionnen ineen en hangen aan de palen. De muur is doorzeefd met kogelgaten. De gevangenen weigerden bijstand van een US aalmoezenier. Zij bleven kalm en zongen Duitse patriottische liederen."*

'Nazi-jager' Wiesenthal plagieerde de foto's van gefusilleerde Duitse soldaten uit *Life* van 11 juni 1945 en maakte daarvan een tekening welke volgens hem gemartelde gevangenen in kamp Mauthausen moeten voorstellen.

Zijn bijschrift luidt:
"Markies De Sade zou met wellust zijn vervuld als hij een galg in dat concentratiekamp had gezien. Zijn trouwe volgelingen, de SS-beulen, zijn op executiedagen opgewonden. Het geeft afwisseling, niet steeds dat eentonige doodschieten en doodslaan, maar iets wat je kunt fotograferen. Er wordt gewed om rondjes bier hoe lang de gevangene het uithoudt. Hij mag niet te vroeg sterven. Als dat dreigt, wordt hij losgemaakt en zodra hij wat hersteld is verder gegaan..... Tot meerdere glorie van de Duivel!

(Oud-Oostenrijks Kanselier Bruno Kreisky noemde Wiesenthal "een voormalig Gestapo-agent die 'maffia methoden' gebruikte, aan wie in geen enkel opzicht morele autoriteit mag worden toegekend".[1])

Vrijheid is het recht, tegen anderen te zeggen wat zij niet willen horen.
GEORGE ORWELL

Colofon

Titel: *Holocaust Herzien. Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*
Auteur: Jurgen H. Breedeveld (pseud.)

Grafische vormgeving: Jurgen H. Breedeveld
Productie: Jurgen H. Breedeveld
Verspreiding: Controlled circulation onder voorwaarden vermeld in de Disclaimer; tevens toegankelijk op beveiligde datadrager.
Lettertype: Palatino Linotype, 10/12, 0,4 pt. Condensed.

I/28/25

Jurgen H. Breedeveld

Holocaust Herzien

Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie

DEEL I

Inhoudsopgave

Voor hen die hun verstand hebben uitbesteed aan
'deskundigen' en de media: ***Denk zelf!***

Gij zult de Waarheid kennen
en de Waarheid maakt u vrij!
JEZUS CHRISTUS

Zie ons vandaag: *Alles is omgekeerd aan wat het behoort te zijn.*
Artsen vernietigen onze gezondheid, advocaten de wetten, economen de economie,
rechters de rechtvaardigheid, banken onze financiën, universiteiten onze kennis,
kunstenaars onze kunst, regeringen onze vrijheid, de media onze informatie, pedagogen
onze jeugd, religies de spiritualiteit en historici de geschiedenis.
Vrij naar **MICHAEL ELLNER**

De meest tirannieke overheden zijn die welke gedachten tot misdaad maken,
want ieder heeft een onvervreemdbaar recht op zijn gedachten.
BARUCH SPINOZA

"En zich niet begeven tot Joodse fabelen, en geboden der mensen,
die hen van de waarheid afkeren."
Statenbijbel TITUS 1:14

Waarheid kan niet anti-semitisch zijn
ROBERT FAURISSON

Wie in onze democratie de waarheid zegt,
wordt door de massa gedood
PLATO, Grieks filosoof, 427-374 v.Chr.

In tijden van universeel bedrog,
is spreken van waarheid een revolutionaire daad.
GEORGE ORWELL

De verleden tijd is geen verleden.
WILLIAM FAULKNER

"Een van de afschuwelijkste eigenschappen van oorlog is, dat alle propaganda, alle
geschreeuw, alle leugens en haat, altijd komt van lieden die NIET vechten."
GEORGE ORWELL

Slechts één ding is mooi aan een leugen:
Ze is tijdelijk.
JURGEN H. BREEDEVELD

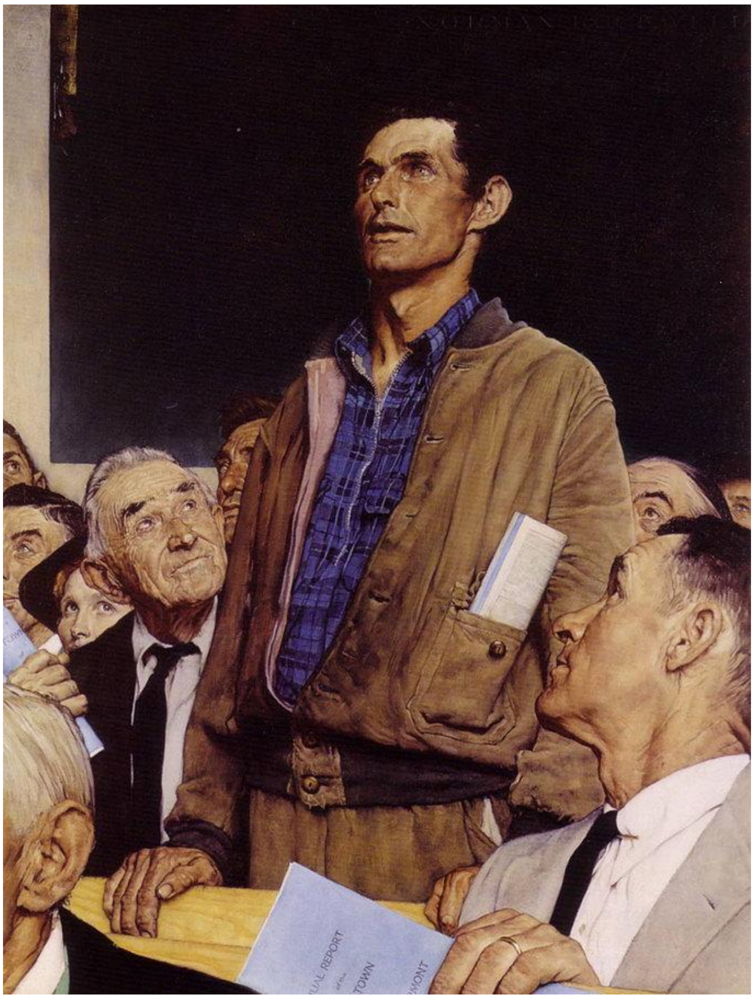
Een onderzoeker van planten en dieren is een bioloog.
Een onderzoeker van planeten is een astronoom.
Een onderzoeker van de Holocaust is een antisemiet.
DEEDEE, *Weestwaakzaam.punt.nl*

Weten waar geen twijfel mogelijk is, is geen weten.
WITTGENSTEIN

We kunnen er bijna zeker van zijn de toekomst fout te zien,
als we het verleden fout zien.
G. K. CHESTERTON

Wie de waarheid zoekt, zal leugens vinden.
FRÉ MOREL

Er is maar één zonde, die tegen de hele mensheid en het nageslacht kan worden begaan:
vervalsing van de Geschiedenis.
FRIEDRICH HEBBEL

Norman Rockwell, 'The Four Freedoms': *Freedom of Speech.*

Opgedragen aan: **Siegfried Verbeke,**
die kennis boven geloof plaatste en de moed had die kennis bekend te maken.

Als u ze niet wilt….,

schudt niet aan deze boom !

0. *Verantwoording*

Ben Ik nu uw vijand geworden, u de waarheid zeggende?
Galaten, 4:16

Waarheid. Daarover gaat dit werk. Waarheid over wat wordt genoemd 'de Holocaust'. Die is onder een lawine van verhalen, boeken, films, vertelsels, verzinsels, leugens en overdrijvingen, compleet bedolven en verworden tot een religieus-politieke mythe.
Schopenhauer schreef: "Wat het vinden van waarheid het meest in de weg staat is niet de uit de dingen zelf voortkomende en tot dwaling verleidende valse schijn, noch de zwakte van het verstand, maar de vooropgezette mening, het vooroordeel, dat zich als een *a priori* tegenover de waarheid stelt."

Louis Bardèche, Frans Holocaustscepticus, zei over waarheid: "Ik weet niet of Waarheid bestaat en velen zeggen mij dat ze niet bestaat. Maar ik weet dat Leugens bestaan".[2] Er zijn kleine, persoonlijke leugens, grote leugens en mondiale leugens. Die laatste zijn levensgevaarlijk en bepalend voor leven en dood van miljoenen mensen. Bijvoorbeeld die van de *'massavernietigingswapens'* van Sadam Hoessein, die de weg vrij maakten voor een oorlog met ontelbare dodelijke slachtoffers, gewonden en verminkten en een ontwrichte regio. Andere de hetze tegen Iran, de fictie van een 'Uitverkoren Volk' en de daarmee verbonden apartheidsstaat Israël. Van hetzelfde kaliber is de Holocaustmythe, een theologisch-ideologische versie van beweerde gebeurtenissen met joden tijdens de naziperiode.[3]

Ook die is vol demonische onmenselijkheden, sadisme, peilloze slechtheid van Duitse mensen, absolute onschuld van slachtoffers en helden en rijk aan bovennatuurlijke Wonderen.

Men moet een bijna masochistische inslag hebben om die 'Holocaust'[4] kritisch te willen behandelen zoals dit werk doet: dwars tegen de machtige moloch van machtsgroepen, overheid, gevestigde reputaties, media en publieke opinie in. Een onderwerp, waarover bij het grote publiek nauwelijks twijfel bestaat, wetenschap, censuurmedia en politiek eenstemmig zijn, waarop een sociaal taboe rust en waarbij men barrières van emotionele aversie en maatschappelijke verbanning opzij moet zetten alvorens kritiek te uiten. Freud wist immers al dat wie een taboe aan de orde stelt, zelf taboe wordt. Wie de moed heeft op goede gronden te beweren: "er zijn geen concrete bewijzen voor systematische uitroeiing van de joden in gaskamers en het aantal omgekomen joden was aanzienlijk minder dan zes miljoen" kan slechts onbegrip verwachten en reacties als: "natuurlijk, er waren ook nooit mensen op de maan!"

Dat is dan wel de vriendelijkste veroordeling, want anderen zullen hem houden voor intellectueel gestoord en als de argumenten sterker blijken dan op het eerste gezicht gedacht, hem bestempelen als immoreel, 'neo-nazi', 'fascist', 'anti-semiet', 'racist', 'Holocaustontkenner', 'negationist' of aanverwante *hatespeech.*

Op de JHV rust een verstikkend maatschappelijk, politiek correct taboe, dat elke vorm van twijfel en kritiek onderdrukt. Men moet zijn woorden op een goudschaaltje wegen om niet het slachtoffer te worden van sociaal-maatschappelijke uitsluiting en *ad hominem* aantijgingen. Men snoert zichzelf liever de mond, telkens weer als aperte onzinnigheden over 'de Holocaust' worden gedebiteerd. Zeker als die afkomstig zijn van prominente joden, hoogwaardigheidsbekleders, overlevenden of nabestaanden. De kans op emotionele uitbarstingen, een onaangename sfeer of justitiële vervolging is levensgroot. Het subjectieve *'beledigen van een bevolkingsgroep'* (geïnstrumentaliseerd via het hier valse *'racisme'*), heeft primaat over debat en waarheidsvinding.[5] Bovendien wenst een deel van het publiek de waarheid niet te weten omdat die de eigen goedgelovigheid en behoefte aan zondebokken al te nadrukkelijk blootlegt: *Eerst verdwijnt de waarheid, daarna de wil haar te kennen.*

Ieder die de kennis en moed bezit om het Holocaustverhaal en dan met name fabrieksmatige systematische uitroeiing van Zes Miljoen joden in gaskamers, beargumenteerd te bekritiseren, wacht aan hysterie grenzende *haat,* sociale uitsluiting, maatschappelijke isolatie en juridische vervolging. Een van 'Holocaustontkenning', 'revisionisme' of 'negationisme' beschuldigde wordt uitgestoten en is, ongeacht feiten en argumenten, afgedaan. Zijn reputatie vernietigd en maatschappelijk leven verwoest.[6]
Waarom risico's nemen en zich daaraan blootstellen? De studie ervan kost zeeën van tijd, vrienden maak je er niet mee, geld of een carrière al helemaal niet. Niettemin is de reden ervoor heel simpel: *waarheid.*

Schrijver, dissident en later eerste president van het niet-communistische Tsjecho-Slowakije, Vaclav Havel, schreef: *"Je wordt geen 'dissident' omdat je op een dag besluit voor zo'n ongebruikelijke loopbaan te kiezen. Je wordt erin betrokken door je verantwoordelijkheidsgevoel en complexe omstandigheden. Je wordt uit de bestaande structuur getrokken en daarmee in een conflictsituatie geplaatst. Het begint als een poging je werk goed te doen en eindigt ermee dat je als Vijand van het Volk wordt gebrandmerkt. Een dissident werkt niet in de sfeer van reële macht. Hij streeft niet naar een loopbaan en vergaart geen stemmen. Hij is niet uit op de gunst van het publiek. Hij geeft niets en belooft niets. Als hij al iets kan bieden, is het zijn eigen huid – hij offert die uitsluitend omdat hij geen ander middel heeft de waarheid waar hij voor staat uit te drukken. Zijn activiteiten drukken eenvoudig zijn waardigheid als burger uit, ongeacht de offers."*

Gelijk Havel, was voor mij de keuze tussen de waarheid te kennen en daar niemand een plezier mee te doen, of de leugen te prediken en bijval te oogsten, niet moeilijk.
Goethe's aforisme *'Met het weten groeit de twijfel'* bleek voor mij voor wat 'de Holocaust' betreft juist. Het gaf mij het inzicht dat er maar één manier is om de waarheid over het Holocaustverhaal te benaderen: *zelf* aan de hand van *alle* beschikbare bronnen, ook verketterde en dissidente, de rampzalige gebeurtenissen met joden in WO II kritisch te onderzoeken en te evalueren. Ik ben mij er daarna van bewust geworden dat dit onschuldig lijkende standpunt – *zelf de feiten onderzoeken en zelf tot een conclusie komen* – door het Holocaust-establishment de meest gehate opvatting is en ***met alle middelen wordt bestreden.***
Een kritische grondhouding en intense belangstelling voor en studie van dit complexe onderwerp verschaften de noodzakelijke kennis voor deze publicatie. Belangrijk was ook geen verplichtende bindingen te hebben met instituties, politieke of maatschappelijke bewegingen, enz. Niet gebonden zijn aan dominante opvattingen, vrij gebruik kunnen maken van informatie uit *alle* relevante bronnen en onafhankelijk conclusies kunnen trekken, is een *conditio sine qua non* voor waarheid. Aan die voorwaarden kunnen de *'de-Holocaust-is-my-job'* historici niet voldoen.

Er waren belangrijke objectieve redenen om dit werk te ondernemen:

- De twijfels en onduidelijkheden waarmee 'de Holocaust' is omgeven. Wat is bewezen en wat niet? **Wat is waar en wat is niet waar?**

- **Nieuwe feiten** tegenover **onmogelijkheden** in de officiële versie.

- Verbijsterende **onjuistheden** en onbetrouwbaarheid in aantallen, interpretaties en conclusies van de officiële Holocaust'wetenschap'.

- De sterk politiserende, ideologiserende en emotionaliserende benadering van dit *historische* onderwerp door de wetgever en in het onderwijs.

- De *barrières* tegen open en eerlijke discussie door vervolging, censuur, onderzoeksonvrijheid, enz. Open en vrij debat is *de enige manier* om tot waarheid te komen. Waarom is dat voor 'de Holocaust' verboden? Wat wordt er verborgen? Waarvoor is men bang?

- Deze barrières maken kritiek op en revisie van de dominant opgelegde JHV onmogelijk; ze faciliteren geschiedvervalsing en ideologische fraude.

- Het absolute *failliet* van Holocaustpropaganda en Holocaustindustrie als middel om mensenrechtenschendingen, haat, racisme en oorlogsmisdaden te voorkomen.
Integendeel, de Joodse Holocaust Versie is bedoeld om het Lijden van het 'Uitverkoren Volk' te vereeuwigen en de gebrandmerkte 'veroorzakers' van dat lijden (niet-joden) des te grondiger te kunnen *haten.*

- De in het leven geroepen *nieuwe Geloofsvervolging* en *Inquisitie,* nl. die om de *nieuwe Ketters* ('Holocaustontkenners) te bezweren.

Omdat in Nederland geen literatuur bestaat die serieus op deze en andere vragen ingaat, wil dit werk een aanzet geven tot de behandeling ervan.

Deze zoektocht naar waarheid geeft gefundeerde antwoorden op vragen als wat is bewezen en niet bewezen over gaskamers, wat is waar van het aantal Zes Miljoen vergaste joden en "waar zijn zij dan gebleven?"

Het belang van vrije en open discussie over deze periode uit de recente geschiedenis kan in het huidig eenzijdige, religieus-politieke klimaat van indoctrinatie niet genoeg worden benadrukt. De daarover heersende onderdrukking van vrije meningsuiting is niet alleen een ondemocratische breideling van Mensenrechten, het heeft er ook toe geleid dat onwaarheden en mythes over 'de Holocaust' kunnen groeien en bloeien.

Het is daardoor zelfs *onmogelijk* via de gangbare wetenschappelijke en aanverwante literatuur een betrouwbaar beeld daarover te krijgen. Die literatuur is zo mogelijk nog meer zwart-wit dan beelden uit die afschuwelijke tijd en volkomen onbruikbaar voor waarheidsvinding. Ze kenmerkt zich door gepostuleerde uitgangspunten en ideologische moraaltheologie, waarin feiten en objectiviteit ondergeschikt zijn aan politieke en maatschappelijke conventies. Selectieve bronnenkeuze en afwezigheid van kritiek is daarin de norm. Deze ban op wetenschapskritiek en tegenspraak maakt de JHV tot een pandemonium van historische fouten, aannames, tegenstrijdigheden, fantasieën en onwaar gebleken gruwelen. Gekrompen hoofden, zeep van jodenvet, lampenkappen van mensenhuid, sadistische medische experimenten, gepostuleerde foltering, valse en verzonnen gaskamers, vacuümkamers, levende verbrandingen, onmogelijk hoge aantallen vermoorde joden, Roma's,[7] homoseksuelen,[8] enz., het zijn slechts enkele van de vele valse accenten die het verhaal van de Joodse Holocaust-Versie moeten ondersteunen.

Die officiële geschiedenis kent ook grote witte vlekken: geen forensisch onderzoek, ononderzochte regio's en gebeurtenissen, verborgen documenten, verzwegen transporten *uit* Auschwitz etc., maar bovenal een cruciaal 'zwart gat' over alles wat er in de Sovjet-Unie gebeurde met joden. Volgens Hilberg is daarover zelfs 80% onbekend. Genoeg *Terra incognito* om twijfels op te roepen bij het stereotiep ". . . alle niet in Auschwitz geregistreerde joden gingen rechtstreeks de gaskamer in".

Wat was überhaupt het nut van registratie van gevangenen als het doel was hen 'systematisch' volgens een 'geheim' plan, waarover in 'codetaal' zou zijn gecommuniceerd, te vermoorden?

Welke betekenis moet worden toegekend aan het juridisch wangedrocht Internationaal Militair Tribunaal (IMT), met partijdige rechters, geprivilegieerde getuigen, boycot van technisch bewijs, foltering van beklaagden, 'algemeen bekende feiten', schertsverdediging en valse en vervalste documenten? Aan *na de oorlog* 'nagebouwde' gaskamers, het taboe op onafhankelijk onderzoek, gevangenisstraf voor dissidente meningen, enz.

Waarom vinden we daarvan *niets* terug in de JHV-geschiedschrijving'? Alleen dat al maakt duidelijk dat met deze versie van alles mis is.

Als het op waarheidsvinding aankomt, kan men eenvoudig *geen vertrouwen* stellen in het gros van de literatuur. Die geeft de gebeurtenissen sterk *eenzijdig* weer, volgens de – wat ik noem – *postulerende cirkelredenering, pro domo* de eigen zaak dienend, met absolute schurken, volmaakt onschuldigen, absoluut Kwaad tegen absoluut Goed, Licht tegen Duisternis, Mensen tegen Demonen, waarbij, als in een sprookje, in 1945 het Goede overwon.

Hoe eenzijdig die beoordeling en berichtgeving was en is, blijkt als men het fenomeen *oorlogsmisdadigers* beziet. Vrijwel *alle* Duitse militairen, functionarissen en tientallen organisaties worden bestempeld als *misdadig*, terwijl aan geallieerde zijde, inclusief Sovjets, *nooit één* oorlogsmisdadiger is veroordeeld.

Hoe grondiger men de mainstream-literatuur bestudeert, hoe duidelijker wordt dat deze eenzijdige compilatie van halve waarheden, hele leugens en gekoesterde mythes eenvoudig niet in overeenstemming *kan* zijn met historische waarheid.

Ze is erop gericht de mythische kern in stand te houden, uit te breiden en te cultiveren en daarin past geen herziening of nuancering.

Twijfels krijgen daardoor uiteindelijk de overhand. Twijfels over de veronderstelde, de perversiteit overschrijdende morele inferioriteit van het Duitse volk, dat blijkens dit verhaal als enige in de geschiedenis op sadistische wijze, ja met sadistisch plezier, miljoenen onschuldige mensen in gaskamers de dood zou hebben ingejaagd. Twijfels ook over de impliciete naïviteit van joodse mensen, die zich met hun kinderen, ouders, enz. zonder slag of stoot miljoenvoudig zo maar lieten vergassen.

Aldus is twijfel gerechtvaardigd bij de wijze waarop deze verschrikkelijke gebeurtenissen door politiek, geschiedschrijving en censuurmedia worden gepresenteerd. Dat kenmerkt zich door flagrante eenzijdigheid, groteske onwaarheden, weglating van belangrijke omstandigheden, overdrijving, beschuldigingen zonder bewijs, kortom, indoctrinatie, demonisering en uiteindelijk *haat*. Niet alleen op details, ook over kernpunten uit het officiële verslag: de Joodse Holocaust-Versie (JHV).

Het Duitse volk, dat 's werelds grootste kunstenaars, filosofen, geleerden, uitvinders, componisten, musici, enz. voortbracht zou, zonder noemenswaardig protest, op last van een fanatiek charlatan, de meest monsterlijke massamoord ooit hebben gepleegd. Het zou zich daarmee moreel negatief onderscheiden van andere volkeren als bijvoorbeeld Nederlanders, Amerikanen, Afrikanen of Israëli's. Hoe geloofwaardig is dat?

In West-Europa was het gedrag van de Duitse bezetter tegen de bevolking in het algemeen gematigd. Wie niet joods was en zich niet subversief opstelde, had behalve de door de oorlog veroorzaakte omstandigheden,

weinig te vrezen. Uitzondering waren incidenten waarbij – ondanks waarschuwingen en conform het oorlogsrecht – onschuldige burgers werden gegijzeld of geëxecuteerd als represaille voor door in burgerkleding opererende verzetsmensen gepleegde aanslagen en sabotage.
Het gedrag van de Duitse bezetter tegenover de Europese burgerbevolking kan ook gematigd worden genoemd als men het vergelijkt met latere bezettingen, bijv. die in de door de Sovjets bezette delen van Duitsland, die door Israëli's in Palestina en Libanon, die door de VS in Irak, Afghanistan, enz.
Echter, als het erom gaat 'de Duitsers', 'de nazi's', 'de SS' of 'de fascisten' van de meest ongeloofwaardige gruwelen te beschuldigen, blijkt het niet nodig dit op waarheid te controleren: hun onmenselijkheid en perfiditeit zijn immers sinds de schoolbanken 'algemeen bekend'?
Er waren toch duizenden getuigen, er waren toch deportaties, concentratiekampen, jodenvervolging, ontelbare slachtoffers en de verschrikkelijke beelden van Duitse kampen na de bevrijding? Geen zinnig mens kan dat ontkennen. Wie dat ontkent is óf niet op de hoogte, óf toe aan psychiatrische hulp. Er is ook niets blijvends te winnen door te doen alsof Nazi-Duitsland niet was wat het was, *of alsof het was wat het niet was.*

Toen bekend werd dat in de kampen in Duitsland en Oostenrijk geen joden of andere gevangenen waren 'vergast', was ik geschokt. Hoe kon dat met die *duizenden* verklaringen en 'getuigenissen' van hen die na de oorlog getuigden hoe in Buchenwald, Dachau, Bergen-Belsen, Sachsenhausen, enz., tien-, nee honderdduizenden mensen in 'gaskamers' werden vergast? *"Echt, ik heb het zelf, met eigen ogen gezien!" "Mijn hele familie is daar vergast!"* verklaarden zij voor rechtbanken en in talloze boeken.[9] Al deze 'ooggetuigen' over 'vergassingen in Duitsland bleken dus 45 jaar na de oorlog regelrechte fantasten. En wat te denken van historici van naam, die in gedetailleerde standaardwerken ongecontroleerd deze valse getuigenissen gretig opnamen als 'feiten'? [10]
Valse en dubieuze getuigenissen, niet slechts over kampen in de Westerse Zone, maar ook en vooral over de lange tijd ontoegankelijk gehouden kampen in de Sovjetzone. Daar zo mogelijk nog kwalijker. Niet alleen voerden de Sovjets 'getuigen' van de meest doorzichtige onzin op, zij bleken zelf de grootste leugenaars en vervalsers. Daarvoor behoeft men slechts te verwijzen naar de Sovjet-'deskundigenrapporten', maaksels voor Neurenberg, over Auschwitz ('4 miljoen doden'), Majdanek ('1,5 miljoen doden') Treblinka ('3 miljoen doden'), Belzec ('3 miljoen doden'), de door henzelf gepleegde massamoorden bij Katyn en Vinnitsa, enz.

Konden een Hitler en zijn nazi-ideologie in enkele jaren het Duitse volk zo degenereren dat zij zonder protest miljoenen onschuldige mensen als vee in gaskamers vermoordden? Er zijn immers ook al geen documenten of getuigenissen over Duitsers die terechtstonden of gestraft werden voor weigering, sabotage of protest? En dat terwijl joodse historici beweren dat

het Duitse volk op de hoogte zou zijn geweest van deze vernietiging en de wijze waarop? (Anderen spreken dan weer van een streng bewaakt 'staatsgeheim', al naar het verhaal-van-de-dag vereist.)

Redeloze Duitse moordzucht, ongekende naïviteit van joodse slachtoffers en 'strikte geheimhouding', de kwintessens van het Holocaustverhaal, zijn objectief gezien *onmogelijk.* Is het daarom dat er *geen forensisch bewijs* bestaat van systematische massavergassingen? En ook niet van een opdracht daartoe van Hitler of enige andere hoge nazi? Over de *numerus fixus* van zes miljoen door de Duitsers vermoorde joden is het laatste woord evenmin gezegd. Wel over *stoffelijke resten* van zes miljoen: daarvan is *nooit een fractie aangetroffen*.

Dit werk poogt niet Duitse misdaden te verdedigen, maar de waarheid.

Maar, wat is dan die 'waarheid' over 'de Holocaust'? Wat is 'historische waarheid'? Wat is überhaupt 'waarheid'? Een ondoordringbaar geheim, een relatief of subjectief begrip, of onder bepaalde omstandigheden toch eenduidig vaststelbaar? Filosofische vragen, waarin ik mij niet te diep wil begeven. Ik beperk mij tot 'waarheid' die objectief, concreet, controleerbaar en logisch/forensisch vaststelbaar is.

Voor dialectici en historici: 'waarheid' staat hier voor het optimaal *benaderen* van het waarheidsideaal. *Conditio sine qua non* is echter dat *alle* relevante zaken, gebeurtenissen, partijen, meningen, feiten, bronnen, enz. objectief in aanmerking worden genomen; niet slechts die van één kant. Omdat historiografie en berichtgeving over 'de Holocaust' ongekend eenzijdig *pro domo* zijn en kritische en wetenschapskritische informatie stelselmatig worden onderdrukt, voldoet het Holocaustverhaal,[11] de JHV, *per definitie* niet aan het waarheidscriterium. Niettemin, ***u heeft recht op Waarheid!***

Toen ik nog vanzelfsprekend in de Joodse Holocaust-Versie geloofde, vroeg ik mij af welke dwaas zoiets concreets in twijfel kon trekken. Maar na kennis te hebben genomen van het Holocaustrevisionisme kwam het moment van waarheid. Niet door een alternatieve voorstelling van gebeurtenissen, maar door de vele onwaarheden en overdrijvingen in het verhaal, waarin ik voorheen zonder na te denken geloofde.

Al bij summier feitenonderzoek bleek het semi-officiële verhaal op essentiële punten geen stand te houden. Onderzoek, dat in veel Europese landen domweg *strafbaar* is![12] 'Overweldigend' genoemde 'bewijzen' bleken mondelinge getuigenissen – de meest onbetrouwbare bewijsvorm – veelal onder dubieuze omstandigheden afgelegd en in laatste instantie onbewezen. Niet één authentieke 'gaskamer' kan worden getoond en die welke aan toeristen worden voorgeschoteld zijn naoorlogse *vervalsingen*. Het aantal 'Zes Miljoen' is vooral een joods-religieus begrip, niet in relatie staand tot het werkelijke aantal joodse slachtoffers.

Voor de als vaststaand gepresenteerde hoofdzaken blijken geen ondersteunende documenten te bestaan, afgezien van dubieuze documenten in 'geheimtaal' in combinatie met 'absolute geheimhouding': twee belangrijke, maar onbewezen naoorlogse *ficties*.

Omdat forensisch bewijs voor gaskamers ontbreekt, hebben de veelal tegenstrijdige en indirecte getuigenissen nauwelijks bewijskracht. Getuigenissen en verklaringen zonder forensisch bewijs zijn een lege dop. Wat aan concreet forensisch onderzoek werd verricht wijst daarentegen in een andere richting. De als gaskamers gepresenteerde ruimten bleken bouwkundig, installatietechnisch en logistiek *ongeschikt,* terwijl voor 'vergassingen' geen chemisch bewijs werd gevonden.

Om de twijfels over 'gaskamers' nog groter te maken: die in Auschwitz I, Sachsenhausen, Mauthausen en Dachau zijn resp. door Poolse communisten, Sovjets en Amerikanen *na de oorlog* ter visualisatie van hun verhalen tot zodanig 'verbouwd'.

Ik was verbijsterd mij halverwege mijn research bewust te worden *strafbaar* te zijn, als ik de van het JHV-verhaal afwijkende onderzoeksresultaten publiek zou maken. Dat het *verboden* is de in die vorm onbewezen en deels onjuiste Holocaust-Versie *te betwijfelen, te bekritiseren* of *objectief te onderzoeken*: alarmerende signalen in deze Eenentwintigste Eeuw in een zogenaamd vrij en democratisch Europa. Leef ik anno 2012 in de EUSSR en niet in een democratische samenleving? Wat is dit voor *waanzin*? "Nee", zegt het tot Holocaustnaïeven geïndoctrineerde burgerdom, "het is bedoeld om de jeugd voor te houden: *'dat nooit weer'.* Nooit weer die verschrikkingen van rassendenken, racisme, vervolging, concentratiekampen, gaskamers en moord. Daarom *moet* de gedachte aan Zes Miljoen Vergaste Joden levend worden gehouden."

Echter, ieder weldenkend mens kan constateren dat de onophoudelijke Holocaustpropaganda *helemaal niets* met voorkomen van, of waarschuwen tegen, gruweldaden en racisme van doen heeft. Het sprekendste bewijs daarvoor is de wijze waarop de joodse apartheidsstaat Israël sindsdien 60 jaar lang dagelijks de meest misdadige en sadistische praktijken tegen haar Palestijnse medemensen uitoefent. Slechts een beperkte opsomming daarvan – voor zover men daar niet volkomen onpasselijk van wordt – bewijst het *morele failliet* van die veronderstelde holocaustfunctie: botten breken, martelen, kindermoord, uithongeren, jarenlang vasthouden zonder proces, mensen over de grens zetten zonder recht op terugkeer, collectief straffen, gettoïsering, dagelijkse vernederingen, afsnijden van medische hulp, moordpartijen, brutale schoffering van internationaal oorlogsrecht en rechtsregels, clusterbommen, fosforbommen, verarmd uranium op woonwijken, enzovoort enzoverder. Zestig jaar indoctrinatie met 'de Holocaust' heeft op de nakomelingen van de destijds

meest directe slachtoffergroep – zionisten/joden – ***geen enkel waarneembaar moreel effect gehad.*** Integendeel!

Het moge duidelijk zijn dat dat ook niet het doel is van de Holocaustpropaganda, maar als *drogreden* wordt geïnstrumentaliseerd voor *politiek-strategische* en niet voor humanitaire doeleinden.

Elk beroep op anderen door zionisten, gemotiveerd met 'de Holocaust', moet daarom worden afgewezen. Het dient slechts *haat* en kwalijke intenties en heeft met moraliteit *niets* uitstaande.

Thans worden in Europa duizenden mensen wegens het uiten van hun mening tot langdurige gevangenisstraffen, beroepsverboden en zware geldboetes veroordeeld, op grond van canonieke wetgeving waarbij waarheid niet vrijpleit en advocaten in de rechtszaal met arrestatie worden bedreigd. Een praktijk, inmiddels tot post-Orwelliaanse proporties opgevoerd.[13]

Fatsoenlijke mensen, zonder crimineel verleden, door politiek en censuurmedia gecriminaliseerd en gedemoniseerd, opgesloten in terroristengevangenissen als Stuttgart-Stammheim.[14] Waarom? De kern daarvan is onvervalste *haat*, gepraktiseerd door haatfarizeeërs die 'tolerantie' en 'anti-haat' voor eigen *intolerante* doelen prediken. *Hoe* 'tolerant' en 'anti-haat' kennen we uit de praktijk in Palestina van de laatste zestig jaar. Waarom hen *geloven,* als zij iedereen met gevangenisstraf bedreigen die op goede gronden foutieve leerstellingen van de JHV betwist?

De ontmaskering van die JHV kondigt zich onmiskenbaar aan. Terwijl de Holocaustrepressie in het Westen steeds brutaler wordt, zijn meer en meer mensen overtuigd van de misplaatstheid daarvan en dringen de presidenten van Iran en Maleisië aan op onderzoek naar de JHV.

Veelzeggend was toen Blair in 2006 Ahmadinejad uitdaagde "zelf maar eens in Auschwitz te gaan kijken" diens reactie: *"Ik neem die uitnodiging graag aan als ik een onderzoeksteam mag meenemen".* De Poolse regering reageerde binnen twee dagen: een onderzoeksteam wordt niet toegelaten.

Duitsland, Oostenrijk en Polen weigerden aan de Conferentie van de Wereld Holocaust Stichting in Teheran (december 2006) materiaal te leveren dat 'de Holocaust' bewijst. Waarom? Voor de hand liggend lijkt te zijn, dat die bewijzen in concreto niet bestaan….

Wie kan bezwaar hebben tegen een onpartijdige internationale onderzoekscommissie? Die kan wellicht 'de duizendvoudig bewezen' waarheid over 'de Holocaust' en 'gaskamers' definitief bevestigen en Ahmadinejad en 'Holocaustontkenners' voor eens en altijd in het ongelijk stellen. Kennelijk vreest men het tgenovergestelde, want onafhankelijk onderzoek naar 'de Holocaust' was, is en blijft *verboden*. Waarom onderdrukking van openheid en onderzoek? **Waarheid heeft niets te vrezen van onderzoek en kan daar slechts bij winnen.**

Ter rechtvaardiging komt de Holocaustorthodoxie met het schijnargument dat *"alles over de Holocaust is al onderzocht en vastgesteld, dus nader onderzoek is niet nodig."* Een potsierlijke reactie. Alsof complexe historische gebeurtenissen ooit 'definitief' kunnen vaststaan [...]. Een cynisch ontkennen van universele historiografische normen dus.[15] De werkelijke reden lijkt te zijn dat onderzoek de twijfels bevestigt en de Holocaustnomenclatura ten koste van alles wil vermijden dat het deksel van 'de Holocaust' als vat vol onwaarheden, wordt gelicht.

Deze onthullende non-argumenten maakten slechts nieuwsgieriger naar wat Holocaustrevisionisten vaststelden en publiceerden. Zij bleken allesbehalve 'neo-nazi's', 'fascisten' of 'ontkenners', maar serieuze wetenschappers en sceptici. Zij publiceren vaak in rechtse en uiterst rechtse gremia *omdat elk ander platform door het Holocaustcorrecte kabbal voor hen hermetisch gesloten blijft.* In een cynische cirkelredenering beschuldigt datzelfde kabbal hen er daarna van, 'antisemieten', 'neonazi's', 'paleonazi's', 'protonazi's', 'fascisten', 'extreemrechts', enz. te zijn.

Wie zoekt naar waarheid komt *per definitie* in conflict met de JHV, het hardvochtig opgelegde dogma, haatvol en intolerant voor afwijkende feiten en meningen. Een wijs man heeft ooit gezegd dat een mens slechts een klein deel van de waarheid kan verdragen. Dat geldt zeker voor een beladen onderwerp als het lot van joden in WO II. Die komt bij JHV-gelovigen hard aan. Voor hen mag daarover nauwelijks objectief worden *gedacht*, laat staan gesproken of geschreven.

Bijna iedereen *vermoedt* dat de JHV bol staat van onwaarheden, fouten, overdrijvingen, onbewezen beschuldigingen en absurditeiten. Zonder vrijheid van meningsuiting, wetenschapsvrijheid en onafhankelijk onderzoek is waarheid echter kansloos en raakt steeds verder uit het zicht.

Een jonge joodse revisionist, David Cole, vroeg zich af: *"Kan het iemand wat schelen dat het grote publiek vals wordt geïnformeerd?"* Deze vraag beantwoordde ik *voor mijzelf* bevestigend. Ook al is het bereik van mijn bevindingen beperkt, ik meen dat ze onderzocht en gezegd moeten worden.

Dit werk bedoelt te tonen wat van de JHV niet geheel en geheel niet waar is en waarom. Ook om verder onderzoek en open en eerlijke discussie mogelijk te maken. Het gaat daarin ver, voor velen wellicht te ver. Een ander oogmerk is feitelijke reacties op te roepen die bepaalde stellingen in dit werk kunnen ontkrachten en/of corrigeren. Doel is *de waarheid over 'de Holocaust' zo dicht mogelijk te benaderen.* Wie daarin 'gelijk' heeft is secundair. Het gaat niet om dogma's, niet om ideologie, maar om menselijke historie, historie van *alle* mensen, niet om 'wij tegen hen', maar om 'wij met hen', samen zoekend naar waarheid.

Dit werk vervangt de JHV-these *niet* door een andere, maar wil dienen als een *antithese* gebaseerd op feiten, vrij van postuleringen, interpretaties en politiek-religieuze sentimenten. Hopelijk leidt dit tot een *synthese* die de

waarheid over deze gigantische menselijke tragedie naderbij brengt en – voor zover toepasselijk – recht doet aan *alle* betrokkenen.

Een reden voor dit werk is ook licht te werpen op de indrukwekkende onderzoeksresultaten van Holocaustsceptici: mensen die concludeerden dat de enige manier om uit te vinden wat wel en niet gebeurde, is dat zelf te onderzoeken aan de hand van *alle* bronnen: ook die van dissidente wetenschappers, onderzoekers, technici, chemici, historici en autodidacten. Zij wisselden in de loop der jaren hun onderzoeksresultaten uit en werden de luizen in de pels van de gevestigde Holocaustorde. Hun bevindingen – wetenschappelijk onderbouwd en gepubliceerd – shockeerden de Westerse politiek en officiële Holocausthistoriografie. Immers, niet alleen weigerden *revisionisten* axiomatische uitgangspunten van de Holocaustwetenschap *à priori* als onfeilbaar te accepteren, zij wezen die terug op basis van feiten en analyses en maakten ze tot onderwerp van hernieuwd onderzoek: met opzienbarend resultaat.

Tactieken als *Doodzwijgen – Belachelijk maken – Verdachtmaken – Criminaliseren,* verhinderen niet, dat hun argumenten, mede dankzij de opkomst van het internet, miljoenen mensen overtuigden. Dat veroorzaakte paniek en haat bij machtige sociopolitieke groepen, uit op versterking en continuering van het zwart-wit beeld. Hun macht bleek groot genoeg om in Europa publicatie van revisionistisch onderzoek en kritiek – ook wetenschappelijke – strafbaar te stellen, waardoor rond 'de Holocaust' (let op de Hoofdletter) een sfeer van intimidatie, censuur en chantage ontstond, impermeatief voor open discussie en waarheidsvinding.

Niet zonder betekenis is dat de voormalige voorzitter van de joodse gemeenschap in Berlijn, Heinz Galinski, in januari 1987 schreef:

> *"Wij geven het pad naar een zonder paal en perk gevoerde discussie over de geschiedenis niet vrij".*[16]

Galinski c.s. representeren ideologisch-politiek gemotiveerde belangengroepen die, als het om de Holocaust gaat, Orwell's *'Waarheidsministerie'*[17] in de schaduw stellen.

Liegen binnen het Holocaustkader werd en wordt ongemoeid gelaten als passend in de JHV-ideologie van demonisering en haat; wat daarin niet past, wordt vervolgd.

Dit werk is daarom tevens bedoeld als erkenning en eerbewijs voor wat Holocaustrevisionisten onder druk van laster, censuur, vervolging en terreur hebben verricht.

Hun *Leitmotiv,* waarheid over 'de Holocaust', is gevaarlijk. Zo gevaarlijk, dat zij zich in de Eenentwintigste Eeuw, zestig jaar na dato, uit *lijfsbehoud* moeten verschuilen om uit de klauwen van de steeds machtiger en agressiever wordende Nieuwe Inquisitie te blijven.

Ernstig is ook dat het racistisch-joodse Israël zich dank zij haar *Schild* 'de Holocaust' en haar *Zwaard* het 'Antisemitisme', heeft kunnen ontwikke-

len tot de schurkenstaat die het al decennialang is. Een pariastaat, geleid door fanatici en geraffineerde leugenaars, die meer dan 70 VN resoluties aan haar laars lapt,[18] mensenrechten flagrant schendt, illegaal atoomwapens maakte, daarover 40 jaar liegt en bereid is ze te gebruiken.[19] Dit permanente gevaar voor de wereldvrede en daardoor voor de mensheid, dit minuscule maar invloedrijke joodse staatje komt, immuun door de Holocaustideologie, straffeloos met dit alles weg en wordt sinds het eind van de oorlog politiek en financieel zelfs extravagant beloond.

Een werk als dit kan onder het huidige politiek-correcte extremisme niet normaal worden uitgegeven. Het is geschreven in het besef dat het voorlopig niet en misschien wel nooit, regulier zal worden gepubliceerd. De enige mogelijkheid lijkt middels politiek incorrecte, zich in de marge bevindende internetwebsites en *samizdat* uitgeverijen.

Schrijver wijst op voorhand elke beschuldiging van *'belediging'* of *'grievend* voor bepaalde groepen' van de hand. In de eerste plaats omdat dit absoluut niet de bedoeling van dit werk is, maar ook omdat groepsbevinden c.q. gekrenktheid niet het primaat over *feiten* mag hebben. Het aanhoren van waarheden, feiten of afwijkende meningen ergert immers *altijd* deze of gene groep, al helemaal als ze de *raison d'être* van zo'n groep raken.

Eerst dient men de eventuele onwaarheid van een stelling objectief vast te stellen alvorens van 'belediging' of 'grievend' kan worden gesproken. Daarna volgt de vraag of dat 'opzettelijk' was. Dit werk is niet voor niets zodanig beveiligd dat men niet ongewaarschuwd of ongewenst van de inhoud kan kennisnemen.

Aantijgingen als *'racisme', 'discriminatie',' volksopruiing', 'haat'*, etc. zijn valse voorwendselen van belangengroepen, politiek en justitie om o.m. holocaustkritiek ('ontkenning') te criminaliseren en te vervolgen. Revisionisme gaat over de vraag wat *Duitsers* in WO II al dan niet hebben gedaan. Niet om geloof of ras van daders, slachtoffers of nabestaanden. **Dat zou met recht *racistisch* zijn.** 'Racisme' is hier ook *absurd,* omdat 'joden' *onmogelijk* als 'ras' kunnen worden bestempeld. Het verschil tussen Ashkenazische, Sefardische en andere joden is bijna zo groot als tussen Eskimo's en Maori's. We kennen joden als Askhenazi, Sephardi, Midzrahi, Spaniolim, Megorashim, Musta'arabim, Toshavim, Maghrebim, Italkim, Bené Roma, Litvish, Chabad Lubavitch, Gruzinim, Giuhur, Yehudè, Mitzrahi-Baghdadim, Muallim-Tsadaqà, Yahudi-Shami, Yahudi-Haleb, Parsim, Pathan, B'nei Yisral, Gher-Turkmènes, Dzeet, Khabr, Bukharim, etc., etc. Dezelfde verschillen zijn er tussen de stromingen binnen het jodendom. Joden zijn dan ook ***geen ras*** [20] of religie, maar een ***sociopolitieke belangengroep*** of, zoals de Amerikaans-joodse prof. Kevin McDonald hedendaags jodendom omschrijft, ***'een conglomeraat van ideologische structuren en gedragingen',***[21] zo heterogeen als zeg, de aanhang van het CDA. Andere joodse onderzoekers, zoals bijvoorbeeld professor Shlomo Sand van de Univer-

siteit van Tel Aviv stelt: *Zij zijn geen "volk" met een gemeenschappelijk raciaal of biologisch verleden".*[22] Ondanks incomplete en verbrokkelde historische gegevens, zijn deskundigen het eens dat populaire opvattingen over de joodse geschiedenis geen stand houden: zo was er bijvoorbeeld geen uittocht van joden uit Jeruzalem in 70 n.Chr. Wat meer is, de roots van hedendaags jodendom liggen veeleer in de bekeringen van het eerste Millennium en de Middeleeuwen, dan bij de joden uit de Oudheid.[23]

In deze tijd is veel te zeggen voor een definitie van 'joods' zijn als een *mentaliteit.* Als er één kenmerkende eigenschap is voor typisch 'joods' gedrag, is dat een egocentrische mentaliteit, gedreven door hebzucht en eigenbelang. Dat waren vanaf de Oudheid tot in onze tijd de opvallendste eigenschappen die als 'joods' werden aangeduid, hoewel die veel 'joden' niet en veel meer 'niet-joden' eveneens typeren.

Niks 'ras' en 'racisme' dus als het over joden gaat; **wie dat instrumentaliseert, stelt nazi's *ex post facto* in het gelijk.**

Dat geldt ook voor Holocaustsceptici: men vindt voor- en tegenstanders in alle lagen van de bevolking, politiek en religie. De Katholieke Kerk kent de standpunten van de Paus en Bisschop Williamson; de VVD die van Rutten en Van Baalen en ook onder joodse en Islamitische mensen leeft de controverse. Men spreekt weliswaar over Holocaust 'ontkenning', in werkelijkheid gaat het om de bij dat valse begrip heersende zelfreflectie van de kaleidoscopische inhoud van de gebeurtenissen met joden en daaromheen de Vrijheid van Meningsuiting.

De Joodse Holocaust-Versie is een mix van feiten, fictie en geloven. *Feiten,* omdat er over gebeurtenissen met joden in de naziperiode een enorme hoeveelheid controleerbare bewijzen bestaat, die door niemand (kunnen) worden ontkend. *Fictie,* omdat de JHV fictieve fenomenen als 'geheimhouding', 'codetaal', 'vernietiging van bewijs', onbewijsbare gebeurtenissen, aantallen, enz., opvoert. *Geloven,* omdat het verhaal op de meest kenmerkende punten forensische bewijzen ontbeert. Fictie en geloven sluiten ratio uit. Zelfs Holocaustgelovers kwalificeren het verhaal van 'de Holocaust' als een *Mythe.*[24]

Zij die menen dat 'de Holocaust' de meest onderzochte en best bewezen gebeurtenis uit de geschiedenis is, vergissen zich.

Jean-Claude Pressac, een antirevisionistisch onderzoeker die wél waarde aan forensisch onderzoek hechtte, schreef: *Historici onderzoeken niet, zij 'geloven'.*[25]

Arno Mayer, joods en professor Europese geschiedenis aan de Princeton University, schreef in 1988: *"De bronnen voor de studie van de gaskamers zijn schaars en onbetrouwbaar".*[26]

Holocaustpaus Hilberg,[27] verklaarde kort voor zijn dood dat er over 'de Holocaust' nog nauwelijks 20% bekend is.[28] Anno 2011 worden in Britse, Amerikaanse, Russische en Duitse archieven grote hoeveelheden docu-

menten om politieke redenen ontoegankelijk gehouden voor onderzoek.[29] Dat geldt ook voor massa's in de Sovjet-Unie op de Duitsers buitgemaakte documenten, bijvoorbeeld in een archief in Podolsk bij Moskou. Of de 17 miljoen Rode Kruis dossiers in het Duitse Arolsen, zestig jaar lang praktisch ontoegankelijk en pas sinds 2007 selectief te raadplegen onder toezicht van joodse instanties.[30] Historica Sonia Combe schreef terecht: *"We leven in een wereld vol door regeringen afgeschermde geheimen en verboden archieven over de Holocaust."*

De spreekbuizen van de Holocaustpropaganda – tevens kampioenen van 'tolerantie' en 'anti-haat' à la Wiesenthal – vergiftigden de geesten met verzinsels over zeep uit joodse lijken, lampenkappen van mensenhuid, *vier miljoen doden in Auschwitz,* fonteinen van bloed die na twee weken nog opspoten uit massagraven, *ad infinitum* en *ad nauseam*. Een en al verzinsels en overdrijving. Het gilde der Holocausthistorici hield en houdt zich daarbij muisstil; dit werk maakt duidelijk waarom.

Revisionistische onderzoekers die deze en andere onwaarheden met feiten aanvochten worden in *Holocaust-Hatespeech* door de media aangeduid als *'Auschwitz-Lügner' 'Holocaustontkenners'* en *'neonazi's'* en door politiek en justitie vervolgd. In 1989, na de val van het IJzeren Gordijn, werden echter de 19 gedenkstenen in Auschwitz waarop in even zoveel talen was gebeiteld: '*Vier miljoen mensen leden en stierven hier door de handen van de nazi moordenaars',* weggehaald en vervangen door andere met: *'Hier vermoordden de nazi's meer dan anderhalf miljoen mensen';* nog altijd aantoonbaar veel teveel. Een bewijs in steen van wie werkelijk 'Auschwitz-leugenaars' waren en zijn.

Tot hen behoorden in elk geval de kroongetuigen van de Joodse Holocaust-Versie: Rudolf Höβ, Filip Müller,[31] Myklos Nyiszli [32] en SS-officier Franke-Gricksch [33]; zij bevestigden de verzonnen miljoenenaantallen bij het IMT en zijn thans ontmaskerd als leugenaars, hetzij uit vrije wil, hetzij onder marteling of druk.[34]

Dramatische gebeurtenissen opgetekend uit mondelinge overlevering zijn onderhevig aan mythologiserende vervalsing. Als onafhankelijk onderzoek in ban is en de overheid criminaliseert vrijheid van onderzoek en vrijheid van meningsuiting, groeien overleveringen uit tot mythes van religieuze afmetingen, tot pseudoreligie.

Gedenkstenen in 19 talen in Auschwitz tot 1989: 'Vier miljoen…'.

Zo ook met 'de Holocaust'. Het heeft in elk geval de schijn dat die heilloze strafbaarstelling de gezochte pseudo-religieuze status moet bevorderen. Geen andere genocide krijgt zoveel aandacht en wordt strafrechtelijk zo geïmmuniseerd tegen kritiek.

In 1990 vervangen door: 'meer dan anderhalf miljoen…'.

Hoewel de Holocausthistoriografie het tegendeel roept,[35] zijn er voor systematische miljoenenmoord geen concrete forensische bewijzen. Wat er is, is geen bewijs in de vereiste zin. We stipten al de sterk verschillende aantallen van de officiële holocausthistoriografie aan. Elke zichzelf respecterende wetenschapper zou zich verzetten als zijn onderzoeksresultaten keer op keer door collega's naar de afvalbak worden verwezen. Niet in de 'Holocaustwetenschap'. Daar blijft het muisstil als eerdere aantallen met *honderdduizenden* worden verlaagd.[36] Beter kan niet worden aangetoond dat al die cijfers op *niets* concreets waren gebaseerd.

Ook is nog altijd geen plausibele verklaring gekomen voor het feit dat, terwijl officiële aantallen met miljoenen verminderden (3 miljoen minder voor Auschwitz en 1,5 miljoen minder voor andere kampen), de *numerus fixus* van 6 miljoen gehandhaafd bleef. Behoort rekenkunde niet tot de competenties van de Holocaust-'wetenschap', of is dit haar zoveelste tribuut aan de Holocaustmythologie? Elke steekhoudende onderbouwing of overtuigende verdediging van dat magische aantal ontbreekt immers uit die hoek. Het blijft daar muisstil, *men durft niet*.[37]

Holocaustrekenkunde.

Dit alles is ontluisterend en desastreus voor vertrouwen in vakhistorici en officiële instituten. Als, zoals in de loop der jaren, voor één concentratiekamp meer dan 20 aantallen slachtoffers zijn gegeven, veelal honderdduizenden of zelfs miljoenen [38] verschillend,[39] waren tenminste 19 daarvan onjuist. Voor Mauthausen situeren elf 'erkende' auteurs in elf boeken de zgn. gaskamer op *tien* verschillende plaatsen, met *elf* verschillende afmetingen, zonder dat iemand hen daarop aanspreekt! [40]

Reden is de *angst* de Holocaustnomenclatura en hun acolieten – broodheren van deze 'historici' – met hun misleidende enormiteiten te confronteren, want onafhankelijk onderzoek is daar *not done* en *not to be discussed*.

Auschwitz dodenaantallen daalden geruisloos van 8 miljoen tot 1,1 miljoen, van Majdanek van 3 en 1,7 miljoen [41] tot 78.000, enz. Welk beeld men van 'de Holocaust' of een bepaald kamp heeft, hangt domweg af van boeken die men toevallig heeft gelezen. **Hoe kan dat? *'De Holocaust'* was toch 'de best gedocumenteerde gebeurtenis uit de geschiedenis'?**

Maar goed dat Holocaustdocenten hun studenten opgeven welke boeken te lezen, anders zou *elk willekeurig antwoord* over aantallen slachtoffers moeten worden geaccepteerd.

Als aantallen, data, e.d. in 'gezaghebbende' publicaties zo ongelooflijk verschillen, welke geloofwaardigheid kan men dan hechten aan andere niet-verifieerbare beweringen en conclusies uit die bronnen? Niet alleen

de cijfers zijn onbetrouwbaar, de bronnen zijn dat ook. Dat zijn niet de eersten de besten, maar erkende en bewierookte boegbeelden van de Holocausthistoriografie. Het bewijst dat zij niet kunnen worden *geloofd*; óf zij controleerden hun bronnen niet op betrouwbaarheid, of zij sloegen een slag naar aantallen op basis van cijfers van anderen. Doodzonden voor elke historicus, maar in Holocaustland gemeengoed.

Voor *vertrouwen* is al helemaal geen plaats meer als daarbij onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek en fundamentele kritiek strafrechtelijk zijn *verboden*. Dat vernietigt *het laatste restje vertrouwen* in de 'officiële 'deskundigen' en hun 'wetenschappelijke' werken. Dat uit die beroepsgroep *geen noemenswaard protest* tegen die Orwelliaanse wetenschapsvervolging klinkt, diskwalificeert hen ook *moreel*.

De Holocaustwereld is klein: een beperkt aantal joodse mastodonten met daaromheen een idolate groep wetenschappelijke incestplegers, gebonden aan ideologisch-maatschappelijke conventies, elkaar parafraserend binnen een heersende ***postulerende cirkelredenatie.***

Men deed niet eerst onderzoek om *daarna* conclusies te trekken, maar *postuleerde* een *uitgangspunt* en selecteerde daar 'bewijzen' bij. Wie zich daaraan niet conformeert, wordt doodgezwegen en/of uitgestoten.

Pressac, vooraanstaand Holocausthistoricus, schreef: [42]

> *"Deze studie toont het complete bankroet van de traditionele [Holocaust] historie ... een historie die voor het grootste deel is gebaseerd op getuigenissen, verzameld naar de behoefte van het moment, verminkt en passend gemaakt in een arbitraire waarheid en bestrooid met enkele Duitse documenten van wisselende waarde zonder enig verband.*

Niettemin worden alle boeken, publicaties of 'studies' van *pro domo* Holocausthistorici onveranderlijk positief 'gerecenseerd'. Kritiek heeft daarin geen plaats.

Alles kan worden gepubliceerd, zolang het past binnen het concept van de JHV; academische paranimfen en uitgevers zien het als plicht die te beschermen en te koesteren; dat verzekert de boterham.

Sociopolitieke criteria prevaleren dus boven wetenschappelijke. De reikwijdte van het schaarse onderzoek wordt beperkt door angst voor universitaire, publicitaire, maatschappelijke en justitiële repressie. Meer dan genoeg om de Holocaust'studie' tot de *farce* te maken die ze is.

Wat voor 'wetenschap' is het, waar *politieke correctheid, chantage, angst* en *(zelf)censuur* de reikwijdte van onderzoek en uitkomsten bepalen?

Holocaustgeschiedschrijving is, zoals ander historisch onderzoek, controversieel en behoort daarom op gelijke wijze en middels dezelfde methodologie onderwerp van elementair onderzoek te zijn. Dat omvat ook en vooral concreet forensisch onderzoek, waarvoor in het geval van WO II de mogelijkheden en middelen overvloedig beschikbaar zijn.

Gebruikelijk zou zijn met hedendaagse middelen de nog zo recente gebeurtenissen te onderzoeken. Dat zijn behalve documentstudie, archeologische, geologische, chemische, pathologische en fysische methoden.

Daarbij zouden *empirische experimenten* en forensische reconstructies antwoord kunnen geven op essentiële vragen: '*was het mogelijk in die ruimten zoveel mensen om te brengen met Zyklon-B?*[43] Aldus kan worden vastgesteld of de these van massavergassingen – een forensisch onbewezen JHV-kernpunt – daadwerkelijk mogelijk was.

Soortgelijk onderzoek kan worden verricht naar andere kwestieuze, maar voor 'de Holocaust' essentiële zaken, zoals pathologisch-anatomisch, chemisch en fysisch onderzoek naar capaciteit en levensduur van crematieovens, massagraven en/of asresten, de (on)mogelijkheid van massale lijkverbranding in putten (grondwaterpeil, zuurstoftoevoer), enz.

Vooraanstaande revisionisten pleitten voor instelling van een onafhankelijke internationale commissie onder auspiciën van de VN, om vergassingen en aantallen slachtoffers in WO II te onderzoeken. Tot op heden – afgezien van de Teheran Holocaust Conferentie in 2006 – zonder resultaat.[44]

Pers, media, onderwijs en politiek deden de afgelopen zestig jaar weinig anders dan postuleringen herhalen en versterken, los van concrete bewijsvoering en kritiek. Zij collaboreren en applaudisseren slechts bij diffamatie van critici, sceptici en ongelovigen.

Als 'excuus' voeren zij aan dat geen ander materiaal beschikbaar is dan van de officiële Holocaustwetenschap. Dat faalt, niet alleen door het twijfelachtige niveau van die wetenschap, maar ook omdat veel als 'feiten' geponeerde gebeurtenissen bij nadere beschouwing *onmogelijk* zo hebben *kunnen* plaatsvinden.

Ooit overtuigden machtige groepen de massa van het bestaan van *heksen.* Gevierde 'wetenschappers' schreven boeken die onweerlegbaar aantoonden hoe gevaarlijk die duivelshelpsters waren. Geestelijkheid, overheid, justitie en publieke opinie stonden alle met eigen motieven achter die mythe. Hun 'gelijk' werd bevestigd door *duizenden* getuigen, die in allerlei situaties *met eigen ogen* heksen aan het werk zegden te hebben gezien en, natuurlijk, 'bekentenissen' van 'heksen' zelf, verklarend zich per bezemsteel te hebben verplaatst. *Concrete* bewijzen ontbraken, maar die had niemand nodig, daar werd ook toen niet naar gevraagd: 'iedereen' *wist* (postuleerde) dat heksen en hun slachtoffers bestonden. Alles wat tot andere conclusies leidde, werd hardvochtig onderdrukt.

De enkelen die aanvoelden dat er met die opgedrongen 'waarheid' iets fundamenteels mis was, konden niet op tegen boeken vol 'bewijzen' van 'geleerden', de onderdrukkende juristerij met haar valse handlangerstaal en de apocriefe, religieus correcte geestelijkheid. Verbod op en demonisering van bewijsvoering *à decharge* hielden de massawaan langdurig in stand. Holocaustvervolging *avant la lettre.*

Wie toen (nu) *twijfelde* werd als abnormaal beschouwd: hij *ontkende* met zijn twijfel God (*'de Holocaust'*), bespotte de clerus (*de machtige Holocaust-lobby*) en de Heilige Kerk (*joden en Israël*), minachtte de overheid en schofferde de magistratuur. Hij was (is) een ketter (*'ontkenner', 'negationist'*) en stond aan de kant van de Duivel (*Hitler*), nee, was een Satanskind (*Nazi)*.

Gevolg was (*is*) een afgedwongen valse 'waarheid', eenzijdig, vol verzinsels: een doctrine van *angst* en *haat.* Die officiële 'waarheid' heeft gemaakt dat zestig jaar na dato geen onderwerp zo door *angst* en *haat* wordt beheerst als wat 'de Holocaust' is gaan heten. De *angst* van de burgers zich daarover vrij te uiten en de *haat* tegen Duitsland en nationaal-socialisme zijn onbegrensd: wat ook aan 'Hitler' of 'de nazi's' wordt voorgeworpen, het verdraagt geen weerlegging en ontmoet geen beperking of veroordeling.

Dit werk toont dat bij de Holocaustideologie sprake is van gebrek aan bewijs, demonisering, vervalsing van het publieke besef en vervolging van critici en sceptici. Het omvat bovendien een *omkering van alle waarden*: getuigenissen in plaats van concrete bewijzen; wat onverklaarbaar of onmogelijk is moet worden *geloofd*; niet de beschuldigers moeten bewijzen leveren, maar de ongelovigen.

In onze pseudo-pluralistische maatschappij mag alles worden 'ontkend': God, Christus, Allah, de Duivel, de Bijbel, de Profeten, het door communisten vermoorden van meer dan 40 miljoen Sovjetburgers, de naoorlogse verdrijving van 14 miljoen Duitsers en moord op 3 miljoen van hen.[45] *Bijna* alles, want er is *één uitzondering:* de Joodse 'Holocaust-Versie'.

De *Holocaustdoctrine* beleeft thans haar *finest hour:* het Middeleeuwse *Reductio ad Diabolicum* is vervangen door *Reductio ad Hitlerum.*

De beruchte uitspraak van de rechtse Franse leider Le Pen dat "de holocaust slechts een voetnoot in de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog is", was inderdaad onjuist. Het is ernstiger: *de Tweede Wereldoorlog is slechts een voetnoot in 'de Holocaust'.*

Dit werk pretendeert niet wetenschappelijk te zijn. Het is een semi-wetenschappelijk *overzicht,* bedoeld voor een breed publiek, zodat men de algemeen opgelegde versie van 'de Holocaust' met feiten en bewijzen kan toetsen en vergelijken. Het is zo omvangrijk omdat de behandelde stof dat vergt en geen van belang zijnde aspecten mogen worden weggelaten of oppervlakkig behandeld. Schrijver zelf heeft geen uitputtend zelfstandig archief- of bronnenonderzoek verricht; gebruik is echter gemaakt van diepgravend controleerbaar materiaal. Het is dus grotendeels *plagiaat* op oorspronkelijke bronnen en studies. Detaillering is beperkt tot cruciale onderwerpen om een nog groter beroep op tijd en belangstelling van de lezer te vermijden. Het is onmogelijk op elk van de vele honderden onderwerpen uitputtend in te gaan: aan bijna elk ervan kan immers al een afzonderlijk boek worden gewijd.

Gegeven feiten en meningen zijn waar mogelijk verantwoord in meer dan 2.400 voetnoten, zodat ieder die dat wenst, het gestelde kan nagaan en/of zich daar verder in verdiepen. Naast de vele verwijzingen naar relevante literatuur, zijn ook talloze links naar te raadplegen websites opgenomen. Naams-, persoons- en literatuurregisters zijn niet opgenomen; deze kunnen eenvoudig met de zoekfunctie worden gevonden.

Informatie en onderzoek uit – en dat is uniek – *alle* beschikbare, ook dissidente en politiek-incorrect wetenschappelijke bronnen zijn *a-selectief* in deze studie betrokken. Alle bronnen, joods, zionistisch, nazistisch, communistisch, revisionistisch, zijn kritisch in aanmerking genomen. En, essentieel voor waarheid, *niets wordt verzwegen*. ***Een andere methode om de waarheid te benaderen is er niet.***

Feiten, stellingen, aantallen en redeneringen zijn meervoudig gecontroleerd en op juistheid getoetst. Stellingen en theses onderbouwd met controleerbare bewijzen, berekeningen en/of relevante verwijzingen. *Niets* wordt bewezen genoemd zonder concrete bewijzen, niets naar eigen inzicht geïnterpreteerd, niets gepostuleerd. Waar feiten onvoldoende bekend zijn of duidelijke aanwijzingen ontbreken is dit vermeld, ook waar sprake is van hypothese of speculatie.

Dit werk kon niet worden geschreven zonder het vrije internet. Dat leverde belangrijke bronnen en een schat aan revisionistisch-wetenschappelijke literatuur, die anders onbereikbaar was. Een hommage aan de voor vrije meningsvorming grootste uitvinding na Gutenberg: *het internet.*

Om een open discussie over dit maatschappelijk belangrijke onderwerp op gang te kunnen brengen en te faciliteren is *complete* informatie vereist, informatie die *alle* aspecten in aanmerking neemt en daaraan recht doet. Complete informatie maakt oordelen niet gemakkelijker, wel juister. Op onderdelen kan dat *twijfel* doen rijzen waar voorheen geen twijfel was. Twijfel is echter een *conditio sine qua non* voor kennis, wetenschap en vooruitgang. *Twijfel is het begin van kennis en kennis het begin van twijfel.* Men kan slechts op twee manieren een eind maken aan twijfel: door wetenschappelijk *onderzoek* of door *geloof.* Merkwaardig genoeg wordt bij de JHV twijfel niet als een verdienste, maar als een kwaad aangemerkt.

Dit werk besteedt serieus aandacht aan kritiek op de hoofdargumenten van de semi-officiële Holocaustversie; de omvang is een uitdaging voor het uithoudingsvermogen van auteur en lezer. Doel is tegenwicht te bieden aan de eenzijdige JHV-versie. *Eenzijdigheid* betekent het eind van het denken. Het voert af van waarheid, leidt tot extremisme en leugens, praktijken waaraan schrijver dezes zich niet schuldig wenst te maken.

Hoewel het zwaartepunt van dit werk ligt op kritiek op de JHV, kan het niet eenzijdig worden genoemd; de JHV is immers 'algemeen bekend' en ieder die zich daarover op de hoogte wil stellen hoeft slechts de dichtstbijzijnde boekhandel of bibliotheek te bezoeken.

De gegeven feiten en meningen lopen niet altijd synchroon aan revisionistische. De verantwoordelijkheid voor informatieverzameling en verwoording ligt bij de schrijver en bij hem alleen, evenals alle fouten en onnauwkeurigheden. Waar sprake is van 'wij', is dit een vormfiguur.

Het is een schande te noemen dat een werk als dit anno 2011 in Nederland onder *pseudoniem* moet worden geschreven.

Helaas is dit noodzakelijk, niet alleen omdat Nederland, het land waarin ik geboren ben, mij niet verdedigt tegen de laster en vervolging waaraan een Holocaustscepticus blootstaat, maar daarin actief deelneemt. Daarom geen informatie omtrent mijn persoonlijke achtergrond, studie, maatschappelijke positie, etc.: het zou mijn identiteit onthullen en mij aan de schandelijke Holocaustvervolging blootstellen. Als het een machtige minderheid of een democratisch gekozen meerderheid is toegestaan de aard van historische interpretaties te dicteren en hen die daarover een andere mening hebben te vervolgen, is er sprake van *ideologische, psychologische en geestelijke onderdrukking*. Nooit heb ik kunnen vermoeden dat in mijn latere jaren deze Stalinistische surrealiteit zou kunnen postvatten in Nederland, thans een provincie van wat zich in hoog tempo ontwikkelt als de EUSSR. Het werpt ook een navrant licht op Europese kritiek op vervolging van politieke dissidenten en vrijheid van meningsuiting in landen als Turkije en China.

Voor de zaak zelve is anonimiteit gelukkig geen bezwaar: het gaat niet over mijzelf, maar over *feiten*. Mijn persoon is daarin irrelevant. Slechts dit: ik ben geen politicus, was nooit lid van een politieke partij of beweging en ben soms 'rechts', soms 'links'. Humanist en vrijdenker, met als motto *Recht voor Allen.* Vrienden en vijanden mag men niet collectief kiezen: elk mens is waard als mens te worden beoordeeld, niet als stereotiep. Dit werk is dan ook niet bedoeld ten voor- of nadele van welke groep, partij of beweging ook.

Establishmentreacties op dit werk zijn voorspelbaar: men zal in de eerste plaats zeggen *"het is allemaal allang bekend"* en misschien is het dat bij hen ook wel, al verzuimt men hardnekkig belangrijke feiten eerlijk aan het publiek door te geven. Vervolgens zullen zij, die weten dat elke opponent uitgeschakeld is als men hem 'nazi' noemt, in de meer dan duizend pagina's van dit werk zoeken naar die éne zin, dat éne woord, die éne interpretatie, waarmee ik aan die kwalijke karikatuur kan worden gekoppeld en kan worden besmeurd en vervolgd. Natuurlijk, men zal niet ingaan op gegeven bewijzen, onderbouwde feiten en omstandigheden. Ik zal met laster en beledigingen worden overladen: *'Holocaustontkenner', 'neo-nazi', 'anti-semiet', 'racist', enz.*, wat ik nimmer was en ook nooit zal zijn. Het is een toevlucht voor hen, die geen argumenten meer hebben, een afspiegeling van de Farizeeïsche Tijdgeest en een misvormde mind-

set van haat en argumentarmoede. Het zij zo; het belang van waarheid, openheid en vrijheid van meningsuiting dient te prevaleren.

Natuurlijk zullen ook bekende *politieke* wapens in stelling komen, zoals *"goedpraten van de nazi-misdaden."* Dat doet dit werk in geen enkel opzicht, al helemaal niet van *bewezen* door de nazi's gepleegde misdaden. Het verwijt dat bepaalde vaststellingen het nationaalsocialisme kunnen ontlasten, toont de politieke vooringenomenheid waaraan tegenstanders van eerlijkheid en objectiviteit zich schuldig maken.

Alsluitend eis ik voor mijzelf en ieder ander het Universele Mensenrecht op om, wars van belediging, racisme of discriminatie, publiekelijk en in vrijheid onderbouwde feiten en meningen over 'de Holocaust', te uiten.

Jurgen H. Breedeveld

Laat de leugen in de wereld komen,
Laat ze zelfs over de wereld heersen,
Maar niet dankzij mij.

ALEKSANDR SOLZJENITSYN, Nobelprijsrede 1972.

Als de wereld u haat, weet dan dat ze Mij heeft gehaat voor ze u haatte.
Als u van de wereld bent, weet dan dat ze zichzelf liefheeft;
maar omdat u niet van de wereld bent en Ik u uit de wereld koos, haat de wereld u.

JOHANNES º:18-19

1. *Inleiding*

'Sommige verhalen die nooit gebeurden, zijn waar.'
ELIE WIESEL, Professioneel Holocaustoverlevende

EERST VERDWIJNT DE WAARHEID, DAARNA DE WIL HAAR TE KENNEN

"Hoe kan iemand serieus geloven dat de Holocaust niet *gebeurde? Al die getuigen, al die foto's, al die documenten, dat kunnen toch onmogelijk allemaal leugens en vervalsingen zijn? En hoe kan iemand die bij zijn verstand is geloven dat zoiets verzonnen zou zijn? Hadden duizenden historici, onderzoekers, honderden aanklagers, rechters en juryleden het allemaal bij het verkeerde eind? Werkten zij soms samen in een ongelooflijke kongsi van leugenaars en gedachtelezers?*

Hoe kan iemand serieus geloven dat de Holocaust wél *gebeurde? Al die absurditeiten, onmogelijkheden, tegenstrijdigheden, hoe kunnen al die getuigenverhalen ooit worden geloofd? En hoe kan iemand die bij zijn verstand is geloven dat zoiets zou zijn gebeurd? Verloren duizenden historici, onderzoekers, honderden aanklagers, rechters en juryleden hun verstand? Of zijn zij allemaal zo gehersenspoeld door propaganda of angst voor joodse macht dat zij de koe niet bij de horens durven vatten?"*

Dit schreef Dr. Germar Rudolf,[46] die 3,5 jaar in een Duitse gevangenis opgesloten werd wegens revisionistisch onderzoek, in zijn inleiding bij het boek *Treblinka, Extermination Camp or Transit Camp?* [47]

Ieder kent het verhaal van *'de Holocaust'*: zes miljoen Europese joden werden volgens een Duivels naziplan systematisch in gaskamers van Auschwitz, Treblinka, Belzec, Dachau, enz. vermoord; slechts enkelen wisten als door een wonder daaraan te ontkomen. Die gruwelijkheden zijn rotsvast in het collectieve bewustzijn verankerd.

Alle informatie is gelijkgestemd: of media 'links', 'rechts', progressief, conservatief of confessioneel zijn, 'het' is overal gelijk. Ook boeken, overlevenden, leerstof, enz. vertellen hetzelfde verhaal: vernietigingskampen, gaskamers en Zes Miljoen vermoorde joden. En, wie uit verschillende bronnen gelijke informatie krijgt, verliest zijn normale twijfel. Men raakt overtuigd van de juistheid van de informatie, refereert daar ook zelf aan en is nauwelijks nog bereid (of in staat) zijn oordeel te wijzigen.

Een joods psycholoog over Zes Miljoen joodse vernietigden: *"Natuurlijk waren er dat geen Zes Miljoen. Daartoe hadden de nazi's de tijd noch de middelen. Dat aantal is echter zo diep in het onderbewustzijn van de massa gedrongen dat het daaruit niet meer kan verdwijnen. Mensen zijn zo weinig kritisch dat wat eenmaal in het primitief bewustzijn is verankerd zelfs bij verstandige personen niet*

meer uitgewist kan worden. Het is geen vraag meer omdat er een historisch feit van is gemaakt dat in geschiedenisboeken staat zoals het jaartal van een veldslag.[48]

Men zou daaraan kunnen toevoegen dat 'de Holocaust' en de 'Zes Miljoen' niet alleen als 'historisch feit' in de ziel van de mensen zijn gegrift, maar bij velen als *religie* of maatschappelijk sjabloon. Dit maakt dat een objectief en eerlijk debat op feitelijke gronden met aanhangers van de JHV ('gelovigen') nauwelijks is te voeren en al snel ontaardt in demonisering, gescheld en *haat.*

Alom heerst immers hartgrondige afschuw over de (veronderstelde) gruwelen,[49] afkeer van de nazidaders en mededogen met de joodse slachtoffers. Nergens twijfels, vraagtekens of kritiek. Maar…, vreemd genoeg ook *nergens objectieve materiële feiten of overtuigende forensische bewijzen*. Weliswaar wordt verzekerd dat de bewijzen 'overweldigend' zijn, maar wie zich daar daadwerkelijk in verdiept, constateert dat het meeste *mondeling* verhaald is, dubieus en nauwelijks ondersteund door concreet bewijs.

Vanaf de bevrijding was immers onafhankelijk onderzoek naar de genocide op joden *verboden,* het zou de miljarden DM aan '*Wiedergutmachung'* aan Israël maar ter discussie kunnen stellen. Daarom wordt elke roep om onderzoek gebagatelliseerd, afgedaan als overbodig of 'anti-semitisch', want: 'de Holocaust' (met Hoofdletter) is de Waarheid, dat 'weten' we toch allemaal? Die hoeft niet te worden onderzocht, die *mag* niet kritisch worden onderzocht. Wie *twijfelt* vraagt naar de bekende weg en bruuskeert de nabestaanden en gelovigen.

En bovendien, *is* er dan reden tot twijfel aan 'de Holocaust'? Ieder kent toch de verhalen van mensen die zeggen dat hun 'hele familie in Auschwitz is vergast', duizenden boeken van overlevenden, foto's van kampen, de treinen, de deportaties, selecties op perrons, verbrandingsovens, levende geraamten, executies, afschuwelijke stapels lijken, enz? Er waren toch jodenvervolging, deportaties en concentratiekampen, wie kan dat ontkennen? En, waar zijn anders die zes miljoen joden gebleven? En, al waren het er niet zes maar één miljoen, is dat niet net zo erg?

"Onmogelijk", zegt men tot zichzelf, "dat historici zo onnozel of corrupt zouden zijn de feiten zo afwijkend van de waarheid te beschrijven. Het revisionistische standpunt impliceert dat het politiek-historisch establishment corrupt is en de werkelijkheid *ad absurdum* vervormt."

"En", is een zich logisch opdringende vraag, "waarom zouden kranten, tijdschriften, boeken, wetenschappelijke instituten, scholen, media, enz. meehelpen de waarheid verborgen houden? Welk belang hebben zij daarbij, zijn zij daartoe in staat en zo ja, hoe werkt dat dan?" Een deel van het antwoord is te vinden in de mechanismen van de Middeleeuwse religieuze vervolging. Een ander deel in de verborgen maar meedogenloze psychopolitieke manipulatie van de publieke opinie via de censuurmedia door machtige belangengroepen die aan 'de Holocaust' een be-

langrijk deel van hun invloed en macht ontlenen. Voor alle anderen geldt eenvoudig dat *collaboratie* voorwaarde voor succes is in de publieke en zakelijke wereld van vandaag.
Weet u *werkelijk* wat waar is van het Holocaustverhaal en wat niet? Heeft uzelf, anders dan via de gangbare kanalen, kunnen *controleren* hoe *correct* de informatie is waarop u uw oordeel daarover 'baseert en van wie ze afkomstig is? Heeft u kennis genomen van de nuchtere *feiten*, of is uw mening gemodelleerd naar de eenzijdige en emotionele informatie van de JHV? [50] U 'weet' slechts omdat u binnen het systeem waarin we ons bevinden niets anders gehoord en gezien hebt en geen kennis heeft kunnen (willen) nemen van andersluidende bewijzen en feiten.

Is er enig bewijs dat al die niet teruggekeerde familieleden werkelijk zijn *vergast*? Waren de uitgemergelde lijken op die afschuwelijke foto's en films vergassingsslachtoffers? De her en der verspreid liggende lijken van door de Duitsers 'vermoorde' joden? Zijn die foto's altijd genomen op de plaatsen en tijden die erbij vermeld zijn? Niet gemanipuleerd of geretoucheerd? Waren de twee rijen mensen op de perrons van Auschwitz werkelijk 'selecties' voor gaskamers, of één rij met alleen *mannen* en één rij met alleen *vrouwen en kinderen*? En, is ooit forensisch onderzoek gedaan naar 'gaskamers', die in de geschiedenis zo unieke middelen voor massamoord? Hoe verhoudt een crematorium zich eigenlijk tot vergassingen? Hoe betrouwbaar waren getuigenverklaringen? Hoe belastend 'belasten-

de' documenten? Staat daarin wat men zegt? Zijn ze altijd authentiek? Het antwoord op de meeste vragen is *nee.* En, hoezo 'zes miljoen'? Eén miljoen is natuurlijk net zo verschrikkelijk, maar waarom houden juist Holocaustgelovigen zo fanatiek vast aan dat onbewezen en onverdedigbare getal Zes Miljoen?

U wordt misleid. In uw boekjes op de lagere school, in het Jeugdjournaal en tv-journaal, in documentaires, in de reklame, in uw boeken en geschiedenisboeken, in uw kranten en tijdschriften, op uw universiteit, in de Hollywood-bioscoop, op uw video's en dvd's: u wordt misleid. Van Basisschool tot Universiteit: u wordt misleid.

Wees daarom kritisch, vertrouw niets of niemand. Laat anderen niet voor u denken. Denk zelf !

Die misleiding is *niet altijd* bewust: vaak gebeurt het onbewust, uit opportunisme, uit routine, om zichzelf, een product of eigen stellingen te promoten. Het gaat ook niet altijd om regelrechte leugens; integendeel, misleiding is meestal ingebed in concrete feiten of omstandigheden. Zonder waarheid geen bedrog. Veelal bestaat dat, zoals in de reclame, uit weglating van nadelen en uitvergroten van voordelen. Het is meestal *bedrog in commissie*: uit onwetendheid, gewoonte of maatschappelijke conventie. Het bestaat zelden uit bewuste leugens, ook al is het effect daaraan gelijk. Misleiding gaat erom mensen in hun denken en beslissingen te beïnvloeden. Om een product of idee te doen accepteren. Misleiding is subtiel: geen harde onwaarheden, die leggen het bedrog snel bloot, maar onopvallende, bijna onmerkbare manipulaties in de gewenste richting rond een (meestal) klein aantal juistheden. Vervalsing maakt daarvan deel uit, alsook het suggereren van zaken of verbanden die er niet zijn.

In 'de Holocaust' bijvoorbeeld het suggereren van verband tussen vermissingen en 'gaskamers', tussen crematoria en massavergassingen en tussen afwezigheid van sporen van miljoenen 'vernietigden' en geheimhouding.

Bedrog is een wezenlijk kenmerk van onze samenleving. Door bedrog (weglaten, uitvergroten, overdrijven, suggereren) wordt een product of idee aantrekkelijker, speelt men in op nieuwsgierigheid, hang naar sensatie en dat 'verkoopt' beter dan nuchtere werkelijkheid. Het is in deze tijd tot op zekere hoogte een voorwaarde om te overleven.

Basisvoorwaarde bij bedrog is dat u de waarheid c.q. werkelijkheid niet mag kennen. Dan valt de bodem onder elk bedrog weg.

Bent u zich ervan bewust dat u slechts een *selectief deel* van 'de Holocaust' mag kennen? Men begint daarom dat boek niet bij het begin, maar *in het midden.* Het eerste deel, *oorzaken* en voorgeschiedenis, komen nooit aan bod. Van het tweede deel toont men u slechts de joods/geallieerde versie. Onthouding van informatie, intimidatie van critici en mediageweld maken de JHV tot een ideologisch instrument en ***de meest perfecte vorm***

van hersenspoeling ooit. Deze constatering rust niet op enige samenzweringstheorie, maar op de realiteit van de naoorlogse Westerse samenleving. De belangen gemoeid met acceptatie van het Holocaustgebouw zijn immers enorm en van mondiale betekenis, vooral voor de toekomst.

In Westerse democratieën mag men *alles* over *alles* schrijven. Westerse overheden staan pal om de Vrijheid van Meningsuiting van elkeen te verdedigen. En dat is goed. In onze cultuur menen wij zelf te mogen uitmaken wat te geloven of te menen, niet de overheid. Er is daarbij *één uitzondering:* de Joodse Holocaust-Versie. Die raakt de politiek-correcte staatsideologie: dan blijkt die 'vrijheid' er ineens niet meer te zijn.

'De Holocaust' is de enige negatieve uitzondering op de als Universeel Mensenrecht geldende Vrijheid van Meningsuiting.

- Waarom het recht op vrije meningsuiting op dit gebied onderdrukken?
- Waarom mag er geen open discussie over dit onderwerp zijn?
- Waarom is het niet toegestaan alle kanten van die discussie te horen?
- Waarom moet het publiek onwetend blijven over meningen en (ontbrekend) technisch onderzoek op dit gebied?
- Waarom 'Holocaustontkenning' Wetgeving?
- Waarom beantwoordt men uitnodigingen tot discussie altijd met leugens, beledigingen, bedreigingen en geweld?
- Waarom liggen er geen revisionistische boeken in de boekhandel?

Met de JHV regeert een niets ontziend en onvervalst *moraalterrorisme.*
Dat vertekent het beeld zodanig, dat slechts nog bij weinigen van een 'eigen' mening gesproken kan worden, intellectuelen voorop. *Alles* komt immers van en via goedgekeurde bronnen. Als u dat geen probleem vindt, kunt u dit werk beter terzijde leggen. Uw beeld over 'de Holocaust' blijft dan comfortabel eenvoudig: de Duitsers ('nazi's') waren pathologische moordenaars die het toevallig hadden voorzien op mensen van het joodse geloof.

Gelukkig heeft zich tegen de verdrukking in een debat ontsponnen, dat van historische betekenis zal blijken te zijn. Of de Holocaustonderdrukking zal haar wurgende greep op de gedachten van de mensen verder versterken, geholpen door chantage en Orwelliaanse wetgeving (die inmiddels schrikbarende vormen heeft aangenomen), of de Westerse democratieën geven aan hun morele voorbeeldfunctie in de wereld op het gebied van Vrijheid van Meningsuiting werkelijk inhoud. Die keuze is van historische betekenis. Wordt het Mensenrecht Vrije Meningsuiting geofferd op het altaar van verplicht geloof in het eenzijdige verhaal van de Holocaustreligie en keren we daarmee terug tot Middeleeuws moraalterrorisme, of herbevestigen we het geloof in de Universele waarden van Vrijheid, Democratie en Humanisme? Dit gaat verder dan 'Holocaustontkenning', dit gaat over fundamentele waarden als Vrijheid van Me-

ningsuiting, persvrijheid, de rol van de massamedia, manipuleren van de publieke opinie, politiek-economische machtsstructuren en Staatsdwang.

Dit werk tracht het ontstane informatiegat over 'de Holocaust' te vullen door de ontbrekende *feiten* en bevindingen weer te geven die aan het publiek zijn onthouden.

Het stelt vragen en geeft antwoorden op veel gestelde vragen: *waarom deporteerden de nazi's de joden als het niet was om hen uit te roeien? Hoeveel waren het er, hoeveel stierven er en waardoor? Waar bleven 'Zes Miljoen' joden als ze niet vergast zijn? Waarom waren die vergassingen onmogelijk? Logen die duizenden getuigen allemaal?*

Dit werk toont ook aan dat de gebruikelijke afwijzingen en 'weerleggingen' van Holocaustkritiek geen hout snijden en waarom. Alle belangrijke 'weerleggingen' en afwijzingen van het revisionisme komen aan de orde en worden stuk voor stuk op feitelijke gronden teruggewezen.[51]

Het vult de bestaande eenzijdige informatie aan en voorziet dat van kritisch commentaar, zodat een *compleet* beeld ontstaat waarna de lezer *zelf* zijn mening over het verhaal van 'de Holocaust' kan vormen.

Het '*verhaal*' de Holocaust? Ja, 'de Holocaust' is ook – en zelfs in de eerste plaats – een verhaal. Niet alleen omdat de bewijsvoering op *mondelinge* overleveringen rust, maar ook omdat berichtgeving in pers en censuurmedia, de *pro domo* historiografie, het onderwijs, enz. zich kenmerken door emotie, demonisering, overdrijving, eenzijdige sympathie, taboeïsering en overdracht van morele en maatschappelijke matrices. Alles ten detrimente van beschuldigden ('de nazi's') die zich niet (meer) kunnen verweren en – belangrijker – onwaarheden kunnen aantonen.

Het is ook een *joods* verhaal. Niet omdat vrijwel uitsluitend joodse slachtoffers ter sprake worden gebracht, maar vooral omdat het leeuwendeel van boeken, publicaties, films, getuigenissen, etc. uit joodse bron stamt. Relativering of kritiek op de 'de Holocaust' leidt bij hen tot hysterische reacties. Zij ontzeggen anderen het recht op een eigen visie of mening en bestrijden die met alle middelen. Zij eisen het alleenrecht op waarheid en onwaarheid over een cruciale periode uit de geschiedenis.

Dit werk spreekt over *'de Joodse Holocaust-Versie'*, (JHV), aangevend dat er naast *dat* verhaal ook een ander, op concrete historische en forensische feiten gebaseerd perspectief denkbaar is. Een wetenschappelijk onderbouwd perspectief, dat aantoont dat die JHV een retrospectieve vertekening van de werkelijkheid is.[52]

Wetenschapskritische weerlegging van (delen van) het officiële verhaal wordt gecriminaliseerd en door justitie en belangengroepen strafrechtelijk vervolgd. Echter, alles wat het JHV-verhaal bevestigt of versterkt – ongeacht de onzinnigheid erin – wordt in de publiciteit breed uitgemeten.

Geen wonder dat het JHV-verhaal op vleugels van demonisering, vervolging en Heiligverklaring kon uitgroeien tot religieuze proporties.[53] Of was dat de bedoeling? En ligt dat ook niet voor de hand bij een religie waarin het *lijden van het eigen volk* een leidend thema is?

Vandaar die onwaarheden en overdrijvingen bij een geschiedenis die toch al gruwelijk genoeg is en waarom mag dit in onze vrije en democratische maatschappij niet worden gecorrigeerd? Wie hebben belang bij onderdrukking van waarheid en vestiging van een Holocaustreligie[54] en waarom? Welke rol speelt de zgn. Holocaust-'wetenschap' daarin? Op al deze aspecten wordt uitgebreid ingegaan.

Niet één onderwerp of religie wordt door Westerse overheden zo exclusief, hardvochtig opgelegd en beschermd als de JHV'. Op scholen, waar geschiedenis steeds minder tijd en belang krijgt toebedeeld, wordt ze steeds geprononceerder onderwezen. Dat heeft *helemaal niets* te maken met het propageren van humanistische waarden, maar alles met het afschilderen van de vroegere en huidige 'vijanden' van het establishment. Het is pure *indoctrinatie* en *staatsideologie.*

Hetzelfde geldt op religieus gebied. De maatschappij wordt met het teruglopen van religie in het algemeen en Christendom in het bijzonder steeds meer geseculariseerd, maar de tendens om daarvoor *binnen* de door machtige groepen nagestreefde Globalisering en New World Order de *Holocaustreligie* in de plaats te stellen, wordt door Westerse overheden krachtig ondersteund.

Om misverstanden en gemakkelijke beschuldigingen vooraf te ontkrachten: dit werk gaat *niet* over ontkennen, bagatelliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de vele *bewezen* nazimisdaden in WO II tegen joden. Het beweert ook *niet* dat er in WO II geen judeocide heeft plaatsgevonden. Of dat er 'nooit *een* Holocaust is geweest'. Er *was* judeocide,[55] 'een Holocaust' zo men wil, echter *niet* zijnd de Joodse Holocaust-Versie (JHV). Die wordt gelogenstraft door de feiten en daarom door revisionisten.

Feiten tonen aan dat joden in WO II door het nazi-regime uit racistische motieven werden vervolgd, verjaagd, gedeporteerd en – met anderen – in concentratiekampen ondergebracht, waar zij door slechte omstandigheden, ziekte, uitputting, pure ellende, mishandeling en moord in grote aantallen omkwamen. Veel wat onder de noemer 'de Holocaust' wordt beweerd, was wel degelijk gruwelijke realiteit.

Zo kan geen twijfel bestaan over de realiteit van deportaties van joden en anderen naar onmenselijke kampen in barre afgelegen oorden; een van die waanzinnige en misdadige ondernemingen waarvan de geschiedenis vol is en waarin massa's mensen geloofden, achteraf niet begrijpend hoe zich zo te hebben kunnen laten misleiden.[56] Vrouwen, kinderen, bejaarden, zieken, zonder onderscheid angstig en onzeker, in oorlogstijd naar

onbekende plaatsen gedeporteerd, die wel *moesten* uitgroeien tot inferno's waarin honderdduizenden onschuldigen omkwamen.

De Europese joden hebben verhoudingsgewijs dan ook meer geleden onder het nazi-bewind dan welke andere groep. Ze werden zonder onderscheid gediscrimineerd voor hun jood-zijn: getroffen door beroepsverboden, Ariërisering van bedrijven, onteigening, bevriezing van banktegoeden, dwangarbeid, uitwijzing en stigmatisering met de davidsster. Het leed dat honderdduizenden joodse mensen met die verderfelijke politiek is aangedaan is onpeilbaar en niet te verdedigen en, evenmin als ander leed, tegen geen ander leed weg te strepen.

De *bewezen* misdaden van nazi's tegen joden en anderen zijn onloochenbaar en worden uiteraard ook hier onvoorwaardelijk afgekeurd.

Dit werk houdt zich echter bezig met zoeken naar *waarheid* en die verdraagt geen eenzijdigheid. Die mag ook geen onbewezen of onmogelijke beschuldigingen en gruwelen als vaststaand aannemen.

Teveel van het politiek emotionele verhaal van de JHV roept vraagtekens op. Nader onderzoek toont verdraaiingen, vervorming, vervalsing, omissies, verzinsels, overdrijvingen en aannames waarvoor bewijs ontbreekt. Stuk voor stuk elementen van misleiding. In combinatie met onderdrukking en censuur is dat het beeld van 'de Holocaust'.

'De Holocaust' is dan ook een mix van waarheid, verdichtsels en onwaarheden, die men op haar best een *mythe* mag noemen.[57]

De gevestigde Holocausthistoriografie is niet bereid haar standpunten over de JHV te herzien of ter discussie te stellen, ook al is daartoe alle aanleiding. Hoewel meer en meer wordt erkend dat er *niet één concreet fysisch bewijs* voor gaskamers bestaat, noch van een bevel van Hitler, persisteren zij bij de gepostuleerde uitgangspunten. In plaats te komen met of te zoeken naar concrete forensisch-wetenschappelijke bewijzen, komen zij met wat wordt genoemd '*convergerend bewijs*' en '*circumstantial evidence*'.[58] Gezocht wordt naar bevestiging van het bestaande verhaal en daarvan afwijkende feiten of standpunten worden verketterd, gedemoniseerd en vervolgd. De Holocausthistoriografie collaboreert met de JHV-lobby, welke dit als Nieuwe Religie indoctrineert. Die religie heeft een jaloerse g-d, een die geen andere naast zich duldt.[59]

Zelfcensuur over 'de Holocaust' is voor ieder van lijfsbelang vanwege de propaganda, chantage en vervolging, die analoog is aan de onderdrukking van vrije meningsuiting in de voormalige Sovjet-Unie. Om niet ten prooi te vallen aan de Europese Holocaust-Inquisitie, dient men te *geloven* in de door de staat geaccepteerde versie'. Voor wie onvermijdelijk is daarover iets te zeggen, bijv. als politicus, journalist, schrijver, leraar, etc., is het zaak een ruime marge van incriminatie en overdrijving aan te houden en af te zien van elk dissident geluid. Datgene dus wat deze

beroepsgroepen al decennialang doen om niet in problemen te raken; het maakt hen tot de belangrijkste protagonisten van de JHV-mythe.

Het officiële verhaal van 'de Holocaust', de JHV, is geen geschiedenis, geen wetenschap en geen *waarheid;* het is *politiek*, *ideologie* en *religie*!

Dit werk *negeert* het misplaatste taboe op waarheid. 'De Holocaust' is qua aard, omvang en betekenis een historisch onderwerp waarop eenvoudig geen taboe *mag* rusten. Dit cruciale deel van de eigentijdse menselijke geschiedenis moet vrij en open kunnen worden onderzocht en het is verwerpelijk dit ten faveure of ten detrimente van welke groep dan ook te instrumentaliseren, laat staan te monopoliseren.[60]

De geschiedenis van de nazi-jodenvervolging heeft thans meer invloed op politiek en samenleving dan ooit. Maatschappij en persoonlijk leven worden er latent door beheerst. Ons morele oordeel, onze politieke standpuntbepaling, onze houding ten opzichte van nationalisme, immigratie, joden, Israël, de islam, terrorisme: alles wordt bewust of onbewust getoetst aan het sjabloon van 'de Holocaust'. Dat zou principieel niet verkeerd zijn, als dit verplicht opgelegde verhaal vrij zou zijn van politieke dogma's, onbewezen aannames, onwaarheden, overdrijvingen, mythes en religieuze annotaties. Dat is echter niet het geval.

Omdat die 'Holocaust' zo'n enorme impact op ons wereldbeeld en onze morele maatstaven heeft, heeft ieder die zich ermee bezighoudt de plicht zijn argumenten zorgvuldig, transparant en controleerbaar weer te geven. Dat is de reden waarom de argumenten die de JHV ter discussie stellen, hier breder en gedetailleerder worden behandeld dan wellicht nodig lijkt.

Veel van de wetenschapskritische feiten en argumenten in dit werk zijn ontleend aan de *revisionistische* literatuur,[61] door censuur in Europa niet of vrijwel niet publiekelijk beschikbaar. Die censuur is meestal *indirect* (uitgevers willen of durven niets te publiceren wat strijdig is met de JHV en passen zelfcensuur toe) en in toenemende mate *direct* (vervolging door overheden, afsluiten van internetlinks). Revisionistische uitgaven worden *verboden, verbrand* en *vernietigd,* in aantallen welke de nazi-boekverbrandingen in 1933 als padvindersfolklore in de schaduw stellen. Was die symbolisch-incidentele boekverbranding op 10 mei 1933 een eenmalige actie van Berlijnse *studenten en professoren* (geen 'nazi-boekverbranding') en ging het daarbij veelal om wat werd genoemd 'schend- en schandliteratuur', huidige overheden gaat het om structurele vernietiging van wat niet passend is in de ideologie van *politieke correctheid.*

Heinrich Heine schreef in 1821 in *Almansor*:

> *Daar waar men boeken verbrandt, verbrandt men uiteindelijk ook mensen.*

Hoewel dit tegenwoordig exclusief tegen het nationaal-socialisme wordt gebruikt, maakte Heine geen onderscheid tussen boekverbranders . . .

Chantage, censuur en vervolging maken dat vrijwel niemand op de hoogte is van de revisionistische standpunten, feiten en bewijzen. Geen revisionist of scepticus durft openlijk te reageren op groteske onzin die massaal door de censuurmedia en op internet wordt verspreid, uit angst voor stigmatisering. Zelfs indien sommigen dat risico's trotseren, worden weerleggingen niet gepubliceerd. Geen uitgeverij, dagblad, tijdschrift, tv-programma of reguliere internetsite waagt het Holocaustkritiek te publiceren. Als er al (in de derde persoon) iets over wordt gezegd, is dit grof vervormd, criminaliserend en demoniserend.

Holocaustrevisionisme is echter niets anders dan dissidente wetenschap zich bezighoudend met onderzoek naar *concrete* feiten en omstandigheden van joden tijdens WO II. Ze doet dat door niets op voorhand te geloven en niets als vaststaand te accepteren.

Revisionisten zijn geen '*ontkenners*' of '*negationisten*', zoals tegenstanders kwaadaardig of onnozel beweren, maar *onderzoekers* die concludeerden dat deze of gene 'Holocaustwaarheid' wetenschappelijk onhoudbaar is.

Revisionisten komen niet met een 'afgerond verhaal', of 'alternatief' voor de JHV. Zij gaan uit van het bestaande verhaal en tonen aan waar en waarom dat onmogelijk is of waarom er iets anders moet zijn gebeurd dan wordt verteld. Zij vullen gaten in feitencollages niet in met eigen hypotheses of verhalen. Waar geen bewijs is zeggen zij dat. Ze tonen op grond van bewijzen overtuigend aan dat hoofdelementen van de JHV (Hitlerbevel, gaskamers en Zes Miljoen vermoorde joden) niet bewezen, c.q. volgens wetten der logica niet gebeurd *kunnen* zijn zoals verteld.

Zij wijzen erop dat nooit serieus forensisch-wetenschappelijk onderzoek is verricht naar veronderstelde gaskamers, noch naar de wijze waarop die vergassingen zouden zijn uitgevoerd, noch naar de spoorloze verdwijning van miljoenen lichamen, noch naar de (on)mogelijkheid om in korte tijd miljoenen lijken te cremeren, noch naar het aantal van zes miljoen joodse slachtoffers, enz. Men kan niet alleen *niet bewijzen* dat er massavergassingen plaatsvonden, men *weigert* zelfs categorisch daarnaar onafhankelijk onderzoek te doen! Dat is in Europa *strafrechtelijk verboden.*[62]

In Europa ondervinden revisionisten massieve tegenwerking van machtige belangengroepen en overheden, waardoor gewetensvolle fatsoenlijke mensen langdurige gevangenisstraffen (moesten) uitzitten (publicist David Irving, chemicus Dr. Germar Rudolf, uitgevers Siegfried Verbeke, Ernst Zündel, chirurg Dr. Rigolf Hennig, advocate Sylvia Stolz, dichter Gerd Honsik, historicus Dr. Fredick Töben en vele anderen).[63]

De ontslagen Deense geleerde Prof. Dr. Nicholas Kollerstrøm, die o.m. onderzoek deed naar de 'gaskamers' van Auschwitz, zei in 2008:

Europa heeft meer dan wat ook een Waarheids- en Verzoenings Commissie nodig om dit tot op de bodem uit te zoeken en de demonische haatvoorstellingen uit te drijven. Veel Europese landen hebben wetten aangenomen die burgers verbieden

twijfels te uiten – Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Polen, Portugal, Tsjechië, Roemenië, België en Zwitserland. Gezamenlijk moeten we ondanks onze wanhoop, woede en ideeën over schuld, een beeld zien te krijgen van de echte historische werkelijkheid.[64]

Dit is het eerste en enige Nederlandstalige werk dat 'de Holocaust' niet op een eenzijdige politiek correcte manier behandelt, maar kritisch en met inachtneming van *alle* feiten.

Tegenstanders zullen zeggen dat dit 'antisemitisch' en 'neonazistisch' is. Onwaar, maar mits aangetoond, niettemin hun goed recht.

Hoewel het onderwerp van dit werk het onvermijdelijk maakt in talrijke gevallen joden te benoemen, zal de oplettende lezer vaststellen dat deze auteur nergens spreekt over 'de joden'. Deze generalisatie wordt tegenwoordig voornamelijk nog door joden zelf gebezigd. Joden vormen in mijn opinie *geen geloof* en *geen ras.* Zij zijn een sociopolitieke groep, bestaand uit zeer verschillende mensen, met overlappende ideeën over afstamming en doelstellingen.

Het plaatsen van bepaalde termen tussen aanhalingstekens en/of gebruik van de woorden 'zogenaamd', 'verondersteld', etc. is bedoeld om aan te geven dat ik deze niet eerder aanvaard dan dat ze middels *concrete* bewijzen zijn vastgesteld.

Uitdrukkingen als *Holocaust Industrie, Holocaustgelovers, Holocaustadepten, Holocaustpromotie, Holocaustproponenten, Holocaust Hogepriesers, etc.* komen *niet* van 'ontkenners' of 'anti-semieten', maar stammen uit joodse bron.

Waar toepasselijk wordt gesproken over *'elitaire joden',* een groep die ten onrechte pretendeert 'de joden' te vertegenwoordigen en – met veel niet-joden – een kwalijke rol in de geschiedenis speelden en nog altijd spelen.

Door machinaties van die machtselite is de grote groep zich joden noemende mensen door de geschiedenis heen – en in Israël tot op vandaag – welbewust tot stootblok en slachtoffers gemaakt.

De verdachtmakingen en het gedemoniseer tegen critici door deze elitaire groep, toont *haat* en disrespect voor de mening van anderen, bedoeld om de noodzakelijke discussie de grond in te boren. *Caveat Lector,* laat de lezer *zelf* bepalen wat voor hem of haar het dichtst de waarheid benadert. Dit werk heeft *niet* de bedoeling de lezer te *brainwashen* of zijn of haar mening te veranderen. Wél om te informeren over aspecten van de keerzijde van de medaille, die net zo reëel zijn als van de voorzijde. Het spoort de lezer aan naar de feiten te kijken met *twee* ogen, niet met één. Beter dan te beledigen, te insinueren en te demoniseren, zou het zijn als de tegenstanders van vrije meningsuiting over 'de Holocaust' de in dit werk genoemde feiten en omstandigheden *in een eerlijke en open discussie* trachten te ontzenuwen. Dan blijkt vanzelf of de aarde plat is, de zon om de aarde draait – of andersom.

2. *De Joodse Holocaust-Versie (JHV): In de Waan van een Vervalst Bewustzijn*

JOODSE HOLOCAUST-VERSIE: NIET *'DE'* WAARHEID

Holocaust: ***"Als ik een woord gebruik, betekent het dat, wat ík zeg dat het betekent.***
HUMPTY DUMPTY, Alice in Wonderland.

a. Kern van de Joodse Holocaust-Versie (JHV)

Is 'de Holocaust' gebeurd? Het antwoord hangt natuurlijk af van de ***definitie*** van de term 'de Holocaust'.

De kwintessens van de JHV is de Judaïsch-religieuze notie van het Lijden van het Joodse Volk, het bekende en officieel aanvaarde verhaal over het veronderstelde lot van de Europese joden onder de nazi's. Dat verhaal heeft *4 te concretiseren kernelementen*:

1. Een genocideplan voor systematische uitroeiing van alle joden, waarvoor veronderstelde *opdrachten* van Hitler en topnazi's worden opgevoerd.
2. Gebruik van o.m. *gaskamers* om dat doel te bereiken.
3. *Zes miljoen* vermoorde joodse slachtoffers.
4. Uitwissen van sporen en *absolute geheimhouding*.

Het *verhaal* van de JHV is daarmee echter niet compleet. Behalve talloze andere begane en vermeende misdaden tegen joodse mensen, werd en wordt ook de *joods-religieuze Lijdensnotie* als *ongeëvenaard* opgevoerd. De joodse religie stelt immers nadrukkelijk *joden* en *joods Lijden* centraal. Het is dus niet verwonderlijk – wel *verwerpelijk* – dat lijden van niet-joden binnen de JHV-context impermeatief is en daarin zelfs niet lijkt te bestaan.

Komende hoofdstukken gaan verder op religieuze aspecten in, hier nu iets over die vier concrete kernelementen:

[1.] In 65 jaar na WO II is *geen enkel documentair of ander bewijs* geleverd van een Hitlerbevel om de joden uit te moorden. Ook niet van één van de andere topnazi's. Hoewel dit decennialang en stilzwijgend nog altijd als vaststaand wordt voorgedragen, meent geen serieus historicus nog dat dat er ooit is geweest. Weliswaar bestaan er volop speculatieve hypotheses, zoals die van zgn. *'intentionalisten'*, *'functionalisten'*, enz., maar dat onderstreept slechts de afwezigheid van bewijs. Dit is meteen het

eerste fundamentele probleem voor de JHV; immers: ***geen Hitlerbevel = geen Joodse Holocaust-Versie !***

Het is onmogelijk en ondenkbaar dat een miljoenenmoord zou (kunnen) zijn uitgevoerd als Hitler daartoe niet zelf ondubbelzinnig opdracht zou hebben gegeven. Als dat het geval zou zijn geweest, dan zou dat duizendvoudig schriftelijk in alle geledingen van de Duitse hiërarchie zijn teruggevonden. Dan waren *'intentionalisme'*, *'functionalisme'* en *'Historikerstreit'* niet langer nodig en zouden de media ons die bewijzen dagelijks voorschotelen.

De idee *'systematische uitroeiing van het Joodse Volk'* is schizofreen door haar onmogelijkheid. Hitler had immers slechts greep op *een deel* van het *Europese* jodendom. In grote delen van Europa (en de wereld!) leefde een veelvoud aan joden absoluut *buiten* bereik van de nazi's. Slechts 4% (600.000) van alle joden in de wereld (15 miljoen) leefden voor de komst van Hitler in Duitsland. Daarbij waren de nazi's *uiterst coöperatief* bij het laten emigreren van zoveel mogelijk joden naar elders en hielden zij tot laat in de oorlog de mogelijkheid open om hen te laten vrijkopen.

De veelgehoorde opvatting dat 'Hitler primair uit was op *'de vernietiging van het Joodse ras/volk'* is dan ook Holocaustpropaganda.

De afwezigheid van zo'n cruciaal bevel van Hitler is dan ook logisch en geeft aan hoezeer de *pro domo* Holocaustwetenschap mantra's tot feiten verheft. Raul Hilberg schreef in 1962 in de eerste editie van zijn standaardwerk over de Holocaust *The Destruction of the European Jews*:

> *"Hoe begon de vernietigingsfase? In beginsel met twee beslissingen van Hitler. Eén bevel werd in het voorjaar van 1941 gegeven bij de planning van de invasie van de USSR en hield in dat kleine SS- en politie-eenheden zich in Sovjetgebied van stad tot stad zouden verspreiden om alle joodse inwoners ter plekke te vermoorden. Deze methode kan 'De Mobiele Moordoperatie' worden genoemd. Kort nadat deze mobiele operaties in de bezette Sovjetgebieden waren begonnen, gaf Hitler zijn tweede bevel. Dat besluit verdoemde de rest van het Europese jodendom".*[65] [Mijn accentuering.]

Deze *op niets gebaseerde dubbele onwaarheid* toont voorbeeldig aan hoe 'briljante', wereldwijd geciteerde Holocausthistorici als Hilberg in 'standaardwerken' hun ficties als feiten presenteren.

Nadat hij dit als getuige tijdens het Zündelproces (1985) *niet onder ede wilde herhalen*, verdwenen de 'Hitlerbevelen' voorgoed uit Hilberg's werk.[66]

Deze gedwongen terugtocht was niet zo maar het schrappen van een paar woorden uit een omvangrijk 'standaardwerk', maar *desastreus* voor het causatieve fundament van het hele Holocaustgebouw. Zijn gefantaseerde 'Hitlerbevelen' waren immers de basis van de door hem geïntroduceerde termen als *'vernietigingspolitiek'*, *'vernietigingssysteem'*, *'vernietigingskampen'*, enz. Hoewel gedwongen dit vervalste fundament op straffe van meineed te laten vallen, is het daaraan ontleende idioom sindsdien ongewijzigd gebleven.

[2.] Op het tweede kernpunt, de (on)mogelijkheid en (on)waarschijnlijkheid van door de JHV gepostuleerde massavergassingen, gaat Hoofdstuk 6 gedetailleerd in. Daarin wordt aangetoond dat vergassingen en genoemde aantallen slachtoffers *om ontelbare redenen* ***onmogelijk*** waren.

[3.] Hoofdstuk **7** behandelt het aantal van 6 miljoen joodse slachtoffers en gaat in op demografische studies van zowel officiële Holocausthistoriografen als revisionisten. Duidelijk wordt dat dit officiële aantal nooit is bepaald op grond van verantwoord demografisch of forensisch onderzoek. Het aantal van 6 miljoen vernietigde joden is vooreerst een Heilig joods-religieus gegeven, de Talmoedische voorwaarde om te mogen terugkeren naar het land Israël: *"Gij zult terugkeren, minus Zes Miljoen"*.[67] Van dat aantal was zowel sprake vóór, tijdens als na de Tweede Wereldoorlog. 'Officiële' overzichten vertonen grote onnauwkeurigheden, onjuiste uitgangspunten, dubbeltellingen, enz.[68] Revisionistische demografen tonen aan dat het aantal *overleden* en *vermiste* joden geraamd kan worden op maximaal ca. *25% van het officiële aantal* 'vermoorde' joden.[69]

[4.] Over 'geheimhouding' en 'vernietiging van bewijsmateriaal' door de nazi's kan hier worden gezegd dat niemand de illusie kan koesteren dat *moord op miljoenen mensen* 'geheim' kan blijven; ook nazi's niet.

Evenzeer is *onmogelijk* uit miljoenen documenten, verspreid over Europa, alle 'belastende' te selecteren en te verwijderen. Dat is dan ook niet gebeurd, want het waren veelal *complete* archieven die in handen van de geallieerden vielen: onder andere die van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Gestapo, de Wehrmacht, de Marine, de NSDAP, enz. Alleen al in Auschwitz, waar de Duitsers volop tijd voor hun ontruiming hadden, werd het complete archief van de *Zentralbauleitung* met alle bouwtekeningen, bestekken, ramingen, verbouwingen, reparaties, etc. van de 'gaskamers' aangetroffen, evenals de volledige Zyklon-B boekhouding(!), de 80 overledenenregisters (*Sterbebuchern*), 246 meter aan andere archiefstukken, 26 meter fotonegatieven, 35 meter fotomateriaal van gevangenen, enz., enz.[70]

De pijnlijk zorgvuldige wijze waarop de Duitsers hun correspondentie voerden, o.a. door elk document afdelings- en onderwerpsgewijs te voorzien van datum, opeenvolgend registratuurnummer, enz., maakt het *onmogelijk* dat stukken ongemerkt selectief kunnen zijn verdwenen.[71]

In 2007 zijn de archieven van Arolsen (47 miljoen documenten over 17 miljoen mensen in honderden werkkampen, 50 km dossierruimte!) beperkt opengesteld (*niet* voor revisionisten!). **Kan iemand verklaren hoe het mogelijk is dat, als 'de nazi's alle sporen van de Holocaust vernietigden', zij 47 miljoen dossiers in handen van de overwinnaars lieten vallen, nadat zij 'selectief' alle sporen van 'de Holocaust' hadden vernietigd?** Als poortwachter voor dit beslissende archief is een *joodse* instelling aangesteld, die strenge ballottage toepast op iedere aanvraag tot

onderzoek. Inmiddels is uit voorafgaand nauwgezet onderzoek door joodse 'geleerden' *niets* in de openbaarheid gebracht dat de kern van de JHV bewijst. *Niet één naam van een vergassingsslachtoffer.'* Het enige opvallende bericht uit dit al weer vijf jaar 'openbare' mega-archief was, dat in Buchenwald (u weet wel, een kamp waar afschuwelijke foto's werden genomen die de JHV 'bewijzen') zich maar liefst 8 *bordelen voor gevangenen* bevonden.[72]

Het enorme Arolsen-Archief (<u>47 miljoen dossiers</u> zonder één document over vergassingen in kampen of één summiere aanwijzing), demonstreert daarentegen dat de JHV inderdaad de best gedocumenteerde *<u>mythe</u>* uit de geschiedenis is!

Waarom de nazi's gigantische administratieve inspanningen verrichtten om *alles* over mensen vast te leggen die in een 'staatsgeheime' operatie toch werden vermoord, is een van de talrijke vragen die de JHV niet heeft beantwoord.

Verdacht is ook, dat de zogenaamde 'openbaarmaking' van de Arolsen archieven zodanig is ingeperkt, dat onafhankelijk onderzoek nog altijd *onmogelijk* is. Daardoor is niet mogelijk te verifiëren of tienduizenden die volgens de JHV onmiddellijk na aankomst in 'Aktion Reinhardt vernietigingskampen' als Treblinka, Chelmno en Sobibor werden 'vergast', niet in een van de talloze andere kampen elders aankwamen.

Van honderdduizenden lijken is immers *vrijwel niets* gevonden, evenmin als van gaskamers, bewijsdocumenten, foto's, beschrijvingen, tekeningen, kortom alles wat die veronderstelde misdaad achteraf forensisch of forensisch-pathologisch had kunnen bewijzen.

De nazi's zouden alles hebben vernietigd en "daarom", zegt de JHV, "zijn er geen directe bewijzen". Niet op papier, niet op film, niet op band. Niets. Geen Plan, Draaiboek, Budget of Begrotingen. Geen complexe organisatie, noch technisch, noch economisch noch administratief. Ook geen allocatie van mensen en middelen om zo'n gigantische onderneming uit te voeren. Geen resten van miljoenen vergaste mensen. Zelfs van niet één. Geen 'gaskamers' waarin systematische miljoenenmoord kan zijn gepleegd. Geen crematiecapaciteit om zo'n operatie af te ronden. Geen documentair bewijs, geen forensisch bewijs, ook niet van 'gaswagens' waarin de nazi's honderdduizenden joden zouden hebben vergast. *Niet één.* Als onderbouwing daarvoor bestaat slechts een vervalste brief.[73]

Toen de Duitsers na de oorlog massaal ontkenden dat er vergassingen etc. waren geweest, maakte de Holocaustpropaganda daar ironisch van: *"Wir haben es nicht gewüsst"*.

De Joodse Holocaust Versie ontstond en groeide na de propagandacampagne tijdens de oorlog en het zogenaamd vernietigd zijn van alle bewijzen daarna. Het zwaartepunt van de demonische misdaden werd bovendien gelegd in Polen en andere Oostelijke regio's, *waar de Sovjets **decennia-***

later elk onderzoek verhinderden. Niets van concreet, forensisch bewijs voor de beweerde massamoorden werd aangetoond.

Het is alsof de Duitsers 6 miljoen Volkswagens bouwden, waarvan men later geen financiering, geen arbeiders, geen fabrieken, geen energiegebruik, geen materialen, geen schema's, geen documentatie, geen onderdelen en geen onderhoudsgegevens kon vinden.

Slechts *secundaire* bewijzen werden aangedragen: getuigenissen, bekentenissen, verklaringen, beschrijvingen, indirecte documenten, enz.

Hier eerst een overzicht van belangrijke stellingen van de JHV (*a.* t/m *h.*) over het veronderstelde vernietigingsproces, o.m. ontleend aan werken van vooraanstaande Holocausthistorici en Holocaustpromotie-internetsites als *The Holocaust History Project* [74] en *Nizkor*.[75]

a. Nazi-plan voor uitroeiing van de joden

De Joodse Holocaust-Versie stelt zonder enig concreet documentair bewijs dat de nazi's het plan hadden alle joden te vernietigen. Vrijwel alle Holocausthistorici verwijzen naar het *'plan'* of *'Hitler's opdracht'* voor fysieke vernietiging van de joden. De Holocaustpropaganda haalt daartoe gedeelten uit Hitlers redevoeringen aan, citaten uit *Mein Kampf*, de notulen van de zgn. 'Wannsee Conferentie' en – omdat geen daarvan als bewijs voor een besluit tot fysieke uitroeiing van de joden standhoudt – in laatste instantie summiere aantekeningen van Goebbels en Hans Frank.[76]

Noch in de miljoenen documenten, noch in *Mein Kampf*, noch in de Wannsee Notulen, is zelfs maar een schim van concreet bewijs voor een plan voor uitroeiing van het joodse volk te vinden.

b. Volstrekte geheimhouding

In de boeken van bekende Holocausthistorici wordt frequent verwezen naar 'absolute geheimhouding'. Echter, dat wordt zelden toegelicht en al helemaal niet bewezen. Het wordt eenvoudig als 'feit' geponeerd.

Na de oorlog – toen vrijwel alle archieven met tientallen miljoenen documenten, van de Duitse Overheid, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Wehrmacht, de Marine, de Kanselarij van Hitler, de Nazi-Partij, de Gestapo, enz. aan de dag werden gebracht, werd daarin niet één document aangetroffen dat op een plan of project voor miljoenenmoord wees.[77] Dat schiep voor de Geallieerden en gecommitteerde historici een probleem, dat met het bedenksel 'Codetaal' werd 'opgelost'.

De nazi's zouden over de miljoenenmoord hebben gecommuniceerd in een schooljongensgeheimtaal ('Codetaal') in normale alledaagse brieven en met gewone woorden, die (soms) een heel andere betekenis zouden hebben gehad als het leek.

Zo moet volgens Holocausthistorici in bepaalde documenten voor *Aussiedlung* (evacuatie) en *Abbeförderung* (wegvoeren) worden gelezen: *'ver-*

nietigen'. Niet in alle documenten, alleen in die vanaf 1942 die door hen worden opgevoerd als 'bewijs' voor 'de Holocaust'.

Hoofdstuk **8 *a.*** gaat uitgebreid op de onaannemelijkheid daarvan in.

c. Einsatzgruppen

De acties van *Einsatzgruppen* in de Sovjet-Unie worden opgevoerd als de 'eerste fase' van 'de Holocaust' en begonnen medio 1941. Dat was echter een half jaar voordat in Wannsee het zogenaamde besluit voor de 'Final Solution' zou zijn genomen! Ook werkten de nazi's nog volop aan emigratie van de West-Europese joden en het Madagascar-Plan.

Dat, en het in alle opzichten verschillende karakter van de acties in Sovjetgebied, is strijdig met de JHV opvatting dat *Einsatzgruppen* onderdeel waren van 'het plan' voor systematische jodenuitroeiing. Hoofdstuk **5 *g.*** behandelt de *Einsatzgruppen* verder.

d. Deportatie van joden naar 'vernietigingskampen'

Zaten tot 1942 in alle Duitse kampen samen enkele tienduizenden gevangenen, vanaf 1942 wijzigden structuur en aantal kampen fundamenteel. Grote aantallen mensen (joden en niet-joden) werden in nieuw opgezette grote werkkampen, soms elk met meer dan honderd subkampen, ondergebracht om te werken voor de Duitse oorlogsindustrie en infrastructuur.

In een speech tot hoge officieren in juni 1944 sprak Himmler over de productiviteit van het enorme werkkampsysteem:

> *"In dit oorlogsjaar worden in de concentratiekampen elke maand 40 miljoen manuren besteed aan de oorlogsindustrie. De meeste, meer dan 90% van de gevangenen, zijn buitenlanders en criminelen* [...]. *Zij produceren eenderde van alle Duitse jachtvliegtuigen. Eenderde van de Duitse geweerlopen wordt vervaardigd met slechts één Duitse voorman per 90 gevangenen. Ook talloze andere producten worden geproduceerd, van de verfijndste optische instrumenten, tot munitie, mortieren en 3.7 Flak luchtafweergeschut. Daarbij bouwen gevangenen enorme ondergrondse fabrieken".*[78]

Bij lange na niet alle Europese joden werden door de Duitsers naar concentratiekampen gedeporteerd.

Volgens het *American Jewish Committee* waren in Europa in 1938 minder dan 9 miljoen joden (8.939.608), *inclusief* Europees Rusland.[79]

Russische joden zijn door de Duitsers niet gedeporteerd, zodat we die van het totaal moeten aftrekken. Eveneens de joden in delen van Europa die nooit onder Duits bestuur waren (ruim 6 miljoen) en gevluchte en ondergedoken joden in bezette gebieden. Dit brengt het maximale aantal joden dat *theoretisch* naar alle Duitse kampen en subkampen zou kunnen zijn gedeporteerd op ca. 2,6 miljoen. En hoewel Holocaustgeschiedschrijving wijselijk niet duidelijk maakt *hoeveel* joden er naar kampen zijn getransporteerd, geeft dit theoretisch maximum al aan dat er onmogelijk 'miljoenen' joden kunnen zijn 'vergast'. ***Er waren immers na de oorlog ook nog minstens 3 miljoen joodse overlevenden!***

Ten overvloede zij vermeld dat *in Europa (incl.* Wit-Rusland en Oekraïne*) nooit meer dan 4 miljoen joden onder Duits bestuur waren.*[80]

e. Selectie voor 'gaskamers'

Zoals de foto's op de perrons van Birkenau aantonen, was van beweerde 'selecties voor gaskamers' daar geen sprake. Simpel twee rijen: één voor mannen en één voor vrouwen en kinderen. Die laatste rij was verreweg het kortst, zodat de bewering dat *"de meesten werden geselecteerd om onmiddellijk te worden vergast"* alleen daarom al aantoonbaar onwaar is. Er werden simpel twee rijen gevormd voor apart douchen en ontsmetten in de zgn. 'sauna', een hygiënische faciliteit midden in het kamp.
Waarschijnlijk is dat er inspecties en keuringen werden uitgevoerd om te zien voor welk werk mensen geschikt waren, ze geen tuberculose of tyfus hadden en eventueel in de quarantainebarakken moesten worden ondergebracht. Hoezo, *quarantainebarakken*? Voor 'te vergassen' mensen?!

f. Systematische 'vergassing'

Hoofdstuk **6** gaat uitgebreid in op alle aspecten welke daarmee te maken hebben. Daaruit blijkt niet alleen dat daarvoor zelfs minimale concrete bewijzen ontbreken, maar ook dat de vermelde procedures, faciliteiten, etc. de door de JHV genoemde 'massavergassingen' onmogelijk maken.

g. 6 miljoen joden vermoord

Zes miljoen vermoorde joden zijn nooit aangetoond. Het is een *joods-religieus* aantal, niet in relatie met het *werkelijk* aantal omgekomen joden.

h. Uitwissen van alle sporen

Hoezo, 'uitwissen'?! De Britten hadden tijdens het hoogtepunt van 'de Holocaust' het supergeheime Duitse *Enigma* codesysteem gekraakt, waarmee zij elke maand *tienduizenden* top-geheime berichten,[81] waaronder alle berichtenverkeer tussen de leiding van de kampen en het Hoofdkwartier in Berlijn ontcijferden! ***Dat daarin <u>niets</u> over 'vergassingen' of massamoord is gevonden, is streng geheim gehouden: <u>in het Westen</u>!***
Het uitwissen van sporen van een miljoenenmoord is op zichzelf al ***fictie***. Het is *onmogelijk.* Niet één gaskamer, niet één vergast lijk, niet één massagraf met joodse lijken, niet één dumpplaats van verbrande menselijke resten, niet één helder document daarover kan worden getoond.
In Duitse kampen is *niets* van gaskamers aangetroffen. Ook niet in miljoenen Duitse documenten. Complete archieven werden door de Geallieerden aangetroffen, waarin echter *niets* te vinden is over 'gaskamers', een 'systeem', 'massavergassing' of fysiek uitmoorden van joden.
De gedachte dat de nazi's documenten daarover selectief zouden hebben kunnen verwijderen, is buiten elke realiteit.

b. *<u>'De'</u>* Holocaust en 'uniciteit'

De term '<u>de</u> <u>Holocaust</u>' is een dubbele onwaarheid. Meer nog dan dat 'Holocaust' de lading niet dekt, is het voorvoegsel *'de'* misleidend. Het

suggereert *ten onrechte* dat 'Holocaust' een uniek, eenduidig te benoemen en te hanteren begrip is. Het maakt dit rijp voor *religieuze* bejegening en vervolging van mensen die daaronder iets anders verstaan dan de Nomenclatura wil. Het maakt 'Holocaust' tot een politiek *terreurwoord.*

Het begrip 'de Holocaust' is echter allesbehalve eenduidig. Het woord is een *maaksel,* het geeft net zo min feitelijke gebeurtenissen weer als bijv. *'de Industriële Revolutie', 'de Mensenrechtenbeweging'* of *'de Arabische Lente'*.

De Holocaustpromotie gebruikt als *cirkelredenering: "De Holocaust is uniek omdat hij onverklaarbaar is, en omdat hij onverklaarbaar is, is hij uniek."*

De *'Holocaust'* met Hoofdletter als bij een *religie,* is een neologisme, een nieuw woord, in de publieke beleving geassocieerd met een scala aan beelden verspreid door massamedia. Beelden van jodensterren, concentratiekampen, uitgemergelde gevangenen, stapels lijken, enz. Het roept in het collectieve bewustzijn instinctieve, irrationele gedachten op.

'De Holocaust' heeft niettemin verschillende betekenissen voor verschillende mensen. *'Een myriade van gebeurtenissen in een myriade van plaatsen, afhankelijk van een myriade aan informatie'*.[82]

Een eenduidig vaststaande notie over de gebeurtenissen met joden tijdens WO II, *'de' Holocaust,* bestaat niet. Hoewel voorgedragen als één vaststaand 'pakket', is het dat niet: sommige gebeurtenissen zijn waar, andere ten dele en weer andere geheel niet.[83]

"Maar", zal men tegenwerpen, "er waren toch ook *de* Eerste en *de* Tweede Wereldoorlog? Dat is toch hetzelfde?" Nee, dat is om twee redenen *niet* hetzelfde. In de eerste plaats is 'oorlog' een uitdrukking los van omvang en invulling. Aan het begrip 'de Holocaust' wordt een onaantastbare, axiomatisch-ideologische inhoud toegekend en dat is wat *niet* kan.

In de tweede plaats is het begrip 'Holocaust' (levende offerverbranding) geen feitelijke afspiegeling van de gebeurtenissen met joden tijdens het nazibewind. Ze is echter niet toevallig gekozen: bedoeld voor niet-joden (joden gebruiken 'Sjoa'), verwijzend naar Bijbelse 'holocausts',[84] daarmee een *religieuze* – en dus onaantastbare – tijdloze betekenis aan het verhaal gevend. Die koppeling met eerdere 'holocausts' weerspreekt overigens religieuze 'uniciteit' van 'de Holocaust'.

'Uniciteit' bestaat ook niet in andere opzichten. Door de nadruk op het joodse lijden in de kampen is 'vergeten' dat in veel kampen ruwweg de helft van de mensen *niet-joods* was. Waarom horen we nooit verhalen van niet-joodse overlevenden over 'gaskamers' en gruweldaden? De media zouden zich daarop maar al te gretig storten, als die er waren. Waarom krijgen niet-joodse slachtoffers slechts 1/1000 van alle media-aandacht?

Door *exclusiviteit* voor joods lijden te claimen suggereert men dat dit boven ander lijden komt en creëert hiërarchie in het lijden van soorten

slachtoffers. Typisch passend in het denkpatroon van een 'uitverkoren volk', maar niet in de universaliteit van menselijk lijden.
Nazikampoverlevende, rechtsgeleerde en Commandeur in het Legioen van Eer, Gaston Pernot, schreef op 3 mei 1996 in een ingezonden stuk in *Le Monde* over gevangenen in de nazikampen:

> *"In de kampen had geen enkele categorie het monopolie. We waren allemaal gelijk in lijden en dood. Wij kunnen niet accepteren dat de deportaties door sommigen worden gemonopoliseerd en journalisten die oorlog noch deportatie hebben meegemaakt, daarmee manipuleren."*

Onder de veronderstelde vergasten zouden zich ook grote aantallen niet-joden hebben bevonden: krijgsgevangenen, Roma's en anderen. Ook in dit opzicht geen 'uniciteit' dus. De nazi-jodenvervolging was niet 'uniek': jodenvervolging is van alle tijden en joden werden weliswaar vervolgd *omdat zij joden waren*, maar Duitsers werden in de Duitse steden vernietigd *omdat zij Duitsers waren,* Japanners in Japan *omdat zij Japanners waren,* Palestijnen in Israël omdat het Palestijnen zijn, enz. De geclaimde uniciteit geldt zelfs niet als, zoals sommige joden beweren, *"de joden de enigen waren die voor totale vernietiging waren geselecteerd."* Op zichzelf al discutabel, ook door het feit dat bijv. Zigeuners eenzelfde behandeling ondervonden.

Een *onjuiste* aanduiding dus, zowel semantisch als inhoudelijk. Het is ook om die reden dat ik 'de Holocaust' tussen aanhalingstekens plaats.

Joods 'historica' Deborah Lipstadt omschreef in *Denying the Holocaust* deze als *"de poging het joodse volk uit te roeien"*.[85] Een onzinnig joods-religieus mantra dat nooit is nagestreefd en in concreto onmogelijk was. Ook de joodse historicus Azriel Eisenberg noemt 'de Holocaust' uniek omdat *'de joden bestemd waren voor totale uitroeiing'*.[86] Onzinnige propagandistische nonsens. Zowel de vooroorlogse joodse emigratie, latere pogingen van de nazi's om grote groepen joden te laten vertrekken, als miljoenen Europese overlevenden, maken het begrip *'totale uitroeiing'* megalomaan en typerend voor Holocaustreligie.
Een ander vooraanstaand Holocaustcoryfee, Robert Jan van Pelt, omschreef 'de Holocaust' als *"de Nationaal-Socialistische poging het Europese jodendom uit te roeien – een daad welke heden algemeen wordt gezien als de Holocaust"*.[87] Eveneens onzinnig gezien de houding t.o.v. de Vichy-joden. Stelt Lipstadt dat 'de Holocaust' een poging was het *wereldjodendom* fysiek uit te roeien, Van Pelt beperkt dit tot het *Europese jodendom*. Een andere expert, Richard J. Evans (Universiteit van Cambridge) definieerde 'de Holocaust' als "eerder metaforisch dan letterlijk".[88] Metaforisch is een wijze van spreken, een allegorie of parabel dus.
Weer andere 'experts' als professor Peter Longerich slagen er niet in 'de Holocaust' te definiëren, maar gebruiken *'Final Solution'* en soortgelijke kabballistische codewoorden. Dit toont de verschillen in definities van 'de Holocaust' onder gecommitteerde historici.

In zijn boek *De hakenkruistocht; Tegen rood en jood,* legt zionistisch historicus Arno Mayer verband tussen antisemitisme en anticommunisme van de nazi's. Hij meent (met de schrijver dezes) dat niet van 'de Holocaust' moet worden gesproken, maar van *judeocide:* genocide op joden. Niet als unieke gebeurtenis, maar in de context van Hitler's oorlog tegen Rusland.

Inmiddels 'reviseerden' historici van naam de JHV op tal van onhoudbaar gebleken punten, waarvan ik noem:

- In geen van de kampen in Duitsland is vergast, niet in Dachau, Buchenwald, Bergen-Belsen, Ravensbrück, Sachsenhausen, etc.
- Men stelt niet langer dat in Treblinka joden werden 'doodgestoomd'.
- Men stelt niet langer dat in Sobibor joden op een stalen vloer werden geëlektrocuteerd.
- Men stelt niet langer dat van joodse lijken op industriële wijze zeep werd gemaakt.
- Men stelt niet langer, zoals Holocaustleugenaar Eli Wiesel deed, dat mensen in open vuren werden gegooid en levend verbrand. Daar komt de term *'Holocaust'* vandaan.

Historici verschillen van mening op ontelbare punten: data, aantallen, plaatsen, methoden, verantwoordelijken, etc. Voorbeelden zijn:

- Aantal joodse Auschwitzdoden.[89]
- Maximaal aantal omgekomen joden in andere kampen (officieel gedaald met 2.251.000(!) tot ca. 569.000).[90]
- (Niet)vergassing van 430.000 Hongaarse joden in Auschwitz,[91] door Hilberg gesteld op 200.000,[92] door Wellers op 409.640.[93]
- Verschillende aantallen slachtoffers bij vooraanstaande Holocausthistorici en anderen. Voorbeeld: *Chelmno/Kulmhof:* Jewish Year Book,[94] 1,35 miljoen; Claude Lanzmann,[95] meer dan 400.000; W. Scheffler 300.000[96]; Hilberg 150.000; Pressac 85.000; Reitlinger 11.000.
- Volgens Hilberg werden in 'vernietigingskampen' 2,67 miljoen joden vermoord en daarbuiten 2,43 miljoen. Dawidowicz stelt dat in vernietigingskampen 5,9 miljoen joden werden vermoord en daarbuiten 530.000.[97] Een verschil van 1,9 miljoen buiten de kampen vermoorde joden bij twee vooraanstaande Holocausthistorici, maar niettemin komen zij elk weer uit op '5 à 6 miljoen'!
- Onenigheid over een tijdens de 'Wannsee-Conferentie' al dan niet genomen besluit om alle Europese joden uit te roeien.[98]
- Van veronderstelde moordmethodes,[99] vielen in de loop der jaren als verzinsels af: elektrocuteren, levend koken, levend verbranden, ongebluste kalk, vacuümkamers, gifgas met vertraagde werking, mechanisch hersens inslaan ('om kogels te sparen'), *ad infinitum*.

- Gruwelverhalen van zeep uit jodenvet en lampenkappen van menselijke huid, als verzinsels ontmaskerd.[100]
- De massamoord van Katyn, aan de Duitsers toegeschreven, door de Sovjets gepleegd.[101]
- Geen systematische moord op 20.000 Jehova's Getuigen (precies 203 van hen kwamen om in twaalf jaar en alle kampen samen).[102]
- Geen systematische moord op homoseksuelen.[103]
- Enorme verschillen in aantallen omgekomen ('vergaste') Roma's.[104]
- De opvatting van een snelgroeiend aantal revisionistische historici en forensische onderzoekers dat er geen 'gaskamers', 'vergassingen' en 'systematische vernietiging' waren.
- Enzovoort, enzovoort.

Hilberg zei in een interview met het Weense blad *Standard* in 2006 dat we slechts "ongeveer 20% van de Holocaust weten".[105] Met name over kampen en gebeurtenissen in de zgn. 'Eastern Territories' (Ruthenië, Wit Rusland, Polesië), waarvan sommigen stellen aanwijzingen te hebben dat daarheen joden uit wat de nazi's doorvoerkampen noemden (Belzec, Sobibor, Treblinka) werden gebracht.[106] Zijn stelling over de beperkte Holocaustkennis heeft vooral betrekking op wat daar is gebeurd.[107] In het interview zei hij:

> *We weten überhaupt niet veel over het Ooosten. Ten tweede weten we weinig over bepaalde organisaties – de Organisation Todt* (dwangarbeid) *strekte zich uit van de Kanaaleilanden tot het zuiden van de Oekraïne.*

Een opmerking waarvan – zoals nog zal worden aangetoond – het belang nauwelijks kan worden overschat.
Hij had daaraan kunnen toevoegen de 'Dienststelle Schmelt', een organisatie voor joodse dwangarbeid die van oktober 1940 tot najaar 1943 177 arbeidskampen in Opper Silezië exploiteerde met voornamelijk uit Auschwitz-Birkenau *aangevoerde* joden.[108]

Wel of niet hiermee rekening houdend verkrijgt men tal van versies van 'de Holocaust'. Wie twintig jaar geleden in de 'officiële' versie geloofde, geloofde in een andere 'werkelijkheid' dan wie vandaag of morgen in de officiële leer gelooft. Wie dat niet erkent is Holocaustfanaat, -religieus of -ideoloog, geen historicus.

Geschiedschrijving is reconstructie achteraf, *nooit* vaststaand en per definitie vatbaar voor nieuwe feiten en gewijzigde inzichten. Dat moet ook, want alleen religies en ideologieën claimen onbetwistbaarheid van vroegere gebeurtenissen en leggen die als vaststaand onder dwang op.

Het gebruik van een niet omlijnde notie als *'de'* Holocaust is onzinnig om mensen mee te vervolgen wegens 'ontkenning', twijfel of 'niet geloven'. Dit te doen op basis van een arbitraire, ongedefinieerde,[109] op tal van

belangrijke onderdelen 'officiële' versie als de Joodse Holocaust-Versie (JHV) is krankzinnig, om niet te zeggen *misdadig.*

Men begrijpt dat zelf ook heel goed: op vragen aan de Duitse minister van Justitie om een definitie van 'de Holocaust', is *nooit* antwoord gekomen. Begrijpelijk, want ***a.*** kan die definitie niet worden gegeven zonder te erkennen dat tienduizenden in de afgelopen jaren wederrechtelijk zijn vervolgd en gestraft, en ***b.*** houdt niet-definiëren comfortabele mogelijkheden voor justitiële willekeur open. Voor promotors van 'de Holocaust' is niet-definiëring ervan instrumenteel, omdat ieder dan voor zichzelf kan inbeelden wat 'de Holocaust' is: in die zin blijft ze dan altijd bestaan!

Gebruik van *'de'* in '*de* Holocaust' is misleidend omdat – afgezien van vele Bijbelse holocausts – in de geschiedenis vergelijkbare gebeurtenissen plaatsvonden waaraan – zelfs in metafysische zin – dezelfde betekenis kan worden verleend.[110]

Het lidwoord *de* bij '*de* Holocaust' kan ook niet gebruikt worden omdat *de,* evenals *het,* pas betekenis krijgt na definiëring. Men kan zeggen: *'het'* gebeurde, als er van *'het'* een omlijnde definitie is. Dit geldt ook voor de myriade aan gebeurtenissen, verhalen en feiten van *'de* Holocaust'.

De hoofdletter 'H' in 'de Holocaust' werd oorspronkelijk niet gebruikt. Toen de frase in 1977 werd ingevoerd, werd ze met kleine letter en tussen aanhalingstekens geschreven: de 'holocaust'. Midden jaren tachtig verdwenen de aanhalingstekens en werd in encyclopedieën, boeken, kranten, leerstof, enz. de hoofdletter gebruikt, zoals bij God, de Tweede Wereldoorlog, enz. Inmiddels vervangt uw tekstverwerker *automatisch* de onderkast 'h' door de kapitale 'H': Holocaust, in overeenstemming met de psychohistorische Holocaust volksopvoeding.

Het woord 'holocaust' (*holokaustos*) stamt uit het Grieks en betekent *brandoffer aan God*: religieus gemotiveerde, levende verbranding.

De Bijbel spreekt over veel 'holocausts', brandoffers van reine dieren aan God. *Dierenoffers* weliswaar, maar andere religies en culturen droegen ook mensen als brandoffer op, bijv. aan de Moloch, die eiste dat gelovigen in een *holokaustos* kinderen offerden in een vuur in zijn buikholte.

Een *Bijbelse* 'holocaust' voldoet aan vier criteria: 1. Gewijd aan God; 2. Vrijwillig gegeven als dank voor of in afwachting van zegeningen. 3. Bestaand uit het beste dat men heeft: bijvoorbeeld reine dieren. 4. Brandend – het offer moet *levend verbranden*.

Geen van deze vier criteria is van toepassing op de judeocide in WO II. Joodse en andere nazi-slachtoffers werden *niet* gewijd aan God en niet *levend* verbrand. In Bijbelse zin is 'Holocaust' dan ook niet relevant bij de beschrijving van het lot van de Europese joden in WO II.

Weinig joden stierven in WO II door vuur. Daarentegen stierf bijna een miljoen Duitse vrouwen, kinderen, bejaarden en zieken de afschuwelijke verbrandingsdood door Geallieerde brandbombardementen op steden.

Sommigen brengen het woord 'Holocaust' in verband met het joodse taboe op crematie, zoals de *Halakha*, de joodse Wet dat stelt.[111] Echter, lijkverbranding in Duitse concentratiekampen werd om hygiënische redenen toegepast op *alle* kampoverledenen, niet uit anti-joods sentiment.

Vóór 1977 bestond 'Holocaust' als begrip niet. Afgezien van de Bijbel en joods-religieuze uitingen is het in niet één woordenboek, encyclopedie, geschiedenisboek of andere publicatie van vóór dat jaar te vinden.

Vóór 1960 was er relatief weinig belangstelling onder historici en publiek voor wat nu 'Holocaust' wordt genoemd. Als Judaïsche notie van de gebeurtenissen in WO II werd het pas een *begrip* na het Eichmann-proces in 1962 en vooral de wereldwijde vertoning in 1979 van een Hollywood-productie met die naam. Film en naam 'Holocaust' staan voor een mutilatie van de werkelijkheid. Joden spreken daarom liever zelf niet over 'Holocaust' maar over *'Shoah'* of 'Choerban'.

Dit alles maakt dat de frase *'de Holocaust'*, zoals algemeen in gebruik, tussen aanhalingstekens kan worden geplaatst.

Indien met 'Holocaust' *'judeocide door nazi's'*, zou worden bedoeld, zou de controverse tussen Holocaustnomenclatura en revisionisme niet behoeven te bestaan. Revisionisme 'ontkent' immers *niet* vervolging van en in essentie moord op veel joden.

'De Holocaust' echter staat voor *één enkele, gemythologiseerde Judaïsche versie* inclusief systematische uitroeiing, gaskamers en Zes Miljoen vermoorde joden als Heilige Drieëenheid: de JHV, als uniek fenomeen.[112]

Michael Goldberg, geleerde en rabbi, schreef in zijn boek *Why Should Jews Survive?*:

> *"Het Judaïsch geloof in de uitzonderlijkheid en ultieme betekenis van de Holocaust is het toonbeeld van het soort geloof waarvoor religieuze trouw zowel berucht als beroemd is – een dogma. En zoals bij elk dogmatisch geloof, hoe meer het wordt aangevallen, hoe vasthoudender de gelovigen worden in de verdediging. Voor hen is het Eerste Gebod geworden "De Holocaust is een jaloerse God; gij zult daarmee geen parallellen trekken".*[113]

Op zichzelf niets op tegen, als deze absolutering binnen joodse kring zou blijven. Daarvan is geen sprake. Men eist (en krijgt) die religieuze onderwerping ook van de rest van de mensheid. Zodra onderdelen van de JHV ter discussie worden gesteld of tegengesproken, komt een georchestreerde reactie op gang om de ketterse geluiden te onderdrukken en te neutraliseren. Naar religieus gebruik eist de JHV-aanhang volledige onderwerping of anders uitstoting. De *Jaloerse God* van 'de Holocaust' kent slechts gelovigen en ketters; ook nu worden de laatsten met Middeleeuws fanatisme bestreden.[114]

De judeocide van WO II was niet meer of minder 'uniek' dan andere genocides: *iedere* genocide is immers naar eigen maatstaven uniek. Of ze met kapmessen op Hutu's (Rwanda), door uithongering (Oekraïners), met atoombommen (Japanners), met kogels (Cambodia) of in concentratiekampen en/of kiling fields (Goelag, Cambodja en joden) werd uitgevoerd. Russen spreken over maar liefst drie 'holocausts': de *Boerenholocaust,* de *Oekraïense holocaust* ('Holodomor') en de *Kozakkenholocaust.*[115] Genocide en Uitdrijving [116] van joden was er dus één uit vele, bijvoorbeeld uit deze:

- *Meer dan 200 miljoen Afrikanen omgebracht voor, tijdens en na de Islamitisch/Transatlantische slavenhandel.*[117]
- *Indianen in Noord- en Midden-Amerika, waarvan er alleen in Noord-Amerika bijna 12 miljoen werden uitgeroeid in wat ook wel de 'langst volgehouden volkerenmoord' wordt genoemd.*[118]
- *30 Miljoen Congolezen door Belgen uitgeroeid eind Negentiende Eeuw.*[119]
- *1,5 miljoen Armeniërs in Turkije.*[120]*.*
- *Die in de Sovjet-Unie tussen 1917 en 1939, waarbij meer dan 20 miljoen mensen (vooral Christenen) werden afgeslacht.*[121]
- *De door Stalin aangewakkerde hongersnood in de Oekraïne in 1932-1933* ('Holodomor', Oekraiens: Голодомор, *dood door verhongering*) *met, door Stalin zelf geschat, 10 miljoen doden.*[122]
- *Die in de Communistische Goelag, gesteld op minstens 10 miljoen doden.*[123]
- *De door de Britten moedwillig veroorzaakte hongersnood van 1942-45 in Bangladesh met 4 miljoen doden.*[124]
- *Die bij de door Geallieerde holocaustbombardementen op Dresden, Hamburg, Berlijn, Tokyo, Hiroshima, Nagasaki, enz., levend verbrande mensen, gesteld op meer dan een miljoen doden.*[125]
- *De 13,8 miljoen na WO II verdreven Duitse burgers (1945-1950) van wie er door het Rode Leger wegens hun Duitser-zijn minstens 3 miljoen werden afgeslacht door moord, verkrachting, gruwelijke foltering en ontbering.*[126]
- *Die in Rood China bij de 'Grote Sprong Voorwaarts' in 1959-1960, gesteld op 73 miljoen doden.*[127]
- *Die in Zuidoost Azië (Vietnam-Cambodja) gesteld op 5 miljoen doden en 2,5 miljoen verminkten.*[128]
- *Die op Hutu's in Rwanda, gesteld op 1 miljoen doden.*[129]
- *Die in de Congolese Republiek, waar alleen al in 2006 5,4 miljoen mensen omkwamen.*[130]

In de Twintigste Eeuw kostten genocides aan 262 miljoen mensen(!) het leven.[131] De joodse genocide was er daarvan één en net zo 'uniek' als de andere dat ook waren. In de 'hiërarchie' van grote genocides uit de recente geschiedenis komt 'de Holocaust' met het door de JHV genoemde

aantal van 6 miljoen doden dan ook op een 7e plaats. De werkelijke plaats is nog aanzienlijk lager.

Voor zover men genocide op joden vanwege veronderstelde toepassing van 'gaskamers' als 'uniek' claimt, gaat dat evenmin op omdat historici stellen dat ook anderen (Russische krijgsgevangenen), zigeuners, zwakzinnigen, enz. werden vergast, terwijl veel joden door *Einsatzgruppen* zijn *geëxecuteerd.* Vele joden in de kampen stierven bovendien door dezelfde oorzaken als andere gevangenen: ziekte, honger, slechte omstandigheden, uitputting, enz., zodat er nauwelijks *principieel* onderscheid in moordmethoden was tussen joden en niet-joden en de judeocide ook in dit opzicht geenszins 'uniek' was.[132]

Er is geen land en geen volk dat niet op enig moment in haar geschiedenis slachtoffer was van grootschalige moordpartijen. Wederkerig is er evenmin een land of volk dat zich daaraan niet heeft schuldig gemaakt. Elke claim daarin 'uniek' te zijn is hovaardig en misplaatst.

Niets unieks dus aan de judeocide van WW II. Wat *uniek* kan worden genoemd, is de ongekende *eenzijdigheid* van zowel het verhaal van de JHV als de onophoudelijke *indoctrinatie* daarvan in de Westerse naties. Dit deed de Amerikaanse revisionist Bradley Smith opmerken:

> *"Het is vulgair en oneervol een halve Eeuw lang over gewelddadigheden van anderen te lamenteren, zonder die van onszelf toe te geven, laat staan te veroordelen."*

De JHV is zo 'uniek' dat een banvloek is gelegd op elk historisch vergelijk: *'relativeren'.* Joods suprematisme ten top.

c. JHV: Argumenten en argumentatie pro

Er bestaan *geen* forensische, documentaire of andere concrete bewijzen voor de demonische kern van de JHV, de 'gaskamers'. Ontstellend bij een zo omvangrijke, zo langdurig en zo recent achter ons liggende misdaad.

Hoe kunnen dan duizenden boeken, publicaties, kranten, enz. de indruk wekken dat er 'een overvloed' aan bewijzen is en 'de Holocaust de best gedocumenteerde gebeurtenis uit de geschiedenis is'? Terwijl tegelijkertijd wordt benadrukt dat de nazi's 'alle bewijzen voor de Holocaust vernietigden'? Het antwoord is ***Postulerende Cirkelredenatie.***

Al op 25 oktober 1941 werd nazi-Duitsland beschuldigd van oorlogsmisdaden en massamoord toen Roosevelt liet weten dat de moord op Franse gijzelaars na verzetsacties *"eens een vreselijke vergelding zouden eisen"*.[133] Churchill – die consequent het aantal doden van het bombardement op Rotterdam op '30.000' stelde i.p.v. op ruim 800 – sloot zich bij Roosevelts propaganda aan door in het Lagerhuis te verklaren dat *"de bestraffing van deze misdaden nu gerekend moet worden tot een van de belangrijkste doelstel-*

lingen van de oorlog.[134] Deze en andere verklaringen onderstreepten de intenties de oorlog tegen Duitsland voort te zetten tot *diens uiteindelijke vernietiging.* Elk Geallieerd vredesvoorstel ontbrak vanaf het begin, terwijl de talloze Duitse vredesvoorstellen vanaf 1933 consequent zijn genegeerd en doodgezwegen.[135]

Echte of vermeende Duitse oorlogsmisdaden werden vanaf het begin van de oorlog door de Geallieerden tot op het hoogste niveau geïnstrumentaliseerd om de vernietigingsoorlog voort te zetten.

Tijdens de oorlog werden geruchten en getuigenverklaringen over gaskamers en uitroeiing van joden in kampen *zonder bewijzen* als uitgangspunt aanvaard en propagandistisch gebruikt.

Vanwege de enorme aantallen slachtoffers die de Sovjets na de oorlog publiceerden, *moesten* er massavergassingen zijn geweest. De kampen hadden dus 'gaskamers'nodig, ook al vonden zij die niet.

Rond die aanname worden alle feiten en gebeurtenissen gegroepeerd en gerelateerd. Waar geen 'gaskamers' waren, werden ze daarom alsnog in bepaalde kampen gebouwd.

Gaskamers waren immers niet alleen belangrijk om de omvang van de in de propaganda opgevoerde massaslachtingen en gruwelen *tijdens* de oorlog te 'bewijzen', ze waren van nog groter belang voor de definitieve onderwerping van Duitsland en zouden 'Versailles' in vernietigingskracht verre in de schaduw stellen.

Alles uit de oorlog werd aan massaslachtingen in de nooit getoonde en nooit bewezen 'gaskamers' gerelateerd. Deportaties dienden om mensen naar 'de gaskamers' te vervoeren; bij aankomst vond selectie voor 'gaskamers' plaats, alle na de oorlog vermisten en niet teruggekeerden waren 'vergast', wat niet kan worden aangetoond werd 'door de nazi's vernietigd'. Een *petitio principi,* waaruit het 'overweldigende bewijs' voor de uitgangsstelling als vanzelf ontstaat:

"Dat Majdanek een vernietigingskamp was wordt bewezen door het Zyklon-B en dat het Zyklon-B voor criminele doeleinden werd gebruikt is bewezen omdat Majdanek een vernietigingskamp was!"[136] En hoewel *non sequitur,* zonder concreet bewijs dus, is dit de kern van 'de Holocaust' en Holocaustgeloof.

Dat tot aan de *Glasnost* verzwegen documenten onder Sovjetbeheer aantonen dat in het Duitse concentratiekampsysteem van 1935 t/m 1945 in totaal 403.712 *geregistreerde* mensen van alle nationaliteiten en door alle doodsoorzaken omkwamen,[137] betekent in de *postulerende cirkelredenatie* van de JHV dat *dus* ca. 4,5 miljoen joden zonder registratie op 'geheime, nooit gevonden lijsten' (5,5 minus 1 miljoen voor Einsatzgruppen) moeten staan, die regelrecht de 'gaskamer' zijn in gegaan.

Hoezeer deze *postulerende cirkelredenatie* de Holocauststudie beheerst, blijkt uit de reactie van Franse historici op de kritiek van prof. Faurisson.

In een tegen hem gerichte advertentie in *Le Monde* van 21 februari 1979 stelde de joodse Holocausthistoricus P. Vidal-Naquet namens 34 andere JHV-historici, hoe zij tegen Holocaustkritiek aankijken:

> *"Men mag niet vragen hoe, technisch gesproken, zulk een massamoord mogelijk was. Het was technisch mogelijk want het gebeurde. Dat is het verplichte uitgangspunt voor elk historisch onderzoek naar dit onderwerp. Die waarheid trachten we eenvoudig terug in de herinnering te roepen: er is geen discussie over het bestaan van de gaskamers en er mag er ook geen zijn."*

Men gelooft zijn ogen niet. De wetenschap op z'n kop! Die 'waarheid' mag van deze historici *niet technisch worden onderzocht*, is *verplicht uitgangspunt* en moet worden 'teruggeroepen uit de *herinnering*'. *Het was technisch mogelijk, want het gebeurde.*(!) Een schoolvoorbeeld van 'logische tautologie'. Ook de schepping van hemel en aarde in zes dagen was mogelijk, want dat gebeurde volgens ontelbaren ook. Of, omgekeerd, de evolutie *kan* niet hebben plaatsgevonden, want de Bijbel zegt anders. Een affront aan de wetenschap van deze prominente anti-revisionisten en een ondenkbaar obscurantisme. Dode onderwerpen in onderzoek en wetenschap bestaan niet; doods*verklaringen* kennelijk wel. Deze historici zijn zo bang voor waarheid en het démasqué van hun pseudo-wetenschappelijke geloofsartikelen dat zij bedrieglijk stellen *'er is geen discussie'* en daaraan miserabel toevoegen dat zo'n discussie '*er ook niet mag zijn'*. Beter bewijs voor ***ontbreken van deugdelijk bewijs*** voor de JHV is niet te geven.

Indien deze redenering wordt aanvaard, moet elk bewijs dat het bestaan van 'gaskamers' weerspreekt, worden genegeerd en in overeenstemming gebracht met de ideologie. In plaats van de exterministische claims te plaatsen tegenover tegenbewijs, dient de historicus tegenbewijs in overeenstemming brengen met de exterministische claims! Mathematici hebben daarvoor een term: *'het bedrog van de aanname'.* Bij dat *bedrog van de aanname* mag bij de JHV zelfs *twijfel* niet meer bestaan! Het eeuwenoude adagio *"Een academicus moet twijfelen"* mag overal bestaan, maar *niet* bij de 'Holocauststudie'! Het is daarom anti-wetenschap *pur sang*.

Geen twijfel. Geen kritiek. Geen vragen. Geen onderzoek. Verplicht uitgangspunt. Stationaire 'waarheid'. Geen discussie over gaskamers. Dat is wat 'holocausthistorici' zichzelf en hun studenten opleggen. Je reinste immunisering. Wie spreekt hier over wetenschap?

Wetenschap is het met open geest stellen van vragen. Alle vragen moeten gesteld kunnen worden, evenals logische antwoorden gegeven. Reciprociteit van twijfel, vraag en antwoord voeren naar waarheid. Al het andere is ideologie, dogma, geloof en onderdrukking.

De zgn. Holocauststudie stelt geen vragen, verwerpt deze zelfs en relateert passend geachte omstandigheden en gebeurtenissen aan onbewezen *verplichte uitgangspunten.* Ze zoekt bewijzen bij een vooraf verklaarde 'waarheid': *Postulerende cirkelredenatie,* ofwel 'het bedrog van de aanname.' Daardoor ontstaat als vanzelf een 'overweldigende hoeveelheid bewijs'.

Gevolg is dat deportaties worden gelijkgesteld met genocide in een stroom van literaire producten, 'documentaires' en 'Holocaustboeken', voor het merendeel nep: *'Holocaust', 'Schindler's List', 'Angel at the Fence: The True Story of a Love that Survived', 'Fragments', 'Misha: A Memoir of the Holocaust Years', 'The Painted Bird', 'The Hitler Diaries', 'Night', enz.*

Daarbij past geen kritisch onafhankelijk onderzoek en mogen zelfs geen vragen worden gesteld of twijfels geuit; dat is op straffe van verkettering en justitiële vervolging *verboden.* Dat ondermijnt het *verplichte uitgangspunt* en is volgens het establishment *gevaarlijk.*

Natuurlijk is over onafhankelijk onderzoek naar de JHV de ban uitgesproken. Alleen als *Mythe* kan de JHV overleven, dat verklaart ook de Middeleeuwse vervolging van revisionisten. Elke poging van de exterministen om de JHV wetenschappelijk en beargumenteerd te bewijzen is gedoemd te falen.

Nog kwalijker is de kritiekloze acceptatie van de *Postulerende Cirkelredenatie* door Justitie, zoals in Duitsland. Daar is 'Holocaustrechtspraak' een kwalijke *farce*, een post-Orwelliaanse nachtmerrie die op voorhand waarheidsvinding en Recht bruuskeert. Immers, door de verwerpelijke *'Holocaustontkenning'* wetgeving is iedere rechter, iedere 'verdachte', iedere advocaat *strafbaar* als hij op grond van feiten erkent of zou aantonen dat de Semi-Officiële Versie niet juist is.

Dit gebeurde de moedige advocate Sylvia Stolz in 2007 in Mannheim, die 3,5 jaar(!) gevangenisstraf uitzat wegens *'Holocaustontkenning'.* Ooit zal deze redster van de eer van de Duitse justitiële stiel, deze eigentijdse Duitse *Jeanne d'Arc*, haar naam in Goud vermeld zien, naast hen die voor Vrijheid van Meningsuiting de grootste offers brachten.

Bewijsvoering

'De Holocaust' is *geloof.* Een *geloof* wordt in de neuro-linguistische programmering omschreven als *een emotionele mening, beschouwd als feit.*

'Algemeen wordt *'een overvloed aan bewijzen'* voor de JHV verondersteld, waarvan bij nadere beschouwing maar weinig overblijft.[138]

De JHV gebruikt nl. onder andere de volgende 'bewijzen' en argumenten:

- De term *Endlösung der Jüdenfrage*, (*'Final Solution'*) waarmee systematische uitroeiing van de Europese joden zou zijn bedoeld. O.m. gebruikt tijdens de zogenoemde 'Wannsee Conferentie'.
- *Deportatie* van joden uit bezet Europa naar concentratiekampen.
- In sommige kampen *'Gaskamers' en crematoria*.
- *Getuigenverklaringen* van overlevenden.
- *Bekentenissen van kampcommandanten.*
- *Verklaringen van hoge nazi's:* Hitler, Goebbels, Himmler, Eichmann en anderen.
- *Documenten, veelal in 'codetaal'.*

- ○ *Strikte geheimhouding*.
- ○ *Vernietiging van sporen*.
- ○ *Vermissing van zes miljoen joden,* verklaard door massavergassing.

Dit lijken relevante aanwijzingen, maar geen ervan houdt stand in het licht van 'Systematische uitroeiing', 'Gaskamers' en 'Zes Miljoen':

- De frase *Endlösung der Jüdenfrage* stond nooit voor 'uitroeiing'. Het werd lang voor het nazisme gebruikt, onder meer door zionisten. Er was *nooit een bevel van Hitler* dat opdracht gaf tot systematische uitroeiing van joden, noch schriftelijk noch via getuigen. Integendeel, er zijn talloze *bewijzen* (o.m. de Schlegelberger en Lutherdocumenten,[139] de verklaringen van Karl Wolff, chef van Hitler's persoonlijke staf, etc.[140]) dat Hitler uitging van verplaatsing en onderbrenging van joden in werkkampen en getto's, *niet* van fysieke vernietiging.[141] En, zoals vast staat: *Geen Hitlerbevel, geen JHV.*

  In de enorme archiefbestanden van de nazi-bureaucratie werd evenmin iets gevonden van een *Plan, Begroting, Budget, Afdeling(en), Verantwoordelijke(n), Rapportages, etc.* betrekking hebbend op bestaan c.q. coördinatie en/of uitvoering van geplande of in gang zijnde systematische massamoord op joden. Alleen de Amerikanen al doorzochten na de oorlog 1.100 ton documenten,[142] waarin *in het geheel niets* over uitroeiing van de joden werd gevonden.[143]

  De notulen van de *'Wannsee Conferentie,'* het 'bewijs' voor een plan voor de vernietiging van alle joden (*'Final Solution'*), tonen in werkelijkheid *geen spoor* van bewijs. Gesproken wordt over een *territoriale* Endlösung, *emigratie* en *deportatie.*
- *Deportaties* zijn *niet omstreden.* Ze zijn geen bewijs voor het aantal mensen dat omkwam, noch voor de wijze waarop.
- *Gaskamers en crematoria.* Getoonde zogenaamde gaskamers zijn deels *naoorlogse* nepbouwsels of volledig ongeschikt voor dat doel.[144, 145, 146]

  Niet één forensisch onderzoek gaf als conclusie: *'dit was een gaskamer.'*

  Niet één pathologisch-anatomisch onderzoek wees uit: *'dit slachtoffer kwam door vergassing om het leven'.*

  Direct na de bevrijding van Auschwitz werd op 536 lijken autopsie verricht; bij geen werd blauwzuurgasvergiftiging (Zyklon-B) of andere vorm van vergassing als doodsoorzaak vastgesteld. Alle onderzochte lijken waren door *ziekte* gestorven.[147]

  Tekeningen van wat later 'gaskamers' werden genoemd, waren niet 'Geheim'. Het enige deskundigenrapport ooit over veronderstelde gaskamers van Auschwitz aan een rechtbank voorgelegd concludeerde dat die *niet* geschikt waren als 'gaskamers' en daarvoor ook niet geschikt konden worden gemaakt.[148]

Chemisch-forensisch onderzoek in de restanten van 'gaskamers' van Auschwitz-Birkenau toonde geen residuen wijzend op vergassingen met Zyklon-B. (Cyanideresiduen als Pruisisch Blauw zijn onoplosbaar en onafbreekbaar, ook na tientallen jaren).[149]

De vergassingsmethode waarbij Zyklon-B zou zijn toegepast is onder de genoemde technische omstandigheden onmogelijk; die met *dieseluitlaatgas* ronduit absurd.

De *crematiecapaciteit* was bij verre niet toereikend voor de opgevoerde aantallen.[150] Zelfs voor de 'normale' sterfgevallen was ze onvoldoende. De ovens waren van een civiel type, zoals bij burgercrematies (één lijk per crematiekamer en opvang van de as).

De stelling dat in één crematiekamer meerdere lijken tegelijk werden verbrand is *misleidend*. Technisch was dat zo goed als onmogelijk en ook zinloos: de verbrandingstijd is immers evenredig aan de massa, zodat dit nauwelijks invloed zou hebben gehad op de capaciteit. Verbranden in 'putten', zoals door getuigen gemeld, is zowel pyrotechnisch als door de hoge grondwaterstand in Auschwitz-Birkenau nagenoeg *onmogelijk*.[151]

Van miljoenen 'vergaste' joden is dan ook *niet één* stoffelijk overschot gevonden. *Niet één.*

- *Getuigenverklaringen* spreken elkaar op essentiële punten tegen en zijn als regel aantoonbaar onjuist. Ze werden *nooit op juistheid gecontroleerd.* Veel zijn regelrechte verzinsels, bijvoorbeeld al die 'ooggetuigenissen' van 'vergassingen' in kampen in Duitsland (Dachau, Buchenwald, Bergen-Belsen, etc.), die van zeep uit jodenvet,[152] stoomkamers, elektrocuties, levend verbranden, lampenkappen van mensenhuid,[153] fonteinen van bloed uit (nauwelijks gevonden) massagraven, enz.
- *Bekentenissen van kampcommandanten* als Höss,[154] Ziereis, enz. werden onder foltering afgelegd of compleet verzonnen.[155]
- Verklaringen van hoge nazi's, de belangrijkste JHV-getuigen, moeten wegens *feitelijke onmogelijkheid* worden afgewezen. Veel hoge nazi's 'bekenden' omdat hen was beloofd dat daarmee hun ondergeschikten vrijuit zouden gaan. Bijna alle bekentenissen werden afgelegd onder lichamelijke en psychische foltering, bedreiging met represailles tegen gezinsleden, etc., wat ze als bewijs diskwalificeert.
- *Documenten* welke 'de Holocaust' bewijzen zijn *niet* gevonden onder de tientallen miljoenen na de oorlog aangetroffen stukken van ministeries, de SS, de concentratiekampen, de NSDAP, enz. Opgevoerd worden teksten in 'codetaal', via exegese gepresenteerd als 'bewijs'.
- *Codetaal* is een naoorlogs verzinsel, in het leven geroepen bij afwezigheid van concreet bewijs (zie Hfdst. **8 *c.***).

- <u>*Strikte geheimhouding*</u> was bij de zgn. vernietigingskampen een onbestaand fenomeen. In Auschwitz bijvoorbeeld waren joden en niet-joden door elkaar in barakken gehuisvest, de crematoria waren niet visueel afgeschermd, leveranciers, arbeiders en bezoekers gingen in en uit, enz., enz.
- <u>*Vernietiging van sporen*</u> heeft niet plaatsgevonden anders dan zoals alle terugtrekkende legers in alle tijden en alle oorlogen alles vernietigen wat door een oprukkende vijand kan worden gebruikt. Van complete vernietiging van belastende sporen is dan ook geen sprake geweest. 'Gaskamer' I in het hoofdkamp van Auschwitz is niet opgeblazen maar *na de oorlog* door Poolse communisten verbouwd tot de fake-gaskamer die thans aan toeristen wordt getoond. Krema IV werd na de oorlog bekend door de legende van Irma Grese.[156] Bovendien zijn er redenen aan te nemen dat de 'gaskamers' II en III niet door de nazi's, maar *door de Sovjets* zijn opgeblazen.[157]
- <u>*Zes miljoen joodse slachtoffers*</u> werd in 1946 door het Internationaal Militair Tribunaal in Neurenberg (IMT) op *losse grond* vastgesteld; overtuigende studies tonen aan dat *het werkelijke aantal substantieel lager* ligt. Er zijn dan ook geen bewijzen, sporen of aanwijzingen (bijv. *stoffelijke resten*) die *Zes Miljoen* joodse slachtoffers aannemelijk maken.

  Zo ook bij de Auschwitz-slachtoffers. In 1990 werd het gecelebreerde aantal 'vier miljoen' officieel teruggebracht tot 1,5 miljoen (ca. 35%), waaronder 1,1 miljoen joden. Nog altijd zonder bewijzen en veel hoger dan gerechtvaardigd. Echter, 'Zes Miljoen' bleef 'Zes Miljoen'.

  Demografische onderzoeken geven geen grond voor het aantal zes miljoen vermoorde joden, integendeel: die wijzen (incl. *vermisten*) op hoogstens 20% van dat aantal.

Maar hoe dan met de 'Holocaustwetenschap', al die professoren en academici met indrukwekkende standaardwerken over 'de Holocaust'? Zijn dat allemaal onwetenschappelijke bedriegers en charlatans? Niet allemaal. De Holocauststudie en -literatuur heeft bij haar principe van *postulerende cirkelredenering* enkele andere specifieke kenmerken, waarmee ze nog verder van de normale wetenschapspraktijk verwijderd is, zoals:

- Vrijwel alle vooraanstaande internationale Holocausthistorici en 'Holocustgetuigen' zijn *joods. Vooringenomenheid* met de joodse zaak – een wetenschappelijke doodzonde – is daardoor evident.

  We noemen o.a.: Yitzhak Arad,[158] Danuta Czech, Lucy Dawidowicz, Yisrael Gutman, Sebastian Haffner, Gideon Hausner, Lou de Jong, Raul Hilberg, Jacob Katz, Walter Laqueur, Nora Levin, Deborah Lipstadt, Michael Marrus, Arno Mayer, Myklos Nyiszli, Robert-Jan van Pelt, Poliakov, J. Presser, Gerald Reitlinger, Germaine Tillion, Georges Wellers, Vidal-Naquet, Saul Friedländer onder vele, vele anderen.

Documentatie (propaganda) wordt geleverd door het Wiesenthal Centre, het US Holocaust Museum, Yad Vashem, Anne Frank Centrum, de Wiener Library, het Institut für Zeitgeschichte, *è tutti quanti.*

- Kenmerk van de *onwetenschappelijkheid* van Holocaustgeschiedschrijving is dat deze bol staat van onbewezen aannames, ongecontroleerde getuigenverklaringen, demonisering, gemoraliseer, emotionele taal en psychoanalyses van de koude grond.[159]

  Hoewel uit bepaalde hoek gezien begrijpelijk, gaat die koshere inbedding ten koste van objectieve wetenschappelijkheid, bijvoorbeeld daar waar bepaalde 'feiten' worden benadrukt en andere weggelaten.

  Voorbeelden zijn legio. Hilberg begint de inleiding van *The Destruction of the European Jews* (*'Precedents'*) als volgt: [160]

  > *…."Anti-Joodse politiek en acties begonnen echter niet in 1933. Sinds vele eeuwen en in vele landen waren joden het slachtoffer geweest van vernietigende acties."*

Hij probeert uit te leggen dat het Nationaalsocialisme in rechte lijn afstamt van anti-joodse tendensen bij Duitsers in de Middeleeuwen, het Katholicisme en Maarten Luther en kloont daarmee Lindemann's beeld van de joodse geschiedschrijving en mythologie:

"Gewelddadige anti-joodse periodes in de geschiedenis worden voorgesteld als een soort onverklaarbare natuurrampen of daden van God, onbegrijpelijke catastrofes die niets van doen hebben met joodse daden of gebeurtenissen binnen de joodse wereld, maar helemaal te wijten zijn aan de misdadige karakters van de vijanden van de joden".[161]

Hilberg wijt anti-semitisme aan het Christendom, daarbij anti-semitisme zoals we dat kennen van grote filosofen en schrijvers uit de Oudheid, negerend. Hij negeert ook de antiklerikale bewegingen van de Verlichting, waarin het anti-semitisme zelfs sterk *groeide*. Dat alles om zijn manicheïstisch beeld te kunnen schetsen: Duivels moordlustige en perverse Duitse (Christelijke) beesten, en joden die door de eeuwen heen slachtoffers waren zonder de geringste aanleiding te hebben gegeven. Die ideologisch-judaïsche grondhouding doet afbreuk aan Hilberg's werk en tast zijn geloofwaardigheid aan.

Het had van objectiviteit en realiteitszin getuigd als hij, al was het maar behoedzaam, op het verschil tussen anti-joods en anti-semitisme zou hebben gewezen, waarbij er als antipode van 'anti-semitisme' ook zoiets als 'anti-Christendom' en/of joods *gedrag* bestaat dat door veel niet-joden als bedreigend en schadelijk werd ervaren. Hij legt schuld voor 'de Holocaust' bij alle vroegere en huidige niet-joden, in het bijzonder Christenen. Hij poogt geen recht te doen aan de *werkelijke oorzaken* van anti-semitisme en negeert het belangrijkste element, wat noch het joodse 'ras', noch de joodse of Christelijke religie is, maar *joods gedrag* door de eeuwen heen. Holocaustpaus Hilberg was dan ook meer een joods *ideoloog*, dan een historicus.

- Hoewel Holocaustschrijvers voortdurend spreken over 'vergassingen', 'gaskamers' en 'systematische massamoord', is het frappant dat vrijwel nergens foto's, tekeningen of plausibele beschrijvingen van die 'gaskamers' in hun lijvige boeken worden gevonden.[162]
- Titels dekken de lading niet en suggereren meer dan wordt waargemaakt. In het geval van Hilberg: *The Destruction* (= Vernietiging) *of the* (van alle) *European Jews.* Juist zou zijn geweest *The Persecution* (vervolging) *of Jews by the Nazi's* (van joden onder de Nazi's).
- Soms *frauderen* zij zelfs om stellingen te 'bewijzen': op het Zündelproces werd Hilberg onder ede gevraagd of hij de tekst van Hitler's zgn. *Kommissarbefehl,*[163] *'Liquideer alle joods-Bolsjewistische politieke Commissarissen',* in zijn boek misvormde tot *'Liquideer alle joden en Bolsjewistische politieke Commissarissen'.* Zijn antwoord: "correct".
- Holocaustkritiek bestaat niet. Wie via officiële kanalen een boek of artikel over de joodse Holocaust weet te publiceren, heeft het verder gemakkelijk. Eenmaal de censuur gepasseerd (zelfcensuur, uitgever, publieke opinie, 'hogerhand'), wordt het publiekelijk nooit weersproken of bekritiseerd. Welke onzinnigheden ook worden gedebiteerd, 'kritiek' is er alleen als naar de mening van de incrowd on-voldoende wordt gedemoniseerd. Recencies zijn verder altijd lovend, vol adjectieven als 'standaardwerk", 'indrukwekkend', 'wetenschappelijk', 'briljant', 'nauwkeurig', 'ontroerend', etc. Het mag dan ook niemand verwonderen, dat bij geen ander onderwerp inmiddels zoveel onzinnigheden en fantasieën floreren als bij de JHV.
- Een belangrijke bron voor kritische verificatie, die van betrokken Duitsers uit die periode, is zoals bekend, *strafrechtelijk geblokkeerd.* Onderzoek dat zo'n elementaire feitenbron uitsluit berooft zichzelf van wetenschappelijke legitimiteit en degradeert tot politiek instrument.
- Bewuste *leugens* in boeken van bekende JHV-historici – waaronder zeer fundamentele – zijn geen uitzondering; een voorbeeld uit vele is Danuta Czech en haar *Kalendarium,*[164] een 'standaardwerk' m.b.t. deportaties. Een radioberichtformulier over aankomst in Auschwitz van een transport uit Berlijn op 13 maart 1943 stelt letterlijk dat: "*964 joden aankwamen voor arbeidsinzet, waarvan 218 mannen en 147 vrouwen. De mannen werden in Buna* (Monowitz) *ondergebracht.* De overigen *(126 mannen en 473 vrouwen en kinderen) afzonderlijk gehuisvest*".[165]

  Czech maakt daarvan in *Kalendarium: "Met een transport uit Berlijn kwamen 964 joden aan: 344 mannen en 620 vrouwen en kinderen. Na de selectie werden 218 mannen gevangengezet. De overige 599 mensen, 126 mannen en 473 vrouwen en kinderen in gaskamers vermoord***".**[166] [Mijn onderlijning.]

  Verdraaien van feitenmateriaal om dit aan te passen aan het vergassingsverhaal (= *postulerend uitgangspunt*). Waarom Czech dit deed, wordt duidelijk als we de achtergrond van haar 'studie' (in opdracht

van de *Hoofdafdeling Desinformatie* van de KGB) in aanmerking nemen (zie 'Auschwitz-Birkenau').

Haar boek staat vol feitenmateriaal, maar ook met onbewezen en door niemand controleerbare conclusies. Een (toevallig) controleerbaar voorbeeld is een transport van 23 augustus '43, waarvan zij stelt:

> *"Op 23 augustus 1943 arriveerde een Gestapotransport van 2.000 joden in het kamp. Dit soort transporten maakte gebruik van kleine gesloten wagons ('boxcars'). 441 mannen en 591 vrouwen kregen registratienummers, terwijl de overige 1.000 joden in de gaskamers werden vernietigd."*

Een oorspronkelijk verslag toont aan dat die dag inderdaad zo'n trein met het door Czech genoemde aantal van 441 + 591 gevangenen in het kamp arriveerde. Echter, het was onmogelijk in dat kleine type wagons ('boxcars') van dat transport nog eens 1.000 mensen extra te vervoeren zonder hen er als sardines in te persen, in dat geval zou niemand het transport hebben overleefd. Met andere woorden, die 1.000 'extra' joodse 'vergasten' zijn *verzonnen* door Czech.
De verslagen van dat transport vermelden dat de gevangenen afkomstig waren uit arbeidskamp Kolo en slechts 21 onder hen joods! Eenzelfde *zwendel* pleegde zij bij een transport van 1500 joden uit Theresiënstadt van 20 oktober 1944, w.o. de arts Viktor Frank.[167]
Willekeurige voorbeelden van *ernstige leugens* door een gevierd historica in het als 'standaardwerk' aangeduide *'Kalendarium'*.
Op hetzelfde niveau liggen beweringen van talloze andere Holocausthistorici. Faurisson geeft een willekeurig voorbeeld over Transport Nr. 71, dat op 16 augustus 1944 in Auschwitz aankwam. Alle vrouwen van dat transport, zo wordt ons verteld, werden op de dag van aankomst vergast. Onder hen een zekere Simone Jacob, geboren op 13 juni 1927 in Nice. De vrouw bleek echter na de oorlog in Frankrijk te leven, waar zij na haar huwelijk als *Simone Veil* leeft en tot 1996 voorzitster van het Europese Parlement was! Zij is niet de enige.

Bespreking van alle fouten, overdrijvingen, postuleringen en onbewezen beweringen in het 850 bladzijden tellende boek van Czech, vooraanstand Holocausthistorica en staflid van het Auschwitz Museum, vergde een afzonderlijk werk, geschreven door Enrique Aynat, die dit monumentale 'standaardwerk' tot in de haarvaten controleerde en analyseerde, met geen andere conclusie dan dat haar aantallen 'vergasten' *pure fantasie* zijn en haar methode het schaamteloos vervormd interpreteren van feitenmateriaal is.[168]

- Welke waarde hebben constateringen en conclusies van Holocaustfossielen als Poliakov, als diens interpretatie van de Gersteinverklaring door gerenommeerd Duitse historicus prof. Nolte in 2002 'waardeloos' werd genoemd en Jurgen Graf hem een 'gewetenloze bedrieger' noemt?![169,170]

- JHV-hogepriester, beroepsoverlevende, Nobelprijswinnaar en *leugenaar* Elie Wiesel schreef in de eerste (Yiddische) uitgave van het boek *Night* in 1956 over zijn ervaringen in Auschwitz *niet één keer* over gaskamers; alleen over crematoria: hij was vooral bang 'zoals alle anderen' levend te worden verbrand. Ook in de twee jaar later uitgegeven Franse uitgave *niets* over 'gaskamers'. Hetzelfde in de Engelse uitgave van 1960. Pas in de Duitse vertalingen van 1962 bleek waar 17 x 'crematorium' had gestaan, dat te zijn veranderd in 'gaskamer'. Bovendien bleek dat bedrieger Wiesel het beroemd geworden boek *Night* niet zelf schreef, maar de katholieke Franse Nobelprijswinnaar Literatuur, François Mauriac. Een *afschuwelijke fraudeur,* deze met de 'Nobelprijs voor de Vrede' bekroonde zionistische propagandist, die waarschijnlijk nooit zelf in Auschwitz was.[171]

  Ook de Fransman F. Sedel veranderde bij de herdruk van zijn boeken in 1990 '*fours crématoires*' in '*chambres à gaz*'.[172] Zo eenvoudig presenteert de Holocaustliteratuur crematoria als 'gaskamers' ….
- Een ander voorbeeld is historicus en demoniseerder William L. Shirer, die in *The Rise and Fall of the Third Reich* schrijft dat *miljoenen* mensen werden verbrand in ovens van Topf & Söhne (thans Didier-Werke GmbH). Die firma daagde daarop Shirer voor de rechter, waarna hij in een schikking akkoord ging met het plaatsen van een voetnoot op blz. 972 met de tekst: *"Didier-Werke heeft bezwaar aangetekend tegen het noemen van haar naam in het hoofdstuk over vernietigingskampen. Dr. S. Trastel, Professor Werktuigkunde, verklaarde in augustus 1961 dat de betreffende installaties standaard-crematoriumovens waren, niet modern, bedoeld voor kleine begraafplaatsen <u>en ongeschikt voor massaverbrandingen.</u>"* De voetnoot staat alleen in de Duitse edities en ontbreekt in alle andere talen….

  Openingen, deuren en crematiekamers (ook muffel of retort genaamd) van de ovens in Auschwitz waren zelfs *kleiner* dan bij civiele ovens, dit omdat *ongekist* werd gecremeerd.[173]
- Nog een voorbeeld is het boek van de eveneens joodse Holocaustcoryfee Gitta Sereny *De Duisternis Tegemoet,*[174] over de 'bekentenis' van Franz Stangl, commandant van o.m. Treblinka, waar 870.000 joden zouden zijn vergast. Een sceptisch Oekraiens-Canadese professor, Lubomyr Prytulak,[175] schreef haar op 8 januari 2001 een brief met enkele vragen over haar interview met Stangl:

  > *"Waarom zijn er geen bandopnamen van die gesprekken gemaakt? Hoe kunt u als historica de inhoud van intensieve gesprekken, waarvan sommige zoals u zegt 7 uur duurden, zonder fouten of vergissingen onthouden? Hoe kon u zich zonder bandopnamen wapenen tegen eventuele aantijgingen van onjuistheid of bedrog van de kant van Stangl of zijn familie? Hoe kon u zonder getypt transcript van de gesproken tekst Stangl overtuigen van uw integere motieven? Aangezien er geen derde persoon bij die gesprekken was en er niets werd vastgelegd, is er geen enkele getuige van die volgens u historische bekentenissen. Hoe kon Stangl controleren of*

wat u opschreef overeenkwam met wat hij werkelijk had gezegd? Aangezien Stangl vrijwel direct na afloop van de serie gesprekken overleed en het boek pas twee jaar later werd gepubliceerd, is er geen enkele zekerheid dat wat u publiceerde ook daadwerkelijk door Stangl werd gezegd. (Heeft hij er überhaupt wel iets van gezien?) *Is het voor een historica bij zo'n uitzonderlijk belangrijk interview niet onbegrijpelijk en onvergeeflijk geen geluidsopnamen te maken en/of te zorgen voor een getuige?*

Zie hier hoe sommige 'Holocausthistorici' hun beroep verwisselen met dat van verhalenverteller.

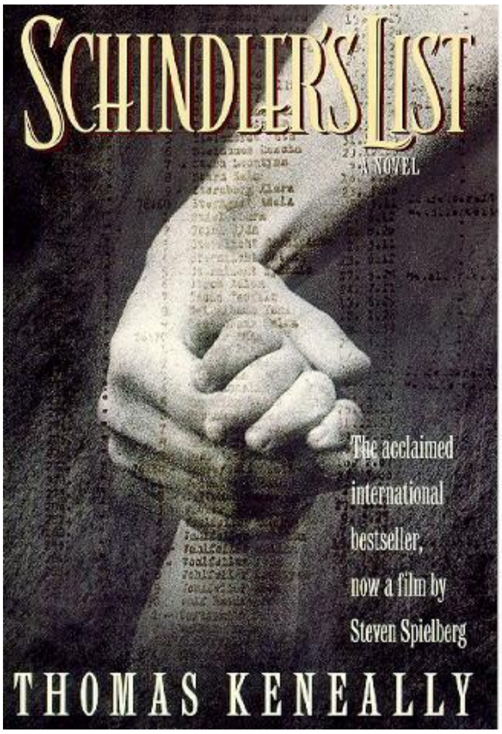
Stangl's 'bekentenis' als opgetekend in Sereny's 'standaardwerk' is dus historisch-methodologisch en wetenschappelijk waardeloos.

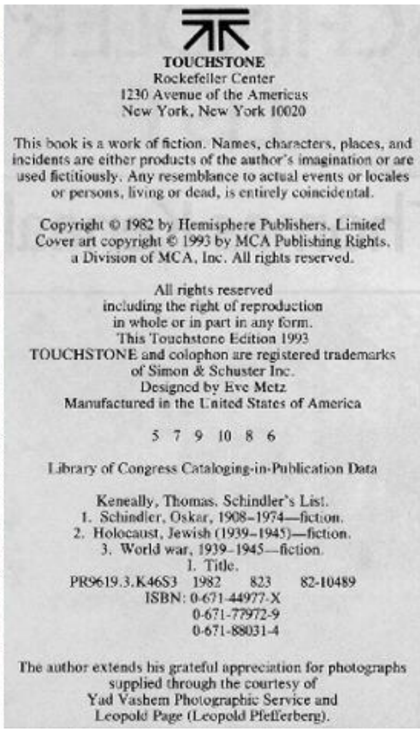
Wat een belangrijk en uniek document had kunnen zijn, is nu onbetekenend leesvoer met een schijn van authenticiteit. Waarom?

Professor Faurisson had een telefoongesprek met Sereny, waarin hij haar vroeg waarom haar boek vrijwel niets vermeldt over de gaskamers waarin meer dan een miljoen mensen zouden zijn vergast. Haar langdurige en 'openhartige' interview met Stangl was immers een uitgelezen mogelijkheid om daarover informatie te krijgen. Het antwoord van Sereny: *"Niet aan gedacht . . ."*.

- Bijna alle Holocaustorthodoxe historici bezondigen zich aan het achteloos relayeren van onbewezen aannames als 'feiten'. Een te respecteren historica als Nanda van der Zee schrijft in haar psychologiserende boekje over Westerbork *'De trein'*: *"Op 2 november 1944 kwamen, op last van Himmler, de vergassingen tot een einde"*.[176] Dat is onwaar en daarom blijft deze belangrijke 'spook'opdracht van Himmler (als die waar was zou dit het eerste bewijs voor 'vergassingen' zijn!) zonder bronvermelding! Weinig lezers weten dat deze als 'feit' geponeerde opdracht van Himmler (waarvoor Holocausthistorici 5 verschillende data noemen) *nooit is getoond*.[177] Voor die postulering kan zij verwijzen naar tal van historici die *elkaar* incestueus citeren, zonder dat één van hen een concrete bron noemt die deze aanname dekt! Natuurlijk niet: ***er was nooit een Himmler-order tot 'vergassen' en dus ook nooit een tot beëindiging daarvan!***
- De bekendste werken over 'de Holocaust' zijn combinaties van feiten en fictie. Voorbeelden zijn Hollywoodproducties als *Holocaust* en *Schindlers List,* een aaneen gefantaseerde roman, in zwart-wit verfilmd om de valse suggestie van authenticitit te wekken: wereldwijde *haat*propaganda,[178] waarbij de lezer zich afvraagt wie geestelijk gestoord waren, alle Duitsers of de auteur.[179] Inmiddels houdt men deze fantasterijen voor werkelijkheid.

- Wellicht de belangrijkste oorzaak van het gebrek aan objectiviteit en waarheid in 'wetenschappelijke' Holocaustliteratuur is te vinden in de maatschappelijke en persoonlijke consequenties waaraan ieder met van de JHV afwijkende opinies blootstaat.

TOUCHSTONE
Rockefeller Center
1230 Avenue of the Americas
New York, New York 10020

This book is a work of fiction. Names, characters, places, and incidents are either products of the author's imagination or are used fictitiously. Any resemblance to actual events or locales or persons, living or dead, is entirely coincidental.

Copyright © 1982 by Hemisphere Publishers, Limited
Cover art copyright © 1993 by MCA Publishing Rights, a Division of MCA, Inc. All rights reserved.

All rights reserved
including the right of reproduction
in whole or in part in any form.
This Touchstone Edition 1993
TOUCHSTONE and colophon are registered trademarks of Simon & Schuster Inc.
Designed by Eve Metz
Manufactured in the United States of America

5 7 9 10 8 6

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Keneally, Thomas. Schindler's List.
1. Schindler, Oskar, 1908–1974—fiction.
2. Holocaust, Jewish (1939–1945)—fiction.
3. World war, 1939–1945—fiction.
I. Title.
PR9619.3.K46S3 1982 823 82-10489
ISBN: 0-671-44977-X
0-671-77972-9
0-671-88031-4

The author extends his grateful appreciation for photographs supplied through the courtesy of Yad Vashem Photographic Service and Leopold Page (Leopold Pfefferberg).

Pagina 2 van de novelle 'Schindlers List' uit 1982 vermeldt:
"Dit boek is fictief. Namen, personen, plaatsen en voorvallen zijn ofwel het product van schrijvers fantasie of fictief gebruikt. Elke overeenkomst met werkelijke gebeurtenissen, plaatsen of personen, levend of dood, is geheel toevallig."
(Na het uitbrengen van Spielberg's kassucces is die vermelding niet meer gezien. De film werd opgenomen in *zwart-wit* om valselijk een schijn van authenticiteit te wekken.)

- *Summum summarum: V*oor een getrouw beeld over de geschiedenis van de nazi-jodenvervolging is de mainstream-Holocaustliteratuur *onbruikbaar.* Hoe intensiever men die literatuur bestudeert, hoe meer *verwarring* ontstaat! Van vrijwel *alles* – namen, data, kampen, aantallen slachtoffers, moordmethoden, enz. vindt men uiteenlopende, onjuiste en tegenstrijdige gegevens. Oorzaak is dat ofwel de gebruikte gegevens niet deugen, of het verrichte onderzoek niet, of beide.
- 'Holocaustwetenschap' is geen wetenschap in de gebruikelijke zin, maar door politieke inbedding, postulerende cirkelredenatie en een *Holocaustcorrect* regime, een *anti-wetenschap.* Toetsing aan het begrip

'wetenschap' zoals gedefinieerd in Hoofdstuk **2** (Revisionisme) en **14** ('Holocauststudie': Anti-wetenschap) toont dit ondubbelzinnig aan.

Wie zich niet eenzijdig en dus onjuist wil laten 'informeren', moet de trucs van de 'Holocauststudie' leren herkennen:

1. Beweringen zonder bewijs (*'zij gingen regelrecht de gaskamer in'*);
2. Bewijsloze verwijzingen naar andere Holocaustgecommitteerden;
3. Oncontroleerbare getuigen- en deskundigenverklaringen;
4. 'Bewijs' gebaseerd op 'codetaal';
5. Gegevens ('sporen') afkomstig van 'blunders' en 'fouten' van de nazi's;
6. Genoemde aantallen en doodsoorzaken zonder bewijs;
7. Demonische misdaden uit gewoonte, rassenwaan of onderdeel van het 'systeem', overgeleverd door 'getuigen';
8. Beschuldigingen uit Sovjetbron zonder concreet bewijs.

d. Over bewijs en geen bewijs

Over bewijzen voor 'de Holocaust' treft men drie uitspraken aan:

- "Voor de Holocaust is een overweldigende hoeveelheid bewijzen".
- "De Nazi's vernietigden alle bewijzen".
- "Er zijn zoveel getuigenissen van slachtoffers en daders, dat materiële bewijzen niet nodig zijn."

Alle drie zijn onjuist. Thans wordt in brede kring erkend dat op de hoofdpunten Hitlerbevel, Gaskamers en Zes Miljoen vermoorde joden, *concrete bewijzen ontbreken.* En zonder *concreet* bewijs is daarvoor *geen* bewijs.

Er bestaan echter wel degelijk concrete bewijzen over 'de Holocaust', maar die tonen alle aan dat de JHV ***niet*** heeft (kunnen) plaatsvinden zoals wordt beweerd. Voorbeelden zijn de afwezigheid van Pruisisch Blauw in de veronderstelde gaskamers, afwezigheid van stoffelijke resten, massagraven, asbergen, gaskamerinstallaties, enz.

Dat de nazi's "alle bewijzen vernietigden" is eveneens onwaar: bijna alle kernelementen van de JHV zijn door revisionisten en anderen onderzocht, waarbij bleek dat de nazi's slechts relatief weinig van wat als forensisch bewijs voor massamoord wordt opgevoerd vernietigden. Belangrijke sleuteldocumenten van 'de Holocaust', zoals de Dodenboeken van Auschwitz en andere kampen en tientallen miljoenen documenten uit alle geledingen van de nazi-organisatie, regering, SS, kampen, het Leger, enz. *vielen de Geallieerden compleet en ongeschonden in handen.*

Dit wordt echter door de Holocaustpromotie buiten beeld gehouden. In plaats daarvan worden allerlei *oneigenlijke bewijsbegrippen* gehanteerd en de bewijslast voor het niet bestaan(!) van concrete bewijzen bij de revisionisten gelegd. ("Omdat wij niet kunnen aantonen dat Zes Miljoen joden zijn vermoord, moeten jullie bewijzen dat zij niet zijn vermoord . . ."). Wel

voert men 'bewijzen' op die niet als zodanig kunnen gelden: documenten zonder authorisatie, mondelinge verklaringen, niet of onvoldoende onderbouwde beweringen, interpretaties, 'codetaal', 'convergerend bewijs', enz. Niet voor niets is daarom concreet forensisch onderzoek naar de JHV kernonderdelen *verboden* en werd geen forensisch onderzoek verricht.[180] De zgn. 'Holocaustbewijzen' zijn dan ook alle *verhalend*. Echter, revisionistische wetenschap gaat niet over verhalen, maar over ***feiten en bewijzen.***

In maatschappij en wetenschap is gebruikelijk dat zij die iets beweren daarvoor bewijs leveren en niet zij die deze bestrijden. Zij die iets *positiefs* beweren (iets is mogelijk) moeten bewijs leveren, zeggen de Wetten der logica. Een *negatieve* bewering (dat iets onmogelijk is), is nauwelijks te bewijzen. Bij de JHV staat dat op z'n kop, wordt 'waarheid' als *uitgangspunt* aanvaard en de bewijslast omgedraaid. Ieder die het niet met de uitgangsstelling eens is, of daaraan twijfelt, moet de onwaarheid van het beweerde bewijzen. Dat is strijdig met alle principes. Zij die dit instrumentaliseren dienen uit te leggen wat de concrete bewijzen voor hun beweringen zijn en als die ontbreken, waarom. In plaats daarvan eisen zij van hun opponenten de onjuistheid van hun onbewezen postuleringen te bewijzen. Een *onredelijke* en *onjuiste* eis.

Alvorens de waarde van bewijssoorten helder te kunnen beoordelen, is nodig *'bewijs'* scherp en objectief te definiëren. ***Wat is eigenlijk bewijs ?***

Een gebruikelijke definitie voor bewijs is: *"datgene waardoor als vaststaand wordt aangetoond dat iets is, of is gegaan, zoals beweerd of tevoren verondersteld."*

Essentieel hierin is 'als vaststaand wordt aangetoond'. **Met andere woorden: geen bewering of veronderstelling kan als waar worden aangenomen als die niet wordt ondersteund door een of meer concrete feiten of concreet aantoonbare omstandigheden. Als die ontbreken, is er geen bewijs. *Beweringen op basis van andere beweringen zijn ook geen bewijs.***

In de logische omstandigheden/redeneringen die onder de noemer *bewijs* worden gerangschikt, kan een duidelijke hiërarchie worden aangegeven.

De primaire, duidelijkste en minst aantastbare bewijsvorm is gestoeld op *naturalistische feiten* of *deductie.* Als regel logisch, voorspelbaar en herhaalbaar en daarom in de wetenschap gebruikt. Deze bewijsvorm geldt als *aantoonbaar* juist en heet daarom *primair* bewijs.

Eveneens primair zijn *forensische* bewijzen. Deze zijn deductief van aard: concrete gegevens (vingerafdrukken, DNA, pathologisch-anatomische gegevens, ballistische gegevens, chemische sporen, authentieke documenten, enz.), rechtstreeks verband houdend met een feit, gebeurtenis of omstandigheid. Bewijzen dus als afgeleide van concrete feiten. Voorbeelden daarvan zijn te vinden in de veelal reciproke revisionistische bewijsvoering, die aantoont dat – zoals bij een geldig alibi – bepaalde gebeurtenissen niet hebben *kunnen* plaatsvinden zoals gedacht.

Dat zijn concrete bewijsvormen.

Andere bewijsvormen zijn secundair, *empirisch* en komen pas in aanmerking waar *primaire bewijsvoering onmogelijk* is; ze zijn *causatief, dualistisch of moralistisch,* alleen *achteraf* toepasbaar, zonder repetitieve validiteit. Ze missen logische, concrete en normatieve waarde, waardoor ze *op zichzelf* geen bewijs zijn, maar slechts *in combinatie* met primair bewijsmateriaal. Als dat onvoldoende blijkt, kan dit worden gesubstitueerd door *causatie* (oorzaak gerelateerd aan verondersteld gevolg), *dualisme* (tegenover elkaar plaatsen c.q. uitsluiten van mogelijkheden) en/of *moralisering* (subjectieve appreciatie van goed en kwaad).

Bij de *secundaire* bewijsvorm zijn *altijd* concrete bewijzen nodig. *Secundaire* bewijzen zijn diskwalificatief indien verkregen door dwang, vervalsing, beloning of bedreiging, van horen zeggen (getuigenissen), of onvoldoende authenticatie (documenten, foto's).

Secundair bewezen veronderstellingen zijn hoogstens *waarschijnlijk* waar.

De minst betrouwbare bewijsvorm zijn *getuigenissen;* deze *tertiaire* vorm, de laagste in de bewijshiërarchie, heeft *op zichzelf* geen waarde. Ze kan van onderzoeksinitiërende betekenis zijn, maar verkrijgt pas bewijskracht door aanvulling met primaire of secundaire bewijzen en/of bevestiging van de tegenpartij, mits vrij en onafhankelijk afgelegd.

Wanneer secundaire en/of tertiaire bewijzen de primaire tegenspreken, dienen de laatste het primaat te hebben. Zo geldt bij correcte rechtspraak: *forensisch bewijs gaat voor getuigenbewijs.*

Helemaal *geen* bewijs zijn op zichzelf staande uitspraken van rechters als: *"ik acht bewezen"* of *"het is algemeen bekend"*.
De voor de kern van de JHV aangevoerde 'bewijzen' zijn overwegend *tertiair* (verklaringen, getuigenissen, etc.), niet of nauwelijks gesteund door primair of secundair bewijs.

Zijn verklaringen zonder concrete bewijzen dan nooit bewijs?

Bijna nooit. Slechts in zeldzame gevallen, waarbij aan een oneindig aantal voorwaarden en vaststellingen is voldaan, mag men *zonder concreet bewijs* van bewijs spreken. Laat me dat toelichten met een voorbeeld, waarbij elk volgend feit bij abstentie de onwaarde van de vorige(n) impliceert:

- Stel, een getuige zegt op een bepaalde datum en tijd op de appelplaats in een kamp getuige te zijn geweest van de moord door executie van een priester door of in opdracht van de kampcommandant. *Dat is geen bewijs.*
- Stel dat de getuige daarbij aantoont zelf inderdaad op die datum en die tijd in het kamp te zijn geweest. *Dan is dit nog geen bewijs.*
- Stel dat kan worden vastgesteld dat zich op dat moment inderdaad een of meer priesters in het kamp bevonden. *Er is nog geen bewijs.*
- Stel dat getuigen zich de naam van de priester herinneren en deze in het kamp was. *Dat is nog steeds geen bewijs.*
- Stel dat nadien geen teken van leven meer van die priester is vernomen. *Ook dan is er geen bewijs.*
- Stel dat andere getuigen hetzelfde zeggen. *Ook dan is er geen bewijs.*
- Stel dat onder de getuigen ook *niet- katholieken* zijn. *Nog is er geen bewijs.*

- Stel dat getuigen onafhankelijk en zonder onderlinge relaties hun beschuldiging uiten. *Dan is dat nog steeds geen bewijs.*
- Stel dat de beschuldigingen kort na de veronderstelde gebeurtenis zijn geuit en niet jaren later. *Nog steeds is dat geen bewijs.*
- Stel dat ook vastgesteld wordt dat getuigen geen haat- of wraakgevoelens tegen het kamppersoneel koesteren. *Ook dan is er geen sprake van bewijs.*
- Stel dat vastgesteld kan worden dat getuigen ook geen voordelen of beloften voor hun getuigenis zijn toegezegd. *Alweer is er nog geen bewijs.*
- Stel dat de commandant zegt dat het mogelijk is dat op die datum een priester werd geëxecuteerd. *Nog is er geen bewijs.*
- Stel dat de kampcommandant in leven is en fusillade van een priester toegeeft. *Dan is er een ernstig vermoeden maar nog altijd geen bewijs.*
- Stel dat vastgesteld kan worden dat de commandant geen strafvermindering of andere voordelen voor zijn bekentenis zijn toegezegd. *Dat alles is nog steeds geen bewijs.*
- Stel dat de commandant niet is gemarteld en hij of zijn familieleden niet zijn bedreigd. *Nog steeds is er geen bewijs.*
- Stel dat in de kampadministratie een document wordt gevonden waaruit blijkt dat de priester op de betreffende datum is overleden, echter zonder overlijdensoorzaak. *De geloofwaardigheid van de getuige(n) en het vermoeden is dan bevestigd en er is een begin van bewijs.*

Er is echter pas objectief *bewijs* als er *concrete* documenten kunnen worden geleverd (overlijdensbericht, doktersverklaring, gerechtelijk vonnis, of iets dergelijks) waaruit dood en doodsoorzaak van de betreffende priester blijken. Zelfs daarna is nog mogelijk dat blijkt dat terechtstelling plaatsvond op grond van door betrokkenen gepleegde ernstige feiten (moord, plegen van een aanslag, mishandeling, herhaalde diefstal, aanranding, etc.).

Dit maakt duidelijk dat 'getuigenissen' aan een enorm aantal voorwaarden moeten voldoen alvorens *aannemelijk* te zijn en dat zelfs dan niet van bewijs kan worden gesproken. Aan verklaringen zonder concrete bewijzen kan dus alleen in zeldzame gevallen bewijswaarde worden gehecht.

"*Maar wat nu, als 'duizenden' getuigen allemaal ongeveer hetzelfde zeggen?* Is dat dan ook geen bewijs?" Nee, ook dat is *geen bewijs.*

Er zijn tienduizenden mensen die getuigen dat zij *vliegende schotels* zagen. Daaronder die zeggen dat zij met inzittenden spraken en anderen dat zij op een vlucht zijn meegenomen en weer teruggebracht. De omstandigheden waaronder men zegt die schotels te hebben gezien zijn weliswaar verschillend, maar in veel opzichten 'convergerend'. Het was meestal 's avonds of 's nachts, de voorwerpen waren rond en plat, gaven licht en verdwenen met hoge snelheid. De inzittenden hadden volgens de meeste 'getuigen' een semi-menselijk postuur, waren meestal groen van kleur en maakten duidelijk van een andere planeet te komen.

Van zulke *volkomen onverwacht* optredende verschijnselen, verspreid over de hele Aarde, bestaan ook nog eens duizenden *foto's*! Toch noemen we dat geen *bewijs*. Waarom niet? Omdat dit 'bewijs' – net als dat van 'de Holocaust' – *niet concreet* is.

Moeten wij nu, net zoals Van Pelt c.s. concluderen dat hier sprake is van 'convergerend bewijs' die het bestaan van vliegende schotels *bewijzen*?

Zeker niet. Maar waarom de 'gaskamers' van de JHV dan wel? Daarvoor zijn niet eens rechtstreekse getuigen, alle verhalen zijn uit de tweede of derde hand, tegenstrijdig en bewezen onmogelijk. Zijn zij *wél* geloofwaardig omdat er concentratiekampen en crematoria waren? Het antwoord is *Nee.*

Meer nog, ze zijn *minder* geloofwaardig dan vliegende schotels, omdat daarvan weliswaar ook geen *concreet* bewijs is, maar het *niet bestaan* ervan kan niet worden bewezen, in tegenstelling tot de JHV-'gaskamers', waarvan het niet-bestaan forensisch kan worden aangetoond!

Door het gebrek aan bewijs trachten sommige JHV-verdedigers revisionistische bewijzen met schijnrationele argumenten te weerleggen. Voorbeelden zijn Michael Shermer van het *Skeptic* Magazine en de halfjoodse Nederlands-Canadese professor Robert-Jan van Pelt. Zij behoren tot een generatie revisionismebestrijders die niet slechts schelden en beledigen, maar trachten tertiaire zaken te verheffen tot bewijs.

In zijn Rapport n.a.v. het Irving versus Lipstadt proces, gaf Van Pelt in Deel II, "Over Bewijs", drie 'bewijsgronden voor vergassingen': *Indicaties, Getuigenissen* en *Bekentenissen.* Merk op dat – hoewel Van Pelt zijn Hoofdstuk pretentieus genoeg "Over Bewijs" noemt – geen van zijn drie 'bewijsgronden' bewijskracht bezitten, omdat ***die niet vergezeld gaan van concrete, materiële bewijzen!*** Die geeft hij – natuurlijk – niet, waarmee zijn spitsvondige betoog, inclusief arbitraire voorbeelden, verdampt.

Shermer en Van Pelt pogen met bizarre substituuttheorieën als *'convergentie* (samenvallen) *van bewijs'* en *'morele zekerheid',*[181] bewijs voor de JHV te creëren, daarmee *de facto* erkennend dat voor de JHV geen deugdelijk concreet bewijs bestaat. Met *bewijs* te vervangen door alternatieve JHV-bewijsvormen, deklasseren zij de voorheen 'overstelpend' genoemde bewijzen tot *'convergerende* 'bewijzen' en *'indicaties'.*

Convergentie op zichzelf is <u>geen</u> bewijs. Convergenties moeten gebaseerd zijn op concrete forensische bewijzen.

Zou concreet bewijs bestaan voor massavergassingen, dan is toevlucht tot deze *ersatzvorm* onnodig. Het maakt hun ontkenning van niet-bestaan van concrete bewijzen dan ook paradoxaal en hypocriet.

Geconfronteerd met ontbreken van concrete bewijzen voor vergassingen in Auschwitz, zei Van Pelt tijdens het Irving vs. Lipstadt proces: [182]

> *"Er is een 'convergentie' van bewijzen die voor het normale nuchtere verstand overduidelijk maakt dat honderdduizenden joden in Auschwitz systematisch werden vergast."*

Let op het plots verhullend taalgebruik: *'honderdduizenden joden';* niet 'anderhalf miljoen', '1,1 miljoen' of 'vijfhonderdduizend'.

> *"Convergentie van bewijs (….) is bijvoorbeeld (….) het samenvallen van wat Sonderkommando's erover zeggen, wat Duitsers erover zeggen, wat de tekeningen en ruïnes ons vertellen".*[183]

De uitdrukking *'Sonderkommando's'* is hier al een onaanvaardbaar subjectivisme uit de mond van historici: *nooit* en *nergens* is in een origineel Duits stuk sprake van *Sonderkommando* voor werkers in crematoria.[184] Zij worden uitsluitend aangeduid als *Krematoriumpersonal, Heizer (stoker),* etc. *'Sonderkommando'* werd voor dit personeel pas in naoorlogse propaganda gebruikt.

Noch *'Sonderkommando's'*, noch 'wat Duitsers zeggen', noch tekeningen, noch ruïnes bieden één concreet bewijs voor *vergassing* van de door hem genoemde 'honderdduizenden' mensen. In dit opzicht is er *niets* wat samenvalt of 'convergeert'. Van Pelt c.s. wil met zijn 'convergerend bewijs' doen geloven dat als niets bewijzende 'indicaties' samenvallen, er bewijs ontstaat: **0 + 0 + 0 = 1.** Was hij iets in Rechten, hij zou beweren dat 'driemaal vrijspraak ook schuldig is'.

Zoals we zullen aantonen is echter van 'samenvallen' van bewijs ('indicaties') nauwelijks sprake. Bij *samenvallen* denkt men aan in elkaar passende puzzelstukjes, *niet* aan het op een hoop gooien van onverenigbare verklaringen en onmogelijkheden.

Van Pelt's taalgebruik is bedrieglijk. Het is namelijk van tweeën één: convergerende bewijzen zijn *reële bewijzen* die samenvallen (1 + 1 = 2): de toevoeging 'convergerend' is dan *overbodig* omdat er al *bewijs* is. Als er echter, zoals bij Van Pelt, geen op zichzelf staand *bewijs* is maar 'indicaties', dan is er – hoe ook samenvallend – geen sprake van bewijs en blijft 0 + 0 = 0. Van Pelt probeert dan ook uit niets iets te maken.

Van belang is natuurlijk ook *welk* type 'indicaties' samenvalt. Opvallend is dat zijn 'convergentie' hier vrijwel uitsluitend betrekking heeft op *getuigenverklaringen,* de zwakste, tertiaire bewijsvorm die zelfs bij onderling samenvallen geen formeel bewijs oplevert.

Veel feiten en omstandigheden zijn *per definitie* samenvallend! Preconvergentie is vooral groot en samenvallend onder ooggetuigen, mensen die ter plaatse aanwezig waren: tijd, plaats, gebouwen, personen, omstandigheden, enz. 'convergeren' dan *sowieso.* Bijvoorbeeld bij hen die in exit-interviews werden gehoord. Hun positie, houding t.o.v. vroegere bewakers, motivatie om te getuigen, enz. zijn hogelijk 'convergent'. Ook de omstandigheden waaronder verklaringen werden afgelegd waren grotelijks identiek: dezelfde al dan niet sturende, suggestieve vragen, dezelfde informatie, de inbreng van (vaak dezelfde) ondervragers en vertalers en de interpretaties bij het vastleggen ervan (*post-convergentie*!).

Bij een ander deel van de getuigenissen – die welke jaren later werden afgelegd – is de pre-convergentie eveneens hoog: men kent immers de

verklaringen en informatie van anderen en past die bewust of onbewust toe om de eigen getuigenis te versterken.

Men dient 'convergenties' dus van pre-convergerende elementen te ontdoen. Uit het weinige wat overblijft kan men dan convergentie bepalen. Wie dit doet – zoals revisionisten – constateert dat de sleutelinformatie van 'ooggetuigen' in het algemeen nauwelijks en in het bijzonder zelfs non-convergent is. Aantallen gaskamers, afmetingen, gebruikte gifgassen, wijze van inbrengen van gifgas, aantallen mensen per keer, tijdsduur van vergassing, wijze van vermoorden, enz. verschillen zo sterk dat het over heel andere situaties lijkt te gaan. De 'convergentie' is zoek.

Veelzeggend genoeg omarmt de Holocaustorthodoxie – bij afwezigheid van reëel bewijs – de truc 'convergerend bewijs' kennelijk als laatste strohalm.[185]

Revisionist Mark Weber toonde nog eens de nonsens van Shermer's/Van Pelt's 'convergentie' aan door voor Treblinka '*convergerend* te bewijzen' dat daar joden in *'stoomkamers'* zijn vermoord.[186] Het werkt zo:

1. Volgens een *'ooggetuigeverslag'* van november 1942 werden joden in Treblinka in dodenkamers vermoord waarin "stoom uit buizen met gaten werd toegevoerd".[187]
2. In 1943 publiceerde de *New York Times verklaringen* van ooggetuigen over massamoorden in stoomkamers in Treblinka, en de werking daarvan.[188]
3. In het *Zwartboek van het Poolse Jodendom*, New York 1943, gesponsord door een keur van vooraanstaande mensen waaronder Einstein en Eleanor Roosevelt, werd het Treblinka stoomverhaal opgevoerd, inclusief *'details'*.[189]
4. Het *beschrijft* hoe joden in Treblinka werden 'doodgestoomd' inclusief tekeningen en de plaats van de 'stoomgenerator'.[190]
5. Een *ooggetuige* verklaarde in 1944 tegenover de voorloper van de CIA, de OSS, dat joden in Treblinka werden "vermoord met stoom en niet zoals gedacht met gas".[191]
6. In 1945 *'bewees'* de Poolse regering 'definitief' dat de Duitsers 'stoomkamers' gebruikten. Zij 'verrichtte fysisch onderzoek naar de stoomkamers' en bracht daarover een 'deskundigenrapport' uit aan het Neurenberger Tribunaal.[192]

Volgens de door Van Pelt c.s. omarmde theorie *bewijzen* deze 6 samenvallende (*'convergerende'*) indicaties dus dat in Treblinka joden massaal in *nooit bestaande* 'stoomkamers' werden vermoord. Die 'bewijsvoeringsmethode à la Van Pelt' bewijst dus dat ze *onbetrouwbaar* en *onbruikbaar* is.

Soortgelijke onjuiste bewijsconstructies kunnen ook worden toegepast voor bijv. Dachau en andere kampen, waar nooit is vergast. Het diskwalificeert 'convergerend bewijs' als bewijsmethode.

Wie de aberratieve methode 'convergerend bewijs' accepteert, moet dat niet alleen bij de eigen stellingen doen maar, als hij eerlijk is, ook bij opponerende stellingen. Bijvoorbeeld: *"Als er geen bevel van Hitler was om de joden uit te roeien, geen forensisch bewijs voor gaskamers, de crematiecapaciteit ontoereikend was en er niet één stoffelijke rest of forensisch-pathologisch spoor*

van miljoenenvergassingen is gevonden, dan is het bewijs geleverd dat de Joodse Holocaust-Versie nooit op de voorgedragen wijze heeft plaatsgevonden...."

Daaruit blijkt dat deze Holocaust'wetenschappers' *oneerlijk* zijn: zij passen hun 'convergerend bewijsmethode' alleen toe als hen dat uitkomt . . . Middels dit soort trucs subjectiveren zij het begrip 'bewijs' en pogen de afwezigheid van *bewijs voor 'de Holocaust'* weg te redeneren.

Een ander vooraanstaand historicus, de Duitse professor Nolte, zei dat het *"onmogelijk is voor een groot aantal personen min of meer dezelfde verhalen onafhankelijk van elkaar te verzinnen.* Hij concludeert daaruit dat de gaskamerverhalen daarom toch een kern van waarheid moeten bevatten, ook al is het aantal slachtoffers overdreven.

De *onwaarde* van deze schijnlogische redenatie wordt duidelijk als we ze vergelijken met de *Heksensabbat* uit de Middeleeuwen. Toen verklaarden ontelbare getuigen vrouwen op bezemstelen naar de Heksensabbat te hebben zien vliegen; veel van de betrokken vrouwen 'bekenden' dit ook tijdens hun processen. *Daarom moeten de verhalen over bezemstelen wel waarheid zijn geweest, ook al waren het er minder dan werd verteld.* Deze 'bewijsvoering' gaat natuurlijk niet op, ook al omdat Nolte de uniforme ondervragingsmethoden van de Geallieerden negeert.

Bij ontstentenis van concreet bewijs beschuldigt men revisionisten ervan onvervulbare, onredelijke en zelfs oneerlijke bewijseisen te stellen. Anti-revisionist Michael Shermer daagde revisionisten uit te definiëren wat zij onder 'deugdelijk bewijs' verstaan, bewerend dat zij daarop geen antwoord willen geven.

Paul Grubach diende hem van repliek en vroeg hem één of meer van de volgende vijf deugdelijke bewijzen voor 'de Holocaust' te leveren:

1. Een authentiek (geen vervalst!) Duits memorandum uit de jaren 1940-45 van een topnazi (Hitler, Himmler, Goebbels, etc.), waarin gezegd, opgedragen of goedgekeurd werd joden in gaskamers te doden.

2. Authentieke bouwtekeningen van een homocidegaskamer, gedateerd tussen 1941-'45 met daarop 'gaskamer voor massamoord op mensen.' En, zoals op tekeningen van Amerikaanse gaskamers duidelijk de functie is te zien, moeten ook nazi-tekeningen tonen hoe die werden gebruikt voor massamoord.

3. Een authentieke, echte foto c.q. film van een massavergassing. Geen onmogelijke of onredelijke vraag, want er bestaan ook veel foto's van andere gruwelijkheden door nazi's, zowel in de kampen als er buiten.

4. Forensisch onderzoek, welke dezelfde of iets lagere cyanidewaarden tonen dan in de ontluizingsruimten.

5. Eén authentiek autopsierapport dat aantoont dat tenminste *één persoon* is vergast met hydrocyanide of koolmonoxide.

Allesbehalve 'overdreven', 'onredelijk' of 'oneerlijk', maar normale bewijsvereisten voor wat de grootste en meest barbaarse moordpartij uit de geschiedenis wordt genoemd. Het is er niet.

Het wurgende gebrek aan Holocaustbewijzen blijkt ook uit een Van Peltiaanse bewijsvoeringstruc, afgeleid (*believe it or not!*) van de theologie van de '*Natuurlijke Religie*' van bisschop John Wilkins (1614-1672). Wilkins introduceerde op het hoogtepunt van de heksenvervolging een 'bewijsvoeringsredenering' waarmee hij meende het bestaan van God te kunnen *bewijzen*. Van Pelt doet voor 'de Holocaust' hetzelfde: hij stelt dat:

> '….*de getuigenissen en bewijzen van na de oorlog het tot een* <u>*morele zekerheid*</u> *maken dat er van midden 1942 tot najaar 1944 gaskamers in Auschwitz functioneerden*'.[193]

Net zo min als 'convergerend bewijs' bewijs is, is 'morele' zekerheid dat. Of, zoals Ernest Sommers in zijn essay *The Road Paved with Moral Certainty*,[194] opmerkt: "Bij een zekerheid als de Wet van de Zwaartekracht is de toevoeging 'morele' niet nodig".[195]

Van Pelt impliceert dat wie zijn morele 'zekerheid' over 'gaskamers' niet deelt, immoreel is. Met die substituerende onzin poogt hij 'gaskamers' te 'bewijzen'. Omdat hij het 'immoreel' acht niet in 'gaskamers' te *geloven,* zijn ze 'bewezen'. Voor hém als gelovige wellicht, maar een professor moet weten dat bewijs pas bewijs is als de juistheid controleerbaar is op basis van objectieve feiten, niet van subjectieve 'moraliteiten'. Voor velen is het een *morele zekerheid* dat God bestaat. Maar is dat daarmee *bewezen*?

Men vraagt zich af of deze Holocaustgelovige professor zich realiseert dat het dezelfde *absurde* en *criminele* ontologische bewijsvoeringstechnieken als de zijne waren, die in een gruwelijk verleden mensen op brandstapels en pijnbanken deed sterven. Kent hij niet de *gevolgen* van '*getuigenissen en bewijzen sinds de Middeleeuwen'*, die de nazi's hun *'morele zekerheid'* gaven dat *joden* niet deugden….'? Over 'morele zekerheid' als bewijs gesproken.

Van Pelt diskwalificeert zich bovendien *als persoon* met minachtende uitspraken over de *'gek'* Fred Leuchter, de man die als eerste de 'gaskamers' van Auschwitz forensisch-wetenschappelijk onderzocht. Priester van Pelt: '*Auschwitz is het* <u>*Heiligste*</u> *der* <u>*Heiligheden*</u>. *Ik heb me er jaren op voorbereid er naar toe te gaan. En dan komt er een gek* [Leuchter] *geheel onvoorbereid, het is* <u>*Heiligschennis*</u>*! Iemand die het* <u>*Heiligste*</u> *van het* <u>*Heilige*</u> *binnenkomt en wie dat niets kan verdommen"*.[196]

Van Pelt prevelt, als iemand wiens familie vermoord is, een judaïsch mantra – *Heiligste der Heiligheden* – en noemt de onderzoeksrechercheur 'een Heiligschennis plegende gek'. Een *zeloot* dus, geen wetenschapper.

Illusionist Van Pelt (een milde kwalificatie) wekt met zijn holopseudologische retoriek de illusie van een plausibel betoog, vergelijkbaar met hoe een tweedehands autohandelaar u weet te overtuigen dat de kneus-

van-de-maand de buitenkans is waarop u hebt gewacht. Van Pelt houdt bewust en consequent de *werkelijkheid* op afstand.[197]

Denk niet dat ik Van Pelt onrecht doe, integendeel! Deze nummer één van de 'Holocaustwetenschap' was het die – geconfronteerd met het feit dat bouwtekeningen en voorschriften van 'gaskamers' in Auschwitz niet de kwalificatie 'Geheim' droegen, dit met een *verdwijntruc* verklaarde:

> *"De beste manier (voor de nazi's) om geen wantrouwen te wekken als het om een geheime operatie ging, was geen aandacht te schenken aan de geheimhouding en zo weinig mogelijk de kwalificatie 'Geheim' te gebruiken"....*[198]

Precies! Die tekeningen waren zo 'geheim' dat de nazi's ze niet bestempelden als 'Geheim' en ze bij de ontruiming van Auschwitz gewoon achterlieten! Men moet Holocaustillusionist (of malafide tweedehands autohandelaar) zijn om je vakliteratuur met zulke trouvailles te verrijken.

Een ander Peltiaans statement (alweer, *believe it or not*) is dat in de 'gaskamers' van Auschwitz geen cyanidesporen zijn gevonden *'omdat de gevangenen alle cyanide hadden ingeademd'.*

Dit doet denken aan de piloot die uit Afrika acht olifanten moest vervoeren en berekend had dat het toestel het gewicht niet kon hebben aangezien er ook vier ton voedsel mee moest. De ladingmeester (was zijn naam Van Pelt?) vond dat geen probleem: *"ze eten het onderweg toch op"?*

Of relateer hem aan Middeleeuwse erflaters die, zonder dat daar een speld tussen was te krijgen, 'overtuigend' betoogden dat op 60 plaatsen van het vrouwenlichaam sporen van gemeenschap met de Duivel vindbaar zijn. Werd daarvan niet één gevonden, dan…. ging de vrouw naar de brandstapel! Volgens hen was er nu bewijs: de Duivel (en Hitler!) laat immers geen sporen van zijn wandaden na!

Illusionist Van Pelt doet zijn gehoor *geloven* iets waar te nemen wat er niet is, maar zijn *act* moet het natuurlijk doen zonder bewijs. Hij noemt geen relevante bronnen uit deskundigenliteratuur van pathologische anatomie, toxicologie, chemie, mechanica, etc. en gaat voorbij aan alle onderzoeken die zijn paradigma niet conveniëren.[199] Hij presteert het in zijn gemankeerde proza weerleggingen en tegenbewijzen te negeren, laat staan van eerlijk commentaar te voorzien.

Geen concrete bewijzen en geen weerleggingen dus, maar welke *illusionist* heeft ze nodig? Deze perfesser verklaarde in 2010 dat *'voor 99% van 'de Holocaust' geen fysieke bewijzen bestaan'* en we daarom moeten stoppen met zoeken naar bewijzen en moeten *geloven.*[200] Daarmee *en passant* zijn stelling over 'convergerend bewijs' tot de leugen verklarend die het is. Zelfs die ene % noemt hij niet.

Ook zijn volgende ontboezeming toont aan dat hij geen wetenschapper is, maar een ideologisch demagoog:

> *"Als definitief wordt aangetoond dat de Revisionisten gelijk hebben, dan zullen we ons gevoel voor de Tweede Wereldoorlog verliezen, we zullen ons gevoel verliezen voor wat Democratie is. De Tweede Wereldoorlog was een morele oorlog, het was een oorlog tussen Goed en Kwaad. En wanneer we de kern van deze oorlog, welke in feite Auschwitz is, uit dat beeld verwijderen, dan wordt al het andere onbegrijpelijk. Dan eindigen we allemaal in het Gekkenhuis."*

Holocaust theomanie in optima forma. Voor Van Pelt is het alternatief voor *JHV-geloof* het gekkenhuis. Verstandige mensen weten daarentegen dat theomanie en gekkenhuizen in elkaars verlengde liggen…. *"….ons gevoel voor de Tweede Wereldoorlog verliezen"*. Hij zegt 'ons', maar karakteriseert zichzelf en zijn consorten. Waren er dan alleen joden in deze oorlog en niet ook nog Vijftig Miljoen andere doden en honderd miljoen gewonden? Welnee, hij ''verliest zijn gevoel voor deze oorlog" indien er in Auschwitz niet 'honderdduizenden' joden vergast blijken te zijn….

Van Pelt is ook een *fantast* als hij beweert dat de Duitsers "de crematoria opbliezen en de kamparchieven vernietigden".[201] Om nog te zwijgen over zijn anachronistische en relativerende onzin dat "verschillende dingen verschillende soorten bewijzen vragen." Alles bedoeld om de afwezigheid van behoorlijk bewijs voor de JHV weg te redeneren.

Deze potsierlijke bewijsvoeringstrucs (*'convergerend bewijs', 'morele zekerheid'*) demonstreren het niveau van de top van de academische 'Holocauststudie'; ze benadrukken tevens de kracht van revisionistische feiten.

Tenslotte, of gebeurtenissen hebben plaatsgevonden of niet, is natuurlijk niet per definitie afhankelijk van bewijs. Bepaalde gebeurtenissen vonden plaats, hoewel er geen of onvoldoende bewijzen zijn. In die gevallen dient echter nadrukkelijk te worden *erkend* dat het bewijs *onvoldoende* is. Daarna is het aan onafhankelijk onderzoek de weg te vinden naar zekerheid. Ontbreekt die erkenning, dan blijft het *geloven* en *ideologie*.

***Last but not least* zou men bij de door de JHV gepretendeerde Waarheid over genocide op Europese joden mogen verwachten dat dit niet 100% *eenzijdig* is, vol leugens en vervalsingen. Immers, wie over bewijzen voor zijn stellingen beschikt en aan waarheid hecht heeft dat niet nodig, erkent onwaarheden en neemt daarvan nadrukkelijk afstand.**
Dat is geen 'moreel relativisme', maar moreel *realisme*.

e. De Demoniseringkring

Wie het heden beheerst, beheerst het verleden;
Wie het verleden beheerst, beheerst de toekomst.
GEORGE ORWELL, Partijprogramma '1984'.

Demonisering van de vijand is niet alleen belangrijk tijdens een oorlog, maar voor de winnaars vooral *daarna*. Het is in staat alle *doel-heiligt-de-middelen* misdaden c.q. gruwelijkheden van de overwinnaar van voor en tijdens die oorlog te 'rechtvaardigen', maar het is het sterkste wapen voor

overheersing en onderdrukking van de verslagen partij. Niet voor niets controleren de overwinnaars Duitsland en Japan vanaf de oorlog: de bevolkingen zijn door de demonisering mentaal en politiek *aangeslagen*.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog schreef de Geallieerde propaganda aan de Duitsers ('de Hunnen') de meest gruwelijke verzonnen wandaden toe. Bovendien werd de schuld van die oorlog geheel op het conto van de Duitsers gelegd, inclusief de miljoenen doden en gewonden.

Dat maakte na die oorlog de weg vrij voor de draconische plundering en bestraffing van Duitsland in 'Versailles', welke uiteindelijk oorzaak werd van WO II. Natuurlijk, ook Duitsland gebruikte propaganda tijdens die oorlog, maar er was een verschil: de Geallieerde propaganda demoniseerde het Duitse volk *als zodanig*; de Duitsers benadrukten en overdreven Geallieerde misdaden of vermeende misdaden.

Na WO I en Versailles hield de demonisering weliswaar geleidelijk op, maar de technieken en infrastructuur waren er,[202] en werden tijdens en na WO II nog grootschaliger en geraffineerder toegepast: de overwinnaars maakten ze nu tot de Universele Norm met religieuze proporties.

Al vanaf het begin van die oorlog werden, zonder bewijs en zonder getuigen aan de Duitsers een ideologie van volkerenmoord en gruwelijkheden voorgeworpen, c.q. in de toekomst toegedacht. Ze waren onder anderen afkomstig van Nahum Goldman, de Poolse regering in Londen, rabbi Stephen S. Wise, rabbi J. H. Herz, US onderminister van Buitenlandse Zaken Sumner Welles, voormalig Sovjetminister van Buitenlandse Zaken Maxim Litvinoff, de BBC, Wickham Steed (Brits oorlogspropagandist) en het US War Refugee Board. Ze werden door de andere Geallieerden overgenomen in de verwachting na de oorlog de bewijzen daarvoor te zullen leveren. Tijdens de oorlog, eind 1942 al, speelden deze beschuldigingen een doorslaggevende rol bij het formuleren van de Geallieerde eis tot onvoorwaardelijke overgave van Duitsland,[203] hetwelk vanaf 1942 elke kans op vrede of wapenstilstand formeel onmogelijk maakte. *Duitsland moest vernietigd worden!*

Gealarmeerd door onvoorstelbare gruwelen van het rode leger, drongen Engelsen en Amerikanen aan het eind van de oorlog er bij de media op aan om in propaganda de gruwelen van de Duitsers gigantisch op te blazen en te overdrijven, zodat de Sovjetbondgenoot daarbij gunstig afstak.
Op 29 februari 1944 zond het Britse Ministerie van (Mis)Informatie het volgende memorandum aan de hogere overheden en BBC:

> ***Geachte Heren,***
> *De Minister heeft mij opgedragen u het volgende rondschrijven te doen toekomen:*
> *Het is vaak de plicht van goede burgers en vrome Christenen zich afzijdig te houden van gedragingen van met ons verbondenen.*
> *Maar er komt een moment dat zulke gedragingen, hoewel publiekelijk ontkend, in overweging moeten worden genomen als daarom wordt gevraagd.*

Wij kennen de gebruikte methoden van de Bolsjewistische dictator in Rusland zelf, bijvoorbeeld de decreten en speeches van de Eerste Minister uit de laatste twintig jaar. We weten hoe het Rode Leger zich heeft gedragen in Polen in 1920 en in Finland, Estland, Letland, Gallicië en Bessarabië, nog maar kort geleden.

We moeten er daarom rekening mee houden dat het Rode Leger zich zeker ook nu zo zal gedragen zodra het Centraal Europa binnenvalt. Tenzij voorzorgsmaatregelen worden getroffen, zullen de daaruit voortkomende onvermijdelijke gruwelen een onevenredige spanning op de publieke opinie van ons land teweegbrengen.

Wij kunnen de Bolsjewieken niet veranderen, maar we kunnen ons best doen hen – en onszelf – te sparen voor de gevolgen van hun optreden. De openbaarmakingen in de afgelopen kwart-eeuw zullen ontkenningen ongeloofwaardig maken. Het enige alternatief voor ontkenning is de aandacht van het publiek van de hele zaak af te leiden.

De ervaring heeft geleerd dat gruwelpropaganda tegen de vijand de beste afleiding is.

Helaas is het publiek niet meer zo gevoelig als in de dagen van de 'Lijkenfabriek', de 'Verminkte Belgische Babies' en de 'Gekruisigde Canadezen'.

Uw medewerking wordt daarom dringend gevraagd de aandacht af te leiden van de daden van het Rode Leger door onvoorwaardelijk steun te geven aan beschuldigingen tegen de Duitsers en Japanners, zoals die door het Ministerie in de circulatie zullen worden gebracht.

Uw dienstwillige dienaar, **H. Hewet, Ondersecretaris**.

P.S. Het Ministerie kan niet in correspondentie treden over dit onderwerp, waarover slechts met verantwoordelijke personen kan worden gecommuniceerd.[204]

(Merk op: niets over 'gaskamers', die in dit verband ongetwijfeld zouden zijn genoemd als daarvoor aanwijzingen zouden hebben bestaan.)

Alle nieuwsberichten stonden dan ook in het teken van ondenkbare beschuldigingen. Na de Duitse nederlaag werden afgrijselijke toestanden in de kampen, Bergen-Belsen, Dachau, Buchenwald, Nordhausen, enz., waarvan hoofdzakelijk *niet-joden* slachtoffer waren, niet toegeschreven aan rampzalige toestanden tijdens de laatste oorlogsmaanden, maar aan pure sadistische Duitse moordzucht.

Als uitvloeisel van het zgn. London Agreement, werd het "*Internationaal Militair Tribunaal* (IMT) opgezet, wiens taak het was *ex post facto* de Duitse leiding te berechten op basis van niet eerder bestaande misdaden als "samenzwering tot een aanvalsoorlog", "misdaden tegen de menselijkheid", enz. Daarbij werden alle beschuldigingen "bewezen geacht", zodat bewijs niet nodig was en genoten de Geallieerden immuniteit tegen elke contrabeschuldiging. Het *pro forma* 'bewijs' kwam van 'getuigen'.

Thans, zeventig jaar later, is deze vorm van Holocaust "rechtspraak" in het Westen Heiligverklaard, geniet gruwelpropaganda wettelijke bescherming, is er een verbod op onderzoek en kritiek en zijn censuurmedia en zionistische propagandisten vrij in het verzinnen en verspreiden van leugens en ongefundeerde onzin, waardoor een ware *Duivelskring* is geschapen, waaruit ontsnappen niet meer mogelijk lijkt. Demonisering van Duitsland en het nazi-regime was, maar vooral *ís*, voor Geallieerden en zionisten om verschillende redenen *noodzakelijk*:

1. Ter rechtvaardiging van de oorlogsverklaring.
2. Ter verdediging van de voortzetting van de oorlog.
3. Ter rechtvaardiging van niet ingaan op vredesinitiatieven
4. Voor het moreel van het kanonnenvlees.
5. Om de eigen bevolking het lijden te laten accepteren.
6. Om na de oorlog de eigen gruwelen mee te verantwoorden.
7. Om na de oorlog de verslagen vijand de wil te kunnen opleggen.
8. Om het lijden van het joodse volk te sublimeren en een Joodse Staat te kunnen stichten.
9. Uit financiële motieven (*'Wiedergutmachung'*).
10. Als alibi voor alle denkbare misdaden en overtreding van internationale rechtsregels door de Joodse Staat.
11. Voor de Sovjets om het misdadig terreurbewind tegen de Duitse bevolking, de eigen burgers en soldaten te rechtvaardigen.
12. Om de communistische expansie naar Oost-Europa te verkopen als 'bevrijding'.

Na de relatieve naoorlogse stabilisatie en de vestiging van de rampzalige joodse staat, werd de demonisering geïnstrumentaliseerd voor het zionisme en de morele onderwerping van de Westerse wereld aan joods slachtofferschap, instrumenteel bij het vergroten van de joodse invloed, onschendbaarheid en astronomische bedragen 'Wiedergutmachung'. Als die *demonisering* er niet was, waarom zouden Europa en de Wereld dan nog langer de bezetting van Palestina en de wrede schoffering van het Palestijnse volk steunen en accepteren? ***De demonisering van de nazi's faciliteert daarom de huidige en toekomstige oorlogen en misdaden.***

Aan werkelijke gruwelen van de oorlog werden propagandistische dimensies toegevoegd: lijken en uitgeteerde mensen in Bergen-Belsen, etc. gepresenteerd als moedwillig resultaat van Duitse moordlust, ontluizingskamers van Majdanek en Dachau als 'gaskamers' waarin 'miljoenen' mensen zouden zij vermoord, frauduleuze gaskamers in Auschwitz, Sachsenhausen (Sovjets), Dachau (Amerikanen), enz. Een oneindige reeks fantasmagorische en sadistische 'nazi'-gruweldaden wordt de wereld dag-in-dag-uit via 'overlevenden', bedriegers, broodschrijvers en niet te vergeten Hollywood en de media, door de keel gedrukt.

De wantoestanden in de Duitse kampen werden al door Eisenhower propagandistisch uitgebuit. Die propaganda, tot op heden bestaand, deed voorkomen alsof *doodhongeren* tot de normale politiek van de nazi's behoorde, terwijl de gevangenen in de kampen tot de laatste maanden voor het eind van de oorlog behoorlijk werden gevoed.[205] Dr. Russell Barton, een psychiater van internationale reputatie, betrad in 1945 als jong student Bergen-Belsen met de Britse troepen als vrijwilliger voor de verpleging van zieke overlevenden. Hij getuigde in 1985 onder ede dat *"duizenden in Bergen-Belsen gestorven gevangen niet opzettelijk waren doodgehongerd, maar waren gestorven aan een reeks van ziektes."*

Hij verklaarde verder dat hij na binnenkomst in het kamp verhalen over moedwillige doodhongering hoorde, die bij controle onwaar bleken: hij trof goed voorziene keukens aan met nauwkeurig bijgehouden registers van dagelijks gekookt en verstrekt voedsel vanaf 1942.

Voor het in JHV-verhalen veelgehoorde bewuste "doodhongeren" van gevangenen is nooit bewijs geleverd; zelfs in het meest afgrijselijke van alle Duitse kampen, Bergen-Belsen, was daarvan geen sprake. Nooit is enig document getoond waaruit kan worden afgeleid dat gevangenen werden doodgehongerd. ***Het is een van de veelgehoorde Holocaust-leugens.***

Pas in de laatste zes maanden werd door verscheidene gelijktijdig optredende factoren de voedselvoorziening in de kampen rampzalig: de Geallieerde voedselblokkade, het instorten van het Duitse logistieke systeem, de intensieve dag-en-nacht bombardementen op opslagplaatsen, spoorlijnen en vaarwegen, de strenge winter ('de Hongerwinter') en de honderdduizenden die uit Oostelijke kampen en Oostelijke gebieden voor de Russen uit naar Duitsland trokken en de kampen overstroomden.

Een half miljoen Grieken stierf eerder de *hongerdood* door de Britse weigering voedselhulp toe te laten. Dat is *10 x het aantal* dat in de laatste oorlogsmaanden in Duitse kampen omkwam! Waarom is daarover na de oorlog *nooit iets gehoord?*

Al tijdens de oorlog disten joodse scenarioschrijvers als Ben Hecht en Irgun-agent Hillel Kook (akka Peter Bergson) huiveringwekkende Holocaustpropaganda op in magazines met massaoplagen zoals *Reader's Digest*. Gebruikmakend van Freudiaanse hersenspoelingstechnieken van de invloedrijke joodse 'Spindoctor' Edward Bernays, plantten de *'Bergson Boys'* in het Engels sprekende deel van de wereld het heilige aantal van Zes Miljoen middels technieken van *psychopolitieke hersenspoeling*[206] in het publieke bewustzijn, lang voordat de oorlog was afgelopen. Bernays was een neef van Sigmund Freud en introduceerde het Freudianisme in de VS. Hij was een 'King Maker', persoonlijk vriend van de presidenten Wilson, Hoover en Roosevelt. Goebbels dankte in zijn dagboek Bernays voor diens inzichten in de wetenschap van de propaganda.[207]

De 'Bergson Boys' waren een zionistische cel in Washington met toegang tot de *inner circle* van mediamacht en politiek. 'Politici, gangsters, banksters, Hollywoodmoguls, ultra-orthodoxe rabbies, Amerikaans-joodse belangengroepen en zionisten werden benaderd en overtuigd van de boodschap *the media is de message* en hoe deze te gebruiken. Als drijvende kracht achter de *War Refugee Board,* was ze het baken voor het zionistisch militantisme en de basis voor organisaties die de censuurmedia gebruiken voor hun propagandacampagnes.[208]

Tijdens en onmiddellijk na de oorlog werd een andere groep, de zgn. *Ritchie Boys* – meer dan 10.000 Duitssprekende, hoofdzakelijk joodse

vluchtelingen – in Fort Ritchie, Maryland getraind in ondervragingstechnieken en psychologische operaties ('psy-ops') naar bezet Europa gestuurd om hoge nazi krijgsgevangenen te ondervragen en disinformatie te verspreiden. Een hoofdstuk uit de Amerikaanse legerinlichtingendienst dat sindsdien duister is gebleven. Slechts minder dan een dozijn van al die Ritchey Boys is nadien geïdentificeerd. Ze werden in de media voorgedragen als bescheiden helden en niet als de spionnen en folteraars die velen van hen waren.[209]

Benjamin Ferencz, een Hongaarse jood, werd aangesteld als Hoofd van het Team Oorlogsmisdaden Onderzoek, dat – evenals de aanklagers van het IMT – ook al bijna geheel uit joden bestond.

Psychopolitieke hersenspoelingstechnieken waren al sinds het begin van de Russische revolutie leidraad van de joods-communistische elite in de Sovjet-Unie.[210] Een van hun axiomata was *'het eind van een oorlog is als er controle is over het verslagen volk.'*

Beruchte *haatextremisten* tijdens de oorlog waren de Sovjet-joodse geesteszieke crimineel en aanzetter tot massamoord Ilya Ehrenburg (*"Doodt alle Duitsers! Doodt de Duitse kinderen in hun moeders buik!", "de Duitsers zijn geen mensen . . . de enige goede Duitsers zijn lijken"*, enz., enz.) en Josif Solomonovich (akka 'Vasily' Grossman), die op toernee voor het War Refugee Board in de VS stukken 'zeep uit jodenvet' in de lucht hielden.

De Britten hadden bij hun 'normale' propagandamotieven nog een ander motief: de aandacht van de misdaden van de Sovjetbondgenoot afleiden.

Het almachtige Sovjet-propaganda apparaat was niet alleen de verspreider van door de Staat gewenste leugens, maar door haar onbegrensde demonisering van vijanden van het communisme een ideologisch instrument van grote betekenis. Al tijdens de Fins-Russische oorlog van november 1939 tot maart 1940, verspreidden de Sovjetaanvallers de meest infame leugens over hun Finse tegenstanders.

De Finse soldaten, die met succes en grote dapperheid streden tegen de met de bij overgave door hun regering met executie bedreigde Sovjettroepen, werden in de Sovjetpers afgeschilderd als 'Wit-Finse bendes', 'Finse keelafsnijders', 'Wit-Fins uitschot van de Mensheid', enz. De Finnen zouden krijgsgevangenen en gewonden onder ongekend gruwelijke folteringen doden, levend verbranden, de ogen uitbranden, de buik opensnijden en met messteken verminken. Molotov – die een bevel tekende om zijn eigen vrouw te laten arresteren[211] – sprak op 29 maart 1940 voor de Opperste Sovjet over "ongehoorde barbarij en bestialiteit door de Wit-Finnen". Hij gaf een groot aantal 'voorbeelden' van het optreden van de Finse 'slachters', o.a. "onder afgrijselijke verminkingen afslachten door Finse verpleegsters" van 120 gewonde Sovjetsoldaten.[212]

Een leugen- en lastercampagne van een regime dat haar eigen soldaten massaal opofferde door 'menselijke aanvalsgolven' door mijnenvelden te

sturen op straffe des doods, hetgeen leidde tot immense zinloze sterfte. De Sovjet-gruwelpropaganda werd na de Duitse inval in Rusland nog verhevigd, vooral om de massale overgave van Russische soldaten in de eerste maanden (ruim 5 miljoen),[213] te stoppen.

Sovjetkrijgsgevangenen werden door de Sovjets beschouwd als verraders die de dood verdienden. Stalin kende alleen gesneuvelde Sovjetsoldaten, geen krijgsgevangen Sovjetsoldaten. Die werden tijdens en na de oorlog terechtgesteld. Ook hun familieleden werden door de NKVD opgehaald en geliquideerd, c.q. elke staatssteun onthouden, lang voor in nazi-Duitsland sprake was van – daar nauwelijks toegepaste – *Sippenhaft*.

De Sovjets gingen zelfs zo ver Duitse krijgsgevangenkampen in de Baltische staten te bombarderen om hun gevangengenomen soldaten daar te doden. Overbodig te zeggen dat de Sovjets, die de Haagse Conventie en het Rode Kruis nooit erkenden, zelf geen Duitsers krijgsgevangen namen maar hen (als regel na perverse martelingen), doodden.[214]

Ongetwijfeld de meest bekende Sovjet-gruwelpropagandist, bezitter van een ziek stel hersens, was de Sovjet 'schrijver en dichter' Ilja Ehrenburg, die meerdere malen verklaarde 'trots te zijn jood te zijn'. Hij had tot taak alles wat Duits was, als ver voorbij het beestachtige en demonische te brandmerken. En niet alleen dat: hij riep als officiële zegsman van het Sovjetregime de soldaten van het rode leger op alle Duitsers, soldaten, vrouwen, kinderen, grijsaards, zieken, gehandicapten, binnen en buiten Duitsland op de meest gruwelijke wijze af te slachten. Een oproep, die dan ook letterlijk werd opgevolgd.

> *"De Duitsers zijn geen mensen. Van nu af aan is het woord "Duitser' de meest afschuwelijke vloek. Van nu af aan maakt het woord 'Duitser' meedogenloos. We hebben niets te bespreken. We winden ons niet op. We zullen doden. Als je niet minstens één Duitser per dag hebt gedood, heb je die dag verspild . . .Als je geen Duitser met een kogel kunt doden, dood hem dan met je bajonet. Als jouw deel van het front rustig is zonder gevechten, dood dan in de tussentijd een Duitser. Als je al een Duitser gedood hebt, dood een andere – niets is voor ons amusanter dan een berg Duitse lijken.Tel niet de dagen, tel niet de kilometers. Tel slechts één ding: het aantal Duitsers dat je hebt gedood. Dood de Duitsers! Dood de Duitsers! Dood!"*

Aldus de ook in het Westen bejubelde 'Grote joodse Sovjetdichter', Ilja Ehrenburg (*1891), zoon van een bierverkoper uit Kiev, die vanaf zijn 16e jaar 10 jaar in Parijs leefde en na de joods-bolsjewistische revolutie in 1917 naar Rusland terugkeerde. Hij verbleef als Sovjetjournalist/NKVD handlanger in Berlijn, Spanje en Parijs, vanwaar hij na de Duitse bezetting van Frankrijk naar Moskou terugkeerde. In 1941 kreeg hij voor zijn boek *De val van Parijs* de Stalinprijs 1e Klasse.

Een proeve uit het *proza* van deze pathologische witteboordencrimineel,[215] de spreekbuis van het Stalinistisch moordenaarsregime:

> *"Ik heb zeep in mijn handen gehad gemaakt uit de lijken van gefusilleerde joden. 'Rein jüdische Seife' was daarop gestempeld".*[216]

[Duitsers] *"Barbaren die zich in huiden van wilde dieren kleedden en hun God Wodan bloedige offers brachten".*[217] *"Deze creaturen zijn geen menselijke wezens. Het zijn verschrikkelijke parasieten. Het is schadelijk ongedierte dat moet worden uitgeroeid."*

"De Duitse Wehrmacht is een gigantische gangsterbende en gangsters en misdadigers zijn nooit dapper. Duitse soldaten zijn erger als roofdieren. Roofdieren folteren niet uit plezier. Ze leven minderwaardig, ze sterven minderwaardig! Met hen vergeleken zijn Kaffers en Zoeloes beschaafd. Het zijn perverse Sodomieten die alle vormen van bestialiteit bedrijven. Ze hebben riemgespen met het opschrift 'Gott mit uns', maar met die riemen slaan zij stervende gevangenen in het gezicht. Kultuur betekent voor hen vulpennen en veiligheidsscheermessen. Met vulpennen schrijven zij de aantallen meisjes die zij verkracht hebben op. Ze gebruiken veiligheidsscheermessen om zich te scheren en een halssnijmodel om de neuzen, oren en borsten van hun slachtoffers af te snijden."

"Moord is een gemeenplaats voor Duitsers. Ze folteren kinderen, hangen oude mannen op en verkrachten meisjes. Ze martelen gewonden. Als een fascistische soldaat in een huis geen buit vindt, doodt hij de huisvrouw. De vrouwenmoordenaar weet hoe te moorden. Hij wurgt meisjes, steekt dorpen in brand, richt galgen op, begraaft mensen levend, begraaft kinderen levend, ze doden miljoenen onschuldige mensen, honderdduizenden kinderen zijn door hen alleen al in de Oekraïne vermoord, ze doden zuigelingen, ze brandmerken gevangenen, ze folteren en hangen."

"Bloed kleeft aan de handen van elke Duitser. Miljoenen werden misdadigers. Er zijn er velen. Onder hen generaals en onderofficieren, Pruisen en Beiersen, vette en magere. Maar voor mij zijn zij allemaal hetzelfde: Duitsers.Ze hebben visseogen en lange begerige handen. Massamoordenaars van vreedzame burgers met schaamteloze lege ogen."

"De Duitsers stopten bevroren aarde in onze monden. De Duitsers slachtten ons af. De Duitsers, groot of klein, afschuwelijke vaalogigen met lege harten. Ze hebben miljoenen goede mensen afgeslacht voor niets en nogmaals niets, alleen uit hebzucht, stupiditeit en aangeboren wreedheid. De idioot, de stomkop, de uitbuiter, de 'übermensch' begon systematisch te hangen, te wurgen, levend te begraven en te verbranden. Onder de miljoenen Duitsers is zelfs geen handvol gewetensvolle mannen te vinden die 'Halt!' roept. De Duitsers moorden koel en berekenend. Ze hangen, wurgen en vergiftigen en handelen zonder enige schaamte of geweten."

"Hij [een Duits soldaat] *kwam bezopen binnen en greep de vijftienjarige Nina. Toen begon hij het kleine zoontje van de familie, Hima, te martelen. Hij nam de kleine jongen mee naar het bos, sneed zijn beide handen af, stak zijn ogen uit en brak hem de benen."*

De gek Ehrenburg noemt de Duitse soldaten: "*Wilde beesten, beesten met brillen, geleerde beesten, wilde dieren, tweebenige beesten, Arische beesten, smeerlappen, zwijnen uit Schweinefurt en Swinemunde, roofbeesten, hondsdolle wolven, overbrengers van geslachtsziekten, stervende schorpioenen, Duits ongedierte, uitgehongerde ratten die elkaar opvreten, gifslangen. Deze schepsels zijn geen menselijke wezens maar verschrikkelijke parasieten. Gevaarlijk ongedierte dat vernietigd moet worden.* Over de Duitsers in 1945 in Berlijn: *Pestverspreidende ratten, die zich overal als beesten gedragen. Met een wild beest mag men geen medelijden hebben, men moet ze ver-nietigen. Kameraden, Moordt, Moordt, Moordt!"*

[Tegen Sovjetsoldaten in Duitsland] *"Voel je je niet goed? Dood een Duitser! Voel je je zwaar op de borst? Dood een Duitser! Wil je sneller naar huis? Dood een Duitser! Als je een goed en gewetensvol mens bent, Dood een Duitser!"*

"Als je een Duitser gedood hebt, dood een tweede – voor ons bestaat niets prettigers dan Duitse lijken. Tel niet de dagen, tel niet de kilometers, tel alleen gedode Duitsers. Dood de Duitsers! Dat vraagt je grijze moeder. Dood de Duitsers! Dat vragen je kinderen. Dood de Duitsers! Zo roept je geboortegrond. Laat er niet één lopen. Dood de Duitsers! Verzuim niet! Ontzie je niet. Dood!"

"Aan de grenzen van Duitsland herhalen we nog eenmaal de Heilige Eed niets te vergeten. We zeggen dit in de rust van langgerijpte en onoverkomelijke haat, we zeggen dit aan de grenzen van de vijand. We zullen doodslaan. We zullen een eind aan Duitsland maken. Het is niet voldoende Duitsland te overwinnen: het moet vernietigd worden. Er zal geen genade, geen clementie zijn. Het enig historische doel zoals ik dat zie, bestaat eenvoudig en eerbaar daarin, de Duitse bevolking te verminderen."

Zoals men ziet, was een Stalinprijs 1e Klasse hier alleszins op z'n plaats.

Nooit was er een antisemitische nazi die zo hysterisch tot jodenhaat en moord opriep als deze hersenzieke jood tegen Duitsers. De gevolgen waren dat miljoenen Duitse vrouwen en kinderen op beestachtige wijze werden afgeslacht. Een moeder, groepsverkracht, daarna de keel doorgesneden, haar vijf kinderen levend met de tong aan een tafel gespijkerd, het is een voorbeeld uit duizenden.[218] Sovjetsoldaten werden niet slechts aangemoedigd en gevraagd, het werd hen *opgedragen*.[219] Wat zegt u? U heeft daar nooit iets over gehoord of gelezen?

Het is hier niet de plaats om de op instigatie van Ehrenburg *cum suis* begane *gynocide* en gruweldaden van het rode leger tegen miljoenen Duitsers burgers *omdat het Duitsers waren* op te sommen. Die zijn zo omvangrijk dat ze elk voorstellingsvermogen te boven gaan en een apart boek vragen. Vergeleken met wat Ehrenburg schreef over *Duitsers,* zijn de geschriften van de in Neurenberg opgehangen Julius Streicher een voorbeeld van prudentie. Ehrenburg verdiende een plaats lichtjaren boven Streicher aan de galg.[220] Wie spreekt over 'de Holocaust' om de verschrikkingen van WO II in herinnering te brengen, moet ook dit deel ervan noemen, al zal men in de JHV *geen woord* daarover vinden.

Elke 'eer', elke dapperheid van Russische soldaten, alle genialiteit van het Sovjet opperbevel en alle 'glorie' van dat leger in de strijd voor de bevrijding van hun Vaderland, is na intrede op Duits grondgebied door de van hogerhand aangewakkerde haat- en wraakzucht miljoenvoudig verloren gegaan. Alle 'eer' verdampt in zeeën van bloed en duivelse misdaden tegen miljoenen weerlozen. Elke onderscheiding van een Sovjetveteraan die op Duitse bodem was, een aanklacht tegen de drager.
Voor al die mateloze Sovjet gruwel-, haatpropaganda en -daden moest na de oorlog een motivering worden gegeven: *de Holocaust.*

Duitsland is gevestigd op Holocaust-Demonisering. Weinigen beseffen dat dit geen soevereine staat is, omdat nooit een vrede met het Derde Rijk is gesloten, waardoor volgens Internationaal Rechtskundige prof. Carlo Schmid, elke Duitse regering sinds 1945 onwettig is. Het Bundesgericht is zich daarvan volgens Schmid – opsteller van de (ongeldige) Duitse Grondwet – bewust. In een speech bij de oprichting van de Bondsrepubliek in 1949, omschreef hij die als *'Organisatievorm van een Modaliteit onder Buitenlandse Heerschappij,'* d.w.z. een instrument voor overheersing van Duitsland. Hij koos deze diplomatieke omschrijving om de term 'marionettenregime' niet te gebruiken.

De Duitse Grondwet is niet geschreven door een Raad van gekozen vertegenwoordigers, noch goedgekeurd bij referendum. De overwinnende naties legde ze op zonder dat ze aan legitieme eisen voldeed. Omdat Duitsland geen legitieme staat is, zijn ook de haar opgelegde instituties en bepalingen onder internationaal recht *de jure* ongeldig.
De overwinnaars, onder wie het georganiseerde jodendom, verzekerden zich daarbij van alle middelen tot overheersing, waarin *demonisering* wettelijk onaantastbaar werd. Onmiddellijk werd een *denazificatieprogramma* opgelegd, waarbij overheidsdienaars collectief 'nazimisdadigers' werden, juridisch en maatschappelijk vogelvrij.
Historische documenten mochten niet meer worden geciteerd en *vals* naar het Engels 'vertaald'. Zo sprak Hitler bijvoorbeeld nooit over 'uitroeien' van de joden, maar consequent over *'Entfernung'* (verwijdering). In de stortvloed aan naoorlogse Engelstalige demoniseringspropaganda werd dat *'Final Solution'* en *'extermination'*; daarna werden boeken en 'studies' in Duits vertaald en nu staat er *'vernichtung'* en *'ausrotten'*.[221]
Het is slechts een van de verborgen manipulaties om de hersenspoeling en demonisatie over een ongewenst regime in stand te houden.
Hersenspoeling en propaganda over 'de Holocaust' werd geïntensiveerd toen Israël in de 70-er jaren haar aanvalsoorlogen tegen de buurlanden voerde [222] en kritiek op illegale bezetting, schoffering van VN-resoluties, brutale mensenrechtenschendingen, etnische zuivering, enz. niet langer rationeel konden worden verdedigd.[223]

Ze zijn het onmisbare Zionistische *Schild* tegen kritiek op het Israëlisch optreden tegen de Palestijnen.
Waarheid is bij die propaganda niet van belang. Een Nederlandse vertaling van het boek van JHV-kroongetuige Rudolf Vrba (akka Walter Rosenberg) *"Ik ontsnapte uit Auschwitz"*,[224] heeft op het omslag een foto van een door een US-militair bevrijde gevangene in *Dachau*(!). Auschwitz is echter door de *Sovjets* bevrijd, niet door de Amerikanen. Is de oorzaak van deze verwisseling dat er nauwelijks foto's van uitgemergelde Auschwitzgevangenen bestaan? De gevangenen daar zagen er op foto's naar omstandigheden immers normaal uit! Op z'n onschuldigst verkeert de uitgever in staat van Holocaust herseninertie. Anders misleidt hij de lezer met vals beeldmateriaal, wat overigens naadloos past bij Vrba's proza, die tijdens het Zündelproces in Canada als fantast werd ontmaskerd en zich onder ede gedwongen zag zijn als feiten gepresenteerde proza als 'literaire vrijheid' te kwalificeren. Een boek van een prominente leugenaar met een vals omslag, exemplarisch voor *Holocaustbedrog*.
Vrba vertelde op het Zündelproces door een raam in Krema I van Auschwitz gesproken te hebben met een andere Holocaustkroongetuige, Filip Müller. Echter, Krema I functioneerde toen al niet meer en bovendien verklaarde Müller eerder toen in Monowitz werkzaam te zijn geweest.[225] Twee leugens van Vrba voor een rechtbank binnen twee minuten.

Vrba loog ook over een bezoek aan Auschwitz van Himmler, die volgens hem in januari 1943 de eerste vergassing in het crematorium van Birkenau zou hebben bijgewoond. Het laatste bezoek van Himmler was echter in juli '42 en de crematoria in Birkenau kwamen gereed na maart 1943!

Zieke gruwelpropaganda. Een Arische vrouw vermoordt koelbloedig (joodse?) babies, terwijl de moeder haar smeekt (zie gevouwen handen) haar kind te sparen. Op de tafel ligt een zweep, want natuurlijk wordt er ook volop gemarteld. Een fles met gif(gas) en crematorium op de achtergrond completeren dit staaltje haatpropaganda. Zo ongeveer werden Ilse Koch en anderen na de oorlog in de media voorgesteld.

De leugens van Vrba zijn niet verbazingwekkend, want hij was samen met o.a. Filip Müller (die het verhaal van fantast Nyiszli plagieerde [226]), Kula, Wetzler, Jankowski e.a. lid van de zogenaamde 'Kamppartisanen van Auschwitz', een groep gevangenen, die de aard van hun activiteiten omschreef als 'propaganda'. Zij verklaarden na de oorlog verantwoordelijk te zijn geweest voor het merendeel van de 'informatie' over Auschwitz. In de film *Shoa* figureerde leugenaar Vrba ook al. Hij kwalificeerde in 1987 *off the record* wat hij daarin opmerkte als 'toneelspel' en 'voorgekauwd'. Dit tot ontzetting van zijn interviewer, de eveneens joodse professor Klein.[227] Uit alles wat Vrba *(Vader van de Auschwitz Leugen*), over 'vergassingen' schreef, blijkt dat hij *nooit* een Krema van binnen zag.[228]

Revisionist Arthur Butz ziet drie belangrijke redenen waarom mensen als waar aannemen dat de Duitsers miljoenen joden vermoordden:

1. Amerikaanse en Britse troepen troffen in 1945 in Westduitse kampen als Dachau en Bergen-Belsen grote hoeveelheden lijken aan;
2. Er zijn geen grote joodse gemeenschappen meer in Polen;
3. Historici steunen de JHV.

Men zou daaraan kunnen toevoegen:

4. Pers, media, onderwijs vertellen onveranderlijk eenzelfde verhaal en storten dat zonder tegenspraak of kritiek over het publiek uit.

Over de rol van de 'onafhankelijke' media zei John Swaiton, in de jaren '60-'70 hoofdredacteur van *New York Times*, tijdens zijn afscheidsspeech voor een gehoor van collega hoofdredacteuren:

> *"Een vrije pers bestaat niet. U, beste vrienden, weet dat en ik weet het evenzo. Niet één onder ons durft het aan zijn mening eerlijk en open te uiten. De taak van een publicist bestaat er veeleer uit de Waarheid teniet te doen, regelrecht te liegen, te verdraaien, te lasteren, de voeten van de Mammon te kussen en zichzelf, zijn land en zijn ras omwille van dagelijks brood keer op keer te verkopen. Wij zijn de werktuigen en lijfeigenen van kapitaalmonopolisten achter de schermen. Wij zijn de marionetten die springen en dansen als zij aan de draad trekken. Onze kennis, vaardigheden en zelfs ons leven behoort aan hen. Wij zijn niets dan intellectuele prostituées".*[229]

5. Demonisering, criminalisering en politisering van elke kritiek.

6. Onafhankelijk forensisch onderzoek is taboe.

7. Scepsis en ongeloof in de JHV worden vervolgd: *Moraalterrorisme*.

8. Vrijwel volledige Holocaustcensuur en Holocausthersenspoeling.

De demonisering van de nazi's en het nazi-tijdperk stopten na de oorlog niet. Integendeel, de gruwelverhalen en indoctrinatie worden onverminderd en zelfs sterker voortgezet tot op de dag van vandaag.

'Getuigen' en 'overlevenden' vertelden op afroep de meest walgelijke, ongelooflijke gruwelverhalen over hun gevangenschap, die – om één voorbeeld te noemen – zo onzinnig waren dat Nazi-jager Ben Ferencz na de oorlog geen getuigen meer opriep omdat die:

> *"niet erg betrouwbaar zijn. Ik kon er duizenden oproepen – de Displaced Persons kampen zaten vol mensen die bereid waren te getuigen, dat welke aangeklaagde dan ook, degene was waarvan hij had gezien dat die zijn vader en moeder had vermoord."*

Apart vermelding verdient de stroom gruwelverhalen van joodse overlevenden.; de honderdduizenden niet-joodse overlevenden hoort men daar nauwelijks over, hoewel zij onder dezelfde omstandigheden in de kampen verbleven. De centrale rol van Lijden in de joodse religie en de filosemitische media zijn daarvoor verantwoordelijk.

Veel joodse *'overlevenden'* bevinden zich met hun 'herinneringen' binnen een zodanig fantasmagorisch kader van geaccepteerde, 'Holocaustgruwelen', onmenselijkheid, perversiteit en morele diepte, dat hun *verzinsels* niet meer aan grenzen lijken te zijn gebonden.

Duizenden boeken, documentaires, verhalen, lezingen, Hollywoodproducties, videofilms, propagandasites, musea, gedenkdagen, congressen, onderwijsprogramma', 'nieuwe gruwelen' enz., worden onontkoombaar dagelijks onder onze aandacht gebracht. Geen dag of de massamedia beroeren knoppen die lijden van joden en schuld van niet-joden celebreren. Zo werken *indoctrinatie* en *hersenspoeling,* Orwell's dagelijkse *Twee Minuten Haat* in de schaduw stellend.[230]

f. *Het Morele Failliet van de Holocaustpropaganda*

Als mij wordt gevraagd, waarom de JHV een leugen is, antwoord ik:
'Als het geen Leugen was, zou het niet verboden zijn te zeggen dat het een Leugen is'.

Het propagandageweld is *niet* bedoeld om ons inzicht in de geschiedenis – in het bijzonder die van WO II – te verbeteren. De vervolging van onafhankelijke critici en morele chantage van alles en iedereen die afwijkende feiten of meningen openbaar maakt, bewijzen dat. Is het dan bedoeld om komende generaties te doordringen van wat mensen elkaar kunnen aandoen? Was dat maar zo. De bedoeling is één 'soort' mensen, niet-joden, collectief neer te zetten als het unieke en absolute kwaad en een ander 'soort' mensen, joden, eeuwig als onschuldige slachtoffers.

Daarvoor was en is geen grond. Duitsers waren (zijn) per definitie geen slechtere mensen dan joden. Nazi's per definitie geen slechtere mensen als zionisten. Wie daarin gelooft, gelooft in sprookjes, met als ondertoon *haat.*

Gebleken is ook dat het zinloos is de misdaden van nazi's te herdenken als wapen tegen herhaling. De geschiedenis van Israël laat zien dat *slachtoffers* van toen *daders* van nu werden. In concentratiekampen van heden, zijn joden de bewakers. Dat mensen, die beter dan wie ook zouden moeten weten wat het is rechteloos, vernederd, gediscrimineerd, racistisch vervolgd, collectief bestraft, bestolen en vermoord te zijn, *nu hetzelfde en erger hun vijanden aandoen.* Niet alleen heeft Holocaustpropaganda geen invloed op voormalige slachtoffergroepen, Israël gebruikt het als *stimulans* en *alibi* voor nieuwe misdaden, bijv. door soldaten van de criminele IDF naar Auschwitz te sturen om daar met *haat* te worden 'opgeladen'.

De onevenredige en continue aandacht voor 'de Holocaust' wakkert in Israël de *haat* tegen niet-joden aan als nooit tevoren.

Het Israëlisch *Edim Bemadim Project* ('Getuigen in Uniform') van generaal Eli Stern, indoctrineert Israëlische soldaten voor de strijd tegen Israël's vijanden door ze naar Auschwitz te sturen. Men instrumentaliseert 'de Holocaust' als ideologische hoeksteen voor het Israëlische leger.[231] Uit de psychologie is zelfs bekend dat Holocaust- en gruwelindoctrinatie het transformatieproces van slachtoffer tot dader kunnen faciliteren.

Oorlogen zijn na WO II ondanks de gigantische Holocaustindoctrinatie overal ter wereld in ongekende frequentie voortgezet, met steeds vuiler en geraffineerder methoden en middelen.

De nadruk op naziwandaden levert geen enkel positief moreel effect op, ook niet bij de directe slachtoffers, op wie deze vorm van propaganda en 'geschiedenisbewustzijn' helaas van ***nul en gener waarde*** is gebleken.

Kampioenen van de Holocaustdoctrine – zionisten, Israël en de VS – zijn thans de grootste oorlogsmisdadigers en schenders van mensenrechten.

De levend gehouden sfeer van hysterie en haat rondom alles wat de nazi's in de oorlog zouden hebben gedaan, maar ook over politiek incorrecte opvattingen, schiep de sfeer waarin het *strafbaar* is daarover een

eigen mening of onconventionele opvattingen te hebben. Die is dodelijk voor pluriformiteit van ideeën en een gevaar voor de samenleving. Het is anti-democratisch en dient de NWO. Pluralisme is tolerantie, vrijheid en respect voor de mening van anderen. Ook in dat opzicht werkt de massieve eenzijdige Holocaustpropaganda *negatief*. Noch moreel, noch qua normen en waarden van mensen en regeringen levert het iets positiefs op.

Integendeel, Holocaustpropaganda maakt misdaden van alle niet-nazi's 'gerechtvaardigd' en *onvergelijkbaar*. De Holocaustindoctrinatie wordt in de 21^{e} Eeuw door Israël ingezet om een misdadige **massamoord** tegen Iran te beginnen en te 'rechtvaardigen'. Men kan zich ***alles*** permitteren door zich achter 'de Holocaust' te verschuilen. Kritiek op de Israëlische slow-motion genocide op de Palestijnen wordt glashard gepareerd met: *"O ja? Heeft Israël ook 6 miljoen Palestijnen vermoord in Gaskamers?"*

Elke misdaad van de zionistische schurkenstaat (de lijst is even afzichtelijk als onafzienbaar[232]) wordt gerechtvaardigd en weggestreept tegen het uitvergrote leed dat joden zestig jaar geleden is aangedaan. ***Dit is niet minder dan het Morele Failliet van de Holocaustpropaganda.***

Als de geschiedenis iets heeft geleerd, is het dat we daarvan ***niets*** leren. Wie mensen iets duidelijk wil maken over morele waarden en misdaden tegen mensenrechten en de menselijkheid, doet er beter aan onrechtvaardigheid en ellende van ***vandaag, op dit moment*** aan de kaak te stellen en niet die van één groep zestig jaar geleden. Dan blijkt dat dit geen nazimonopolie was en ook niet in 1945 is opgehouden.
Ondanks dat Holocaustpropaganda geen enkele bijdrage heeft geleverd aan verbetering van morele attitudes, gaat het Holocaustcircus onverminderd voort te indoctrineren onder de Valse Vlag van moreel appèl. Een Valse Vlag, omdat het enig meetbare effect Heiligverklaring en onschendbaarheid van joden, zionisten en een racistische pariastaat is.
Die Valse Vlag geeft het geïmmuniseerde zionisme Cart Blanche voor brute schoffering van internationaal recht en rechtvaardigheid, waardoor het zich tot het grootste gevaar voor de wereldvrede heeft ontwikkeld.
De Holocaustmythe heeft als voornaamste functies rechtvaardiging van de racistisch-joodse Staat Israël en het afweren val alle kritiek op joden en joodse organisaties.

EEN WEG TERUG NAAR MIDDELEEUWSE DUISTERNIS

g. *Holocaustcensuur*

Censuur is een wapen van ideologen en tyrannen. De Holocaustcensuur is *immens* en ***allesomvattend***: sluipend beheerst het de *informatievoorziening*, de *psyche*, de *meningsvorming* en het *denken* en dringt met de dag dieper door in de basis van de ziel. Ze wordt niet alleen extern aangestuurd, waardoor informatie selectief niet meer tot het kennisareaal

doordringt, haar werking is ***necrotisch,*** van binnenuit verwoestend, omdat de combinatie van onwetendheid, schuldgevoel en maatschappelijke chantage leidt tot *zelfcensuur*, voor censuur het hoogste stadium.

Hoe was het mogelijk, vraagt men zich af, dat het volstrekt *eenzijdige verhaal* van de JHV, met haar enorme *onduidelijkheden, onmogelijkheden, vervalsingen* en *onverklaarbare Wonderen,* steunend op ontelbare ongeloofwaardige *getuigenissen, zonder concreet bewijs* voor demonische claims zo lang stand heeft kunnen houden?

De verklaring ligt in de combinatie van *verschrikkelijke feiten* uit de nazi-periode, voortdurende *hersenspoeling* en de unieke *Holocaustcensuur.*

De *Holocaustcensuur* is een alomvattend en machtig middel, afrekenend met alle vormen van kritiek op de JHV. Ze grijpt direct en indirect in op het maatschappelijk en persoonlijk leven, samen met het dodelijk stigma 'anti-semitisme'. Ze beschikt over de volgende instrumenten:

- ***Zelfcensuur.*** Irrationele angsten voortkomend uit het 'anti-semitisme stigma weerhouden mensen ervan frank en vrij hun gedachten over joden of 'de Holocaust' te uiten ('Het kan *verkeerd begrepen* worden').
- ***Sociale censuur*** speelt vanwege het anti-semitisme stigma een overheer-sende rol. Het maakt het voor niet-joden onmogelijk vrij over joden of 'de Holocaust' te spreken zonder de (terechte) vrees door iets of iemand juridisch te worden aangeklaagd (Gretta Duisenberg: '6 miljoen').
- ***Maatschappelijke censuur.*** Iemands baan en loopbaan lopen ernstig gevaar als hij als *'Holocaustontkenner'* of *'anti-semitisch'* wordt neergezet (Bisschop Williamson, Sarazzin, e.a.). Een *carreer-killer* waartegen geen verdediging mogelijk is.
- ***Mediacensuur.*** Als voorgaand, hier leidend tot risicovermijdend gedrag *in extremo.* Nevenresultaat is doodzwijgen van revisionistische feiten en tegen elkaar opbieden in Holocaustbevestiging. Afwijkende ingezonden stukken of interviews worden niet gepubliceerd.
- ***Boekcensuur.*** Kent u het fenomeen 'verboden boeken' in de huidige Europese Unie? Het bestaat en hoe! Honderden titels worden in beslag genomen, uit de verkoop gehouden en uiteindelijk verbrand.
- ***Internet censuur.*** Omdat de anonimiteit van mensen op internet beter *lijkt* gewaarborgd, vindt men hier nog de relatief meest vrije meningsuitwis-seling over joden en 'de Holocaust'. Een dodelijk gevaar voor de Mythes en de onwaarheden van de JHV en daarom onderwerp van voortdurende aanvallen. Als bij de processen tegen revisionisten, instrumentaliseren de vijanden van Vrije Meningsuiting *valse voorwendselen* om hun censuur op te leggen. Veel Europees Zionistische Vazalstaten censureren revisionisme en Vrije Meningsuiting over de JHV onder valse vlaggen als *'Hate-speech', 'Opruiing', 'Ontkenning', 'Negationisme', 'Discriminatie', 'Racisme',* etc. Blokkering van sites, illegaal screenen van bezoekers en juridische vervolging zijn het gevolg.

  Door het internet is de Holocaustnomenclatura haar monopolie op ver-spreiding van informatie over de judeocide kwijt. Niet langer bepalen zij *als enigen* wat daarover wordt geschreven: een dodelijk gevaar voor de JHV. Natuurlijk spaart men kosten noch moeite om dat gevaar te bezweren. Zo zijn tientallen 'Holocaust-Historie' sites opgezet, vol eenzijdige en misvormde informatie. Ook dedicated *anti-revisionisme* sites, waarin men door leugens, weglating van feiten en de gebruikelijke haattechnieken als laster, bedreigingen en persoonlijke

aanvallen revi-sionisten in een slecht daglicht tracht te plaatsen. Andere methoden zijn 'doorlinken' van revisionistische sites naar eigen propagandasites of kolderieke sites als '*Original Kleptonian Neo-American Church*', blokkeren van revisionistische sites, bestoken met spam, enz. Natuurlijk ook sophisticated tactieken als parlementen, media en providers bewegen wat zgn. 'hatesites', 'anti-semitische', 'neo-nazi' en 'Holocaustontkennersites', te sluiten.[233]

- ***Academische censuur.*** De academische wereld is qua Holocaustcensuur het meest volgzaam. Studenten hebben hun 'voorinformatie' vrijwel uitsluitend via schoolbanken en media; een jonge, gehersenspoelde groep, aan het begin van een carrière. Hun docenten danken hun posities aan onvoorwaardelijk JHV-committment, waarvan hun kennis superieur is aan die van de studenten. Een kritisch student delft al snel het onderspit bij gebrek aan revisionistische kennis. Hij kiest eieren (goede cijfers) voor zijn geld en committeert zich aan de verhalen van zijn docent. Voor student noch docent valt eer te behalen aan het objectief onder de aandacht brengen van de werkelijkheid over 'vergassingen' of 'zes miljoen'. Integendeel, voor hen is dat een doodlopende weg, want er is geen steun uit de academische wereld te verwachten, geen fondsen, geen lucratieve publicaties, geen loopbaan of promotie. Objectiviteit is in 'Holocauststudie', media en uitgeverijen geen verdienste, integendeel, er is geen droog brood mee te verdienen; het is *carreer-killing*. Bevestiging zwaait daar de scepter.
  Dit is ook het antwoord op de vraag waarom uit de academische kring sinds decennia geen zinnig woord over het *'Vernietigingsbevel'*, de *'Gaskamers'*, de *Zes Miljoen'* en de *'Geheimhouding'* wordt vernomen.
- ***Wettelijke censuur.*** De strafwetgeving tegen revisionisme is het sluitstuk van de Holocaustcensuur. Om het laatste beetje vrijheid over de JHV weg te nemen, dreigt men ieder die daarvan afwijkt als crimineel op te pakken, gevangen te zetten en maatschappelijk te vernietigen. Natuurlijk laten de weinige moedige en gewetensvolle mensen zich daardoor niet afschrikken, laat staan dat dit hun mening over de feiten verandert. Het overgrote deel van de burgerij is begrijpelijkerwijs wél beducht en uit onder deze chantage (eventuele) kritische meningen niet. Dat is de bedoeling van censuur.
- ***Morele chantage*** wordt ook toegepast door invloedrijke lieden van het slag Van Pelt en Lipstadt, die zich niet ontzien ieder die de JHV niet volledig onderschrijft, dom, moreel minderwaardig en 'slecht' te noemen.
- ***Religieuze censuur*** is sinds kort inherent doordat de JHV onder joodse druk door het Vaticaan *de facto* tot Geloofsdogma is verheven en . 'Ontkenning' is nu 'zonde' en *geloven* in de JHV Katholieke *plicht*.

Dit alles maakt Holocaustcensuur niet slechts een van buiten opgelegd fenomeen, het wordt ook door *onszelf* onbewust gehanteerd.
Als desondanks onderzoeken en/of Holocaustkritische artikelen het licht zien, worden die in de meeste EU landen verboden of vernietigd.

Alles wat men via de censuurmedia over revisionisten en het revisionisme verneemt, komt uit de gelederen van *tegenstanders*, zonder kans op weerwoord. Die informatie is daarom per definitie karikaturaal en kwaadaardig. Het veroorlooft het JHV establishment onbeschaamd rond te bazuinen dat de revisionistische kritiek 'allang is ontzenuwd'… (Zie weerlegging daarvan in Hoofdstuk 15).[234]

De geïnstitutionaliseerde investituur van de Holocaustcensuur is in niets anders dan herintroductie van Middeleeuwse Inquisitie (Hfdst. **13 *b.***).

h. *Vrijheid van Meningsuiting*

"Politieke taal ... is bedoeld om leugens tot waarheid, moord respectabel en zekerheid tot lucht te maken."
GEORGE ORWELL

Vrijheid van Meningsuiting is het Eerste Democratische Grondrecht. Het Alfa en Omega van elke democratie. Zonder Vrijheid van Meningsuiting bestaat democratie niet en elke aantasting luidt het einde van de democratie in. Er bestaat géén belang dat inperking ervan rechtvaardigt.

Artikel 19 van de Verklaring van de Rechten van de Mens bepaalt:

"Ieder heeft het recht op vrijheid van mening, wat insluit niet verontrust te worden omwille van zijn meningen en door om het even welk uitdrukkingsmiddel zonder inachtneming van grenzen, inlichtingen en ideeën op te zoeken, te ontvangen en te verspreiden."
VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS
Algemene Vergadering der Verenigde Naties,
Parijs, 10 december 1948.

"Elke persoon heeft recht op vrije meningsuiting. Dit recht bevat de vrije denkwijze en de vrijheid om inlichtingen of gedachten te ontvangen of mede te delen, zonder dat publieke autoriteiten zich daarmee bemoeien en zonder inachtneming van grenzen;"
FUNDAMENTELE MENSENRECHTEN IN DE EUROPESE UNIE,
Artikel 11 - 1 Nice, 7 december 2000.

"Het Congres zal geen wet aannemen betreffende het oprichten van een godsdienst, of het verbieden van de vrije uitoefening van een godsdienst, of de vrije meningsuitoefening belemmeren, of van de pers; of het recht van de mensen zich vredig te verzamelen, en een verzoek te richten aan de regering om klachten recht te trekken".
AMERIKAANSE GRONDWET, ARTIKEL 1
("Eerste Amendement")

Het staat er mooi en duidelijk, elk voorbehoud of inperking uitsluitend, zonder overheid of rechters ruimte te geven voor eigen 'interpretaties'. Helaas, afgezien van de VS – waar het Eerste Amendement van de Grondwet nog altijd in het vaandel staat, nemen Europese Overheden en rechters op het punt van vrije meningsuiting een loopje met de fundamentele rechtsregels. Zij practiseren het beter te weten en ondergraven dit Universele Mensenrecht met *politiek-correcte* interpretaties, die volstrekt strijdig zijn met de helder geformuleerde Grondwetteksten.

Onderdrukken van vrije en open discussie over welk onderwerp dan ook, is net zo kwalijk als leugens vertellen. Moedwillig onderdrukken van waarheid is de grootste leugen van alle, zeker als dat gebeurt met de intentie tot misleiden, gesteund door overheden en rechters.

Berucht is de voormalige Sovjet-Unie, die in haar wetgeving de Vrijheid van Meningsuiting 'garandeerde'. De Sovjet-Unie bestaat niet meer, maar in Westerse landen is verkrachting van Vrijheid van Meningsuiting aan de orde van de dag: een holle frase, *window dressing,* waarbinnen tegengestelde praktijken ('jurisprudentie') oppermachtig zijn.

Van enorm belang is de recente uitspraak op de 102e Zitting van het Mensenrechten Comité der Verenigde Naties (11-29 juli 2011, Genève),[235]

waar de afdeling Mensenrechten klip en klaar uitsprak, dat ***in het bijzonder het bestrijden van de Holocaust als een te beschermen rechtsgoed van de Vrije Meningsuiting moet gelden en niet mag worden vervolgd !!!***

Om elke 'twijfel' weg te nemen, lichtte de VN-Commissie haar opvatting als volgt toe: *"Wetten die het uitdrukken van meningen over historische feiten strafbaar stellen, zijn onverenigbaar met de Verplichtingen welke de Conventie van ondertekenende Staten met het oog op respectering van Mening- en Vrijheid van Meningsuiting oplegt. De Conventie staat ook geen algemeen verbod toe op uiting van foutieve meningen of verkeerde interpretaties van vroegere gebeurtenissen."* (Lid 49, CCPR/C/GC/34).

Ga even goed zitten, professionele revisionistenvervolgers in politiek en Justitie, u bent (en was!) bezig in strijd met de Mensenrechten! Dit impliceert, dat uw talloze criminele vervolgingen van revisionisten in strijd waren en zijn met de Mensenrechten en behalve *immoreel,* ook *illegaal.*

Hedendaagse processen tegen revisionisten zijn in werkelijkheid weinig anders dan tribunalen waarin rechters verdachten naar hun ***mening*** vragen over 'de Holocaust' en hen op grond van die *mening* veroordelen. Om al te blatante expositie van het door 'justitie' geschoffeerde Recht van Vrijheid van Meningsuiting te vermijden wordt dat gemaskeerd door de aanklachten geforceerd en onterecht te transformeren tot 'racisme', 'opruiing', 'belediging', 'discriminatie' of 'ontkenning' en 'negationisme'.
De doodstraf bestaat in de EU niet meer, maar voor critici van 'de Holocaust', immigratiepolitiek, opvattingen over mensenrassen of culturen en andere onwelgevallige politieke overtuigingen zijn straffen draconisch.

Over 'de Holocaust', de JHV als NWO ideologie en Nieuwe Staatsreligie, bestaat ondanks dit alles nog geen Vrijheid van Meningsuiting in het Westen. **Vrij en onafhankelijk spreken over 'de Holocaust' wordt gedemoniseerd en vervolgd als 'Holocaustontkenning', 'racisme' en 'opruiing'. Critici en sceptici zijn thans *'Vijanden van het Volk'.***

Wie daarover kritische of dissidente meningen of onderzoeken publiceert, moet dit in het vrije democratische Westen *ondergronds* doen.

Thomas Paine, Founding Father van de USA en een van de eersten die zich inzette voor Mensenrechten, schreef: *"Wie zijn eigen vrijheid zeker wil stellen, moet ook zijn vijanden tegen vervolging beschermen; wie deze plicht verzaakt, schept een precedent dat zich tegen hemzelf zal keren".*[236]

Om de *schijn* van Vrijheid van meningsuiting overeind te houden is er geen censuur *vooraf.* Burgers moeten zelf inschatten of ze voor Holocaustkritiek al dan niet zullen worden vervolgd. Een tour de force, omdat onder de huidige jurisprudentiële jungle *niemand* in staat is de uitkomst van zelfs een eenvoudige rechtszaak te voorspellen!
Ik prefereer voor 'de Holocaust' daarom *ordinaire Staatscensuur* boven de hypocriete politiek-juridische *interpretatie* van 'Vrijheid van Meningsuiting'. Die vrijheid is er niet, zoals Hoofdstukken 2 ***g.*** en 3 ***g. aantonen.***

Geef liever op voorhand aan wat mag en wat niet. Dan wordt duidelijk dat die 'vrijheid van meningsuitingsuiting' er niet is en valt het masker.
Het recht onpopulaire of zelfs onware meningen te uiten is essentieel voor Vrijheid van Meningsuiting: ze moet bestaan voor iedereen en elk onderwerp, anders bestaat ze niet. Wie onpopulaire meningen verbieden is een *vijand* van Vrije Meningsuiting, een vijand van het Eerste Mensenrecht en gevaarlijker dan alles en iedereen wat hij wil bestrijden.

Vrijheid van Meningsuiting bestaat niet, als door de staat verfoeide meningen niet vrij mogen worden geuit. Dan is Orwell's nachtmerrie van het *Waarheidsministerie* realiteit, waarbij de staat onafhankelijk denken en spreken verstikt en vrijheid van meningsuiting vernietigt.

Vrije en open samenlevingen beschermen Vrijheid van Meningsuiting. Westerse landen verdedigen het recht van hun burgers misdaden door de US, Israël, Rusland, China, Cambodja, enz. te ontkennen, te bagatelliseren of te rechtvaardigen, of anti-Christelijke of anti-Islam geschriften te publiceren, maar oefenen keiharde censuur en terreur uit tegen alles wat kritisch staat tegenover de JHV. In veel EU landen worden boeken daarover verboden en vernietigd, boeken die bijvoorbeeld in de huidige Russische Federatie vrij en openbaar zijn.
Wij als 'Westerse democratieën' juichen veroordelingen van Unesco toe tegen gevangenzetting van journalisten in Turkije, Thailand, Birma, China, Kenia, enz., die schrijven wat hun regeringen onwelgevallig is. Maar als een uitgever of schrijver in Duitsland, Frankrijk of Oostenrijk de gevangenis in gaat omdat hij iets over 'de Holocaust' schrijft dat zijn regering onwelgevallig is, halen wij de schouders op en zeggen: *"Vrijheid van meningsuiting betekent niet dat je ALLES mag zeggen."*
Europa vervolgt hen die dingen zeggen of schrijven dat joodse belangengroepen niet zint, maar komt nauwelijks in actie tegen hen die Christelijke of Moslimgevoeligheden raken. Het is een *misdaad* te schrijven dat Elie Wiesel een leugenaar is, of het 'Dagboek van Anne Frank' een vervalsing; niet dat Christus en Mohammed leugenaars waren.
Wie kritiek levert op de JHV, pleegt gedachtencriminaliteit [237] en wordt aangeklaagd, vervolgd en veroordeeld. Desnoods voor 'racisme', 'belediging' of 'aanzetten tot haat'. Men kan daarbij vrij kiezen uit een scala van valse voorwendselen: 'discriminatie', 'aanzetten' tot haat', 'opruiing van de jeugd', 'twijfel', 'belediging', enz. en vervolgens de ketters zonder veel ophef verbranden. Personen die in bijv. China als 'ketters' worden beschouwd, worden door het Westen echter als helden vereerd.
Wat is het voor waanzin, om ten faveure van een onbewijsbaar verhaal en een minieme sociopolitieke elite, de Vrijheid van Meningsuiting van honderden miljoenen anderen aan banden te leggen? **Dat is Stalinisme!**
Meer gedachtencriminaliteitswetgeving volgt, als de historisch onderontwikkelden in parlementen hun gang gaan. Daarbij zijn andere kwalijke ontwikkelingen gaande ('anti-terreur', 'anti-haat', eveneens in het belang

van zionistisch globalisme en de NWO-agenda), die de Europese gedachtenvervolging in afzienbare tijd tot een Bolsjewistisch schrikbewind zullen maken en de doodssteek voor Vrije Meningsuiting. ***Vrije Meningsuiting zal dan, net als revisionisme nu, worden gecriminaliseerd en tot het volkomen krankzinnige 'hate-speech' worden getransformeerd.***

De heiligverklaarde Joodse Holocaust-Versie is daarvoor een hoeksteen.

De Duitse 'rechter' die de 67-jarige zieke Ernst Zündel tot zes en een half jaar gevangenisstraf veroordeelde, vroeg hem in een hearing op 10 juli 2009, bedoeld om te beoordelen of hij vervroegd kon worden vrijgelaten: *"Bent u van gedachten veranderd?"* Wat de woede van Zündel opwekte. *"Waar haalt u het recht vandaan om iemand te beoordelen op zijn* ***gedachten!*** *Welk Wetsartikel geeft u het recht mij te ondervragen over mijn* ***gedachten?"***

De invoering door de VN en talloze landen van een jaarlijkse 'Holocaust-Gedenkdag' was een breekijzer voor verdere terreurregelgeving: tegen andere ongedefinieerde 'misdaden' als 'haat', 'antisemitisme', 'anti-tolerantie', etc. Die wetten zullen onschuldig worden geformuleerd, maar niemand hoeft eraan te twijfelen dat de praktische invulling chanterend en onderdrukkend zal zijn. De politiek zal ze vergoelijken met leugens en eufemistisch blabla en de censuurmedia zullen er nauwelijks aandacht aan schenken. Zelfs de huidige praktijk van tienduizenden veroordelingen en gevangennemingen, – zullen als destijds in de USSR en thans in de EU met revisionisten in Duitsland – geheel niet of in valse taal worden bekendgemaakt. Zoals in elke democratuur, wordt ook hier de werkelijke macht uitgeoefend door hen, over wie niemand durft spreken.

Een belangrijke stap is gezet met het zgn. Europese Uitleverings Verdrag, die mogelijk maakt mensen in heel Europa aan te houden en uit te leveren naar een willekeurig ander Europees land als dat daarom vraagt. Bijvoorbeeld iemand die in België woont en daar een Duitse gedachtenwet overtreedt (Holocaust, 'haat', discriminatie, enz.), wordt op doorreis in Nederland gevangengenomen en aan de Duitse justitie uitgeleverd om daar te worden berecht en een straf uit te zitten. Het gebeurde Siegfried Verbeke, een vreedzame 64-jarige Belg, die geen Duits spreekt en nog nooit een voet op Duitse bodem had gezet.

De arrestatie van Australisch historicus Dr. Töben, eind 2008 op het Londense vliegveld Heathrow om van daar op Duits bevel naar Duitsland te worden gedeporteerd omdat hij vanuit zijn huis in Australië internetkritiek op de JHV publiceert, is een pernicieus precedent, waarbij één land zich het recht aanmatigt iedere burger op de wereld, waar ook, op te pakken en te onderwerpen aan tribale wetten. *New World Order*, dat is Orwell en Kafka voorbij. Een brutale aanslag op de Rechten van de Mens en impliciet Misbruik van Recht, ook al omdat bij de aanname van dat Europese Uitleverings Verdrag categorisch werd ontkend dat het ooit voor dergelijke gevallen zou worden toegepast.[238]

De niet gekozen macht van EU en 'New World Order' laten toe dat de Duitse Wet wordt toegepast op doorgaande passagiers op een Engels vliegveld. De Duitse visie op de geschiedenis van 'de Holocaust' is tot Engeland, België (en Nederland!) uitgebreid via parlementaire container-besluiten, door bureaucratische slangennesten naar willekeur gebruikt.

Het maakt op termijn 'wettelijk' mogelijk Nederlanders aan Turkije uit te leveren die stellen dat Turkije volkerenmoord op Armeniërs pleegde. Dat is daar een strafbaar feit, zoals schrijver Orhan Pamuk onlangs aan den lijve ondervond. Beseften de toen zo 'verontwaardigde' Europarlementariërs in hun naïviteit niet dat Europa exakt dezelfde lijn volgt met 'Holocaustontkenners'? Zij gebruiken daarvoor immers ten principale dezelfde 'argumenten'? Wie hier verschil ziet, mag het zeggen.

De praktijk van de afgelopen vijftig jaar leert dat Europa slaafs aan *alle* Israëlische eisen gehoor geeft en daarom zullen onze volksvertegenwoordigers er ongetwijfeld mee instemmen ook Nederlanders aan de Martelende en racistische joodse schurkenstaat uit te leveren wegens 'Holocaustontkenning'. *Niets* gaat politiek-correcte extremisten van *'anti-haat'* en *'tolerantie'* immers te ver hun Israëlische 'vrienden' tevreden te stellen?

Dat kan in de toekomst nog leuk worden als de vijanden van het Vrije Woord, de kampioenen van 'tolerantie' en 'anti-haat' in Israël en andere zionistische broedplaatsen onze volksvertegenwoordigers ervan overtuigen hoe slecht en intolerant wij zijn door niet naar hen te luisteren. Vooral voor broeders en zusters van de Christen-Unie is het goed te weten dat hun 'tolerante' vrienden van de joodse Anti Defamation League (ADL) streven naar wetgeving die 'anti-semitisme' strafbaar stelt. Dat lijkt de naïevelingen van de CU nu natuurlijk een goed idee, tot zij er *na invoering* achter zullen komen daarmee het Christendom en miljoenen gelovige Christenen voor de poorten van een Goelag te hebben gezet: de Bijbel houdt immers de destijds joodse elite van Jeruzalem verantwoordelijk voor Christus' kruisiging? Juist, dat is 'aanzetten tot haat', 'intolerant' en 'anti-semitisch'. Wie anders meent is zo dom als die 'toleranten' vinden dát ze zijn. Er zijn, zeggen zij, 'meer soorten 'anti-semitisme': 'bewust' en 'onbewust', echter, beide: 'anti-semitisch'. Verwacht van hen daarin geen nuance of relativering. Christenen zijn dan wel 'onbewuste anti-semieten' maar niettemin 'anti-semieten', chantabel en strafbaar onder 'anti-haat' en 'tolerantiewetten' en de daaruit 'vanzelf' groeiende jurisprudentie.[239]

Christen-Unie naïevelingen kunnen hun door Israël ingefluisterde pogingen in Nederland een 'Holocaustontkenningswet' in te voeren beter staken: het kost veel geld en maakt het Nederlands Parlement belachelijk. Immers, als een Australisch revisionist op een Londens vliegveld via het EU uitleveringsverdrag aan Duitsland kan worden uitgeleverd, kan men ook een Nederlands revisionist aan Duitsland uitleveren. Dat bespaart ons miljoenen aan proceskosten. Duitsland heeft geen boodschap aan

onze wetjes en smijt Holocaustketters 5 jaar in Stuttgart-Stammheim, ook al zegt omhooggevallen CU-meisje Huizinga in de media dat de maximumstraf hier "hoogstens één jaar" zal zijn! Zoals de *Belg* Siegfried Verbeke weet, kan Duitsland je uitlevering vragen *als je je straf al in eigen land hebt uitgezeten!* Hij werd op doorreis op Schiphol (ja, *Nederland*!) gearresteerd en wederrechtelijk gedeporteerd naar Germania Absurdistan.

Goed voor de CU aanhang te weten dat Canada dankzij de zionistisch geïnspireerde 'anti-Haat' wetgeving inmiddels boetes van $ 5.000 oplegt voor het citeren van *Bijbelteksten* die zeggen dat Christus door joden werd vervolgd, Bijbelteksten die homoseksualiteit veroordelen, enz. Wat volgt is afwijzing van abortus, euthanasie, etc.: allemaal *'Hate-speech'*. De positieve kant is, dat Canadese geestelijken (en de CU) nu weten welk type Bijbellezing 'politiek incorrect' is en gestraft wordt. In Engeland is een kruisje op kleding een 'hate crime', zoals bij ons nu een Nederlandse vlag.

Ook in de VS, waar Obama de *Anti Hate Law* goedkeurde, staan Christenen nu bloot aan gerechtelijk vervolgingsacties om, zoals die Wet zegt, "hun Christelijk geloof". In Duitsland dreigt een frenetieke Just(Inquis)itie levenslang gevangenisstraf op te leggen voor *sedevacantisme*. Sedevacantisme is *ontkennen* door *Katholieken* van het gezag van de Paus. Gelooft u het of niet . . .[240] Eenzelfde *cirkelredenering* als bij 'Holocaustontkenning'.

Onder de 'Anti-Haat' Wet (Section 13(1), waar de CU in Nederland zich kampioen van toont, valt ook: *"haat tegen personen kenbaar als joden **en/of burgers van (Schurkenstaat) Israël**"*.[241] Kan het duidelijker?
Aldus wordt Christus' profetie voor zijn volgelingen nu bewaarheid: *"Maar voor dit alles, zullen zij hun handen aan ulieden slaan, en u vervolgen, u overleverende in de synagogen en gevangenissen; en gij zult getrokken worden voor koningen en stadhouders, om Mijns Naams wil."* (Lukas 21:12).

De 69-jarige, zieke 'Holocaustontkenner' schrijver/dichter Gerd Honsik, na 15 jaar asiel in Spanje alsnog uitgeleverd aan Oostenrijk, waar hij in 2008 werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Bewijzen voor de juistheid van zijn uitspraken mocht hij voor de 'rechtbank' niet leveren.

En, om de onvergelijkelijke grootheid van Zijn profetieën te onderstrepen, zegt Hij in Lukas 21:17 over Zijn kerk in haar laatste dagen: *"En gij zult van allen gehaat worden om Mijns Naams wil"*.[242] (Dit, ondanks – of juist vanwege – 'anti-haat' wetgeving . . .).

Onderdrukkende systemen – van Rooms Katholicisme tot Communisme en Nazisme – verboden vrij verkeer van informatie omdat dit de officiële visie van het systeem ter discussie stelde. Opponenten werd door de Gedapo[243] het zwijgen opgelegd, zoals nu revisionisten en andere onafhankelijke weersprekers van niet door de Staat goedgekeurde gedachten.

Echter, zoals Germar Rudolf na zijn gevangenisstraf schreef:[244]

> *"Ook al behandelden de autoriteiten mij slechter dan anderen omdat ik mijn standpunten niet herriep en geen tekenen van spijt toonde, toch was mijn lot psychologisch gezien vele malen beter: het vastzitten was geen ontluistering voor mijn reputatie, integendeel. Ik draag het als een ereteken, of zoals de Duitse historicus Prof. Dr. Ernst Nolte mij na mijn vrijlating in een brief schreef, ik kan mijzelf nu rekenen onder de mensen van eer die de gevangenis in gingen om hun geweten. Terwijl de meeste gevangenen hun vrienden en vaak zelfs de steun van hun familie verloren, stonden mijn vrienden en familieleden als een blok achter mij. Terwijl de meeste gevangenen in financiële moeilijkheden kwamen en diep in de schulden raakten omdat zij hun werk, hun huis en hun bezit verloren, bleek ik gelukkig met veel gulle ondersteuners."*

***EREGALERIJ Europese Holocaust-gewetenslachtoffers* (2008)**

Gevangenisstraf voor 73 mannen en vrouwen (niet limitatief).

Twee werden vermoord, op twee anderen moordaanslagen gepleegd.

(*Amnesty International* zwijgt en stemt toe!)

Professor ROBERT FAURISSON, Ing. Dipl.-Pol. Udo Walendy, Oberstudienrat GÜNTHER DECKERT, ERNST ZÜNDEL, MAURICE BARDECHE, SIEGFRIED VERBEKE, Advocate Mr. SYLVIA STOLZ, DAVID IRVING, Dr. FREDRICK TÖBEN, Dr. Enrique Aynat, Professor PAUL RASSINIER, oud rechter Mr. Dr. WILHELM STÄGLICH, Dr. Ir. W. Lüftl, Dr. Carlo Mattogno, Prof. Dr. BRUNO GOLLNISCH, Dipl.-Ing. Werner Rademacher, Dr. VINCENT REYNOUARD, Dr. Serge Thion, KEVIN KAETHER, Gerhard Förster, Jean Plantin, Gaston-Armand Amaudruz, Francois Duprat, GERD HONSIK, Professor Hermann Greive, Thies Christophersen, generaal b.d. Otto Ernst Remer, Ing. ERHARD KEMPER, Dipl.-Ing. WOLFGANG FRÖHLICH, Robert Dürr, Professor Dr. Dariusz Ratajczak, Franz Radl, Walter Ochensberger, Dr. Jürgen Graf, Herbert Schweiger, Lisbeth Grolitsch, Hans Schmid, Meinolf Schönborn, Gottfried Küssel, Karin Küssel, Pedro Varela, Ahmed Rami, Dr. Bruno Haas, Dr. Hermann Plessl, Fritz Rebhandl, Tjudar Rudolph, Rechtsanwalt Manfred Roeder, Pfarrer Junger, Georges M. Theil, Dagmar Obermeier, Ing. Peter en Brigitte Binder, Hansjörg Schimanek, Gerhard Endres, Mathias Seger, Professor Dr. Werner Pfeifenberger, Dipl.-Volkswirt Herwig Nachtmann, Mr. GERD ITTNER, Hans Schmidt, Hans Ströbl, Konrad Windisch, Ewald Stieber, Günter Reinthaler, Andres Studer, Roeland Raes, Dipl.-Chemiker Dr. GERMAR RUDOLF, Rechtsanwalt HORST MAHLER, Pfarrer Dr. JOHANNES LERLE, Frank en Ute Rennicke, Dr. Henry Roques, DIRK ZIMMERMANN.

In HOOFDLETTERS vermelde personen zitten of zaten langdurige ***gevangenisstraffen*** uit.

(Alleen al in Duitsland worden jaarlijks ca. 15.000 'Holocaustontkenners' en 'gedachtencriminelen' vervolgd/veroordeeld.)

Tot slot een gewetensvraag: ***Gelooft ú in alle onderdelen van de Joodse Holocaust-Versie, zoals die u verplicht worden opgedrongen?***

3. *Revisionisme*

Who is afraid of Holocaust Revisionism ?
Van revisionisme heeft men alleen Waarheid te vrezen....

REVISIONISME: NOODZAAK EN ZEGEN

a. *Revisionisme is wetenschap*

Wetenschap is *een geordend, logisch en samenhangend kennisstelsel van concrete feiten*. Wetenschap is *rationele analyse* en vastlegging vanuit een open geest met *verificaties* zonder falsificaties. Het gaat over *waarheid* en *bewijs.*

Revisionisme is: *herzien, verbeteren, repareren.* Het is vernieuwing en verbetering van kennis, onderzoek en waarheidsvinding, al dan niet ter verificatie van bestaande opvattingen.

Wetenschappelijk revisionisme is d.m.v. objectief meetbare, controleerbare feiten en bewijzen, kennis op een bepaald gebied completeren en/of corrigeren, zodat de exactheid ervan zo correct mogelijk kan worden vastgesteld: het is wetenschapskritisch herevalueren van bestaande inzichten en axioma's. Wetenschappelijk revisionisme is de basis van het holocaust-revisionisme.

Historisch revisionisme is *hernieuwd wetenschapskritisch onderzoek naar aangenomen opvattingen, historische gebeurtenissen en/of personen*. Of, zoals historicus professor Harry Elmer Barnes, die deze term voor het eerst gebruikte bij zijn onderzoek naar de Eerste Wereldoorlog, zei: *"pogen het geschiedkundig verslag te verbeteren in het licht van meer complete historische feiten, een kalmer politiek klimaat en een objectievere instelling"*.[245] Het is de geschiedenis in overeenstemmig brengen met de feiten. Door te onderzoeken hoe bestaande opvattingen of overleveringen zich verhouden tot nieuwe feiten en inzichten, kan de realiteit nauwkeuriger worden vastgesteld. Historisch revisionisme is voor historiografie als objectieve wetenschap een *conditio sine qua non*. Hernieuwd onderzoek 'ontkent' niets *a priori,* maar probeert de geschiedenis vast te stellen dichter bij waarheid.

Holocaustrevisionisme is vergelijkend historisch revisionisme dat bestaande wetenschappelijke en maatschappelijke opvattingen, feiten en literatuur over gebeurtenissen met joden tijdens het nazibewind als uitgangspunt neemt en kritisch tegen het licht houdt van wat met moderne methoden en middelen bewijsbaar en aannemelijk is. Het is wetenschappelijk revisionisme, het tegendeel van *ideologie*. Een *'reality-check'* dus.
Omdat het holocaustrevisionisme verreweg de belangrijkste vorm van wetenschappelijk revisionisme is, spreekt men kortweg over *revisionisme* waar holocaustrevisionisme wordt bedoeld.

Revisionisme is binnen bestaande verhalen wetenschappelijk *zoeken naar waarheid,* o.m. over gebeurtenissen voor en tijdens de Tweede Wereld-

oorlog. Het geeft (nog) *geen* bewezen 'alternatief' voor de JHV, maar toont aan waar deze niet of niet overtuigend door feiten en bewijzen wordt geschraagd. Openstaande vragen worden niet ingevuld met quasi-zekerheden (*'alle vermisten gingen regelrecht de gaskamer in'*). Waar geen zekerheid bestaat, wordt ze niet gesuggereerd.

Wetenschap heeft geen geloofsartikelen (*Zes Miljoen, Gaskamers*), niets mag als vaststaand worden aangenomen en dogma's die andersdenkenden criminaliseren of uitsluiten, behoren te worden verworpen en onderzocht. Ook aldus is revisionisme *wetenschap* en JHV-volgzaamheid *niet.*

Maatschappelijk gezien is revisionisme een reflectie van de realiteit omdat waarheidsvinding een drijvende menselijke eigenschap is die zich uiteindelijk van ideologie weinig aantrekt.

Waarom zijn er zo weinig revisionisten? Het antwoord is: *revisionisme is door de Moderne Heksenjacht* ***gevaarlijk*** en men moet *veel kennis* hebben om de vele Holocaustmantra's en rookgordijnen te weerleggen. Holocaustrevisionisme is *wetenschap* omdat ze niet alleen voldoet aan de ook voor de reguliere 'Holocaustwetenschap' geldende criteria, maar deze volgens wetenschappelijke maatstaven weerlegt en verbetert.

Revisionisme is in de allereerste plaats *forensisch-wetenschappelijk* van karakter, aan de resultaten waarvan slechts in afgeleide zin en in de laatste plaats eventueel politieke implicaties verbonden kunnen zijn.

Tegenstanders ontkennen de wetenschappelijkheid van het revisionisme.[246] Zij noemen revisionisten geen critici, maar *'ontkenners'*, hun eigen opvatting daarmee de dogmastatus gevend. Met die onjuiste en stigmatiserende kwalificatie tonen zij zich onwetenschappelijk. Het zou voor hen passender zijn, revisionisten 'ongelovigen' te noemen.

De strijd tussen revisionisten en Holocaustaanhangers speelt zich af in het grijze gebied tussen feiten en fictie. Revisionisten baseren zich op onderzoek naar controleerbare feiten en bewijzen. De orthodoxie wijst forensisch onderzoek af en baseert zich op 'getuigenissen' en *verhalen,* zonder *concrete* bewijzen. Omdat Wetenschap niet over verhalen gaat maar over ***feiten en bewijzen,*** is revisionisme Wetenschap en de orthodoxie niet.

De Holocaustorthodoxie claimt daarom ten onrechte wetenschap te zijn en tracht het revisionisme te diskwalificeren met argumenten als:

- *"Revisionisten beginnen met de conclusie dat de Holocaust niet heeft plaatsgevonden en werken dan terug naar de feiten, om die aan te passen aan de al gestelde conclusie. Oftewel, ze keren de geëigende methodologie om […] en zetten zo de historische methode van onderzoek en analyse op z'n kop".*[247]

Een blatant *onjuiste* en *onwetenschappelijke* poging het revisionisme van methodologisch foutieve werkwijzen te betichten. Revisionisten beginnen *niet* met de conclusie dat 'de(!) Holocaust niet heeft plaatsgevonden' en hebben dat uiteraard ook niet als 'conclusie'. Integendeel, zij nemen de orthodoxie, inclusief de gepostuleerde 'systematische uitroeiing van alle joden', 'massavergassingen' en '6 miljoen vermoorde joden' als *uitgangs-*

punt en relateren die aan de *bewijsvraag*. De conclusie na eigen onderzoek en vergelijking met de Holocaustpostulerende 'wetenschap' is dan dat belangrijke onderdelen van de JHV *niet zijn bewezen.* Naar zo'n 'conclusie' kan niet 'worden teruggewerkt' en kan niet worden 'aangepast'.

Anti-revisionisten laten het stereotiep 'de Holocaust' ongedefinieerd om dan te beweren dat revisionisten stellen dat die *'niet heeft plaatsgevonden'. Valse taal en methodologie,* omdat revisionisten dat niet zeggen en *feitelijke* gebeurtenissen met joden in WO II niet afwijzen.

Revisionisten wijzen *delen* van de JHV af waarvan aangetoond kan worden dat die niet *kónden* plaatsvinden, of niet zoals beweerd.

Zij verrichten wetenschappelijk *onderzoek* naar de JHV als een 'historiografie' vrijwel zonder concrete bewijzen. *Onderzoek* naar *concrete* bewijzen is immers een eerste vereiste voor wetenschap, die **geen *á priori* bewijzen kent.** Daarom is revisionisme *wetenschap,* in tegenstelling tot de officiële Holocaustgeschiedkunde, die concreet onderzoek *á priori* inruilde voor 'algemeen bekend.' Had de mensheid prioriteit gegeven aan 'algemeen bekend', dan leefden we nog in het Stenen Tijdperk . . .

Kritiek op de revisionistische methodologie bevat meestal drie elementen:

(1.) *De 'onredelijk' genoemde eis dat de bewijslast bij de JHV-proponenten ligt.*
(2.) *Dat revisionistische kritiek zich beperkt tot ondergeschikte details,* en
(3.) *Dat revisionisten geen alternatief hebben voor de JHV.*

Die verwijten zijn gemakkelijk weerlegbaar:

[1] *Uiteraard* ligt de *bewijslast* bij de JHV-proponenten: wie een beschuldiging uit of iets als feit of waarheid geaccepteerd wil zien, moet met bewijzen komen. Het is de plicht van de (openbare) aanklager bewijzen voor zijn beschuldiging te leveren. Het is niet de plicht van een aangeklaagde zijn *onschuld* te bewijzen. Het bij anderen neerleggen van die plicht is veelzeggend. Revisionisten voldoen bij de door hen bestreden of in twijfel gestelde onderdelen wel degelijk aan de bewijsplicht. Zij geven inzicht in de onderbouwing daarvan en bieden dat aan voor discussie en kritiek.

[2] Revisionistische kritiek gaat niet over 'details' maar over *kernpunten*: *wel of geen* Führerbefehl voor systematische massamoord, *wel of geen* bewijzen voor massavergassingen en *wel of geen* reële basis voor zes miljoen vermoorde joden. Dat zijn geen details, maar *kernpunten* van de JHV, waarvoor (als ze juist waren), volop bewijzen zouden moeten zijn.

[3] Het revisionistisch *'alternatief'* voor de JHV volgt uit de synthese van JHV en revisionistische kritiek: transport van grote aantallen joden naar veroverde Sovjetgebieden, dat weliswaar een realiteit was, maar door de JHV genegeerd. Het 'probleem' dat revisionisten dit (nog) niet met bewijzen kunnen staven is slechts een kwestie van tijd en als probleem kleiner dan dat van de JHV, die na zestig jaar niet in staat is gebleken 'massavergassingen' en 'zes miljoen' te bewijzen.

Voor het Holocaustestablishment was en is onafhankelijk forensisch onderzoek niet nodig: 'de Holocaust' stond al ver vóór het nazitijdperk vast als Talmoedisch-religieus gegeven (zie Hfdst. 7. ***a.***). Door over '<u>de</u> Holocaust' te spreken, maakten judaïsme en Holocausthistoriografie de gebeurtenissen met joden in het nazitijdperk tot een niet voor kritiek en wijziging openstaand politiek-correct absolutisme.

<u>*Zíj*</u> waren het, die het zgn. 'Hitlerbevel', 'Gaskamers' en 'Zes Miljoen' *á priori* als *gegeven* aanvaardden, zonder aan te dringen op forensische bewijzen. <u>*Zíj*</u> waren (en zijn!) het, die de vereiste *bewijsmethoden* voor moord en massamoord negeerden en 'Systematische massamoord bevolen door Hitler' (zonder bewijs, zelfs niet mondeling), 'gaskamers' (zonder forensische bewijzen) en 'Zes Miljoen' omgebrachte joden (eveneens zonder behoorlijke argumenten) als 'algemeen bekend' accepteerden. <u>*Zíj*</u> zijn het die, zonder forensische bewijzen, vasthouden aan een JHV. <u>*Zíj*</u> zijn het dus, die de methodologie op z'n kop zetten en dan nota bene revisionisten 'onwetenschappelijk' noemen.

Het is vernietigend voor gecommitteerde Holocausthistorici dat zij zich bij 'de Holocaust' niet laten leiden door het principe van hiërarchische bewijsvoering. Documentair bewijs gaat immers vóór getuigenverklaringen; maar niet bij de JHV. Onder de duizenden documenten over Zyklon-B, is er niet één die een andere toepassing aangeeft dan ontluizing; Hilberg (en andere Holocausthistorici) geven echter primaat aan onbewezen getuigenverklaringen welke de vergassingstheorie steunen.

Sommigen beweren dat revisionisten geen wetenschappers zijn omdat:

- *"… ze proberen zich een salonfähig verleden te fabriceren […], zijn geen geschiedkundigen en zelden of nooit wetenschappers […], ze niet herzien, verklaren of interpreteren […], ze geen nieuw feitenmateriaal aanvoeren".*[248]

Alweer onzinnig en weerlegbaar. Dat revisionisten, beschimpt, vervolgd, gedemoniseerd en onder existentiële dreiging levend erop uit zouden zijn zich een *'Salonfähig'* (of all words!) verleden te scheppen is zelfs uit de mond van Holocaustreligieuzen bizar. Dat onder revisionisten *'zelden of nooit*(!) *wetenschappers'* zouden zijn, een armzalige leugen, die snel is weerlegd. Dat zij *'niet herzien, verklaren of interpreteren'* is ook apert onwaar en wordt gelogenstraft door talrijke publicaties en onderzoeken. Dat zij *'geen nieuw feitenmateriaal aanvoeren'* is een *gotspe*: zie het aantonen van de afwezigheid van bewijs voor het 'Hitlerbevel', de vervalste 'gaskamers' in Auschwitz I, Dachau enz., het niet aantreffen van cyanidesporen in 'gaskamers', van talloze documentvervalsingen,[249] het decimeren van het aantal Zes Miljoen vermoorde joden, enz., enz.

Dat alles in tegenstelling tot het 70 jaar door het Holocaustestablishment vruchteloos binnen de postulerende cirkelredenatie zoeken naar enig bevestigend *bewijsmateriaal*. Terwijl revisionisten nieuw bewijsmateriaal leveren tégen de JHV, voegt de officiële Holocausthistoriografie *niets* aan bewijsvoering toe, zelfs niet na opening van allerlei gesloten archieven,

waarvan miljoenen documenten minutieus werden onderzocht. Integendeel, de JHV is op de *terugtocht* met haar bewijsvoering door impliciet te erkennen dat er geen concreet bewijs is, alleen 'convergerend bewijs'.[250]

Zolang men *ontkent* dat het revisionistisch materiaal *bewijsmateriaal* is, kan dat worden doodgezwegen. Het spreek- en publicatieverbod voor revisionisten voorkomt openbaar worden ervan en aan de kaak stelling van karikaturale 'weerleggingen' van het revisionisme.

Dat revisionisten geen academisch afgestudeerde historici zijn is *onjuist* en *oneerlijk*. Onjuist, omdat zich onder revisionisten tal van afgestudeerde historici bevinden: Professor Paul Rassinier, Professor Mark Weber, Dr. Fredrick Töben, Dr. Jurgen Graf, Fred Leuchter, Dr. Jean Plantin, Prof. Dr. Hermann Greive, Prof. Dr. Alfred M. de Zayas, e.v.a. Oneerlijk, omdat bekende Holocausthistorici als Reitlinger, Raul Hilberg, Jean-Claude Pressac, Zimmermann, Kogon, Arad en andere boegbeelden van de JHV evenmin historici van huis uit waren. Daarbij steken revisionisten als de professoren Arthur Butz, Paul Rassinier, Faurisson en vele, vele anderen in kennis over de judeocide verre uit boven het gemiddeld niveau van gediplomeerde 'erkende' historici.

Dat zich onder revisionisten ook veel autodidacten bevinden is een feit en een *aanwinst.* Velen van hen zijn excellente *materiedeskundigen* als technici, chemici, archeologen, enz. Het soort bekwame mensen dus, dat de officiële 'Holocausthistoriografie zo node mist. Zij staan voor specialisatie en hoge motivatie. Maar hun belangrijkste pré ten opzichte van historici-om-den-brode is *onafhankelijkheid.* Zij behoeven minder te vrezen voor baan, carrière of inkomen en bij wat ze schrijven nauwelijks rekening te houden met gevestigde meningen.

Ik citeer historicus professor Henk Wesseling, die de deskundigheid van 'de historicus' typeerde als: "Zoeken, Schrijven en Denken". Ik zou daaraan nog toevoegen: Relateren. Bij uitstek kenmerken van het werk van *alle* vooraanstaande revisionisten.

Tal van bekende revisionisten zijn wel degelijk ook excellente *academici.* Zij hanteren de *erkend* wetenschappelijke methodologie en literatuur, die zij niet alleen *grondig* kennen, maar waarin zij feilloos omissies en onjuistheden aangeven. Hun onderzoeken, studies en publicaties voldoen aan hoge wetenschappelijke criteria, en steken ver uit boven wat gewoonlijk in de Holocaustgeschiedkunde wordt aangetroffen. Zij kenmerken zich door exactheid, logica, waardevrijheid, toetsbaarheid, bronvermelding, etc. De *wetenschappelijke integriteit* ervan, met name ***onafhankelijkheid en waardevrijheid***, zijn uitgesproken superieur aan die van de opponenten.

Niet voor niets zei Duitslands tophistoricus, Prof. Dr. Ernst Nolte:

> *"Zij beschikken over uitnemende kennis en hebben onderzoeken gedaan..... welke qua beheersing van bronnenmateriaal en bronnenkritiek die van de gevestigde Duitse historici vermoedelijk overtreffen".*[251]

Tijdens het schandelijke Duitse showproces in 2007 tegen de illegaal uit de VS gedeporteerde Dr. Germar Rudolf, zei verdediger Bock over het wetenschappelijk gehalte van het Rudolf Report: *"Omdat er zich geen chemicus onder de rechters bevindt, stel ik voor dat het Hof een getuige-deskundige oproept om vast te stellen of Rudolf's interpretaties van chemische analyses uit wetenschappelijk oogpunt fouten bevatten."* Om die getuige-deskundige te beschermen tegen strafvervolging door de Duitse criminele justitie ingeval deze iets zou opmerken of concluderen dat als politiek incorrect kon worden aangemerkt, stelde Brock voor een Israëlische deskundige te benoemen. Hij merkte op dat Rudolf's professor bij het Max-Planck Instituut hem telefonisch had laten weten dat *Rudolf's onderzoeksrapport geen fouten van welke aard ook bevat – dat het 100% juist is."* Voor die conclusie riskeert Rudolf's professor – als hij daarvan in het openbaar zou getuigen – vervolging door de criminele Duitse justitie.

Tijdens een vooronderzoek tegen de Franse revisionist René-Louis Berclaz gaf de onderzoeksrechter van het *3ième Ressort de la Veveyse* in Châtel St-Denis emeritus chemieprofessor Prof. Dr. Henri Ramuz opdracht het wetenschappelijk niveau van het *Rudolf Rapport* te beoordelen. Ramuz schreef het Gerechtshof op 18 mei 1997:

> [Het Rudolf-Rapport] *'moet als wetenschappelijk correct worden aangemerkt" […] "Alle Duitse topdeskundigen in anorganische Chemie kregen het […] Het gaf hen geen aanleiding tot commentaar."*

Wat een compliment voor deze briljante jonge Duitse revisionist!

Bij een aanklacht tegen uitgever Udo Walendy schreef het Duitse Ministerie van Binnenlandse Zaken in 1997:

> *"....De verschillende beschrijvingen zijn rijkelijk voorzien van citaten en bronnen. Die laten zich niet zonder meer als onwaar ontmaskeren. In veel opzichten zullen ze zelfs correct zijn…. Als een jeugdige er een tweede geschiedenisboek naast zou leggen, zou dat nauwelijks helpen, want zo nauwkeurig als Walendy met de details omgaat, daar kan geen ander geschiedenisboek tegenop. Daarom zal bij twijfel een ander boek zijn thesen niet weerleggen, hoogstens weerspreken .. . ".*[252]

Groter compliment voor de wetenschappelijke kwaliteit en juistheid van het revisionistische werk is niet te geven….

Weerspreken zonder weerleggen: Holocaustvertellers op de vlucht.

Wie revisionistisch-wetenschappelijke publicaties over 'vergassing' met Zyklon-B (Rudolf),[253] dieseluitlaatgas (Berg),[254] 'gaskamers' in Auschwitz-Majdanek (Leuchter),[255] lijkverbranding in crematoria, 'putten' (Mattogno),[256] enz. vergelijkt met de schaarse studies daarover van vakhistorici, constateert dat de laatsten die naam niet verdienen.

Men kan zich afvragen waarom de *reguliere* Holocausthistoriografie, die pretendeert de gebeurtenissen met joden tijdens het nazi-regime wetenschappelijk te onderzoeken, de taak van noodzakelijke kritische toetsing van die JHV niet op zich heeft genomen. De reden is even simpel als schokkend: *niemand* in de Westerse wereld *durft* open, eerlijk en zonder

angst een afwijkende mening over joden en 'de Holocaust' te uiten. Hoofdstuk 14 *'Holocauststudie: Anti-wetenschap'* gaat daarop in. Hier zij gezegd, dat *reguliere* holocausthistoriografie geen waardevrije wetenschap is, maar een stiel gegijzeld door maatschappelijke taboes.

6. Formation and Stability of Iron Blue

6.5.4.2. Excursus

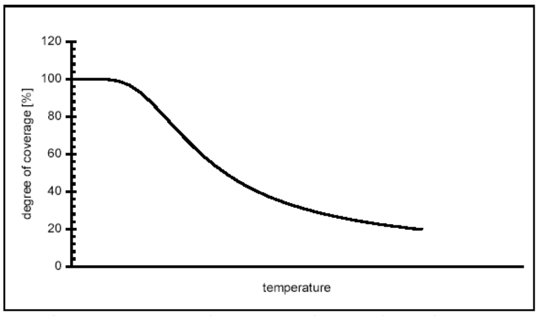
There are two more steps in the observed reaction which could, theoretically, have an influence on the reaction under consideration:

A) Adsorption on the solid material;
B) Dissociation of hydrogen cyanide.

A: The adsorption of hydrogen cyanide on solid surfaces decreases with rising temperature, according to Langmuire (see Graph 3).[352]

$$\Theta = \frac{\frac{K}{\sqrt{T}} \cdot p \cdot e^{-\Delta H/RT}}{1 - \frac{K}{\sqrt{T}} \cdot p \cdot e^{-\Delta H/RT}} \qquad (1)$$

Θ = Degree of adsorption
K = variable
T = temperature
p = gas pressure
ΔH = adsorption enthalpy (negative)
R = universal gas constant
e = Euler's number (2.71828...)

Graph 3: *Degree of coverage of the surface of a solid material with an adsorbed gas as a function of temperature (schematic)*

The intensity of the decrease of the equilibrium degree of adsorption (coverage) with rising temperature as well as the point of approximate saturation, however, are unknown for the problem at hand. But since, as discussed before, all reactions under consideration require aqueous solutions anyway, adsorptions on solid, *i.e.*, dry surfaces are

[352] J. Oudar, *Physics and Chemistry of Surfaces*, Blackie & Son, Glasgow 1975, pp. 26ff.

167

Een pagina uit het Rudolf Report.

De controverse tussen *pro domo* Holocaustgeschiedkunde en revisionisme komt voort uit *politieke* correctheid, of, in dit geval, Holocaustcorrectheid, *niet* door verschil in methodologie. Acceptatie van revisionistische stellingen impliceert de onjuistheid van delen van de JHV en afwijzing van onderhorigheid aan de officiële Holocaustgeschiedschrijving en maatschappelijk-politieke conventie. Zonder het Holocausttaboe was ieder vrij om normaal onderzoek te doen naar historische waarheid erover en zou het revisionisme als elke andere tak van wetenschap acceptatie vinden.

Wat moet voor 'officiële' Holocaustwetenschappers, met hun 'overweldigende bewijzen' voor de JHV, gemakkelijker zijn dan de onjuistheid en onwetenschappelijkheid van revisionistische stellingen aan te tonen? In plaats daarvan bestaan de reacties uit verdachtmakingen, politisering, beledigingen en leugens.[257] De cirkelredenering luidt: revisionisten zijn 'anti-semieten' *omdat* zij de JHV 'ontkennen'; *daarom* is wat zij schrijven 'onzin'. Een cirkelredenering van leugens. Het 'ontkennen' is *niet* gericht tegen joden: het is gericht *tegen historische leugens* en *leugens over het Duitse volk*. Wat zij schrijven is wetenschappelijk onderbouwd en staat open voor kritiek. Dat kan alleen *onwaar* zijn als feiten dat uitwijzen, niet door wat zij zijn of niet zijn en ook niet door wat anderen *over hen beweren!*

En, over leugens gesproken, ***revisionisten liegen niet.*** Zij maken soms fouten, maar *leugens* of geweld zouden de onmiddellijke dood van het revisionisme betekenen. Vandaar dat – alweer in tegenstelling tot de Holocaustnomenclatura – revisionisten Waarheid met een grote W schrijven.

Zionistisch haatpriesteres Deborah Lipstadt schreef in het voorwoord van haar leugenpamflet *'Denying the Holocaust'* in een stijl die de meest rabiate hate-speech van de nazi's in de schaduw stelt: *"In de Dertiger jaren verspreidden de nazi-ratten een virulente vorm van antisemitisme dat leidde tot de vernietiging van miljoenen. Vandaag dreigen de bacillen van deze ratten voor de tweede keer degenen te vermoorden die stierven in handen van de nazi's door hun gedachtenis te vernietigen."*

Deze 'wetenschapper' pleit er o.m. voor *"revisionistische historici meedogenloos aan de kaak te stellen, zonder in te gaan op wat zij zeggen en schrijven."* Hoewel zij daarmee als mens en als wetenschapper geen respect verdient, is ze in haar haat eerlijk: revisionisten *zijn* historici en de weerlegging van hun feiten en argumenten *faalt*.[258] Daarom zoekt deze leidende revisionistenbestrijdster haar toevlucht in haatretoriek: ***zij is niet in staat ze met bewijzen en argumenten te weerleggen!***

Natuurlijk is holocaustrevisionisme wetenschap! Het zijn gelukkig niet Holocaustideologen die bepalen wat wetenschappelijk is; het begrip 'wetenschap' is weliswaar flexibel, maar valt binnen *objectieve* criteria. Het revisionisme bevindt zich daar voorbeeldig binnen.

Ze maakt wetenschappelijk-methodologisch gebruik van omvangrijk forensisch, demografisch, analytisch en comparatief bewijsmateriaal.

Revisionisme bracht belangrijke feiten over de JHV aan het licht en toonde aan dat algemeen aanvaarde aannames onwaar of sterk overdreven zijn. Het openbaart verzwegen feiten die van groot belang zijn voor juiste oordeelsvorming. Het stelt wetenschapskritische vragen bij ten onrechte als vaststaand aangegeven onderdelen van de JHV en maakte nieuwe, correctere inzichten en onderzoeksopgaven mogelijk.
Eind jaren '80 publiceerde de Amerikaanse professor Arthur Butz, zijn geniale boek *The Hoax of the Twentieth Century*,[259] waarin hij op indrukwekkende wijze het gangbare verhaal van de nazi-jodenvervolging aan de orde stelt en weerlegt.

De Fransman professor Robert Faurisson bestudeerde decennialang alle daarover verschenen belangrijke studies en concludeerde dat het massavergassingsdeel onmogelijk gebeurd kon zijn zoals verteld.

Voorafgaand aan het Zündelproces in Toronto (1989) vroeg hij een onafhankelijk Amerikaans gaskamerspecialist, Fred Leuchter, naar Auschwitz te gaan, voor expertiseonderzoek naar de veronderstelde gaskamers en monsters te nemen van vloeren, wanden en plafonds voor chemische analyse. Leuchter was officieel aanbevolen door de Directeur van het staatsgevangeniswezen van Missouri, B.M. Armontraut, die hem omschreef als: *"een technicus gespecialiseerd in gaskamers en executies, goed bekend met alle methodes en de enige adviseur in de Verenigde Staten die ik ken"*.[260]

Leuchter, die overtuigd was van de juistheid van de JHV, was bereid te gaan, echter alleen onder de voorwaarde dat, indien hij zou vaststellen dat die ruimten *wel* als gaskamers gebruikt konden zijn, hij dat eveneens zou publiceren. Hij zegt in zijn *Leuchter Report* (blz. 94):

> *"Ik geloofde dat er een Holocaust was. Ik geloofde dat ik gaskamers zou vinden. Ik zei tegen Ernst Zündel - die ervan overtuigd was dat ik die niet zou aantreffen – ik zei tegen hem dat als ik ze vond, of zelfs als ze als zodanig gebruikt geweest zouden kunnen zijn, ik dat bekend zou maken. Ik was zoals de meeste Amerikanen en de meeste mensen op de wereld ervan overtuigd dat het was gebeurd. Ik geloofde wat ik op school had geleerd. Nu weet ik dat de gaskamers waarnaar iedereen wijst, nooit gaskamers waren."*

Zündel ging met deze voorwaarde accoord, waarna Leuchter met enkele medewerkers naar Auschwitz afreisde.

Op de technische en chemische bevindingen van Leuchter's onderzoek gaat Hoofdstuk 6 verder in. Hier volstaat het dat zijn bevindingen baanbrekend waren en de JHV voorgoed in een ander licht plaatsten.

Professor Faurisson, ontdekker van de bouwtekeningen van de 'gaskamers' van Auschwitz,[261] had eerder gewezen op de onmogelijkheid om Zyklon-B in de (ondergrondse) zgn. gaskamers van de Krema's II en III te brengen. De enige mogelijkheid daarvoor was via het betonnen dak, hetgeen ook door 'getuigen' was verklaard.

Echter, in de overblijfselen van die betonnen daken zijn *<u>geen</u> daarvoor geschikte gaten* aangetroffen, hetgeen Faurisson tot zijn beroemde, niet weerlegde, uitspraak bracht:

'Geen gaten: geen Holocaust.'

Voorbeelden van nieuwe feiten, door of dankzij revisionisten aan het licht gebracht, zijn:[262]

- De aanzienlijke vermindering van het aantal Auschwitzdoden (van vier miljoen naar ca. 135.000).
- De *onmogelijkheid* van massale 'vergassingen' met Zyklon-B en dieseluitlaatgas.
- De weerlegging van de propagandistische mythe van de *Wannsee 'Conferentie'* als kraamkamer voor een 'plan' voor systematische jodenuitroeiing.[263]
- Het *Leuchter Report* (versterkt door het Rudolf Report) toonden aan dat in de zgn. gaskamers van Auschwitz/Birkenau *geen cyanidesporen* voorkomen hoger dan in bijv. woonbarakken en deze 'gaskamers' om bouwkundige, procesmatige en chemische redenen onmogelijk als zodanig hebben kunnen functioneren.[264]
- Het *Rudolf Rapport* bevestigde dit chemisch-wetenschappelijk en stelde vast dat Pruisisch Blauw, het natuurlijk en onvergankelijk residu van blauwzuurvergassing, niet kan worden aangetoond.
- Revisionisten toonden aan dat er niet één enkel documentair of ander concreet bewijs kan worden getoond waaruit blijkt dat de nazi's een campagne tot fysieke uitroeiing van de joden in voorbereiding hadden, planden of uitvoerden.
- 'Gaskamers' in Auschwitz I, Dachau, Mauthausen, etc. in Duitsland-Oostenrijk *naoorlogse* creaties zijn.
- Er geen sporen, documenten of welk ander concreet bewijs voor gaskamers bestaan.
- Er geen betrouwbare getuigen kunnen worden aangevoerd die het bestaan van gaskamers voor massamoord bewijzen.

Inmiddels is boven twijfel verheven dat de revisionistische feiten en stellingen een wetenschappelijke uitdaging voor de officiële lezing zijn en daardoor een onmisbare bijdrage leveren aan Holocaust-geschiedschrijving als wetenschap. Zoals in elke democratie *oppositie* een onmisbaar element is dat misbruik en dictatuur aan de kaak stelt en zoals in elke partij dissidente meningen moeten worden toegestaan om de zuiverheid van ingenomen stellingen te toetsen, zo is revisionisme nodig om de geschiedenis van de Holocaust (de JHV) niet tot een dogma te maken.

Zonder dat zou in dit klimaat van Holocaustchantage, de laatste rem op psychohistorische hersenspoeling en bedrog ontbreken. Revisionisme levert wetenschapskritiek, doorbreekt de *dogmatische eenzijdigheid* van het Holocaustverhaal en maakt het *verschil* tussen Mythe en werkelijkheid; ze is daarom *maatschappelijk* een *zegen* en wetenschappelijk een ***noodzaak.***

Vervolging van revisionisme kan dan ook noch moreel, noch wetenschappelijk worden verdedigd.

Volgens Karl Popper beschikt niemand over absoluut ware kennis,[265] hoogstens over 'vermoedensweten'. Daaraan kleeft altijd het risico van weerlegging. Echter, weerlegging is vooruitgang. Dat geldt voor officiële Holocaustwetenschap en revisionisme tegelijk.

Afwijzen van *feitelijke* weerlegging met argumenten als *'Vragen naar bewijzen is onnodig omdat zij* (de joden) *omkwamen', 'Alles is al bewezen'* of *'ontkenners zijn anti-semieten',* valt onder het anti-wetenschappelijke fenomeen *'immunisering'.* **De tegen kritiek geïmmuniseerde JHV toont zich daardoor per definitie *onwetenschappelijk.***

Dat holocaustrevisionisme *wetenschap* is, in tegenstelling tot de *pro domo* 'Holocauststudie', wordt ook bewezen doordat het revisionisme bereid is haar stellingen openbaar te verdedigen; de 'Holocauststudie' niet . . .

Hoofdstuk 14 gaat specifiek in op de fundamentele tekortkomingen van de contemporaine Holocaustgeschiedschrijving.

Wetenschap en revisionisme vormen één systeem: zonder Holocaustwetenschap geen revisionisme, en omgekeerd.

Het is hoog tijd evenwicht te scheppen tussen de overvloed aan *mondelinge getuigenissen* en veronachtzaming van forensische informatie.

Revisionisme is synoniem aan *reële* wetenschap en *reële* historie. Zo reëel, dat mensen bereid zijn daarvoor lange gevangenisstraffen te riskeren.

Revisionisme is een *grote wetenschappelijke uitdaging in deze tijd.*

REVISIONISME IS GEEN 'ONTKENNEN'

b. *Wat revisionisme* **niet** *is*

Er worden bewust veel misverstanden over revisionisme en revisionisten in omloop gebracht:

"Revisionisten zijn anti-semieten, racisten", 'Ze ontkennen de Holocaust", "Revisionisten beweren dat er nooit een Holocaust was",[266] *"Revisionisten ontkennen dat Auschwitz bestond",* dat er *"Geen joden stierven in WO II", "Dat concentratiekampen niet bestonden," "Revisionisten ontkennen de judeocide", "Revisionisten liegen", "Revisionisme is een ideologie", "Revisionisten zijn neonazi's"* en de domste: *"Ze zijn gewoon niet op de hoogte van de feiten",* etc.

Stuk voor stuk *onjuiste* gedachten en aantijgingen, gevolg van massieve desinformatie, censuur, smaad en ignorantie.

Onder revisionisten zijn niet meer of minder 'anti-semieten' dan in elke willekeurige groep. In het revisionisme is 'anti-semitisme' een non-item. Professor Faurisson, een van de voormannen van het revisionisme zei terecht: *Waarheid kan niet anti-semitisch zijn.*

De joods-Amerikaanse geleerde, Noam Chomsky,: *". . . dat niemand serieus meent dat er aan de ontkenning van de Holocaust een anti-semitische notie kleeft, of men nu wel of niet gelooft dat die plaatsvond."*
En zo is het ook. Wie anti-Maffia is, is zeker niet anti-Italiaans.

Het gaat revisionisten niet om ras of geloof van daders en slachtoffers. Het gaat revisionisten om *waarheid* over de judeocide. De beschuldiging 'racisme' is dan ook volkomen misplaatst: revisionisten komen uit *alle* bevolkingsgroepen, sociale klassen, religies en politieke overtuigingen.

Revisionisme is *geen* 'Holocaustontkenning', eenvoudig omdat geen zinnig mens kán ontkennen dat vóór en tijdens de oorlog joden werden vervolgd, grote aantallen van hen werden gedeporteerd en onder abominabele omstandigheden gevangen gehouden, waardoor ontelbare onschuldige mensen onder afschuwelijke omstandigheden de dood vonden.

In tegenstelling tot wat anti-revisionisten beweren en velen denken, is revisionisme *geen* 'Beweging', *geen* 'Organisatie', *geen* 'Politieke stroming', en is er *geen* 'politieke agenda'. Het is ook *geen* 'rechts-extremistische' beweging. Zij maken *geen* 'propaganda' – daarvoor bezitten zij eenvoudig *geen* middelen – maar zij verdedigen, voor zover de Westerse censuur dat toelaat, hun studies en stellingen op individuele basis.

Faurisson zei op de Holocaustconferentie in Teheran in december 2006: *"Revisionisme is geen ideologie, maar een methode, geïnspireerd door het zoeken naar historische juistheid.*[267]

De revisionistenvervolging bevestigt dit: die richt zich tegen *personen,* niet tegen 'groepen' of 'bewegingen'.

Waarom worden revisionisten – politiek ongevaarlijke wetenschappers zonder criminele intenties – meedogenloos vervolgd, onverhoeds uit vliegtuigen gehaald,[268] voor jaren in terroristengevangenissen opgesloten, hun boeken verbrand en dat alles doodgezwegen? Waarom niet hen die beweren vliegende schotels te hebben gezien of menen dat de aarde plat is? Het antwoord is eenvoudig: vliegende schotels en een platte aarde zijn ongevaarlijk voor de *powers that be*. De JHV is voor een groot deel een verzameling leugens van het politieke establishment en andere belanghebbenden; revisionisten *bewijzen* dat. Omdat Waarheid de doodsvijand is van de Leugen, zijn revisionisten *een gevaar* en worden daarom met *alle middelen* bestreden.

Daarom, ***en omdat revisionisten geen onderscheid maken tussen slachtoffers naar ras, geloof of groep,*** zijn zij doelwit van *haat* en demonisering.

Revisionisten weerleggen en bestrijden historische onwaarheden, óók anti-fascistische en joodse onwaarheden. Dat maakt hen echter niet tot 'fascisten' of 'anti-semieten'.

Over de rondgestrooide mening dat revisionisten "niet op de hoogte van de feiten zijn", kan men kort zijn: het is eenvoudig ondenkbaar dat

revisionisten de discussie over 'de Holocaust' zouden kunnen aangaan zonder een zeer grondige kennis van de gebeurtenissen en alle literatuur daarover. Zoals onder ***a.*** in dit hoofdstuk betoogd, zijn revisionisten wetenschappers, die niet alleen de 'standaard'-literatuur van de 'Holocaust' grondig kennen, maar ook die van de antitheses. Het is juist de enorme kennis van zaken van revisionisten die de Holocaustgelovigen afschrikt van openbare discussie met hen en revisionisten tot slachtoffers van heksenvervolging maakt.

De *ware ontkenners* zijn de Holocaustgelovigen*:* zij *ontkennen* natuurwetenschappelijke wetten. Zij *ontkennen* dat het *onmogelijk* is systematische moord op 6 miljoen mensen 'geheim' te houden. Zij *ontkennen* de natuurkundige *onmogelijkheid* om miljoenen mensen met dieseluitlaatgassen te vergassen. Zij *ontkennen* de *onmogelijkheid* om miljoenen mensen met blauwzuurgas te vergassen zonder overeenkomende sporen in de totaal ongeschikte veronderstelde gaskamers na te laten.

Zij *ontkennen* dat de organisatorische en logistieke voorwaarden van zo'n massamoord absurd en *onmogelijk* zijn. Zij *ontkennen* de *onmogelijkheid* de door de JHV genoemde aantallen lijken in de *civiele* crematieovens van Auschwitz te kunnen cremeren. Zij *ontkennen* de *onmogelijkheid* van spoorloze verdwijning van miljoenen lijken. Zij *ontkennen* dat 6 miljoen minus 5 miljoen 1 miljoen is en houden vol dat ondanks 3 miljoen minder 'vergasten' in Auschwitz en bijna 2 miljoen minder in andere kampen, er tóch 6 miljoen joden zijn vernietigd.

Zij *ontkennen* ook het recht op vrij historisch wetenschappelijk onderzoek.

Moet men hen *geloven* als zij ook nog stigmatiseren en *vervolgen* wegens 'Holocaust*ontkenning*'?

Van waar hun pretentie om wat zij noemen het 'minimaliseren' van een niet bewezen en onbewijsbaar aantal strafbaar te stellen?! Dit zijn toch *dezelfden* die – zodra hun aantallen onder feiten bezwijken – roepen dat '*één miljoen net zo erg'* is, maar niettemin de op '6 miljoen' gebaseerde vervolgingswetten in stand houden?

Revisionisten nemen zo'n monsterlijke misdaad niet alleen aan op grond van oncontroleerbare, tegenstrijdige en nooit bewezen verhalen. Zij weigeren te *geloven* dat concrete bewijzen spoorloos zouden zijn 'vernietigd' of anderszins verdonkeremaand. Zij achten dat *onwetenschappelijk.*

REVISIONISTEN ZIJN ACADEMICI

Zij die waarheid zoeken, zijn meer dan vrienden.
Het zijn broeders.

c. *Revisionisten*

Ondanks – of misschien wel juist door – de enorme naoorlogse stortvloed aan gruwelbeelden over Duitse kampen, vroegen sommigen zich af of de

beweerde massamoorden ('miljoenen') in de kampen werkelijk hebben plaatsgevonden. Of het waar kon zijn dat miljoenen joden, intelligente mensen, zich dag in dag uit bij tienduizenden tegelijk als makke schapen met handdoek en stukje zeep crematoria lieten invoeren om te worden vergast, zonder dat anderen in die dichtbevolkte kampen daarvan iets zagen. Nog afgezien van talloze andere ongerijmdheden, waren de potentiële slachtoffers door geruchten min of meer op de hoogte van wat hen daar te wachten zou (kunnen) staan. Later ontbrak elk spoor van miljoenen lijken, waren er geen concrete forensische onderzoeksresultaten die daarvoor bewijs leverden en bleek er een grote hoeveelheid overtuigende feiten en omstandigheden te zijn welke dit onaannemelijk maakte.

De grondlegger van het revisionisme was de Franse professor en historicus, *Paul Rassinier* (*1906-†1968). Een overtuigd anti-nazi, verzetsstrijder, ex-gevangene van Buchenwald, pacifist en socialistisch parlementariër. Hij werd in 1943 voor het vervalsen van identiteitsbewijzen voor joodse vluchtelingen door de Gestapo naar Buchenwald gedeporteerd, waar hij tot het eind van de oorlog verbleef. Hij had als 'Holocaustoverlevende' uiteraard geen enkel motief om Hitler of de Nazi's na de oorlog te verdedigen. Van 'anti-semitisme' was bij deze linkse socialist evenmin sprake. Het ging deze man, wiens kenmerkende karaktereigenschappen integriteit, rechtvaardigheidsgevoel en compromisloze eerlijkheid waren, om *historische waarheid* en *gerechtigheid.*

Uit eigen ervaring en onderzoek wist hij dat veel van wat in de kampen was gebeurd, na de oorlog grenzeloos werd overdreven en verdraaid tot demoniserende propaganda. Hij legde zijn ervaringen en onderzoeksgegevens vast in een opzienbarend boek: *The Holocaust Story and the Lies of Ulysses: Debunking the Holocaust Myth.*[269] Zijn titel verwijst naar Homerus' Griekse held, die tijdens zijn mythologische reis tientallen beproevingen doorstond waaruit, eenmaal teruggekeerd, ontelbare fantastische verzinsels werden gesponnen.

Dat deze revisionistische voorman geen 'ontkenner' was, maar eerlijkheid en waarheid voorop stelde, blijkt o.m. uit de titel van een van zijn boeken: *Het drama van de Europese joden.*[270]

Zijn grondig gedocumenteerde boeken en publicaties zetten mensen als professor Robert Faurisson, professor Arthur Butz, Josef Ginsburg, Dr. Germar Rudolf, Dr. Carlo Mattogno aan tot diepgaand onderzoek.

Revisionisten, *onafhankelijke wetenschappers,* historici en onderzoekers, zijn afkomstig uit een breed politiek spectrum: van links, rechts, liberaal, conservatief, midden tot volstrekt a-politiek. Onder hen academici, schrijvers en experts op allerlei relevante terreinen. Serieuze wetenschappers, vrijdenkers, dissidenten, sceptici, die zich losmaakten van ideologisch-religieuze ballast, politiek-correcte spasmen of *His Masters Voice* reflexen.

Zij ontvangen van geen enkele regering of belangenorganisatie financiële steun, maar financieren hun onderzoeken en activiteiten tegen de wind in vrijwel geheel uit beperkte eigen middelen.

Een van hun ankerplaatsen was het *Institute for Historical Review* (IHR) in de VS,[271] waar Vrije Meningsuiting en Vrijheid van Wetenschap dankzij het Eerste Amendement van de Grondwet nog altijd serieus (moet) worden genomen.

Middels dit IHR (1978) onder haar directeur professor Mark E. Weber, wisselden zij hun bevindingen uit.[272] Zij streven *geen* politieke of ideologische doelen na. In werkelijkheid zijn *zij* het die worden gepolitiseerd.

Joseph Sobran, bekend en gerespecteerd schrijver en publicist in de VS, schreef over reacties op zijn lezing voor het IHR:

> *"Maar, als ik 'moedig' ben, wat dan te zeggen van Mark Weber en het Institute for Historical Review? Zij worden veel erger besmeurd dan ik; bovendien worden zij serieus met de dood bedreigd. Hun kantoren zijn met explosieven in brand gezet. Wordt hun moed beloond? Geheel niet. Zij blijven universeel belasterd worden.*
> *Toen ik tien jaar geleden Mark Weber ontmoette, verwachtte ik een raaskallende jodenhatende fanatiekeling, overeenkomend met het algemene beeld van 'Holocaust ontkenners'. Vrijwel onmiddellijk merkte ik het tegenovergestelde: een mild, goedgehumeurd, goedgemanierd, geestig en geleerd man, met een gematigde spreekwijze, zelfs over zijn vijanden die hem graag dood zien. Hetzelfde geldt voor de andere medewerkers van het Instituut. In de jaren dat ik ze ken heb ik hen nooit iets horen zeggen dat door een objectief mens als onredelijk of fanatiek kan worden ervaren.*
> *Het zijn zijn vijanden die lasteren; van haat vervulde fanatici, niet in staat om in gematigde taal, zonder grenzeloze overdrijving, lege beschuldigingen en keiharde leugens met 'Holocaustontkenners' te discussiëren. Ik ging mij afvragen: als zij de waarheid over 'Holocaustontkenners' niet kunnen of willen vertellen, hoe kunnen zij dan de waarheid over de Holocaust zelf vertellen?*

Het is mede de van *haat* vervulde houding van bepaalde Holocaustgelovigen versus de fatsoenlijke en geweldloze wijze waarop revisionisten het debat voeren, dat veel mensen de zijde van het revisionisme kiezen.

Vooraanstaande revisionisten/sceptici zijn *Arthur Butz,* professor in elektronica en computerwetenschap aan de Northwestern University U.S., *Robert Faurisson,* voormalig professor in de Franse literatuur aan de Universiteit van Lyon. *Dr. Germar Rudolf,* excellent chemicus en holocaustgeleerde. *David Irving,* briljant auteur en schrijver van o.m. een complete Churchillbiografie. *Dr. Carlo Mattogno,* Auschwitzdeskundige, auteur van tal van wetenschappelijke publicaties over concentratiekampen. *Jurgen Graf,* holocausthistoricus en publicist. *Wilhelm Stäglich*, oud-rechter, in de oorlog werkzaam in Auschwitz. *Fred Leuchter*, specialist gerechtelijke executies, o.m. met blauwzuurgas. Professor *Marc Weber,* historicus, directeur Institute for Historical Review. *Dr. Bradley Smith,* publicist. *Dr. Fredrick Töben,* historicus en directeur van het Australische Adelaïde Institute.

Er zijn Amerikaanse, Palestijnse, Marokkaanse, Saudi Arabische, Zuid-Amerikaanse en Japanse revisionisten, evenals Afro-Amerikaanse. In

Frankrijk links-joodse mensen als Jean-Gabriel Cohn-Bendit, Bezalel Chaim en Claude Karnouh. Ook priesters als Abbé Pierre en Bisschop Williamson erkennen het revisionisme. Allen tegenovergesteld aan 'neo-nazi's', 'racisten' of 'anti-semieten'.

Omdat revisionisten niet zwichten voor ideologische argumenten, plakt het politiek-correcte establishment, geholpen door de media, hen deze demoniserende etiketten op. *Valse taal* en *leugens*, want onder hen zijn zowel *joden* (Josef Ginsburg, Roger-Guy Dommergue, David Cole, Stephen Hayward), *Christenen* (Germar Rudolf, Michael A. Hoffman, Robert Countess), *moslims* (Ibrahim Alloush, Ahmed Rami) als *atheïsten* (Bradley Smith, Faurisson).

Ginsburg was een Duitse jood, die de oorlog in Duitsland en Roemenië in nazi-concentratiekampen doorbracht en schreef onder het pseudoniem J.G. Burg. Hij weerspreekt dat de nazi's een beleid van uitroeiing van de joden uitvoerden.[273] In zijn boek *Schuld und Schicksal* (München, 1962), toont hij zelfs gedocumenteerd aan dat *zionisten* na het aan de macht komen van Hitler, probeerden in Duitsland pogroms te organiseren.

Revisionisme dankt haar bestaan aan logische en rationele verklaringen. ***Iedereen,*** ongeacht zijn of haar religieuze of politieke denkbeelden, kan daardoor overtuigd raken.
Het Duitse *'Bundesamt für Verfassungsschutz'* (Duitsland heeft geen *Verfassung,* geen door het volk goedgekeurde Grondwet!) ontziet zich echter niet te beweren dat revisionisten *"in feite rechtsextremisten zijn die het Hitlerregime door vervalsing en manipulatie vrijpleiten van schuld"*.[274] Ook niet om Fred Leuchter, de Amerikaanse gaskamerspecialist die vóór zijn onderzoek naar 'gaskamers' in Auschwitz nooit iets aan 'politiek' deed, zelfs het bestaan van 'rechts-extremisme' niet kende en zijn befaamde onderzoek deed onder voorwaarde dat, als hij wèl aanwijzingen voor massavergassingen zou vinden, hij die eveneens zou publiceren, een *'rechts-extremistische agitator'* te noemen.[275] Met dit soort politieke leugens doet dit *Bundesamt* aan '*Verfassungsschutz',* duidelijk makend dat wie de JHV objectief durft bekritiseren door hen *'rechts-extremistisch'* wordt genoemd.

Dit soort leugenachtige nonsens werd onderstreept door de Franse anti-revisionist professor Vidal-Naquet, die zei: *"In verscheidene landen … is revisionisme geen specialiteit van racistisch en antisemitisch extreemrechts, maar van groepen individuen van uiterst links".* Een tegenstrijdige opvatting weliswaar, maar alweer een poging revisionisme te politiseren.

Maar zelfs al zouden revisionisten 'anti-semieten' of 'extreem-rechts' zijn – wat niet zo is – dan nog is zo'n politisering geen reden hun *argumenten* op voorhand te verwerpen. Dat is net zo onzinnig, als bij voorbaat elk argument van een jood of zionist verwerpen, *omdat* hij jood of zionist is.

Veel revisionisten werden dat pas, *nadat* hun eigen onderzoeken hadden aangetoond dat het gangbare verhaal op wezenlijke onderdelen niet waar was, en objectief gezien ook niet waar *kán* zijn.[276]

Zij modelleren hun bevindingen en opvattingen *niet* naar ideologisch-maatschappelijke conventies maar menen dat politieke correctheid en taboes geen barrières mogen zijn voor waarheid over 'de Holocaust'.

Revisionisten worden – als eertijds ketters – niet als weldenkende mensen neergezet maar o.a. in verband gebracht met 'Complotdenkers', 'De-aarde-is-plat' excentriekelingen, '9/11 ontkenners' en UFO-overtuigden. De gebruikte diffamatie-mix bestaat uit schelden, beledigen, liegen en *ad-hominem* aantijgingen. Alles is geoorloofd om te vermijden in te gaan op de *inhoud* van de revisionistische argumenten.

Holocaustgeschiedkunde is vooral ideologie en *politiek.* Revisionisme is *wetenschap* en revisionisten zijn serieuze *wetenschappers.* De competenties van publicerende revisionisten illustreren dit:[277]

> Andrew Allen, **Prof. PhD.** Austin J. App, **Dr.** Alfred Ardelt, *Enrique Aynat,* Jean-Francois Beaulieu, **Ir.** Friedrich Paul Berg, Vivian Bird, David Botsford, Tycho Brahe, **Dr.** Bettina Brockhorst, Ernst Bruun, Charles Burdick, **Prof. Dr. Ir.** Arthur R. Butz, Bruno Chapsky, André Chelain, **Dr.** Bertrand Clair, David Cole, **Dr.** Robert H. Countess, Alan R. Critchley, **Prof. Dr.** Gottfried Dietze, **Dr.** Myroslaw Dragan, Lubomir Duda, Ferdinand Dupont, Rolf-Josef Eibicht, Thorin Eichenschild, ***Prof. Dr.*** *Robert Faurisson***,** George Fowler, Benjamin Freedman, J.G. Burg, Fritz Freinot, **Dr.** Hans-Jürgen Fresenius, ***Dipl.-Ing.*** *Wolfgang Fröhlich,* Gernot Fuzinski, Tomasz Gabis, **Dipl.-Ing.** Michael Gärtner, **Dipl.-Ing.** Manfred Gerner, ***Dr.*** *Jürgen Graf,* Andrew Gray, ***Prof. Dr.*** *Hermann Greive,* Bill Grimstad, Paul Grubach, Willibald Gründer, **Dr.** Ekkehart Guhr, ***Dr.*** *Joel S. A. Hayward,* Don Heddesheimer, **Dr.** Michael A. Hoffman II, **Dr.** Joachim Hoffmann, **Dr.** Otto Humm, *David Irving,* **Dr.** Alexander Jacob, **Prof. Dr.** Bent Jensen, **Dr.** Robert John, Günter Kaufmann, Erwin Kessler, Richard Kloes, **Prof. Dr.** Nicholas Kollerstrøm, **PhD.** Christian Konrad, A. Bogdan Kopanski, John Kovacs, **Ir.** Richard Krege, **Mr.** Barbara Kulaszka, Jan Kuras, **Dr.** Wolfgang Lambrecht, **Dipl.-Ing.** Hans Lamker, **Ing.** Fred Leuchter, **Dr.** Christian Lindtner, ***Dr. Ir.*** *W. Lüftl,* Anton Mägerle, Ernst Manon, Xaver März, Robin Masters, **Dr.** *Carlo Mattogno,* Steve McNallen, Harm Menkens, John Michael, **Dr.-Ing.** Otward Müller, Geoff Muirden, Oswald Nettesheim, **Dr.** Carl. O. Nordling, **Dr. Ing.** Hans Jürgen Nowak, John Nugent, Victor Ostrovsky, **Dr.** Jozef Pawlikowski, **Dr.** Hans Pedersen, Wolfgang Pfitzner, ***Dipl.-Ing.*** *Werner Rademacher,* ***Prof.*** *Paul Rassinier,* **Prof. Dr.** Dariusz Ratajczak, Ronald Reeves, Minoru Reich-Sato, *Vincent Reynouard,* **Dr.** Ingrid Rimland, Andreas Röhler, **Dr.** Ysmael Rubinstein, ***Dr.*** *Germar Rudolf,* **Dr.** Thomas Ryder, **Dipl.-Ing.** Gottfried Sänger, **Dr.** Walter N. Sanning, **Dr.** Alfred Schickel, Ilse Schirmer-Vowinckel, **Prof.** Emil Schlee, René Schleiter, Karl-P. Schlor, **Prof. Dr.** Karl Siegert, **Dr.** Bradley R. Smith, **Dr.** Virginia Steen-McIntyre, Wolfgang Strauss, **Dr.** Gerhard Sommer, Andres W. Studer, Sergej Subatow, **Dr.** Donald E. Tarter, John Tiffany, ***Dr.*** *Fredrick Töben,* ***Dr.*** *Serge Thion, Siegfried Verbeke,* Hans Wahls, Dieter Wappner, Eberhard Wardin, **Dipl.-Ing.** Jörg Wartenburg, **Prof. dr.** Mark Weber, ***Dr.*** *Ingrid Weckert*, Richard A.

Widmann, Rolf Wiesenberg, Georg Wiesholler, Jack Wikoff, Hans-Jürgen Witzsch, **Prof. Dr.** Alfred M. de Zayas, *Ernst Zündel* …

(Academische kwalificaties **vet** gedrukt. Zij die vervolgd en/of in gevangenissen waren of zijn, *cursief*.)

Revisionisten wensen een open wetenschappelijke discussie zonder demonisering en *name-calling*, zonder *chantage van vervolging*, zodat objectieve waarheidsvinding een kans krijgt. Zij stellen hun bevindingen open voor onderzoek en kritiek en geven aan dat, indien blijkt dat zij het bij het verkeerde eind hebben, zij, zoals bij wetenschappelijk onderzoek gebruikelijk, hun stellingen zullen aanpassen; echter *niet eerder*.

Talloze malen nodigden zij hun collega's uit tot het debat, maar men toonde noch de moed, noch de bereidheid daarop in te gaan. Begrijpelijk: zij kunnen alleen verliezen. Revisionistische feiten spreken voor zich, zijn onweerlegd en revisionisten zijn geen demonen maar redelijke mensen.

Kom nu niet aan met een enkele eventuele uitspraak van een enkele 'revisionist' die het spoor bijster is; honderden voorbeelden van aanzienlijk kwalijker uitspraken van Israëlische politici liggen voor het opscheppen.

REVISIONISTISCHE LITERATUUR: OMVANGRIJK EN INDRUKWEKKEND

d. *Revisionistische publicaties en internet*

Politiek, justitie en censuurmedia hebben rond de omvangrijke revisionistische literatuur een 'Veiligheidshek' van intimidatie, onderdrukking en censuur opgetrokken. Revisionistische literatuur is daarom – als eertijds dissidente literatuur in de Sovjet-Unie – vrijwel uitsluitend verkrijgbaar als *Samizdat*, dus illegaal.

Door het wereldwijde internet is de Holocaustnomenclatura haar monopolie over de verspreiding van informatie over de judeocide kwijtgeraakt. Niet langer zijn zij de enigen die bepalen wat daarover wordt bekend gemaakt; een dodelijk gevaar voor de gepropageerde JHV. Natuurlijk heeft men kosten noch moeite gespaard om dat gevaar te bestrijden. Zo zijn er tientallen 'Holocaust-Historie' sites opgezet met daarop eenzijdige en misvormde informatie. Ook speciale anti-revisionistische sites, waarin men door leugens, weglating van feiten en de gebruikelijke haattechnieken als schelden, bedreigingen en persoonlijke aanvallen revisionisten in een slecht daglicht tracht te plaatsen. Andere methoden zijn automatisch 'doorlinken' van revisionistische sites naar eigen propagandasites of kolderieke sites als '*Original Kleptonian Neo-American Church*', blokkade van revisionistische sites, enz. Natuurlijk zijn er daarnaast de meer sophisticated tactieken, namelijk om parlementen, media en providers te bewerken om wat zij 'hatesites', 'anti-semitische', 'neo-nazi' en 'Holocaustontkennersites' noemen, permanent te verbieden.[278] Dit censuurof-

fensief stelt de nazi-boekverbranding als kinderachtige padvindersfolklore in de schaduw.

De bedoeling is natuurlijk helder: de *werkelijkheid* over het lot van joden in WO II moet verborgen blijven. *Men mag de feiten die de Heilige JHV ontmaskeren niet kennen. Men mag zich geen eigen mening vormen op grond van complete infomatie en elk middel is toegestaan om de andere kant van de waarheid af te schermen!* Daartoe zijn alle middelen geoorloofd.

In januari 1996 publiceerde de revisionistische Zündelsite in de VS een inleiding op een voorgenomen debat tussen revisionisten en de leidende holocaust promotiesite 'Nizkor'.

Toen het Wiesenthal Centrum daar lucht van kreeg werd het debat onmiddellijk gecancelled. Wiesenthal startte een offensief met een artikel in de *New York Times* van 10 januari 1996, gevolgd door 2.000 brieven aan Internet Service Providers (ISP's) en Universiteits presidenten in een poging het revisionistische materiaal van het internet te verbannen.

Als reactie op deze poging tot internetcensuur kwamen 'internetkids' en cyberspace journalisten in het geweer om de Zündelsite te beschermen door 'mirrors' op te zetten, waardoor via omwegen de informatie toch voor iedereen bereikbaar bleef. Van midden januari tot midden februari zag men op de meest prestigieuze universiteiten in de VS een enorme toename van 'Zündel-mirrors'.

Het resultaat van deze 'Internet-krachtmeting' en de gevechten voor vrijheid van meningsuiting op het Net was de *US Communications Decency Act* (let op het valse taalgebruik 'fatsoen'!), een door krachtige lobbygroepen door het Congres gejaagde gelegenheidswet om vrije meningsuiting te muilkorven. Kort daarna werd deze Wet *onwettig* bestempeld, in hoger beroep inmiddels aangevochten. De strijd om vrijheid van meningsuiting op het Internet gaat dus door.

Wat men via de censuurmedia over revisionisme verneemt, komt slechts uit de gelederen van tegenstanders, die geen weerwoord toelaten.

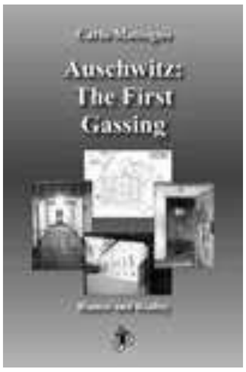
Het is dus per definitie karikaturaal en kwaadaardig. Het staat het JHV establishment toe te blijven rondbazuinen dat de revisionistische kritiek 'allang is ontzenuwd'… (Zie de weerlegging daarvan in Hoofdstuk 15).[279]

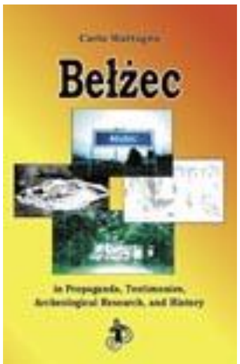
Hoe onwaar dat is blijkt in Hoofdstuk **15**, en als men kennisneemt van revisionistische literatuur, bijvoorbeeld via websites of tijdschriften. Een wereld van kennis en waarheid openbaart zich dan.

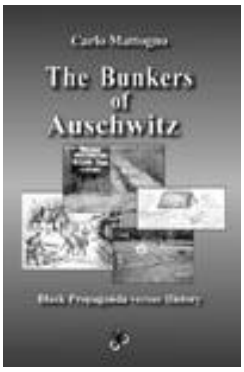
Wie zich in revisionistische werken wil verdiepen, staat – als men eenmaal de weg weet – een keur van wetenschappelijke publikaties ter beschikking. Belangrijke bronnen daarvoor zijn o.m. de thans door vervolging en geldgebrek tijdelijk stilgelegde periodieke uitgaven, waarvan echter de eerder verschenen nummers op internet nog beschikbaar zijn:

The Revisionist, *Journal for Critical Historical Inquiry* [280] (Engels) of ***Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung***,[281] (Duits). Revisionistische kwartaaltijdschriften, waarin opvattingen over gebeurtenissen met joden in de nazi-periode wetenschappelijk worden ontkracht of tot gewijzigde conclusies teruggebracht. Ook vindt men er discussies, boekbesprekingen, kritische commentaren, enz.[282]

Journal of Historical Review. Uitgave van het IHR in de VS. Verscheen meer dan 20 jaar (van 1980-2002); publicatie thans gestaakt wegens geldgebrek. Zodra de financiën dit mogelijk maken wordt deze uitgave voortgezet. Verschenen nummers en een groot aantal artikelen over vrijwel alle relevante onderwerpen van de nazi-periode zijn `gelukkig online beschikbaar op www.ihr.org

Nog steeds verkrijgbare **boeken**:

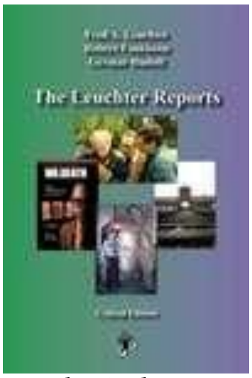
The Holocaust Story and the Lies of Ulysses: Debunking the Holocaust Myth van Paul Rassinier.[283]

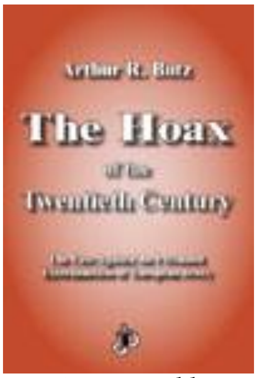
The Hoax of the Twentieth Century, The Case Against the Presumed Extermination of the European Jewry uit 1976 van professor dr. Arthur R. Butz.[284] Daarin wordt op indrukwekkende wetenschappelijke wijze het gangbare verhaal van de nazi-jodenvervolging aan de orde gesteld en op vrijwel alle essentiële punten weerlegd.

Die Auschwitz-Lüge van Thies Christophersen, voormalig Duits officier werkzaam geweest in Auschwitz.[285] Hij beschrijft hoe hij in Auschwitz de leiding had over een agrarisch werkcommando van ca. 300 gevangenen en daarbij nooit iets van vergassingen in Auschwitz-Birkenau heeft waargenomen. Hij noemt veel omstandigheden die dat onmogelijk maakten.

Het Leuchter Report.[286] Verslag over het eerste forensische onderzoek naar de restanten van de 'gaskamers' van Auschwitz, Birkenau en Majdanek. Het geeft objectieve redenen waarom deze ruimten niet als 'gaskamers' voor massavergassing hebben kunnen functioneren. Ook de uitkomsten van een chemisch-wetenschappelijke analyse

van materiaalmonsters daaruit, welke aantonen dat de gevonden resten niet verschillen van die in normale gevangenenbarakken en

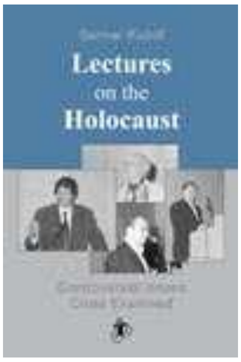

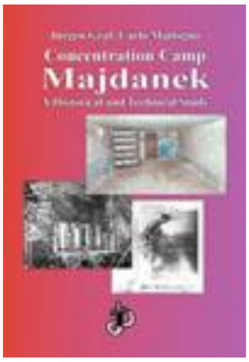

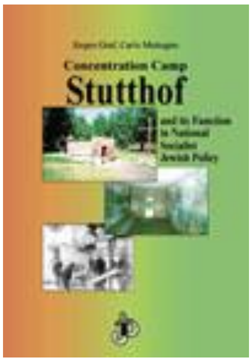
daarin dus geen vergassingen met blauwzuur zijn uitgevoerd.

The Rudolf Report. Excellente, niet weerlegde vergelijkende wetenschappelijke studie naar het (niet)gebruik van blauwzuur (Zyklon-B) in veronderstelde gaskamers van Auschwitz. Het toont de chemisch-technische onaannemelijkheid van 'vergassingen' in die betreffende ruimten en bevestigt en completeert de opzienbarende resultaten van het Leuchter Report.[287]

Dissecting the Holocaust. The Growing Critique of 'Truth' and 'Memory'.[288] Een wetenschapskritisch overzicht/analyse van belangrijke onderdelen uit de JHV zoals gaskamers, crematoria, gaswagens, (on)-waarde van getuigenissen, aantallen slachtoffers, luchtfoto's, vergassing met dieseluitlaatgas, Treblinka, enz., opgesteld door tal van vooraanstaande revisionistische wetenschappers.

Lectures on the Holocaust.[289] Een uitgebreid compendium in de vorm van een dialoog tussen de auteur, de briljante revisionist Germar

Rudolf, en een kritisch gehoor waarvan velen menen 'alles' te weten over 'de Holocaust'. In dit 568 pagina's tellende boek geeft Rudolf een uniek overzicht van het revisionisme en de laatste revisionistische resultaten en tevens weerlegt hij overtuigend alle vijandige 'weerleggingen'.

Did Six Million Really Die? / Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel, 1988, gepubliceerd in 1992, het Opus Magnum van Canadese juriste Barbara Kulaszka, ongeveer duizend pagina's boekformaat. Toont meedogenloos aan hoe tijdens Ernst Zündel's twee langdurige processen in Toronto in 1985 en 1988 de officiële Holocaustnomenclatuur, geconfronteerd met de revisionistische argumentatie eenvoudiginstortte. Een Stalingrad voor orthodoxe historici, te beginnen met de grootste onder hen, Raul Hilberg.

Essentiële studies ook van de Duitsers Wilhelm Stäglich (gepensioneerd rechter) en Udo Walendy, de Italiaan Carlo Mattogno, de Spanjaard Enrique Aynat Eknes, de Zwitser Jürgen Graf en een veel andere auteurs.

Revisionistische internetsites met een schat aan wetenschappelijke artikelen, informatie, documentatie en discussies (zonder beledigingen en gescheld, want dat wordt geweerd), zijn o.a.:

www.vho.org
http://www.vho.org/aaargh/
www.codoh.com (mirror site www.codoh.info)
www.ihr.org
www.zundelsite.org
http://www.adelaideinstitute.org
http://www.inconvenienthistory.com
www.BarnesReview.com
http://holocausthandbooks.com/

"Holocaustontkenners zijn gladde lieden.
Zij verantwoorden alles met feiten en cijfers."
STEVEN SOME, New Jersey, voorz. Holocaust Opvoedings Commissie.[290]

e. *Revisionisme* niet *'weerlegd'*

De Holocaustlobby[291] stelt dat *'de revisionistische onzin allang is weerlegd'*. Een valse bewering, die alleen maar kan worden gemaakt omdat Holocaustcritici middels censuur en vervolging elk podium is ontnomen: het revisionisme zou immers niet meer hebben bestaan of groeien als haar feiten en bewijzen waren weerlegd. Er zou ook geen strafrechtelijke

vervolging meer zijn, want waarom mensen vervolgen wiens beweringen met een 'overweldigende veelheid aan bewijs' als onzin kunnen worden aangetoond? Daarvan is geen sprake.

'Weerleggingen' van revisionistische argumenten falen en slaan als een boemerang op de 'weerleggers' terug.[292] Gelukkig voor hen is het publiek middels brainwashing, censuur, chantage en manipulatie zozeer afgestompt dat dit onvoldoende doordringt.

Laat ons in een notedop tonen *waarom* de revisionistische stellingen *niet* zijn weerlegd. Revisionistische kritiek kenmerkt zich door deze *drie* Hoofdstelllingen:

> 1. *Geen bevel van Hitler of andere hoge nazi's voor fysieke uitroeiing van de joden.* Een *niet* weerlegde stelling: nimmer is één document of andere aanwijzing geleverd van zo'n besluit. En: ***zonder bevel van Hitler, geen Joodse Holocaust Versie.*** De belachelijke 'richtingenstrijd' onder historici (*'intentionalisten', functionalisten',* etc.) is daarvoor flankerend bewijs.
>
> 2. Voor *gaskamers* voor veronderstelde systematische massamoord bestaat *niet één concreet forenisch bewijs.* Dat is dan ook ***niet*** door anti-revisionisten geleverd.
>
> 3. Voor *6 miljoen vermoorde joden* bestaan *geen* steekhoudende gronden. Integendeel, dit aantal berust op joods-religieuze en ideologische achtergronden want is *noch demografisch, noch anderszins* ooit aangetoond.

Omdat *geen* van deze drie revisionistische hoofdstellingen is weerlegd, is het revisionisme *niet* weerlegd. Hierbij zouden we het kunnen laten, ware het niet dat Holocaustproponenten het tot tactiek hebben gemaakt de aandacht af te leiden van hoofdzaken en zich richten op detailpunten waarop zij menen te kunnen scoren, om vervolgens te claimen 'het revisionisme te hebben weerlegd'.

Dat geen sprake is van 'weerlegging' van revisionistische argumenten, blijkt o.m. uit de weerlegging van Nizkor's reactie op Zündel's *'66 Vragen en Antwoorden over de Holocaust'* in Hfdst. **15** en o.a. op Stormfront;[293] die 'weerleggingen' gaan daar *volledig* onderuit.

Van serieus weerleggen van revisionistische argumenten is, zoals daar wordt aangetoond, geen sprake. Het is ***weerspreken zonder weerleggen.*** Men bezit eenvoudig *geen* overtuigende bewijzen voor massavergassingen, *geen* bewijzen voor *systematisch* willen uitroeien van joden en *geen* steekhoudende aanwijzingen voor 6 miljoen. Kwalitatieve forensische argumenten worden niet aangevoerd, *kunnen* niet worden aangevoerd omdat ze er niet *zijn*.[294] Het is daarom dat zij toevlucht zoeken in off-topic discussies, verdraaiing van feiten, herhalen van stereotypen, namecalling, politisering en, natuurlijk, onwaarheden.

In discussies op enkele vrije discussiefora (meestal residerend in de VS) tonen de reacties van Holocaustverdedigers aanhoudend afleiden van het onderwerp, weigeren in te gaan op gegeven argumenten, overdrijving, pejoratief vals voorstellen van de revisionistische zaak, aldus de lezer constant rook in het gezicht blazend.

De revisionistische dupliek daarentegen kenmerkt zich zoals altijd door een zakelijke toon, zonder beledigingen of gescheld, solide onderbouwd, politiek neutraal, openstaand voor weerspraak en ondanks alles respect voor opponenten.

Dat de *pro domo* Holocaust'wetenschap' vermijdt *serieus* op revisionistische kritiek te reageren is begrijpelijk. Ze is niet in staat die overtuigend te weerleggen en vooral beducht te worden geassocieerd met het zelfgeschapen stereotype *'nazistische ontkenners'*.

In de schaarse discussies met revisionisten in de VS delven zij op het feitelijke vlak het onderspit, waarbij grote namen en reputaties in Holocaustland te kijk staan.[295] Anti-revisionisten worden in het debat tot de ene na de andere concessie gedwongen, waarbij 'de Holocaust' allesbehalve 'vaststaand' blijkt. Onthullend te zien hoe zij er *niet* in slagen de argumenten te weerleggen.[296]

Natuurlijk bevatten 'weerleggingen' ook elementen die, gesteund door genoemde tactieken, soms de schijn van validiteit wekken, bijvoorbeeld als getuigenverklaringen kritiekloos en vooral emotioneel worden opgevoerd, vergezeld van suggestief beeldmateriaal. Zelden bevatten zij elementen die door revisionisten niet kunnen worden weerlegd.

Daaraan wordt onevenredige waarde ontleend. In discussies als op het Rodoh-forum [297] wordt door Holocaustgelovigen de waarde van getuigenverklaringen *ad absurdum* verdedigd en bij onhoudbaarheid krijgt het débris de status van 'convergerend' bewijs.[298] Iets anders is er niet!

Populair is ook revisionisten in gebreke te stellen als zouden zij geen 'alternatieve' verklaring (kunnen) geven voor historische onduidelijkheden, zoals het lot van de vele vermisten. Met andere woorden, "wij hebben voor onze 6 miljoen vermisten onze (niet bewezen) 'vergassingen', waar jullie (revisionisten) geen verklaring voor geven." Een onzinnig verwijt. In de eerste plaats gaat dat uit van de voor de JHV typerende *postulerende cirkelredenatie:* bij '6 miljoen' *moeten* er wel 'gaskamers' zijn geweest! Maar omdat revisionisten aantoonden dat in de kampen niet meer dan 0,6 miljoen joden zijn *vermist,* is zo'n 'alternatief' irrelevant. In de tweede plaats geven revisionisten geen 'verklaringen' als daarvoor geen concrete bewijzen bestaan. ***Geen bewijs, geen 'alternatief scenario'.*** Zonder bewijs is elke 'verklaring' een verdichtsel. Revisionisten zouden speculeren als exterministen, door nu al te stellen dat vermisten door de Sovjets naar nooit onderzochte Goelags werden gedeporteerd (waarover steeds meer feiten en aanwijzingen zijn), daar zouden zijn

'vergast', enz. Het 'alternatief' ontstaat vanzelf uit de verlaagde aantallen vermisten, het niet-bestaan van 'gaskamers' en beter onderzoek.

Revisionisten gaan uit van *feiten.* Dat wil echter niet zeggen dat er geen hypotheses voor de vermissing van een groot aantal joden kunnen zijn.

Die hypotheses zijn bovendien niet meer relevant als men het *onmogelijke* aantal van 6 miljoen vermoorde joden loslaat en uitgaat van totaal 1,3 miljoen vermisten. Dan ontvalt direct al het fundament onder de geloofwaardigheid van 'gaskamers' en kan het veel lager aantal vermisten verantwoord worden verklaard uit de optelsom van vijf jaar oorlogsomstandigheden, abominabele toestanden in kampen, ziektes, hongertochten terug(!) naar Duitsland, emigratie, problemen bij registratie, partisanenacties, enz.

Over wat er in de bezette Westelijke Sovjet-gebieden met joden gebeurde, is nog weinig bekend, wel echter dat de Sovjets uit die gebieden vóór de komst van de Duitsers miljoenen mensen deporteerden, naar o.a. Siberië, waaronder grote aantallen joden.[299] Over Stalin's beruchte kampen in Siberië en de Goelag, die eerder bestonden als Auschwitz, is echter *vrijwel niets* bekend. En hoevele tienduizenden joden zijn door plaatselijke bevolkingen vermoord? Vragen die (nog) niet zijn gesteld, laat staan beantwoord. Het is immers voor iedereen comfortabeler alleen de nazi's als de moordenaars te kwalificeren?

1,3 Miljoen *werkelijk* vermiste joden onder de nazi's gedurende de oorlog maakt de 'gaskamers' overbodig en de vermeende aantallen vermoorde joden in kampen (5 miljoen) onmogelijk en ongeloofwaardig.

Tijdens die verschrikkelijke oorlog – en vooral tijdens de laatste oorlogsmaanden – stierven mensen in bepaalde delen van Europa als vliegen. Ook voorheen gezonde mensen.

Neem de 105.000 Duitse krijgsgevangenen van Stalingrad, taaie, geharde kerels, waarvan er slechts 6.000 de Sovjet kampen overleefden. Had Stalin ook 'gaskamers'? Of, dichter bij huis, 602 Puttense mannen, waarvan er na *7 maanden* tewerkstelling in Duitse arbeidskampen slechts 44 (7,5%!) overleefden. Onder hen *geen* vrouwen, kinderen, bejaarden, zieken of geëmigreerden, zoals bij de joden. Integendeel, de 602 Puttense mannen waren door Nederlandse artsen vooraf geselecteerd op leeftijd (tussen 21 en 50 jaar), op goede gezondheid en geschiktheid voor arbeid.

Een andere verklaring voor het lot van vermisten zou zoals gezegd kunnen liggen in het feit dat van de gebeurtenissen in het *'Ostgebiet'* (cruciaal voor het onderzoek naar de genocide op joden) volgens Hilberg en anderen nog altijd vrijwel niets bekend is.[300]

De Holocaustverdediging probeert nu de *bewijslast* voor het (niet) plaatsvinden van 'de Holocaust', 'gaskamers' en 'Zes Miljoen' bij de revisionisten neer te leggen. Niet zijzelf – zeggen zij – moeten bewijzen dat de JHV plaatsvond, maar revisionisten dat ze *niet* plaatsvond.

Eerder werd al aangetoond dat de bewijslast natuurlijk ligt bij hen die anderen van zo'n miljoenenmoord beschuldigen, bij niemand anders.

Als revisionisten wijzen op onmogelijkheden, tegenstrijdigheden onbewezen postuleringen, onwaarheden, afwezigheid van concreet fysisch bewijs waar deze voor het oprapen zouden moeten liggen, worden *zij* beschuldigd van het stellen van *onredelijke* bewijseisen….

Dat gaat zo: *"Overlevenden, ooggetuigen en historici moeten als collectieve claimanten vóór de Holocaust worden gezien. Zij menen dat hun bewijzen overstelpend zijn en dat boven redelijke twijfel is verheven dat de*[?] *Holocaust gebeurde. Het is daarom onredelijk bovenop de bewijzen die zij al gaven hen te vragen te bewijzen dat hun bewijzen ook werkelijke bewijzen zijn, tenzij er aantoonbare redenen zijn te veronderstellen dat die verdacht zijn.*

Als Holocaust ontkenners die bewijzen in twijfel willen trekken, verschuift de bewijslast naar hen en moeten zij van goede huize komen. Zij moeten minstens met evenwichtige waarschijnlijkheden bewijzen dat het grootste deel van de Holocaust is verzonnen, verkeerd weergegeven of verkeerd begrepen door duizenden kritische beoordelaars.

Zolang zij dit niet kunnen, voldoen zij niet aan redelijkerwijs te stellen regels van bewijshantering.

Tot dan moet Holocaustontkenning beschouwd worden een onredelijk standpunt te zijn…[301]

Een toonbeeld van *postulerende cirkelredenatie*. Allereerst worden *'overlevenden'* [overlevenden waarvan? Van arbeidskampen, deportaties, 'vernietigingskampen', de bezetting, etc.?], *'ooggetuigen'* [waarvan? Van 'vergassingen', waarvan geen ooggetuigen zijn, van onzinnigheden als genoemd in Hoofdstuk 7 *a*, van deportaties, van wreedheden, enz.?] en *'historici'* [welke?] hier op één hoop gegooid en als *'collectieve claimanten'* van *'de* [welke?] *Holocaust'* opgevoerd.

Waarvan zijn zij 'collectieve claimanten'? Van *welke* 'Holocaust'? Die met 1,5, 4 of 8 miljoen vermoorden in Auschwitz, of die met 0,5 miljoen vermisten in kampen? Die met 'stoomkamers' in Treblinka? Die met een 'Führerbefehl' voor de uitroeiing van alle joden in Europa (om niet te zeggen in de hele wereld), of die van de zgn. *'functionalisten'*? Die met 'gaskamers' in Duitsland *én* Polen, of die met 'gaskamers' alleen in Polen?

Met andere woorden, de hier als 'claimanten' van *'de Holocaust'* opgevoerden zijn *onmogelij*k als bewijsfactor of 'getuigen' voor iets onbestemds als 'de Holocaust' te beschouwen. Het zijn op z'n best 'claimanten'.

En hoezo *'boven redelijke twijfel verheven'*? Houdt dat bij het niet aantreffen van 6 miljoen stoffelijke resten nog stand? Mag de onvindbaarheid van miljoenen lijken en forensische en/of documentaire aanwijzingen bij de beschuldiging dat 6 miljoen mensen *'op industriële schaal'* zijn vermoord buiten beschouwing blijven? Het niet vinden van zelfs maar één (1) door

'vergassing' om het leven gebracht lijk? Het evenmin aantreffen van één enkele 'gaskamer' waarin zulke vergassingen daadwerkelijk zouden hebben kunnen plaatsvinden? De vele onzinnig en verzonnen gebleken 'getuigenissen'? De wisselende en als maar lager gestelde aantallen 'vermoorden'? Hoezo, 'de Holocaust *boven redelijke twijfel verheven'*?

En dan, die *'overstelpende bewijzen'*? Revisionisten vragen er slechts *één:* één voor het bestaan van een *Führerbefehl* om de joden systematisch uit te moorden; of *één concreet bewijs* voor het bestaan van 'gaskamers' voor massamoord; of *één* voor de *numerus fixus* 'Zes Miljoen'.

Dat éne enkele bewijs is *niet* geleverd. Is het *'onredelijk'* ernaar te vragen? Ja: bij *'de Holocaust'* wel….

Revisionisten trekken 'de bewijzen' niet in twijfel: ze stellen dat er geen concrete, forensische bewijzen zijn. Die zijn echter *noodzakelijk* om de verhalen van 'ooggetuigen', 'overlevenden', etc. te authoriseren.

De JHV, of in elk geval haar kernpunten 'systematische uitroeiing', 'gaskamers' en 'zes miljoen', zijn dan ook allesbehalve bewezen

De door de JHV-verdediging aangehaalde *'duizenden kritische beoordelaars'* van 'de Holocaust' bestaan niet. Er *zijn geen* 'kritische' beoordelaars anders dan revisionisten. In grote delen van de Westerse wereld is Holocaustkritiek *strafbaar*; kritiek op 'de Holocaust' is de snelste en zekerste weg om iemands maatschappelijke positie en bestaan te vernietigen. Het is *career-killing.* Niemand die dat niet weet of voelt.

Illustratief voor de *onkritische* houding van de gevestigde Holocaustwetenschap is de argumentatie van vooraanstaand anti-revisionist Michael Shermer in zijn boek *Why People Believe Weird Things*:

> *"Zij concentreren zich op de zwakke punten uit het bewijs, zonder iets definitiefs te zeggen over hun eigen positie. Bijvoorbeeld als ontkenners de inconsistenties in getuigenverklaringen benadrukken.*[302]

Wat is er mis met te wijzen op inconsistenties? Welk soort epistemologie is dit? In elke andere wetenschap geldt dit als prijzenswaardig. Bij revisionisten is dit het bewijs dat zij 'ontkenners' zijn. Wat voor soort logica is dit? Het toont dat men in de Holocaustologie in een ondersteboven-wereld leeft waarin wijzen op inconsistentie *ipso facto* als irrationeel wordt beschouwd. En wat valt er over *geschiedenis* 'definitief' te zeggen? Een merkwaardig onwetenschappelijke Holocaustiaanse dooddoener dus.

De Holocaustnomenclatura stelt, om discussie uit de weg te gaan, zonder argumenten dat revisionisten geen wetenschappers zijn. De objectieve beschouwer stelt vast dat revisionisten wetenschappelijk correct argumenteren. De nomencatura *beweert* het revisionisme te hebben weerlegd, maar hun argumentatie bewijst het tegendeel.

Wie heeft geen bewijzen? Wie geen overtuigende argumenten? Wie moet vrezen? Wie is *'onredelijk'*?

Tenslotte zeggen exterministen dat revisionisten 'geloven' in een *'samenzwering'* van de Geallieerden en joodse organisaties die 'de Holocaust' na de oorlog in scène zouden hebben gezet.[303] Merkwaardig daarbij is, dat er *niet één* revisionist is die ooit over een dergelijke 'samenzwering' heeft gesproken. Het is een van de vele ***verzinsels*** van het anti-revisionisme….. Dat 'samenzweringstheorie' hanteren anti-revisionisten omdat zij in hun *blindheid* en *haat* revisionisme verwarren met'anti-semitisme'.

Ironisch genoeg is het echter de orthodoxe Holocaustversie die zich baseert op een Duitse *samenzwering* met 'uiterste geheimhouding', 'Codetaal' en 'vernietiging van forensische sporen'. . .

Van *weerleggen* van revisionisme is dus geen sprake, alleen van *weerspreken.* Hoofdstuk 15 stelt alle volgens de orthodoxie 'weerlegde' punten in detail aan de orde. Met verwoestend resultaat.

ANTI-REVISIONISME: 'HATE-SPEECH' IN PLAATS VAN ARGUMENTEN

Vertrouw degenen die naar waarheid zoeken en wantrouw degenen die zeggen dat ze de waarheid weten. **(ANDRE GIDE)**

f. *Anti-revisionisme*

Er bestaat geen andere manier om tot waarheid te komen, dan door vrijheid van onderzoek en vrije meningsuiting

Met anti-revisionisme is niets mis. Ieder heeft het recht *tégen* de door revisionisten of het revisionisme aangevoerde feiten of inzichten stelling te nemen. Ook daarbij moeten echter de normale voorwaarden van feitelijkheid, waarheid en fatsoen in acht worden genomen. Het hedendaags anti-revisionisme gaat echter niet in op feiten, maar is door het uit de weg gaan en zelfs *verbieden* van feitelijke discussie een vorm van door *angst* ingegeven *haat*. *Haat* tegen revisionisten, *haat* tegen vrije meningsuiting over 'de Holocaust', *haat* tegen waardevrije wetenschap over de judeocide en *haat* tegen waarheid en onderzoek.

Haat en *angst* horen bij elkaar. Haat, deels ingegeven door *angst* voor heropleving van een afschuwelijke periode uit de geschiedenis. Maar ook *angst* om rekenschap af te leggen voor een manicheïstisch beeld dat gedurende vele decennia fanatiek als 'waarheid' is verspreid.

Revisionisten worden door sommigen beschuldigd 'de doden te belasteren', 'aan te zetten tot rassenhaat' of 'trivialisering van massamoord'. Onlogischer en onzinniger beschuldigingen zijn nauwelijks voor te stellen. Hoe kan men moord 'rechtvaardigen' door te proberen te bewijzen dat de beschuldigde onschuldig was (bijvoorbeeld doordat het slachtoffer een natuurlijke dood stierf, vermist is of in leven was)?
Hoe kan onderzoek bedoeld om realiteit en legende te scheiden worden bestempeld als 'aanzetten tot rassenhaat' of 'belasteren van de doden'?

Anderen menen dat de motivatie van revisionisten voortkomt uit onvermogen om de veronderstelde gruweldaden te accepteren. Een zwak en

irrationeel argument om het revisionisme te diskwalificeren. Een argument dat bovendien op henzelf terugslaat: Harold D. Lasswell stelt dat "dogma een defensieve reactie is tegen twijfel". Irrationele kritiek op revisionisme 'rechtvaardigt' hun rigide dogmatisme en verbergt de twijfels en onzekerheden over de waarheid van de Holocaust.

Een joods ideoloog als Vidal-Naquet mocht zeggen: *"Revisionisten zijn irrationele jodenhaters met een neurotische neiging het Nazisme te vergoelijken en de Holocaust te ontkennen. Revisionisme is een onzinnige hoeveelheid ideeën, vergelijkbaar met de 'Platte Aarde'. Het moet als zodanig worden verworpen."*

Met dit soort bombastische onzin zijn hij en de zijnen in staat waarheden over 'de Holocaust' te verwerpen, die te pijnlijk zijn om te accepteren.

Tegen het revisionisme gebruikte tactieken zijn:

- Negeer de feiten en beperk je tot het eigen paradigma.
- Noem *nooit* zonder liegen of verdraaien revisionistische argumenten.[304]
- Gebruik demagogie en valse taal ('Anti-semiet', 'Holocaustontkenner', 'Negationist', 'Neo-nazi', enz.).
- Gebruik valse logica ('revisionisten zijn neonazi's en daarom is wat ze zeggen fout').
- Probeer niet de eigen standpunten te rechtvaardigen of te bewijzen

De *pro domo* Holocausthistoriografie verzet zich met hand en tand tegen herziening van de JHV. Dat is begrijpelijk, menen ook revisionisten. Professor Walter Nagl, geen revisionist maar gentechnoloog,[305] stelde over verzet tegen nieuwe feiten en inzichten:

> *"De natuurwetenschappen zijn (als alle andere takken van wetenschap) buitengewoon conservatief en dogmatisch. Elke bevestiging van een paradigma is welkom, terwijl elke vernieuwing of herziening lange tijd weerstand ondervindt; het instinct tot behoud - (waaronder zelfbehoud) is sterker dan waarheidsvinding. Daarom worden nieuwe vindingen pas geaccepteerd als voldoende aantallen onderzoekers ze onderschrijven. Dan wankelt de wetenschappelijke status quo en vervangt een nieuw paradigma het oude . . . Beslissend is dat geen student, onderzoeker of leek mag geloven dat feiten 'vaststaand zijn bewezen', zelfs als de handboeken ze als zodanig presenteren . . ."*

Weerstand tegen verandering van diepgewortelde opvattingen is dan ook begrijpelijk en tot op zekere hoogte prijzenswaardig.

Afkeurenswaardig is dat het Holocaustestablishment zich tegen herziening verzet omdat zij niet primair is gecommitteerd aan waarheid over de judeocide, maar aan het politiek-religieuze dogma van de JHV. Elke aan het licht tredende waarheid wordt door hen als een bedreiging gezien van hun belangen. Daarbij gaat het niet alleen om wetenschappelijke reputaties, maar politisering en religieuze benadering hebben ertoe geleid dat er nauwelijks een weg terug is. Alleen al de staat Israël en instandhouding van joodse identiteit komen in een vacuum zonder 'de Holocaust'. Er is vrees dat ontmaskering van fundamentele onwaarheden tot vernietiging van de existentële voorwaarden van het jodendom leidt.

'De Holocaust' is daarom geen historisch feit dat open en vrij onderzocht en becommentarieerd mag worden, maar een zionistisch politiek-correct *dogma,* dat meedogenloze vernietiging van dissidenten en onafhankelijke onderzoekers op mondiale schaal eist.

Apologeten van de joodse Holocaustversie *zeggen* weliswaar geen bezwaar te hebben tegen historisch revisionisme en de waarde daarvan te erkennen, maar in werkelijkheid verketteren zij ieder die zich publiekelijk kritisch uitlaat over de JHV en trachten dezen op allerlei manieren monddood te maken. Zij staan niet toe dat *tegenbewijs* wordt geleverd, waardoor in hun reacties de sfeer van *smaad en haat* overheerst.

De anti-revisionisten vormen een machtig blok. Universiteiten, Holocaustmusea, joodse belangengroepen, uitgeverijen, Israëlische denktanks, kortom de hele Holocaustindustrie. Het is daarom des te verbazingwekkender dat zij in hun reacties weinig verder komen dan *haat,* censuur, oproepen tot vervolging en andere terreur tegen revisionistische critici.

Zij stellen dat revisionisten 'geen wetenschappers zijn' en geen revisionisten mogen heten maar 'ontkenners' of, nog dwazer, 'negationisten'.[306]

Vooraanstaande anti-revisionisten zijn: prof. Deborah Lipstadt, prof. Robert-Jan van Pelt, prof. Pierre Vidal-Naquet,† Dr. Michael Shermer, Dr. Zimmermann, Harry Mazal en Daniël Keren.

Lipstadt is bekend door gebrek aan intellectueel niveau en rabiaat anti-revisionisme. Zij schreef *Denying the Holocaust, The Growing Assault on Truth and Memory* en is uitvindster van het leugenwoord 'Holocaustontkenner'.[307] Haar belangrijkste credo is *liegen*: *"revisionisten zijn nazi's, neo-nazi's, racisten of antisemieten en daarom zijn hun argumenten onjuist".* Haar methodologie is de postulerende cirkelredenatie: "de Holocaust staat niet ter discussie, wie ze ter discussie stelt is een nazi en nazi's liegen", etc.[308] Haar 'Gaskamer' hoofdstuk liegt *ad hominem* over revisionistische deskundigen, zonder ook maar op het onderwerp zelf in te gaan!
Ad hominem 'argumenten', op de man in plaats van op de bal spelen. Door revisionisten neer te zetten als 'extreem-rechts' en 'anti-semitisch' tracht men de zo gevreesde discussie te ontlopen. Domme, inhoudsloze *'shut-up'* woorden, met geen ander doel dan oproepen van Pavlov-reacties bij een *gehersenspoeld* publiek.
Vidal-Naquet schreef een anti-revisionistisch werk *Assassins of Memory,* waarin hij valselijk stelde dat revisionisten zeggen dat het *"de joodse Kapo's waren die de joden en partizanen vermoordden."* Waarom nemen anti-revisionisten altijd hun toevlucht tot halve waarheden en *leugens*?
Van Pelt, op wie ik nog uitvoerig terugkom, is een New Kid on the Block, die de falende argumenten probeert aan te vullen met religie en fictie. Hij werd tegen een honorarium van $ 250.000 aangetrokken door de verdediging van Lipstadt bij Irving's proces tegen haar. Hij schreef nadien *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,*[309] suggererend dat dit

bewijs voor 'de Holocaust' zou leveren. Dat levert het *uiteraard* niet, zodat Henry Gardner in een review schreef: *"The Case for Auschwitz"* is een boek dat niet geschreven hoefde te worden".

Mazal en Keren zijn eveneens anti-revisionistische pamflettisten. Zij produceren subjectieve Holocaustteksten op propagandasites als *Nizkor* en *The Holocaust History Project.*

Zimmerman is een boekhouddocent met belangstelling voor 'de Holocaust', met als specialisme bestrijding van revisionisme. Zijn voornaamste werk op dat gebied is *Body Disposal at Auschwitz: The End of Holocaust Denial*. Revisionist en Auschwitzspecialist Carlo Mattogno rekende genadeloos met hem af.[310] Het is moeilijk Zimmerman's kwalificatie als 'professor' te erkennen, aangezien hij de *Duitse taal* niet beheerst. Zelfs als amateurhistoricus is deze Zimmermann niet serieus te nemen. Hij stelt het aantal 'vermoorde zigeuners' op 500.000, terwijl de Duitse historicus Jäckel dit op ten hoogste 25.000 (= 5%) stelt.[311] De lijst met Zimmerman's enormiteiten is te omvangrijk om hier weer te geven.

De enige niet-jood in dat gezelschap is Michael Shermer, die samen met Alex Grobman *Denying History: Who Says the Holocaust Never Happened and Why Do They Say It?* schreef.[312]

Sites als *Holocaust-History Project,*[313] *Nizkor,*[314] *Rodoh,*[315] e.d. zijn spreekbuizen van vijanden van het vrije woord evenals het Wiesenthal Centre[316] en de infame Anti-Defamation League.[317] Men ziet dat als men ze bezoekt. Zij schilderen revisionisten af als politiek gemotiveerde 'anti-semieten', 'Hitler-apologeten' enz. en ademen de sfeer van *smaad en haat.*[318] Zij hebben de onbeschaamdheid revisionistische gaskamerspecialisten, chemici en historici als Leuchter, dr. Rudolf, prof. Faurisson en anderen als 'deskundigen' tussen aanhalingstekens te plaatsen, terwijl het Holocaustimperium zelf *niet één enkel deskundigenrapport over 'gaskamers', Zyklon-B, of wetenschapskritische publicatie heeft geproduceerd!*

De Australische revisionist John Bennett, beschrijft hoe hij in de media wordt uitgescholden, zonder recht op weerwoord. *"Hij is erger dan Himmler en Pol Pot"* (Quadrant), *"Een pathologische lapzwans"* (New Statesman), *"Van de pot gerukt"* (Commentary), *"komisch en bizar"* (The Age), *"Uitvaagsel"* (3AW), *"Gevaarlijk en dwaas"* (Derryn Hinch, 3AW). In een toneelstuk "Het Dagboek van Anne Frank – een vervalsing?" van een joods toneelschrijver wordt hij besmeurd als een kwaadaardig en beroepsmatig neonazi propagandist, die zich voordoet als burgerlijk liberaal.

The Australian kopte: *"Het is tijd waanzinnig rechts de mond te snoeren"* en *"Leugens, Vervloekte Leugens en Lariekoek"* (Sydney Morning Herald). The Australian schreef dat Bennett *"voortging waar Julius Streicher, (uitgever van Der Stürmer) was opgehouden"* en *"haat spuwde sinds de jaren '30"* (hij is in 1936(!) geboren en werd in 1979 revisionist).[319]

Bennett's klacht dat hem het recht op verdediging niet werd toegestaan, werd bij de Raad voor de Journalistiek zoals te voorzien afgewezen.

Hardnekkige afleiding van het onderwerp, weigering het item te bediscussiëren, pejoratief weergeven,[320] overdrijven, weglaten, negeren van argumentatie en daarvoor irrelevante tegenargumenten in de plaats stellen om rook in het gezicht van de lezer te blazen, is de mediatactiek.

Het is onthullend hoe inhoudsloos de anti-revisionistische kritiek is, als ze is ontdaan van leugens, smaad, scheldwoorden en demonisering. Er blijft dan een lege huls over…

ANTI-REVISIONISTISCHE WETTEN: BAN OP ONAFHANKELIJK DENKEN

De Partij wil binnendringen in de geesten en zielen van de burgers, totdat ze zelfs twee plus twee is vier controleert. Als de Partij wenst dat twee plus twee vijf is, dan is twee plus twee vijf. Twee plus twee is, wat de Partij zegt dat het is.
GEORGE ORWELL, *1984*

g. *Criminalisering en vervolging*

Er kan geen twijfel bestaan over wie gevaarlijker en schadelijker zijn voor de democratische samenleving: anti-revisionisten of revisionisten.

Anti-revisionisten zijn vijanden van het Vrije Woord, Vrijheid van Meningsuiting en werkelijke Democratie. Zij trachten met verboden, wetten, vervolging en moraalterreur miljoenen mensen te beletten vrij en eerlijk hun mening te uiten en daarmee als volwaardige *mensen* te leven. Zij vervolgen dat om hun eigen agenda's te kunnen uitvoeren zonder hinder van de andersdenkenden. Zij minachten het denkvermogen van anderen en gunnen die geen plaats in de openbare discussie. Zij willen u beletten uw eigen mening te vormen. Revisionisten worden gecriminaliseerd en vervolgd alsof zij niet als alle burgers een *Recht* op hun mening hebben. Zij hebben echter *Recht* op hun mening en het *Recht* te worden gehoord. Zijn zij geen burgers? Zijn dit de Middeleeuwen?

Van die verketterde revisionisten heeft u *niets* te vrezen, integendeel: zij wensen open discussie, met ruimte voor *alle* argumenten. Omdat zij *particulier* optreden, niet in groepsverband, kan men hen uitsluitend *individueel* vervolgen. Het enige middel waarmee dat kan, is breideling van de Vrijheid van Meningsuiting.

In Israël en veel EU-landen heerst *moraalterreur* over 'de Holocaust' wegens *strafbaarmaking* van 'Holocaustontkenning'. Omdat argumenteren, doodzwijgen, demoniseren en censuur onvoldoende effectief bleken, wisten invloedrijke kringen de politiek zo ver te krijgen die kritiek als 'misdrijf' te bestempelen, daarmee de JHV een *Staatsreligieuze* status verlenend. Die wetten bedreigen en chanteren de burgers om geen openlijke kritiek op de JHV te uiten. Ze zijn in hun werking uiterst effectief, want wekken de associatie met het begaan van gruweldaden en 'antisemitisme', waarmee niemand geassocieerd wil worden.

Waarom 'Holocaustontkenning' een misdrijf is? Om 2 mogelijke redenen: 1. 'De Holocaust' is ***politiek*** (en vervolging dus ***politieke vervolging***), of 2. 'de Holocaust' is ***Staatsreligie*** (en vervolging dus ***Geloofsvervolging***).

'Holocaustwetgeving' is de vrucht van georganiseerde joodse lange-termijn planning. In 1982 kondigde het Institute for Jewish Affairs in Londen, onderdeel van het World Jewish Congres, een campagne aan om regeringen over te halen 'Holocaustontkenning' buiten de wet te stellen.

'Holocaustontkenning' in de EUSSR

Zij brachten een rapport uit *Making the Denial of the Holocaust a Crime in Law,* waarin werd opgeroepen wetten tegen 'Holocaustontkenning' in te voeren. Israël gaf als initiator achter de pressiegroep als eerste gehoor aan die oproep. Vier jaar later Frankrijk en twaalf andere Europese landen in de jaren Negentig. Zogenaamd om een halt toe te roepen aan gewelddadig extremisme, maar er is in al die jaren nooit één revisionist veroordeeld wegens geweld of aanzetten daartoe! Bovendien heeft men voor het bestraffen van geweld geen wetten tegen 'Holocaustontkenning' nodig. In werkelijkheid gaat het er natuurlijk om elke wezenlijke kritiek op 'de Holocaust' (met in het spoor zionisten en Israël) onder bedreiging van gevangenisstraf tot zwijgen te brengen en als een *religie* te beschermen.

De bizarre anti-revisionistische wetten welke daarop in Eueopese landen onder druk van de EG werden ingevoerd, weerspiegelen het succes van die campagne: Duitsland voerde zijn 'Holocaust-Ontkennings Wet ('Lex

Auschwitz') in 1985 in (aangescherpt 1994), Frankrijk in 1990, Oostenrijk in 1992, België in 1995, Slowakije in 2001 en Hongarije als laatste in 2010. Om het georchestreerde karakter van die wetgevingen te onderstrepen riep de *International Association of Jewish Lawyers and Jurists* in juni 1998 op tot nieuwe strengere wetten tegen 'Holocaustontkenning'. Kenmerk van zionistische dwingelandij is immers dat die geen grenzen kent en met steeds extremer wordende eisen komt. En waarom ook niet? De ervaring leert immers dat geen politicus zich daartegen durft verzetten?

De wetgeving voor *gedachtencriminaliteit* waaronder Europeanen worden vervolgd verschilt. Tot een eerste soort behoort de Franse Wet Gayssot, die verbazingwekkend duidelijk zegt wat ze bedoelt: Niemand mag de volkerenmoord of andere misdaden tegen de menselijkheid betwisten waarvoor de nazi's na de oorlog in Neurenberg werden veroordeeld. Hierover is geen onduidelijkheid. Iedereen die zegt dat de nazi's geen uitroeiingsplan hadden, is een *crimineel.* Met het accepteren van deze buitengewone Wetgeving gaan Frankrijk en de EU verder dan Hitler en Stalin ooit zijn gegaan! Niet voor niets noemt de bekende Amerikaans-joodse geleerde en morele autoriteit Noam Chomsky deze wet ***"illegaal, en niet in overeenstemming met de basisprincipes van een vrije samenleving zoals die sinds de Verlichting zijn geaccepteerd".***[321]

De eerste veroordeelden onder deze *Lex Faurissonia,* waren chemisch-ingenieur Vincent Reynouard en computertechnicus Remi Pontier; zij kregen draconische boetes en moesten 'schadevergoeding' betalen aan joodse organisaties, alsmede proceskosten. Ook hun burgerrechten werden ingetrokken, zodat zij geen overheidsfunctie meer kunnen bekleden. *Terreurwetten* tegen hen, die gefundeerd opkomen voor *waarheid.*

Dit is echter voor de *Hogepriesters van de Haat en de Vijanden van Vrije Meningsuiting* niet genoeg. De beruchte Ligue Contre Racisme et Antisemitisme (LICRA) dringt er bij de Franse regering op aan dat verdachten in de rechtszaal niet langer hun standpunten mogen verdedigen. Dit met de verwachting, dat dit in de praktijk wordt doorgetrokken tot andere, aan 'haat' te koppelen, zaken. Een Franse rechter liep zelfs al voor die muziek uit, door aan het begin van een 'rechtszaak' te bepalen dat het woord 'gaskamer' verboden was.

Men kan deze wetgeving en de toepassing ervan zien als voorproef van wat ons te wachten staat als de VS (en daarna Europa) 'anti-haat' wetgeving onder valse voorwendselen door de parlementen loodsen.

Wat te denken van *'verheerlijken van het Nationaal Socialisme', 'beledigen van de doden'* of *'minimaliseren van de misdaden van de nazi's'*?

Wetten tegen 'aanzetten tot haat' zijn nog dubbelzinniger en angstwekkender. Ze gaan uit van een onmenselijk *a priori,* namelijk *haat* als strafbaar feit. *Haat* behoort echter, evenals *Liefde, verdriet, berouw, enz.* tot de elementaire aangeboren affectieve eigenschappen welke een mens tot mens maken. *Haat* verbieden is onmogelijk en even dwaas en immoreel

als *liefde* verplichten. Dat te willen is *mensvijandig* tot in de allerhoogste graad. Dat invoeren leidt noodzakelijk tot *willekeur en terreur*. Elke toepassing daarvan kan slechts selectief en *onjuist* zijn. Men kan onmogelijk weten wat daaronder valt of zal gaan vallen en waar grenzen zullen worden getrokken.

Als 'aanzetten tot haat', strafbaar wordt gesteld, kan dat alleen *selectief* en is het *onmogelijk* dat te bewijzen. Het introduceert *selectieve veroordelingen zonder bewijs,* een afschuwelijke post-Kafkaïaanse aberratie.

Als *anti-haat* in de strafwet wordt opgenomen kan *niemand* nog weten of en wanneer hij strafbaar is en is elke objectieve verdediging uitgesloten. Bewijs, en dus waarheid, zijn niet langer relevant. Daarvoor treden onwaarheid, angst, chantage, morele terreur en *de facto* dictatuur en willekeur in de plaats. *Een heilloze weg,* met de bizarre anti-revisionistische wetgeving ingezet en met de in voorbereiding zijnde *anti-haat Wetgeving* op weg naar de totale slavernij.

Wetten daarop gebaseerd overstijgen zelfs die van 'anti-Sovjet gedrag', 'parasitisme', 'vijand van het Volk', etc., onder het communisme.

In de Verenigde Staten is dit soort vage strafgronden terecht nog ongrondwettelijk, maar gezien de invloed van de 'Neo-cons' op de regering binnenkort ook daar niet meer.

Vervolging van 'Holocaustontkenners' is naar de normen van de vervolgers zelve ook *racistische* vervolging: *alleen niet-joden* worden aangeklaagd, meestal door joodse of joods beïnvloede groeperingen. Van de talrijke prominente joodse 'Holocaustovertreders' (o.a. Arno Meyer, Norman Finkelstein, J.C. Burg, enz.) is nimmer iemand aangeklaagd. Dit geeft het begrip 'jodenvervolging' in deze tijd een diametraal andere betekenis: het staat anno nu voor vervolging van niet-joden *door joden* wegens 'antisemitisme' of 'Holocaustontkenning'.

Langzamerhand dringt het besef door dat de vervolging van Holocaustrevisionisten een smet is op de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van wetenschap, de democratie en de Universele Mensenrechten. Het publiek is niet achterlijk en begrijpt veel beter dan het Holocaustcorrecte establishment dat dit in strijd is met de alom gecelebreerde Westerse Democratische vrijheden. Wil die geloofwaardig blijven tegen de aanvallen op de democratie en het religieus fanatisme van de Middeleeuwse Islamitische wereld, dan dient men zo snel mogelijk afstand te nemen van de verfoeilijke Holocaustvervolging.

Specifieke wetten tegen 'Holocaustontkenning' bestaan thans in:

Oostenrijk, België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Hongarije, Israël, Litouwen, Luxemburg, Polen, Spanje, Slowakije, Tsjechië en Zwitserland. In Engeland, Tsjechië en Nederland zijn wetten in voorbereiding.[322]

Landen die (nog) geen specifieke Holocaustwetgeving hebben, maar revisionisten vervolgen onder *valse voorwendselen* als 'haat', 'racisme', 'beledi-

ging', enz., zijn o.m. Australië, Canada, Denemarken, Finland, Engeland, Nederland, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Portugal, Spanje.

Beruchte anti-revisionistische wetten zijn:

Frankrijk: Wet *Fabius-Gayssot* van 14 juli 1990 (*Quatorze Juilliet,* Dag van de Vrijheid!), genoemd naar de indieners, de extreem rijke 'socialistisch'(!) joodse politicus Laurent Fabius en de communist Jean-Claude Gayssot, die het tot misdaad maakten arbitraire vonnissen zoals in 1946 door het IMT uitgesproken, *te betwisten*[!]

Frans-joods 'socialistisch' miljardair, minister en Israël-firster Laurent Fabius.

Als voorwendsel werd gebruikt de schennis van enkele joodse graven op 10 mei 1990 in het plaatsje Carpentras, door dronken vandalen, waarvan op hun proces, 7 jaar later, werd gezegd dat het 'neo-nazi's' waren. Het voorval kreeg direct nadat het plaatsvond massieve media-aandacht en leidde tot een georchestreerde demonstratie in Parijs van 200.000 mensen, vooropgegaan door Mitterand en alle kopstukken van joods en politiek-correct Frankrijk. Uiteraard had het revisionisme met dit minderwaardige zinloze incident helemaal *niets* van doen.

Door een combine van invloedrijke joodse groepen en linkse politici werd wangedrag van enkele zieke geesten geïnstrumentaliseerd tegen 'Holocaustontkenning' en – met het oog op het succes van hun politieke vijand, Le Pen – op één lijn ook 'racisme' strafbaar gesteld. De Israëlische anti-revisionismewet van juli 1986 stond model voor deze Franse wet.[323]

Deze schandelijke wet verbiedt ter discussie stellen van 'de Shoa', 'Zes Miljoen' joodse nazi-slachtoffers en bestaan van 'gaskamers'. Franse historici, wetenschappers en rechters weten dus, waaraan zij zich sindsdien moeten houden om hun lucratieve postjes niet te riskeren!

Niemand herinnert zich nog wat twintig jaar geleden een paar beschonken randdebielen in Carpentras deden, maar het incident effende de weg voor invoering van een Wet die de Vrijheid van Meningsuiting en Vrij-

heid van Wetenschap tot in lengte van jaren voor miljoenen mensen beknot en duizenden eerlijke burgers in gevangenissen doet belanden.

Enkele prominente ***slachtoffers:*** In november 2000 werd historicus *Dr. Serge Thion,* 58 jaar *ontslagen* bij het Nationaal Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek (CNRS). Thion schreef wetenschappelijke artikelen en boeken, waaronder *Historische waarheid of Politieke waarheid?* [324]

Vincent Reynouard, 31 jaar en vader van 3 kinderen werd ontslagen als leraar wiskunde. Bepaalde collega's hadden op de radio over zijn revisionistische opvattingen gehoord en eisten zijn ontslag.

Op 4 december 2006 moest *Jean-Louis Berger,* leraar Frans en Latijn, 55 jaar en vader van drie kinderen, voor een tuchtcollege verschijnen. Inmiddels is hij ontslagen en hem de bevoegdheid tot lesgeven ontnomen.

Robert Faurisson ontving in 2001 van onderzoeksrechter Michel Favre uit het Zwitserse Fribourg een schrijven van een vonnis waarin hij schuldig werd verklaard aan overtreding van de Zwitserse anti-revisionisten wet en hij veroordeeld werd tot één maand onvoorwaardelijke gevangenisstraf wegens een revisionistisch artikel. Een artikel van hem was een jaar eerder verschenen in een brochure uitgegeven door *Vérité et Justice.*[325]
Faurisson had nooit bericht ontvangen dat de zaak diende. De onderzoeksrechter had hem noch in kennis gesteld, noch ergens over ingelicht, noch gedagvaard, noch gehoord. Hij had hem vanuit een kantoor in een ander land *per brief veroordeeld.*
De volgende dag zond Faurisson een aangetekende brief aan Favre met de volgende inhoud:

> *Ik ben nimmer op de hoogte gesteld, noch door u, noch door enige juridische instantie in uw land, van wettelijke vervolging tegen mij.*
> *Ik merk dat u in de beslotenheid van uw kantoor, zonder mij te hebben gehoord, mij hebt veroordeeld tot een gevangenisstraf van een maand en betaling van 230 Zwitserse Francs 'kosten van het geding'.*
> *Uw vonnis van 15 juni 2001 werd gisteren, 19 juni, bij mij bezorgd.*
> *Ik ben bereid mijzelf ter beschikking te stellen van het Parket te Fribourg voor de tenuitvoerlegging van mijn straf.*
> *Stelt u mij zo spoedig mogelijk in kennis van de plaats en datum van mijn opsluiting.*
> *Ik ben erop gebrand – indien mogelijk – uw gezicht te zien.*
>
> Vichy, Frankrijk, woendag 20 juni 2001.

Sommigen zullen verbaasd zijn over deze manier van veroordelen. Zij zijn zich er echter niet van bewust dat als het erom gaat mensen te vervolgen die de toorn van joodse of zionistische organisaties hebben opgeroepen, de regels van wet en recht niet meer gelden.
Faurisson stuurde rechter Favre ook een brief, waarin hij schreef niet van plan te zijn in beroep te gaan tegen het 'vonnis', maar bereid te zijn zich bij het Parket te melden om zijn straf uit te zitten.
Als hij in beroep zou gaan en voor een Zwitserse rechtbank zou verschijnen, zou hij dezelfde behandeling hebben gekregen als eerder de

Zwitserse revisionist Jurgen Graf: eerst zou worden opgemerkt dat elke verdediging van revisionistische aard een herhaling van de overtreding zou zijn; dan dat zijn advocaat alleen procedurekwesties en verzachtende omstandigheden naar voren mocht brengen; tenslotte dat elke *getuige* die substantiële zaken – historisch of technisch – naar voren brengt, door het Openbaar Ministerie zal worden vervolgd.

Graf's proces eindigde met een veroordeling en 12 à 15 maanden gevangenisstraf, plus de kosten van het proces en bijkomende boetes. Zich beroepen op zijn Franse nationaliteit zou voor Faurisson zinloos zijn: de Franse autoriteiten zouden uit angst het Sanhedrin te mishagen met de Zwitsers samenwerken, zoals Nederland bij de kwestie over de echtheid van het 'dagboek' van Anne Frank (onder de *joodse* Officier van Justitie Velleman, berucht door de geflopte vervolging van Gretta Duisenberg, het debacle van Verbeke's uitlevering aan Duitsland, de Gregorius Nekschot-misser, de Wilders-affaire *and soon to come more*).

De bejaarde Faurisson had noch tijd, noch geld, noch lust in alweer een nieuwe juridische *farce*.

De Zwitserse rechter merkte in zijn 'vonnis' op dat bestraffing of berouw van de veroordeelde niet kon worden aangenomen. Daarin had hij groot gelijk: misschien wist hij dat Faurisson na tien aanslagen op zijn leven en een eindeloze reeks veroordelingen, arrestatiebevelen, politie-invallen, huiszoekingen, beroepsverbod en media-smaad, vastbeslotener was dan ooit te zullen volharden zijn revisionistisch gelijk.

Noam Chomsky, de bekende Amerikaans-joodse geleerde schreef naar aanleiding van Faurisson's eerste veroordeling in Frankrijk:

> *"Hij werd voor het gerecht gesleept en veroordeeld wegens 'geschiedvervalsing', waarbij voor zover mij bekend, het Westen voor het eerst de bekende Stalinistisch-fascistische doctrine toepaste dat de Staat het recht heeft historische waarheid te bepalen en zij die daarvan afwijken te veroordelen."*

Bruno Gollnisch, voormalig professor in de rechtsgeleerdheid aan de Universiteit van Lyon en lid van het Europese Parlement is in 2008 veroordeeld tot 5 maanden voorwaardelijke gevangenisstraf en een boete van 5.000 Euro omdat hij *pleitte voor vrije discussie over 'de Holocaust'.* Bovendien is hij 5 jaar zijn bevoegdheid tot lesgeven kwijt (*Berufsverbot*). Hoewel hij als Europarlementariër Parlementaire onschendbaarheid genoot, heeft de EUSSR dit onder pressie van de zionistische lobby opgeheven, daarmee de weg vrijmakend voor vervolging.[326]

België: *Negationistenwet.* Stelt maximaal 1 jaar gevangenisstraf op 'Holocaustontkenning', met heimelijk opgenomen (art. 3) een inclusieve tienvoudig ernstiger vorm van sanctie en eerroof, nl. ontzegging uit alle Burgerrechten, hetgeen een ketter voor tien jaar beroofte van staatsburgerschap, paspoort, pensioen, recht op uitkering, medische zorg, kiesrecht, enz. Dit deed een Belgische *Bloedraad* de 64-jarige uitgever en vreedzaam burger Siegfried Verbeke aan. De wet van 23 maart 1995 tot bestraffing

van *ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd.* Let op: *is*. Het zegt dus letterlijk dat '*de* Holocaust' een *niet te betwisten feit is!* Mogen de voor die vervolgingen verantwoordelijken van de Nieuwe Inquisitie hun straf – aan deze of gene zijde – niet ontlopen.
Hoeveel beter zou het zijn, als deze zelfvoldane intellectuele domkoppen in deze tijd van *uitstervend geweten* hen die kiezen voor *geweten* zouden *steunen*, inplaats van in gevangenissen smijten.

De bewustzijnsvernauwing in België m.b.t. het omarmen van (positieve) discriminatie ten faveure van groepen – in dit geval joden – gaat zover, dat in januari 1999 een wijzigingsvoorstel van de Grondwet werd aangenomen tegen 'racisme en xenofobie'. Dit, terwijl strafbaarstelling van een psychosomatische afwijking ('fobie' = *angstbeklemming*) behalve *krankzinnig* ook een *misdaad* tegen de menselijkheid betekent.

Een andere waanzinnige discrepantie in deze toch zo korte wettekst is het woord *minimaliseren.* Dat is strafbaar, hoewel niemand in rede of logica kan bepalen wat 'minimaliseren' wel of niet is. Willekeur dus en wel van een blatant onrechtvaardig niveau als de andere kant van dat scala, 'maximaliseren' (overdrijven, liegen, enz.), volstrekte immuniteit geniet.

Als gerechtigd tot het doen van aangiften wordt in deze schandelijke Wet met name genoemd *'Het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding',* een naar zelfrechtvaardiging strevend, door de Belgische staat opgericht en gefinancierd ideologisch *Ministerie van Waarheid.*[327]

Oostenrijk: De meest rabiate Holocaustvervolging vindt plaats in het 'Gemüdliche' Oostenrijk. Daar bestaat het *'Verbotsgesetz'*, (StF: StGBl. Nr. 13/1945, §§3a – 3g) een Wet uit 1945(!), verzwaard en uitgebreid in 1992. Maximumstraf op 'Holocaustontkenning': *20 jaar.* (Oostenrijk kent immers geen brandstapel of doodstraf). **Je reinste *politieke vervolging.*** Deze politieke wet werd door de toenmalige provisorische regering op 6 mei 1945 ingevoerd, één dag na de bevrijding en is *eeuwig* van kracht (tot eind 99999999 om precies te zijn).[328] Hoezo 'Duizendjarig Rijk'?
Een kritisch historicus als de Brit David Irving, die in zijn eigen beschaafde land niet wordt vervolgd, wordt in het middeleeuwse Oostenrijk wegens veronderstelde gedachtencriminaliteit 18 jaar na een 'Holocaustontkennende' uitspraak alsnog nietsvermoedend door de Gedapo uit een collegezaal geplukt en tot 30 maanden gevangenis veroordeeld.

Wolfgang Fröhlich, technicus en specialist in ontluizingsgaskamers, werd *later* in zijn vaderland Oostenrijk veroordeeld tot in totaal *elf jaar* gevangenisstraf omdat hij getuigde dat het technisch onmogelijk was in de zgn. Nazi gaskamers mensen te vergassen.

Een andere revisionist, Gerd Honsik, 15 jaar geleden uit Oostenrijk naar Spanje gevlucht, is dankzij de *willing executioners* van de Europese Holocaustmaffia na twee eerdere Spaanse weigeringen in 2008 alsnog naar

Oostenrijk gedeporteerd en daar – hoewel hij nooit een crimineel delict beging – in 2009 'veroordeeld' tot vijf jaar gevangenisstraf. Een verzoek om clementie vanwege zijn leeftijd en een ernstige nieraandoening werd terzijde geschoven. Op zijn in Spanje niet strafbare internetpublicaties over 'de Holocaust' staat in Oostenrijk twintig jaar gevangenisstraf, maar justitieel crapuul daar weet dat hij zo lang niet meer te leven heeft en koos vooralsnog uit opportunistische motieven voorlopig nog voor vijf jaar, *subsidiair levenslang*. In de zionistisch onderhorige media werd over het 'proces' bericht dat de openbare aanklager "herhaaldelijk Honsik's verzoeken on bewijsmateriaal te leveren, afwees". Je moet maar durven.

Dit soort schandelijke Oostenrijkse praktijken leidden tot protesten over de hele wereld. De Amerikaanse schrijver J.P. Bellinger, auteur van o.a. *Himmlers Death* gaf als reactie:

> *Aan hen die het aangaat:*
>
> *Ik wil u enkele vragen stellen over de Oostenrijkse Wet.*
>
> - *Heeft Oostenrijk een wet die minimaliseren of ontkennen van de moord op vele tientallen miljoenen blanke Christenen door de hand van hoofdzakelijk joodse communisten in Oost-Europa gedurende de periode 1918-1980 strafbaar stelt?*
> - *Kunt u mij uitleggen wat het is, dat 'de Holocaust' zo heilig maakt, dat strafwetgeving nodig is om die te beschermen tegen open onderzoek en revisie?*
> - *Overweegt Oostenrijk joodse historici als Arno Meyer, die eveneens de JHV ter discussie stelt en afwijkende opvattingen publiceert, te arresteren en vervolgen?*
> - *Bestraffing van mensen die vrijelijk hun legitieme mening geven is anti-democratisch, een bewijs van ANGST en gebrek aan vertrouwen in het eigen vermogen de research en het bewijs van dissidente historici als David Irving en Germar Rudolf te weerleggen.*
> - *Die vervolgingen schaden de Oostenrijkse natie, terwijl de pogingen vrijheid van gedachte en vrijheid van onderzoek te onderdrukken vrijwel zeker als terugslag zullen geven dat steeds meer mensen de JHV gaan betwijfelen. Men kan daarop wachten want dit heeft al veel te lang geduurd. Oostenrijkse wetgevers zouden zich moeten realiseren dat ter discussie stellen van elementen van de holocaust niet hetzelfde is als 'ontkennen' van de holocaust, hetgeen in wezen een zaak van definitie is. Bovendien mag ter discussie stellen van welke historische gebeurtenis ook nooit leiden tot wetgeving die rigide geloofsonderwerping en conformiteit afdwingt.*
>
> *Of, zoals Charles Dickens zei: 'Als dat is wat de wet wil, dan is die wet waardeloos'.*[329]

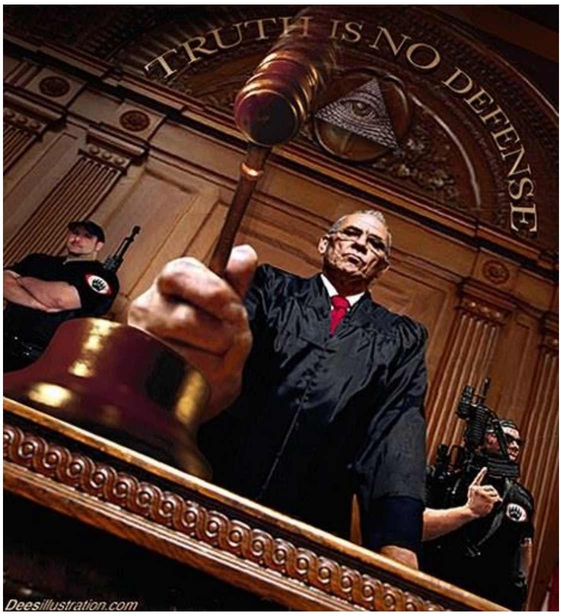
Racistische vervolging dus, die Europese neo-Jodenvervolging.
Verder commentaar op Oostenrijk is hiermee overbodig.

Duitsland: *'Lex Auschwitz',* §§ 130,131,185,189 StGB. De politiek/criminele revisionistenvervolging in het huidige Duitsland bewijst het democratische en justitiële failliet van deze ooit hoogstaande natie. Daar heerst thans ***politieke vervolging, Kafka en Orwell voorbij!*** De Holocaustvervolgingswetgeving werd op influisteren van Israël daar zodanig gewijzigd dat nu ook *Waarheid* niet langer meer als verdediging in aanmerking wordt genomen. In Duitsland is 'Holocaustontkenning' een

door 'het systeem' gecreëerde politieke misdaad, waarop behalve maatschappelijke vernietiging, vijf jaar gevangenisstraf staat.
Een gewetensvolle Duitse rechter, D. Frank Fahsel, schreef op 9 april 2008 in de *Süddeutschen Zeitung:*[330]

> *"Ik was van 1973 tot 2004 Rechter bij het Landesgericht Stuttgart en heb in die tijd even ongelooflijke als ontelbare, door het Systeem georganiseerde Rechtenschendingen en Rechtsverdraaingen meegemaakt, die niet waren/zijn aan te vechten, omdat ze systeemconform zijn. Ik heb ontelbare Rechters en Officieren van Justitie meegemaakt, die men eenvoudig 'crimineel' kan noemen. Zij waren/zijn sacrosanct, omdat zij handelen naar de Orde van de Mufti en door het Systeem worden gedekt. Bij Justitie tegen zulke collegae optreden is onmogelijk, omdat het Systeem zich daartegen beschermt door consequente manipulatie. Als ik aan mijn beroep terugdenk (ik ben gepensioneerd), dan bekruipt mij een diepe minachting voor mensen zoals ik.*

Ontlastend bewijs mag in dat soort schandelijke processen niet worden ingebracht omdat dat eveneens 'ontkenning' is; het leidt tot een nieuwe strafklachten, niet alleen tegen de 'verdachte', ook tegen zijn advocaat.
Gelukkig maar, is men hierbij geneigd te denken: als Waarheid niet meer vrij pleit en *verdediging verboden* is, is bewezen dat het Holocaustverhaal onbewezen is en zijn alle 'Holocaustvonnissen ***van nul en gener waarde***.

Europa 2011: *Waarheid pleit niet meer vrij.*

Echter, het verbod om tegenbewijzen aan te voeren maakt dit tot Geloofsvervolging, Kettervervolging, met rechters als handlangers: *dodelijk* voor Waarheidsvinding.

In *Duitsland* werden, veelal op instigatie van joodse en linkse organisaties, tussen 1994 en 1999 meer dan 62.000 mensen wegens gedachtecriminaliteit strafrechtelijk vervolgd. In 2005 maar liefst 15.361 maal.[331] (Vergelijk: *Rusland* in 1999 4(!), in 2000 *10*, in 2003 *20*.[332] Niettemin matigen de EU/Duitsland zich aan Rusland de les te lezen over Vrijheid van Meningsuiting en Mensenrechten!)

De waanzin blijkt uit een vergelijking met China: ook dat land heeft wetten die zaken strafbaar stellen die elders niet strafbaar zijn. Veel Chinezen leven verspreid over de wereld. Niettemin zal geen Chinees na overtreding van Chinese wetten door een ander land aan China worden uitgeleverd, laat staan als hij een staatsburger van dat land is. Dat gebeurt echter in de EUSSR wél als het 'Holocaustontkenners' betreft.

In Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk en Zwitserland is het niet alleen *verboden* te *twijfelen* aan de Joodse Versie van 'de Holocaust', men is *verplicht* erin te *geloven*. Zover zijn zelfs de nazi's nooit gegaan!

Een Duits officier van justitie kan thans de vraag stellen: "*Gelóóft u in de Holocaust, Gaskamers en Zes Miljoen ....?*" Als het antwoord 'nee' is, kan een rechter iemand *vijf jaar* opsluiten in Stuttgart-Stammheim, de beruchte Duitse terroristengevangenis.

Het overkwam Günther Deckert, conrector en leider van de NPD, die op een congres een toespraak van Fred Leuchter had vertaald.

Günther Deckert

De heersende wetgeving was voor de Duitse 'Joodse Raad' niet wraakzuchtig genoeg en werd daarom op hun initiatief in 1994 verder aangescherpt, waardoor nu ook op *niet geloven* van de JHV 5 jaar gevangenisstraf staat. Deckert was onder de oude wet veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf. Na kritiek van de 'Joodse Raad' op het vonnis (wat tot het vertrek van twee rechters rechters leidde! [333]) eisten zij verscherping van de wet, hetgeen in recordtijd door de Bundestag werd gejaagd (de beruchte *Lex Auschwitz*). Deckert, aldus ingehaald door een nieuwe wet, moest voor hetzelfde 'vergrijp' opnieuw terechtstaan. In de hedendaagse jodenvervolgingspraktijk zijn universele juridische grondrechten als *Non bis in Idem* evenmin van kracht. Dat rechtsprincipe is *niets meer waard.* Een beruchte Mannheimse Inquisiteur, ene Heiko Klein, bij wie men zich realiseert dat de term 'minachting voor de rechtbank' niet uit de lucht is komen vallen, kon het zich met de nieuwe wet in de hand mak-

kelijk maken en vroeg aan het begin van dat tweede proces *"Gelóóft u aan de Gaskamers?"* Deckert antwoordde, Nietzsche citerend: *"Geloven is verlangen niet te willen weten: Ik wil weten."* Uitspraak: twee jaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf, uit te zitten in Stuttgart-Stammheim.[334]

De rechtbank besefte in haar politiek-correcte waan niet, dat door die vraagstelling van de aanklager toe te staan, ze zichzelf degradeerde tot een Middeleeuwse Geloofsrechtbank, een *Inquisitio haereticae pravitatis,* rechtbank tegen niet-gelovers dus, vroeger *De Inquisitie.*

Dit is de huidige realiteit bij de protectie van joodse mythen, ook al staat in de Duitse Grondwet (Art. 5): *"Ieder heeft het recht, zijn mening in woord, geschrift en beeld vrij te uiten en te verspreiden en zich uit algemeen toegankelijke bronnen ongehinderd te informeren. Censuur vindt niet plaats."* Grondwet? …. *niets meer waard.* Mensen als uitgever Udo Walendy en Günter Deckert worden in het democratische Duitsland echter kapotgemaakt door justitiële terreur, Stalinisten gelijk. Helaas overkomt dit *tienduizenden* anderen, naamlozen, waarvan ik hier *Studiendirektor* Ernst Günter Kögel noem, een 82-jarige gepensioneerde conrector, die in 2005 voor de *derde keer* in de gevangenis werd opgesloten, nu voor *15 maanden,* omdat hij publiekelijk blijft aandringen op vrije meningsuiting over o.m. 'de Holocaust'. Alleen wie voor *waarheid* vecht, brengt zulke offers!

Toch staat in de beoogde Europese grondwet: *"Discriminatie, in het bijzonder wegens… politieke en andere opvattingen … is verboden".*[335] Ook dat zal blijken onder de hedendaagse jodenvervolging …. *Niets meer waard te zijn.*

Het kan, nee, het *is* nog erger: de Duitse Bundestag nam op 11 december 2003 een motie aan waarin letterlijk wordt verklaard dat "antisemitisch *denken*, spreken en handelen geen plaats heeft in Duitsland." Let wel, ook 'anti-semitisch' *denken* is daar dus strafbaar! Zonder dat ook maar een poging wordt gedaan te verklaren wat een 'semiet' is, laat staan wat 'antisemitisch' is. Dat mogen (joodse) aanklagers en collaborateurs bij justitie bepalen. Nieuwe Inquisitie en onderworpenheid aan zion in *optima forma.*

Vraag: ***Welke objectieve 'voorlichting' en informatie over WO II mag men verwachten in een natie waar 'Holocaustontkenning' wordt vervolgd zonder dat daartegen argumenten en feiten mogen worden aangevoerd?*** **Antwoord:** ***Geen.***

De ultieme waanzin en misdadigheid ervan wordt duidelijk door de consequenties te schetsen: Stel, u bent na 1945 geboren en komt als burger van een EG-provincie voor een rechter, die u vraagt: *"Zweert u op de Bijbel dat u in de Joodse Holocaust Versie gelooft?"* Om bestraffing te voorkomen dient u niet alleen te bevestigen dat u in de JHV *gelooft,* u moet daarmee tevens de Joodse versie van 'de Holocaust' als waar *bevestigen.*

Door verplicht te zijn iets te bevestigen waarvan u niets eens getuige bent geweest, dwingt men u tot *zelfbedrog en meineed, nog los van ontmenselijking en ont-Christening* ('Gij zult geen valse getuigenis afleggen.')

In zijn wetenschappelijke studie over cyanidesporen in 'gaskamers' van Auschwitz, bevestigde en versterkte Dr. Germar Rudolf de bevindingen van Fred Leuchter. Daarop overkwam deze onbekende maar veelbelovende doctoraalstudent van het ooit befaamde Max Planck Instituut iets opmerkelijks. Er kwam een klacht van de Joodse Raad bij het Instituut binnen, waarop de jonge doctorandus, die nooit was berispt of bestraft, op staande voet werd ontslagen. Ook werd hij aangeklaagd wegens 'Volksopruiing' (justitiële standaardleugen!) en tot 14 maanden gevangenisstraf veroordeeld; zijn onderzoek zou tot 'valse conclusies' voeren. De verdediging stelde voor daarnaar onafhankelijk onderzoek te laten doen, maar dat werd afgewezen met het argument dat 'de Holocaust' 'algemeen bekend' is. Het schijnargument 'algemeen bekend' wordt aangevoerd om forensisch-technische bewijsvoering te omzeilen. Rudolf wachtte zijn opsluiting niet af en ontvluchtte Duitsland. Het positieve van deze 'rechtspraak aan de leiband van joodse macht' is dat Dr. Rudolf zich *in het buitenland* ontwikkelde tot een gerespecteerd vertegenwoordiger van de vrije wetenschap en een geducht tegenstander van de JHV-lobby. Rudolf had met zijn excellente vakkennis het Zyklon-B gaskamerverhaal fundamenteel weerlegd. Daarom richtte de Duitse justitie, aangezet door de Joodse Raad en gedreven door angst en Duitse zelfhaat, een extra barrière op tegen objectieve bewijsvoering: men bepaalde dat om als *deskundige* te mogen getuigen de doctorandustitel niet voldoende is. Men moet daarvoor nu minimaal *doctor* zijn.[336] Reden voor deze maatregel was te voorkomen dat Rudolf, die men eerder onrechtmatig de doctorstitel onthield, voor de rechtbank zou kunnen getuigen. Dr. Rudolf voldoet (en voldeed!) in meer dan ruime mate aan wetenschappelijke criteria, ook toen hij bij het Max Planck-instituut aan zijn dissertatie werkte. Dit eens grote instituut riep blijvende schande over zich af door Rudolf op aangeven van de *'Centrale Duitse Joodse Raad'* te ontslaan, hem zijn wetenschappelijke kwalificaties te ontnemen en toegang tot de universiteit te ontzeggen.[337] Zó, vergaat het academici die *twijfels* uiten over de JHV!

Dat de Duitse Holocaust Kettervervolging hysterische vormen heeft aangenomen blijkt uit de daar gebezigde uitleveringspraktijk, waarbij iedere burger *uit welk land ter wereld afkomstig en van welke nationaliteit ook,* door zijn eigen of een andere regering daar naar toe gedeporteerd of nietsvermoedend een voet op Duitse bodem zettend, gevangengezet, berecht en jarenlang opgesloten wordt wegens 'Holocaustontkenning.

Voorbeelden zijn: Germar Rudolf (VS), Ernst Zündel (Canada), Siegfried Verbeke (Nederland), Fredrick Töben (UK).

De morele verdwazing van Beulsknechten in de zionistische vazalstaat "Duitsland" bleek uit de vervolging van de 90-jarige John Demjanjuk, eerder in Israël na een doodvonnis vrijgesproken als "Iwan de Verschrikkelijke" uit *Treblinka*) en door schorem uit de VS opnieuw aangeklaagd en uitgeleverd aan Duitse *Willing Executioners*, nu wegens *"aan-*

wezigheid" in een ander kamp: ***Sobibor.*** *Niemand* die hem daar ooit gezien heeft, laat staan hem ooit enig misdrijf heeft zien plegen, *niemand die* enig bewijs tegen hem had voor wat dan ook. Niettemin in Duitsland tot vijf jaar veroordeeld wegens vermoedelijke *'aanwezigheid'* in Sobibor!
Demjanjuk was een Oekraiens krijgsgevangene, die *als* hij al in Sobibor was, deed wat *tienduizenden joden* daar en elders deden: werken voor de Duitsers ***om zijn leven te redden. Net zoals de joden van de Joodse Raden, de 'Joodse Politie', de 'Sonderkommando's' in crematoria, op 'selectieperrons', in 'gaskamers', joodse Kapo's, kampartsen, enz. Niemand van hen is door de handlangers van eigentijdse joodse racisten veroordeeld!***
Deze keer was de voornaamste 'getuige' een 82-jarige jood, Thomas Blatt, die Demjanjuk zelf nooit gezien heeft en zei *"zich de gezichten van zijn eigen ouders niet meer te herinneren".* Hij was de 'getuige' die na de oorlog over 'gaskamers' in Sobibor stelde: *"We hoorden het loeiende geluid van de generator die de* onderzeebootmotor *startte."* (Alle onderzeebootmotoren voor en in WO II waren *Diesels,* waarmee *niet vergast kan worden*).

Hoe kan het dat het naoorlogse Duitsland van alle naties de meest rabiate vervolger van Duitse militairen, revisionisten, enz. is en het loochenen van hun eigen geschiedenis en voorouders tot obsessie heeft gemaakt? Het naoorlogse West-Duitsland, zetelend in Bonn, was – evenals het nu verenigde Duitsland – geen legale staat. Er is met Duitsland tot op de dag van vandaag geen Vredesverdrag gesloten en volgens deskundigen Internationaal Recht heeft het als staat geen legale basis. Het door de Geallieerden na de oorlog geïnstalleerde West-Duitsland was verplicht te functioneren onder deels nog steeds *geheime* Geallieerde voorwaarden. De nieuwe Duitse overheid moest om haar 'legitimiteit' te verwerven en te behouden haar Nationaalsocialistische verleden demonstratief verketteren, conform de eerdere Geallieerde propaganda. Elke verdediging of nuancering daarvan zou worden beschouwd als disloyaliteit aan de Geallieerde machten en de opbouw van het vernietigde land in gevaar brengen. Bovendien waren verkettering en conformiteit aan Geallieerde dogma's voorwaarde om in de internationale gemeenschap te worden opgenomen.

Dat is de ook reden waarom alleen al in het jaar 2000 in Duitsland *15.367* (u leest het goed) mensen werden vervolgd en veroordeeld wegens gedachtencriminaliteit, een aantal dat steeds groter wordt.[338]
Duitsland treedt in de EUSSR steeds meer naar voren als onderdrukker van Vrijheid van Meningsuiting. Duitsland ziet zich als leider in de trend om deze verfoeilijke en onacceptabele knevelwetgeving aan de rest van de lidstaten op te dringen. Haar aan Judea ondergeschikte regeringen vervullen in Europa daarin een Judasrol.

Zo is daar op 7 juni 2008 een wetsvoorstel aangenomen om *"In de strijd tegen het terrorisme voortaan online computers van particulieren te mogen*

doorzoeken en de politie woningen in de gaten mag houden met videocamera's." Wie meent dat dit tegen Moslim- of anderssoortige 'terroristen' gebruikt zal worden, is net zo dom en naïef als waarvoor de krachten achter die maatregelen hem houden.

Wie meent dat 'rechtspraak' in Duitsland tegenwoordig op hetzelfde niveau opereert als die in andere beschaafde Westerse democratieën, maakt een enorme vergissing. Zo is in Duitsland geen gewoonte om rechtbankverslagen op te maken zodat naderhand *niemand in staat is* te achterhalen of te controleren wat er door aanklagers, rechters en verdachten naar voren is gebracht. Ongelooflijk, maar waar!

Het Duitse 'recht' is sinds WW II geknecht door de voormalige bezettingsmachten, juridisch geïnstrumentaliseerd in Artikel 7.1 van het zgn. *Uberleitungsvertrag* uit 1954, dat bepaalt:

> *Alle vonnissen en beslissingen in strafzaken tot heden door gerechtshoven en juridische autoriteiten van de Drie Bezettingsmachten of één van deze in Duitsland genomen, blijven in alle opzichten volgens Duits recht legaal effectief en geldig en dienen overeenkomstig door de Duitse gerechtshoven en autoriteiten te worden behandeld.*[339]

Tot op de dag van vandaag bestaat geen Vredesverdrag met Duitsland, zodat deze entiteit formeel-juridisch nog altijd in oorlog is met de bezetters. Dat, en de in 1949 en 1954 gesloten 90-jarige geheime Verdragen geven de VS en haar bondgenoten ruime mogelijkheden Duitsland hun wil op te leggen.[340]

Zij die van de officiële, uit 1945 stammende ideologie afwijken worden daarom door (juist!) 'Duitse' rechtbanken vervolgd en veroordeeld tot draconisch gevangenisstraffen, zoals onder duizenden anderen bijvoorbeeld de in alle opzichten schandelijke en illegale veroordelingen van *Germar Rudolf, Ernst Zündel* en *Fredrick Töben.*

Rudolf vluchtte om de gevangenis te ontlopen eerst naar Engeland en toen zijn niet-aflatende vervolgers ook daar complices vonden, naar de VS. Hij trouwde daar, kreeg het Amerikaanse staatsburgerschap en meende veilig te zijn.

Middels illegale uitleveringstrucs werd hij echter in de VS gevangengezet en uitgeleverd aan Duitsland. Daar werd hij, zoals de bedoeling was in een schijngericht tot 3,5 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Uitgever Ernst Zündel, als kind naar Canada geëmigreerd en meer dan 50 jaar Canadees staatsburger, trouwde eind jaren '90 met de Amerikaanse Dr. Ingrid Rimland en verkreeg toen de Amerikaanse nationaliteit. Op grond van een formaliteit – hij zou zich niet op tijd hebben gemeld bij de Vreemdelingenpolitie – werd hij eerst aan Canada uitgeleverd, waar hij zonder proces twee jaar onder onmenselijke omstandigheden gevangen zat: 's winters in zijn cel bevroor, niet werd toegestaan een stoel te hebben, geen kussen, volkomen rechteloos, voortdurend rectale onderzoeken te verduren had, evenals – op de vloer liggend – intimidatie door honden die hem bekwijlden. Daarna werd hij aan

Duitsland uitgeleverd om voor een Bloedraad te verschijnen. Inmiddels zit hij na een 'proces' dat die naam niet verdient, een gevangenisstraf van 5 jaar uit temidden van criminelen, drugshandelaars en geweldplegers, zonder aftrek van de 2 verschrikkelijke jaren in Canada.
Een interessante verklaring voor de *rabiate* Holocaustvervolging in de 'Bondsrepubliek' Duitsland geeft advocaat Horst Mahler, eertijds bekend om zijn verdediging van extreem-*linkse* verdachten van de 'Rote Armee Fraktion', thans voor 12 jaar in een Duitse gevangenis geworpen wegens 'Holocaustontkenning'.[341] Hij schreef direct na zijn veroordeling in februari 2009 – wat bij zijn 73-jarige leeftijd gelijk staat aan de *doodstraf*:[342]

> In 2001 werd ik als advocaat gevraagd een patriottisch artiest te verdedigen, Frank Rennicke, die door een lagere rechtbank was veroordeeld en gestraft wegens 'Holocaustontkenning'. Mijn antwoord was: "Natuurlijk zal ik je verdedigen!"
>
> Om dat te kunnen, was het nodig alle feiten, bewijzen en veronderstellingen over 'de Holocaust' te onderzoeken.
>
> Dit was de uitkomst van mijn onderzoek:
>
> *Er is geen ondersteunend bewijs voor de fantastische beschuldigingen van 'de Holocaust!'*
>
> *Er zijn alleen verkondigingen van het Overwinnaarstribunaal in Neurenberg die inhouden dat 'het' gebeurde en voldoende was 'onderzocht'."*
>
> Met de gebruikelijke *gotspe* zegt onze vijand ons: *"Geen andere gebeurtenis in de geschiedenis is zo grondig onderzocht als de Holocaust."* (Dezelfde *gotspe* leidt tot de claim dat de enorme hoeveelheden insecticide die de Duitsers voor de gezondheidszorg van gevangenen produceerden, gebruikt werden om joden mee te vermoorden!)
>
> *Als we alle werkelijke feiten onderzoeken, ontdekken we dat het één grote leugen is.* Gruwelpropaganda, die 65 jaar na de Duitse nederlaag nog wordt verspreid.
>
> Dat het serviele Bundesgericht (Hoge Raad) zegt dat duizend 'ooggetuigen' het 'bewezen feit' ondersteunen, is eveneens een aperte leugen.

Mahler zei na zijn veroordeling o.m.: *Duidelijk bevinden we ons in de situatie waarbij wij maar moeten wegrotten als we niet capituleren voor de Grote Leugen. Wat er met mij ook gebeurt – ik kan alleen maar zeggen wat onze Verlosser zei in het Evangelie van Mattheas:* Wie zijn kruis niet draagt, is Mij niet waardig!

Over de huidige schandelijke en misdadige justitiële gewetensvervolging in Duitsland, kan een lijvig Zwartboek worden geschreven. Hopelijk gebeurt dat, als de Duisternis van deze tijd zal zijn opgetrokken.

Zwitserland: § 216 bis StGB tegen 'Rassendiscriminatie'. Ook Zwitserland verschuilt zich achter *leugens* om revisionisten te vervolgen. Zij worden op grond van die Wet uit 1995 vervolgd als 'racisten'.

Op het laatste moment breidde het parlement de tekst ervan heimelijk uit met een 'delict' dat niets met rassendiscriminatie te maken heeft, nl. tegen ieder die een volkerenmoord ontkent. De verwording waartoe dit leidt blijkt uit het feit dat terwijl de wet spreekt over 'Volkerenmoord', in de aanklachten altijd 'de Holocaust' wordt gebezigd.

Een voorbeeld van verwording is de getuigenverklaring van Wolfgang Fröhlich tijdens het proces tegen de Zwitserse revisionist Jurgen Graf (15 maanden gevangenisstraf en 18.000 Zwitserse Frank boete wegens 'racisme' voor onderzoek naar 'de Holocaust' in Russische archieven, het publiceren van de uitkomsten daarvan en een boekje *Over de Ondergang van de Zwitserse Vrijheid*).

Fröhlich is een Oostenrijks ingenieur en expert in procestechniek en gasapplicaties. Hij getuigde op Graf's proces dat hij talloze vergassingen had uitgevoerd op het gebied van ongediertebestrijding en besmettelijke microben. Op de vraag van openbare aanklager Aufdenblatten of naar zijn mening massavergassingen met Zyklon-B mogelijk waren antwoordde *getuige-deskundige* Fröhlich: *"Nee."*

> **Aufdenblatten:** *"Waarom niet?"*
>
> **Fröhlich:** *"Het insectenbestrijdingsmiddel Zyklon-B is blauwzuur (HCN) opgenomen in korrelvormig substantiemateriaal. Het verdampt door contact met de lucht. Het verdampingspunt van HCN is 25,7 °C. Hoe hoger de temperatuur, hoe sneller de verdamping. De ontluizingsruimten waarin Zyklon-B in nazikampen en elders werd toegepast waren 30 °C en warmer, zodat het blauwzuur snel uit de korrels kon verdampen. Echter, in de half ondergrondse lijkenruimten van Auschwitz-Birkenau, waarvan getuigen zeggen dat massavergassingen met Zyklon-B plaats vonden, waren de temperaturen veel lager. Ook als men de lichaamswarmte van de veronderstelde slachtoffers mede in beschouwing neemt, zal de temperatuur niet boven de 15 °C zijn uit gekomen, zelfs niet in de zomer. Daardoor zou het talloze uren hebben geduurd alvorens het blauwzuur zou zijn vrijgekomen.*
>
> *Maar volgens ooggetuigenverslagen stierven de slachtoffers zeer snel. De getuigen noemen periodes van 'onmiddellijk' tot 'in 15 minuten'.*
>
> *Om in zulk een korte tijd de mensen in de gaskamer te hebben kunnen doden zouden absurd grote hoeveelheden Zyklon-B – ik schat 40-50 kilo voor elke vergassing hebben moeten worden gebruikt. Dit zou het werken in de gaskamers absoluut onmogelijk hebben gemaakt. Het 'Sonderkommando' waarvan getuigen zeggen dat zij de lijken uit de gaskamers moesten halen, zou onmiddellijk zijn bezweken als het de ruimte binnenkwam, zelfs met gasmaskers. Grote hoeveelheden blauwzuurgas zou naar buiten zijn gestroomd en de hele omgeving hebben vergiftigd."*
>
> [Fröhlich's verklaring komt overeen met soortgelijke verklaringen van specialisten als de Amerikaanse gaskamerexpert Fred Leuchter, de Oostenrijkse ingenieur Walter Lüftl, de Duitse chemicus Germar Rudolf, de Amerikaanse proceschemicus William B. Lindsay, de Duitse ingenieur Wolfgang Schuster en de Franse blauwzuurproducent Ir. G. Roubeix.]
>
> **Aufdenblatten:** *"Hierbij verzoek ik de rechtbank u aan te klagen wegens rassendiscriminatie op grond van Artikel 261 (Antiracisme Wet), of anders doe ik dat zelf."*

Graf's verdediger Stehrenberger deelde daarop de rechtbank mee, dat hij zich vanwege de intimidatie van de getuige uit de zaak terugtrok.

Rechter Andrea Staubli tegen Graf: *"Kunt u zich voorstellen dat joden door uw boeken gekwetst zijn?"*

Graf: *"Ja, en ook veel niet-joden. De hersenspoeling is zo intensief geweest dat iedereen die onverhoeds tegen de waarheid aanloopt volkomen overstuur is."*

Staubli: *"En kan het u niet schelen dat joden gekwetst zijn door uw boeken?"*

Graf: *"Edgar Bronfman (voorzitter van het Joods Wereld Congres) zei recentelijk nog dat Zwitzerland een man is wiens voeten men in het vuur moeten steken wil hij tot rede komen. Kunt u zich voorstellen dat een Zwitser zich daardoor gekwetst voelt? Hoe komt het dat alleen met joodse gevoelens rekening wordt gehouden en nooit met die van niet-joden?"*

Graf kreeg 15 maanden en 18.000 Zwiterse Frank boete. Zijn uitgever, Förster, een 78-jaar oude man, 12 maanden en 53.000 ZwF boete.

Dit is wat de Zwitserse Antiracisme(!) Wet (Artikel 261 WvS) zegt: "Degeen (…) op grove wijze genocide of andere misdaden tegen de menselijkheid tracht te bagatelliseren of probeert te rechtvaardigen (…) wordt gestraft met gevangenisstraf tot drie jaren of een boete."

Getuige Wolfgang Fröhlich werd overigens hiervoor in zijn vaderland, Oostenrijk, op 14 februari 2008 veroordeeld tot *6,5 jaar gevangenisstraf*.

Nederland: Revisionisme is voor de Nederlandse Wet *niet* strafbaar. Naar aanleiding van interpellaties in de Tweede Kamer in oktober 2003, stelde de Minister van Justitie wetgeving tegen anti-semitisme niet nodig te vinden maar dit liever als onderdeel van de racismewetgeving in het algemeen te behandelen. Om Holocaustcritici, sceptici en revisionisten te intimideren vervolgt men hen daar nu *valselijk* op grond van 'racisme' 'discriminatie' of 'belediging'. De Nederlandse Hoge Raad bepaalde in 1995 in de zaak tegen de Belg Siegfried Verbeke dat Holocaustontkenning valt onder het *discriminatieverbod*(!!) en daarom strafbaar is volgens de artikelen 137c en 137e (discriminatie) van het Wetboek van Strafrecht. Met deze drogconstructie maakte de Hoge Raad Nederland via jurisprudentie alsnog tot een revisionistenvervolgende natie.

(Later heeft de Christen Unie(!), aangezet door 'Israëlische Nederlanders', een God zij dank *niet* aangenomen wetsvoorstel ingediend om Nederland door een specifieke 'Holocaustontkenningswet in de rij van Holocaust-kettervervolgende landen op te nemen.)

Zelf had de Nederlandse overheid in EG-verband al in 2005 eigen wetgeving overbodig gemaakt, door blind het Europese Uitleverings Verdrag te tekenen, waardoor thans elke Nederlander, aangeklaagd in Mannheim door de HoloGedapo, aan Duitsland kan worden uitgeleverd, om tijdens een *Auto-da-fé* tot *Vijf jaar*(!) gevangenis te worden veroordeeld.

Van deze praktijk werd Verbeke in 2006 het slachtoffer toen hij op doorreis op *Schiphol* werd opgepakt en aan Duitsland (waar hij nimmer een voet had gezet) uitgeleverd. Een soortgelijk geval speelde in oktober 2008, waar de Australiër(!) Dr. Fredrick Töben op doorreis naar Abu Dhabi, op aangeven van de Mannheimse Nieuwe Inquisitie *in Londen* uit een vliegtuig werd gehaald om naar Duitsland te worden gebracht.

Hoewel Töben geen delict of overtreding in Duitsland pleegde, stelt de Duitse Gedapo dat zijn revisionistische gedachten via het internet ook in Duitsland kunnen worden gelezen. De joodse(!) openbare aanklager, ene

Grossmann, die advocate Sylvia Stolz in de rechtszaal bedreigde en 3,5 jaar in de gevangenis liet opsluiten, voegde daaraan toe dat, hoewel in Duitsland gestraften gewoonlijk een derde tot de helft van hun straf uitzitten, "dit soort lieden weinig kans maakt eruit te komen voor het eind van de hun opgelegde straf".[343]

Bij het aannemen van het Europese Uitleverings Verdrag was overigens publiekelijk 'verzekerd' dat ze alleen zou gelden voor internationale *terroristen en drugshandelaars* en werd nog uitdrukkelijk tegengesproken dat ze ooit voor dit soort gevallen zou worden gebruikt . . .

Dr. Töben werd in Engeland aangehouden op verzoek van een Duitse Bloedraad. Dit kan vanaf nu elke wereldburger overkomen, Chinees, Braziliaan, Tibetaan, Japanner, Rus, etc. die zich volgens Duitse (über Alles') shabbes Goy op het internet 'racistisch', 'anti-semitisch', 'hatelijk' of anderszins ongedefinieerd politiek-incorrect zou hebben geuit.

Met deze extraterritoriale, Universele pretentie, is alsnog het nazi-ideaal "Deutschland über Alles" door de EUSSR werkelijkheid gemaakt.

Een Duits gerechtshof veroordeelde een 30-jarige verpleger, Rainer W., tot 4 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaar voor het verspreiden van een revisionistisch pamflet. Het oordeelde hem schuldig aan *'belediging, volksopruiing en aanzetten tot rassenhaat'.*

Hij erkende 300 exemplaren te hebben verspreid van een nummer van de *Remer Depesche,* uitgegeven door de gepensioneerde generaal Otto Ernst Remer. Rainer W. betuigde zijn steun voor Remers zienswijze en sprak tijdens de rechtszaak klip en klaar over de 'Zes Miljoen Leugen.' Een plaatselijke krant sprak verbazing uit over het feit dat hij geen schuld voelde over zijn 'misdaad'.[344]

"Remer Depesche wordt beschouwd (door wie?) bijzonder 'opruiend' te zijn", schreef de krant, "want het claimt dat er tijdens de oorlog geen systematische jodenvernietiging bestond".

Zich beroepend op de in de Duitse Grondwet gegarandeerde Vrijheid van Meningsuiting, hield *Rainer W.* het gerechtshof voor dat hij het wettelijk recht had de *Remer Depesche* te verspreiden. Aanklager Nikolaus Borchers verklaarde de Wet hier niet van toepassing. *"Het recht van vrije meningsuiting is niet oneindig en mag niet worden misbruikt om anderen te beledigen",* zei Borchers [dat staat niet in de Wet, maar dat vindt ene Borchers…]. De "vervolging van de joden", ging hij irrelevant verder, "is historisch bewezen en staat niet open voor discussie." Irrelevant, omdat revisionisten de *vervolging* van joden nu juist *niet* tegenspreken!

Deze Borchers had de schaamteloosheid Rainer W. een '*overtuigd crimineel'* te noemen tegen wie het publiek moest worden beschermd en eiste een boete van 2.000 DM en zes maanden voorwaardelijk met een proef-

tijd van drie jaar. Rainer W. wees een aanbod van de aanklager tot strafvermindering in ruil voor de belofte tot 'beterschap' af.

In Lyon werd in 2002 de 37-jarige *Jean Plantin* tot een half jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens revisionisme. Buiten dat werd hem zijn 11 jaar eerder verworven academische graad als historicus ontnomen en kreeg hij een beroepsverbod opgelegd.

In 2003 werd in Zwitserland de 82-jarige(!) *Gaston-Armand Amaudruz*, gepensioneerd leraar, een goudeerlijk mens, door de Nieuwe Inquisitie veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf wegens door hem uitgesproken twijfel aan 'de Holocaust'.[345]

Slechts enkele libertaire intellectuelen zoals Noam Chomsky en Alfred Lilienthal protesteerden; de overgrote meute 'intellectuelen' hult zich in stilzwijgen en verkiest binnen veilige Westerse politiek correcte kaders Chinese dissidenten en oppositieleden in Myanmar te verdedigen.

De enige Europese staat die Holocaustvervolging heeft verworpen is Zweden. De Zweedse minister van Justitie, Thomas Bodström, verklaarde op 10 november 2005 in het Zweedse Parlement:

"Het is bijvoorbeeld de vraag of het verboden moet worden te beweren dat de Holocaust niet plaatsvond. In Zweden hebben we er volledige overeenstemming over bereikt dat we dat niet moeten verbieden. Als iemand daarover tot een andere conclusie komt, is hij geheel vrij dat in deze context te zeggen. We kunnen hier in dit Parlement een wet invoeren, maar natuurlijk ook het werk in het Europese parlement beïnvloeden. Tot nu toe bestaat er over dit punt consensus. Ik ben van mening dat het het verstandigst is zulke compleet verkeerde stellingen te bestrijden met goede argumenten. Men behoeft niet in het minst bang te zijn het debat daarover te verliezen. Ik betwijfel ten zeerste of het in Zweden nodig is het plaatsvinden van de Holocaust voor de strafrechter te brengen terwijl geen van beide standpunten een vergrijp is".[346]

Artikel 5.1c van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) maakt echter mogelijk revisionisten gevangen te zetten onder het voorwendsel *'Opruiing'*, ook als zij geen misdaad hebben gepleegd. Logisch, want in tegenstelling tot de Zweden is de rest van Europa wél bang het Holocaustdebat te verliezen. Daarom: *verbieden maar!* De Europese Commissie voor de Rechten van de Mens weigert zelfs klachten van revisionisten in behandeling te nemen. Dat staat gelijk aan ontzegging van burger- en mensenrechten aan revisionisten, het maakt in Europa Mensenrechten tot een farce. Zelfs voor kinderverkrachters en seriemoordenaars geldt dat niet.

Vrijwel nergens anders in de wereld gelden dergelijke gruwelijke en schandelijke bepalingen.

Zoals in de Middeleeuwen de Inquisitie wist, weten revisionistenvervolgers nu dat de Israëlische jeugd niet meer gelooft in joodse passiviteit en de Duitse jeugd niet meer in collectieve Duitse schuld.

Het leren van lessen uit de geschiedenis is echter iets anders.

Een invloedrijk genootschap van joodse juridische experts, het IAJLJ, eist blijkens een artikel op de voorpagina van *Athens News* van 28 juni 1998 verdergaande en zwaardere wetten tegen revisionisten.[347]. Zij waarschuwden dat *"de internationale revisionistische beweging internet gebruikt voor een georchestreerde propagandacampagne die het historisch besef van jongere generaties kan verdraaien."* En, zei de vice-president van de joodse juristen, Itzhak Nener, *"de ontkennersbeweging heeft een historisch instituut wiens werkelijke doel is de Holocaust te ontkennen."* Hij voegde daaraan toe: *"zij beschikken over kolossale sommen geld."*
Als alleen dat laatste deel van zijn verdraaiingen eens waar zou zijn …
Een joods topjurist en schaamteloze leugenaar, die meneer Itzhak Nener.

Internationaal georchestreerde revisionistische acties bestaan slechts in de hersens van anti-revisionisten. Voor geen groep is beperking van vrije meningsuiting over zionisten, Israël en 'de Holocaust' zo voordelig. Daarom zeggen zij zich zorgen te maken over het 'historisch besef' van nieuwe generaties en is voor veinzers van 'tolerantie' geen straf zwaar genoeg voor 'Holocaustontkenners'.

De lezer kan zich echter veilig weten: in tegenstelling tot de vijanden van de Vrije Meningsuiting en 'Justitie', *heeft men van revisionisten niets te vrezen, alleen Waarheid !*

Revisionisten maken zich zorgen over historische waarheid, het Recht op Vrij Wetenschappelijk Onderzoek en het Recht van Vrije Meningsuiting, de fundamenten van Kennis en Democratie.

Als het onzin is wat revisionisten beweren, iets als 'de aarde is plat' of 'de zon draait om de aarde', waarom dan leugencampagnes en hysterische kettervervolging? Als Galileo gezegd zou hebben dat de mensen in Breda drie meter lang waren, dan zou hij met rust gelaten zijn als een ongevaarlijke dwaas. Zeggen dat de Aarde om de Zon draait was een andere zaak. De Kerk wist dat dit de mensen aan het *denken* zou zetten en *twijfel* aan de heersende 'waarheid' van de Heilige Schrift zou oproepen. Het beste bewijs dat het geen onzin is wat dissidenten beweren is dat zij meedogenloos worden vervolgd. Zij staan op het punt de JHV-Mythe te ontmaskeren en worden daarom door invloedrijke belangengroepen en complices in politiek en media met pek en zwavel overgoten. Daarom moet de Holocaustcampagne worden opgevoerd, juist nu de laatste 'overlevenden' bijna zijn uitgestorven, moeten nieuwe generaties worden geconditioneerd. Gaat 'historisch besef van jongere generaties' hen zo aan het hart dat voor de bescherming van de JHV vervolging, uitsluiting en zware gevangenisstraffen moeten worden opgelegd? De vraag stellen is haar beantwoorden. Dit soort acties laat over de bedoelingen geen onduidelijkheid bestaan. De anti-revisionisten *zijn niet in staat* revisionistische argumenten te weerleggen en zoeken daarom hun

toevlucht tot bangmakerij (*'neo-nazi's'*), leugens (*'Holocaustontkenners', 'racisten'*), verdachtmakingen, smaad (*'anti-semieten'*) en juridische terreur (*'Holocaustwetgeving'*). Geen middel te grof.

Holocaustvervolging wordt door antidemocratische krachten geïnstrumentaliseerd om de vrijheid van meningsuiting in het Westen onderuit te halen, en niet zonder reden.

Faurisson zei op de Holocaustconferentie in Teheran: *Europa beleeft een verontrustende periode, waarin historische vraagstukken door rechtbanken worden beslist, hetgeen ontoelaatbare inmenging is van het justitiële systeem in het politieke, culturele en academische stelsel. Dat gaat niet zelden vergezeld van hysterische en intellectueel beschamende mediacampagnes. Wij menen dat historisch onderzoek vrij moet zijn van alle beperkingen en dat volledige vrijheid van denken voorop moet staan, zowel in Europa als in Iran, in Duitsland evenals in Italië en Frankrijk. Waarheid of leugen kunnen alleen worden vastgesteld in een vrij en open wetenschappelijk debat, niet door vonnissen van rechtbanken of door grove haatcampagnes in de media, bedoeld voor politieke doeleinden.*

Het geeft te denken dat door strafrecht beschermde dogma's *achteraf* altijd leugens bleken te zijn. Dogma's moeten zonder inhoudelijke bewijsvoering als 'waarheid' worden aangenomen. Of het Ketters, heksen, dissidenten, wetenschappers van het formaat Galileï of revisionisten zijn, dit soort strafrechtelijke terreur is ondemocratisch en altijd vergeefs.

Zij die menen dat deze Middeleeuwse geloofsvervolging denken en handelen in de door de vervolgers gewenste richting bevordert, maken een kardinale fout. Evenmin als de brandstapels van de Inquisitie de Reformatie konden stoppen, kan de Holocaust Inquisitie in de Eenentwintigste Eeuw verhinderen dat de gebeurtenissen van WO II in een meer evenwichtig historisch perspectief zullen worden geplaatst.

In landen als Zweden en Duitsland, worden analoog aan USSR-praktijken revisionisten zelfs gedwongen intimiderende psychiatrische behandeling te ondergaan.[348]

Vanaf 1983 zijn talloze pogingen ondernomen Faurisson het zwijgen op te leggen. In rechtszaken werden boetes tot € 200.000 en gevangenisstraffen tegen hem geëist, alsook pogingen ondernomen hem uit zijn beroep te zetten en zijn academische titels af te pakken.

In Canada trachtten postale autoriteiten revisionist en uitgever Ernst Zündel uit te sluiten van het verzenden en ontvangen van post (…) Deze (straks Europese?) praktijken tegen dissidenten zijn gevaarlijk en beangstigend vanwege verstrekkende gevolgen voor alle burgers. De Duitsers vervolgden Zündel, eerst Canadees en later Amerikaans staatsburger, omdat hij als uitgever en op zijn website daar feiten over 'de Holocaust' publiceerde die de Duitse Holocaust-Inquisitie niet welgevallig zijn. Hun redenering is, dat hoewel zijn publicaties in zijn verblijfsland legaal

waren, men er in Duitsland kennis van kan nemen en daarom strafbaar zijn. De waanzin ten top.

Verbazend(?) genoeg erkenden de VS en Canada het 'recht' van Duitsland om Zündel te vervolgen voor gedachtecriminaliteit welke a) niet is begaan in Duitsland en b) in hun land niet strafbaar is. Zij hielpen actief mee hem via illegale en valse methoden naar Duitsland te deporteren.

Een ongehoord en gevaarlijk precedent. Velen emigreren naar Europa en de VS in de verwachting daar te kunnen denken, schrijven en handelen op een wijze die in hun land van herkomst niet is toegestaan, of waarop zelfs strenge straffen staan.

Dr. Fredrick Töben (64) werd op Heathrow uit het vliegtuig gehaald toen hij uit zijn land Australië, op doorreis in Londen, een stopover maakte.

Hij werd onder het EU uitleverings Verdrag gearresteerd op bevel van een Rechtbank in Mannheim, dat hem beschuldigde "op internet materiaal van antisemitische of revisionistische aard te hebben gepubliceerd". In afwachting van zijn uitleveringsprocedure stelde hij slachtoffer te zijn geworden van een 'juridische drijfjacht' en zei te hopen dat de "Duitse Heksenjachthysterie in Engeland nog niet bestaat."

Arrondissementsrechter Nicholas Evans weigerde Töben op borgtocht vrij te laten. Op de hoorzitting zei Töben: "Edelachtbare, de Duitsers zijn erop uit mij te pakken; ik ben het slachtoffer van legale vervolging. Er heerst een Heksenjachtmentaliteit in Duitsland over dit onderwerp. U moet mij laten gaan want dit is een pure drijfjacht en U vernedert dit Hof door dit Duitse bevel te accepteren. Het vereist morele en intellectuele moed mij te laten gaan. Deze procedure is misbruik van recht. Ik zie het als een juridische hinderlaag. U zou mij uitleveren voor een proces waarin niemand zich kan verdedigen." Uiteindelijk moest de Britse justitie Töben 'op technische gronden' vrijuit laten gaan.

In een disclaimer op zijn website www.adelaideinstitute.org schrijft hij over zijn werk: "Als u het Holocaust-Shoah verhaal begint te betwijfelen, moet u voorbereid zijn op persoonlijke offers, stuklopen van uw huwelijk, familierelaties en carrière en uiteindelijk gevangenisstraf."

Dr. Töben was een van de Westerse academici die in 2006 de Conferentie *"Review of the Holocaust: global vision"* in Teheran bijwoonde, voorgezeten door President Ahmadinejad van Iran.

In *China* is het verboden kritiek op de regering te uiten, in Iran strafbaar de legalisering van homoseksualiteit te bepleiten, in Saudie-Arabië vrouwenrechten te bepleiten. Europa plaatst zich in dit gezelschap met haar revisionistenvervolging. Het precedent van uitlevering van revisionisten aan de strengst straffende mogendheid verschilt principieel niet van bijv. uitlevering door Amerika en Europa van Chinezen, Iraniërs, Saudies, *e tutti quanti* aan hen die hun dissidenten willen vervolgen. Alle beletselen

zijn daarvoor nu opgeruimd, alleen de *politiek-willekeurige* gelden nog. Dat plaatst de vervolging en uitlevering van revisionisten daar waar dit thuishoort: onder ***politieke vervolging.***

De Duitse overheid stelt dat via het internet alle computers in Duitsland kunnen worden bereikt; daarom moeten volgens haar *alle* internet-gebruikers in *alle* landen ter wereld zich onderwerpen aan de Duitse wet en wie dat niet doet wordt in Duitsland gevangengezet en veroordeeld, ook al zette hij of zij nooit een voet op Duitse bodem.
De EG ontwikkelt zich tot een Stalinistische molog van onaantastbare macht en burgervijandigheid, niet gestuurd of gecorrigeerd door enige invloed van het volk. Helaas wordt dit pas echt voelbaar als het te laat is.

Zelfs indien men aanneemt dat wetten tegen holocaustrevisionisten met de beste bedoelingen werden opgesteld, moet men erkennen dat die meer kwaad dan goed doen; zij schenden de Universele Rechten van de Mens, de Vrijheid van Meningsuiting, Wetenschapsvrijheid en de eigen Grondwetten en zijn een misdaad in zichzelf geworden.
Rechtbanken tonen in Holocaustzaken dat Waarheid niet vrij pleit. Welke 'bewezen' historische gebeurtenis heeft het nodig beschermd te worden door gevangenisstraf?

Alleen ideologische dogma's hebben dat nodig. In Duitsland zijn geen verboden op het onderzoek naar een platte Aarde. Dat zou ook belachelijk zijn, want het tegendeel is eenvoudig aan te tonen. De historische onjuistheden en kwaadaardige leugens van de JHV welke schuld van het Duitse volk suggereren voor gebeurtenissen die niet objectief bewezen zijn, komen voort uit een politiek-ideologisch dogma, dat met feiten is te weerleggen. Daarom werd Zündel veroordeeld niet met feiten en bewijzen, maar door de nonsensicale claim dat 'de Holocaust *self-evident*' is. Daarom ook stond zijn veroordeling tevoren vast, werd aan juistheid of onjuistheid van zijn stellingen geen waarde toegekend en degradeerde deze rechtbank zichzelf en het Duitse 'recht' tot een boosaardig karikatuur. Het ***Holocaust Bewijsverbod*** stelt vrijspraak verder buiten bereik dan bij Middeleeuwse heksen- en ketterprocessen. Voor 'Holocaustontkenners' geldt: Aanklacht = Veroordeling. Schuld staat Vast. *Waarheid Pleit Niet Vrij.* Rechters betrokken bij vonnissen onder ideologische wetten zijn niet langer rechters, maar *werktuigen,* die meer schuld op zich laden dan degenen welke zij veroordelen. Het niet mogen aanvoeren van bewijs door aangeklaagden, maakt deze rechtbanken *illegaal* en *immoreel.*

In het nieuwe Zündelproces (na zijn illegale uitwijzing uit de VS en uitlevering aan Duitsland), trad dat onbarmhartig aan het licht. Omdat de aanklagers geen partij waren voor Zündel's verdediging, werden die advocaten schaamteloos bedreigd met vervolging wegens 'Holocaustontkenning' en hoofdverdedigster Sylvia Stolz op last van de rechter ver-

vangen! Daarna werd deze moedige advocate veroordeeld tot 3,5 jaar gevangenisstraf. Velen zien haar als ***de Duitse Jeanne d'Arc.***

Aanvoeren van bewijzen is een Grondrecht van aanklagers en verdedigers. Dit de verdediging te weigeren is een justitiële misdaad. Een dubbele misdaad als de verdediger ook nog strafrechtelijk wordt vervolgd. Van Recht is dan geen sprake meer, al helemaal niet omdat het rechters *onmogelijk* is tot vrijspraak te komen zonder zelf te worden vervolgd.

Ulrich Meinerzhagen, de 'rechter' in dit Duitse proces tegen Zündel, brandde zijn anus aan juridisch hellevuur:

- Op de zitting van 12 januari 2007 moest hij *toegeven* dat geen forensische bewijzen voor gaskamers bestaan.

- Op de zitting van 2 februari 2007 verklaarde hij dat het precieze aantal Holocaustslachtoffers *nooit is vastgesteld.*

- Op de zitting van 9 februari 2007 dat het aantal Holocaustslachtoffers *1 miljoen* beliep (daarmee 5 miljoen officieel veronderstelde joodse slachtoffers veronachtzamend en 'de Holocaust' dus 'ontkennend').

- Eveneens op de zitting van 9 februari bevestigde hij dat het bij zaken onder § 130 (de 'Holocaust Beschermings Paragraaf', in het Duitse taalgebruik de 'Heksenparagraaf') aangeklaagden niet is toegestaan ontlastende bewijzen aan te voeren (*'Beweisverbot'*).

Deze *Bloedraad* veroordeelde de zieke 74-jarige Zündel ondanks dit alles tot 5 jaar gevangenis wegens 'ontkenning van de Holocaust'.

Meinerzhagen, die de fiere Ernst Zündel zestig jaar na de oorlog tot de maximum straf veroordeelde, typeerde zichzelf met zijn uitspraak dat *"Ontkenning van de Holocaust veroordeeld moet worden, ook al heeft die helemaal niet plaatsgevonden"*.[349] Wie meent dat deze abjecte mens en zijn collegae iets gemeen hebben met onafhankelijke rechtspraak en niet net zo crimineel zijn als hun voorgangers van de Inquisitie, zegge het.

In Duitsland zijn *tienduizenden* mensen wegens 'Holocaustontkenning' vervolgd en veroordeeld: Duitsers, Belgen, Engelsen, Amerikanen, Canadezen, Australiërs, enz. Zij zetten voet op Duitse (of Oostenrijkse) bodem, of werden illegaal vanuit hun land naar Duitsland ontvoerd of gedeporteerd om onder de draconische EU Ketterwetten te worden gestraft.[350]

Irving, Töben, Rudolf, Zündel, Verbeke zijn recente voorbeelden.

Dit soort *politieke vervolging* is sinds de Neurenberger processen ervoor verantwoordelijk dat Holocaustleugens en Holocaustindoctrinatie vrij spel hebben.

Om de schrik erin te houden worden Duitsers *willekeurig* vervolgd:

In Erlangen kreeg juni 2007 de milieudeskundige en anti-abortusactivist *Dr. Johannes Lerle* (55) één jaar *onvoorwaardelijke* gevangenisstraf wegens 'rassendiscriminatie'. Hij zou, luidde de aanklacht, 'publiekelijk nationaalsocialistische misdaden hebben ontkend of(!) geminimaliseerd, zijnde bedreigend voor de openbare orde.'

Gevraagd door het katholieke blad *Kreuz* of hij 'Holocaustontkenner' was, antwoordde Lerle dat dit een geloofskwestie is. Terwijl iedereen de Heilige Drieëenheid, de Onbevlekte Ontvangenis en de Opstanding van Christus kan ontkennen, is de zogenaamde Holocaust een door de staat gedecreteerd geloofsartikel geworden, waarbij *strafbaar* is leugens als zeep uit jodenvet en lampenkappen van mensenhuid ter discussie te stellen, of reële aantallen omgekomen joden te noemen.

Lerle zei te gaan voor waarheid, niet voor leugens, ongeacht de gevolgen.

Op 23 mei 2000 werd *professor Werner Pfeifenberger* uit Münster tot zelfmoord gedreven,[351] na beschuldigd te zijn van 'Holocaustontkenning'.

Ook al in Münster zit de 73-jarige *Erhard Kemper* in de gevangenis. Zijn verzoek tot vrijlating om zijn hulpbehoevende stervende vrouw te mogen bijstaan, werd door links-fascistische 'rechters' afgewezen. Door hoeveel *domheid, lafheid, haat* (of *angst*) moet men bezeten zijn om zo onmenselijk te zijn tegen mensen, die nooit een vlieg kwaad deden?

Walgelijk is dat JHV-critici worden vervolgd, maar schromelijke overdrijvingen en onwaarheden narrenvrijheid genieten. Bewezen bedriegers en Holocaustleugenaars als Simon Wiesenthal, Binjamin Wilkomirsky, Misha Defonseca, Enric Marco, Jerzy Kozinski, Elie Wiesel, Daniël Goldhagen, Irene Zisblatt en vele, vele anderen, die als valse 'slachtoffers' en 'ooggetuigen' bestellers vol leugens en verzinsels publiceren, worden geprezen, bekroond en beuren daarmee scheppen geld.[352]

Sprekender dan het grote aantal schandelijke veroordelingen van Holocaustsceptici, is dat *nooit* een revisionist door een rechtbank is vrijgesproken. Daarmee *passeert* de huidige Westerse rechtspraak zowel de Inquisitie als Stalinistische showprocessen in malicieusheid. Het markeert de *onderhorigheid* van Westerse wetgevers en rechtspraak.

De racistisch-suprematistische joodse staat is de aanvoerder van de heksenjacht op proponenten van waarheid over 'de Holocaust':

Enkele van de martelaren van de neo-jodenvervolging in het Europa van de 21e Eeuw.

De Israëlische Knesset heeft wetgeving aangenomen die Israël het recht geeft iedereen, waar ook ter wereld, die publiekelijk het aantal '6 Miljoen vermoorde joden' *betwijfelt* naar Israël te deporteren.[353] Het uiteindelijke doel is via de door de ADL geïnspireerde 'anti-haat' en 'anti-semitisme' wetgeving iedereen overal ter wereld strafbaar te maken. Zo kan de zionistische schurkenstaat zijn jurisdictie uitbreiden tot over de hele wereld en voorschrijven wat gezegd en gedacht mag worden over de JHV, joden en Israël! Wat daar *in de praktijk* nog meer onder gerangschikt wordt, blijkt als het te laat is.[354] De huidige praktijk, waarbij zonder met de ogen te knipperen *rassendiscriminatie* of *'anti-haat'* wordt misbruikt om revisionisme te berechten, zal daarmee vergeleken een mineure aberratie zijn.
Gezien de zelfverkozen onderhorigheid van de EG-landen aan het zionisme, zullen zij niet aarzelen hun eigen burgers aan de zionistische schurkenstaat uit te leveren en behulpzaam zijn, zodra deze daarom vraagt.
Omdat in Israël de doodstraf bestaat, zullen zij het een 'overwinning' noemen als Europese burgers niet zullen worden gedood, maar 'slechts' in ongecontroleerde Israëlische folterkampen worden opgesloten.

Het zijn veelal joodse organisaties en particulieren die Holocaustsceptici aanklagen en voor rechters brengen. Vooral joodse organisaties oefenen, gesteund door de JHV, druk uit om anti-revisionistische wetgeving onder de noemers 'anti-semitisme', 'racisme', 'haat' etc., in te voeren. Allerlei

internationale joodse organisaties, van ADL tot Joodse Advocaten, laten niet af kritiek op de JHV, op Israël en joodse organisaties onder die paraplu's te brengen en daarmee alle kritiek weg te chanteren. Er bestaat in het 'Vrije Westen' dan ook geen macht, die gevaarlijker is voor de Vrijheid van Meningsuiting, dan dit soort joodse belangengroepen.

Ernst Zündel werd **vanuit Canada** naar Mannheim gedeporteerd, *Siegfried Verbeke* **uit Nederland**, *Germar Rudolf* **uit de USA**, *Gerd Honsik* **uit Spanje**, *Fredrick Töben* bijna **uit Engeland**. Toen het Europese Uitleverings-verdrag, dat dit mogelijk maakt, werd aangenomen, beklemtoonde men dat ze bedoeld was tegen zware criminaliteit ('Terrorisme'). Dat daar nu ook stilzwijgend *gedachtencriminaliteit* onder is gebracht, betekent dat óf de politici ons weer eens voorlogen, óf niet weten hoe bureaucratie werkt.

In de Eenentwintigste Eeuwse EU betekent 'Jodenvervolging' niet langer *vervolging van joden,* maar *vervolging door joden:* ***Neo-jodenvervolging*** door een *Internationaal georchestreerde* kongsi.

h. *Geweldsmisdrijven tegen revisionisten*

*"Men zal het u soms vergeven als u ongelijk heeft; men zal het u **nooit** vergeven als u gelijk heeft."*
SOCRATES

Hiervoor zeiden we: 'anti-revisionisme is *haat*'. In dit onderdeel zullen we zien hoe die haat zich de afgelopen decennia manifesteerde tegen revisionisten door daden van terreur en grof geweld.

Anderzijds is er *niet één enkel geval* bekend van revisionistisch geweld of terreur. Revisionisten leveren slechts *schriftkritiek* en strijden altijd op correcte wijze met argumenten, in tegensteling tot hun tegenstanders die gebruik maken van laster, scheldwoorden, justitiële vervolging, beroeps-verboden, mishandeling, brandstichting en fysieke en psychische bedrei-ging. Alles onder *zwijgen* en *liegen* van censuurmedia, intelligentsia en 'democratische' politici, die consequent de schuld bij de slachtoffers leggen. Daders en aanstichters van anti-revisionistische terreur worden niet opgespoord of gaan vrijuit.

Er wordt grotelijks gelogen, niet alleen over revisionisten, maar ook over 'extreem rechts'. Voor ieder die zich niet heeft laten brainwashen is duidelijk dat niet 'extreem rechts' maar *extreem links* verantwoordelijk is voor verreweg de meeste mishandelingen, terreurdaden en moord.

Paul Rassinier, Robert Faurisson, Fred Leuchter, Ernst Zündel, Germar Rudolf, Mark Weber, Garaudy en vele anderen zijn of waren regelmatig slachtoffer van terreurcampagnes van haatgroepen en ander tuig dat geen middel schuwt, huizen in brand steekt en hen fysiek aanvalt.

Een beknopte bloemlezing van geweldsmisdrijven tegen revisionis-ten in de afgelopen *jaren*:[355,356]

Zomer 1967, de anti-zionistische jood J.G. Burg getuigde naar waarheid als deskundige voor de verdediging van het zgn. Stanislauer proces.

Toen hij enkele weken later het graf van zijn vrouw bezocht, werd hij door zionistisch tuig het ziekenhuis in geslagen.[357]

18 maart 1978, Caudebec-en-Caux, Frankrijk

Francois Duprat, lid van het Platform van het Front National, schrijver en uitgever van revisionistische publicaties, wordt in zijn auto d.m.v. een geraffineerd geconstrueerde bom **vermoord,** zijn vrouw zwaar gewond. Een zgn. *Commando der Herinnering* eist de moord op.[358]

20 november 1978, Lyon, Frankrijk

Op 17 november schreef de joodse journalist Bernard Schalscha in de communistische krant *Liberation*: *'Zullen op maandag 20 november de studenten Franse Literatuur van de 20e Eeuw om 14.00 uur Faurisson in zaal 12 van de faculteit in de Quai Claude-Bernard horen spreken?'*

Uitgelokt door *Liberation*, werd Faurisson daar door niet eerder geziene 'studenten' in zijn bureau aangevallen. Hoewel de aanvallers bekend werden, is een strafklacht tegen hen *geseponeerd.*

5 november 1980, Sussex, Engeland

Kantoren, magazijnen en drukkerij van een bedrijf dat het boek van Arthur R. Butz, *The Hoax of the Twentieth Century* en de brochure van Richard Harwood *Did Six Million Really Die?* drukte, werd door **brandstichting** verwoest. Schade 50.000 Pond. Ene Manny Carpel, *links* journalist, werd tot 2,5 jaar veroordeeld, waarvan hij een jaar uitzat.[359]

Januari 1981, USA, Torrance, Californië

Een *brandbom* door het raam van het *Institute for Historical Review* (IHR) verwoestte een groot deel van het gebouw.[360]

29 januari 1981, Courbevoie, Frankrijk

Michel Caignet, 26 jaar, student Duits, wordt bij het verlaten van zijn woning door 4 lieden overvallen. Terwijl hij liggend op de grond wordt vastgehouden, gieten zij zwavelzuur over zijn gezicht en rechterhand. Canet is lid van een nationalistische beweging en revisionist. Het zuur verminkt zijn gezicht gruwelijk.

Hoofddader, Yves Aziza, joods apothekerszoon, is bij de politie bekend, maar kreeg alle tijd naar Duitsland en vandaar naar Israël te vluchten.[361]

25 juni 1981, Torrance, Californië

In de vroege ochtend wordt weer een aanslag gepleegd op het kantoor van het IHR. De brandbom, een Molotovcocktail, richt relatief weinig schade aan. Iemand die zegt lid van de *'Jewish Defenders'* te zijn, eist in een telefoontje aan de pers de verantwoordelijkheid op.

April 1982, Californië

In een voorstad van Los Angeles werden twee straatstenen door het raam van geschiedenisleraar en revisionist George Ashley gegooid.

25 april 1982, Torrance, Californië

Opnieuw een aanslag op het kantoor van het IHR. Een fotokopieeraparaat, meubelen en documenten raken beschadigd. In een telefoontje aan een plaatselijke krant eisen de *'Jewish Defenders'* opnieuw de verantwoordelijkheid op.

27 mei 1982, Californië

De *Jewish Defense League* pleegt nu een bomaanslag op de woning van vermeend revisionist George Ashley.

5 september 1982, Torrance, Californië
Kantoor van het IHR beschoten. Twee ramen vernield. De kantoren zijn op dat moment weliswaar verlicht, maar gelukkig leeg. Een brandhaard veroorzaakt schade aan de gevel van het gebouw. Later op de dag en de dagen erna ontvangt het Instituut talrijke telefonische moordbedreigingen. Afgaand op de stem, is de beller Mordechai Levy. Het komt niet tot arrestatie en er wordt geen gerechtelijk onderzoek ingesteld.

8 december 1982, Californië
Het huis van George Ashley vernield. Inbrekers gieten teer over zijn schrijfmachine, vernielen het meubilair en bekladden muren en tapijten met zionistische leuzen. De schade beloopt 26.000 dollar. Mordechai Levy zegt over Ashley: "*Wij hebben hem gewaarschuwd dat als hij doorging, hij daarvoor zou boeten. We hebben gezegd dat als de schoolleiding Ashley niet zou stoppen, wij het zouden doen.*"

1983, Uckfield, UK
Drukkerij van *Historical Review Press,* uitgever van kritische en revisionistische publicaties in Engeland, door brandstichting verwoest.
Een door het extreem-linkse tijdschrift *Searchlight* gemaakte en door de Jewish Defense League verspreide haatfilm billijkt deze terreurdaad.

December 1983, Toronto, Canada
Ernst Zündel, eigenaar van *Samisdat Press* en uitgever van de Canadese uitgave van de brochure van R. Harwood, *Did Six Million Really Die?* mishandeld door een groep aanhangers van de *Jewish Defense League*.

4 juli 1984, Torrance, Californië
Het *Institute for Historical Review* wordt in de vroege ochtend door brandstichting verwoest. In de IHR Nieuwsbrief van augustus 1984 schreef directeur Thomas Marcellus:

"Materieel heeft het IHR praktisch opgehouden te bestaan. 90% van onze boeken en cassettes – 's werelds belangrijkste collectie geschiedkundig revisionistische werken – werd vernietigd. Onze totale bezittingen – kantoorruimtes, stoelen, dossiers, boekenkasten – zijn een berg as. Manuscripten, Oorkonden, Kunstwerken, Filmopnamen en negatieven – resultaat van meer dan zes jaar intensieve arbeid om voor de wereld verborgen gehouden feiten openbaar te maken, bestaan niet meer."

Twee dagen na de aanslag vertoont zich Irv Rubin, leider van de Jewish Defense League die de terreurdaad openlijk goedkeurt. Hij verklaarde de brandstichter te kennen, ene Joel Cohen (akka Larry Winston).[362] Arrestaties worden niet verricht. De professionaliteit van de brandstichting wekt het vermoeden dat dit werk van opgeleide buitenlandse agenten geweest kon zijn. De Amerikaanse media bewaarden vrijwel volledig stilzwijgen over deze terreurdaad, het ernstigste geval van boekverbranding uit de Amerikaanse geschiedenis.

27 juli 1984, Californië
Ashley ontvangt opnieuw telefonische bombedreigingen. Een lid van de JDL werd als schuldige aangewezen. Zijn naam is Michael S. Canale.

September 1984, Toronto, Canada
In de buurt van Zündel's huis explodeert een *bom.* De scherven vliegen rond in de straat waar zich talrijke vrouwen en kinderen bevinden. Het '*Volksbevrijdingsleger van de Joodse Verdedigingsliga*' verklaart tegenover een televisiestation verantwoordelijk te zijn.

April 1985, Tulsa, USA
Twee keer in één maand werd de auto van universitair docent Charles Weber beschadigd. De tweede keer vindt men een briefje waarin de JDL dreigt met een bomaanslag.

30 juli 1985, Torrance, Californië
Irv Rubin van de *Jewish Defense League* eist van de Gemeenteraad van Torrance, vestigingsplaats van het IHR, maatregelen om het Instituut te verbannen. Hij dreigt oproer te organiseren als maatregelen uitblijven.

10 februari 1988, Berlijn
Onbekenden steken 's nachts de auto in brand van historicus Prof. Ernst Nolte, die sommigen voor een 'halve' revisionist houden. Een anonieme brief werd aan een Berlijnse krant gestuurd waarin zij de brandstichting opeisten en Nolte beschuldigden verbinder van fascisme aan de BRD te zijn en medeoprichter van een anticommunistische organisatie.

Februari 1989, Californië
De JDL richt telefonische bedreigingen aan de direktie van een hotel waarin een conferentie van het IHR zal plaatsvinden. Waarop het hotel de overeenkomst opzegt. Ondanks problemen elders, gaat de conferentie door (*IHR Newsletter*, Nr. 65, april 1989, blz. 1-3).

Faurisson na actie joodse straatbende

16 september 1989, Vichy, Frankrijk
Robert Faurisson bij zijn woning in Vichy tijdens een wandeling overvallen. Een uit drie jonge joodse misdadigers bestaande bende spuit hem traangas in de ogen, werkt hem op de grond en schopt hem tegen het hoofd, in het gezicht en tegen de borst. Een voorbijganger voorkomt dat hij wordt doodgeschopt. In het ziekenhuis onderging hij een vijf uur durende spoedoperatie. De groep *'Zonen der Joodse Herinnering'* eiste de misdaad op en dreigde: *Faurisson is de eerste, maar zal niet de laatste zijn."*
Nooit heeft een arrestatie of ondervraging plaatsgevonden. De onderzoeksrechter laat zijn vijandigheid tegenover het slachtoffer blijken. De zionist Serge Klarsfeld, die een Columbiaans huurmoordenaar $ 5.000 Dollar in het vooruitzicht stelde om Klaus Barbie te vermoorden,[363] rechtvaardigde de misdaad tegen professor Faurisson, evenals Francois Leotard, Jean Kahn en anderen.

22 januari 1992, Los Angeles
Joods revisionist David Cole wordt bij een bijeenkomst aan de Universiteit van Californië door JDL-aanhangers aangevallen. JDL-leider Irv Rubin probeert hem van een trap te duwen. Een ander lid van deze criminele organisatie slaat Cole een bloedneus.

17 maart 1992, Stockholm
Faurisson bezoekt Zweden op uitnodiging van Ahmed Rami, leider van Radio Islam. Nauwelijks is Faurisson geland of hij, Ahmed Rami en twee jonge Zweden worden door een met stokken, messen en traangasbommen bewapende bende tuig overvallen en bijna gelynched.

28 oktober 1992, Brussel
Een Molotov-cocktail wordt in een door priester Jean-Marie Borbouse gedreven boekhandel gegooid en richt een schade van 250.000 Frank aan. Eerder die maand ontving hij bedreigingen waarin werd aangekondigd dat hij, nadat zij Uitgeverij La Vieille Taupe 'vernietigd' hadden, als volgende aan de beurt zou zijn.

3 tot 6 december 1992, Stockholm
Tweede verblijf van Faurisson in Zweden. Tijdens zijn verblijf wordt de woning van Ahmed Rami 's nachts twee keer aangevallen.

7 mei 1993, Toronto
Zündels huis in brand gestoken. De bewakingscamera toont een man met cowboyhoed die benzine voor het huis uitgiet. Het hevige vuur vernielt een groot deel van de ruimte waar Zündel zijn documenten bewaart, alsmede het dak. Veel documenten gaan in vlammen op en raken beschadigd door waterschade. In een aangrenzend pand ontkomen drie mensen ternauwernood aan de vuurdood.

Enkele uren later tonen demonstranten (communisten, Trotzkisten, 'antiracisten') luidruchtig hun vreugde. De groep *'Joodse Gewapende Weerstand'* eist de brandstichting op.

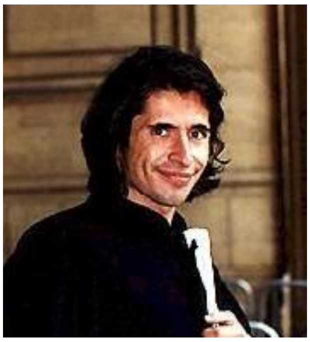
Drukkerij van de Historical Review Press *opnieuw beschadigd door brandstichting*.[364]

Op 12 mei daarna proberen aanhangers van de JDL, waaronder Meir Halevi en Irv Rubin in Zündels woning in te breken. Ze worden door de politie op de vlucht gepakt, maar snel vrijgelaten.[365]

Kort voor 20 mei 1995, Toronto
Tijdens zijn afwezigheid wordt bij Zündel een verdacht pakket van een onbekende afzender bezorgd. Hij brengt het naar de politie, die vaststelt dat het een bom bevat, krachtig genoeg om binnen een straal van 90 meter iedereen te doden.[366]

September 1996, Uckfield, UK
Wederom brandstichting drukkerij van de *Historical Review Press.*

7 september 1996, Parijs
Vier joden overvallen Patrick Helin, boekhandelaar, die ook revisionistische werken verkoopt. Getuigen herkennen onder de criminelen Arno Klarsfeld, zoon van Serge en Beate Klarsfeld.[367] Deze Arno, een Israëlisch activist, duikt 12 jaar later op als advocaat en 'Speciaal Ambassadeur' in het kabinet van de joodse president Sarkozy. Hij wordt genoemd als toekomstig Frans minister van 'Immigratie en Nationale Identiteit' (…). Hij diende o.m. bij de Israëlische grenspolitie op checkpoints voor Palestijnen nabij Bethlehem.

Klarsfeld jr., herkend onder joodse overvallers van Patrick Helin.

13 mei 1997, Parijs
Georges Piscoci-Danesco, eigenaar van de *Librairie Roumaine anti-totalitaire,* wordt door vier jonge joden – waaronder Marie Fainberg – bedreigd. Uit zelfverdediging trekt hij een alarmpistool. Een paar uur later wordt hij door de politie aangehouden en naar het bureau gevoerd. Aanleiding is een aanklacht van eerdergenoemde Fainberg. De boekhandel en Piscoci-Danesco's woning worden door de politie doorzocht. Aanvankelijk wordt hij tot twee maanden voorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld met een boete van duizenden Francs. Dit schandalige vonnis wordt in tweede instantie ingetrokken.[368]

4 juni 1999, Lyon
Bij een verhoor werd Jean Plantin, uitgever van *Akribeia*, door een hoofdcommissaris van politie, ene Justo, vulgair beledigd. Justo roept nagenoeg op tot moord op Plantin (*'Hij moet worden afgekleund! Dood hem!*'). Diezelfde Justo had Plantin bij een eerder verhoor op 14 januari 1999 al grof beledigd en zwakzinnig genoemd.[369]

4 mei 2007, Monsey, New York
Synagoge van Neturei Karta, een anti-zionistische joods-orthodoxe groepering, die was vertegenwoordigd op de Teheran Holocaust Conferentie, in vlammen opgegaan.

Rabbi Yisroel Dovid Weiss van Neturei Karta zei over deze brand: *"Iedereen die zich verzet tegen het politiek-nationalistische Zionisme en dat openbaar maakt, wordt aangevallen"*.[370]

Andere geweldddadigheden tegen revisionisten:

- In 1984 revisionist-historicus prof. Hermann Greive in Keulen vermoord.
- Brandstichting woning en vernieling van de auto van Thies Christophersen, schrijver van *De Auschwitz Leugen*.
- Overval op Christophersens advocaat Jürgen Rieger.
- Brandstichting auto van Wolfgang Juchems.
- Overval op de joods revisionist Josef Ginsburg.
- Mishandeling van de Amerikaanse revisionist David McCalden; door Irv Rubin uit een raam geduwd.
- Overval en pesterijen tegen Reinhard Buchner, Amerikaans revisionist en redacteur bij het *Institute for Historical Review.*
- Opnieuw aanslag op Prof. Ernst Nolte in Berlijn, februari 1994.

De Amerikaans-joods revisionist David Cole interviewde in 1992 tijdens een bezoek aan Auschwitz functionarissen daar. Hij stelde Dr. Franciszek Piper, directeur van het Auschwitz Museum, kritische vragen, en wees op allerlei onmogelijkheden en onlogische zaken. Met een verborgen camera nam hij het gesprek op video op.[371] Tijdens dit onthullende gesprek – twee joden onder elkaar – gaf Piper toe dat de 'gaskamer in Auschwitz I *na de oorlog* werd ingericht en op geen enkele manier aantoonbaar was dat daar ooit vergassingen waren geweest.

Lees wat er verder gebeurde – niet met dit onthullende interview, maar met David Cole. De *Jewish Defense League,* een criminele organisatie in de VS,[372] publiceerde de volgende reactie op haar website:

"Wat is David Cole? Is het een ziekte? Een geestesziekte? Is Cole een menselijke parasiet die zich hecht aan fanatieke nazi-supporters en vriendjes die zijn ideeën zo hartelijk steunen? Zullen we uiteindelijk dit rottend zieke individu, dat zoveel

media aandacht naar zich trekt, door het toilet spoelen, waar het andere afval ligt? Eén David Cole minder in de wereld zal zeker de jodenhaat niet beëindigen, maar wel een gevaarlijk, ziektevewekkende bacterie uit de maatschappij verwijderen."

Net zoals we van het monster Cole af moeten, moeten we af van het woord 'revisionisme'. Dit verschrikkelijke woord moet samen met Cole worden vernietigd. Meer debat is niet nodig, alleen uitschakeling van de Holocaustontkenners....

Wij willen de verblijfplaats weten van de hierboven afgebeelde [foto!] *Holocaust ontkenner David Cole. Ieder die ons zijn huidige adres geeft, ontvangt een geldelijke beloning. Neem contact met ons op via e-mail als u informatie heeft over de huidige verblijfplaats van David Cole."*

Exemplarisch voor taal en methoden van de Holocaustmaffia, methoden waartoe geen enkele revisionist zich ooit zal verlagen.

Haat, chantage, bedreiging met geweld en andere infame methodes, inclusief moord. Niet voor niets noemde de FBI in 1985 de Jewish Defense League (JDL) de op de Portoricanen na één na actiefste terroristische groep in de VS.[373] Ze is in 1968 opgericht door de criminele racist rabbi Meir Kahane. Deze terrorist, jeugdleider en lid van de Knesseth,[374] werd tijdens zijn activiteiten in New York gesteund door de Israëlische Heruth partij en de New Yorkse Maffia. Zijn zoon Benjamin stichtte na diens dood in 1994 de *Kahane Chai* ('Kahane leeft') partij, waarvan Baruch Goldstein bij de moordaanslag in 1994 in de al-Ibrahimi moskee in Hebron 34 mensen vermoordde. Leden van de JDL waren in de VS betrokken bij bomaanslagen en ander geweld tegen revisionisten en Holocaustsceptici: George Ashley, Charles Weber, Reinhard Buchner, Ernst Zündel, e.a.

In vrijwel alle Westerse landen bestaan aan de JDL verwante organisaties en een belangrijk deel van hun acties is gericht tegen revisionisten.

David Irving gaf zijn visie op de onfrisse methoden van zijn opponenten:

"Als u Londen West End bezoekt waar ik woon, ziet u op elke parkeermeter, elke lantaarnpaal, elk verkeersbord, elk stoplicht stickers met 'Smash David Irving', 'Stop Irving'*, of* 'Irving spreekt, Rostock Brandt'*. Erachter zit een groep die zichzelf CAFÉ noemt, Committee Against Fascism in Europe, waarvan de* Daily Express *me vertelde dat dat een onderdeel is van de Mossad. Zij hangen rond in de buurt van mijn huis, kondigen demonstraties voor mijn huis aan en verspreiden mijn adres over heel Londen."*

Ieder kan aan de hand van deze voorvallen – waarover de media zwijgen – vaststellen wie *werkelijk* 'fascisten', 'neo-nazis' en 'extremisten' zijn.

Revisionisten wijzen geweld voor het propageren of verdedigen van hun stellingen af. Nergens ter wereld is ook maar één geval bekend van een revisionist die een anti-revisionist één haar krenkte. De media collaboreren met dit door haat verblinde tuig door ernstige misdaden tegen revisionisten *dood te zwijgen* en *te verdraaien*. Schaarse berichten over molestatie van revisionisten worden als regel voorzien van commentaren als 'Holocaustontkenner', 'rechts-extremist', 'neo-nazi' en soortgelijke haattaal, het slachtoffer besmeurend en de daders vergoelijkend en de facto

aanmoedigend. Als een jood wordt beledigd, bedreigd of mishandeld schreeuwen de media moord en brand en roepen op tot massademonstraties en anti-terreurwetgeving.

Zijn revisionisten 'gevaarlijk'? Zij gedragen zich voorbeeldig correct en argumenteren zakelijk naar wetenschappelijke maatstaven, met respect voor hun opponenten. Zij oefenen geen terreur uit tegen wie of wat ook. Ja, zij tonen aan dat belangrijke onderdelen van de JHV, gaskamers en massamoord op zes miljoen joden haaks staan op feiten. Hun onderzoek is controleerbaar, zij komen met concrete feiten en bieden deze ter verificatie aan. De *feiten* zijn hun enige wapen. ***Een andere methode om waarheid te vinden is er niet, menen zij.***

Het geeft te denken dat zij door machtige belangengroepen en onfrisse organisaties met valse middelen worden aangevallen. Duidelijk is dat:

> *het geweld, de haat, intimidatie, beledigingen en leugens nooit van de kant van revisionisten komen maar altijd van georganiseerd linkse, joodse en zogenaamd antifascistische meelopers. Zij gebruiken de middelen van fascisten.*

Op internet tracht men het revisionisme met misleiding en onwaarheden in diskrediet te brengen en als dat onvoldoende lukt, dit met censuur en instrumentalisering van farizeïsche *hatespeech* tot zwijgen te brengen.

Omdat aan 'de Holocaust' enorme politieke, financiële, morele en religieuze belangen zijn gekoppeld en er nauwelijks steekhoudende argumenten tegen het revisionisme bestaan, rest slechts demonisering en terreur. Het woord 'holocaustontkenner' vervult een sleutelrol. Dit door niemand weersproken stigma tast eer en goede naam van de besmeurden aan. Verweer is niet mogelijk. Niemand *durft* het voor hen op te nemen; bijna niemand *kan* het ook voor hen opnemen omdat daarvoor veel feitenkennis nodig is. De media, overijverige verspreiders van de JHV-mythe, steunen de lobby door dik en dun, gechanteerd en beducht zelf het laatste restje geloofwaardigheid te verliezen.

Men wekt de suggestie dat revisionisten tegen beter weten in een monsterlijke misdaad ontkennen en deze (hoe paradoxaal!) goedkeuren, om afkeer en *haat* tegen hen op te roepen.

Het door de Holocaustlobby gebruikte woord 'Holocaustontkenner' is bedoeld om *haat* te genereren. Het is dat, waarvan zij anderen beschuldigen: *hatespeech.* Een groep niet bij eigen naam noemen (revisionisten), maar een onwaarachtige stigmatiserende term gebruiken is een kenmerk van *haat*.

Revisionistische onderzoekers publiceren boeken, artikelen, interviews en documenten om hun argumenten te verduidelijken. Als die waardeloos zouden zijn, of hun methodes foutief, zouden de wetenschappelijke reacties daarop even talrijk als vernietigend zijn.

Dat de vijanden van het revisionisme weinig anders voortbrengen dan fysieke terreur, justitiële vervolging, politieke wetgeving en hysterische haatcampagnes, brengt eens te meer hun argumenten en beweegredenen in diskrediet. Kennelijk moet de waarheid worden onderdrukt met chantage en geweld.

Revisionisten verdienen lof van ieder die waarheid over de joodse holocaust wenst. Dankzij 'holocaustontkenners' werd 40 jaar na die verschrikkelijke gebeurtenissen *eindelijk* een begin gemaakt met feitenonderzoek. De traditionele Holocaustgeschiedschrijving komt niet langer weg met kritiekloze verhalen, maar ziet zich steeds meer gedwongen feiten te onderzoeken en wetenschapskritische vragen te beantwoorden. Weliswaar onvrijwillig, maar het gebeurt. Dat is de winst van het revisionisme.

De wanhopige situatie waarin de JHV verkeert, blijkt uit de inspanningen om 'de Holocaust' tot *religie* te maken. Een religie staat boven de feiten en dus boven onderzoek en kritiek…. Luister naar de hogepriester van de JHV, de bejubelde leugenaar en hypocriet Eli Wiezel: *De Holocaust is een Heilig Mysterie, waarvan het Geheim is voorbehouden aan de Priesterkring van de Overlevenden.*[375] De na de oorlog geboren halfjoodse Van Pelt spreekt over Auschwitz als *Het Heiligste der Heiligheden* . . .

Niet zomaar een uitdrukking, want als joden over *'Het Heiligste der Heiligheden'* spreken, bedoelen zij de 'Tempel waar God zelf verblijft'. In die zin gaf de zich als wetenschapper afficherende Van Pelt precies aan hoe Auschwitz volgens hem behoort te worden gezien: het epicentrum van de Nieuwe Godsdienst.

Hoofdstuk 12 is gewijd aan deze Nieuwe Godsdienst en haar **verstrekkende gevolgen.**

'HOLOCAUSTONTKENNING': EEN LEUGENWOORD

i. *'Holocaustontkenning' en andere Leugenwoorden*

"Aber die Sprache um ein Wort ärmer machen heißt das Denken der Nation um einen Begriff ärmer machen".[376]

'Holocaustontkenners' is een woord *van* idioten, *voor* idioten.

'De Holocaust' is een ongedefinieerd begrip. *'De* Holocaust', als eenduidige en vaststaande gebeurtenis bestaat niet. Wie vandaag in 'de Holocaust' gelooft, gelooft in een andere 'Holocaust' als twintig jaar geleden, en omgekeerd. Het is alleen daarom al *onmogelijk* '*de* Holocaust' te 'ontkennen'.

*Zodra **'Holocaustontkenner'** of **'Ontkenning van de Holocaust'** wordt gebruikt, herkent men de gebruiker(s) als **leugenaar(s)**.*

'Holocaustontkenner' is een transmutatie van *revisionist*. Wanneer is iemand een 'Holocaustontkenner'? Als hij meent dat geen '6 Miljoen', maar 5.999.999 joden systematisch door de Duitsers zijn vermoord? Of 5.900.000? Of 5.000.000? Of 4.999.999? Of 3.000.000? Bij 1.000.000, of *geen*?

Een leeg stereotiep, een heresiologisch stigma, bedoeld om Pavlovreacties op te wekken en objectieve *discussie* over feiten en omstandigheden van de judeocide uit te sluiten. Een dom *shut-up* woord zonder betekenis.

Natuurlijk is er bij revisionisten geen sprake van 'ontkenning'. Dat woord moet de indruk wekken dat revisionisten vaststaande zaken ontkennen, wat absoluut niet het geval is. Dit absurde stigma moet de aandacht afleiden van wat revisionisten aan feiten en argumenten naar voren brengen. Revisionisten ('*Holocaustontkenners*') vragen naar *bewijzen,* bekritiseren onbewezen stellingen, ontmaskeren leugens en geven tegenbewijzen bij onware aannames. Dat, vanuit een schat aan feiten en kennis. *'Holocaustontkenner'* is de onware *terreurterminologie* welke tegenstanders moet associëren met slechtheid en vernietiging.

Volgens wiens standaards wordt revisionisme 'ontkenning' genoemd? Het conflict tussen revisionisten en exterministen gaat niet over 'ontkennen' – in dat geval was de hele discussie immers in vijf minuten voorbij – maar over de *schaal* waarop judeocide plaatsvond en de *middelen* waarmee. Voor revisionisten is het misbruik daarvan een belangrijk punt. Voor Holocaust-proponenten en hun aanhang kennelijk niet.
Revisionisten ontkennen geen volkerenmoord. Of het nu judeocide op joden door nazi's was, miljoenenmoord op Christenen en anderen door Sovjetcommunisten, tientallen miljoenen doden door Mao-communisten, holocaustbombardementen op burgers door Geallieerden, genocide op Vietnamezen en Irakezen door Amerikanen, volkerenmoord op Palestijnen, geen enkele volkerenmoord wordt door revisionisten *'ontkend'*.

Integendeel, het zijn de opponenten van het revisionisme die volkerenmoorden op niet-joden bagatelliseren, ontkennen, negeren, ofwel schromelijk minimaliseren. Ook in dat opzicht zijn *zíj* 'ontkenners'.

Faurisson schreef: "Ik ontken niet, ik *bevestig* . . . . Als iemand mij beticht van 'Holocaustontkenning' antwoord ik: *'Ik ontken niets in dat verband, integendeel, ik bevestig. Ik bevestig na al mijn onderzoek en waarnemingen dat 'de Holocaust' niet bestaat; dat voor mij 'de Holocaust' een historische leugen is."* Zonodig voeg ik daaraan toe: *'Ik ben geen 'ontkenner' noch een 'negationist'. Ik meen dat ú ontkent: u ontkent de werkelijkheid. Galileï ontkende niets; zijn opponenten ontkenden de realiteit. Hij bevestigde na al zijn onderzoek en waarnemingen dat bepaalde conclusies juist waren en andere niet."*

De *anti-revisionisten* zijn in dit verband de 'ontkenners': zij ontkennen objectieve waarheden, fysische wetten, zij willen de waarheid daarvan niet kennen en zij passen censuur en het Grote Stilzwijgen toe.

Geen *commentaar* op het revisionisme: daarvoor in de plaats schelden, liegen en beledigen. Dat kan ook niet anders, want zij kunnen de revisionistische feiten en argumenten niet weerleggen en beschikken zelf over *geen enkel bewijs* voor de stellingen "systematisch bevolen jodenmoord", "gaskamers" en "Zes Miljoen". Als we zien hoe zij het revisio-

nisme beschrijven, de leugens, de verdraaiingen, moet men zich de vraag stellen: *"Als zij daarover liegen, spreken zij dan de waarheid over de Joodse Holocaust Versie?*

Geen revisionist noemt zichzelf 'holocaustontkenner' (Engels: *'Holocaust-denier'*); een leugenwoord, geïntroduceerd door zionistisch haatpredikster Deborah Lipstadt, een historica die gelooft dat de Joodse Holocaust-Versie niet ter discussie mag staan, overgenomen door anti-revisionisten en navolgers. Een *leugenwoord,* omdat het *niet* de schaarse idioot bedoelt te typeren waarop dat letterlijk van toepassing zou kunnen zijn, maar revisionistische wetenschappers. Revisionisten 'ontkennen' niet. Zij stellen dat er *geen bewijzen* zijn voor een Hitlerbevel voor fysieke uitroeiing van de joden, dat er *geen bewijzen* zijn voor gaskamers en dat er *geen Zes Miljoen* joden zijn vermoord. Die bewijzen zijn er dan ook niet. En iets waarvoor geen bewijzen zijn *kan men niet ontkennen.*

Het leugenwoord 'Holocaustontkenning' is kwaadaardig en bedoeld om historisch onderzoek te blokkeren. Het is een ander woord voor joodse controle over het historisch discours over gebeurtenissen met joden in WO II. Als een historicus iets publiceert dat machtige joden of joden met een machtige achterban niet zint, wordt hij gestraft. Hij komt op de zwarte lijst van uitgevers, er wordt druk op zijn universiteit uitgeoefend om hem te ontslaan, er komen smeercampagnes tegen hem op gang, of hij wordt door obsscure joodse personen of clubjes aangeklaagd.

De ordinarissen van dit weerzinwekkende leugenwoord weten maar al te goed dat het *niet* gaat om 'Denying the Holocaust', maar om '*Questioning the Holocaust',* het *nuanceren* van 'de Holocaust'. Daarom gebruiken zij consequent het containerbegrip 'Holocaustontkenner' in plaats van 'gaskamerontkenner', 'Hitlerbevelontkenner' of 'Zes Miljoenontkenner'. De bedoeling is de weersprekers van het dogma te schaden. Zoals bij religieuzen, is het bij hen alles of niets: ófje gelooft hun totale versie, óf je bent een 'ontkenner' (*ketter*) die het 'Heiligste der Heiligheden' ontkent. Dezelfde grondhouding demonstreren zij ten opzichte van iedereen met kritiek op joden of joodse instellingen: dat zijn in hun idioom onveranderlijk 'anti-semieten', neonazi's, ultrarechtse terreuraanhangers, enz. Het is *"Guilt by association", w*ant niemand wil risico lopen getroffen te worden door het verwoestende ongeleide projectiel *'anti-semiet!'* Gebruikers ervan weten het daarmee al zo goed als gewonnen te hebben. Zo goed als, want feiten zijn te verbergen en te verdraaien, maar niet weg te liegen.

Belgisch Holocaustgelovige en anti-revisionist Dr. G. van den Berghe zegt: *'Ontkenners herzien niet, verklaren of interpreteren niet, ze ontkennen*".[377] Dit werk toont de onzin daarvan aan. Ook het onderscheid tussen 'ontkenners' en 'negationisten' is volstrekte nonsens. Beide non-woorden hebben hetzelfde doel: oproepen van onbegrip, afkeuring en *haat.*

Irving, die zichzelf niet als revisionist beschouwt, noemde het stigma Holocaustontkenner terecht *'een verbale Gele Ster'*.

'Holocaustontkenners' of 'negationisten' zijn *leugenwoorden,* omdat revisionisten niet *'de* Holocaust' (welke?) ontkennen, maar één specifieke versie daarvan: de *Joodse Holocaust-Versie*. Zij erkennen veel van de door nazi's tegen joden begane misdaden, maar niet alle. En zij eisen dat *bewijzen* worden geleverd van de niet bewezen (en niet onderzochte!) demonische kern van die beschuldigingen.

Zij concludeerden dat judeocide à la de Joodse Holocaust-Versie, op die manier niet heeft plaatsgevonden, niet heeft *kunnen* plaatsvinden. Dat is *geen* 'ontkennen'. Dat is erkenning van feiten en natuurwetenschappelijke realiteiten. Zij ontkennen *niet* dat '*een* holocaust' (judeocide) heeft plaatsgevonden en bevestigen onder meer:

- Vervolging van joden door de nazi's wegens hun 'ras'.
- Dat zij met dat doel een programma, *Endlösung,* uitvoerden waarbij joden in getto's werden bijeengebracht en naar concentratie- en werkkampen in Oostelijke bezette gebieden gedeporteerd.
- Het bestaan van een uitgebreid netwerk van concentratiekampen in Duitsland en bezet Europa.
- Het bestaan van een systeem van dwangarbeid.
- Een anti-joodse nazi-politiek met als doel alle joden uit Duitsland en bezette delen van Europa te verdrijven en te verwijderen.
- Dat veel joden (en anderen) betrokkenen bij partisanenacties door Duitse *Einsatzgruppen* in het kader van veiligheidsoperaties ('preventieve guerrillabestrijding') werden terechtgesteld, waarbij ook talloze onschuldige mensen werden vermoord.
- Het feit dat onder de 50 miljoen doden van WO II ook honderdduizenden joden omkwamen door honger, besmettelijke ziekten, bombardementen, militaire acties, pogroms van wraakzuchtige Oost-Europese bevolkingsgroepen, acties van *Einsatzgruppen,* nazimisdaden en vele andere omstandigheden.
- Het feit dat joden in concentratiekampen werden gescheiden van familie en vrienden en tallozen van hen daar omkwamen.
- Crematoria in sommige concentratiekampen, die lijken van door allerlei oorzaken gestorvenen (o.a. tyfusepidemieën) verwerkten.
- Gaskamers (ontsmettingsruimten) in kampen waar kleding, beddengoed, enz. met Zyklon-B (blauwzuurgas) werd ontsmet.
- Dat Britse en Amerikaanse troepen bij de bevrijding van de kampen vreselijke taferelen van stapels lijken (meest niet-joden) in de open lucht en massa's gevangenen in afschuwelijke toestand aantroffen.

- Het feit dat wreedheden werden begaan die de grenzen van het oorlogsrecht met voeten traden, begaan door lieden die zich daartoe in iedere oorlog te buiten gaan.
- Holocaustrevisionisten ontkennen noch de feitelijkheid, noch de verwerpelijkheid van de hiervoor opgesomde misdaden.

Zij bevestigen dit ***want daarover bestaat een veelheid aan documentaire en andere bewijzen.*** Revisionisten zouden charlatans zijn als zij dit soort feiten zouden bestrijden in plaats van bevestigen.

Wat revisionisten *niet* bevestigen is, een doelbewust systematisch beleid van fabrieksmatige uitroeiing van joden in 'gaskamers' met zes miljoen joodse slachtoffers. Revisionisten bevestigen deze punten niet ***omdat daarvoor <u>geen</u> documentair of ander concreet bewijs bestaat,*** wel feiten die op het tegenovergestelde wijzen.

"Maar goed", zullen sommigen zeggen, *"wat maakt het voor verschil of er zeshonderdduizend of zes miljoen joden door de nazi's zijn vermoord, het is en blijft walgelijk,"* daarmee impliciet erkennend dat 'Zes Miljoen' geen stand houdt. Een navrante vraagstelling ook, want het verschil betreft de levens van 5.400.000 mensen. Principieel verschilt het weinig als aantal slachtoffers bijvoorbeeld 10% was. *Maar waarom dat niet juist hen voorhouden die zo hardnekkig aan die onware 6 miljoen vasthouden en dat onder chantage en morele terreur aan de Wereld opleggen?*

Is dat het misschien waarom de voornaamste joodse holocausthistoricus, Hilberg, zei: *"Deze aantallen doen ertoe. Om een zeer simpele reden – noem het religieus als u wilt".*[378]

Echter, bij '6 miljoen' wordt ook elke aanspraak op waarheid over de gebeurtenissen met joden tijdens WO II prijsgegeven. Dat is onwetenschappelijk, verraad aan Waarheid, bescherming van Onwaarheid en geschiedvervalsing tegelijk. Onaanvaardbaar dus.

Revisionisten zijn *Holocaustsceptici* en *Holocaustcritici,* met een legitieme, eerbare grondhouding. Zij bestrijden de onmogelijke onbewezen onderdelen van de *Joodse Holocaust-Versie,* die ons o.m. vertelt:

- Dat er een plan voor systematische uitroeiing van de Europese joden zou hebben bestaan. (Geen bewijs.)
- Dat in het kader van dat plan gaskamers voor homicide bestonden. (Geen concreet bewijs.)
- Dat in WO II zes miljoen joden zijn omgebracht. (Geen bewijs.)

Dat betwijfelen of tegenspreken mag niet en zoals bij elke *religie*: wie niet in *alle* geloofsartikelen gelooft of daaraan twijfelt wordt gedemoniseerd, verketterd en maatschappelijk en fysiek kapotgemaakt.

Het meest kenmerkend en kwalijke aan Hitler en de nazi-ideologie was echter ***dat zij niet twijfelden!*** Datzelfde eist de Holocaustideologie vandaag van alle niet-gelovers.

'Holocaustontkenning' suggereert schuld: iets is *waar,* maar men 'ontkent' dat. Het legt de verdenking op dat men iets weet, maar veinst dat niet te kennen.'

Revisionisten worden daarmee als leugenaars neergezet, als moreel medeplichtigen van moordenaars.

Het verwerpelijke van vervolging van 'Holocaustontkenning' is ook dat die valse aanduiding geen grens aangeeft waar vanaf een 'ontkenner' een 'ontkenner' wordt. Is dat als iemand de hele nazi-jodenvervolging tegenspreekt, of de JHV accepteert maar niet de 'gaskamers' of het houdt op een aantal van minder dan 'Zes Miljoen'? Het gebruik van dit leugenwoord leidt dan ook tot volstrekte en absurde willekeur.

Dit zogenaamde *Ontkennen* (= afwijzen) betreft meestal *delen* van de JHV, delen uit een myriade van gebeurtenissen, verhalen, feiten en verzinsels.

Die *'ontkenning'* is zoals we gezien hebben echter geen simpele afwijzing, geen simpel 'nee' zeggen, maar serieus onderbouwd, wetenschappelijk gefundeerd en goed gedocumenteerd.

Wie de Joodse Holocaust-Versie ter discussie stelt wordt niettemin gedoodverfd als '*Holocaustontkenner*', implicerend *alles* te ontkennen wat er met joden in WO II gebeurde en aldus een idioot of crimineel te zijn. Daarbij worden revisionistische feiten en argumenten verdraaid, uit hun verband gerukt en als 'hate speech' aangemerkt, ironisch genoeg geen twijfel latend aan wiens kant de *haat* zich in werkelijkheid bevindt.[379]

Daniel McGowan, emeritus professor aan het Hobart and William Smith College schreef in een artikel *Wat is 'Holocaust ontkenning' in werkelijkheid?*

> *De Holocaust (Hoofdletter) verwijst gewoonlijk naar moord op zes miljoen joden door de nazi's tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het wordt geacht Duitslands 'Final Solution' voor het joodse probleem te zijn geweest. Een groot deel van de systematische uitroeiing zou hebben plaatsgevonden in concentratiekampen door executeren, vergassen en levend verbranden van onschuldige slachtoffers van het Derde Rijk.*
>
> *Germar Rudolf, Ernst Zündel, Robert Faurisson en anderen die dit bestrijden en dat in het openbaar zeggen, worden beschimpt als fanatici, antisemieten, racisten en erger. Hun afwijkende historische meningen worden niet revisionistisch genoemd, maar afgedaan als 'Holocaustontkenning'.*
>
> *Politici die zich schikken naar de joodse of Christelijk Zionistische traditie noemen revisionistische publicaties en conferenties "beneden het internationale discours en onaanvaardbaar". Niet-zionistische joden als Rabbi Dovid Weiss van Neturei Karta worden neergezet als 'zelfhaters', gemeden en bespuwd. Zelfs professor Norman Finkelstein, wiens beide ouders holocaustoverlevenden zijn en het boek 'De Holocaust Industrie' schreef, is Holocaustontkenner genoemd.*
>
> *Maar los van rabiate haat tegen de revisionisten die de waarheid van het typische Holocaustverhaal ter discussie stellen, wat zeggen en geloven deze mensen in weerwil van risico van gevangenschap en mishandeling? Van de meeste Holocaustrevisionisten of, zo u wilt, Holocaustontkenners, bevatten de argumenten drie simpele beweringen:*
>
> *1. Hitler's 'Final Solution' was een <u>territoriale</u> 'oplossing', etnische zuivering dus, geen fysieke vernietiging.*
>
> *2. Er werden door het Derde Rijk geen gakamers voor massamoord gebruikt.*

3. Er werden minder dan 6 miljoen joden gedood onder de 55 miljoen mensen die omkwamen in WO II.

Zijn deze revisionistische beweringen zo verfoeilijk dat zij die erin geloven moeten worden beschimpt, mishandeld en gevangengezet? Belangrijker nog, is het mogelijk dat revisionistische beweringen juist zijn, of zelfs gedeeltelijk juist en verketterd worden omdat ze het verhaal van de Holocaust, dat in honderden films, gedenktekens, musea en docudrama's is verheven tot het niveau van een religie in twijfel trekken?

Is het heiligschennis te vragen: "Als Hitler vernietiging van de joden wilde, hoe konden Elie Wiesel, zijn vader en twee zusters dan de slechtste periode van Auschwitz overleven?" Wiesel claimt dat mensen levend in verbrandingsputten werden geworpen, een claim die zelfs de in Israël getrainde gidsen van Auschwitz niet maken.

Is het werkelijk 'beneden het internationale discours' te vragen naar gedegen onderzoek en forensische bewijzen voor homocidegaskamers? Als andere mythes, zoals het maken van zeep van menselijk vet zijn verworpen als Geallieerde oorlogspropaganda, waarom is het dan 'onaanvaardbaar' te vragen of de gaskamer van Dachau is gebouwd door de Amerikanen omdat geen gaskamer kon worden gevonden die kon dienen als bewijs tijdens de Neurenberger Tribunalen?

Meer dan vijftig jaar besteedden joodse geleerden honderden miljoenen dollars aan het documenteren van elk joods slachtoffer van de Nazi Holocaust. De Nazi's hadden een obsessie voor administratie en registratie. Toch konden slechts 3 miljoen namen worden opgevoerd, waarvan velen stierven aan natuurlijke oorzaken. Waarom is het dan verkeerd te veronderstellen dat minder dan 6 miljoen joden werden vermoord in de Tweede Wereldoorlog?

'Holocaustontkenning'moet niet afwijkender of crimineler zijn dan de claim dat de aarde plat is, tenzij de Holocaust gebruikt wordt als zwaard en schild om een Joodse Staat te bouwen tussen Middellandse Zee en de Jordaan, waarvan tot op heden minder dan de helft van de bevolking joods is.

Het Holocaustverhaal maakt joden tot ultieme slachtoffers, ongeacht hoe zij anderen tekort doen, ontmenselijken en het inheemse Palestijnse volk etnisch zuiveren. Het Holocaustverhaal maakt mogelijk dat Yad Vashem, het grootste Holocaust museum van de wereld, de mantra van 'Nooit vergeten' herhaalt, terwijl dat Instituut is gebouwd op Arabische grond, gestolen van Ein Karem, uitkijkend over graven van Palestijnen afgeslacht door joodse terroristen bij Deir Yassin. Het Holocaustverhaal elimineert de vergelijking van Ketziot of Gaza met concentratiekampen.

De Holocaust wordt ook gebruikt om de critici van Israël het zwijgen op te leggen met wat de joodse geleerde Marc Elias noemde de oecumenische deal: jullie Christenen kijken de andere kant op terwijl wij de Palestijnen neerknuppelen en wij herinneren jullie er niet aan dat Hitler goed Katholiek was lang voor hij Nazi werd.

Het Holocaustverhaal van systematische, geïndustrialiseerde vernietiging speelde eveneens een belangrijke rol bij het in de oorlog brengen van de US in Irak en straks in Iran. De titel van een recente Israëlische conferentie in Yad Vashem maakte dat glashelder: 'Holocaustontkenning: Het Plaveien van de Weg naar Genocide.'

"Gedenk de Holocaust" zal de strijdkreet worden van de volgende grote botsing tussen goed (de Judeo/Christelijke waarden) en slecht (radicale Islamitische agressie) en zij die het ter discussie stellen moeten worden gedemoniseerd, zo niet op brandstapels verbrand.[380]

McGowan geeft hiermee de uitgangspunten van het revisionisme en de foute positie van het Holocaustestablishment aan.

"Holocaustontkenner!", een *shut-up* woord om de aangesprokene als een *slecht mens* zonder rechten voor te stellen. Zij hebben en mogen geen

rechten hebben. Zelfs de 'rechtspraak' ontzegt hen het recht op verdediging tegen onrechtvaardigheid.

Zij die de wetenschappelijke basis van revisionisme ontkennen, spreken ook wel over *'negationisten* kennelijk uit gêne over het volkse scheldwoord 'ontkenner'.

'Negationisme' is een Belgisch/Frans *verzinsel,* dat 'ontkenner' (dat hetzelfde betekent, ook *niets*) van een pseudo-intellectueel vernisje voorziet. Het is dermate bizar en geconstrueerd, dat men het vergeefs zal zoeken in het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal. *'Negationisme',* een ordinair scheldwoord, een geverniste drol, door Holocaustvervolgers geserveerd om het Holocaustdogma te beschermen.

De schandelijke Belgische wet met die naam beoogt vervolging en bestraffing van *'het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd'.*[381]

Een politiek-zieke wet, uit de tijd dat politiek correcte extremisten ziek waren van de democratische overwinning van het Vlaams Blok (1992).

Ziek, omdat bij veroordeelden onder deze Ketterwet geen sprake is van 'ontkennen' van genocide tijdens WO II: hoogstens van het met feiten onderbouwd ter discussie stellen van middelen, methoden en aantallen.

Ziek, omdat in die Wet 'minimaliseren' (evenals 'ontkennen') niet is gedefinieerd. Is het zorgvuldig gedocumenteerd terugbrengen tot reële proporties van het mythologische aantal 'Zes Miljoen' 'minimaliseren'? Is het in mindering brengen van 2,5 miljoen door de Sovjets bij het IMT gefantaseerde 'vernietigden' van Auschwitz 'minimaliseren'?

Bij welk aantal trekt men de grens? Of liever, bij welke waan van de dag?

Ziek, omdat misdaden van het nationaal-socialisme niet mogen worden gerelativeerd en misdaden van anderen (Stalin, de Geallieerden) straffeloos worden ontkend, verdedigd en goedgepraat.

Ziek, omdat die wet spreekt over *'de'* genocide, als pseudo-gedefinieerd.

Behalve moreel, raakt deze 'Belgische' Wet ook *juridisch* kant nog wal,[382] hetgeen niet verbaast indien men het morele en politieke niveau van de parlementaire pygmeeën beziet, die hiervoor verantwoordelijk zijn.

Een *Ketterwet* omdat, zoals bij Middeleeuwse Kettervervolging, ieder schuldig is die niet in het *gehele* verhaal *gelooft* of delen in twijfel durft trekken.

De joodse versie van de judeocide, waarin Europeanen door overheden verplicht worden te *geloven,* ontbeert concreet en forensisch bewijs en berust op de minst betrouwbare bewijsvorm: *getuigenissen.* Niet voor niets wordt dat bij 'normale' rechtspraak onvoldoende beschouwd; niet echter bij deze 'unieke' massamoord.

Bij 'de Holocaust' en 'Holocaustwetenschap' geldt de ***omkering van alle waarden.*** Wat niet mogelijk is, wordt mogelijk verklaard; afwezigheid van concrete feiten genegeerd; bewijs is *á priori* aanwezig geacht; het onbewezene bewezen geacht; het fysisch onmogelijke wordt geloofd; Holocaust*geloof* bij Wet opgelegd; weerlegging niet geaccepteerd; wetenschappelijk onderzoek is verdacht; natuurwetenschappelijke feiten overruled door *algemeen bekend*; vrije meningsuiting geschoffeerd, enz., enz.

Revisionisten postuleren niet en geloven niet. Zij eisen concrete bewijzen en als die er (nog) niet zijn, onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek: in dit geval én naar massamoordsystematiek, én naar gaskamers, én naar 6 miljoen vermoorde joden. Dat behoren mainstream-Holocaustwetenschappers ook te doen.

Wetenschappelijk onderzoek naar 'gaskamers', verondersteld gebruikte gassen, joodse massagraven, plaatsen waar massamoorden zouden hebben plaatsgevonden, etc., wordt echter gedwarsboomd, gecriminaliseerd en *verboden.*

De Holocaust Industrie bevordert dat, want openheid levert feiten op die hun dogma's en valse uitgangspunten ondergraven.

'Holocaustontkenner' is bedoeld voor *'Kaltstellung'* van het revisionisme, om dit te verbannen uit de publieke perceptie. Een diskwalificatie, getuigend van *angst* en *haat*.

Hetzelfde geldt voor het kafkaiaanse *'negationist',* ontsproten uit fanatisme en *gebruikt en bedoeld om haat te projecteren.* Hoe zouden de gebruikers van de scheldwoorden 'negationist' en 'ontkenner' reageren, indien men analoog daaraan joden zou aanduiden als *'Christus-ontkenners'* of *'Christus-Negationisten'*? Dat zou (hoewel inhoudelijk wèl juist) van eenzelfde *haat* getuigen als revisionisten 'Holocaustontkenners' te noemen.

Anti-revisionisten stellen dat 'echt' revisionisme is: '*opnieuw onderzoeken van de geaccepteerde geschiedenis door updating met nieuw ontdekte, nauwkeuriger en minder bevooroordeelde informatie."* Een betere omschrijving van het Holocaustrevisionisme valt nauwelijkst te geven.

j. *'Holocaust' volgens revisionisten*

Volgens revisionisten kan men niet ontkennen dat in het midden van de Twintigste Eeuw sprake was van een 'Holocaust'. Die 'Holocaust' wordt aangeduid als 'Tweede Wereldoorlog'. Daardoor kwamen wereldwijd 50-60 miljoen mensen om, waaronder 70% burgers. Zij stierven door tal van oorzaken: schoten, bommen, brand, honger, gebrek, ziekte, vergiftiging, enz. Binnen deze Grote Holocaust waren talloze 'kleinere', zoals de vuurbombardementen op Dresden, Berlijn, Hamburg, Keulen, enz.; de

moord op een miljoen Duitse krijgsgevangenen door de Amerikanen; drie miljoen burgers in door de Sovjets 'bevrijde' gebieden; ca. 230.000 levend verbrande vrouwen, kinderen, zieken en bejaarden bij de atoombomaanvallen op Hiroshima en Nagasaki en verondersteld 6 miljoen doden door de nazi-jodenvervolging.

Geen van die Holocausts krijgt zoveel aandacht en publiciteit als de joodse Holocaust. Er gaat geen dag voorbij of ze wordt alweer, linksom of rechtsom, onder onze aandacht gebracht.

'Holocaust' suggereert dat miljoenen joodse slachtoffers door de nazi's in een geplande vuurdood ('Holocaust') zouden zijn vermoord, terwijl revisionisten stellen dat de slachtoffers van Hiroshima, Nagasaki, Tokio, Dresden, Hamburg, Berlijn, enz. bewust door de Geallieerden tot dat lot werden veroordeeld.[383]

De boodschap van de JHV is: *Systematische genocide op joden in 'Gaskamers'* en *Zes Miljoen slachtoffers.* Dat wordt geïllustreerd met indirecte getuigenissen, suggestief beeldmateriaal, documenten en 'geheimtaal'. Een lawine aan 'informatie', verhalen, publicaties, films, documentaires, 'nieuwtjes', boeken, etc. maakt dat we 'de Holocaust' dagelijks consumeren, of we willen of niet. Geen onderwerp of 'de Holocaust', d.w.z. de JHV, wordt er met de haren bijgesleept. Elke dag bedienen de media 'knoppen' die ons aan 'de Holocaust' herinneren en de indoctrinatie instandhouden. Het is onderhoud aan de *perfecte sociopolitieke hersenspoeling,* vergelijkbaar met Orwell's dagelijkse *'Twee Minuten Haat'* uit zijn boek *'1984'.*

Daar tegenover staan de 'ontkenners'. Door valse informatie menen veel mensen dat revisionisten slechts *ontkennen*. Dat zij volhouden dat er *geen* concentratiekampen, *geen* deportaties, *geen* jodenvervolging, *geen* misdaden aan Duitse kant, geen Auschwitz waren, niets. Dat *'de Holocaust nooit gebeurde'* en meer van die onzin.[384] Dat zij stellen dat de nazi's de kampingezetenen goed behandelden en niet ook joden en anderen lieten omkomen.

Volstrekt onjuist. Maar wat is dan wel het standpunt van revisionisten? Als er wél *een* 'Holocaust' was, hoe zag die er volgens hen dan uit?

Die vraag is het best te beantwoorden door professor Faurisson te citeren, die in het artikel *Impact and Future of Holocaust Revisionism* schreef:[385]

- "Het is *waar* dat de Duitsers *concentratiekampen* bouwden. Het is *niet waar* dat zij 'vernietigingskampen' bouwden.

- Het is *juist* te zeggen dat de Duitsers *'Gaswagens'* (door 'Holzgas' aangedreven vrachtwagens) bouwden. Het is *niet juist* te zeggen dat zij gaswagens voor homocide bouwden; daarvan is nooit enig bewijs gevonden.

- Het is *juist* dat de Duitsers *Zyklon-B* gebruikten in kampen, het leger, treinen, scholen, enz., om met het ontsmetten daarvan mensen te bescher-

men tegen dodelijke besmettelijke ziekten. Het is *niet juist* dat zij daarmee mensen hebben gedood. Dat zou om vele redenen ook niet kunnen.

- Het is *juist* dat de nazi's een *'Final Solution* voor het joodse vraagstuk' nastreefden. Dat was echter een *territoriale* oplossing: het uit het Duitse territorium verwijderen van alle joden door emigratie naar Palestina, Madagascar, andere landen en toen dat door de oorlog niet meer kon, naar op de Sovjets veroverde Oostelijke gebieden. Aan die *Final Solution* werkten zionisten en zionistische organisaties intensief mee.[386]

– Het is *waar* dat er op 20 januari 1942 in een villa aan de Wannsee bij Berlijn een ontmoeting van nazi-functionarissen plaatsvond over het joodse vraagstuk. Maar er werd gesproken over gedwongen emigratie en verplaatsing van joden, *niet over fysieke uitroeiing.*

- Het is *juist* te zeggen dat sommige concentratiekampen crematoria voor lijkverbranding bezaten. Sommige hadden ze wel, andere niet. Dat stond los van latere bestempeling als 'vernietigingskamp'. Ironisch genoeg waren juist de *niet* als vernietigingskampen aangegeven kampen met crematoria uitgerust. Crematoria waren uit hygiënisch oogpunt *verplicht* in alle Duitse verblijfskampen. Vrijwel alle kampen in het Altreich hadden ze, evenals de oudere kampen daarbuiten. De nieuwere kampen, volgens de Duitse informatie 'doorgangskampen' (volgens de JHV 'vernietigingskampen') gewoonlijk niet. Er bestaat dus ***geen verband tussen crematoria en 'vernietiging'***: van de 'vernietigingskampen' hadden alleen Auschwitz en Majdanek crematoria (Sobibor, Belzec, Treblinka, Chelmno, enz. *niet*).

- Het is *juist* dat in vrijwel alle Duitse kampen, bijv. in Auschwitz, veel joden (en anderen) stierven. Het is *niet juist* dat in Auschwitz 4 miljoen mensen zijn vermoord, zoals 40 jaar op de gedenkstenen daar en in de wereldwijde propaganda is gesteld. Het werkelijke aantal in alle *kampen* omgekomenen, over zes oorlogsjaren en alle groepen en doodsoorzaken stellen revisionisten op 0,1, nl. ca. 400.000". Tot zover Faurisson.

Getuigenissen en vonnissen van het Internationaal Militair Tribunaal over kampen als Dachau, Buchenwald, Auschwitz, Treblinka, enz., vestigden de indruk als zou de joodse Holocaust de meest onderzochte en best met bewijzen ondersteunde gebeurtenis uit de geschiedenis zijn.

Ook dat is onjuist: *forensisch* feitenonderzoek is noch door het IMT, noch door JHV-'historici' nodig geacht en door pressiegroepen tot op de dag van vandaag krachtig en effectief tegengewerkt. Voor hen was, is en blijft het dogma: 'de JHV is Onschendbaar'. Dit, terwijl thans vaststaat dat de informatie bij het IMT over deze kampen blatante *vervalsingen* bevatten: de '4 Miljoen' van Auschwitz, de 'gaskamer' van Dachau, Buchenwald als 'vernietigingsfabriek', de '1,5 Miljoen vergasten' in Treblinka, enz.

Elke poging tot onafhankelijk onderzoek wordt fanatiek geblokkeerd. De gebruikte argumenten zijn dat dit 'anti-semitisch', 'overbodig', 'nazistisch', enz. zou zijn. *Geen* argumenten dus, maar *politiek.*

Voor echt onderzoek is *alle* aanleiding. Bij veel belangrijke onderdelen zijn immers grote feitelijke vraagtekens te plaatsen en ook groeiend ongeloof en fundamentele twijfels maken dat nodig. Juist als 'de Holocaust' gebeurde zoals verteld, is er alle aanleiding dat objectief te onderzoeken.
Nog altijd zijn mensen en materiaal uit die tijd beschikbaar. Mensen die door dreiging met politieke vervolging het zwijgen is opgelegd. Nu kan het nog! ***Een eerste stap om waarheid over 'de Holocaust' dichter bij te brengen is het opheffen van de schandelijke Westerse vervolgingswetten!***

Dat revisionisten oproepen tot onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek en de JHV-aanhang daar fel op tegen is, is onthullend. De 'ontkenners', 'leugenaars', 'pseudo-wetenschappers', enz. die zo 'gemakkelijk ontmaskerd' kunnen worden en wiens stellingen 'allang zijn weerlegd', pleiten voor grondig wetenschappelijk onderzoek, terwijl zij die roepen dat 'de bewijzen voor de Holocaust overweldigend zijn' zich daartegen met hand en tand verzetten. Zó 'overweldigend' dat onafhankelijk onderzoek verboden is. Alweer, de wereld op z'n kop: *this is the Holocaust, you see . . .*

Er zijn genoeg voorbeelden van jarenlang als 'feit' aangenomen nazi massamoorden, die na onafhankelijk historisch-forensisch onderzoek geen nazi massamoorden bleken te zijn geweest. Bijvoorbeeld die door de Sovjets op 22.000 Polen bij Katyn.[387] Of die van Vinnitsa (Oekraïne) waar de Duitsers 97 massagraven ontdekten met 9.432 door de NKVD vermoorde Christenen. Zoals vaststaat, bestond de NKVD voor het grootste deel uit joden; aan de leiding stond de beruchte joodse massamoordenaar Henrik Yagoda (Jehuda). Vijf jaar vóór de komst van de Duitsers, pakte de NKVD naar willekeur in de omgeving van Vinnitsa 30.000 Oekraïners op, van wie nooit meer iets werd vernomen. Als er al joden liggen begraven in de omgeving van Vinnitsa, zijn dat door Oekraïners uit wraak vermoorde joden, die verantwoordelijk werden gehouden voor de eerdere beestachtige communistische moordpartijen op Christenen.
Bij de komst van de Duitsers wezen Oekraïners de plaatsen van die massagraven aan, waarna in gedetailleerde rapporten precies werd vastgelegd, *hoeveel* er waren gevonden, *wie* zij waren (namen, identificatie door familie, bijzonderheden) *waaraan* zij stierven ('8-mm lood-in-de-nek'), wie de *daders* waren, enz. Zoals het behoort, lieten de Duitsers bij de verificatie tal van onpartijdige buitenlandse forensisch deskundigen, medici, etc. deel uitmaken van het onderzoeksteam.[388]
Dit in tegenstelling tot de 'aangewezen' 'massagraven' uit de JHV (door *Einsatzgruppen*). Hoewel alleen daarover wordt gesproken en nooit meer over de aangetoonde massamoorden van de communisten in de jaren '30, is niet één van die JHV-'massagraven' onderzocht. Niet één is geopend, van niet één lijk (zo die er ligt) is de doodsoorzaak vastgesteld, noch het joods zijn, wie de daders waren, etc. Niets. *"Daar ligt een X-aantal joden en de nazi's deden het"* staat op gedenktekens en zeggen enkele getuigen(?).

Nauwelijks bekend is dat onlangs in de Oekraïne bij Bykovnia tussen 200.000 en 300.000 stoffelijke overschotten in massagraven zijn gevonden van door de Sovjets eind jaren '30 vermoorde mensen. Onder hen ook honderden Poolse burgers en officieren (uiteraard wél aangetoond).[389]

Toen de autoriteiten daar in 1988 een monument plaatsten welke de nazi's als moordenaars aanduidde, dwongen oudere inwoners hen toe te geven dat de Sovjets dat waren. Zij hadden – vóór de nazi's binnenvielen – regelmatig wagens door het dorp zien rijden waaruit bloed sijpelde.

Zij eisten van de autoriteiten opnieuw onderzoek, omdat drie eerdere 'onderzoeken' ten onrechte de nazi's als schuldigen aanwezen.[390]

Maar er zijn meer voorbeelden. Bijv. in Lvov (Lemberg), Charkov, Bielhorodka, Darnitza, enz. Ook daar zijn massagraven met tienduizenden vermoorden gevonden, uit de tijd van Yagoda's opvolger, de eveneens joodse Sovjet-massaslachter, Lazar Moisejevich Kaganovich.[391]

Luchtverkenning was in WO II belangrijk voor alle oorlogvoerenden. De technieken waren al zo verfijnd dat men vijandelijke objecten en activiteiten driedimensionaal in beeld kon brengen voor accurate waarneming.

Men maakte na elkaar stereoscopisch twee foto's van hetzelfde gebied, waarbij door de beweging van het vliegtuig de hoek iets verschilde. Als beide foto's elk voor één oog door een stereoscoop worden bekeken, ontstaat een driedimensionaal effect dat de verschillen tussen platte en verticale voorwerpen op de grond nauwkeurig weergeeft. Al in 1938 werd foto-archeologie toegepast waarmee nederzettingen, wegen, rivieren, begraafplaatsen, enz. uit de oudheid zichtbaar werden gemaakt, zelfs als die zich onder het aardoppervlak bevonden.

Alle oorlogvoerende partijen maakten grote aantallen luchtfoto's van heel Europa. Recentelijk werden miljoenen daarvan toegankelijk gesteld, onder meer door de Britten in *The Aerial Reconnaissance Archives* (TARA) van Keele University, een archief met 5,5 miljoen foto's. Duizenden daarvan van Duitse kampen en gebieden daaromheen.

Wat luchtfoto's van de 'bewijzen' over 'vernietigingskampen' als Auschwitz tonen, is o.m. te zien op de site http://www.air-photo.com van de Amerikaanse luchtfoto-beoordelingsdeskundige John Clive Ball. *Niets!*

Waarheen gingen de vrouwen en kinderen na aankomst in de kampen, als ze niet zijn vergast? 'King Arthur'[392]: "Er is *niemand* die daarop een eenvoudig antwoord kan geven. Ieder die zegt dat hij dat wel kan, *liegt*".

Ook zij dus, die zeggen dat die vrouwen en kinderen 'vergast' zijn, terwijl daarvoor geen forensische bewijzen bestaan.

Om een wat concreter verklaring bij die niet geheel te verklaren 'verdwijning' te geven, zij op de volgende omstandigheden gewezen:

- De *aantallen* 'verdwenenen' zijn veel te hoog. Voor Auschwitz is dat in werkelijkheid ca. 9% van de oorspronkelijke 4 miljoen.

- Begroot kan worden dat er in de vijf oorlogsjaren volgens de teruggevonden Overledenenregisters van Auschwitz daar ca. 130.000 mensen zijn overleden (joden en niet-joden samen, door alle soorten doodsoorzaken); dat brengt het *mogelijke* aantal verdwenen joden al drastisch terug.
- Verder staan in die Overledenenregisters mensen van *alle* categorieën, mannen, vrouwen, kinderen, hoogbejaarden, zieken, geestelijk onvolwaardigen, arbeidsgeschikten, arbeidsongeschikten, enz. Dat is strijdig met wat de Holocaustpropaganda zegt, dat arbeidsongeschikten (vrouwen, kinderen, enz.) rechtstreeks naar 'gaskamers' werden gestuurd. (Afgezien al van technische onmogelijkheid van die 'gaskamers' en crematie-aantallen).
- Auschwitz-Birkenau was een enorm complex waar tienduizenden vrouwen en kinderen groepsgewijs in honderden barakken leefden (o.a. in zgn. Gezinsbarakken).
- Veel gevangenen werden uit Auschwitz naar andere kampen getransporteerd. Auschwitz was het belangrijkste spoorwegknooppunt in Polen. Er zijn tal van aanwijzingen dat arbeidsgeschikten en vakmensen in Auschwitz werden gehouden en vrouwen, kinderen, enz. verder werden getransporteerd.[393]
- Voortdurend werden langer in Auschwitz verblijvende groepen naar andere kampen getransporteerd.[394]
- Vaststaat dat velen stierven tijdens de transporten en in de kampen. Epidemieën, ziekte, slechte omstandigheden, slechte voeding waren vooral de zwakkeren teveel.
- Talloze vrouwen en kinderen werden in Auschwitz (en andere kampen) in ziekenhuizen soms langdurig verpleegd.
- Van bekende slachtoffers weten we dat zij ***niet*** zijn 'vergast', maar doorgetransporteerd, bijv. de groep Frank:

  - Albert Dussel, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Neuengamme,* waar hij in 1945 stierf.

  - Mevr. van Pels, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Buchenwald,* waar zij in 1945 stierf.

  - Peter van Pels, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Mauthausen,* waar hij in 1945 stierf.

  - Margot Frank, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Bergen-Belsen,* waar zij in 1945 stierf.

  - Anne Frank, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Bergen-Belsen,* waar zij in 1945 stierf.

  - Mevr. Frank, naar Auschwitz gedeporteerd, later naar *Bergen-Belsen,* waar zij in 1945 stierf.

- Dhr. van Pels, naar Auschwitz gedeporteerd, voor het laatst daar gezien in 1945.

- Dhr. Frank, naar Auschwitz gedeporteerd, overleefde in het kampziekenhuis.

Merk op dat van deze controleerbare groep joden *allen* op één na het 'vernietigingskamp' Auschwitz overleefden. Vader Frank – de enige die in Auschwitz bleef – overleefde én Auschwitz én de oorlog.

Tenslotte zij opgemerkt dat het niet 'vanzelfsprekend' is dat iedere overleden of onverklaarbaar vermiste jood 'door de nazi's is vernietigd'. Na de oorlog 'verdwenen' in de door de communisten veroverde Duitse gebieden bijvoorbeeld 14 miljoen etnische Duitsers. Zeker is dat 3 miljoen van hen omkwamen. Wil dat nu zeggen dat de overige 11 miljoen door de Sovjets zijn 'vergast'?

Merkwaardig genoeg neemt men aan dat 'verdwenen' joden 'vergaste' joden zijn, hoewel daarvoor geen concreet bewijs is, integendeel, veel wijst erop dat dit *niet* gebeurde.

- *Interpreteren* doen Holocaustrevisionisten *niet* of nauwelijks: gelukkig niet! Zij zouden zich aan dezelfde onwetenschappelijke praktijken schuldig maken als de Holocausthistoriografie: het voor waar verklaren van niet of onvoldoende bewezen beweringen ('alle vermiste joden zijn 'vergast', miljoenen lijken spoorloos 'in het niets verdwenen' en alle bewijzen 'vernietigd'. Behalve natuurlijk die in 'codetaal', welke door joodse historici na de oorlog werden 'ontdekt'. Vreemd, de nazi's 'vergaten' toevallig die allergeheimste 'gecodeerde' stukken te vernietigen…). Het behoort *niet* tot de opgave van de geschiedkunde politiek gewenste onbewezen hypotheses te integreren in overigens juiste gegevens, maar feiten, ontbrekende feiten en twijfels van elkaar te onderscheiden en *als zodanig* te benoemen en te schikken. Geschiedschrijving is geen novellistiek: wat niet bewezen is of kan worden, dient als zodanig te worden behandeld, niet verzwegen of vervangen door postuleringen die als waarheden worden verkondigd. Verwacht van revisionisten dus geen 'interpretaties' of 'alternatieve' verklaringen, maar slechts concrete feiten.

Het is eenvoudig te bepalen of massale vergassingen met Zyklon-B, zoals in Auschwitz zouden zijn uitgevoerd, daadwerkelijk in ruimten als daar mogelijk waren. De JHV stelt van wel, revisionisten met een veelheid van technisch-wetenschappelijke argumenten van niet. Voer daarom *wetenschappelijke reconstructie* uit onder de genoemde omstandigheden, bijv. met te ruimen varkens.

Reconstructie kan vaststellen of de veronderstelde vergassingen wel of niet hebben kunnen plaatsvinden op de wijze zoals door de JHV aangegeven.

Het belang is groot: geen twijfels meer over vergassingen, geen onschuldige gewetensgevangenen, geen 'ontkenningen' meer. Duidelijkheid *at last* voor iedereen die waarde hecht aan waarheid over 'de Holocaust'.

Reconstructie kan eenvoudig en betrouwbaar worden uitgevoerd.

Afmetingen, gebruikte materialen, temperatuur, omstandigheden, enz. van de 'gaskamers van Krema's II en III in Birkenau zijn exact bekend.

Ook het soort gifgas (Zyklon-B), de hoeveelheid, de vergassingstijd, de ventilatie, enz. Alles kan zonder problemen worden nagebootst bij te ruimen varkens, die fysiek in veel opzichten vergelijkbaar zijn met mensen. In korte tijd is dan vast te stellen of 'de Holocaust' op die manier heeft kunnen plaatsvinden, of niet.

Exact hetzelfde voor andere 'wonderen', onmogelijkheden en twijfelgevallen binnen de JHV, zoals de crematiecapaciteit, tot 8 lijken per crematiekamer, de benodigde crematietijd, de vlammen uit schoorstenen, of er werkelijk meer dan dertig(!) mensen op 1 m^2 samengeperst kunnen worden en of 10 minuten na een Zyklon-B vergassing mensen zonder gasmasker de ruimte kunnen betreden.

Alles vaststelbaar, zonder extreme kosten. Waarom niet morgen beginnen? In Polen? In Iran? In Israël? Maakt niet uit waar, zolang een commissie van onafhankelijke deskundigen verantwoording draagt over die reconstructies en het noteren van de resultaten.

De wereld weet dan binnen enkele maanden of men – afgezien van de discrepantie t.o.v. talloze andere genocides voorheen en sindsdien – kan voortgaan met de bouw van nog meer Holocaustmusea.

k. *De toekomst van het revisionisme*

Nimmer hielden door rechters opgelegde 'waarheden' stand.

Robert Faurisson: "*de mythe van 'de Holocaust' moge gloeien met duizend lichten: in werkelijkheid brandt ze zichzelf af.*[395]

Dat moge waar zijn, maar neemt niet weg dat het huidige tijdperk voor het revisionisme en de vrije meningsuiting een *tempus horribilus* is, een verschrikkelijke tijd van toenemende vervolging en terreur. Vrijwel alle grote revisionisten zijn in gevangenissen opgesloten, daaruit pas ontslagen, of worden er opnieuw mee bedreigd. Anderen zijn gedwongen te leven in ballingschap. Hun boeken en studies verboden, verbrand c.q. vernietigd, financiële middelen geconfisqueerd, bankrekeningen geblokkeerd, internetsites door Westerse overheden geblokkeerd of omgeleid, hun bewegingsvrijheid ingeperkt en hun bestaan vernietigd. Waarom?

Welk belang is het waard dergelijke monsterlijke sancties te nemen tegen mensen die vreedzaam en a-politiek waarheid over 'de Holocaust' nastreven? Met historische waarheid heeft dit helemaal *niets* te maken.

Waarom laten historici en andere academici zich niet overtuigen door de onweerlegbare feiten en logische gevolgtrekkingen van de revisionisten? Een van de oorzaken is dat de belangen van de academische, financiële, media, politieke en justitiële autoriteiten nauwelijks verschillen.
Vrijheid van Meningsuiting over 'de Holocaust' bestaat niet meer. Middeleeuwse duisternis verspreidt zich geluidloos over de Westerse wereld, waarbij niet alleen zij die openlijk over 'de Holocaust' spreken worden vervolgd, maar ieder wordt gescreend op politiek correcte gedachten en gehoorzaamheid via 'anti-haat' wetten, ondersteund door onvoorstelbare controletechnologieën in handen van overheden gestuurd door anonieme, onaanraakbare en oncontroleerbare machtsgroepen. Hitler en Orwell als dwergen gepasseerd door elitaire wereldmonopolisten, met in hun spoor drommen politiek-correcte extremisten en hoog opgeleide domkoppen. De middelen waarmee de terreur, voortkomend uit haat en groepssuprematie door de niet-verkozen 'New World Order' wordt opgelegd, zijn 'terrorismebestrijding', 'tolerantie' en 'anti-haat'. Het is zelfs nog afschuwelijker dan dat. De opgelegde slavernij van de staatsreligie van die 'New World Order', de *Holocaustreligie,* vernietigt en vervangt zowel het Christendom als de Christenen. De bedwelmingsmiddelen om dat te bereiken zijn ontwikkeld en klaar om te worden ingezet: *'Anti-haat'* Wetten, bedoeld om kritiek op criminele zionisten en hun handlangers strafbaar en Vrijheid van Meningsuiting tot een Orwelliaanse Farce te maken, de jaarlijks opgelegde Wereldwijde *'Holocaust-Remembrance Day*', om *zelf* nadenken over het unieke en Onvergelijkelijke Lijden van het Uitverkoren Volk belachelijk te maken, '*Anti-Ontkenning' Wetten*, bedoeld om de waarheid over het JHV-bedrog te verbergen, *Holocaustkerken* in elk dorp en stad, en het meest ver gaand tot nu toe, het Verheffen van 'de Holocaust' tot het officiële symbool van de 'Mensenrechten'. Wie het dus over het grote goed van de Mensenrechten heeft, doet dat uitsluitend nog refererend aan 'de Holocaust' en omgekeerd. Dat geldt voor de hele Wereld, behalve natuurlijk voor Israël, want de grote promotor van dit alles mag zich als Ultiem en Uitverkoren Slachtoffervolk te buiten gaan aan alles wat de Universele Mensenrechten schendt. Dit is op *middellange termijn* de toekomst: het voortschrijdend proces van om-vorming van de *goyim* tot slaven. Voorbestemde slaven kunnen en mogen niet meer 'ontkennen' en mogen nog slechts het Lijden van het Uitverkoren Volk, Auschwitz en 'de Holocaust' betreuren.[396]

Er is nog maar een handvol moedige en integere mensen, in de frontlinie van het revisionisme, die van onschatbare waarde zijn voor waarheidsvinding over 'de Holocaust'; zij zijn van gevorderde leeftijd, hebben geen geld of macht, geen media tot hun beschikking en zijn in veel gevallen reeds materieel en fysiek kapotgemaakt door machtige vijanden en gebrek aan elke steun.

De enkele briljante jongeren zitten ver van hun gezinnen in gevangenschap in landen met Holohysterische regimes zoals Duitsland (Germar Rudolf), Oostenrijk en Frankrijk, of zijn op de vlucht voor de Holocaustiaanse Kettervervolging.[397]

Alles wordt in het werk gesteld om elk onafhankelijk geluid over de JHV Kalt te stellen.

Uitgeverijen, media, archieven en andere gremia zijn potdicht voor revisionisten. Zij zijn daardoor nauwelijks in staat leugenachtige 'weerleggingen' publiekelijk terug te wijzen, op onzinnige beschuldigingen te reageren of zich te verdedigen zonder vervolging te riskeren. Intussen kraait de Nieuwe Inquisitie, gesteund door overheid en media, victorie.

Wereldwijd worden miljarden Euro's en Dollars gestoken in Holocaust-indoctrinatie, pompeuze monumenten, internationale Holocaust-gedenkdagen, hersenspoeling van de jeugd, nationale Holocaust Herinnerings-*weken* (Engeland), Holocaustmusea, etc., etc. Een *brainwashoperatie* zonder weerga, met geen ander doel en effect dan het agressieve zionisme te immuniseren.

Massieve propaganda kan de massa nog lang in de waan van een vervalst bewustzijn houden, uiteindelijk zal de waarheid naar voren komen.

Ondanks tegenwerking, censuur, laster, vervolging en leugens, groeit het aantal mensen dat niet langer gelooft in de JHV gestadig.

De waarheid zal zegevieren, maar zoals altijd is ook hier de vraag hoeveel slachtoffers dat nog zal vergen.

Het revisionisme bevindt zich in dezelfde fase als in de jaren negentig van de vorige eeuw critici van zionistische macht over de VS-regering. Dat waren toen ook slechts weinigen. Hoewel dat ook toen al voor beter geïnformeerden duidelijk was en met heldere bewijzen kon worden gestaafd, werden zij door media en politiek belachelijk gemaakt (*'complot-theorieën'*), verketterd (*'anti-semitisch'*) en doodgezwegen. Thans is er niemand meer die dit nog ontkent en erkennen 'gezaghebbende' kringen die onevenredige en voor de wereldvrede levensgevaarlijke zionistische macht over de Amerikaanse natie.[398]

Gevoelens onder miljoenen mensen dat 'de Holocaust' overdreven en misbruikt wordt, groeien – zeker in opkomende dichtbevolkte gebieden als het Midden-Oosten en Azië – dan ook tegen alle verdrukking in.

De controverse tussen revisionisten en exterministen zal dus blijven bestaan, in de eerste plaats omdat 'de Holocaust' de vorm heeft aangenomen van een onwaarachtige religie, maar ook omdat enorme politieke, financiële, morele en religieuze belangen verhinderen dat de koshere versie van 'de Holocaust' ter discussie wordt gesteld. Dat is thans zo en zal als het aan de exterministen ligt ook zo blijven. Als het tot een publieke

discussie komt, zal die aan exterministische zijde worden gekenmerkt door rabiate *haat,* zonder enige objectiviteit.

Toch zal vroeger of later de JHV publiekelijk worden ontdaan van haar mythologie, propaganda en overdrijving. Het JHV Theater van Absurditeiten is gedoemd in te storten. Om een van haar hoofdrolspelers, Jean-Claude Pressac, te citeren:

> *Geknoei, overdrijving, weglatingen en leugens kenmerken de meeste verslagen van die tijd. Onvermijdelijk zullen nieuwe documenten worden gevonden die de officiële zekerheden steeds verder aantasten. De schijnbaar triomferende tegenwoordige voorstelling van de Holocaust is de ondergang nabij. Wat men daarvan redden kan? Heel weinig.... Het is te laat!* [399]

Een juiste en *eerlijke* opmerking van deze Holocaustonderzoeker.

Ook Prof. Joachim Hoffmann, historicus en wetenschappelijk directeur van het Militair-Geschiedkundig Onderzoeksbureau van de Duitse Bundeswehr, uitte in zijn boek *Stalins Vernichtungskrieg*[400] twijfels aan de Holocaustgeschiedschrijving. Hoffmann was een van de best geïnformeerde Duitse historici. Hij bewijst op beslissende punten het revisionistisch gelijk. Op bladzijde 158 van zijn boek schrijft hij:

> *"Het Auschwitzprobleem is heden in binnen- en buitenland onderwerp van een intensief, in het algemeen met kennis en scherpzinnigheid gevoerd publicitair debat, ook al overschrijden bepaalde kringen de daarvoor bestaande politieke ruimte. Deze discussie vindt niet plaats in de officiële literatuur, maar in achterafpublicaties en wordt sterk beïnvloed door bureaucratisch gedecreteerde denk- en beschrijvingsverboden, argwanend bewaakt door een politiek aanklagersgilde. De hierdoor bestaande belemmering van vrije bespreking van een belangrijk historisch probleem . . . zal op den duur geen stand houden.* ***Historisch gezien laat het vrije geschiedkundig onderzoek zich door strafrechtelijke maatregelen slechts tijdelijk belemmeren. Historische waarheden leven ondergronds en breken uiteindelijk door.*** *Bij het Auschwitzprobleem gaat het doorgaans niet om de 'algemeen bekende feiten' van de afschuwelijke vervolging en vernietiging van het joodse volk, die buiten elke discussie staan, maar om de vraag welk moordmechanisme werd toegepast en hoeveel mensen daarvan het slachtoffer werden. Daarover is belangrijke kennis beschikbaar gekomen welke correcties van gangbare opvattingen* ***onvermijdelijk maken****."*

De Teheran Holocaust Conferentie van december 2006 was van historisch belang voor het historisch revisionisme. Het was de eerste officiële internationale conferentie op regeringsniveau, georganiseerd door het Iraanse Ministerie van Buitenlandse Zaken en een erkenning van de revisionistische zienswijze. Ze zal blijken van waarde te zijn voor de verdere ontwikkeling van het onderzoek naar 'de Holocaust' en de joodse versie daarvan. Of en in hoeverre deze Conferentie de Iraanse politieke agenda diende, is voor de zaak zelve niet relevant.

Het was *geen* revisionistische conferentie daar in Teheran. De conferentie was getiteld: *Review of the Holocaust: Global Vision.* Terecht was het uitgangspunt dat daarbij ook revisionisten moeten worden betrokken, maar zeker niet zij alleen. Het ging om objectief vaststellen van waarheid en onwaarheid over dat belangrijke historische onderwerp, waarin thans

mythologie overheerst. Aan Westerse regeringen en Instituten was vooraf verzocht bewijzen voor 'de Holocaust' te geven, c.q. deskundigen af te vaardigen. Op laster, leugens en oorlogszuchtige taal na, was de reactie *Nul.* Ook joodse organisaties waren uitgenodigd, waarvan het Orthodoxe *Neturei Karta* gebruik maakte. Andere zionistisch/joodse organisaties waren te druk met propaganda voeren voor de volgende aanvalsoorlog annex Holocaust in de reeks *Perpetual War,* die tegen Iran.

Belangrijke deskundigen gaven acte de présence in Teheran, zoals de Zweedse professor computerwetenschappen Jan Bernhoff en – natuurlijk – tal van vooraanstaande revisionistische wetenschappers.

Op de conferentie werd besloten tot oprichting van een *Wereldstichting voor Holocaust Studies,* waarvan Ali Ramin, adviseur van president Ahmadinejad, lang in Duitsland woonachtig geweest en verdediger van het revisionisme, tot secretaris-generaal werd benoemd.

Voormalig minister van Binnenlandse Zaken van Iran, Ali Akbar Mohtashamipour verklaarde dat "de nazi's afschuwelijke misdaden pleegden tijdens WO II" maar voegde daaraan toe dat de zionistische versie van zes miljoen vermoorde joden in nazi-vernietigingskampen ver van de werkelijkheid verwijderd is.

Rechtse vertegenwoordigers op de conferentie toonden door hun aanwezigheid en de vriendschappelijke sfeer, geen 'racisten' of 'white-supremacists' te zijn, zoals Westerse media verkondigden.

In Engeland is sinds 2001 een officiële Holocaust Memorial Day ingesteld, welke vanaf het begin onder vuur staat van uiterst links en het Islamitische deel van de Engelse bevolking omdat die er terecht een verkapte steun aan de staat Israël in zien. In 2007 schrapte de stad Bolton de stedelijke herdenking van deze Holocaustdag en stelde daarvoor een meer algemene *Genocide Memorial Day* in de plaats.

Dat het revisionisme ondanks fanatieke vervolging bezig is aan een gestage maar niet te stoppen opmars, blijkt ook uit een reactie van de Amerikaanse revisionist Bradley R. Smith. Hij schreef over zijn ervaringen tijdens een in juni 2007 gehouden Filmfestival *Corto Creativo* in in Tijuana aan de Amerikaans-Mexicaanse grens:

> *"Als u mij twee maanden geleden zou hebben gezegd dat een van mijn films in première zou gaan op een belangrijk filmfestival, dan had ik u waarschijnlijk uitgelachen. En als u mij gezegd zou hebben dat in mijn film overtuigde revisionisten als Germar Rudolf en Ernst Zündel daar onomwonden hun revisionistische ideeën en kritiek op de Holocaustlobby konden uiten, had ik u wat meewarig aangekeken.*
>
> *Toch is dat precies wat op 7, 8 en 9 juni 2007 op dat belangrijke filmfestival gebeurde.*
>
> Corto Creativo *is een jaarlijks terugkerend filmfestival, gesponsored door de Universidad de las Californias. Het trekt ieder jaar Amerikaanse en Mexicaanse acteurs, regisseurs en producenten; dit jaar waren er o.a. Oscargenomineerde Adriana Barraza, tegenspeelster van Brad Pitt in de film 'Babel' en de internationale superstar Maria Conchita Alonso, voormalig Miss Venezuela, behalve Grammy-Award*

genomineerd ook schitterend in films waarin Meryl Streep, Vanessa Redgrave, Nicholas Cage, Arnold Schwarzenegger, Sean Penn, enz. optraden.

Een vooraanstaand, belangrijk filmfestival dus en allesbehalve een gelegenheid waar u Bradley Smith zou menen aan te treffen. Toch was ik daar en nog wel als speciaal uitgenodigde gast – zeg maar VIP – gezellig converserend met celebrities om de eerste 32 minuten van mijn revisionistische film 'The Great Taboo' *te introduceren. Ik had daarvoor zelfs het meest begeerde time-slot op het festival gekregen, op de sluitingsavond. Ik kreeg één uur en vijfenveertig minuten om een speech te geven, de film te vertonen en na afloop een vraag- en antwoordsessie te houden.*

Die toonde Germar Rudolf, Ernst Zündel en mijzelf, openlijk en zonder voorbehoud revisionistische stellingen, vrijheid van meningsuiting, zionisme en 9/11 bediscussiërend. Een puur revisionistische film. Geen excuses, geen verontschuldigingen.

Er waren ongeveer tweehonderd mensen in de zaal. De reacties van het publiek – filmstudenten, leraren, filmmakers – waren uitgesproken positief. Een conventioneel publiek, zonder revisionisten, maar het leek wel een presentatie voor het Institute for Historical Review. De jonge mensen toonden enkel support en serieuze leergierigheid. Niet één vijandig gebaar, niet één uiting van afwijzing.

De Holocaustlobby heeft altijd de dag gevreesd dat revisionistische ideeën ongecensureerd en ongefilterd het gewone publiek bereiken. Het Corto Creativo *festival toonde dat hun vrees gerechtvaardigd is: als het gewone publiek de kans krijgt een professionele film over revisionisme te zien dan zijn de reacties overweldigend positief.*

Op de derde dag van het festival zorgde een 'Holocaust educatie' groep die eerder al ophef maakte over mijn verschijning daar, met een lezing van een professor die claimde familieleden tijdens de Holocaust te hebben verloren, voor opschudding door haar verhaal te gebruiken voor denigrerende opmerkingen over revisionisme en mij vanaf het spreekgestoelte belasterde als racist en vertegenwoordiger van een 'ideologie van haat.' *Met geen woord sprak zij echter over de speech die ik had gehouden en ook geen woord over de film.*

Zoals ik haar later tijdens het vraag- en antwoorddeel vertelde, was zij het perfecte voorbeeld voor het optreden van de Amerikaanse professorale klasse waarover ik het in mijn speech had gehad. Ze maakte mijn case. Ze wilde niet op enige revisionistische tekst reageren, hoe simpel ook. Ze wilde alleen hem die het schreef aanvallen en belasteren (ik heb het hele stuk op film).

Toen ervaarde ik, alweer, iets dat ik niet verwachtte. De jonge mensen in het publiek stonden achter mij en vochten openlijk de irrationele afkeuring van mijn aanwezigheid op het festival door de professor aan.

Hoe vaak waren revisionisten eenzaam temidden van een vijandige omgeving? En daar was ik nu, met volle steun van een jong publiek, tegenover een anti-revisionistische professor die de eenzame stem bleek te zijn.

Deze drie dagen zal ik mij nog lang herinneren. Drie dagen die de Holocaustindustrie zich ook spoedig wanhopig zal herinneren omdat op dat festival iets nieuws gebeurde: Geef revisionisten toegang tot een objectief gewoon publiek en de leugens van de Holocaustlobby verliezen het van de feiten van het revisionisme en geestelijke vrijheid.

Afgelopen december, toen ik op de Holocaust Conferentie in Teheran sprak, voelde het alsof ik deel uitmaakte van iets unieks en baanbrekends. Nu ben ik zo mogelijk nog enthousiaster over wat er op het Corto Creativo 07 *festival gebeurde. Ik legde contacten met mensen waarmee ik in verbinding kan blijven omdat zij niet duizenden kilometers verder wonen. Daardoor zijn de mogelijkheden ons werk in allerlei richtingen te laten voortgroeien enorm toegenomen."*

De tijd komt dat hij, die beweert dat Zes Miljoen joden fabrieksmatig zijn vermoord, beschouwd zal worden als een religieus fanaticus. Dat is dichterbij dan men thans aanneemt. Gemakkelijk wordt dat niet bereikt, want het onware 'Holocaust'verhaal wordt aan steeds nieuwe lichtingen kinderen opgediend met de intentie van een *religie* en nooit eerder in de geschiedenis hebben bewijzen en feiten religies kunnen overwinnen.

Het *internet* is de sleutel voor het zegevieren van de waarheid over het religieuze verhaal van de gebeurtenissen met joden onder de nazi's. De paniek van het Simon Wiesenthal Centrum c.s. daarover bevestigt dat.[401]

In 2009 verspreidden Duitse jongeren via internet in navolging van Mahler revisionistische werken om vrijwillig door de **GeDa**chten**Po**litie en Holocaust Inquisitie te worden gearresteerd. Een signaal dat verzet tegen de Holocaust Bloedraden groeit onder de huidige generatie en Holocaustchantage en minachting door Overheden van Vrijheid van Meningsuiting de steun onder de bevolking verliezen. Het enige wat hen nog rest is de terreur verder op te voeren. Een middel, gedoemd te falen.

Een van die jongeren, Kevin Käther, plaatste op *internet* het volgende:

> ***Aan mijn kameraden in de strijd voor een vrij Duitsland in een vrij Europa***
>
> *Het hoger beroep voor mijn zelfbeschuldigingsproces begint op 26 mei 2009.*
> *Het corpus delicti op mijn eerste showproces was het zenden van kopieën van Germar Rudolf's Lectures on the Holocaust via e-mail.*
> *Daarvoor werd ik veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf, ondanks dat ik het bewijs leverde dat de bevindingen in Rudolf's boek juist zijn. Al mijn bewijsmiddelen werden botweg van tafel geveegd, zoals gebruikelijk bij zittingen van de Inquisitie.*
> *In Duitsland bestaan geen processen meer die volgens de regels van de Rechtsstaat worden gevoerd. Tegenwoordig hebben wij Tribunalen die de principes van de 'Heilige Inquisitie' en de Neurenberger showprocessen hanteren.*
> *In reactie op de veroordelingen van de voorvechters voor de vrijheid Germar Rudolf, Ernst Zündel, Sylvia Stolz en Horst Mahler, stuurde ik in november 2007 kopieën van Rudolf's boek naar Lea Rosh, Wolfgang Benz en Ernst Nolte en diende een klacht tegen mijzelf in wegens de 'misdaad' van 'Twijfel aan de Holocaust.'*
> *Dit was mijn eerste bijdrage aan de nationale inspanningen ter vernietiging van de historische leugens die ons land al drie generaties lang hebben verwoest.*
> *Als trouw Duitser voel ik mij verplicht mijn vaderland te steunen en te beschermen en haar te helpen de weg terug te vinden op het pad van integriteit.*
> *Horst Mahler, die 73 jaar oud is, werd tot 13 jaar gevangenisstraf veroordeeld voor het geweldloos verspreiden van onwelgevallige politiek incorrecte idealen. Dit betekent voor hem levenslang voor een zuiver Orwelliaanse misdaad. Mahler's straf toont beter dan wat ook de noodzaak te vechten tegen de leugens van Duitslands valse vijanden.*
> *Wat hier op het spel staat is niet slechts een abstracte strijd voor Mensenrechten, maar het naakte overleven van onze natie. Vals schuldbesef is in ons volk gezaaid en schandelijke leugens, die de ziel van het Duitse volk vermoorden.*
> *Als Duitser zocht ik in laatste instantie mijn toevlucht tot het onvervreemdbaar recht van zelfverdediging tegen de verwoestende leugens van onze gezworen vijanden.*
> *Het is voor mij en mijn medestanders een grote eer in het belang van ons land de waarheid te spreken en daarvoor zo nodig de gevangenis in te gaan.*
> *Ons nageslacht zal ons dankbaar zijn voor wat wij hebben gedaan.*[. . .]
> *Laat mij hieraan toevoegen dat geen vorm van intimidatie te vals is voor de Berlijnse*

openbare aanklager. Tijdens mijn verdediging op het eerste proces werd ik beschuldigd van bijkomende delicten omdat ik in mijn bewijsstukken empirische feiten had opgenomen, waarvan het noemen alleen al een crimineel feit is. Het is nu al een misdaad jezelf voor een rechtbank te verdedigen!

Dit licht een tipje van de sluier op van de ondenkbare justitiële onderdrukking en onrechtvaardigheid in Duitsland. Voor zover nog nodig, bewijst dit dat 'Holocaust' jurisprudentie gelijk is aan pure tyrannie.

De beklaagde wordt geen enkele vorm van verdediging toegestaan – elke poging daartoe wordt automatisch omgezet in nieuwe strafaanklachten!

Ons rechtssysteem is opgeheven en veranderd in een criminele onderneming.

Ik bid dat God genade heeft voor deze hooggeplaatste machtige despoten in hun zwarte toga's. Ze zullen het nodig hebben!

Kevin Käther, Berlijn, 24 mei 2009

Ondanks alle *zwijgen, leugens, vervolging, haat* en *terreur* tegen revisionisten is haar overwinning dichterbij dan ooit. Haar triomfen zijn indrukwekkend! Was revisionisme twintig jaar geleden alleen bekend bij enkele gewetensvolle historici, door de komst van het internet kennen inmiddels *miljoenen* anderen de revisionistische feiten en zijn steeds minder mensen bereid de fabels van de JHV nog langer blind als waarheid te accepteren.

Holocaustrevisionisme pleit voor *historische waarheid* in de plaats van *eenzijdigheid*. Eenzijdigheid staat voor *leugens* en leugens staan voor *haat.* Daarom is revisionisme een sleutel tot waarheid en vrede.

De belangrijkste factor in de toekomstige overwinning van het revisionisme is het dogmatisme van de JHV zelf: door vast te houden aan onverdedigbare stellingen als 'vernietiging van alle joden', 'gaskamers' en 'Zes Miljoen' en ieder te chanteren en te vervolgen die dat openlijk betwijfelt, staat de uiteindelijke triomf van het Holocaustrevisionisme vast.

Faurisson: *"Het revisionisme was lang een intellectueel avontuur voor enkele academici, researchers en anderen, bereid hun bestaan en rust te offeren voor de verdediging van historische waarheid en rechtvaardigheid. Thans wordt revisionisme internationaal een geducht aandachtspunt: aanvaard door velen, hevig afgewezen door anderen en aanwezig in bepaalde politieke discussies. Het zal zeker een rol spelen in de eindeloze crises in het Midden Oosten. Voor de machtigen is dat een bedreiging, voor anderen een oplossing. Hoe dan ook, de tijd dat revisionisme genegeerd en met minachting beschouwd kon worden, is definitief voorbij."*

Voor revisionisten is *openlijke* erkenning en eerherstel nog ver weg. Systeem- en lippenknechten zullen – als hun tijd voorbij is – zeggen dat zij zelf "toch al nooit echt in de JHV geloofden" en dat "altijd al overdreven hebben gevonden". Daarna zullen zij met de gebruikelijke spitsvondigheden en chicanes de nieuwe realiteit tot zich trekken en daaraan een aangepaste draai geven. Voor hen staat niet *waarheid*, maar *geld en macht* bovenaan. Voor revisionisten geldt echter: *Non nobis.*[402] Zij hebben de toekomst en gaan voort te strijden tegen de gigantische en meedogenloze overmacht, totdat *waarheid* de kwalijke Mythe heeft overwonnen.

4. *Holocaust: proloog / epiloog*

Ware woorden zijn niet prettig; prettige woorden zijn niet waar.
CHINEES SPREEKWOORD

Alvorens dieper in te gaan op de nazi-jodenvervolging, is het zinvol iets over enkele belangrijke veroorzakende factoren en de nasleep te behandelen. Daarbij zij nadrukkelijk vermeld dat deze noch inhoudelijk, noch anderszins een 'revisionistische', laat staan 'de' revisionistische visie vertegenwoordigen.

ANTI-SEMITISME: "DE SCHULD BIJ DE NIET-JODEN"

Anti-semitisme

Slechts ongeveer 10% van hen die zich joods noemen, is van Semitische oorsprong (de *Sefardische* joden), een groep waartoe onder meer ook Palestijnen behoren. 'Anti-semitisme' is ook daarom een 'fout' woord. Zoals eerder aangetoond, zijn zij die zich thans joden noemen vooral een *sociopolitieke* groep, zonder etnische of religieuze homogeniteit. Jood zijn was nooit synoniem aan *ras* en thans ook al niet meer aan *geloof.* Als jood zijn al iets inhoudt, blijkt het uit een *mentaliteit* en een *gedragswijze.*[403]

Judaïsme en Zionisme zijn – hoewel de indruk wordt gewekt – ***niet*** hetzelfde. Judaïsme is de eeuwenoude *religie*. Zionisme een joodse *politieke beweging*, drijvende kracht achter communisme/socialisme, met als einddoel de NWO geleid door zionistisch geöriënteerde internationale elites.
Centrale judaïsche thema's zijn *Joodse Uitverkorenheid* en *Joods Lijden aangedaan door niet-joden.* Daardoor achten Joden zich elitair aan niet-joden, die bovendien schuldig zijn aan het religieus gerelateerde lijden, zoals o.a. de Talmoed dit uitdrukt. Het impliceert een religieus recht niet-joden te beschouwen als *minderen* en als *vijanden*.
Deze joodse grondhouding, maar vooral de daaruit voorkomende gedragswijzen, veroorzaakten door alle eeuwen heen en onder alle volkeren aversie en obstructie, die van tijd tot tijd leidden tot anti-joodse acties. Dit werd eerst stigmatisch 'anti-joods' en later *'anti-semitisme'* genoemd.

Het stigma 'anti-semitisme', vroeger gebezigd tegen hen die religieuze joden kritisch, afwijzend en/of gewelddadig bejegenden, wordt thans vooral geïnstrumentaliseerd tegen personen en acties die Israël en/of zionistische belangen in de weg staan; zelfs tegen mensen die moord, mishandeling en uitroeiing van Palestijnen door joden aan de kaak stellen. Het ideologisch wapen 'anti-semitisme' is effectief, omdat het ongedefinieerd is en Pavlov-reacties van demonische beelden van onrecht en gruwelen tegen joden opwekt. Het valse gebruik ervan is te kwali-

ficeren als een ernstige belediging en criminele daad. De als regel onterechte beschuldiging beschadigt personen en groepen en heeft een verwoestend effect op sociale, maatschappelijke en economische bestaansmogelijkheden van de getroffenen. Omdat het woord niet fatsoenlijk is gedefinieerd, kan niemand voorspellen of hij of zij zich 'anti-semitisch' uitlaat of gedraagt, staat het vrij anderen straffeloos ervan te beschuldigen en is verdediging *onmogelijk.* Een grove rechtsongelijkheid bij een zo kwalijke aantijging. Het is daarom, evenals voor begrippen als 'racisme', 'discriminatie', etc., noodzakelijk 'anti-semitisme' strak te definiëren en ongerechtvaardigd gebruik ervan *strafbaar te stellen.* Vermoedelijk komt die definitie er nooit, want de kracht ligt juist in het ongedefinieerd laten. Zij die het gebruiken, wijzen beperking van de instrumentalisatie ervan af en zij die tot taak hebben de gemeenschap tegen deze willekeur te beschermen, zijn beducht zelf door het stigma te worden getroffen.

Historisch anti-semitisme is een dik en lelijk boek, dat men gewoonlijk *in het midden,* bij de *symptomen*, openslaat: wantrouwen, haat, beschuldigingen, uitsluiting, discriminatie, geweld, moordpartijen, verdrijving en alles wat daar bij hoort, door één soort mensen zonder enige aanleiding tegen één ander soort mensen begaan: niet-joden tegen joden.

Wie de ogen sluit voor de *eerste helft* van het anti-semitismeboek, d.w.z. *oorzaken, aanleidingen, medeschuld, enz.*, heeft een *vertekend* beeld, het beeld dat we dat kennen uit onderwijs en censuurmedia. Toch zijn juist die *oorzaken* van belang voor begrijpen en uitbannen van anti-semitisme.

In onze tijd is de milde vorm van wat 'anti-semitisme' wordt genoemd de oogst van wat zionisten de laatste vijftig jaar in Israël, de US en de wereld zaaiden. Religieuze of racistische motieven zijn daarbij nauwelijks aan de orde, of het moet het *omgekeerde,* het bespuwen van Christenen door joden in Israël zijn. Het zijn de ontelbare, steeds brutaler wordende Israëlische misdaden en bedriegerijen, vooral tegen Palestijnen en Arabische buurlanden, die maakt dat voor miljoenen mensen de maat meer dan vol is. Omdat zionisten stellen: zionisten = joden en zich daarnaar gedragen, is niemand kwalijk te nemen daartussen thans geen onderscheid meer te zien. 'Joden' vormen noch naar religie, noch naar ras een definieerbare groep. 'Joden' zijn *een sociopolitieke belangengroep.*

In politieke zin is 'anti-semitisme' even gerechtvaardigd als 'anti-communisme', 'anti-katholicisme', 'anti-zionisme', 'anti-Islamisme', enz.

Onder joden treft men – zoals onder alle andere mensen – goede en slechte aan in alle variaties en schakeringen. Het is waanzinnig en ongegrond om één groep collectief goede of slechte eigenschappen toe te dichten. Kritiek die men terecht kan hebben op bepaalde joden kan men ook hebben op bepaalde niet-joden. Het is de overlevering van aan joden toegedachte eigenschappen die in samenhang met hun groepscohesie de valse indruk wekt dat alle joden hetzelfde zijn.

Een *valse* indruk, want de geschiedenis leert dat een kleine groep joden verantwoordelijk is voor het negatieve groepsimago, terwijl een eveneens kleine groep *elitaire* joden met de hun ten dienste staande middelen de eigen groepsgenoten zo nodig meedogenloos slachtofferen.

Het woord 'anti-semitisme' werd eind 19e Eeuw, door politici die men tegenwoordig anti-semieten zou noemen, geïntroduceerd. Na secularisatie en mislukte pogingen tot joodse emancipatie, werd het tot dan gebruikte 'anti-joods' als te beperkt religieus ervaren. *'Anti-semitisme'* werd geacht minder te appelleren aan geloof en meer aan (veronderstelde) etnische afkomst ('semitisch'), eigenschappen en *gedragingen* van joden.[404] Na WO II is dit zodanig triviaal gebruikt en gedevalueerd dat velen nu stellen: *"een antisemiet is iemand aan wie joden een hekel hebben."*

De boodschap achter het *stigma* is echter: joden zijn door de eeuwen heen gehaat, gediscrimineerd, vervolgd, verjaagd en uitgemoord en dat alles *zonder aanwijsbare oorzaak aan joodse kant* en ieder die dat nuanceert is antisemitisch. Verhaald wordt over eeuwenlange vervolging, 'pogroms' in Oost-Europa, door Kerk en politiek opgehitste boeren en gepeupel, huishoudend onder onschuldige joden, daarbij ontelbare gruwelijke en redeloze moorden plegend. De *schuld* wordt exclusief neergelegd aan de niet-joodse kant. Daar heeft men het uit Godsdienstnijd, jaloezie, misleiding, blinde haat, domheid en/of pure roof- en moordzucht voorzien op onschuldige mensen met alleen een ander geloof: *joden*.

Vrijwel *nooit* wordt serieus ingegaan op de *reële* motieven achter die afschuwelijke gebeurtenissen en als dat wel gebeurt, wordt de schuld bij voorbaat op niet-joden en onzinnige motieven gelegd. Nooit wordt onderscheid gemaakt tussen *categorieën* joden die wel en niet mikpunt werden van volkswoede en waarom. Het anti-semitismedogma scheert allen over één kam, totaal voorbijgaand aan oorzaken en aanleidingen.

Joodse belangengroepen zowel als nazi's, maakten de fout *alle* joodse fenomenen en gedragingen toe te schrijven aan *'de* joden', als een monolithisch blok. Een rampzalig gebleken vergissing.

De meerderheid van thans als joden aangeduide mensen bestaat uit gewone burgers die, zo zij zich al onderscheiden, dat niet zelden doen door judeocentrisme, intelligentie, psychologische dominantie, agressiviteit [405] en/of begaafdheid in wetenschap, muziek, literatuur of financiën. Zoals bij elke groep dus, een diversiteit aan verdienstelijke en negatieve eigenschappen, binnen een pluriforme massa individuen.

Het is net zo misplaatst te spreken over '*de* joden', als over '*de* Christenen', '*de* blanken', '*de* negers' of '*de* Chinezen'. Dat zijn onverantwoorde generalisaties. Gewoonlijk doen vertegenwoordigers van groepen dat als het gaat om verwerven, behouden of uitbreiden van *politieke* macht en invloed. Niet toevallig dus, dat vooral joodse *belangengroepen* '*de* joden' als een begrip instrumentaliseren.

Niet te ontkennen is dat in de late middeleeuwen en de renaissance religieuze en maatschappelijke factoren een rol speelden bij oplaaiende vijandigheden tegen joden, vooral ook door afwezigheid van een *politiek* stratum. Er bestonden geen verkiezingen, geen vakbonden; sociaal-maatschappelijke onlustgevoelens konden slechts bij oprisping, langs lijnen van geloof, klasse, of beroepsgroep tot uitdrukking komen, vaak afgereageerd door agressie tegen buitenstaanders, waaronder joden.

Als reden voor anti-semitisme wordt *nooit* joods gedrag of het zionisme genoemd, maar altijd het Christendom en domheid en afgunst van niet-joden. Vijandigheid tussen joden en anderen bestond al ver vóór het Christendom. als Al in de Oudheid werden joden getypeerd als onbetrouwbaar, arrogant, deloyaal aan anderen, hen niet toelatend, etc.[406]

Wellicht het belangrijkste was joods *etnocentrisme,* met zelfgekozen segregatie, niet-aanpassing dus. Joden woonden apart en gingen sociale omgang met niet-joodse buren uit de weg. Allerlei vormen van geheimhouding over hun geloof en sociale leven, gebruik van vreemde talen als Jiddisch en Hebreeuws, etc. droegen daaraan bij. Religieuze voorschriften in de (geheime) Talmoed schreven een suprematistische en afwijzende attitude tegenover niet-joden voor, waarbij het is toegestaan te liegen, bedriegen, een eed te breken, etc., als het niet-joden betrof.[407]

Joden leefden door hun religieus bepaalde dubbele moraal principieel op gespannen voet binnen sedentaire, door hen als inferieur beschouwde religies en culturen en moesten daarin het onverenigbare zien te verenigen. Waar dat niet mogelijk bleek, moest middels veinzen en bedrog de *modus vivendi* in stand worden gehouden. Dat gaf permanent spanningen en aan joodse zijde een dubbele moraal. Aan niet-joodse zijde genereerde dit wantrouwen en groeiend vooroordeel.

Ook maatschappelijk waren er storende verschillen. Joden konden zich in de Christelijke samenleving noch aan de eigen noch aan de religieuze plichten van de sedentaire samenleving houden. Zo mochten zij op de Sabbat niet werken en op zondag juist wel. Ook konden zij bepaalde geloftes niet afleggen (trouw aan de Kerk, zweren op de Bijbel) – noodzakelijk voor toetreding tot een Gilde en veel beroepen –, hetgeen hen daarvan uitsloot. Dat werkte in de hand dat joden nauwelijks ambachtelijke of productieve functies uitoefenden, maar oververtegenwoordigd raakten in door Christenen ongewenst of zondig geachte beroepen.

Door oververtegenwoordiging in beroepen als belastinggaarder, deurwaarder, handelaar en regelaar in geldzaken van het laagste (lommerds) tot het hoogste niveau (financiers van vorsten en machthebbers), ontstond het beeld van joodse geldzucht, woeker, rijkdom en macht. Dat belastte het toch al negatieve beeld nog eens met haat en jaloezie.

Joods etnocentrisme zorgde ervoor dat een kleine elite door de eeuwen heen onevenredig veel macht kon uitoefenen, waarmee echter op de

achtergrond essentiële veranderingen in de maatschappij waarin zij verkeerden tot stand werden gebracht.[408]

Het valt buiten het bestek van dit werk uitputtend in te gaan op alle oorzaken van anti-joods sentiment. Duidelijk moge zijn dat als een volk door de eeuwen heen door bijna alle andere volkeren zodanig ongewenst wordt beschouwd dat men hen uiteindelijk allerlei rechten afneemt en hen wenst te verdrijven, de oorzaken niet exclusief aan die volkeren en culturen kunnen worden toegeschreven. Het waren dan ook zeker *niet* alleen redenen aan de kant van de niet-joden, zoals gevestigde historici zo obligaat benadrukken, maar vooral sociale en gedragspatronen, ook en misschien wel in de eerste plaats, aan joodse zijde.

De jood Bernard Lazare schreef in *Antisémitisme, son histoire et ses causes*:

> *"Indien de vijandschap en afkeer van joden slechts in één land en in één tijdperk zou hebben bestaan, was het gemakkelijk de oorzaak van die woede te doorgronden. Maar integendeel, dit ras is altijd al het mikpunt van haat van alle volkeren in wiens midden zij leefden geweest. Aangezien de vijanden van de joden behoorden tot alle rassen, in ver van elkaar verwijderde gebieden, verschillende wetgevingen hadden, door tegengestelde principes werden beheerst, dezelfde gebruiken hadden of heel verschillende, de oorzaken van het antisemitisme moeten daarom altijd in Israël zelf hebben gelegen, en niet bij hen die haar bestrijden".*[409]

Er zijn immers voorbeelden te geven van andere groepen die langdurig temidden van andere volkeren gevestigd waren zonder dat dit resulteerde in problemen, vervolging en verdrijving.

Ook vandaag realiseert men zich dit. Er is nauwelijks verschil in gedrag tussen zionistische kopstukken in Tel Aviv, Jeruzalem, Londen, New York of Amsterdam: dezelfde *mentaliteit* van egoïsme en dominantie, dezelfde onverzoenlijkheid, dezelfde kwestieuze loyaliteit *(Israël-Firsters*), dezelfde dubbele moraal, hetzelfde afdwingen van privileges tegen een achtergrond van chantage en druk, ingebed in aanhoudend geklaag en gejammer. Dat is nu zo en was vroeger niet anders. Waren zij werkelijk altijd zo ongelukkig als zij doen voorkomen? Hebben zij door de generaties heen werkelijk zoveel meer ellende en ongeluk ervaren als andere gemeenschappen? Hadden zij geen medeschuld aan de vijandige houding waarover zij zich zo veelvuldig en luidruchtig beklagen? Zeker, zij hebben hun deel van het leed en lijden gekregen dat alle volkeren en gemeenschappen in de wereld kregen, en bij tijden meer dan dat. Maar ook een onevenredig groot deel rijkdom en macht dat door velen als doel van alle streven op aarde wordt gezien.

Het kan eenvoudig niet anders of in al die culturen door de eeuwen heen waren het *joden zelf* die, niet zozeer door hun joods-religieus zijn, maar (grotendeels) door een *mentaliteit, gedrag* en etnocentrische *opstelling* weerstand opriepen. Een *mentaliteit en gedrag van suprematie, 'uitverkoren' boven de gastvolkeren, zelfgekozen sociale segregatie,*[410] *vijandige Talmoedische gedragscodes versus het gastvolk, geheimhouding, onevenredige politiek-financiële macht en dubbele loyaliteit, zijn het zaad voor eeuwigdurende conflicten.*[411]

Het volgend overzicht geeft een beeld van de verdrijvingen van joden vanaf 250 nChr.:

Uitwijzing joden sinds 250 nChr.[412]

Jaar	*Plaats*	*Jaar*	*Plaats*
250	Carthago	1498	Neurenberg
415	Alexandrië	1498	Navarra
554	Diocees Clemence (Frankrijk)		Oostenrijk,
561	Diocees Uzès (Frankrijk)		Pruissen
612	Visigothisch Spanje	1510	Brandenburg
642	Visigothisch Keizerrijk	1510	Pruissen
855	Italië	1514	Straatsburg
876	Sens (Frankrijk)	1515	Genua
1012	Mainz	1519	Regensburg
1182	Frankrijk	1533	Napels
1182	Duitsland	1541	Napels
1276	Beieren	1542	Praag en Bohemen
1290	Engeland	1550	Genua
1306	Frankrijk	1551	Bavaria
1322	Frankrijk (opnieuw)	1555	Pesaro
1348	Zwitzerland	1557	Praag
1349	Heilbronn (Duitsland)	1559	Oostenrijk
1349	Saksen	1561	Praag
1349	Hongarije	1567	Würzburg
1360	Hongarije	1569	Pauselijke Staten
1370	België	1571	Brandenburg
1380	Slowakije	1582	Nederland
1388	Straatsburg	1582	Hongarije
1394	Duitsland	1593	Brandenburg, Oostenrijk
1394	Frankrijk	1597	Cremona, Pavia en Lodi
1420	Lyon	1614	Frankfurt
1421	Oostenrijk	1615	Worms
1424	Freiburg	1619	Kiev
1424	Zürich	1648	Ukraine
1424	Keulen	1648	Polen
1432	Savoye	1649	Hamburg
1438	Mainz	1654	Wit-Rusland
1439	Augsburg	1656	Litouwen
1442	Nederland	1669	Oran (Noord-Afrika)
1444	Nederland	1669	Wenen
1446	Beieren	1712	Sandomir
1453	Frankrijk	1727	Rusland
1453	Breslau	1738	Württemburg
1454	Würzburg	1740	Wit-Rusland
1462	Mainz	1744	Praag, Bohemen
1483	Mainz	1744	Slowakije
1484	Warschau	1744	Livonia
1485	Vincenza (Italië)	1745	Moravia
1492	Spanje	1753	Litouwen
1492	Italië	1761	Bordeaux
1495	Litouwen 496 Napels	1772	Polen, Rusland
1496	Portugal	1775	Warschau

1789	Elzas	1866	Galatz, Roemenië
1804	Russische dorpen	1880	Rusland
1815	Lübeck en Bremen	1891	Moskou
1815	Franconia, Swaben, Beieren	1919	Beieren (buitenlandse joden)
1820	Bremen	1938-45	Door de nazi's bezette gebieden
1843	Russische grens	1948	Arabische landen
1862	Gebieden USA onder generaal Grant		

'Anti-semitisme' is van alle tijden en bestond ook al ver vóór het Christendom. De eerst bekende jodenverdrijving dateert van ca. 950-930 vChr. toen de stam van Juda (Sefardische joden) uit de gemeenschap van Israëlitische stammen werd verdreven omdat zij werden beschouwd als troublemakers en intriganten die 'één God voor allen' verwierpen.

In Alexandrië, waar in 100 vChr. meer dan 250.000 joden leefden, waren voortdurend problemen tussen joden en Alexandrijnen, tussen joden en Grieken en joden en Romeinen. In het Romeinse Keizerrijk, waar zich, afgezien van Palestina, 4 tot 4,5 miljoen joden bevonden, hadden zij de *vijandstatus*. Keizer Claudius waarschuwde in een Edict in AD 41 tegen hen en noemde hen *'aanzetters van een universele plaag'*.[413] Bijna alle grote figuren uit de late Oudheid, *Manetho, Seneca, Ptolemeus, Hekataios, Tacitus, Apion, Cicero, Diodoros, Persius, Quintilianus, Siculus, Tertullianus, Cassius, etc.,* schreven zeer kritisch ('anti-semitisch') over joden. Hun grieven kwamen nagenoeg overeen en betroffen vrijwel steeds eenzelfde mentaliteit en eenzelfde soort gedrag: oneerlijkheid, hebzucht, onethischheid, leugenachtigheid, verraderlijkheid en disloyaliteit. Ook grote figuren uit de latere geschiedenis lieten zich zodanig over 'de joden' uit. Het zij nogmaals benadrukt dat deze vereenzelviging gewoonlijk de reflectie was van wat zij zelf in de omgang met invloedrijke joden ervoeren en dat dit tot op zekere hoogte ook in niet-joodse kring gevonden werd.

Feit is dat joden door alle eeuwen heen, vrijwel overal ter wereld werden gehaat, gewantrouwd, vervolgd en verjaagd. Men kan stellen dat niet één volk zo lang en zo onafgebroken is gehaat en vervolgd als joden.

Dit ongeacht tijdperk, godsdienst, cultuur, landstreek of gastvolk. *Het kan niet anders of de oorzaken daarvoor moeten ook voor een groot deel in de joodse godsdienst c.q. gedragingen t.o.v. niet-joden worden gezocht.*

In het verleden is daarover veel en van hoog niveau gepubliceerd (o.a. Maarten Luther, Johann Eisenmenger, de Gobineau, etc.), maar deze geschriften zijn tegenwoordig nauwelijks nog in omloop omdat ze zonder meer worden afgedaan met het 'shut-up' woord 'anti-semitisch'. Een enorm hiaat in onze kennis over de oorzaken van het eeuwenoude anti-semitisme. Conflicten in de Oudheid tussen joden en niet-joden worden toegeschreven aan etnische factoren, tot – aan het begin van de jaartelling

– ze plotseling op het conto van het Christendom werden geschreven. Echter, anti-semitisme was er in de vóór-Christelijke Oudheid, tijdens de Christelijke dominantie en in de latere seculiere samenleving toen de macht van het Christendom taande. Het was *een constant fenomeen* in alle tijden en nam na verloop van tijd steeds verder toe. Het is dan ook *onjuist* de oorzaak van anti-semitisme aan het Christendom toe te schrijven.

Tijdens het vroege Christendom, in de eerste eeuwen na Christus, werden Christenen – toen een minderheid – door joden vervolgd. Met de groei van het Christendom hield dat op en was er, afgezien van latente wederzijdse vijandigheid, tot in de 11e Eeuw betrekkelijke rust.

Onder het latere Christendom, ten tijde van de eerste Kruistochten, werd die vijandigheid meer manifest, hoewel van *religieuze* animositeit nauwelijks sprake was. Joden wilden immers geen bekeerlingen maken, waren als minderheid niet in de gelegenheid Christenen te vervolgen en Christenen op hun beurt beschouwden joden als dwalende geloofsbroeders die vroeg of laat zouden terugkeren in de schoot van de Kerk. De joods/niet-joodse fricties hadden dus andere en bredere oorzaken dan religieuze. De relatieve betekenis van religie voor de negatieve houding tegenover joden bleek na de losmaking van het Katholicisme tijdens de Reformatie: anti-joodse gevoelens namen niet af maar toe. Maatschappelijke onlustgevoelens en weerstanden (de strijd tussen bezit en bezitloos, macht en machteloosheid) manifesteerden zich bij afwezigheid van sociaal-maatschappelijke organisaties veelal via Geloof en Kerk.

Ook kernwaarden van het Christelijk geloof als *'Hebt uw naaste lief', 'Hebt uw vijanden lief'*, de *Tien Geboden*, enz., zijn nauwelijks geschikt als katalisatoren van anti-semitisme, al was de praktijk tegenover minderheidsgroepen inderdaad vaak anders.

Het is gebruikelijk vroegere Pausen en kerkvaders te beschuldigen van anti-semitisme, maar dat is eenzijdig en dus onjuist. Het is onjuist het antisemitismeboek in het midden open te slaan. De religieuze zedenleer van de Talmoed staat vol abject racistische en immorele uitspraken en gedragslijnen ten opzichte van niet-joden in het algemeen en Christenen in het bijzonder.[414] In dat licht vonden kerkvaders het hun plicht gelovigen te waarschuwen en te behoeden voor de 'dwalingen en gevaren' van het jodendom. Men kan dat natuurlijk 'anti-semitisch' noemen, maar niet eerder dan dat de *onjuistheid* van hun beschuldigingen, die zeker niet beperkt bleven tot rituele moorden of het uitbreken van pest, zijn aangetoond. Dat nu gebeurt niet. Ook de vijandige teksten in de Talmoed legden een zware hypotheek op de relatie joden/niet-joden. Men benoemt alleen *symptomen* van anti-semitisme en gaat dus voorbij aan regels van Oorzaak en Gevolg.

'Antisemitische' pauselijke uitspraken kwamen pas op gang toen grotere aantallen joden zich bekeerden tot het Christendom en de geheime in-

houd van de Talmoed beter bekend raakte. Voorheen was de kritiek gebaseerd op Bijbelse argumenten, vanaf de Dertiende Eeuw vooral gericht tegen de joodse *leer* van de Talmoed.

Gregorius IX veroordeelde de Talmoed *'omdat die elk soort laagheid en Godslastering tegen het Christelijk geloof inhoudt.'*
Innocentius IV verbrandde in 1233 de Talmoed als *'boek van het Kwaad'.*
Johannes XXII *bande* in 1322 de Talmoed.
Benedictus XIII in zijn Bul over de joden (1450): *'Door ketterijen, ijdelheden en dwalingen van de Talmoed, kennen de joden de Waarheid niet."*
Julius III verordonneerde in 1554 in zijn Bul *Contra Hebreos retinentes Libros* verbranding van de Talmoed 'overal'.
Paulus IV veroordeelde in *Cum Nimis Absurdum* (1555) krachtig joodse woeker en anti-Christelijke praktijken.
Pius IV veroordeelde in 1569 *joods-genocidale geschriften.*
Gregorius XIII schreef in een Pauselijke Bul van 1581: *'Vanuit intense haat tegen Christenen, gaan zij voort afschuwelijke misdaden voor te bereiden met een met de dag groeiende brutaliteit'.*
Clemens VIII veroordeelde in 1598 joods-genocidale geschriften.

Een onweerlegbaar feit is dat de – niet zonder reden geheim gehouden – Talmoed afschuwelijke haat en immoraliteit t.o.v. niet-joden herbergt. Daarop ga ik niet verder in, want het aspect joodse religiositeit was voor het anti-semitisme in de nazitijd niet meer van bepalend belang.

Dat anti-joodsheid in de eerste plaats maatschappelijk-sociale oorzaken had en pas *op de tweede plaats* religieuze, bleek ook na de Verlichting, toen het zich afzetten tegen Kerk en Geloof *bon ton* werd. Inplaats dat de anti-judaïsche sentimenten daardoor verminderden of verdwenen, leefden ze sterker als tevoren op, niet in religieuze, maar vooral in etnische zin.

Anti-joodse gevoelens door de eeuwen heen kunnen dus zeker niet uitsluitend worden afgedaan als religieuze animositeit, irrationele haat of 'onderbuikgevoelens' van niet-joden.

Vrijwel alle grote filosofen, schrijvers, geleerden, kunstenaars, enz., de grondleggers van onze beschaving, blijken felle critici van joden te zijn geweest: *Luther, Bacon, Shakespeare, Linnaeus, Lavater, Lombroso, Bossuet, Diderot, Napoleon, Schlegel, Herder, Nietschze, Kant, Schopenhauer, Fichte, De Gobineau, Pushkin, Galton, Newton, Wagner, Liszt, Bakunin, De Toussenel, Drumont, Dostojevski, Gogol, Fourir, Proudhon, Voltaire, Dickens, De Balzac, Renoir, Diderot, Shaw, George Washington, Benjamin Franklin, Mark Twain, Thomas Edison, Henry Ford, Proust, Pound, T.S. Eliot, De Gaulle, enz., enz.* Hoe verschillend ook, allen hadden één ding gemeen: zij waren uitgesproken negatief, niet in de eerste plaats over de religie van joden, maar over houding en gedragingen.

Baseerden de grote geesten, sinds de voor-Christelijke Oudheid, via de hoogtijdagen van het Christendom tot en met Reformatie, Rationalisme,

Empiricisme en Verlichting, hun negatieve oordeel over joden op *'onderbuikgevoelens'*? Dat antwoord moet ontkennend zijn; daarvoor onderbouwden zij hun kritiek te zeer met heldere, rationele, argumenten.[415]

Na de Reformatie was ook al gebleken dat het anti-semitisme niet verminderde, maar opleefde. Luther en anderen keerden zich op felle wijze niet alleen tegen de joodse religie – die zij zeer goed bestudeerden – maar vooral tegen de joodse moraal en vijandschap tegenover Christendom en Christenen. Zijn anti-semitisme was *niet,* zoals voorgesteld ingegeven door domheid, haat of slechtheid tegenover joden, maar *ter bescherming* van de gelovigen tegen wat hij in de Talmoed niet anders kon lezen dan als een afschuwelijke immorele suprematistische ideologie, gericht op vernietiging van de Christenen en het Christendom. Zijn gelovigen konden noch lezen noch schrijven, laat staan de in het Hebreeuws gestelde geheime Talmoed. De enkelingen die dit wel konden, waren niet in staat er de hand op te leggen. Niettemin was Luther het grootste deel van zijn leven – zoals zovele Christenen – in onwetendheid vriend en helper van de joden geweest, maar werd aan het eind van zijn leven, toen hij de joodse geschriften en de Talmoed in de oorspronkelijke vorm had gelezen, uit morele en Christelijke verontwaardiging fel anti-joods.

Maar, als het *niet* de Christelijke Kerk en/of het Christendom waren die schuld hadden aan het anti-semitisme, wie of wat dan wel? De Egyptenaren, de Romeinen, de Palestijnen, de Spanjaarden, de Engelsen, de Portugezen, de Fransen, de Duitsers, de Russen, de …? Of Joden zelf?

Johann Andreas Eisenmenger (1654-1704), professor Oosterse Talen aan de Universiteit van Heidelberg, heeft in een grondige, nooit weerlegde studie getracht daarop antwoorden te geven. Hij pretendeerde een joods bekeerling te zijn en studeerde onder de hoede van rabbijnen negentien jaar Talmoed en Judaïca. Hij beheerste perfect het Hebreeuws en Aramees, talen waarin de ongecensureerde Talmoedgeschriften waren geschreven. Als 'joods bekeerling' verbleef hij ook enige tijd onder de hoede van de rabbi van Amsterdam (1681), David Lida. Eisenmenger raakte door al wat hij las, hoorde en zag, buitengewoon verontwaardigd over de joodse religie, mores en bejegening van Christenen en schreef zijn grondige boek over het jodendom van binnenuit: *Entdecktes Judentum* (Onthuld Jodendom). Echter, ook toen al, in 1700, waren bepaalde joodse kringen zo machtig dat zij de Habsburgse Keizer beslag konden laten leggen op het boek (2.120 pagina's in 2 delen). Uiteindelijk werd het pas 10 jaar na Eisenmengers dood in Königsberg, buiten de jurisdictie van de Keizer, gedrukt en gepubliceerd.

Eisenmenger geeft een vernietigend oordeel over de zijns inziens verfoeilijke morele en maatschappelijke houding van bepaalde joden en het joodse geloof. Hij deed dit weliswaar vanuit theologisch perspectief, maar verzuimde niet dit te koppelen aan talloze typisch joodse gedra-

gingen in de maatschappij. Geen wonder dat vooral de rijke invloedrijke joodse elite alles in het werk stelde publicatie van zijn boek te verhinderen. Het is opvallend dat – gelijk aan hedendaags revisionisme – aan dit wetenschappelijk hoogstaande werk nooit inhoudelijke fouten zijn voorgeworpen. Wat Eisenmenger schreef, was minutieus onderbouwd met citaten en voorbeelden uit Joodse theorie en praktijk. De reactie bestond ook toen al alleen uit onderdrukking, verboden, vervolging, rechtszaken, smaad en laster, niet uit weerlegging.

Er is niet één openbare terugname of afzwering van abjecte Talmoedleringen door een rabbi of jood bekend.[416] In recente vertalingen voor niet-joden, heeft men de meest kwetsende passages afgezwakt,[417] wringt men zich in duizend bochten om onschuldige interpretaties te verzinnen, wijt dit aan 'gebrekkige kennis van Hebreeuws en Aramees' van de anderen en – als het excellente joodse geleerden betreft – beschuldigen zij hen van*'Joodse zelfhaat'*.[418]

Toen na Rationalisatie en Verlichting het Christendom werd teruggedrongen ten faveure van een meer wetenschappelijke kijk op de wereld, was er wederom geen vermindering van anti-semitisme, maar opnieuw een versterking. Het leek erop of de rationalisatie in het denken over religie (van Rooms-Katholicisme naar Reformatie naar Secularisatie) ook het anti-semitisme had gerationaliseerd. De grondslagen ervan werden door grote filosofen en denkers des te scherper en rationeler blootgelegd, alweer om de niet-joodse samenleving daartegen te waarschuwen en te beschermen.

Vanaf 1780 kregen joden in West-Europa in toenemende mate volle burgerrechten en kwam aan de judiciële macht van de joodse gemeenschap over haar leden een eind. Ook het individuele gedrag van joden veranderde: was het voordien uitgesloten dat een jood zelfs maar een glas water dronk in de woning van een niet-jood, de assimilatie nam zodanige vormen aan, dat dit tot anti-reacties bij het rabbinaat leidde.

Dat anti-semitisme onder de anti-religieuze, 'rationele' nazi's, in het religieus 'kaltgestellte' Duitsland een hoogtepunt bereikte, demonstreert eens te meer dat het Christendom niet de grote veroorzaker van anti-semitisme was. Integendeel: Kerk en Christendom hebben tot op de dag van vandaag een matigende invloed uitgeoefend en niet zelden joden in bescherming genomen. Soms was zij genoodzaakt bij conflicten tussen joden en Christenen partij te kiezen voor hun gelovigen om geestelijke of materiële belangen te beschermen. In het algemeen echter zag de Kerk joden als dwalende geloofsbroeders, die vroeg of laat weer in de schoot van de Kerk konden terugkeren. Er was in het algemeen gesproken minder vijandschap tussen Christenen en joden dan andersom.[419]

De Kerk of het Christendom als *oorzaak* of drijvende kracht achter anti-semitische gevoelens is dan ook een historische *onwaarheid.*

Anno 2008 erkennen joden impliciet dat het Christendom nooit *dé* drijvende kracht achter het anti-semitisme is geweest. Zo stelde Israëlisch historicus prof. Robert Wistrich in de *Jerusalem Post: "Het verlies van de Christelijke identiteit van Groot-Brittannië is een van de diepere oorzaken voor het Britse anti-semitisme"*.[420]

Jammer dat deze opening tot dialoog tussen joden en Christenen tweeduizend jaar te laat komt en jammer ook dat deze historicus de oorzaken alweer uitsluitend bij niet-joden legt.

Bernard Lazare zei in *L'Antisémitisme, son histoire et ses causes* over de behandeling van joden in Polen:

> *Tijdens de Achttiende Eeuw genoten joden in heel Europa vrede en rust. Alleen in Polen hadden ze het slecht omdat ze het daar eens te goed hadden. Zij waren welvarend tot aan het midden van de Zeventiende Eeuw. Rijk en machtig leefden zij op gelijke voet met de Christenen, behandeld als de gelijken van de mensen waaronder zij leefden. Maar zij konden het niet laten zichzelf over te geven aan hun gebruikelijke praktijken, hun handel, hun ondeugden, hun passie voor goud. Gedomineerd door de Talmoedisten gingen zij voort op de weg die de exegeten van de Talmoed voorschreven. Zij waren belastinggaarder, drankstoker, woekeraar, rentmeester. Ze waren de dienaren van de adeldom bij hun verfoeilijke onderdrukking. En toen de Kozakken van Oekraïne en Wit Rusland onder leiding van Chmielnicki in opstand kwamen tegen de Poolse tirannie, werden de joden, als uitvoerders van het werk van hun heren, als eersten afgeslacht. Gezegd wordt dat meer dan 100.000 van hen werden vermoord in tien jaar, net zo veel trouwens als katholieken, in het bijzonder Jezuïeten.*

De feiten geven aan dat vrijwel alle onlusten gericht tegen joden (*pogroms*) voorgeschiedenissen hadden, niet zelden verband houdend met lijfeigenschap, meedogenloze uitbuiting, woeker, criminaliteit, kindermoord of – wat werd gedacht te zijn – rituele moord. De feiten geven ook aan dat met name *de Kerk* door de eeuwen heen de joden *beschermde* tegen pogroms.

Martvy Chestopal beschrijft in zijn historisch onderzoek *Joden in Oekraïne,*[120] de zogenaamde *Arenda Contracten* die eeuwenlang in Tsaristisch Rusland bestonden en waarmee hele landstreken met inbegrip van alles wat daarin was, mensen, huizen, vee, dorpen en wegen voor veel geld voor een periode van bijv. vijf jaar ter beschikking werden gesteld aan rijke lieden, gewoonlijk joden.

Vanwege de beperkte geldigheidsduur van zo'n contract, probeerden de uitbaters meedogenloos in zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk opbrengsten uit de 'geleasde' mensen en landerijen te persen. Door de tijdelijkheid van de verbintenis had de uitbater (*Arendar*) geen humane binding met de mensen, die daardoor werden behandeld als *lijfeigenen*.

De bevolking was rechteloos en minder waard dan vee. De contractant had geen verplichtingen ten opzichte van hen. Hij was vrij te straffen, zo vaak en hoe het hem goeddunkte, met inbegrip van de doodstraf.

De doodstraf, veelvuldig toegepast, wordt in het contract in het Russisch beschreven als *'karaty horlom'*, ofwel 'doodstraf door de keel'. Wat erop

wijst dat de Arendar vrij was hen overeenkomstig joodse riten de keel door te snijden.[421]

Letterlijk *alles* behoorde hem tijdens de contractsperiode toe, huizen, boerderijen, wegen, water, boeren, vrouwen, kinderen, vee, enz. Ook alle bezit en inkomen van de onderhorigen, op welke wijze ook verkregen, werd zijn eigendom. Het contract stelde geen limiet aan de hebzucht van de Arendar. Aan het eind van de contractperiode nam deze in de regel de wijk, beducht ten prooi te zullen vallen aan de wraak van de boeren.

Over de behandeling door Arendars is in Russische literatuur en overleveringen veel bewaard gebleven. Die behandeling was onmenselijk doordat de Arendar meestal tot een ander, zich superieur wanend volk behoorde, een andere religie had, een andere taal sprak en zich in een andere (joodse) sociale omgeving bevond. In de ogen van Arendars waren Oekraïners geen mensen, maar zoals de Talmoed over niet-joden zegt, dieren.

In zijn essay *The Elders of Zion and the Masters of Discourse,* haalt Israël Shamir de joods-Oekraiens historicus Saul Borovoy aan, die in een recent in Jeruzalem gepubliceerd boek stelt dat *"de joodse gemeenschap van de 17e Eeuw als belastinggaarders en verhuurders ZES keer zoveel belastingen en heffingen per persoon oplegden als een niet-joodse landheer".*

Hieronder de vertaling van een Arendar-contract uit 1594, representatief voor dergelijke overeenkomsten tussen landadel en rijke joden:

> *Ik, Grygory Sanhushko Koshersky, en Sophia van Holowchyna Sanhushkova Kosherska, verklaar hierbij in dit arendar-contract dat wij op 10 April van het jaar 1594 bij arendar-contract onze hieronder genoemde eigendommen overdragen aan de doorluchtige heer Mr. Abram Shmoilovych en zijn vrouw Rykla Yudynna en zijn opvolgers:*
>
> *de stad Koshar met de dorpen Koshur Stary, Kruhel, Krasnodubia, Horodelets, het Myziv landgoed en het dorp Myziv, de Borziv Cheremshanka nederzetting, met de gelden van huur, met herbergen, taveernes die alle soorten alcoholische dranken schenken, de honingschatting, en de grootgrondbezitters met al hun bedienden, ongeacht of zij vee hebben of niet, hun bewerkte akkers, hun arbeid, hun wagens, levend in de hierboven opgenoemde steden en dorpen, samen met bijenkolonies, met vijvers, molens, en granen, welke in de hierboven opgenoemde steden en dorpen heden bestaan of in de toekomst worden gebouwd, met meren met beverlanden, met grasvelden, hooivelden, naaldbossen, loofbossen, bosjes, eikebosjes, met boerderijen, met schuren, gezaaide granen van elke soort op de velden, met alle winstgevende activiteiten al dan niet hier gespecificeerd, daarbij niets voor onszelf reserverend, voor vijf volle jaren, tot de 10e April 1599, voor vijfduizend Poolse goudstukken....*
> *Overeenkomstig dit arendar-contract, verkrijgt hij [Shmoilovych] door ons zegel en met handtekeningen van onze hand het recht te bezitten, te gebruiken en te nemen voor hemzelf alle soorten winst en eveneens over alles dat we onder zijn macht hebben gesteld recht te spreken, te beslissen en de schuldigen en de ongehoorzamen te straffen overeenkomstig de ernst van hun overtredingen, en de doodstraf op te leggen."*

Zelfs onder de goedmoedige en lijdzame Oekraïense plattelandsbevolking mag het geen wonder heten dat de meedogenloze vernedering en

uitbuiting van hen als 'untermenschen' omwille van geld, van tijd tot tijd leidde tot opstanden tegen de heersende klassen, waarvan rijke gesegregeerde joden de meest directe en zichtbare representanten waren.
Gebruikers van het woord *pogrom* vermijden vaak concrete aantallen slachtoffers te noemen, al zijn deze nauwkeurig bekend. Dat blijft in het vage, maar suggereert enorme aantallen: die gebruikte terminologieën ('slachting', 'slachthuis', 'massamoord', 'vernietiging', 'bloedbad', enz.) zijn gewoonlijk van toepassing op aanzienlijk omvangrijker historische gebeurtenissen. Zoals uit onderzoek van Goldwyn Smith van Oxford University bleek, bezochten Britse consuls de plaatsen van de 'pogroms' en namen niets waar wat leek op de gemelde gruwelen. Arbeiders en boeren kwamen in opstand tegen bepaalde joodse uitbuiters, waarop de Tsaar het leger stuurde om de orde te herstellen. In de *honderd jaar* voor het communisme waren er in totaal minder dan 70 doden te betreuren, ongeveer evenveel als *gemiddeld* elke *drie weken* in Palestijns Israël.
Bij de Russische 'pogroms' ging het over *honderd jaar* in een immens groot land met destijds tweehonderd miljoen analfabeten, levend onder barre, minder dan middeleeuwse omstandigheden.
Israel Shamir zei het volgende over die 'pogroms':

> *In tsaristisch Rusland – dat onze voorouders op alle mogelijke wijzen vervloekten en ruïneerden – doodden de pogroms minder mensen in honderd jaar dan wij er doden in een week. De vreselijkste pogrom, die van Kishinev, benam 45 mensen het leven en verwondde er 600. Het aantal slachtoffers in Israël (in tien maanden in 2000) bedraagt 150 doden en 4.000 gewonden. Na een pogrom in Rusland verhieven honderden eerlijke mensen, intelligentsia en schrijvers verontwaardigd hun stem tegen de pogrommisten die deelnamen aan het geweld. In Israël, waren er slechts enkelen die in Tel Aviv protesteerden, terwijl de Unie van Joodse Schrijvers de moordenaars steunt.*[422]

In historisch perspectief, t.o.v. bijv. de Franse Bartholomeusnacht van augustus 1572 waarin meer dan 10.000 protestanten werden afgeslacht en de massamoorden van de Spanjaarden op protestantse burgers van Hollandse en Vlaamse steden in de Zestiende Eeuw, zijn die 'Russische pogroms' een *non-item*; hoe komt het dan dat historici, 'onderzoekers', geschiedenisleraren, journalisten, enz. er zo buitenproportioneel aandacht aan besteden? Simpel, ook zij *leven in de waan van een vervalst bewustzijn,* opgeroepen en in stand gehouden door censuurmedia en onderwijs.
Er is niets op tegen als joodse mensen hun treurnis over de 'pogroms' in eigen kring cultiveren. Echter, iedere poging om deze met een stempel van exclusiviteit uitvergroot te exporteren doet vermoeden dat er andere, onoprechte, bedoelingen achter zitten. Het is daarom verstandig dit soort joodse propaganda-items te relativeren en deze te relateren aan *oorzaken.*
Van 'assimilatie' van joden binnen de hen omringende samenlevingen is evenmin in voorbije eeuwen weinig te zien geweest.

Dat de nazi's de joden uit hun 'Reich' wilden verwijderen was – hoe abject ook – *niet* uniek en *niet* typisch voor het 'nazi' tijdperk. Integendeel, bijna overal waar in de geschiedenis joden als herkenbare groep

temidden van andere volkeren leefden, traden vroeg of laat fricties op en werden zij na volksoproer, wettelijke of administratieve maatregelen etc. uiteindelijk gedwongen te vertrekken. De overzichtstabel hiervoor toont dit overduidelijk. 'Antisemitisme' en verdrijving van joden was geen nazi uitvinding. Integendeel, ze is van alle tijden. Spreekt het Oude Testament niet al over de verdrijving van de joden uit Egypte? Dit te noemen is geen 'anti-semitisme' maar gewoon een historisch *feit.*

Hoe was het met Duitse anti-semitisme in het eerste kwart van de 20e Eeuw? Joden leefden in Duitsland zonder dat hen iets in de weg werd gelegd. Van antisemitisme was – afgezien van soms heftige publicaties en discussies die normaal zijn voor een land met vrije meningsuiting – geen sprake. Veel Oosteuropese joden trokken in de jaren Dertig naar Duitsland omdat zij daar beter en vrijer leefden dan in Polen, Wit-Rusland, Oekraïene, Hongarije, enz. Duitsland was niet anti-semitischer dan de rest van Europa, hoewel met het groeiend aantal en invloed van joden, de kritiek op hun gedrag en handelwijze toenamen.[423]

Niettemin, als iemand aan het begin van de vorige eeuw zou hebben gevraagd: *"Als een Europees land de joden zou verdrijven of uitroeien, welk land zou dat zijn?"* dan zou het antwoord luiden: *"Frankrijk!"*

Anti-semitisme was onder het Duitse volk niet zo groot dat dit tot een – zoals de JHV zegt – 'Final Solution' moest leiden. Er waren, zelfs in de naziperiode, slechts twee demonstraties tegen joden: de ééndaagse 'boycot' van 1 april 1933 van joodse bedrijven als reactie op de permanente wereldwijde joodse boycot tegen Duitse producten en de – al dan niet aangestichte – rellen tegen joden van 9 november 1938 (de 'Kristallnacht'). Daarna waren er nooit meer rellen of demonstraties tegen joden. Misschien omdat de nazi's beseften dat de Duitse *bevolking*, ondanks de anti-joodse propaganda, niet bereid was tegen joden te ageren. Het Duitse volk stond nooit achter openlijke onderdrukking of vernedering van joodse burgers. Het is dan ook pervers en immoreel als 'Holocaust-historici' als Daniel Goldhagen niets toevoegen aan "de Holocaust", maar slechts *haat* aanwakkeren door te proberen aan te tonen dat het Duitse volk bestaat uit 'Gewillige Moordenaars'.[424]

Men hoeft maar te wijzen op de protesten uit de Duitse bevolking tegen 'euthanasie' op geestelijk onvolwaardigen, die leidden tot stoppen ervan. Ook roof, mishandeling of moord op joden werd in Duitsland niet getolereerd maar zwaar bestraft: dat was tegen de nazi-Duitse 'Ehre'.

Natuurlijk was er sprake van schuld van veel Duitsers, omdat zij tijdens de oorlog toelieten en faciliteerden dat ontelbare onschuldige mensen, vooral joden, maar ook niet-joden, in omstandigheden werden gebracht die velen van hen uiteindelijk de dood in dreven.

Nazi-Duitsland was rabiaat anti-semitisch en voerde een daarmee overeenkomend meedogenloos beleid. Zij wilden alle joden uit hun gebied *verdrijven* en deden er alles aan om hen het leven onmogelijk te maken

en te laten vertrekken, goedschiks of kwaadschiks. Discriminerende rassenwetten, grootscheepse emigratieprogramma's en later gedwongen deportatie naar het 'Ostgebiet' waren de middelen daarvoor. Niet systematische massamoord.

Echter, *Nihil sine causa,* niets zonder reden. Hedendaags 'anti-semitisme' is eveneens te wijten aan *de mentaliteit en gedragingen* van (vooral) een groep elitaire joden. Israël is thans de grootste veroorzaker van 'anti-semitisme' in de wereld. Deze zichzelf 'Joodse Staat' noemende, maar als zionistische Schurkenstaat opererende natie, bevordert dat joden alweer wereldwijd mikpunt van vijandigheid en afkeer worden en roept daarmee zelf anti-semitisme op, met zoals altijd de 'gewone' joden als slachtoffers.

Komt er ooit een eind aan 'anti-semitisme'? Misschien, als joden en vooral joodse belangengroepen ophouden zich als 'uitverkoren' te beschouwen en zichzelf en anderen voor te liegen met de idee dat de oorzaken ervan uitsluitend bij niet-joden moeten worden gezocht.

Duitse verwijten aan joden

Vooroordelen zowel als reële bezwaren tegen joden bestonden natuurlijk ook van oudsher in Duitsland. Het Duitsland van na de Eerste Wereldoorlog had behalve traditionele, ook nog bijkomende bezwaren tegen joden, o.m. veroorzaakt door:

- De rol van internationale kapitaaljoden in het veroorzaken en voortzetten van de Eerste Wereldoorlog.[425]
- Het zionistisch aandeel in voortduren en verliezen door Duitsland van de Eerste Wereldoorlog (Balfour Verklaring c.a.).[426]
- De rol van binnen- en buitenlandse joden (communisten) in het organiseren van stakingen en onlusten in het laatste oorlogsjaar en stichting van Duits bolsjewistische Sovjetrepublieken.[427]
- De overheersende rol van internationale kapitaaljoden in het voor Duitsland rampzalige Verdrag van Versailles.[428]
- Het profiteren van de Duitse ellende tijdens de hyperinflatie door het voor een appel en een ei met internationaal kapitaal opkopen van enorme contingenten onroerend goed, landbouwgrond, landerijen, fabrieken, industrieën, enz.
- Nepotisme bij het bezetten van invloedrijke posten en lucratieve functies.[429]

Van rassensuprematistische motivatie, zoals na de oorlog werd aangevoerd, kan op feitelijke gronden niet worden gesproken. Hiervoor gold hetzelfde als voor het religieuze aspect: de nazi's (h)erkenden en

benoemden dat, maar ontleenden daaraan niet in overwegende mate hun kritiek en afwijzing van het jodendom.

Woorden als *'Übermensch'*, *'Untermensch'* en *'Herrenvolk'* werden in nazi-Duitsland nauwelijks gebezigd, maar kregen in *naoorlogse* propaganda een rol in het demoniseringsverhaal.[430] Het werd ook *vals vertaald*: *"Herren" is* niet 'superieur' en *"volk"* is in Duits geen 'ras' (*Rasse*). Hitler gebruikte één keer *Herrenvolk* en dat was in *Mein Kampf*, waar hij verwijst naar de Romeinen. 'Master Race' verscheen voor het eerst in 458 vChr, toen in de joodse Wet over *'Uitverkoren Volk'* werd geschreven. In het Brits-imperialistische rijk werd *Master Race* in de 19e Eeuw beschreven in *The White Man's Burden* en meedogenloos gepraktiseerd in Engelse koloniën. Het zionisme verwoordde het nog in 1982, bij monde van misdadiger en Israelisch premier Menachem Begin voor de Knesset: *"Ons ras is het Meesterras. Wij Joden zijn goden op deze planeet. Wij verschillen van inferieure rassen zoals zij verschillen van insecten. Vergeleken met ons zijn andere rassen beesten en dieren, hoogstens gelijk aan vee. Andere rassen zijn te beschouwen als menselijke uitwerpselen. Onze bestemming is regeren over de inferieure rassen. Ons aardse koninkrijk zal door onze leider met ijzeren vuist worden uitgeoefend. De massa's zullen onze voeten likken en ons dienen als slaven"*.[431]

Veelzeggend: zoiets staat ook in de *Protocollen van de wijzen van Zion.*

Anti-joodse bladen als *Der Stürmer* bespeelden als typisch joods gekenschetste gedragseigenschappen vooral als een gevaar voor het zgn. *'Völkisch'* Duitse cultuureigen en niet primair in termen van rasseninferioriteit of -suprematie.

Een aspect was ook, dat de Duitsers het ontstaan en verloop van de voor hen zo rampzalig verlopen Eerste Wereldoorlog en 'Versailles', voor een groot deel aan *buitenlands* joodse machinaties weten.

Zonder het drijven van internationale geldjoden en hun paladijnen was die rampzalige oorlog volgens hen niet ontstaan. Zij *wilden* die oorlog om hun imperialistische belangen veilig te stellen en uit te breiden. Dat daardoor één, vijf of tien miljoen soldaten zouden sterven, speelde geen rol. Dit harde oordeel over de kapitaalmaffia getooid met adellijke titels en hoge onderscheidingen, werd bevestigd door het Amerikaanse Congres:

> *"De volledige verantwoordelijkheid voor de Eerste Wereldoorlog ligt keihard op de schouders van internationale joodse bankiers. Die zijn verantwoordelijk voor miljoenen doden en stervenden."*
>
> **US Congres Verslag 67e Congres, 4e zitting,**
> (Senaatsdocument nr. 346**)**

Kan het duidelijker? Aan Duitse kant waren het Albert Ballin (eigenaar van o.a. de Hamburg-Amerika Lijn en 'vriend' van Kaiser Wilhelm II), Walther Rathenau (o.m. Hoofd Afdeling Oorlogsgoederen van het Duitse Ministerie van Oorlog), de zgn. Centrale Inkoopmaatschappij, opgericht op initiatief van Ballin, Bethmann Hollweg, Max Warburg en Carl Melchior. Zij dreven de prijzen van de voor de oorlogvoering noodza-

kelijke middelen op en verdienden miljarden. Ludendorff, opperbevelhebber en Duitslands machtigste man tijdens WO I, schreef over hen:

> *"Ze verwierven een overheersende invloed in de zogenaamde 'oorlogsondernemingen' [....] waarmee ze de mogelijkheid kregen zich ten koste van het Duitse volk te verrijken en het Duitse zakenleven in handen te krijgen om zo een van de machtsdoeleinden van het joodse volk te realiseren."*

Van de 52 grote Duitse banken waren er kort voor de Eerste Wereldoorlog 30 in joods bezit, waaronder de drie grootste, de '3-D'-banken, Deutsche Bank, Dresdener Bank en Darmstädter Bank.

Deze joodse oorlogsfinanciers met hun wereldwijde contacten en aspiraties bepaalden toen, net zoals nu, achter de schermen de politiek. Zij en de aan hen gelieerde financiële conglomeraten en grootindustriëlen incasseerden ongekende winsten en oefenden druk uit op alle Europese regeringen om de bewapening op te voeren. Alleen zij hadden belang bij een Wereldoorlog, want zij konden zich voor, tijdens en na zo'n oorlog enorm verrijken.

In 1916 – toen Duitsland de oorlog militair praktisch gewonnen had en een reeks genereuze vredesvoorstellen had gedaan – wist een groep machtige Londense kapitaaljoden uit het imperium van Nathan Rothschild met als woordvoerder zionistenleider Chaim Weizmann, de Britten af te houden van vredesbesprekingen en in plaats daarvan de USA bij de oorlog tegen Duitsland te betrekken in ruil voor de Balfour Verklaring. Daardoor werd die lugubere oorlog nog eens 2 jaar nodeloos verlengd en Duitsland's vernietiging een feit.[432]

Het onnodig twee jaar langer laten voortduren van die oorlog door de zionistische Balfour-Verklaring en de daaraan gekoppelde Amerikaanse deelname aan de oorlog, werd na 1918 door de Duitsers aan het georganiseerde internationale jodendom toegeschreven, maar niet door Duitsers alleen: *"Het feit dat met hulp van joden de USA aan de oorlog ging deelnemen aan Geallieerde kant is daarna steeds blijven knagen, in het bijzonder bij de nazi's en heeft in niet geringe mate bijgedragen aan het opnemen van antisemitisme in het naziprogramma"*, schreef de leider van de World Zionist Organisation in Londen van 1917-22, Samuel Landman.[433]

Behalve dat velen het ontstaan en voortduren van die rampzalige oorlog in hoge mate aan het buitenlandse geldjodendom toeschreven, waren er ook (waaronder de nazi's) die het verlies van de oorlog aan binnenlandse marxistische joden wijtten (de zgn. Dolkstootthese). In het laatste oorlogsjaar werd door communisten in Duitsland heftig geagiteerd, stakingen georganiseerd in wapenfabrieken en andere belangrijke delen van de economie, enz. Het kapitaaljodendom droeg daaraan bij door stagnatie van de economie in de hand te werken. Dat gaf ontmoediging aan de Duitse frontlinies, terwijl die van de tegenstanders tegelijkertijd door de Amerikaanse deelname werden versterkt.

Daar kwam bij dat de Duitse staat van binnen uit werd aangevallen door de door Rothschild gefinancierde Spartakisten Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Kurt Eisner, Gustav Landauer, Tobia Akselrod, Max Levin, Ernst Toller en anderen, die in Duitsland het Sovjetmodel van de gevreesde bolsjewistische *dictatuur van het proletariaat* wilden vestigen.[434]

Direkt na de Wapenstilstand zond Lenin, jood en vrijmetselaar van de 31e graad, een aantal van zijn getrouwen naar Duitsland, waaronder de jood Karl Radek (Karol Sobelsohn), een prominent lid van het Uitvoerend Comitee van de Communistische Internationale (Comintern), om de daar nagestreefde bolsjewistische overname voor te bereiden.

De chaos en interne zwakte tijdens de 'Wapenstilstand' leidde ertoe dat de Geallieerden in *Versailles* ondanks het (grotendeels psychopolitieke) 14-punten Plan van president Wilson Duitsland op ongekende schaal konden vernederen en vernietigen. De Duitsers voelden zich terecht bedrogen toen zij na de capitulatie ervoeren dat die '14 Punten' niets waard waren en de overwinnaars als onbeschaamde aasgieren hun ontwapende vijand ongekend beroofden. Niet slechts materieel, maar ook psychologisch en moreel, door de 'exlusieve schuld voor de oorlog' uitsluitend en geheel aan Duitsland toe te schrijven. De gewone man in Duitsland voelde zich *verraden* na de Geallieerde beloften bij de Wapenstilstand. Een vernedering en vernietiging waarin (wederom) het internationale geldjodendom de hoofdrol speelde. De Britse premier Lloyd George schreef: *"De internationale bankiers schoven in Versailles staatslieden, politici, journalisten en juristen opzij en decreteerden hun orders met de heerszucht van absolute monarchen"*.

Een delegatie van maar liefst 117 zionisten, onder leiding van Bernard Baruch, bracht het onderwerp van de vorming van de joodse staat op tafel. Op dat ogenblik beseften de Duitsers waarom Amerika zich tegen hen had gekeerd en onder wiens invloed: de Rothschilds. Zij voelden zich verraden door de zionisten. Dit temeer omdat toen de Rothschilds hun deal over het in de oorlog brengen van Amerika in ruil voor Palestina met Engeland sloten, Duitsland de meest joodsvriendelijke natie ter wereld was; het Duitse Emancipatie Edict garandeerde voor joden al sinds 1822 alle burgerrechten.
Het was ook het enige Europese land dat joden geen beperkingen oplegde en hen asiel verleende toen zij na hun eerste, mislukte, revolutie in 1905 Rusland ontvluchtten.

In 1917 was in Rusland de Monarchie op gewelddadige wijze vervangen door een communistisch regime, waarin vanaf het begin joden vrijwel alle beslissende posities bezetten.[435] Een regime dat openlijk verklaarde te streven naar Wereldoverheersing met de overname van het industriële Duitsland voor hen als ideologisch speerpunt.

Direkt al na de val van de Duitse Keizer grepen binnen- en buitenlandse joodse communisten en socialisten de macht in Duitsland en vestigden de *Rode Raden Republiek* van München, qua samenstelling vrijwel geheel joods: Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Kurt Eisner (Solomon Kosmonowski) en anderen. De Duitse regering stond na de val van het Keizerrijk onder joodse heerschappij. Ministers van Staat waren Haase, Kautsky, Kohn en Herzfeld. Die van Financiën en Binnenlandse Zaken: eveneens joods.

Eisner, President van de zgn. Raden (= Sovjet) Republiek Beieren, was de aanstichter van die Bolsjewistische revolutie naar Sovjetmodel. (*'Spartakisten'* was een afleiding van de schuilnaam van Adam Weishaupt, joods Rothschildpaladijn en in 1776 oprichter van de beruchte *Illuminati.*)

"Elf kleine mannen maakten de revolutie", zei Eisner in de euforie van de communistische overwinning tegen zijn collega Auer. Die kleine mannen waren allemaal joods: Eisner, Lowenberg, Rosenfeld, Wollheim, Rothschild, Arnold, Kranold, Rosenhek, Birnbaum, Reis en Kaisser. Zij vormden het Presidium van de Duitse Revolutionaire Raad, en waren tevens allen *Vrijmetselaars* van de geheime Loge aan de Brennerstrasse in München.

Het *Eerste Duitse Socialistische Kabinet* bestond dan ook geheel uit joden:
1. Preuss, Minister van Binnenlandse Zaken.
2. Landsberg, Minister van Financiën.
3. Karl Kautsky.
4. Schiffer.
5. Eduard Bernstein, Bewaarder van de Schatkist.
6. Fritz Max Cohen, Directeur Informatie (eerder correspondent van de Frankfürter Zeitung).

De *Tweede "Duitse Socialistische Regering"* in 1918 telde de volgende joden:
1. Hirsch, Binnenlandse Zaken.
2. Rosenfeld, Justitie.
3. Futran, Onderwijs.
4. Arndt, Ontwikkeling.
5. Simon, Financiën.
6. Kastenberg, Kunsten en Wetenschappen.
7. Strathgen, Koloniën.
8. Wurm, Voedselvoorziening.

Andere joden als Merz, Weil, Katzenstein, Stern, Lowenberg, Frankel, Schlesinger, Israelowitz, Selingsohn, Laubenheim, etc., bezetten eveneens hoge posities.
Allen erop uit, Duitsland aan het Sovjet-communisme uit te leveren.

Na het neerslaan van het Duitse Radencommunisme, een creatie van het internationale kapitaaljodendom, liet dit Duitsland niet met rust. Integendeel, de vernietiging werd met andere middelen voortgezet: nu in

Versailles. Daar werd de natie economisch vernietigd en beroofd van alle goud, grondstoffen, koloniën, landerijen, vastgoed, industrieën, enz. en voor de komende 70 jaar tot een schatplichtig wingewest gemaakt.

Arthur Bryant schreef later in *Unfinished Victory* (blz. 136-144):

> *"Het waren de joden met hun internationale betrekkingen en financieel opportunisme, die het best in staat bleken zulke omstandigheden* [na WO I] *uit te buiten. Zij deden dat zodanig, dat zelfs in 1938, na vijf jaar anti-joodse wetgeving en onderdrukking, zij volgens de correspondent van* The Times *een derde van alle Duitse vastgoed bezaten. Het meeste was in hun bezit gekomen tijdens de inflatieperiode. Voor hen die in die periode alles waren kwijtgeraakt, een onverteerbaar onrecht. Zij zagen hun bezittingen overgaan in handen van vreemdelingen, waarvan de meesten niets hadden geleden en niets gaven om nationale waarden.*
>
> *Joden (minder dan 1% van de bevolking) bemachtigden de beste posities in politiek, zakenleven en intellectuele beroepen en waren oververtegenwoordigd. De banken, inclusief de Reichsbank en grote private banken, werden praktisch door hen gecontroleerd. Alleen Berlijn al had 150 private joodse banken tegen 11 in niet-joodse handen. Joden bezaten 41% van de ijzer- en schrootbedrijven en 57% van de overige metaalbusiness. Zo ook de uitgeverswereld, de filmwereld, de theaters en grote delen van de pers – middelen waarmee in een land de publieke opinie wordt gevormd. De grootste perscombinatie in Duitsland, met een verspreiding van 4 miljoen exemplaren, was een joods monopolie.*
>
> *Elk jaar werd het voor niet-joden moeilijker in een geprivilegieerd beroep een baan te krijgen of te behouden. Niet 'Ariërs' discrimineerden, maar joden. Het was discriminatie van een minderheid tegen de meerderheid. Daarbij ging het niet om vervolging, maar om uitschakeling. Het was het contrast tussen overdadig uitgedragen luxe en de armoede en ellende van de oorspronkelijke Duitsers die het antisemitisme tot een gevaarlijke kracht in het nieuwe Europa maakte. Bedelaars hoog te paard zijn immers zelden populair en al helemaal niet bij hen die zij zojuist uit het zadel hebben geworpen."*

Er waren dus volop objectieve redenen om handel en wandel van invloedrijke joden in en buiten Duitsland kritisch te volgen. Behalve de door Bryant genoemde omstandigheden was sprake van joodse oververtegenwoordiging in juristerij en rechterlijke macht en opzichtige bijdragen aan het cultureel nihilisme, de veronderstelde zionistische rol in ontstaan[436] en verlies van de oorlog,[437] de daaropvolgende bolsjewistische machtsgreep aangevoerd door joodse communisten,[438] en de plundering onder 'Versailles'.

Het waren voornamelijk buitenlandse kapitaaljoden die Duitsland de vernederende en wurgende uitbuiting van 'Versailles' oplegden. Ook de latere zgn. 'Weimar Republiek' werd in regering en parlement overheerst door joden. Veel joden verrijkten zich in die ellendige Weimarjaren en exposeerden dat schaamteloos in decadentie en luxe. Dit in schrille tegenstelling tot de verpauperende Duitse massa: bedelende oorlogsgewonden, hun pensioenen verdampt, bevolkten de straten, rachitisepidemieën door honger en schrijnende armoede teisterden volksbuurten en de zuigelingensterfte was de hoogste van Europa. Dat alles voedde de afkeer van veel etnische Duitsers tegen joden.

De Reichsbank en andere grote Duitse banken stonden in meerderheid onder joodse controle. De omvang daarvan werd na de oorlog aangegeven door Hitler's voorganger als Rijkskanselier, Dr. Heinrich Brüning. Die zei dat er slechts één grote Duitse bank niet onder joodse controle stond; sommige waren volgens hem 'uiterst corrupt'. In 1931 stelde hij de banken onder staatstoezicht en de daarbij aan het licht gebrachte bewijzen van bedrog en corruptie waren zo enorm dat het geheim werd gehouden 'uit vrees voor antisemitische ongeregeldheden'. Brüning laakte ook buitenlandse correspondenten die incidenten tegen joden gigantisch overdreven. Zo werd voorjaar 1933, toen Hitler net aan de macht was, geschreven dat de Spree in Berlijn bedekt was met lijken van vermoorde joden. Brüning voegde daar later fijntjes aan toe het onbegrijpelijk te vinden dat er tot 1938 zo weinig joden waren die Duitsland verlieten.[439]
Ook de grootste dagbladcombinatie van Duitsland, met dagelijks 4 miljoen exemplaren, was een joods monopolie. Gevolg was dat niet alleen het nieuws in de media naar joods inzicht werd gescreend, maar joden elkaar aanstelden op vrijwel alle sleutelposities. Hetzelfde gebeurde in handel, industrie en wetenschap. Beroepen als journalist, jurist, handelaar, enz. waren grotendeels bezet door joden. Elk jaar werd het moeilijker voor niet-joden een bedrijf op te zetten of posities te verwerven. Het was niet 'Ariërs eerst' maar veeleer andersom: discriminatie door een minderheid. De slechts 0,8% van de bevolking uitmakende joden, waren oververtegenwoordigd in alle invloedrijke en goedbetaalde beroepen. 29% van alle advocaten was joods. Op de aandelenbeurzen was 80% van de leidinggevende functionarissen joods. Die oververtegenwoordiging was niet te wijten aan een tekort aan Duits talent, maar aan nepotisme en coöptatie in joodse kring. Veel Duitsers die werkloos en alles kwijt waren geraakt, met name de miljoen *'Ausgesteuerte'*, zij die geen enkele overheidssteun ontvingen, ervoeren dit als onverteerbaar onrecht.[440]
De Duitsers voelden zich uitgebuit, bestolen, machteloos en vernederd. Zij wijtten dat voor een belangrijk deel aan een kleine, maar heersende anti-Duitse minderheid, onder wie veel machtige joden.

Hitler's opkomst

Een stereotiep over het aan de macht komen van Hitler luidt dat hij in 1933 in de democratische Weimar Republiek via een 'machtsgreep' de nazi-dictatuur vestigde. Gedreven door wat wordt omschreven als 'psychopathische jodenhaat' en anti-semitisme, begon Hitler volgens een veelgebruikt propagandaverhaal joden te vervolgen, met het doel hen te vermoorden. Zijn motivatie wordt nauwelijks rationeel of politiek verklaard, maar psychologisch en psychosomatisch. Hitler en de groep om hem heen hadden het voorzien op joden, maar wie de 'analyses' voor

waar houdt, gaat geloven dat dit net zo goed roodharigen of stotteraars had kunnen treffen. Door demagogie, haat en leugens wisten Hitler en zijn trawanten een groot deel van de Duitsers – die niet uitgesproken anti-semitisch waren – achter zich te krijgen, zo is de verklaring.
Kort na Hitlers machtsgreep kondigde hij op 1 april 1933 de beruchte gemaakte ééndaagse boycot tegen joodse winkels en bedrijven af, in mei vonden nazi-boekverbrandingen plaats (een reactie op de vele culturele en zedenschandalen), in 1935 volgden 'Berufsverboten', waardoor het joden niet langer was toegestaan bepaalde beroepen uit te oefenen. In 1937 volgden de Neurenberger Rassenwetten. In '38 werd de 'Kristallnacht' georganiseerd en uiteindelijk, vanaf 1941, alle joden naar ghetto's en vernietigingskampen gevoerd om systematisch te worden vermoord.

Aldus in vogelvlucht hoe de 'voorgeschiedenis' van de JHV door onderwijs, Holocaustliteratuur en censuurmedia is verspreid.

De *werkelijkheid* was anders. Om te beginnen kwam Hitler in 1933 niet 'door een machtsgreep aan de macht'. Hij kwam in 1933 nog niet 'aan de macht'. Bij de parlementsverkiezingen van 1932 werd de NSDAP met 14 miljoen stemmen de grootste partij en kreeg 230 (bijna 40% van de) zetels. Zoals bij alle democratische verkiezingen, levert de grootste en winnende partij de nieuwe premier (*Reichskanzler*); dat was toen dus Adolf Hitler.
Hij werd door President Von Hindenburg benoemd in een Kabinet van 8 ministers, waaronder slechts 3 Nationaal-Socialisten.

Vier weken na de toetreding van Nationaal-Socialisten in de regering, op 27 februari 1933, werd het monumentale gebouw van de Rijksdag in Berlijn in brand gestoken in een poging een communistische revolutie te ontketenen. Het klimaat van haat en sabotage deed de nazi's vrezen voor herhaling van de gebeurtenissen in 1918, toen bolsjewistische agitatoren eveneens kans zagen de macht in Duitsland te grijpen. Op 23 maart 1933 werd daarop met steun van het katholieke *Zentrum* en de conservatieve DNVP de zgn. Machtigingswet van kracht, een Wet, die reeds vóór Hitlers aantreden door *de vorige regering* was voorbereid. Die gaf de *Reichskanzler* (nu dus Hitler) volmacht om vier jaar buiten de Rijksdag en andere constitutionele organen om wetten uit te vaardigen. Het was de formele basis van Hitlers dictatoriale macht en begin van het Derde Rijk.

Hoewel de ontwikkeling van Duitsland tot een dictatuur hiermee natuurlijk niet is verteld, is een feit dat de daaropvolgende onwettigverklaring van de communistische en socialistische partijen en het buiten werking stellen van de Reichstag *door het Parlement zelf werden goedgekeurd*. Een maatregel, die de *Sociaaldemocratische* Deelstaatregering van Pruisen twee jaar eerder ook al tegen de nationaalsocialisten en de communisten had genomen. Men kan zeggen dat de Duitse democratie zichzelf volgens de spelregels ophief. Hitler's positie en macht in nazi-Duitsland was in strikt formele zin legaal. Hitler en de Nationaal-socialisten hadden diepe haat

en afkeer van communisten en joden, in die volgorde. De afkeer van joden gold niet alleen hen die Duitsland door hebzucht en machinaties in het verderf stortten – meest joodse politieke agitatoren en hun geldschieters – maar *alle* joden. Die verbreding van de vijandschap over *alle* joden bezorgde de nazi-jodenvervolging haar misdadige karakter.

Voor Hitler en de nazi's waren de negatieve karakter- en gedragseigenschappen van elitaire joden exemplarisch voor het hele joodse 'ras', een 'joods probleem' dus, wat volgens hen alleen kon worden opgelost door alle joden uit het Reich te verdrijven.

De Nationaalsocialisten maakten daarvan nooit een geheim. Vanaf het begin propageerden en stimuleerden zij emigratie van joden uit Duitsland naar een 'eigen' gebied (Palestina, Madagascar, IJsland, Suriname, enz.) en/of remigratie naar eerdere herkomstlanden.

Tweederde van de Duitse joden stemde communistisch of Sociaal-Democratisch. Anti-nazipartijen kregen joodse financiële steun.[441]

Het Verdrag van Versailles en het rampzalige beleid van maar liefst 37 democratische Weimarregeringen in 14 jaren daarna, deden land en bevolking in een ongekende afgrond van ellende belanden.

Hitler's historische geboorteplaats was niet Braunau an der Inn, maar Versailles. Dat had bepaald dat vrijwel alle grondstoffen, schepen, vliegtuigen, voorraden, machines en industriële producten door de Geallieerde bezetters het land werden uitgevoerd. Mijnen en complete industrieën, het Ruhrgebied, het Saarland, enz. werden geëxploiteerd door de overwinnaars. Elke buitenlandse handel en export van Duitse producten was verboden. Gelijktijdige astronomische herstelbetalingen van 132 miljard Goudmark, 3 x keer zoveel als de overwinnende landen gezamenlijk aan goud bezaten, deden de inflatie tot schizofrene hoogte oplopen. In 1923 was de Duitse Mark het papier waarop het gedrukt werd letterlijk niet meer waard (1 Dollar stond gelijk aan honderd miljard

Eind 1923 kostte één brood 20.000.000.000 Mark.

Marken). Dat leidde er onder meer toe dat bedrijven, industrieën, woningen, kantoren, landerijen, agrarische grond, enz. met waardevaste vreemde valuta door buitenlandse profiteurs (door pers en media liefkozend 'zakenlieden', 'mediatycoons' en 'miljonairs', genoemd en vrijwel zonder uitzondering gelieerd aan de internationale joodse geldmacht) voor een appel en een ei werden opgekocht. De werkloosheid steeg uiteraard dramatisch. Goed opgeleide, werkwillige en gedisciplineerde Duitsers stierven *letterlijk* van honger en kou en de komende 60 jaar dat de herstelbetalingen moesten duren was er geen uitzicht op verbetering. Integendeel, steeds meer bedrijven gingen failliet en oudedagsvoorzieningen en spaargelden verdwenen door hyperinflatie als sneeuw voor de zon. De 'herstelbetalingen' zouden tot 1988 moeten duren. Internationaal stond de 'Grote Kapitalistische Depressie' voor de deur. Land en volk verkeerden in wanhoop en waren moreel, economisch en sociaal bankroet. De Reichstag telde meer dan 30 partijen. Twintig 'regeringen' volgden elkaar gemiddeld elke zeven maanden op en praatten veel, maar elke nieuwe maatregel bracht slechts verdere verarming.

Voornaamste architect van de economische wurgmaatregelen in het Verdrag van Versailles was de Amerikaanse kapitaaljood Bernard Baruch.[442]

Hitler beloofde tijdens zijn campagne een eind aan de herstelbetalingen te maken, nationaal herstel, afschaffing van renteslavernij en de Gouden Standaard en voor elke Duitser werk en brood. Hij en zijn partij leken als enige uitzicht te bieden op verlossing uit de uitzichtloze ellende en zijn NSDAP werd bij de verkiezingen in 1932 dan ook de grootste.

Duitse'Winterhulp' poster 1934-1935:
"Niemand zal verhongeren, niemand zal bevriezen"

Het volk had genoeg van de chaos, onzekerheid, de zich steeds sneller opvolgende verslechteringen en toenemende ellende die de democratie hen had gebracht en *wilden* een radicale verandering. Het vertrouwen in Hitler was enorm en daarvan maakte hij gebruik.

Hitler beloofde veel, zoals alle politici, als hij maar aan de macht zou komen. Toch was er één wezenlijk verschil waardoor hij in tegenstelling tot anderen na korte tijd gerespecteerd en zelfs aanbeden werd: hij *maakte waar* wat hij beloofde. Dat is, eenvoudig gezegd, waarom het Duitse volk hem enthousiast en begeesterd volgde, zelfs toen hij zich op een weg bevond die Duitsland tot de ondergang zou voeren.

Direct na Hitler's benoeming tot Rijkskanselier zou Lüdendorff, met Von Hindenburg verantwoordelijk voor de Duitse oorlogvoering in WO I en Hitler's makker in de Münchener Putsch van 1924, in een telegram aan President Von Hindenburg hebben gesteld:

> *"Door Hitler tot Rijkskanselier te benoemen hebt u ons geheiligde Duitse vaderland overgeleverd aan een van de grootste demagogen aller tijden.*
> *Ik voorspel plechtig dat deze onzalige man ons Rijk naar de afgrond zal voeren en onze natie onvoorstelbare ellende zal brengen. Toekomstige generaties zullen u voor deze daad in uw graf vervloeken".*[443]

Als dit op waarheid berust, was dat profetisch, maar niettemin haalde Hitler in de eerste vijf jaar van zijn bewind Duitsland uit het diepe dal van malaise, ellende, werkloosheid en morele deprivatie en wist hij temidden van de grootste economische crisis aller tijden Duitsland om te vormen tot een dynamisch-innovatieve staat vol zelfvertrouwen, kracht en hoop.

De werkloosheid, die miljoenen Duitsers letterlijk aan de bedelstaf had gebracht, was vóór Hitler's machtsovername tussen 1929 en 1933 onder 20(!) Weimarregeringen gestegen van 1,8 tot bijna 7 miljoen, meer dan 25% van de beroepsbevolking. Van de bouwvakarbeiders was 90% werkloos. Het gemiddeld inkomen per hoofd was in drie jaar tijd gedaald van 1.187 Mark in 1929 tot 627 Mark in 1932. De belastingen waren daarentegen tussen 1925 en 1931 met 45% gestegen tot een niveau waarvan de Internationale Betalingsbank vaststelde dat het onmogelijk was deze nog verder te verhogen. Op de dag van Hitler's aantreden had de Reichsbank slechts 83 miljoen Mark aan vreemde valuta in kas, waarvan de volgende dag 64 miljoen moest worden ingelost. Ook de *politieke* chaos was ongekend. Tussen 1925 en 1932 waren er 30 keer Rijksdag-, Landdag- en presidentsverkiezingen. Bij één Rijksdagverkiezing konden kiezers hun stem uitbrengen op 37 partijen. Een bedrijf dat met zo'n frequentie binnen zo'n korte tijd zoveel directiewisselingen te verwerken kreeg, zou al jaren eerder failliet zijn gegaan. In 1930 liepen rijen bedelende mensen in badkleding door grote steden om de honger met hun uitgehongerde lichamen te tonen. Duitsland, of liever wat daarvan na 1918 over was, was in 1932 uitzichtloos bankroet, een bankroet, waarbij dat van Griekenland in 2011 een *luxeprobleempje* kan worden genoemd.

Hitler lanceerde al snel, op 31 mei 1933, zijn Wet ter Vermindering van de Werkloosheid, die nog dezelfde zomer 400.000 mensen extra aan het werk zette. Zij kregen hun werkloosheidsuitkering met daarbij een dagelijkse warme maaltijd en 25 Reichsmark per 4 gewerkte weken. Tevens ontvouwde hij het Eerste Vierjarenplan, waarvoor de niet-nazi Hjalmar Schacht verantwoordelijkheid kreeg. Ruim een jaar later, in juli 1934, was het aantal werklozen van bijna 7 miljoen teruggebracht tot 2,9 miljoen. Nog weer een jaar later, juli 1935, bedroeg het aantal werklozen 1,9 miljoen. In 1936 was werkloosheid nagenoeg verdwenen. Dit was *niet,* zoals thans veelal wordt verkondigd, een gevolg van de opbouw van de oorlogsindustrie, dat begon pas *daarna.*[444]

In 4 jaar werden er anderhalf miljoen nieuwe arbeidershuurwoningen gebouwd. De huur mocht niet meer bedragen dan RM 26,- een achtste maandloon. Pasgetrouwde stellen kregen een in tien jaar af te lossen lening voor de aankoop van een woning. Na de geboorte van een kind werd 25% kwijtgescholden. Als een gezin zich normaal ontwikkelde en elke 2½ jaar een kind kreeg, was de woning na 10 jaar helemaal vrij. Op de vraag aan Hitler hoe dat kon, of de staat er dan niet gigantisch op toelegde, zei hij:

"Over een periode van tien jaar brengt een familie met vier kinderen meer in dan onze leningen, alleen al door de belastingen op de honderden producten en diensten die zij dan afnemen."

Sociale voorzieningen als Kinderbijslag, Oudedagspensioen, Ziekenfonds, grote infrastructurele projecten als de Autobahnen, sportaccommodaties, parken en vakantieoorden werden in uitvoering genomen. Maar ook andere projecten als een auto voor de gewone man, de betaalbare Volkswagen, de organisatie van de Olympische Spelen van 1936, enz. maakten de Duitsers in korte tijd weer trots op hun land en gaven hen vertrouwen in hun leider en in de toekomst.

Ambitieuze en tot de verbeelding sprekende projecten als *Kraft durch Freude,* waardoor luxe complexen met vakantieverblijven voor 20.000 en cruiseschepen voor 5.000 personen uit de grond werden gestampt en de Duitse arbeiders twee weken vakantie konden houden, werden opgezet. Cruiseschepen, die in die vooroorlogse jaren overigens in Engeland niet mochten aanleggen, om de verpauperde Engelse arbeidersklasse niet te confronteren met de Duitse welvaart. Hitler financierde een en ander met geld uit pensioenfondsen en stakingskassen van vakbonden. Die waren niet meer nodig, want volgens hem bestond onder het nationaal-socialisme de kunstmatige contraproductieve tegenstelling tussen arbeid en kapitaal niet meer: ieder, fabrikant en arbeider, werkte op zijn manier en naar vermogen aan het welzijn van de staat. De staat zou toezien op eerlijke beloning voor arbeid en een gezonde ontwikkeling van de financiën en industrie.

Nee, de spectaculaire daling van de werkloosheid werd in Duitsland niet bereikt door bewapeningsprojecten, maar door in uitvoering nemen van enorme publieke werken, welke voor iedereen zichtbaar vooral ten goede kwamen aan de werkende bevolking.
Hitler koos als uitgangspunt voor de gezondmaking van Duitsland *niet* het kapitalistisch adagium dat geld de belangrijkste katalysator is, maar het in land en volk aanwezige productiepotentieel. Tot verbijstering van economen in en buiten Duitsland verklaarde de ex-korporaal: *"Een natie kan niet failliet gaan."* Geld was volgens hem geen doel, maar een hulpmiddel, waar een land zonodig van buiten kon. In de rangorde van waarden voor een staat plaatste hij arbeid voorop en niet materiële zaken als geld of goud. Hitler verklaarde: *"Het volk is niet op aarde voor de economie en de economie is er niet voor het kapitaal. Integendeel, het kapitaal is er om de economie te dienen en de economie op haar beurt om het volk te dienen."*
In *Mein Kampf* schreef hij:

> *"Toen ik Gottfried Feder's eerste lezing over 'De Afschaffing van de Renteslavernij' had gehoord begreep ik onmiddellijk dat dit om een theoretische waarheid ging die van het grootste belang voor de toekomst van het Duitse volk zou worden. Scherpe scheiding tussen Aandelenbeurskapitaal en economie gaat internationalisatie van de Duitse economie tegen, zonder gelijktijdig het kapitaal als zodanig aan te vallen, want dat zou het fundament van onze nationale onafhankelijkheid in gevaar brengen. Ik zag duidelijk wat er in Duitsland aan de gang was en realiseerde mij dat de taaiste strijd die we moesten voeren niet zou gaan tegen vijandige staten, maar tegen het internationale kapitaal. In Feder's betoog zag ik een geweldige uitdaging voor de komende strijd.*
> *En ook hier toonden de latere gebeurtenissen hoe juist mijn indruk was. De dwazen onder onze bourgeois politici bespotten ons daar nu niet meer om; zelfs zij zien nu – als ze de waarheid zeggen – dat internationaal beurskapitaal niet alleen de belangrijkste veroorzaker van de Wereldoorlog was, maar dat, nu de oorlog voorbij is, het ook de vrede tot een hel maakt*
> *De strijd tegen het internationale Geld- en Leenkapitaal is het belangrijkste programmapunt in de strijd van de Duitse natie voor economische onafhankelijkheid en vrijheid geworden".*[445]

Hitlers revolutionaire denkbeelden over economie en werkloosheid werkten, want wat het Hitlerbewind in de eerste jaren bereikte grenst aan het ongelooflijke. Werkloosheid en armoede verdwenen als sneeuw voor de zon. De welvaart van het volk groeide tegen de verdrukking in, in een tempo en op een wijze welke de wereld daarvoor nog nooit had gezien. Duitsland verrees als een Phoenix uit haar as, nationaal en internationaal was het respect voor Duitsland hersteld, het volk had weer hoop en – naar het leek – een toekomst.

Hitler leek een politicus van uitzonderlijke klasse omdat *hij bleek waar te maken wat hij beloofde.* Dat werd door het grootste deel van de Duitsers zodanig gewaardeerd dat zij hem bewonderden als een door God gezondene.

Brits historicus en Hitlerbiograaf Sebastian Haffner schreef kortweg: Hitler *"... maakte van Duitsland een welvaartseiland"*.[446]

Tot 1935 deden zowel Weimar-Duitsland als nazi-Duitsland talloze voorstellen voor ontwapening, gelimiteerde bewapening, niet-aanvalsverdragen, enz., die *alle* werden afgewezen.[447]

Zij die beweren dat Hitler's bewapeningsprogramma de oorzaak van de economische opleving was, spreken onwaarheid. De *militaire* opbouw begon pas bij het Tweede Vierjarenplan en de invoering van de dienstplicht in 1936.[448] Daarvóór hadden Engeland, Frankrijk, Polen, de Sovjet-Unie enz. hun bewapening reeds tot ongekende hoogte opgevoerd,[449] wat daar niet tot daling van de werkloosheid had geleid.

Haffner deelt die mening: *"... vaak wordt gesteld dat Hitler's economische en militaire wonder een en hetzelfde waren en dat volledige werkgelegenheid geheel of grotendeels te wijten was aan herbewapening. Dat is niet zo. Zeker, de dienstplicht haalde enkele honderdduizenden potentiële werklozen van de straat en de productie van tanks kanonnen en vliegtuigen zorgde voor salarissen en inkomens voor een paar honderdduizend metaal- en constructiewerkers. Maar het merendeel van de zes miljoen werklozen die Hitler erfde, vond emplooi in de normale industrie"*.[450]

De werkelijke reden van de ongelooflijk snelle herrijzenis uit de economische afgrond en de daarop volgende fenomenale opbouw, was Hitler's besef dat het vermogen van een natie om geld te drukken en uit te geven niet afhangt van op zichzelf onbruikbare stoffen als goud – grotendeels in handen van buitenlandse kapitaalmonopolisten die de waarde bepalen – maar in het scheppend en arbeidend vermogen van een volk. Niet geld of goud scheppen welvaart, maar *arbeid*. Goud is niet nodig voor het vertrouwen in een nationale munt en afschaffing van goudafhankelijkheid breekt de macht van de goudbezitters en hun macht over de wereld.

Hitler schafte de 'Goudstandaard' af en ging er o.m. toe over Duits produktiesurplus te ruilen met grondstoffen van arme landen. Dat maakte hen onafhankelijk van buitenlandse kredieten en verloste hen in één klap van hun eeuwigdurende nationale schuldenlast aan goudbezittende, niet producerende derde partijen.

Het was de bijl aan de wortel van het internationale monopoliekapitalisme en een belangrijke factor in het fenomenale succes van de Duitse economie. De terzijdeschuiving van de goud- en rente-economie, met als gevolg de opheffing van de werkloosheid en opleving van de Duitse economie, wekten woede en paniek bij de internationale bankwereld. Het dreigde een eind te maken aan arbeidsloze miljardenwinsten, aan eeuwige schuld en rente-op-rente. Het was de belangrijkste *werkelijke* oorzaak van de hernieuwde vernietigingsdrang tegen Duitsland en het uitroepen van de Tweede Wereldoorlog, een vervolg op de Eerste Wereldoorlog en Versailles, in deze *Tweede Dertigjarige Oorlog* tegen Duitsland.

"Marriner Eccles, de joodse voorzitter van de Amerikaanse Federal Reserve Board en Montague Norman, directeur van de Bank of England, kwamen al in 1935 een gezamenlijke politiek van vernietiging van Hitler's financiële experiment met alle middelen overeen, zonodig inclusief oorlog. Norman's taak was Hitler voor het dilemma te plaatsen zijn financiële beleid te wijzigen of een 'casus belli' veroorzaken.[451]

Hitlers prestaties op economisch gebied waren in de wereld ongekend en door niemand voor mogelijk gehouden.

Lloyd George, de Britse minister-president die in 1919 mede verantwoordelijk was voor de misdaad van Versailles, zei na zijn bezoek aan Hitler in 1936 in een artikel over Duitsland 3 jaar onder Hitler:

"Voor de eerste keer sinds de oorlog bestaat er een algemeen gevoel van veiligheid. De mensen zijn vrolijker. Er is een opgewekte geest in het land. Het is een gelukkiger Duitsland. Ik zag dat overal en de Engelsen die ik ontmoette en Duitsland goed kenden waren onder de indruk van de veranderingen".[452]

In zijn speech van 28 april '39 richtte Hitler zich direct tot Roosevelt:

Ik heb niets gedaan strijdig met de rechten van andere naties, maar de rechten hersteld die twintig jaar geleden (Versailles) werden geschonden. Binnen de grenzen van het huidige Duitse Rijk is geen gebied dat daar niet van oudsher toe behoorde en niet binnen haar soevereiniteit viel. Lang voordat het Amerikaanse continent was ontdekt door de Blanken bestond het Duitse Rijk reeds.

[…] Ik begrijp dat de omvang van uw gebied en de onmetelijke rijkdom van uw bronnen u verantwoordelijk doen voelen voor het lot van de hele wereld. Mijn bestek echter, is veel bescheidener. Ik heb verantwoordelijkheid over een land met 140 inwoners per vierkante kilometer, geen 15. Miljarden spaartegoeden in goud en vreemde valuta werden ons afgenomen. We verloren al onze koloniën. In 1933 hadden we 7 miljoen werklozen en miljoenen part-time werklozen en naderden we het bankroet. In de afgelopen zes en een half jaar heb ik al mijn krachten gewijd aan het mobiliseren van de krachten van ons volk, vogelvrij en aan zichzelf overgelaten door de wereld. Bladzijde na bladzijde heb ik getracht dat Verdrag met zijn 448 artikelen (Versailles), de grofste schending ooit op het recht van naties en individuen, ongedaan te maken.

Als Hitler in 1938 zou zijn gestorven, zou hij als de grootste staatsman van de 20e Eeuw, misschien wel van alle tijden zijn beschouwd.[453] We weten nu dat dat niet gebeurde en hij de grootste mislukkeling uit de geschiedenis zou worden. *Niets* waarvoor hij stond hield stand; *alles* wat hij wilde bereiken kwam in rampspoed en het tegendeel te verkeren.

MAART 1933: ELITAIR JODENDOM VERKLAART DUITSLAND DE OORLOG

Elitair jodendom verklaart Duitsland economisch *de oorlog*

Het was niet Duitsland dat het jodendom de oorlog verklaarde, maar *het internationale elitaire jodendom verklaarde Duitsland de oorlog,* om te beginnen economisch.[454]

Dat was begrijpelijk. Belangrijke kringen in het internationale kapitaaljodendom vreesden de opkomst van Duitsland en de vijandigheid van Hitler tegen de joodse invloed in Duitsland en in de wereld. Het terzijde schuiven van de 'Versailles' herstelbetalingen was voor het nieuwe

bewind een eerste stap om Duitsland uit het moeras te krijgen, waardoor internationale profiteurs decennialang enorme winsten en machtsinvloed kwijt zouden raken. Erger nog was de verwachting dat Duitsland, bij een eind aan haar schuldenslavernij weer kon gaan werken, groeien en sterk worden. Als de nazi's hun plannen konden waarmaken – en het leek erop dat dit zou gebeuren – zou Duitsland haar industrieën, grondstoffen en arbeidspotentieel weer ten eigen gunste gaan gebruiken en een sterke natie worden. Duitsland zou haar rol weer opeisen in de toenmalige koloniale constellatie en wereldhandel en het Britse Imperium (i.c. het Rothschild monopolie) beconcurreren. Ook aan de hegemonie van de 'Gouden Standaard', de basis van de macht van de grote goudeigenaren in de wereld, zou een einde kunnen komen.

Dat alles deigde het doel van de Eerste Wereldoorlog/Versailles teniet te doen; dat doel was: de definitieve vernietiging van Duitsland.

Duitsland mocht niet herrijzen en daartoe moesten alle beschikbare middelen worden gemobiliseerd. Kapitaal, financieel-economische macht, politieke invloed en de media moesten het pad effenen voor een *oorlog* waarin het geïsoleerde en nog zwakke Duitsland alsnog – en deze keer totaal – zou worden uitgeschakeld. Er is immers geen afzonderlijke natie ter wereld die zoveel invloed, middelen en macht kan genereren als het *internationale* monopoliekapitaal. Dat zou in dit geval geen plaats laten voor apaiseren, noch voor vredesonderhandelingen: *totale* en *onvoorwaardelijke* onderwerping of *totale vernietiging* was het doel.

Het ging natuurlijk *niet* om 'humanisme', 'mensenrechten', 'democratie' of menselijk lijden. Dat is slechts voor de schijnbewuste achterban, die het *bloed* voor oorlogen moeten leveren. Zelfs de bitterste vijand van kapitaal, mensenrechten, democratie, etc., Stalin's moorddadige communistische dictatuur, werd voor die gelegenheid als bondgenoot omarmd.

De eerste fase echter was coördinatie van de internationale kapitaalmacht, de joodse machtslobby, met haar dwingende invloed op de regeringen van o.m. de VS en Groot-Brittannië en de internationale media. Een mondiale haatcampagne tegen Duitsland kwam op gang om de geesten rijp te maken voor de geplande oorlog.

Een oorlog, die – als altijd – in de voorbereidingsfase, maar ook tijdens de duur en lange nasleep, jarenlange fantastische kapitaalwinsten beloofde.

De eerste fase was dus, als altijd, een georchestreerde haat- en smeercampagne in de media tegen het te vernietigen land. Dat werd langs diplomatieke weg aangevuld met 'vriendschaps-, samenwerkings- en bijstandsverdragen met Duitsvijandige landen en gelijktijdige opvoering van de bewapening. Toen Duitsland uit het moeras leek te gaan kruipen waar de internationale geldmacht het had ingedrukt en de eigenzinnige Hitler het ene politieke succes na het ander boekte, werd het tijd voor een wereldwijde boycot van Duitse producten. Dat was dodelijk voor een

land zonder strategische grondstoffen of koloniën, dat niet kan overleven zonder haar industriële producten te exporteren.

De zionisten droegen op hun manier bij aan het gezamenlijke doel, het vernietigen van Duitsland door het beeld te verspreiden dat de nazi's de joden gruwelijk mishandelden en naar het leven stonden. Dit ook, om zoveel mogelijk Duitse joden te bewegen naar Palestina uit te wijken.

Orthodoxe, Torah-getrouwe joden zeggen: *"Zij* [zionisten] *provoceerden en versterkten het anti-Semitisme in Europa dat leidde tot de Tweede Wereldoorlog De wereldwijde boycot tegen Duitsland in 1933 en de latere oorlogsverklaring tegen Duitsland [werd] ingeluid door zionistische leiders en het World Jewish Congress... De zionistenleiders waren daarvoor "moreel en fysiek verantwoordelijk".*

Nog vóór Hitler regeringsverantwoordelijkheid kreeg, zei de president van de Joodse Wereldliga, Bernard Lecache (Lekah), vrijmetselaar en oprichter van de joodse terreurorganisatie LICRA die volgens sommigen achter de latere moordaanslagen op Gustlof en Von Rath zat ('Kristallnacht'): [455]

> *"Duitsland is onze Staats*[?]*vijand Nummer Een. Het is ons belang haar meedogenloos de oorlog te verklaren."*

Lecache bedoelde met 'onze staat' niet Frankrijk of het nog niet bestaande Israël, maar de zionistische 'wereldstaat'! Hoe verhoudt zionistisch 'staatsburgerschap' zich met loyaliteit jegens het vestigingsland, bijvoorbeeld Duitsland? Moesten de joodse Duitsers nu ineens hun land '*meedogenloos de oorlog verklaren*?' Met die oorlogsverklaring bevestigde de Joodse Wereldliga nog vóór Hitler aan het bewind kwam diens stelling dat Duitse joden geen loyale staatsonderdanen konden zijn, maar potentiële 'vijanden van Duitsland' waren.

Op 24 maart 1933 meldde de *Daily Express* op de voorpagina: *"Het Jodendom verklaart Duitsland de Oorlog:"*

> *"Heel Judea staat klaar om als één man Duitsland economisch en financieel de oorlog te verklaren…. 14 miljoen joden verspreid over de hele wereld hebben zich verenigd om de Duitse vervolgers van hun geloofsgenoten de oorlog te verklaren.... Duitsland zal een hoge prijs moeten betalen. Het Rijk wacht een totale boycot van handel, financiën en industrie... . Het oude en nu verenigde Volk van Israël verheft zich om met nieuwe, moderne wapens de oeroude oorlog tegen zijn onderdrukkers te voeren."*

"14 miljoen joden verspreid over de gehele wereld", dat was de hele joodse wereldbevolking, inclusief alle Europese joden. Van de Duitse joden werd verwacht dat zij, loyaal aan het internationale jodendom, de eigen regering en het eigen gastvolk in die oorlog te gronde zouden richten.

Welke die 'moderne wapens' in een 'oeroude oorlog' waren, werd in de oorlogsverklaring expliciet vermeld: *de joods-financiële macht*.

> *"De belangrijkste joodse organisaties in de hoofdsteden van Europa hebben besloten bij de regeringen van hun landen verzoeken in te dienen voor een financiële boycot van Duitsland. Drukmaatregelen van joodse bankiers zijn reeds voorbereid."*

Een kleine, maar extreem machtige en invloedrijke groep internationale geldjoden verklaarde Duitsland economisch de oorlog, daarbij Europese regeringen onder druk zettend door openlijk met economische maatregelen te dreigen ingeval die niet zouden meewerken. Zij konden dit doen, aangezien de weliswaar ontkende, maar reële internationale joodse elite sinds 1800 een *financiële en sociopolitieke grootmacht* is. Dit was niet de enige joodse oorlogsverklaring aan Duitsland, maar een uit een hele reeks.[456]

Daily Express

To-day's Weather: Fair Mild.

NO. 10,258. FRIDAY, MARCH 24, 1933. ONE PENNY.

JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY

Jews Of All The World Unite In Action

BOYCOTT OF GERMAN GOODS

MASS DEMONSTRATIONS IN MANY DISTRICTS

DRAMATIC ACTION

"Daily Express" Special Political Correspondent.

ALL Israel is uniting in wrath against the Nazi onslaught on the Jews in Germany.

Adolf Hitler, swept into power by an appeal to elemental patriotism, is making history of a kind he least expected. Thinking to unite only the German nation to race consciousness he has roused the whole Jewish people to a national renaissance.

The appearance of the swastika symbol of a new Germany has called forth the Lion of Judah, the old battle symbol of Jewish defiance.

Fourteen million Jews dispersed throughout the world have banded together as one man to declare war on the German persecutors of their co-religionists. Sectional differences and antagonisms have been submerged in one common aim—to stand by the 600,000 Jews of Germany who are terrorised by Hitlerist anti-semitism, and to compel Fascist Germany to end its campaign of violence and suppression directed against its Jewish minority.

World Jewry has made up its mind not to rest quiescent in face of this revival of medieval Jew-baiting.

... appealing for an end of the Hitler "terror."

Every Rabbi in the City of New York has been placed under a sacred obligation by Rabbinical decree to devote Saturday's sermon to the plight of the Jews in Germany.

The "New York Times" this morning says a list of a thousand German immigrants who have come to the United States during recent years has been compiled by an overseas Nazi organisation, the object being to use these people for Nazi propaganda in the United States.

SPECIAL SESSION

The organisation of Jewish youth in Britain is organising demonstrations in London and the provinces during the week end.

The Board of Deputies of British Jews, representing the entire Jewish community in Great Britain, is meeting in special session on Sunday to discuss the German situation and devise on what action is to be taken to counteract the attacks on their German fellow Jews.

THE BIRTH OF AN IDEA

DENNIS GLENNY, the young British dress designer, finds inspiration for his fashions by draping living models. Every man to his own trade!

OFFICER'S DAYS OF LOVE

HIGHER WAGES FOR STEEL WORKERS

AN INCREASE OF THREE SHILLINGS A WEEK

BRIGHT SPOT IN A BLACK TOWN

THE "Daily Express" has sent a special representative on an unusual mission. He is touring the north in search of high wages. In his tour he is going to tell the facts about all classes of wages, high and low. He is going to show how low wages reduce the morale of the community. He is going to show how courageous spending reacts favourably throughout the community.

In his first dispatch it is revealed that the steel masters of Middlesbrough have been able to make a gesture in the cause of high wages.

Fitters in steel works have recently received an increase of 3s. a week. Their wages are not high, but this is a step in the right direction. It is a bright spot in an otherwise black town—brought low by wage cuts and false economy.

CUTS THAT KILL

New "Sweep" Bill In The Dail

MR. DE VALERA AND STATE CONTROL

SECRET MEASURE

"Daily Express" Special Correspondent.

DUBLIN, Thursday.

WHILE Mr. Jack O'Sheehan, the official announcer of the Irish sweepstake draw, was dividing the remnants of the latest Irish lottery prize fund between lucky ticket-holders in the Plaza Ballroom to-day I was listening to an Under-Secretary of the Free State Government introducing a Bill which may change the whole future, scope, and purpose of these Irish hospitals lotteries.

NO CLUE

MR. MacDONALD EXPLAINS HIS TOUR

"PEACE CAN BE KEPT IN EUROPE"

MR. RAMSAY MACDONALD faced a crowded House of Commons yesterday afternoon when he spoke about his visits to Paris, Geneva, and Rome, and his talks with Signor Mussolini.

The German, French, Italian, Polish, and Belgian Ambassadors were among a crowd of diplomatic representatives in their special gallery, and Mr. Bruce, of Australia, and other representatives of the Dominions also listened.

Mr. MacDonald, who was greeted with cheers, said:—

"I take the earliest available opportunity to inform the House regarding what happened while the Foreign Secretary and myself were at Geneva and Rome.

Mr. MacDonald.

LATE NEWS

LABOUR LEADER BEREAVED

Daily Express, 24 maart 1933.

Kort na deze joodse oorlogsverklaring richtte Samuel Untermeyer, een van de belangrijkste New Yorkse kapitaaljoden en verklaard vijand van Hitler,[457] in juli de *'Internationale Joodse Economische Federatie'* op, met als doel 'bestrijden van de Hitleriaanse jodenvervolging.'

Untermeyer, die al vóór Hitler aan de macht kwam de vernietigingsoorlog van 1914-18 tegen Duitsland wilde voortzetten, trof met een machtig Versailles-kompaan, de kapitaaljood Bernard Baruch, dadelijk al oorlogsvoorbereidingen. Untermeyer was een 'vriend' van de onder voogdij van de jood 'Colonel' House, opererende president Wilson en de halfjoodse Roosevelt.[458] Baruch was o.m. presidentieel 'adviseur' van Wilson, Roosevelt en Truman. Hij had Churchill aan een touwtje en het was deze 'Kingmaker' die de onbekende en volgens collega's derderangsgeneraal Eisenhower als Chef-Staf en later President pushte. Deze elitaire joden uit de 'coulissen' van het kapitaalmachtstheater zaten achter de voortzetting van de oorlog tegen Duitsland, niet om het 'fascisme' te

bestrijden of uit begaanheid met joden in Duitsland – de Duitse joden waren faliekant *tegen* de 'hetze vanuit het buitenland' – noch voor 'democratie'. Deze lieden streefden andere doelen na: vernietiging van Duitsland en consolidering en uitbreiding van het Brits-Joodse wereld-imperialisme van die tijd.

Baruch schreef: *"Een nederlaag van Duitsland en Japan en hun eliminatie uit de wereldhandel zal Groot-Brittannië aanzienlijke mogelijkheden geven haar buitenlandse handel in omvang en winst te vergroten"*.[459]

De hoogste ambtenaar op het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken, de rabiaat anti-Duitse jood Vansittart, had uiteraard dezelfde motieven Duitsland niet toe te staan zich economisch te herstellen. *"We kunnen niet toestaan Hitler-Duitsland welvarend te laten worden. Het Congres van de Vakbonden vindt dat ook, zij het om andere redenen, gezien de recent door hen aangenomen boycot van Duitse goederen"*.[460]

Hoewel sommigen de joodse economische oorlogsverklaring thans willen afdoen als een incidenteel bericht in een enkele krant, blijkt dus dat onmiddellijk daarna Britse en Amerikaanse Vakbonden de oproep overnamen en massademonstraties organiseerden. De kapitaalelite had alle macht en middelen hen daarvoor het sein te geven.

Kapitaaljood Henry Morgenthau, Minister van Financiën in de US, schreef in *Hearst Press:"Oorlog in Europa was in 1934 onvermijdelijk"*.[461]

David A. Brown, voorzitter van de *United Jewish Campaign*, ook in 1934: *"Wij Joden zullen Duitsland in oorlog brengen"*.[462]

Op 3 juni, 1938 blufte(?) de *American Hebrew* dat zij joden hadden op alle invloedrijke posten in Engeland, Rusland en Frankrijk (hij 'vergat' de VS) en dat deze *"drie zonen van Israël de nazi dictator naar de hel zullen sturen"*.[463] (Inderdaad, en met hem 55 miljoen anderen . . .).

Na de wereldwijde joodse economische oorlogsverklaring, richtte Untermeyer in juni 1933 de *'Internationale Joodse Economische Federatie'* op, met als doel 'het bestrijden van de Hitleriaanse jodenvervolging.'

Bij zijn terugkeer in New York hield hij in het Waldorf Astoria Hotel een rede, afgedrukt in de *New York Times*, waarin hij de *oorlog* van het elitaire jodendom tegen Duitsland beschreef:

> *"Ik begrijp dat uw verwelkoming en begeestering niet mijn persoon betreft, maar de Heilige Oorlog die wij om mensenwille aangegaan zijn* [in 1933 ....] *....Nu of nooit moeten alle Naties der aarde zich als één front teweerstellen tegen de ongehoorde eis dat moord, uithongering en vernietiging zonder enige reden en zonder enig recht, tot de binnenlandse politiek van een land behoren, waarbij de rest van de wereld lijdzaam moet toezien zonder de hand ter verdediging te heffen....*
> *Want wat zijn de joden? Zij zijn de aristocraten van de wereld....*[464]

Huiveringwekkend genoeg verschilt deze retoriek niet van die van de zionisten in Israël tegen Iran, zij het nu met "de Holocaust" als drogreden: *Oorlog, oorlog, oorlog.*

Al in 1933 riepen dus invloedrijke joodse kapitalisten als hij, ten volle gesteund door de in hun dienst staande media met drogredenen (*'moord', 'uithongering', 'vernietiging'*) op tot een 'Heilige Oorlog' tegen Duitsland, te voeren tot het eind, tot haar vernietiging".[465] In dezelfde rede:

> *"Allen, joden en niet-joden die zich nog niet voor deze heilige oorlog inzetten, moeten dat hier en nu doen. Het volstaat niet geen Duitse goederen te kopen. U moet weigeren zaken te doen met elke zakenman of winkelier die Duitse producten verkoopt of Duitse schepen of scheepsartikelen... Wij zullen het Hitlerregime ondermijnen en het Duitse volk tot rede brengen door de export te vernietigen waarop hun bestaan rust".*[466]

Niet voor niets grepen Duitsland's vijanden naar het wapen van de boycot. Het in 1933 bankroete Duitsland, een land zonder leger, zonder kolonies, zonder grondstoffen als olie, rubber, enz., kon slechts leven en overleven door export van industriële producten.

De rassensuprematistische kapitalist Untermeyer, 'adviseur' van president Wilson met een beslissende rol in diens verkiezingscampagne en afkopen van een seksschandaal met als afgeperste tegenprestatie de benoeming van de eerste joodse Opperrechter in de VS, Louis Brandeis president van de Zionistische Wereld Organisatie!) sprak over 'moord, uithongering en vernietiging' van Duitse joden in 1933, toen *geen sprake* was van welke vorm van benadeling van joden in Duitsland dan ook.[467]

Integendeel, Duitsland kon op dat moment als voorbeeld dienen voor gelijkberechtiging van joden in Europa.

Alle laster paste in de vanuit het buitenland georchestreerde campagne om Duitsland te vernietigen. Let ook op het al in 1933 gebruikte woord *'ondermijnen'*. In een anti-Duits boek van de jood Feuchtwangler, *Der Gelbe Fleck: Die Ausrottung von 500.000 Deutschen Juden* (De Gele Vlek: vernietiging van een half miljoen Duitse Joden, Parijs, 1936), werd emigratie gelijkgesteld met massamoord. Een ander voorbeeld was het boek van de communistische jood Hans Beimler, *Four Weeks in the Hands of Hitler's Hell-Hounds: The Nazi Murder Camp of Dachau,* dat in 1933(!) in New York verscheen. Beimler werd na 1 maand uit Dachau vrijgelaten.

Kapitaaljood en koopman in Wereldoorlogen, Bernard Baruch, schreef:

> *"Ik benadrukte dat het verslaan van Duitsland en Japan en hun verwijdering van de wereldmarkt Engeland enorme mogelijkheden zou bieden om de buitenlandse handel te vergroten, in omvang en winst".*[468]

Met die door niemand gewenste oorlogsverklaring leverden internationale geldjoden, als zelfbenoemde vertegenwoordigers van het jodendom, hun geloofsgenoten uit aan de haat en wraak van de nazi's en het Duitse volk. De meeste Duitse joden wezen die oorlogsverklaring af en voelden zich verraden door de eigen kapitaalelite.

Churchill met zijn werkgever, 'Prince of Darkness', presidentieel 'adviseur', Rothschild-paladijn en koopman in Wereldoorlogen, Bernard Baruch, de Monarch van Versailles.

Op de dag dat de joodse oorlogsverklaring tegen Duitsland in de pers verscheen, 24 maart 1933, stuurde de *Reichsbund jüdischer Frontsoldaten* een nota aan de U.S. ambassade in Berlijn:

> *"… Wij wijzen de onverantwoordelijke anti-Duitse agitatie van zogenaamd joodse intellectuelen in het buitenland af. Deze lieden, voor het merendeel geen oorspronkelijke Duitse joden, hebben het recht niet onze zelfbenoemde verdedigers te zijn als zij ons op het kritieke moment verlaten en het land ontvluchten. Zij hebben het recht niet zich te mengen in Duits-joodse zaken. Vanaf een veilige plek richten zij hun schandelijke pijlen van overdrijving op Duitsland en schaden daarmee de Duitse joden …".*[469]

De Duitse joden begrepen beter dan de rest van de wereld dat de oorlogsverklaring niet tegen de nazi's, maar tegen Duitsland was gericht en dat uiteindelijk de Duitse joden daarvan slachtoffer zouden worden. Het buitenlandse kapitaaljodendom wendde voor oorlog te voeren in het belang van Duitse joden, maar bracht hen daarmee in een onmogelijke positie. Zij werden *willens en wetens* geofferd aan politiek-strategische aspiraties van internationale elitaire geldjoden.

Cynisch is dat *niet* de gewone joodse mensen of Duitse joden opriepen tot een financieel-economische oorlog en wereldwijde handelsboycot, maar *internationale geldjoden*. Nooit was er een appèl van Duitse joden of Duits-joodse organisaties 'hen te hulp te komen', of de Duitse regering tot de orde te roepen. Laat staan een oproep tot een internationale boycot en een Wereldoorlog! In Duitsland bestond tot 1933 geen virulent anti-semitisme. Integendeel, joden uit alle delen van Europa trokken naar Duitsland omdat daar voor hen het culturele en sociale klimaat beter was dan

elders in Europa. Nog in 1938 protesteerden tienduizenden Poolse joden *in Duitsland* toen zij – gedwongen door Poolse chicanes – door Duitsland naar hun vaderland dreigden te worden teruggewezen.[470]

De Duitse joden hadden in 1933 geen reden zich vijandig tegenover de Duitse regering of de Duitse staat te tonen en deden dat ook niet. De vijandschap kwam van zionisten en kapitaaljoden *buiten Duitsland*.

Doel van de *Eerste* Wereldoorlog was geweest een opkomend Duitsland te beletten haar overeenkomstige rol in het internationale verkeer te spelen. Dat zou ten koste gaan van het Brits-judaïsche wereldimperium, van de winsten en macht van grote profiteurs daar. Duitsland mocht niet machtig worden en haar groeiende invloed in de wereld moest gestopt worden. Voorbereidingen en geheime aanvalspacten voor die eerste vernietigingsoorlog werden al decennia daarvóór getroffen; vraag was niet óf de Eerste Wereldoorlog zou uitbreken, maar *wanneer*.[471] De moord op Franz Ferdinand II in 1914 door de Servische jood Gavrilo Prinzip, zorgde in kringen van internationale oorlogsstokers voor grote opluchting: *eindelijk* kon de oorlog ter vernietiging van Duitsland beginnen! [Hoe cynisch kan de geschiedenis zijn: op 9/11 dansten zionisten van vreugde op New Yorkse daken!]

Eenmaal de oorlog gewonnen, moest het dictaat van Versailles de vernietiging van Duitsland definitief maken. Het zgn. 14-Punten Plan van president Wilson, dat voorzag in een eerlijke vrede zonder annexaties of herstelbetalingen, op grond waarvan de Duitsers de wapens hadden neergelegd, werd toen Duitsland eenmaal ontwapend was en in de chaos van een bolsjewistische machtsovername verkeerde, abrupt eenzijdig opzij geschoven. De Engels-Franse overwinnaars eisten, terwijl Duitsland ten prooi was aan binnenlandse agitatie en communistische chaos, alsnog *onvoorwaardelijke* overgave. Duitsland voelde zich en was verraden. Na de Wapenstilstand werd de voedselblokkade door de Geallieerden nog een half jaar lang opzettelijk voortgezet, waardoor een miljoen Duitsers na de 'vrede' onnodig de hongerdood stierven. Grote delen van Duitsland werden geschonken aan andere, deels nieuw gevormde en Duitsland vijandige staten. Wat overbleef werd bezet, gedemilitariseerd en leeggeroofd. Duitse kolonies gingen over in Brits-Franse handen. Belangrijke industriegebieden als het Ruhrgebied, kolenmijnen, chemische industrieën, grote concerns, enz. werden geconfisqueerd en grondstoffen, machines en producten naar het buitenland overgebracht.

Daarboven moest het geplunderde restant van Duitsland 70 jaar lang (tot 1988) miljarden Goudmarken herstelbetalingen opbrengen.

Hitler weigerde zich begin jaren Dertig nog langer te voegen naar de onrechtvaardige vernedering en ellende die Duitsland en het Duitse volk waren opgelegd en maakte daar geen geheim van. Hij schafte de 'renteslavernij' van de zgn. Gouden Standaard af, het instrument van het bank-

monopolisme dat een groot deel van de wereld afhankelijk en in eeuwigdurende slavernij houdt. Afschaffing was de bijl aan de wortel van het internationale monopoliekapitaal en dreigde de zorgvuldig opgebouwde macht en rijkdom op te heffen en de weg naar wereldhegemonie te blokkeren. Dát, en niets anders, zou Hitler's lot en dat van Duitsland bepalen. De aanzetten tot oorlog en Duitslands vernietiging werden dan ook onmiddellijk door de voornamelijk joodse internationale kapitaalelite getroffen zodra Hitler de leiding van het land aan zich had getrokken.

Amerikaans-joods monopoliekapitalist, oorlogsprofiteur en presidentieel 'adviseur', Henry Morgenthau, zei op 1 februari 1933, één dag nadat Hitler Kanselier van de Duitse coalitieregering werd, *"de Tweede Wereldoorlog is begonnen."*

In januari 1934 lichtte Wladimir Jabotinsky, terrorist en leider van de Zionistisch Revisionistische Partij, de oorlogsverklaring toe. In *Mascha Rjetsch* liet hij geen twijfel bestaan over de zionistische motieven:

> *"De strijd tegen Duitsland wordt thans sinds maanden gevoerd door elke joodse gemeenschap, op iedere conferentie, in de vakbonden en door iedere individuele jood in de wereld. (…) We zullen een geestelijke en materiële oorlog van de gehele wereld op gang brengen tegen Duitsland. Duitsland streeft ernaar wederom een grote natie te worden en haar verloren gebieden en kolonies terug te krijgen.*
> *Joodse belangen vereisen echter de vernietiging van Duitsland; het Duitse volk is een gevaar voor ons en niet kan worden toegelaten dat Duitsland onder de huidige regering machtig wordt".*[472,473]

Jabotinsky gaf daarmee aan wat al vóór het begin van WO I was besloten: *Duitsland moest vernietigd worden*, nu definitief en met Hitler als bruikbaar voorwendsel. *"Joodse belangen vereisen de vernietiging van Duitsland."*
Het bevestigde niet alleen dat het internationaal georganiseerde jodendom Duitsland de oorlog verklaarde, die zij met alle ten dienste staande middelen wilde voeren, maar ook – in 1934 – de aanleiding en het doel van die komende Wereldoorlog: Duitsland mocht zich niet herstellen, niet opnieuw sterk worden *en moest daarom worden vernietigd.*

David A. Brown, voorzitter van de *United Jewish Campaign*:

> *"Wij Joden zullen Duitsland in oorlog brengen".*[474]

Nogmaals Jabotinsky, nu in 1935:

> *"Er is maar één macht die telt: de macht van politieke druk. Wij Joden zijn de machtigste mensen op aarde omdat wij die macht hebben en weten hoe te gebruiken.*[475]

De onverzoenlijk oorlogszuchtige houding van het georganiseerde internationale jodendom tegenover Duitsland heeft ongetwijfeld bijgedragen aan de invoering van de Neurenberger Rassenwetten eind 1935.

Churchill in 1936:

> *"We zullen Hitler dwingen tot oorlog, of hij wil of niet."*

Lecache, 9 november 1938:

"Duitsland is onze publieke vijand nummer één. Ons doel is een genadeloze oorlog tegen haar te voeren. Men kan er zeker van zijn: Wij zullen die oorlog leiden!" [476]

"Duitsland moet vernietigd worden." Dresden, 1945.

Aanleiding, doel en aanstichters van de nieuwe Wereldoorlog waren dus duidelijk. De toon was gezet, maar dat alleen was nog niet voldoende om de vernietigingsoorlog van start te laten gaan. Veelzeggend genoeg werd al vóór Hitler's opkomst de bewapening in Engeland en Frankrijk tot voor die tijd ongekende hoogte opgevoerd, alle inspanningen van de Volkenbond en Duitsland tot ontwapening ten spijt.
Ook hier was duidelijk wie daarbij belang hadden: grote bankiers, wapenhandelaars en hun entourages buiten Duitsland.

US Brigade-Generaal Van Horn Mosley in de *New York Tribune* van 29 maart 1939, vijf maanden voor de Engels/Franse oorlogsverklaring:

"De op handen zijnde oorlog heeft tot doel Joodse hegemonie op de wereld te vestigen."

Dat alles gebeurde vóór het *door Engeland* uitroepen van de Tweede Wereldoorlog. Hitler's inval in Polen was daarvoor het Tweede Sarajevo.

"De Tweede Wereldoorlog werd gevoerd voor het behoud van de principes van het Judaïsme",[477] welke dat ook waren.

1 april 1933: *Eendaags protest tegen joodse Wereldboycot*

In de naoorlogse propaganda wordt de 'boycot' van joodse bedrijven van 1 april 1933 dramatisch voorgedragen als "het bewijs voor het redeloze antisemitisme van de nazi's." De oorzaak van dat *ééndaagse*(!) symbolische en geweldloze *protest* wordt echter gewoonlijk verzwegen.

Voor Hitler stond het herstel van Duitsland op de allereerste plaats; al het andere was daaraan ondergeschikt.

Nog vóór hij aan zijn ambitieuze plannen om Duitsland uit het moeras te halen was begonnen, werd hij geplaatst voor de oproep van het machtige internationale kapitaaljodendom om alle Duitse producten *wereldwijd* en *blijvend* te boycotten. *Een economische boycot was en is een Oorlogsverklaring.*

Voor Duitsland gold destijds: 'exporteren of sterven.' Het Amerikaans Joods Congres had vijf dagen eerder, 27 maart 1933, in Madison Square Garden in New York een anti-Duitse massabetoging georganiseerd. Ook joodse Oorlogsveteranen riepen op alle Duitse producten te boycotten. Op 23 maart demonstreerden 20.000 joden en schopten rellen bij de kantoren van Noord Duitse Lloyd en Hamburg-Amerika Lijn; permanente boycots werden afgekondigd tegen Duitse producten, winkels, kantoren en ook tegen allen die Duitse producten verhandelden.

Hitler zag – onmiddellijk nadat hij tot Kanselier van een *coalitieregering* was benoemd – zijn ideeën over de rol van het internationale georganiseerde jodendom bevestigd.

Als reactie op de *permanente* en *wereldwijde* joodse economische boycot riep de Duitse *coalitieregering* op tot een *ééndaagse* boycot van joodse bedrijven op 1 april 1933, een *sabbat*, waarop veel joodse bedrijven toch al gesloten waren. De oproep was ondertekend door de drie belangrijkste Duitse staatslieden: Hindenburg, Hitler en Strasser (een van Hitler's bitterste opponenten). Holocaustpropaganda bestempelt dit *ééndaags protest* nu als 'bewijs' voor Duits 'anti-semitisme'. In werkelijkheid was het een gematigd protest tegen een permanente economische oorlogsverklaring van het kapitaaljodendom tegen Duitsland. *Gematigd*, want veel Duitse burgers waren verontwaardigd over deze hernieuwde joodse aanval op hun land, na Versailles en juist op het moment dat na 15 ellendige jaren een sprankje hoop gloorde in de uitzichtloosheid.

De ééndaagse boycot berokkende de joodse bedrijven nauwelijks schade, ook al omdat strenge voorzorgsmaatregelen tegen vandalisme waren getroffen, waardoor het geheel een ordelijk en gedisciplineerd verloop had.

Het is exemplarisch voor de eenzijdige desinformatie over die periode, dat op Westerse scholen en universiteiten dit ééndaags protest nog altijd wordt onderwezen als een 'antisemitische' boycot, zonder de aanleiding – *wereldwijde permanente* boycot tegen Duitsland – te vermelden.

De Rijksdagbrand

Toen Hitler vier weken Kanselier was, brandde op 27 februari 1933 het gebouw van de Duitse Rijksdag (Parlement) in Berlijn af. De brand was aangestoken.

In het Rijksdaggebouw werd een Leidse arbeidsongeschikte bouwvakarbeider, de anarcho-activistische radencommunist Marinus van der Lubbe betrapt en gearresteerd. Hitler en de nazi's hielden de communisten verantwoordelijk en legden hen vanaf dat moment beperkingen op.

De Communistische Internationale, Komintern, ging tot de tegenaanval over en wees de Nazi's aan als de brandstichters. Van der Lubbe zou een werktuig in hun handen zijn geweest.[478] In een in 1933 in Parijs uitgegeven *Bruinboek* werd Van der Lubbe voorgesteld als praalhans, homoseksueel ('schandknaap van de nazi's') en zwakbegaafd. Tegenover die typisch te noemen karaktermoord op een trouwe linkse broeder stond het door zijn vrienden uitgegeven *Roodboek*,[479] dat hem kenschetste als een overtuigd communist en een integer mens en kameraad.

Thans staat nagenoeg vast dat de nazi's niets met de Rijksdagbrand te maken hadden.[480] Van der Lubbe was de enige brandstichter. Hij bekende de brand te hebben gesticht (en nog drie andere branden) zonder hulp van anderen, uit protest tegen het Duitse nazisme. Hij kwam daartoe omdat hij een daad wilde stellen door de in zijn ogen inerte linkse Duitse arbeidersmassa tot revolutie aan te zetten,[481] precies datgene waar Hitler bang voor was.

Brandstichting en proces veroorzaakten grote opschudding en leidden tot verdere polarisatie tussen communisten en nazi's. De eersten werden opgehitst als zouden de nazi's zelf de brand hebben aangestoken, de laatsten waren bang dat de brand het startsein was voor een nieuwe communistische coup à la 1918, een trauma dat nog vers in het geheugen lag.

Het proces in Leipzig begon op 21 september, duurde tot 23 december en werd algemeen als correct gekenschetst. Het eindigde in zijn ter dood veroordeling en vrijspraak voor andere linkse verdachten.

Nog altijd wordt twijfel gezaaid over de brandstichting.[482] Communisten en andere anti-nazi's beschuldigden de nazi's ervan zelf de Rijksdag in brand te hebben gestoken om politiek voordeel te behalen en de oppositie te kunnen uitschakelen. Een even onware als onzinnige beschuldiging: waarom zouden de nazi's het monumentale Rijksdaggebouw, zetel van hun pasverworven legitimiteit *zelf* hebben vernietigd, als de communisten dit als een protest tegen hun nazi-tegenstanders zagen?

De Duitse regeringscoalitie onder Hitler, bang dat de brand het startsein voor een nieuwe communistische staatsgreep zou zijn, greep de gelegenheid aan om de communistische en sociaaldemocratische partijen te verbieden en de leiders te laten arresteren.

Van der Lubbe was een *'lone Wolf'*, een idealist, als zovelen destijds in de waan verkerend dat het communisme verbetering zou brengen in de schrijnende armoede van het proletariaat. Hij wilde een daad stellen tegen het opkomend nazisme, door hem terecht gezien als doodsvijand van het communisme. Op brandstichting stond een maximumstraf van 15 jaar, echter, door een kort tevoren aangenomen noodverordening viel zijn daad onder hoogverraad, waarop de doodstraf stond. Gratieverzoeken werden afgewezen en op 10 januari 1934 werd Marinus van der Lubbe, een naief maar rechtschapen mens, in Leipzig terechtgesteld.

'Nazi' boekverbranding

Op 10 mei 1933 verzamelden zich 's avonds in Berlijn en andere universiteitssteden duizenden *studenten* om te protesteren tegen ongewenst geachte boeken en tijdschriften en er daarvan *ceremonieel* een aantal te verbranden. Een eenmalige demonstratieve gebeurtenis, op initiatief van en uitgevoerd door studenten en professoren, tegen boeken en tijdschriften die 'on-Duits', 'onzedelijk', 'decadent', of 'geschiedvervalsend' werden gevonden, in veel (niet alle) gevallen, maar niet uitsluitend, afkomstig van joodse en communistische auteurs.

Hoewel die 'nazi-boekverbranding' later tot icoon van de morele en intellectuele verdorvenheid van nazi-Duitsland is verheven, had de Duitse regering daar in directe zin niets mee te maken,[483] niet anders dan dat ook zij gekant was tegen boeken van 'Onduitse Geest'. Onwaar is de thans veelgehoorde opvatting dat Christelijke literatuur werd verbrand.

In de twaalf jaren nazi-heerschappij waren er in totaal 12.500 titels en tijdschriften verboden. Dat is veel, maar een groot deel ervan was eerder in de Weimar Republiek ook al verboden. Tijdens de oorlog werden vooral communistische boeken verboden.

Ter vergelijking: direct ná de oorlog, in 1946, werden door de *Geallieerden* in Duitsland 35.743 boeken (titels!) en tijdschriften verboden. Dat was *de grootste boekvernietigingsactie ooit*.[484]

Boekverboden zijn van alle landen en alle tijden. Zo verbrandden Amerikanen in 1917 Duitse boeken toen de VS in oorlog met Duitsland kwam. In 1932 werden in Polen Duitse boeken verbrand. In 1922 verbrandden jongeren in Berlijn-Tempelhof boeken en werden daarvoor door de sociaaldemocratische minister Köster in het Parlement openlijk geprezen, enz. De lijst is eindeloos. Ook in onze tijd zijn in Duitsland duizenden boektitels verboden en worden er jaarlijks honderdduizenden exemplaren vernietigd. Om nog te zwijgen van de onderdrukking van vrij historisch onderzoek en vrijheid van meningsuiting, waartegen onder de Duitse bevolking groeiende weerzin bestaat.[485]

De Neurenberger rassenwetten

In 1935 nam de Rijksdag drie berucht geworden wetten aan: de *'Rijksburgerwet'*, de *'Rijksvlaggenwet'* en de *'Wet ter bescherming van het Duitse Bloed en de Duitse Eer'*.

De *Rijksburgerwet* bepaalde wie als Duits staatsburger werd erkend. Het belangrijkste verschil met soortgelijke wetten van andere landen was dat verschil werd gemaakt tussen zgn. Staatsonderdanen en Rijksburgers. Staatsonderdanen waren allen die binnen de Rijksgrenzen woonden. Rijksburgers waren Staatsonderdanen van Duits bloed die 'door hun gedrag bewezen bereid te zijn het Duitse Rijk en volk trouw te dienen.'
Politieke rechten werden voorbehouden aan ingezetenen van Duits bloed; anderen waren daarvan uitgesloten. Dertien uitvoeringsbesluiten bevatten maatregelen die de rechten van niet-Rijksburgers, met name joden, inperkten. Zo hadden joden geen stemrecht en mochten zij geen openbare ambten of leidinggevende posities bekleden.

De *Rijksvlaggenwet* bepaalde het uiterlijk van officiële vlaggen en schreef voor dat alleen Rijksburgers de nationale vlag mochten hijsen; joden alleen de vlag met blauwe Davidsster.

De beruchtste was *Wet ter Bescherming van het Duitse Bloed en de Duitse Eer.*

Hier de vertaling van deze zgn. 'Bloedbeschermingswet':

> *Overtuigd van het inzicht dat de zuiverheid van het Duitse bloed voorwaarde is voor het voortbestaan van het Duitse volk en bezield door de onbuigzame wil de Duitse natie voor de toekomst te bewaren, heeft de Rijksdag eenstemmig tot de volgende wet besloten, die hierbij bekendgemaakt wordt:*
>
> **§ 1**
>
> (1) Echtverbintenissen tussen Joden en staatsonderdanen van Duits of aanverwant bloed zijn verboden. In weerwil daarvan gesloten huwelijken zijn nietig, ook indien deze om de wet te ontwijken in het buitenland zijn gesloten.
> (2) Nietigheid kan uitsluitend door de officier van justitie worden opgeheven.
>
> **§ 2**
>
> Buitenechtelijke omgang tussen Joden en staatsonderdanen van Duits of aanverwant bloed is verboden.
>
> **§ 3**
>
> Joden mogen geen vrouwelijke staatsonderdanen van Duits of aanverwant bloed onder de leeftijd van 45 jaar in huishoudelijke dienst hebben.
>
> **§ 4**
>
> (1) Het is Joden verboden de Rijks- of Nationale vlag te hijsen en de Rijkskleuren te tonen.
> (2) Daarentegen is hen het tonen der joodse kleuren toegestaan. De uitoefening van deze bevoegdheid berust onder staatstoezicht.
>
> **§ 5**
>
> (1) Wie het verbod van § 1 overtreedt, wordt met tuchthuisstraf bestraft.
> (2) De man, die het verbod van § 2 overtreedt, wordt met gevangenis- of tuchthuisstraf bestraft.

(3) Wie de bepalingen van § 3 of 4 overtreedt, wordt met gevangenisstraf tot een jaar plus geldstraf of een van beide bestraft.

§ 6

De Rijksminister van Binnenlandse Zaken vaardigt in overeenstemming met de Plaatsvervangend Führer en de Rijksminister van Justitie de voor uitvoering en aanvulling van deze wet benodigde rechts- en bestuursvoorschriften uit.

§ 7

De Wet treedt in werking de dag na bekendmaking, echter § 3 per 1 januari 1936.

Neurenberg, 15 september 1935.

Na de oorlog werd 'vergeten' dat de nazi's hun inspiratie voor deze wetten o.m. ontleenden aan gebruiken van het joodse volk zelf. Julius Streicher, beschuldigd van medewerking aan het opstellen ervan, zei voor het Neurenberger Tribunaal: *"Joodse wetten stonden model."* Voor het opstellen waren joodse en zionistische instanties geraadpleegd, die hun instemming hadden gegeven. Zij hanteerden bij toelating van immigranten tot Palestina grotendeels dezelfde regels.

De leider van de Duitse Zionisten en de Berlijns Joodse Gemeenschap, Georg Kareski, zei in Goebbels' blad *Der Angriff* op 23 december 1935:

> *"… De Neurenberger Wetten… lijken mij afgezien van hun juridische bepalingen helemaal in overeenstemming met het verlangen naar gescheidenheid gebaseerd op wederzijds respect. In het bijzonder de eerder genomen beslissing voor gescheiden scholen. Joodse scholen voorzien in een oude politieke eis van mijn broeders, die de opleiding van joden in overeenstemming met hun tradities en manier van leven absoluut essentieel vinden.*[486]

De *Berufsverbote* voor joden in bepaalde beroepen en functies hadden als achtergrond de opvatting van de nazi's dat onevenredige joodse vertegenwoordiging in bepaalde beroepen en sectoren tot feitelijke uitsluiting van niet-joden had geleid, hetgeen niet in het belang van het Duitse volk werd geacht. Zij meenden daartegen politiek te moeten optreden.

De Neurenberger Rassenwetten waren niet racistischer dan de geldende joodse wetten. Die waren bedoeld om de assimilatie van joden tegen te gaan, immigratie van niet-(raszuivere) joden in Palestina tegen te houden en het joodse bloed en de joodse cultuur te bewaren. Dat is tot op vandaag een zionistische prioriteit, want in Israël is het sluiten van gemengde huwelijken van joden en niet-joden *onmogelijk* en de praktijk daar verschilt in dat opzicht – hoe ongelooflijk ook – weinig van die in Duitsland na 1935. Tegenwoordig moeten Chinese gastarbeiders in Israël een *contract* tekenen waarin staat dat zij geen contact mogen hebben of zullen trouwen met Israëlische vrouwen, zelfs niet met prostituees.[487] Dit om het joodse bloed en het joodse 'ras' zuiver te houden.

De Neurenberger wetten moesten joden ook het leven in Duitsland moeilijk maken, zodat zij 'vrijwillig' zouden vertrekken.

Men mag niet vergeten dat de Duitse rassenwetten werden opgesteld in een tijd dat racisme in de meeste landen de normaalste zaak van de wereld was. Het racisme in de VS tegen negers was *de jure* en *de facto* niet minder dan in Duitsland tegen joden. Doel van de nazi's was door uitsluiting en discriminatie de joden te laten vertrekken, een praktijk, die sinds mensenheugnis in Europa is toegepast.

Hitler Moedigt Joodse Emigratie Aan

Joodse emigratie

In Holocaust- en andere literatuur wordt het gewoonlijk voorgesteld alsof emigratie van joden uit Duitsland alleen langs clandestiene en slinkse weg kon plaatsvinden, waarbij enorme bedragen voor uitreisvisa moesten worden betaald en joden al hun bezittingen moesten achterlaten.
In werkelijkheid stelden de nazi's van 1933 tot 1942 alles in het werk om zoveel mogelijk joden uit Duitsland te laten emigreren. Talloze organisaties, plannen, internationale vormen van overleg en directe contacten met zionisten in en buiten Palestina werden door hen onderhouden om de joden uit Duitsland te laten vertrekken.[488]
Al in augustus 1933 sloten de nazi's een overeenkomst met de zionisten, het *Ha'Avara Abkommen*,[489] dat joodse emigratie naar Palestina moest bevorderen. Rijke joden konden emigreren en kregen de waarde van hun Duitse bezittingen gecompenseerd door levering van Duitse producten in Palestina. Voor de nazi's bood dit het voordeel dat joden het land verlieten en gelijktijdig de Duitse industrie werd gesteund.
Voor emigratie van armere joden waren visa en vreemde valuta nodig, die Duitsland onvoldoende bezat. De nazi's zetten daarop een systeem op dat erin voorzag rijke joden de kosten voor emigratie van armere joden te laten betalen.
De werkwijze van deze zgn. Overdracht Overeenkomst tussen nazi's en zionisten, was ongeveer als volgt: iedere *Duitser* die tijdens de Depressie met geld het land verliet, werd voor 40% belast. Zionisten en nazi's sloten echter een deal waarbij als een jood 100.000 DM aan de regering gaf, de Duitse regering voor 90% (90.000 DM) industriegoederen aan Palestina leverde. De zionisten verkochten die en gaven de betrokkene zodra hij in Palestina arriveerde 85% van de waarde (76.500 DM) vergoeding, hetgeen beter was dan de 60% die hij anders zou hebben overgehouden.[490]

Een ander sprekend voorbeeld is dat, zolang Westerse regeringen emigratie van joden naar Palestina toestonden, jonge Oostenrijkse joodse mannen die naar Palestina wilden emigreren, verplicht waren een driemaands landbouwcursus in Waldhofen te volgen, ingericht en betaald door de Duitse Staat. Dat stond aan de wieg van kennis en expertise van menig latere Kibboets.

Hoe nauw het zionisme samenwerkte met de nazi's is in detail beschreven in het boek *Zionism in the Age of the Dictators* van Lenni Brenner.[491]

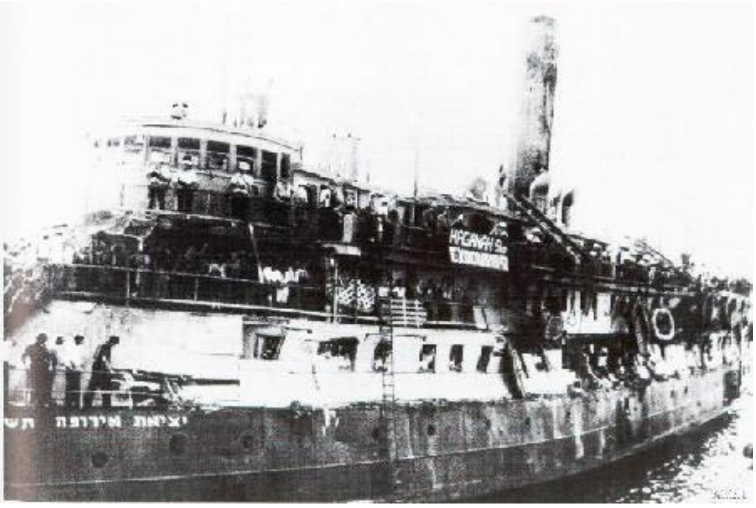
Een ander plan voor vrijwillige emigratie kwam uit onverwachte hoek: de Nederlandse NSB stelde bij monde van Mussert in 1936 in de Tweede Kamer voor Suriname tot een onafhankelijke joodse staat te maken. Geen van de andere partijen steunden dat plan.

Duitsland kwam vóór het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog herhaaldelijk met emigratieplannen voor joden. Al in oktober 1934 lanceerden de Duitsers vergeefs een plan bij zionistenleider Weizmann in Londen om Duitse joden massaal naar Palestina te laten emigreren.[492] In 1938 werd Hjalmar Schacht, president van de Duitse Rijksbank, door Hitler persoonlijk naar Londen gestuurd met een plan om 150.000 Duitse joden naar het buitenland te laten vertrekken. Na gesprekken met hoge Britse functionarissen, deelde Lord Bearstedt van de Bank Samuel & Samuel hem mee dat over het plan pas kon worden beslist nadat hij met vertegenwoordigers van de Jewish Agency had gesproken. Twee dagen later kwam Bearstedt met de boodschap dat '*Weizmann absoluut tegen het plan was.'* Dat was niet verwonderlijk: Weizmann handelde overeenkomstig zijn uitspraak uit 1934: *Liever de ondergang van de Duitse joden dan de ondergang van de staat Israël'*,[493] hoewel er toen zelfs nog geen joodse staat bestond. Weizmann's weigering was opmerkelijk: de nazi's boden reële mogelijkheden voor grootschalige emigratie van Duitse joden naar Palestina. Afwijzing ervan bewijst dat voor het internationale zionisme in 1938 de oorlog tegen Duitsland zwaarder woog dan het lot van de Duitse joden. Zij achtten het vertrek uit Duitsland van de Duitse joden niet opportuun omdat dit voor een groot deel ook armere en arbeidsongeschikte joden waren, groepen laag op de toelatingslijst dus. (Na de oorlog probeerde Schacht – die zichzelf als 'goede' nazi wenste te profileren – het zo voor te stellen dat het voorstel van hem kwam en hij met veel overtuigingskracht Hitler met tegenzin accoord liet gaan. Stukken uit die tijd bewijzen het tegendeel: het plan voor grootschalige emigratie van joden kwam van Hitler zelf!).

Het is in dit verband relevant dat joodse en zionistische organisaties hardnekkig tegenstand boden tegen pogingen om Duits-joodse vluchtelingen te laten emigreren.[494]

Joodse organisaties in andere Europese landen en de VS waren beducht voor hun eigen binnenlandse positie als grote groepen joden hun land zouden binnenstromen. Het American Jewish Committee pleitte tegen toelating van Europese joden met het argument dat instroom van tienduizenden arme geloofsgenoten hun gevestigde positie in de Verenigde Staten zou aantasten.[495] De voorbeelden van obstructie van joods-zionistische zijde zijn talrijk en onweerlegbaar.[496]

De Evian-Conferentie van 1938 was er daarvan één. De *Jewish Agency* was als een van de belangrijkste deelnemers uit op het laten mislukken van deze internationale poging verlichting te brengen in het lot en de dreiging voor de Duitse joden. De zionisten lieten doelbewust hun joodse broeders in Duitsland in de greep van de nazi's, liever dan hen te zien emigreren.

1938. Schepen met joodse vluchtelingen voor de kust van Palestina door de Britten tegengehouden en tot zinken gebracht.

Ook 'de Britten', zo begaan met het lot van de joden, wierpen allerlei barrières op tegen emigratie van Duitse joden naar Engeland of hun mandaatgebied Palestina en staken geen vinger naar hen uit.[497]

Kort na Schacht's afgewezen plan werd eveneens op Duits initiatief met de 32 landen die eerder in Evian de 'hulpconferentie' voor Duitse joden hadden gehouden het *Rublee Wohltat Abkommen* gesloten.[498] Daarmee werd de mogelijkheid geschapen 400.000 Duitse joden die niet naar Palestina wilden of konden emigreren naar een willekeurig ander land te laten vertrekken. Alle joden ouder dan 45 jaar zouden ongemoeid worden gelaten.[499] De onwil van de Evian-landen (o.a. Nederland) om joden op te nemen en de kort daarop uitgebroken oorlog verhinderden de realisering van de Duitse initiatieven.[500] Het was een laatste kans, nota bene door de nazi's geboden, *alle* joden ongedeerd en met medenemen van een groot deel van hun bezittingen Duitsland te laten verlaten.[501]

In weerwil van alle verhalen over Hitler's zogenaamde intentie vanaf het begin alle joden te willen uitmoorden, was aan zijn persoonlijk ingrijpen te danken dat de emigratiemogelijkheden middels het Ha'Avara en Rublee-Wohltat Abkommen bestonden. Hij ging daarmee in tegen bepaalde nazikringen, die in deze emigratieovereenkomsten bevoordeling van joden ten opzichte van Duitse emigranten zagen, voor wie minder

gunstige regelingen golden. Bovendien zagen zij met lede ogen aan dat door de *Ha'Avara* en *Rublee-Wohltat Abkommen* aanzienlijke hoeveelheden Duitse industriële goederen aan Palestina werden geleverd, goederen welke zij nodig achtten voor Duitsland.

Met name de nazi-staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Ernst von Weiszäcker, saboteerde de pogingen van Rublee om overeenkomsten met het buitenland te treffen om joodse emigratie te bevorderen.

Toen Göring Hitler daarover in kennis stelde, greep deze persoonlijk in en maakte een eind aan die obstructie. Een belangrijke constatering, want het bewijst dat – op z'n minst in 1939 – Hitler *geen intentie had* de joden uit te roeien, maar hen uit Duitsland wilde laten vertrekken.

Hitler daarover: *"Het is beschamend te zien hoe de democratische wereld druipt van sympathie voor de arme gekwelde joden, maar onbarmhartig en halsstarrig blijft als het erop aankomt hen echt te helpen"*.[502]

Niettemin emigreerden tot aan de Engels-Franse oorlogsverklaring als gevolg van Ha'avara en Rublee-Wohltat 570.000 joden met hulp van de Duitse overheid.[503]

Was emigratie van joden uit Duitsland niet zo actief tegengewerkt, dan zou de oorlogsperiode honderdduizenden joodse slachtoffers minder hebben geteld.[504] Isaak Grünbaum, Pools zionistenleider, zei in '47:

> *"De hoofdschuldigen voor de joodse tragedie waren in de eerste plaats de rijke joden in Amerika, die het lot van hun bedreigde broeders koud liet, in de tweede plaats die van de Britse regeringen inclusief de socialisten, die met geweld de instroom van joden in Palestina verhinderden en pas in de derde plaats die van de nazi's"*.[505]

Ben-Goerion in een rede voor de Zionistenbond in 1938:

> *"Als de joden moeten kiezen tussen redding van joden uit de concentratiekampen en ondersteuning van Thuisland Palestina, zal medelijden de overhand krijgen en alle energie zich richten op redding van de joden. Het zionisme zal niet alleen uit de dagelijkse aandacht van de wereld en Groot-Brittannië verdwijnen, maar ook uit de joodse publieke opinie. Als we zo'n scheiding tussen het vluchtelingen- en Palestina-probleem toestaan, zetten we het bestaan van het zionisme op het spel."*

Waarom vluchtten niet meer joden uit Duitsland toen dat nog kon? Veel historici menen dat de binding aan familie en Duitsland en de angst en onzekerheid de meesten van hen weerhielden. Toch vertrokken er tussen 1880 en 1930 maar liefst 4 miljoen joden uit Centraal Europa naar elders. Dat kan de reden van het relatief beperkte vertrek van joden uit Duitsland dus niet zijn geweest.

De belangrijkste reden die groter vertrek van Duitse joden verhinderde, was Westerse en zionistische onwil hen nog toe te laten. Rabbi Michael Dov Weissmandl van *Jews against Zionism* stelde daarover *Tien vragen aan Zionisten*: [506]

1. *Is het waar,* dat in 1941 en opnieuw in 1942, de Gestapo aanbood alle Europese joden naar Spanje te laten vertrekken, als zij zouden afzien van hun eigendommen in Duitsland en bezet Frankrijk, op voorwaarde dat:

a) geen van hen naar Palestina zou gaan, en
b) allen van Spanje naar de USA of Britse kolonies zouden gaan en daar zouden blijven met visa geregeld door joden die daar al waren, en c) een afkoopsom van $1.000,00 per familie door het Agentschap, te betalen bij aankomst bij de Spaanse grens, voor 1.000 families per dag?
2. *Is het waar dat* de Zionistische leiders in Zwitserland en Turkije dit aanbod ontvingen met de kennis dat uitsluiting van Palestina berustte op een overeenkomst tussen de Gestapo en de Moefti?
3. *Is het waar* dat het antwoord van de Zionistenleiders afwijzend was, met de volgende motivering:
a) *Alleen* Palestina kon als bestemming voor de gedeporteerden worden geaccepteerd.
b) De Europese joden meer lijden en dood moesten aanvaarden dan andere volkeren, zodat na de overwinning de Geallieerden zouden instemmen met een 'Joodse staat' aan het eind van de oorlog? [!]
4. *Is het waar* dat dit antwoord aan de Gestapo werd gegeven in het volledige bewustzijn van het alternatief voor dit aanbod, de gaskamer?
5. *Is het waar* dat in 1944, ten tijde van de Hongaarse deportaties, een soortgelijk aanbod werd gedaan, waarmee alle Hongaarse joden konden worden gered?
6. *Is het waar* dat de Zionistische leiding weigerde dit aanbod te accepteren nadat de gaskamers al miljoenen slachtoffers hadden gemaakt?
7. *Is het waar* dat op het hoogtepunt van de vernietiging 270 leden van het Britse Parlement voorstelden een half miljoen joden uit Europa in Britse kolonies te huisvesten, als onderdeel van diplomatieke onderhandelingen met Duitsland?
8. *Is het waar* dat dit aanbod door de Zionistische leiders werd afgewezen met de dooddoener: "Alleen naar Palestina"?
9. *Is het waar* dat de Britse regering 300 visas verstrekte aan rabbies en hun families voor Mauritius, met doorgang via Turkije en de "Jewish Agency" leiders dit plan saboteerden met het argument dat dit plan niet loyaal aan Palestina was en de 300 rabbies en hun families maar vergast moesten worden?
10. *Is het waar* dat tijdens de onderhandelingen, Chaim Weizmann, de eerste "Joodse staatsman" stelde: *"Het waardevolste deel van de Joodse natie is al in Palestina; joden buiten Palestina zijn niet de moeite waard". Weizmann's kompaan, Greenbaum, onderstreepte dit met de opmerking "Een koe in Palestina is meer waard dan alle joden in Europa".*

De belangrijkste conclusie rond alle Duitse pogingen de joden te laten emigreren is dat ze haaks staan op het door de Holocaustdoctrine gepropageerde beeld van voornemens van Hitler om vanaf 1933 (en zelfs daarvoor) de 'joden te zullen uitroeien', 'het Joodse Volk te vernietigen' of het 'joodse ras van de aardbodem te laten verdwijnen.'

In werkelijkheid emigreerden vanaf 1933 tot 1941 ca. 537.000 van de ca. 570.000 Duitse joden,[507] met medewerking van de Duitse overheid, ondanks sterke internationale tegenwerking.
De harde en in het licht van de door hen beweerde uitroeiing van alle joden *onbegrijpelijke* houding van de zionistische leiding, droeg ook volgens joden bij aan de dood van honderdduizenden van hen.
Het maakt alle beweringen over de 'intentie van de nazi's om het Joodse Volk uit te roeien', referenties naar *Mein Kampf*, zgn. uitspraken van Hitler daarover, etc., ongegrond.
Bovendien is daaruit de indruk onontkoombaar dat de zionistische elite zelf ook niet in die 'uitroeiing' geloofde.

De 'Kristallnacht'

Kristallnacht

9 November is ook voor Duitsers een betekenisvolle historische datum. Op 9 november 1918 werd het op het slagveld niet verslagen Duitse leger door binnenlandse politici onmachtig gemaakt; op 9 november 1923 werd Hitler's Putsch in München bij de Feldhernhalle bloedig onderdrukt; op 9 november 1938 begon de Kristallnacht en op 9 november 1989 viel de Berlijnse Muur.

De 'Kristallnacht', zo genoemd naar ingeslagen ruiten van joodse winkels, begon naar aanleiding van de moord in Parijs op een Duits ambassademedewerker, Von Rath, door Herschel Grynszpan. Grynszpan, een jonge jood, wiens ouders illegaal naar Duitsland waren uitgeweken, zou tijdens een verblijf in Parijs een brief van zijn vader hebben

ontvangen die schreef dat hij door de Duitsers slecht was behandeld bij overbrenging van Poolse joden naar de Duits-Poolse grens.[508] Reden voor de gedwongen reis was, dat de Poolse regering op 15 oktober 1938 plotseling van de Poolse joden in Duitsland eiste dat zij in Warschau een stempel in hun paspoort zouden halen, of anders niet meer naar Polen mochten terugkeren. De Duitse regering was over die Poolse provocatie niet geinformeerd en zag zich geplaatst voor het *fait accompli* om blijvend 70.000 statenloos gemaakte Poolse joden op te nemen.[509] Ook omdat de Polen weigerden daarover met de Duitsers te spreken, besloten die vóór het verstrijken van de datum (twee weken later, op 29 oktober 1938), ca. 15.000 joodse gezinshoofden naar de Duits-Poolse grens te brengen.

Na ontvangst van zijn vaders brief koopt Grynszpan op 7 november om 07.30 uur verontwaardigd een pistool om de Duitse ambassadeur neer te schieten. Die blijkt niet op de Ambassade en daarom schiet hij een willekeurige medewerker, Von Rath, neer. Von Rath overlijdt de middag voor de Kristallnacht.

Bij dit relaas van de moord kunnen nogal wat vraagtekens worden geplaatst. Een impulsmoord door een toevallige moordenaar? Was er wel een brief van Herschel's vader? Die is nooit op tafel gekomen. Waarom vertrok hij op 15-jarige leeftijd bij zijn ouders zonder zijn school af te maken om niet meer terug te keren? Hij ging eerst naar Essen, vervolgens naar Brussel en vandaar naar een oom in Parijs. Daar raakte hij in slecht gezelschap en op 15 augustus 1938 werd hij bij een politieactie gearresteerd en Frankrijk uitgewezen. Omdat zijn oom hem niet toestond langer bij hem te wonen, nam hij zijn intrek in een klein hotelletje in de buurt, aan de Boulevard de Strassbourg.

Hij had geen werk. Hoe kwam hij aan geld? Grynszpan liep dagelijks vanaf zijn kamer naar het huis van zijn oom, twee straten verderop. Het 'toeval' wil dat hij dan langs het kantoor van de LICRA liep. De LICRA (Ligue International Contre Racisme et l'Antisémitisme) was de beruchte organisatie onder leiding van de joodse extremist Jabotinsky. De LICRA werd er o.m. van verdacht de hand te hebben gehad in de eerdere moord op de hoge nazifunctionaris Wilhelm Gustloff in het Zwitserse Davos. Een moord die als twee druppels water leek op die op Von Rath. Waarom een willekeurige ambassadesecretaris neergeschoten? *Moest* er een Duitser worden vermoord? Had de LICRA een *joodse moordenaar* nodig en koos het daarvoor de 17-jarige Grynszpan? [510] Hoe kon Grynszpan zo snel worden gepakt? Wilde het LICRA Duitsland provoceren?

Een paar uur na de arrestatie meldde de beroemde Franse advocaat Moro Giafferi, juridisch adviseur van de LICRA, zich op het politiebureau als advocaat van landloper Grynszpan. Giafferi verdedigde eerder David Frankfurter, die in opdracht van de LICRA in Zwitserland Wil-

helm Gustloff vermoordde. Grynszpan is in de twee jaar tot de Duitsers Frankrijk bezetten nooit door de Franse politie voor moord aangeklaagd.

Was die moord een poging de ontstane toenadering tussen de vredespartij in Frankrijk en de Duitse nazi's te torpederen?

's Avonds na Von Rath's dood braken in Duitsland demonstraties en ongeregeldheden tegen joden uit: ruiten van joodse winkels werden ingegooid, synagoges in brand gestoken en individuele joden vermoord en gemolesteerd door verzamelde groepen: de *Kristallnacht.*

Het aantal doden is nooit vastgesteld; officiële rapporten geven verschillende cijfers.[511] Wij houden de hoogste aan: 91 doden, 267 vernielde of beschadigde synagoges (12%), 7.500 winkels en kantoren (7,5%), 171 vernielde woningen. Hogere cijfers zijn uit de lucht gegrepen. (Een recente documentaire op Discovery Channel noemt 900 doden.)

De Kristallnacht wordt – ook door sommige revisionisten – voorgesteld als aangesticht door de nazitop.[512] David Irving schreef naar aanleiding van zijn studie naar Goebbels dagboek over het ontstaan:

> *"Nadat Hitler de vergadering had verlaten, betrad Goebbels het podium en maakte de dood van de Duitse diplomaat en de uitgebroken anti-joodse incidenten bekend, die hij beschreef als spontane uitingen van volkswoede. Goebbels: "Een jood heeft geschoten. Een Duitser is gestorven. Het is duidelijk dat ons volk hierover woedend zal worden. Dit is niet het moment om die woede te beteugelen."*
>
> *Voor wat hij die avond heeft gezegd zijn twee of drie onafhankelijke bronnen, inclusief een rapport van de Britse consul in München, die snel van de speech hoorde en doorzond aan Londen. Dat rapport berust thans in Britse archieven.*
>
> *In zijn dagboek schreef Goebbels over de gebeurtenissen van die avond dat, na zijn korte speech: "Iedereen naar de telefoons rende." En: "Nu zal het volk in actie komen." Een veelzeggende opmerking, waarbij hij de indruk wekte van mannen in bruine uniformen met swastika-armbanden die naar de telefoons grepen om orders over heel Duitsland te verspreiden.*
>
> *Die orders waren dat de aktie moest worden uitgevoerd door SA mannen in burgerkleding en de politie afzijdig bleef. Bloedvergieten mocht niet plaatsvinden en niemand mocht worden gekrenkt, tenzij joden gewapend verzet boden, in welk geval korte metten met hen zou worden gemaakt. "Er mag niet geplunderd worden" was aan stormtroepers in Kiel bevolen. "Niemand mag worden gemolesteerd. Buitenlandse joden moeten met rust worden gelaten. Breek verzet met vuurwapens. De aktie moet in burgerkleding worden uitgevoerd en om 5 uur 's ochtends beëindigd zijn."*
>
> *Het gevolg was de Kristallnacht. Honderden, misschien duizenden joodse winkels werden vernield. Ongeveer 150 synagoges brandden tot de grond toe af, waarvan zes of zeven in Berlijn. De volgende ochtend werd gemeld dat 38 joden waren gedood. Op bevel van Hitler werden 20.000 joden opgepakt en tijdelijk in kampen gezet.*

Irving vond een document gedateerd de dag erna, 10 november, waarin staat dat er een soort opdracht was gegeven. Goebbels zou het volgende bericht naar alle 42 Nazi partijpropagandisten in de provincies hebben gezonden: *"De anti-joodse akties moeten worden beëindigd met dezelfde vaart waarmee ze zijn begonnen. Ze hebben het gewenste en voorziene doel bereikt."*

Dit document zou stellen dat de dag ervoor een bevel was uitgevaardigd. Merkwaardig is dat van dit 'document' dat, als het bestond, in

veelvoud zou moeten zijn verspreid, nooit een exemplaar is gevonden, zodat we Irving hier op zijn woord moeten geloven.
Goebbels moest met dit tweede bevel de aktie afblazen omdat (zoals een lid van Hitler's staf bevestigde) Hitler razend was geworden over de omvang van de ongeregeldheden. Tijdens de nacht kwamen er telefonische berichten binnen over brandende synagoges in heel Duitsland. Hitler liet Himmler komen en vroeg: "Wat is er gaande, Reichsführer?" Himmler: "Laat Goebbels komen, hij weet het."

Hitler liet Goebbels komen en gaf hem onder uit de zak. De volgende ochtend schreef Goebbels in zijn dagboek: "Ik ging om 11 uur naar de Führer en we overlegden wat we hierna moesten doen." Men kan zich voorstellen wat voor soort gesprek het was tussen Hitler en Goebbels. Natuurlijk schreef Goebbels niet in zijn dagboek: "De Führer noemde me een stomme idioot voor wat ik de vorige avond was begonnen" – dat was niet het type dagboek dat hij erop na hield. In plaats daarvan schreef hij dat hij bij de Führer moest komen. Daarna vaardigde hij een order uit waarin hij de onmiddellijke stop van alle anti-joodse akties beval.

Hitler was zo verbolgen over de onlusten, dat hij iedereen verbood daarover in zijn aanwezigheid te spreken. Goebbels klaagde dat hij nu deze zaak aan het Duitse volk en de wereld moest uitleggen en niet wist welke geloofwaardige verklaring hij ervoor moest geven.[513]
De verklaring die hij op de ochtend van de 10^{e} november gaf was dan ook niet geloofwaardig voor het Duitse publiek.

Er zijn aanwijzingen dat een deel van de nazi-top (Hitler, Himmler, Goering, Heydrich) tevoren *niet* op de hoogte was van de werkelijke aard van de ongeregeldheden. Direct na de berichten daarover namen zij maatregelen om verdere escalatie *tegen te gaan*.[514]

Tijdens de Neurenberger processen kwam vast te staan dat een telegram van Heydrich aan de Politiebureau's waarin hij opdracht zou hebben gegeven ongeregeldheden te beginnen, *vervalst* was. Dit bewijst ondubbelzinnig dat er toen al krachten aan het werk waren die in strijd met de waarheid de Kristallnacht willen positioneren als een doelbewuste actie van de SS tegen de Duitse joden. De SS werd in Neurenberg echter vrijgesproken van betrokkenheid bij de Kristallnacht.

In naoorlogse documentatie is propagandaminister Goebbels daarom de kwade genius achter de onlusten. Bij het uitbreken was hij met Hitler, Goering, Heydrich, Wolff en andere nazi-kopstukken in München op een 'Kameraadschapsavond' naar aanleiding van de vijftiende verjaardag van de Münchense Hitlerputsch.
Volgens andere intimi en ooggetuigen ontstak Goebbels echter zodra hij van de ernstige ongeregeldheden hoorde niettemin in grote woede. Hij zou letterlijk hebben gezegd:

"Dit is straatschenderij. Zóóó kan men het jodenprobleem in geen geval oplossen. Zo niet, zo maak je ze tot martelaren. – En dan? – Voor de hele wereld hebben we ons geblameerd.... En ik? Ik moet de gevolgen van die hele onzin met propaganda weer gladstrijken. Dat is onmogelijk. We worden ongeloofwaardig als we dit soort dingen doen, begrijp je? ... Ze hebben me de grond onder de voeten weggehaald. Belachelijk hebben ze me gemaakt. We hadden de vijandige propaganda geen grotere dienst kunnen bewijzen."

Hitler en Goebbels overlegden kort, waarop Hitler de bijeenkomst verliet. Goebbels meldde vervolgens aan de aanwezige nazileiders dat "Hitler erop stond dat dergelijke demonstraties door de partij noch moesten worden voorbereid, noch georganiseerd".[515]

Hij waarschuwde dat Partij en SA zich in geen geval met de onlusten mochten inlaten en die met alle middelen moesten verhinderen. Zijn waarschuwing werd door SA Stafchef Lutze doorgegeven aan de leiding van de SA en de rest van de nazi-hiërarchie.

Ook Heydrich toonde zich verrast door de onlusten. Toen hij Himmler om instructies vroeg, kreeg hij te horen dat overeenkomstig een Führerbevel de SS zich afzijdig diende te houden en de Gestapo zich moest beperken tot het beschermen van joodse eigendommen.[516]

's Nachts om 02.56 uur ging van het Bureau van de Plaatsvervangend Führer, Hess, een telegram uit dat 's ochtends schriftelijk werd herhaald:

Staf van de Plaatsvervangend Führer

München, 10 november 1938
Aan alle Gauleiders ter onmiddellijke uitvoering.

Anordnung 174/38

Op uitdrukkelijk Bevel van de allerhoogste leiding (Führer) *mogen brandstichtingen van joodse zaken en andere eigendommen in geen enkel geval en in geen enkele omstandigheid plaatsvinden.* [517]

Als de onlusten door de hoogste leiding zouden zijn georganiseerd, zouden ze propagandistisch zijn uitgebuit. Daarvan niets: geen triomfalisme, geen 'trots', geen lof voor plegers, alleen afkeuring en veroordeling.

Voor de nazi-top waren orde en rust in het land van strategisch belang. Dat zagen zij als het visitekaartje voor het regime in binnen- en buitenland. Moedwillig aanstichten van ernstige onlusten paste daarin niet.

De door sommigen gebezigde term 'Rijks'Kristallnacht, als zijnde een door de staat georganiseerde pogrom, wordt noch door de aanloop, noch door de afwikkeling ondersteund.

Twee dagen na de Kristallnacht, op 12 november, werden de vernielingen tijdens een bijeenkomst in aanwezigheid van Heydrich, Goebbels en Göring veroordeeld. Opgemerkt werd o.a. dat talloze winkels en magazijnen met schaarse goederen waren geplunderd en beschadigd en dat de Duitse bevolking daarvan de dupe was geworden.

De aanwijzingen over aanstichten van de anti-joodse onlusten zijn tegenstrijdig: van een uit de hand gelopen door Goebbels georchestreerde actie, een door de SA opgezette raid, tot een actie van anti-nazi-provocateurs. Voor dit geval wordt de LICRA genoemd, destijds een Mossad-achtige terreurgroep, die op haar manier de tegen Duitsland verklaarde Oorlog steunde. Het laatste wat het Duitse bewind wilde, was het door de kort tevoren geslaagde Olympische Spelen opgebouwde internationale prestige in gevaar brengen. LICRA dacht daar natuurlijk anders over. Met de *Kristallnacht* werd dat prestige in één klap teniet gedaan.

Sommigen beschuldigen LICRA-informanten binnen de SA achter deze actie te hebben gezeten. Echter, bewijzen zijn er niet. Een aanwijzing is wellicht het antwoord op de vraag: *Qui Bono?*

Ironisch genoeg beleefde Herzel's vader zijn zwaarste beproeving in Polen. De uit Duitsland afkomstige joden werden over de grens door Poolse anti-semieten aangevallen en in erbarmelijke provisorische kampen gevangen gezet om hen te beletten naar Warschau te gaan.

Herzel Grynszpan overleefde de oorlog. Hij werd aan Duitsland uitgeleverd en verbleef de hele oorlog in Sachsenhausen. Goebbels wilde hem berechten, maar hoewel wordt gesteld dat Duitsland geen rechtsstaat was, slaagde hij niet, omdat de Duitse Justitie het standpunt huldigde Grynszpan niet te kunnen berechten omdat hij de Duitse nationaliteit niet had. De moordenaar emigreerde na de oorlog naar Israël.[518]

Elitair Jodendom Verklaart Duitsland Militair de Oorlog

Elitair jodendom verklaart Duitsland **militair** *de oorlog*

Al in 1933 had het elitair kapitaaljodendom Duitsland *politiek en economisch* de oorlog verklaard.[519]

Daarvoor en daarna werd de Britse bewapening koortsachtig opgevoerd. De reden werd op 30 september 1934 gegeven door de voorzitter van het Lagerhuis, Stanley Baldwin: *"Het Britse front ligt aan de Rijn!"*

Weizmann verklaarde op 8 september 1939 *ten tweede male* Duitsland de oorlog, nu *militair.* Hij zei in de *Jewish Chronicle* en *Times*:

> *"Ik herhaal met grote duidelijkheid wat ik en mijn collega's de afgelopen maanden en in het bijzonder in de laatste week hebben verklaard: dat de joden achter Groot Britannië staan en zullen vechten aan de zijde van de democratieën. Het is ons vurig verlangen om uitvoering te geven aan deze verklaringen. Wij wensen dat te doen geheel in overeenstemming met het Britse beleid en plaatsen ons, in grote en kleine zaken, onder de coördinerende leiding van Hare Majesteit's Regering. De Joodse Raad is gereed voor onmiddellijke maatregelen voor de inzet van joodse mankracht, technische deskundigheid, middelen, etc.*

Deze verklaring, één week na de Britse oorlogsverklaring, stond niet op zichzelf. Zoals Weizmann stelde, was intensief overleg gevoerd, niet alleen in zionistische kring, maar ook met de Britse regering. Die stond

ook toen onder curatele van de joods-maçonnieke elitaire macht in London-City,[520] vergelijkbaar met de VS-regeringen thans.[521] Die elite zette er toe aan Duitsland de oorlog te verklaren en alle *Duitse vredes-voorstellen* geheim te houden, c.q. moedwillig te laten stuklopen.[522]

Dat gold ook voor vredesvoorstellen van het Duitse anti-Hitler verzet, tot frustratie van de laatsten.[523]

Weizmann's oproep aan het jodendom om Duitsland militair te vernietigen, maakte de Duitse joden tot vijanden in hun eigen land. Zij werden aangespoord niet Duitsland te dienen, maar te ondermijnen. Die opdracht bleek rampzalig voor het lot van de joden onder de nazi's.
De nazi's behandelden de joden als potentiële binnenlandse vijanden met contacten en helpers over de hele wereld. Hitler was getraumatiseerd door de rol die joden eerder speelden bij het veroorzaken van de chaos en communistische agitatie tijdens en na de Eerste Wereldoorlog. Zoals bijna overal gebruikelijk bij het uitbreken van een oorlog, worden groepen politieke tegenstanders en binnenlandse sympathisanten met de vijand – en zij die als zodanig worden beschouwd – preventief in hechtenis genomen. Dat gebeurde in Engeland in 1939 met Duitsers en nationaalsocialisten, in Nederland in de meidagen van 1940, en na Pearl Harbor in de USA met 140.000 burgers van Japanse afkomst. Hitler deed dit – en meer – met de joden.

Kamp in de VS voor geïnterneerde burgers van Japanse afkomst.

Het Huiveringwekkend Bedrog van WO II

Sinds WO II is de wereld bedrogen over het werkelijke doel van die oorlog, de motieven, de mogelijkheden vrede met Duitsland te sluiten en de gevolgen daarvan voor de Westeuropese volkeren, in het bijzonder de West-Europese joden.

De drie hoofdpunten van dit Geallieerd Bedrog werden pas lang na de oorlog duidelijk:

1. Het ***vooropgezette*** Brits-Franse doel Duitsland de oorlog te verklaren.

2. De ***onwil*** in welke vorm dan ook met Duitsland tot vrede te komen.

3. Het doel Duitsland als natie – met of zonder Hitler – te ***vernietigen.***

Met *bedrog* wordt bedoeld misleiding van de eigen bevolking. Zij die de oorlog wensten, verklaarden en tot het uiterste voortzetten, wisten zich verzekerd van de medewerking van het internationale kapitaal en de massamedia, die het demonische beeld van de vijand samen met de eigen 'edele' motieven moest verspreiden. Tegenstanders van de oorlog en onafhankelijke media en/of partijen werden afgeschilderd als Vijfde Colonne en staatsgevaarlijk en speelden bij de vorming van de publieke opinie geen rol. De oorlog met haar eigen dynamiek, deed de rest.

Eerder was de *Eerste* Wereldoorlog door Duitsland's vijanden – Engeland, Frankrijk en Rusland – om uiteenlopende redenen gewenst en in het geheim voorbereid. Ook daarvan was het doel geweest: *de vernietiging van Duitsland.*[524]

Na Versailles, 'de vrede die aan alle Vrede een eind maakte', waren de Duitse en Oostenrijkse Monarchieën vernietigd, Duitsland gedecimeerd en opgedeeld over nieuw gevormde staten als Polen en Tsjechoslowakije, de Duitse industrieën en grondstoffenreserves onteigend, het leger opgeheven en het restant van het land ondraaglijke herstelbetalingen opgelegd voor de eerstkomende zeventig jaar.

Doel van de Westerse Duitslandpolitiek tot aan WO II was handhaving van de dictaten van Versailles, de kapitaalslavernij en voortzetting van de vernietigingsoorlog tegen Duitsland met andere middelen.

Engelands premier Lloyd George wist wie in Versailles verantwoordelijk waren voor Duitslands vernedering en plundering: *"De internationale bankiers, die staatslieden, politici, journalisten en juristen opzijschoven en orders decreteerden met de heerszucht van absolute monarchen".*

Zij creëerden chaos en ellende en indirect ook Hitler met zijn NSDAP.

Hitler herstelde Duitsland na 1933 in korte tijd van een bankroet en verpauperd wingewest tot een welvarend land met volledige werkgelegenheid, een indrukwekkende economische groei met in de wereld ongekende sociale en infrastructurele verworvenheden.

Hij deed dat zonder leningen, geld of goud, maar grondvestte de opbouw op de werkkracht, de ijver en het talent van het Duitse volk.

Een doorn in het oog van hen, die hun macht aan goud, geld en rente ontleenden en Duitsland daarvoor als een bedreiging beschouwden.

Oorlog moest er ook om een andere reden komen: het Westerse casino-kapitalisme verkeerde – in tegenstelling tot nazi-Duitsland dat economisch en sociaal opbloeide als nooit tevoren – sinds 1929 in de zwaarste crisis ooit. Zoals altijd in dergelijke wanhopige omstandigheden, moest een nieuwe oorlog de aandacht afleiden en de *kapitaaleconomie* redden.

De 'Tweede Wereldoorlog' was echter niet een 'gewone' door kapitaalmonopolisten veroorzaakte oorlog, zoals de Japans-Russische oorlog en de Eerste Wereldoorlog, bedoeld om het kapitaalmonopolisme verder te versterken en de imperialistische invloed op weg naar wereldheerschappij te bevorderen. De Tweede Wereldoorlog werd begonnen omdat de resultaten van die Eerste Wereldoorlog door de komst van Hitler, een formidabele en succesvolle tegenstander, teniet dreigden te gaan en – belangrijker nog – de dreiging inhield van opheffing van het kapitaalmonopolie zelf.

Het waren dan ook internationale joodse kapitaalmonopolisten, paladijnen van het Rothschild imperium als Untermeyer, Jabotinsky, Morgenthau, Baruch, Lecache, Weizmann, Vansittart, enz., die aanzetten tot de vernietiging van het uit het moeras opklimmende Duitsland,[525] en daarom al in 1933 een *internationale* handelsboycot tegen dat land organiseerden. Een economische boycot is niet anders dan een Oorlogsverklaring. Op dat moment was van anti-joodse incidenten of maatregelen in Duitsland nauwelijks sprake. Die kwamen pas op gang na de subversieve acties van het internationale monopoliekapitaal na 1933.

Oorlogen ontstaan niet van de ene dag op de andere: daar gaan altijd jarenlange voorbereidingen aan vooraf. WW II begon dan ook niet in 1939 met de Duitse inval in Polen, maar met de internationale joodse boycot tegen Duitsland.

Het was geen oorlog van de ene imperialistische macht tegen een andere. Hitler stond *niet* voor kapitaal en imperialisme, hij verrijkte zichzelf noch zijn medestanders. Integendeel, hij stond alleen voor het Duitse ***Volk.***

Vansittart, een onzichtbare, maar extreem invloedrijke kapitaaljood en oorlogsstoker in de coulissen van London City,[526] 'adviseur' van het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken en stuurman achter de halfjoodse filosemitische Churchill, zei in 1933: *"Als Hitler faalt, is het Bolsjewisme zijn opvolger; als hij slaagt, krijgt hij binnen vijf jaar een Europese oorlog"*.[527] En, Hitler slaagde. Vanaf de Brits-Franse Oorlogsverklaring tot november 1940 waren er maar liefst *24 Duitse vredesvoorstellen* via verschillende kanalen, inclusief het Vaticaan, die echter alle categorisch werden afgewezen, zonder dat er van de andere zijde ook maar één tegenover werd gesteld. Waar de Tweede Wereldoorlog *in werkelijkheid*

over ging, naast vernietiging van Duitsland, bleek uit één van de voorwaarden die de Britse kapitaalmonopolisten al kort na het begin van de oorlog bij een Duits vredesvoorstel stelden: ***terugkeer naar de Gouden Standaard!***

De invloed van het elitair-joodse monopoliekapitaal was dus evident. Vansittart liet in augustus 1940 ook een bemiddelingsaanbod van de Zweedse koning stuklopen.

Karl von Wiegand schreef op 23 april 1944 in de *Chicago Herald American: "In april 1939 (vier maanden voor het uitbreken van de oorlog) ontbood ambassadeur William C. Bullitt, die ik al twintig jaar kende, mij op de Amerikaanse Ambassade in Parijs. De Ambassadeur vertelde mij dat tot oorlog was besloten. Hij zei niet, en ik vroeg niet, door wie. Hij liet me het concluderen. ... Toen ik zei dat uiteindelijk Duitsland in de armen van de Sovjet-Unie en het Bolsjewisme gedreven zou worden, antwoordde de Ambassadeur: "Wat zou dat? Er zullen als de oorlog voorbij is niet genoeg Duitsers over zijn om te bolsjewiseren.*[528]

James Forrestal, US minister van Marine, later van Defensie, op 27 december 1945 in zijn Dagboek: *"Speelde golf met Joe Kennedy* (Amerikaans ambassadeur in Londen en vader van president Kennedy). *"Die zei dat Chamberlain had gezegd dat Amerika en het wereldjodendom Engeland in de Tweede Wereldoorlog hebben gedwongen"*.[529]

Churchill, eveneens kort na de oorlog, in maart, 1946: *De oorlog was niet vooreerst om het Fascisme in Duitsland uit te schakelen, maar om de Duitse handelsmarkten in handen te krijgen"*.[530]

Dat de oorlog *<u>niet</u>* primair tegen 'de nazi's' was gericht maar een voortzetting was van de in 1914 begonnen Tweede Dertigjarige vernietigingsoorlog tegen Duitsland, blijkt uit wat Vansittart in 1939 zei toen de oorlog was verklaard: *"De vijand is het Duitse Rijk, en niet zozeer het Nazisme; zij die dat niet begrepen hebben, hebben überhaupt niets begrepen…"*.[531]
Churchill schreef *letterlijk* over de 'Dertigjarige Oorlog' tegen Duitsland in de correspondentie tussen hemzelf, Roosevelt en Stalin van 27 januari 1944: *"Ik beschouw deze oorlog [1939-1945] tegen Duitse agressie als een Dertigjarige Oorlog vanaf 1914"*.[532] Dit bewijst de leugens van "een oorlog tegen het fascisme".

De op goud en geld gebaseerde macht van het kapitaalmonopolie en de daarmee verbonden macht over vrijwel alle naties van de wereld, werd door het nieuwe Duitsland afgewezen. Daardoor was Duitsland op slag niet meer onderworpen aan hun macht, maar had een precedent geschapen dat zich als een olievlek zou kunnen uitbreiden.

Door Duitsland te verliezen verloor het Jodendom ook een gebied waar zij macht hadden gehad. Daarom was het vastbesloten dit te heroveren".[533]

Direct na de nieuwe oorlogsverklaring schreef het Nederlands *Nieuw Israëlitisch Weekblad* op 13 september 1939:

"Miljoenen Joden in Amerika, Engeland, Frankrijk, Noord- en Zuid-Afrika en niet te vergeten in Palestina, zijn vastbesloten de vernietigingsoorlog tegen Duitsland tot het einde te voeren". [534]

Het stond er letterlijk: ***"… de vernietigingsoorlog tegen Duitsland tot het einde te voeren."*** Dat was het doel. Daarom werd een *locaal conflict* over – zoals thans alle historici erkennen – redelijke Duitse eisen over de zgn. Poolse Corridor en behandeling van Volksduitsers in Gdansk, aangegrepen om de vernietigingsoorlog tegen Duitsland te beginnen. Ironisch is, dat het Duitsland was dat in 1916 de Polen, die lang onder Russische heerschappij hadden geleefd, genereus soevereiniteit verleenden, terwijl de Brits-Franse oorlogsverklaring uiteindelijk tot resultaat had dat Polen opnieuw onder (nu communistisch) Russische heerschappij kwam. De gewilde vernietigingsoorlog tegen Duitsland leidde er ook toe dat de latere Duitse vredesvoorstellen alle abrupt werden afgewezen en tot op vandaag voor het publiek worden verzwegen.[535] Daarom werd de oorlog 5 jaar lang voortgezet, jodenvervolging of niet. Daarom werd Rudolf Hess, of zoals sommigen hem noemen, de *'Prisoner of Peace'* als vredesbemiddelaar tegen alle internationale gebruiken en verdragen in 'krankzinnig' verklaard en *levenslang* in eenzame opsluiting gehouden en pleegde hij op 93-jarige leeftijd 'zelfmoord'(!) Hess had *geen andere misdaad gepleegd dan tegen de wil van de Britten vrede voor te stellen. Duitsland moest vernietigd worden.* Daarom werd later in de oorlog *onvoorwaardelijke overgave* van Duitsland geëist. Daarom sprak Hitler in 1939 'profetisch' over *'vernietiging van de joden als zij de wereld opnieuw in een Wereldoorlog zouden storten.' Duitsland moest vernietigd worden.* Dat ook de Europese joden tot de slachtoffers zouden behoren, kon iedereen voorzien.

Bij de vernietiging van Duitsland, nazi's of geen nazi's, paste geen vrede en geen vredesvoorstellen. Niet alleen heeft het publiek in het Westen daarom van de Duitse (en Japanse! [536]) vredespogingen *nooit* iets te horen gekregen, veelzeggend is ook dat van Geallieerde zijde in zes verschrikkelijke oorlogsjaren ***niet één enkel vredesvoorstel*** is uitgegaan.

De laatste vier bezettingsjaren van West-Europa en de door de nazi's uitgevoerde misdadige deportatie van West-Europese joden naar het Oosten, *zouden niet hebben plaatsgevonden* als de Britse regering de door de Duitsers in 1941 aangeboden *Pax status quo ante,* dat wil zeggen, vrede waarbij de politieke en geografische situatie van vóór het begin van de oorlog werden hersteld, had aanvaard, of daarover had willen onderhandelen. Dat geeft aan wie de oorlog wilden.

Het vredesaanbod werd door de tweede man na Hitler in persoon, Hess, gedaan op 10 mei 1941. De Britse afwijzing en geheimhouding hadden niets met Hitler of nazisme te maken, zoals uit de hierna genoemde feiten duidelijk wordt, maar lag in de lijn van eenzelfde afwijzing in 1916 in WO I: ook toen waren het internationale zionisten die aandrongen op voortzetting van de oorlog, het involveren van de neutrale USA in de

oorlog en de door hen geëiste beloning, de Stichtingsakte voor de joodse staat in de vorm van de Balfour-Verklaring.

Net als toen ging het om *vernietiging van Duitsland.* Hitler en zijn nazisme waren gunstige factoren voor de publieke verkoop van die oorlog.[537]

Ook het Duitse verzet tegen Hitler toonde zich ontzet, toen ze merkten dat een Duitsland zonder Hitler geen enkel verschil maakte. Prominent lid van de zgn. 'Bekennenden Kirche', de bij de Stauffenberg-aanslag betrokken Eugen Gerstenmaier, later van 1954-'69 Bundestagpresident, zei in de *Frankfurter Allgemeine Zeitung*: "Wat wij in het Duitse verzet tijdens de oorlog niet begrepen, leerden we achteraf: dat het uiteindelijk niet tegen Hitler ging, maar tegen Duitsland. Het mislukken van de toenadering van het verzet was geen toeval. Het was een Noodlot waar wij voor en na de aanslag op Hitler machteloos tegenover stonden".[538]
Veel Britten bevestigden dit, in de eerste plaats de zgn. *'Balance of Power'* groep rond Churchill en Vansittart. Die stelde na de machtsovername door Churchill in 1940 duidelijk dat *Duitsland* moest worden vernietigd, niet het Hitlerfascisme. Omdat de Britse regering niets wilde weten van Duitse vredesvoorstellen, werd daaraan toegevoegd: *"Wij hebben meer dan genoeg van lieden als Dahlerus, Goerdeler, Weißauer en consorten"*.[539]

Zelden kreeg het Duitse verzet enige motivering bij afwijzingen. Brits Labour afgevaardigde Emrys Hughes gaf in zijn Churchillbiografie die motivering aan. Volgens hem kreeg een afgevaardigde van het Duitse verzet tijdens de oorlog van Britse zijde ten antwoord: *"U moet weten dat deze oorlog niet tegen Hitler of het nationaal-socialisme gaat, maar tegen de kracht van Duitsland, die we voor eens en voor altijd teniet willen doen, of ze nu in handen ligt van Hitler of een Jezuïetenpater"*.[540]

Vansittart: *"Naar mijn mening is het een illusie verschil te maken tussen Rechts Duitsland, het Centrum of Links, of tussen Duitse Katholieken of Protestanten, of tussen Duitse arbeiders of kapitalisten. Zij zijn allen gelijk en de enige hoop voor een vreedzaam Europa is een vernietigende gewelddadige militaire nederlaag, gevolgd door generatielange heropvoeding onder de Verenigde Naties*.[541]
Dat is precies wat na de Duitse nederlaag begon en nog altijd aan de gang is.
Toen in 1989 de Duitse hereniging naderde, gaf de *Sunday Correspondent als* commentaar: *"Wij moeten thans eerlijk zijn over het Duitse vraagstuk, hoe onaangenaam dat ook voor de Duitsers, onze internationale partners en ons zelf ook moge zijn. De kwestie blijft in essentie dezelfde. Niet hoe wij verhinderen dat Duitse tanks over de Oder of de Marne rollen, maar hoe Europa omgaat met een land wiens potentieel, talent en efficiëncy het tot een regionale supermacht maakt. Wij zijn in 1939 niet ten oorlog getrokken om Duitsland voor Hitler, de joden voor Auschwitz of Europa voor het Fascisme te redden. Zoals in 1914 zijn wij voor het niet minder edele doel de oorlog ingegaan omdat wij Duitse leiding over Europa niet konden accepteren"*.[542]

Chaim Weizmann, president van het *World Jewish Congress,* leider van de *Jewish Agency,* belangrijk regisseur in dienst van Rothschilds London City, sleutelfiguur bij het betrekken van de VS in de Eerste Wereldoorlog en later de eerste president van Israël, zei in een speech op 13 december 1942 in New York:

> *"We ontkennen niet en zijn niet bang toe te geven dat deze oorlog onze oorlog is en gevoerd wordt voor de bevrijding van het Jodendom....(!) Sterker dan alle fronten tezamen is ons front, dat van het Jodendom. Niet alleen geven wij deze oorlog onze financiële support, waarop de totale oorlogsproductie draait, maar wij zetten onze volle propagandamacht in voor de morele energie die nodig is om de oorlog gaande te houden.* [. . .]
> *De garantie voor de zege is vooral gebaseerd op verzwakking van de kracht van de vijand, hen te vernietigen in eigen land door middel van het verzet. En wij zijn de Trojaanse paarden in het fort van de vijand. Duizenden Europese joden zijn de bepalende factor voor de vernietiging van onze vijand. Daar is ons front een feit en wordt de meest waardevolle bijdrage geleverd aan de overwinning."*

Weizmann gaf hiermee precies de reden aan waarom Hitler en de nazi's de joden (*Trojaanse paarden*) in concentratiekampen onderbrachten. Hij bevestigde *ex post facto* de nazibewering dat joden voor Duitsland interne vijanden waren en dat de oorlog werd gevoerd met joods kapitaal en de door joden beheerste Westerse mediamacht.

Voor de 'bevrijding van het jodendom' waren dit echter verkeerde middelen en doelen. Als de Tweede Wereldoorlog iets bewezen heeft, is het dat de door de joodse kapitaalelite nagestreefde vernietiging van Duitsland allesbehalve heeft bijgedragen aan de bevrijding van de joden.

Dat de As Londen-New York, de drijvende Macht achter de Eerste Wereldoorlog, ook die achter deze nieuwe oorlog tegen Duitsland was, bleek uit het feit dat Roosevelt één week na de Brits-Franse oorlogsverklaring de US Marine opdracht gaf om Duitse schepen aan te vallen. De US minister van Marine merkte laconiek op, dat Amerika Duitsland de oorlog had verklaard, maar het Amerikaanse volk dat nog niet wist . . .

Nadat de *sjabbes-goy* Roosevelt Amerika de oorlog had ingelogen via achterdeur Pearl Harbour en toegenomen Duitse vredespogingen, zowel van de nazi's als van het verzet, kwamen de Geallieerden in januari 1943 op aanstichten van Stalin op de Casablanca-Conferentie met hun eis van onvoorwaardelijke overgave, doelen formulerend die voor geen enkele Duitse regering aanvaardbaar waren. Daardoor restte Duitsland nog slechts de *'Totaler Krieg'* tot de *'Endsieg'*. Onvoorwaardelijke overgave was ook in lijn met de communistische ideologie, die het industriële Duitsland en Europa al vanaf 1917 wilde inlijven, op weg naar het Wereldcommunisme. Dat daarbij ook Oost-Europa onder Sovjethegemonie kwam, was ingecalculeerd. Het ideologisch doel was hetzelfde als die van de huidige niet verkozen New World Order, onder dezelfde regie.

Stalin verwoordde zijn aanvals- en veroveringsvisie op perfecte wijze: *"Ieder voert zijn eigen systeem in, zover zijn legers hem brengen"*.[543]

Casablanca bezegelde niet alleen het lot van Duitsland, ook dat van de Europese joden en het Duitse verzet. Het zou gemakkelijk zijn geweest aan de eis voor 'onvoorwaardelijke overgave' de voorwaarde te verbinden "zo lang Hitler en het nazi-regime aan de macht zijn". In dat geval zou het Duitse verzet een belangrijke steun in de rug hebben gekregen. De Geallieerden overwogen dit niet eens, immers: *Duitsland moest vernietigd worden!* Onvoorwaardelijke overgave betekende ook dat over de joden in Duitse gevangenschap niets meer viel te onderhandelen. ***Zij werden al in januari 1943 in Casablanca door de Geallieerden en hun zionistische regisseurs opgeofferd!***

Hoewel de Britten zeiden de Tweede Wereldoorlog te zijn begonnen 'voor de vrijheid van Polen', ondernamen zij geen enkele actie om de Polen te hulp te komen, niet tegen nazi-Duitsland, *noch tegen de Sovjets,* die immers *de andere helft* van Polen innamen. Integendeel, Engeland viel in lijn met de oorlogsverklaring van het kapitaaljodendom Duitsland aan, maar verklaarde *niet* de Sovjet-Unie de oorlog en ging – de inhoud van het Molotov-Ribbentrop Pact kennend en wetend dat het Stalin was die de deling van Polen had voorgesteld – zelfs een *bondgenootschap* met Stalin aan en leverde zes jaar later in Yalta zonder slag of stoot Oost-Europa *en Polen* uit aan de grootste dictator en massamoordenaar ooit.

Dat was *logisch,* want de Engels-Poolse overeenkomst was niet in de eerste plaats een steunverklaring aan Polen – daarvoor ontbrak het de Engelsen aan wil en middelen – maar een *voorwendsel* om Duitsland de oorlog te kunnen verklaren.[544] In juli 1939 – vóór het Molotov-Ribbentrop Pact – hadden Stalin en Churchill afgesproken, dat als Duitsland Polen zou aanvallen, de Westelijke geallieerden zich alleen op Duitsland zouden richten.[545] In de zogenaamde garantieovereenkomst tussen Engeland en Polen werd dan ook alleen gesproken over 'vijandelijkheden met een *Europese* mogendheid', daarmee op voorhand de Sovjet-Unie als aanvaller uitsluitend. Het ging de Britten *niet* om steun aan Polen tegen een aanvaller, het ging hen niet om Polen, *het ging hen om oorlog tegen Duitsland. Zelfs als de Polen Duitsland zouden aanvallen, (wat destijds verre van denkbeeldig was) gold de Engelse toezegging van steun aan Polen.* Alle partijen *wisten* dat Duitsland niet blijvend kon leven met de onrechtvaardige, vernederende en gevaarlijke situatie van de Corridor en dat de Poolse regering zich daarover onredelijk en provocerend opstelde in de imperialistische illusie bij een eventuele oorlog Duitsland te kunnen verslaan en nog meer Duits grondgebied te kunnen annexeren. In juni 1939, drie maanden voor Duitsland Polen binnenviel, zei de Poolse premier Maarschalk Rydz-Smigly tot Poolse officieren: "*Polen wil oorlog met Duitsland en Duitsland zal dat niet kunnen voorkomen, ook al zou het dat willen.*" Hij liet zichzelf in vol ornaat schilderen aan het hoofd van zegevierende Poolse troepen, rijdend op een wit paard door de Brandenburger Tor . . .

Zo 'vreedzaam' als het 'onverhoeds' door Duitsland binnengevallen Polen ons altijd is afgeschilderd, was dat land bepaald niet . . .
Het had in de paar jaar van haar bestaan verscheidene aanvalsoorlogen gevoerd voor gebiedsuitbreiding in Litouwen, Tsjecho-Slowakije en waande zich na een gewonnen territoriale oorlog met de Sovjets heer en meester. Al in 1933 probeerde Polen de steun van Frankrijk te krijgen voor oorlog met Duitsland, waarvan het de illusie had die in enkele dagen te zullen winnen. Het lijdt geen twijfel meer, dat het eerste schot van WO II niet door de Duitsers, maar door de Polen is afgevuurd.[546] Dat, na eerdere provocaties als onderdrukking en ernstige discriminatie van haar Duitse minderheid, (50.000 Duitsers bevonden zich in Poolse gevangenschap en tot augustus 1939 waren 76.000 Duitsers Polen ontvlucht), het beschieten van Duitse passagiersvliegtuigen, grensoverschrijdingen en machinaties om Poolse joden *in Duitsland* hun staatsburgerschap te ontnemen, zodat ze niet naar Polen konden terugkeren.[547]

De Poolse leider Rydz Smigly liet zich een half jaar voor Hitlers inval vereeuwigen als triumfator over Duitsland met de Brandenburger Tor als achtergrond . . .[548]

Danzig was met haar overweldigende meerderheid van 96% Duitsers als eeuwenoude Duitse stad in Versailles als enclave aan het Duitsvijandige Polen toegewezen en de ernstig gediscrimineerde en bedreigde bevolking daar wenste de banden met het moederland niet afgesneden te zien. De eerste oorlogsmisdaden van WW II werden dan ook uitgevoerd door

de Polen: in de eerste dagen van de oorlog werden tienduizenden Volksduitsers, ongewapende vrouwen, kinderen en anderen door Poolse gewapende bendes en militia's gruwelijk vermoord.[549]

Hitlers eerdere constructieve en genereuze voorstellen (*"de Gouden Brug"* naar Danzig),[550] de kwestie met wederzijds voordeel op te lossen, werden door de Polen – gesterkt door valse Britse 'garanties' – op beledigende wijze van de hand gewezen. Men *wist* dat het niet oplossen van de Corridorkwestie vroeg of laat tot Duits militair ingrijpen zou leiden en dat was waarop de Polen, Britten en Stalin wachtten. Onopgehelderd is gebleven waarom in 1939, toen Duitsland en Polen dicht bij een overeenkomst over de Corridorkwestie waren, Polen plotseling *en zonder opgave van redenen* de onderhandelingen afbrak. De laatste poging van Von Ribbentrop, op 31 augustus 1939 staat bekend als *"het Ultra-korte Onderhoud"*.[551] Hij ontving de Poolse gezant Lipski om te onderhandelen en begon met de vraag: *"Heeft u onderhandelingsvolmacht van uw Regering?"* Het antwoord van Lipski was: *"Nee"*. Daarmee waren de 'onderhandelingen' beëindigd. De Polen *wilden* oorlog tegen Duitsland omdat zij in de waan verkeerden die binnen enkele dagen te kunnen winnen en de verzekering van de Britten op zak hadden dat zij bij een oorlog volle Britse steun zouden krijgen: *"te land, ter zee en in de lucht"*.

Als Hitler oorlog met Polen wenste, zou hij al eerder het *volledige* Duitse grondgebied rond Gdansk hebben opgeëist en niet een redelijke en voor Polen acceptabele oplossing van de Corridorkwestie hebben voorgesteld.

Voor de Britten was Polen de *laatste kans* om Duitsland de oorlog te verklaren, omdat Hitler *meermalen*, ook nog in zijn Rijksdagrede van 1 september 1939, verzekerde dat voor hem de Westelijke grenzen van Duitsland definitief vastlagen.[552] Pas na de Brits-Franse oorlogsverklaring brachten de oorlogsomstandigheden daarin verandering.

Engeland verklaarde de oorlog zonder te zijn bedreigd of aangevallen en zonder dat Duitsland een gevaar was voor de Engelse nationale veiligheid. Integendeel, Hitler had geen territoriale claims op Engeland of Frankrijk, maar wilde samenwerken. Schreef Hitler in *Mein Kampf* niet zelf: *"Geen offer is te groot om de vriendschap met Engeland te winnen"*?
Hitler *wilde* geen oorlog tegen Engeland, Frankrijk en Amerika, die hij als broedervolkeren zag, noch tegen welk ander Westers land, laat staan een Wereldoorlog.[553] Elke derde Amerikaan was van Duitse afkomst en de helft van de Engelsen van Duitse bloede. Veelbetekenend is dat Hitler midden 1935 als *bewijs* dat hij Engeland niet wilde aanvallen, de Engels-Duitse Marine Overeenkomst was aangegaan, waarin o.m. was vastgelegd dat de omvang van de Duitse oorlogsvloot niet groter zou worden dan 35% van de Britse, ondanks dat de Duitse industrie uitstekend in staat was deze verder uit te breiden. Door de Duitsers werd dit gezien als een eerste stap voor een door hen gewenste Duits-Engelse Alliantie.

Na de oorlogsverklaring opende niet Duitsland de militaire vijandigheden, maar Engeland en Frankrijk. Al op 5 september 1939 bombardeerde Engeland Wilhelmshafen en Cuxhafen. Nog vóór Duitsland één Engelse stad bombardeerde, verwoestten de Britten delen van Berlijn.

Hitler's tolk, Paul Schmidt, zei later, dat toen de *Britse* oorlogsverklaring in het Bureau van de Führer was bezorgd, er een doodse stilte van enkele minuten viel, waarna Hitler aan Von Ribbentrop vroeg: *"Wat nu?"* [554]

En, in 1945, enkele uren voor zijn zelfmoord schreef Hitler:

> *"Het is onwaar dat ik of iemand anders in Duitsland oorlog wilde in 1939. Die werd uitsluitend gewild en geprovoceerd door internationale staatslieden van joodse oorsprong of optredend voor joodse belangen. (…) Ook heb ik nooit gewenst dat er na de verschrikkelijke Wereldoorlog ooit een Tweede tegen Engeland of Amerika zou komen"*.[555]

Hoe juist dit was, kan men lezen in het boek van historicus Martin Allen '*Het Hitler-Hess bedrog. Het best bewaarde geheim van WO II*' (2003).[556]

Het boek documenteert de wanhopige pogingen van de nazi's om een vroege vrede op voor het Westen genereuze en eervolle wijze tot stand te brengen. ***Meer dan 50 Duitse vredesvoorstellen,***[557] waaronder die van Hitler persoonlijk, werden door Britse oorlogsdrijvers afgewezen, verdonkeremaand en voor het publiek verborgen. Slechts onder één voorwaarde toonden de 'Britten' bereidheid te onderhandelen: als Duitsland zou terugkeren tot de 'Gouden Standaard'.[558] Zelfs 65 jaar na de oorlog, wordt alles daarover wat niet is vernietigd, streng geheim gehouden. Gevreesd wordt dat openbaarmaking ook nu nog tot opschudding kan leiden.

Door dit verborgen te houden leefde ik decennialang in de waan dat die stupide en oorlogszuchtige Hitler *'nooit'* ook maar één keer getracht zou hebben tot vrede te komen. Dat beschouwde ik toen als een typisch Hitleriaanse misdaad. Nu is duidelijk, dat *wij* zijn *bedrogen* over wie *werkelijk* verantwoordelijk waren voor die vernietigende oorlog en de voortzetting ervan: *Churchill en zijn regisseurs op de as London City-New York.*

Churchill zei voor de Britse radio, in november 1939, enkele dagen nadat België en Nederland een bemiddelingsvoorstel hadden gedaan:

"Deze oorlog is een Britse oorlog en het doel is de vernietiging van Duitsland".[559]

Waren de Britten ingegaan op de serieuze Duitse vredesvoorstellen, in het bijzonder die van Hess, dan zouden *alle bezette Westeuropese landen* al in 1941 hun oude status hebben teruggekregen, inclusief de terugkeer van hun regeringen, de Koningin, etc. Geen Anne Frank, geen Hongerwinter, enz. in Nederland. Ook geen *waanzinverhalen* meer over een "Germaans Wereldrijk, enz. De jodenvervolging en deportaties in West-Europa zouden niet hebben plaatsgevonden, het oorlogslijden van Westeuropese bevolkingen was voorkomen, evenals de vernietiging van Duitsland. Churchill zomer 1943 op de vraag of de Britten de Duitsers vredesvoorstellen zouden doen: *"Hemel nee, ze zouden die direct accepteren"*.[560]

Hess' zoon, Wolf Rüdiger, schreef in *The Life and Death of My Father, Rudolf Hess,* over vijf redenen waarom Hitler op de hoogte was van zijn plan met vredesvoorstellen naar Engeland te vliegen:

Ten eerste: Enkele dagen voor zijn vertrek naar Engeland had mijn vader een vier uur durende ontmoeting met Hitler. Bekend is dat de twee op verschillende momenten met stemverheffing spraken en toen het gesprek beëindigd was, Hitler Hess naar de voorkamer begeleidde, zijn arm over zijn plaatsvervangers schouder legde en zei: "Hess, je bent echt koppig."

(Hitler kende de beweegredenen van de Brits-joodse machtselite en besefte dat zij *onder geen enkele voorwaarde* de oorlog wilden opgeven. Waarschijnlijk trachtte hij de optimistische en naïeve Hess voor zijn eigen bestwil tegen zichzelf te beschermen. Gebleken is dat hij daarin gelijk had.)

Ten tweede: De relatie tussen Hitler en Hess was zo nauw dat men ervan mag uitgaan dat hij nooit in het midden van de oorlog zo'n belangrijke stap zou hebben gezet zonder Hitler te informeren.

Ten derde: Hoewel Hess' adjudanten na de vredesmissie werden gearresteerd, intervenieerde Hitler ter bescherming van Hess' familie. Hij zag erop toe dat Hess' vrouw pensioen kreeg en zond een persoonlijk condoleancetelegram toen in oktober 1941 Hess' moeder overleed.

Ten vierde: Onder de documenten die de Britse autoriteiten in juni 1992 vrijgaven, bevonden zich twee afscheidsbrieven die mijn vader op 14 juni 1941, de dag voor hij in Mytchett Place probeerde zelfmoord te plegen, had geschreven, begrijpend dat zijn vredesmissie definitief mislukt was. Een ervan was bestemd voor Hitler en de ander voor zijn familie. Beide bevestigen duidelijk zijn vertrouwelijke verbondenheid met Hitler. Als hij zijn mislukte missie zonder voorkennis van Hitler had ondernomen, zou die vertrouwensband niet meer hebben bestaan.

Ten vijfde: Gauleiter Ernst Bohle, vertrouweling van Hess en hooggeplaatst functionaris die mijn vader hielp met de vertaling van documenten naar het Engels, bleef er tot zijn dood van overtuigd dat alles met Hitlers voorkennis en instemming was ondernomen.

Overigens blijkt uit deze vijf *indirecte* aanwijzingen dat Hess' zoon in de 46 jaar dat z'n vader eenzaam zat opgesloten, niet één keer in staat is gesteld hem daarover zelf rechtstreeks iets te vragen.

Een recent in Moskou opgedoken argument voor Hitler's toestemming is afkomstig van de naaste medewerker van Hess, Karlheinz Pintsch. Die was aanwezig toen Hitler een brief van Hess over zijn voorgenomen missie las, waarbij hij hardop citeerde: *". . . en mocht dit project . . . in een mislukking eindigen . . . dan is het voor u altijd mogelijk elke verantwoordelijkheid te ontkennen. Zeg simpelweg dat ik niet goed bij mijn verstand ben"*.[561] En dat was precies wat Hitler en Churchill deden.

De Duitse vredesvoorstellen bewijzen tevens dat zogenaamde plannen van Hitler om 'heel Europa' (en volgens sommigen 'heel de Wereld') te veroveren, pure oorlogspropaganda waren en zijn.
In ruil voor vrede zou Hitler alle door hem bezette West-Europese landen, nodig voor de verdediging van Duitsland tijdens de oorlog, hebben verlaten. Dat was ook de reden dat Hitler geen grote festiviteiten wenste na de 'Blitzkrieg' waarbij hij Noorwegen, Denemarken, Nederland, België, Luxemburg en Frankrijk veroverde. Hij gaf slechts één keer blijk van bescheiden triomfalisme toen hij de plaats uitkoos waar de Fransen hun overgave moesten tekenen: dezelfde spoorwegwagon waarin de Duitsers eerder de Wapenstilstand die tot het vernederende Versailles dictaat leidde tekenden.
Hij hield er toen nog rekening mee vrede te zullen sluiten en deze landen dus hun zelfstandigheid zouden herkrijgen.

Men begint zich tegen de achtergrond van de hardnekkige, botte en beledigende afwijzingen van de Duitse vredesinitiatieven af te vragen of de jodendeportaties uit West-Europa Hitler's antwoord waren op de herhaalde weigering van de Brits-joodse machtselite om tot vrede te komen. Had Hitler immers niet verklaard:

> *"Voor het forum van de Rijksdag voorspelde ik het jodendom dat, als een oorlog onontkoombaar zou zijn, de joden uit Europa zouden verdwijnen. Dat ras van criminelen heeft de twee miljoen doden van de Eerste Wereldoorlog op haar geweten, en nu alweer honderdduizenden. Laat niemand mij vertellen dat wij hen niet in de Russische moerasgebieden kunnen neerzetten. Wie maakt zich zorgen over onze soldaten?*

De joodse kapitaalelite in het Westen wist dat. Weizmann sprak zelfs openlijk over de joden in Europa als een Vijfde Colonne. Die elite torpedeerde alle Duitse vredespogingen, waardoor zij een zware medeverantwoordelijkheid dragen voor het lot van de West-Europese joden tijdens de voortzetting van deze verschrikkelijke oorlog.

STALIN WIL EN KRIJGT OORLOG: HET COMMUNISME TRIOMFEERT

Qui bono?

Niet Adolf Hitler, maar Josef Stalin was de effectieve *aanstichter* van de Tweede Wereldoorlog en de *Dies Nefastus* was niet 1 september 1939, maar twee weken eerder, 19 augustus 1939.[562] Op die dag ontvouwde Stalin voor het Politbureau in Moskou zijn initiatief om een Niet-aanvalsdrag met Duitsland te sluiten met een geheime clausule.
Hij *wist* dat Engeland en Frankrijk erop uit waren Duitsland te vernietigen en de Sovjet Unie daarvoor de kastanjes uit het vuur wilden laten halen.[563] Hij wist ook dat Hitler Polen niet zou aanvallen met aan beide kanten machtige vijanden. Stalin *wilde* een grote oorlog in Europa om *op het juiste moment,* als beide partijen zich hadden uitgeput, aan die oorlog deel te nemen en de door hem nagestreefde uitbreiding van het Sovjet-

communisme naar West-Europa – op ideologische gronden onbereikbaar gebleken – militair te realiseren.
Stalin – en Hitler – wist dat er een Russisch-Duitse oorlog zou komen en wilde die beginnen als Duitsland in het nadeel was en Rusland gereed.
Een vredesverdrag met Hitler zou Rusland *voorlopig* nog buiten de oorlog houden maar Hitler Polen doen invallen, waarop Engeland en Frankrijk Duitsland de oorlog zouden verklaren. Dat was waarop Stalin rekende. De Britse oorlogsverklaring tegen Duitsland zou er alleen komen als Duitsland en de Sovjet-Unie *niet gelijktijdig* Polen binnenvielen. Daarom viel Stalin pas twee weken ***na*** Duitsland Polen binnen. Op 3 september was er in Stalin's dacha dan ook een feestelijke stemming geweest. Stalin's latere inval in Polen had *imperialistische* motieven; er was daar geen sprake van belangen à la Danzig en de corridor. Het feest voor Stalin zou nog groter worden toen hij 6 weken later, op 15 oktober 1939 de overeenkomst tot gezamenlijke vernietiging van Duitsland met Churchill tekende.

Hitler had door de onredelijke opstelling van het door Engelse 'garanties' verblinde Polen voor de oplossing van de ingesloten Duitse stad Danzig en de Corridorkwestie geen andere keus dan Polen militair te dwingen en *moest* daarom akkoord gaan met het geheime gedeelte van het berucht geworden Molotov-Ribbentrop Pact, dat o.m. bepaalde dat het Oostelijk deel van Polen, Finland en de Baltische Staten binnen de invloedssfeer van de Sovjet Unie kwamen. Het initiatief voor dat beruchte Pact kwam echter ***niet*** van Hitler, maar van Stalin, ook al is langer dan een halve eeuw het tegendeel als waarheid beweerd en aanvaard.[564]
Uit historisch onderzoek in Russische archieven blijkt dat op de dag dat Stalin zijn plan voor dit verdrag ontvouwde, 19 augustus 1939, tegelijk een geheim project voor enorme uitbreiding van het Sovjetleger, de luchtmacht en de marine werd gelanceerd. Opmerkelijk, want als zojuist in een *vredes*verdrag is voorzien waarin de wederzijdse invloedssferen van Duitsland en de Sovjet-Unie zijn vastgelegd, waarom *op datzelfde moment* besluiten tot een gigantische uitbreiding van de bewapening?
Daarvoor is maar één uitleg, welke door de loop van de geschiedenis is bevestigd: Stalin wilde *voorlopig* nog buiten de door hem gewenste en aangestookte oorlog blijven, maar *op het geschikte moment* klaar zijn voor zijn voorgenomen vernietigingsoorlog tegen Duitsland.[565] Had Stalin *Njet* gezegd tegen Hitlers inval in Polen, dan was die er nooit gekomen.

Stalin wist hoe de hazen liepen. Hij wist wie verantwoordelijk waren geweest voor de val van de Tsaar en de vestiging van het Bolsjewisme, en dat waren *niet* de 'Russische arbeiders en koelakken'. Hij *wist* wie de Duitse nederlaag in WO I en de val van de Duitse Keizer hadden bewerkstelligd. Niet zo maar, was hij ondanks al zijn macht paranoïde. Hij kende de plannen voor de vernietiging van Hitler-Duitsland en wilde na Versailles deze keer zijn deel van de buit: West-Europa. Zonder het Duitse industriële potentieel zou de agrarische Sovjet-Unie nooit haar

aspiraties voor de nagestreefde 'proletarische' wereldoverheersing kunnen waarmaken; dat wist Lenin in 1917 en ook Stalin in 1939.

Het verklaart waarom het in 1941 aan de Russische Westgrens gelegerde Sovjetleger geheel op de *aanval* was uitgerust en voorbereid,[566] niet op verdediging. Ook, waarom de Duitsers in de eerste weken na de inval enorme hoeveelheden Russische militaire voorraden konden buitmaken, evenals een miljoen krijgsgevangenen. Alle Sovjettoespraken, strategieën en directieven na de zuiveringen van het Sovjet-officierencorps in 1937, waren gericht op een oorlog *'op vijandig grondgebied'.* Alles was gericht op een *aanval,* niet op de verdediging van het Moederland.[567] De datum voor de Sovjetaanval op Duitsland (Operatie 'Groza', *Thunderstorm*) was door Stalin gepland op 12 juni 1941, dus kort vóór de datum waarop Hitler Rusland aanviel. Stalin verschoof zijn datum naar 15 juli, mogelijk omdat hij op 12 mei hoorde van Hess' vredesmissie naar Engeland. Als die zou slagen, zou hij alleen staan, een mogelijkheid waarmee in zijn plannen geen rekening was gehouden.

Op een banket voor officieren in het Kremlin op 5 mei 1941 stelde Stalin dat de opbouw van de Sovjetstrijdkrachten inmiddels zo succesvol was dat ze gereed was voor de aanval. Kwalitatief en kwantitatief was het Rode Leger op dat moment superieur aan Duitsland en ook de kwaliteit van het Sovjet officierencorps achtte Stalin sterk verbeterd. Hij gaf aan dat verdediging niet het primaat van het Sovjetleger was, maar de aanval. Hij ontvouwde in grote lijnen zijn politiek-strategische plannen voor een tegen Duitsland te beginnen campagne.

Hitler doorzag Stalin's dubbele spel pas laat, in november 1940, na het beruchte bezoek van Molotov aan Berlijn. Hij was bang dat Stalin steeds nieuwe eisen zou stellen en achtte het zelfmoord te wachten tot Stalin op een voor Duitsland zwak moment zou aanvallen.[568] Dat deed hem besluiten dat een vlucht naar voren met een preventieve aanval de enige mogelijkheid was om Duitslands ondergang af te wenden.

Bekend is dat Hitler in de weken voor zijn operatie Barbarossa van start ging, slapeloze nachten had omdat hij doodsbang was dat Stalin eerder zou aanvallen. In dat geval waren Duitsland en de rest van Europa in '41 onder communistisch regime gekomen. Hij legde dat uitgebreid en glashelder uit in zijn speech op 3 oktober 1941 in Berlijn.[569]

Hoe juist zijn vrees was bleek na de Duitse inval: enorme hoeveelheden militair materieel en 3 miljoen Sovjetsoldaten, bestemd voor de *aanval* in Westelijke richting, vielen in Duitse handen. Dat Stalin pas na ruim een week het Russische volk inlichtte, kwam dan ook omdat hij die eerste dagen radeloos was, zijn *aanvalsstrategie* was waardeloos geworden en moest worden omgewerkt tot een andere, die van de *verdediging.* De totale afwezigheid daarvan was dan ook de voornaamste oorzaak van het enorme succes van het Duitse leger in de eerste maanden.

Dat naderhand *geen van de Sovjetgeneraals* door Stalin verantwoordelijk is gesteld voor het debacle van de Duitse opmars in de eerste maanden, is (behalve voor Westerse historici!) veelzeggend: zij hadden niet anders gedaan dan Stalins bevelen *een aanvalsoorlog voor te bereiden* uitgevoerd!

Al in 1938 wilde Churchill Duitsland de oorlog verklaren 'voor de onafhankelijkheid van Tsjechoslowakije', later 'voor de onafhankelijkheid van Oostenrijk'. Chamberlain weigerde beide keren. In 1939 wilde Churchill Duitsland de oorlog verklaren 'voor de vrijheid van Polen'. Chamberlain, wiens positie toen al ernstig ondermijnd was door de groep oorlogsprofiteurs achter Churchill, moest accoord gaan. Na afloop van de door Churchill c.s. gewilde Tweede Wereldoorlog bevonden – met nagenoeg alle andere Oosteuropese landen – Tsjechoslowakije en Polen zich echter onder het meest onderdrukkende en moorddadige regime ooit: Stalins communisme. 'Vrijheid en onafhankelijkheid' van Tsjechoslowakije, Oostenrijk, Polen en heel Oost-Europa bestond na 1945 niet meer.

Churchill gaf vier redenen waarmee hij de oorlog tegen Duitsland – een voortzetting van WO I en Versailles – aan het publiek verkocht. Alle vier *vals*. De eerste: *'Om de Polen bij te staan',* bleek na de Duitse inval *volkomen nep*. Niet alleen kwamen de Engelsen de Polen niet te hulp, zij verklaarden twee weken later, toen Stalin Polen binnenviel, niet ook de Sovjet-Unie de oorlog, zoals het Duitsland had gedaan. Stalin *wist* dat.

De Britten zochten oorlog tegen Duitsland, om ***samen met Stalin*** tegen Duitsland op te trekken.[570] Daarmee bleek Churchill's *tweede* slogan om de vernietigingsoorlog tegen Duitsland aan de man te brengen, eveneens bedrog: *"Om de democratie te verdedigen."* De Sovjet-Unie was immers het grootste dictatoriale land in de wereld, met een agressieve ideologie gericht op het vestigen van de *'Dictatuur van het Proletariaat'* over de hele wereld, daarbij geweld en onderdrukking niet uitgesloten. Duitsland had daarmee bij de door Moskou gedirigeerde *Spartakus* machtsgreep in 1919 al kennis gemaakt. De hypocrisie van dit argument van Churchill droop bovendien af van het feit dat het Britse Imperium destijds honderden miljoenen over de hele wereld onder een hardvochtig koloniaal juk hield.

Churchill's *derde* reden, *"te voorkomen dat Hitler West-Europa bezet",* was eveneens een grove onwaarheid. Hitler had geen territoriale claims in West-Europa en de grenzen daarvan lagen wat hem betreft vast. Onderwijs en media hameren weliswaar op een veronderstelde bedoeling van nazi-Duitsland om heerschappij over Europa of zelfs de wereld te willen vestigen, maar dat is ***klinkklare onzin.*** Nationaal-Socialisme was een ideologie die zich *per definitie* niet leende voor export naar andere gebieden of werelddelen. Dat blijkt uit het feit dat de nazi's in geen van de door hen bezette Europese landen een Nationaal-Socialistische regering aanstelden, in tegenstelling tot de Sovjets, die onmiddellijk communistische regime's in de door hen bezette Oost-Europese landen installeerden.

De Brits/Franse oorlogsverklaring maakte het echter voor Hitler militair-strategisch *onvermijdelijk* delen van Europa te bezetten. Duitsland was over land, zee en uit de lucht *onverdedigbaar* indien het de Westelijke kustgebieden, havens en vliegvelden niet zou bezetten. De smalle kuststrook en de paar Duitse havens zouden – evenals in WO I – gemakkelijk door de Britse vloot kunnen worden geblokkeerd, zodat Duitsland – zoals in WO I – kon worden uitgehongerd. Bovendien was Duitsland's hart – het Ruhrgebied – minder dan tien minuten vliegen van de Nederlandse en Belgische grenzen. De bezetting van die landen was bij het voortduren van de oorlog dan ook onontkoombaar en voorzienbaar.

De vierde reden: *"om Hitler uit Centraal en Oost-Europa weg te houden"*, bleek eveneens bogus: door Churchill's oorlog kwam heel Oost-Europa in Stalin's handen, een communistisch kerndoel.

Aan het eind van de oorlog bevrijdden de U.S., Canada en de Britten Frankrijk, Nederland en België en dat was mooi. Maar vóór Engeland de oorlog verklaarde, waren Frankrijk, Nederland en België ook vrij. Zij werden bezet wegens die oorlogsverklaring én omdat Frankrijk en Engeland de aanval op Duitsland openden. De latere bezetting van de Atlantische-kustlanden was voor Duitsland een militair-strategische noodzaak om niet in de situatie van de Eerste Wereldoorlog te geraken.

Na afloop van de oorlog van Churchill *cum suis,* viel een enorm deel van Europa in Stalin's handen, die daarop al vóór de oorlog uit was geweest. Honderden miljoenen werden *niet* bevrijd, maar kwamen onder de meest onderdrukkende dictatuur uit de geschiedenis. Inmiddels staat zelfs vast dat het aantal slachtoffers van Stalin's dodenkampen hoger is geweest dan die onder Hitler.[571]

Welk een ironie van de geschiedenis: dankzij de indrukwekkende ideologische en militaire kracht van de *Waffen-SS* in Oost-Europa konden de Westerse Geallieerden Parijs, Brussel en Amsterdam eerder bereiken dan Stalin's rode leger, daarmee ons land en de rest van West-Europa voor de *communistische* dictatuur behoedend.

Als men de Engelse, Franse en niet te vergeten Duitse verliezen in aanmerking neemt – tientallen miljoenen doden, honderd miljoen gewonden, verwoesting, chaos, het einde van zelfstandige naties – was de Tweede Wereldoorlog dat dan waard, als men bedenkt dat Polen en alle andere naties ten Oosten van de Elbe bij Stalin's imperium werden ingelijfd?

De oorlog maakte tevens een eind aan de Britse wereldmacht, die na de oorlog verviel tot een tweederangs natie. Een ramp voor velen dus, behalve voor de Sovjets, deze 'glorieuze overwinning van de Geallieerden'.

Velen beseften pas na de oorlog hoe rampzalig die door het Westen gewilde en 'gewonnen' oorlog was uitgepakt. Brits IMT Hoofdaanklager Sir Hartley Shawcross, die aan het eind van de oorlog nog verklaarde dat:

"meer dan zes miljoen joden werden gedood door de Duitsers, … uitgevoerd bij wijze van industriële massaproductie in de gaskamers en ovens van Auschwitz, Dachau(!), Treblinka, Buchenwald(!), Majdanek en Oranienburg(!), zag pas in 1984 de realiteit, toen hij zei:

> *"Stap voor stap, ben ik tot de overtuiging gekomen dat de doelen van het communisme in Europa sinister en fataal zijn. Bij de Neurenberger Processen veroordeelde ik samen met mijn Russische collega's Nazi Agressie en Terreur. Nu geloof ik dat Hitler en het Duitse Volk geen oorlog wilden. MAAR WIJ* [Engeland], *VERKLAARDEN DUITSLAND DE OORLOG MET DE BEDOELING HET TE VERNIETIGEN, in overeenstemming met ons principe van machtsevenwicht, daarbij aangemoedigd door de 'Amerikanen'* [joden] *rond Roosevelt. We negeerden Hitler's pleidooien geen oorlog te beginnen. Nu zijn we gedwongen ons te realiseren dat Hitler gelijk had. Hij bood ons samenwerking met Duitsland aan. In plaats daarvan staan we sinds 1945 tegenover de immense macht van het Sovjet Imperium. Ik ben beschaamd en beledigd dat datgene waarvan we Hitler beschuldigden, nu meedogenloos wordt nagestreefd, onder een ander label".* [572]

Alleen als het doel van de Geallieerden vanaf het begin de vernietiging van Duitsland is geweest, kan WO II een doorslaand succes worden genoemd. Voor Duitsland's bevrijding was die oorlog niet nodig. De Duitsers hadden zelf voor Hitler gekozen en werden na hun 'bevrijding' bij miljoenen door de Geallieerden vermoord. Weinig Duitsers beschouwden de komst van de Geallieerden als 'bevrijding', hoogstens als de bevrijding van bommenterreur, honger en oorlogsellende. De Westeuropese landen werden bevrijd omdat Hitler die landen om militair-strategische redenen wel *moest* bezetten. De Oosteuropese volkeren werden *niet* 'bevrijd', maar kwamen onder Stalinistische terreur.

Voor de rest van West-Europa bracht die bezetting het dodelijke gevaar van de expansionistische Sovjet-Unie. Hoe reëel die was, bleek direct al ná de oorlog, toen de Westerse Geallieerden de NAVO oprichtten.

Ook om de joden te redden was WO II een tragisch en totaal fiasco. Niemand op aarde zal kunnen ontkennen dat de Europese joden verhoudingsgewijs de zwaarste tol in deze verschrikkelijke oorlog betaalden.

Dat lot was hen bespaard gebleven als de Engelsen en Fransen op 10 mei 1941 waren ingegaan op het genereuze Duitse vredesaanbod van Hess.[573] Dat omvatte o.m. dat Duitsland *alle bezette Europese landen,* Nederland, België, Frankrijk, Denemarken en Noorwegen zou *ontruimen,* hun regeringen laten terugkeren, alle oorlogs-schade (o.a. die door het bombardement op Rotterdam) vergoeden en de industrieën voorzien van opdrachten om de economieën te steunen, *in ruil voor vrede.*

Daarmee zou niet alleen die rampzalige oorlog al in 1941 zijn beëindigd, maar ook de deportatie van de West-Europese joden nooit hebben plaatsgevonden. In plaats van te onderhandelen namen zij Hess gevangen, verklaarden hem 'krankzinnig', hielden zijn voorstellen verborgen voor het publiek en legden hem tot hij in de gevangenis werd vermoord, 46 jaar lang, een absoluut spreekverbod op.

Churchill decreteerde bij Hess' gevangenneming:

> *"...Ik keur het voorstel van het Ministerie van Oorlog goed om Hess deze nacht over te brengen naar de Tower, in afwachting van zijn voorgenomen opsluiting in Aldershot. Zijn behandeling moet naarmate de tijd verstrijkt minder inschikkelijk worden. Er is geen haast hem te ondervragen en ik wens op de hoogte gesteld te worden voordat bezoekers tot hem worden toegelaten. Hij moet in de strengste afzondering worden gehouden en zij die over hem gaan, dienen af te zien van elke conversatie.*
> *Het publiek verdraagt voor deze notoire oorlogsmisdadiger geen verwennerij behalve voor inlichtingenwerk.*[574]

Wie zou met de kennis van Hess' vredesaanbod immers nog bereid zijn jarenlang de offers van de voortgezette vernietigingsoorlog te dragen? Met het *verwerpen* van de voorgestelde vrede namen de Britten (en in het geheim de Amerikanen) de verschrikkelijke verantwoordelijkheid op zich voor het voortduren van de oorlog, *inclusief het lot van de Europese joden.*

Waarom Hess zelf naar Engeland vloog om die vredesboodschap te brengen? De regering Churchill had eerder al alle Britse diplomatieke vestigingen in de wereld verboden Duitse vredesvoorstellen in ontvangst te nemen of te publiceren. De wanhopige vredespoging van Duitslands tweede man, die onder meer inhield dat Hitler zich bereid verklaarde af te treden als daardoor vrede kon worden overeengekomen, werd toen (en nu) in het Westen afgedaan als een "onbegrijpelijke daad van een waarschijnlijk krankzinnig man." Dat Hess met Hitler's goedkeuring naar Engeland vloog, blijkt o.m. uit een artikel in *The American Mercury*.[575] Hess werd gevangengenomen en na 46 jaar eenzame opsluiting in de Berlijnse Spandaugevangenis, waar hij al die tijd met *niemand* mocht spreken, vermoord. Westerse geallieerden wisten dat Gorbatsjov hem vrij zou laten zodra de Russen het bevel over de gevangenis zouden overnemen. Dan dreigde alsnog de waarheid over de Duitse vredesinspanningen aan het licht te komen. Voor wie de geallieerden wenst te geloven, pleegde Hess, 93 jaar, na 46 jaar eenzame opsluiting, kort voor zijn vrijlating op 17 augustus 1987 'zelfmoord', hoewel hij volgens zijn verpleger fysiek daartoe onmogelijk in staat was.[576]

Vermoedens dat het *moord* betrof, zijn sinds het boek van Hess' verpleger, Abdallah Melaouhi, *"Ich sah den Mördern in die Augen! Die letzten Jahre und der Tod von Rudolf Heß"* aanzienlijk versterkt. Hij verzorgde Hess de laatste vijf jaar van diens leven in de Spandau Gevangenis en was een half uur na zijn dood ter plaatse. In een beëdigde verklaring geeft hij de bewijzen dat van zelfmoord geen sprake kan zijn geweest en noemt daarbij tal van omstandigheden die aantonen dat het *moord* was.

Indien in 1987 moord op Hess nodig werd geoordeeld, kan worden aangenomen dat de informatie over Hess en Duitse vredesvoorstellen vooralsnog niet zal worden vrijgegeven. Onder historici circuleren geruchten dat vrijgave van (delen van) de Hess-papers in 2018 zal plaatsvinden, maar ook, dat dit tot grote opschudding zal kunnen leiden en het beeld

over de oorlog fundamenteel zal wijzigen.

De Tweede Wereldoorlog ging *niet* over nationaal-socialisme, *niet* over recht tegen slecht, maar over *invloedssferen.* Die van Hitler-Duitsland, van Churchill's *Commonwealth* en Stalin's *Internationale.*

Duitsland mocht zich niet tot krachtige speler op het wereldtoneel ontwikkelen door zich te onttrekken aan de macht van het imperialisme.

In tegenspraak met Westerse propaganda was de rol van de Westerse Geallieerden in de militaire overwinning op nazi-Duitsland relatief beperkt. Verreweg het grootste aandeel daarin leverde Stalin's Sovjet-Unie. Dat vocht vier jaar lang tegen 85% van het Duitse leger, waaronder bijna alle Duitse elitetroepen, uitgerust met het beste materieel.

Stalin over de oorlog tegen Duitsland: *"De Britten gaven daarvoor de tijd, de Amerikanen het geld en wij het bloed."*

Men kan dat ook anders stellen: Franse, Britse en Amerikaanse leiders, als slaven van het Internationale Monopoliekapitaal, wilden die broederoorlog, Stalin bleek de grote Strateeg die er geografisch het meest bij won, maar absoluut triomfator was de overwegend zionistische Kapitaalelite.

Alles in aanmerking nemend kon *achteraf* slechts *één* rechtvaardiging voor deze verschrikkelijke vermijdbare Wereldoorlog en Duitslands vernietiging worden gegeven: *de exclusieve demonische verdorvenheid van Hitler, Duitsers ('nazi's') en Duitsland.* Die 'rechtvaardiging' wordt nog altijd uitgespeeld en daarin heeft nu de JHV ('de Holocaust') de sleutelrol.

WO II was niet een 'Goede Oorlog'. Ze vernietigde Duitsland en deed het meest misdadige en moorddadige systeem ooit – Stalin's Sovjetcommunisme – half Europa veroveren. Het betekende tevens de triomf van het agressieve internationaal joods-maçonnieke kapitaalmonopolie, dat zich na die oorlog ongekend en ongehinderd kon ontwikkelen en versterken en door haar doelstelling, Wereldoverheersing, de Wereld en zichzelf in het verderf zal storten.

Na de duivel, de Demiurg [577]

Op 29 april 1945 maakte Hitler een eind aan zijn leven, waarmee de duivel dood was en de Tweede Dertigjarige Oorlog voorbij.

De Duitse strijdkrachten capituleerden op 7 mei onvoorwaardelijk in Reims voor de Westerse Geallieerden, twee dagen later in Berlijn voor de Sovjet-Unie. De militaire strijd tegen Duitsland was beëindigd. Nu kon de politieke en ideologische onderwerping beginnen.

Het Duitse volk voelde zich allesbehalve 'bevrijd'. Het had in overgrote meerderheid voor Hitler en zijn Nationaalsocialisme gekozen en daarvoor tot het laatst vrijwillig en dapper gevochten. Het eind van die verschrikkelijke oorlog leek hen enige mitigatie te geven, maar sindsdien is Duitsland Duitsland niet meer, maar *een land van Angst.*

In de gebieden waar de communisten zeggenschap kregen, werden op georganiseerde wijze onzegbare gruwelen, massamoorden en etnische zuiveringen uitgevoerd. Het gaat te ver daarop hier in te gaan, maar 14 miljoen etnische Duitsers werden uit gebieden waar zij generaties leefden verdreven; minstens 3 miljoen van hen werden vermoord en/of stierven als gevolg van de onmenselijke behandeling door de Sovjets, Poolse, Tsjechische en Joegoslavische communisten en plaatselijke bevolkingen.

De Sovjets voerden miljoenen Duitse vrouwen en kinderen als slaven naar Siberië en de Goelags. Sovjetburgers, die in Duitse dienst of Duitse gevangenschap waren geweest, werden tegen hun wil door de Westerse Geallieerden aan de Sovjets uitgeleverd en teruggevoerd naar de Sovjet-Unie, om te worden vermoord of te kreperen in de Goelags.

Tienduizenden Duitsers werden ook als dwangarbeiders naar kampen in Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten gevoerd en geavanceerde Duitse wetenschap als raket- en straalmotortechnologie, inclusief ontwikkelaars en specialisten, naar Geallieerde landen afgevoerd.

Honderdduizenden burgers, onderwijzers, academici, ambtenaren, enz., werden in voormalige concentratiekampen gevangengezet en vonden daar in vredestijd bij tienduizenden de dood. Alleen al in naamloze massagraven in Buchenwald en Sachsenhausen liggen resp. 20.000 en 24.600 lijken van na de oorlog door de Sovjets omgebrachte Duitsers. Voor het vermoorden van die tienduizenden krijgsgevangen in Sachsenhausen *na de oorlog,* was kampcommandant *Rudenko* verantwoordelijk, inderdaad, de Sovjet-Hoofdaanklager bij het Internationaal Militair Tribunaal.

Een van Eisenhower's 'Rheinwiesenlager', hier bij Remagen, waar honderdduizenden Duitse krijgsgevangenen onder erbarmelijke omstandigheden opzettelijk in de open lucht werden doodgehongerd, een totaal gesteld op 1,7 miljoen doden.[578]

Tot op de dag van vandaag worden massagraven met enorme aantallen afgeslachte Duitse burgers gevonden in Polen, Tsjechië en voormalig Joegoslavië (in Tsjechië is niet één joods massagraf aangetroffen).[579]

Ook in de Westelijke Geallieerde sector werden honderdduizenden Duitsers om het leven gebracht. Berucht zijn Eisenhower's '*Rheinwiesenlager*', kale weilanden, slechts omgeven met prikkeldraad en bewaking, waar honderdduizenden krijgsgevangenen zonder beschutting of verzorging wekenlang werden neergezet, tot zij stierven van honger en dorst. De bevolking was niet beter af: hoewel voedsel en medicijnen overvloedig waren, stierven honderdduizenden door vermijdbare honger en ziektes.
Het boek *Hellstorm, The Death of Nazi Germany; 1944-1947* van Thomas Goodrich geeft daarvan een onbekend, maar gruwelijk beeld.[580]
Of dit een uitvloeisel was van het beruchte (verworpen) Morgenthau-Plan, om het Duitse volk uit te hongeren en te reduceren tot agrarische werkers, is onzeker, maar de realiteit toonde alle verschijnselen ervan.
Tijdens de oorlog werden de voorbereidingen getroffen voor het naoorlogs Internationaal Militair Tribunaal, dat tot taak had de Duitse leiding op grond van novum-wetgeving als misdadigers te veroordelen.
Duitsland bestond niet meer. Het communisme, dat er nooit een geheim van maakte wereldheerschappij te willen verwerven, had half Europa en half Duitsland, de "DDR" (Oost-Duitsland), in haar macht.
In het Westen werd de Vazalstaat "Bundesrepubliek Deutschland" gecreeerd. Vrede met Duitsland werd nooit getekend, zodat ook het huidige verenigde Duitsland geen staatsrechtelijke autonomie heeft, maar is ingericht volgens eisen en geboden van de bezettingsmachten.

Direct na de oorlog brak de Koude Oorlog uit, waarbij de bondgenoten bij de vernietiging van Duitsland elkaar bedreigden met een nucleaire oorlog, die alle eerdere oorlogen in vernietiging en verschrikking nog in de schaduw zou stellen. De beide delen van Duitsland werden door de tegenpolen daarin als ideologische speerpunten gebruikt.
Hoewel een belangrijk deel van de bloem van het Duitse Volk en de Duitse gemeenschap was vernietigd, zag het restant kans na de oorlog een indrukwekkende industrie en economie op te bouwen. Dat kon alleen omdat, ondanks alles, een onuitroeibaar deel van de constructieve, creatieve en ordelievende kern van de Duitse volksaard bewaard bleef.
Beide zijden in de Koude Oorlog zorgden tijdens hun bewind voor de demonisering van het ancient regime, haar ideeën en idealen. De andere zijde was dat alle talent en werkkracht werden gericht op de waan van het materialisme en de geldeconomie waaraan alle andere waarden ondergeschikt werden en actief vernietigd.
De spirit van het Duitse Volk werd gebroken, waarmee heropvoeding van komende generaties naar een Vervalst Bewustzijn kon beginnen. De overwinnende Geallieerden hadden ons Vrede voorgespiegeld, maar dat bleek de *definitieve triomf* van het internationale kapitaaljodendom en het zionisme. Sindsdien heeft de Wereld geen dag Vrede gekend. Nooit eerder was zo duidelijk wat die "overwinning" voor de mensheid betekende als begin 21e Eeuw.

Gevolgtrekkingen

Het wordt wel eens 'vergeten', maar het waren Engeland en Frankrijk die zowel in WW I als in WW II Duitsland de oorlog verklaarden en daarmee beide Wereldoorlogen ontketenden.

Duitsland moest vernietigd worden, als natie en Europees krachtcentrum. De brutale Hitler met z'n grote mond en Nationaalsocialisme waren daarvoor in WO II de bruikbare emblemata. Die oorlog was de *voortzetting* van de Eerste Wereldoorlog, Versailles en de Joodse Economische oorlog, op het moment dat Duitsland weer een rol van betekenis opeiste.

Tweede 'Dertigjarige Oorlog' tegen Duitsland is daarom juister getypeerd dan 'Eerste' en 'Tweede' Wereldoorlog.

Anti-semitisme was in Duitsland vóór de *Eerste* Wereldoorlog niet groter of agressiever dan in andere Europese landen. Integendeel, veel Poolse en Oosteuropese joden zochten door de rabiate joodsvijandigheid daar, toevlucht in Duitsland en leefden daar tot aan WW II relatief ongestoord en in welstand. Niet de Duitse joden wilden de vernietiging van Duitsland, maar het internationale elitaire kapitaaljodendom en hun complices.

Pas tijdens en vooral ná de Eerste Wereldoorlog werden de Duitsers zich bewust van de rol die binnen- en buitenlandse joden speelden bij de Duitse nederlaag en de ellendige gevolgen ervan. Internationale kapitaaljoden die in ruil voor Palestina (Balfour Declaratie) de neutrale Verenigde Staten tegen Duitsland in de oorlog brachten en marxistische joodse agenten, die door agitatie, stakingen en revolutie naar Sovjetmodel Duitsland die oorlog deden verliezen en in de afgrond brachten.

Zij werden door velen verantwoordelijk gehouden voor de ongekende ellende waarin Duitsland tussen 1919 en 1933 was komen te verkeren.

De ééndaagse *'naziboycot'* van joodse bedrijven op 1 april 1933 was slechts een beheerste *reactie* van de Duitse *regering* (waarin de nazi's een minderheid vormden) op de wereldwijde joodse boycot tegen het land.

De joodse oorlogsverklaring tegen Duitsland maakte op slag de Duitse joden tegen hun zin tot een Vijfde Colonne, een feit dat door Weizmann tijdens de oorlog openlijk werd erkend en overtuigde Hitler en de nationaalsocialisten er meer dan ooit van dat deze machtige internationale groep uit was op Duitslands vernietiging.

En dat is exact wat gebeurde. Hitler wilde de gebiedsdelen van Duitsland die in Versailles, inclusief miljoenen Duitsers, waren weggegeven, overeenkomstig internationale beloften en de wens van de betrokken Duitse bewoners, terugbrengen binnen de Duitse natie. Hij wilde geen Wereldoorlog, maar gaf bepaalde 'Engelse' kringen een excuus die te beginnen. 'Engelse' tussen aanhalingstekens, want kapitaalmonopolisten hebben geen vaderland. Hij wilde daarna de door hen verklaarde oorlog beëindigen en met Polen, Engeland en Frankrijk vrede sluiten. Hitler wilde nog

minder *'de hele wereld veroveren'* zoals talloze 'historici' nog altijd impliciet of expliciet beweren. Dat idee is net zo stupide als deze 'historici': Nationaal-Socialisme is *per definitie niet te exporteren*. Hitler wilde geen permanente bezetting, maar een eind aan de oorlog met de Britten en Fransen. Daarom stond hij zijn tweede man, Rudolf Hess, toe met vredesvoorstellen naar Engeland vliegen, die als ze waren aanvaard, de bezetting van Noorwegen, Denemarken, Nederland, België, Luxemburg en Frankrijk al in 1941 zou hebben beëindigd.
Men stelle zich dit voor: de rampzalige bezetting met alle ellende voor miljoenen mensen, beëindigd in 1941. Geen Jodenvervolging, geen Hongerwinter, geen Geallieerde bombardementen.

Meer dan 50 vredesvoorstellen heeft nazi-Duitsland tijdens de Oorlog ingediend. De Engels-Franse coalitie: niet één. De vredesvoorstellen werden (en worden!) voor de eigen bevolking verzwegen. Rudolf Hess gevangengezet, 'krankzinnig' verklaard.

Zelfs vandaag nog komt men in het Westen niet verder dan te verklaren dat Hess 'krankzinnig' was of dat zijn missie een 'vlucht' uit nazi-Duitsland was. Na 60 jaar heerst deze monumentale leugen nog altijd.[581]

Niemand mocht weten van die Duitse vredesvoorstellen; ze zijn *tot op de dag van heden* verzwegen: het zou de bereidheid van de Europese bevolking hebben aangetast de oorlog tegen de demonische Duitsers nog langer te willen dragen, de *haat* tegen Duitsland van het nageslacht verminderen en de fabel blootleggen dat dit een oorlog omwille van 'vrijheid' en 'democratie' zou zijn geweest.

"Duitsland moest vernietigd worden". Dat was het doel van WO I, het doel van Versailles en daarna van WO II. Een Tweede *Dertigjarige Oorlog*, van 1914 tot 1945, gericht tegen Duitsland dat niet werd toegestaan haar concurrerende plaats in de internationale handel naast het toen Brits-kapitaal-monopolistische wereldimperium in te nemen.

Het leek erop dat Hitler Duitsland uit het moeras zou trekken waarin de overwegend joodse internationale kapitaalelite haar had gebracht. Hij schafte de renteslavernij van de Gouden Standaard af, waarmee internationale goudbezittende conglomeraten de wereld hun macht opleggen; *dat was de* ***werkelijke*** *reden voor de nagestreefde vernietiging van Duitsland.*
Hitler schreeft: *"Renteslavernij is de oorzaak van alle tegenstellingen: kapitaal versus arbeid, bloed versus geld, creatieve arbeid versus exploitatie. De noodzaak deze slavernij te breken is van ongekend belang voor onze natie en ons ras; alleen dat geeft hoop op de bevrijding van ons land uit schande en slavernij. In feite van het herstel van geluk, welvaart en beschaving in de hele wereld. Het is de spil waarom alles draait en veel meer dan financiële politiek alleen. Omdat de principes en consequenties diep ingrijpen in het politieke en economische leven, is het een vooraanstaand onderwerp voor economische studie, beïnvloedt het elk*

individu en eist het een keuze van iedereen: dienstbaarheid aan de natie, of ongelimiteerde private verrijking. Het is de oplossing voor het sociale vraagstuk. Ons financiële principe is: geld bestaat voor het nut van de staat; de financiële magnaten mogen geen staat in de staat vormen. Daarom is ons doel het breken van de renteslavernij. Bevrijding van staat en natie van de slavernij aan de grote financiële conglomeraten, die drijven op rente".[582]

Hitler maakte een eind aan de rampzalige herstelbetalingen en de rente- en industriële plundering. Hij *herstelde* in hoog tempo de vroegere Duitse grenzen en wist een begeesterd volk aan zijn zijde te krijgen, niet alleen door uitvoeren van projecten die de Duitse economie midden in een ongekende internationale crisis tot een ongekend herstel brachten, maar ook voor het Duitse volk tot dan toe in het Westen ongekende sociale voorzieningen als oudedagsvoorziening, ziekenfonds, kinderbijslag, vakantie-, sportaccommodaties, etc. normaal maakten.

Hitler leek de Vierde Macht te bespotten, de macht die achter de coulissen alle landen van de wereld in haar greep heeft. *Dat moest worden gestopt!*

Het is hier niet de plaats op die allesbepalende Vierde Macht nader in te gaan. Ik volsta te zeggen dat deze Vierde Macht de andere drie machten van elke natie in haar greep heeft. Die drie machten zijn: de *Politiek,* de Wetgevende Macht en de Financieel-Economische macht.

De Vierde Macht is Internationaal, heeft geen vaste vestigingsplaats, geen 'gezicht' of woordvoerders, maar is de beschikker over de miljarden-staatsschulden van vrijwel alle landen en daardoor in staat op de achtergrond de andere drie zichtbare machten haar wil op te leggen.

Het was deze Vierde Macht die ervoor zorgde dat WO I niet alleen kon uitbreken, maar ruim 2 jaar lang onnodig werd voortgezet.

Ook WO II werd door de Vierde Macht *qoute que qoute* gewild en gefinancierd en *zij* zorgden ervoor dat alle Duitse vredesvoorstellen werden getorpedeerd en angstvallig geheim gehouden.

Deze aspecten worden in het Westen verzwegen, gebagatelliseerd of invers uitgelegd. Daarentegen is *achteraf* de onterechte en misdadige behandeling door Hitler en zijn Nationaalsocialisten van een relatief kleine bevolkingsgroep, de joden, als het edele hoofddoel van WO II in de plaats gesteld. Een doel waarin de Geallieerden tijdens de oorlog zelf niet geloofden, gezien o.m. de onwil concentratiekampen te bombarderen, het ontbreken van elk woord over 'gaskamers' in de memoires van Churchill, De Gaulle, enz. *Zij als de best geïnformeerden geloofden niet in de JHV!*

Wie – zoals de Geallieerden – de JHV als motivering voor deze rampzalige en verwoestende oorlog buiten beschouwing laat, kan niet anders dan concluderen dat ze onvergeeflijk en misdadig was.

Het primaat van slachtofferherdenking bij deze historische gruweldaad moet daarom liggen bij de Zestig Miljoen slachtoffers en eerst daarna bij onderscheiden slachtoffergroepen.

5. *'Final Solution'*: Geen Concrete Bewijzen

GEEN HITLERBEVEL = GEEN JOODSE HOLOCAUST-VERSIE

Wie bewijst dat de Duitsers in WW II één mens vergasten in een 'vernietigingskamp', wordt wereldberoemd.

a. Geen Hitlerbevel

'*Final Solution'* is een emblema waarmee het verhaal van de JHV als voldongen feit in het collectieve geheugen is gebrand. Afgeleid van *'Endlösung'*, maar in werkelijkheid van 'Territoriale Gesamtlösung',[583] wordt daaraan een andere betekenis gegeven.

Met *postuleringen* wordt als vaststaand voorgedragen dat Hitler opdracht gaf voor uitroeiing van de joden; echter, *er is nooit één enkel document of concrete aanwijzing op tafel gebracht waaruit dit blijkt. Integendeel.*

Dit is de bijl aan de wortel van de Joodse Holocaust Versie. Immers, als één ding vaststaat is het dit: ***Zonder Hitlerbevel geen JHV.***

Niemand die op de hoogte is van de politieke en militaire structuren in nazi-Duitsland zal dit ontkennen.

Een van de contrabewijzen is een verslag van een gesprek februari 1942, tussen Hans Frank van het Generalgouvernement en Heydrich. Daarin werd besproken dat Hitler bevel had gegeven alle joden op te pakken, naar het Generalgouvernement (Polen) te brengen en vandaar naar bezette Russische gebieden te verplaatsen. Ook, dat de Führer daarbij bepaalde de Protektoraatstad *Theresiënstadt* in te richten, om oude en zieke joden, niet opgewassen tegen die verplaatsing, onder te brengen.[584]

De beweringen over een opdracht van Hitler om alle joden uit te roeien, zijn de vrucht van de in Holocaustland heersende *Postulerende Cirkelredenering:* vanaf het begin van de oorlog werden (zonder bewijs) de gruwelijkste Duitse misdaden gemeld, er waren 'miljoenenmoorden' op joden, daar *moesten* dus 'gaskamers' bij zijn gebruikt en daarvoor ***moest*** Opperduivel Hitler zelf opdracht hebben gegeven. De bewijzen zou men ná de oorlog wel leveren. Die kwamen er; nee, geen *concrete* bewijzen natuurlijk, maar 'getuigenissen', zeg maar *verhalen* die niemand mocht tegenspreken, laat staan aantonen dat ze niet op de vertelde wijze waren gebeurd. Men nam *voetstoots aan* wat een incestueuze, elkaar citerende special interest Group, zich 'historici' noemend, opschreef, namelijk dat Hitler opdracht voor totale uitroeiing van alle joden had gegeven. Dat kon niet anders met al die 'gaskamers' en '6 miljoen' vergaste joden en het paste perfect in de *postulerende cirkelredenatie* van de JHV.

Omdat het in Holocaustland niet gebruikelijk is 'algemeen bekende' beweringen op waarheid te onderzoeken, kon Hilberg in 1960 in de

eerste editie van zijn driedelig standaardwerk *The Destruction of the European Jews* eenvoudig beweren dat er maar liefst ***<u>twee</u>*** opdrachten van Hitler voor de uitroeiing van de joden zouden bestaan.[585] Hij werd daarin natuurlijk kritiekloos gevolgd door collegae en de media. In zijn herziene versie van 1985 waren die opvallend genoeg verdwenen en vervangen door een dubbelzinnige voetnoot, waarin staat: *"Het bleek niet zozeer een uitvoeringsplan, maar een ongelooflijke gedachtenovereenstemming, een consensus, gedachtenlezen van verspreide bureaucratieën.*[586] **Niet alleen geen Hitlerbevel dus, ook geen uitvoeringsplan!** Die fundamentele wijziging werd Hilberg afgedwongen tijdens ondervraging onder ede op het Zündelproces. Het duurde overigens nog 20 jaar, alvorens deze versie van Hilberg's boek in Duitsland in omloop werd gebracht!

En, ernstiger nog dan deze deconfiture van het officiële Holocaustverhaal (noem het een *leugen*), is ***het onvermogen van historici uit te leggen waarom er geen spoor van een dergelijk vèr strekkend bevel bestaat.***

Hilberg loog er in zijn boek duchtig op voort, met name daar waar bewijsvoering tegen zijn beweringen minder eenvoudig was. Hij schreef op blz. 4 van de Nederlandse uitgave: [587] *"Op dit cruciale tijdstip* [1941] *vatte het idee van een 'territoriale oplossing' post bij de nazi's. De 'territoriale oplossing' ofwel Endlösung' (definitieve oplossing) van het Joodse vraagstuk in Europa' zoals het werd genoemd, luidde de doodsklok over het Europese Jodendom. De Europese Joden moesten worden vermoord."*

Verbluffend te zien hoe Hilberg *Territoriale oplossing* eerst verbaal transformeert tot 'Endlösung' en uiteindelijk tot *"De Europese Joden moesten worden vermoord."* Probleem is, dat het merendeel der lezers deze sluwe semantische trucs niet zien, of niet *willen* zien. Weinig lezers beschikken over de achtergrondkennis om de verbale zwendel van dit soort 'tophistorici' te doorzien. Zo gebruikt Hilberg in dit kleine citaat ook nog het woord *Endlösung,* terwijl Göring voor het IMT uitdrukkelijk de valsheid van dat woord had aangetoond met zijn brief van 24 januari 1939, waarin de term *Gesamtlösung* was gebruikt.

In de Nederlandse vertaling van Hilberg wordt de afwezigheid van enig besluit of bevel tot fysieke vernietiging van de joden als gebakken lucht gepresenteerd: *"Bij nadere beschouwing echter blijkt het* [vernietiging van de joden] *te gaan om een proces waarin achtereenvolgende stappen werden gezet door talloze beleidsmakers, radertjes in een wijdvertakt bureaucratisch apparaat", "… de ontwikkelingen volgden een logisch patroon, dat de besluiten als vanzelf ingaf binnen de dagelijkse praktijk van bureaucratische organisaties".*[588] En: ***"Uiteindelijk was de vernietiging van de joden <u>niet zozeer de uitkomst van wetten en bevelen</u> als wel van een <u>geestelijk klimaat</u>, van gedeelde opvattingen, van overeenstemming en afstemming"*** **[sic!].**

Wie dergelijke versluierde en innerlijk tegenstrijdige zinsconstructies gebruikt *('proces', 'achtereenvolgende stappen', 'talloze beleidsmakers', 'radertjes',*

'besluiten als vanzelf ingaf', 'geestelijk klimaat') bezit eenvoudig geen spat bewijs voor 'een systematisch, fabrieksmatig vernietigingsproces' zoals Hilberg tracht te construeren. Alsof hij dit zelf wil onderstrepen, geeft hij toe dat het begrip *'vernietigingsproces'* pas ná de oorlog voor het eerst opdook, in september '45, nota bene uit de mond van de beruchte Hongaars-joodse journalist en zionistenleider Erich Kastner.[589]
De revisie van Hilberg, "grondlegger en eerste autoriteit op het gebied van de Holocaust"[590] m.b.t. die zgn. Hitlerbevelen lijkt wellicht onbeduidend, maar in werkelijkheid erkende hij over dit uiterst belangrijke aspect van 'de Holocaust' te hebben *gelogen* en dat er voor zijn daarop gebaseerde retoriek van 'vernietigingskampen', 'systematische massamoord', enz. geen documentair of concreet bewijs is.

Hilberg en zijn missionarissen willen ons dus laten geloven dat 'de Holocaust' een *creatio ex nihilo* van de gezamenlijke Duitse bureaucratie was.

Niet alleen Hilberg postuleerde zgn. opdrachten van Hitler om alle joden te vermoorden, andere Holocaustcoryfeeën deden dat in zijn voetspoor: Kogon, Rousset, Chauffier, Léon Uris, Joël Brand, Joseph Kessel, enz.

Christopher Browning typeerde het schrappen van de twee zogenaamde Hitlerbevelen als een fundamentele wijziging in Hilberg's interpretatie en noemde zijn collega daarna 'de Gereviseerde Hilberg'.[591]

De officiële Holocausthistoriografie was onder revisionistische druk gedwongen toe te geven dat *er geen document bestaat, of heeft bestaan,* dat directe of indirecte betrokkenheid van Hitler bij de JHV bewijst.[592]

Irving verrichtte als eerste serieus onderzoek naar eventuele betrokkenheid van Hitler bij *The Final Solution.* Hij schreef:

> *Opmerkelijk genoeg ontdekte ik dat Hitler's rol in the 'Final Solution' – wat dat ook is – nooit werd onderzocht. Duitse historici, anders voorbeelden voor pijnlijk nauwkeurige verslaglegging, blijken monumentale blinde vlekken te hebben als het om Hitler's rol gaat: grove aantijgingen en beschuldigingen worden geuit zonder een schaduw van historisch bewijs welke dat ondersteunt. Britse en Amerikaanse historici volgen dat blindelings na. De kennis over Hitler's aandeel in de wreedheden berust al vijftig jaar op 'incest-onder-historici'.*[593]
> *Zij postuleren het bestaan van een zogenaamd Führerbevel zonder spoor van documentair bewijs. Van expliciet, geschreven bewijs, het soort waarmee je een man kunt laten hangen, hebben zij niet één regel geleverd".*[594]

<u>Geen *Führerbefehl* voor de uitroeiing van de joden dus.</u> Een 'Führerbefehl', 'het woord van de Führer', was in nazi-Duitsland het 'Heiligste der Heiligheden' waar geen Duitser vals naar zou verwijzen. Het is dan ook ***ondenkbaar*** dat zo'n 'Führerbefehl' tijdens en zestig jaar na de oorlog 'geheim' zou kunnen blijven en daarvan geen duizenden betrouwbare getuigen zouden zijn, noch een enkel document.[595]
Ondanks dat het Hitlerbevel stilzwijgend uit de Holocausthistoriografie verdween, blijft men *suggereren* dat die er wel was maar 'vernietigd' moet zijn en hij die opdracht dus *mondeling* zou hebben gegeven.

Wie echter meent dat een enorme operatie als miljoenenmoord op mensen uit heel Europa in korte tijd 'efficiënt' en 'in het diepste geheim' zonder *expliciete* orders van Hitler middels blikken van verstandhouding en gebaren kon plaatsvinden, ontbeert elk contact met de werkelijkheid.

Tijdens het Zündelproces vroeg de verdediging aan Hilberg: *"Betekende dit wenkbrauwfronsen en blikken van verstandhouding?"* [596] Massamoord door telepathie dus?

De Zwitser Jurgen Graf schreef een indrukwekkende studie over het werk van deze belangrijke Holocaustmastodont, welke hij als passende titel gaf: *Hilberg, een Reus op Lemen Voeten.*[597]

Uit wat we over persoon, denk- en handelwijze van Hitler weten van hen die hem goed kenden, komt naar voren dat hij *nooit* toestemming zou hebben gegeven voor fysieke uitroeiing of massamoord.[598]

Volgens historicus Walter Laqueur,[599] zouden op 25 oktober 1941 in een discussie tussen Hitler, Himmler en Heydrich geruchten over vernietiging van de joden ter sprake zijn gekomen. (*"Openlijke geruchten schrijven ons een plan toe alle joden uit te roeien"*).[600] Laqueur verzwijgt dat het Hitler zelf was die dit ter sprake bracht:

> *"Voor het forum van de Rijksdag voorspelde ik het jodendom dat, als een oorlog onontkoombaar zou zijn, de joden uit Europa zouden verdwijnen. Dat ras van criminelen heeft de twee miljoen doden van de Eerste Wereldoorlog op haar geweten, en nu alweer honderdduizenden. Laat niemand mij vertellen dat wij hen niet in de Russische moerasgebieden kunnen neerzetten. Wie maakt zich zorgen over onze soldaten? Het is trouwens geen verkeerd idee, geruchten die ons een plan toeschrijven om de joden uit te roeien. Angst is een goede zaak".*[601]

Dit geeft het tegendeel aan van wat JHV-historici suggereren. <u>*Verdrijving*</u> van de joden was Hitler's doel en *angst* hielp bij vertrek. Bij werkelijke massavernietiging zou angst tot paniek leiden en contraproductief zijn.

Als Hitler in 1941 aan Himmler en Heydrich opdracht zou hebben gegeven de Europese joden *uit te roeien,* waarom sprak deze een jaar later dan over het 'neerzetten in de moerasgebieden van Rusland', in een gesprek waarbij slechts Himmler en Heydrich aanwezig waren?[602]

Hitlers's woorden in de Rijksdag waren een openbare *waarschuwing* aan *de Vierde Macht* in het buitenland,[603] de oppermachtige elite van internationale kapitaaljoden en hun niet-joodse helpers, om niet opnieuw een Wereldoorlog te beginnen. Zij sloegen deze in de wind en merkten kort na het schofferen van de laatste van 42 Duitse vredesvoorstellen (Heß, mei 1941) dat vrijwel onmiddellijk daarna die deportatie van West-Europese joden naar de 'Russische moerasgebieden' een aanvang nam.

Deportatie; dat was echter iets anders dan een bevel tot uitroeiing.

Laqueur schreef:

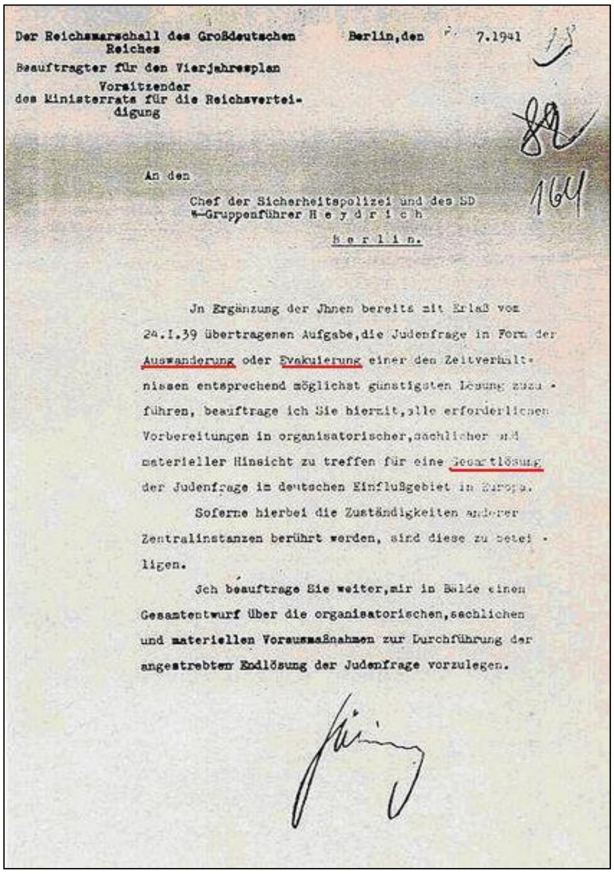
> *"Tot op de dag van vandaag is er geen geschreven order van Hitler voor de vernietiging van de Europese joodse gemeenschap gevonden, en naar alle waarschijnlijkheid is die ook nooit gegeven".*[604]

Historicus Arno Mayer:

> *"Geen geschreven document dat expliciet een opdracht van Hitler bevat of vermeldt om de joden uit te roeien is tot dusver gevonden. Dat betekent natuurlijk* [?] *niet dat zo'n direct bewijs in de toekomst niet alsnog wordt gevonden*[!].[605]

Ruim zestig jaar intensief zoeken naar enig concreet bewijs, document of persoon die ook maar de geringste aanwijzing daarvoor kan leveren, heeft – ondanks financiële beloningen – *niets* opgeleverd. Waarom zou dat in de toekomst wél het geval kunnen zijn? Mayer typeert de postulerende cirkelredenatie van 'de Holocaust': ook al ontbreekt bewijs, het *moet* er geweest zijn en *misschien* zal het ooit gevonden worden! Voorspelbaar is, dat dit *nooit* gevonden zal worden, omdat het nooit heeft bestaan.

Ook door Hitler, Himmler,[606] Göring of Heydrich getekende of gedicteerde stukken spreken niet over 'vernietiging' van de joden; zelfs in Görings veelgeciteerde brief over de *'Endlösung'* [Gesamtlösung] ontbreekt elke verwijzing naar 'vernietiging'.[607]

Der Reichsmarschall des Großdeutschen Reiches
Beauftragter für den Vierjahresplan
Vorsitzender des Ministerrats für die Reichsverteidigung

Berlin, den . 7.1941

An den
Chef der Sicherheitspolizei und des SD
SS-Gruppenführer H e y d r i c h
B e r l i n.

Jn Ergänzung der Jhnen bereits mit Erlaß vom 24.1.39 übertragenen Aufgabe, die Judenfrage in Form der Auswanderung oder Evakuierung einer den Zeitverhältnissen entsprechend möglichst günstigsten Lösung zuzuführen, beauftrage ich Sie hiermit, alle erforderlichen Vorbereitungen in organisatorischer, sachlicher und materieller Hinsicht zu treffen für eine Gesamtlösung der Judenfrage im deutschen Einflußgebiet in Europa.

Soferne hierbei die Zuständigkeiten anderer Zentralinstanzen berührt werden, sind diese zu beteiligen.

Jch beauftrage Sie weiter, mir in Bälde einen Gesamtentwurf über die organisatorischen, sachlichen und materiellen Vorausmaßnahmen zur Durchführung der angestrebten Endlösung der Judenfrage vorzulegen.

Origineel zgn. Göring Decreet 'Final Solution' 31 juli 1941.

Die *Endlösung der Jüdenfrage* (zgn. *Göring Decreet* van 31 juli 1941),[608] blijkt letterlijk een opdracht te zijn geweest aan Heydrich om joden uit Groot-Duitsland middels *emigratie* en *evacuatie* te verplaatsen.
De beruchte joods-Duits-Amerikaanse aanklager Kempner maakte daarvan bij het IMT dat *"Göring en zijn handlangers daarmee officieel opdracht gaven de massamoord uit te voeren."* Een volkomen valse voorstelling van zaken, sindsdien echter door historici en media verspreid.

Tussen 8 augustus 1941 en 24 juli 1942, de periode waarvan Holocaust-historici menen dat de voorbereidingen voor de *'Final Solution'* werden getroffen, sprak Hitler in de geheime zgn. *Tafelgesprekken* met vertrouwelingen en de hoogste leiding van het Reich niet één keer over moord op joden. Steeds als de *'Endlösung'* ter sprake kwam, ging het over *territoriale* verplaatsing naar het Oosten en dwangarbeid.[609]

Historicus en Hitlerbiograaf Joachim C. Fest, stelt,[610]

> *"Uit de tafelgesprekken, de documenten en de herinneringen van alle deelnemers uit die jaren kwam geen enkele concrete aanwijzing van Hitlers eventuele kennis van de vernietiging. Niemand kan zeggen hoe Hitler reageerde op de rapporten van de Einsatzgruppen, noch dat hij vroeg om of keek naar films of foto's van hun werk en of hij suggesties deed of blijk gaf van lof of kritiek.*
> *Als we bedenken dat hij altijd alles wat hem bezighield op heftige wijze besprak, dat hij nooit zijn radicalisme, zijn vulgariteit en zijn bereidheid tot het uiterste te gaan verborg, dan lijkt deze stilte over een cruciaal element in zijn levensbeschouwing en geest, het heil van de wereld, des te merkwaardiger."*

Hitler op 11 augustus 1941:

> *"Als één land het recht heeft iemand te evacueren zijn wij het, want ons eigen volk werd vele malen geëvacueerd. In Oost-Pruisen alleen al werden 800.000 mensen verplaatst. Hoe gevoelig Duitsers tegenover evacuatie staan ziet men aan de reacties: zij zien de verplaatsing van 600.000 joden uit ons land als een wrede maatregel, terwijl zij de evacuatie van hun eigen mensen zonder gemor accepteren als iets wat gebeuren moet.*[611]

Vergeet u *Hitler's Last Testament* van historicus Trevor Roper uit 1959; dat was, zoals Irving bewees, een ***vervalst*** stuk om Hitler kennis van 'de Holocaust' toe te dichten. Roper beschreef ook de 'gaskamer' van Dachau!

Al Hitler's verwijzingen naar *Endlösung* betroffen *verplaatsing* van joden naar buiten het Reich: emigratie en evacuatie. Niets over 'vernietiging'.[612]

Hitlers secretaresse, Gertraud Junge, die van 1942 tot aan zijn dood uit de eerste hand kennis nam van al zijn gesprekken, telefoontjes, afspraken, correspondentie, enz., verklaarde voor zij in 2002 stierf onder ede, dat het onderwerp concentratiekampen in die drie cruciale jaren slechts *één keer* aan de orde was geweest, waarbij Hitler sprak over 'arbeidskampen'. Ook zij hoorde pas na de oorlog van de joodse Holocaust!

Van al Hitler's opdrachten tot doding, zoals het Euthanasiebesluit, het Kommissar Befehl, de opdracht Britse infiltranten en Amerikaanse en

Engelse woonwijkbommengooiers te lynchen,[613] de mannelijke bevolking van Stalingrad te doden als de stad ingenomen zou zijn, de Röhm-putsch, enz. is uitgebreide documentatie voorhanden en nam hij uitdrukkelijk *persoonlijk* de verantwoordelijkheid. Alleen van een grootste misdaad, 'de Holocaust', *is er niets*.[614] (Hoofdstuk 8 ***d*** toont aan waarom het voor de nazi's *onmogelijk* was, zoals de JHV stelt, 'achteraf alle relevante documenten te vernietigen'.)

Holocausthistoricus Poliakov schreef:

> *"De archieven uit de ingewanden van het Derde Rijk en verklaringen en verhalen van haar leiders, maken het ons mogelijk tot in de kleinste details hun agressieve plannen, hun militaire campagnes en het hele proces waarmee zij de wereld*[!] *naar hun model wilden omvormen te reconstrueren. Alleen de campagne om de joden uit te roeien, zowel de uitvoering als vele andere essentiële aspecten, blijven gedompeld in mist.*
> *Psychologische gevolgtrekkingen en overwegingen, derde- en vierdehands verklaringen stellen ons in staat de gebeurtenissen met grote waarschijnlijkheid te reconstrueren* [!]. *Niettemin zullen bepaalde details*[!] *voor altijd onbekend blijven. Wat betreft de eigenlijke inhoud van het plan*[!] *voor totale vernietiging: de drie of vier*[?] *voornaamste figuren zijn dood. Er bestaat geen document meer en heeft misschien nooit bestaan."*

Pure speculatie van deze JHV-historicus: 'psychologische gevolgtrekkingen', 'overwegingen', 'derde en vierde hands verklaringen', alles zonder enig bewijs. En hoewel hij erkende dat *"Er geen document bestaat, of zelfs nooit bestaan heeft, dat op een plan voor de vernietiging van de Europese joden wijst"*,[615] belet dat hem en zijn collegae niet te spreken van '*het plan voor totale vernietiging.*' Een 'plan' waar Hitler kennelijk niet van wist. Wie niet wist wat *postulerende cirkelredenatie* is, zal dit nu duidelijk zijn.

Historici verwijzen vaak naar Hitler's rol in de veronderstelde systematische jodenuitroeiing. Het tegendeel blijkt uit een aantekening in Goebbels' Dagboek van 31 maart 1945. Hij schreef dat, toen hij de dag ervoor sprak over de aanstelling van toptechnicus Hans Kammler als verantwoordelijk voor high-tech wapensystemen als de V-1, V-2, raket- en straaltechnologie, Hitler liet blijken nooit van Kammler te hebben gehoord. Dit, terwijl deze daarvoor een sleutelrol speelde bij ontwerp, bouw en uitbreiding van het Auschwitz-Birkenau complex, inclusief de crematoria. . . .[616]

Generaal Dr. Ir. Hans Kammler, projektleider Duitse raket- en straalaandrijvingstechniek.

Generaal Walter Bruns beschreef welke verwachtingen er in werkelijkheid onder de manschappen leefden over Hitler. Bruns vertelde hoe hij getuige was van massa-executies onder leiding van een Duits officier (Altmeyer) in Riga. "Probleem was hoe deze toestanden onder de aandacht van de Führer te brengen." Dit wijst erop dat een *Führerbefehl* voor dat soort massa-executies bij de Wehrmacht niet bekend was. Integendeel, men verwachtte (zoals zou blijken terecht) dat de Führer tegen dit soort praktijken zou optreden. Uiteindelijk kregen ze een luitenant zo ver dat hij alles op papier zette en zijn rapport werd via Canaris naar het Führer Hoofdkwartier gezonden. Twee dagen later kwam Hitler's bevel: *"De massadodingen moeten onmiddellijk stoppen"*.[617] Volgens Irving weerspreekt ook dit dat Hitler op de hoogte zou zijn geweest van dit soort massamoorden of daar opdracht voor zou hebben gegeven. In elke oorlog komen misdadige figuren naar voren, of het nu in WO II, Vietnam, de Falklands, Afghanistan, Tsjetsjenië of Irak is.

Rochus Misch, telegrafist bij Hitlers persoonlijke staf en getuige van zijn zelfmoord, vertelde na de oorlog zijn verhaal aan Simon Finch.[618] Voor hem was Hitler niet de afstandelijke leider, maar de baas die grapjes maakte met z'n stafleden en als filmfreak dweepte met Charlie Chaplin en *Gejaagd door de Wind*. Misch, die in het brandpunt van Hitlers activiteiten verkeerde, bleef erbij dat hij hem nooit heeft horen spreken over massamoord op joden. "Hoe zouden we dat hebben kunnen missen – mijn God, we wisten alles wat er aan de hand was – wij, de inner circle – we waren er dag en nacht. We zagen hem in zijn nachthemd! We ontvingen de berichten en brachten ze naar Hitler. Hij nam ze uit de enveloppen en gaf ze mij als hij ze gelezen had om in een prullebak te doen. Er was nooit iets bij wat daarmee te maken had".

Misch zat acht jaar in Sovjetgevangenschap, waar de communisten hem folterden en over alles ondervroegen, behalve over gaskamers.[619] *"Daarover hoorde ik pas na mijn terugkeer uit Sovjetgevangenschap".* Kennelijk hadden de Sovjets bij hun onderzoekingen in de door hen bezette kampen en onder de miljoenen in beslag genomen documenten nooit iets over 'gaskamers' gevonden waarover zij meer uit de eerste hand wilden horen!

Von Ribbentrop, vanaf 1935 Minister van Buitenlandse Zaken, zei voor het Neurenberger Tribunaal waar hij er o.m. van werd beschuldigd een belangrijke rol te hebben gespeeld bij de 'final solution', dat hij ***"dit verzinsel hier voor het eerst in Neurenberg hoorde."*** *Tot 22 april 1945, toen ik hem voor de laatste keer in de Rijkskanselarij zag, sprak hij nooit één woord over moord op joden".*[620]

Göring, de belangrijkste man na Hitler in Neurenberg daarover: *"Voor zover het Hitler betreft, heb ik gezegd, dat ik niet geloof dat hij daarvan iets wist;*

voor zover het mijzelf betreft heb ik gezegd, dat ook ik bij benadering niets van deze zaak (zoals hier aangenomen) wist."
Generaal Jodl verklaarde in Neurenberg als getuige onder ede:
"Ik kan in het volle bewustzijn van mijn verantwoordelijkheid hier benadrukken, nooit enige aanwijzing, nooit een woord, nooit een document over vernietiging van joden te hebben gehoord of gezien" (IMT Doc. XV, blz. 365).[621]
Albert Speer, die in Neurenberg de strop wist te ontlopen en na zijn vrijlating in interviews en boeken spijt en afkeer betuigde van zijn nazi-verleden, heeft altijd volgehouden niets te hebben geweten van een vernietigingsprogramma of vergassingen. In een onder ede gestelde brief aan de voorzitter van de Zuid-Afrikaanse Joodse Raad, stelde deze vertrouweling van de Führer eind 1977: *"Ik zou er een lief ding voor willen geven als ik duidelijk zou kunnen verklaren dat Hitler in mijn aanwezigheid opdracht zou hebben gegeven tot het vermoorden van joden. Ook ben ik niet in staat het exacte aantal omgekomen joden te noemen."*
Deze verklaring bood 'nazi-jager' Wiesenthal gelegenheid een van zijn ontelbare valsheden te verspreiden. In een verklaring van 4 mei 1981 stelde hij: *"Albert Speer, voormalig vriend van Hitler en minister in diens regering, legde een verklaring af voor het Hof in Johannesburg. Hij verklaarde onder ede dat Hitler vaak sprak over het vermoorden van joden en dat voor zover hem bekend, er vergassing van joden plaatsvond"*.[622] Hoe Wiesenthal dit afleidde uit wat Speer schreef, kan slechts worden beantwoord door kenners van de 'nazi-jager' psyche.
Als er een beleid van vernietiging van de joden was geweest, zou niemand daarvan beter op de hoogte zijn geweest dan Speer. Als Rijksbewapeningsminister was hij verantwoordelijk voor de inzet van alle beschikbare middelen, inbegrepen joodse arbeidskracht uit bezet Europa. Dat *zonder zijn medeweten* miljoenen joden zouden zijn vermoord in een centrum van de oorlogsindustrie als Auschwitz, is ultiem ongeloofwaardig. Al was het maar omdat Duitse concerns contracten met de SS hadden gesloten waarin levering van dwangarbeiders verplicht was gesteld!
Hitler's gezworen vijanden als Von Stauffenberg en zijn medestanders spraken met geen woord over zijn kennis van of verantwoordelijkheid voor uitroeiing van joden of 'gaskamers'.
Ook heeft Hitler gedurende de oorlog nooit gebruik van *gifgas* toegestaan, hoewel Duitsland daar enorme voorraden van bezat en Duitse generaals erop aandrongen; sommige historici menen zelfs dat tegen de numerieke en materiële overmacht aan het Russisch front dit voor Duitsland de doorslag zou hebben gegeven. Oorzaak was mogelijk dat Hitler zelf in WO I gewond en bijna blind raakte door gifgas. Zou hij met die ervaring en zijn principiële weerstand tegen gifgas opdracht of goedkeuring hebben gegeven massaal mensen met gas te laten doden? De JHV zegt het.

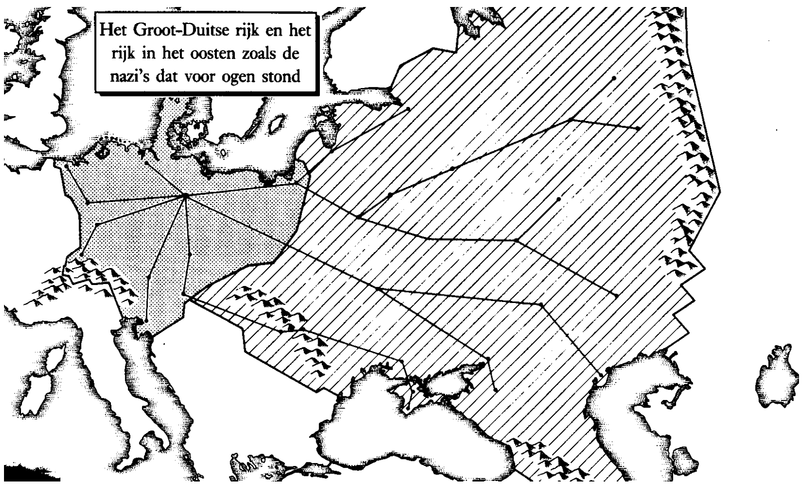
In mei 1942 verklaarde Hitler tegen het Hoofd van de Rijkskanselarij, Hans Lammers, dat hij de oplossing van het joodse vraagstuk wilde uitstellen tot na de oorlog.[623]

Er was nooit, herhaal NOOIT een Plan voor uitroeiing van de Europese joden! Dat en het *niet bestaan van enig concreet bewijs voor een Hitler-bevel* voor systematische moord op joden kan nauwelijks worden overschat. Het plaatst de retoriek van historici en Holocaustproponenten op drijfzand van gissingen, speculaties en foute uitgangspunten. Alle afgeleide stellingen, vooronderstellingen, terminologie als *'systematische uitroeiing van de joden', 'vernietigingspolitiek', 'vernietigingssysteem', 'vernietigingskampen',* enz. is met Hilberg's afgedwongen 'revisie' van onwaarde geworden: *de JHV mist dan ook elk fundament.*

b. Geen *plan* voor systematische uitroeiing

Er zijn dus *geen bewijzen* voor een bevel van Hitler voor massamoord op joden, noch voor zijn betrokkenheid, evenmin bestaat er een document dat duidt op een Plan of Systeem daarvoor.

Niet te ontkennen is, dat er documenten en toespraken waren waarin de nazi's onverbloemd stelden dat joden in West-Europa geen toekomst hadden. Communisten en joden waren de gezworen vijanden van de nazi's, die daarvan geen geheim maakten. De joden werden doelbewust gediscrimineerd om hen 'vrijwillig' uit Duitsland te laten vertrekken, met de gedachte de rest van hen *na de oorlog* uit het Grootduitse nazirijk te zullen verwijderen door deportatie naar Madagascar.[624] Na de succesvolle inval in de Sovjet-Unie werd tot *deportatie* naar het 'Ostland' besloten.

Grootduitse Rijk en Oostgebieden [Afb. uit Het Hitler-Hess Bedrog[625]]

Het 'Duizendjarig Rijk', zoals de nazi's dat vanaf eind 1941 zagen, zou immers uit twee delen bestaan: het 'Grootduitse Rijk' en het 'Ostland'.[626]
Het *'Grootduitse Rijk'* zou Arisch West-Europa omvatten: Duitsland en het bezette Denemarken, Nederland, België, Luxemburg, Slovenië, Oostenrijk, Tsjechië en West- en Midden Polen. (Engeland, Frankrijk en Noorwegen maakten daarvan geen deel uit.) Het moest 'Judenfrei' worden door de joden over te brengen naar Oost Polen en de Sovjet-Unie, begrensd door Oeral en Kaukasus. Dat immense gebied werd door Hitler gedacht als Duitse kolonie, arbeids- en grondstoffenreservoir voor het 'Grootduitse Rijk' zoals Groot-Brittannië India, Canada en Australië bezat, Nederland Nederlands-Indië, enz.[627]
Na het uitbreken van de oorlog kon van emigratie van joden naar Palestina, de VS, Madagascar, etc. geen sprake meer zijn.[628]
Daarom werden de joden na de aanvankelijk succesvolle Duitse inval in Rusland uit het 'Grootduitse Rijk' Oostwaarts getransporteerd om hen uiteindelijk in de bezette Oostgebieden voor Duitsland te laten werken. Die beslissing werd genomen na de definitieve schipbreuk van de Duitse vredesvoorstellen (Hess), conform Hitlers eerdere dreigement aan het internationale jodendom om alle joden uit Europa te verdrijven. De nazi's beschouwden dit als de territoriale *Totaal*oplossing, gelet op hun eerdere pogingen het 'joodse probleem' op te lossen door vrijwillige en later gedwongen emigratie. Dat was in werkelijkheid hun *Endlösung der Jüdenfrage* ('Final Solution'). De nazi's calculeerden in dat een groot deel tijdens 'evacuatie' en dwangarbeid zou sterven. Een krankzinnig wrede en misdadige politiek, maar geen 'massavernietiging in gaskamers'.

Tot in 1942-43 waren de nazi's bereid voor 2 miljoen dollar alle joden een vrijgeleide naar buiten Europa te geven.[629] De zionisten stemden daarmee echter niet in. De Opperrabijnen gingen weliswaar naar het zionistisch hoofdkwartier in Zwitserland om het geld te vragen, maar de zionisten weigerden en zeiden – om met Lenni Brenner te spreken – *"Als tijdens de oorlog geen grote hoeveelheden joods bloed worden vergoten, zullen we na de oorlog niet zo gemakkelijk ons nieuwe thuisland verwerven."*
De nazi's waren bezig de joden op meedogenloze wijze verder Oostwaarts te transporteren, waarvan hier enkele voorbeelden.

Grote aantallen Poolse en West-Europese joden werden via Riga, Smolensk en Minsk verder Oostwaarts getransporteerd.
Als we Sovjet-rapporten mogen geloven zijn naar het (door de Duitsers *werkkamp* genoemde) kamp Trostinets in Wit-Rusland tussen de 200.000 en 500.000 mensen overgebracht en vermoord.[630] Een deel van hen was merkwaardig genoeg gearriveerd via 'vernietigingskamp' Treblinka II.
Waarom vele (tien?)duizenden gevangenen van een 'vernietigingskamp' (Treblinka) verder transporteren naar Oost-Witrusland om ze in Trostinets te vermoorden?

Zoals altijd zijn ook deze aantallen van 'de Holocaust' onbetrouwbaar: Ilya (Elia) Ehrenburg, Sovjet propagandist en aanzetter tot massamoord, noemde voor Trostinets een half miljoen doden; Christian Gerlach komt tot 40-60.000; Yad Vashem tot 50.000; op een gedenksteen ter plaatse staat het aantal 206.000.[631]
Een intrigerend rapport uit 2004 toont gedocumenteerd aan dat een massagraf daar van 150.000 'nazislachtoffers', vóór de Duitse inval in gebruik was als massagraf voor slachtoffers van Stalin's NKVD…..[632]

Opmerkelijk ook, dat naar de lijken in dat massagraf geen onderzoek van betekenis werd verricht . . . . Nog opmerkelijker, dat ***over als nazi-massagraven in de Sovjet-Unie aangemerkte plaatsen nooit een officieel, onafhankelijk rapport is verschenen!*** De enige officiële en onafhankelijke Rapporten over massagraven in WO II waren die van de Duitsers over tienduizenden door de Sovjets vermoorde Polen bij Katyn en Christenen bij Vinnitsa.[633] Later zijn nog massagraven *uit de Sovjettijd* blootgelegd bij Zhytomir, Kamenets-Podolsk en recent in de omgeving van St. Petersburg en de Karelische Wouden.

Van het getto in Minsk is bekend dat daar vanaf november 1941 veel joden uit West-Europa aankwamen, 'Hamburgjoden' genoemd naar het eerste transport uit die stad, maar afkomstig uit geheel West-Europa.[634] Hoeveel dit er waren is niet precies bekend. Het getto van Minsk was een groot en belangrijk Arbeitslager, voor de Duitse Wehrmacht. Niettemin stierven daar in de ruim twee bezettingsjaren velen, onder meer door tyfusepidemieën. Massamoorden door de Duitsers, 'uitgevoerd door Oekraïners, Letten en Litouwers' zouden het dodental van dit getto op 100.000 hebben gebracht. Wat het lot van overlevenden en meer dan 10.000 gevluchten na Duitse terugtocht in 1944 onder de Sovjets werd is onbekend.[635] De Sovjet 'ooggetuigenissen' dateren resp. van 1946 en 1963. Meldingen van vondsten of onderzoek naar massagraven waaruit de juistheid van die berichten blijkt zijn evenmin bekend.

Het gepostuleerde naziplan voor systematische fysieke vernietiging van de Europese joden kon echter – geholpen door de naoorlogse propaganda – zonder feitelijke weerspraak binnen de JHV tot 'realiteit' evolueren. Het document waaraan *'Final Solution'* haar suggestieve lading ontleent, het zgn. Wannsee Protokoll, gaat over *verplaatsing* van joden Oostwaarts en was *geen plan* voor systematische vernietiging. Zo'n plan bestond niet op papier en ook niet blijkens feiten of andere aanwijzingen. Logisch, want aan een plan moet een *beslissing* vooraf gaan, in dit geval een 'Führerbefehl' maar, zoals aangetoond, was dat er niet.

De nazi's gebruikten weliswaar *Endlösung* in dat en andere documenten, maar nergens is enige aanwijzing dat daarmee 'fysieke uitroeiing' werd bedoeld. Integendeel, stukken waarin zij deze term gebruikten geven aan

dat daarmee deportatie, emigratie en tewerkstelling in gebieden buiten het Grootduitse Rijk werd bedoeld.

Holocaustpropaganda gebruikt selectieve delen uit Hitlers redevoeringen, citaten uit *Mein Kampf,* de notulen van de 'Wannsee Conferentie' en – omdat geen ervan als bewijs voor fysieke uitroeiing standhoudt – enkele summiere aantekeningen van Goebbels en Hans Frank.[636]

Onder gecommitteerde historici bestaan – bij gebrek aan bewijs – verschillende stromingen, over een – niet bestaand – 'plan' voor fysieke uitroeiing van alle joden: *'intentionalisten'* (Bullock, Jäckel, Fest, Dawidovicz, Goldhagen), *'functionalisten'* en *'strukturalisten'* (Hilberg, Kershaw, Broszat).

'Intentionalisten' menen, nota bene mede op grond van het tegendeel aantonende *Wannsee Protokol,* dat de nazi's vanaf het begin de joden fysiek wilden uitroeien; van plannen, discussies, organisaties, systemen of faciliteiten daarvoor kunnen zij uiteraard geen bewijs leveren.

Historicus Peter Longerich stelt thans dat een geheim memo van mei '40 van Himmler aan Hitler zegt: *"De Boljewistische methode van fysieke vernietiging van een volk is een optie welke onmiddellijk als on-Duits en onmogelijk moet worden afgewezen"*.[637] Deze thans door Longerich als feit gepresenteerde opvatting van de hoogste nazileiding zou een ***piketpaal*** kunnen zijn voor historici, met name voor degenen die nog altijd spreken over nazi-'vernietigingsintenties', -speeches, -codetaal, etc. vóór 1940.

'Functionalisten' beweren, dat de nazi's zo'n vernietigingsplan *à la improviste* gaandeweg tijdens de oorlog ontwikkelden en zonder Hitlers medeweten onder 'uiterste geheimhouding' uitvoerden. Een bizarre theorie op basis van speculatie die – als hij waar was – ook inhoudt dat van 'systematische' massamoord geen sprake was. Het veronderstelt een *samenzwering* van Himmler *tegen Hitler* om massamoord op joden in 'gaskamers' te plegen. Ironisch genoeg sloot het *Führerprinzip* dit uit omdat Duitsers geen trouw zwoeren aan Himmler, maar aan *Hitler.* Zij wier geweten in opstand kwam (ja, die Duitsers bestonden!) zouden daar ongetwijfeld hun Führer en anderen van in kennis hebben gesteld!

Een *onzinnige* 'discussie' dus, over 'intentionalisme en 'functionalisme', want noch voor het een (het 'plan') noch het ander ('systematische fysieke vernietiging') is concreet bewijs. Deze discussies zijn het resultaat van wat ik noem de *postulerende cirkelredenatie,* conditionering onder een zelfaanvaard *uitgangspunt:* geplande massavernietiging.

Alle postulerende elementen zijn daarin aanwezig: "Er wás toch antisemitisme, er waren toch deportaties van joden, crematoria in kampen, er waren 'getuigen' en er verdwenen Zes Miljoen joden, dus *moet* er wel een plan zijn geweest," is de redenering. Vervolgens wordt alles wat daarin lijkt te passen als 'bewijs' aangemerkt en is de cirkelredenering rond.

Vooraanstaande vakhistorici blijken niettemin ambivalent: Pressac erkent dat *'Sonderaktion'* niet synoniem is aan 'vergassing'. Hilberg stelt dat de

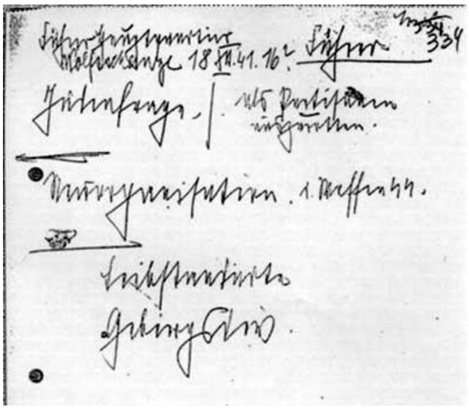
nazi's niets op papier hadden maar 'via gedachtenoverdracht wisten wat er van hen werd verwacht!' [638] (*Massamoord door telepathie?*)
Wie, als Hilberg c.s. aanneemt dat een operatie waarbij miljoenen joden uit geheel Europa in korte tijd 'efficiënt' en 'in het diepste geheim' werden uitgemoord kon worden uitgevoerd zonder *expliciete* orders van en gedetailleerde terugkoppeling naar Hitler, met blikken van verstandhouding en gebaren, is in de ban van *postulerende cirkelredenatie* en heeft de werkelijkheid vaarwel gezegd. Miljoenenmoord in gaskamers vereist grootschalige planning, coördinatie en organisatie en is alleen als fantasie zonder papieren sporen na te laten mogelijk.

Het gebrek aan bewijs heeft naast 'intentionalisten' en 'functionalisten' nog een derde 'stroming' Hitler-exegeten op het toneel gebracht. Duits 'zelfhater' en historicus Christian Gerlach, die eerder zonder bewijs astronomische massamoorden door de Wehrmacht op Sovjet-krijgsgevangenen publiceerde,[639] meent in een document uit de tot 1990 door de Sovjets gesloten gehouden archieven alsnog bewijs te hebben gevonden voor een opdracht van Hitler tot jodenuitroeiing.[640]

Hij claimt te kunnen bewijzen dat Hitler op 12 december 1941 een besluit voor de uitroeiing van het Europese jodendom bekendmaakte. Op die dag sprak hij in het privégedeelte van de Rijkskanselarij ca. 50 partijleiders van de NSDAP toe, voornamelijk Gauleiders waarvan de meesten ook posten bij de overheid bezetten. Een gemengd gezelschap dus, waarvan men zich in de eerste plaats afvraagt waarom Hitler juist hen uitkoos voor de lancering van een volstrekt onuitgewerkt 'plan', dat bovendien *buiten* Duitsland moest worden uitgevoerd! In de tweede plaats was nog geheel open *hoe* dat zou worden uitgevoerd en kon Hitler onmogelijk op vragen en opmerkingen reageren, laat staan directieven geven! In de derde plaats was dit gezelschap dermate groot en verscheiden dat elke vorm van 'geheimhouding' bij voorbaat gedoemd zou zijn te mislukken.

Wat Hitler gezegd zou hebben doet Gerlach niet uit de doeken. Hij baseert zich op indirecte aanwijzingen: cryptisch uitgelegde aantekeningen van Goebbels, Frank en Himmler's Dienstkalender. Die vermeldt voor de week daarna, 18 december 1941, een bijeenkomst bij Hitler met de aantekening: 'Joodse vraagstuk (*Jüdenfrage*); als partizanen uit te roeien.'
Gerlach: "Himmler gebruikte sinds zomer '41 partisanen als excuus om joden in de Sovjet-Unie te vermoorden. Maar nu gebruikte hij de term 'Joodse kwestie', en niet 'Joden in het Oosten' of 'Sovjetjoden', daarmee aan die aantekening een bredere strekking gevend".
Een geforceerde expansie van Himmler's woord *Jüdenfrage*. De betekenis is 'jodenvraagstuk', primair *onopgelost* met inherent een scala aan mogelijke problemen (en 'oplossingen'). In tegenstelling tot Gerlach's opvatting blijkt *Jüdenfrage* ook lang voor 1941 in talloze stukken te zijn gebezigd.

Het cruciale deel: *"Jüdenfrage|als Partisanen auszurotten,"* geeft aanleiding tot kanttekeningen. In de eerste plaats, als dit verband hield met Hitler's zogenaamde mededeling aan de Gauleiders, betekent dit dat hem toen (nog) geen duidelijk systeem of methode voor zo'n miljoenenmoord voor ogen stond, laat staan dat hij daarover aan Duitse Gauleiders mededeling kon hebben gedaan! Himmler kwam immers pas een week later met zijn 'suggestie'(??) om ze 'als Partisanen' uit te roeien!

Notitie Himmler's zgn. Dienstkalender

Führerhauptquartier *Führer*

Wolfschanze 18. XII. 41 *16.20*

Jüdenfrage | *als Partisanen auszurotten*

Neuorganisation d. Waffen SS

Leibstandarte

Gebirgs Div.

Het is *absurd* te veronderstellen dat die aantekening serieus verband hield met enig voorstel *aan* Hitler een week later voor 'systematische' moord op miljoenen Europese joden. Partisanen werden locaal, ter plaatse met de kogel of ophanging gedood. Geen deportaties, geen kampen, geen huisvesting, geen tewerkstelling, geen 'gaskamers' enz. Kortom de wijze van vermoorden van partizanen staat *in geen enkele relatie* tot fabrieksmatige massamoord in kampen of gaskamers.

'Jüdenfrage' had niet per definitie een sinistere betekenis en was allesbehalve een exclusieve naziterm. *'Jüdenfrage'* werd eerder veel en vaak door Duitse zionisten gebruikt om de door hen nagestreefde emigratie naar joodse 'thuislanden' als Palestina, Madagascar of Wit-Rusland mee te bevorderen. En net zoals bij de nazi's, was de oplossing een *territoriale.* Ook Karl Marx gebruikte het een eeuw eerder al. Net zoals in nazi-

Duitsland sprake was van een *'Kirchenfrage'*, zo was er sprake van een *'Jüdenfrage'*. Er was voor de nazi's een 'jodenvraagstuk' dat moest worden opgelost. Dat dit systematische massamoord betekende volgt niet uit dit woord, maar komt voort uit de *postulerende cirkelredenatie*.

Het woord *'als'* in Himmler's notitie kan op twee manieren worden begrepen. Als *'zoals'*, ("de joden moeten *zoals* partisanen worden uitgeroeid"), of "joden *als partizanen* gepakt, moeten worden uitgeroeid". Voor Duitssprekenden is hier geen misverstand: de tweede betekenis is juist, zoals ook Gerlach zelf stelt.[641] Zou de eerste (de exterministische) zijn bedoeld, dan moest er staan: *'wie* Partisanen'.

De term *auszurotten* betekent niet noodzakelijk fysiek vernietigen, maar eerst en vooral het 'met wortel en tak uitrukken' van een beweging, activiteit of groep. Zo sprak Hitler meerdere malen over de *'ausrottung* van het Duitse volk door de joden', de *'ausrottung* van het bolsjewisme en zoals Churchill en Stalin spraken over *vernietiging van de Duitsers.* Ook hier is duidelijk dat niet *systematische fysieke* vernietiging werd bedoeld.

Gerlach's stelling, dat de opdracht om alle joden uit te roeien omstreeks 12 december 1941 werd gegeven en dat dit de strekking van Himmler's aantekening was, is ook in strijd met daarna genomen maatregelen voor joodse dwangarbeid, het tot in 1943 opzetten van ghetto's in het Oosten, Himmler's bevelen om de sterfte in de 'vernietigingskampen' omlaag te brengen,[642] enz.

Hoe te verklaren dat 'vernietigingskamp' Chelmno (Kulmhof) volgens de JHV al compleet *operationeel* was op 7 december 1941,[643] als op 12 december een *besluit* tot vernietiging van de joden bekendgemaakt werd?

Himmlers aantekening 'als partizanen' slaat in dit verband dan ook nergens op. In het uiterste geval zou het kunnen worden uitgelegd als een 'voorstel' van Himmler aan Hitler, maar dan volstrekt achterhaald door eerder genomen beslissingen en *zonder enig effect!* De volgens de JHV uitgevoerde 'systematische uitroeiing' in kampen en 'gaskamers' had immers niets van doen met de wijze waarop partizanen werden aangepakt . . . .

Hoe te verklaren dat de zgn. 'Wannsee Conferentie' oorspronkelijk op 7 december was gepland, als Hitler's beslissing om de Europese joden uit te roeien pas op 12 december werd genomen?

Om geloofwaardig te zijn zal Gerlach ook uit moeten leggen hoe het mogelijk is dat in de nazi-hiërarchie nooit enig document, concreet teken, verwijzing etc. van zo'n bevel werd gevonden en waarom Hitler, Goebbels, Himmler en andere topnazi's onder elkaar in geheime gesprekken na die datum bleven spreken over de Madagascaroplossing, emigratie en vermindering van de sterfte in 'vernietigingskampen' met het oog op de oorlogsproductie......[644]

Onderzoek en analyse van nazi-documenten leveren dus geen bewijs van een door Hitler opgedragen beleid van vernietiging van joden in 'gaskamers' of anderszins op. Het genegeerde Schlegelberger document van april 1942, bewijst zelfs dat Hitler opdracht gaf de *evacuatie* van joden verder naar het Oosten (*'Lösung der Jüdenfrage'*) uit te stellen tot na de oorlog.[645] Hij herhaalde op 25 juli zijn zienswijze om na de oorlog alle joden uit Europa te verwijderen: *"Als deze oorlog voorbij is zal ik rigoureus vasthouden aan mijn standpunt dat alle joden moeten vertrekken naar Madagascar of een andere nationale joodse staat."* Intussen werd een misdadige en wrede politiek van deportatie en dwangarbeid uitgevoerd,[646] waarvan grote aantallen joden het slachtoffer werden, zij het niet op de wijze en niet in de aantallen die de JHV die noemt.

'Officiële' Holocausthistorici zijn terecht kritisch over Gerlach's 'bewijsvoering'. Norbert Kampe, curator van het *Wannsee Museum* in Berlijn, die Gerlach's werk 'interessant en goed onderbouwd' noemde, stelt dat Himmler's notitie hiermee wordt 'overgeïnterpreteerd. *"Zolang er geen andere bronnen zijn die dit onderbouwen blijft het hypothese"*, zegt Kampe.

De Holocaustpromotie, al zestig jaar zoekend naar één bewijs voor de JHV, heeft echter de wankele hypothese van Gerlach omarmd als felbegeerd 'bewijs'. Het *Holocaust-History Project* schrijft *"Historicus Christian Gerlach bewijst dat Hitler op die dag het fundamentele besluit nam om alle Europese Joden te vernietigen"*.[647] Nonsens.

Conclusie is dat er thans maar liefst *drie* theorieën zijn over een bevel van Hitler tot uitroeiing van de joden, voor geen enkele waarvan concreet bewijs bestaat . . .

Twee van deze drie willen ons laten geloven dat Hitler ***bij mondeling decreet*** (waarvan geen letter op papier is gevonden!) opdracht zou hebben gegeven tot complete uitroeiing van miljoenen joden! Tsja . . .

Ook veelzeggend – zo niet meer – is het feit dat nooit enige aanpassing, wijziging of herhaling van zo'n 'bevel' is gevonden. Ook dit kan worden gezien als het *bewijs* dat dit er nooit was.

De bewijzen en aanwijzingen dat zo'n plan *nooit heeft bestaan* zijn dus keihard. De nazi's waren daarbij operationeel *niet in staat* alle joden in de wereld te vernietigen; ook niet die in Europa. Hun politiek van massale joodse emigratie weerspreekt zelfs de *intentie* daartoe. Gerlach's theorie kan alleen daardoor al naar de prullenbak, evenals die van de 'Intentionalisten', zodat alleen die van de 'Functionalisten' resteert. Het drijfzand van speculaties en onmogelijkheden waarop dat berust is al besproken onder Hilberg's *'geestelijk klimaat':* het systeem van gedachtenlezen zonder besluiten of bevelen.

Hoe waarschijnlijk is het dat er enig plan voor systematische uitroeiing van alle joden bestond als de nazi's tot 1939 meer dan 537.000 joden lieten emigreren en daarna nog eens 200.000,[648] met medeneming van

bezittingen? En zij op internationaal niveau serieuze plannen lanceerden om honderdduizenden anderen naar het buitenland te laten reizen? Zij sloten zelfs overeenkomsten met zionisten over emigratie naar Palestina (*Ha'Avara Abkommen* [649]) en onderhandelden tijdens de oorlog met talloze landen over opname van joden.

Nog in 1944 werd het zgn. *Eichmann Aanbod* gedaan, de ruil van een *miljoen* joden voor vrachtwagens:

> *"Ik kan u een miljoen joden verkopen . . . Wie wilt u hebben? Gezonde mannen? Volwassen vrouwen? Oude mensen? Kinderen? Ga zitten en zeg het . . . Ik zal u bewijzen dat ik u meer vertrouw dan u mij. Als u mij zegt dat het aanbod is geaccepteerd zal ik als bewijs van goede wil, nog voor u iets hebt betaald, Auschwitz opheffen en 10% van het toegezegde miljoen naar de grens brengen. U neemt de 100.000 joden over en levert daarvoor naderhand 1.000 trucks. Vervolgens zal de deal stap voor stap verder worden uitgevoerd".*[650]

Een bizar en immoreel aanbod, door de zionisten tegengewerkt en verzwegen, zoals zij (en de Britten en Amerikanen) in februari 1944 ook het *Antonescu Offer*, ruil van 185.000 Roemeense joden, afwezen.[651]

Behalve dat dit een schril licht werpt op de 'systematische jodenvernietiging' en zogenaamd Geallieerde beduchtheid daarvoor, laat het zien dat van een beleid van 'systematische uitroeiing van het joodse volk' geen sprake was. Zelfs in 1944 waren de nazi's nog bereid honderdduizenden joden naar het buitenland te laten vertrekken.[652]

Geen 'plan' dus om *'alle joden'* of *'het joodse volk'* fysiek uit te roeien': de nazi's wilden hen uit hun invloedssfeer te verwijderen.

Op 24 januari 1940 schreef Heydrich als verantwoordelijke voor de *emigratie* van de joden, aan Von Ribbentrop:

> *Maarschalk Göring heeft mij in januari 1939 belast met de uitvoering van de joodse emigratie uit het Rijksgebied. Ondanks grote problemen slaagden we erin zelfs tijdens de oorlog de joodse emigratie succesvol voort te zetten. Sinds overname van deze taak door mijn Bureau per 1 januari 1939 zijn tot nu toe meer dan 200.000 joden geëmigreerd. Echter, het totale probleem kan met emigratie niet meer worden opgelost. Een territoriale oplossing ('Territoriale Endlösung') is daarom noodzakelijk.*[653]

De term 'Territoriale Endlösung' is ondubbelzinnig: het betekent *verplaatsing* naar gebieden waar de joden zich konden vestigen.

Vakhistorici laten het cruciale *'territoriale'* in hun vertalingen weg. Zij gebruiken *'Final Solution'*, waar *'Final Territorial Solution'* is bedoeld. Een naoorlogse wisseltruc waarmee 'territoriale emigratie' in de publiciteit als 'codewoord' voor uitroeiing wordt gebruikt. Het bedrog blijkt o.m. uit hetzelfde woordgebruik vóór en ná het gepostuleerde Hitlerbevel.

Tijdens het IMT-proces probeerde hoofdaanklager Jackson middels vertalingsbedrog de ontbrekende verbinding te construeren tussen *'Endlösung'* en massamoord en Göring daarop vast te binden. Dat ging zo:

> Jackson: *Heeft u op 31 juli 1941 een Besluit ondertekend, waarin Himmler en de Chef van de Sicherheitspolizei, SS-Gruppenführer Heydrich, opgedragen worden plannen voor een complete oplossing van het jodenvraagstuk uit te werken?*
>
> Göring: *Nee, zo is dat niet correct, dat Besluit ken ik precies.*[654]
>
> Jackson: *"Ter voltooiing van de u op 24 januari 1939 gegeven opdracht …" (Oplossing door emigratie).*
>
> Göring: *Dat is fout. Er stond ter aanvulling, niet ter 'voltooiing'.*
>
> Jackson: *Goed, ik neem dat aan. "Ter aanvulling van de u op 24 januari 1939 gegeven opdracht, hetwelk de met grondige, op de meest gunstige wijze plaats te vinden emigratie als oplossing voor het joodse probleem* ('Jüdenfrage') *betrof, gelast ik u hierbij alle noodzakelijke voorbereidingen te treffen met betrekking tot organisatie en financiering met het doel een Endlösung voor het joodse probleem in de Duitse invloedssfeer in Europa te bereiken."*
>
> Göring: *Ik acht dit op geen enkele wijze correct!*
>
> Jackson: *Geeft u mij uw vertaling dan.*
>
> Göring: *Nu komt het beslissende woord dat vals is vertaald, namelijk 'Voor een Gesamtlösung en niet voor een 'Endlösing'! Voor een totaaloplossing* (Gesamtlösung) *voor het joodse vraagstuk in de Duitse invloedsgebieden in Europa…*[655]

Dus *'voltooiïng'* was *'in aanvulling op'* en *Endlösung* was *Gesamtlösung!*

Göring zei dus het *tegenovergestelde* van wat Jackson trachtte te suggereren en het document dat hij in 1939 aan Heydrich zond, stelt hem in het gelijk. Dat luidde: [656]

> *"Ter* ***aanvulling*** *op het decreet van 24 januari 1939 en in overeenstemming met het u gegeven mandaat voor de ontwikkeling van een geschikte en gedetailleerde oplossing voor het Joodse probleem* ***door emigratie en evacuatie****, authoriseer ik u bij deze alle noodzakelijke organisatorische, structurele en materiële maatregelen te nemen voor het bereiken van een totaaloplossing voor het Joodse probleem".*[657]

Dit geeft impliciet en expliciet aan dat het 'Joodse Probleem' (*Jüdenfrage*) moest worden opgelost door emigratie en evacuatie.

[Waar zijn trouwens de stukken over de door Göring genoemde *organisatorische, structurele en materiële maatregelen* gebleven? Die moeten te vinden zijn in de vele in beslag genomen documenten. En als ze boven water komen zal glashelder worden wat met *Gesamtlösung* (Endlösung) werd bedoeld. Waarom is van die 'technisch-organisatorische' documenten nooit iets gepubliceerd? Ze passen domweg niet in de gepostuleerde cirkelredenatie!]

GEEN MASSAMOORD ALS *SYSTEEM*

c. Geen *systeem*

Literatuur en media spreken consequent over 'de *systematische* uitroeiing van de Europese (of zoals sommigen nog onjuister beweren) van *alle* joden'. Zoals aangetoond, bestaat daarvoor niet alleen *geen enkel bewijs,* maar is er een veelheid aan bewijzen die het tegendeel aantonen.

Hilberg schreef in zijn 'standaardwerk':

Maar wat in 1941 begon was een proces van vernietiging, niet vooraf gepland, niet centraal georganiseerd door een bepaalde instantie. Er was geen blauwdruk en geen budget voor vernietigingsmaatregelen. Die werden stap-voor-stap genomen, elke keer een. Er was dus niet zoiets als een uitvoeringsplan, maar een ongelooflijke overeenstemming, een consensus – gedachtelezen in een besloten bureaucratie".[658]

Dit weerspreekt de officiële definitie: *"De Holocaust was de <u>systematische,</u> bureaucratische, door de staat gesponsorde vervolging en moord van ca. zes miljoen joden door het naziregime en haar collaborateurs".* [659]

Een definitie van een 'systeem' is: *een logisch samenhangend geordend stelsel, leidend tot een voorspelbaar of beoogd resultaat.* In de JHV was niets 'logisch', 'samenhangend', 'geordend' of 'beoogd' en het gepostuleerde 'resultaat' werd bij lange na niet bereikt.

Zelfs antirevisionisten erkennen dat van vernietiging als 'fabrieksmatig systeem' geen sprake was.[660] Niet alleen ontbreken daarvoor noodzakelijke vereisten als *planning, organisatie, hoogwaardige faciliteiten, techniek en operationaliteit,* ook de logische aanhechtingspunten en samenhang voor een *systeem* van massavernietiging kunnen niet worden aangetoond.

Dit was er wel: een *systeem* voor registratie en isolatie van joden, in Nederland bijv. uitgevoerd door de Joodsche Raad in samenwerking met Bevolkingsregister en politie. Er *was* een *systeem* voor deportatie naar concentratiekampen. Er *was* een *systeem* voor grootschalige arbeidsinzet. Voor dat alles (maatregelen ter voorbereiding en uitvoering van de *territoriale* oplossing van het 'Joodse Vraagstuk') bestaan uitgebreide bewijzen. Echter, dat is niet hetzelfde als voor *systematische* vernietiging.

Voor systematisch geplande en uitgevoerde massamoord ontbraken de volgende onmisbare elementen:

- *Opdracht*

Hiervoor is uitgebreid aangetoond dat geen aanwijzingen bestaan voor een door Hitler (of andere hoge nazi's) gegeven opdracht om alle joden om te brengen.

- *Plan*

Er was geen plan of operationeel deelplan voor uitroeiing van de joden; Hilberg spreekt dit tegen en daarvan is *nooit* iets concreets aangetoond.

- *Organisatie*

Niet één specifieke organisatorische eenheid was verantwoordelijk voor zo'n massamoord, noch een 'projectmanager' of eindverantwoordelijke.

- *Financieel*

Er was *geen budget*. Nergens in de honderdduizenden gedetailleerde en controleerbare facturen, boekhoudingen, begrotingen etc. is iets gevonden m.b.t. toewijzing van budgetten, allocatie van geld of middelen voor moord, massamoord of '*Final Solution*'.

- *Facilitair*

De kampen waren voor andere doelen gebouwd en ingericht. Er bestonden Arbeidskampen, Concentratiekampen, Gevangenenkampen, Krijgsgevangenenkampen, Doorvoerkampen, Verblijfskampen, Heropvoedingskampen, Strafkampen, enz., maar *geen Vernietigingskampen* en ook (als eerste vereiste!) *geen Geheime* kampen.
'Gaskamers' waren ruimten voor *ontsmetting* van kleding, lijkenopslag, autopsie, etc. Geen had voorzieningen anders dan daarvoor.

- *Crematoria*

De capaciteit van de crematoria in Auschwitz-Birkenau en Majdanek was nauwelijks voldoende voor de 'reguliere' sterfte. De 'vernietigings'-(doorgangs)kampen' waar de meeste joden zouden zijn 'vergast' (Belzec, Chelmno, Sobibor, Treblinka) hadden zelfs geen crematoria.
Als systematische massamoord het doel was in Auschwitz-Birkenau en Majdanek, is het ondenkbaar dat de nazi's in '42 en '43 gaskamers met crematieovens van een civiel model *voor één lijk tegelijk* zouden hebben ontworpen en gebouwd.
'Systematische' massavergassing in dichtbevolkte werkkampen temidden van tienduizenden medegevangenen en faciliteiten als ziekenhuizen, tandheelkundige en psychiatrische klinieken, bibliotheek, concertzaal, enz., zijn volkomen *absurd*.

- *Technisch*

Als, zoals postulerend wordt beweerd, systematische uitroeiing van de joden voor Hitler en de nazi's het doel was, de *raison d'être* van nazi-Duitsland, is het absurd te noemen dat daarvoor uit te voeren miljoenenvergassingen zouden hebben plaatsgevonden in miserabel primitieve, in alle opzichten ongeschikte faciliteiten. In op alle essentiële punten ontoereikende en ongeschikte 'gaskamers', met civiele crematoria voor individuele verbranding. Duitsland was en is immers een top-industriële natie, met een enorm kennispotentieel op technisch, chemisch en bouwkundig gebied. De leidinggevende nazi bij bouw en inrichting van het Auschwitz-Birkenau industriële complex was nota bene de briljante Dr. Ir. Hans Kammler, later chef van de ontwikkeling van de Duitse raket- en straalmotorprojecten. Hij zou verantwoordelijk zijn geweest voor deze ongeschikte, riskante en technisch inferieure 'gaskamers' waarin volgens de JHV in het geheim een lang voorbereide miljoenenmoord werd uitgevoerd? In enkele op varkensstallen lijkende hokken? Zelfs de fantasieën van het Pools Verzet en joodse organisaties schatten de Duitsers hoger in, want zij spraken van 'high-tech' voorzieningen als elektrocutievloeren, chemische verwerking, automatische processen, enz.

In Holocaustliteratuur leest men dat in de 'vernietigingskampen' als vergassingmiddelen dieselmotoren van buitgemaakte Russische tanks, oude spoorrails als verbrandingsgrids en anti-tankgreppels als massagraven

werden gebruikt. Deze bij elkaar geraapte en in alles verschillende *middelen* wijzen allesbehalve op enig *'systeem'* van geplande massamoord.

Bij werkelijk systematische fysieke jodenvernietiging zou men niet nog in 1942 'experimenteel' *gezocht* hebben naar geschikte methoden (uitlaatgassen, koolmonoxide, Zyklon-B) enz., maar *vooraf* efficiënte systemen en methoden hebben ontwikkeld voor het doden, lijkbezorging en geheimhouding. Ook daarvan is (alweer) helemaal *niets* gebleken.

- *Moordmethoden*

De zogenaamd *"systematische uitroeiing van 6 miljoen joden, hoofdzakelijk in gaskamers"* was verre van 'systematisch'. Zo begon die naar zeggen met het uitroeien van miljoenen joden aan het Oostfront. Daar betrof het in het begin hoofdzakelijk mannen in de weerbare leeftijd, die ter plaatse werden gefusilleerd of opgehangen. Later pas ook vrouwen en kinderen. Daar was absoluut geen sprake van isolatie, identificatie, transporten, kampen, of gaskamers; hoogstens 'hap-snap'.

In Polen en bezet Westeuropa daarentegen was sprake van georganiseerde identificatie, registratie, isolatie, transport, selectie en – volgens de JHV – vergassing, hoewel ook daarin verschillen bestonden.

We beperken ons hier tot het kritisch bespreken van de veronderstelde fabrieksmatige massamoord in 'vernietigingskampen'. Van alle bizarre 'Holocaust'-moordmethoden welke lange tijd de ronde deden bleven er slechts twee over: vergassingen met blauwzuurgas (Zyklon-B) en koolmonoxide. De Zyklon-B methode kreeg de meeste aandacht, echter, die met uitlaatgas zou veel meer slachtoffers hebben gemaakt.

Beide methoden nemen we in Hoofdstuk 6 gedetailleerd onder de loep en bezien dan welke conclusies daaraan moeten worden verbonden.

Zoals gezegd kon bij de veronderstelde procesmatige uitroeiing van joden niet worden gesproken van een *systeem:* kampomstandigheden, gebouwen, veronderstelde methodes, enz. verschilden daarvoor te veel. Aanvankelijk (in 1941) werden Duitse joden met toestemming van Hitler naar de Baltische staten gedeporteerd (Riga, Kaunas, Minsk). In Rusland werden vooral jonge mannen gedood en pas later ook vrouwen en kinderen. In de 'vernietigingskampen' was dat volgens zeggen precies andersom; daar – zegt men – werden vooral oudere, arbeidsongeschikte mensen geselecteerd voor de dood.

Wijzen de volgende *verschillende* moordmethoden op een gepland, fabrieksmatig 'systeem'?

– Executies
– Ophanging
– Slavenarbeid
– Medische experimenten
– Uithongering
– Sterilisatie

– Zyklon-B vergassingen met draadijzeren kolommen
– Zyklon-B vergassingen zonder draadijzeren kolommen
– Zyklon-B vergassingen met mechanische ventilatie
– Zyklon-B gassings zonder mechanische ventilatie
– Koolmonoxide van Dieseluitlaatgas
– Koolmonoxide van benzine-uitlaatgas
– Gaswagens
– Einsatzgruppen

Zelfs de schijn van een 'systeem' blijft hier niet in stand. Wat blijkt is een onlogische variëteit waarmee de nazi's worden verondersteld hun 'systematische' 'geheime' massamoord uitvoerden. Was het 'systeem' dat elke nazi zelf bepaalde hoe joden werden vernietigd, als ze maar vernietigd werden? En hoe daarin dan *Uiterste Geheimhouding* te bewaren?

- *Operationeel*

Alle *feiten* weerleggen een *plan* voor *systematische* jodenmoord:

- Vanaf 1933 spanden de nazi's zich onafgebroken in zoveel mogelijk joden uit Duitsland te laten vertrekken, bijv. door emigratie en overeenkomsten met zionisten als het Ha'Avara Abkommen,[661] uitruil, enz. Niet Duitsland, maar internationale weerstand en zionistische obstructie belemmerden dit.
- Tot in 1944 waren er Duitse voorstellen om grote aantallen joden uit kampen te ruilen voor materiële en/of politieke tegenprestaties.
- Na de oorlog waren er *miljoenen* overlevende joden.[662]
- Veel van die overlevenden waren tijdens hun gevangenschap naar een of meer andere kampen overgeplaatst.
- Dat de nazi's bij nadering van de Sovjets tienduizenden joden uit de kampen westwaarts transporteerden (de zogenoemde 'dodenmarsen'), wat destijds buitengewoon problematisch was en volledig inging tegen jodenvernietiging en -verwijdering. Waarom hen niet 'systematisch' vermoord, moet men zich afvragen?

Belangrijke concentratiekampen hadden als regel ook nog vele tientallen subkampen.[663] De Duitse kampen telden er tijdens de oorlog in totaal ca. 1.200. Alleen Auschwitz al – het grootste industriële complex na het Roergebied – had er 32; Buchenwald zelfs 136.[664]

Het continuïteitsprincipe van die arbeidskampen, met name die voor oorlogsproductie, verdraagt zich niet met 'systematische uitroeiing'. En waarom bij een contraproductief 'systeem' voor miljoenenmoord in oorlogstijd enorme offers brengen om de slachtoffers te huisvesten, te kleden, te voeden, te verzorgen en tewerk te stellen?

Zo er van een *'systeem'* gesproken kan worden, was dat een deportatie- en *'arbeidssysteem'* waarin velen omkwamen. Voor directe vernietiging als *systeem* zijn geen concrete bewijzen. Integendeel, dat vereist een planmatige, logische basis, een uitvoeringsapparaat dat door een centrale

instantie onder allocatie van bevoegdheden en middelen wordt aangestuurd en gecontroleerd. Dat was er niet, zoals ook Hilberg stelt:

> *"… Voor de vernietiging van de Europese joden was noch een afzonderlijk functionaris, noch een budget beschikbaar gesteld; voor de afwikkeling van het proces moesten de gezamenlijke organisaties elk hun specifieke bijdrage leveren en de benodigde middelen voor de uitvoering van hun taak zelf verschaffen".*[665]

Men stelt zich dit voor: een monsteropgave als oprichting van vernietigingskampen, deportatie van miljoenen mensen uit heel Europa, de – onder strengste 'geheimhouding' – uit te voeren miljoenenmoord, zonder eindverantwoordelijke, zonder centraal coördinerende instantie en zonder speciaal budget, waarbij ieder onder oorlogsomstandigheden voor zichzelf geld en middelen moest zien vrij te maken om die 'geoliede machine' niet te laten stagneren. Bizar, niet?

En dat *zonder* dat na de oorlog ook maar *één* document werd gevonden waaruit iets van competentiestrijd blijkt tussen diverse bureaucratische instanties over allocatie van geld en middelen, beklag over gebrek aan mogelijkheden, discussies over de vermeende prioriteit van jodenvernietiging boven oorlogvoering, etc.. . .

Wellicht het meest pleitend tegen een 'systeem' is dat de Duitsers, die alles tot in de details administreerden, *niets* vastlegden over enorme aantallen dagelijks vergasten: geen namen, geen sexe, geen plaatsen van herkomst, geen aantallen, geen streefcijfers, geen incidenten, *niets, Nul* . . .

Duizenden nazi-documenten van ná 1939 spreken over de inzet van joodse arbeidskrachten. Ook dat verhoudt zich niet tot 'systematische' vernietiging, evenmin als miljoenen joden die 'als door een wonder gespaard' de oorlog overleefden.

De wereldwijd bekende 'Holocaust' foto van het joodse jongetje dat in 1943 samen met andere joden uit het Getto van Warschau wordt weggevoerd om in Treblinka te worden 'vergast'. In 1972 werd bekend dat dit jongetje Tsvi C. Nussbaum is, die met zijn familie naar Bergen-Belsen in Duitsland werd overgebracht en na de oorlog naar Israël emigreerde. Nu leeft hij in de VS waar hij een succesvolle artsenpraktijk heeft.[666] *Mogelijk is de foto zelfs een vervalsing.*[667]

Holocausthistorici blijven in gebreke te verklaren hoe het kwam dat ontelbare joden van het ene kamp naar het andere werden gesleept zonder te worden vermoord. Waarom bijvoorbeeld Kautsky, als jood en links socialist dubbel voor 'vernietiging' gekwalificeerd, Dachau, Buchenwald, Auschwitz en nogmaals Buchenwald overleefde. Of waarom Israel Gutman, de latere co-auteur van de *Encyclopædia of the Holocaust,* niet alleen Auschwitz en Majdanek overleefde, maar ook de 'gewone' concentratiekampen Mauthausen en Gunskirchen.[668] Of Anne Frank en een deel van haar familie, die op het hoogtepunt van de 'massavergassingen' in Auschwitz arriveerden, daar *twee maanden* verbleven om *vijf maanden later* in Bergen-Belsen aan *tyfus* te bezwijken. Of hoe de slachtoffertjes van de afschuwelijke historie van de kort voor de bevrijding in Hamburg opgehangen twintig joodse kinderen de 'Holocaust' zo lang konden overleven. Twee van die kinderen, de broertjes Hornemann uit Eindhoven, kwamen begin juni '44 met hun ouders in Auschwitz-Birkenau aan.[669] Vader Hornemann werd vandaar naar Sachsenhausen gebracht en tewerkgesteld. Moeder Hornemann stierf al in september '44 in Birkenau aan tyfus. Hoe kon een joodse vrouw met twee kinderen van 7 en 11 jaar drie maanden in Auschwitz verblijven als zij – zoals de JHV zonder bewijs beweert – allen 'rechtstreeks de gaskamer in gingen'? *Omdat dat niet waar is!* En

waarom vonden de twee joodse weeskinderen in *Hamburg* de dood? Het is dat hun namen door die tragedie bekend werden, anders zouden zij zijn opgegaan in de honderdduizenden die door postulerende historici als 'onmiddellijk vergast' in Auschwitz zijn opgevoerd. Mensen kwamen om of overleefden – op welke manier en waar dan ook. **'Gaskamers' speelden daarin geen enkele rol!**

Danuta Czech, die als communiste en jodin drie jaar Auschwitz overleefde. Of de Poolse jood Samuel Zylbersztain, die het boek *'Herinneringen van een Gevangene van Tien Kampen'* kon schrijven, waarin hij herinneringen aan Majdanek, Auschwitz en acht(!) andere kampen beschrijft.[670] Bestaan wonderen dan toch? Ja, in de JHV zijn ze gewoon. Er waren ongelooflijk veel Wonderen, want het aantal overlevenden was gigantisch. ***Er was geen 'systeem' voor het vermoorden van alle joden!***

Ook de *'dodenmarsen'* aan het eind van de oorlog zijn strijdig met alles wat over de nazi's en *'Final Solution'* wordt beweerd. Niet alleen was het logischer en efficiënter geweest die honderdduizenden joden in de 'vernietigingskampen' te 'vergassen' en – zoals verteld – hun lijken 'spoorloos' te laten verdwijnen, maar de Duitsers hielden met veel moeite grote aantallen joden in leven en brachten hen ondanks transport-, voedings- en huisvestingsproblemen tegen het einde van de oorlog over naar het zwaar beproefde Duitse grondgebied. Geheel in strijd met de *Final Solution*! De nazi's brachten die joden *terug* naar Duitsland!

Voor postuleerders van de *'Final Solution'* niet te verklaren, voor anderen begrijpelijk en logisch.

Die honderdduizenden joden werden niet 'vergast' ***omdat van massavergassingen geen sprake was.*** Dat was nooit een optie. De 'dodenmarsen' waren *overlevingsmarsen,* bedoeld om die mensen *in leven te houden,* niet te doden. Tussen 1 december '44 en medio januari '45 werden ***meer dan een half miljoen*** uit Auschwitz geëvacueerd,[671] op ***<u>vrijwillige</u>*** basis! Bijna de helft van de mensen in wat later 'dodenmarsen' zou worden genoemd, waren joods. Als de Duitsers – zoals steeds beweerd – alle joden 'systematisch' wilden uitroeien, waarom hen dan met niet-joden naar het Westen afvoeren? De bevoorrading en overlevingskansen van de niet-joden waren zonder joden toch veel groter? Alweer een onbegrijpelijk JHV-'wonder' van inconsistentie. Hoe onmenselijk die transporten in de Hongerwinter van '44-'45 ook uitpakten, de meeste joden trokken *naar eigen keuze* met hun Duitse 'moordenaars' mee, liever dan de komst van de Sovjets in Auschwitz af te wachten.[672]

Dat kan maar één verklaring hebben: ***er bestond <u>geen</u> politiek van <u>systematische</u> uitroeiing!***

Ook dit maakt het onmogelijk systematische vernietiging als objectieve waarheid te zien. Hoe konden ontelbare joden twaalf jaar nazi-heerschappij, waarvan zes jaar oorlog en vier jaar Holocaust overleven als de

intentie was elke jood systematisch te vermoorden? Sommigen overleefden de hele oorlog in gevangenschap, anderen zaten in meerdere kampen. De 670.000 overlevenden *zestig jaar later*,[673] impliceren dat dit er na de oorlog 3 à 4 miljoen moeten zijn geweest!

Toen West-Duitsland in 1951 *'Wiedergutmachung'*-betalingen aan joodse overlevenden accepteerde, meldden zich 4.393.365 joodse overlevenden.[674] **2.522.000 van achter het toenmalige IJzeren Gordijn niet meegeteld, omdat voor hen financiële vergoeding niet van toepassing was. *Dat maakt langs de weg der vergoedingen bijna 7 miljoen 'overlevenden'!***

Geruchten over gaskamers en massavernietiging deden tijdens de oorlog in heel Europa de ronde. Echter geen paniekuitbarstingen, geen massale vluchtpogingen uit treinen of kampen, geen aanvallen op spoorlijnen of kampen, terwijl de bewaking bij transporten en in de kampen minimaal was te noemen. Nederlandse joden bijvoorbeeld, die via Westerbork naar Auschwitz en Sobibor werden getransporteerd, werden nauwelijks bewaakt (de bewaking in de treinen van Amsterdam naar Westerbork was in handen van de Joodse Ordedienst en die in Westerbork van enkele Nederlandse Marechaussees); het kamp kon praktisch vrij worden in- en uitgegaan en ontsnappen was eenvoudig. Kennelijk zag men daar onvoldoende aanleiding toe en/of de nutteloosheid ervan in.

De Duitse commandant van Westerbork, Gemmeker, direct betrokken en verantwoordelijk voor deportatie van meer dan honderdduizend mensen naar 'vernietigingskampen' in Polen, verklaarde na de oorlog *niets* van systematische vernietiging te weten. Natuurlijk kunnen manicheïstisch geconditioneerde historici (bijvoorbeeld Nanda van der Zee) niet geloven dat Gemmeker (en vrijwel alle andere niet-gemartelde topnazi's) daarover de waarheid sprak. *Ik wel.* Gemmeker *moet* de waarheid wel hebben gesproken, niet alleen omdat hij geen pathologische leugenaar was, maar omdat in de archieven van Westerbork of elders – waar nooit sprake was van 'vernietiging van documenten' – *geen document of ander bewijs is gevonden waaruit iets van een vernietigingspolitiek blijkt.* Ware dat zo geweest, dan zou Gemmeker ook niet al na zes jaar zijn vrijgelaten.
Op zijn proces in 1948 kon hij dan ook zeggen zich *"op geen enkele wijze schuldig te voelen"* aan veronderstelde systematische vernietiging.[675]

Bij het Neurenberger Tribunaal vond de volgende dialoog plaats tussen aanklager Dr. Thoma en Hans Lammers, Directeur Rijkskanselarij:

> **Thoma:** "Zei Himmler u ooit dat de Endlösung van het joodse vraagstuk plaats zou vinden door uitroeiing van de joden?"
>
> **Lammers:** "Dat is nooit gezegd. Hij sprak alleen over evacuatie."
>
> **Thoma:** "Wanneer hoorde u dat deze vijf miljoen joden waren uitgeroeid?"
>
> **Lammers:** "Ik hoorde daarvan pas kortgeleden" [in Neurenberg!].[676]

De Directeur van de Rijkskanselarij hoorde naar eigen zeggen pas tijdens het Tribunaal dat *'Final Solution'* (Endlösung) uitroeiing van de joden betekende; Himmler had hij er nooit over horen spreken . . .

Is aannemelijk dat, als de nazi's de joden als groep systematisch in het geheim wilden uitroeien, zij dat zouden hebben gedaan in openbare, niet geheime kampen, met *gemengde* populaties van joden en niet-joden?
In de werkplaatsen van Auschwitz-Monowitz werkten behalve gevangenen ook burgeremployés die dagelijks het kamp ingingen en verlieten. Dat wijst niet op 'geheimhouding'. Is een 'plan' voor systematische vernietiging van miljoenen uitvoerbaar zonder omvangrijke financiële, administratieve, organisatorische, logistieke en bouwkundige voorzieningen?

Uit recentelijk in Moskouse archieven[677] opgediepte documenten van juni en juli 1944 blijkt o.m. dat 186 kortgestrafte gevangenen uit Auschwitz werden vrijgelaten. Over de gehele kampperiode moeten dat er duizenden zijn geweest. Ook de Polen die voor 'heropvoeding door arbeid' voor acht tot tien weken in Birkenau terechtkwamen, keerden zoals andere documenten aantonen, na afloop naar hun woonplaatsen terug.

Waarom waren 12 particuliere Poolse bedrijven belast met de bouw van de crematoria en 'gaskamers' en waarom waren de bouwplaatsen van de crematoria II, III, IV en V tijdens de bouw niet afgeschermd? Zelfs een simpel prikkeldraadhek ontbrak tijdens de bouw van die 'supergeheime gaskamers'. Hoe kon onder die omstandigheden 'uiterste geheimhouding' (blijven) bestaan? Gold daarvoor (en voor duizenden bouwtekeningen!) geen geheimhouding omdat dit *crematoria* en geen 'gaskamers' waren? Maakt dat alles ook het zogenaamd 'gecodeerde taalgebruik' van naoorlogse historici niet tot een paskwil?
Is denkbaar dat *alle* belastende bewijsstukken door de nazi's werden vernietigd, *behalve* de voor de JHV zo bruikbaar gebleken ultrageheime documenten met 'gecodeerd taalgebruik'?

Veelzeggend is dat bij alle aanwijzingen *tegen* massavernietiging, de Sovjets, die de Oostelijke 'vernietigingskampen' met complete administraties, etc. in handen kregen, *weigerden* Westerse onderzoekers daarin inzage te geven.

Zeker is, dat als zij bewijs voor massavernietiging hadden gevonden, dat wereldkundig was gemaakt. Ook na de val van de Sovjetunie in 1989, toen Sovjetarchieven werden geopend, is van bewijs voor de stelling van massamoorden in kampen *niets* gevonden. Gevonden sleutelmateriaal, zoals de 46 Auschwitz Dodenboeken, wijst op het tegendeel.[678]

De Sovjets hielden dit geheim *omdat* daarin niets belastends over 'gaskamers' en 'massavergassingen' stond.

Opvallend is dat president Putin, in tegenstelling tot zijn Westerse collega's Blair en Bush, zelden spreekt over systematische massamoord op joden, maar bij herdenkingen alleen verwijst naar omgekomen land-

genoten. Ongetwijfeld is hij als ex-KGB-er anders en beter geïnformeerd over 'vernietigingskampen' en massamoorden dan de beide anderen.

Van betekenis is ook dat, terwijl zomer '42 volgens joodse leiders in de VS de nazi's een programma van fysieke uitroeiing van de Europese joden begonnen, niemand protesteerde toen de halfjoodse Roosevelt in januari 1943 accoord ging met Sovjetvoorstellen voor totale en onvoorwaardelijke overgave van Duitsland. Totale capitulatie betekende dat Duitsland verplicht was door te vechten tot het bittere eind. Duitsland werd onder geen enkele voorwaarde zicht op vrede gelaten. Roosevelt omarmde in januari 1943 in Casablanca op voorstel van de Sovjets het principe van *'onvoorwaardelijke overgave'*.[679] Hitler-Duitsland kon toen niet anders meer dan tot het bittere eind doorvechten, zeker gezien tegen de achtergrond van het trauma Versailles. ***Door al begin 1943 onvoorwaardelijke capitulatie van Duitsland te eisen, werd elke vorm van vredesonderhandelingen zinloos, de oorlog onnodig lang voortgezet en de levens van tientallen miljoenen mensen, waaronder de joden, opgeofferd. Het zijn de Geallieerde leiders die daarvoor verantwoordelijk zijn.***

Duidelijk was, dat dit niet alleen voor de Duitsers en hun bondgenoten barbaarse gevolgen zou hebben, maar vooral ook voor de in Duitse invloedssfeer levende joden. Onvoorstelbaar dat invloedrijke joodse figuren als Henry Morgenthau en Bernard Baruch,[680] regelmatig bij Roosevelt op de thee, hun stem niet verhieven tegen die eis van onvoorwaardelijke capitulatie, maar – *believe it or not* – daarvan *fervente voorstanders* waren. Ging voor hen eind 1942 de vernietiging van Duitsland boven Zes Miljoen joodse broeders en zusters? Geloofden zij zelf niet in de eigen berichten over een in gang zijnde fabrieksmatige vernietiging van het Europese jodendom?[681]

MILJOENEN DOCUMENTEN: NIET ÉÉN TOONT
SYSTEMATISCHE JODENUITROEIING AAN

d. Geen bewijsdocumenten

Over 'de Holocaust' wordt beweerd dat het *'de best gedocumenteerde misdaad uit de geschiedenis'* is.[682] Afgaand op de miljoenen in beslag genomen Duitse documenten en de nog grotere hoeveelheid naoorlogse 'documentatie' lijkt dat ogenschijnlijk het geval, echter, als het om *concrete bewijzen* van 'de Holocaust' gaat, is de documentatie vrijwel *Nul.*

Hilberg had in de eerste versie van zijn 'standaardwerk' de overmoed over de nazi's te schrijven *"Ze hebben – gründlich als ze waren – de bewijzen van hun moordenaarshandwerk honderdduizendvoudig vastgelegd – met briefhoofd en Dienstzegel"*. Pure grootsprekerij van Hilberg, want in zijn laatste (gereviseerde) uitgave komt hij niet verder meer dan *"... een atmosfeer ge-*

schapen waarbinnen schriftelijke formaliteiten niet langer als modus operandi golden" en: *"Uiteindelijk was de vernietiging van de joden niet zozeer uitkomst van wetten en bevelen als wel van een geestelijk klimaat, van overeenstemming en afstemming"*.[683] Een reuzenslalom, waarmee het JHV-boegbeeld het failliet van zijn eerdere 'bewijzen' aan het zicht tracht te onttrekken.

Nooit eerder in de geschiedenis, noch daarna, is de complete administratie van een natie zo grondig en compleet op incriminerend bewijsmateriaal onderzocht als na de nederlaag van nazi-Duitsland.

Toch zijn voor de beschuldiging '*systematische* uitroeiing van joden in gaskamers' *geen,* herhaal *geen,* documentaire, forensische of andere concrete bewijzen.[684] **Niet één Duits document spreekt over een uitroeiingsplan. Integendeel, alle documenten tonen dat de Duitse *'Final Solution'* verdrijving, emigratie en deportatie betekende, geen systematische vernietiging. Veelzeggend en absurd is, dat wat op tafel komt, documenten zijn van het type getuigenissen en *'Codetaal'*.**

Na de oorlog namen de Geallieerden praktisch alle Duitse archieven in beslag. Onder *miljoenen* documenten bevinden zich die uit de hoofdkwartieren van de SS, SD, Gestapo, Reichs Sicherheits Hauptampt (RSHA), de Nazi-Partij, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Auschwitz, kampadministraties, Hitlers oorlogsdirectieven, de complete archieven van de persoonlijke Kanselarij van de Führer, Himmler's hoofdkwartier, maar nergens is *één stuk* gevonden dat wijst op een opdracht tot uitroeiing van joden. Dit, hoewel de nazi's pijnlijk grondig waren in het tot in de details op papier vastleggen van al hun plannen en acties.
Als systematische massamoord op joden en anderen werd gepleegd, wat moet dan gemakkelijker zijn dan uit die miljoenen documenten enkele ondubbelzinnige bewijzen te tonen?[685] In plaats daarvan beroept men zich op 'geheimhouding', de ridicule 'codetaal', 'de Duitsers vernietigden alle documenten' en 'gevonden' kwestieuze stukken.[686]

CONFIDENTIAL

The lack of qualified personnel and changes in location and requirements of using agencies calls for the reexamination of present document distribution procedures. This shortage of personnel, which materially reduces the effectiveness of Document Centers and restricts detailed listing and study of documents, has also affected the using agencies. While formerly it was possible for the using agencies to take out large collections of documents on loan, in order to determine and locate papers of interest, it is no longer possible for many of these agencies to do this without withdrawing documents from circulation for considerable periods of time. Consideration must be given to possible methods of pre-screening of collections, which would permit a more rapid circulation among using agencies.

It is also necessary for this conference to consider the overall problem of the denial of certain archives, records, and papers to the Germans. Serious consideration must be given to plans for the organized destruction of papers which possess no value for the Allies, and which must be denied to the Germans. We must be cognizant at all times of the final disposition of documents required for study in Germany which must not be permitted to fall into German hands after the departure of occupation forces. In connection with this we wish to explain Group C.C., USFET and War Department action in asking for the complete withdrawal from quadrupartite consideration of a proposed directive for the handling of captured documents. This directive which was based on the suggestion of certain British archivists would have "frozen" most documents "in situ" and seriously delayed the program of final clean-up in Germany. In asking for the withdrawal the American member of the council was requested to state that the American Government was reconsidering the question and proposed to submit another paper at some future date. The question was then coordinated with the War Department and they were asked to prepare a draft of State, War, Navy Coordinating Committee views on documents which should be destroyed, or to which the Germans were to be denied all future access. This paper, which is to be incorporated into theater views, is to be submitted for quadrupartite action.

All consideration for changes in standard operating procedures must nevertheless bear in mind American responsibility for implementation of existing Anglo-American agreements and quadrupartite commitments which must be complied with at all times.

Plan for Conference.

The Conference will be organized into a Governing Committee and appropriate Sub-committees. Sub-committees are to be formed to deal with individual items of the agenda. Preliminary committees designated by the temporary conference chairman have assembled pertinent data on the major agenda topics for the convenience of sub-committees dealing with those subjects. The interim reports are intended as a guide for the sub-committees. The Governing Committee, composed of representatives of the War Department, G-2, United States Forces, European Theater, Director of Intelligence, Office of Military Government for Germany (U.S.), and members of the Army and Austria Document Centers, will review Sub-committee reports and recommendations. These will be incorporated into the final report and recommendations of the conference. Representatives at the Conference will then obtain concurrence or comments from their respective organizations. The plan will then be carried into execution by appropriate action of the Theater Commander and the A.C. of S., G-2. War Department.

S. F. GRONICH
Lt Col GSC
Conference Chairman

'Duitse Document Conferentie' 1945.

Natuurlijk, men komt op de proppen met documentatie over verspreide moordpartijen en -acties, maar die gaan *nooit* over de kern van de zaak: systematische massamoord op alle joden.
Alleen al de Amerikanen verzamelden in de paar maanden tussen bevrijding en het Neurenberger Tribunaal 1.600 ton documenten.[687] Van 22-25 oktober 1945 hielden zij een conferentie waarin werd beslist welke documenten moesten worden geheimgehouden of *vernietigd*. Wat niet in de kraam van de overwinnaars paste, werd vernietigd of 'onder de pet' gehouden. Zeker is dat *Holocaust sleuteldocumenten* met voor de nazi's ontlastende stukken niet werden vrijgegeven.
Uit een document van deze Conferentie, hiernaast afgebeeld, vertalen we: *"Voor deze Conferentie is eveneens noodzakelijk het probleem van ontkenning tegenover de Duitsers van bepaalde archieven, verslagen en documenten te beschouwen. Serieuze aandacht moet worden besteed aan plannen voor stelselmatige vernietiging van documenten die niet van waarde zijn voor de Geallieerden, maar tegenover de Duitsers moeten worden ontkend"." . . . We moeten te allen tijde beseffen dat de documenten die uiteindelijk nodig zijn voor de studie over Duitsland na de oorlog, na het vertrek van de bezettingsmachten, niet in Duitse handen mogen vallen."* [Mijn accentuering].
De tegenwoordige Duitsers kennen dus hun eigen geschiedenis van de naziperiode niet uit de eerste hand, mogen die niet kennen!

Haalde Georges Orwell in 1948 hieruit inspiratie voor zijn adagium *"Wie het verleden beheerst, beheerst de toekomst: wie het heden beheerst, beheerst het verleden"*?[688]
Het staat vast dat ook de Sovjets, die de 'vernietigingskampen' Auschwitz, Belzec, Majdanek, Sobibor en Treblinka bevrijdden, evenals de Westerse Geallieerden, miljoenen documenten en complete kampadministraties in beslag namen. De Auschwitz-Dodenboeken en het Zentral-Bauleitung archief zijn daarvoor bewijs. Gezien de leugens van de Sovjets na de oorlog over 'gaskamers en miljoenen vermoorden' is het niet vreemd dat in Russische handen zijnde sleuteldocumenten (nog altijd) niet aan de openbaarheid zijn prijsgegeven.

Tijdens het Zündelproces in 1985 in Toronto, moest Hilberg onder ede verklaren dat er niet één document bestaat dat fysieke vernietiging van de joden bewijst. Alle aannames berusten op ooggetuigenverslagen en '*circumstantial evidence*'.[689]

> *"Hitler Duitsland was een politiestaat van de hoogste graad, die honderden tonnen documenten en duizenden stuks kostbare bewijzen heeft achtergelaten." ". . . . er is in werkelijkheid niets dat deze vijand niet aan het papier had toevertrouwd"*.[690]

Robert Wolfe, destijds directeur van de militaire afdeling van het Amerikaanse Nationale Archief, waar *miljoenen* direct na de oorlog in beslag genomen nazi-documenten liggen opgeslagen, gaf eind zeventiger jaren tijdens een conferentie toe dat het 'bewijs' voor 'de Holocaust' *"past in een kleine schoenendoos"*. Het grenst aan het ongelooflijke dat de Duitsers –

geprogrammeerd om *alles* tot in de kleinste details te administreren – op de vele crimelocaties geen enkele aantekening, registratie van aantallen 'vergaste' joden of verwijzingen daarnaar maakten, als dat gebeurde.[691]

Zelfs gecommitteerde Holocausthistorici erkennen dat er voor hun Holocaust geen documenten bestaan (of bestaan hebben) die systematische massamoord op joden bewijzen. Al in 1951 schreef Léon Poliakov over "het plan om de Europese joden uit te roeien": *"Geen document is gevonden, misschien heeft er zelfs nooit een document bestaan"*.[692]

De JHV komt niet verder dan dat 'opdrachten voor de uitroeiing van de joden *mondeling*, *gecodeerd* of *telepathisch* [693] werden gegeven en voor het overige consequent zijn *vernietigd*.
Een veelgehoord argument voor Hitler's veronderstelde plan om de Europese joden uit te moorden is zijn Rijksdagrede van 30 januari 1939, toen nota bene de joodse emigratie uit Duitsland volop in gang was. Hij dreigde dat een nieuwe Europese oorlog het einde van het joodse ras in Europa zou betekenen. Consequent wordt echter de context van die opmerking verzwegen, namelijk zijn verwachting dat de catastrofe van weer een nieuwe Wereldoorlog ook andere Europese landen ertoe zou brengen anti-joodse maatregelen te nemen. Dat betekende niet *fysieke* uitroeiing door Duitsland, maar het eind van de door hem als extra-proportioneel beschouwde joodse invloed in Europa.[694] Of wist hij toen wellicht al dat Engeland Duitsland de oorlog zou verklaren en zijn latere vredesvoorstellen consequent zou afwijzen?

Hoewel steeds is volgehouden dat er 'overweldigende bewijzen' voor een uitroeiingsplan waren, waaronder concrete forensische, zegt men thans tactvol dat "er voor het normale nuchtere verstand een overweldigende 'convergentie' van bewijzen bestaat voor systematische vergassing van honderdduizenden joden . . .".[695]
Geen concrete *bewijzen* dus meer, maar 'convergentie'.
De beschuldiging 'systematische uitroeiing' rust inderdaad niet op normale bewijzen, maar op postuleringen, tegenstrijdige getuigenverklaringen, veronderstellingen, 'indicaties', interpretaties en 'convergentie'.

Een na de oorlog naar voren gebracht 'bewijs' voor een Hitlerbevel tot uitroeiing van alle joden, verscheen in 1983 na het Eichmann proces in het boek *Eichmann Interrogated* van Farrar, Strous & Giroux (blz. 74-82).[696]
Tegenover Avner Less, Israëlisch ondervrager en in 1938 naar Palestina uitgeweken Duitse jood, zou Eichmann volgens dit boek hebben gezegd: "[Heydrich] zei tegen mij: *'De Führer heeft fysieke uitroeiing bevolen'.*"
"Heydrich droeg mij op Majdanek, een Pools dorp bij Lublin, te bezoeken. Een Duits politiekapitein toonde mij hoe zij luchtdichte kamers hadden gebouwd, vermomd als hutten van Poolse boeren, die hermetisch hadden gesloten om vervolgens de uitlaatgassen van een Russische

onderzeeër daarin lieten stromen. Ik herinner mij alles precies, want ik had nooit gedacht dat zoiets technisch mogelijk was".[697]
Bizar, deze zo goed in de JHV passende 'getuigenis' van Eichmann na zijn dood uit de derde hand, in een boek van 28 jaar na de oorlog. Eichmann's 'rechterhand' echter, Alois Brunner, verklaarde in 1987 in ballingschap in Syrië *'pas na de oorlog uit de kranten'* te hebben vernomen van 'vergassingen'.[698]
Eichmann was tijdens gevangenschap in Israël voortdurend in doodsangst geëxecuteerd te zullen worden; hij verbleef daar negen maanden in de cel, dag en nacht in het volle licht en hem was verboden een deken over het hoofd te trekken. Mentaal een wrak, trillend, panisch voor zijn ondervragers. Toch bekende hij geen schuld aan 'de Holocaust', verklaarde geen berouw van zijn werk voor Duitsland te hebben en zei dat hij geen bloed aan zijn handen had. Zijn verdediging was – à la Neurenberg – een farce: getuigen à décharge konden Israël niet in want werden gearresteerd, of anders na afloop wel in Duitsland. Een show-'proces', zoals de wereld nooit meer heeft gezien. 'Rechter', Benjamin Halevi, vergeleek Eichmann (zoals bij dit soort processen gebruikelijk) met de Duivel zelf.
De zogenaamde opmerking van Eichmann tijdens zijn gevangenschap in 1962 is bizar omdat:
a. Heydrich, vier maanden ná Eichmann's bezoek van september 1941, op 20 januari 1942 tijdens de Wannsee conferentie, stelde *eerder* (op 31 juli 1941) te zijn belast met de voltooiing van een door *Göring* gegeven opdracht van 24 januari 1939 (de *Gesamtlösung* van het joodse vraagstuk) dat sprak over een 'oplossing' in *territoriale* zin, nl. emigratie en verplaatsing. In de Wannsee notulen punt III lezen we: ***'In plaats van emigratie is thans als verdere oplossing – na dienovereenkomstige voorafgaande toestemming door de Führer – evacuatie van de Joden naar het Oosten gekomen'.***
Een brief van Rademacher, Hoofd Joodse Zaken van het RSHA, van 10 februari 1942 onderstreept dit en meldt dat Heydrich *zelf* bij de Führer was ontboden en bevel kreeg de deportatie van de joden naar het Oosten uit te voeren.[699]
b. David Irving, de best gedocumenteerde historicus m.b.t. Eichmann en het 'Hitlerbevel', merkte naar aanleiding van het gestelde in dit boek op dat het een gemakkelijk te wijzigen opmerking uit de derde of vierde hand betreft, afgelegd onder twijfelachtige omstandigheden.
c. Maar zelfs al zou Eichmann's bewering juist zijn, dan nog was dit niet het Hitlerbevel voor 'de Holocaust': het betrof liquidatie van joden (partizanen?) in 'tankgrachten' en Eichmann heeft altijd het bestaan van 'gaskamers' *ontkend*.

Talloze andere onbesproken documenten weerspreken eveneens de uitroeiingsthese (zie Jürgen Graf, www.vho.org/D/argumente/IX.html *Die Argumenten*).

Als de nazi's op enig moment tot fysieke vernietiging van alle joden hadden besloten, ***zou er vanaf dat moment geen document meer bestaan dat sprak over Arbeidsinzet van joden, emigratie, bestrijding van epidemieen, enz.*** Er is echter een overvloed aan dergelijke documenten, waarvan het zgn. Luther Memorandum er een is.
Een ander document van Himmler, van 27 januari 1942 aan de Inspecteur van de Concentratiekampen, Richard Glücks:

"Houdt u er rekening mee in de komende vier weken 100.000 mannelijke joden en 50.000 vrouwelijke joden in de KL op te nemen. Grote economische eisen zullen de komende weken aan de concentratiekampen worden gesteld".[700]

Was Himmler door zijn ondergeschikten op de een week daarvoor gehouden 'Wannsee Conferentie' nog niet geïnformeerd, of was *'Grote economische eisen'* 'Codetaal' voor 'vergassen'?

Op 18 november 1943 kreeg de Auschwitzleiding van het Ministerie van Economische Zaken (WVHA) opdracht aan alle goede arbeiders – *'ook joodse'* – premies toe te kennen.[701] Welke joodse arbeiders? Volgens de duizendvoudig geciteerde Himmlerrede in Posen van oktober 1943, waren alle Europese joden toen toch al uitgeroeid?!
Toen op 9 mei 1944 volgens de legende de uitroeiing van de Hongaarse joden begon, schreef Himmler aan de Chefs van het SS-Hauptamt en het SS-Wirtschaftsverwaltungshauptamt:

"De Führer heeft bevolen, dat voor de bewaking van de 200.000 joden welke de Reichsführer-SS naar de Concentratiekampen overbrengt voor grote werken van OT (de Organisation Todt, een soort Rijkswaterstaat) *en belangrijke defensiewerken van het Reich, 10.000 man met officieren en onderofficieren beschikbaar gesteld moeten worden".*[702]

Op 15 augustus 1944 meldde het WVHA de beschikbaarstelling van Arbeidskampen voor 612.000 mensen, *waaronder 90.000 Hongaarse joden.*[703]
Daarbij berichtte de Hongaarse minister van Binnenlandse Zaken, Gabor Wajna, dat Himmler zei dat door de inzet van Hongaarse joden de produktie van jachtvliegtuigen met 40% was gestegen.[704]

Hoe kon dat, als 438.000 Hongaarse joden op de 28.000 in Auschwitz geregistreerden na, tussen mei en juli in Birkenau vergast waren? [705]
Voorjaar 1945 werden in maar liefst 386 concentratiekampen, arbeidskampen en arbeidskommando's Hongaarse joden aangetroffen![706]

De waanzin van de voorstelling dat de Duitsers op een tijdstip waarop zij vertwijfeld arbeidskrachten zochten ontelbare arbeidsgeschikten zouden hebben vernietigd, viel ook Holocaustschrijvers op. Zo vroeg de in de *postulerende cirkelredenatie* gevangen Hannah Arendt zich af:

De onbegrijpelijkheid van de verschrikking is nauw verbonden met haar economische nutteloosheid. De nazi's drijven die nutteloosheid tot het uiterste, ja tot openlijk onnut waarmee zij midden in de oorlog ondanks het tekort aan bouw- en transportmiddelen reusachtige en kostbare vernietigingsfabrieken oprichten en miljoenen mensen heen en weer verplaatsen. Gezien vanuit civiel gezichtspunt geeft het kontrast tussen deze akties en de militaire vereisten de gezamenlijke operatie een vleug van onwerkelijkheid".[707]

Dat kan men wel zeggen, ja . . .

Tenslotte nog twee documenten uit Auschwitz. De eerste van 30 juni 1943. Het werd door een arts in Auschwitz opgesteld, die vermeldt dat gevangene Jaroslaus Murka *met talrijke bloedingen aan hoofd, gezicht, bovenarmen, borst en ogen en een hersenschudding* in het Hospitaal werd opgenomen. De arts drong aan op bestraffing van de schuldigen.

In een kamp waar volgens Holocausthistorici tussen 9 miljoen en 470.000 joden vermoord werden, gaf men zich dus de moeite over een mishandelde gevangene een rapport te schrijven en de schuldigen te straffen. De mishandelde werd verzorgd in een ziekenhuis – wat doet een *ziekenhuis* voor gevangenen in een 'vernietigingskamp'?

Het tweede document beschrijft dat de gevangene Jan Kristian van 3 mei tot 8 juni 1944 in Auschwitz gevangen zat en op laatstgenoemde dag werd vrijgelaten onder voorwaarde dat hij zich onmiddellijk bij het Arbeidsbureau in Auschwitz moest laten inschrijven.

Deze vrijlating was geen uitzondering. In een tijdspanne van slechts enkele dagen in juni en juli '44 hebben Mattogno en Graf in Moskou 56 van zulke vrijlatingsdocumenten ontdekt. In bijna alle gevallen ging het om Polen die wegens overtreding van hun arbeidscontract tot korte gevangenisstraffen in 'Arbeidskamp' Birkenau veroordeeld waren en na het uitdienen van hun straf ergens anders tewerk werden gesteld.

Juist op dat moment, zo zegt de officiële Holocaustliteratuur, draaide daar de uitroeiing van de Hongaarse joden op volle toeren; rond 400.000 mensen zouden binnen die twee maanden de gaskamers in zijn gedreven. Jan Kristian en andere vrijgelatenen moeten dus de vergassing van 400.000 Hongaarse joden live hebben meegemaakt en konden dat daarna in de fabrieken waar zij tewerk werden gesteld rondvertellen!

In werkelijkheid diende Auschwitz voor de Hongaarse joden, met uitzondering van de 28.000 die daar geregistreerd werden, als *doorgangskamp.* Dat bewijzen Duitse documenten en dat wordt bevestigd door een onverdachte zegsman, Jean-Claude Pressac. Hij verwijst o.a. naar in Yad Vashem aanwezige documenten, die aantonen dat alleen al in Arbeitslager Stutthof 40.000 tot 50.000 Hongaarse jodinnen aankwamen.[708] Ongewild bekrachtigt hij daarmee de revisionistische these dat de 'vergassing' van het grootste deel van de door de Duitsers heen en weer gesleepte joden de Grootste Zwendel Aller Tijden is.

Eén ander voorbeeld toont eveneens het statistische bedrog met betrekking tot 380.000 Hongaarse slachtoffers in Auschwitz. Shirer beweert dat zomer 1944 minstens 300.000 Hongaarse Joden ter dood gebracht werden in zesenveertig dagen (blz. 1156). Maar volgens het Hongaarse 'Centraal Bureau voor de Statistiek' waren er 260.000 Joden in Hongarije in 1944 (ruwweg gelijk aan het aantal 220.000 van de joodse Verenigde Distributie Commissie) zodat slechts 120.000 werden geclassificeerd als niet langer aanwezig. Hiervan waren 35.000 emigranten uit het nieuwe communistische regime, en werden er 25.000 nog vastgehouden in Rusland die daar hadden gewerkt in Duitse arbeidsbataljons.
Zo blijven er maar 60.000 joden over waarvan geen rekenschap is gegeven, maar M. E. Namenyi schat dat 60.000 Joden naar Hongarije terugkeerden van de deportatie in Duitsland, hoewel Reitlinger zegt dat dit er minder waren. (De *Final Solution*, blz. 497). Het is mogelijk, maar als je denkt aan de aanzienlijke emigratie van Hongaarse Joden tijdens de oorlog (zie het verslag van de ICRC, deel 1, blz. 649), dan kan het niet anders of het werkelijk aantal omgekomen Hongaare joden moet relatief laag zijn geweest.

e. De 'Wannsee-Conferentie' als valse getuige voor de JHV

Nadat miljoenen documenten geen concreet bewijs of aanwijzing voor een *Führerbefehl* gaven,[709] werden de zgn. *Wannsee-Conferentie* en gebruik van *'Codetaal'* opgevoerd. In 1992, op het hoogtepunt van de revisionistische kritiek, opende het zgn. Wannsee Museum in Berlijn haar poorten. Dat was geen toeval: er moest compensatie komen voor het tanende JHV-fundament, en die eer werd toebedeeld aan het zgn. Wannsee Protokoll, de Notulen van een zogenaamde nazi-vergadering, als *kroongetuige* van de 'Final Solution'.[710] *Een valse getuige*.[711]

Yehuda Bauer, van het Yad Vashem Museum in Israël zei daarover: ***"In de publiciteit wordt het dwaze verhaal keer op keer herhaald dat op de Wannsee conferentie tot uitroeiing van de joden werd besloten"***.[712]

Dat *'dwaze verhaal'* wordt al decennialang overgenomen door elkaar na-papegaaiende Holocausthistorici, professoren, docenten, *etc.*

Die veronderstelde bijeenkomst, op 20 januari 1942 in een voormalige patriciërswoning bij het Wannsee Meer bij Berlijn, kreeg na de oorlog de wijdse naam 'Wannsee Conferentie'. Eichmann verklaarde in 1962 in Jeruzalem zich die 'conferentie' niet te herinneren, alleen een bijeenkomst van *anderhalf uur*, hetgeen door Heydrich's aanwezigheid diezelfde avond in Praag (360 km verwijderd!) lijkt te worden bevestigd.[713] Reinhard Heydrich, Chef van de Sicherheitspolizei, die eerder was benoemd tot zaakgelastigde voor 'Oplossing van het Europese Jodenvraagstuk', (verwijdering uit het Grootduitse Rijk van alle joden) zou de leiding hebben gehad over die bijeenkomst. Dat het ging om een *territoriale* 'oplossing',

ligt voor de hand, want alle eerdere (en latere!) documenten en verslagen hadden daarop betrekking en de beslissingen en voorbereidingen voor de 'Conferentie' werden genomen kort nadat de Madagascaroptie als laatste emigratiemogelijkheid was afgevallen en veroverde gebieden in Rusland nieuwe perspectieven voor evacuatie boden.

Niet vreemd of onlogisch dus, die zgn. Wannsee 'conferentie', waarop *niets* geagendeerd of besproken werd dat te maken had met, of zelfs maar leek op een plan voor systematische uitroeiing van de Europese joden; *niets* werd daarover gezegd of geschreven, laat staan besloten. Wie de notulen leest,[714] (een na afloop verondersteld door Eichmann gemaakte samenvatting,[715] waarvan revisionisten op goede gronden vermoeden dat ze (deels) zijn ***vervalst***[716, 717, 718, 719, 720, 721, 722]), constateert dat onderwerp en inhoud van de 'Conferentie' de *verplaatsing* van de Europese joden uit het Grootduitse Rijk naar het Oosten betrof en *niets* anders.

Een van de aanwezigen, staatssecretaris Binnenlandse Zaken Stuckart, verklaarde in 1952 dat van een besluit tot fysieke vernietiging van de joden daar geen sprake is geweest.[723] Hij noemde dit een 'blatante leugen'.

In werkelijkheid bewijzen de 'Notulen' van die 'Wannsee Conferentie' *de waarheid* over het Duitse beleid m.b.t. het 'Jodenvraagstuk': *Arbeitseinsatz.*

Hoewel het voor de hand zou liggen dat op zo'n beleidsbepalende vergadering over een in de geschiedenis niet eerder voorgekomen 'project' voor systematische moord op miljoenen mensen, topverantwoordelijken aanwezig zouden zijn (Hitler, Himmler, Göring en/of Goebbels), schitterden dezen door afwezigheid.

De aanwezigen behoorden allen tot het *tweede echelon*. Ze bespraken de tot dan toe uitgevoerde politiek van zogenaamd 'vrijwillige' emigratie en voorbereidingen voor een plan van Himmler dit te vervangen door gedwongen evacuatie naar het Oosten. Niemand daar was bevoegd beslissingen te nemen over een ingrijpende politieke kwestie als massamoord op miljoenen mensen. Indien zo'n besluit ooit zou zijn genomen, dan moet dat op een ander tijdstip en op een ander niveau zijn geweest. Geen van de aanwezigen verklaarde ooit dat er gesproken zou zijn over 'vernietiging' van de joden.

De woorden 'vernietiging' of 'liquidering' komen in de notulen dan ook niet één keer voor; wél *evacuatie* (18 keer) en *emigratie* (14 keer). Volgens Holocausthistorici moet men hiervoor toch 32 keer *'vernietiging'* lezen . . .

In het zgn. Wannsee Protokoll staat over *'Endlösung'* letterlijk: *". . . sollen nun in Zuge der Endlösung die Juden in geeigneter Weise im Osten zum Arbeitseinsatz kommen"* (. . . zullen [*de joden*] thans in het kader van de 'Endlösung' op passende wijze in het Oosten worden *tewerkgesteld*).[724]

Over 'systematisch vermoorden' geen woord, al wordt de maar al te reële verwachting geuit dat velen *'door natuurlijke oorzaken zullen uitvallen.'* Die gevolgen hadden de nazi's in de kampen inmiddels al vastgesteld . . .

In plaats te spreken over een Plan of 'beslissing' voor het doden van alle joden, geeft het *Wannsee Protokoll* een letterlijke opsomming van joden die van deportatie voor *Arbeitseinsatz* werden uitgezonderd:

- alle onder de *Arbeitseinsatz* vallende joden;
- alle joden ouder dan 65 jaar;
- alle joden met oorlogsonderscheidingen;
- alle joden met oorlogsverwondingen;
- het overgrote deel van gemengd joodse afkomst
- alle met niet-joden gehuwde joden.

Eén keer slechts verwijzen de notulen naar Hitler, als wordt gezegd "*In plaats van emigratie* (naar het buitenland) *is voortaan, als verdere oplossingsmogelijkheid, na dienovereenkomstige goedkeuring door de Führer, evacuatie van de joden naar het Oosten gekomen".*

Dit geeft ontegenzeggelijk aan dat het om ***evacuatie*** (uitwijzing) van de joden ging, terwijl '*na dienovereenkomstig gegeven goedkeuring*' erop duidt dat Hitler zelf daarvoor nog goedkeuring moest geven.[725]

Heydrich op de avond van 20 januari 1942 in het Praagse Hradschin, 360 km van Berlijn, bij de ambtsaanvaarding van de nieuwe Protectoraatsregering.

Ook het zgn. Rademacher Memorandum van 10 februari 1942 aan Bielfeld van het Directoraat van Koloniale en Noord-Afrikaanse Zaken toont dat het ging om een *territoriale* oplossing. Door de voorspoedig verlopende oorlog met de Sovjet-Unie waren andere gebieden ter beschikking gekomen voor de *Endlösung. "Daarom heeft de Führer besloten dat de joden niet naar Madagascar, maar naar het Oosten moeten worden gedeporteerd. Madagascar is dus niet langer bestemd voor de Endlösung."*

Het in één zin noemen van *Endlösung* (*'Final Solution'*) en Madagascar geeft aan dat *'Endlösung'* niet hetzelfde was als 'vermoorden'. Met het zgn. Schlegelberger-document,[726] zijn dit *sleuteldocumenten* die aangeven dat *'Endlösung'* stond voor territoriale verplaatsing (Madagascar) en de veroverde Oostelijke gebieden daarvoor in de plaats kwamen.

Voorjaar 1942, kort na Wannsee, stelde Staatssecretaris Franz Schlegelberger in een memorandum dat de Chef van de Kanselarij van de

Führer, Dr. Hans Lammers, hem had geïnformeerd dat *"De Führer herhaaldelijk heeft gezegd dat hij de Endlösung van het Joodse probleem uitstelde tot na het einde van de oorlog".*[727] **Op 24 juli '42 benadrukte Hitler vastbesloten te zijn na de oorlog alle joden uit Europa te zullen verwijderen:** ***"De joden zijn economisch geïnteresseerd in Europa, maar Europa moet hen uitstoten, alleen al uit eigenbelang, omdat de joden raciaal sterker zijn. Als deze oorlog voorbij is, zal ik daaraan rigoureus vasthouden …. alle joden moeten vertrekken en emigreren naar Madagascar of een andere joodse nationale staat".***[728]

Een geheim document van 21 augustus 1942 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken,[729] stelt: *"De oorlog geeft Duitsland de mogelijkheid en de plicht het joodse probleem in Europa op te lossen. Het beleid om de evacuatie van de joden (uit Europa) te bevorderen in nauwe samenwerking met de diensten van de Reichsführer SS is reeds van kracht."* Het document citeert Minister van Buitenlandse Zaken Von Ribbentrop dat *"Aan het eind van de oorlog alle joden Europa zullen moeten verlaten. Dit is een vaste beslissing van de Führer en de enige manier dit probleem op te lossen omdat alleen een mondiale en samenhangende oplossing kan worden toegepast en individuele maatregelen weinig zullen uithalen."* Het memorandum concludeert dat *"deportaties een verdere stap zijn op weg naar een totaaloplossing … Deportatie naar het Poolse Generalgouvernement is een tijdelijke maatregel. De joden zullen zodra technische omstandigheden dit toelaten worden gedeporteerd naar bezette Sovjetgebieden."*

Deze en andere verzwegen documenten tonen aan dat *'Endlösung'* territoriale verplaatsing betekende, er nooit een plan voor fysieke uitroeiing van alle joden heeft bestaan en daarvoor ook geen 'Führerbevel' bestond.

Rapporten over hoge sterfte in de kampen brachten Himmler er tien maanden later toe, (28 december 1942) een order uit te vaardigen waarin hij – ter voorkoming van schade aan de oorlogsproductie – stelde dat *"het aantal sterfgevallen in de concentratiekampen tot elke prijs moet worden verminderd".*[730] Dit was vlak vóór het begin van de veronderstelde massavernietiging, op een moment dat de oorlog in Rusland bij Stalingrad voor de Duitsers een rampzalige keer had genomen en *alles* moest worden aangewend om een dreigende catastrofe het hoofd te bieden. Het tekent het belang dat de hoogste Duitse leiding aan arbeid in de kampen hechtte.

In een brief van Oswald Pohl, Hoofd van de Economische Afdeling van de Kampen van 30 september 1943, stelde deze dat de sterfte inderdaad was teruggebracht van 8,5% in juli '42 naar 2,8% in juni 1943. Waarom zorgen over sterftecijfers tijdens een 'massavernietigingsprogramma'?[731]

Ook in kringen van gevestigde Holocausthistorici wordt de onhoudbaarheid van de Wannsee Conferentie als 'bewijs' voor de *'Final Solution'* thans ingezien. Dit wordt echter met subtiel taalgebruik gemaskeerd: *"Het besluit om de Europese joden systematisch uit te roeien werd op de Wannsee Conferentie of rond die tijd[!] genomen".*[732]

Echter, deze leugen wordt afgeserveerd afgaand op Jean-Claude Pressac, de meest objectieve onder de JHV-historici, die als geen ander de documenten van Auschwitz onderzocht. Hij zegt over de 'Wannsee Conferentie': ***"In de dagen en weken daarna ontving de Zentralbauleitung van Auschwitz geen enkel bericht, telegram of brief met de opdracht daartoe voorzieningen te treffen."*** **Dodelijk voor het Wannsee verhaal!**

Het zou *idioot* zijn als op de Wannsee Conferentie van 20 januari **1942** een beslissing over de *Final Solution* zou zijn genomen, terwijl de **ruim een jaar later,** in maart **1943** nieuw gebouwde Crematoria II en III in Birkenau niet over 'gaskamers' beschikten.[733] Pas na gereedkomen, **medio 1943,** zouden de Lijkenkamers van de Krema's II en III zijn 'omgebouwd'.

'Endlösung der Jüdenfrage' – gedwongen evacuatie – werd dan ook pas ***na de oorlog*** omgevormd tot 'systematische uitroeiing'.

Conclusie: het *Wannsee Protokoll* is een (gedeeltelijk) ***vervalst*** document, zoals o.m. aangetoond in het Bohlinger en Ney Rapport.[734] De aanwijzingen daarvoor zijn talloos, die voor de echtheid zijn ***Nul.***

En – om de Wannsee Leugen als besluit voor de *Final Solution* definitief te maken en tevens een opdracht van hem daartoe – Adolf Hitler zei één week daarna, op 27 januari 1942 tijdens een van zijn zgn. *Tafelgesprekken*: *"De joden moeten vertrekken en uit Europa verdwijnen. Laat ze naar Rusland gaan. Wat de joden betreft ben ik verstoken van elk gevoel van medelijden"*.[735]

f. Himmler's Posen-speech en andere zgn. bewijzen

Er was dus *geen* Hitler-bevel voor systematische uitroeiing van de joden, geen besluit, *geen* document, *geen* plan, *geen* budget, *geen* verantwoordelijk persoon, *geen* specifieke organisatie, *geen* systeem. Niets daarvan is gevonden of door Holocaustliteratuur aangetoond, laat staan bewezen.

Een veelgenoemd 'bewijs' voor de JHV is een speech die Himmler op 4 oktober 1943 in Posen (Poznan) voor een gehoor van SS-officieren zou hebben gehouden.[736] 'Zou hebben gehouden', want het is weliswaar zeker dat hij op tenminste twee verschillende plaatsen een speech heeft gehouden, maar *niet* dat de gewraakte passages daar zijn uitgesproken.

Wie zonder meer afgaat op tekst en geluid van die speech, twijfelt nauwelijks nog aan een beleid van jodenuitroeiing. Ik verheel niet dat, toen ik de speech voor de eerste keer las en hoorde, ik meende dat de JHV hiermee een kardinale troef tegen het revisionisme in handen had.

Niet voor niets wordt de speech gebruikt als belangrijk bewijs, hét bewijs voor de JHV, bedoeld om alle twijfels weg te nemen. De suggestieve overtuigingskracht ervan is enorm, maar uit feitenoogpunt is dit niettemin een gemakkelijk door te prikken luchtballon. De speech vertoont namelijk alle klassieke kenmerken van een *vervalsing.* Ik zal ze stuk voor stuk opsommen, maar eerst de gewraakte gedeelten uit de speech. Het

gaat om een klein gedeelte (minder dan 1%), midden in een uitvoerige speech, vastgelegd op grammofoonplaat en geschreven transcript, waar Himmler sprekend over de *Judenevakuierung* zou hebben gezegd: [737]

> *"Ik spreek nu over de evacuatie van de joden, de vernietiging van het joodse volk. Dit is iets dat gemakkelijk wordt gezegd: "het joodse volk wordt vernietigd, ieder Partijlid zegt: 'heel juist, het staat in ons partijprogramma, de uitschakeling van de joden, vernietiging, dat doen we."*

Dit stukje wordt gebruikt om het publiek te overtuigen dat er een plan voor doelbewuste uitroeiing van de joden in uitvoering was.

Drie vervalsingshoofdkenmerken blokkeren die conclusie. De eerste is de *authenticiteit*, de tweede de *context* en de derde *inhoudelijke juistheid*.

Over de *authenticiteit* zei Irving, die als een van weinigen de originele documenten bestudeerde, twijfels te hebben omdat:

> *"…. met gedeelten van het originele manuscript van de Posen speech – die welke over 'vernietiging' handelen – zichtbaar is geknoeid; deze gedeelten zijn getypt in een ander machineschrift, met een ander soort carbonpapier en met potlood genummerd."*
>
> (….) *"Ik deed", toen ik naar de documenten van beide speeches keek, de uiterst vreemde ontdekking dat de betreffende pagina's waren overgetypt, door een andere secretaresse op een andere schrijfmachine en met ander carbonpapier".*[738]

De speech,[739] was *niet* op officieel briefpapier getypt, had *niet* de gebruikelijke stempels en *niet* de voor nazidocumenten gebruikelijke kenmerken.

Daarbij is niet zeker of de stem op de opname werkelijk die van Himmler is. De stem lijkt weliswaar op die van Himmler, maar door de wijze van uitspreken krijgt men de indruk dat het om een voorgelezen stuk tekst gaat, door iemand zonder persoonlijke affiniteit met de inhoud.

De *originele* opname was kennelijk vastgelegd op *grammofoonplaten*. Op het IMT werd het echter afgespeeld van *magneetband*. De grammofoonopnamen zijn voor zover bekend nooit getoond.

Bij het IMT-verhoor van generaal Gottlob Berger, verbindingsofficier van Rosenberg's Ministerie voor het Bezette Oosten, werd het begin van de opname van de Himmler speech afgespeeld.[740] Berger ontkende aanvankelijk dat het de stem van Himmler was; pas bij de tweede keer luisteren zei hij dat het de stem van Himmler *kon* zijn.

Zelfs de rechtbank nam met weerstand de geluidsopnamen als bewijsmateriaal aan. Rechtbankpresident Powers zei: *"Ik denk dat er prima facie (op het eerste gezicht) genoeg bewijs is dat dit de stem van Himmler is om het als bewijsstuk op te nemen. Echter, er is geen bewijs dat ze werd uitgesproken in Poznan of welke andere plaats ook. De opnamen worden aanvaard als bewijs voor Himmler's algemene houding."*

De *herkomst* van opname en transcript zijn eveneens in duister gehuld; ze doken na de oorlog op en nooit is vastgesteld door wie of waar vandaan. Volgens een begeleidend document was dit materiaal afkomstig uit het archief van Rosenberg, maar hij is daarover tijdens het IMT niet ondervraagd. Bij ondervraging over een ander document uit zijn archief (3428-

PS), *ontkende hij* dat de speech zich ooit onder zijn documenten had bevonden. Bovendien is bekend dat direct na de oorlog het New Yorkse Instituut *Yivo* (Yiddish Scientific Institute) actief was in Rosenberg's ministerie om documenten te bewerken voor de IMT processen.

Waarom zou Himmler, die 'de Holocaust' immers 'geheim' wilde houden, een speech met deze inhoud in het openbaar op verschillende plaatsen voor een gehoor van honderden functionarissen hebben uitgesproken? Was die speech van ca. 24.000 woorden minder doeltreffend als daarin een stukje van 200 woorden over *emigratie* had ontbroken? En waarom en door wie zijn juist die 2 pagina's uit het 116 pagina's tellende manuscript gewijzigd? *Qui Bono*?

Welke logica is er in het feit dat Himmler in zijn speech over uitroeiing van de joden zou hebben gezegd *"een glorieuze bladzijde in onze geschiedenis die nooit geschreven is en nimmer zal worden geschreven"* als hij *grammofoonplaatopnamen* ervan liet maken?

Curieus is dat op het geluidsdocument, na ca. 20 minuten, Himmler even stopte toen hij zich geïrriteerd toonde over gepraat van vrouwelijk personeel in de aangrenzende keuken, die gedeeltelijk in de deuropening meeluisterden. Hij verzocht hen minder luidruchtig te zijn en liet de deuren sluiten. Curieus, dat een 'ultrageheime' speech, het 'bewijs' voor 'de Holocaust', vrijelijk kon worden meebeluisterd door keukenpersoneel . . .

Ook uiterst ongeloofwaardig is het feit dat uit de gehele, meer dan *drie uur* durende speech van Himmler, slechts *vijf minuten* met de incriminerende tekst over vernietiging van joden op tafel werden gebracht en *nadat* Rosenberg, in wiens departement dit zou zijn gevonden, was terechtgesteld, zodat verificatie onmogelijk was . . .[741]

Geen van de 92 aanwezigen bij de speech in het Kasteel van Posen bevestigde de gewraakte woorden.[742] Integendeel, alle nazi's die daarover werden gehoord verklaarden dat ze in die speech <u>*niet*</u> waren uitgesproken.

Zo noemde Berger de beweerde tekst onjuist. Hij miste o.m. een verslag van activiteiten van bij de speech aanwezige Belgische en Nederlandse SS-leiders en stelde zeker te weten dat 'uitroeiing van de joden' niet ter sprake was geweest. Ook de aanwezige Gauleiders Wahl en Jordan ontkenden dat dergelijke teksten door Himmler waren uitgesproken.[743]

Bekend is dat na de oorlog in kampen met overwegend joodse overlevenden ('displaced persons'), speciale vervalsingswerkplaatsen bestonden.[744]

Ook de Pools-communistische regering had in het Ministerie van Binnenlandse Zaken een afdeling die zich bezighield met het fabriceren van vervalste documenten en getuigenissen, om nog te zwijgen over de Sovjetbezetters in Polen.[745]

Veelzeggend lijkt ook dat het originele dagboek van Himmler, dat zich in Israël bevindt, niet is vrijgegeven. Waarom niet? Indien daarin ook maar

de geringste bevestiging van de Posen speech of ander bewijs voor de uitroeiingsthese zou staan, was dit dagboek al lang in de openbaarheid gebracht. Dat dit nog altijd verborgen wordt gehouden wekt – evenals bij de Moskouse Archieftrouvaille – de logische verdenking dat een en ander de JHV niet versterkt, maar tegenspreekt.

Behalve de twijfelachtige authenticiteit, zijn er ook talloze *inhoudelijke* aspecten die dit stukje tekst als 'bewijs voor integrale vernietiging van de Europese joden' diskwalificeren. De speech bestaat in totaal uit 24.000 woorden, waarvan slechts 200 onder de titel: *'De evacuatie van de joden'.* Zoals uit andere speeches uit die periode blijkt, hield dit verband met akties tegen joods gedomineerde communistische partisanen in Rusland en 'rechtvaardigt' Himmler de door hem gegeven opdracht daarbij ook vrouwen en kinderen te doden.[746] Irving daarover: *"Hij had persoonlijk opdracht gegeven niet alleen voor de moord op bepaalde joodse mannen, maar ook op joodse vrouwen en kinderen en probeerde te rechtvaardigen waarmee hij bezig was. Hij gebruikte dezelfde taal die (als ik het zo zeggen mag) ook Mr. Shamir (Israëlisch premier) gebruikt op de West Bank, argumenterend dat dit nodig was om in de toekomst in vrede te kunnen leven".*[747]

Een fatale *inhoudelijke onjuistheid* is Himmler's zogenaamde uitspraak: *"het joodse volk wordt vernietigd, dat zegt elke Partijgenoot: 'heel duidelijk, dat staat in ons Programma."* („Das jüdische Volk wird ausgerottet", sagt Ihnen jeder Parteigenosse, „ganz klar, steht in unserem Programm drin".)

Echter: in het NSDAP Partijprogramma (of welk ander partijstuk ook) staat *niets* over vernietiging van joden. Himmler (en zijn toehoorders!) wisten dat natuurlijk, de vervalsers kennelijk niet.[748]

Robert Wolfe, hoofdarchivaris voor in beslag genomen Duitse documenten in de US National Archives, erkende in 1993 dat een correcte vertaling van *ausrottung* 'uitrukken met wortel en tak' is. Hij verklaarde dat Himmler in zijn handgeschreven aantekeningen voor de speech, die er ook zijn, *judenevakuierung* gebruikte en niet 'ausrotten' of umbringen'.

Zie Hitler's uitspraak: *"Wat ik overigens zeggen moet: de Jood heeft op het programma staan 'de Ausrottung' van het Duitse Volk. Ik heb op 1 september 1939 in de Rijksdag verklaard: als iemand gelooft door zulk een Wereldoorlog de Duitse Natie 'auszurotten' te kunnen, dan vergist hij zich; als het Jodendom dat werkelijk arrangeert, dan zal degene die 'ausgerottet' wordt het Jodendom zijn."*

Hieruit blijkt dat *'ausrotten'* geen fysiek uitroeien betekent, anders zou Hitler menen dat het jodendom het Duitse volk *fysiek* wilde uitmoorden!). Hij voegde daaraan in één adem toe dat een Wereldoorlog de Duitse *Natie* niet kon *ausrotten* ('tenietdoen'), maar dat dan het Jodendom zou worden *'ausgerottet'.*

Over de ***context:*** merkwaardig ook dat in de twee uur en drie kwartier durende speech (67 pagina's!), waarin Himmler een vrijwel compleet overzicht geeft van belangrijke gebeurtenissen en aspecten aan het begin

van het vijfde oorlogsjaar, *geen woord* over de hoog opgespeelde Sovjet-massamoord bij Katyn, in april 1943 ontdekt door de nazi's, die er internationaal aandacht voor vroegen en er een onafhankelijke internationale onderzoekscommissie voor in het leven riepen.[749] Geen woord daarover in zijn speech. Of is de passage over *"stapels van 500 en 1000 lijken hier en daar"* van plaats verwisseld?[750] Het waren immers de Sovjets die Berlijn 'bevrijdden' en het materiaal bij het IMT aandroegen? Voor de *tekst* van de speech steeds wordt verwezen naar het door zwendelaar Kempner vertaalde Engelse *IMT-Document* 1919-PS; daarvan staat vast dat het Duitse *'Judenevakuierung'* valselijk werd vertaald in *"the clearing out of the Jews, the extermination of the Jewish race".* Irving ontdekte dat ook met de tekst van de bewuste passage op het *'originele'* transcript is geknoeid![751]

In *Der Auschwitz-Mythos geeft* Dr. Wilhelm Stäglich een groot aantal argumenten waarom openbaarmaking van een door Himmler 'onder vier ogen' aan Höβ gegeven geheime opdracht aan deze groep en zonder enige voorinformatie buitengewoon onwaarschijnlijk is.[752]

Het gewraakte kleine stukje tekst bevat ook volop *onzinnige* passages. Bijvoorbeeld: *"Ik spreek nu over de evacuatie van de joden, de vernietiging van het joodse volk."* Volkomen nonsens om 'evacuatie' en 'vernietiging' in één adem synoniem te gebruiken. Het was een van beide, *niet beide!* Eveneens onzinnig is het gebruik van '*het joodse volk'.* Dat bevond zich voor 80% buiten de Duitse invloedssfeer!

Als geluidsopname en transcript identiek zijn, kan de waarheid eenvoudig worden verkregen. Immers, is het transcript van die speech vervalst, dan is de geluidsopname dat ook. Oplossing is de stem aan de hand van eerdere geluidsopnamen van Himmler wetenschappelijk te onderzoeken; is het geen imitatie, dan is er geen grond meer voor twijfel.

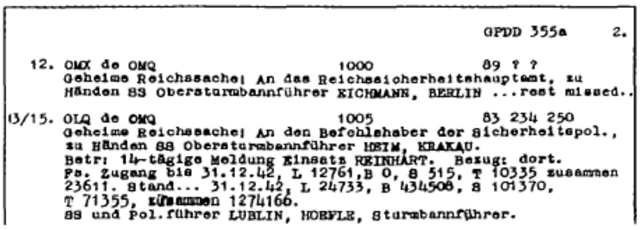
De kans daarop lijkt echter gering, want forensisch onderzoek naar de 'bewijzen' behoort niet tot de Holocaustmethodologie en de vervalsingskenmerken van het transcript zijn zo onmiskenbaar dat dit de conclusie onontkoombaar maakt dat ook de stem niet authentiek kan zijn.

Hoewel de 'Posen-speech' prominent wordt opgevoerd als 'bewijs' voor 'systematische fysieke vernietiging van de joden', worden feiten, uitspraken en documenten die het tegenovergestelde stellen verzwegen. Bijvoorbeeld het feit dat van de aldus vermoorde 'miljoenen joden' ***geen massagraven zijn gevonden*** en Himmler's speech van 23 november 1943 in Bad Tölz, waarin zei:

"[....] De joodse kwestie in Europa is volkomen gewijzigd. De Führer heeft ooit in een Rijksdagspeech gezegd: Als het jodendom een vernietigingsoorlog tegen de Arische volkeren begint, zullen het niet de Arische volkeren zijn die worden vernietigd, maar het jodendom. De jood wordt geëvacueerd uit Duitsland; hij leeft nu in het Oosten en werkt aan onze wegen, spoorwegen enzovoort. Dat beleid wordt consequent uitgevoerd, maar zonder wreedheid".[753]

Een ander JHV-stuk, het in 2002 'ontdekte' zgn. ***Höfle-telegram***,[754] wordt thans ook opgevoerd als bewijs voor miljoenenmoord in Oost-Polen.

Hermann Höfle, SS-Stürmbannführer in Polen, zond aan Eichmann een overzicht van aantallen tot 31 december 1942 naar Belzec, Sobibor, Treblinka en Majdanek (Lublin) *getransporteerde* ('vermoorde') joden.[755]
Het werd 'ontdekt' na vrijgave door het Public Record Office in Kew van documenten van de Government Code and Cypher School, dat geheime Duitse Enigma-radioberichten onderschepte en ontcijferde.
Twee berichten zouden het aantal van 1.274.166 naar deze kampen getransporteerde joden vermelden, exact overeenkomend met dat van Himmler's statisticus Korherr.[756] Deze *ontkende* echter in 1977 dat het in zijn bericht van 23 maart 1943 genoemde *Sonderbehandlung* 'vermoorde' joden betekende. Korherr zei zijn 'bericht' kant en klaar van het RSVH te hebben gekregen en op zijn vraag wat *Sonderbehandlung* inhield, was het antwoord dat dit joden waren die in de regio Lublin werden *gevestigd*.[757]

GPDD 355a 2.
12. OMX de OMQ 1000 89 ? ?
Geheime Reichssache! An das Reichssicherheitshauptamt, zu Händen SS Obersturmbannführer EICHMANN, BERLIN ...rest missed..
13/15. OLQ de OMQ 1005 83 234 250
Geheime Reichssache! An den Befehlshaber der Sicherheitspol., zu Händen SS Obersturmbannführer HEIM, KRAKAU.
Betr: 14-tägige Meldung Einsatz REINHART. Bezug: dort.
Fs. Zugang bis 31.12.42, L 12761, B 0, S 515, T 10335 zusammen 23611. Stand... 31.12.42, L 24733, B 434508, S 101370, T 71355, zusammen 1274166.
SS und Pol.führer LUBLIN, HOEFLE, Sturmbannführer.

Het (gedecodeerde) Höfle telegram

Volgens de 'ontdekkers' van het Höfle document zouden de specialisten van het 3.000 man tellende decoderingsbureau destijds de betekenis van beide berichten niet goed hebben doorgrond, maar de 'verklaring' daarvoor is arbitrair.[758] Zij stellen: *"De afkortingen* (L, T, B en S voor Lublin (Majdanek), Treblinka, Belzec en Sobibor) *kunnen de reden zijn geweest waarom de Britse Inlichtingendienst de betekenis niet onderkende."*[!!]

De afkorting 'T' voor Treblinka is opmerkelijk: *alle* Duitse documenten over dat kamp spreken zonder uitzondering over 'T2', het hoofdkamp.

Ook merkwaardig zijn de foutieve spelling van 'Reinhart' (Reinhardt), de exacte (teruggerekende?) aantallen van het zgn. Korherr Rapport en de overdreven (nergens geziene) kwalificatie 'Staatsgeheim', gebruikt door een subaltern officier, Höfle.

Het bericht noemt ook een totaal van 24.733 getransporteerden naar Lublin (Lemberg), maar omdat dat niet wordt beschouwd als 'vernietigingskamp', wordt dit veelal weggelaten.

Merkwaardig: de exegese van dit bericht volgens de Holocaustpromotie is dat genoemde aantallen 'aangekomenen' zijn 'vermoord'. Dat wil zeggen, bij vier van deze kampen moet volgens hun 'Codetaal' voor

'aankomsten' worden gelezen: *vermoord*. Voor het vijfde kamp, Lublin, dat niet in het beeld past, betekent 'aankomsten' gewoon aankomsten . . .

Uiteraard zegt het bericht 'aangekomen' en niets anders. Hoezo 'bewijs'? Dit is het bewijs voor *Occam's Razor*.[759]

Volgens Hilberg en Belzec-'expert' Robin O'Neil zijn de in het Höfle telegram voor eind december genoemde transporten naar Belzec, Treblinka en Sobibor *onjuist*. Zij stellen dat van 15 december 1942 tot 15 januari 1943 alle transport naar deze kampen stil lag wegens spoorwegproblemen.[760] De 'ontdekkers' van het telegram menen dit te kunnen ontkrachten met een telegram van SS-Politiechef Krüger aan Himmler, waarin Krüger vroeg om drie treinen in die periode in het kader van de *jodenevacuatie*.[761] Bewijstechnisch faalt hun constructie omdat *a.* niets erop wijst dat zo'n verzoek is of kon worden ingewilligd en *b.* als er al een uitzondering mogelijk was, dit zeker niet zou gelden voor het transport van de enorme hoeveelheden hout noodzakelijk voor de verbranding van deze aantallen lijken in o.m. Treblinka en Sobibor. Als zoals Tyas en Witte stellen,[762] een uitzondering voor het transport van deze tienduizenden joden in die periode zou zijn gemaakt en niet voor de benodigde hoeveelheden hout, bewijst dit dat dit *doorgangskampen* waren en geen vernietigingskampen.

Voor Sobibor worden in die periode 'slechts' 515 joden genoemd. Men kan zich niet voorstellen dat voor een dergelijk relatief klein aantal joden een beroep op de Reichsführer-SS zou worden gedaan voor extra treinen in een periode dat het gehele treinverkeer onmogelijk was.

Als zeker was dat dit zgn. Höfle berichtbetrekking zou hebben op *vermoorde* joden, zou de strijd tussen de *'intentionalisten'* en *'functionalisten'* op slag zijn beslecht, evenals die tussen exterministen en revisionisten.

De 'ontdekkers' zeggen, dat 'meer dan de helft van de 24.733 joden die in Majdanek arriveerden in de laatste twee weken van 1942 werden vermoord', dit zonder bewijs. Zij erkennen dit, maar verschuilen zich hier achter 'de schaarse literatuur over Majdanek'.

Tussen 15 december en 15 januari lag het spoor van en naar Majdanek stil. Bovendien is onmogelijk dat in dat kamp in de nabijheid van Lublin, dat vanuit alle richtingen in het vrije veld zichtbaar was, in zo'n korte periode zoveel lijken op brandstapels zouden kunnen zijn verbrand. Ook in het nabije Krepiecki-woud, waar verzetsstrijders werden gefusilleerd, zijn geen resten van duizenden Majdanek vermoorden aangetroffen.

Het verschil in het aantal van Treblinka (71.355 in het telegram en 713.555 resulterend uit het totaal) is een kennelijke typefout.

Getoetst aan vervalsingshoofdkenmerken *authenticiteit, context* en *inhoudelijke juistheid,* valt bij het zgn. Höfle-telegram het volgende op:.

De <u>authenticiteit</u> is wel degelijk een probleem als men zich realiseert dat het 'ontcijferde' bericht bijna zestig jaar onder de hoede was van de *Government Code and Cipher School* (GC&CS), waarvan het hoofd, Oxford-

historicus(!)Frank Hinsley, verklaarde dat: *'de meldingen uit Auschwitz, het grootste kamp met 200.000 gevangenen, ziekte als hoofdoorzaak van de sterfte aangaven, maar ook aantallen gefusilleerden en opgehangenen. Aanwijzingen voor vergassingen werden in de ontcijferde berichten niet gevonden'*.[763]
Hij had het hier weliswaar over Auschwitz, maar men kan en mag niet aannemen dat deze deskundige en zijn dienst van specialisten zo naïef waren soortgelijke berichten van andere kampen zo maar aan hun aandacht en scrutiny te laten ontsnappen.
Opvallend ook dat dit 'deels' gedecodeerde Höfle-bericht werd 'ontdekt' nadat Hinsley (en een groot deel van zijn staf) niet meer in leven was.

Ook Höfle niet; hij kon 'zelfmoord' plegen in een Geallieerde cel. Jammer, alweer is er niemand die de authenticiteit van een sleuteldocument kan bevestigen of ontkennen . . . Niet onvermeld mag blijven dat Höfle tot aan zijn 'zelfmoord' in een Duitse cel in 1962 hardnekkig *ontkende* tot 1945 zelfs maar bij geruchte iets van massamoord of 'gaskamers' te hebben vernomen, laat staan daarbij betrokken te zijn geweest.

David Irving uitte technische twijfels over dit gedecodeerde telegram:

> *"Ik onderzocht het originele decoderingsbericht en ontdekte niet alleen dat het pas later in de ingebonden uitgave was ingevoegd, maar ook dat de eerste bladzijde abusievelijk als laatste was geplaatst. Geen eenvoudige vondst in de warboel van berichten getypt op dun rijstpapier, maar er is geen twijfel mogelijk dat de 'achterpagina' 1 de ontbrekende voorpagina is. Hoe kon dat gebeuren bij uitgerekend dit document? Een vreemde zaak in deze decoderingsberichten"*.[764]

Over de *herkomst* zeggen de ontdekkers zelf: *"Wij willen hier geen discussie voeren over herkomst, betrouwbaarheid en distributie van de Duitse Polizei Decoderingen, anders dan te zeggen dat de Britse Inlichtingendienst ze als een bijzondere verzameling beschouwde, welks geheimen zij meer dan vijftig jaar bewaarden"*.[765] Waarom, als ze zulke voor de nazi's belastende bewijzen bevatte? Meer voor de hand liggend is dat deze berichten *geen* belastende informatie inhielden en daarom buiten beeld bleven. Vervolgens werd dit 'bewijs' veel later openbaar gemaakt en aangetroffen in foutief ingebonden volgorde, wat erop kan duiden dat het uit elkaar gehaald is geweest, van andere bladzijde(n) voorzien en foutief opnieuw ingebonden . . .

Onder de ruim een miljoen ontcijferde berichten bevindt zich *niet één* ander bericht over de 'Aktion Reinhardt',[766] zodat ook langs die weg geen bevestiging mogelijk is. Het is in de enorme hoeveelheid berichten een op zichzelf staand 'bewijs', waarvan de 'ontdekking' berust op 'toeval'.

Authorisatie is problematisch, omdat dit door de Britten opgevangen gecodeerde *radioberichten* zijn, door hen op papier gezet. Ook al zou dit integer zijn gebeurd het blijft een feit dat het relatief gemakkelijk is archiefstukken te ontvreemden en na bewerking weer terug te plaatsen.

Echter, het vraagstuk van de authorisatie is bij het Höfle telegram nauwelijks relevant. Het spreekt over naar 'Aktion Reinhardt' kampen *getransporteerden*, niet over in 'Aktion Reinhardt' kampen *vermoorden.*

In geen van de topgeheime documenten bestemd voor de hoogste nazikringen – ook in deze niet – wordt iets vermeld over uitroeiingsprogramma's of massamoord op joden. Korherr verklaarde na de oorlog zich niet bewust te zijn geweest van enige sinistere betekenis van zijn cijfers.[767]

Integendeel, het zijn de 'ontdekkers' en Holocaustpostuleerders die *getransporteerden* gelijkstellen aan 'vermoordden' en 'vergasten'.

Samenvattend geldt voor deze drie belangrijkste 'Holocaustbewijzen' dat: **A.** De Himmlerspeech alle belangrijke vervalsingskenmerken vertoont en als 'bewijs' vooralsnog niet serieus kan worden genomen. **B.** Van het Höfle-telegram niet zeker is of het vervalst is, ondanks redenen dit te veronderstellen. Verschil maakt dat echter niet, want de inhoud voegt *niets* toe aan het bekende Korherr-Rapport dat ook *niets* zegt over vermoorde joden. **C.** Het Korherr-Rapport is *geen* vervalsing. Het is een *overzicht* van naar kampen *getransporteerde* joden en zegt niets over hun lot daarna. Korherr zelf schreef *"naar het Oosten gedeporteerd"*, niet 'gedood'.

g. Einsatzgruppen geen *'Eerste Fase'*

Het optreden van *Einsatzgruppen* achter het Russisch front wordt in de JHV genoemd als de 'Eerste Fase' van geplande systematische jodenuitroeiing. Voorafgaand aan de latere *'Endlösung'* of *'Final Solution'* – 'vergassingen' in vernietigingskampen – zouden in het kader van 'de Holocaust' in bezet Rusland vier *Einsatzgruppen* in opdracht van Hitler tot taak hebben gehad joden op te sporen en te liquideren. Minstens 1,4 miljoen joden zouden zijn vermoord door executie en in 'gaswagens'.[768]
Voor een dergelijke opdracht, laat staan verband met de latere holocaust *bestaat echter geen enkel bewijs.* Ook hier ***geen bevel, geen documenten, geen plan, geen directieven, geen massagraven, geen enkel concreet bewijs,*** zoals thans ook vooraanstaande orthodoxe historici bevestigen.
Na de oorlog dook slechts één suspect soort document op, de zgn. *Ereignismeldungen,* waarvan de herkomst onzeker en de onjuistheid zeker is.

Over een verband tussen de activiteiten van de zgn. Einsatzgruppen achter het Russisch front en 'de Holocaust' in 'gaskamers' kan men kort zijn: ***dat verband was er niet.*** Niet alleen omdat het in Sovjetgebied om oorlogsdoeleinden ging, waarbij veel anderen dan joden waren betrokken, maar ook omdat ze dateren van vóór het zgn. besluit tot *'Endlösung'* van de beruchte Wannsee Conferentie.

Wie zich afvraagt waarom juist in de door de Duitsers bezette delen van de Sovjet-Unie onvergelijkelijke wreedheden tegen de burgerbevolking werden begaan – en bijvoorbeeld niet in West-Europa – moet weten dat Stalin letterlijk vanaf de eerste dag van de Duitse inval een *vernietigingsoorlog tegen de 'fascisten'* had bevolen. De SU had de Verdragen van het Oorlogsrecht van 1907 en 1929 nooit ondertekend en maakte geen krijgsgevangenen (Stalin-order Nr. 270 van 16 augustus 1941). Gevangen-

genomen Duitse soldaten werden meedogenloos vermoord, gewond of niet, in de regel gepaard gaand met ondenkbare gruwelen.

Dit in tegenstelling tot de behandeling van Russen door de Duitsers. Totaal maakten de Duitsers ruim 5 miljoen Sovjetkrijgevangen, vooral in het eerste oorlogsjaar. Omdat Stalin zijn troepen verboden had zich over te geven, was iedere krijgsgevangen Sovjetsoldaat een landverrader.

Duitsland wist zich vooral in het begin geen raad met de 3 à 4 miljoen gevangenen en Hitler verzocht persoonlijk het Rode Kruis de krijgsgevangenenkampen te inspecteren en voedsel etc. te laten sturen door hun families. Stalin wees elke medewerking af onder het motto: *"Er zijn geen Sovjetkrijgsgevangenen. De Sovjetsoldaat vecht tot de dood"*.[769] De dood van miljoenen Russische krijgsgevangenen in de eerste maanden was daardoor voor een belangrijk deel de verantwoordelijkheid van de Sovjets zelf.[770] In december '41 kregen de Duitsers de boel min of meer op orde en kregen gevangenen een voedselrantsoen dat beter was dan de Sovjetbevolking tijdens de oorlog van de eigen regering ontving.[771]

Stalin's vernietigingsoorlog beperkte zich niet tot de nazistische vijand en zijn eigen soldaten, maar was in de meest omvangrijke zin gericht tegen de Sovjetbevolking. Krijgsgevangen soldaten van het rode leger wisten dat zij bij terugkeer als 'verraders' zouden worden terechtgesteld. Om de massale overgaves van de Russische troepen te ontmoedigen, kondigde Stalin de meest barbaarse maatregelen af tegen deserteurs, 'verraders' *en hun families*. Hij liet kampen in Rusland bombarderen waar honderdduizenden Sovjet krijgsgevangenen zaten. De ongelukkigen, die zichzelf volgens Stalin 'vrijwillig aan de vijand hadden overgegeven', waren *'minderwaardige lafbekken en verraders'*; hun *familieleden* werden door de NKVD gearresteerd en vermoord (Stalin Order nr. 270, 16 augustus 1941).

Door soldaten en hun families in de steek te laten, verraadde Stalin zijn onderdanen, zoals Rebecca West beschrijft in *Meaning of Treason*.[772]

Het rode leger had in elke eenheid, 'politieke commissarissen' van de NKVD, die zonder enige militaire kennis, de meerderen waren van de bevelvoerende officieren. Hun taak was o.m. erop toe te zien dat Stalin's bevel om 'geen stap terug te doen' letterlijk werd nagekomen. Duizenden legerofficieren werden door deze NKVD'ers terechtgesteld omdat zij in hopeloze frontposities hun manschappen bevel hadden gegeven zich (voorlopig) terug te trekken of Sovjetmaterieel in handen van de vijand lieten komen. Hetzelfde gold voor gewone soldaten die zich 'defaitistisch' uitlieten over de krijgskansen. Die politiek van Stalin was uniek omdat geen ander leger in de wereld onder dergelijke terreurdreiging en verachting van mensenlevens ooit heeft moeten opereren.

Hele bataljons werden dwars door mijnenvelden naar voren gedreven. Aanvallen met bajonetten op houten geweren door gebrek aan wapens en munitie. Soldaten werden daardoor in hordes neergemaaid.

Speciale eenheden kidnapten Duitse militairen en legden na ondenkbare martelingen en mutilaties hun lijken terug bij de Duitse linies, in de verwachting dat de Duitsers represailles zouden nemen tegen de bevolking.

Ook formeerden zij tijdens hun terugtocht speciale eenheden, uitgerust met Duitse wapens en uniformen, die tot taak hadden de Russische bevolking in de door hen opgegeven dorpen met onnoemelijke wreedheid af te slachten. Zij hadden opdracht steeds enkele inwoners in leven te laten, zodat die later konden getuigen van de Duivelse onmenselijkheid en wreedheid van de *Duitsers*.[773]

Het Stalin-bevel (Nr. 0428, 17 november 1941), luidde:

> *De Staf van het Rode Leger beveelt:*
> 1. Alle gebieden waar zich Duitse troepen bevinden moeten 40-60 km van het front in de diepte vernietigd en in brand gestoken worden, 20 tot 30 km links en rechts van de wegen. Ter vernietiging van de nederzettingen binnen deze sector moet de luchtmacht worden ingeschakeld, op grote schaal artillerie- en mortieren ingezet, alsook verkennercommando's, skiërs en partisanendivisies met vlammenwerpers.
> Commando's moeten in op het Duitse leger buitgemaakte uniformen vernietigingsacties uitvoeren. Dat wakkert haat tegen de fascistische bezetters aan en vergemakkelijkt de werving van partizanen in het achterland. Gezorgd moet worden voor het overblijven van overlevenden die over de 'Duitse gruweldaden' kunnen getuigen.
> 2. Daartoe moeten in elk Regiment Jachtcommandos worden opgericht van 20 tot 30 man, met als taak het opblazen en in brand steken van vestigingspunten. Voor de vernietiging van deze gebieden moeten moedige mannen worden uitgekozen. Zij die in vijandelijke uniformen achter de Duitse linies opereren, komen in aanmerking voor toekenning van onderscheidingen. De bevolking moet worden verteld dat de Duitsers dorpen en buurtschappen in brand steken om de partizanen te straffen.[774]

Of het gedeelte over 'vijandelijke uniformen' in het Stalin-bevel is opgenomen, is onzeker. Zeker is, dat dit als regel gebeurde.

In steden en dorpen tot 40 km links en rechts van de weg verwijderd werd *alles* vernietigd: huizen, gebouwen, winkels, voorraden, voedsel, vee, enz., zodat de bevolking daar volkomen berooid achterbleef.

Het ergste echter was Stalin's bevel aan *iedereen* die achterbleef, vrouwen, kinderen, zieken, bejaarden, om de vijand *met alle mogelijke middelen* blijvend aan te vallen en te benadelen. Dat was niet alleen in strijd met het oorlogsrecht, het maakte van elke burger in de bezette gebieden een ongeuniformeerde militair, van wie op straffe van de dood werd geëist zich gewapenderhand en via sabotage tegen de bezetter te keren.

Burgers die weigerden als 'partisanen' in de door de Duitsers bezette gebieden achter te blijven, werden door de NKVD vermoord.

Ook zijn er ontelbare voorbeelden van Sovjetburgers die, toen het rode leger de Duitsers had teruggedrongen, werden afgeslacht wegens 'collaboratie' of 'passiviteit'.

Wie geïnteresseerd is in de *bewijzen* van al deze feiten, leze het indrukwekkende en volledig gedocumenteerde boek *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation* van professor Joachim Hoffmann. Hij geeft daarin bij ontelbare onvoorstelbare feiten de namen, plaatsen, documenten, Stalinorders, enz.[775]

Binnen dat kader vond de strijd in Rusland plaats; een strijd van ongekende wreedheid en onverschilligheid voor mensenlevens.

De Holocaustliteratuur wil verband leggen tussen het optreden van *Einsatzgruppen* en 'de Holocaust' en stoelt dat op een bezoek van Himmler op 15 augustus 1941 aan Minsk, waar hij de executie van 100 of 120 joden zou hebben bijgewoond. Na afloop was hij bleek en aangedaan en zou bevolen hebben dat jodenuitroeiing (the *'Final Solution'*) in het vervolg 'humaner' (gesuggereerd wordt: met gas) moest plaatsvinden. Dit vervormde verhaal moet het optreden van de *Einsatzgruppen* koppelen aan latere 'gaskamers', als zijnde twee wielen van dezelfde Holocaustwagen.

De *werkelijkheid* van die terechtstelling was o.a. volgens SS-getuige generaal Bach-Zelewski, die daarbij aanwezig was, echter totaal anders. Himmler's bezoek was niet op 15 maar op 17 augustus. De executie betrof niet '100 of 120 *joden,* maar 20-30 door een Krijgsraad ter dood veroordeeld *partizanen,* waaronder twee of drie joden, opgepakt wegens moord op SS-Untersturmführer Krause op 31 juli daarvoor. De executie vond plaats door een vuurpeloton. Hoe afschuwelijk ook, onder oorlogsrecht was dit legaal en stond volkomen los van 'vergassingen' of latere concentratiekampen. Niets 'Eerste Fase van de Holocaust' dus.

Hilberg pleegt de *'crime of omission'* door *niet* te vermelden dat het niet specifiek om joden ging, maar dat de betrokkenen *franc-tireurs* (partisanen) waren, onder oorlogsrecht ter dood veroordeeld voor moord op een Duits officier. Als 'bewijs' voor de verdraaid weergegeven gebeurtenissen voert hij een artikel van Bach-Zelewski in het joodse blad *Aufbau* (New York) van 23 augustus 1946 op.[776] Bach-Zelewski was direct onder Himmler *Höhere SS und Polizeiführer Mitte* en als zodanig tot over zijn oren betrokken bij alle Polizei en Kommandoacties, welke volgens de Geallieerden op misdadige wijze tienduizenden onschuldige mensen, vooral joden, zouden hebben vermoord.[777] Het is op z'n minst merkwaardig te noemen dat deze voor de Geallieerden zo nuttige SS-'getuige' nooit voor een rechtbank is gebracht.

In elk geval was van verband van die terechtstelling in Rusland met 'de Holocaust' volgens Bach-Zelewski geen sprake: het ging om voor een moordaanslag veroordeelde partizanen, waaronder slechts 3 joden.

Moord op onschuldige burgers, waaronder veel joden door *Einsatzgruppen* kan noch worden ontkend, noch gerechtvaardigd. Hoeveel dat er waren en hoeveel joden eronder is echter niet precies vast te stellen.

Einsatzgruppen onder leiding van het Reichssicherheitshauptamt (RSHA) hadden officieel tot taak *'Bestrijding van alle Rijks- en Duitsvijandelijke elementen in vijandelijk gebied achter de linies der vechtende troepen'*.

Dat gebied achter de linies der vechtende troepen had een enorme omvang: ongeveer de grootte van de Verenigde Staten. Dit moest dag en nacht tegen de door Moskou georganiseerde en bewapende partisanen[778] worden beveiligd door 4 zgn. *Einsatzgruppen*, elk bestaand uit 300-500 man, in totaal nog geen 1.500, inclusief vertalers, chauffeurs, koks, etc.

Omdat de Sovjets na de oorlog spraken over "500.000 door partisanen vermoorde Duitse soldaten" en als men weet dat de partisanenstrijd een volledig door Moskou geregisseerde activiteit was in een enorm groot gebied achter de Duitse linies, dan is logisch dat de prioriteiten van die *Einsatzgruppen* lagen in *partisanenbestrijding*. Ondenkbaar is, dat het zwaartepunt zou hebben gelegen in systematisch uitmoorden van joodse burgers, als zogenaamde 'eerste fase' van 'de Holocaust'. Die bestond nog niet.

Hilberg stelt het aantal joodse slachtoffers van de *Einsatzgruppen* op 1,4 miljoen, zoals gewoonlijk zonder degelijke onderbouwing,[779] Poliakov spreekt over 2 miljoen en noemt als bron nazi-*dubbelagent* Höttl,[780] (die dit later een van Eichmann afkomstige leugen noemde; Höttl gaf gedurende zijn dubbelagentschap voor de US nooit enige informatie door over 'vergassingen' of aantallen).[781] We kennen zo langzamerhand de waarde van door 'echte' historici in de loop der jaren gegeven aantallen joodse slachtoffers. Voor de *Einsatzgruppen* zijn die zelfs nog onbetrouwbaarder.

Waar bleven die '1,2 tot 2 miljoen' door Holocausthistorici vermelde lijken van door Einsatzgruppen vermoorde joden?

100	massagraven	met	elk	20.000	lijken?
200	massagraven	met	elk	10.000	lijken?
500	massagraven	met	elk	4.000	lijken?
1.000	massagraven	met	elk	2.000	lijken?
2.000	massagraven	met	elk	1.000	lijken?

Niets of ***vrijwel niets*** daarvan is gevonden of aangetoond, ook niet zoals we zullen aantonen, door pater Desbois, die in *Holocaust by Bullets*[782] zijn 'onderzoek' naar Duitse massamoorden in Rusland beschrijft.

Yitzhak Arad, ex-NKVD, ex-terrorist in Palestina/Israël, thans gezocht voor oorlogsmisdaden in Litouwen en belangrijk establishment 'historicus' voor het Oostfront, claimt dat massamoord op de joden begon met de Duitse invasie van de Sovjet-Unie op 22 juni 1941. Volgens hem was de taak van de Einsatzgruppen 'het vermoorden van joden en politieke commissarissen van het Rode Leger'. Probleem is echter, dat voor het eerste deel van die claim, het vermoorden van joden, geen bewijs is; in het zgn. *Kommissarbefehl* komt het woord 'jood' niet voor.[783] Ook is er geen bewijs voor een opdracht voor het vermoorden van joden. Arad stelt, net zoals

Hilberg, *frauduleus* dat de *Einsatzgruppen* opdracht hadden niet alleen joodse politieke commissarissen te liquideren, maar *alle joden*.

Tijdens het Zündelproces moest Hilberg onder ede bekennen dat hij de inhoud van Hitler's *Kommissar Befehl*, "Liquideer alle Bolsjewistische politieke commissarissen" in zijn boek had vervalst tot: "Liquideer *alle joden* en Bolsjewistische politieke Commissarissen".[784] Een onopvallende, maar exemplarische deconfiture van de meest vooraanstaande Holocausthistoricus op een cruciaal thema.

De Einsatzgruppen Rapporten (*'Ereignismeldungen'*), vrijwel het enige documentaire materiaal over genoemde massamoorden in de Sovjet-Unie, zouden na de oorlog in het RSHA in Berlijn door de Amerikanen in beslag zijn genomen, precies op tijd om voor het IMT als 'bewijs' tegen de top van de nazi's te kunnen gebruiken. Het 'vernietigen van alle bewijs door de nazi's' blijkt (waarom?) kennelijk ook hier weer niet te zijn gebeurd. Voor dit verdachte materiaal geldt een groot aantal reserves:

1. In de eerste plaats, hoe is mogelijk dat deze berichten over een gigantische volkerenmoord, open en bloot in een 'archief' werden gevonden, zonder dat sprake was van extreme geheimhouding, encryptie of 'codetaal'?!
2. Hoe kon de top van de SS in Berlijn zulke gevoelige informatie in handen van de vijand laten komen?
3. Vanaf de 'vondst' tot het procesbegin waren de documenten onder beheer van de pathologisch Duitserhatende joods-Amerikaanse aanklager Kempner en zijn voor 80% uit joden bestaande Bureau.[785]
4. Ze bevatten tal van inconsistenties en accenten die doen vermoeden dat de tekst voor het proces is 'bewerkt'.[786]
5. Aan het begin van het Einsatzgruppenproces bepaalde de rechtbank dat aan de authenticiteit ervan 'niet getwijfeld' mocht worden. Waarom niet?
6. Het betrof niet-ondertekende *kopieën;* uitsluitend de pagina's met niet-incriminerende inhoud waren getekend.
7. De Britse Code and Cypher School, welke tijdens de oorlog vrijwel alle Duitse berichten ontcijferde, heeft nooit iets over die (eveneens via radioverkeer naar Berlijn gezonden) *Ereignismeldungen* bekendgemaakt. Als ze er waren, een gigantische misser m.b.t mogelijkheden om de Duitsers in propagandistische zin te bestrijden. [787]

Over die Einsatzgruppen-documenten (*Ereignismeldungen*):

- Waar de 'ontdekking' vandaan komt is onbekend.
- Geen officieel briefpapier gebruikt. Vreemd voor officiële stukken
- Geen registratuurkenmerken. Die waren standaard.

- Geen Duits letterteken voor scherpe s (ß) en 'SS'.
- Op de belangrijkste ontbreken handtekeningen/parafen.
- Ze kunnen overal en door iedereen getypt zijn.
- Geen forensische bevestiging van aantallen.
- Ze bevatten talloze inconsistenties.
- Ze zijn compleet oncontroleerbaar.

Dat joden in die gebieden onpopulair waren kan worden begrepen door gebeurtenissen in de voorafgaande decennia. De bevolking in Wit-Rusland Oost-Polen en Oekraine had onbeschrijflijk geleden onder de bolsjewistische terreur, aangevoerd door politieke commissarissen en hun helpers, een disproportioneel groot deel van hen joods. Sonja Margolina schreef over de joodse betrokkenheid bij de bolsjewistische terreur een onthullend boek.[788]

Hoeveel Oekraïners, joden en niet-joden door de NKVD op beestachtige wijze werden afgeslacht tijdens de terugtocht voor de oprukkende nazi's is o.a. te zien op de website www.ukar.org .[789]

'King Arthur'[790] schreef: "Ook de Duitsers traden in de bezette Sovjet-gebieden meedogenloos op. Er werden op grote schaal represailles genomen, gemoord en onder de slachtoffers waren ook vrouwen en kinderen. Verzetsmensen en hun uitvalbases werden rücksichtslos vernietigd, soms hele dorpen. *Niemand* ontkent dat, ook revisionisten niet. Iets anders is het *aantal* mensen dat door de Duitsers werd omgebracht, hun *achtergrond* en de *redenen* waarom".[791]

De partizanenstrijd was over en weer meedogenloos. Gevangengenomen Duitse soldaten werden vanaf de eerste dag van de oorlog niet in leven gelaten, maar in strijd met het oorlogsrecht meedogenloos vermoord, als regel na weerzinwekkende Aziatische martelingen. Internationale oorlogsconventies en het Rode Kruis werden door de Sovjets – in tegenstelling tot Duitsland – niet erkend. Krijgsgevangenen werden niet gemaakt. Dit werd bekrachtigd met het Stalin Bevel van 6 november 1941 om alle Duitsers zonder onderscheid te doden.[792]

De Duitsers maakten meedogenloos jacht op de door Stalin *de facto* gedwongen en bevoorrade partisanen, die als een omvangrijk leger van zwaar *bewapende burgereenheden* achter de Duitse linies opereerden.

Uit een in '42 gevoerde discussie tussen Goering en Mussolini over anti-partisanen acties, blijkt hoe de Duitsers achter het front optraden:

> *"Alle levensmiddelen en middelen van bestaan werden direct uit de betrokken gebieden weggehaald en bevoorrading aan de achterblijvende bevolking gestopt. Mannen en vrouwen werden naar arbeidskampen gevoerd, de kinderen naar kinderkampen en de dorpen platgebrand. Door deze methodes werden de spoorwegen in de dichtbeboste gebieden beveiligd. Als er overvallen waren geweest, werd de mannelijke bevolking van de dorpen aan één kant opgesteld en de vrouwen aan de andere kant. De vrouwen werd verteld dat de mannen zouden worden doodgeschoten, tenzij zij de mannen die niet van hun dorp waren zouden aanwijzen. Om hun mannen te redden, wezen de vrouwen altijd de niet tot het dorp behorenden aan."*

Dit had niets te maken met systematische uitroeiing van joden, maar behoorde tot de bikkelharde methoden van die meedogenloze oorlog.

Drie jaar lang werd achter de Duitse linies wreed en meedogenloos strijd geleverd; na de oorlog claimden de Sovjets dat partizanen verantwoordelijk waren geweest voor de dood van *500.000* Duitse soldaten.

In de bezette Sovjetgebieden bevonden zich relatief veel locale en eerder uit Polen naar het Oosten gevluchte joden. Sommigen veronderstellen dat honderdduizenden joden door de Duitsers uit de 'vernietigingskampen' Sobibor, Treblinka, Belzec naar Polesië en Wit Rusland zijn getransporteerd.[793] Hoeveel joden daar al waren weet niemand, want velen vluchtten verder Oostwaarts en bovendien deporteerde Stalin nog eens 2 miljoen mensen uit die gebieden (inclusief joden) naar kampen in alle uithoeken van de Sovjet-Unie (Goelag),[794] van wie nooit meer iets werd vernomen en waarnaar nooit onderzoek is gedaan.

De Sovjets pasten wel op om na de oorlog iets over de gebeurtenissen in die gebieden te onderzoeken, laat staan openbaar te maken.

Poliakov gaf in *Harvest of Hate: the Nazi Program for the Destruction of the Jews of Europe* (New York, 1954, blz. 108) toe, dat geen documenten bestaan van een vernietigingspolitiek vóór de Duitse inval in de Sovjet-Unie. Hij zei: *"De drie of vier personen verantwoordelijk voor het plan van totale vernietiging zijn dood en er zijn geen documenten over gevonden, zo die er waren."* De vage aanduiding 'drie of vier personen' geeft aan dat zo'n plan een aanname van de schrijver zelf is. Oncontroleerbaar dus.

Een van de weinige getuigen over de Einsatzgruppen was Otto Ohlendorf, commandant van Einsatzgruppe D, in Zuid-Rusland. Ohlendorf stelde als getuige á charge in Neurenberg dat zijn eenheid verantwoordelijk was voor moord op 90.000 joden in Zuid-Rusland gedurende het jaar dat hij daar commandant was. Hij was de aanklagers behulpzaam omdat hij hoopte (hem was beloofd?) zijn eigen huid te kunnen redden. Tot zijn verbijstering werd hij daarna zelf aangeklaagd. Tijdens zijn proces weigerde hij echter zijn eerdere verklaringen te herhalen, stelde dat de aantallen enorm overdreven waren en er geen beleid was om specifiek joden te doden.[795] De verschillen tussen Ohlendorf's beide getuigenissen zijn nauwelijks bekend; in Holocaustliteratuur wordt uitsluitend zijn eerste getuigenis opgevoerd. Ook generaal Erich von Manstein ontkende de juistheid van de zgn. *Ereignismeldungen*.[796]

Reginald Paget, historicus en lid van het Engelse Lagerhuis, onderzocht de Einsatzgruppenrapporten en concludeerde eveneens dat de aantallen slachtoffers van de Einsatzgruppen daarin enorm werden overdreven. Hij analyseerde de claim dat in Simferopol in de Krim in november 1941 10,000 joden waren geëxecuteerd en stelde vast dat in plaats van 10.000 joden, ongeveer 300 personen waren geëxecuteerd, *voor het merendeel niet-joden.* Dat is 3%. Paget stelde dat de cijfers van andere Einsatz-

gruppenrapporten met een factor 10 waren overdreven.[797] Geen wonder dat in Rusland nauwelijks massagraven van joden zijn gevonden.[798]

Het was de taak van de *Einsatzgruppen* de ideologische structuur van de Sovjets achter het front te vernietigen door politieke commissarissen en communistische voormannen te vermoorden en te vervangen door een nazistisch bestuur. Ook moesten zij het gewapend verzet van de partisanen in de bezette gebieden uitschakelen. Daarbij ging het niet specifiek om joden, hoewel joden een belangrijk deel van het communistisch bestuur en de partisanenorganisatie uitmaakten.

Tegenwoordig wordt echter voorgesteld dat de *Einsatzgruppen* tot taak hadden alle joden in het gebied uit te moorden als 'Eerste Fase van 'de Holocaust'. Hitler's *Kommissar Befehl* zou daartoe officieel opdracht hebben gegeven, hetgeen ook al <u>*niet*</u> waar is. Het *Kommissar Befehl* geeft *niet het minste aanknopingspunt* voor uitroeiing van joden.[799] ***<u>Het woord 'joods' komt daarin zelfs niet voor!</u>***

In 1969 dook in Vilnius, USSR, het zgn. <u>*Jäger-Rapport*</u> [800] op, volgens de Sovjets opgesteld door Karl Jäger, commandant van Einsatzgruppe 3, een rapport dat een gruwelijk beeld geeft van systematische massamoord op (voornamelijk) joden. In 5½ maand, vanaf de Duitse inval op 22 juni 1941 tot 1 december 1941, zou Jäger's eenheid alleen al ruim 137.000 mensen hebben vermoord.[801]

Het 'Rapport' geeft een gedetailleerd overzicht naar aantallen, plaatsen en categorieën mensen die in die periode werden omgebracht, maar stelt ook dat 'een deel' van die moorden werd gepleegd door het Litouwse leger, 'milities' en 'partisanen' en een ander deel reeds vóór de komst van de Duitsers plaatsvond.

Dat komt overeen met verklaringen van Duitse militairen dat de primaire taak van de *Einsatzgruppen* partisanenbestrijding was en plaatselijke bevolkingen na de vlucht van de Sovjets op grote schaal uitdrukking gaven aan anti-joodse gevoelens en wraak namen op joden, die als handlangers van de NKVD als moordenaars werden gezien. De inwoners van die gebieden herinnerden zich maar al te goed de massa-executies en door de communisten veroorzaakte massasterfte door hongersnood in de dertiger jaren, misdaden waarvoor zij vooral joden verantwoordelijk hielden.

Jäger, die de oorlog overleefde, werd in Karlsruhe opgepakt. Helaas voor de waarheid pleegde ook deze kroongetuige 'zelfmoord' in zijn cel voor hij zich kon uitspreken, daarmee het lot delend van bijna alle andere 'Holocaust-kroongetuigen': Himmler, Hess, Bär, Eberl, Ilse Koch, Bolender, Wagner, Gerstein, Glücks, Hans Prützmann, Globocnik, Hartjenstein, Heyde, Höfle, Jäger, Kramer, Laak, Bothmann, Rauff, Stangl, Thierack, enz. Al deze kroongetuigen van 'de Holocaust' *wisten teveel* en pleegden na de oorlog in gevangenschap '*zelfmoord*'! Geen van hen 'bekende' massavergassing!

Het is moeilijk de indruk te vermijden dat kroongetuigen tegen de JHV-versie, welbewust zijn *vermoord* om tegenspraak onmogelijk te maken.

NKVD-ers in Sovjet bezet Polen

Hoewel de Holocaustpromotie het Jäger Rapport als een van haar belangrijkste bewijzen opvoert, heeft Jäger door die 'zelfmoord' niet de kans gehad daarover zelf iets naar buiten te brengen. Tijdens de verhoren zou hij alleen hebben gezegd: *"Ik ben altijd een plichtsgetrouw persoon geweest."* Zou dat *echt* het enige zijn geweest wat hij zei?

Over het 'Jäger Rapport' zijn geen kritische onderzoeksrapporten van revisionistische kant bekend, anders dan dat van de beweerde 140.000 doden *geen* massagraven of overeenkomende stoffelijke resten zijn gevonden. Irving zei tijdens het Zündelproces in Toronto dat hij het rapport 'onder voorbehoud' erkent.

Is het Jäger-Rapport (ook) een vervalsing? Die vraag kan niet worden beantwoord. Het voldoet weliswaar aan vervalsingshoofdkenmerken (onbekende herkomst, laat ontdekkingsmoment, niet meer in leven zijnde dader/getuige, geen overeenkomende forensische sporen), maar die zijn niet genoeg om de kwalificatie 'vervalsing' zonder voorbehoud te gebruiken.

Over de *herkomst* van dit voor de JHV zo belangrijk geworden 'rapport' meldt *The Holocaust History Project* in voetnoot 5 slechts: '*Headland, page 155'*. De authenticiteit wordt ook twijfelachtig als men weet dat in Litouwen 153.743 joden waren, waarvan er volgens het rapport 137.346 zouden

zijn gefusilleerd, terwijl bekend is dat eerder 34.500 van hen naar getto's in Kaunas, Wilna en Schaulen waren overgebracht! [802]

Gezien de onbetrouwbaarheid van documenten en informatie uit Sovjet-bron is het onmogelijk definitief over dit 'Jäger-Rapport' te oordelen.

Moses Citrons, Hoofd van de NKVD (Checka) in Daugavpils, verantwoordelijk voor massamoorden in Letland vlak voor de inval van de nazi's.[803] Ook hij geniet thans een Duits Overlevendenpensioen in Israël.

Echter, sprekend over moordpartijen, massagraven en misdaden in Oost-Polen, Oekraïne en Wit-Rusland, moet men *niet,* zoals bij de joodse versie van 'de Holocaust' gebruikelijk is, *in het midden,* in 1941, beginnen, maar *aan het begin* in 1939. Het moet ook niet eindigen in 1943, maar in 1947. Eerst waren *de Sovjets* dit gebied binnengetrokken en wat zij aanrichtten, leest men op goed geïnformeerde Poolse sites.[804] Enkele citaten:

Van september 1939, toen Sovjethordes op verraderlijke wijze Polen binnenvielen en de helft van het land bezetten, tot in 1941 toen zij smadelijk door Nazi Duitsland werden verslagen, namen de Sovjets bijna 2.000.000 Polen gevangen, inclusief babies, vrouwen, kinderen, zieken en bejaarden en voerden hen op wrede wijze naar onherbergzame delen van de Sovjet-Unie. Allen gebrandmerkt als "Vijanden van de arbeidersklasse" en "Vijanden van de Soviet-Unie"…..

En:

De Sovjetbezetting gaf anti-Poolse elementen binnen etnische minderheden een excellente gelegenheid hun denkbeeldige grieven tegen Polen en de Polen te vereffenen. In de steden werden Arbeiders Wachters Eenheden geformeerd en op het platteland Boeren Wachters, grotendeels samengesteld uit gewillige joodse en Oekraïense collaborateurs. Zij voorzagen de NKVD van informatie over het Poolse verzet, Poolse militairen, de politie en andere ondergedoken 'vijanden' en waren behulpzaam bij het opstellen van uitleverings- en deportatielijsten.

Op 5 april 1940 vermoordden de Sovjets in het door hen bezette deel van Polen in opdracht van het Politbureau (Resolutie Nr. P13/144, getekend door de joodse Sovjet-massamoordenaar Lazar Kaganovitz) 25.700

Poolse militairen en burgers. Doel was de Poolse bestuurlijke top te vernietigen om Stalin's geplande inlijving van Polen in de USSR voor te bereiden. Voorjaar '43 ontdekten de nazi's de massagraven en riepen een internationale onderzoekscommissie in het leven om die massamoord, bekend onder de naam 'Katyn Forrest Massamoord te onderzoeken.'

Tussen 1939 en de Duitse inval in de Sovjet-Unie werd door de Sovjets in de geannexeerde gebieden in Oost-Polen en de Baltische Staten ongeveer een miljoen mensen als 'Vijanden van het Volk' omgebracht.[805]

De houding van de Poolse joden tegenover de Sovjet invasie verschilde, maar alleen rechtse Zionisten vonden dat Poolse joden als Poolse burgers hun plicht jegens de staat moesten doen en deelnemen aan het gewapende verzet. Velen deden dat en betaalden met hun leven voor hun trouw aan het Poolse Vaderland. Echter, de meerderheid van hen bleef onverschillig: "Dit is een Poolse oorlog". Veel joden verwelkomden de nazi's en ongeveer een derde pleegde eerder verraad door enthousiaste en actieve steun aan de Sovjets. Poolse soldaten in de rug schietend, spioneren voor de Sovjets, optreden als gids voor de Sovjet troepen en als informant van de NKVD; Poolse soldaten en officieren verradend en in hun schuilplaatsen vermoordend, roven, verkrachten, Christelijke gebedshuizen ontheiligend…. Toen de invasie voorbij was, bleven de renegaten actief als effectieve en betrouwbare collaborateurs – ideale werktuigen voor het onderdrukken van de Poolse, Wit-Russische, Oekraïense en zelfs joodse bevolkingen.

Na het uitbreken van de vijandelijkheden tussen Nazi-Duitsland en de Sovjet-Unie vluchtten de Sovjets in paniek, waarbij de NKVD de overvolle gevangenissen niet konden 'evacueren'. Nadat de Sovjets verjaagd waren, kregen familieleden en vrienden van gevangenen vrije toegang van de nazi's tot de kampen en gevangenissen, hopend dat zij hun familieleden zouden vinden – en, ze vonden ze. Bebloede lijken vulden de binnenplaatsen, gangen, cellen en martelkamers…. Gedumpt in een zee van bloed. Augustow... Berezwecz... Bialystok... Boryslaw... Bobrka... Brzezany... Busk... Bystrzyca Nadwornianska... Ciechanowiec... Czortkow... Dobromil... Drohobycz... Dubno... Grodno... Grodek Jagiellonski... Horodenka... Jaworow... Kalusz... Kamionka Strumilowa... Kolomyja... Komarno... Krzemieniec... Lwow... Lopatyn... Luck... Mikolajow... Nadworna... Oleszyce... Oszmiana... Ottynia... Pasieczna... Pinsk... Przemyslany... Rowne... Rudki... Sambor... Sarny... Sadowa Wisznia... Slonim... Stanislawow... Stryj... Szczerzec... Tarnopol... Wilejka... Wilno... Wlodzimierz Wolynski... Wolkowysk... Wolozyn... Zalesiany... Zaleszczyki... Zloczow... Zolkiew... Zydaczow...
Gevangenis na gevangenis vermoordden de Sovjets in enkele dagen in koelen bloede meer dan tienduizend onschuldige mensen. Nog eens tienduizend, waaronder krijgsgevangenen, werden vermoord tijdens 'evacuatie' transporten.

In Lwow werden door de Duitsers meer dan 4.000 lijken aangetroffen, in Luck 1.500 en in Dubno 500.

Voor zover veel joden toen al niet door de Sovjets waren vermoord, gebeurde dat kort daarop door allerlei plaatselijke groepen: Litouwers, Polen, Oekraïners, enz. Zgn. milities, etnische groepen en gewone burgers namen wraak op de hartgrondig gehate joden, waarvan velen een vooraanstaande rol speelden in de Sovjet- en NKVD terreur.
De NKVD moordpartijen in de eerste weken na de Duitse inval beperkten zich niet tot Polen: ook in de Westelijke Oekraïne, de Baltische Staten, Witrusland en dieper in de Sovjet-Unie gelegen gebieden (*Smolensk, Berdicev, Uman, Stalino, Dnepropetrovsk, Kiev, Charkov, Rostov, Odessa, Zaporoze, Simferopol, Jalta, in de Kaukasus en elders*) werden ontelbare gevangenen, concentratiekampingezetenen, Volksduitsers, joden en andere Sovjetburgers massaal koelbloedig vermoord.[806] Andere bekende plaatsen waar de Sovjets massamoorden op Polen (niet-joden en joden) pleegden waren o.m. Mednoye[807] en Vinnytsa.[808]

Duitsers tonen door de Sovjets achtergelaten vermoorde burgers aan familieleden

In 2009 werden resten van meer dan 20 slachtoffers van de NKVD gevonden in de kelder van een kerk in Glubokoye, een stadje dat in 1939 in handen van de Sovjets was gevallen. Historicus Igor Kuznetsov: "Ik meen dat we kunnen uitsluiten dat deze mensen tijdens de bezetting door de Duitsers werden vermoord. In de eerste plaats waren het Russische kogels. In de tweede plaats voerden Duitsers executies altijd in het *openbaar* uit, terwijl geheime executies typisch waren voor de NKVD".[809]

Toen de Duitsers zich in 1944 op hun beurt terugtrokken en de Sovjets het gebied opnieuw binnen kwamen, werden er opnieuw rekeningen vereffend. Geen wonder dat er nogal wat massagraven te vinden zijn… en die werden bij lange na niet allemaal veroorzaakt door de 'fascisten'.

De aangenomen Duitse massaslachtingen bleken na de oorlog voor alle partijen een ware uitkomst. Voor de Sovjets, die vóór de komst van de

nazi's honderdduizenden Polen en Oekraïense burgers afslachtten en onder wiens gezag meer joden zijn vermoord dan onder de Duitsers, voor Litouwers, Polen en Oekraïners die na de vlucht van de Sovjets massaal wraak namen op achtergebleven gehate joden/NKVD-ers, allerlei groepen en milities die vochten tegen de Sovjets en hun kans schoon zagen af te rekenen met hun vroegere vijanden (veelal eveneens joden), allen wezen met de beschuldigende vinger naar de 'nazi-fascisten'.[810] **Niemand had nog schuld: de nazi's hadden het allemaal gedaan! Niemand – de Sovjets al helemaal niet – had belang bij het aan het licht brengen van waarheid, integendeel! Door het zo te laten hoefde er ook niemand meer aan herinnerd te worden. Wat een comfortabele oplossing voor Stalin en zijn NKVD moordenaars, die miljoenen ombrachten en miljoenen anderen wegvoerden hun dood tegemoet.**[811] **Allemaal slachtoffers van 'de Holocaust'! En dat moet zo blijven!**

Ook voor de joods-zionistische elite in het buitenland – die dit heel goed weten – kwam dat als geroepen. Niet alleen werd zo alsnog het religieuze aantal 'Zes Miljoen' geloofwaardig gemaakt, ook konden van West-Duitsland en het Christelijke Europa miljarden worden afgeperst. Oost-Duitsland en de Sovjets betaalden immers geen cent. Daarbij kon de joodse staat op de internationale politieke agenda worden gezet.

Is het vreemd dat de Sovjets die massagraven nooit onderzochten, noch onderzoek door anderen toelieten? Is het vreemd dat zij, die het dodental van Auschwitz in een officieel rapport op 'meer dan 4 miljoen' stelden, ook de moord op miljoenen Russen ('joden') in de schoenen van de verslagen en monddood gemaakte Duitsers schoven?

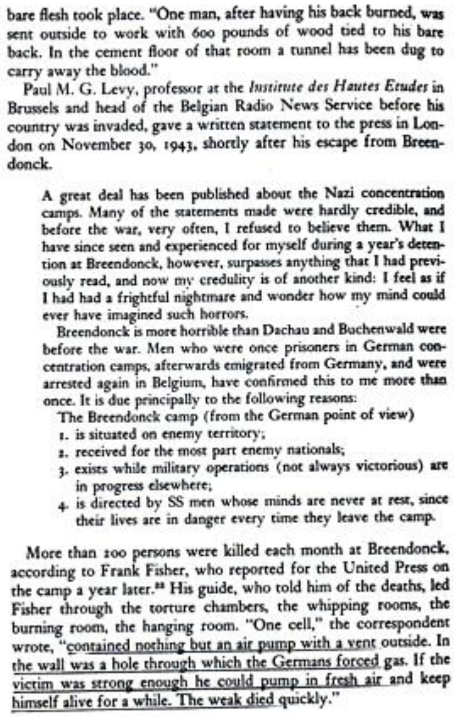
Bovendien werden miljarden afgeperst van het concurrerende West-Duitsland. Iedereen moest dus blij zijn met de Sovjet-communisten, die ons bevrijdden van de onvoorstelbaar moorddadige Duitsers en tegelijk een gigantisch deel van Europa veroverden. Het pleitte hen vrij van alle misdaden, demoniseerde de vijand en maakten henzelf tot 'bevrijders'.

Terug naar veronderstelde nazi-moordpartijen en -massagraven in Rusland. De Holocaustpromotie haalt daarvoor nog altijd een massagraf aan bij *Smoliarka,* in de buurt van Brest. Het werd 'ontdekt' doordat in archieven documenten van de *Sovjet Buitengewone Staatscommissie voor Onderzoek naar Fascistische en Nazistische Misdaden* opdoken van 'circa september 1942' doodgeschoten en verbrande joden.

Van de Rapporten van deze Staatscommissies melden historici thans *vier* eigenschappen: 1. *Sterk overdreven* aantallen, 2. Opvoeren van *verzinsels,* 3. 'Bewijsmateriaal' *vervalst* en 4. *Sovjetmisdaden* naar Nazi's schuivend.[812]

Gebruikelijk is dat van massagraven forensische rapporten worden opgesteld. Al was het alleen maar om de lijken te identificeren, de datum van overlijden, de doodsoorzaak, de moordenaar(s), enz. vast te stellen. Daarvan is geen sprake. Er worden getuigen opgevoerd die verklaren dat de nazi's massaal mensen zouden hebben vermoord. Men wijst een

verondersteld massagraf aan, geeft afmetingen en schat het aantal lijken. Vervolgens wordt *niets* forensisch onderzocht want, zegt men, joodse overledenen mogen volgens hun religie niet verplaatst of herbegraven worden. Men vraagt zich dan af hoe dan – anders dan door 'getuigen' – vaststelbaar is, dat op die plaats joden begraven liggen…..
Het Smoliarka incident was zo bekend, zegt de Holocaustpropaganda, dat twee joodse Sovjetpropagandisten, Ehrenburg en Josif Solomonovich (akka 'Vasily' Grossman) het opnamen in het zogenaamde *Black Book*, een zodanig joods-chauvinistisch verslag dat zelfs de Sovjetautoriteiten het te bar vonden en het verboden. Dat 'Black Book' is wellicht de meest uitgebreide verzameling gruwelverzinsels ooit op Aarde verschenen.

bare flesh took place. "One man, after having his back burned, was sent outside to work with 600 pounds of wood tied to his bare back. In the cement floor of that room a tunnel has been dug to carry away the blood."

Paul M. G. Levy, professor at the *Institute des Hautes Etudes* in Brussels and head of the Belgian Radio News Service before his country was invaded, gave a written statement to the press in London on November 30, 1943, shortly after his escape from Breendonck.

> A great deal has been published about the Nazi concentration camps. Many of the statements made were hardly credible, and before the war, very often, I refused to believe them. What I have since seen and experienced for myself during a year's detention at Breendonck, however, surpasses anything that I had previously read, and now my credulity is of another kind: I feel as if I had had a frightful nightmare and wonder how my mind could ever have imagined such horrors.
>
> Breendonck is more horrible than Dachau and Buchenwald were before the war. Men who were once prisoners in German concentration camps, afterwards emigrated from Germany, and were arrested again in Belgium, have confirmed this to me more than once. It is due principally to the following reasons:
>
> The Breendonck camp (from the German point of view)
> 1. is situated on enemy territory;
> 2. received for the most part enemy nationals;
> 3. exists while military operations (not always victorious) are in progress elsewhere;
> 4. is directed by SS men whose minds are never at rest, since their lives are in danger every time they leave the camp.

More than 200 persons were killed each month at Breendonck, according to Frank Fisher, who reported for the United Press on the camp a year later.[22] His guide, who told him of the deaths, led Fisher through the torture chambers, the whipping rooms, the burning room, the hanging room. "One cell," the correspondent wrote, "contained nothing but an air pump with a vent outside. In the wall was a hole through which the Germans forced gas. If the victim was strong enough he could pump in fresh air and keep himself alive for a while. The weak died quickly."

Pagina uit het "Black Book"

Eén voorbeeld uit dit waanzinnige geschrift, waarvoor misdadige fantasten als 'Grossman' en Ehrenburg hoofdstukken schreven, werd door het IMT als 'bewijsstuk' geaccepteerd:

> *"Frank Faber, reporter van United Press, berichtte dat meer dan 200 personen elke maand in het kamp Breendonck (België) werden gedood. Zijn gids, die hem daarover vertelde, leidde hem door de martelkamers, de afranselkamers, de verbrandingskamer en de ophangkamer. "Een cel", schreef hij, "had een luchtpomp met een pijp naar buiten. In de muur zat een gat waardoor de Duitsers gas naar binnen voerden. Als het slachtoffer sterk genoeg was, kon hij zelf verse lucht naar binnen pompen en zichzelf een tijdje in leven houden. De zwakken stierven snel."*

Dit soort zieke verzinsels was de norm voor dit door prominente joden verspreide boek; het bevat meer dan 300 pagina's van dit soort proza.[813]

Dit propagandapamflet wordt door revisionisten-bashers ook opgevoerd als 'bewijs' voor 'massamoord' op 30.000 'joden' bij het plaatsje *Bronnaia Gora.* Een 'massamoord', waarvan nooit lijken zijn gevonden: de in 1941 begraven 30.000 lijken zouden door de nazi's drie jaar later in maart 1944, weer allemaal zijn opgegraven en (spoorloos) verbrand. Minstens 30.000 kogels, even zoveel kogelhulzen en 700.000 tanden en kiezen zijn ook niet gevonden. Ook spoorloos verbrand?

De beruchte gruwelijke massamoord van 10 juli 1941 op 1.600 joden (levend verbrand in een schuur) kort na de Duitse inval in het eerder door de Sovjets bezette deel van Polen bij *Jedwabne,* is niet begaan door 'de nazi's', zoals decennialang beweerd en op de gedenksteen vermeld, maar door *Polen*. Getuigen verklaarden dat de Duitsers vergeefs probeerden de moordenaars tegen te houden.[814]

De verbranding vond dan ook niet plaats, zoals de propaganda veelvuldig vermeldt, onder de tonen van een Duitse fanfare, maar ooggetuigen vermeldden dat de joodse slachtoffers werden gedwongen een standbeeld van Lenin mee te dragen en te roepen "De oorlog is onze schuld".

Deze pogrom – op soortgelijke wijze in nog ruim 20 andere plaatsen in Polen uitgevoerd – was een wraakneming voor de rol die joden in de ogen van veel Polen speelden in de kort daarvoor door de Sovjets uitgeoefende NKVD-terreur, die tienduizenden Polen het leven kostte en een veelvoud op deportatie naar Siberië was komen te staan.

Hoezeer het gebruik is, de nazi's de schuld te geven van de talrijke daar gepleegde massamoorden, blijkt ook uit recente voorbeelden van de Oekraïense plaatsen *Bykovnia, Bilhorodka* en *Darnista,* waar in massagraven tussen 200.000 en 300.000 stoffelijke overschotten werden gevonden van door de Sovjets vermoorde mensen. Onder hen honderden Poolse burgers en officieren. De Sovjets legden zelfs *systematisch* de schuld van hun NKVD massamoorden bij de nazi's, zoals blijkt uit het feit dat de honderdduizenden vermoorden in het massagraf bij *Mednoye* (die eerder waren vermoord in Kalinin (Tver), Katyn en Russische dorpen ***met Duitse pistolen en kogels werden vermoord.***[815]

Toen autoriteiten in 1988 een monument wilden plaatsen dat de nazi's als moordenaars aanwees, dwongen inwoners hen toe te geven dat de Sovjets verantwoordelijk waren geweest. Zij hadden vóór de nazi's de Sovjet-Unie binnenvielen regelmatig wagens zien rijden waaruit bloed sijpelde.

Zij dwongen de autoriteiten een nieuwe onderzoekscommissie in te stellen nadat drie eerdere 'onderzoeken' de nazi's als schuldigen aanwezen (*Pastushuk, Halyna. Ukrainian Government Commission.* 2006.)

Een ander geval van aan de nazi's toegeschreven massamoord is bij Smolensk, waar de Duitsers een massagraf met 135.000 lijken van door de NKVD doodgeschoten burgers aantroffen. (*Der Größe Bürgerkrieg 1941-1945.* Moskou 2002, blz. 642, ISBN 5-941-38015-1).
Alle als 'bewijs' daarvoor tegen de Duitsers genoemde documenten zijn afkomstig van de *Sovjets,* die honderdduizenden mensen in het gebied vermoordden toen zij het in 1941 verlieten en er in 1944 terugkeerden. Het waren dezelfde Sovjet NKVD-ers en generaals die de valse Duitse documenten vervaardigden waarmee zij 'bewezen' dat de massamoord bij Katyn door de Duitsers zou zijn gepleegd. *Zij* bepaalden of en welke 'bewijzen' voor welke 'massamoorden' werden opgevoerd. Sovjetgetuigen moeten we maar vergeten, want van Sovjet-showprocessen is bekend dat voor *alles* wat de Sovjetaanklagers verzinnen konden, talloze 'beëdigde' getuigen werden opgevoerd.

Joachim Hoffmann noemt in zijn indrukwekkend gedocumenteerde boek *Stalins Vernichtungskrieg,*[816] in Litouwen de steden *Pravieniskies, Rumsiskes, Kaunas (Kovno), Telsiai, Globoki;* in Letland *Riga, Dünaburg (Daugavpils), Rositten;* in Estland *Dorpal, Revat.* Alleen al in Oekraïne wordt het aantal Sovjetmoorden tijdens de terugtocht door een Onderzoekscommissie van het Amerikaans Congres (voorzitter Charles Kersten) op 80-100.000 gesteld.[817]

Voor zover veel joden niet door de Sovjets waren vermoord, waren dat plaatselijke groepen: Letten,[818] Litouwers, Polen, Oekraïners, enz. Zgn. milities, etnische groepen en gewapende burgers namen wraak op gehate joden, niet zelden betrokken bij de eerdere Sovjet- en NKVD terreur. De joodse auteur J.G. Burg beschrijft uit eigen ervaring hoe de *Duitsers* bij hun komst op 5 juli 1941 in Czernowitz een eind maakten aan massale moordpartijen van plaatselijke groepen op plaatselijke joden.[819]

Toen de Duitsers zich in 1944 op hun beurt weer moesten terugtrekken en de Sovjets het gebied opnieuw binnenkwamen, werden nogmaals openstaande rekeningen vereffend. Bovendien bleek toen dat onder de hoede van Joodse Raden en Joodse Politie tienduizenden joden krepeerden omdat voedselrantsoenen en talrijke hulpzendingen stelselmatig door hen voor grof geld aan zwarthandelaars waren verkocht. Al met al geen wonder dat er in Oost-Polen en Wit-Rusland en Oekraïne massagraven zijn… en die zijn bij lange na niet allemaal veroorzaakt door de Duitse 'fascisten'. Hoe conveniënt: *"De nazi's deden het allemaal".*[820]

Duitse 'massaslachtingen' bleken na de oorlog voor alle betrokken partijen een ware *uitkomst!* Voor de Sovjets, die vóór de komst van de nazi's honderdduizenden Polen en Oekraïense burgers afslachtten; voor Polen, die in 1945 na de Duitse terugtrekking volgens een beëdigde verklaring van joodse getuige, Ziβman, bijna een miljoen joden afslachtten;[821] voor Oekraïners die na de vlucht van de Sovjets in 1941 massaal wraak

namen op achtergebleven gehate joden/NKVD-ers; voor allerlei Baltische groepen en militia die hadden gevochten tegen de Sovjets en hun kans schoon zagen af te rekenen met vroegere vijanden (veelal joden); voor Litouwen wordt gesteld dat de meeste joden daar niet werden vermoord door de Duitsers, maar door Litouwers.[822]

Allen wezen nadien met de beschuldigende vinger naar de 'nazi-fascisten'. Hoe mooi, niemand had meer schuld: *de nazi's* hadden het allemaal gedaan! Niemand – de Sovjets al helemaal niet – die nog belang had bij het aan het licht brengen van de waarheid, integendeel! Door het zo te laten hoefde er ook niemand aan herinnerd te worden. *"De nazi's hebben het allemaal gedaan en wij hebben die monsters voor jullie vertrapt."* Een comfortabele oplossing voor Stalin, zijn NKVD en andere massamoordenaars, die honderdduizenden in die gebieden ombrachten en miljoenen wegvoerden, een eveneens wisse dood tegemoet. Allemaal slachtoffers van 'de Holocaust'! **En, *ieder* heeft er belang bij dat dit zo blijft!**

Is het vreemd dat Sovjets, noch joodse organisaties die massagraven nooit lieten onderzoeken? En dat zij, die het Auschwitzdodental op 'meer dan 4 miljoen' stelden, de moord op miljoenen Russen in de schoenen van de monddood gemaakte Duitsers schoven?

Het pleitte de Sovjets en anderen vrij van misdaden, maakte hen tot 'bevrijders' van een gedemoniseerde vijand. Kortom, iedereen moest blij zijn met de Sovjet-bevrijders, die ons van die onvoorstelbaar moorddadige Duitsers afhielpen en heel Oost-Europa veroverden ('bevrijdden').

Bij St. Petersburg werden valselijk aan de nazi's toegeschreven massagraven ontdekt, waar Russische autoriteiten geen haast maken ze verder te onderzoeken. Wie heeft daar nu behoefte aan historische juistheid?

In het Kurapatywoud in Wit-Rusland stuitten wegwerkers bij de aanleg van een weg in 1957 op menselijke resten. "Een oude begraafplaats" was de officiële verklaring. Maar in 1987 vonden twee schooljongens een massagraf, dat deel bleek uit te maken van talloze massagraven in de omgeving van Minsk, alle gevuld met lijken van slachtoffers van de NKVD terreur. Volgens onderzoekers ging het om tussen 150.000 en 200.000 lijken. De Wit-Russische communisten hielden op aangeven van een 'onderzoekscommissie' de nazi's verantwoordelijk. Bewijzen tonen echter dat Stalin en zijn joodse handlangers Beria,[823] Yagoda, Yezhov, Berman en Canava de verantwoordelijke daders waren.[824]

Archeologische opgravingen toonden na de val van het communisme de resten van 391 mensen. Bewezen werd dat de executies in de jaren 1937-'38 ter plaatse waren uitgevoerd. Er zijn bewijzen voor 900 massagraven daar, maar een aantal ervan ligt onder een ringweg om het woud.[825]

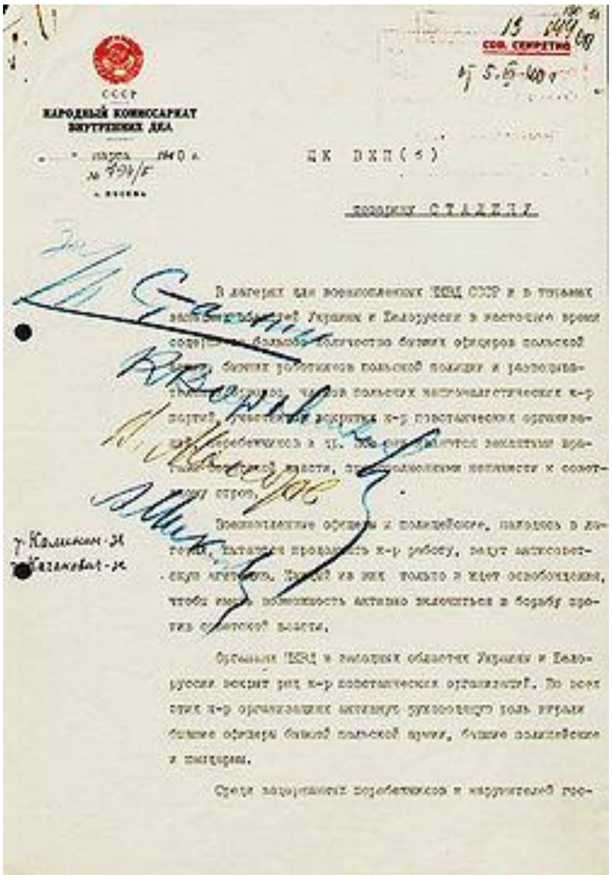
Een massagraf uit 1938 bij *Chelyabinsk* bevatte meer dan 80.000 lijken.[826]

In Slowakije zijn in oktober 2007 op aanwijzen van getuigen 540 massagraven gevonden, waarvan men aanneemt dat zich daarin minstens

100.000 lijken bevinden.[827] Ook die massamoorden werden ten onrechte aan de nazi's toegeschreven. Volgens een bericht van uit *Lancovo* liggen daarin etnische Duitsers, Slowaken die met de nazi's collaboreerden en vluchtelingen die na de oorlog door de Engelsen aan de Joegoslavische communisten zijn uitgeleverd.

De massagraven bij Lancovo doen volgens Slovaakse historici de moordpartij van Scebrenica verbleken. Ze zijn al langer bekend, maar onder het communisme durfde niemand dit openbaar te maken; men bracht daarmee zichzelf en zijn familie in gevaar.

Ook in *Tezno* werden augustus 2007 in geheime massagraven minstens 15.000 lijken gevonden van Croaten en Montenegrijnen.

СССР
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ
ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Сов. секретно

ЦК ВКП(б)

товарищу СТАЛИНУ

Door Beria getekend voorstel om de Poolse krijgsgevangenen te vermoorden.

Bykovnia en Katyn zijn slechts twee sprekende bewijzen van door de Sovjets gepleegde massamoorden aan de Duitsers toegeschreven. Het gaat daarbij om honderdduizenden slachtoffers. Ongetwijfeld bevinden

zich in Poolse, Wit-Rusische en Oekraïense bodem nog honderden andere massagraven uit de Sovjettijd, toegeschreven aan 'de fascisten'. Mogelijk wordt daarnaar ooit nog onderzoek gedaan. Vaststaat dat niet alleen de Sovjets, maar ook allerlei plaatselijke groepen wraakacties tegen joden uitvoerden omdat die een overheersende rol in de Sovjetterreur speelden. Ook de daders daarvan hebben alle reden de nazi's de schuld te geven. Tenslotte hebben ook joodse organisaties er belang bij het aantal nazislachtoffers, en met name joden onder hen, zo hoog mogelijk te stellen.

De als 'bewijs' opgevoerde documenten over massamoorden door *Einsatzgruppen* zijn alle direct of indirect afkomstig van de *Sovjets*.

Dezelfde NKVD-ers en generaals die valse documenten lieten vervaardigen waarmee zij 'bewezen' dat de massamoord bij Katyn door de Duitsers zou zijn gepleegd, leverden 'bewijzen' voor het Neurenberger Tribunaal.[828] Zij bepaalden daar of en welke 'bewijzen' voor welke 'massamoorden' werden opgevoerd. Sovjetgeschiedschrijving werd in de eerste plaats gedicteerd door politieke 'functionaliteit' en in de laatste plaats door historische juistheid.

Hoeveel *joden* vermoord werden blijkt *niet* uit enig Sovjet 'bewijs'. Communisten kenden geen joden, Christenen, of welk ras of groepering ook, alleen Sovjetburgers. Alle aantallen joden zijn daarom *schattingen,* meestal afkomstig van joden of van 'Duitse' documenten. Slechts bij getto's kan men aannemen dat alle weggevoerden joods waren.

Samenvattend kan men over de *Einsatzgruppen* vaststellen dat:

- over verondersteld door de nazi's in Rusland gepleegde misdaden in werkelijkheid nauwelijks iets concreets bekend is (Hilberg);
- er vóór en na de aanwezigheid van de nazi's in die gebieden door de Sovjets en andere groeperingen op grote schaal werd gemoord;
- miljoenen mensen (grotendeels joden) uit dat gebied (onder directe verantwoordelijkheid van de joodse Sovjet-massamoordenaar *Kaganovich*) onder barre omstandigheden naar alle uithoeken van de Sovjet-Unie zijn gedeporteerd; [829]
- De overwinnaars er belang bij hadden een zo groot mogelijk aantal slachtoffers op het conto van 'de nazi's' te schrijven: de Sovjets om hun eigen massamoorden en deportaties wit te wassen en de zionisten om het aantal slachtoffers van 'de Shoah' zo dicht mogelijk in de buurt van het apodictisch aantal 'Zes Miljoen' te leggen.

Tegelijk staat vast dat miljoenen joden door Stalin vóór en tijdens de Duitse inval al uit de bezette gebieden zijn weggevoerd. Niet om menslievende redenen, maar om in staat te zijn uit alle dorpen en steden in dat gebied alles wat bruikbaar en van waarde was weg te halen, te vernietigen en te verbranden.[830]

Dr. Aschenauer schreef daarover in *Krieg ohne Grenzen*:

> *"[…]Maar laat ons eerst in het jaar 1941 blijven. Solzjenitsyn bevestigt met meerdere bewijzen, waarvan 'een aantal uit joodse bronnen', dat de Sovjetleiding direct na het begin van de oorlog orders gaf tot een voorrangevacuatiestroom van de joden uit de Westelijke grensprovincies met vele duizenden treinwagens en karren . . . 1 tot 1,1 miljoen joden naar productiecentra in veilig achterland."*

Ook Stuart Kahan bevestigt de voorkeursevacuatie van joden in zijn biografie van Lazar Kaganovich:

> *"Op aandringen van Lazar Kaganovich, beval Stalin de evacuatie van alle personen uit de grensgebieden, in het bijzonder joden, die de grootste groep in het gebied vormden. Stalin hield niet van de joden, maar het bevel dat zij kregen was hun huizen plat te branden, hun vee te doden en zich terug te trekken in het achterland van Rusland . . . Het was beter te weten dat de joden in het achterland waren en niets aan Hitler lieten, dan hen als werkslaven te laten werken en vee, voedselvoorraden en andere goederen aan de Duitsers te laten".*[831]

Documenten van het joods Anti-Fascistisch Commité bevestigen dat "ongeveer 1,5 miljoen joodse evacuées" naar Uzbekistan, Kazakhstan en andere Centraal Aziatische Republieken gingen.[832]

Van 250.000 naar de Sovjet-Unie gedeporteerde Poolse krijgsgevangenen zijn er 148.000 omgekomen; van 1,6-1,8 miljoen Poolse burgers 600.000 en *van 600.000 Poolse joden verdwenen er 450.000 spoorloos.*[833]

Zeker zijn er ook door de Duitsers achter het front in de Sovjet-Unie op grote schaal misdaden gepleegd, die zij noodzakelijk achtten om de grootschalige, door Moskou georganiseerde, subversie en sabotage te bestrijden. Hoe ongelooflijk ook, dat waren volgens het Internationaal recht geen oorlogsmisdaden omdat daarvoor geen wetgeving bestond. Die kwam pas in 1949 tot stand met de Conventie van Genève.

Weinigen weten dat de Westerse Geallieerden zich *daarna* eveneens op grote schaal aan soortgelijke misdaden schuldig maakten. Door de CIA zijn vergelijkbare 'antiterreur' en 'inlichtingenacties' uitgevoerd, waarbij *tienduizenden* burgers, vrouwen en kinderen, hele families, enz. zijn uitgemoord en *honderdduizenden* zijn gemarteld en gewond. Onder meer in Vietnam, Afghanistan, El Salvador, Colombia, Kosovo. Wie hierover meer wil weten kan zoeken op Google bij *Operation Phoenix Vietnam* e.v.

Het Britse MI6 past taktieken als deze toe in Noord-Ierland en in Israël is het de IDF die dit soort operaties coördineert. Sinds 1949 zijn dit dus wél oorlogsmisdaden, waarvoor nooit iemand is veroordeeld.

Tenslotte is begrijpelijk dat Duitse misdaden tijdens de oorlog door *Einsatzgruppen* worden onderzocht (als dat *zorgvuldig* gebeurt), maar blijft het onwerkelijk dat voor veel grootschaliger moorden van Stalin in die periode niemand belangstelling blijkt te hebben.

h. Gevolgtrekkingen

Van de *jodenvervolging* onder de nazi's in al haar verschijningsvormen zijn omvangrijke documentaire, organisatorische en concrete bewijzen

voorhanden. Hetzelfde geldt voor de deportaties, transporten, en kampen. ***Daaraan hoeft dan ook niet getwijfeld te worden.***

Anders is dit voor systematische, fabrieksmatige fysieke vernietiging van joden of anderen in ´gaskamers´. Daarvoor is *geen* concreet bewijs.
Ook niet voor een opdracht van Hitler om de joden systematisch uit te moorden. Glasheldere bewijzen geven aan dat de nazi's grootschalige *joodse emigratie* nastreefden en bevorderden. Hitler bood bij meerdere gelegenheden aan (laatstelijk in april 1945!), de joden naar Geallieerde landen te laten vertrekken. Die weigerden, wetend dat alle gepraat over 'gaskamers' en 'uitroeiingspolitiek' zionistische propaganda was.

Geen enkele topnazi op het Neurenberger Tribunaal gaf blijk de beschuldigingen over 'vergassingen' en de 'Final Solution' te geloven. Op een bepaald moment betoogde Göring indringend, dat de eerste keer dat hij daarvan hoorde *"hier in Neurenberg"* is geweest.[834] Joodse historici als Poliakov, Reitlinger, Manvell en Frankl probeerden in hun boeken Göring te betrekken bij deze veronderstelde uitroeiingswijze, maar Charles Bewley toonde in *Hermann Goering* (Göttingen, 1956) aan, dat ook zij daarvoor geen spoor van bewijs leveren.

Twee intellectuelen van de Franse Sorbonne Universiteit, Raymond Aron and François Furet, kondigden voor 29 juni tot 2 juli 1982 een internationaal colloquium van deskundigen aan dat voor de wereld zou moeten vaststellen of de uitroeiing van joden en de nazi-gaskamers werkelijkheid zijn geweest. Onder de deskundigen ook Raul Hilberg.
Kort voor het begin van het colloquium verscheen een uitvoerig interview met Hilberg in *Le Nouvel Observateur,* waarin de historicus enkele opmerkelijke uitspraken deed.[835] Over de uitroeiing van de Europese joden en de nazi-gaskamers zei hij dat er in principe geen documenten bestaan welke dit werkelijk bewijzen, maar enkele getuigenissen die 'daarmee in overeenstemming zijn'.
Hoewel Hilberg vasthield aan zijn uitroeiingsverhaal, verschilden deze verklaringen hemelsbreed van zijn eerdere stellingen. Zijn 'aanpassingen' waren duidelijk het gevolg van revisionistische tegenbewijzen.
Het Colloquium vond plaats achter gesloten deuren. Na afloop werd een persconferentie gehouden waarin een overzicht van de bevindingen werd gepresenteerd. Maar tot verbazing van alle aanwezigen verschenen achter de tafel alleen Aron en Furet, die enerzijds verklaarden dat "ondanks alle wetenschappelijke onderzoek" niemand in staat was gebleken enige opdracht van Hitler tot uitroeiing van de joden te vinden" en anderzijds dat "het voor de rechter brengen van revisionisten overeenkomst vertoont met Heksenjacht."
Over 'gaskamers' werd met geen woord (meer) gerept.

Niet alleen *wanneer,* door *wie,* maar zelfs *waarom* een beslissing om de joden uit te roeien is genomen is *onbekend*.

Al Hitler's rechtstreekse verwijzingen naar *'Endlösung'* [*Final Solution*] hadden betrekking op *verplaatsing* van joden naar arbeidskampen buiten het Reich, d.w.z. een *territoriale* Endlösung, door deportatie en evacuatie.

De Holocausthistoriografie is gedwongen geworden te erkennen dat er *geen document bestaat, dat directe of indirecte betrokkenheid van Hitler of andere topnazi's bij een veronderstelde systematische JHV uitroeiing van joden bewijst.*

Geen Hitlerbevel, geen Holocaust!

Geen Endlösung, maar een *Territoriale* Endlösung!

Zowel voor een zogenaamde *'Eerste Fase'* van de Holocaust door *Einsatzgruppen* in de Sovjet-Unie, als de daarbij genoemde aantallen van 1 à 2 miljoen door de Duitsers vermoorde joden is geen schijn van bewijs.

Niet alleen blijkt dit niet als *'Eerste Fase'* te zijn voorbereid, er zijn ook geen documenten welke dat aantonen.

Een systematisch geplande en uitgevoerde miljoenenmoord ***kan niet worden voorbereid en plaatsvinden*** zonder documenten van allerlei aard. In de miljoenen compleet aangetroffen documenten is niet één bewijsdocument aangetroffen dat daarop expliciet en ondubbelzinnig wijst. Deze tijdens de oorlog selectief vernietigen was *onmogelijk*.

Stelt u zich voor dat iemand in de Duitse hiërarchie aan het eind van de oorlog opdracht zou hebben gegeven *"alle documenten betrekking hebbend op de massamoord op joden en gaskamers te vernietigen"*, dan zouden dus alle andere documenten *vrijwillig* aan de vijand zijn gelaten. Een *absurde* hypothese, alleen al omdat bij *selectieve* vernietiging deskundige mensen nodig zijn en dit veel arbeidsintensiever en tijdrovender was als totale verbranding, dat door willekeurige mensen snel kon worden gedaan.

Selectieve vernietiging kon dus niet en was ook administratief-technisch (ontbrekende registratuurnummers, etc.) *onmogelijk*.

Dat betekent dat *vrijwel alle documenten* aselectief en ongeschonden in handen van de Geallieerden vielen. Bewijs daarvoor zijn de enorme aantallen buitgemaakte documenten; die lopen in de tientallen miljoenen.

Er is maar één reden waarom de Duitsers hun vrijwel complete administraties in handen van de Geallieerden lieten vallen: *zij hadden niet het flauwste vermoeden dat daaruit de Joodse Holocaust-Versie zou worden geconstrueerd.* Een achteraf juist gebleken constatering: in de miljoenen documenten werd *niets* over een 'Holocaust' aangetroffen!

Als, zoals bleek, daarin niet één bewijs is gevonden voor 'systematische massamoord', 'gaskamers' of 'vergassingen', dan mag men concluderen dat daarvan in werkelijkheid geen sprake is geweest.

Dat is ook de reden waarom al die miljoenen documenten na de oorlog *blijvend* naar de Sovjet-Unie en de VS werden overgebracht. Daar konden ze eerst worden gescreend, selectief vernietigd, voorgoed opge-

borgen, gepubliceerd, enz., zonder dat kritische en onafhankelijke ogen (en het Duitse nageslacht!) konden meekijken.

In punt III. van de Wannsee notulen lezen we: *'In de plaats van emigratie is thans als verdere oplossing –* ***na dienovereenkomstige voorafgaande toestemming van de Führer, evacuatie van de joden naar het Oosten gekomen'.***

Ook die Wannsee notulen (het *'bewijs'* voor de JHV) zeggen dus niets over uitroeiing van joden en al helemaal niets over enig systeem waarmee dat zou moeten worden uitgevoerd.

Resumerend kan worden vastgesteld dat ***voor een opdracht of concreet geformuleerde politiek*** van *'systematisch geplande massamoord op 6 miljoen joden in voornamelijk gaskamers'*, zoals de Joodse Holocaust-Versie luidt, geen concrete bewijzen en geen steekhoudende aanwijzingen zijn:

- Geen Hitler-bevel
- Geen Besluit
- Geen documentair bewijs
- Geen Plan
- Geen Systeem

De JHV vraagt ons dus te geloven dat de Duitsers een proces van miljoenenmoord op joden begonnen en uitvoerden, zonder dat een van deze kernvoorwaarden kan worden getoond. Echter, geen bureaucratie komt in beweging zonder schriftelijke opdrachten en een dergelijk omvangrijk proces is zonder deze vijf elementen dan ook absoluut ***onmogelijk.***

Wat betekent de *afwezigheid* van een Hitlerbevel, uitvoeringsdirectieven en/of documenten over *"Systematische uitroeiing van het Joodse Volk"*? ***Dat betekent, dat de "Final Solution" van de JHV zonder grond is.***

Enkele belangrijke Duitse kampen in WO2

6. *Gaskamers: Mythe en Feiten*

Zolang onafhankelijk onderzoek, vergelijkbaar met andere criminele feiten, niet is toegestaan, kan aan de JHV geen geloof worden gehecht.

"Als je eenmaal inziet dat die ruimte geen gaskamer is, valt alles op z'n plaats: natuurlijk zijn er geen documenten over gaskamers. Hoe zou dat kunnen? Natuurlijk zijn er geen foto's van vergasten. Hoe zou dat kunnen? Natuurlijk geen sporen van miljoenen lijken. Hoe zou dat kunnen? Dit is geen gaskamer!"

KRITISCH AUSCHWITZBEZOEKER

GEEN CONCRETE BEWIJZEN VOOR 'GASKAMERS'

a. Gaskamers: alweer geen concreet bewijs

Van Hitler's 'gaskamers' of 'gaswagens' bestaan – evenals voor Saddam Hoessein's, *'Wapens voor Massavernietiging'* – geen concrete bewijzen of sporen. *Niets. Niet één. Helemaal Niets.*

De Sovjets spraken een half jaar ná de bevrijding van Auschwitz nog over *'elektrocuteren', 'levend verbranden', 'stoomkamers', 'ongebluste kalk, 'doodhongeren'* en andere gruwelverzinsels, ***maar niet over 'gaskamers'*!** De eerste verhalen vermelden *niets* van de latere 'gaskamers'.

Tijdens het proces in Duitsland tegen Ernst Zündel op 12 januari 2007, zei rechter Meinerzhagen dat hij 'met spijt' moest toegeven dat er geen forensische rapporten bestaan die het bestaan van Holocaust gaskamers bewijzen. *Ook juridisch een constatering van belang!*

De Amerikanen probeerden *ná de oorlog* met hun *fake-gaskamers* in Auschwitz I, Dachau, enz., nog iets van 'bewijs' te scheppen, maar de Holocaustlobby met de 'Holocauststudie' voorop, spande zich nooit in hun *postulerende redenatie* over 'gaskamers' en 'vergassingen' met bewijs te staven. Pas sinds enkele jaren zijn zij gedwongen antwoorden te geven op de vragen en stellingen van revisionisten; antwoorden, die zij volstrekt niet blijken te hebben.

Holocaustpropagandasite Nizkor publiceerde, daartoe uitgedaagd, voor het eerst haar 'bewijzen' voor massavergassingen, die zijn overgenomen uit het zgn. *Skeptic Magazine* van Michael Shermer (vertaald): [836]

Bewijzen voor Gaskamers & Crematoria

"Hoe weten we dat de Nazi's gaskamers gebruikten om joden massaal te vermoorden? Op dezelfde manier als we de Holocaust in het algemeen bewijzen – door convergentie van bewijzen van verschillende oorsprong:

1. *Documenten* – Bestellingen voor Zyklon-B gas, blauwdrukken en opdrachten voor bouwmaterialen voor de crematoria, etc.

2. *Ooggetuigenverslagen – Sonderkommando* dagboeken, bekentenissen van bewakers en commandanten, etc.

3. *Foto's* – Niet alleen van de kampen, maar bijzonder interessant zijn de geheime foto's van het verbranden van lijken welke Auschwitz uitgesmokkeld werden.

4. *De kampen zelf* – forensisch onderzoek toonde het specifieke gebruik voor moord op grote aantallen gevangenen aan van zowel gaskamers als crematoria (Pressac, 1989; Pressac en Van Pelt, 1994).

5. *Negatief bewijs* – er is documentatie van de aantallen gevangenen welke naar de verschillende kampen werden gebracht, welke werden overgeplaatst en welke bevrijd. Het verschil van het laatste met de eerste twee geeft een indruk van de aantallen die stierven of werden vermoord (zie Hilberg, 1961).

Omdat deze historische gegevens zijn gekoppeld, ligt de bewijslast bij de revisionisten om ze te ontkrachten, zowel apart als geheel.
We hebben ooggetuigenverslagen welke die foto's bevestigen.
Overlevende Judith Berg, die zeven maanden in Auschwitz verbleef en met mij in de Donahue tv-show was, bevestigde de lijkverbranding. Edith Gleick, ook in de show, beschreef het selectieproces op het perron van Auschwitz, zoals de foto's van de Hongaarse joden tonen. En we hebben duizenden verslagen als deze."

Deze vijf 'bewijzen' voor 'gaskamers' en 'vergassingen' zijn *niets waard* en elders met feiten en argumenten weerlegd, waaruit ondubbelzinnig blijkt dat ***niets* 'vergassingen' bewijst.** Maar laten we dit hier kort bezien:

Allereerst valt de betiteling op: *"Bewijzen voor Gaskamers **& Crematoria".*** Dit is *onderwerpvervalsing*: niemand ontkent het bestaan van *crematoria,* die behoeven niet bewezen te worden en er bestaat *geen* verband tussen crematoria (die nog geen ***fractie*** van de 'vergasten' aan konden) en 'massavergassingen'. Kampen waar volgens de JHV de meeste joden zijn 'vergast' (Belzec, Chelmno, Sobibor, Treblinka) hadden *helemaal geen crematoria,* terwijl kampen waar niet werd 'vergast' die wél hadden.

De onwaarde van *'convergentie' van bewijzen'* is reeds in Hoofdstuk **2 *d.*** uitvoerig gebleken; dit laten we hier daarom rusten.

Bij **1.** *Documenten* komt Nizkor uiteraard niet met opdrachten, voorschriften, procedures, verslagen o.i.d. voor *vergassingen.* Logisch, want er zijn geen documenten die intentie, bouw of gebruik van 'gaskamers' bewijzen of documenteren. Nizkor voert hier ***schijnbewijzen*** op, zoals *'bestellingen voor Zyklon-B gas'.* Zyklon-B was een grootschalig gebruikt *insecticide* voor het ontsmetten van kleding, textiel, gebouwen, enz. Het verbruik was in sommige niet-'vernietigingskampen' per hoofd *hoger* dan in Auschwitz. *'Bestellingen* voor Zyklon-B' zijn om die redenen een *non-bewijs voor 'vergassingen'.* Het merendeel van zgn. vergassingen (Belzec, Chelmno, Sobibor, en Treblinka) vond volgens de JHV trouwens ook niet plaats met Zyklon-B, maar met uitlaatgas.

Als Nizkor Zyklon-B als speciaal 'gas' voor massamoord op mensen en bestelformulieren (afkomstig van dienstonderdeel *Ongediertebestrijding*!)

opvoert als 'bewijs', pleegt zij *bedrog*. ***"Bestellingen voor Zyklon-B"* kon men in *alle* kampen vinden en ook in *ziekenhuizen, legerplaatsen, opslagplaatsen, de spoorwegen, enz.***

En dan de *"blauwdrukken en opdrachten voor bouwmaterialen voor de crematoria, etc."* Uit geen van de tienduizenden 'blauwdrukken' en 'opdrachten voor bouwwerkzaamheden' blijkt iets van 'gaskamers'. ***Niets!*** Wie iets dergelijks kan aantonen, is de eerste.

Geen van die tekeningen droeg een stempel "Geheim". Bovendien beweren historici dat pas ca. 3 maanden na gereedkomen van de Krema's II en III besloten zou zijn tot vergassingen daar. Hoofdstuk **6 *h*** gaat nog uitvoerig in op Pressac's 'onderzoek', waarin hij meent '39 Criminele Sporen' van vergassingen te hebben gevonden, waarbij hij echter zelf opmerkte: *"geen ervan kan als **bewijs** voor vergassingen gelden."*

Dit maakt Nizkor's eerste (en belangrijkste?) 'bewijs' voor gaskamers een lege huls.

2. *"Ooggetuigenverslagen – Sonderkommando dagboeken, bekentenissen van bewakers en commandanten, etc."* zijn in veel gevallen *tegenstrijdig* en *aantoonbaar technisch-operationeel onmogelijk*.[837] Daarbij gaan ze veelal over situaties, die de kenmerkende factoren van 'de Holocaust' – Hitlerbevel, Gaskamers en Zes Miljoen – niet bewijzen.

3. *"Foto's. Niet alleen van de kampen, maar bijzonder interessant zijn de geheime foto's van het verbranden van lijken welke Auschwitz uitgesmokkeld werden."* ***Er zijn geen foto's van 'gaskamers' of 'vergassingen'!*** Buitengewoon merkwaardig omdat gedurende jaren, op tal van bekende plaatsen, duizenden massavergassingen zouden hebben plaatsgevonden, waarvan ***niet één foto*** bestaat. Zelfs van *vliegende schotels,* die op onbekende tijden plaatsen en tijden verschijnen, bestaan duizenden foto's.

Nizkor doelt hier op de twee enige foto's, genomen achter het erf van Krema V, waarop beelden van een *lijkverbranding* in de open lucht zijn te zien. Hoewel Nizkor hier suggereert dat ze 'geheim' zijn, zouden die afkomstig zijn van een (overleden) zgn. Auschwitz-partisaan.
a. De na de oorlog opgedoken 'foto's' zijn deels geretoucheerd, c.q. overgeschilderd (zie detail op blz. 857); **b.** uit niets blijkt dat het om 'putten' of 'stapels' zou gaan; **c.** uit niets blijkt dat het om 'vergasten' zou gaan (de werklui dragen geen gasmaskers of handschoenen); **d.** niemand ontkent dat in Auschwitz door gebrek aan crematiecapaciteit en buiten bedrijf zijnde Krema's incidenteel lijken in de open lucht werden verbrand.
Die twee 'foto's' bewijzen dus geen 'gaskamers' of 'vergassingen'.

4. *"De kampen zelf – forensisch onderzoek toonde het specifieke gebruik voor moord op grote aantallen gevangenen aan van zowel gaskamers als crematoria (Pressac, 1989; Pressac en Van Pelt, 1994)."* Een absurd voorbeeld van *leugenachtige contaminatie:* omdat er soms 'moord' plaatsvond in kampen en sommige kampen crematoria hadden, zou dat 'gaskamers' 'bewijzen'. **Er**

zijn *geen* forensische bewijzen voor 'gaskamers'! Pressac e.a. stelden dat eerlijk. En als er al ooit 'forensisch onderzoek' door Nizkor c.s. is geweest, is daarover nooit iets gepubliceerd, laat staan bewijs!

5. *"Negatief bewijs – er is documentatie van de aantallen gevangenen welke naar de verschillende kampen werden gebracht, welke werden overgeplaatst en welke bevrijd. Het verschil van het laatste met de eerste twee geeft een indruk van de aantallen die stierven of werden vermoord (*zie Hilberg, 1961*)."*

Een ***leugen***. Er is weliswaar bewijs voor aantallen joden welke naar de kampen werden vervoerd, maar de aantallen die *daarna* naar elders zijn getransporteerd worden verzwegen of zijn onbekend. Niet voor niets geeft Nizkor geen concreet bewijs. Wat ze 'bewijs' noemt, is *een indruk* en een verwijzing naar Hilberg.

Meest geciteerd over aantallen aangekomenen is Danuta Czech, die uitging van *schattingen* van het aantal treinen naar Auschwitz, gecombineerd met een *schatting* van het aantal per trein (5.000).

Echter, haar opvolger, Franczisek Piper, *verlaagde* haar *geschatte* gemiddeld aantal per trein met 60% (!) tot 2.000!

We hebben het nu over *aankomende* treinen. Van uit de kampen *vertrekkende* treinen zijn nauwelijks gegevens bekend. Te beweren dat het verschil tussen beide 'gegevens' een beeld geeft van de genoemde astronomische aantallen 'vermoorden' of 'gaskamers' is nonsens.

"Edith Gleick beschreef het selectieproces op het Auschwitzperron, zoals de foto's van de Hongaarse joden tonen. En we hebben duizenden verslagen als deze."

De foto's van de zogenaamde 'selecties' op het perron van Birkenau zijn voor iedereen die kan zien *tegenbewijs* voor selecties voor 'gaskamers'.[838]

Op alle foto's zijn *twee rijen* zichtbaar: één met ***uitsluitend vrouwen en kinderen*** en één met ***uitsluitend mannen***. Dat wijst ***niet*** op selectie naar arbeidsgeschiktheid en ***niet*** op selectie voor 'gaskamers'. Integendeel: die rij met vrouwen en kinderen is altijd aanzienlijk ***korter*** dan de rij met alleen mannen. Bij 'selectie voor gaskamers' zou dat natuurlijk precies *andersom* moeten zijn: > 70% te 'vergassen' (vooral vrouwen en kinderen) en slechts een kleine groep arbeidsgeschikten. ***De foto's van de 'selectie' op het perron bewijzen duidelijk het tegendeel!***

Aldus de belangrijkste 'bewijzen' van de Holocaustpromotie voor 'gaskamers' en 'massavergassingen'. *Niets ervan houdt stand.*

Daarom ook geen 'convergentie' van bewijs, zoals illusionist Van Pelt stelt. Immers: **0 + 0 + 0 + 0 + 0 blijft 0 en wordt nooit 1.**

Wie een oorlogvoerende natie van grootschalige genocide beschuldigt, een genocide die de 'gewone' wederzijdse immoraliteit van oorlog verre overschrijdt en daardoor de morele waarden en waardigheid van een volk voor eeuwen belast, kan niet zorgvuldig genoeg zijn bij het bewijzen daarvan. **Voor 'gaskamers' zijn geen concrete bewijzen.**

Bij 'gewone' enkelvoudige moord zijn bewijzen nodig in de vorm van een *lijk, doodsoorzaak, aanwijzingen* die naar daders kunnen leiden, *moordwapen, motief, getuigen,* enz. Het belangrijkst echter zijn forensische bewijzen. Getuigenverklaringen hebben hoogstens relatieve waarde en zijn per definitie onbetrouwbaar.

Het is *ondenkbaar* dat – als er daadwerkelijk 'gaskamers' waren geweest – de Sovjets of Westelijke Geallieerden niet onmiddellijk na de bevrijding die ruimten, restanten en crematoria aan nauwgezet onderzoek zouden hebben onderworpen. Men zou alle materiële bewijzen ervan hebben verzameld, deskundigenrapporten laten opstellen over bouw, indeling, procedures, etc. Het kan niet anders of daarin zouden *bewijzen* van zo'n miljoenenmoord *onweerlegbaar* en voor altijd naar voren zijn gebracht.

In werkelijkheid daarvan niets. Men had bijv. een Internationale Onderzoekscommissie moeten toestaan de (restanten van die) in de menselijke geschiedenis nooit eerder getoonde middelen voor systematische miljoenenmoord objectief te onderzoeken. (De Duitsers riepen o.m. bij de Sovjetmassamoord bij Katyn wél zo'n Commissie bijeen!).[839]

Maar, moeten wij ons realiseren, de Sovjets *konden* in 1945 natuurlijk nog geen rapporten laten schrijven over 'gaskamers', omdat hun propaganda nog op volle toeren sprak over *elektrocuteren* aan de lopende band, etc. Pas later, toen het insecticide Zyklon-B werd gepushed als moordmiddel, verbouwden de Polen Krema I tot de hedendaagse 'gaskamer'.

Ook de Westerse Geallieerden deden *niets* aan waarheidsvinding, laat staan aan vergaren van bewijs: geen onderzoek, geen rapporten, geen forensisch materiaal, *niets.* Wat ze wél deden was autopsies op lijken uitvoeren - waarbij *niet één vergassingsgeval* werd geconstateerd - en o.m. in Dachau *nepgaskamers* inrichten (zie Hfdst. **6 *e.* 1.**).

Natuurlijk publiceerden de Sovjets noch de Westerse Geallieerden geen forensisch onderzoek naar gaskamers: ***dat zou onmiddellijk de door hen op gang gebrachte vergassingspropaganda definitief tegenspreken!***

De forensische onderzoeken die er wel kwamen, waren van revisionisten; resultaat daarvan was dat voor vergassingsclaims *geen bewijs* werd gevonden. Integendeel, die onderzoeken toonden ondubbelzinnig dat in de 'gaskamers' van Auschwitz, Birkenau, Majdanek, etc. geen massavergassingen hebben plaatsgevonden en ook niet *konden* plaatsvinden.

Niemand uit het leger documentvorsers was ook in staat uit de massa's archiefmateriaal één foto, blauwdruk, bouwdefinitie o.i.d. op te diepen, die bestaan ervan bewijst. Alleen voor crematoria normale ruimtes met lijkenkamers, infectielijkenkamers, dissectieruimten, artsenkamers, douches, technische ruimten, enz. *Niet de geringste aanwijzing voor een zogenaamde gaskamerfunctie.*

Het Rode Kruis interviewde direct na de bevrijding duizenden kampgevangenen. Geen van hen getuigde tegenover het Rode Kruis over 'gaskamers' of 'vergassingen'.
Rode Kruis document Nr. 9925 van juni 1946 stelt: *"De gevangenen zelf spraken daarover niet"*.[840] Wie en waar dan wel?
Auschwitz werd door de Sovjets pas in 1960 toegankelijk gemaakt voor het publiek. Er was daar kennelijk heel wat dat eerst moest worden verdonkeremaand en opnieuw ingericht.
Veelzeggend is ook dat op alle originele tekeningen geen aanduidingen als 'Vertrouwelijk', 'Geheim', e.d. staan.[841] Steeds als dit soort tekeningen zogenaamd als 'bewijsmateriaal' wordt getoond, zijn het de erbij geplaatste teksten die beweren dat het om 'gaskamers' gaat: uit het getoonde materiaal zelf blijkt dat geheel niet.

Dezelfde suggestieve methode gebruikt men bij het in één adem noemen van crematoria en 'gaskamers'. Het publiek denkt: 'dat crematorium is echt, dan zijn die 'gaskamers' het ook.' Niettemin is een crematorium geen gaskamer en is van enige relatie daartussen geen sprake. Nuchter feit is dat vanaf 1938 de Duitse Wet elk concentratiekamp verplichtte uit hygiënische overwegingen crematoria te hebben.

In 2008 waren in Duitsland op het zogenaamde Oraniënburg Congres tweehonderd internationale Holocaustspecialisten onder het thema 'Gaskamers' bijeen, met de intentie het revisionisme een doodklap te geven door 'de bewijzen voor gaskamers te inventarisen'. Niet één revisionist was uitgenodigd. Het ging *over* revisionisten, *zonder* revisionisten. Het hoge woord werd echter niet gegeven. Niet alleen kwam er *niets* nieuws uit, er werd zelfs geen eindrapport gepubliceerd en een journalist schreef dat *"nooit substantieel bewijs voor het bestaan van Gaskamers is geleverd"*.[842]

De beruchtste JHV 'vernietigingskampen' waren die van de zgn. 'Aktion Reinhard', en dan met name Belzec, Treblinka, Sobibor. Daar zou verreweg het grootste aantal joden zijn 'vergast'. Niettemin wijst veel er op dat dit geen vernietigingskampen, maar *doorgangskampen* waren voor het doorvoeren van joden naar Rusland (Wit-Rusland, Ruthenië en in mindere mate Oekraïne. Deze drie kampen lagen alle vlak bij de grens van het kort daarvoor door de Sovjets bezette Oost-Polen en hadden uiteraard geen crematoria. Na de Sovjetinval in Polen september 1939, veranderden de Sovjets de spoorbreedte tot aan de (nieuwe) Sovjet-Duitse grens in het bredere Russische spoor.
De zgn. Aktion Reinhardt Kampen Belzec, Sobibor en Treblinka kwamen in 1942 in bedrijf. De Duitsers beschikten dus sinds 'Barbarossa' vanaf juni '41 over deze gebieden met bredere spoorrails. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Duitsers hun *Doorgangskampen* naar Oekraine, Wit-Rusland en de Baltische Staten aan die voormalige Sovjetgrens

situeerden, om daar de verder in Sovjetgebied te transporteren joden te laten overstappen in treinen met de bredere Russische spoorbreedte.

REICH SAYS RUSSIA IS NOW SHIPPING OIL
Wireless to THE NEW YORK TIMES.
New York Times (1923-Current file); Feb 9, 1940;
ProQuest Historical Newspapers The New York Times (1851 - 2007)
pg. 2

REICH SAYS RUSSIA IS NOW SHIPPING OIL

Reports Two Rail Junctions in Operation, 7 More Planned

Wireless to THE NEW YORK TIMES.

BERLIN, Feb. 8—In reply to contentions abroad that Germany was not receiving assistance from Russia as she expected following the conclusion of the non-aggression and trade agreements with her Communist neighbor, authoritative quarters in Berlin today asserted that both oil and gasoline in sizable quantities were being sent to the Reich by the Russians.

Deliveries were crossing the Soviet-Reich border, it was stated, at junctions at Prostken-Grajewo and Zurawica-Przemysl, where several hundred war prisoners have been put to work transferring shipments from Russian to German trains, which is necessary because of the different gauge track.

At Zurawica-Przemysl, the Germans said twenty trains with a total of 410 tank cars of Russian oil entered Germany between Dec. 19 and Jan. 20. Traffic at this junction began Dec. 19.

At Prostken-Grajewo normal traffic began Jan. 11, it was stated. Between that date and Jan. 20 one train of thirty to fifty cars full of barley had crossed the border daily into the Reich, the Germans said.

Seven other rail junctions were to be put in service on the Russo-German border, the report said. They would be at Szczepka-Augustow, Malkin-Zaremba, Platerow-Siemiatytschi, Terespol-Brest Litovsk, Chelm-Jabodzin, Belzec-Rawa Ruska and Zagorz-Salusu.

Treinverbindingen aan Pools-Russische grens, dicht bij de Doorvoerkampen.

Er zijn *geen concrete bewijzen* voor het bestaan van gaskamers zoals de JHV die celebreert. Geen geschikte technieken, geen chemische sporen, geen geschikte gebouwen, geen tekeningen, geen documenten, geen forensische rapporten, geen lijken, geen as, geen foto's.

Wie graaft in het gebied van de Romeinse nederzetting *Londinium*, (bij Londen), vindt in een oogwenk op een willekeurige plaats asresten van de moordpartij in 60 nChr., toen Queen Boudica en haar volk in opstand kwamen. Van verbrandingsresten in Treblinka, Belzec, Sobibor, etc. van 65 jaar geleden, is zelfs geen halve emmer gevonden.

Het bestaan van gaskamers in de 'Aktion Reinhard' vernietigingskampen wordt slechts gesuggereerd in één enkel document: de 'Gerstein Verklaring', ingebracht door de Franse aanklager op het IMT in Neurenberg.[843] In werkelijkheid bestonden er 6(!) verschillende versies van Gerstein's(?) verklaring! Herkomst en inhoud waren zo dubieus dat het Tribunaal niet toestond dat het werd voorgelezen en tegen de beklaagden gebruikt. Niettemin droeg de internationale propaganda het als authentiek voor en werd het tijdens latere processen *ad verbotenus* tegen nazi's gebruikt. Historicus genoemde lieden als Poliakov citeren het in hun boeken als vaststaand feit. De belangrijkste massamoordmethode –

die met uitlaatgas – waarmee 1,7 miljoen joden zouden zijn vergast, is grotendeels gebaseerd op dit ene onhoudbare stuk.

De enorme hoeveelheden en soorten gifgas door de Duitsers ontwikkeld en geproduceerd in de jaren voor WO II, maken Holocaust-vergassing met Dieseluitlaatgas of insectenkorrels tot een absurditeit. De traag verdampende Zyklon-B korrels waren nota bene speciaal samengesteld om het gevaar voor mensen te verminderen!

En hoewel exact bekend is waar de kampen, gaskamers en massagraven zich bevonden, is daarvoor nooit forensisch bewijsmateriaal tevoorschijn gebracht.

De processen, die de JHV moeten documenteren, claimen dat in Belzec, Sobibor en Treblinka bijna 2 miljoen joden werden vermoord. Echter, in de 11 maanden dat de IMT processen duurden en in de 22 boekdelen van de IMT-procesverslagen, werd over deze drie kampen slechts 20 minuten getuigd. Twintig minuten over de veronderstelde dood van 2 miljoen mensen! En deze 20 minuten leveren *niets* aan forensisch bewijs. Alleen tegenstrijdige en aantoonbaar onmogelijke getuigenverklaringen, zonder kruisverhoren, zonder één enkel concreet bewijs!

Het Internationale Rode Kruis, dat tijdens de oorlog de Duitse kampen inspecteerde schreef: *"Wij konden geen sporen van installaties voor de vernietiging van civiele gevangenen ontdekken"*.[844] Natuurlijk niet!

Indien er maar *één concreet bewijs* voor 'gaskamers' zou bestaan, zouden de media dat als een gebarsten grammofoonplaat eindeloos herhalen.

Concreet bewijs voor vergassingen, bijv. in Auschwitz zou zijn: *óf foto's, óf films gemaakt tussen 1942-'44, óf Duitse documenten, óf bouwtekeningen.*

De 'gaskamers' van de JHV worden uitsluitend 'bewezen' door dubieuze *verklaringen*: tegenstrijdig, onmogelijk en/of onder pressie afgelegd. Maar ook zonder dat zijn getuigenissen *geen* bewijs als ze niet worden gesteund door concrete bewijzen. ***Concrete*** **(forensische) bewijzen bestaan niet voor 'gaskamers',** die dan ook allesbehalve 'bewezen' zijn.

Professor Faurisson schreef in 1989: *Gaskamers zijn de hoeksteen van de Holocaustreligie. Zij moeten daaraan vasthouden, want zonder die is systematische vernietiging van joden onbewijsbaar. Zonder gaskamers geen genocide. En zonder genocide is het lijden van de joodse gemeenschap vergelijkbaar met dat welke alle andere groepen van de mensheid in de Tweede Wereldoorlog doorstonden."*

Een boude bewering, maar voor de kern van de Joodse Holocaust-Versie, *gaskamers, bestaan geen concrete bewijzen*. Wie Auschwitz of een ander 'vernietigingskamp' bezoekt, ziet ook geen reële *gaskamers.* Aan alle beschuldigingen, beweringen en veronderstellingen daarover liggen noch wetenschappelijke onderzoeken, noch andere forensische bewijzen ten grondslag. Alleen tegenstrijdige getuigenissen. Er is *niets* dat concreet aantoont: *'dit is of was een nazigaskamer'*, of *'zie hier, dit was een vergassingsslachtoffer'.* ***Niet één.***

Jean-Claude Pressac, tientallen jaren door de Holocaustlobby voorgesteld als vooraanstaand historicus en gaskamerspecialist, thans fijntjes aangeduid als *'een amateur 'Pressac genaamd',*[845] publiceerde als verklaard antirevisionist indrukwekkende studies over Auschwitz en 'de Holocaust'. Ondanks dat kwam hij eind jaren negentig met resultaten die op kernpunten die van de revisionisten benaderden.

Dat was reden voor *misleiders par excellence* als Nizkor c.s. om deze eens gerespecteerde medestander te laten vallen en als *'amateur'* neer te zetten. Waar het hen beter uitkomt, noemt Nizkor zijn werk 'veelomvattend en overtuigend'.[846] Zozeer zelfs dat zij over zijn boek *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers* schreven: [847] *"Pressac's boek is het definitieve bewijs voor het gebruik van gifgas om joden te vermoorden in Auschwitz, gebaseerd op primaire bronnen van de nazi's. Daarover is geen twijfel."* Helaas, helaas, Pressac schreef zelf over zijn '39 Criminele Sporen' dat die 'indicaties' ***geen*** *direct bewijs* zijn voor vergassen van mensen in Auschwitz.[848]

Pressac was eenvoudig *te eerlijk* voor het milieu waarin hij zich bevond. Naarmate hij ouder werd en meer kennis vergaarde, naderden zijn conclusies steeds dichter die van de revisionisten, waarvan hij zich aanvankelijk had afgewend. Zijn conclusies werden van dien aard, dat velen vermoeden dat hij bedekt de belangrijkste revisionistische stellingen onderschreef. Dat en zijn oprechtheid, zijn de *werkelijke redenen* voor Nizkor's verguizing van de eerlijkste onder de gecommitteerde Holocausthistorici.

Betoogden we eerder dat Krema's I, IV en V nooit als 'gaskamers' werden gebouwd, 'amateur' Pressac kwam na minutieus onderzoek tot de conclusie dat ook de andere (II en III) niet als zodanig zijn ontworpen…

In Sovjethanden gevallen bouwtekeningen van Auschwitz, geven *niet één aanwijzing* voor 'gaskamers' of 'vergassingen'. Pressac:

> *"In processen worden de technische tekeningen van de Crematoria vaak genoemd en beschreven als het bewijs dat zij werden gebouwd voor grootschalige vergassing (wat in feite onjuist is). NIET EEN ervan noemt expliciet iets als: blauwzuur, vergassing, gaskamer of -kelder. Dit niet omdat de tekeningen op enigerlei wijze waren 'gecamoufleerd', maar eenvoudig omdat de betrokken gebouwen vanuit hun originele functie – puur en eenvoudig cremeren – werden verbouwd voor crimineel gebruik, zodat de verdachtmakende woorden niet voorkwamen op de originele tekeningen van de Krema's II en III, en waarschijnlijk werden weggelaten op die van de* [later gebouwde! J.B.] Krema's IV en V".[849]

Geen aanwijzingen op de bouwtekeningen, geen op de miljoenen andere documenten, geen bruikbare 'gaskamerruimte'; geen vergast lijk; geen bewezen 'vergasser'; geen 'systeem'; geen stoffelijke resten; geen rechtstreekse getuige; geen documenten. Over 'gaskamers' is er ***niets.***

We lezen in de miljoenen naoorlogse verhalen over 'de Holocaust' dat "die en die onmiddellijk na aankomst (of later) werd(en) vergast." Opvallend is echter, dat nimmer een lijst verscheen met *'vergaste'* personen, noch als *totaal,* noch per *periode,* noch *per kamp,* noch *per transport.*

Men kan zelfs niet de naam van één vergaste jood (met bewijs) noemen!

Revisionist Bradley Smith publiceerde op zijn site www.codoh.com de resultaten van zijn vraag aan 300 vooraanstaande historici, publicisten, Holocaustinstituten en universiteiten om één (1) naam van een in Auschwitz vergast persoon te noemen, vergezeld van bewijs.[850] De lezer raadt het al: de inhoudelijke reacties waren **0**.

Inmiddels geven historici toe:[851] er zijn geen namen, alleen *verhalen*. Arno Mayer, joods en professor Europese geschiedenis aan de Princeton University, schreef in 1988: *"De bronnen voor de studie van gaskamers zijn schaars en onbetrouwbaar"*. Zo ook de eerder geciteerde Robert Wolfe van het Amerikaans Nationale Archief, die hetzelfde zei.

Als er documenten van het vergassingsproces zouden zijn, zou Holocaustrevisionisme niet bestaan. **Het is menselijkerwijs *onmogelijk* miljoenen te vergassen op tientallen verwijderde plaatsen en honderdduizenden betrokkenen, zonder sporen na te laten.**

Vanaf de bevrijding der kampen deden de wildste geruchten de ronde over de manier waarop die massavergassingen zouden zijn uitgevoerd. De meeste – *elektrocutie, stoomkamers, hogedrukkamers, vacuümkamers, automatische chemische werwerking, levend verbranden, levend koken, lopende-band-executies, enz.* – stierven een stille dood, hoewel gidsen in Birkenau in 1972 nog aan bezoekers verkondigden dat de nazi's van plan waren daar een gigantisch elektrocutiecomplex te bouwen waar mensen *elektrisch* zouden worden gedood en gecremeerd.[852]

Twee methoden overleefden deze ficties: Zyklon-B en Dieseluitlaatgas.

Over Zyklon-B gaskamers stelde Faurisson:[853]

> *Ja, de gaskamer is waarlijk 'magisch'. Niemand bleek in staat er één te tonen of te tekenen in antwoord op mijn uitdaging* "Toon of teken mij een nazi gaskamer!" *Niemand bleek in staat het functioneren ervan te beschrijven. Niemand is in staat te vertellen hoe, in Auschwitz de Duitsers korrels Zyklon-B, een krachtig blauwzuurhoudend pesticide, door openingen in het dak van de 'gaskamer' konden werpen, terwijl het dak van die veronderstelde gaskamer (in werkelijkheid een koele opslagruimte voor te cremeren lijken) nooit een enkel gat daarvoor heeft bezeten, een feit dat mij in staat stelt een conclusie van vier woorden te trekken:* "Geen gaten, geen Holocaust!"
>
> *Niemand heeft het mysterie kunnen onthullen hoe ploegen joden onder bevel van Duitsers ongestraft kort na elke massale vergassing de gaskamer konden betreden en dag in dag uit energiek duizenden op hopen liggende lichamen verwijderden. Blauwzuurgas is moeilijk door ventilatie te verwijderen; dat is een tijdrovend proces. Het absorbeert in pleisterwerk, steen, cement, beton, verf en bovenal in de menselijke huid en slijmvliezen. Men kon niet binnentreden en werken in een zee van dodelijk vergif, lichamen versjouwen besmet met een stof ieder die het aanraakt vergiftigt. Deskundigen weten dat het essentieel is om in zo'n omgeving lichamelijke inspanning te vermijden want dat versnelt de ademhaling, waardoor het gasmaskerfilter gifdoorlatend wordt en de drager wordt gedood.*
>
> *Het blijft magisch: een weerzinwekkende magie; niets anders dan een in joodse breinen rondspokende nachtmerrie, waarbij de hogepriesters van de 'Holocaust'*

hun best doen een gruwelijke illusie tot in eeuwigheid hypnotiserend over de wereld te laten rondwaren: hun bestaan hangt ervan af.

Op de ***pertinente onmogelijkheid*** mensen te vergassen met uitlaatgassen van Dieselmotoren, zoals de JHV wil doen geloven, zullen we onder punt ***h.*** van dit Hoofdstuk nog uitgebreid ingaan.

Hoewel de uitgebreide Holocaustliteratuur veelvuldig spreekt over 'gaskamers', zal men niettemin vergeefs naar concrete bewijzen, eigenschappen of procedures zoeken. Des te meer verneemt men over psychologische, emotionele en sentimentele aspecten.

Niet alleen bestaan er geen concrete forensische bewijzen voor gaskamers, men heeft daar nooit serieus onderzoek naar willen doen! De verondersteld grootste en meest abjecte misdaad uit de menselijke geschiedenis is dus ***nooit forensisch vastgesteld.***

Al tijdens de oorlog werd breed bericht over massamoord in 'speciale kamers', toen nog 'stoomkamers', 'vacuumkamers', 'hogedrukkamers', 'chloorkamers',[854] 'elektrocuteerkamers', 'Hammerluftkamers', etc.

Zelfs tijdens de Neurenberger processen was niet bekend op welke wijze het veronderstelde vergassingsproces, waarmee naar men zei dat miljoenen waren vermoord, zou hebben plaatsgevonden. Men ging uit van de gepostuleerde cirkelredenatie die om tal van redenen toen gewenst en noodzakelijk was; als *corpus delicti* werden de (nooit bestaande) 'gaskamers' van Dachau(!), Bergen-Belsen, Struthof-Natzweiler en absurde miljoenenaantallen vermoorden opgevoerd.

De Sovjets die de 'vernietigings'kampen bevrijdden, hebben ondanks hun beschuldigingen en officiële rapport over '4 miljoen vermoorden' in Auschwitz *niet één concreet bewijs,* document of ander steekhoudend argument geleverd waarmee dat viel waar te maken. Zelfs geen autopsierapport, een werkende gaskamer, een procedure, een verslag, etc., etc.

In de 45 jaar dat de Sovjet-communisten de Duitse 'vernietigingskampen' beheerden, is er – behalve propaganda – vrijwel niets aan forensisch feitenonderzoek gedaan of gepubliceerd. *Geen enkel* wetenschappelijk onderzoek, rapport of publicatie over 'de Holocaust' is afkomstig uit de Sovjet-Unie. Uiterst merkwaardig, omdat alle vernietigingskampen na de oorlog op communistisch gebied lagen. Communisten die zelfs meer nog dan de Westerse Geallieerden de 'fascisten' beschuldigden en demoniseerden, niet in de laatste plaats om de eigen miljoenenmoorden uit het zicht te houden.

Waarom heeft de Westerse 'Holocauststudie' zich in die 45 jaar nooit afgevraagd of gewend tot hun communistische geestverwanten m.b.t. 'de Holocaust' waarom er geen noemenswaard onderzoek werd verricht?

Kon de Westers-joodse 'Holocauststudie' dit wel af zonder onderzoek ter plaatse? Was *algemeen bekend* voldoende? Hadden zij de Sovjets – die in die 45 jaar nimmer enig bewijs voor 'de Holocaust' leverden – daarom

niet nodig? En nog steeds niet? Ik heb nog geen Westers of Israëlisch 'Holocausthistoricus' horen pleiten voor gezamenlijk Westers-Russisch forensisch onderzoek naar 'de Holocaust'.

Dit typeert tevens de ***farce-wetenschap*** 'Holocauststudie'.

Onthullend is ook, dat zij die spreken over 'miljoenenvergassingen' nooit een internationale onderzoekscommissie bijeenriepen om die beschuldiging te documenteren en te bewijzen. Er zijn wel honderden miljoenen dollars uitgegeven aan 'Holocaustmusea' en 'educatieve programma's', maar geen cent en geen woord voor onderzoek.

Of zijn er helemaal geen nazi-gaskamers en massagraven om forensisch te onderzoeken?!! Waar zijn as- en botresten van miljoenen 'vergasten' in Treblinka (870.000), Belzec (600.000), Sobibor (170.000), Chelmno 150.000? Of sporen van overeenkomende aardlaagverstoringen waarin die ooit gelegen zouden hebben?

De Sovjets weigerden zelfs decennialang Westerse waarnemers in de ex-nazikampen toe te laten, onder andere beducht als ze waren dat hun eigen misdaden in de tot Sovjetkampen omgevormde kampen aan het licht zouden komen. Bewijs was (en is) niet nodig. 'De Holocaust' is 'waar', ook zonder bewijs.

De 'massamoord op 6 miljoen joden' was 'algemeen bekend' (foto's van aan *ziekten* gestorven, meest niet-joden, in Dachau en Bergen-Belsen!) en het wordt als 'beledigend' voor joden en (uiteraard) als 'anti-semitisch' opgevoerd om onderzoek te doen naar 'gaskamers'.

Ook thans nog weigeren Poolse en joodse autoriteiten onafhankelijk onderzoek naar 'gaskamers' en 'de Holocaust'. Bevreesd (geen) bewijzen te zullen vinden? Bang dat talloze door anderen gepleegde massamoorden aan het licht worden gebracht? Of bang de lucratieve Joods-Amerikaanse politieke steun en bijbehorende miljarden dollars te verspelen?

Het enige onderzoek naar 'gaskamers' welke die naam verdient werd na 1988 door revisionisten (Leuchter, Rudolf) uitgevoerd, met schokkende uitkomsten. Zij *bewezen* de *onmogelijkheid* van 'vergassingen' in de veronderstelde gaskamers en de wijze zoals voorgedragen. De onderzoeken toonden forensisch-technisch aan dat dit geen gaskamers zijn geweest, niet geweest *kúnnen* zijn.

Zelfs het US Holocaust Museum (USHMM) in Washington, de kathedraal van de Holocaustreligie, toont in haar tentoonstellingsruimten *niet één* bewijs voor gaskamers.[855]

Het 'bewijs' voor gaskamers en massale vergassingen kwam na de oorlog in de vorm van onmogelijke en tegenstrijdige getuigenverklaringen. Onder de getuigen was er niet één die kon bewijzen *zelf* een vergassing te hebben gezien, verklarend alles uit de tweede en derde hand te hebben.

In verscheidene naoorlogse militaire tribunalen, waaronder die in Neurenberg, werd door aanklagers tertiair 'bewijs' voor 'gaskamers' aangevoerd, maar in geen enkel geval noemde een rechtbank die in haar vonnissen. Het simpel opvoeren van de beschuldiging van gaskamers en het uitspreken van een separate schuldigverklaring in een vonnis wil niet zeggen dat daarmee bestaan van gaskamers is bewezen. Elke verwijzing naar rechtbankuitspraken over 'gaskamers' is vals, omdat er geen onderbouwd vonnis bestaat waarin iemand expliciet is veroordeeld voor bedienen van of mensenmoord in 'gaskamers', wat de JHV ook beweert.

Van aanvankelijk opgevoerde 'gaskamers' werd later vastgesteld dat dit óf geen gaskamers waren (die in Duitsland/Oostenrijk en Majdanek) óf naoorlogse propagandamaaksels (Dachau, Auschwitz I), óf tijdens en na(!) de oorlog waren 'vernietigd' (Birkenau).

Geen concreet bewijs dus, zelfs niet van één enkele 'gaskamer. De aan toeristen getoonde 'gaskamer' in Auschwitz I is een door de Poolse communisten in 1946 gebouwde *fake.* Hetzelfde geldt voor de door de Amerikanen in Dachau gebouwde 'gaskamer'. Uit de restanten van de enige nog te beoordelen lijkenruimte ('gaskamer') van Krema II van Birkenau blijken in het betonnen dak (waarvanaf Zyklon-B zou zijn ingeworpen) *geen daarvoor geschikte gaten* aanwezig te zijn. Dat bracht Faurisson tot zijn gevleugelde uitspraak *"Geen gaten, geen Holocaust".*

Daarnaast bestempelt een groot aantal andere feiten en aanwijzingen die massavergassingen in gaskamers als onmogelijk. Forensische rapporten (o.m. van Leuchter en Rudolf) tonen er teveel om op te noemen.

Alle 'bewijs' is slechts *'van horen zeggen'.*

David Irving:

> *"Eichmann beschrijft vele dingen, maar wat hij in zijn levendige beschrijving van zijn bezoek aan Auschwitz niet één keer noemt, zijn 'gaskamers'. Hij heeft het niet over gaskamers, maar over lijkverbranding in putten en het commentaar van commandant Höß. Ik vind dat een opmerkelijke omissie".*[856]

Op Holocaustsites getoonde foto's moeten met de nodige scepsis worden bekeken. In de eerste plaats bestaat er *niet één enkele foto van gaskamers, vergassingen of lijken van vergaste mensen.* Wel van mensen die aankomen op het perron van Auschwitz, het kamp zelf, de arbeid in en rond het kamp, van lijkverbranding na (vermoedelijk) een epidemie, talloze foto's van vrijwel alle plaatsen in het kamp direct na de bevrijding, maar merkwaardig genoeg *niet één* van de gruwelijke Duivelswerktuigen waarin naar zeggen miljoenen werden vermoord: gaskamers.

Daarbij volstaat niet te zeggen: *"Er was uiterste geheimhouding en daarom zijn die foto's er niet."* Als miljoenen mensen in gaskamers werden gevoerd, dag-in-dag-uit, in verschillende kampen verspreid over een groot gebied, jaren achtereen, dan *moeten* er van die duizenden vergassingen – door wie dan ook – foto's zijn genomen. Vraag het US sergeant Lynndie England

van de Abu Grahib gevangenis in Bagdad: allerlei mensen zien onder allerlei omstandigheden kans hun 'één-op-de-duizend' foto te maken van bijvoorbeeld duizend of meer naakte mensen in een gaskamer of eenzelfde aantal naakte vergaste lijken. Het mocht niet? Cipiers zijn overal ter wereld en in alle tijden lieden met eigen wetten en gebruiken.
Er zijn foto's en films van de meest gruwelijke massamoorden: het Getto van Warschau, lijkverbranding in Auschwitz, massaexecuties, lijfstraffen, medische experimenten, enz. Foto's openlijk of geheim genomen door nazi's zelf, omstanders, verzetsmensen, enz. Spontaan of in opdracht van het verzet, van vrijwel alle gebeurtenissen bestaan foto's. Echter, *niet één* van vele *duizenden* vergassingen die her en der zouden hebben plaatsgevonden.

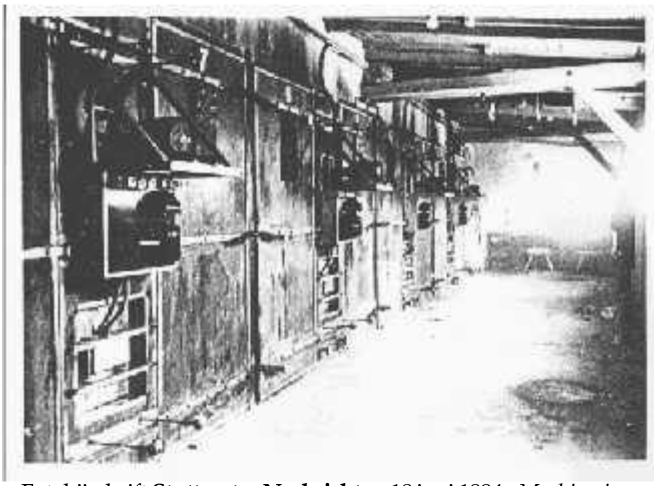
Ontmaskering van fotografische vervalsingen en manipulatie vindt u op: http://www.codoh.com/found/fndgcffor.html en in het artikel *'Air Photo Evidence'* van John Clive Ball.[857] Op door de CIA vrijgegeven luchtfoto's, gemaakt op het veronderstelde hoogtepunt van de uitroeiingen in Auschwitz (voorjaar 1943/najaar 1944), is niets van rokende schoorstenen, rijen slachtoffers, massaverbrandingen in de open lucht, graafwerkzaamheden of massagraven te zien. Alleen enkele, mogelijke naoorlogse CIA falsificaties.[858] Plaatsing van valse onderschriften bij Holocaustfoto's zijn gebruikelijk: dezelfde foto's als 'bewijsmateriaal' getoond voor 'gaskamerslachtoffers' in Auschwitz, Majdanek, Treblinka, Sobibor, enz.
Misleiding is standaard bij de 'voorlichting'. Men toont foto's van *crematieovens* in kampen en knoopt daar een gaskamerverhaal aan vast in de (juiste) verwachting dat toeschouwers zullen denken: "Die crematieovens zijn echt, dan de gaskamers ook." Aangetoond is hoe onjuist dat is.

Greg Raven, Amerikaans revisionist van het eerste uur en fervent voorstander van openbare discussie over 'de Holocaust', zond een stuk naar Holocaustpromotiesites,[859] waarin hij stelde overtuigd te zijn dat joden afschuwelijk hadden geleden tijdens WO II, maar te twijfelen aan 'gaskamers'; hij vroeg hen hem één bewijs te leveren van gaskamers. Hij begon zijn stuk met: *In de eerste plaats ontken ik niet, dat de Holocaust gebeurde. Laat mij dat herhalen: Ik ontken niet dat de Holocaust gebeurde.*

Hij vroeg vervolgens of zij die zeggen *bergen bewijzen* te hebben van gaskamers, zo vriendelijk willen zijn hem er daarvan één te leveren.

Greg Raven: *"In plaats van deugdelijk bewijs, werd ik bedolven onder persoonlijke aanvallen. Mijn vraagstelling werd grotesk verdraaid en misvormd. Ik kreeg talloze 'getuigenissen' voorgelegd, waarvan de meeste elke grond misten, maar niet één concreet bewijs waarmee het bestaan van 's werelds meest verschrikkelijke wapen voor massavernietiging, nazi-gaskamers, worden bewezen.*

Vele maanden wachtte ik op dat bewijs. Vergeefs.

Fotobijschrift **Stuttgarter Nachrichten** 18 juni 1994: *Machinerie voor mensenvernietiging: De Gaskamers van Auschwitz*
(In werkelijkheid; heteluchtinstallaties voor ontsmetting van kleding van gevangenen om *ziekten te voorkomen !*).

Stereotiep voor de reacties was een post van Harmon, Keren, McCarthy, McVay en Stein (collectief bekend als *Nizkor*), *die claimden voor eens en altijd het bestaan van nazi-gaskamers te kunnen bewijzen. Zij blijken echter mijn vraagstelling niet te* willen *begrijpen. Ik vraag geen bewijzen voor misdaden van de nazi's, maar bewijzen voor gaskamers! Als die er waren om joden massaal uit te roeien, betekent dit dat de nazi's de meesten, zo niet alle joden wilden uitroeien. We moeten daarom eerst een nazi-gaskamer vinden en beschrijven. Al het andere komt daarna. Laten we met dit in gedachten terugkeren naar mijn vraagstelling. In plaats van één of twee bewijzen, gaven anti-revisionisten tien non-bewijzen. Dat ging zo:*

"Raven stelde zonder bewijs dat de Holocaust nooit gebeurde en daagt degenen die het daarmee oneens zijn uit, het tegendeel te bewijzen!"

"Zoals u ziet, direct al valse taal: ondanks mijn overduidelijke beginwoorden vervormen en verdraaien zij de vraagstelling. Ik heb* nooit *gezegd dat* 'de holocaust nooit gebeurde'*. Na een tirade van persoonlijke aanvallen, kwamen zij aan de vraagstelling: één of twee concrete bewijzen dat de nazi's een plan of beleid hadden de joden in gaskamers uit te roeien. Hier volgen de* tien *'bewijzen' die zij opvoeren.

1. De zgn. *Posen-speeches* van Himmler van 4 en 6 oktober 1943. [*Dit is geen bewijs voor gaskamers.* In die speeches geen woord over 'gaskamers', bovendien zijn deze 'speeches' gekwalificeerde *vervalsingen.*]

2. Het zgn. *Francke-Gricksch Rapport* door anti-revisionisten opgevoerd als 'second best' bewijs voor 'gaskamers' [door bijna alle historici thans als een ordinaire *vervalsing* beschouwd].[860, 861]

3. *Goebbels dagboeken.* 14 februari 1942:

"Het wereldjodendom zal tegelijk met het Bolsjewisme een grote catastrofe beleven. De Führer uitte nogmaals zijn vastbeslotenheid de joden genadeloos uit Europa te zullen verwijderen. Daarover moet geen overdreven sentimentaliteit bestaan. Hun vernietiging zal hand in hand gaan met de vernietiging van onze vijanden. We moeten dit proces meedogenloos bespoedigen."

En 26 maart 1942:

"Te beginnen met Lublin zullen de joden van het Generalgouvernement nu naar het Oosten worden geëvacueerd. De procedure is behoorlijk barbaars en hier niet nader te omschrijven. Er zal niet veel van de joden overblijven. Globaal kan gezegd worden dat ongeveer 60 procent van hen moet worden geliquideerd, terwijl 40 procent voor dwangarbeid kan worden gebruikt."

Misdadige woorden, maar geen bewijs voor gaskamers. De Führer had het over 'verwijderen' en Goebbels vergelijkt het lot van de joden met dat van 'de Bolsjewisten'. Verder spreekt hij over 'naar het Oosten evacueren' op 'behoorlijk barbaarse wijze,' waarbij ongeveer 60% moet worden geliquideerd.'

'Liquidatie' is niet hetzelfde als 'gaskamers'. Bovendien spreekt hij over 40% joden voor dwangarbeid; dat is tegenbewijs voor 'systematische massamoord'. Twee weken eerder, op 7 maart 1942, schreef hij nog een notitie waarin in vervolg op zijn aantekening van 26 juli 1940 het *Madagascar Plan* werd voorgesteld als *'Endlösung'* voor de 'joodse kwestie'.

4. *Höss' memoires beschrijven duidelijk en ondubbelzinnig het vergassingsproces op meerdere plaatsen. Ze zijn onder andere gepubliceerd in* Kommandant in Auschwitz, *Deutsche Verlagsanstalt, Stuttgart, 1958.*

Hier komen de anti-revisionisten dichter bij de kern. Echter, aan de 'bekentenis' van Höss wordt nog door vrijwel niemand meer waarde gehecht, omdat vaststaat dat hij *a.* ernstig werd gefolterd en *b.* aantallen en omstandigheden noemde die niet in relatie tot de werkelijkheid staan.

Zo 'bekende' hij dat onder zijn leiding *tot eind 1943* '3 miljoen' mensen werden vergast. Wij weten inmiddels dat de gedenkstenen bij Auschwitz nu als totaal aantal Auschwitzdoden '1,5 miljoen' vermelden.

5. *Höss schreef niet alleen vele gedetailleerde pagina's over de vernietiging, hij verklaarde het onder ede. Zie Documents on Nazism, 1919-1945,* ed. *Jeremy Noakes en G. Pridham, Viking Press, New York, 1974, blz. 490-1.*

Hiervoor geldt hetzelfde als bij 4; de Höss-verklaringen zijn niet serieus te nemen. Hij verklaarde zelf dat men 'onder foltering alles verklaart' en bekentenissen had ondertekend, die hij 'niet had gelezen.'

Zijn veelgeciteerde 'autobiografie' staat bol van fouten en het handgeschreven manuscript van honderden pagina's bevat niet één wijziging, doorhaling of aanvulling, hetgeen establishment-historicus Pressac doet veronderstellen dat het werd *overgeschreven.*[862]

I was ordered to see HIMMLER in BERLIN in June 1941 and he told me, approximately, the following:- The Fuhrer ordered the solution of the Jewish question in Europe. A few so called Vernichtungslager are existing in the general government (BELZEK near RAVA RUSKA Ost Polen, Tublinka near MALINA on the river Bug, and WOLZEK near Lublin). These camps come under the Einsatzkommando of the Sicherheitspolizei under the leadership of high SIPO officers and guard companies. These camps were not very efficient and could not be enlarged. I visited the camp TREBLINKA in Spring 1942 to inform myself about the conditions. The following method was used in the process of extermination. Small chambers were used equipped with pipes to induce the exhaust gas from car engines. This method was unreliable as the engines, coming from old captured transport vehicles and tanks, very often failed to work. Because of that the intakes could not be dealt with according to the plan, which meant to clear the Warsaw Ghetto. According to the Camp Commandant of TREBLINKA 80000 people have been gassed in the course of half a year. For the above mentioned reasons HIMMLER declared the only possibility to extend this camp, in accordance with the plan, was AUSCHWITZ, as it was a railway junction of four lines and, not being thickly populated, the camp area could be cut off completely. This is the reason why he decided to do the mass exterminations in AUSCHWITZ, and I had to make the preparations at once. He wanted the exact plan in accordance with this instruction in four weeks. Furthermore he said this task is so difficult and important that he cannot order just anybody to do it and he had the intention to give this task to another high ranking SS officer but he did not consider it advisable to have two officers giving orders whilst on a construction job. I was then given the definite order to carry out the destruction of the intakes sent from RSHA. I had to get in touch with SS Obersturmbannfuhrer EICHMANN of Amt. 4 (Dienststelle commanded by Gruppenfuhrer MÜLLER) concerning the sequence of incoming transports. At the same time transports of Russian P.O.W. arrived from the area of the Gestapo Leitstelle Breslau, Troppau and Kottawitz, who, by HIMMLER's written order to the local Gestapo leaders, had to be exterminated. As the new crematoriums were only to be finished in 1942, the prisoners had to be gassed in provisionally erected gas-chambers and then had to be burned in pits. I am now going to explain the method of gassing.

Two old farm buildings, which were situated rather out of the way near BIRKENAU, were made airtight and provided with strong wooden doors. The transports were unloaded on a siding in BIRKENAU. Prisoners fit to work were picked out and brought to the camps. The luggage was left and was later on taken to the store. The others, who were meant to be gassed, were marched to the one km. distant plant.

- 2 -

Gedeelte van de 'Höss-bekentenis', getypt in een taal (Engels) die hij niet beheerste. Daarin is o.m. sprake van 'vernietigingskamp' "Wolzek" dat nooit bestond: (hij kan zich niet vergist hebben en Belzec hebben bedoeld, want dat noemt hij ook).
Zijn 'bezoek' aan Treblinka 'voorjaar 1942' is onzinnig omdat Treblinka II pas in de zomer werd geopend. Bovendien zouden een half jaar daarvoor (1941, toen het kamp nog niet bestond!) daar 80.000 joden zijn 'vergast'. Treblinka wordt ook fout gespeld ('Tublinka') evenals Malkinia ('Malina').

6. Uit het boek *The Good Old Days* van Ernst Klee, W. Dressen en V. Riess, The Free Press, NY, 1988, blz. 68: *Ereignismeldung UdSSR No. 128* [Operational Situation Report from the USSR], 3 nov. 1941:

In Kiev werden problemen gedurende de uitvoering van een grote actie van deze soort – in het bijzonder met de registratie – opgelost door posters waarop stond dat alle joden zich moesten melden voor hervestiging. Hoewel aanvankelijk werd verwacht dat bij de actie slechts 5-6.000 joden waren betrokken, meldden zich meer dan 30.000 joden, die tot op het moment dat zij werden geëxecuteerd, door de buitengewoon efficiënte organisatie geloofden dat zij zouden worden gehervestigd.

Hoewel tot nu toe in totaal 75.000 joden op deze manier zijn geliquideerd, is niettemin duidelijk geworden dat deze methode geen oplossing biedt voor het joodse probleem."

Ligt het aan mij, of gaat het in dit (authentieke?) stuk *nergens* over gaskamers? De veronderstelde gebeurtenissen in Kiev hebben dus *niets* te maken met bewijs voor *'gaskamers'*. De SU en *Einsatzgruppen* zijn in Hfdst. **5.** ***g.*** al besproken, dus gaan we daarop hier niet meer in.

7. *Uit het boek* 'The Final Solution: The Attempt to Exterminate the Jews of Europe, 1939-1945' *van G. Reitlinger and T. Yosellof, South Brunswick, 1968:*

Brief van SS-generaal-majoor Stahlecker aan SS-generaal Heydrich, 31 januari 1942.

De complete verwijdering van joden uit de Oostelijke gebieden is voor een aanzienlijk deel gerealiseerd, met uitzondering van Wit-Rusland, als resultaat van executie tot heden van 229.052 joden."

Net zo irrelevant als het vorige 'bewijs'. Ziet u in deze off-topic beweringen over de Sovjet-Unie bewijs voor *gaskamers*?

8. *Uit het boek* 'Trente-quatre mois dans les camps de concentration' (*Vierendertig maanden in de concentratiekampen*) *van Dr. André Lettich, L'Union Cooperative, Tours, 1946. Vertaling in* 'Nazi Mass Murder', *door E. Kogon, H. Langbein en A. Rueckerl, Yale University Press, New Haven en Londen, 1993, blz. 150-151.*

"Tot eind januari 1943 waren er geen crematoriumovens in Birkenau. In een klein berkenbosje ongeveer twee kilometer van het kamp stond een onschuldig uitziend klein boerenhuisje waarin een Poolse familie – vermoord of verjaagd – had gewoond. Dit werd gebruikt als gaskamer.

De arme onschuldigen werden samengeperst, opgestapeld totdat zij in paniek raakten: eindelijk zagen zij in welk lot hen wachtte. Maar slagen met stokken en revolverschoten herstelden de rust en uiteindelijk betraden allen de doodskamer. De deuren werden gesloten en tien minuten later was de temperatuur hoog genoeg om de hydrocyanide te laten verdampen. Het was Zyklon-B, gipskorrels geïmpregneerd met een 20% oplossing hydrocyanide dat de Duitse barbaren gebruikten.

Toen wierp SS-Unterscharführer Moll het gas door een klein raampje. De kreten die werden gehoord waren angstwekkend, maar na enkele ogenblikken heerste er complete stilte. Twintig of vijfentwintig minuten later werden de deuren en ramen geopend om de ruimte te ontluchten en werden de lijken onmiddellijk in greppels gegooid, waarin ze werden verbrand.

Niet voor niets noemen zij dit 'bewijs' voor gaskamers op de achtste plaats. Dit kleine stukje tekst alleen al bevat zoveel onzinnigheden dat ik – als ik er gedetailleerd op in ga – er meerdere pagina's aan moet wijden.

Ik houd het echter kort. Over de *boerenwoningen:* Die veronderstelde gaskamers zijn slechts door enkele naoorlogse getuigen genoemd. In Holocaustliteratuur werd daarna steeds gesproken over 'Bunker I' ('kleine rode huis') en 'Bunker II' ('kleine witte huis'). **Deze 'Bunkers' hebben *als vergassingsruimten* nooit bestaan!** In geen enkel Duits document komt men deze 'bunkers' of het 'rode' of 'witte huis' tegen. De twee betreffende kleine boerenwoninkjes, midden in het open gebied bij Birkenau werden in 1942 met nog enkele andere als woonverblijven in gebruik genomen door SS-Sturmbahnführer Cäsar, hoofd van de landbouwafdeling. Het 'kleine rode huis' was tot 1941 bewoond door de Poolse eigenaar Jozef Harmata en in 1943 afgebroken. De funderingen van het 'kleine witte huis' zijn nog altijd zichtbaar. In 2002 werd 'Bunker I', het 'kleine rode huis' door een Italiaans journalist 'herontdekt' en op de restanten ervan zou een andere woning zijn gebouwd, waarvan de oorspronkelijke Poolse bewoners/eigenaars hardnekkig ontkenden dat daar ooit een 'gaskamer' zou hebben gestaan. Zij weigerden de boerderij ('bunker') te verlaten, maar moesten vertrekken toen dagelijks grote groepen toeristen hun huis als 'de eerste gaskamer met de tuin als begraafplaats' kwamen bezichtigen en hen het leven daar ondraaglijk maakten. Inmiddels is ook die woning afgebroken.

Afgezien van eerdergenoemde getuigenverklaringen alweer geen enkel bewijs dat deze (of andere) in het open veld staande boerenwoninkjes als 'gaskamers' zouden hebben gediend; integendeel, vroegere Poolse eigenaars/bewoners ontkennen dat in alle toonaarden. Getuigen waren zelfs direct na de oorlog (1946) niet in staat de plaatsen waar ze gestaan zouden hebben aan te wijzen.

Men moet daarbij bedenken dat twee eenvoudige boerenwoninkjes tot 1943 de totaliteit van alle tot dan genoemde aantallen 'vergassingen' in Auschwitz-Birkenau zouden hebben verwerkt. Ongeveer dezelfde aantallen welke later voor de vier Krema's II t/m IV al onmogelijk waren. Dr. Carlo Mattogno weerlegde in een uitgebreide studie de verzinsels over 'Bunkers 1 en 2'.[863]

Duits historicus en hoofdredacteur van *Der Spiegel*, Fritjof Meyer, schreef in 2002 in zijn boek *Die Zahl der Opfer von Auschwitz. Neue Erkenntnisse durch Neue Archivfunde,* dat in Auschwitz niet meer dan 80 joden werden vergast die allen stervende waren aan tyfus. Hij concludeerde in een brief aan Gerd Honsik,[864] dat massavergassingen plaatsvonden in de twee boerenwoninkjes maar baseert dat op cyanidemetingen van revisionist en chemicus Ernst Gauss (pseudoniem voor Germar Rudolf) in *Grundlagen zur Zeitgeschichte* (ISBN 3-87847-141-6), die hij fout citeert:

> *"De fundamentrestanten van Bunker II bevatten 0,07 mg cyanide per kg tegels (Gaus, blz. 271)."* (Zie: Germar Rudolf, *Die 'Gaskammern' von Auschwitz und Majdanek'*, in: E. Gauss, blz. 271.)

Meyer gebruikt een solide bron, die hij vals citeert. Op het eind van blz. 271 staat namelijk: *Cyanidewaarden lager dan 10 mg/kg zijn onzeker; tests met waarden van 1-2 gelden als cyanidevrij!* Hier gaat het om 0,07 mg/kg!

De fundamentresten van de boerenwoningen hadden namelijk een *duizendvoudig* hogere cyanidewaarde moeten bevatten als welke Meyer hier als bewijs denkt te kunnen gebruiken!

(Zie: E. Gauss, blz. 271. – Het cyanidegehalte van de ontluizingskamer in Auschwitz bedroeg 13.000 mg/kg.) De door Gauss aangetoonde cyanidesporen in de boerenwoningen liggen zelfs *beneden* de in de natuur voorkomende waarden.

Afgezien daarvan: een woninkje, kilometers in de omtrek zichtbaar, met ramen en houten deuren, is als 'gaskamer' voor massale vergassingen zelfs nog absurder dan het klinkt.

Dat geldt mutatis mutandis ook voor de lijkverbranding. Verbranden van lijken in greppels is sowieso quatsch: door zuurstofgebrek in een greppel kan daarvan geen sprake zijn. Voeg daarbij de hoge grondwaterstand van Auschwitz (20-50 cm onder het oppervlak) en het is zelfs *meervoudig* onmogelijk.

Bizar is ook dat volgens exterministen de nazi's hun zogenaamd uit 1933 daterende plannen om 'de joden systematisch uit te roeien' negen jaar later in een Poolse landarbeiderswoning zouden zijn begonnen….

Moet nog worden vermeld dat Geallieerde luchtfoto's op die plaats en in die periode *niets* van verbrandingen tonen?

9. *Dagboekaantekeningen van SS-dokter Kremer in Auschwitz* (*The Good Old Days.* E. Klee, W. Dressen, V. Riess, *The Free Press,* NY, 1988, blz. 256-268): 2 September 1942

03.00 u. aanwezig bij mijn eerste Sonderaktion. *Dante's Inferno leek mij bijna een komedie vergeleken daarmee. Ze noemen Auschwitz niet voor niets vernietigingskamp!*

5 September 1942

's Ochtends aanwezig bij een Sonderaktion van het vrouwenkamp (muselmannen); het verschrikkelijkste der gruwelen. Hauptscharführer Thilo – legerarts – had gelijk toen hij zei dat dit de 'anus mundi' *is. 's Avonds om acht uur aanwezig bij een andere* Sonderaktion *uit Holland.*

10 Oktober 1942

Vers materiaal van lever, milt en pancreas uitgenomen en behandeld…

12 Oktober 1942

Tweede inenting tegen tyfus, later op de avond hevige reactie (koorts). Desondanks 's nachts aanwezig bij een andere Sonderaktion *uit Holland (1.600 personen). Afgrijselijke taferelen voor de laatste bunker! Dat was de tiende* Sonderaktion.

13 November 1942

Vers materiaal (lever, milt en pancreas) uitgenomen van een eerder gefotografeerde, ernstige verschrompeling van een joodse gevangene van 18 jaar (gevangene Nr. 68.030).

10. Dr. Kremer's verklaringen voor een Poolse rechtbank in 1947, zoals gepubliceerd in *The Good Old Days* van Ernst Klee, W. Dressen en V. Riess, *The Free Press,* New York, 1988, blz. 258:

"Ik herinner mij dat ik een keer deelnam aan een […] *vergassing van een groep vrouwen. Ik weet niet meer hoe groot de groep was. Toen ik bij de bunker kwam zag ik hen op de grond zitten. Omdat ze nog in versleten kleren gekleed waren, bevonden ze zich niet in de ontkleedruimte maar moesten zich in de open lucht ontkleden. Uit hun gedrag leidde ik af dat zij wisten welk lot hen wachtte, want zij smeekten en kermden de SS-ers hun leven te sparen. Maar zij werden de gaskamer ingevoerd en vergast. Als arts had ik verschrikkelijke dingen gezien: ik had veel ervaring met doden, maar die dag zag ik wat ik nooit tevoren had gezien. Nog volkomen overstuur door wat ik had gezien schreef ik op 5 september 1942 in mijn dagboek: 'De meest afschuwelijke verschrikkingen. Hauptscharführer Thilo had gelijk toen hij zei dat dit de anus mundi is, de aars van de wereld'. Ik gebruikte dit beeld omdat ik mij niets afschuwelijkers en gruwelijkers kon voorstellen."*

Raven citeert over deze verklaring Prof. Faurisson: "[. . .] Wat ik in 1980 niet wist was waarom Kremer na tien jaar Poolse gevangenschap (1947-'57) in Münster voor een Duitse rechtbank moest verschijnen. Dat ontdekte ik toen ik de *Anthologie d'Auschwitz* (Blauw, Boek I, Deel I, Warschau, blz. 239-61) las. Kremer was na terugkeer in Duitsland begonnen zich te beklagen over de behandeling door Poolse rechtbanken. Hij zei dat in Polen *"alleen haat was toegestaan een mening te geven"* (blz. 240)".[865]

Faurisson over deze en andere verklaringen van Kremer:

"Het dagboek van de arts Johann Paul Kremer moet correct worden geciteerd. Dan blijkt dat als hij spreekt over de verschrikkingen van Auschwitz, hij zinspeelt op de verschrikkingen van de tyfusepidemie van september-oktober 1942. Op 3 oktober schreef hij: "In Auschwitz zijn hele straten vernietigd door tyfus." Hijzelf nam deel aan de bestrijding van wat wordt genoemd 'de Auschwitz ziekte'. Ook Duitsers bezweken eraan. Het scheiden van zieken en (nog) gezonden was de 'selectie', een vorm van 'Sonderaktion', uitgevoerd door artsen. Dit gebeurde zowel binnen als buiten. Nooit schreef Kremer dat Auschwitz een 'Vernietigingskamp', in de zin zoals de Geallieerden dat na de oorlog bedoelden was (waaronder zij verstaan een kamp met een 'gaskamer'). In werkelijkheid schreef hij: "Het is niet voor niets dat Auschwitz het Kamp van Vernietiging wordt genoemd." In de etymologische zin van het woord vernietigde tyfus hen die er door werden getroffen.

Een eveneens ernstige vertaalfout is dat Kremer op 2 september 1942 schreef: "Om 3 uur vannacht was ik voor de eerste keer buiten ('draussen') aanwezig bij een 'Sonderaktion'." Historici en rechters negeren het woord 'buiten' om te doen voorkomen alsof Kremer wil zeggen dat die aktie in een 'gaskamer'' plaatsvond. [Vergassingen kunnen immers onmogelijk in de open lucht plaatsvinden.]

Tenslotte, de afschuwelijke scenes voor "de laatste bunker" (op het erf van Bunker 11) waren executies van veroordeelden, executies waarbij een arts verplicht aanwezig was. Onder de geëxecuteerden waren drie vrouwen uit een Nederlands transport.[866]

Men moet onderscheid maken tussen Kremer's aantekeningen destijds in het kamp zelf, die betrekking hadden op de verschrikkingen van de heersende tyfusepidemieën waar hij als arts intensief en van nabij bij betrokken was en zijn verklaringen voor rechtbanken. Negeren van *'draussen'* wekt de suggestie dat het om 'vergassingen' ging. Datzelfde gold voor de in Polen onder dwang afgelegde verklaringen. Niets daarin bewijst 'gaskamers', integendeel, onmogelijkheden spreken dat tegen.

Het door Raven gevraagde 'één enkele bewijs' voor een gaskamer is door geen van de anti-revisionistische en pro-Holocaust historici geleverd. Hun tien 'bewijzen' duiden weliswaar allemaal op verschrikkelijke toestanden, maar ***geen ervan bewijst een gaskamer.*** Zelfs *geen aanwijzing.* Pressac schreef een boek over 'gaskamers' *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers,*[867] waarin hij grondig alle denkbare 'sporen' ('traces', indicaties, aanwijzingen, etc.), documentair analyseert. Aan het eind van zijn studie concludeert hij dat zijn 39 zgn. 'criminele sporen' *geen direct bewijs opleveren voor het bestaan van gaskamers in Auschwitz.*[868] Zijn 39 indirecte 'criminele sporen' zijn weerlegd en verklaard als standaard voorzieningen voor mortuaria/crematoria, ruimten die (ook) als schuilkelder werden gebruikt[869] en nieuwbouw vanaf medio 1943 in Birkenau van schuilkelders tegen lucht/gasaanvallen ter bescherming van de gevangenen.[870]

Geen forensische bewijzen, geen forensische onderzoeken; alleen het in 1945 door Stalin opgedragen 'onderzoek' van de Poolse communist Jan Robel,[871] waaruit menselijk haar en afsluiters met cyanidesporen tevoorschijn zouden zijn gekomen. Menselijk haar zegt in dit verband niets, want het ging om lang haar dat om *hygiënische redenen* was afgeknipt.[872] Het voorschrift dit te bewaren voor eventuele verwerking gold voor *alle kampen,* waarbij dit haar standaard moest worden ontsmet.[873]

De zinken afsluiters zijn evenmin bewijs omdat er daarvan minstens 50 zijn gemaakt,[874] en als ze van de veronderstelde 'gaskamer' waren zouden ook en vooral de muren van die ruimten eveneens cyanidesporen moeten vertonen, hetgeen niet zo is.

Rudolf noemt twee mogelijkheden: of de cyanidevondst op die afsluiters is vals, of de afsluiters waren afkomstig van een andere plaats.[875]

De nonvalentie van Robel's zgn. onderzoeksrapport blijkt behalve uit het feit dat 'officiële' historici daarna verklaarden dat er 'geen forensische bewijzen bestaan voor gaskamers', ook uit het feit dat dit rapport (al of geen fabricatie) *nooit* ergens – in geen van de vele processen – als bewijs voor 'gaskamers' of 'vergassingen' is opgevoerd. Dat, terwijl de verdedigers van de JHV dit soort concrete 'bewijzen' zo node missen….

Hoewel het bij deze voorbeelden en onderzoeken vrijwel alleen over Auschwitz gaat, geldt een en ander in nog sterkere mate voor alle andere 'vernietigings' kampen. Men beperkt zich bij pogingen 'gaskamers' te bewijzen tot Auschwitz, omdat daarvoor in andere kampen al helemaal geen houvast is te vinden.

Zijn er voor vergassingen dus geen bewijzen, tegen vergassingen bestaat een indrukwekkende hoeveelheid bewijsmateriaal.[876]

In plaats van één enkel bewijs vóór, zijn er tal van bewijzen *tegen* de gaskamerstelling. We zullen chemisch-natuurkundige, forensische, pathologische, operationele, mechanische, constructieve, logistieke en procedurele bewijzen daarvan de revue laten passeren, te beginnen met de chemisch-natuurkundige.

b. *Het Leuchter-Rapport*

Een Amerikaans executiegaskamerspecialist, *Frederick Leuchter,* komt de verdienste toe in 1988 als eerste forensisch onderzoek te hebben verricht naar de beruchte veronderstelde Zyklon-B gaskamers in Auschwitz-Birkenau en Majdanek.[877]

Vóór Leuchters onderzoek werden 'vergassingen' in Auschwitz in brede kring verondersteld te zijn uitgevoerd met een speciaal voor massamoord ontwikkeld 'gifgas', het berucht geworden Zyklon-B. Pas later drong door dat dit een ***insecticide*** was om kleding etc. te ontsmetten ter bescherming tegen dodelijke tyfusepidemieën.

Leuchter was in de VS de bekendste specialist op het gebied van executie van ter dood veroordeelden, o.m. door blauwzuurvergassing.

Als zodanig werd hem in het kader van het proces tegen Ernst Zündel door de verdediging gevraagd onderzoek te doen naar de veronderstelde gaskamers van Auschwitz, Birkenau en Majdanek.

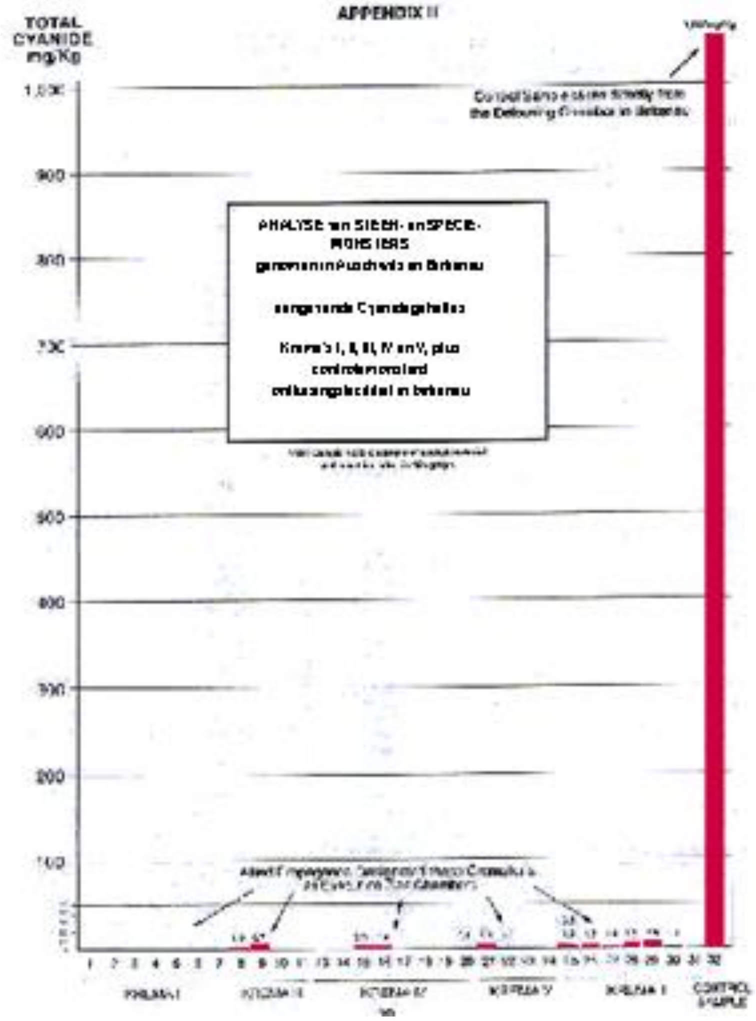
Leuchter had geen politieke binding, was geen revisionist. Vóór hij zijn onderzoeksopdracht aanvaardde liet hij uitdrukkelijk vastleggen dat hij zijn bevindingen zou publiceren, *ongeacht de uitkomsten.* De eerste mainstream onderzoeker of -historicus moet nog worden gevonden die voorafgaand aan een 'Holocaustonderzoek' hetzelfde durft te stellen….

Voor hij naar Polen vertrok, verrichtte hij bouw-, installatietechnische en procedurele analyses naar van belang zijnde aspecten bij blauwzuurgasvergassingen (Zyklon-B).

Vervolgens nam hij ter plaatse monsters van 'gaskamer' muren in Auschwitz-Birkenau en Majdanek en – ter controle – ook van een ruimte waarin Zyklon-B was gebruikt voor ontluizing van kleding. Tenslotte beoordeelde hij vanuit zijn specifieke expertise de bouwkundige en installatietechnische hoedanigheden van de veronderstelde gaskamerruimtes.

Leuchter was *geen* chemicus en heeft zich ook nooit als zodanig opgeworpen. Hij deed bovendien zijn onderzoek in Auschwitz en Majdanek

clandestien en onder moeilijke omstandigheden, op gevaar af te worden gearresteerd door het destijds Pools-communistische regime.
Niettemin slaagde hij erin monsters van muren en plafonds te nemen en legde de omstandigheden waaronder hij dit deed (plaats, wijze, etc.) op video vast. Hij wist de genummerde monsters Polen uit te smokkelen en naar de VS over te brengen.
Daar liet hij ze analyseren door een gerenommeerd chemisch onderzoeksinstituut in Massachusetts,[878] zonder de herkomst te vermelden. *Uit de resultaten bleek dat de monsters van de 'gaskamers' geen of nauwelijks meetbare hoeveelheden cyanide (blauwzuur) bevatten.*

Leuchter's metingen van Cyanidegehalten in 'gaskamers' Auschwitz (op basislijn in rood) en de ontluizingskamer (uiterst rechts).

In de controlemonsters van de kledingontluizingsruimte werd 30 tot 1.050 maal meer(!) cyanide gemeten dan in de 'gaskamers' (Afb. 1). In die 'gaskamers' werden ook geen sporen gevonden van Pruisisch blauw, het restproduct van Zyklon-B dat *eeuwenlang* achterblijft (in alle Zyklon-B *ontluizingsruimten* wel aanwezig).
Holocaustbronnen stellen nu dat Leuchter 'toegeeft' dat ook in de 'gaskamers' sporen van hydrocyanide zijn gemeten.
Men verzwijgt dan dat die uiterst geringe hoeveelheden tot 1.000 maal kleiner waren dan die in de ontluizingsruimte (zie Afb. 1, blz. 84). De in de 'gaskamers' gemeten minieme waarden lagen ver onder meettoleranties en standaarddeviatie, op de grens van het meetbare. Dezelfde min-waarden werden gemeten in gewone verblijfsbarakken en ruimten waarin nooit hydrocyanide is gebruikt. Aan meetwaarden lager dan 10 mg/kg kan niet de conclusie worden verbonden dat daar ooit HCN is gebruikt. De resten in de 'gaskamers' zijn dus niet hoger of lager dan in welk ander willekeurig gebouw van Auschwitz (uitgezonderd in de Zyklon-B kledingontluizingsruimte die 1.050 maal hoger was), hetgeen aangeeft dat in die 'gaskamers' geen honderdduizenden mensen met Zyklon-B kunnen zijn vergast.[879]
Ook naar technische en natuurwetenschappelijke maatstaven was de conclusie helder: de ruimten waren totaal ongeschiktheid als gaskamers.

Table 17: Cyanide concentrations in the masonry of 'gas chambers'/disinfestation chambers

According to F.A. Leuchter/Alpha Analytic Laboratories, Ashland, Massachusetts, USA

Test sample no.	Sample taking location	CN^-[mg per kg]
1-7	Crematorium II, morgue 1	0.0
8	Crematorium III, morgue 1	1.9
9	Crematorium III, morgue 1	6.7
10,11	Crematorium III, morgue 1	0.0
12	Door sealing	0.0
13,14	Crematorium IV	0.0
15	Crematorium IV	2.3
16	Crematorium IV	1.4
17-19	Crematorium IV	0.0
20	Crematorium IV	1.4
21	Crematorium V	4.4
22	Crematorium V	1.7
23,24	Crematorium V	0.0
25	Crematorium I, morgue	3.8
26	Crematorium I, morgue	1.3
27	Crematorium I, morgue	1.4
28	Crematorium I, wash room	1.3
29	Crematorium I, morgue	7.9
30	Crematorium I, morgue	1.1
31	Crematorium I, morgue	0.0
32	Disinfestation chamber 1	1,050.0

The morgue of crematorium I and morgue 1 of crematorium II are alleged to have been homicidal 'gas chambers'.

Cyanidewaarden van 'Gaskamers' van Auschwitz-Birkenau, vergeleken met de Disinfestation (Ontluizings-) ruimte (Nr. 32).

Aan het begin van zijn rapport [880] stelde Leuchter dat het doel van zijn onderzoek *"…niet was vast te stellen of en hoeveel mensen er zijn vergast of op andere wijze het leven verloren. Ook niet of er wel of geen holocaust plaatsvond, of om de Holocaust historisch te herdefiniëren, maar eenvoudigweg wetenschappelijk bewijsmateriaal en informatie vast te leggen afkomstig van de betreffende locaties om een opinie te formuleren over bedoeling en gebruik van zogenaamde executie-gaskamers en crematoria, op basis van beschikbare wetenschappelijke, technische en kwantitatieve gegevens."*

Leuchter concludeert:

> *"Na bestudering van beschikbare literatuur, onderzoek en evaluatie van de bestaande faciliteiten in Auschwitz-Birkenau en Majdanek en op basis van expertise van ontwerpcriteria, werking van gaskamerprocedures, onderzoek van crematorium-technologie en inspectie van moderne crematoria, heeft de auteur geen bewijzen gevonden dat een van de als gaskamer aangeduide gebouwen ooit als zodanig is gebruikt en stelt verder, dat deze faciliteiten door ontwerp en constructie onmogelijk kunnen zijn gebruikt als executiegaskamers."*

De resultaten van zijn onderzoek waren van enorme betekenis: ze ondersteunden forensisch-wetenschappelijk de reeds bestaande argumenten tegen de JHV-'gaskamers'. Ze werden bovendien door latere analyses bevestigd, zoals die tegen wil en dank van het Pools Forensisch Laboratorium in Krakow,[881] dat van W. Lüftl,[882] voorzitter van de Oostenrijkse Vereniging van Ingenieurs en de Duitse topchemicus en revisionist Dr. Germar Rudolf: [883] ***ALLE onderzoeken toonden aan: geen belastende cyanidesporen in 'gaskamers' van Auschwitz en Majdanek !***

Door de moeilijke omstandigheden waaronder Leuchter zijn informatie moest vergaren bleken later enige details onnauwkeurig. Niettemin staan zijn hoofdbevindingen na talloze vruchteloze pogingen tot weerlegging nog recht overeind. (Een Nederlandse vertaling van *Het Leuchter Rapport* vindt u op http://vho.org/NL/b/hlr1/).[884]

Ook andere deskundigen (bijv. op het specifieke gebied van blauwzuur-toepassing) zijn eenduidig in hun oordeel over 'vergassingen' met blauwzuur (Zyklon-B).

Dr. William B. Lindsey, chemicus en dertig jaar werkzaam bij het chemie-concern Dupont, hield al drie jaar vóór het Leuchter onderzoek de veronderstelde Auschwitzvergassingen voor onmogelijk. Op basis van door hem verricht onderzoek in Auschwitz-Birkenau en Majdanek verklaarde hij onder ede: "Ik ben tot de conclusie gekomen dat niemand opzettelijk of doelbewust op deze wijze werd gedood (met Zyklon-B). Ik acht dit volstrekt onmogelijk".[885]

Het Amerikaanse chemieconcern Cyanamid Co. in Linden N.J. stelde: *Wij kennen geen chemisch proces waarbij HCN (Zyklon-B) onmiddellijk verdampt bij blootstelling aan lucht.* (In de VS wordt blauwzuur verdampt door het te mengen met *zwavelzuur.*)

In 1997 richtte een vooraanstaand Frans chemicus, G. Roubeix, ex-directeur van de grootste blauwzuurgasproducent ter wereld, een steunbetuiging aan Michel Adam, een leraar die was ontslagen nadat hij zijn ongeloof over 'vergassingen' kenbaar had durven maken. Roubeix' brief:

> *Mijnheer,*
> *Kennisgenomen hebbend van de verfoeilijke vervolging waarvan u ondanks zogenaamd 'vrijheid van meningsuiting' het slachtoffer werd, betuig ik u mijn sympathie en solidariteit .*
> *Twintig jaar van mijn carrière als chemisch ingenieur wijdde ik aan de blauwzuurgasindustrie, in dienst van de concerns Pechiney-Ugine-Kuhlmann en Charbonnes de France. Ik was directeur van de St. Avold fabriek, die in 1970 met 40 ton cyanide per dag de belangrijkste producent ter wereld was; die productie maakte het theoretisch mogelijk 500 miljoen mensen in één enkele dag de vergiftigingsdood te laten sterven. Dit illustreert dat ik mij ten zeerste bewust ben van de problemen verbonden aan het werken met HCN. Welnu, ik bevestig dat alle 'getuigenverklaringen' die ik heb gehoord en gelezen met betrekking tot deze gaskamers, waarin 2 tot 3.000 mensen zouden zijn samengeperst, niets anders zijn dan absolute fantasie.*
> *Ik wens u geluk met uw bewonderenswaardige strijd tegen dit bedrog. De waarheid is in opmars.* Getekend: **Roubeix**

Concreet bewijs voor JHV-'gaskamers' en -vergassingen is dus nooit geleverd. Integendeel, er zijn legio aanwijzingen dat die *niet* op de vertelde wijze hebben kúnnen plaatsvinden, menen ook topdeskundigen. In gevallen waarbij het bewijs zo *dun* is, dat het zelfs niet voldoet aan minimale criteria en tegenaanwijzingen massief zijn, is elke veroordeling van een revisionist een aanfluiting.

Voor reacties op enkele 'weerleggingen' van het Leuchter Rapport zie o.a. http://www.presstv.com/detail.aspx?id=56287&sectionid=3510303 en http://www.codoh.com/gcgv/gc426v12.html .

Ook: http://www.codoh.com/newrevoices/nrillusion.html *The Auschwitz 'Gas Chamber' Illusion* (prof. Kollerstrøm).

Leuchters bevindingen werden tijdens het Zündelproces openbaar en wekten grote beroering. De Holocaustpromotie was in paniek en onmiddellijk werden beproefde tactieken uit de kast gehaald om de schade te beperken. Niet Leuchters bevindingen en meetresultaten werden aangevallen, maar zoals te verwachten *de persoon* Leuchter.

Men groef koortsachtig in zijn privégegevens en toen daaruit *niets* bleek waarmee hij besmeurd kon worden, presenteerden de duurbetaalde advocaten 'bewijs' dat Leuchter een 'bedrieger' was. Zij kwamen met een stuk waaruit bleek dat Leuchter zich in een offerte voor een overheidsopdracht ooit 'Ir.' zou hebben genoemd en niet Ing., wat hij was. Een *faux pas*, waaraan 90% van zijn beroepsgroep zich van tijd tot tijd bezondigt, maar waarvoor de Holomaffia hem aan de schandpaal nagelde.

Hoewel de aantijgingen juridisch geen erkenning vonden, spreekt de misjpoche en aanhang sindsdien over Leuchter als *'fraudeur'*, *'bedrieger'*, *'charlatan'* etc. Dat dit *niets* te maken had met zijn 'gaskamer'rapport,

waarin niet het *Wie* maar het *Wat* van belang is, wordt achter het gordijn van karaktermoord verborgen.
De Holocaust Promotie Lobby, die de valse legende van Vier Miljoen Vergaste Joden in Auschwitz celebreerde zonder ooit forensisch onderzoek te (willen) doen, schildert Leuchter, de eerste die met objectieve en controleerbare feiten kwam, af als een 'leugenaar'![886]
Zijn onderzoeksfeiten konden echter niet worden weggelogen, al werden ook daartoe vele pogingen ondernomen.

Het Auschwitz-Staatsmuseum gaf kort na Leuchters onderzoek opdracht aan het Krakows (Staats) Institute for Forensic Research (Jan Sehn Institute) om eveneens onderzoek te doen naar cyanidesporen in de 'gaskamers'. Hoewel men thans bedrieglijk voorwendt alsof dit instituut het Leuchter Rapport ontkrachtte, is het tegendeel het geval. Het Poolse Instituut vond tot haar verbijstering zelfs *nog lagere* cyanidewaarden dan Leuchter. Hun rapport zegt letterlijk: *"Het team van het Instituut vond aanzienlijke potassiumcyanide resten in de monsters van de ontluizingsruimte en geen tot praktisch geen in de veronderstelde gaskamermonsters".*[887]

Leuchter's metingen waren dus eerlijk en juist! Natuurlijk kon men met deze boodschap niet naar buiten komen. Daarom werd een 'verklaring' toegevoegd over de afwezigheid van cyanidesporen in de 'gaskamers'.

Zij stelden dat "na 45 jaar blootstelling aan weersomstandigheden en *zure regen* (destijds zeer populair!) men nauwelijks kon verwachten nog cyanidesporen op bouwmaterialen aan te treffen." Een blatante onwaarheid, die nog eens onderstreept ***dat geen bewijzen bestaan voor 'gaskamers'***.

Het Rudolf-Rapport

Dat cyanidesporen (i.c. Pruisisch blauw) onder invloed van zure regen *niet* 'oplossen', bewees Dr. Germar Rudolf en anderen, waaronder *viervoudig* multidisciplinair Nobelprijswinnaar Linus Pauling, een van de '20 Grootste Geleerden Aller Tijden' die meerdere ongedeelde Nobelprijzen won, voor Mathematische Natuurkunde, Physische Chemie en de Vrede.

Dr. Rudolf noemt de opmerking van het Poolse instituut onomwonden *wetenschappelijke fraude*. En zij *weten* het: zij tekenden geen protest aan en hullen zich in laf zwijgen. Pruisisch blauw gaat namelijk stabiele verbindingen aan met mineralen in bouwmaterialen, is *niet oplosbaar* in water of andere oplossingen en is uiterst duurzaam, in zekere zin vergelijkbaar met roest. Bovendien waren Rudolfs latere monsters, welke die van Leuchter bevestigden, allemaal afkomstig van *binnen* de 'gaskamers' en dus nooit direct aan weersomstandigheden blootgesteld geweest.

Het Poolse 'tegenargument' is dan ook, als men het woord frauduleus niet wil gebruiken, 'wetenschappelijk onhoudbaar'.[888]

Pruisisch blauw op de binnenwanden van een Zyklon-B ontluizingsruimte.

Academische Holocaustzwendelaars als prof. dr. Philip Roth,[889] met in zijn voetspoor illusionist Van Pelt, ***logen*** glashard dat Pruisisch blauw en HCN "slechts 0,01 mm diep" in een cementwand wordt opgenomen en daarom Leuchter's meetwaarden met een factor 1.000 vermenigvuldigd dienen te worden.[890] *Niet dus:* cement, bakstenen en pleisterwerk zijn *absorberend* en nemen Pruisisch blauw net zo gemakkelijk op als vocht. Daarom zijn de muren van ontluizingskamers ***blauw,*** niet alleen van binnen, maar *dwars door de muren heen zelfs van buiten!*

Georges Wellers, professor fysiologie/biochemie, voorzitter van de Historische Commissie voor Hedendaags Joodse Documentatie en bewezen Holocaustleugenaar,[891] stelt dat geen sporen van Hydrocyanide in de 'gaskamers' worden gevonden *omdat alle cyanidegas door de vergasten is* ***ingeademd,*** *waardoor vrijwel niets op de wanden, vloeren en plafonds kwam …*

Een andere Holocaust'geleerde' (Dr. Bailer) stelt dat het geen Pruisisch blauw is, maar blauwe *muurverf…..*

Anderen stellen glashard dat in 'gaskamers' geen Pruisisch Blauw ontstond omdat ze nadien overvloedig met water zouden zijn gereinigd. Dat, terwijl hoe meer vocht, hoe dieper cyanide indringt. Dit schertsargument gaat bovendien onderuit doordat ter plaatse van de zogenaamde gaskamer van Krema I in Auschwitz geen waterafvoer was. Die kwam er pas toen de Polen *na de oorlog* een aangrenzende ruimte met een afvoer, bij de zogenaamde gaskamer trokken.

Weer anderen, zoals de Nederlandse rechter A.J. Molhoek, namen 2.000 exemplaren van het Rudolf Report in beslag nadat 500 exemplaren waren toegezonden aan Nederlandse chemiedocenten.

In 1993 stuurde generaal b.d. Remer het *Rudolf Report* aan meer dan 300 professoren in Anorganische Chemie. Niet één van hen vond een enkele fout in zijn complete analyses.

Wie explicaties van Holocaustacademici over afwezigheid van cyanide-sporen in 'gaskamers' ziet, gelooft zijn ogen niet.

Enkele van hun belangrijkste 'weerleggingen': [892]

- Het *Institut für Zeitgeschichte* claimde het *Leuchter-Rapport* te hebben weerlegd. De 'weerlegging' bestaat uit twee pagina's tekst, waarin de niet over relevante kennis beschikkende Helmut Auerbach behalve semantische trucs, een rij gemakkelijk te ontkrachten 'argumenten' en aantoonbare onwaarheden opvoert.

- In 1994 publiceerde *Deutsche Presse-Agentur* (DPA) anonieme (!) deskundigenmeningen die 'aantoonden' dat de conclusie van Rudolf, dat in de gaskamers van Auschwitz geen vergassingen hebben plaatsgevonden, 'onhoudbaar' is. In werkelijkeid had de DPA die 'deskundigen' *verzonnen*.

- *"In 1995 bleek uit analyses van de Poolse onderzoeker Dr. Jan Markiewicz dat Zyklon-B werd gebruikt in de gaskamers van Auschwitz."* Een flagrante leugen, zie o.m. het artikel van Prof. Dr. Kollerstrøm van mei 2008.[893]

- *"De chemici Dr. Richard Green en Dr. Josef Bailer* (die van de "blauwe muurverf") *bewezen dat de chemische argumenten van de revisionisten nader onderzoek niet doorstaan".* Een leugen. Correct is dat Dr. Bailer zich als een unfaire leugenaar ontpopte en Richard Green tussen ordinaire scheldkanonnades de revisionisten gelijk moest geven.

*Zij en andere gezaghebbende Holocaustfossielen degraderen daarmee de hedendaagse 'Holocauststudie' tot een **antiwetenschappelijke farce.***

De genante onzin van de 'weerleggingen' van het Rudolf Report is voor ieder aan ontluizingsruimten in Auschwitz zichtbaar (foto's). Het Pruisisch blauw is dwars door muren heen getrokken en chemisch zo stabiel, dat het honderden jaren aanwezig blijft. Dit ontkracht ook de bewering dat Pruisisch Blauw door weersomstandigheden kan zijn verdwenen.

Leuchter opende met zijn onderzoek naar 'gaskamers' een geheel nieuw onderzoeksterrein, dat door Dr. Rudolf van een solide wetenschappelijke basis werd voorzien. Die analyseerde alle problemen verbonden aan 'massavergassingen' met Zyklon-B en beschreef alle daaraan verbonden aspecten: het hydrocyanide ontsmettingsproces, de vorming en stabiliteit van ferro-ferrocyanide en de invloed daarvan op bouwmaterialen, de giftigheid van blauwzuur, de verdampingskarakteristieken van Zyklon-B, een kritische analyse van de getuigenissen, alsmede de 'verdampings (on)mogelijkheden in de zogenaamde gaskamers en niet te vergeten, de 'weerleggingen' van zijn onderzoek.

Voor technische weerleggingen van wetenschappelijke fraudes in dienst van de JHV leze men het *Rudolf Report*,[894] Rudolf's indrukwekkende artikel *Critique on Claims made by Robert-Jan van Pelt*,[895] Het vergelijkende stuk van prof. dr. Kollerstrøm,[896] en/of het recente werk *Auschwitz Lies* door Rudolf en Mattogno.[897]

We laten de 'weerleggingen' van Holocaustproponenten over niet bestaande cyanidesporen in 'gaskamers' voor wat ze zijn. Feiten behoeven geen verdediging. Het is de Lobby, die zich moet verdedigen. Want, om zijn sneer naar Leuchter tegen Van Pelt zelf te keren: *"als* [van Pelt's religieuze] *waarheid hen ook maar iets kon verdommen", was de propaganda over '4 miljoen' vergaste Auschwitzslachtoffers' nooit door hen in de wereld gebracht.*

Rudolf's indrukwekkende studie naar 'gaskamers' in Auschwitz,[898] was niet alleen het eerste volwaardige onderzoek over dat onderwerp, maar levert het onweerlegbare bewijs *tegen* JHV-massavergassingen en betekende niet minder dan een keerpunt in de kennis over 'de Holocaust'.[899]

Pruisisch blauw, dwars door de muur van een ontluizingsruimte *naar buiten gedrongen.*

Rudolfs eindconclusies luidden:

A. *Over chemie*

Onderzoek naar vorming en stabiliteit van cyanidesporen in metselwerk van de vermelde structuren, zowel als de interpretatie van analyses van monsters uit materialen van gebouwen in Auschwitz tonen:

1. Cyanide reagerend in bouwmaterialen waarbij Pruisisch Blauw wordt gevormd is stabiel gedurende vele eeuwen. Het vergaat langs dezelfde schaal als het bouwmateriaal zelf. Daarom kunnen cyanidesporen worden gevonden in nagenoeg onverdunde concentraties, ongeacht de weersomstandigheden. De buitenste wanden van de ontluizingskamers BW 5a/b in Birkenau, die diep blauw zijn en hoge concentraties cyanide bevatten, zijn daarvoor bewijs.

2. Onder fysisch mogelijke condities van massavergassing met hydrocyanide, moeten in de betreffende ruimten sporen van cyanide worden aangetroffen in dezelfde orde van grootte als die in de ontluizingskamers waarbij ook de blauwe verkleuring van de muren aanwezig moet zijn. 3. In de muren van de veronderstelde 'gaskamers' zijn de concentraties cyanidesporen niet hoger dan in elk ander willekeurig gebouw.

Conclusie voor A:

Op fysisch-chemische gronden, heeft massavergassing met hydrocyanide (Zyklon B) in de veronderstelde 'gaskamers' van Auschwitz, zoals geclaimd door getuigen, niet plaatsgevonden.

B: *Over bouwtechniek*

Het onderzoek naar de veronderstelde massavergassingen in de aangegeven ruimtes, zoals geclaimd door getuigen, toont vanuit technisch en praktisch standpunt, met inbegrip van fysisch-chemische analyse het volgende aan:

1. De uitgebreide documentatie over het Auschwitz kamp bevat niet één enkele verwijzing naar 'executiegaskamers'; integendeel, dit weerlegt verdenkingen daarover.

2. De veronderstelde hoofdgaskamers van Auschwitz, de lijkenkamer van het crematorium in het hoofdkamp en de lijkenruimten ('gaskamers') van de crematoria II and III, bezaten geen mogelijkheden voor invoer van gifgas. De huidige gaten in het dak werden daarin na de oorlog aangebracht.

3. Het vrijkomen van dodelijke hoeveelheden hydrocyanide uit het Zyklon-B dragermateriaal vergt een meervoud van de vermelde tijd; de feitelijke duur ervan beloopt meerdere uren.

4. De noodzakelijke ventilatie van de veronderstelde 'gaskamers' van crematoria II en III zou vele uren hebben moeten bedragen, hetgeen in tegenspraak is met alle getuigenverklaringen.

5. Effectieve ventilatie van de veronderstelde gaskamers IV en V en de boerderijen I en II zou niet mogelijk zijn geweest. Lijken zouden door het Sonderkommando niet uit de ruimten kunnen zijn verwijderd en getransporteerd, zonder beschermende kleding en gebruik van gasmaskers met speciale filters.

Conclusie voor B:

De procedures voor massavergassing zoals weergegeven door getuigen bij ondervraging door verschillende rechtbanken, geciteerd in juridische uitspraken en beschreven in wetenschappelijke en literaire publicaties, in welk gebouw van Auschwitz ook, zijn inconsistent met documentaire bewijzen, technische eisen en natuurwetenschappelijke wetten.

Germar Rudolf, bedreigd chemicus in ballingschap, 13 september 2002.

d. Gaskamers in de propaganda

'Gaskamers'[900] zijn de kern van de JHV: de extra dimensie die het lijden van joden in WO II boven dat van alle anderen verheft. Geen boek of docudrama over de JHV, of 'vergassingen', 'gaskamers', 'vergasten', enz. passeren *impliciet* de revu. Echter, nooit met bewijs: geen expliciete foto's of tekeningen, zelfs geen modellen, *niets.* Hoewel talloze ruimten worden aangewezen als voormalige 'gaskamers, lijkt het alsof de propaganda beducht is ze te tonen, alsof ze verwachten dat elke expliciete afbeelding vroeger of later publiekelijk zal worden ontmaskerd. De vroeger gebruikte foto's van Amerikaanse soldaten voor een ontluizings('gas')kamer van Dachau kunnen al helemaal niet meer, net zo min als van die na de oorlog door de Amerikanen als 'gaskamer' ingerichte doucheruimte. Men

heeft moeten toegeven dat ook daarin nooit is 'vergast'. Hetzelfde voor de 'gaskamer' in Auschwitz I: die kan niet meer met goed fatsoen worden getoond sinds bekend is dat ook dit een *naoorlogs* 'model' is, zonder directe relatie tot de JHV. De ruïnes van de 'gaskamers' in Birkenau kunnen van alles geweest zijn, maar in geen enkel opzicht ruimten waarin vergast kon worden. Verder zijn geen 'gaskamers' beschikbaar (alle zijn 'vernietigd'), of ze missen elke geloofwaardigheid. Afbeeldingen of beschrijvingen van 'gaskamers' treft men dus in de literatuur nauwelijks aan, want die bewijzen slechts de onmogelijkheid ervan.
Des te meer foto's echter van *crematieovens* met open deuren, die weliswaar tot de *verbeelding* spreken maar geen enkele relatie hebben met 'vergassingen' en totaal ongeschikt waren voor massaverbrandingen.

Van de essentie van de JHV, de 'Holocaustgaskamers', wordt dus *niets* concreets getoond. Des te meer *gesuggereerd* in verhalen, tekeningen, fotocollages, beelden van door ziekte uitgemergelde lijken (meest niet-joden), uit andere kampen, *niet* ontstaan door 'vergassing' maar door gruwelijke omstandigheden in de laatste oorlogsmaanden, als zogenaamd 'bewijs' voor vergassingen en om de *Mythe* van gaskamers en massavergassingen levend te houden.

Alleen al over Auschwitz zijn bibliotheken volgeschreven: over de transporten, de ontberingen, de verschrikkingen, de daders, de slachtoffers, de misdaden, de executies, de 'vergassingen', you name it. Echter, over 'de gaskamers': *weinig meerdan niets.*

Het is met 'gaskamers' als vroeger met de Duivel: men praat erover, ze komen impliciet voor in alle verhalen, boeken, in de hoofdrol of op de achtergrond, men neemt postulerend aan dat ze bestonden, men *verplicht* je erin te geloven, men stoot je uit als je zegt dat niet te doen, en toch is er geen concreet bewijs dat ze bestonden: alleen *vertelsels.*

'Massavergassingen' zijn bij uitstek geschikt om een vijand te ontmenselijken: men suggereert daarmee dat enorme aantallen mensen gemakkelijk konden worden vermoord zonder sporen na te laten. Gas 'laat immers geen sporen na'. Daarna moeten science-fiction achtige methoden worden gesuggereerd waarmee enorme aantallen lijken voor altijd onzichtbaar zouden zijn weggewerkt. Tijdens de oorlog waren er dan ook volop berichten over enorme chemische installaties, kunstmestfabricage, zeepfabricage, electrische verbranding, lopende-bandsystemen, etc.

Toen na de bevrijding van dat alles uiteraard *niets* werd gevonden,[901] werd in de propaganda de fantasie over 'gaskamers' met 'onzichtbaar' geacht Zyklon-B naar voren geschoven.

Gecombineerd met argumenten als 'alles gebeurde in het diepste geheim' en 'alle sporen en documenten zijn vernietigd', wordt de verslagen vijand van toen in de JHV als gruwelijke massamoordenaars, die 'Zyklon-B gaskamers' gebruikten, ontmenselijkt.

De Sovjets – die *geen enkel concreet bewijs leverden* van 'gaskamers' in de door hen bevrijde 'vernietigingskampen' – maakten na de oorlog 'gaskamers' tot speerpunt van hun propaganda tegen West-Duitsland, dat inmiddels een belangrijke strategische rol speelde in de Koude Oorlog en de pas opgerichte Navo.

Gaskamers werden het referentiepunt voor misdaden van elke soort. Wie kritiek heeft op de buitenproportionaliteit van de misdaden van de joodse staat tegen de Palestijnen en deze vergelijkt met die van de nazi's, krijgt te horen: *"O ja, heeft Israël dan ook 6 miljoen Palestijnen vergast?"* Wie de *aanvalsoorlogen* van de US met miljoenen slachtoffers ter discussie stelt krijgt als repliek het gifgas van Saddam Hoessein als schrikbeeld van alle dictators in de wereld. Zelfs (of juist!) hooligans en opgehitste Marokkanen schreeuwen "Joden aan het gas!", evenals extremistische zionisten die op muren in de Westbank kalken *"All Palestinians in Gas chambers!"*.

Agressieve zionisten komen tot op de hoogste niveau's gemakkelijk weg met acties en criminele gedragingen die zonder het begrip 'gaskamers' door niemand geaccepteerd zouden worden.

'Gaskamers' zijn onmisbaar voor hen die hun machtspolitieke agenda door middel van manipulatie willen voortzetten. Als het aan hen ligt, zullen 'gaskamers' nooit verdwijnen, maar eeuwig in de geesten blijven gegrift. Niet ter veroordeling van moord, maar ter bevordering van agressie en haat in dienst van een eigen agenda.

Geallieerde berichten over vergassing dateren al van voor de Tweede Wereldoorlog. Tijdens de *Eerste* Wereldoorlog, op 22 maart 1916, schreef de Londense *Daily Telegraph* (blz. 7):

GRUWELIJKHEDEN IN SERVIË: 700.000 SLACHTOFFERS

(Van onze correspondent)

> Rome, maandag (06:45 uur). De regeringen van de Geallieerden hebben bewijzen en documenten waaruit blijkt dat Oostenrijk en Bulgarije schuldig zijn aan gruwelijke misdaden in Servië. Over massaslachtingen nog erger dan die van de Turken in Armenië.
>
> […] Vrouwen, kinderen en bejaarden werden door de Oostenrijkers opgesloten in kerken en doodgestoken met bajonetten en vermoord met gifgas. In een kerk in Belgrado zijn 3.000 vrouwen, kinderen en bejaarden op die manier vergast.

Natuurlijk stelt geen historicus meer dat de Oostenrijkers tijdens WO I vergassingen uitvoerden. Niettemin werden deze berichten door de Geallieerden als Black Propaganda in de media verspreid.

Vergelijk het met de Londense *Daily Telegraph* van 25 juni 1942 (blz. 5):

DUITSERS VERMOORDEN 700,000 JODEN IN POLEN

Mobiele Gaskamers

> (Daily Telegraph reporter). *Meer dan 700,000 Poolse joden zijn door Duitsers afgeslacht tijdens de grootste massamoord uit de wereldgeschiedenis.* […]"

Echter, dit bericht is *wél* waar, toch? Nu waren het immers 'nazi's'?

Bijna 50 jaar na WO II, op 21 februari 1991, als het Westen alweer een agressieoorlog is aangegaan, ditmaal tegen Israël's vijand Irak, verschijnen alweer gaskamers in de joodse pers, in het New Yorkse blad *Jewish Press, "Het grootste onafhankelijke Engelstalige Joodse Weekblad'*:

A Full Page of Photos of American Soldiers In Israel

THE JEWISH PRESS 75¢

WAR NEWS!

IRAQIS HAVE GAS CHAMBERS FOR ALL JEWS

See Story on Page 4

IRAQ NEARING TOTAL DISASTER

En op de voorpagina van *Response,* uitgever het Simon Wiesenthal Centrum, in een oplage van 381.000 exemplaren (nr. 12. blz. 12):

"DUITSERS PRODUCEREN ZYKLON-B IN IRAK"

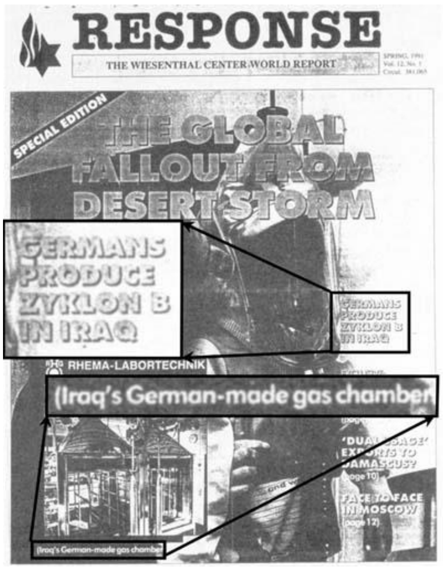
(Irak's Duitse gaskamer)

> *Schokkende ontdekking: Duitse bedrijven produceren Zyklon-B in Irak.* Getrouw aan de erfenis van hun nazi-voorgangers heeft de Duitse zakenwereld getracht zich vrij te pleiten van haar aandeel in de schuld aan de huidige ramp in het Midden-Oosten. *"We waren er ons niet van bewust Irak met Wapens voor Massavernietiging uit te rusten – we hebben geen wet overtreden – we hebben slechts opdrachten uitgevoerd…"*
> Nog onheilspellender is het bericht dat Irak een nieuw sterk gas heeft ontwikkeld op basis van Zyklon-B […] dit gas en het zenuwgas Tabun werd getest op Iraanse krijgsgevangenen in gaskamers die speciaal voor de Irakezen door het Duitse bedrijf waren ontworpen […] .

Het is er allemaal weer: 'Gaskamers', 'Zyklon-B', 'Duitsland', 'trachten zich vrij te pleiten', 'schuld', 'Wir haben es nicht gewüsst', 'getest op krijgsgevangenen', enz.[902] Als twee druppels water alweer het zaaien van *haat, leugens, afkeer* en *angst* onder het publiek ten faveure zions en Israël. Dit soort verzinsels is ook bedoeld om de mythe van 'nazivergassingen' levend te houden, de publieke opinie te beïnvloeden, geesten rijp te maken voor oorlog en protesten tegen de oorlog te verlammen.

De leugens over 'massavernietigingswapens' in Irak waren weliswaar een kort leven beschoren, maar lang genoeg om het publiek zand in de ogen te strooien en te helpen de misdadige oorlog daar te kunnen beginnen. De media spelen daarbij een hoofdrol.[903]

Zij maakten na WO II gebruik van de overweldigende hoeveelheid documentatiemateriaal en de notie van joden als een vervolgd, gediscrimineerd, verdreven en bij vlagen massaal vermoord volk, aansluitend op anti-semitisme en het joods-religieuze mantra van 6 miljoen. Het overtuigde het publiek ervan dat 'de Holocaust' een logisch uitvloeisel was van wat niet-joden dit volk al sinds eeuwen aandeden. Het onderstreepte de humanitaire superioriteit van joden en de verdorvenheid, niet alleen van nazi's en Duitsers, maar van *allen* die zich tegen joden en joodse belangen keren, tot Palestijnen en Iraniërs toe.

Terwijl na WO I de gruwelpropaganda snel wegebde en ook die tegen Japan na WO II, werd ze in Europa tegen Duitsland met ongekende intensiteit opgevoerd en getransformeerd tot een blijvend ideologisch-religieuze factor. Duidelijk is dat dit alleen maar kon met 'gaskamers' en '6 miljoen vergaste joden'

Elk van de zegevierende actoren had eigen motieven voor het verhaal van systematische, fabrieksmatige massavernietiging door de vijand. Zionisten voor het verkrijgen van de eigen staat, de Sovjet-Unie voor haar expansionisme in Oost-Europa, de Westerse Geallieerden ter compensatie van eigen oorlogsmisdaden en de voorgenomen denazificering.

De miljoenenmoord waarvan Duitsland werd beschuldigd zou – al naar de betrokken overwinnaar – als volgt zijn uitgevoerd:

- Levend verbranden (joodse versie, Elie Wiesel)
- Vuurpelotons, Gaswagens en Elektrocutie (Sovjet versie, IMT)
- Stoomkamers (Pools verzet versie)
- Gaskamers (Amerikaans-joodse versie)

De Sovjets stelden onder leiding van de joodse Dawidowicz een commissie samen met de veelzeggende naam *'Buitengewone Staats Commissie voor het Vaststellen en Onderzoeken van de Misdaden van de Fascistische Duitse Invallers met betrekking tot de Afschuwelijke daden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz.*[904] Die bracht een rapport uit voor het Neurenberger Tribunaal, waarin over Auschwitz o.a. werd gesteld:

> 1. *Met vuurpelotons en misdadige martelingen vernietigden de Duitsers in het concentratiekamp Auschwitz meer dan vier miljoen ingezetenen van de Sovjet-Unie, Polen, Frankrijk, België, Holland, Tsjecho-Slowakije, Roemenië, Hongarije en andere landen.*
>
> 2. *Duitse professoren en artsen pleegden in het kamp vivisectie op mannen, vrouwen en kinderen.*[905]

Dit rapport, opgesteld maanden na de bevrijding, was om meerdere redenen opmerkelijk. Het *liegt* over doodsoorzaken (*executies*) en aantallen slachtoffers (*vier miljoen*), dit terwijl de 'onderzoekers' stelden 2.819 kampingezetenen ('ooggetuigen') te hebben ondervraagd en veel authentieke documenten te hebben aangetroffen. Als bevrijders en bezetters van Auschwitz noemen zij in 1947 voor het IMT als doodsoorzaak voor *'meer dan vier miljoen'* ingezetenen: *'vuurpelotons en misdadige martelingen'*, ***niets over 'gaskamers' !!*** Het aantal 'ruim vier miljoen' werd door hun 'deskundigen' 'berekend' aan de hand van de door hen astronomisch overdreven capaciteit van de crematoriumovens. *Die enorme overdrijving bewijst dat de Sovjets in Auschwitz geen 'verbrandingsputten' aantroffen. Het rapport zegt daarover dan ook niets.* Pas jaren na de oorlog, toen bewijs werd geleverd dat de crematoria de genoemde aantallen in de verste verten niet konden verbranden, werden de – eveneens onmogelijke – 'verbrandingsputten' opgevoerd!

Ook van 'misdadige martelingen' (afgezien van medische experimenten op soms beloonde 'vrijwilligers') op enige schaal is nooit iets gebleken. Het enige wat daarover uit de stortvloed aan Duitse documenten naar voren is gebracht, waren voorschriften en verboden bij verhoormethoden, *die het soort martelingen waarover werd getuigd moesten uitsluiten.*[906] En, om een hardnekkige leugen te weerspreken, de Duitsers waren meedogenloos tegen partisanen, saboteurs, gijzelaars etc., die zij fusilleerden, ophingen of onder slechte omstandigheden opsloten, ***maar zij folterden niet.***

De documenten waarnaar het Sovjetrapport verwees zijn nooit openbaar gemaakt; ook heeft de Sovjet-Unie *geen enkel* document (of kopie) aan Israël beschikbaar gesteld voor het Eichmann proces.

Het is veelzeggend dat – hoewel de Sovjets vanaf het begin een demoniseringscampagne tegen de nazis voerden – zij nooit één enkel bewijsdocument toonden over massavernietiging en alle 'getuigen' stelselmatig afschermden van ondervraging door buitenstaanders.

Auschwitz werd, zoals alle andere Duitse kampen na de oorlog, door de NKVD in gebruik genomen voor haar eigen politieke gevangenen. Zij

probeerden tenminste één keer te claimen dat een ontluizingsruimte in Auschwitz een gaskamer was. Pressac vermeldt dit als volgt in *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*:

> *"De foto's 14, 15, 16 en 17 zijn opzettelijk bijeen gegroepeerd, want samen tonen ze op frappante wijze vergassingen met Zyklon-B, zoals de Sovjet Commissie, de eerste die in 1945 onderzoekingen ter plaatse uitvoerde, aannam, presenteerde en publiceerde. Echter, de scene is een compleet maaksel. Het is gewoonte geworden een gasdichte deur van een ontsmettingsruimte en een vergroting van het kijkgat samen met het gebruikte ontsmettingsmiddel Zyklon-B te tonen. Vanaf 1945 wordt die presentatie ondersteund door een of twee getuigen die bevestigen dat een groep van Sonderkommando's op deze manier in die 'Kanada' gaskamer zijn vergast."*

Het bevestigt dat de Sovjets valse gaskamers aanwezen en valse getuigen opvoerden. Niettemin nemen historici Sovjet-beschuldigingen en Sovjetgetuigenissen als vaststaand over.

Senator William Langer van North Dakota zei op 18 april 1946 in de US Senaat over het zionistische aandeel in die propaganda:

> *"Mr. Morgenthau staat terecht voor de wereld als de aanzetter van de systematische vernietiging van de Duitssprekende volkeren. De documenten bewijzen dat de fanatieke en reactionaire hogepriesters van haat en wraak nimmer in staat zullen blijken hun samenzwering voor het forum van het menselijk geweten en de menselijke waardigheid te verdedigen.*[907]

Enkele dagen na de Duitse capitulatie werd de Britse topspecialist in 'Black propaganda' en politieke oorlogvoering, Felix Sefton Delmer,[908] geïnterviewd door professor Friedrich Grimm. Delmer was voormalig Duits staatsburger, had nauwe contacten met London City [909] en was in dienst van de Britse Geheime Dienst. Hij had via zijn invloed in de krantenwereld toegang tot Hitler en zat in de top van het Britse propagandaministerie. Delmer beschreef zichzelf, in de spiegel kijkend, als *een bleek, slap gelaat van een schurk.*[910] In elk geval was hij vrijmetselaar uit de hoogste graden en een geperverteerd leugenaar met grote macht en invloed.[911] Grimm zei hem:

> *"In de maanden voorafgaand aan de ineenstorting las ik elke dag de internationale pers. Geschreven werd over Duitse wreedheden door een centraal bureau en met een bepaalde strekking. Het ene na het andere bezette land passeerde de revue, vandaag Frankrijk, morgen Noorwegen, dan België, Denemarken, Nederland, Griekenland, Joegoslavië en Tsjecho-Slowakije. Eerst werd gesproken over honderden doden in concentratiekampen, zes weken later in dezelfde landen over duizenden, dan tienduizenden, dan honderdduizenden. Ik dacht bij mijzelf "deze aantalleninflatie kan toch niet sky-high doorgaan tot miljoenen? En nu is er zelfs een bericht dat spreekt over miljoenen!"*
>
> Delmer snoevend: *"Ik ben van dat Bureau waar u het over heeft: Gruwelpropaganda – en daarmee behaalden we de totale overwinning."* Grimm: *"Dat weet ik, maar nu moet u stoppen!"* Delmer: *"Nee, het begint pas! We zullen het opvoeren en voortzetten totdat niemand meer een goed woord over Duitsers kan horen, totdat alle sympathie die jullie in andere landen hebben verdwijnt en de Duitsers zo murw worden dat ze niet meer weten wat te doen". Als dat is bereikt, als zij hun eigen nest beginnen te vervuilen zonder tegenzin en met graagte, in dienst van de overwinnaars, dan zal de overwinning compleet zijn. De heropvoe-*

ding eist volledig en standvastig onderhoud, als een Engels gazon. Een moment onoplettendheid en het onuitroeibare onkruid van historische waarheid breekt door".[912]

Zestig jaar na de oorlog kan geconstateerd worden dat Delmer bij deze gelegenheid waarheid sprak en het doel meer dan is bereikt.

Delmer had ook de leiding over een team documentvervalsers en controleerde radiouitzendingen. Hij was een persoonlijke vriend van de Britse minister voor Informatie. Al in juni 1944 gaf dat ministerie aan de hogere echelons en managers van publieke media te kennen, dat door opvoering van de gruwelpropaganda tegen Duitsland de aandacht van de wereld moest worden afgeleid van de te verwachten onvoorstelbare gruwelijkheden van het Rode Leger in heroverd Europa.[913] Ook de Amerikanen en de Russen hechtten daaraan belang.

Sovjetmassamoordenaar en hoofd NKVD, de jood Beria, richtte tegen het eind van de oorlog een *propagandabureau* op, het 'Joods Anti-Fascistisch Comité', speciaal voor verspreiding van gruwelpropaganda.

Een getuige zag op 16 juni 1945 op een afgelegen perron in Erfurt een verzegelde trein vol gewonde, zieke, stervende en dode Duitse soldaten. Die werden die nacht naar Buchenwald, Dachau en andere kampen vervoerd en daar als slachtoffers van nazigruwelen gefilmd. De lijken werden in Buchenwald gedumpt, waarna de bevolking van het stadje Weimar de volgende dag gedwongen werd te defileren langs deze 'slachtoffers van de nazi's'. De verfilmer van dat wereldwijd bekend geworden in scene gezette neptafereel was de joodse Hollywoodregisseur Alfred Hitchcock, vader van een populair genre horrorfilms (*'Master of Suspense'*). Hij was daar voor het Internationaal Militair Tribunaal om 'gruwelen van de nazi's' voor het nageslacht vast te leggen.

Tijdens de oorlog schreven kranten en tijdschriften over gaskamers waarin grote aantallen joden mechanisch werden vermoord en hun lijken tot zeep en *kunstmest* verwerkt.

The New York Times publiceerde op 26 november 1942 een rapport van de Poolse professionele gruwelfantast Jan Karski, die zei in Belzec, Sobibor en Treblinka ooggetuige te zijn geweest van massavernietigingen. Zijn berichten waren vooraf door zionisten in Genève geredigeerd.

In 1943 publiceerde de *New York Times* verklaringen van ooggetuigen over massamoorden in stoomkamers in Treblinka, compleet met details over de werking van die 'stoomkamers'.[914]

Hier voorbeelden van naoorlogse gruwelpropaganda uit een artikel van M. Köhler *The Value of Testimony and Confessions Concerning the Holocaust,* in Dissecting the Holocaust (Germar Rudolf, Ed.), Hfdst. 6, blz. 129 e.v.:

- Een kind overleefde zes vergassingen in een gaskamer.[915]
- Een vrouw (tante van de Britse Tory-leider Michael Howard) overleefde drie vergassingen, omdat de nazi's zonder gas zaten.[916]

- Een beer en een arend in een kooi aten iedere dag een jood op.[917]
- Massagraven die weken later fonteinen bloed omhoog spoten.[918]
- Bewegende en exploderende massagraven.[919]
- Zeep gemaakt uit jodenvet met opdruk 'RIF', *Reines Jüden Fett*.[920]
- De SS maakte saucijzen van mensenvlees in de crematoria.[921]
- Lampenkappen, boekomslagen, chauffeurshandschoenen, zadels, rijbroeken, pantoffels en dameshandtassen, van menselijke huid.[922]
- 1000 joden vergast in hun bed in Auschwitz.[923]
- Pornografische afbeeldingen op menselijke huid.[924]
- Gemummificeerde menselijke duimen als lichtschakelaars in het huis van Ilse Koch, vrouw van de commandant van Buchenwald.[925]
- Gekrompen hoofden van lijken van gevangenen.[926]
- Zuur- en kokend waterbaden om skeletten te produceren.[927]
- Spierweefsel gesneden uit benen van geëxecuteerde gevangenen trok zo samen dat emmers waarin het zat heen en weer dansten.[928]
- Een SS-vader, schietend op in de lucht gegooide babies, waarbij zijn 9 jaar oude dochtertje applaudisseert en roept: *Papa, doe het nog een keer; nog eens, doe het nog eens, papa!* [929]
- Hitlerjeugd die Joodse kinderen gebruikte om prijs te schieten.[930]
- Wagons vanaf een helling verdwijnend in ondergrondse crematoria in Auschwitz (noch hellingen, noch ondergrondse crematoria bestonden in Auschwitz).[931]
- De 'bijna-vergassing' van de Zeven Dwergen van dr. Mengele.[932]
- Gevangenen werden gedwongen trappen schoon te likken en vuil met hun lippen te verzamelen.[933]
- Injecties in de ogen om de kleur van de ogen te veranderen.[934]
- Na eerst vrouwen in Auschwitz kunstmatig te hebben bevrucht, werden ze vergast.[935]
- Martelen van mensen in speciaal daarvoor in massaproductie door Krupp gemaakte *'martelkooien'*.[936]
- Martelen van mensen door met houten kogels op hen te schieten om hen aan het praten te brengen.[937]
- Geselen van mensen met speciale afranselmachines.[938]
- Moord door vloeibare hydrocianide te laten drinken, hetgeen (wetenschappelijk gesproken), snel verdampt en degene die het toedienden in gevaar zou brengen.[939]
- Mensen vermoorden met vergiftigde softdrinks.[940]
- Ondergrondse massavernietiging in enorme ruimten door middel van hoogspanning.[941]
- 20.000 Joden vermoord met *atoombommen*.[942]

- Massamoord in vacuumkamers of met chloorgas.[943]
- Massamoord in hete stoomkamers.[944]
- Massamoord door bomen om te hakken: mensen gedwongen in bomen te klimmen, die vervolgens werden omgehakt.[945]
- Een jongen vermoorden door hem zand te laten eten.[946]
- Vergassen van Sovjet-krijgsgevangenen in een steengroeve.[947]
- *Mobiele gaskamers* op wielen in Treblinka die de slachtoffers rechtstreeks in verbrandingsputten dumpten.
- Vertraagd werkend gifgas waardoor slachtoffers de gaskamers zelf konden verlaten en naar het massagraf konden lopen, waarin zij vervolgens prompt dood neervielen.[948]
- Demonteerbare verplaatsbare gaskamercabines.[949]
- Doodslaan van mensen, daarna autopsies uitvoeren om te zien waaraan zij stierven.[950]

Deze en andere waanzinnige leugens zijn alle door 'getuigen' met 'eigen ogen' gezien, veelal door rechters zonder bewijs geaccepteerd en door bekende historici gepubliceerd. De intensief en op grote schaal verspreide leugens tonen het doel van de naoorlogse Holocaustpropaganda: het zo diep mogelijk demoniseren en beledigen van het Duitse Volk ('de nazi's') en het tot mythologische hoogte opblazen van joods lijden. Geen Westerse regering, politieke partij, politicus, militair of functionaris is ooit van dergelijke zieke perversiteiten beschuldigd. Echter, de perversiteit en haat komt niet van het Duitse volk, maar van de lieden die deze smerigheden verzonnen en over een miljoenenpubliek verspreidden.

Het toont *haat* van 'getuigen', aanklagers en procesvoerders, waaronder het IMT. Vreemd dat het IMT dit soort waanzinnige beschuldigingen naar voren bracht? Nee. Die maakten mogelijk de Duitsers te berechten zonder het verwijt te krijgen dat de Geallieerden ook misdaden pleegden en in sommige opzichten zelfs nog ergere!

De voetnoten bij de hier genoemde perverse leugens verwijzen veelal naar 'Holocausthistorici' van naam, deels collaborateurs in haat, deels ordinaire broodschrijvers. In plaats van dit soort onzin te verwerpen en te veroordelen, voeren zij het op om de gruwelvisie van de Joodse Holocaust-Versie te 'bewijzen' en voor het grote publiek aannemelijk te maken.

Omvang en uitwassen van die propaganda namen zodanig groteske vormen aan, dat ze zelfs het Amerikaanse Congres te bar werden.

Drie jaar na de oorlog, in 1948 nam het Congres daarom een wet aan (de Smith-Mundt Act), die verbood dat de U.S. overheid nog langer gruwelberichten verspreidde voor binnenlandse consumptie.

De censuurpers staat niet toe, dat daartegen wordt geprotesteerd, laat staan dat de perversiteit ervan wordt aangetoond. Ieder die dat poogt, wordt doodgezwegen, beschimpt en maatschappelijk vernietigd.

Terug naar gaskamers. Vreemd genoeg begon de mediahype over vergassingen *niet* na bevrijding door de Sovjets van 'vernietigingskampen', maar daarvoor, bij de bevrijding van *Westduitse* kampen door *Westelijke* Geallieerden, waar – zoals nu zeker is – ***nooit gaskamers waren.***

Foto's van lijken van tyfusslachtoffers in Bergen-Belsen, lampenkappen van 'mensenhuid' (geitevel) etc. in Buchenwald, versterkten de hysterie en waren voor het publiek onomstotelijk bewijs van 'massavergassingen'.

In het New Yorkse *'Holocaust Memorial Museum'* bevindt zich slechts één voorwerp van een 'gaskamer': een *plastic* afgietsel ('replica') van een 'gaskamerdeur uit Majdanek', gemaakt door een Pools kunstenaar. Ook die is *vals*: niet alleen omdat historici thans stellen dat in Majdanek *niet* is vergast, maar omdat het een afgietsel is van een deur van een *ontluizingsruimte*.[951] In tegenstelling tot die deur, heeft men de 'replica' alleen aan de *buitenzijde* voorzien van een deurkruk, in plaats van – zoals bij de originele ontluizingsdeur – aan *binnen- en buitenzijde*…..[952]

"Auschwitz zoals het werkelijk was": *Westerse massamedia ontzien zich niet te bediegen en gruwelijke foto's van tyfuspatiënten in Bergen-Belsen te misbruiken voor gruwelpropaganda over Auschwitz.*

Na de oorlog werd in de media zelfs bericht over een in aanbouw zijnde 'gaskamer in doorgangskamp *Amersfoort*, compleet met beschrijving en plattegrond. Daarover is nadien echter nooit meer iets vernomen….

De media berichtten na de oorlog vijftig jaar lang over 'gaskamers' in alle Duitse concentratiekampen. Niet, zoals thans alleen nog in in Polen, maar ook en vooral in kampen als Dachau, Bergen-Belsen, Buchenwald, Mauthausen, Theresiënstadt, Ravensbrück, enz. Nu pas begint bij het publiek door te dringen dat in de door Westelijke Geallieerden bevrijde concentratiekampen geen vergassingen plaatsvonden. Niet in Dachau, niet in Bergen-Belsen, Sachsenhausen-Oranienburg, Theresiënstadt, Dora (Nordhausen), Neuengamme, Flossenbürg, Niederhage, Ravensbrück, Buchenwald, Gross-Rosen, enz.

DE GASKAMER TE AMERSFOORT

In aansluiting op ons bericht van gisteren, betreffende de ontdekking van een nog niet voltooide gaskamer in het kamp Laan 1914, te Amersfoort, geven wij hier een beschrijving van dit onmenschelijke werktuig. De gaskamer is 'n gemetselde gang van pl.m. 22 meter lang en 3 meter diep. De op bijgaande schets als A gemerkte ingangen gaven aan weerszijden toegang. Bij de vertakkingen in het metselwerk (B) zouden deuren geplaatst moeten worden. In deze voorportalen zouden dan de slachtoffers zich moeten ontkleden om vervolgens naar het middengedeelte te gaan. Nadat de deuren gesloten zouden zijn werd er in de Put een mandflesch met gecomprimeerd gas door middel van een lont tot ontploffing gebracht en kon het gas door de rioolbuis in de afgesloten gaskamer dringen. Den met het onderzoek belasten ambtenaren was het doel van deze groote gang in 't begin niet erg duidelijk maar het op den bodem aangebrachte rooster en de door den regen blootgelegde deksel (C) op drie meter afstand, bracht de oplossing.

Het Parool, 25 september 1945.

Bekend is ook dat in beruchte kampen in het 'Altreich' als Dachau en Buchenwald, meer dan de helft van alle doden stierf in de laatste oorlogsmaanden, vooral als gevolg van bombardementen en tyfusepidemieën.[953]

Deze door revisionisten al langer genoemde feiten zijn door de massamedia nooit eerlijk doorgegeven. Zelfs toen de directeur van het Duitse *Institut für Zeitgeschichte* op 19 augustus 1960 dit in *Die Zeit* bekend maakte, luidde de kop 'Geen vergassing in Dachau' in plaats van, zoals hij stelde, 'Geen vergassingen in Duitsland'.

Nog altijd toont men in artikelen, documentaires, interviews, enz. beelden van kampen in Duitsland (Bergen-Belsen, Buchenwald, Dachau, enz.), met aan tyfus e.d. gestorven lijken, onder de suggestie dat de mensen op de foto's door de Duitsers zijn 'vergast' of moedwillig vermoord.

Men toont die foto's omdat van de door de Sovjets bevrijde 'vernietigingskampen' *geen foto's bestaan die massamoord, of vergassingen tonen.*[954]

Bekende foto's van Auschwitz tonen zogenaamde 'selecties' (wat overduidelijk geen selecties voor 'gaskamers' waren), bevrijde gevangenen in relatief goede conditie en een 'gaskamer' die na de oorlog door de Polen als zodanig werd verbouwd.

Merk op dat op die foto's relatief normaal gevoede gevangenen te zien zijn, op weg naar douches c.q. ontsmettings- en kampkledingdepots. De lijken zijn uitgemergelde gestorvenen door ziekte. Als er sprake was van massavergassingen, zouden er foto's van massagraven met normaal gevoede lijken moeten bestaan. *Die zijn er niet.*

Kampen waar zou zijn vergast, zijn vlgs. JHV-historici nu nog Auschwitz-Birkenau, Majdanek, Treblinka, Belzec, Sobibor en Chelmno. Alle lang ontoegankelijk gehouden door de *communisten* voor Westers onderzoek.

De communisten hebben – behalve vals gebleken propagandarapporten – **nooit forensisch bewijs** van betekenis voor claims over massavergassingen geleverd. Kennelijk werd dus *niets* aan forensisch materiaal gevonden dat de moeite van het bewaren of fotograferen waard was. Merkwaardig als men zich realiseert dat het om zes enorme kampen ging, waarin bij elkaar – naar zeggen – meer dan drie miljoen mensen zouden zijn vermoord. Wat daarvoor als 'bewijs' wordt opgevoerd verschilt echter niet van Duitse kampen, waar niet werd vergast (bijv. blikken Zyklon-B).

e. De 'gaskamers'

Zoals in Hoofdstuk **2**. beargumenteerd, zijn 'gaskamers' objectief bezien *nog minder geloofwaardig dan vliegende schotels:* ***Geen bewijzen, Geen rechtstreekse getuigen, Geen foto's en volop forensische tegenbewijzen.***

Bij veronderstelde 'gaskamers', moeten we ons realiseren dat deze massavernietigingsmiddelen na de oorlog in de JHV *steeds verder naar het Oosten* zijn gesitueerd. Hoe verder naar het Oosten, hoe minder getuigen, hoe groter onzekerheid, hoe minder documenten, hoe minder onderzoek, hoe meer KGB-getuigen, propaganda en bedrog.

Merkwaardig genoeg werden de 'gaskamers' 'ontdekt' door de *Westerse* Geallieerden in: Dachau, Bergen-Belsen, Buchenwald, Mauthausen, Sachsenhausen, Ravensbrück, Neuengamme,[955] enz. ***Die kampen dus, waarvan nu wordt erkend dat daar nooit werd 'vergast'.*** Veel gruwelverhalen over 'vergassingen' stammen dan ook uit deze werk- en gevangenenkampen, waar *nooit* is vergast.

Nadat dit onhoudbaar werd, richtte de aandacht zich op de door de Sovjets ingenomen, Oostelijker kampen: de 'vernietigingskampen' Auschwitz-Birkenau, Majdanek, Treblinka, Sobibor en Belzec.

Gedenksteen 'gaskamer' vrouwenkamp Ravensbrück ("Plaats der gaskamer december 1944 voorjaar 1945"*).Tegenstrijdig, omdat volgens de JHV Himmler in oktober 1944 opdracht zou hebben gegeven alle 'vergassingen' te stoppen.*

Historicus Saul Friedländer spreekt zelfs over vernietigingskampen in Kaunas en Wilna, in de bezette USSR.

Hoewel met 'vernietigingskampen' wordt bedoeld 'vernietiging' van joden, was er onder de vele honderden nazikampen ***niet één waarin alleen joden waren ondergebracht.*** Er waren 'Arbeidskampen' Concentratiekampen', 'Gevangenenkampen', 'Strafkampen', 'Doorvoerkampen', enz., maar (buiten de getto's), ***geen*** 'jodenkampen'. Alle kampen, op doorvoerkampen na, hadden **een gemengd joods/niet-joodse populatie.**

In de hierna aan de orde komende 'vernietigingskampen', werden volgens de JHV minstens 4 miljoen joden vergast en verbrand: in Auschwitz 1,5 miljoen, in Treblinka, Belzec en Sobibor 2 miljoen, in Chelmno 150.000,[956] in Majdanek 231.000.[957]

Hoewel officieel is erkend dat in het 'Altreich' (Duitsland voor de oorlog) *niet* is vergast, maar nog altijd beweringen van het tegendeel de ronde doen, beginnen we ons overzicht met de gegevens van die kampen: Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen en Mauthausen.

1. Dachau: *Amerikaanse gaskamerzwendel*

Kampnaam	Gefangenen Lager Dachau
Officiële functie	Gevangenenkamp (Grad 1)
Locatie	Ca. 8 km van München
In gebruik	1933
Buiten gebruik	1945
Ligging	Tegen stad Dachau in open veld
Aantal subkampen	Vele tientallen
Commandant(en)	Theodor Eicke, Gottfried Weiß, Gerhard Roßberger
Gemeld aantal gaskamers	1
Genoemd aantal slachtoffers 1946	1 miljoen; 300.000 (IMT)
Thans genoemd aantal slachtoffers	31.591
Genoemde wijze van vergassen	Zyklon-B
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	De 'gaskamer' werd in 1946 in opdracht van de Amerikanen ingericht[958]
Lijkbezorging	Crematorium
Bevrijd door:	Amerikanen
Aantal bevrijde gevangenen	32.000

Ook in Dachau is nooit 'vergast'. Van dat gevangenenkamp bij München staat vast dat daar geen 'gaskamer' was. Toch verklaarde JHV kroongetuige, de communist Franz Blaha onder ede dat hij getuige was geweest van 'vergassingen' in Dachau.[959] Het werpt een schril licht op de waarde

van destijds door communisten als Blaha onder ede afgelegde verklaringen en de vonnissen van het IMT.

Het IMT stelde dat in Dachau 300.000 mensen werden vergast,[960] naar later bleek volkomen *fictief*.[961]

Deze leugens over Dachau, waren de basis voor alle latere verhalen over 'gaskamers'. Vervalste en bewust vals geïnterpreteerde foto's, gruwelverhalen, demonisering van de Duitsers, etc., verankerden bij het publiek de perceptie van 'massavergassingen' en de idee dat in kampen in Duitsland miljoenen mensen zijn 'vergast'.

Direct na de bevrijding werd in een wereldwijde campagne bekendgemaakt dat de nazi's 26 miljoen mensen in concentratiekampen hadden vermoord,[962] 'de meesten in Dachau'.[963] Op een latere gedenkplaat staat: '238.000'. In werkelijkheid stierven er in de *vijf jaar* tussen 1940 en de bevrijding 27.839 geïnterneerden, grotendeels door natuurlijke oorzaken.[964] Ruim tweederde van hen (ca. 18.699) stierf in de rampzalige laatste 7 oorlogsmaanden door algehele chaos, bombardementen en een ernstige tyfusepidemie. Een geheel ander beeld dan wat de propaganda uitdraagt.

De tabel toont enkele interessante feiten. Bijvoorbeeld dat de sterfte in Dachau in 1942 daalde en in 1943 zelfs met bijna 50% tot het laagste aantal. Dat was dus tijdens het hoogtepunt van de 'massavernietiging'.

Dachau: *Aantallen overledenen Dachau, inclusief subkampen 1940-45*

	1940	**1941**	**1942**	**1943**	**1944**	**1945**
Januari		455	142	205	53	2.888
Februari	17	393	104	221	101	3.977
Maart	86	321	66	139	362	3.668
April	101	227	79	112	144	2.625
Mei	87	322	98	83	84	2.226*
Juni	54	219	84	55	78	
Juli	34	140	173	51	107	
Augustus	119	104	454	40	225	
September	134	73	319	45	325	
Oktober	171	88	207	57	403	
November	273	110	380	43	997	
December	439	124	364	49	1,915	
Totalen	**1.515**	**2.576**	**2.470**	**1.100**	**4.794**	**15.384**

Bron: **Berben, Paul.** *Dachau: 1940-45, The Official History.* Blz. 281. Londen: The Norfolk Press, 1975. ISBN 0-85211-009-X.

* Van december '44 tot de bevrijding heerste er in het kamp een omvangrijke tyfusepidemie, die zich in de maand mei '45 voortzette, toen de Amerikanen het kamp al hadden overgenomen.

Eind 1944 steeg de sterfte dramatisch door een ernstige tyfusepidemie en gelijktijdige enorme instroom van zwakke en zieke gevangenen uit kampen in het Oosten. 65% van alle sterfgevallen in de oorlogsjaren daar vond plaats **in de laatste 7 oorlogsmaanden**: datzelfde gold ook voor andere grote Duitse kampen zoals ***Buchenwald.***
Ook de tyfusepidemie in Dachau van de winter '42-'43 ziet men in de sterftecijfers en een ongebruikelijk hoog aantal in maart '44, toen 223 gevangenen omkwamen bij een Geallieerd bombardement.[965]
Duidelijk is dat bij 206.000 gevangenen over de 12-jarige bestaansperiode van Dachau en een totaal aantal sterfgevallen door genoemde oorzaken van ca. 32.000 er geen sprake was van 'systematische' en/of 'massale' vergassing. Paul Berben vond onder 32.000 bevrijdden, *slechts 100 joden!*

Tot de laatste maanden waren de omstandigheden relatief goed. Berben schrijft in *Dachau: 1933-45, the Official History,*[966] dat in Dachau o.m. waren:

> *"…..een bordeel voor gevangenen, een kantine, 's zondags vrijaf, kerkdiensten, toneelvoorstellingen, lezingen, een bibliotheek, kranten, concerten en films."*

Berben's 'officiële' geschiedenis van Dachau spreekt ook over regelmatige maaltijden, soms met extra ontbijt bij zwaar werk, voedsel en voedselpakketten via het Rode Kruis en versnaperingen te koop in de kantine. Ook waren er ziekenhuizen met specialisten en verpleegsters. Kortom, tot aan de laatste oorlogsmaanden een kamp waarover gevangenen in Sovjetkampen alleen konden hallucineren.

De media schetsten een totaal ander beeld. Op zichzelf niet onlogisch, want de omstandigheden in het kamp waren toen de Amerikanen daar arriveerden afschuwelijk. Direct na hun komst sloten ze het kamp hermetisch af, o.m. vanwege de vlektyfusepidemie.

In die periode executeerden de Amerikanen zonder enige vorm van proces, 520 van de 560 man kamppersoneel die zich hadden overgegeven.

Ook maakten zij de beruchte fake-foto's van 'gaskamers in Dachau'. Men ziet een GI voor de deur van een ontluizingsruimte ('gaskamer') staan, met daarop onder een doodskop:

Gaszeit…. Vorsicht ! Gas ! Lebensgefahr ! Nicht Offnen !

Duidelijk een ontluizingsruimte, maar wie wist (weet) dat?

Hoewel de media aanvankelijk meldden dat gifgas uit douchekoppen in het plafond kwam, werd dat later in de campagne veranderd. De mediahype van 1946 bestempelde toen een andere ruimte als 'gaskamer'. Barak X, een zich in het crematorium- en ontluizingsgebouw bevindende ruimte, in 1943 als doucheruimte gebouwd, werd nu als zodanig aangemerkt. Later stelden Amerikaanse getuigen dat deze ruimte door de Amerikanen was 'verbouwd'.

De beruchte eerste foto van een 'Gaskamer' in Dachau. "Ziet u maar: hierin vergasten de nazi's miljoenen joden." Er staat zelfs een waarschuwing op de deur! Als het 'de Holocaust' niet was, geloofde u het niet. Een van vier kleine ontluizingsruimten voor kleding in de strijd tegen tyfus. Die misplaatste foto overtuigde het het publiek van het bestaan van 'gaskamers'.

Het Amerikaanse tijdschrift *Common Sense* (New Jersey, USA) schreef op 1 juni 1962 op pagina 2 onder de kop 'De Valse Gaskamer':

> *"Het kamp moest een gaskamer hebben, maar omdat die niet bestond, werd besloten er een te maken. Legerkapitein Strauss en zijn gevangenen gingen aan het werk. Voorheen was de ruimte tot op 1,20 m vanaf de vloer betegeld. Uit de naastgelegen droogruimte werden dezelfde tegels gebruikt en boven die van de doucheruimte aangebracht. Een nieuw, lager plafond werd gemaakt met pijpen daarboven (voor de toevoer van het gas)".*[967]

De pers liet niet na uitvoerig te wijzen op twee 'inwerpluiken voor Zyklon-B' in de muur, om de *valse* gaskamer' echt te doen lijken.

Hoewel niet bewezen (elk objectief onderzoek wordt verhinderd), zijn deze luiken waarschijnlijk later aangebracht. Die indruk wordt ook gewekt door de staat van de buitenmuur. De luiken zijn ad hoc geplaatst. Indien ze tijdens de bouw zouden zijn aangebracht, waren ze ingemetseld

en afgewerkt. Ook op andere plaatsen van de muur vertoont het metselwerk later aangebrachte wijzigingen, bijvoorbeeld een onverklaard gat met provisorisch herstelde beschadigingen.

Ook de weinig 'Duitse' degelijkheid van die luiken spreekt boekdelen: ze zijn amateuristisch aangebracht en niet gasdicht.

Vreemd ook dat deze foto's worden getoond, maar niet de originele bouwtekeningen. Daarop zouden deze luiken te zien moeten zijn.

Eveneens onlogisch is de plaats van de luiken. Naar binnen vallend Zyklon-B kon eenvoudig worden tegengehouden als een van de slachtoffers met zijn rug tegen het rooster zou gaan staan. Het rooster bevindt zich nl. op stahoogte.

Het bedrog, de manipulatie en misinformatie over 'de Holocaust' gaan tegenwoordig onverminderd voort. Op Holocaustsites als *The Holocaust History Project,*[968] plaatsen bekende propagandisten als Mazal c.s. 'essays' met misleidende titels als *The Dachau Gas Chambers.* Wie meent daarin concreet bewijs voor 'gaskamers' te vinden, komt natuurlijk bedrogen uit. Ondanks 46 foto's op evenzovele pagina's met daarboven in vette letters *'The Dachau Gas Chambers',* ontbreekt elk concreet bewijs voor een 'gaskamer' in dat door de Amerikanen bevrijde kamp. Vanzelfsprekend, *want ook volgens hedendaagse historici waren er nooit 'gaskamers' in Dachau*. De eerdere suggestieve desinformatie staat echter nog altijd model voor het geraffineerde bedrog van de Holocaustpromotie. Mazal 'legitimeert' zich door op het eind listig op te merken:

> *"Noch rapportage van de US Army, noch die van Father Hess of Sack bewijzen overtuigend dat de gaskamer werd gebruikt voor het vermoorden van mensen. Totdat verdere* [sic!] *bewijzen worden gevonden, zullen historici het moeten doen met de kennis dat het technisch mogelijk zou zijn geweest in die kamer mensen te vermoorden met gifgas en dat die kamer, ongeveer 16 x 16 x 12 ft met die gruwelijke bedoeling werd ontworpen.*
>
> *Deze omstandigheid bevrijdt de daders* [sic!] *niet van hun misdaden.*
>
> *Ongeacht hoe de tienduizenden ongelukkigen in Dachau hun leven verloren, zij werden vermoord alsof zij in gaskamers met blauwzuurgas waren verstikt . . ."*

Met dit soort vals cynisch taalgebruik kan evengoed gesuggereerd worden dat in uw garage mensen zijn vergast! Lees verder: "Noch (...) bewijzen *overtuigend* dat de gaskamer werd gebruikt (...)" [Ze 'bewijzen', maar *niet overtuigend* dat *de gaskamer* [het was geen '*gaskamer'*. . .] werd gebruikt!

De daarop volgende zin bevat maar liefst drie onwaarheden: er zijn *geen 'bewijzen'* (laat staan '*verdere*' bewijzen); het was technisch *niet* mogelijk daarin 'mensen te vermoorden met gifgas' en die *'gaskamer'* werd *niet* 'met die bedoeling ontworpen' maar als *doucheruimte*. De bouw ervan (niet om mensen te doden maar ze gezond te houden) begon in 1942 en werd nooit voltooid, zo 'urgent' waren die zogenaamd geplande vergassingen dus niet. … Bovendien, de nazi's wisten enkele weken tevoren dat Dachau in handen van de Geallieerden ging vallen. Waarom dan niet even die fake-

douchekoppen uit de 'gaskamer' verwijderd? Zij zouden toch ook alle sporen van de 'gaskamers' in Auschwitz hebben 'uitgewist'? Er was in Dachau nooit vergast, dus behalve die raadselachtige 'fake-douchekoppen' was er verder niets. Door die zogenaamd te laten zitten schreeuwden de nazi's als het ware tegen de wereld: "Kijk, we hebben nooit vergast, maar we waren dat drie jaar lang van plan!" Alleen al de situering van die 'gaskamer', binnen in het kamp op nog geen 50 meter van de barakken waarin de gevangenen verbleven, is absurd.

Kortom, volslagen ongeloofwaardig en onzinnig. Bedrog van Mazal *cum suis* om met quasi adstruerende foto's en tendentieuze teksten gaskamers te suggereren die daar helemaal niet waren.

De 'gaskamer' van Dachau werd *na de oorlog* in Amerikaanse opdracht gebouwd door Duitse gevangenen.[969] **Dat *bewijst*** dus, **dat ze er eerst *niet* waren; zij trachtten op die manier de gruwelpropaganda te 'bewijzen' en het NMT te overtuigen van massamoord.**

Volgens revisionisten verklaarde US generaal Unrein in 1960 dat de crematieruimte daar *na de bevrijding* door krijgsgevangen SS-ers onder leiding van Amerikanen werd verbouwd.

Ook de aanklager van het US Ministerie van Defensie, S. Pinter, zei later over claims van massavernietigingen in Duitse concentratiekampen:

> *Na de oorlog was ik 17 maanden in Dachau als US aanklager voor oorlogsmisdaden; ik verklaar dat daar geen gaskamer was. Wat aan bezoekers en toeristen wordt getoond en foutief gaskamer wordt genoemd, was een crematorium. Ook in de andere concentratiekampen in Duitsland waren geen gaskamers. Ons werd gezegd dat er een gaskamer in Auschwitz was, maar dat lag in de Russische bezettingszone; dat konden we niet onderzoeken omdat de Russen dat niet toestonden.*[970]

Kapitein Homer G. Richey was vier weken na de oorlog als staflid van Ambassadeur Robert Murphy, politiek adviseur van Eisenhower, in Dachau. Ook hij verklaarde dat daar geen gaskamer was.

> *"Wel kwam er een hogere autoriteit van het Amerikaanse bezettingsleger, een militair of een burger, dat weet ik niet, die verordonneerde dat er een gaskamer moest worden gemaakt, hetgeen gebeurde.*
>
> *Ik was ook enkele dagen na de bevrijding van Buchenwald op 11 april 1945 aanwezig. Ook daar was wel een crematorium, maar geen gaskamer".*[971]

Ergens tussen de bevrijding van Dachau en het op gang brengen van de wereldwijde mediahype over 'gaskamers' in Dachau, bleek de plafondhoogte van de betreffende ruimte met 2,4 foot (73 cm) te zijn *verlaagd.* Oorspronkelijke tekeningen en latere metingen van de Amerikanen direct na de inname, spreken van een plafondhoogte van 10 foot.[972] Thans blijkt deze nog maar 7,6 foot. De fakedouchekoppen werden tussen het originele en het later verlaagde dubbele plafond aangebracht…..

In *Die Tragödie der Juden* van Erich Kern beschrijft Gerhard Roßberger, van half mei tot september '45 kampcommandant in Dachau, hoe twee

CIC-agenten, Howard en Strauß, probeerden de voorruimte van het crematorium om te bouwen tot 'gaskamer'. Zij lieten Polen, leden van de zgn. 'Sondergruppe' Dortheimer, die voorheen als gevangenen in het kamp waren, deuren en raamluiken aanbrengen. De Polen beweerden dat in Dachau vergast was en het gas ondergronds via de riolering de voorruimte ingevoerd werd. Dat bleek niet vol te houden, want de riolering stond in verbinding met de bewakingsruimte zonder afsluitmogelijkheden. Toen monteerden zij bij de 'renovatie' van het crematorium douchekoppen aan het plafond om de indruk van een gaskamer te wekken. De douchekoppen waren aan het plafond bevestigd zonder verdere aansluiting. Na vier weken werden ze op last van de Amerikaanse kampcommandant, majoor Duncan, verwijderd.

Greville Janner, Brits parlementariër verklaarde in 1990 in het Lagerhuis als voorzitter van de Raad van Afgevaardigden van de Britse Joden: *"Zoals iedereen weet, waren er geen gaskamers in Dachau."*

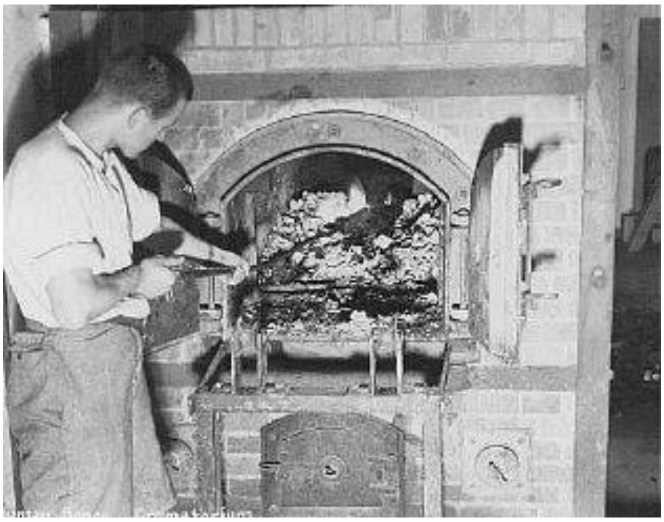
Niettemin was de mediapropaganda zo indringend en zo langdurig dat het de wereld decennialang van het bestaan van een 'gaskamer' in Dachau overtuigde.[973] Sterker nog, het overtuigde miljoenen mensen er ten onrechte van dat de Duitsers joden met een handdoek en een stukje zeep 'gaskamers' in voerden en dat tot hun verbijstering gas in plaats van water uit de douchekoppen kwam! **Vast staat echter dat *nooit* ergens gas uit douchekoppen kwam!**

Het boek *An Eye for an Eye* van de door Mazal geciteerde *Father John Hess of Sack*, een moedige Amerikaans-joodse getuige, bevat *geen* bewijzen voor het bestaan van gaskamers maar des te meer voor joodse gruwelen na de oorlog tegen gevangengenomen Duitsers. Daarover zwijgen *Nizkor* het *Holocaust History Project* uiteraard. Dat betrof immers Duitsers . . . Ook de Duitse overheid onderzocht die gruwelen nooit en drong evenmin aan op berechting van de betreffende joodse criminelen; het boek van Sack is in Duitsland dan ook niet uitgegeven.

In de *Deutsche Hochschullehrer-Zeitung* van 6 januari 1958,[974] kon men op blz. 28 over de begraafplaats van Dachau het volgende bericht lezen:

Einde van een Gruwelleugen

Voor de Dodenherdenking dit jaar kwam een Franse Commissie in Landsberg met de opdracht doden en vermisten op te graven die op de begraafplaats daar zouden liggen. Men wilde de resten van Franse slachtoffers van Dachau naar hun geboorteland overbrengen. Er werd begonnen met graven, eerst aan de oppervlakte, daarna dieper en dieper. Echter, er werd geen dode gevonden, zelfs geen spoor van beenderen. De begraafplaats bleek een regelrechte zwendel, een vergissing of een lage piëteitloze leugen uit de naoorlogse periode van Auerbach en zijn trawanten. Ontdaan en perplex wendden de Fransen zich tot het Beiers Kadaster. Die benaderde het Landsberger Landratsamt die onder Amerikaans toezicht de 'Begraafplaatsen' beheert. De Landsrat trok zich echter beschaamd terug, een blamage vermijdend met de heimelijke toezegging de 'Begraafplaats' Stoffersberg-Zuid te zullen opheffen.

Suggestieve foto bij artikel over gaskamers op de site van het Holocaust Memorial Museum. Het bijschrift luidt: "Menselijke resten gevonden in het Dachau concentratiekamp na de bevrijding van Duitsland". Wat doet deze man met zijn pook bij die (niet brandende) oven gevuld met 'as'?
(Bekend is dat in Dachau nooit is 'vergast', dat veel van de aan het eind van de oorlog gecremeerde lijken in Dachau overledenen en slachtoffers van geallieerde bombardementen op het nabijgelegen München waren. Let ook op het *civiele* model van deze 'Holocaustoven').

De eerder getoonde tabel laat ook zien hoe het werkelijke sterfteverloop in Dachau tijdens de oorlog was; cijfers die aantonen dat van massale 'vergassingen' (*'tienduizenden'*) geen sprake is geweest.

Hongaarse jodinnen mei 1945 met pasgeboren babies in barak in Dachau. V.l.n.r.: Iboyla Kovacs met dochter Agnes, Suri Hirsch met zoon Yossi, Eva Schwarz met dochter Maria, Magda met haar dochter en Boeszi Legmann met haar zoon Gyuri.
(Foto: www.scrapbookpages.com/DachauScrapbook/Dachau babies.html0

2. Buchenwald: *Sovjetzwendel*

Kampnaam	Konzentrationslager Buchenwald; (Grad 2) *na de oorlog:* (Sovjets) *Speziallager nr. 2*
Officiële functie	Gevangenenkamp
Locatie	Bij Weimar
In gebruik	1937
Buiten gebruik	Nazi's 11 april 1945; Sovjets 1950.
Ligging	Op de top van de Ettersberg, vanuit wijde omgeving zichtbaar
Aantal subkampen	136 werkplaatsen in de omgeving
Commandant(en)	1937-'41 Karl Koch; 1942-1945 Hermann Pister
Gemeld aantal gaskamers	1
Genoemd aantal slachtoffers 1946	300.000 (IMT!)
Thans genoemd aantal slachtoffers	34.375[975] in 8 jaar
Genoemde wijze van vergassen	Zyklon-B
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	'Geen als 'gaskamer' geschikte ruimte gevonden
Lijkbezorging	Crematorium
Vastgesteld aantal lijken	(In de periode 1945-1950 vermoordden de Sovjets in Buchenwald ca. 20.000 mensen. Deze liggen in naamloze massagraven buiten het hek van het kamp begraven.)
Bevrijd door:	Amerikanen april '45; kort daarna overgedragen aan de Sovjets.
Aantal bevrijde (nazi) gevangenen	32.000

Gaskamers had Buchenwald niet, Gaskamer*leugenaars* des te meer.

Terwijl ik Buchenwald bezocht, kreeg ik in toenemende mate het gevoel: "*Waarom ben ik hier?*" Het zijn de schamele restanten van een bar gevangenenkamp voor criminelen en politieke gevangenen, zoals er toen en nu honderden in Europa en haar koloniale gebieden, de Sovjet-Unie, China, Zuid-Amerika, de VS, Israël, enz. waren en zijn. Van de ca. 35.000 mensen die in Buchenwald in 8 jaar omkwamen, stierf het grootste deel in het laatste oorlogsjaar, onder omstandigheden waarop de kampleiding nauwelijks nog invloed had. Joden waren daar weinig, er is niet vergast en propaganda van joodse filmers als 'Billy' Wilder over lampenkappen van mensenhuid en gekrompen mensenhoofden zijn als leugenachtig ontmaskerd. Wel is er een civiel crematorium met daarin een typisch KGB product: het 'nekschot'-display *('8 gram-lood-in-de-nek'* was in NKVD krin-

gen vakjargon). Dit naoorlogse nepmaaksel is dan ook alleen te bezichtigen in de later door de Sovjets overgenomen kampen. Buchenwald werd op 11 april 1945 door de ***Amerikanen*** bevrijd; zij spraken in hun gedetailleerde opsomming van 'nazi-gruwelen' echter met geen woord over zo'n display.[976] Des te meer aandacht besteedde gevierd Holocaust-'historicus' en oerdomme leugenaar Kogon aan dit nazi gruwelwerktuig. Zijn volstrekt onmogelijke gruweldetails doen uw haren te berge rijzen.[977]

Ook de kampgevangenis kunt u bezichtigen, want hoewel dat bij JHV gelovigen niet opkomt, waren er onder de kampbevolking ook moordenaars en criminelen! Tegelijkertijd liggen er *buiten de omheining* nog 13.000, mogelijk zelfs 21.000 ***Duitsers*** in massagraven, meest burgers, die in de vijf jaar *na de oorlog* door de Sovjet 'bevrijders' zijn *vermoord*,[978] maar die zal de globale bezoeker niet zien.

Exact dezelfde leugens en bedriegerijen als in Sachsenhausen, waar de Sovjets *na de oorlog* ook een 'gaskamer' met 'nekschot-installatie' bouwden,[979] en 24.600 na de oorlog *door de Sovjets* vermoorden in massagraven liggen.

Buchenwald was een der oudste gevangenenkampen in de nazi-periode. Het werd ingericht als werk- en heropvoedingskamp voor gewone criminelen, dieven, zwendelaars, geweldplegers, asocialen, daklozen, homofiele prostituees en later ook voor saboteurs, politiek gevaarlijk geachte tegenstanders en Roma's, Jehova's Getuigen (dienstweigeraars), krijgsgevangenen, politieke tegenstanders uit bezet gebied en na januari '44 ook joden uit ontruimde kampen in het Oosten.

Het had 136 subkampen, waarin gevangenen tewerk werden gesteld in ontelbare projecten, van wegenaanleg tot kleding- en wapenproductie. Het grootste subkamp was Dora, een enorm ondergronds complex waar o.a. de V-2 werd gemaakt. (Eind 1944 ging dit complex zelfstandig verder als Nordhausen (Dora-Mittelbau).

Urnenruimte in crematorium Buchenwald

Het had plaats voor ongeveer 15.000 mensen en in de acht jaar van het bestaan verbleven er in totaal ca. 250.000 gevangenen. In de laatste oorlogsmaanden brachten de nazi's tienduizenden joden en anderen uit Poolse kampen terug naar Duitsland, onder andere naar Buchenwald, waardoor het in februari 1945 maar liefst 86.000 ingezetenen telde,[980] de meesten ziek en in slechte conditie aangekomen. Kort voor de bevrijding werden er ca. 30.000 naar elders geëvacueerd; bij de bevrijding bevonden zich nog ca. 32.000 mensen in het kamp.

In het laatste jaar was het kamp overbevolkt en braken epidemieën uit. Tot overmaat van ramp lag tegelijkertijd de bevoorrading van voedsel, medicijnen, kleding, Zyklon-B, enz. in die periode vrijwel stil door voortdurende Geallieerde bombardementen op spoorwegen, wegen, fabrieken, schepen, bruggen, enz. en alles wat bewoog. Ook het kamp zelf werd gebombardeerd op 24 augustus 1944, waarbij vele slachtoffers onder de kampingezetenen vielen.[981] Dit veroorzaakte – net als in alle andere kampen in Duitsland – in de laatste oorlogsmaanden grote sterfte, waardoor de toestanden ontstonden die we kennen van de Geallieerde foto's.

Toen de Amerikanen *Buchenwald* bevrijdden troffen zij honderden zieke gevangenen en stapels onbegraven lijken aan. Afschuwelijke foto's van deze rampzalige situatie werden, voorzien van demoniserende teksten, over de wereld verspreid, de suggestie wekkend dat Buchenwald een duivels massavernietigingskamp was. De Amerikaanse regering moedigde dit aanvankelijk aan. Een US Army rapport van eind 1945 bestemd voor het Geallieerde Opperbevel in Europa stelde dat *'Het kamp een vernietigingsfabriek'* was. Twee weken later werd een US Congres Rapport over Duitse concentratiekampen uitgegeven en door het IMT overgenomen, waarin stond dat dat Buchenwald een 'vernietigingsfabriek' was.[982]

Een officieel rapport van de Franse bezettingsautoriteiten, bij het IMT als bewijsstuk gedeponeerd,[983] gaf een gedetailleerde beschrijving van een gefantaseerde 'gaskamer' in Buchenwald.

Die beschrijving was volstrekt vals. De overgrote meerderheid van de gevangenen stierf in de chaotische laatste maanden van de oorlog door ziekte, vaak verergerd door ondervoeding en gebrek aan medicijnen, ondanks wanhopige pogingen hen in leven te houden. Geen slachtoffers van een bewuste 'uitroeiingspolitiek', maar van overbevolking en gebrek aan voedsel en medicijnen als gevolg van de Duitse ineenstorting. Ooggetuigen bij de bevrijding verklaarden dat honderden gevangenen er gezond uitzagen terwijl anderen, lijdend aan dysenterie, tyfus, tuberculose, enz. levende skeletten ('Muzelmannen') waren.

Hoe navrant ook, levende skeletten zijn bewijs *tegen* 'gaskamers': in dat geval zouden mensen de tijd niet hebben gehad om totaal uit te teren.

Buchenwald werd vlak na de oorlog door *twee* bezettingsmachten overgenomen: op 11 april '45 door de Amerikanen en in juli door de Sovjets.

Blok 11 in Buchenwald was het Kinderen Blok met meer dan 1.000 kinderen, uit Auschwitz daar naar toe overgebracht. Zij tonen bij de bevrijding gezond.

Geen van de bezetters, noch de US, noch de Sovjets, heeft iets tastbaars van 'gaskamers', uit het volkomen intact aangetroffen kamp aan de openbaarheid kunnen tonen. Ondanks de afwezigheid van forensische of andere bewijzen, zijn er niettemin volop verklaringen en 'getuigenissen' van overlevenden over 'gaskamers' en 'massavergassingen'. Verklaringen en getuigenissen, die tot kern van de door de JHV gepostuleerde 'gaskamers' in andere kampen zijn gemaakt.

Pas in 1960 werd het Buchenwald vergassingsverhaal door het West-Duitse *Institut für Zeitgeschichte* tot fabel verklaard.[984] Martin Broszat, directeur, schreef dat in de zeven jaar van het bestaan daar nooit iemand werd vergast. Ook professor A.S. Balachowsky, lid van de *Academie Française,* zei in november 1971: *"Ik verzeker u dat er niet zo'n gaskamer in Buchenwald bestond",*[985] en Holocaust schrijfster Konnilyn Feig schreef in *Hitler's Death Camps* dat Buchenwald geen gaskamer had.[986]

Dat neemt niet weg dat beroepsleugenaar en Nobelprijswinnaar Elie Wiesel, die claimt in dat kamp te hebben gezeten, rondstrooit dat '*In Buchenwald elke dag 10.000 mensen de dood in werden gestuurd'.*[987] Een enkel voorbeeld van het demonisch proza van deze zionistische beroepshater:

> *"De drie slachtoffers waren vastgebonden aan hun stoelen.*
> *Op hetzelfde moment werden de stroppen over de drie hoofden geschoven.*
> *"Leve de vrijheid!" riepen de beide volwassenen.*
> *Maar het kind bleef stil.*
> *"Waar is God? Waar is Hij? Vroeg iemand achter mij.* (Uiteraard precies op het juiste moment en tegen de juiste persoon….)
> *Op een teken van het Hoofd van het kamp kiepten de stoelen voorover……*
>
> *Toen begon de doodsstrijd. De twee volwassenen leefden niet meer. Hun tongen blauw gezwollen. Maar de derde strop bewoog nog steeds; omdat het zo licht was, bewoog het kind, dat nog in leven was, nog steeds…..*

Meer dan een half uur hing hij daar, vechtend tussen leven en dood, langzaam stervend onder onze ogen. En wij moesten hem recht in zijn gezicht kijken. Hij leefde nog toen ik voor hem langs liep. Zijn tong was nog steeds rood (…..) , zijn ogen nog niet glazig.

Achter mij hoorde ik dezelfde man vragen:

"Waar is God nu?"

En ik hoorde een stem in mij hem antwoorden:

"Waar Hij is? Hij is hier – Hij hangt hier aan de galg."

Die avond smaakte de soep naar lijken".[988]

Dit soort misselijkmakende propagandarotzooi is exemplarisch voor het morele kaliber van de door *pathologische haat* bezeten Wiesel, in de US benoemd tot Hoofd van het Holocaust Memorial Council. Men moet er niet aan denken dat – indien dit beschrevene echt zou zijn gebeurd – het sterven van een dierbare op zo'n van theatraal effectbejag druipende manier beschreven te zien door deze Holocaustmultimiljonair. Hier spreekt geen compassie met slachtoffers, maar virulente *haat* tegen de Duitse vijand en zijn Christelijke God.

Het is een van Wiesel's *Stellvertretende* weergaves van Christus' kruisiging: de onschuldig onder 'de Holocaust' lijdende jongen, stervend temidden van twee andere veroordeelden, als metafoor voor het tafereel van de Calvarieberg en (het niet bestaan van) de Christelijke God.

Het is in dit verband niet overbodig te wijzen op een voorval in maart 2009, toen ene Miklos Grüner Wiesel ervan beschuldigde een *bedrieger* te zijn die zich ten onrechte uitgeeft als de Wiesel uit Auschwitz.[989] Grüner was als Hongaarse jood gearresteerd en in mei 1944 naar Auschwitz gedeporteerd. Daar ontmoette hij een andere jood, Lazar (Eliëzer) Wiesel genaamd, met nummer A-7713 op zijn arm getatoeerd. Grüner, die nu in Australië leeft, werd benaderd door een Zweedse journalist die hem naar Zweden uitnodigde 'om een oude vriend, Lazar Wiesel, te ontmoeten.' In de veronderstelling Lazar te treffen, was Grüner geschokt een 14 jaar jongere man te ontmoeten met de naam Elie Wiesel. "Ik was ontzet iemand te zien die ik totaal niet kende, die geen Hongaars sprak maar Engels met een sterk Frans accent. Onze ontmoeting duurde dan ook maar tien minuten. Als afscheidscadeautje gaf hij mij een boek getiteld *Night,* waarvan hij zei de schrijver te zijn. Ik vertelde daarna iedereen dat deze man *niet* is die hij pretendeert te zijn.

Toen Grüner vroeg de tatoëring op zijn arm te mogen zien, weigerde Wiesel, zeggend dat "hij zijn lichaam niet wenste tentoon te stellen." Eenmaal de schok te boven, zei Grüner dat *"De wereld moet weten dat Elie Wiesel een bedrieger is."* Hij meldde dat officieel aan de FBI, maar ontving geen antwoord . . .

Sindsdien zijn door revisionisten foto's van Wiesel met ontblote onderarmen gepubliceerd, waarop elke tatoeage ontbreekt. Niettemin ver-

klaarde hij eerder onder ede het nummer A-7713 op zijn arm te hebben. Een nummer, dat volgens de beschikbare Auschwitz administratie behoorde aan een *andere, veertien jaar oudere en overleden Lazar Wiesel.*

Hoe het met de betrouwbaarheid van Holocaustgetuigen in het algemeen en Buchenwald in het bijzonder is gesteld kan men o.m. afleiden uit een artikel van G. van den Berghe, die schrijft:

> "1944. Een tachtigtal studenten en professoren van de universiteit van Strasbourg wordt naar verscheidene nazikampen gedeporteerd. Zevenendertig slechts overleefden de verschrikking. In 1947 bundelden die hun getuigenissen in het vuistdikke *De l'Université aux Camps de Concentration*. Aan alle getuigen was gevraagd, "zoals men vraagt aan getuigen in gerechte, *de 'waarheid, de hele waarheid en niets dan de waarheid'* te verhalen". Om ongewilde onjuistheden te voorkomen, werd elke getuigenis nagelezen door diegenen die in hetzelfde kamp gezeten hadden. Achterin de bundel staan overdenkingen van de dekaan van de faculteit protestantse theologie, Charles Hauter en diens getuigenis over gaskamers in Buchenwald:
>
> "*...de mechanisering steeg ten top bij de uitroeiing. Die vereiste, omdat het snel moest gaan, een bijzondere industrialisatie. De gaskamers voldeden daar op zeer verschillende wijze aan. Sommige, van een geraffineerde smaak, werden ondersteund door zuilen uit poreus materiaal, waarbinnen het gas zich vormde om dan door de wanden te dringen. Andere waren eenvoudiger van structuur, maar alle waren ze weelderig. De architecten hadden ze duidelijk met plezier ontworpen, er veel aandacht aan besteed, hun esthetische vermogens aangesproken. Het waren de enige delen in het kamp met liefde ontworpen. De lijken van de verstikten vielen op lopende banden die, na het uittrekken van gouden tanden, langzaam richting crematoriumovens bewogen. Die waren even weelderig alsook de belendende gebouwen waar de lijken uit elkaar werden gehaald, getatoeëerde huiden toebereid werden voor lampenkappen en andere luxe-voorwerpen. Uit Buchenwald vertrokken kisten vol huiden, zeldzame objecten van winstgevende handel. Andere menselijke resten werden voor andere doeleinden gebruikt, scheenbenen als voet van staande lampen, andere resten voor zeep".*

Geef toe, het spreekt tot de verbeelding en is van academisch Holocaustniveau. Alleen... in Buchenwald heeft nooit een gaskamer bestaan. De dekaan liet zijn verbeelding de vrije loop en kennelijk vond geen van de zeven andere Buchenwald-'ooggetuigen' het nodig of wenselijk iets aan de 'getuigenis' van deze Hauter te veranderen; de tweede druk uit 1954 is evenmin gewijzigd".[990]

Omdat Buchenwald een dierentuin had, deden daarover de wildste fantasieën de ronde, bijvoorbeeld dat elke dag een jood in een kooi met een beer en een arend werd gezet om te worden verslonden. Bepaalde historici en andere verhalenvertellers namen deze nonsens gretig over.[991]

In Buchenwald zijn zeker misdaden tegen gevangenen gepleegd. Vóór 1943 o.a. door kampcommandant Karl Koch en kamparts Waldemar Hoven, na 1943 vooral door ondergrondse communistische kapo's, die toen praktisch de leiding over het kamp hadden en een ware terreur uitoefenden. Commandant Koch werd in 1942 door een SS-rechter(!) voor moord op 2 gevangenen ter dood veroordeeld en op 5 april 1945, één week voor de bevrijding, door de SS terechtgesteld.

3. Sachsenhausen: *Sovjet gaskamerzwendel*

Kampnaam	Konzentrationslager Sachsenhausen (Grad 1) *na de oorlog: Sovjet Speziallager Nr. 7.*
Officiële aanduiding	Gefangenen Lager
Locatie	Oraniënburg bij Berlijn
In gebruik	1936
Buiten gebruik	Nazi's 22 april 1945; Sovjets 1960
Ligging	Centrum van Oraniënburg in dichte bebouwing
Aantal subkampen	15
Commandant(en)	Anton Kaindl, 1 sept. '42-22 apr. '45 bevrijding
Gemeld aantal gaskamers	1
Genoemd aantal slachtoffers 1946	Tenminste 840.000[992]
Thans genoemd aantal slachtoffers	30.000[993]
Genoemde wijze van vergassen	Zyklon-B
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	'Gaskamer' in november 1945 door de Sovjets gebouwd
Lijkbezorging	Crematorium
Vastgesteld aantal lijken	(Van 1945-'50 vermoordde de *Sovjet NKVD* in Sachsenhausen **24.600** Duitsers. Deze liggen in *drie naamloze massagraven* van het kamp.)
Bevrijd door:	Sovjets
Aantal bevrijde gevangenen	3.000

Sommige verhalen die over dit Duitse kamp de ronde doen zijn samen te vatten als *één grote Leugen- en Haatfantasie*: de verzonnen naoorlogse Sovjetgaskamer, de frauduleuze Sovjetspecialiteit 'nekschot-anlage', de 'executieplaats-zonder-kogelinslagen, 840.000 Sovjetkrijgsgevangenen in één actie gefusilleerd, de *gelogen* bestemming van de 'hongertochten', het 'plan' geëvacueerden op boten te plaatsen en die te laten zinken, moedwillig 'doodhongeren', astronomische aantallen joodse slachtoffers, enz., enz.: stuk-voor-stuk groteske leugens uit de naoorlogse haathysterie.

Sachsenhausen lag letterlijk midden in het het stadje Oraniënburg bij Berlijn en werd door Himmler het meest geavanceerde van alle kampen genoemd. De administratie daar verwerkte alle gegevens van *alle* Duitse kampen; ze werd compleet na de oorlog door de Sovjets gevonden en naar Moskou afgevoerd en opgeborgen. Na 1989 bleek daaruit dat het totaal aantal omgekomenen in *alle* Duitse concentratiekampen tijdens de oorlog **403.712** bedroeg. Gevangenen werkten o.m. aan technologisch hoogwaardige projecten zoals gevechtsvliegtuigen, electronica, enz.

Gevangenen in eetzaal Sachsenhausen (Foto: USHMM)

In naoorlogse jaren werd over Sachsenhausen in de Duitse pers o.m. het volgende geschreven [994]:

- *"In KZ-Sachsenhausen, waar meer dan 1.000 joden omkwamen."* (FAZ, 28.9.1992, blz. 2).
- *"Sachsenhausen behoorde niet tot de Vernietigingskampen."* (FAZ, bijlage Nr. 100, 29.4.1995).
- *"Sachsenhausen had medio maart '43 een Gaskamer die met Zyklon-B werkte ... het precieze aantal slachtoffers is niet vast te stellen."* (Institut für Zeitgeschichte, 21.12.1994).
- *"KZ-Sachsenhausen, waar in de nazitijd ook ca. 10.000 joodse gevangenen omkwamen."* (Die Welt, 28.9.1992, blz. 4).
- *"Meer dan 100.000 politieke gevangenen en joden werden in Sachsenhausen vermoord."* (ZDF, Bonn direkt, 1.2.1998, 19:30 u).
- www.holocaustresearchproject.org, heden: *"Geschat wordt dat in totaal 105.000 joden in Sachsenhausen zijn vermoord, het grootste deel van de nog in Duitsland overgebleven joden."*

Volgens *officiële* Holocaustbronnen zijn er volgens dit kleine overzicht 1.000, eh, . . . 10.000, eh, . . . 105.000, eh, meer dan 840.000 joden in Sachsenhausen omgekomen, eh . . . vergast.

Zo veel getallen, zo weinig bewijzen.

Ik houd mij voor wat de 'gaskamer' van Sachsenhausen betreft, maar aan het recente *beëdigde* relaas van een officier van de Bundeswehr, Lt. kolonel b.d. Gerhart Schirmer,[995] die *na de oorlog* tien jaar als gevangene in Sovjet Spezial Lager Nr. 7 (Sachsenhausen) doorbracht.

> *"Er bestaat een notariële akte van een onder ede afgelegde verklaring over de naoorlogse bouw van een gaskamer en een 'nekschot-faciliteit* [in concentratiekamp Sach-

senhausen] *in oktober-november 1945, door acht gevangenen, waarvan ik er één was. Kort gezegd, deze 'gaskamer' was een doucheruimte met in het plafond 25 douchekoppen. Deze moesten de indruk wekken dat daar vergassingen waren uitgevoerd. Ernaast bouwden we een aparte kamer met een opening waarvoor aan de andere kant het slachtoffer zou zitten om een nekschot te krijgen. Dat was wat de gids (Russische) bezoekers moest vertellen. De gids welke dit theaterstuk moest opvoeren was Fritz Dörbeck, die – in Rusland geboren – perfect Russisch sprak.*

Sovjet-propaganda 'gaskamer' in Sachsenhausen. "Vertelt u eens, kameraad Officier, hoe gingen die Zyklon-B korrels precies door deze pijpen?" [Toepassing van Zyklon-B ging *nooit* via pijpen!]

[…] Dipl.-Ing. Dörbeck was zoon van een Duits geoloog die in 1905 door de tsaristische regering was belast met geologisch onderzoek in de regio Vladivostok. Fritz Dörbeck groeide daar op en kwam in 1918 via China naar Duitsland. Na zijn vrijlating in 1956 werd hij directeur Verkoop bij AEG-Telefunken in Ulm en wij bleven goede vrienden tot zijn dood in 1982.

[…] Na het gereedkomen eind oktober 1945 werd Dörbeck voor een NKVD officier geleid die hem nauwkeurige instructies gaf van wat hij groepen Russische bezoekers moest vertellen. Dat was: "Deze installatie werd door de nazi's gebouwd om joden en krijgsgevangen Sovjet-officieren te vernietigen. Elke dag werden zo'n 200 mensen vergast en ongeveer 25 doodgeschoten. Dit gebeurde van 1943 tot april 1945".

[…] Van december 1945 tot eind 1947 leidde Dörbeck twee keer per week groepen van dertig tot veertig Sovjet bezoekers rond, meestal militairen en GPU mannen en vrouwen. Vaak uitten officieren onder hen openlijk twijfels over de installatie omdat zij zagen dat het beton nieuw was, dat er geen kogelgaten van executies in de betonnen muur zaten en de 'bloedsporen' (rode verf) vaag en niet overtuigend waren.

[…] Dörbeck deed mij na elke rondleiding verslag. Toen het kamp in januari 1950 werd gesloten, werden we eerst naar de Lichtenberg gevangenis bij Berlijn gestuurd en in september naar de noord-Oeral."

Getekend: **Gerhart Schirmer**

(Notarieel gedeponeerd in Rastatt, 16 december 1986.)

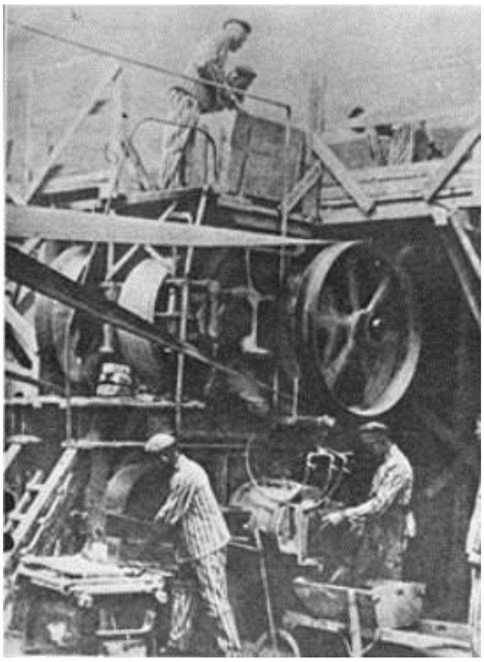
Tijdens zijn Sovjet-gevangenschap in Sachsenhausen was Schirmer kameroudste en daarna 'assistent' van de joodse arts Hirschfeld, wiens praktijkruimte in het pathologiegebouw was, waar Schirmer sliep. Daardoor kon hij dagelijks de gestorvenen tellen. Tijdens zijn afwezigheid werd dat overgenomen door Artur Andres. Op die manier stelden zij het aantal slachtoffers in NKVD kamp Sachsenhausen nauwkeurig vast.

Restanten van een eerst door de communisten vervalst en in 1961 door henzelf verwoest 'gaskamertje' (2,10 x 2,70 m, met twee(!) deuren), tentoongesteld als onderdeel van het Sachsenhausen monument.

Schirmer stelt het aantal doden op 24.600 ('kan honderd hoger of lager zijn'). Lt.-kolonel Schirmer schreef een boek over zijn ervaringen als Sovjetgevangene: *Sachsenhausen – Workuta, Zehn Jahre in den Fängen der Sowjets'* (Grabert Verlag, Tübingen, 1992), waarin hij ook beschrijft hoe en door wie de nepgaskamer daar en de zgn. 'Nekschot-installatie' zijn gebouwd. Nadat bepaalde belangengroepen het boek hadden aangemeld bij de Duitse 'justitie', werd het in 2002 in beslag genomen en verboden op grond van *"aanzetten tot rassenhaat"* (Gerechtshof Tübingen, 21.8.2002-12.9.2002, referentie 4 Gs 937/02). Schirmer zelf mocht kiezen tussen een gevangenisstraf of betalen van een boete; hij koos voor de boete omdat hij als 90-jarige niet de laatste jaren van zijn leven in de gevangenis wilde doorbrengen; hij had immers al 11 jaar Sovjet gevangenschap achter de rug. Dit zegt genoeg over de 'gaskamer' en de 'nekschot-anlage' in Sachsenhausen – en over Duitse 'justitie'.
Naoorlogse Sovjetbouwsels in Sachsenhausen werden door de DDR in 1961 gesloopt en opnieuw gebouwd en in 2004 'gerenoveerd'('Station Z'). Thans worden die 'renovaties' gepresenteerd als *'gaskamer, gecamoufleerd als doucheruimte om gevangenen te vermoorden.'*

Wie naar de 'restanten' van de – in handen van de Sovjets gevallen – 'gaskamer' kijkt,[996] ziet *uiteraard* helemaal *niets* wat op een 'gaskamer' lijkt en vraagt zich verwonderd af *waarom* de communisten een *fake-gaskamer* bouwden, daarna de boel tot op de fundamenten afbraken en men daar thans *nietszeggende* funderingsresten als 'gaskamers' presenteert. Waarom die *fake gaskamer,* als de 'echte' gaskamer (weliswaar compleet met een *raam!*) in hun handen viel? Wonderbaarlijk, die JHV . . .

Steenfabriek Sachsenhausen

Een bezoeker zei: "Op de dag dat ik Sachsenhausen bezocht najaar 1999, nam ik de trein naar Wannsee, een buitenwijk van Berlijn en bezocht een joods museum. Tot mijn verbazing las ik daar dat alle nazi-gaskamers zich in Polen bevinden en niet één in Duitsland. Toch zegt het monument in Sachsenhausen dat de 'gaskamer' daar, gecamoufleerd als doucheruimte, werd gebruikt om gevangenen te vermoorden".

Het Sachsenhausen Museum noemt het een 'Dodenkamp'. Zou dat *ook* te maken hebben met de daar op een afgelegen plek liggende lijken van 24.600 door de Sovjets ***na de oorlog*** vermoorde Duitsers?

4. Mauthausen: *Amerikaans-Oostenrijkse zwendel*

Kampnaam	Mauthausen
Officiële aanduiding	Schutzhaftlager (Grad 3) en Kriegsgefangenenarbeitslager
Locatie	20 km Oostelijk van Linz
In gebruik	8 Augustus 1938-5 Mei 1945
Oppervlakte	??
Ligging	2 km van plaatsje Mauthausen
Aantal subkampen	Meer dan 50 in geheel Oostenrijk w.o. Güsen I, II en III
Commandant(en)	Alois Hoellriegel, Franz Ziereis
Gemeld aantal gaskamers	1 (+ 1 in Slot Hartheim)

Genoemd aantal slachtoffers 1946	2 miljoen[997]
Thans genoemd aantal slachtoffers	78.851
Waarvan joden	Relatief weinig
Aantal slachtoffers vlgs. Revisionisten	ca. 40.000.[998]
Genoemde wijze van vergassen	'Gestikt' **(**Zyklon-B?); koolmon-oxide (Hartheim)
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	Leuchter-Rapport II
Lijkbezorging	Crematorium (2 verbr. kamers)
Vastgesteld aantal lijken	Tientallen
Aantal bevrijde gevangenen	64.000[999]

Mauthausen in Oostenrijk, was een strafkamp van de zwaarste categorie (Derde Graad), voor 'zware' overtreders en recidivisten. Het had meer dan 50 subkampen, werkplaatsen, een beruchte granietgroeve, maar ook kampgeld, een gevangenenbordeel, enz. De omstandigheden waren er tot 1943 redelijk; in het laatste oorlogsjaar verslechterde de toestand ook hier in hoog tempo door overbevolking, epidemieën, honger en tekorten.

In de bijna zeven jaar van het bestaan verbleven er in Mauthausen totaal bijna 200.000 gevangenen, waarvan er ca. 40.000 omkwamen. De meesten alweer in het laatste halfjaar, door o.m. een tyfusepidemie.

Het was een verschrikkelijk oord, een echt dodenkamp waar door zware dwangarbeid, wrede bestraffingen en slechte omstandigheden vooral in de laatste oorlogsjaren ontelbare gevangenen omkwamen, waaronder 39 Nederlandse geheimagenten die betrokken waren geweest bij het zgn. *Englandspiel.* Naar verluidt stierven er in totaal ca. 1.500 Nederlandse gevangenen, veelal verzetsmensen. Met name ook de granietgroeve, waar de gevangenen tewerk werden gesteld, was berucht vanwege de mishandelingen en vele sterfgevallen.

Echter, ook voor Mauthausen is *geen enkel concreet bewijs* van een functionerende 'gaskamer' geleverd. Als het om concrete bewijzen gaat, kan slechts worden gewezen op onderzoek van Leuchter (Leuchter-Report II),[1000] waarin zowel de afwezigheid van overeenkomende hoeveelheden HCN/Pruisisch Blauw als de fysieke ongeschiktheid van de ruimte worden vastgesteld. Zoals bij alle andere kampen, ook hier alleen maar vervalsingen, 'getuigenissen' en 'bekentenissen'.[1001]

Er zijn dan ook weinig getuigen van 'gaskamers' in Mauthausen: de belangrijkste zijn de onbetrouwbare door de Amerikanen ingeschakelde ex-gevangene en leugenaar Hans Marszalek, Pierre-Serge Choumoff, eveneens een ex-gevangene en de Amerikaans inlichtingenman Taylor. Geen van hun getuigenissen doorstaat de geloofwaardigheidsproef.

Ook de 'gaskamer' van *Mauthausen* is na de oorlog gebouwd.[1002] Nadat de Amerikanen op 7 mei 1945 Mauthausen overnamen, lieten de US militairen kapitein Lewy en majoor Eugene Cohen tussen 21 en 28 mei

1945 door 400 Duitse krijgsgevangenen uit gevangenenkamp Jahnschule/Urfahr in de kelder van de ziekenboeg een als doucheruimte vermomde 'gaskamer' met crematoriumoven inrichten.[1003]

Een technisch onderzoeksrapport over deze aan tienduizenden toeristen getoonde 'gaskamer', compleet met nepdouchekoppen(!) stelt: *"De als gaskamer aangeduide ruimte in het voormalige concentratiekamp Mauthausen was een kleine koelruimte waarin geen vergassingen konden worden uitgevoerd".*[1004] De deur heeft *geen slot,* er zijn geen sporen dat die er ooit is geweest en hij kan zowel van buiten als van binnenuit worden geopend....[1005] Bovendien was de afvoerput in de vloer op geen enkele wijze afgedekt, perfect voor waterfvoer, maar ook voor het door veronderstelde vergassingsslachtoffers in de afvoerput schuiven van eventuele Zyklon-B korrels . . .

Er is geen aanwijzing dat deze kleine ruimte in Mauthausen een 'gaskamer' was en ook niet dat dit geen gewone doucheruimte was.

De nauwelijks serieus te nemen Wiesenthal,[1006] schreef in 1946 dat daar *'in anderhalf jaar ongeveer 4 miljoen mensen met koolmonoxide werden vergast'.*[1007] Het IMT in Neurenberg sprak over '1,5 miljoen'.[1008]

Thans wordt *gesteld* dat in de 7 jaar van het bestaan van Mauthausen, *in totaal* 4.000 gevangenen (= 0,28%) werden 'vermoord', buiten degenen gedood door 'hartinjecties'.[1009]

Niettemin stond in de 1957-uitgave van de 'gerenommeerde' *Encyclopaedia Britannica* (vol. 10, blz. 288), *"bijna twee miljoen mensen, meest joden, werden tussen 1941 en 1945 in Mauthausen vernietigd."* Welke 'Holocausthistoricus' was voor die canard verantwoordelijk? En welke 'Holocaustwetenschappers', universitair docenten *e tutti quanti* protesteerden tegen of corrigeerden deze flagrante leugen in die 'gezaghebbende' publicatie?

Holocaustliteratuur stelt dat "alle betrokken nazi's de misdaden en vergassingen bekenden en er een veelheid van getuigenverklaringen bestaat". Echter, op 29 augustus 1945 stelde de Oostenrijkse Staatskanselarij in een memorandum dat zich in Mauthausen en andere kampen op Duitse bodem geen gaskamers bevonden.[1010] Een Britse Militaire rechtbank in Hamburg stelde maart 1946 een lijst samen van kampen met gaskamers; daarop ontbreekt Mauthausen.[1011] Twee jaar later, op 7 maart 1948, stelde een Britse Militaire Onderzoekscommissie onder Lt. Col. Nashton Hill dat in de volgende kampen geen vergassingen plaatsvonden: Bergen-Belsen, Buchenwald, Dachau, Flossenbürg, *Mauthausen,* Mittelbau-Dora, Struthof/Natzweiler Niederhagen/Wewelsburg, Stutthof, Theresienstadt.[1012] Toch jammer, dat de 'vrije, onafhankelijke pers' dat nooit heeft bericht.

Onlangs publiceerde het Oostenrijkse tijdschrift *Profil* een artikel *Nur durch Drähte getrennt,*[1013] waarin over de 'gaskamer' werd gesteld:

". . .Van de 30 barakken van toen bestaan er thans nog 4 . . . Om de gruwelen voorstelbaar te maken werden de gebouwen later gereconstrueerd en prompt door neo-nazi's als vervalsingen bespot . . . Bij de onthulling van het monument (in 2003) waren voor het eerst originele onderdelen te zien (een ventilator), *destijds door Tsjechische gevangenen meegenomen. Voor zover bekend de enig bestaande onderdelen van een nazi-gaskamer.*
In de gaskamer zijn minstens 3.500 gevangenen vermoord en nog op 28 april, een dag na Oostenrijks Onafhankelijkheidsverklaring, werden 43 mensen van de zogeheten 'Welser Gruppe' gestikt. Anders dan in Auschwitz-Birkenau had de SS in Mauthausen geen tijd de sporen uit te wissen . . ."

Nadat men bijna 60 jaar lang, *'om de gruwelen voorstelbaar te maken'*, honderdduizenden bezoekers langs een 'originele gaskamer' voert zonder ander bewijs dan enkele getuigen en *zonder te vermelden dat het naoorlogse reconstructies zijn,* komt de Holocaustpropaganda nu met een 'bewijsstuk' (een onnozele ventilator) om deze reeds ontmaskerde vervalsing levend te houden.

Als *"de SS in Mauthausen geen tijd [had] alle sporen uit te wissen . . ."*, waarom zijn er dan geen forensische bewijzen van de 'gaskamer' bewaard en/of overtuigende foto's en komt men na 60 jaar met een *ventilator*? Behoort een ventilator niet tot de normale uitrusting van een lijkenruimte/mortuarium? Hier regeert de *postulerende cirkelredenatie*: ***"Omdat Mauthausen volgens 'getuigen' een gaskamer had, is een ventilator voor Holocaustgelovigen bewijs dat die gaskamer er was."***

Men vraagt zich af, als een ventilator uit die tijd een gaskamer bewijst, hoeveel 'gaskamers' Oostenrijk en Duitsland dan hebben gehad.

Op foto's uit 1945 is een 'gaskamerdeur' van ca. 10 cm dik *hout* te zien van slechts 1,68 m hoog, met een rechthoekig 'kijkgat', zoals ook heden nog gebruikt voor koelruimten. De tentoonstelling in het *gereconstrueerde* Mauthausen toont echter een Tsjechische *stalen* standaarddeur, met rond het kijkgat in grote letters de naam van de Tsjechoslowaakse fabrikant. Werd die ook door die Tsjechische gevangenen in 2003 naar Mauthausen gebracht om "de gruwelen voorstelbaar te maken"? De originele houten deur is nooit opgedoken.
Van Mauthausen werd kort na de oorlog o.m. gesteld dat daar '2 miljoen joden zijn vergast'.[1014] Later erkende men dat er in Duitsland/Oostenrijk geen vergassingen waren en werd 2 miljoen teruggebracht tot 0. Israëlisch historicus Yehuda Bauer had in 1988 de inventiviteit daarop te verklaren dat hij weliswaar had geschreven dat er 'in Mauthausen geen vergassingen waren', maar daarmee te hebben bedoeld dat daar geen *joden* waren vergast. Tsja, je bent een *joods* historicus, of je bent het niet . . .

Na de bevrijding bleef Mauthausen in gebruik als kamp voor 'displaced persons' met veel joodse ingezetenen. Joodse overlevenden verklaarden dat in Mauthausen maar liefst "180.000 joden" waren omgekomen.

De *getuigenverklaringen* waarop de 'bewijzen' zijn gebaseerd, zijn:

a. Afgelegd in een periode waarin de wildste geruchten over massavergassingen de ronde deden en in Mauthausen, Sachsenhausen, Dachau en Auschwitz I werd gebouwd aan 'nagemaakte' gaskamers.
b. Belastende IMT getuigenissen werden geleverd, cq. geconstrueerd.
c. Afkomstig van o.a. dubieuze getuigen (in Mauthausen o.m. van Marszalek en Amerikaans geheim agent J.H. Taylor.)
d. Allemaal even inconsistent, tegenstrijdig en onwaarschijnlijk.

In de loop der jaren werden bezoekers daar met *drie* verschillende vergassingsversies geconfronteerd:

Versie 1:
Het gas kwam *uit douchekoppen* in het plafond (nog steeds zichtbaar). Deze versie werd verlaten toen bezoekers opmerkten dat de slachtoffers door het lage plafond gemakkelijk hun handen tegen de douchekoppen konden houden en de toevoer van gas verhinderen.

Versie 2:
Het gas kwam *door een buis in het plafond* en werd afgevoerd door een afvoerpijp aan de westkant.

Versie 3:
Bij deze laatste versie kwam het gas door een *dunne geperforeerde pijp* aan de oostkant binnen, ca. 80 cm boven de grond, recht tegenover de zijde van Versie 2. Van die pijp is geen spoor te zien en ook niet van de opening waardoor ze vanuit de naastliggende ruimte kwam; die naastliggende ruimte is leeg en geeft geen indicatie over het gebruik. De genoemde geperforeerde pijp op 80 cm hoogte, maakte het voor slachtoffers eenvoudig deze met hun lichamen of anderszins (met de 'handdoeken'?) af te dichten.

Volgens kroongetuige en leugenaar Marszalek werden door getuigen na de oorlog verklaringen afgelegd dat er een 'proefvergassing' en vergassing van 150 Russische krijgsgevangenen zou hebben plaatsgevonden. Merkwaardig is, dat door 'getuigen' ook wordt gesproken over grote aantallen vergasten die in een nog belachelijker piepkleine 'gaskamer' in het nabijgelegen Sanatorium Slot Hartheim zouden zijn vergast.[1015] Een revisionist schreef daarover: "In Slot Hartheim is een klein, onschuldig uitziend kamertje, waarvan men zich afvraagt hoe de aanhangers van de Grote Leugen op het idee kwamen dit een 'gaskamer' te noemen. Het is een van de beledigendste en ongelooflijkste verzinsels van de Holocaustreligie. Ik zie daarvoor maar één doel: voor mensen die het religieuze bijgeloof van voorbije eeuwen bespotten en vinden dat wij rationeler en intelligenter zijn, beveel ik aan: *Ga naar de 'Gaskamer' van Slot Hartheim en vertel me dan of u zich als een imbeciel behandeld en beledigd voelde door de mensen die u zeggen dat dit een gaskamer was."*

Sanatorium Slot Hartheim

'Vergassingen' in Mauthausen worden beschreven door de veelgeciteerde Marszalek, die *tien maanden na de dood van Mauthausen's commandant Ziereis'* voor IMT-aanklagers getuigde over:

> *". . . de grote vergassingsfaciliteit, waar volgens Ziereis' schatting tussen 1 and 1.5 miljoen mensen werden vermoord."*(!)

(Marszalek rondde af op '2 miljoen'). Dat in Mauthausen *geen* 1.5 miljoen mensen werden vermoord, zegt genoeg over de (*post mortem*) 'bekentenis' van Ziereis: beter bewijs van Marszalek's bedrieglijke proza over 'bekentenissen' van Ziereis over een 'gaskamer' is niet nodig.

Marszalek mocht voor het IMT zelfs verklaren dat Ziereis op 22 mei 1945 'bekende' dat er 'een speciale wagen tussen Mauthausen en Gusen reed waarin gevangenen onderweg werden vergast'.[1016] Uit latere publicaties van Marszalek kan men concluderen dat deze 'bekentenis' vals was. In de tweede editie van zijn boek *Geschichte des Konzentrationslagers Mauthausen* verzachtte hij stilzwijgend zijn stellingen. Over Ziereis' dood schreef hij op blz. 200 in een *voetnoot* (15) dat deze op 23 mei '45 (een dag na Marszalek's zogenaamde bekentenis werd opgeschreven!) werd gevangengenomen, waarna hij twee dagen later, op 25 mei, in het ziekenhuis van Gusen overleed. Marszalek repte met geen woord meer over de eerder door hem verzonnen en aan het IMT voorgelegde 'bekentenis' van 22 mei, *toen Ziereis nog op vrije voeten was!*
Het is slechts één voorbeeld van de slinksheid en gewetenloosheid waarmee 'schuldbekentenissen' werden gefabriceerd en opgevoerd.

Waarom gevangenen vergassen in kasteel Hartheim, in een ruimte zonder afzuiging en met 60 cm dikke muren, waardoor leidingen etc. slechts met grote moeite kunnen worden aangelegd en bovendien, in vergelijking waarmee de ruimte in Mauthausen zelf vele malen beter geschikt zou zijn?

Bovendien was de cokesgestookte oven in Hartheim met slechts 2 crematiekamers volkomen absurd voor het verwerken van de ge-

noemde duizenden lijken. Waar moesten die allemaal blijven zonder dat alle andere gebruikers van dat kasteel daar dag-en-nacht mee geconfronteerd zouden worden en het onvermijdelijk tot bizarre onhygiënische toestanden zou leiden?

'Gaskamer' Slot Hartheim (23 m²). Let op het raam(!) en de 'nabootsing' van de pijp waardoor koolmonoxidegas naar binnen zou zijn gevoerd. Hierin zijn volgens een door Marszalek opgetekende 'bekentenis' van Ziereis "1 à 1,5 miljoen" gevangenen vergast.

Detail 'gaskamer' Mauthausen op originele foto (1945). Let op plaats van de 'verwarming' (= koelsysteem!) boven in *de ruimte en bediening (aan/uit) aan de* binnenzijde. *Ook de ventilatieklep (linksboven) is alleen* binnen *de 'gaskamer' te bedienen.*

Niettemin werd die bijna een jaar na Ziereis' dood door Marszalek opgeschreven 'bekentenis' (gehoord van een medegevangene van Marszalek), als 'bewijs' door het IMT geaccepteerd en gebruikt.[1017] Hoewel Marszalek's verhaal door de verdediging ten stelligste werd ontkend, werd geen kruisverhoor toegestaan. Hij is nooit in de getuigenbank verschenen. Zijn verhaal wordt niet alleen door concrete feiten gelogen-

straft, ook door een rechtstreeks betrokkene uit die tijd. Korporaal Donald Leake van de 11e Divisie van generaal Patton's Derde Leger behoorde tot de bevrijders van het kamp. Hij beschreef in 2008 hoe Ziereis na gevangen te zijn genomen bewusteloos naar Mauthausen werd overgebracht en in de drie dagen voor zijn dood niet één keer bij bewustzijn kwam. Leake was persoonlijk belast met zijn bewaking. Hij had opdracht op ongewenste bezoekers 'te schieten om te doden'. Leake verklaarde dat Ziereis in de dagen voor zijn dood met *niemand* sprak. Op de foto van de 'stervende' Ziereis, was hij volgens Leake al dood.[1018]

Merkwaardig is ook dat in Mauthausen gedurende meerdere jaren joden gevangen zaten, die daar volgens Marszalek niet werden 'vergast', maar naar verschillende andere kampen werden overgeplaatst.

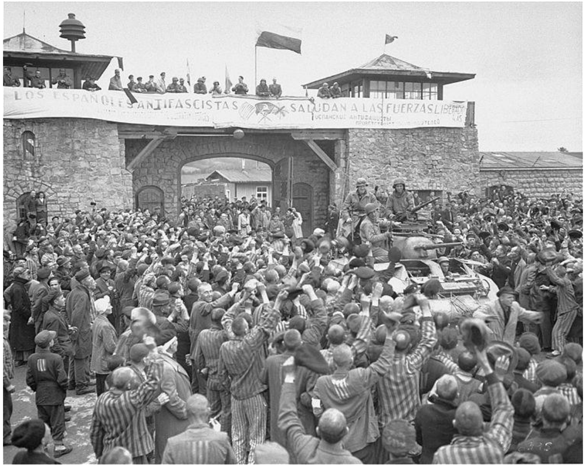
Een belangrijke 'getuige' is Jack Taylor, een door de Gestapo gearresteerd Amerikaans CIA agent, die pas in *april 1945* in Mauthausen aankwam.

Onwaarschijnlijkheden welke 'vergassingen' hier tot een absurditeiten-theater maken zijn: verhitting van Zyklon-B korrels met een in de gas-oven opgewarmde *baksteen* die eerst via een grote omweg, *via de 'gaskamer' gevuld met slachtoffers,* op een schep naar de 'bedieningsruimte' werd gebracht en daar in een afsluitbare bak gelegd, waarna er Zyklon-B op werd gestrooid om het gas te laten verdampen. Slachtoffers werden met *handdoek en zeep* in de doucheruimte geperst, er waren *twee* deuren in deze ruimte, de *routing* van giftige lijken door het gebouw, het trekken van gouden tanden en kiezen, het knippen van haar van vrouwenlijken *na* vergassing, enz., alles is even bizar en onmogelijk.[1019]

Geen cyanidesporen of resten van Pruisisch Blauw in de 'gaskamer'.
De 'gaskamer' was *midden in het kamp* zodat andere gevangenen konden zien wat daar gebeurde. 'Geheimhouding'?
Geen sloten op de deuren of gaten of beugels waar ze konden zitten. De deuren kunnen zowel *van binnen* als van buiten worden geopend.

Volgens Marszalek stierven in Mauthausen in april '45 10.823 gevangenen, van wie 1.853 door *vergassing*.[1020] De geloofwaardigheid hiervan is nihil. Er zijn *nooit* vergassingsslachtoffers aangetroffen! Wie de crematie-capaciteit van Mauthausen kent (één oven met 2 crematiekamers) weet dat de *maximum*capaciteit slechts ca. 60 lijken per dag was (1.800 per maand), zodat – als die "in april" vlak voor de bevrijding 1.853 vergasten al gecremeerd waren – er ruim 9.000 niet gecremeerde lijken zouden moeten zijn aangetroffen. Dat was dus verre van. De nazi's hadden geen tijd meer sporen in Mauthausen te verbergen, zeggen historici. Zij zouden tot op de bevrijdingsdag zijn doorgegaan met 'vergassen'. Toch is ***niet één lijk*** met vergassingsverschijnselen gevonden en ook geen 'gaskamer'. U kunt dus kiezen tussen een *Holocaustwonder,* of *zwendel.*

Na deze "gaskamers" in het 'Altreich', waar ook volgens historici nooit werd 'vergast', gaan we over naar die in de Oostelijke kampen.

Bevrijding Mauthausen door 3e Amerikaanse Legerkorps.

5. Auschwitz-Birkenau

Kampnaam	Hoofdkamp (Auschwitz I), Birkenau (Auschwitz II), Monowitz (Auschwitz III).
Officiële aanduiding	*Konzentrationslager*
Locatie	Ca. 50 km van Krakau
In gebruik	1940
Buiten gebruik	29 januari 1945
Ligging	Open terrein, aan spoorwegknooppunt
Aantal subkampen	Tenminste 32
Commandant(en)	Rudolf Höß (mei '40-nov. '43), Arthur Liebehenschel (nov. '43-mei '44), Richard Bär (mei '44-jan. '45).
Gemeld aantal gaskamers	7, w.v. 2 buiten het kamp
Genoemd aantal slachtoffers 1946	4 miljoen (tot 1989)
Thans genoemd aantal slachtoffers	1,1 miljoen
Waarvan joden	'De meesten'
Aantal slachtoffers vlgs. revisionisten	126.000 geregistreerden, joden en niet-joden samen, aan alle doodsoorzaken [1021]
Genoemde wijze van vergassen	Zyklon-B
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	Leuchter-Report, Rudolf-Report
Lijkbezorging	Crematoria
Vastgesteld aantal lijken	Tientallen
Aantal bevrijde gevangenen	Ca. 8.000

"Hoe ter wereld hebben al die lieden Auschwitz tot Heilige Koe gemaakt . . .
Auschwitz was een verschrikkelijk oord – maar geen vernietigingskamp."
Gitta Sereny, *joods historica en schrijfster.* **THE TIMES,** Londen, 29 augustus 2001.

Tijdens het Tweede Auschwitz Proces (1963-65), werd erkend dat voor 'vergassingen' daar *geen enkel bewijs bestaat.*

Van 7 *'gaskamers'* in Auschwitz kan dan ook *niets* concreets worden getoond. Wat tentoongesteld wordt, zijn de ***na de oorlog*** 'gerenoveerde' voormalige lijkenruimte van Krema I, de nietszeggende fundering van een boerenwoning buiten het kamp en twee ruïnes in Birkenau waarin wetenschappelijk onderzoek geen spoor van vergassingen opleverde.

Zelfs van het blauwzuurgas-restproduct, Pruisisch Blauw is, in tegenstelling tot de ontsmettingsruimten, in de veronderstelde gaskamers *niets* te vinden, hoewel materialen en omstandigheden geheel overeenkomen.

Voor wie in Auschwitz *vergasten* wil gedenken, staat dan ook weinig anders open dan zich te laten leiden door verhalen daarover van gidsen en getuigen uit de tweede, derde en -tigste hand.

Het idee van Auschwitz als 'geheim' oord voor industriële massamoord is absurd. Het was een gigantisch, grotendeels open complex, met fabrieken en werkplaatsen, gepland voor meer dan 200.000 gedeporteerden, in een dichtbevolkt gebied met spoorwegverbindingen van en naar alle bestemmingen. De ingezetenen waren door elkaar gehuisvest, joden en niet-joden in dezelfde gebouwen en barakken. Dagelijks gingen grote aantallen mensen in en uit: leveranciers, bezoekers, burgers, technici, spoorwegmensen, militairen, enz., maar ook gevangenen van en op weg naar andere bestemmingen. Daarbij had Auschwitz 32 decentrale subkampen en ontelbare buitenprojecten, waar duizenden gevangenen dagelijks vice versa naar toe gingen om te werken.

Er waren plannen om, na het winnen van de oorlog, in Auschwitz een prestigieus project te realiseren: een enorme ontvangsthal voor de Kommandantur, het grootste radiotelegrafisch centrum van het Reich en een protserig centraal kantoor voor Reichsführer-SS, Heinrich Himmler himself. Kan iemand, die geen Duivelaanbidder is, zich voorstellen dat zo'n project *of all places* was gepland op en rond een massamoordcentrum?

De volgende grafiek toont de *'officieel'* door Westerse bronnen/historici of – als u wilt – de verzamelde 'gerenommeerde' *Holocaustpostuleerders,* genoemde aantallen 'vernietigde' mensen in Auschwitz, die na de oorlog werden gepubliceerd:

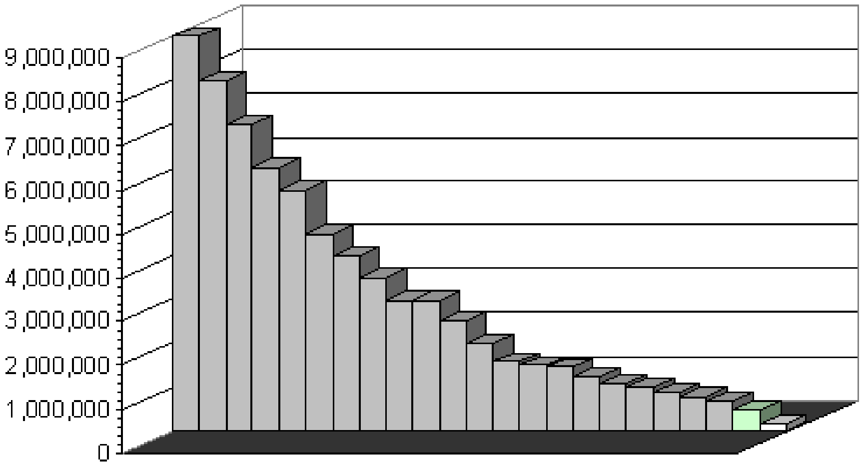
9.000.000 Franse documentaire *Nuit et brouillard* (Nacht en Nevel), 1955; historisch adviseurs Henri Michel en Olga Wormser-Migot, historici.[1022]

8.000.000 Frans Bureau Onderzoek Oorlogsmisdaden, Doc. 31, 1945.

7.000.000 Eveneens bovengenoemd Bureau.

6.000.000 Boek *Auschwitz Doctor* van Miklos Nyiszli. Thans staat vast dat dit boek *frauduleus* is, de 'doctor' nooit in Auschwitz was en toen Paul Rassinier direct na de oorlog kontakt met hem zocht, een reactie ontving, die later door ene Mr. Tibere Kremer bleek te zijn geschreven omdat de echte Nyiszli dood was. Niettemin worden Nyiszli's fantasieverhalen door historici en propagandisten volop geciteerd.

Auschwitzdodencijfers volgens historici van 1945 tot nu

5.000.000 Op 20 april 1978 in *Le Monde*; op 23 januari 1995 in *Die Welt*. Op 1 september 1989 verlaagde *Le Monde* het aantal tot **1.433.000.**

4-5.000.000 Filip Friedman, *This Was Oswiecim: The Story of a Murder Camp*. London, The United Jewish Relief Appeal, 1946, blz. 14. In 1946 was het officiële Sovjet aantal '4 miljoen'; Friedman vond het kennelijk nuttig dit met nog een miljoen te verhogen.

4.000.000 Sovjet document van 6 mei 1945, officieel bevestigd door het Internationaal Militair Tribunaal. In 1990 herroepen door historici van het Auschwitz Museum en gesteld tussen 1.100.000 en 1.500.000.

3.500.000 Genoemd in de 1991 editie van de Dictionaire voor de Franse Taal en in 1989 door Claude Lanzmann in zijn voorwoord bij Filip Muller's boek *"Three Years in an Auschwitz Gas Chamber"*(!)
Hetzelfde aantal werd in 1974 genoemd in het boek van een van de coryfeeën uit de Holocaustgeschiedschrijving, Eugen Kogon. Hij sprak in 1974 over *"minstens 3,5 miljoen, waarschijnlijk 4,5 miljoen doden"*, daarmee de Sovjet-staatsleugenaars nog achter zich latend.[1023] Voorwoord in Filip Müller's *Eyewitness Auschwitz*. New York: Stein and Day, 1979, blz. xi.

3.000.000 Genoemd in de onder foltering verkregen 'bekentenis' van Rudolf Höss, commandant van Auschwitz en door 'echte historici' aangehaald (betrekking hebbend op diens periode in Auschwitz).

Martin Gilbert, *Atlas of the Holocaust*. New York: Pergamon Press, 1988.

2.500.000-4.000.000 Danuta Czech, "Konzentrationslager Auschwitz: Abriss der Geschichte," in *Auschwitz: Geschichte und Wirklichkeit des Konzentrationslagers*. Reinbek bei Hamburg: Rowolt, 1980, blz. 42.

2.000.000 Genoemd door gerenommeerde Holocaust-historici, inclusief Leon Poliakov in *Harvest of Hate,* George Wellers in *The Yellow Star at the Time of Vichy*, en Lucy Davidovich in *The War Against the Jews*, 1975.

2.000.000 tot 4.000.000 Yehuda Bauer in *A history of the Holocaust* (1982). Echter, in 1989 wijzigde hij zijn cijfers en stelde ze op 1.600.000.

1.500.000 In 1991 als 'officieel' aantal Auschwitzdoden door de Poolse president Lech Walesa bekendgemaakt op aangeven van historici van het Auschwitz Museum. De in 19 verschillende talen gestelde gedenk-plaquettes waarop stond '4.000.000 slachtoffers' werden vervangen door nieuwe met daarop '1.500.000' (zie foto's in dit werk).

1.471.595 Aantal in 1979 genoemd door Georges Wellers. Deze preten-deerde het dodenaantal op 1 nauwkeurig te kennen.[1024]

1.250.000 Raul Hilberg in zijn boek, *The Destruction of the European Jews.*

1.100.000 tot 1.500.000 Yisrael Gutman en Michael Berenbaum (U.S. Holocaust Memorial Museum) in *Anatomy of the Auschwitz Death Camp*.

1.000.000 Pressac, 1989: *Technique and Operation of the Gas Chambers.*

770.000 tot 800.000 Jean-Claude Pressac's herziene aantal, gepubliceerd in 1993 in *The Crematoria of Auschwitz: The Mass Murder's Machinery*.[1025]

630.000 tot 710.000 In 1994 stelde Pressac het aantal joden onder de slachtoffers nog wat verder naar beneden bij.

510.000 Fritjhof Meyer, *"Die Zahl der Opfer von Auschwitz. Neue Erkennt-nisse durch neue Archivfunde"*, Osteuropa, mei 2002, blz. 631-641.

Revisionisten hielden en houden het aantal Auschwitz-doden op in totaal **ca. 130.000,** joden en niet-joden samen.

Laten we de krankzinnige zwendelaantallen buiten beschouwing en beperken we ons tot het nog steeds veel te hoge huidige aantal van 1,1 miljoen joodse doden, dan is dat t.o.v. het IMT met 72,5% verminderd.

3 maart 1991 verscheen in de *New York Times* een artikel met een verder gereduceerd cijfer, gebaseerd op officiële Duitse concentratiekampver-slagen. Deze waren afkomstig uit Oranienburg en zijn april '45 door de Sovjets op microfilm gezet en naar Moskouse archieven gebracht.[1026] Ze waren volgens Russische bronnen alleen beschikbaar voor joodse onder-zoekers en voor anderen verboden, de redenen worden hierna duidelijk.

Voor ieder die spreekt over miljoenen of honderdduizenden vermoorde joden in Auschwitz, hier de gespecificeerde *officiële Duitse aantallen*, die een eind maken aan alle overdrijvingen, gefantaseer en gezwendel van historici *è tutti quanti*: [1027]

Totaal niet-joodse gevangenen aangekomen in Auschwitz 1940-44:	***161.785***
Joodse gevangenen aangekomen in Auschwitz 1940-44:	***173.000***
Totaal aantal gevangenen in Auschwitz 1940-44:	***334.785***
Totaal joodse doden door tyfus in Auschwitz 1942-1944:	***58.240***
Totaal niet-joodse doden door tyfus in Auschwitz 1942-1944:	***45.189***
Totaal aantal doden door tyfus in Auschwitz 1941-1944:	***103.429***
Sterfte door natuurlijke oorzaken (anders dan tyfus) 1940-1944:	***4.140***
Joodse sterfte door natuurlijke oorzaken 1941-1944:	***2.064***
Niet-joodse sterfte door natuurlijke oorzaken 1941-1944:	***2.076***
Overgeplaatst uit Auschwitz 1940-1944:	***121.453***
Joden overgeplaatst uit Auschwitz 1941-1944:	***100.743***

Totaal aantal geëxecuteerden: **1.646, waarvan joden: 117**.

Recapitulerend voor de *joden* in Auschwitz tijdens de oorlog betekent dit dat 173.000 joden naar Auschwitz werden overgebracht. Dat 58.240 van hen daar aan tyfus stierven, 2.064 aan andere oorzaken en 117 werden geëxecuteerd. Van de overige 112.579 joden werden 100.743 naar elders overgeplaatst.

Aan het eind van 1944 waren er dus nog 11.836 joden in het kamp, plus een aantal in november en december aangekomenen. Bij de komst van de Sovjets bevonden zich nog ca. 8.000 gevangenen in het kamp.

Deze officiële Duitse opgaven uit de oorlog worden ondersteund door andere bronnen, waaronder die over Auschwitz van de Deutsche Ostbahn en de door de Britten gedecodeerde geheime Enigma berichten. De echtheid en juistheid ervan kan door niemand op rationele gronden worden betwist. Al het andere zijn 'schattingen', extrapolaties, aannames, fantasie en ronduit leugens.

Maandelijks, zonder uitzondering, gaven de commandanten van alle concentratie- en subkampen nauwkeurige tellingen van de aantallen gevangenen door o.a. aan de bevelhebber van alle kampen, SS-generaal Richard Glücks in Oraniënburg.

De maandrapporten vermelden ook aantallen gevangenen die de dertig dagen daarvoor waren aangekomen en gevangenen die hun straf hadden uitgezeten of waren overgeplaatst.

Het komt tot een totaal van alle gestorven personen in het Duitse gevangenissysteem van begin 1935 tot de ineenstorting eind '44 van 403.712.

Een aantal dat globaal overeenkomt met de aantallen van het Rode Kruis.[1028]

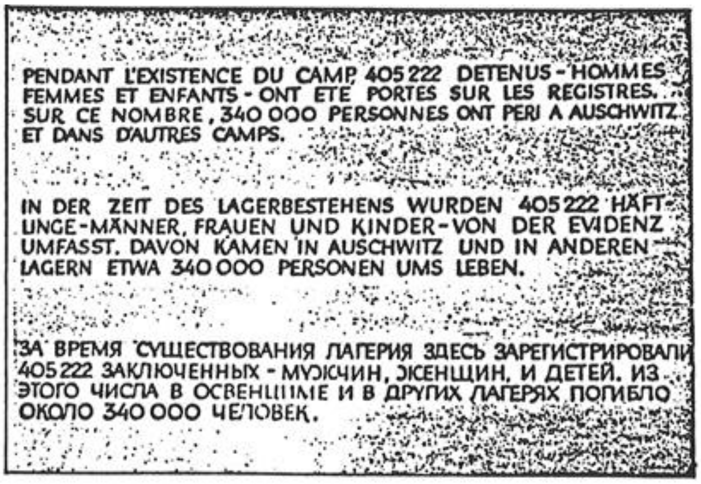
Alle gevangenen kregen nummers, waarmee zij in de kampadministraties werden ingeschreven. Daarop waren geen uitzonderingen, want te verstrekken kleding, voedsel, etc. was op deze aantallen gebaseerd.

Tijdens het Irving-Lipstadt proces benaderde Irving de Auschwitzsterfte langs de weg van onderschepte en gedecodeerde ultrageheime Enigma berichten: *"Hinsley* [hoofd van het Engelse decoderingsbureau *stelde dat*

bij analyse van de dagelijkse berichten uit Auschwitz volstrekt helder werd dat bijna alle sterfgevallen werden veroorzaakt door ziekte. Andere door executie middels ophanging en executiepeloton. Letterlijk zei Hinsley: ***"Er is hoe dan ook geen aanwijzing voor vergassingen".***[1029]

Irving verder: *"Waarom is deze buitengewone onthulling niet in grote koppen in de kranten over de hele wereld verschenen? Het komt niet zomaar van een geschifte Britse neo-fascist, neo-Nazi of pseudo historicus. Jullie journalisten kunnen opschrijven dat het van een officiële Britse historicus komt, Professor Hinsley, die onbeperkt toegang had tot de archieven van de SIS, de Secret Intelligence Service en de archieven van de Britse Decoderings Dienst; die zeggen allemaal dat bijna alle Auschwitzdoden werden veroorzaakt door ziekte.* ***Er is geen enkele verwijzing naar vergassingen".***

Overbodig te zeggen dat nergens over *andere* aantallen (ongeregistreerde 'vergasten') werd gesproken of op gezinspeeld; niet in de ultrageheime Enigma berichten en ook niet in 'Codetaal'.

Oorspronkelijke gedenksteen Auschwitz kort na de oorlog waarop het aantal gevangenen (405.222) en aantal overledenen (340.000) zijn vermeld.

Hoezeer 'officiële Holocausthistorici knoeiden met aantallen blijkt uit de officieel verspreide aantallen. Volgens Czech en haar opvolger Piper zouden er 146 transporten naar Auschwitz zijn geweest, waarvan Czech zei dat elk 5.000 personen bevatte.[1030] Piper daarentegen gaat uit van gemiddeld 2.000 […]. In beide gevallen *speculatie* met een wetenschappelijk vernisje. Waarschijnlijk zit Piper het dichtst bij de waarheid, want zoals establishmenthistoricus prof. Jagdschitz scherpzinnig concludeerde: *"niet elke trein naar Auschwitz vervoerde gevangenen"*.[1031] **Goed dat ook Holocausthistorici zestig jaar later tot dit inzicht kwamen. . . .**

Volgens Czech dus ca. 735.000 met de trein aangevoerde gevangenen (147 treinen x 5.000), volgens Piper 294.000….[1032]

Piper schreef na de val van het communisme dat in totaal 'slechts' 1,3 miljoen gevangenen naar Auschwitz werden gebracht, waarvan 400.000 geregistreerd.[1033] Onder die 1,3 miljoen 1.095.000 *joden*, 205.000 geregistreerd en 890.000 ongeregistreerd. Van de 400.000 geregistreerde (joodse en niet-joodse) gevangenen overleefde volgens Piper de helft, 200.000. Hij schatte dat de helft van de geregistreerde joodse gevangenen het kamp overleefde – ca. 100.000 dus. Ten onrechte postulerend dat bijna alle *on*geregistreerde joden in gaskamers zijn vermoord, concludeert hij dat 'minstens 1.1 miljoen mensen in Auschwitz stierven of zijn vermoord.[1034] Ook dit lagere aantal is niet serieus te nemen: het houdt geen rekening met de – zoals vaststaat – ongeregistreerde mensen die *uit* Auschwitz naar andere kampen en bestemmingen werden gevoerd.

Van de wél geregistreerde joden in Piper's getallen stel ik vast dat ***géén van hen in Auschwitz werd vergast.*** **Immers: 205.000 *geregistreerde* joden, minus tenminste 102.500 overlevende joden, minus de volgens de *Auschwitz-Dodenboeken* geëxtrapoleerde 68.864 overleden en een percentage naar andere kampen getransporteerde joden, brengt het aantal geregistreerde 'vergaste' joden dicht bij NUL.**[1035]

Om meerdere redenen een belangrijke vaststelling. Het maakt getuigenverklaringen van overlevenden, dat de leden van de *Sonderkommando's* betrokken bij vergassingen elke 3 maanden werden vergast, *onmogelijk.* Zij (minstens 6.500 personen[1036]) waren immers *geregistreerde* arbeidsgeschikten, die langere tijd in Auschwitz verbleven. Bovendien is het van een ***verbazingwekkende schizofrenie dat de Duitsers uitgerekend de leden van die 'Sonderkommando's' zo maar konden 'vergassen': die 'wisten' toch beter dan wie ook, wat hen te wachten stond !***

Dat Piper later op aanzienlijk lagere aantallen uitkwam dan Czech, *maximaal* 174.000 i.p.v. 474.000 *omgekomen* ('vergaste') *gevangenen* inclusief niet-joden, is gezien de achtergrond van Czech's cijfers niet verwonderlijk. Czech's cijfers zijn niet serieus te nemen. Deze Danuta Czech, 'onderzoekschef' van het Auschwitz Staats Museum, verdient enige extra aandacht. Al aan het begin van de oorlog werd zij opgepakt, waarbij zij, in plaats van als jodin en communistisch verzetsstrijdster 'vergast te worden, als 'door een Wonder' drie jaar 'vernietigingskamp' Auschwitz overleefde. Tien jaar na de bevrijding kreeg zij van het communistisch regime opdracht een geschiedenis van Auschwitz te schrijven. Kenners van het Sovjetsysteem en in het bijzonder de KGB en de Poolse Staatsveiligheidsdienst, weten dat het Auschwitz Museum in de jaren van de Koude Oorlog binnen die organisaties een propagandistische en ideologische functie vervulde. Desinformatie was de core-business van die instanties. Het Auschwitz-Museum en 'historica' Danuta Czech speelden daarin een belangrijke rol, zodanig dat er genoeg redenen zijn haar geschrijf te wantrouwen. We kijken alleen maar naar het officiële aantal 'vermoordden'

van Auschwitz ('meer dan 4 miljoen') om het werk van Czech en haar Sovjet-collega's te beoordelen.
'Getuigenverklaringen', 'bekentenissen', etc. van *"20.000 vergaste joden per dag,"* in werken van 'vooraanstaande historici', verwijzend naar Danuta Czech, kunnen dan ook gevoeglijk als *desinformatie* worden geklasseerd.

Wat de *niet* geregistreerde gevangenen betreft: er bestaat geen concreet bewijs dat deze zouden zijn 'vergast'. *Geen enkel.*

Dat velen *niet* werden geregistreerd is logisch: het was *zinloos* mensen in Auschwitz in te schrijven die daar niet werden opgenomen en naar andere bestemmingen werden doorgevoerd. Verbazingwekkend is dat er geen enkele registratie is gevonden van aantallen, persoonsgegevens, etc. van honderdduizenden 'vergasten'. In het licht van de Duitse fixatie op administratie en registratie een ongelooflijk feit. ***In de kampen werden voor elk afzonderlijk sterfgeval ongeveer 20 documenten ingevuld en elk sterfgeval werd tenminste op 2 plaatsen in Duitsland centraal gemeld. . . !***

En, zou Auschwitz een *vernietigingskamp* zijn geweest, als we weten dat de Sicherheitsdienst Amsterdamse joden, die zich niet voor de 'Arbeitseinsatz' meldden, *voor straf* naar Mauthausen stuurde? [1037] En als zelfs de joodse schrijfster Gitta Sereny, Mauthausen "geen vernietigingskamp" noemde? Was Mauthausen *zonder* 'gaskamers' een *strafkamp* en Auschwitz *met* 'gaskamers' niet? De Holocaustreligie is ondoorgrondelijk . . . .

Ongelooflijk is ook de schaarse informatie over transporten *uit Auschwitz* naar elders. Kennelijk hebben de communisten die verdonkeremaand of niet echt serieus naar gezocht; in elk geval hebben zij *die* niet overdreven.

- De treinen gingen na aankomst in 'vernietigingskampen' ergens naar toe.
- Natuurlijk registreerden de nazi's ook (al dan niet lege) uitgaande treinen!
- Van aankomende *treinen zijn legio documenten gevonden.* ***Van vertrekkende treinen nauwelijks!*** Waarom daarvan niet ook?
- Zouden de nazi's de lijsten van inkomende treinen hebben bewaard en die van uitgaande treinen hebben vernietigd? Dat is te waanzinnig voor woorden en alweer tegengesteld *aan 'verbergen van sporen' en elke vorm van administratie.*
- Maar waar zijn die overzichten van uitgaande treinen dan? ***Geen enkele Holocauststudie en zelfs geen artikel is daarover verschenen.*** **Ongelooflijk.**

Er zijn *twee mogelijkheden:* 1. De overzichten toonden aan dat de treinen inderdaad leeg vertrokken, hetgeen een indicatie zou zijn vóór de JHV, óf 2. ze tonen aan dat gevangenen uit 'vernietigingskampen naar elders werden overgebracht en is dat het einde van de JHV.

Als die vertrekoverzichten van treinen niet boven water mochten komen en ze tot de door de Amerikanen in 1946 vernietigde Duitse documenten behoorden die "voor de Geallieerden niet van belang waren, maar voor de Duitsers wel", geeft dat aan dat ze *niet leeg* waren; als ze leeg waren, was dat immers bewijs voor de JHV. Dit leidt tot de conclusie dat de vertreklijsten geen voor de JHV bruikbare informatie opleverden, maar

dat met name vanuit de zgn. Aktion Reinhardt kampen grote aantallen mensen verder werden getransporteerd.

Maar, als die overzichten boven water komen, gebeurt er nog iets: dan zijn ook enorme ***dubbeltellingen*** bewezen. Honderdduizenden joden, waarvan nu wordt verondersteld dat ze zijn 'vergast', maar in werkelijkheid naar andere bestemmingen werden doorgevoerd, zijn in die aankomstkampen opnieuw als slachtoffers geteld!

De enkele vertreklijst die wél is 'gevonden' en geen passagiers vermeldt, *bewijst* dat er wel degelijk honderden van deze overzichten hebben bestaan, die raadselachtig genoeg zijn 'verdwenen'.

Ik voorspel, dan ook dat die belangrijke *vertreklijsten* in meerderheid *nooit* meer boven water zullen komen.

Ondanks de raadselachtige afwezigheid ervan, is bekend dat in Birkenau een speciale kampsector (BIIc) bestond voor joodse vrouwen (en vermoedelijk ook mannen), in afwachting van transport naar andere kampen. Deze gevangenen werden niet geregistreerd en getatoeerd, maar wel vermeld op lijsten van het SS Hygiëne Instituut in Auschwitz na onderzoek op besmettelijke ziektes, alvorens verder transport plaatsvond.[1038]

Het gegoochel met ontbrekende gegevens van uit Auschwitz *vertrekkende* treinen wordt duidelijk als we de 'verklaring' van Holocaust *illusionist* Van Pelt bekijken.[1039] De geheime *Enigma-berichten* gaven tot op 1 nauwkeurig aantallen in Auschwitz *aangekomen* en *vertrokken* gevangenen.[1040] Van Pelt prefereert aantallen uit Auschwitz ***vertrokkenen*** als ***"codetaal"*** voor ***'vermoorden'*** op te voeren**,** zonder enig bewijs. Hij beroept zich ***op de zwaar gemartelde Pohl,*** die verklaarde **"door duivelse intimidaties en chicanes zo murw te zijn gemaakt dat zij kregen wat zij wilden:** ***niet de waarheid maar de verklaringen die zij verlangden".***

Het vrijwel ontbreken van kerndocumenten geldt ook voor overplaatsing van honderdduizenden gevangenen naar ontelbare andere kampen. Het kan niet anders of in Auschwitz waren daarover duizenden documenten. Aantallen, namen, data, plaats van bestemming, enz. Voor de Duitsers ontlastend bewijsmateriaal van de aardbodem verdwenen . . . De communisten hebben in het na de oorlog gesloten gehouden Archief van Auschwitz niet stil gezeten: zij 'selecteerden' wat zij vonden zorgvuldig op bruikbaarheid voor hun miljoenenclaims. Wellicht ligt een en ander in de geheime archieven van Arolsen en Tomsk.[1041]

'Gaskamers'

Als misleidingsvoorbeeld over 'vergassingen' in Auschwitz, het verhaal van de Hongaarse joden, waarvan er aan het eind van de oorlog honderdduizenden als *arbeidskrachten* naar kampen werden gevoerd om te werken voor de Duitse oorlogsindustrie.

Volgens Lucy Dawidowicz in *The War Against the Jews* (1975), gingen er 430.000 naar Auschwitz die daar onmiddellijk werden vergast. Later schreef Hilberg dat het er 200.000 waren.[1042] Dawidowicz 'vergat' dat het overgrote deel nooit in Auschwitz kwam, maar rechtstreeks naar andere bestemmingen ging.[1043]

De officiële Duitse documenten van het concentratiekampsysteem, de Spoorwegen en kampadministraties geven heel andere aantallen van in 1944 in Auschwitz aangekomen Hongaarse joden: [1044]

Mei	8548
Juni	3981
Juli	6543
Aug	3881
Sept	163
Okt	1

Totaal **<u>23.117</u>** ***<u>aangekomen</u>*** Hongaarse joden van mei tot oktober.

Vergelijken we dit met de officiële Duitse opgave van ***<u>uit</u>*** Auschwitz getransporteerde Hongaarse joden in dezelfde periode:

Mei	2963
Juni	5934
Juli	9630
Aug	1500
Sept	1300
Okt	200

Totaal **21.527** ***<u>verder getransporteerd.</u>***

Hieruit blijkt dat slechts **<u>1.590</u>** Hongaarse joden in Auschwitz achterbleven waarvan er **0** (*Nul*) zijn 'vergast' . . .[1045]

Hoewel niemand bewijs heeft voor die 'massavergassingen', zijn ze er in de ***postulerende cirkelredenatie*** geweest: iedereen 'weet' immers dat de nazi's *zes miljoen joden* vermoordden: "kijk naar de lijken in Bergen-Belsen, de levende geraamten, de media, de films van Spielberg, etc."

In een pogen enorme aantallen mysterieuze treinen te bewijzen, komt Danuta Czech met gecompileerde *kopieën* van documenten die de SS achterliet toen zij het kamp ontruimden.[1046]

'Respectabele' Holocaustici als Klarsfeld en Pressac deinzen er niet voor terug de kaart van Birkenau te vervalsen om 'aan te tonen' dat een groep joodse vrouwen en kinderen op een foto 'op weg was naar de gaskamers' en niet bijv. naar de badgelegenheid (de 'sauna').[1047]

De 'gaskamer' van Auschwitz I is – zoals thans vaststaat – een naoorlogse vervalsing. Franczisek Piper, directeur van het Auschwitz Museum, zei *off-the-record* tegen een vriend die twijfels uitte: ***"Tussen jou en mij, je hebt gelijk! We bouwden dit zuiver voor de toeristen"***.[1048]

Holocaustgelovigen zeggen nu, "Okee, de echte gaskamers stonden in Birkenau, 3 km verderop." Men vraagt zich kennelijk niet af waarom de

Sovjets de moeite namen om in Auschwitz I een fake-gaskamer te bouwen, terwijl de 'echte' 3 km verderop lagen. Het argument dat die 'vernietigd' waren gaat niet op: die van Auschwitz I was immers ook niet meer in de oorspronkelijke staat. Veeleer ligt voor de hand dat de Sovjets deze crematoria – waarin zij geen enkel spoor van 'massavergassingen' vonden – in 1945 nog niet als 'gaskamers' zagen, maar deze zelf vernietigden, mogelijk om hun 'rapport' over 'gigantische crematoria waarin *4 miljoen* mensen zijn verbrand' niet door de feiten ontmaskerd te zien.

Voor geïnteresseerden in de *werkelijkheid* over Auschwitz en veronderstelde vergassingen daar, bevelen wij het sublieme revisionistische boekwerk *Auschwitz: Plain Facts* aan, boordevol harde feiten waaruit blijkt dat de JHV vergassingen eenvoudig ***onmogelijk*** zijn.[1049]

Antje Kupferschmidt, overlevende van Auschwitz-Birkenau en van 1974-1994 voorzitster van het Nederlandse Auschwitz-Comité, schreef over haar ervaringen in Birkenau.[1050]

> *"Je wist bij aankomst in Birkenau eigenlijk niets van de verschrikkingen. Je voelde wel wat, je merkte wel iets. Nu weet iedereen dat de mensen werden vergast, maar wij konden dat niet begrijpen. We liepen daar rond met het gevoel dat dat niet waar kon zijn. Je rook het, maar het drong niet tot je door wat je rook. Toen we het kamp binnen marcheerden nadat we het nummer op onze arm hadden gekregen, waren er vrouwen die familieleden herkenden en die maakten gebaren van ontzetting, zo van: wat verschrikkelijk dat jullie gepakt zijn. Toen we in quarantaine zaten, kregen we twee soorten verhalen.*
> *Er waren vrouwen die om te troosten vertelden dat het niet zo erg was. Anderen zeiden: 'Je komt hier niet levend uit, alleen uit de schoorsteen.' Maar dat kon je absoluut niet geloven".*

Hieruit blijken enkele opmerkelijke omstandigheden. 1. Men kon als jodin Birkenau overleven; 2. Zelf merkte zij *niets* van 'vergassingen' of 'vernietiging'; 3. Gevangenen hoorden pas na de oorlog dat er werd 'vergast'; 4. Onder degenen die er langer verbleven meenden velen dat 'het *niet zo erg* was'; 5. Maar, '*je rook het*'. Rook men dezelfde stank die iedereen in de omgeving van Auschwitz-Monowitz rook, namelijk die van dit meest vervuilde en stinkende industriegebied in Polen? (In de nabijheid van Auschwitz bevond zich een grote hoefsmederij, evenals vijf hoogovens, vijf kolenmijnen en de chemische industrie van Monowitz.) Of 'rook' men dat 'vergasten' werden gecremeerd en geen gestorvenen? 6. En, *'het drong niet tot je door wat je rook'*; hoe *wist* je dan dat het 'vergasten' waren die je rook? 7. Er waren vrouwen die zeiden *'dat het niet zo erg was'.* Ook hier dus weer postulerende cirkelredenatie.

Elkaar tegensprekende getuigen noemen in Auschwitz acht gaskamers:

1. Block 11
2. Het rode huis ('Bunker 1')
3. Het witte huis ('Bunker 2')
4. Het crematorium in het Hoofdkamp (Krema I)
5. Krema II in Birkenau

6. Krema III in Birkenau
7. Krema IV in Birkenau
8. Krema V in Birkenau

Block 11

In de kelder van Gebouw 13, later om administratieve redenen aangeduid als 'Block 11', een gebouw in het Auschwitz hoofdkamp, zou tussen 3 en 5 september '41 de eerste vergassing hebben plaatsgevonden. Het zou de eerste van alle 'vergassingen' zijn geweest, waarbij tussen 550 en 850 terminale zieken en Russische krijgsgevangenen zouden zijn vergast en tevens de eerste waarbij Zyklon-B zou zijn gebruikt.
Revisionistisch geleerde Carlo Mattogno schreef over die veronderstelde 'eerste vergassing' een indrukwekkend boek,[1051] waarin hij alle aspecten analyseert. Hij concludeert dat die geschiedenis op niets anders berust dan getuigenverklaringen, *tegenstrijdig* en zonder historische basis. Er bestaat daarvan dan ook *geen documentair of concreet spoor.* Ook in de enorme hoeveelheid documenten die in de jaren '90 in Moskou opdoken en onderzocht zijn, is *geen enkele aanwijzing* gevonden van een 'vergassing' in Block 11.[1052]
Veel getuigenverklaringen zijn onmogelijk gebleken. Zo verklaarde Höss van die vergassing getuige te zijn geweest en een gasmasker droeg, terwijl uit documenten blijkt dat hij 3-5 september '41 *buiten het kamp was.*[1053]
Het verhaal stamt van geruchten over experimenten met oorlogsgassen in een ongedefinieerde 'bunker', afkomstig van 'Black propagandisten' in Auschwitz. Pas later evolueerde 'oorlogsgas' tot Zyklon-B en werd Block 11 als locatie genoemd. De wijze van lijkverwijdering uit de *Leichenhalle* van Block 28 werd als kapstok voor dat verhaal gebruikt.

Het rode en witte huis ('Bunkers 1 en 2')

In twee boerenwoninkjes, een paar honderd meter buiten het kamp Birkenau, het 'rode en het witte huis' ('Bunkers 1 en 2'), zouden van 20 maart '42 tot 14 maart '43 meer dan 207.000 joden zijn vergast. Los van alles een onmo-gelijk aantal voor twee kleine boerenhuisjes. Mattogno wijdde er een afzonderlijk boek aan: *The Bunkers of Auschwitz.*[1054] ***Als 'gaskamers' hebben die nooit bestaan!*** Van het 'rode huis' (Bunker 1) is geen enkel spoor, ook niet op luchtfoto's uit die tijd. Alleen van 'Bunker 2' (het 'witte huis') zijn funderingsresten zichtbaar, met o.a. een gedenksteen voor de omgekomen Heilig verklaarde Nederlandse katholieke religieuze Edith Stein.[1055] Saillant detail is dat een door getuigen genoemde ontkleedruimte bij het 'witte huis' op luchtfoto's uit die tijd niet is te zien (John Ball). Mattogno's conclusie van zijn 264 pagina's tellende boek is dat beide 'bunkers' nooit 'vergassingsplaatsen' zijn geweest. Hij komt tot die conclusie o.m. omdat er onder de duizenden Duitse documenten niet één is welke een dergelijk gebouw onder Duits beheer aangeeft. Onthullend, want bij verbouwing, reparatie, etc. van deze

woninkjes tot ‘vergassingsbunkers’, zouden zich daarover documenten in Sovjetarchieven moeten bevinden.

In 2001 werd ‘Bunker 1’, het ‘kleine rode huis’, ‘herontdekt’ door ene Marcello Pezzetti, researcher van het Italiaans Joods Centrum voor Hedendaags Historische Documentatie. Hij werkte o.a. mee aan Holocaustproducties als *Schindler's List, La vita è bella, Destinazione Auschwitz*, etc.[1056] Op de betreffende plaats zou later een andere woning zijn gebouwd, waarvan de Poolse bewoner/eigenaar, Joseph Harmata, *ontkende* dat daar ooit een ‘gaskamer’was. De bewoners weigerden de boerderij te verlaten, maar vertrokken toen dagelijks groepen toeristen hun huis als ‘eerste gaskamer’ kwamen bezichtigen en hun leven ondraaglijk werd.[1057]

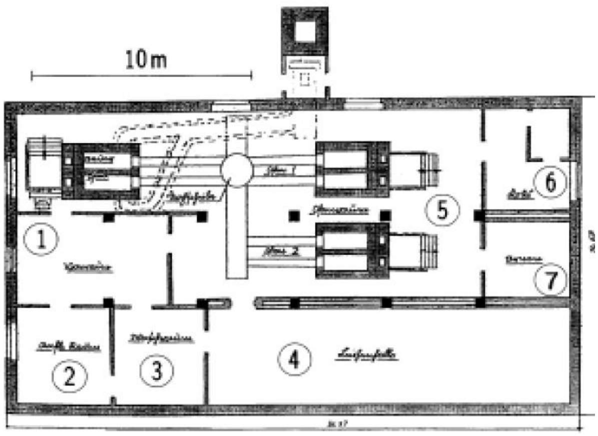
Afgezien van getuigenverklaringen is er geen bewijs voor deze (of andere) boerenwoningen als ‘gaskamers’. Getuigen konden in 1946 en later niet meer aanwijzen waar ze gestaan zouden hebben.

Krema I (Hoofdkamp)

“Nu betreden wij de Gaskamer”, zei mijn gids.
Later las ik bij Van Pelt en Dwork, dat de Gaskamer en het Crematorium, die ik geweigerd had te betreden, reconstructies van die in Birkenau zijn.”
Linda Grant, Holocaustspecialiste, *The Guardian*, 5 april 1997.

De in Auschwitz I aan toeristen getoonde ‘gaskamer’, is een naoorlogse *<u>vervalsing</u>*. Er is geen deskundige (meer) die nog in de authenticiteit gelooft; ook de leiding van het Auschwitz-Staatsmuseum niet.[1058]

“We bouwden dit zuiver voor de toeristen", zei Franczicek Piper, decennialang directeur van het Auschwitz Staatsmuseum, de man die de ‘4 miljoen vermoordden’ officieel terugbracht tot 1,1 miljoen.

Plattegrond oorspronkelijke situatie Krema I Hoofdkamp.
Van de lijkenkamer (4) werd later gezegd dat die als ‘gaskamer’ werd gebruikt.
1: Vestibule; 2. Autopsiekamer; 3. Wasruimte; 4. Lijkenopslag;
5. Ovenruimte; 6. Cokesopslag; 7. Urnenruimte.

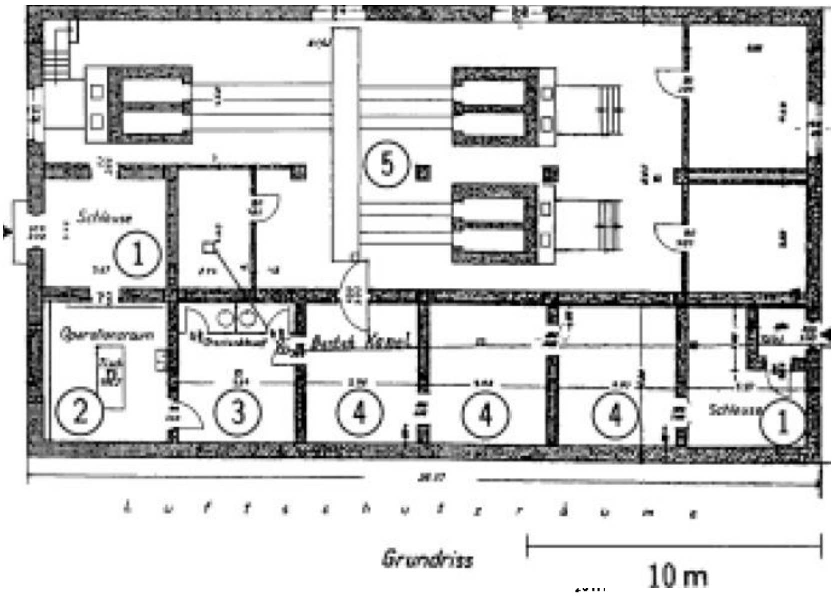
Het Krematorium I in het Hoofdkamp werd eind 1940 gebouwd. Volgens Holocausthistoriografie zijn daarin tienduizenden slachtoffers vergast.[1059] Die nu als 'gaskamer' getoonde ruimte is een naoorlogs maaksel. Germar Rudolf beschreef dit samen met Serge Thion in *Vérité historique ou vérité politique?* [1060] Alleen de indeling al toont de onbruikbaarheid als 'gaskamer'. De 5 á 600 slachtoffers zouden eerst door de vestibule en langs de crematieovens moeten, voor zij in de 'gaskamer' kwamen, ofwel via de vestibule en de wasruimte. Ontkleedruimte was er niet.

Men kan zich niet voorstellen dat daarbij (ondanks handdoek en stukje zeep) geen paniek zou zijn ontstaan, om nog te zwijgen over gedrang en gevechten rond de ovens. (Veel slachtoffers zouden *krijgsgevangenen* zijn geweest!) ***Zij <u>zagen</u>*** **een crematorium, geen 'doucheruimte!** Het is duidelijk dat niemand dit crematorium ('badhuis'!) lijdzaam zou betreden. Het huidige nepbouwsel geeft dus niet de situatie uit 1940 weer.

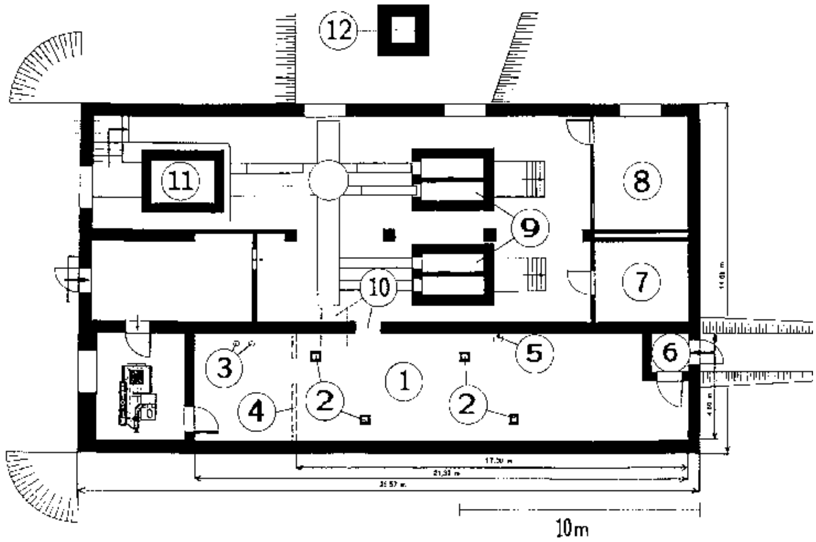
Eric Conan, fervent JHV'er, schreef in *L'Express* van 26 januari 1995:

> *"Toen in 1948 het Auschwitz Museum werd gebouwd, werd Crematorium I in de veronderstelde originele staat gebracht.* Alles eraan is vals (Tout y est faux*): de afmetingen, de plaats van de deuren, de opening om Zyklon B in te gooien, de ovens (herbouwd op aanwijzing van enkele overlevenden), de hoogte van de schoorsteen. Reeds eind zeventiger jaren wees Professor Robert Faurisson op deze falsificaties, <u>toen de officials van het Museum nog luidkeels de echtheid ervan volhielden…</u>"*

Deze tekeningen bevinden zich in het Auschwitz Staatsmuseum en werden door revisionisten openbaar gemaakt.

Plattegrond na tussentijdse buitengebruikstelling en verbouwing tot schuilkelder met operatieruimte, tussenmuren en verspringende deuren voor betere luchtdrukweerstand.

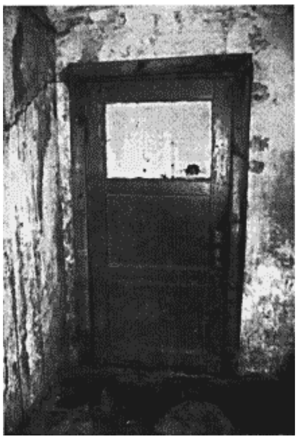
De huidige reconstructie: 2. *Vervalste, 'inwerpgaten Zyklon-B',* 3. *Wasruimte (bij 'gaskamer' getrokken).* 4. *Valselijk verwijderde tussenmuur om showgaskamer (1) groter te maken,* 6. *Eerst niet bestaande ingang,* 10. *Valse doorgang naar de ovens),* 12. *Schoorsteen, niet in verbinding met de niet-oorspronkelijke ovens (9, 11).*

De naoorlogse 'gaskamer' van Auschwitz I heeft drie toegangen. Hier de eerste: een dunne houten deur, zonder gasafdichting enz., die zowel van binnen als van buiten kan worden geopend (de destijds niet bestaande deur bij 6 op bovenstaande tekening).

Zelfs JHV-historici als Gerald Reitlinger, Raul Hilberg en Pierre Vidal-Naquet schrijven niet meer over een 'gaskamer' in Krema I; Olga Wormser-Migot stelt in haar 'gaskamerstudie' expliciet dat die daar niet was.[1061]

Poliakov, Wellers, Pressac, enz. publiceren geen afbeeldingen meer van de aan Auschwitzbezoekers geshowde 'gaskamer'. Wij wel, zodat de lezer een indruk krijgt. Ze tonen die 'gaskamer' in de huidige staat.

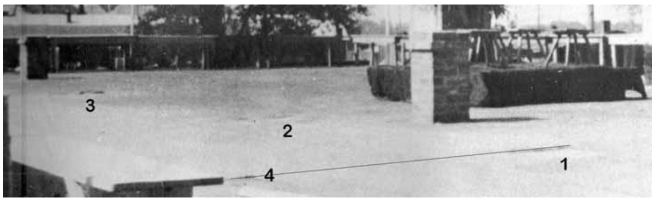
Aan de andere zijde (op tekening bij 3) eenzelfde houten deur, deze zelfs met raam! Hier was ooit de deur van Onderzoekkamer naar de oorspronkelijke Wasruimte.

De derde toegang tot de 'gaskamer' had nooit een deur! *Het veronderstelde gifgas zou dus onbelemmerd de crematoriumruimte hebben kunnen instromen en het personeel doden. Het 'gas' werd aldus blootgesteld aan temperaturen van > 900 °C.*

Volgens de officiële historiografie werd de lijkenruimte na september 1941 verbouwd door twee gasdichte deuren en een onbekend aantal gaten in het dak voor inwerpen van Zyklon-B aan te brengen. Het aantal gaten was 1 volgens Höss,[1062] 2 volgens Stanisław Jankowski en Hans Stark, 3 volgens Pressac, 4 volgens de Sovjet Onderzoeks Commissie en

6 volgens Broad en Müller. De man die de gaten zou hebben gemaakt, gevangene Czeslaw Sulkowski, zei daarvan *niets* te weten.[1063]

Dak Krema I, mei 1945. Zonder 'inwerpgaten'! (© Foto Carlo Mattogno)

Krema I werd in juli '43 buiten bedrijf gesteld. Het werd daarna gebruikt als opslagplaats en na het bombardement op Auschwitz III (Monowitz) van 13 september '43, omgebouwd tot *schuilkelder* voor het SS-hospitaal.

Dak Krema I met na de oorlog door de Polen aangebrachte 'inwerpgaten' voor Zyklon-B. (© Foto Carlo Mattogno)

Op 8 januari 1979 schreef de toenmalige Duitse minister van Buitenlandse Zaken Hans Dietrich Genscher in een brief aan ene meneer Stuparek, die het bestaan van gaskamers in Auschwitz betwijfelde: *"Ook ik weet dat er in het Auschwitz kamp geen gaskamers waren"*.[1064]

Naoorlogs Krema I. Als 'gaskamer' een complete fake. De schoorsteen is nieuw, evenals alle interne verbouwingen en de 'inwerpgaten. Tien meter verder het SS-ziekenhuis.

David Irving zei in 2000 tijdens zijn proces tegen Lipstadt, die hem in haar boek 'Holocaustontkenner' had genoemd:

> *"We weten nu dat de gaskamer in Auschwitz die aan toeristen wordt getoond een vervalsing is die drie jaar na de oorlog door de Polen werd gebouwd, net zoals die welke de Amerikanen bouwden in Dachau. Dit kan leiden tot gefronste wenkbrauwen in bepaalde onderdelen van de gemeenschap en als hen dat kwetst, verzeker ik het Hof dat me dat spijt en dat mijn bedoeling niet is geweest. Maar het feit blijft dat mijn opmerkingen waar zijn, zoals in 1995 door de Polen werd toegegeven.*[1065]

Naoorlogse vervalsing 'inwerpgat Zyklon-B' in plafond lijkenkamer Krema I.

Zelfs Van Pelt en Dwork noemen in hun boek *Auschwitz – 1270 tot heden,*[1066] de 'gaskamer' van Auschwitz I *'naoorlogs bedrog'*.[1067]

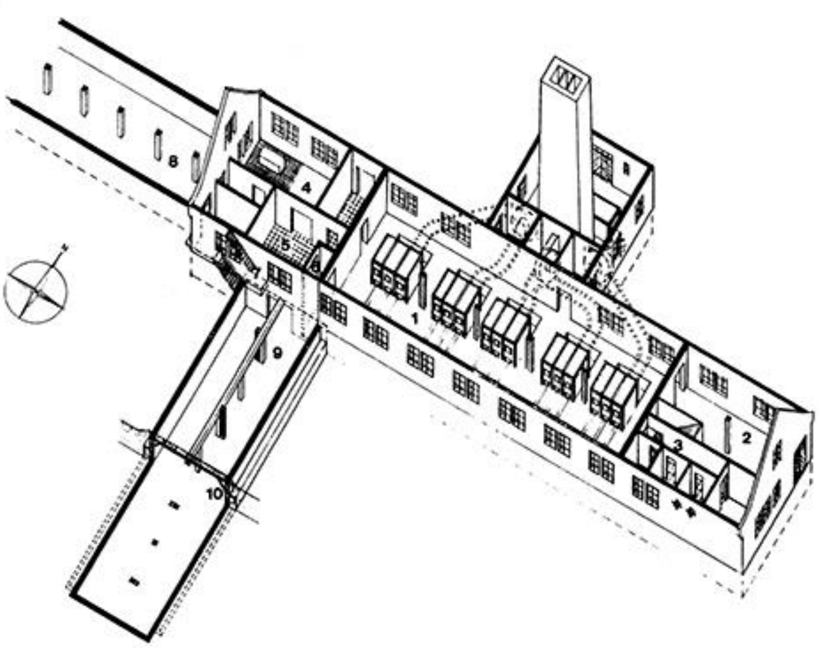
Recapitulerend enkele feiten die gebruik van het huidige Krema I als 'gaskamer' onmogelijk maken:

- Oorspronkelijk geen gaten aanwezig voor Zyklon-B
- 'Gaskamer'deuren van *hout,* voorzien van een raam
- Deuren van buiten en *van binnenuit* te openen
- Deuren draaiden *naar binnen,* wat uitruimen van lijken bemoeilijkt
- Er was een *open verbinding* naar de ovenruimte
- Ruimte is *technisch ongeschikt* als Zyklon-B vergassingsruimte
- Er zijn *geen overeenkomende cyanidesporen* vastgesteld
- Er zijn geen documentaire en/of technisch-planmatige aanwijzingen

De 'vergassingen' in Krema I van het Hoofdkamp in Auschwitz zijn daarom <u>verzinsels</u>* en *<u>leugens.</u> Die fake-gaskamer wordt slechts getoond voor degenen die het nodig hebben in vergassingen ***te geloven.***

Krema's II en III

Auschwitz-Birkenau was een enorm kamp, ca. 3 km van het Hoofdkamp gelegen, waar zich op het hoogtepunt 140.000 gedeporteerden bevonden, maar dat was opgezet voor ca. 200.000 gedeporteerden.[1068]

Plattegrond grootste Krema's II en III Auschwitz-Birkenau (spiegelbeeldig).

1. *Ovenruimte met 5 ovens à 3 verbrandingskamers;* 2. *Cokesopslag;* 3. *Personeelsruimten;* 4-5. *Dissectieruimten;* 6. *Lijkenliftje naar ovenruimte;* 7. *Trappen en glijbaan naar lijken-opslag;* 8. *Lijkenontvangst en autopsie ('ontkleedruimte');* 9-10 *Lijkenopslag ('gaskamer').*

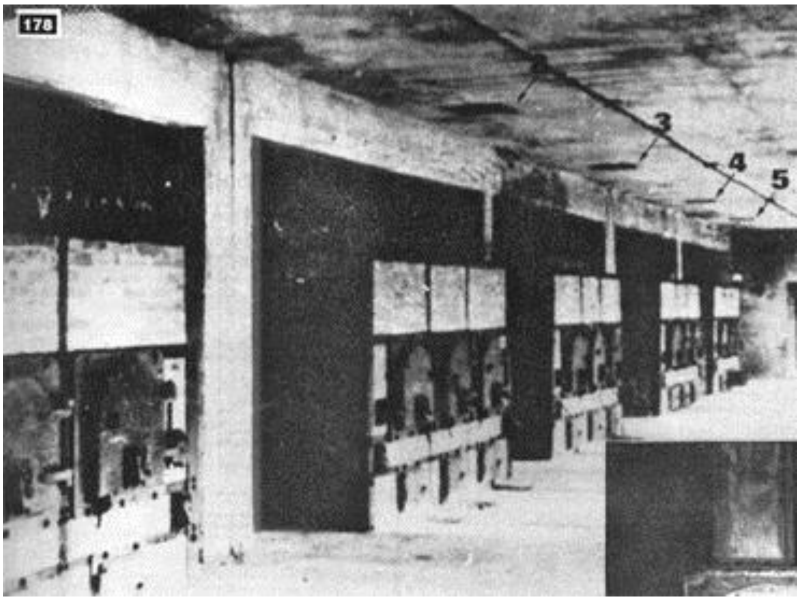
Er waren 4 crematoria (Krema's II t/m V) in Auschwitz-Birkenau, met totaal 46 crematiekamers (Krema I in het Hoofdkamp werd buiten bedrijf gesteld). Voor de geplande bezetting van 200.000 Sovjetkrijgsgevangenen en andere gedeporteerden 1 crematiekamer per 4.330 ingezetenen, ***ofwel 75% minder dan Buchenwald, waar niet werd 'vergast'!***

Bij het plannen voor Birkenau was *geen rekening gehouden* met deportatie van West-Europese joden: de nazi's koesterden toen nog de illusie dat zij mogelijk vrede konden sluiten met Engeland, waarbij de bezette West-Europese landen hun eigen regeringen zouden terugkrijgen en joden daar niet langer onder Duits bestuur vielen (o.m. de Hess-vredesmissie van 10 mei 1941, zie Hoofdstuk 4, *'Het Huiveringwekkend Bedrog van WO II'*).

De Krema's II en III waren aan elkaar gelijk, spiegelbeeldig gebouwd. Ze zijn niet als 'gaskamers' ontworpen; daarover zijn historici het thans eens.

Wie bouw en indeling van deze Krema's beziet, kan onmogelijk volhouden dat ze daarvoor zijn gebouwd. Zo bevindt de 'gaskamer' (lijkenopslagruimte) zich *onder de grond.* Ideaal voor lijkenopslag (koel), maar absurd voor Zyklon-B vergassingen, waarbij warmte essentieel is. Een 'Kleedkamer' (*Leichenkeller I*) ondergronds aanleggen was al zo idioot.

Of neem het lijkenliftje. Alle lijken moesten via één primitief plateauliftje van 2 x 1,30 meter,[1069] zonder wanden of deuren en een hefvermogen van slechts 300 kg, naar de ovenruimte op de begane grond worden gebracht. Als we het gemiddeld lichaamsgewicht stellen op 40 kg, dan kon het liftje maximaal 8 lichamen heffen en zou dus voor de 2.160 lijken van één vergassing 270 keer op en neer moeten. Stel dat dit per keer met in- en uitladen 6 minuten in beslag nam, dan duurde dat alleen al 270 x 6 = 1.620 minuten, ofwel *27 uur continu!*

Ovenruimte Krema's II en III Auschwitz-Birkenau met 5 ovens à 3 crematiekamers.

Ook de andere ***tegenbewijzen*** voor de 'gaskamers' zijn overstelpend:

- Het **Leuchter Rapport** toont talloze bouwkundige, installatietechnische, procesmatige en chemische omstandigheden aan, waardoor ze niet als gaskamers voor massale cyanidevergassingen *konden* dienst doen. Van ontbrekende Zyklon-B inwerpmogelijkheden, ontbrekende veiligheidsmaatregelen, ontbrekende afzuiging, tot ontbrekende muurcoating, etc.

- Het **Rudolf Rapport** toont de chemisch-technische en natuurkundige *onmogelijkheden*: geen sporen van Pruisisch Blauw, onvoldoende mogelijkheden voor verdamping en circulatie, snelle ontruiming onmogelijk, etc.

Foto van gat in dak overblijfselen lijkenkelder Krema II, op ruwe wijze na de oorlog daarin aangebracht (let ook op het opzij gebogen betonijzer).

Een site die zich 'Holocaustdenial on trial' noemt, zegt: *"De gaten in het dak van de Krema's II en III zijn niet direct zichtbaar omdat de gebouwen direct na de oorlog werden verwoest en er slechts puin van over is"*.[1070]

Onwaar, want de hedendaagse restanten van het dak van Krema II tonen *geen* inwerpgaten; ze zijn daarin zelfs *nooit aanwezig geweest.*

Geen inwerpgaten in de daken van deze grootste en belangrijkste 'gaskamers' van Auschwitz-Birkenau is vernietigend voor het massavergassingsverhaal. Het maakt 'vergassing' van ca. 750.000 mensen daar onmogelijk en discussies over 'getuigen', 'bekentenissen', 'codetaal', 'belastende documenten', aantallen vermoorden, enz. compleet irrelevant.

Of, zoals Dr. Carlo Mattogno opmerkte:

Geen Gaten, Geen Gaskamers

Natuurlijk tracht de Holocaustpromotie dit essentiële feit weg te redeneren. Bijvoorbeeld door te *liegen* dat deze gaten niet meer zichtbaar zijn omdat de 'gaskamers zijn vernietigd', te suggereren dat ze er vroeger wel waren, of valselijk 'aan te tonen' dat ze er tóch zijn. Echter, aan de heden nog zichtbare restanten van het *dak* van Lijkenkelder 2 van Krema II (de 'gaskamer), is vast te stellen dat ze er nooit waren. Wanhopige pogingen het tegendeel aan te tonen falen, omdat aantallen en plaatsen van door de explosie veroorzaakte scheuren en gaten niet kloppen met constructie-eigenschappen en getuigenissen.[1071]

Van Pelt moest dit tijdens het Irvingproces erkennen. Hij zei: *"het feit dat er geen gaten in het dak zijn aangetroffen, betekent niet dat ze er nooit geweest zijn."* Hij suggereerde dat de nazi's, voor ze de lijkenruimte opbliezen, de gaten

zouden hebben dichtgesmeerd. Echter, elke beunhaas in de bouw kan hem verzekeren dat eerdere gaten in een betonnen dak *altijd* zichtbaar blijven, hoe goed ook dichtgesmeerd (foto). Bovendien kent men de plaatsen waar ze zouden moeten zitten, zodat een kind ze zou kunnen aanwijzen. Naast al deze voor die 'gaskamers' vernietigende omstandigheden, is er nog een overstelpende hoeveelheid *andere* concrete feiten die vergassing op grote schaal daar *onmogelijk* maken.

*Voorbeeld van een **later** gedicht gat in een willekeurig betonnen plafond.*

Niets, ***geen enkel detail,*** wijst op gebruik als 'gaskamers' voor massamoord; de crematoria weken in niets af, van civiele crematoria uit die tijd: [1072] muffels voor één lijk, verassing door hete lucht, opvang van as voor opslag in urnen, enz. *Alles was standaard voor crematoria.*

De Krema's II en III waren o.m. uitgerust met drie kelderruimten voor resp. inspectie en lijkenopslag voorafgaand aan crematie:

1. *Dissectieruimte* (4) als ontvangstmortuarium waar de nummers van de lijken werden geregistreerd;
2. *Leichenkeller 1* (8) als tijdelijke opslagplaats in afwachting van crematie binnen 3 of 4 dagen;
3. *Leichenkeller 2* voor lijken van meerdere dagen oud die begonnen te ontbinden, een goed geventileerde ruimte nodig hadden en snel moesten worden gecremeerd (blz. 284).[1073]

Krema II was in bedrijf vanaf 15 maart 1943; negen dagen later werd ze wegens scheuren in de schoorsteen ruim 4 maanden stilgelegd tot 18 juli.

Krema III was onderbroken in bedrijf van 25 juni '43 tot 27 november '44.

Op de totale ***logistieke* onmogelijkheid** van 'massavergassingen' in deze crematoria, gaan we bij ***g.*** nog afzonderlijk in.

Krema's IV en V

Over deze crematoria schrijft Van Pelt in *'Auschwitz, van 1270 tot Heden'*: *'De Crematoria IV en V waren de eerste gebouwen die bij voorbaat waren bedoeld voor massamoord, ontworpen met gaskamers, een lijkenhuis en een verbrandingsruimte in logische opeenvolging'.*[1074]

Klinkklare onzin, zoals we zullen zien en ook Pressac aantoonde, die bijvoorbeeld schrijft dat: *"de Zyklon-B door een op een ladder balancerende SS-er met gasmasker op, met één hand achtereenvolgens door 5 ramen naar binnen moest worden gegooid"* en *"na de eerste 'proefvergassing' moest, wegens de gebleken onmogelijkheid te ontluchten, acuut een extra deur worden aangebracht."* Van 'speciaal ontworpen moordmachine' gesproken…..

In werkelijkheid was bij deze Krema's sprake van een voor 'vergassingen' volkomen absurde situatie. Pressac:

> *"Hoewel de procesvolgorde eenvoudig lijkt, was ze onlogisch en praktisch onbruikbaar. Het was onlogisch de slachtoffers van de centrale ruimte naar de gaskamers te voeren en, daarmee de logische lijn van het aanvankelijke ontwerp onderbrekend. Het was belachelijk een SS-er met een gasmasker op een ladder te laten balanceren met een kilo Zyklon-B in zijn linkerhand en met zijn andere hand de 30 x 40 cm afsluiter open te houden waardoor hij de korrels naar beneden wierp. Dit vijf keer... Enkele traptreden onder elke opening had dat gestuntel kunnen voorkomen.*

Dat Van Pelt Krema's IV en V *'speciaal als moordfabrieken gebouwd'* noemt, lijkt alleen logisch als men de daarvoor nog absurder Krema's II en III als voorbeeld beschouwt. Helaas voor Van Pelt zijn de Krema's IV en V – zoals we zullen aantonen – nóg ongeschikter, alleen al door afwezigheid van ventilatie, waardoor na elke 'vergassing' het hele gebouw vol gifgas zou blijven staan.

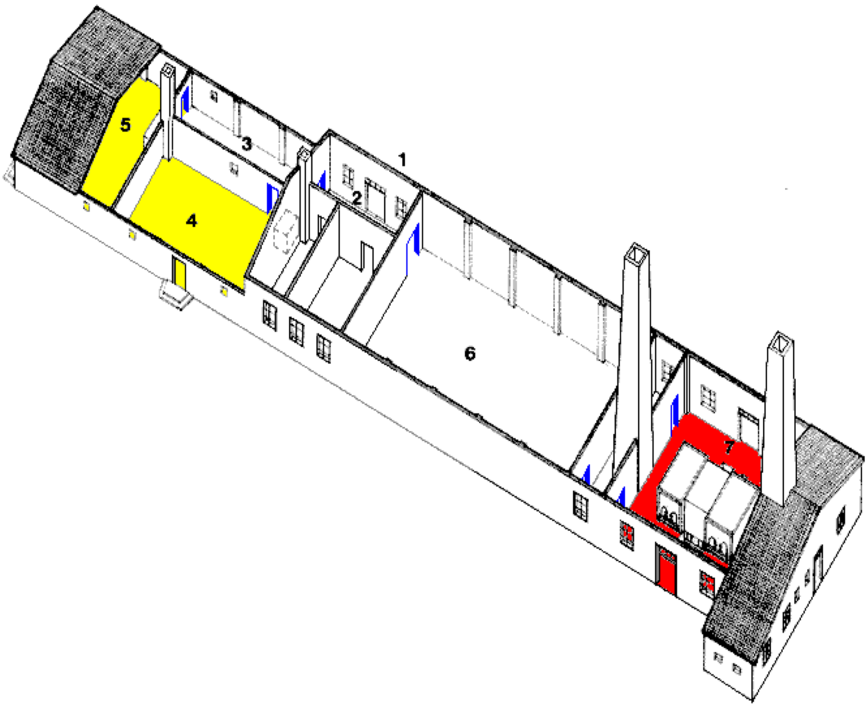
Krema IV; in het achterste (lage) deel zouden de 'gaskamers' zijn geweest.

Pressac zegt terecht in *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers* (blz. 545): "… de Crematoria IV and V ondergingen zoveel veranderingen dat het functioneren ervan een 'industrieel fiasco' genoemd kan worden".[1075] Inderdaad, deze c*rematoria* waren meer buiten bedrijf dan dat ze werkten … Ze werden gebouwd door 12 Poolse bedrijven en Poolse arbeiders ('geheimhouding?').[1076]

Topf & Söhne *weigerde* bij aflevering garantie o.m. omdat zij stelden dat tijdens de bouw inferieure materialen waren gebruikt.

De bouw liep ook verscheidene weken vertraging op, waardoor ze pas eind april begin mei 1943 klaar waren. Een voorbode voor het latere disfunctioneren: de bouw was zo gebrekkig dat Krema IV al vrijwel direct uitviel en nauwelijks in gebruik is geweest. Krema V werd slechts gebruikt met langdurige onderbrekingen. Beide waren niet uitgerust met ventilatoren, voor bovengrondse *crematoria* geen probleem omdat tegen stank ramen en deuren konden worden opengezet, maar voor 'vergassingen' *volslagen ongeschikt*. Zonder ventilatoren om gif af te voeren zou vele uren ontluchten (deuren en ramen open) noodzakelijk zijn, voordat mensen de ruimten zelfs maar konden betreden.

Laten we aan de hand van een opengewerkte perspectivische tekening van Kate Mullin eens nagaan hoe (on)geschikt deze "speciaal voor massamoord ontworpen" gebouwen' in werkelijkheid waren.

Plattegrond Krema's IV en V van Auschwitz-Birkenau.

De 'gaskamers' zijn *geel* ingekleurd, de ovenruimte *rood.* Direct valt op dat gaskamers en personeelsruimten fout zijn gesitueerd; de laatste hadden zich natuurlijk geheel links moeten bevinden.
Groepen van 1.500 à 2.000 slachtoffers, welke bij elk transport linea recta naar deze 'gaskamers' zouden zijn gevoerd, kwamen aan bij **1** en moesten op een onlogische plaats, via de kleine vestibule **2**, naar binnen.
De vestibule meet slechts 2,4 x 8 meter, telt *vijf* deuren waarvan twee naar binnen openslaan, met buitenramen boven en naast de toegangsdeur. Er is geen plaats voor banken, kledingstandaards of dergelijke. De smalle kamer met één raam tegenover de voordeur was volgens Van Pelt de SS-keuken waarin maaltijden voor het personeel werden bereid (pal naast 'gaskamer' **4**). De kamer daarnaast, met twee ramen, was het verblijf van het *Sonderkommando* (Krematoriumpersoneel).[1077]
In de vestibule konden slachtoffers zich niet ontkleden en niet verblijven, omdat ze de verbinding vormde met vrijwel alle andere ruimten.
Corridor **3** is veel te klein (ca. 30 m^2) om alle vergassingsslachtoffers zich te laten ontkleden, zeker niet op een wijze waarbij de indruk van een komend 'douchebad' in stand kon blijven. Mensen moesten vanwege deze idiote indeling dus in *kleine groepjes,* bij lange wachttijden, óf volgens 'ooggetuige' Sigismund Bendel, zich *buiten in de open lucht, voor iedereen zichtbaar* ontkleden.[1078] Dezelfde getuige verklaarde dat 28-32(!!) mensen per m^2 in de 'gaskamers' werden geperst. Gevraagd hoe dat mogelijk was antwoordde hij à la Vidal-Naquet: *"De vier miljoen vergasten van Auschwitz zijn mijn getuigen."* Van Pelt 'neemt aan' dat 's winters *lijkenruimte* **6** als ontkleedruimte werd gebruikt. Dat is echter niet voor te stellen, want door de veel lagere capaciteit van de ovens t.o.v. 'gaskamers', moeten zich in die ruimte permanent grote hoeveelheden lijken hebben bevonden. Hoe zich dit allemaal (niet) verhoudt met zogenaamde geheimhouding uit de JHV-literatuur, is aan de andere zijde om uit te leggen.
In de overvolle corridor (**3**) zouden bewakers onvoldoende ruimte hebben gehad de gevangenen in twee 'gaskamers' te persen, laat staan zich tegen de in paniek rakende gevangenen te verdedigen. De kans dat de enkele bewakers daar in de mêlee ontwapend en gedood zouden worden was dus evident. Volgens de JHV werden er op elke m^2 10-15(!) mensen in de gaskamers geperst. De *helft* daarvan is al nauwelijks haalbaar en alleen denkbaar *als alle betrokkenen meewerken!* Het blijft een nooit verklaard raadsel waarom er bij 'miljoenenvergassingen' nooit sprake was van verzet of tegenwerking van slachtoffers. Zij liepen volgens getuigen (die *wisten* dat zij op weg waren naar hun dood, maar hen kennelijk niet waarschuwden), rustig met ouders, kinderen, familieleden, kennissen, vreemden, enz. de 'gaskamers' tegemoet, kleedden zich *buiten* zonder protest allen naakt uit, legden kleren en bezittingen op de modderige of besneeuwde grond en wachtten geduldig tot zij aan de beurt waren om

met geweld met 10-15 per/m² in de 'douche' te worden geperst. Zij hadden ongetwijfeld vermoedens dat zij op hun vergassing stonden te wachten (zie getuigenis van Maria van Herwaarden).[1079] Zoals uit lucht- en andere foto's uit 1943 bleek, lagen de twee crematoria in de open ruimte, niet visueel afgeschermd van de omgeving, zodat alles wat zich daar afspeelde vanaf grote afstand zichtbaar moet zijn geweest.[1080]
De slachtoffers hadden in al deze chaos volop tijd en gelegenheid op te merken dat de 'doucheruimte' geen doucheruimte was. Elk gebouw had immers twee dreigende, geblakerde schoorsteenpijpen, waaruit, als we de getuigen geloven, dag en nacht metershoge vlammen en misselijkmakende stank van verbrand mensenvlees kwam.
Nemen we aan dat ondanks de aan waanzin grenzende routing 1.000 à 1.500 slachtoffers eenmaal de 'gaskamers' waren ingevoerd, dan zien we dat elk ervan voorzien was van een tweede deur, rechtstreeks naar buiten. Aan de buitenzijde van deze deuren was een stoep met enkele treden, waarvan het doel in het kader van een 'moordmachine' niet duidelijk is. Ook bezaten de 'gaskamers' vijf ramen, met uitzicht van binnen naar buiten en door het hoogteverschil niet andersom. Extra deuren en ramen in 'een speciaal geconstrueerde moordmachine', waarvoor?
Volgens de JHV werd het Zyklon-B van buiten met de hand door een SS-er op een ladder door een zich op ca. 2 m hoogte bevindend 'gasdicht' luik (raam), voorzien van tralies, naar binnen geworpen. Men ziet het voor zich. Het Zyklon-B viel dan langs de muur naar binnen. Daar was geen luchtcirculatie, zodat *als* het blauwzuur al 'vanzelf' verdampte (de temperatuur moest daarvoor liefst 25,7 °C of hoger zijn), het niet of nauwelijks door de ruimte circuleerde.
Na de veronderstelde vergassing was er een nieuw probleem: hoe het giftige gas uit de ruimte te verwijderen zonder ventilatiesysteem? De enige mogelijkheid was alle ramen en deuren 24 uur open te zetten. Sommige getuigen vertellen echter dat de lijken 'sofort' werden verwijderd door een 'Sonderkommando' voorzien van gasmaskers. Dat kon echter niet, want er bestonden destijds geen gasmaskerfilters die langer dan 10 minuten bescherming boden tegen blauwzuurgas. Als de leden van het Sonderkommando ondanks dat, 'als door een wonder' in leven zouden zijn gebleven, zouden zij alsnog gestorven zijn zodra gecondenseerd blauwzuur op vloeren, muren en lijken hun onbeschermde bezwete huid was binnengedrongen. Maar..., als we op de 'bekentenis' van Auschwitz-commandant Höss afgaan aten, dronken en rookten(!) de leden van het Sonderkommando tijdens het afvoeren van de lijken....... Voor de Krema's II en III proberen Holocaustgelovigen deze onmogelijkheid weg te redeneren door te wijzen op (niet bestaande) 'enorme afzuiginstallaties'. Bij de Krema's IV en V, waar *geen* afzuiging of ventilatie was, is hun zwijgen daarover echter oorverdovend.

Laten we de kwaadaardige mythe verder volgen. Na vergassing werd volgens dezelfde getuigen het haar van de lijken geknipt(!) en event. gouden tanden en kiezen getrokken. *Waar* moest dat gebeuren? In de 'gaskamers', waar lijken met 10-15 per m² op elkaar lagen, met *daaronder* het pas na een half uur maximaal gifgas afgevende Zyklon-B? In de corridor, waardoor van ontluchting van de 'gaskamer' geen sprake meer kon zijn? In lijkenruimte **6,** zodat volle en lege lijkenkarren, bij verlies van lichaamsvocht, elkaar in tegenovergestelde richting in de smalle corridor en vestibule moesten passeren? Een *onmogelijk*, om niet te zeggen volkomen krankzinnig scenario. Zelfs lijken tijdelijk *buiten* opslaan was onmogelijk: de nazi's waren zo dom geweest beide 'moordfabrieken' vrijwel naast elkaar te bouwen, zodat slachtoffers van het ene Krema, die zich buiten moesten uitkleden, zagen wat er in en buiten het andere Krema met hun lotgenoten gebeurde!
Na elke vergaste groep zou het hele gebouw intensief moeten worden gereinigd en geventileerd om de JHV illusie van 'doucheruimten' in stand te kunnen houden. Alles moest niettemin binnen 24 uur of minder onzichtbaar zijn afgehandeld, want dan stond immers een volgend transport voor de deur.... Zoals gezegd waren er geen voorzieningen voor ventilatie e.d. Deuren en ramen open zetten was het enige, maar omdat blauwzuurgas bij temperaturen lager dan 25,7°C condenseert, was ook dat een probleem.... Een andere merkwaardigheid is dat de afvoerputten van de 'gaskamers' rechtstreeks in verbinding stonden met de hoofdriolering. Van Pelt *liegt* als hij stelt dat de moord (vergassing) 5 minuten duurde.[1081] Zelfs bij moderne executiegaskamers stellen rapporten dat het met ***puur*** *blauwzuurgas* (niet *korrels* geïmpregneerd met HCN) minstens 12 minuten duurt alvorens de dood intreedt.
Eenvoudige aanpassing van indeling en routing tijdens ontwerp of bouw zouden – als vergassen het doel was – alle knelpunten hebben weggenomen, zonder kosten. Waarom *nep-douchekoppen*? Omdat die goed in het naoorlogse propagandaverhaal pasten? Gewone douchekoppen waren geloofwaardiger en nuttiger, bijv. voor reinigen van de ruimte. Van Pelt, die doceert op een *architectuurschool,* noemt niettemin deze niet voor vergassingen ontworpen, volkomen ongeschikte crematoria *"efficiënt ontworpen speciale moordmachines:*. Kan het dwazer?

De *crematiecapaciteit* van deze Krema's is nog niet besproken. Pressac stelt die op 600 lijken *per dag* per Krema met 8 crematiekamers. Dat is 75 per ck/dag, bij (stel) 20 bedrijfsuren, bijna 4 lijken per ck/uur. Voor elk dagquotum (2.400 mensen) zouden dan *4 dagen* cremeren nodig zijn geweest; Mattogno komt zelfs op *12 dagen*! Hoe ook, de capaciteit in beide Krema's was voor 'vergassingen' volstrekt ontoereikend en zou na enkele dagen leiden tot een onvoorstelbaar oplopend aantal ongecremeerde lijken.

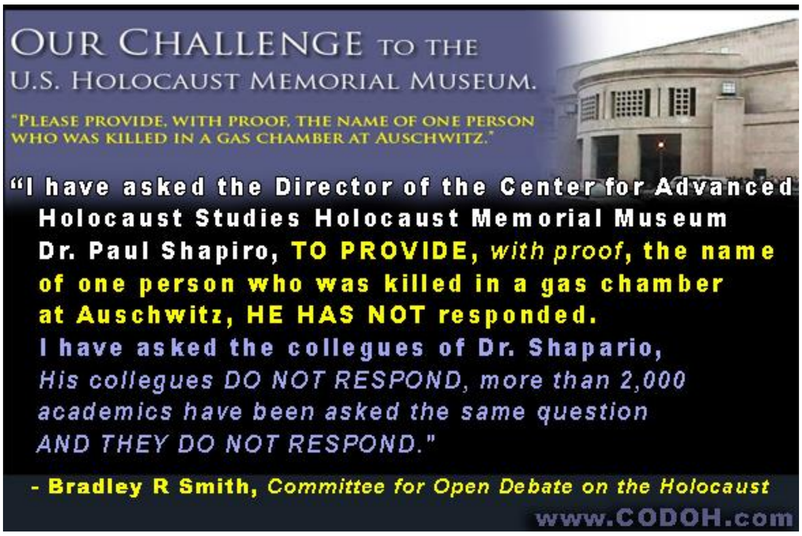
Voor ieder normaal mens moet duidelijk zijn dat deze Krema's perfect toegerust en geschikt waren *als gewone crematoria*, maar *volslagen ongeschikt*

als ‘vernietigingsmachines’. Pressac was verstandig genoeg dit te erkennen: hij noemde de vergassingsprocedure van deze twee Krema’s *“onlogisch tot op het absurde af”* en noemde het *“een ware circustoer”* voor SS-ers die vergasingen uit te voeren. Volstrekt duidelijk is dan ook dat deze gebouwen daarvoor nooit gebruikt kunnen zijn, laat staan ontworpen.

De onmogeijke planning, uitrusting, capaciteit en ‘routing’ van de Krema’s IV en V zijn kenmerkend voor alle ‘gaskamers’ van de JHV.

Ondanks al deze larie, stelt de propaganda dat *in elk* van de crematoria ***dagelijks*** 6.000 of meer mensen werden ‘vergast’. Dat moet wel, want anders zijn de astronomische aantallen slachtoffers onverkoopbaar.

Als er in Auschwitz al is ‘vergast’ – hetgeen buitengewoon onwaarschijnlijk is – kan dat niet anders dan *incidenteel* en op zeer kleine schaal zijn geweest. Alles was ongeschikt. Nooit is enig spoor van genoemde aantallen lijken gevonden, ***zelfs niet van één vergast persoon.*** Noch de cokesadministratie, noch de Zyklon-B boekhouding, noch andere documenten wijzen op vergassingen. De crematiecapaciteit was afgestemd op voorziene aantallen ingezetenen en haalde zelfs die niet. Van ‘verbranding in putten’ is – anders dan kleinschalig en incidenteel – niets concreets gebleken. Wat aan schaarse documentaire bewijzen wordt opgevoerd is van het type ‘geheimtaal’. Getuigenissen zijn extreem onbetrouwbaar en tegenstrijdig. Er is geen concreet bewijs voor vergassingen, integendeel: er zijn concrete bewijzen (chemische analyse, procestechnisch en logistiek) dat in die als zodanig aangeduide ruimten ***niet*** is ‘vergast’.

Uitdaging van Dr. Bradley R. Smith aan het Center for Holocaust Studies en 2.000 andere ‘Holocaustdeskundigen’ te ***bewijzen*** *dat* ***<u>één met name genoemd persoon</u>*** *in een Auschwitz gaskamer is vergast. Niemand reageerde.*

6. Majdanek: *Waanzinnige Gaskamers, Waanzinnige aantallen*

Kampnaam	Kriegsgefangenenlager. Na april 1943 Arbeitslager
Officiële aanduiding	Konzentrationslager Lublin
Locatie	3 km ZO van Lublin, Polen
In gebruik	November 1941
Buiten gebruik	Juli 1944
Oppervlakte	120 ha
Ligging	Bij Lublin; uit alle richtingen ongehinderd zichtbaar.
Aantal subkampen	6; plus werkprojecten in omgeving.
Commandant(en)	Begin '42 tot okt. '42 Karl Koch; Max Koegel; okt. '42 tot sept. '43 Hermann Florstedt; Martin Weiss; Arthur Liebehenschel.
Maximum aantal gevangenen ooit	23.000
Gemeld aantal gaskamers	6
Gemeld aantal slachtoffers 1946	1.500.000[1082]
Thans genoemd aantal slachtoffers	78.000[1083]
Aantal volgens revisionisten	42.500[1084]
Genoemde wijze van vergassen	Zyklon-B, koolmonoxide (cilinders)
Forensische bewijzen	Geen.
Forensische tegenbewijzen	Leuchter Rapport
Lijkbezorging	Crematorium, greppels
Vastgesteld aantal lijken	Enkele honderden
Aantal bevrijde gevangenen	1.500

Majdanek: het eerste door de Sovjets bevrijde nazikamp:
"Acht Gaskamers en 1,7 miljoen vermoorden"

Revisionisten verbloemen de gruwelijke gebeurtenissen daar niet. De eerste regel in de conclusie van het revisionistische standaardwerk van Graf en Mattogno over dat kamp luidt: *"Het concentratiekamp Majdanek was een oord van lijden"* en zij stellen dat daar in bijna 3 jaar tijd 45.200 gevangenen omkwamen.[1085] Echter, ook in Majdanek *werd niet vergast*.[1086]

Poolse historici, die na de oorlog op aangeven van de Sovjets moesten berichten over 'vergassingen' daar, hadden twee problemen: als 'gaskamers' aangewezen ruimtes waren alle ingericht als *ontluizingsruimten* en er was *niet één getuige* die massavergassingen had waargenomen.[1087]

Het grote aantal omgekomenen werd veroorzaakt door ziektes als vlektyfus, tuberculose en dysenterie, die vooral in het begin een verschrikkelijke tol eisten. Belangrijke oorzaak was het nog ontbreken van een rioleringssysteem en stromend water in de barakken. De autoriteiten van het nabijgelegen Lublin verboden aansluiting op het rioleringsstelsel, omdat zij

vreesden dat het stedelijk rioleringssysteem een uitbreiding met tienduizenden extra personen niet aankon. Begin 1943 stelde het Berlijnse Hygiëne Instituut vast dat de situatie onhoudbaar was en werd het kamp op het systeem aangesloten, waardoor de sterfte direct verminderde.

Gedurende het bestaan wijzigde de bestemming van het kamp meerdere malen. Aanvankelijk was het opgezet als een arbeidskamp voor de Duitse Ausrüstingswerke, gevestigd op een nabijgelegen voormalig vliegveld. Later waren er plannen om in de nabijheid van Lublin een stad te bouwen voor SS-ers en hun gezinnen. Echter, van die geavanceerde plannen kwam niets terecht, zoals van alle plannen voor het kamp en haar populatie. Uiteindelijk verbleven er nooit meer dan 23.000 gevangenen tegelijk. Het chaotische karakter van het kamp blijkt ook uit het feit dat het in de 3,5 jaar van het bestaan vijf verschillende commandanten had.
De ingezetenen waren Poolse en buitenlandse joden en Polen die wegens verzet of als gijzelaars voor meestal kortere tijd werden vastgehouden.

Gezicht vanuit Majdanek op Lublin.

Majdanek was geen 'gewoon' Duits concentratiekamp: door de hoge percentuele sterfte was het tijdens de oorlog de ergste van allemaal.

Majdanek ziet men niet over het hoofd. Het is van alle kanten open en zichtbaar, zonder obstakels als bergen of bossen, dicht gelegen bij een grote stad (Lublin) en op een steenworp afstand van twee dorpjes (w.o. Dziesiata) vanwaar men wat in het kamp gebeurde onbelemmerd kon zien. 'Gaskamers' en crematorium lagen verwijderd van elkaar *buiten* het kamp aan een doorgaande weg, zichtbaar en benaderbaar voor passanten. Voor een 'uitroeiingskamp' de slechtst denkbare plaats. Wie iets 'geheim' wilde houden, kon daar niet hopen dat dit langer dan een dag zou duren.
Bij de bouw najaar 1941 waren 22 plaatselijke Poolse bedrijven betrokken. Gevangenen werkten Damen met Poolse arbeiders en specialisten aan alle onderdelen van het kamp, inclusief ontluizingsruimten en -installaties ('gaskamers'), enz. 's Avonds gingen de burgers naar huis om de volgende ochtend terug te keren. Het is tegen de logica in te veronderstellen dat hier dingen gebeurden in het kader van 'vergassingen' of massamoord. Niet alleen zouden Poolse arbeiders dat naar buiten hebben gebracht, de Duit-

sers zouden in het kader van een geheime operatie nooit zo onnozel zijn geweest hen daar toe te laten.

Tijdens het bestaan van het kamp verbleven er ca. 150.000 gevangenen. Volgens Poolse bronnen werden 45.000 naar andere kampen overgebracht, 20.000 vrijgelaten (gijzelaars geïnterneerd als represaille voor verzetsdaden), 1.500 ontsnapten en nog eens 1.500 werden bevrijd door het rode leger. Het aantal van 45.000 verder getransporteerde gevangenen is gedocumenteerd door registratie in andere kampen.[1088]

Hoe kan men alleen al bij deze aantallen vrijgelatenen en verder getransporteerden nog in ernst spreken over 'geheimhouding'?

Voordat de Duitsers in juli ' 44 het kamp ontruimden, vernietigden zij – zoals alle terugtrekkende legers – opstallen, waaronder het crematorium en andere bruikbare gebouwen. Merkwaardig genoeg, zegt de site van het US Holocaust Memory Museum, *'vergaten'* zij (*net zoals in Auschwitz-Birkenau!*) de 'gaskamers' te vernietigen!

Na de bevrijding werd een deel van het achtergelaten kamparchief overgebracht naar de Sovjet-Unie en – zoals alles daar – verborgen gehouden.

Gevraagd waarom er niet één document bestaat waaruit blijkt dat daar zelfs maar één jood zou zijn vergast, antwoorden JHV historici dat de nazi's hun gruwelen geheim hielden en hun opdrachten mondeling en in 'codetaal' verstrekten.

Het in 'wetenschappelijke' publicaties genoemde aantal slachtoffers in Majdanek verminderde in de loop der jaren spectaculair. Van 1,7 miljoen in 1944, tot 230.000 in 2006, tot 78.000 (= 4,6%) thans. Tegenwoordig wordt Majdanek dan ook niet meer als 'vernietigingskamp' beschouwd. Dat was voorheen echter wel anders! Volgens vooraanstaande Holocaustbronnen waren de aantallen 'vermoorden' in Majdanek:

- Sovjet-Poolse Commissie vóór Neurenberg (1944): 1.700.000
- Sovjet-Poolse Commissie bij het IMT (1945): 1.500.000.
- Joods historica Lucy Dawidowicz: 1.380.000.[1089]
- Historici Lea Rosh, Eberhard Jäckel, Hans Marszalek: 360.000.[1090, 1091]
- Historicus Martin Gilbert: 300-350.000.
- Historici Wolfgang Scheffler en prof. Jagdschitz: 250.000.[1092]
- Majdanek Museum Gids (1992): 234.000.
- Majdanek proces West-Duitsland: 200.000.[1093]
- Directeur Kranz Majdanek Museum (2005): 78.000[1094]
- De *waarheid:* (door de Sovjets verborgen Sterbebücher) 42.200
- Aantal 'vergasten' in Majdanek: **NUL (0) i.p.v. 1,7 miljoen!**

De meeste van deze veelgeciteerde bronnen geven niet aan hoe aan deze aantallen te komen. Nu de astronomische aantallen zijn gedaald van het onmogelijke 1,7 miljoen via een fantastische 360.000 naar een nog altijd afschuwelijke maar meer aardse 78.000 (= 4,6% !), hoe moeten we dan oordelen over de betrouwbaarheid van al die 'Holocausthistorici' en hun

'gaskamers'? Zij fantaseerden en overdreven er decennia op los. Hun stilzwijgen over alle voorgaande gigantisch overdreven aantallen spreekt boekdelen: *over henzelf!* Een brevet van onbekwaamheid en/of oneerlijkheid en vernietigend voor het vertrouwen in hen en hun *verhalen*.

Aan *aantallen* en *verhalen* uit Holocaustliteratuur en media kan dus nul en gener waarde worden gehecht; ze bewijzen slechts de *postulerende cirkelredenatie* in Holocaustland en verspreiding van *nonsens pro domo*.

De onzinnigheid van de Majdanekcijfers blijkt ook uit het *'Definitief Rapport'* van 23 augustus 1944, waarin de 'Sovjet Commissie' uitlegt wat er met de 1,7 miljoen lijken van Majdanek gebeurde:

80.000 gecremeerd in het oude Krema (2 crematiekamers!)
600.000 gecremeerd in het nieuwe Krema (= 3.300 *per dag*!)
300.000 verbrand in Krepiecki woud buiten Majdanek (niets gevonden)
400.000 verbrand in putten bij het nieuwe crematorium (niets gevonden)
320.000 ongenoemd. (Verdampt?)

Pas veel later werden die aantallen door Westerse 'Holocausthistorici', geluidloos verlaagd. Het laatste officiële aantal van 78.000 (4,6%) maakt alle rapporten van 'Onderzoekscommissies' en 'Comité's' met in het voetspoor 'briljante' Holocausthistorici, tot *verzinsels* en *leugens.* Dat geldt *ipso facto* ook voor de 'gaskamers' van Majdanek.

Het is natuurlijk *onmogelijk* dat deskundigen als die van de Sovjet-Poolse Commissie, bestaand uit ingenieurs, chemici, artsen, technici, enz., zich hebben *vergist* in de hoedanigheden van die ruimtes in Majdanek en geen zicht hadden op de onmogelijkheid van de door hen genoemde aantallen vermoordden. Er is dan ook geen andere conclusie dan dat zij willens en wetens *propagandaleugens* verspreidden.

Datzelfde geldt voor Treblinka, Chelmno, Sobibor en Belzec.

Veel Holocaustleugens zijn terug te voeren tot verslaglegging door de communistische 'Commissie' van dit eerste bevrijde kamp: 'gaskamers', miljoenen lijken, bergen schoenen, kleding en haar, ze bepalen het gezicht van 'de Holocaust'. Dat, terwijl we weten dat nog geen 10% van die genoemde aantallen slachtoffers ooit in het kamp was, dat de bergen kleding en schoeisel in Majdanek o.m. afkomstig waren uit andere kampen voor verwerking. Het beruchtste onderdeel van het Majdanek rapport waren *gasdichte deuren* met kijkgaten van *ontsmettingsruimtes,* door het War Relief Board Rapport wereldwijd als 'bewijzen voor gaskamers' verspreid.

Overtuigend kan worden aangetoond dat Majdanek een *werkkamp* was, geen vernietigingskamp. Het was een centrale werkplaats voor vervaardigen, reparatie en bewerking van *kleding,* wat de aanwezigheid van Zyklon-B ontsmettingsinstallaties verklaart.

Nadat het kamp op 23 juli 1944 door de Sovjets was bevrijd, publiceerde *Time Magazine* een week later, op 2 augustus een artikel overgenomen uit de Sovjetpers, waarin stond:

> *"In het midden van het kamp staat een enorm stenen gebouw met een fabrieksschoorsteen; het grootste crematorium ter wereld. De Duitsers probeerden het te vernietigen, maar het meeste ervan is blijven staan – een afschuwelijk monument van het Derde Rijk. Groepen van 100 mensen werden daar gebracht om bijna levend te worden verbrand. Zij waren al uitgekleed en in de naastgelegen speciale gaskamers gechlorineerd. De gaskamers bevatten ongeveer 250 mensen per keer. Ze werden samengeperst, zodat ze na te zijn gestikt, rechtop bleven staan . . . De lichamen werden in een bakoven van 1.500°C gedumpt. De verkoolde botten gingen naar een andere afdeling, waar een ongelooflijke bewerking plaatsvond. De botten werden mechanisch verpulverd, in grote blikken bussen gedaan en als kunstmest voor de akkers naar Duitsland gebracht. De crematoriumoven werkte dag en nacht en de schoorsteen rookte altijd. De capaciteit van de vijf verbrandingskamers was 1.400 per dag."*

Dankzij dit bericht is duidelijk waar de latere *canards* 'lijken verwerkt tot kunstmest' en 'as verspreid over akkers' vandaan komen . . .

Twee weken daarna startten de communisten een onderzoek naar 'gaskamers', dat drie weken later openbaar werd gemaakt.[1095] Daarin werd gesteld dat er 8 gaskamers werden aangetroffen, waarvan 6 voor vergassen van mensen en 2 voor desinfectie.[1096]

De door deze 'Commissie' opgevoerde gaskamergegevens zijn:

Kamer I	In barak 41,	4.50 × 3.80 m	17.1	m²
Kamer II	In barak 41,	4.50 × 3.80 m	17.1	m²
Kamer III	In barak 41,	9.27 × 3.80 m	35.2	m²
Kamer IV	In barak 41,		72.25	m²
Kamer V	In barak 28,	11.75 × 6.00 m	70.5	m²
Kamer VI	In barak 28,	11.75 × 6.00 m	70.5	m²
Kamer VII	In nieuwe crematoriumruimte	6.10 × 5.62 m	34.9	m²
Cel 14	*Ontsmettingscel* t.o. Kamers I en II	2.15 × 1.73 m	3.7	m²

Gesteld werd dat de Kamers I, II, III, IV, VII en Cel 14 gepland en gebouwd waren voor massavernietiging en Kamers V en VI weliswaar ontsmettingsruimten waren, maar voor kleding van *vergaste* gevangen.

Hoewel vergassen van mensen het voornaamste doel werd genoemd, geven ontwerp, tekeningen, bouwwijze en beschrijvingen duidelijk aan dat het *geen* gaskamers voor homicide, maar *ontluizingruimten en -installaties* waren. Theoretisch is denkbaar dat ze later omgebouwd zouden zijn, maar daarvoor bestaat niet het geringste bewijs of aanwijzing.

Volgens de Commissie uit de tijd dat nog werd gesproken over '1,5 miljoen vergasten') bevonden zich bijv. twee gaskamers in 'barak 28', waarvan Poolse historici echter de plaats niet kunnen aangeven.

Vier andere 'gaskamers', (I t/m IV), zouden zich hebben bevonden in barak 41, een op een paardenstal lijkend houten bouwsel, zichtbaar vanaf de weg, vlakbij de ingang van het kamp. (Een merkwaardige plaats, omdat bezoekers, leveranciers, etc. deze passeerden.) Die barak,

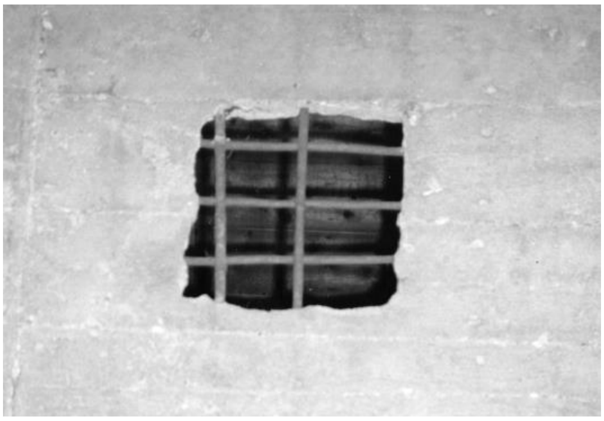
met ontluizingskamer en doucheruimte, is de ruimte waarin thans toeristen worden rondgeleid.
De Kamers I en II hebben elk een oppervlak van slechts 17,1 m². Volgens de officiële versie werd daarin vermoord met koolmonoxide of Zyklon-B. Echter, **Kamer I** heeft geen inwerpgat maar vertoont wel sporen van Pruisisch Blauw. In de langste wand bevindt zich een raam van vensterglas waardoor daglicht naar binnen valt, dat te hoog zit om als 'inkijk' te kunnen dienen. Aan weerszijden *geen* tralies.

Barak 41 met 4 'gaskamers;'op de achtergrond (bij de populieren) de weg Lublin-Lvov.

Kamer II toont geen sporen Pruisisch Blauw, zodat Zyklon-B daar niet gebruikt kan zijn. In het plafond – hoe vreemd – een inwerpgat.
In een aangrenzende ruimte zonder deur(!), alleen toegankelijk via de 'gaskamer' en voorzien van een kijkopening van 15 x 25 cm zonder glas of sponning, met tralies, werden twee stalen cilinderflessen voor – naar men zegt – kool*monoxide* aangetroffen. Erop gegraveerd staat 'CO_2' (kool*dioxide*), een niet giftig gas. Mattogno veronderstelt dat deze 'gaskamer' een opslagplaats voor wapens en munitie was, bewaakt vanuit de kleine ruimte.[1097]
De aangegeven vergassingsprocedure verschilt van die van Auschwitz en andere kampen. Daar wordt steeds benadrukt dat de slachtoffers zich eerst moesten ontkleden en vervolgens in de bad- of doucheruimte werden vergast. In Majdanek wordt gesteld dat mensen eerst *een warme douche* moesten nemen, waarna vergassing in een ander deel van het gebouw plaatsvond. Volgens de theorie van exterministen was dit omdat met vochtige warme mensen het blauwzuurgas uit Zyklon-B beter verdampt. Een idiote JHV-these: weliswaar maakt *warmte* Zyklon-B aktief, maar bij hoge luchtvochtigheid *stopt* de verdamping. Door in een kleine ruimte natte warme mensen samen te persen, nadert de Relatieve Vochtigheid het dauwpunt en verdampt HCN niet meer uit Zyklon-B!
De droogruimte (soms 'Kamer A' genoemd) had twee openingen in het houten plafond. Die kamer was ook voorzien van *twee houten* deuren met handvatten, die *aan beide kanten* konden worden bediend. De kleinere ruimtes aan het andere eind hadden stalen gasdichte deuren

met aan beide kanten bedienbare deurkrukken en een kijkgat dat aan de *buitenkant*(!) door een ijzeren rooster tegen induwen was beschermd.

Later aangebracht gat in plafond 'gaskamer' B in Majdanek 'voor inwerpen Zyklon-B'

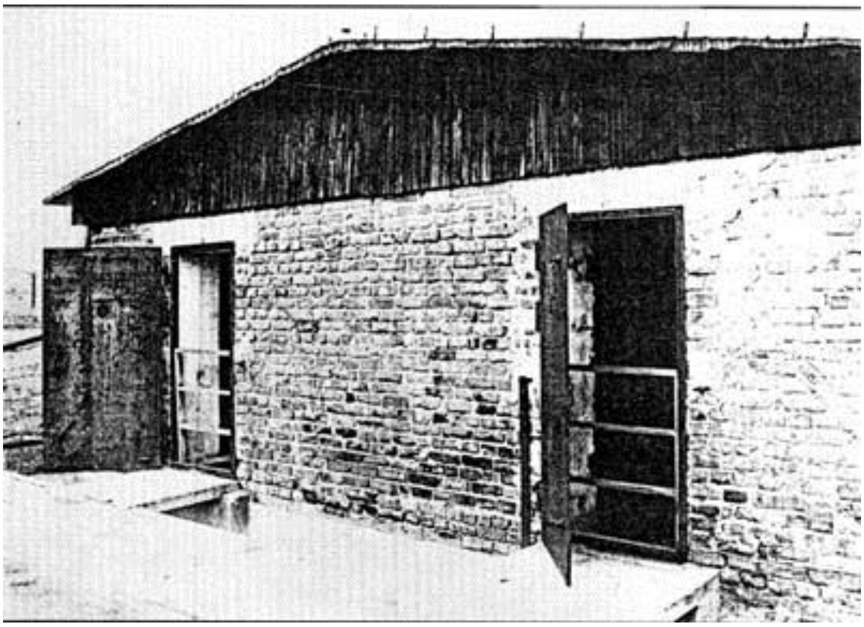
Ook hier geen voorzieningen om te voorkomen dat het giftige en in principe *explosieve* gas de aangrenzende crematoriumruimte instroomde.

Lijken moesten over de centrale kampweg naar het crematorium worden vervoerd. Kampingezetenen zouden dan zien dat grote aantallen mensen die voor een 'bad' naar de ontsmettingsbarak gingen, daar enige tijd later als lijken naar buiten werden gebracht en wrrden afgevoerd naar het crematorium! Wie meent dat daarna nog iemand vrijwillig het 'badhuis' zou betreden of nog vertrouwen had in een 'handdoek met een stukje zeep', is van een andere planeet.
De 'gaskamers' van Majdanek vertonen dus alle tekenen van Sovjet-bedrog. Zo heeft Droogkamer 'A' twee zorgvuldig afgewerkte houten openingen in het plafond, terwijl in de Kamers 'B' en 'C' enkele vierkante gaten slordig in het plafond zijn gehakt, zonder het betonijzer te verwijderen. Ongeloofwaardig is, dat de vakmensen die verantwoordelijk waren voor de gaten in Kamer A, ook verantwoordelijk waren voor de slordig gehakte gaten in Kamers B en C, die ook niet gasdicht waren.
De *houten* deuren van de 'gaskamers' openden *naar binnen;* voor kleine ruimten overvol met lijken is dat dom. Ze konden ook niet op slot en openen kon zowel van buiten als van *binnen*.

De kleine tussenruimte in het crematorium, ook als gaskamer aangeduid, had geen voorzieningen om te voorkomen dat bij opening het giftige gas de naastgelegen crematoriumruimte kon instromen.
Door deze en andere omstandigheden, kan geen van de door de Sovjets aangewezen 'gaskamers' als zodanig zijn toegepast.[1098]

Pressac schreef in *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers* over de 'gaskamers' in Majdanek:[1099]

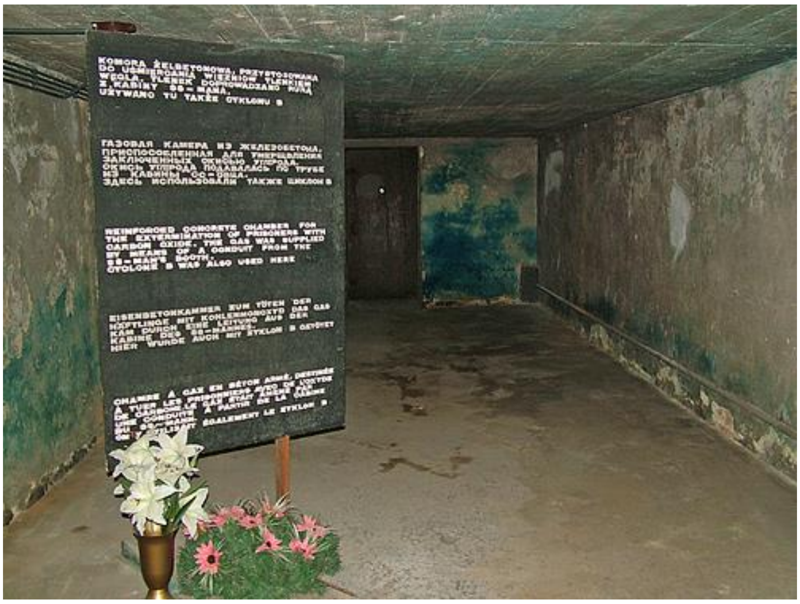
"Ik zeg niet dat het nooit is gebruikt om mensen te vernietigen, want dat is altijd nog mogelijk, maar de sporen Pruisisch Blauw zijn een absolute aanwijzing dat ze ook zijn gebruikt voor ontluizingsdoeleinden. Het spijt mij te moeten opmerken maar ik ben in het Westen niet de enige die vindt dat de gaskamers en/of ontluizingskamers nog altijd wachten op een echte historicus, hetgeen tamelijk verbazingwekkend is, want het kamp viel al in 1944 compleet in handen van de Russen.

Ontluizingskamers Majdanek, met kijkgaten . . .

David Cole, een joods revisionist, gaf de volgende argumenten waarom de 'gaskamers' van Majdanek geen gaskamers konden zijn geweest:

Gaskamer 1 heeft *twee* deuren die beide *naar binnen* openen. Hoe is het mogelijk dat een homicidegaskamer twee deuren heeft, die ook nog *naar binnen* openen? Dit maakt het vrijwel onmogelijk ze na een vergassing te openen om – volgens getuigen – opeengepakte lijken te bereiken.
Die toegangsdeur heeft geen sloten. Op de plaatsen waar sloten zouden hebben kunnen zitten, zijn daarvan ook geen sporen te zien. Wat weerhield de slachtoffers zelf de deur te openen?

Pruisisch Blauw op de muren en plafonds van 'Gaskamer 1' in Majdanek. Pruisisch Blauw wordt in de regel alleen aangetroffen in ***ontluizingsruimten.*** *Daarom is dit geen 'gaskamer'. Zegt de JHV immers niet, dat in de 'gaskamers' (van Auschwitz!) geen Pruisisch Blauw werd gevormd?*

In gaskamer 1 zit een raam. Met welk doel? Er voor noch er achter is plaats voor tralies om inslaan te voorkomen. Daarvan zijn evenmin sporen. Het pleisterwerk is bedekt met Pruisisch Blauw, zodat het uit die tijd is; er is sindsdien dus niets aan veranderd. Als er tralies of andere voorzieningen waren, waarom zijn daarvan geen sporen? Wat weerhield slachtoffers ervan het raam in te slaan en naar buiten te klimmen?

Binnenin die gaskamer bevindt zich een *aparte* ruimte. Zou zich binnen in een gaskamer een aparte ruimte hebben bevonden? Waarvoor dan? Geeft dit niet aan dat die 'gaskamer' voor andere doelen is gebruikt?

De Gaskamers 2 en 3 zijn van ongeschikt ontwerp: Kamer 2 heeft in het plafond een inwerpgat voor Zyklon-B, *maar geen sporen van Pruisisch Blauw.* Kamer 3 heeft aanzienlijke Zyklon-B sporen, *maar geen inwerpgaten.* Evenmin als het dak van Krema 2 in Birkenau, vertoont het plafond daarvan sporen. Waarom heeft Kamer 2 een inwerpgat maar geen Pruisisch Blauw en Kamer 3 Pruisisch Blauw maar geen inwerpgat?

De plafonds in de Kamers 2 en 4 zijn zodanig laag, dat de inwerpgaten door de gevangenen konden worden geblokkeerd. Wat weerhield hen?

De deuren van de Kamers 2, 3 en 4 kunnen *van binnen* en van buiten worden geopend. Betekent dit niet ook dat die kamers ergens anders voor dienden dan om mensen te vergassen?

Van de halfronde afdekplaatjes voor de kijkgaten van de deuren wordt gezegd dat ze dienden om te voorkomen dat de slachtoffers ze zouden breken om lekkage te veroorzaken. Echter, die afdekplaatjes zaten alleen aan de *buitenkant* van de deuren van de Kamers 2, 3 en 4. Zo kon iemand *in* deze gaskamers alsnog een gaslek veroorzaken. Waarom aan de *buitenkant?* **Omdat de binnenzijde *kleding* bevatte, geen mensen!**
Majdanek ligt op een heuvel met op de top het kampcrematorium. Beneden aan de heuvel is het Bad- en Ontsmettingscomplex met de 'gaskamers'. Was het logisch gaskamers aan de andere kant van het kamp te situeren en na elke vergassing lijken bergopwaarts dwars door het kamp naar het crematorium te vervoeren?
Voor het kamp werd ontruimd, vernietigden de nazi's het crematoriumgebouw. Als zij sporen van hun misdaden wilden verbergen, waarom vernietigden zij dan niet de elders gelegen 'gaskamers'? Die lieten zij intact, zodat de hele wereld hun massamoordinstallaties kon zien! Was het niet een kleine moeite geweest om ook die paar keten te slopen? Hoe dan ook, de sloop van het crematorium bewijst dat de nazi's zowel de tijd als de mogelijkheden hadden om de gebouwen in het kamp te vernietigen, als zij gewild hadden.
Pressac publiceert in *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers* een foto van de Majdanek gaskamers, met het onderschrift: '*Foto genomen in het Majdanek concentratiekamp in juni 1979, van een van de ontsmettingskamers waarvan gezegd wordt dat dat een homicidegaskamer was.'*
Als we deze opmerkingen combineren met deuren die niet op slot konden, naar *binnen* openden, deurafsluiters die *van binnen en van buiten* bediend konden worden, een *raam* in Gaskamer 1, een kamer *binnenin* gaskamer 1, de afwezigheid van Zyklon-B inwerpgaten in Kamer 3, de afwezigheid van Zyklon-B sporen in gaskamer 2 (welke een inwerpgat heeft), de zware blauwe uitslag aan de *buitenkant* van het gebouw, de plaats van het gebouw beneden aan de heuvel aan de andere kant van het crematorium, ligt het dan niet voor de hand te stellen dat dit geen 'Gaskamers' maar Ontsmettingsruimten waren? Tot zover Cole.

Dat fundamentele meningsverschillen tussen experts voor het publiek verborgen blijven, wordt duidelijk bij de opvattingen over Majdanek 'gaskamers'. Dezelfde ruimtes die Pressac in zijn boek als ontsmettingsruimte beschrijft, wordt in het boek *De Wereld moet Weten* van de directeur van het US Holocaust Memorial Museum, Dr. Michael Berenbaum, beschreven als *Massavergassingskamer*; een 'aangepast' afgietsel van een deur van die kamer is tentoongesteld als *bewijs* voor gaskamers! Zowel in Berenbaum's boek als elders, is dit ***vervalste afgietsel*** van een deur van een ontsmettingsruimte *het enig 'concrete bewijs'* voor massavergassingen. Pressac maakt in zijn boek ieder belachelijk die stelt dat dit daar een gaskamer was, van Faurisson's vervolgers, tot het personeel van het Majdanek Staats Museum, die dit *bedrog* nog steeds volhouden.

In 2011, wordt in Majdanek alleen 'Gaskamer 6' nog als zodanig aangeduid.[1100] De andere met stille trom afgevoerd naar het *Memory Hole*.

Aldus is officieel het aantal 'gaskamers' in Majdanek verminderd van 6 in 1944 tot 1 thans en het aantal 'vermoorde joden' van 1,5 miljoen tot 70.000. Dat zijn maar liefst 1.430.000 minder 'vergasten' (– 95%) alleen voor Majdanek! Voor de andere 'vernietigingskampen' kunt u zelf de conclusie wel trekken. Evenals voor het totaal 'Zes Miljoen' trouwens.

Het nieuwe crematorium van Majdanek kwam januari 1944 in bedrijf, de exacte dag is onbekend. Ze verving het oude crematorium met twee oliegestookte mobiele ovens, elk met één crematiekamer. Die nieuwe cokesgestookte Kori installatie had vijf crematiekamers (ck). De ***theoretische*** maximumcapaciteit per ck was 20 lijken per dag, totaal dus 100. Rekeninghoudend met kinderen en vermagerde lijken, kan dit aantal met een factor 1,2 worden verhoogd, zodat de ***theoretische*** maximumcapaciteit 120 *per dag* was. De 'onderzoekers' van de Sovjet-Poolse Commissie claimden echter dat dit crematorium in de zes maanden van het bestaan 600.000 lijken verbrandde! Dat is over de bestaansperiode van dit Krema (ruim zes maanden, zeg 200 dagen) 3.000 lijken *per dag*, ofwel **25 maal** het *theoretisch* maximum, c.q. **30 maal** het *effectieve maximum.* Een echt *Holocaustwonder* dus.

Een bord bij het crematorium spreekt thans over *de helft* van dit aantal gecremeerden, nl. '300.000'. Een *half* Holocaustwonder.

De vuurvaste stenen roosters in de ovens moesten dagelijks worden schoongemaakt, waarvoor de installatie moest worden afgekoeld en opnieuw opgestart. Verder waren reparaties en onderhoud nodig, wat dagen kon duren en bij reparatie aan 1 crematiekamer, lagen de andere ook stil. Het is niet te krap gesteld ervan uit te gaan dat de *gemiddelde effectieve capaciteit* op ca. 80 lijken per dag lag.
De *werkelijke* capaciteit over die 6 maanden kan voor het nieuwe Krema dus niet hoger zijn geweest dan 200 dagen x 80 = 16.000 lijken, ofwel minder dan 3% van het Sovjet-aantal.

Telt men de twee oude mobiele ovens daarbij op (functionerend van augustus '42 tot januari '43, ca. 200 dagen), dan voegt dat 30 crematies per dag toe, ofwel 6.000 totaal, zodat het ***maximum*** aantal crematies over *de hele kampperiode* niet hoger dan 16.000 + 6.000 = 22.000 kan zijn geweest.

Nieuwe crematorium Majdanek, aan de andere kant van het kamp, wijd en zijd zichtbaar, op grote afstand van de 'gaskamers'.

De twee oude oliegestookte mobiele crematoria werden wegens gebrek aan olie al begin '43 buiten gebruik gesteld, terwijl het nieuwe crematorium pas begin '44 gereed kwam. Er zijn tegenstrijdige berichten over het in gebruik blijven van de oude ovens tot augustus '43. Stel dat dit zo was, dan zouden ze maximaal ca. 7.000 extra crematies hebben kunnen verrichten en kon het aantal crematies over de totale kampperiode *maximaal 22.000 + 7.000 = 29.000* zijn geweest.

Nu het *vermoedelijk aantal overledenen*. De hygiënische en sanitaire voorzieningen in het kamp waren vooral in het begin verschrikkelijk en in de winters van '42 en '43 woedden er zware tyfusepidemiën. Het Majdanek Dodenboek vermeldt tussen 18 mei en 29 september van (134 dagen) het overlijden van 6.701 ingezetenen,[1101] dat is in die periode *gemiddeld 50 per dag*. De effectieve capaciteit van de twee oude ovens was 30 lijken per dag. Als men die zomerperiode extrapoleert zouden er in '42 18.252 gevangenen zijn omgekomen. Rekeninghoudend met 4.000 extra tyfusdoden komt het aantal voor 1942 op 22.252. Voor '43 was het 22.339.

Volgens revisionisten ligt het totaal aantal omgekomenen over de hele kampperiode op basis van de *reëel* aangetroffen cijfers en een onbekend aantal executies ergens tussen 45-48.000.[1102]

Duidelijk is, dat bij deze aantallen en crematiecapaciteit, geen sprake was van massavergassing. Dat geldt ook voor het aantal van Kranz, directeur van het Majdanek Museum, die het totale aantal doden op 78.000 stel-

de.[1103] Hij neemt daarin 18.000 *geëxecuteerde* joden op van de veronderstelde *'Erntefest'* massamoord. Los van de vraag of die heeft plaatsgevonden (wij zullen aantonen dat dit *niet* zo was), zijn deze *niet* vergast. *Kranz's huidige aantal brengt het officiële dodental ook dicht in de buurt van* het oorspronkelijke revisionistische aantal van ca. 48.000.

Geconcludeerd kan worden, dat ook op basis van de *Dodenboeken,* de *recente officiële sterftecijfers,* de door revisionisten *gedocumenteerde sterfte* en de *crematiecapaciteit,* ***in Majdanek geen vergassingen plaatsvonden!***[1104]

Er zijn nog tal van andere feiten die de gaskamerclaim van Majdanek tot de absurditeit maken die ze is: zo lagen de 'gaskamers' ver van het crematorium verwijderd en moesten de lijken langs gevangenenbarakken worden gevoerd alvorens te worden verbrand . . .

Vrij Nederland *plaatste bij een artikel over 'gaskamers in Majdanek' deze foto van* 'Zyklon-B containers'.[1105] *In werkelijkheid zijn dit urnen voor as van gecremeerden. (Vergelijk foto urnen in Buchenwald). Bovendien: de 'gaskamers' bevonden zich aan de* andere kant *van het kamp, onderaan de heuvel, buiten het kamp. Gedesinformeerde Holocaustlezers kan men alles laten consumeren. Bovendien wordt serieuze kritiek NOOIT geplaatst.*

De JHV stelde aanvankelijk dat in Majdanek *1.500.000* mensen waren vermoord.[1106] Kranz stelt dat nu op 78.000. Zijn voorganger, – de *auctor intellectualis* van het voorlaatste aantal 235.000(!) Czeslav Rajc, gaf zijn 'vergissing' toe en zei dat hij 'geen toegang had tot alle documentaire

bronnen' toen hij dat aantal noemde. Het typeert de werkwijze en astronomische overdrijvingen in de Holocaustgeschiedschrijving! Revisionisten als Jürgen Graf en Carlo Mattogno berekenden al veel eerder dat in Majdanek door allerlei oorzaken (waaronder executies) ruim 42.000 mensen omkwamen,[1107] waarvan ca. de helft niet-joden.

Thans nemen weinig deskundigen nog aan dat in dat afschuwelijke oord werd 'vergast'. Faurisson, die dit in de jaren zeventig aantoonde, is daarmee – zij het ongenoemd – alsnog in het gelijk gesteld.

De revisionistische aantallen en die van Kranz roepen de vraag op wat er waar kan zijn van 42.000 slachtoffers van een veronderstelde moordpartij in Majdanek op 3/4 november 1943,[1108] bekend geworden onder de – nergens verantwoorde – naam ***'Erntefest'*** ('Oogstfeest').[1109]

In het district Lublin waren totaal ca. 43.000 joden, welke op 3, 4 en 5 november 1943 volgens de Museumfolder alle zouden zijn geëxecuteerd.

O.a. ook in Poniatowa en Trawniki. Een plaquette in Majdanek zegt dat daar op 3 november 18.000 joden werden doodgeschoten en begraven in massagraven, die later zouden zijn geopend om de lijken te verbranden.

Op 3 november zouden ook 7.000 joden in Trawniki door SS en politie eenheden zijn geëxecuteerd. Ze zouden zijn neergeschoten in greppels, die enkele weken daarvoor waren gegraven. 18.000 gevangenen uit Dorohucza moesten op 3 november naar Trawniki lopen, waar zij op 4 november eveneens zouden zijn geëxecuteerd.

Merkwaardig, dat uit dit kleine turfstekerskamp – waar volgens Schelvis *'slechts 500 gevangenen gemiddeld aanwezig waren die zich binnen enkele weken doodwerkten'*[1110] – kort voor de massamoord met de naam *'Erntefest'*, maar liefst 18.000 joden zouden zijn gehaald, om te worden geëxecuteerd . . .

De Holocausthistoriografie *postuleert* een bevel van Himmler waarin daartoe opdracht zou zijn gegeven. Behalve dat daarvan (alweer) geen bewijs kan worden getoond, is er ook geen ander document dat deze massaslachting documenteert. Ze is ook strijdig met de hiërarchische verhoudingen: Gouverneur Hans Frank stond niet onder Himmler, maar rechtstreeks onder Hitler. Bij talloze gelegenheden beklemtoonde hij de autonomie van het Generalgouvernement, zichzelf en zijn bestuur. Hij accepteerde geen 'orders' van Himmler, was daar de man niet naar en gaf zelf leiding aan alle Polizei-afdelingen in zijn gebied. In zijn zogenaamde 'dagboek' komt *geen enkele verwijzing* naar dit *Erntefest* (*Erntedankfest* = Dankdag voor het gewas) voor. Noch van een aanleiding, noch van voorbereidingen, noch van uitvoering, noch van enige nasleep.

De enige getuige was een SS-er in Pools-communistische gevangenschap, Oberscharführer Erich Mußfeldt. Hij deed verslag in 1947. Zijn verklaring bevat onjuistheden en onmogelijkheden die erop wijzen dat deze onder Sovjetbeïnvloeding werd afgelegd.[1111]

Vaststaat dat op 2, 3 en 4 november verschillende Duitse politie-eenheden deelnamen aan een grote actie. Revisionisten houden het voor waarschijnlijk dat toen ongeveer 25.000 joden werden overgebracht naar Krakau, waar in het kader van de oorlogsindustrie nieuwe onderkomens voor dwangarbeiders waren gebouwd. Die gevolgtrekking lijkt logisch, want er zijn documenten waarin de nazitop kort daarvoor beklemtoonde alles in het werk te stellen om de productie op te voeren, waarbij de joden in het district Lublin van grote betekenis waren.[1112] Hilberg stelt in *De Vernietiging van de Europese Joden* dat in oktober '43 in het betreffende gebied 23.444 joden werkzaam waren in de bewapeningsindustrie, terwijl dat er twee maanden later, in januari '44, zelfs 26.296 waren! [1113]

Sovjetsoldaat in 1944 poserend op dak van de wasserij van Majdanek. Onderschrift:
'Opening in dak van de gaskamer waardoor Cyclone kristallen(!) werden gegooid'.
In werkelijkheid een van de twee ventilatiekokers van een droogruimte.
(Dezelfde foto wordt eveneens gebruikt voor Auschwitz.)

Het is algemeen bekend dat de Duitsers in die periode alles op alles moesten zetten om de zwaar onderbezette arbeidsvoorziening op peil te kunnen houden. Uit correspondentie blijkt dat met name joden daarvoor in aanmerking werden genomen. Van een *'Erntefest'* is ook uit de feiten niet gebleken. Op geen van de plaatsen waar de genoemde massa-executies plaatsvonden, zijn later graven, c.q. resten aangetoond.

De anti-zionistische joodse schrijver Josef Gideon Burg, schreef naar aanleiding van het Majdanek-proces in 1979 het boek *Majdanek in alle Ewigkeit?*,[1114] gebaseerd op ooggetuigenverklaringen. Hij beschuldigt daarin zionistische organisaties de tragische gebeurtenissen in dat kamp te misbruiken voor morele en financiële chantage en er in Majdanek geen gaskamers waren. Hij schreef:

> *"Tijdens mijn verblijf in de Breslauer Trainingsschool voor Propagandisten waar ons zeep van jodenvet werd getoond en wij onderwezen werden in gaskamer- en vernietigingstheorieën, werd mijn aandacht getrokken door de moedige eerlijkheid van een jonge man. Later ontmoette ik hem tijdens een herdenkingscampagne in Hildesheim. Hij beklaagde zich erover dat de vragenlijst van zijn aanmeldingsformulier hem al tweemaal was teruggezonden en hij bedreigd was niet naar de Verenigde Staten te mogen emigreren, tenzij hij 'in detail' een verklaring zou opstellen over zijn werk in de gaskamers. R.W., toen dertig jaar oud, vertelde mij in tranen dat hij niet kon liegen, ook niet ten nadele van de goyim. Het was hem, als orthodoxe jood, verboden dat te doen wegens het gebod in Exodus 20 : 16, waarin staat: "Gij zult geen valse getuigenis afleggen tegen uw naaste." Hij vertelde me eerst in Majdanek en later in Birkenau werkzaam te zijn geweest in een ontluizingskamer. Zelfs toen had hij al problemen met zijn joodse opzichters omdat hij weigerde mee te doen aan diefstal van goederen die ter ontluizing werden aangeboden. Hij was diep verontwaardigd dat hij werd verondersteld in de vragenlijst 'luizen' te vervangen door mensen en bundels kleding door 'getuigen van de vernietiging'.*

Ginsburg verloor tijdens de Duitse terreur een groot deel van zijn familie. Hij heeft altijd gezegd dat dit kwam door ziektes, epidemieën en honger, niet door vergassing. Aan het eind van de oorlog maakte hij deel uit van een onderzoekscommissie voor Auschwitz en Majdanek, waar hij overlevenden ondervroeg en onderzoek deed naar gaskamers. Daarvoor vond hij ***geen*** aanwijzingen! [1115]

In Majdanek waren geen gaskamers voor homicide. Wel voor desinfectie (ontluizing). Majdanek was het eerste Duitse kamp dat door de Russen werd bevrijd (juli '44). Geruchten over 'gaskamers' deden al jaren de ronde. De Sovjets hielden het kamp een maand gesloten. Toen nodigden zij de Westerse pers uit en presenteerden een Rapport,[1116] ***waarin stond dat de nazi's daar '1,5 miljoen' mensen hadden vermoord en verbrand.***

Vanzelfsprekend moesten toen ook in de daarna bevrijde kampen 'gaskamers' worden gevonden. En, de Sovjets zeiden dat ze die vonden!

Zij het, dat daarvan* niets *aan forensisch bewijs werd getoond . . .

Wie meer over de *werkelijkheid* van het afschuwelijke kamp Majdanek wil weten, leze het wetenschappelijke werk daarover van Graf en Mattogno: *Concentration Camp Majdanek. A Historical and Technical Study*.[1117]

7. Treblinka: *Massamoordfictie*

Kampnaam	Treblinka II
Officiële aanduiding	Arbeitslager
Locatie	100 km NO van Warschau

In gebruik	25 juli 1942
Buiten gebruik	Juni 1943
Oppervlakte	13,45 ha
Ligging	Vanuit omgeving vrij zichtbaar
Aantal subkampen	2, Treblinka I en Malkinia
Commandant(en)	Irmfried Eberl, Franz Stangl (vanaf sept. '42), Kurt Franz
Gemeld aantal gaskamers	1, 2, 3, 10, 12, 13 en 100
Genoemd aantal slachtoffers 1946	Meer dan 3 miljoen[1118]
Thans genoemd aantal slachtoffers	870.000
Genoemde wijze van vergassen	Dieseluitlaatgas. Eerder Vacuüm, Stoom, Elektrocutie, Gifgas, Vertraagd gifgas, Chloorgas, Benzine uitlaatgas.
Forensische bewijzen	Geen
Forensische tegenbewijzen	Geen lijken, geen documenten
Lijkbezorging	Begraven, opgraven, daarna verbranden in putten
Aantal gevonden lijken	318
Aantal bevrijde gevangenen	40 'in de omgeving'.

Het kamp

Fantasialand is een oord waar men met een minimum aan concreto maximale illusies weet op te wekken. Het huidige Treblinka lijkt daarop. Wie het bezoekt moet het doen met verhalen, later geplaatste symbolische memorabilia en vooral een rijke fantasie: *niets is daar concreet*.

Er bestaat *niet één document* van dat kamp: geen plattegrond, bouwtekening, geen foto genomen van binnen of buiten dat kamp, geen foto's van wat de Sovjets aantroffen toen zij daar arriveerden; *niets.*

Geen originele documenten over Treblinka II (het 'vernietigingskamp') zijn bekend. Niet over het functioneren in algemene zin, niet van aankomsten, vertrekken, leveranties, etc. *Ook niet in Poolse burgerarchieven.*

Alles wat te zien is, is pas later aangebracht: granieten spoorbielzen, een *symbolische* dodenakker, door *stenen* gesymboliseerde wachttorens, enz.

Het zgn. Aktion Reinhardtkamp Treblinka II bestond dan ook maar 13 maanden en werd in juli '43 alweer afgebroken.

Er waren daar 3 kampen: het hoofdkamp Treblinka I (straf- en arbeidskamp), Treblinka II (doorgangskamp) en Malkinia (werkplaatsen). Dat wordt gewoonlijk onvermeld gelaten omdat dit de suggestie vertroebelt dat 'Treblinka' een enorm 'vernietigingskamp' was, voor 'miljoenen' joden. Treblinka I was een arbeidslager dat ca. 10.000 dwangarbeiders huisvestte, ca. 2 km van Treblinka II. Het megavernietigingsverhaal spreekt echter uitsluitend over kamp II, 'Treblinka'. Dat lag aan de

doorgaande spoorlijn van Warschau naar Bialystok in Wit-Rusland. **Daar ging het smallere Europese spoor over op het bredere Russische spoorwegnet en moesten verder naar het Oosten doorreizende mensen overstappen.** Treinen naar T I passeerden op korte afstand T II, zodat wat daar gebeurde voor de passerenden zichtbaar moet zijn geweest. Het was het *doorgangskamp* voor joden uit het Warschaudistrict, die in het kader van de nationaal-socialistische politiek van hervestiging naar het Oosten werden gedeporteerd. Het had uiteraard geen crematoria.
Volgens een brochure het World Jewish Congress uit 1943 was het oppervlak van 'slachthuis Treblinka' 12.350 acres,[1119] dat is ca. 5.000 ha of 50 km² ! Die fantastische omvang werd door het IMT voetstoots als 'bewijsmateriaal' overgenomen.[1120] In werkelijkheid was het slechts 13,4 hectare (= 0,3%), waarin de aangegeven locatie voor de moord op 870.000 joden plus massagraven slechts 100 x 100 m besloeg.[1121]

De Sovjets bereikten Treblinka II half augustus '44. Het was toen al een jaar verlaten en behalve enkele muren en een boerderij, was er *niets meer*. Vreemd, 'de Holocaust was medio '43 toch nog niet afgelopen? Nee, maar massatransporten van joden naar *Sovjetgebied* wel! Wat er nog stond, braken de *Sovjets* later af. Er is daar dan nu ook *niets* meer: geen gebouwen, geen 'gaskamers', geen documenten, geen lijken, geen as. Niet *boven* de grond en ook niet *onder* de grond.[1122]
Niettemin meldden de Sovjets dat daar 3 miljoen mensen zijn vermoord.

Sovjetpropaganda

Hadden de Sovjets kort tevoren *Majdanek* min of meer intact aangetroffen en berichtten zij de wereld dat daar '1,7 miljoen mensen waren vergast', in Treblinka troffen zij praktisch *niets* aan maar vertelden dat daar meer dan 3 miljoen joden waren vergast.[1123] Zij fantaseerden uit *niets* en 13,4 ha verlaten grond een kamp van '5.000 ha grootte', met volgens 'getuigen' 1 tot 100 'gaskamers', werkend met al dan niet *vertraagd* gifgas, ongebluste kalk, stoom, vacuum, elektrocutie, chloorgas, Zyklon-B, mitrailleurautomaten en/of Dieseluitlaatgas.[1124]

Spreekbuizen waren de met miljoenenaantallen strooiende Sovjetmassamoordenaars Ehrenburg (*"Kameraden: Moordt, Moordt, Moordt!"*) en 'Vasily' Grossman (Josif Solomonovich), toevallig allebei joods. Hun *waanzinnige* aantallen vermoorden voor Treblinka en Majdanek (3 en 1,5 miljoen) lagen 'toevallig' in lijn met de aantallen door de Sovjets tijdens de oorlog naar Siberië gevoerde mensen. Beide aanzetters tot massamoord op Duitsers werden beroemd door een promotietour in de VS in '43, waar zij o.m. 'zeep uit jodenvet' toonden. Zij waren ook medeauteurs van het beruchte *Black Book.*

De Sovjets stelden in Treblinka, net zoals in Majdanek, een 'Onderzoekscommissie' in, die resten van 318 *onverbrande* lijken vond. Niet in het 'vernietigingskamp', maar op de begraafplaats van het 2 km verder ge-

legen arbeidskamp Treblinka I. Die lijken weerspreken overigens de theorie van 'spoorloze vernietiging': dat kamp was in september 1943 al verlaten, zodat er volop tijd was ze ook 'spoorloos' te laten verdwijnen.

Getuigen

De Sovjetcommissie voerde vervolgens een stoet 'getuigen' op, wier verhalen niet alleen die van Edgar Allen Poe, Markies de Sade en Dracula in gruwelijkheid doen verbleken, maar ook nog eens wedijveren in onmogelijkheid en tegenstrijdigheid.[1125] Ze lopen zo sterk uiteen en zijn zo tegenstrijdig dat daaruit geen andere conclusie te trekken valt dan dat zij het product van pure fantasie zijn.[1126] Udo Walendy wijdde een aanbevelenswaardige studie aan deze getuigenverklaringen, waaruit uiteraard alweer niet één houvast biedend bewijs voortkwam.[1127]

Het meest verbazend is, dat geen enkele 'getuige sprak over de ***felrode*** huidskleur van de lijken, een **vast gegeven** bij koolmonoxidevergiftiging!

Abraham Bomba, kapper in Treblinka

Een emotionele getuige over Treblinka II is te zien in het 9,5 uur durende kassucces *Shoah* van de Frans-joodse filmmaker Claude Lanzmann: de kapper Abraham Bomba. (Lanzmann beloofde en betaalde elke Duitse 'getuige' 3.000 DM en gaf hen opdracht tekst van een script op te zeggen. Elke 'getuige' had een zwijgplicht van 30-jaar over die betaling.)

Abraham Bomba vertelt hoe hij en andere joodse kappers van een 'Sonderkommando' het haar knipten van naakte joden voor zij werden 'vergast'. Zij werkten in de gaskamer (hij sprak over één gaskamer) van 4 x 4 meter, waarin zich 140-150 vrouwen en kinderen, 16-17 kappers, twee Duitse bewakers en een aantal zitbanken bevonden (. . .)).

Zodra alle slachtoffers waren geknipt – *hoe* in een ruimte met 170 mensen op 16 m^2 (1 kapper en 9 slachtoffers per m^2)? – verlieten de kappers de gaskamer *vijf minuten* en vond de vergassing plaats, die volgens hem ook *vijf minuten* duurde. Daarna werd in ongeveer *1 minuut* de gaskamer weer leeggemaakt, zodat die gereed was voor de volgende groep.

Men vraagt zich verbijsterd af hoe mensen aan dit soort onzin geloof kunnen hechten. Toch zitten miljoenen met betraande ogen in bioscoopzalen en voor tv naar zijn relaas te kijken: *Gegen Dummheit kämpfen selbst Götter vergebens.* Haar knippen, in een 'gaskamer' met 10 mensen op 1 vierkante meter? En waarom knippen als zij binnen enkele minuten dood en begraven zouden zijn? Als er al *iets* van zijn verhaal waar is, was het haarknippen om *hygiënische* redenen tegen luizen, hetgeen op zichzelf al het vergassingsverhaal op losse schroeven plaatst. De bij 'de Holocaust' heersende *postulerende cirkelredenatie* maakt dat vrijwel niemand bij dit soort emotionele verhalen vraagtekens plaatst. Historici, media, academici en studenten ook niet. Het zwijgen rond deze en alle andere *Holocaustonzin* is ook (juist) daar oorverdovend . .

Ook uit 'daderbekentenissen' komt geen bewijs naar voren voor vergassingen in Treblinka (of waar ook). De zogenaamde bekentenis van kampcommandant Franz Stangl in Gitta Sereny's standaardwerk over Treblinka is, zoals we in Hfdst. 2 bij *Bewijsvoering* schreven, niets waard.[1128] Stangl heeft, in tegenstelling tot wat wordt beweerd, *niet bekend,* noch voor de rechtbank noch tegenover de psychologiserende, om de hete brij heen draaiende en wetenschappelijk falende Sereny. Integendeel, Stangl verwachtte in 1971 in hoger beroep te worden vrijgesproken, o.m. omdat bleek dat bewijsmateriaal en getuigenverklaringen onjuist waren en hij zich niet aan strafbare feiten zou hebben schuldig gemaakt.

In de Duitse Holocaustrechtspraak is niet gebruikelijk uitvoerige procesverslagen op te maken. Alleen het vonnis wordt gepubliceerd. Bovendien is inzage in bestaande verslagen voor niet-ingewijden *verboden.* Daarom ontbreekt bij naoorlogse processen tegen van oorlogsmisdaden verdachte Duitsers ook hun door justitie irrelevant geachte verweer en de daarbij aangevoerde feiten.

Toen revisioniste Ingrid Weckert enkele jaren geleden het Yad Vashem Holocaustmuseum in Israël bezocht om zich over Treblinka te laten informeren, zei een Israëlisch medewerkster:

> *'We weten allang dat er geen vernietigingskamp Treblinka heeft bestaan. Israëlische wetenschappers, historici en geologen hebben de door getuigen beschreven plaatsen herhaald uitvoerig onderzocht. Zo'n kamp en zulke gebeurtenissen hadden sporen moeten nalaten die ontdekt. zouden kunnen worden. Maar die sporen zijn er niet. Het ware probleem van Treblinka zijn de getuigenverklaringen".*[1129]

En zo is het ook. Holocaustorthodoxe historici, geconfronteerd met onverenigbare verhalen over Treblinka, maakten op basis van *postulerende cirkelredenatie* een naar hun inzicht plausibele selectie uit de verhalen en presenteren die als officiële geschiedenis van Treblinka. Een wetenschappelijk onverdedigbare methode, die bij geen ander onderwerp zou worden geaccepteerd.

Over aantallen slachtoffers

De opgevoerde aantallen 'vermoorden' in Treblinka lopen enorm uiteen:

1944 3 miljoen (Grossman, akka Josif Solomonovich)
1945 2.774.000 (Rajzman)
1946 800.000 (Lukaszkiewicz)[1130]
2.000.000 New York Times
1979 1.074.000 (Auerbach)
1989 1.582.000 (Czarkowski)[1131]
870.000 (Yitzak Arad en *Enzyclopädie des Holocaust*)
700.000 (Shamash-site) [1132]
900.000 (Shermer)
1995 225.000 (Pressac) [1133]

Revisionisten spreken zich uiteraard niet uit over aantallen 'vergasten' in Treblinka, omdat er noch bewijzen voor 'vergassingen' zijn, noch bewijs voor eventuele aantallen anderszins omgekomenen.

Zij weerspreken *niet* dat daar lijken/resten kunnen worden gevonden, want als daar honderdduizenden joden voor transport naar Sovjetgebied werden aangevoerd, waren daar onvermijdelijk in de treinen overledenen bij. Joodse bronnen spreken over 5% en meer, dus zelfs *indien* in of bij Treblinka menselijke resten zouden worden aangetroffen, moeten dat er *meer dan 40.000* zijn, alvorens aan 'vergassingen' kan worden gedacht.

Yitzak Arad's aantal 870.000 wordt in Holocaustland thans het meest genoemd. Hij komt daaraan via *Holocaustrekenkunde*. In elk geval 'vergeet' hij 206.000 joden af te trekken, die volgens Ehrenburg van Treblinka II naar Trostinets in Wit-Rusland werden gebracht en daar 'door de fascisten vermoord'. Alweer een *dubbeltelling* binnen toch al ongelooflijke cijfers.

Volgens Arad werden in Treblinka ruim 860.000 'vergasten' eerst begraven,[1134] en later opgegraven om medio '43 alsnog in de open lucht te worden verbrand. Dit opgraven en verbranden zou zijn verricht door 25 Duitsers en 100 joodse gevangenen. Die zouden dus in drie maanden 870.000 lijken (15 Feyenoordstadions), *zonder enig spoor na te laten* hebben laten verdwijnen. Er werd vrijwel *niets* van botten, as, tanden en kiezen, verbrandingssporen, kogels, patroonhulzen, etc. gevonden.

Antirevisionisten halen een rapport van de Poolse rechter Luckaszkewitz uit 1945 aan, die zou hebben vastgesteld dat op 'een terrein van bijna 2 hectare menselijke as werd gevonden. Daarvan is nooit iets getoond. Evenmin is melding gemaakt van onbrandbare overblijfselen als tanden en kiezen, ***al was het er maar één***. Alleen daarvan zouden er zo'n 25 miljoen moeten zijn.

De Sovjet-Poolse commissie stelde eind 1945 vast dat Treblinka II (vermoedelijk door de Sovjets) gebombardeerd was geweest *nadat* het door de Duitsers was verlaten.[1135] Op de plaats van een bomkrater lag een aantal menselijke resten verspreid, door het bombardement aan de oppervlakte gekomen. Exterministen stellen dat dit het grote aantal vermoorden in Treblinka bewijst. Merkwaardig, want *a.* dit is wederom in tegenspraak met de these dat de Duitsers hun slachtoffers 'spoorloos' vernietigden, *b.* in de nabijheid van de bominslagen werden in de grond geen andere massagraven gevonden en *c.* is nooit vastgesteld hoeveel slachtoffers op welke wijze om het leven kwamen.

De onderzoeksrechter liet van 9-13 november 1945 op het terrein waar zich volgens getuigen massagraven moesten bevinden opgravingen tot op 7,5 meter diepte uitvoeren, waarbij documenten en gebruiksvoorwerpen werden gevonden en op één plaats delen van menselijke resten. Hij vond ***geen massagraven.*** De enige door hem als massagraf aangegeven vindplaats bevatte resten van 122 mensen, mogelijk slachtoffers van de tyfusepidemie van najaar 1943.[1136]

De opgravingsploeg van de Poolse commissie vond waar 'gaskamers' zouden zijn geweest *onverbrande menselijke resten deels in staat van ontbinding en een niet omschreven hoeveelheid menselijke as. Op 7,5 meter diepte werd het graven gestaakt omdat ongerepte zandgrond werd bereikt"*. Een foto toont een put met daarin een aantal beenderen".[1137] Revisionisten zeggen daarover: *"De aanwezigheid van onverbrande menselijke resten* *<u>is strijdig met de bewering dat alle menselijke resten door verbranding volledig zouden zijn verdwenen.</u>* *Opvallend genoeg noemt geen van de Poolse rapporten het aantal lijken, noch de hoeveelheid gevonden menselijke resten of menselijke as, hetgeen erop duidt dat geen bewijs werd gevonden van honderdduizenden slachtoffers. Ondanks het tegenstrijdige, onsamenhangende en ongeloofwaardige karakter van deze informatie, kan niet worden ontkend dat in Treblinka veel joden het leven verloren. Velen stierven tijdens het transport en werden bij aankomst in Treblinka verbrand. Bovendien is mogelijk dat honderden, wellicht duizenden die te zwak of te ziek waren om verder te reizen, in Treblinka op eigen houtje door kamppersoneel werden vermoord."* Pools-Russische onderzoeksrapporten uit 1945 spreken over één massagraf in Treblinka I met ca. 10.000 lijken en enkele kleinere in Treblinka II met 4 á 5.000 lijken, tezamen ca. 15.000 lijken.[1138]

Van verbrande menselijke resten is 'vergassing' als doodsoorzaak *vaststelbaar:* koolmonoxidevergiftiging is na duizend jaar nog aantoonbaar.[1139] De lezer raadt het: daarnaar is tot op vandaag nooit onderzoek gedaan.

Er zijn ook daar *geen 'bergen' as gevonden* afkomstig van 870.000 verbrande lijken. Na verbranding in de open lucht blijft er per lijk ca. 10-15 kg. as en beenderrestanten over.[1140] Er zouden daar dan 8-13.000 ton menselijke asresten moeten zijn, tientallen miljoenen tanden en kiezen en duizenden tonnen verbrand hout. Inderdaad in Treblinka alleen al *bergen* as dus. Zoals nog zal worden aangegeven, trof ook het onderzoeksteam van de Australiër Richard Krege, uitgerust met grondradarapparatuur, *geen spoor* van bodemverstoring of as aan.[1141]

Omdat vrijwel niets concreets over Treblinka bekend is, moeten we afgaan op wat de weinige getuigen en Holocausthistorici daarover zeggen. Dat is dat 'gaskamers' in Belzec, Treblinka en Sobibor alle van ongeveer hetzelfde ontwerp zouden zijn geweest. Volgens hen werd vergast met uitlaatgassen van Dieselmotoren, in gaskamers van ca. 25 m² waarvan er meerdere in één gebouw waren.[1142]

Over de 'gaskamers'

Wellicht omdat er nooit enig spoor van 'gaskamers' in Treblinka is aangetroffen, doen daarover allerlei verzinsels de ronde. Door getuigen werden aantallen van één, twee, drie, vier, tien, dertien en *honderd* gaskamers genoemd.[1143] Meestal echter een gebouwtje met 10 gaskamers, vijf aan elke zijde van een centrale gang, met een oppervlak van 4 x 4 m. Elk zou een toegangsdeur hebben gehad en in de buitenmuur een omhoogklapbare houten deur voor afvoer van lijken.

Aan het 2,60 m hoge plafond was een buizenstelsel met douchekoppen bevestigd, waaruit volgens sommige getuigen geen water, maar Diesel-uitlaatgas zou zijn gekomen. De beschrijving van de gaskamers komt soms overeen met die in Belzec en Sobibor en zijn van grotendeels dezelfde 'getuigen'.

De eerste vergassingsverslagen, van getuige Samuel Rajzman,[1144] spraken over een 'machine die lucht uit de kamer pompte, waardoor de mensen binnen 6-10 minuten stikten,' door *vacuum* dus. Een belachelijke en later niet meer gehoorde methode.

Van juli tot eind oktober '42 zouden in Treblinka volgens Arad 694.000 mensen in 3 gaskamers zijn vergast. Dat is gemiddeld 5.640 *per dag,* 1.880 per gaskamer. Een gaskamer van 4 x 4 m, kon hoogstens 8 mensen per m² bevatten, ofwel 128 per keer. Gemiddeld moesten per gaskamer per dag 15 vergassingen plaatsvinden, 24 uur per dag, 7 dagen per week, 4 maanden lang. Overigens veranderde vervalser Arad de in een Pools rapport genoemde *stoomkamers* in 'Gaskamers'. Gelooft u hem?

Het behoeft geen betoog dat dit alles buiten elke werkelijkheid is. Het hele proces van invoeren van deze hoeveelheden mensen in zulke kleine gaskamers, het haarknippen(!), 15 x vergassen, uitruimen, reinigen van de ruimte, ontluchten, afvoeren van lijken, gouden tanden trekken, enz., zou *per vergassing* zeker twee uur duren, alles bij elkaar meer dan een etmaal! Of en hoe men aldus ook nog de fabel van 'een bad nemen' kon handhaven, moeten de gelovers in deze 'Holocaust' maar beantwoorden, evenals de vraag hoe op zo'n klein perceeloppervlak verwerken en transporteren van duizenden lijken *ongezien* kon plaatsvinden . . .

'Historicus' Yitzak Arad, ook bekend als directeur van het Yad Vashem Museum in Israël, trad op als eerste *getuige à charge* in het proces in Tel Aviv tegen John Demjanjuk, een man die nooit in Treblinka was, maar 5 jaar in een Israëlische dodencel zat alvorens hij moest worden losgelaten omdat documenten vals bleken en 'getuigen' (Pinchas Epstein, Eliyahu Rosenberg, Yechiel Reichman, Avraham Goldfarb, Avraham Lindwasser en Gustav Boreks) hysterische en gewetenloze leugenaars bleken.

Over vergassing

Over de manier waarop honderdduizenden of zelfs miljoenen in Treblinka zouden zijn vermoord, is mateloos gefantaseerd. Van pedaalbediende mechanische hamers om hoofden van slachtoffers te verbrijzelen,[1145] tot science-fiction installaties. De eerste berichten tijdens de oorlog spraken over gifgas. Dat werd vervolgens in een verslag van de Amerikaanse geheime dienst OSS gecorrigeerd; het stelde dat joden in Treblinka "*hoofdzakelijk met stoom en niet zoals eerst verondersteld met gas werden gedood.*[1146] Afhankelijk van de 'ooggetuigen' werden in officiële stukken o.m. de volgende methoden genoemd: [1147]

1. Met stoom in stoomkamers
2. Met gas en chloor [1148]
3. Met een nekschot op een lopende band
4. Met elektriciteit op stalen kantelvloeren
5. Met Dieseluitlaatgas van een onderzeeër- of tankmotor
6. Met vertraagd gifgas
7. Met gas in boven het massagraf heen-en-weer rijdende gaswagens
8. Met vacuüm in verstikkingskamers

1. *Stoomkamers.* Het oorspronkelijke Treblinkaverhaal was dat miljoenen joden werden gedood in 'stoomkamers'. Bron daarvoor is een 'ooggetuigenverslag' van het joods verzet in Warschau van november 1942. De *New York Times* meldde in augustus 1943 dan ook dat er in Treblinka alleen al twee miljoen joden met *stoom* waren gedood. Hetzelfde stond in het *Blackbook,* een in 1946 met medewerking van de joodse Sovjet propagandisten/leugenaars Vasily Grossman,[1149] en Ilya Ehrenburg opgesteld joods-chauvinistisch verslag over de 'misdaden van de fascisten' zodanig dat het zelfs de Sovjetautoriteiten te gortig was en het boek verboden. Grossman stelde daarin dat hij een van de Sovjetontdekkers van Treblinka was, waar "*minstens* 3.000.000 lijken werden opgegraven." Die moeten daarna *door de Sovjets* spoorloos zijn vernietigd (tot *kunstmest* gemaakt?), want er is uiteraard nooit enig spoor van getoond.[1150] Uit dit *Blackbook* wordt door 'echte' Holocausthistorici overigens nog volop geciteerd.
De aanklagers in Neurenberg accepteerden het door de Sovjet-Poolse commissie ingebrachte stoomverhaal. In het IMT-rapport daarover (Neurenberg PS-3311) is dan ook *geen woord* te vinden over uitlaatgassen of gifgas, de methode waarin men anno 2012 nog altijd moet geloven.

2. *Gas en chloor.* Het Poolse verzet berichtte op 31 maart 1943 aan de regering in ballingschap in Londen over massavergassing in Treblinka met een niet nader aangeduid gas in 'ongeveer honderd gaskamers'(!):

"In het reusachtige houten gebouw waarin zich ongeveer 10.000 mensen bevonden, werden zij hoffelijk begroet door een SS-officier met de woorden: "Tot dusver heeft u te weinig voor de Duitse staat gedaan en daarom heeft het Duitse Rijk besloten u naar de Oekraïne te verhuizen om te werken. U bent hier in een doorgangskamp. Dadelijk gaat u in bad." Eindelijk komen zij dan in de zogenaamde badkamers, in werkelijkheid gaskamers. Met enkelen tegelijk gaan zij naar binnen; van deze kamers zijn er wel honderd [...] Men stapelt de lijken in lagen op, honderd per keer en bestrooit ze met chloor".[1151]

3. *Nekschot op lopende band.* Volgens een ontsnapte joodse getuige, Oskar Berger, werden joden systematisch gedood met geweren en mitrailleurs. Anderen spreken over een lopende band aan het eind waarvan de lijken in een massagraf vielen.

4. *Electriciteit met beweegbare vloer.* Getuigen verklaarden dat er enorme volautomatische installaties bestonden waar per keer duizend mensen op

een stalen vloer moesten staan, welke onder hoogspanning werd gezet. Dan klapte de vloer weg en vielen de lijken in een kelder, waar ze via een chemisch proces werden vernietigd en tot *kunstmest* verwerkt.

5. *Dieselvergassing met motor van een onderzeeër of tank.*[1152] **Z**oals onder anderen de Amerikaanse ingenieur Friedrich Berg en de Oostenrijkse ingenieur Walter Lüftl aantoonden, is het praktisch uitgesloten om mensen te doden met uitlaatgas van Dieselmotoren. Dat bevat te weinig koolmonoxide om mensen te doden: bovendien is het zuurstofgehalte daarvan te hoog. Nergens ter wereld zijn gevallen bekend van mensen die om het leven kwam door blootstelling aan Dieseluitlaatgas.

Bovendien bouwt een zware motor in een luchtdicht afgesloten kleine ruimte zoveel druk op, dat ramen en deuren al snel bezwijken.

Een belangrijke getuige voor de (ook om andere redenen waanzinnige) Dieseluitlaatgastheorie is de dubieuze fantast Kurt Gerstein, SS-er en Geallieerd dubbelagent. Zijn in het Frans (!) gestelde getuigenis bevat allerlei tegenstrijdige en onmogelijke beweringen. Na het afleggen van zijn verklaring pleegde hij in 1945 'zelfmoord', zodat niemand hem kritische vragen heeft kunnen stellen. Onbekend is onder welke omstandigheden hij overleed. Gerstein(?) schreef dat in Treblinka dagelijks 25.000 mensen met *Dieseluitlaatgas* werden vergast en de nazi's totaal 25 miljoen joden vergasten.... Zelfmoord?! Zou hij dan niet na de oorlog gevierd worden om zijn 'Holocaustbewijzen' en 'openbaringen'? Hoe kon *mijnbouwingenieur* Gerstein 'getuigen' over vergassingen met dieseluitlaatgas, terwijl de Duitse mijnen om *veiligheidsredenen* Dieselmotoren gebruikten?!

6. *Vertraagd gifgas.* U leest dit goed. Een van de sterkste verhalen over jodenvernietiging kwam van de Poolse ondergrondse, die claimde dat in Treblinka joden werden gedood door middel van een "gas met vertraagde werking". *"Zij worden de gaskamer ingevoerd in groepen van 300-500. Elke groep wordt onmiddellijk hermetisch opgesloten en vergast. Het gas heeft niet direct invloed op hen, want als de gaskamer weer wordt geopend, lopen de joden zelf naar een put van 30*[!] *meter diepte. Daar raken zij bewusteloos en vallen er vanzelf in. Een graafmachine bedekt hen met een dunne laag aarde. Dan arriveert de volgende groep"*.[1153]

7. *Met gifgas in een boven een massagraf heen-en-weer rijdende gaswagen.*[1154]

8. *Met vacuüm in verstikkingskamers.* Na de oorlog publiceerde het World Jewish Congres het *Black Book* met Ehrenburg en Grossman; 560 pagina's vol echte en verzonnen misdaden tegen joden. Volgens het boek werden in Treblinka drie verschillende technieken gebruikt, gifgas en stoom, waarmee verondersteld 10.000 mensen per dag werden vermoord en *"de meest gebruikte methode, wegzuigen van lucht uit een ruimte met speciale pompen."* Ook anderen 'getuigden' over vacuümkamers.

Alleen al de druk die zo'n methode op het gebouw zou hebben uitgeoefend maakt dit bogus.

Behalve deze methoden werden installaties genoemd die zouden hebben gewerkt met vacuum- en persluchthamers.[1155]

Let wel, dit zijn officieel voor Treblinka genoemde moordmethoden, al dan niet voor rechtbanken onder ede verklaard. Andere, nog fantasmagorischer, vindt men in verhalen van 'overlevenden'. Bijvoorbeeld de *Pedaalbediende Mechanische Joden Hersen Inslag Machine* (IMT Verslag Nr. VII, 13 februari 1946), of *levend koken* door de joodse journaliste Eugenia Szajn-Lewin, die in 1943 in het getto van Warschau schreef:

> *Het ergste is de dood in Treblinka. Iedereen weet dat. Daar worden mensen levend gekookt. Alles is modern: de ketel die elektrisch wordt verhit, daarin stoomgas*[?], *de beweegbare bodem ... Vier minuten is genoeg, dan gaat de bodemklep automatisch open en een slijmerige massa rode gekromde lijken valt in de stortput. Dan wordt de put met chloor besproeid en er is geen spoor meer van wat eens leefde. Alles duurt maar zeven minuten, begrijp je?*

'Ooggetuigen' zwoeren dat deze methoden in Treblinka werden gebruikt om miljoenen joden te vermoorden: *"Ja, ik heb het zelf gezien, echt waar."*

Ook over de zgn. **geheimhouding** van het kamp werd fantastisch gelogen. Treblinka was noch geheim, noch zwaar bewaakt. Voormalige gevangenen bevestigden dat. *"Geheim? Lieve hemel, aan Treblinka was niets geheim,"* verklaarde de joodse ex-gevangene Richard Glazer. *"Elke Pool tussen Warschau en Treblinka kende het en verdiende eraan. De boeren kwamen er om te verkopen, Warschause hoeren deden zaken met de Oekraïners – het was een circus voor allen."* Een andere overlevende, Berek Rojzman, zei *"En heel velen kwamen aan de poort om te handelen, met de Oekraïners, maar ook met ons."* Poolse boeren werkten op akkers die tegen het kamp aan lagen en de dwangarbeiders van Treblinka I kwamen dagelijks langs het kamp op weg naar hun werk.

Niet-'vernietigingskampen', zoals Dachau en Buchenwald, werden aanzienlijk strenger bewaakt.

Door de openheid van Treblinka en het ontbreken van elk bewijs na de oorlog, konden de meest fantastische verhalen worden verteld. Ongetwijfeld hierom is er zoveel onzin over het kamp verspreid. Veel 'ooggetuigen' wilden kennelijk opvallen met een nog fantastischer verhaal. *Niets* was immers meer controleerbaar?

Over lijkverbranding

Waar in Auschwitz en Majdanek *crematoria* worden opgevoerd als 'bewijs' voor massamoord en 'vergassingen', ontbraken die in Treblinka. Logisch, want een *doorgangskamp* bestaat te kort en heeft te weinig ingezetenen voor een crematorium. Waarom in een kamp voor 'systematische uitroeiing van het joodse ras' *geen crematoria* als daar bijna net zoveel joden 'spoorloos' moesten worden vernietigd als in Auschwitz? Waarom *houthakken* om miljoenen lijken te verbranden, terwijl via de spoorlijn eenvoudig cokes kon worden aangevoerd? Zowel dit ontbreken van crematoria als het korte bestaan van T II passen niet in de

JHV-these, wél in de Doorgangskampthese: de doorgangsfunctie was tijdelijk en crematoria zijn alleen zinvol in kampen waar langdurig grote aantallen gevangenen verblijven (Auschwitz, Majdanek).

Verbranden van een lijk in de open lucht vergt plm. 100 kg droog hout. Voor **870.000 lijken zou derhalve 87.000 ton nodig zijn geweest.** Dat is een bos van 1 x 3,2 km. Ontboste gebieden van enige afmeting zijn er in de omgeving van Treblinka echter niet. Het transport van 87.000 ton hout naar het kamp zou 2.915 treinwagons à 30 ton hebben gevergd, ofwel bijna 100 treinen van 30 wagons. Die zou men moeten kunnen vinden in de annalen van de Duitse spoorwegen, als die er nog zouden zijn.

De Pools-joodse historica Rachel Auerbach is over hoeveelheden brandstof duidelijk: die waren niet nodig want vrouwenlichamen brandden 'vanzelf' en staken dan de andere lichamen aan. *'Bloed is een uitstekende brandstof'*, schreef deze historica.[1156] (Bloed bestaat voor 55% uit bloedplasma, dat ca. 92% water bevat.) Holocaust 'wetenschapper' Auerbach vertelt ook over massavernietiging in Treblinka van 23 juli '42 tot half september '43, *zes weken nadat het kamp was afgebroken!*

Overbodig te zeggen dat van verbrandingen op geallieerde luchtfoto's uit die tijd noch bij Treblinka noch elders *niets* is te zien. Ook opgravingen leverden niets van betekenis op.

Als *werkelijk* ergens bij Treblinka II 870.000 lijken werden begraven, weer opgegraven en die massagraven gedicht, *moeten* deze plaatsen na 65 jaar zo zijn 'ingedikt' (ingezakt) dat dit gemakkelijk is waar te nemen. Ook daarvan is echter *niets* zichtbaar.

De werkelijkheid

Vaststaat dat in Treblinka c.a. wel degelijk joden zijn begraven en/of verbrand. Tijdens het transport overledenen, ziek aangekomenen en zonder twijfel ook mensen die in het kamp om uiteenlopende redenen stierven of werden vermoord. Op grond van gevonden sporen en aanwijzingen kan het totale aantal op enige duizenden worden gesteld.

De Sovjet-Poolse commissie zegt op het Treblinka I terrein, beenderen en in ontbinding zijnde lijken te hebben gevonden.[1157] Ze spreekt over één massagraf in dat verderop gelegen kamp (niet het 'vergassingskamp'!) met 10.000 lijken en enkele kleine graven in het hoofdkamp Treblinka II met 4 á 5.000 lijken, voor geheel Treblinka dus ca. 15.000.

Dat behalve as ook beenderen werden gevonden, bewijst dat van 'spoorloze verbranding' geen sprake was; dat deze relatief beperkte aantallen werden genoemd en geen honderdduizenden, bewijst dat daarvoor geen aanwijzingen zijn.

In de door getuigen genoemde 'verbrandingsputten' werden bij onderzoek alleen resten van twee verbrande boerderijen en afval aangetroffen; niets van menselijke resten.

Deze zouden, als ze er waren geweest, onmogelijk door de Duitsers onzichtbaar kunnen zijn gemaakt.
Na de oorlog geopenbaarde spoorwegdocumenten bevestigen dat in 1942 en 1943 grote aantallen joden naar Treblinka werden gedeporteerd. Duitse spoorwegregisters vermelden treinen met 'verhuizers' (*Umsiedler*) en 'werkers' (*Arbeiter*) naar Treblinka vanuit plaatsen in Polen en andere landen. In juli 1942 werd gemeld dat er dagelijks 5.000 joden naar Treblinka werden getransporteerd. Een register van de Duitse 'Ostbahn' vermeldt dat speciale treinen werden ingezet om dagelijks 'verhuizers' van Warschau naar Treblinka te vervoeren.

Ook tonen verslagen dat in maart 1943 treinen van Wenen, Bulgarije en Griekenland naar Treblinka reden en er uit Wenen en Luxemburg personentreinen met joden arriveerden.

Die spoorwegregisters worden gebruikt als bewijs voor 'vernietiging' van honderdduizenden joden in Treblinka. Hoewel ze jodentransporten naar Treblinka bevestigen, zijn ze geen bewijs voor 'vernietiging' van de op transport gestelden.

Veel aanwijzingen duiden erop dat Treblinka een **doorgangskamp** was waar joodse gedeporteerden werden ontluisd en van hun bezittingen beroofd, alvorens naar de Duitsbezette gebieden in Ruthenië en Wit-Rusland te worden gevoerd.[1158] Sovjetrapporten zeggen dat via Treblinka tussen 200.000 en 500.000 mensen naar het door de Duitsers *werkkamp* genoemde kamp in Trostinets zijn overgebracht en daar vermoord.[1159]
Ook berichten van uit Treblinka vertrekkende transporten wijzen op verder transport van joden uit Treblinka.[1160] Na de opstand in het getto van Warschau (april '43) werden joden naar Treblinka gedeporteerd. Gedeporteerden bevestigden later dat treinen met vele honderden verder gingen naar Lublin (Majdanek) en andere kampen. Zelfs voor Duitse rechtbanken werd na de oorlog verklaard dat duizenden via Treblinka naar elders zijn overgebracht. Brieven en briefkaarten, verstuurd naar het getto van Warschau uit Wit Rusland en Oekraïne geven dat ook aan, evenals berichten over naar Treblinka getransporteerden die later elders zouden zijn vermoord.

Blijkens een van de schaarse documenten over Treblinka zond Commissaris Kube op 31 juli 1942 een notitie aan Reichskommissaris voor het Ostland Lohse, dat die dag een transport van 1.000 joden uit Warschau in Minsk was aangekomen.[1161] De evacuatie van joden uit Warschau was begonnen op 22 juli 1942.[1162] Al deze transporten liepen via Treblinka, terwijl wordt gesteld dat allen in Treblinka werden vernietigd.
Ook Ehrenburg spreekt over grote aantallen joden (206.000) die uit Treblinka II naar Trostinets in Wit Rusland zijn gebracht.

Bijkomende aanwijzingen voor Treblinka II als *doorgangskamp* waren het korte bestaan van het kamp, het ontbreken van geheimhouding, de

povere bewaking, het weinige Duitse personeel, het kleine stukje grond voor het begraven van lijken, de afwezigheid van faciliteiten voor grootschalige lijkverbranding, het niet aantreffen van massagraven, enz. Het veronderstelde vernietigingsgedeelte Treblinka II, lag aan de aftakking van de spoorlijn die eindigde in het werkkamp Treblinka I. De arbeiders daar kwamen zowel op weg daar naartoe als terug langs het 'vernietigingskamp' en konden dus zien wat daar gebeurde.

Voor 'vergassingen' in Treblinka bestaan dus geen concrete bewijzen. In het Westduitse Treblinkaproces van 1951 kon niet één getuige verklaren daar mensen te hebben zien vergast. Daarom is ook het type gas, dat zou zijn gebruikt, nooit bepaald.

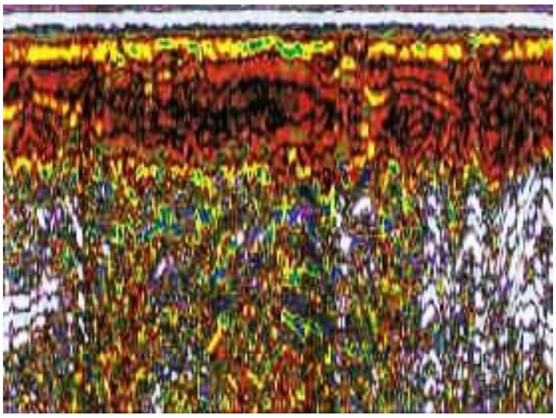
Ground Penetrating Radar in Treblinka (Krege, 1999)

Weerlegging Treblinka als massavernietigingskamp

Na alle tegenstrijdige verhalen over Treblinka, werd in opdracht van het Australische Adelaïde Instituut, een revisionistische denktank, forensisch bodemonderzoek uitgevoerd op het terrein van Treblinka II, specifiek op de plaatsen waarvan historici en de *Encyclopedia of the Holocaust* (1997) stellen dat daar 870.000 lijken respectievelijk begraven, weer opgegraven en spoorloos verbrand zouden zijn. Daarvan moeten waarneembare sporen in de aardlaagstructuur zijn achtergebleven.

De Australische archeoloog Richard Krege deed in oktober 1999 op en rond het terrein van Treblinka met een team deskundigen zes dagen lang onderzoek met grondradarapparatuur naar eventuele sporen van massagraven of massaverbrandingen. Bij begraven in massagraven worden aardlagen weggegraven. De bovenste laag is anders van samenstelling en structuur dan de lagen eronder. Na begraven en weer opgraven kan men *nimmer* de oorspronkelijk grondlaagsamenstelling en structuur herstellen. Grondradar (Ground Penetrating Radar, GPR) toont aan of op een bepaald terrein grondlagen verstoord zijn geweest, m.a.w. of daar gegraven is of niet. Op het terrein van Treblinka was dat *nergens* het geval. Krege deed ook visuele controles en grondboringen.[1163] Ook die toonden geen menselijke resten, as, tanden, kiezen of andere residuen.[1164]

"Onze scans stelden de ongeschonden horizontale ordening van de grondlagen (geologisch aangeduid als 'horizons') onder het kampterrein vast," zegt Krege. *Bij graven en plaatsen waar de bodem is omgewoeld, zijn de bovenste aardlagen verstoord of helemaal verdwenen."* Krege benadrukte dat verstoorde grondlagen zich niet herstellen en verstoringen zestig jaar na dato nog duidelijk kunnen worden vastgesteld.
"Historici zeggen dat de lijken aan het eind van het bestaan van het kamp in 1943 zijn opgegraven en verbrand, maar wij vonden geen aanwijzingen dat daar ooit massagraven waren," zegt Krege. *"Persoonlijk geloof ik niet dat daar een vernietigingskamp is geweest."* Hij concludeerde op grond van zijn onderzoek dat in of bij Treblinka nooit massagraven waren.[1165]

Grondradarscan tot 6 meter diepte in Treblinka II. De intact zijnde 'horizons' van de aardlagen zijn duidelijk zichtbaar. Let ook op de toplaag, welke eenmaal verstoord geweest, niet meer dezelfde is. Noch onder het kamp, noch rond het kamp, noch op plaatsen van veronderstelde massagraven werden aardlaagverstoringen aangetroffen.

Op Krege's onderzoek is, zoals te verwachten, nauwelijks gereageerd. *Niet* omdat Krege's onderzoek niet deugt, maar omdat de Holocaustwetenschap niet deugt. Als die een knip voor de neus waard was, zouden ze aantonen dat wat Krege stelt, niet zou kloppen.

Krege stelde voor een onafhankelijke Internationale Commissie van deskundigen in het leven te roepen, liefst onder auspiciën van de Verenigde Naties om onderzoek te doen op plaatsen van Duitse concentratiekampen. Ook over dat voorstel is (natuurlijk) nooit meer iets vernomen.[1166] Breed onderzoek naar 'de Holocaust' kan niet, want de oppermachtige joodse lobby zal *nooit* toestaan dat de objectieve waarheid over Duitse 'vernietigingskampen' openbaar wordt.

Krege is overtuigd geraakt van de revisionistische argumenten en werkt met Carlo Mattogno en Jurgen Graf aan een boek over Ground Penetrating Radar onderzoek in andere 'vernietigings'kampen, Chelmno, Belzec en Sobibor.

In Treblinka II is nooit enig technisch *bewijs* getoond voor het vermoorden van 870.000 of meer joden. Zelfs niet van 0,01% daarvan. Geen probleem voor gelovigen in de JHV: zij geloven ook zonder bewijzen de 'getuigen' wel, want zijn er niet *voor alles altijd 'getuigen' te vinden?*

Op het Neurenbergse Tribunaal was slechts één getuige van de moord op de toen veronderstelde 1,5 miljoen mensen in Treblinka: de door de Sovjets opgevoerde Poolse jood Samuel Rajzman.[1167] Hij verklaarde dat daar in vijf maanden vanaf eind juli 1942 een miljoen joden werd vergast. *Gemiddeld* 10-12.000 *per dag*. Naast andere onmogelijke verklaringen, zei deze 'getuige', dat het haar van de gevangenen werd afgeknipt als 'vulling voor matrassen van Duitse vrouwen'. Het proces van aankomst, uitkleden en in gaskamers opsluiten duurde volgens hem voor mannen in totaal *10 minuten* (voor vrouwen, wiens haar geknipt werd, 15 minuten). Men stelt zich dat eens voor: duizenden mensen met bagage, vrouwen, kinderen, zieken uit treinwagons laten komen, bezittingen afpakken, selecteren voor werk, naakt uitkleden, over de zgn. *Himmelfahrtstrasse* naar gaskamers lopen, haar knippen, gaskamers in gevoerd worden, etc., alles in 10 minuten…. Hoewel de rechter twee keer nadrukkelijk vroeg of dat inderdaad in 10 minuten gebeurde, antwoordde Rajzman 'zeker te weten' dat dit nog geen 10 minuten in beslag nam. Medegetuige Abraham Bomba vertelde eenzelfde verhaal.

Hij verklaarde dat er eerst 3 gaskamers in het kamp waren, maar er 'later' 10 werden bijgebouwd en de nazi's het aantal tot 25 wilden uitbreiden.

Het aantal vergasten in Treblinka moet blijkens deze getuige op minstens 1,8 miljoen worden gesteld: namelijk 1 miljoen tot eind december '42 en volgens het door hem geschetste schema 800.000 daarna.

Merkwaardig genoeg werd Belzec als optimaal werkend massamoordkamp opgedoekt nog vóór in Auschwitz kostbare crematoria voor 'massavergassing' in gebruik werden genomen. Waarom in Auschwitz dure en inefficiënte crematoria bouwen, als de nazi's daarvoor in Belzec 483.000 en in Treblinka 870.000 joden vernietigd hadden en zich op geniale wijze van de resten errvan hadden ontdaan?

Nadat Treblinka geliquideerd was, vertrokken de laatste joden op 20 oktober 1943 in vijf treinwagons naar Sobibor waar ze allemaal vermoord werden. De laatste 25 werkjoden werden enkele dagen later doodgeschoten, waarna de SS in twee vrachtwagens het kampterrein verliet. Op 24 juli 1944 bereikte het rode leger Treblinka, of wat daar van over was.

Natuurlijk, er is nooit *bewijs* voor welke massavergassing dan ook gevonden en een probleem is inderdaad dat *voor alles altijd 'getuigen' te vinden zijn.* Op de absurditeit van de nu veronderstelde moordmethode in Treblinka (met dieseluitlaatgas) gaan we nog in. Geïnteresseerden kunnen meer feiten en details over Treblinka raadplegen in *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* van Carlo Mattogno en Jürgen Graf.[1168]

Waren er dan helemaal geen doden en graven in en bij Treblinka II? Bestaande Poolse en Russische onderzoeksrapporten uit 1945 spraken over enkele graven in Treblinka II.[1169] Van gaskamers werden geen sporen aangetroffen en ook niet van verbrandingsputten. Volgens de Poolse commissie werden lijken uit het massagraf van Treblinka I opgegraven en verbrand, om epidemieën te voorkomen in verband met het buiten de oevers treden van de nabijgelegen rivier de Bug.

De Sovjet-Poolse Commissie die op diverse plaatsen in het kamp opgravingen liet doen op zoek naar massagraven, rapporteerde ook dat ***"geen lijken werden aangetroffen in het vernietigingskamp Treblinka II".***

Volgens Dipl.-Ing. Arnulf Neumaier neemt een massagraf voor 870.000 lijken minstens 100.000 kubieke meter ruimte in beslag, dat is 1 ha van 10 meter diepte, of 2 ha van vijf meter diepte, of 5 ha 2 meter diep. Aan de bescheiden kant, want elke kubieke meter moest dan maar liefst 8,7 lijken bevatten. Maar goed, dit vroeg bij een grafdiepte van 5 meter minstens 2 hectare grond. Zelfs daarvan is ***niets*** gevonden.

Steeds opnieuw weer berichten de media over archeologische onderzoeksteams die "met de meest geavanceerde middelen zullen aantonen dat de Holocaustontkenners ongelijk hebben." Ongelooflijk. Na vroegere echecs van de Sovjets/Polen, de recente flops van Professor Kola (Belzec, Sobibor) en het zgn. Sobibor Archaeologic Project (SAP),[1170] werd eind 2011 getrompetterd dat een Britse archeologe, Caroline Sturdy Colls, nu 'vermoedelijk de massagraven van Treblinka heeft gevonden' (die waren dus nog niet gevonden!).[1171] Jammergenoeg blijkt deze naïeve academica kennelijk niet te weten dat de 10 "vermoedelijke" massagraven, die zij meent te hebben opgespoord, al lang bekend zijn. Voor een deel zijn het de door de Sovjets in 1944 gegraven gaten, bij hun zoektocht naar "3 miljoen door de fascisten vermoorde joden" en voor een ander deel reeds bekende kleine graven, waarin een tiental onverbrande lijken ligt. Haar 'opzienbarende' onderzoek heeft tot nu toe dus alweer *niets* concreets opgeleverd, wat ook niet kan, want zolang zij zich als wetenschapper ondergeschikt maakt aan *rabbi's*, die – zeggen zij – om 'Halachidische' redenen verstoring van de rust van hun 870.000 Heilige overledenen daar tegenhouden, blijft het bij suggestief gissen zonder enige feitelijke weerlegging van revisionistische stellingen. (Zie ook Hoofdstuk **6 *e.* 9** *Sobibor: Archeologische Schijnopvoeringen.*) Heeft Sturdy de *rabbi's* al eens gevraagd, of Justitie joodse slachtoffers van *moord* ook nooit opgraaft?

Geen 'gaskamers', geen massaverbrandingen, geen massagraven: alleen *verhalen* van enkele Sovjetleugenaars en Sovjet-'getuigen'. Was Treblinka, zoals revisionisten beweren, dan toch een *Doorgangskamp* voor joden naar Wit-Rusland en Oekraïne?

Daarvoor is nog onvoldoende bewijs, zij het wel *iets.* Documenten over transporten *uit* Treblinka naar Stutthof, Auschwitz, Minsk, Trostinets,

enz. wijzen daarop, evenals getuigen. Overlevende Rajzman schreef in zijn memoires:

"Naast mij in de trein naar Treblinka zat mijn vriend Katz. Hij was ingenieur en verzekerde mij dat we naar de Oekraïne gingen om het land te cultiveren. Hij wist dit van een Duitse luitenant, die administrateur was van een overheidsboerderij in Jedlinka, zes kilometer van onze Stetl. Het was hem vertrouwelijk verteld omdat hij een elektromotor voor hem had gerepareerd".[1172]

Een Oekraïense bewaker, aan wie hij vroeg hoe lang de reis zou duren, zei: *"Drie dagen, want we gaan naar Oekraïne"*. Dat klopt overigens met een bevel dat de Duitsers aan de Joodsche Raad in Warschau gaven enkele dagen voor joden naar Treblinka werden gebracht: zij moesten de gedeporteerden vertellen voor drie dagen voedsel mee te nemen.

Natuurlijk is ook het ontbreken van elk spoor van vergassen, begraven en verbranden van honderdduizenden mensen een overtuigend argument *tegen* de vergassingstheorie. De locatie was voor een kamp waarvoor 'uiterste geheimhouding' gold *potsierlijk* (het was niet geheim), maar logisch voor een doorgangskamp i.v.m. overstappen in treinen die op een ander (breder) spoor verder Rusland in moesten.

Treblinka als 'vernietigingskamp' is ongeloofwaardig omdat:

- Daarvoor *geen* concreet forensisch bewijs bestaat.
- Aan de enig gebruikte bewijsvorm – getuigenverklaringen – door onbetrouwbaarheid en tegenstrijdigheid geen waarde kan worden gehecht.
- Van resten van genoemde aantallen 'vergasten' (3 miljoen tot 870.000) *geen overtuigende sporen* zijn gevonden.
- Op plaatsen in en rond het kamp waar honderdduizenden mensen begraven en weer opgegraven zouden zijn, zijn *de oorspronkelijke bovenste aardlagen nooit verstoord* (geopend) zijn geweest.
- Men met Dieseluitlaatgas *onmogelijk* mensen kan vergassen.
- Er niet één getuige sprak over de bij koolmonoxidevergassing kenmerkende ***felrode*** lijkverkleuring.
- Het kamp van buiten af zichtbaar was.
- De Treblinka *doorgangskamp*-these nooit serieus is onderzocht en de *vernietigingskamp*-these pas *daarna* aan de orde behoort te komen.

Helaas worden thans delen van Treblinka II ***afgedekt met anti-onderzoekbeton,*** zodat ***onmogelijk*** wordt vast te stellen of zich daaronder stoffelijke resten bevinden, c.q. de *doorgangskamp*-these van toepassing is.

De officiële 'Holocaustwetenschap' en/of andere historici, bleven op alle denkbare manieren in gebreke hun taak te verrichten. Immers, na Auschwitz zou Treblinka het vernietigingskamp zijn geweest waar de meeste joden zouden zijn vergast (870.000). De Oekraiense revisionist professor Lubomyr Prytulak gaf als commentaar bij de getuigenis van historicus Yitzak Arad tijdens het eerste Demjanjuk proces in Jeruzalem

(Demjanjuk stond dat keer terecht als 'Iwan de Verschrikkelijke' uit *Treblinka!*) de volgende informatietekortkomingen aan, in weerwil waarvan 'getuige-deskundige' Arad een getuigenis tegen Demjanjuk aflegde:

1. Van Treblinka bestaan ***géén foto's, luchtfoto's of foto's*** bij overname van het kamp door de Sovjets. Als het kamp bestond, *moeten* er foto's zijn geweest. Foto's waarvan er in de omgeving, in Duitse en Geallieerde archieven, bij particulieren, enz. exemplaren moeten bestaan. Door geen onderzoek te doen, verzuimen historici alweer hun primaire taak.

2. Holocausthistorici hadden informatie moeten vergaren over het kamp en de infrastructuur. Ook daarover is ***niets bekend***. Niet van gebouwen, niet van 'gaskamers', van *niets.* Er zouden baksteenresten moeten zijn, resten van funderingen, palen in de grond, resten van tegels, glasscherven van gebroken ramen, resten van leidingen, pijpen, rioleringen, enz. Ook zouden in de omgeving puinstortplaatsen moeten worden gevonden, die bombardementen en explosies doorstaan. Een kamp met allerlei gebouwen verdwijnt niet zo maar, zonder sporen na te laten.

3. In Treblinka zouden 870.000 mensen zijn vermoord, begraven, weer opgegraven en in de open lucht verbrand. Daarvan zouden ook vandaag de sporen nog in de bodem zichtbaar moeten zijn. Historici zouden sporen van die enorme begraafplaatsen en putten hebben moeten ontdekken. De opgevulde putten zouden zich in de loop der jaren hebben verdicht, zodat verzakte delen in het terrein gemakkelijk visueel of via luchtfotografie zichtbaar moeten zijn.

4. Holocausthistorici zouden sporen van die 870.000 lijken hebben moeten vinden. Als ze daar hebben gelegen, moeten haar, botresten, sporen van lichaamsvocht, enz. worden aangetroffen. Er zouden tientallen miljoenen *tanden en kiezen* in de bodem moeten liggen.

5. Holocausthistorici zouden resten van de verbranding van 870.000 lijken hebben moeten aantonen. Het kan niet anders of ergens op dat terrein moeten dan halfverbrande en/of overgebleven resten liggen.

6. Duizenden tonnen afval van bezittingen van slachtoffers, niet-verbrande beenderresten, gaskamers, enz. zouden door de Duitsers daar zijn achtergelaten, tenzij men ervan uitgaat dat zij bij hun terugtocht ook al hun afval met zich zouden hebben meegenomen.

7. Holocausthistorici zouden documenten over Treblinka moeten kunnen tonen. Van tal van activiteiten moeten documenten zijn geweest: over de bouw van het kamp, procedures, brieven van personeel, brieven van omwonenden, documentatie over de kap en het transport van gigantische hoeveelheden hout, enz. *Ook daarvan is* ***niets.***

De Holocaustindustrie heeft veel belang bij het leveren van bewijs: de JHV is op gigantische schaal verspreid, maar de opvatting wint veld dat ze gegrond is op *misleiding*. Het is eenvoudig ***onmogelijk*** in twaalf maanden tijd bijna een miljoen mensen te 'vergassen', te begraven, weer

op te graven en alles, inclusief het kamp zelf, 'spoorloos' te laten verdampen. ***Onmogelijk.*** Holocaustproponenten zullen *forensisch bewijs* moeten tonen voor massavergassingen in Treblinka, Chelmno, Sobibor en Belzec en aan de wereld *bewijzen* dat hun *verhalen* integer zijn, zij naar waarheid zoeken en geen verhalenvertellers *pro domo* zijn.[1173]

Zo niet, stoppen dan met verzonnen *Talmoedische* aantallen, *'gaskamers'*, *'levende verbrandingen* en door *haat* gedreven demonisering van een vijand, die men nooit in staat heeft willen stellen zich te verdedigen.

8. Belzec: *Elektrocutiekamers en Zeep*

Officiële aanduiding	Arbeids- en Transitlager Belzec
Locatie	Bij station Belzec, aan spoorlijn Lemberg-Lublin, tegen de Sovjet-grens
In gebruik als 'vernietigingskamp'	17 maart 1942
Buiten gebruik	December 1942
Oppervlakte	6,4 ha
Ligging	Tegen een heuvel, in het stadje Belzec, omringd door wegen.
Aantal subkampen	3
Commandant(en)	Genoemd wordt Wirth; [1174] zijn opvolger, Gottlieb Hering, stierf kort na de bevrijding onder 'mysterieuze' omstandigheden.
Gemeld aantal gaskamers	6
Genoemd aantal slachtoffers 1946	3 miljoen [1175]
Thans genoemd aantal slachtoffers	483.000 [1176]
Genoemde wijze van vergassen	Benzine-uitlaatgas. Eerder elektrocutie, 'dodentreinen', vacuümkamers.
Forensische bewijzen	Geen.
Forensische tegenbewijzen	Geen forensische sporen, geen benaderende aantallen menselijke resten
Lijkbezorging	Begraven, opgraven en spoorloze verbranding in de open lucht.
Vastgesteld aantal lijken	Enkele honderden
Aantal bevrijde gevangenen	Geen.

Belzec was als Treblinka en Sobibor een van de zgn. 'Aktion Reinhar*dt*' kampen in Oost Polen. Beweerd wordt dat deze kampen genoemd waren naar Reinhar*d* Heydrich, als eerbewijs aan deze vermoorde nazi-leider. Echter, in tegenstelling tot wat Holocaustliteratuur beweert, waren

ze genoemd naar naziminister van Economische Zaken Fritz Reinhar*dt*, sinds 1934 verantwoordelijk voor het succesvolle '*Plan* Reinhardt', dat o.m. de aanleg van de Duitse Autobahnen omvatte. '*Aktion Reinhardt*' stond voor grootschalige Duitse werkverschaffingsprojecten, *Arbeitseinsatz* en o.m. een flankerend programma om in dat kader joodse tegoeden en bezittingen te confisqueren. Niet voor massamoord op joden.[1177]

Van Belzec is weinig meer bekend dan de plaats waar het lag en de periode waarin het bestond. Kaarten geven plaats, ligging, grootte en indeling verschillend aan.[1178] Er zijn geen concrete overblijfselen, geen documenten en al helemaal geen bewijzen van massamoord. Een Brits ex-politieagent,[1179] Robin O'Neil, schreef niettemin in 1998 in een boek over Belzec: *"Rond november 1941 werden houten vergassingsbarakken gebouwd en voor de tweede fase in juni 1942 verbeterde betonnen barakken. Aangenomen wordt dat daarin 800.000 joden zijn vergast"*.[1180] Door wie dit wordt 'aangenomen' zegt hij niet. Zeker niet door revisionisten.

Over Belzec is weinig gepubliceerd. Een indrukwekkende, goed gedocumenteerde studie verscheen in 2004, van de hand van revisionistisch onderzoeker Dr. Carlo Mattogno: *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History*.[1181]

Wat verder over Belzec bekend is, is vrijwel geheel afkomstig uit *verhalen* van 'getuigen' zoals o.a.: '3 miljoen' op 'stalen platen' 'ondergronds' 'geelektrocuteerde joden' die via een wegklapbare vloer omlaag in wagens vielen en dan tot kunstmest, zeep en andere voor de nazi's bruikbare producten werden verwerkt'. De speciale fabriek in Belzec verpakte haar zeep volgens 'getuigen' in wikkels, waarop stond dat het was gemaakt van joden.[1182] Het werd allemaal met illustraties en documenten opgedist en gepubliceerd, evenals verhalen over stoomkamers, hogedrukkamers, vacuümkamers, dodentreinen met ongebluste kalk, gaswagens, enz.

Niet te vergeten, de *na de oorlog* verspreide vergassingsmethode met uitlaatgas, via onmogelijk inconsistente 'getuigenissen', die niet overeenstemmen of dat met benzine (dodelijk), of Diesel (niet-dodelijk) was.[1183]

Het waren niet de eersten de besten die de verhalen over Belzec in miljoenenoplagen verspreidden: het beruchte *Black Book,* van het World Jewish Congress, het Joods Antifascistisch Comite, Vaad Leumi (Joodse Nationale Raad van Palestina) en het Amerikaans Comite van Joodse Schrijvers, Artiesten en Wetenschappers. Dat vermeldt o.m. over Belzec:

> *"Het kamp is ondergronds. Het is een electrisch crematorium. Er zijn twee hallen in de ondergrondse gebouwen. In de eerste hal worden ze uit de treinwagons gehaald en naakt naar de tweede hal geleid. Daar bestond de vloer uit een enorme stalen plaat. Als de menigte er eenmaal op stond, zonk de vloer in een diep waterbassin. Op het moment dat de mannen tot aan hun nek in het water stonden, werd er een electrische stroom van miljoenen Volts doorheen gevoerd, welke hen onmiddellijk doodde. De vloer ging weer omhoog en een tweede electrische stroom ging door de lichamen, waardoor ze verbrandden tot er niets meer van over was dan wat as.*[1184]

Tsja, zo ging dat dus. Belzec geldt in de JHV als het eerste 'vernietigingskamp.' Over aantallen daar vergaste joden is, ondanks afwezigheid van bewijs, onder Holocausthistorici weinig onenigheid: van 3 miljoen teruggebracht tot officieel 600.000,[1185] hoewel sommigen nog spreken over '800.000 tot meer dan een miljoen'. Aantallen die berusten op *theoretische* aantallen transporten, *gegiste* aantallen personen per trein en een reusachtige duim.

Laten we zien wat er *feitelijk* over Belzec kan worden gezegd.

Het was een *Transitkamp*,[1186] waar volgens Duitse gegevens (o.m. het Höfle telegram) 434.508 mensen naar toe zijn vervoerd. Een klein kamp van 6,2 ha, met een personele bezetting van slechts 15 Duitse militairen, gelegen op een heuvel bij het station, op afstand zichtbaar.

Het bestond slechts *13 maanden*: van november '41 tot december '42. In die korte periode melden orthodoxe historici twee fasen: van november tot juni een 'oude' houten 'gaskamer' voor 'proefvergassingen' en van juli tot december nieuwe, stenen gaskamers voor 'fase 2', systematische massamoord. De voorfase is in dit kader nauwelijks van belang omdat het kamp toen een *Arbeitslager* was; overigens een ware hel, waarin behandeling en hygiënische omstandigheden elke beschrijving tartten en de sterfte gruwelijk hoog was.

Belzec als 'vernietigingskamp' was slechts slechts 9 maanden in gebruik: van maart tot december '42.[1187] Er bestaan nauwelijks documenten over. Volgens revisionisten logisch, het was immers een *doorgangskamp*, dat zijn functie verloor zodra de migratie naar het Oosten was voltooid.

De informatie over de eerste 'gaskamer' komt van Stanislaw Kozak, een inwoner van Belzec, eind 1941 als timmerman door de stad aanbevolen en met anderen door de SS ingehuurd om de eerste gebouwen daar neer te zetten.[1188] Merkwaardig overigens, dat de SS burgers uit het dorp gebruikte en betaalde voor het bouwen van 'supergeheime' gaskamers en hen daarna ongemoeid liet.

Kozak beschreef dat elke 'gaskamer' een kachel had. Dit soort inconsistenties deed Pressac opmerken: *"In plaats van een installatie voor homicide moet men als hypothese aannemen dat er in Belzec, Treblinka en Sobibor drie ontluizingsruimten werden geplaatst voor profylactische (ontluizings)doeleinden.*[1189]

Ook dit *doorgangskamp* was gesitueerd tussen belangrijke wegen als Rijksweg Nr. 17 van Zamosc en Rava Russkaya naar Lemberg (Lviv, Lwov) en aan de spoorlijn Lublin-Lemberg. Tegen de helling van een heuvel gelegen, was alles wat er plaatsvond zichtbaar, ondanks enkele wachttorens en hekken. Bewoners van Belzec kwamen dagelijks binnen voor allerlei diensten. Zo leverden bepaalde families brood, andere deden de was en omgekeerd genoten SS-ers en Oekraïners gastvrijheid in het stadje. Dorpelingen verrichtten in het kamp betaald werk, zoals

electriciën Micha Kusmierczak, Dmitri N., Mieczyslaw Kudyba, Waclaw O. en anderen.[1190] Ook bij dit kamp geen sprake dus van de legendarische 'geheimhouding'.

SS-Kamppersoneel Belzec

De gaskamers van Belzec

Ook voor gaskamers in Belzec bestaan geen concrete aanwijzingen. *Niets* is concreet aangetroffen. Niet in werkelijkheid en niet in documenten. Alles komt van (communistische) 'getuigen, die daarover echter tegenstrijdige en onmogelijke verhalen vertelden. Omdat de gepostuleerde gaskamers van Belzec model staan voor die in de latere kampen Treblinka en Sobibor (waarover vrijwel niets bekend is), zullen we de gegeven constructie en werking van die van Belzec onder de loep nemen.

Richard Thomalla, een capabel *bouwkundige* met de rang van *SS-Obersturmführer,* werd in oktober 1941 belast met de leiding over de bouw van kamp Belzec. Volgens de JHV viel daaronder het bouwen van de eerste 'stationaire gaskamers'. Omdat algemeen wordt gesteld dat gaskamers in Belzec dienden ter vervanging van 'gaswagens' in Chelmno en 'experimenteel' waren, doet het vreemd aan dat aan een *bouwkundige* als Thomalla, die geen kennis of ervaring had van 'vergassingen', verbrandingsmotoren, gifgas of chemie, het ontwerp en de bouw van 'de allereerste gaskamers' van 'de Holocaust' zou zijn toevertrouwd.

In november 1941 werd begonnen met de bouw van een aantal barakken, dicht tegen de spoorlijn naar Lemberg. Kozak getuigde daarover in oktober 1945 voor de communistische Commissie. Hij zei te hebben gewerkt aan de bouw van 3 barakken van resp. 50 x 12,5 m, 25 x 12,5 m en 12 x 8 m, alle ca. 2 meter hoog. De grootste zou bedoeld zijn voor tewerkstelling van gevangenen, de andere als badinrichting.

Voor de kleinste, die van 12 x 8 meter, gaf Kozak geen bestemming. Wel zei hij dat die in 3 ongeveer gelijke kamers van ca. 4 x 8 meter was verdeeld, de vloer en de wanden tot 1,10 m hoog met zink bekleed.

Langs één wand van elke kamer liep ca. 10 cm horizontaal boven de vloer een 2,5 cm dikke waterleidingbuis halverwege de kamer in, om daar verticaal ca. 1 meter boven de vloer met open eind te eindigen.[1191]

Een ruimte voor een verbrandingsmotor was er niet.

Gezien de beschrijving, staat niets de bestemming van deze barakken als *was- of doucheruimte* in de weg: waterleiding tot op 1 m hoogte voor latere aftakking naar wasbakken en/of douches (de barakken waren nog niet gereed), zink op wanden en vloer om het hout tegen water te beschermen (betegelen kon niet op hout), kachels voor verwarming 's winters.

Echter, de *postulerende cirkelredenatie* van JHV-exegeten leidt hen tot de conclusie dat dit 'gaskamers' moeten zijn geweest. Schelvis noemt, voor de paar maanden dat ze als 'gaskamers' zouden hebben gediend, *vier* 'mogelijk' gebruikte vergassingsmethodes, alle even dwaas: motoruitlaatgas, kolendamp, Zyklon-B en koolmonoxide uit stalen flessen. Beter gezegd, hij en zijn collegae *weten het niet*, en om dat te verhullen roepen zij maar wat.[1192] Wie zal hen immers tegenspreken?

Over de afbouw van die 'gaskamers' citeert Schelvis SS-er Fuchs, die (in 1964 voor een Duitse rechtbank!) gezegd zou hebben: *"Ik heb de douches in de gaskamers aangebracht. Omdat ze uitsluitend als camouflage dienden werden ze niet op de waterleiding aangesloten. Als chemicus was een burger uit Berlijn aanwezig, het kan zijn dat hij Blaurock heette."*

Nee maar, er werden dus wel degelijk *douches* in die kamer aangebracht! Die werden echter *"niet op de waterleiding aangesloten"* (die er dus ook was!). Aansluiting op de waterleiding zou bij 'vergassingen' logisch en efficiënt zijn geweest, bijv. voor reiniging van de ruimte nadien. Schelvis:

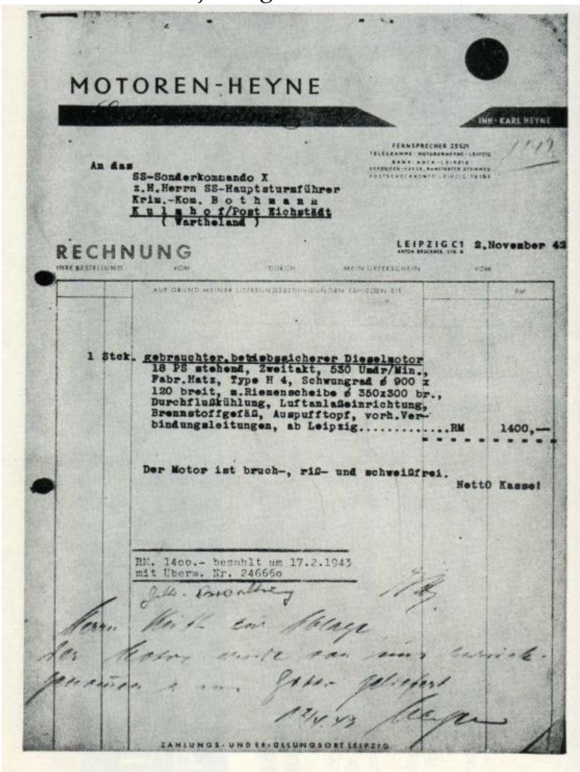
> *"De kamers werden na elke 'doorgang' snel gereinigd, zodat de volgende groep niet op de gedachte kon komen dat de zogenaamde doucheruimten in werkelijkheid doodskamers waren. De mensen moesten tot het laatste moment aan toe in de waan worden gelaten dat ze een badruimte binnengingen".*[1193]

Volgens 'getuigen' was de gaskamer na het uitruimen van lijken zwaar vervuild met uitwerpselen, urine en braaksel. Water uit de 'nepdouchekoppen' zou schoonmaken aanzienlijk sneller, beter en minder smerig hebben gemaakt, om nog te zwijgen over de stank . . .

In juli '42 zouden deze 3 'oude' gaskamers zijn vervangen door 6 nieuwe in een *stenen* gebouwtje. Schelvis toont in zijn boek 'schematisch' hoe deze 'gaskamers' (en die in Treblinka en Sobibor) eruit zouden moeten hebben gezien (blz. 117 en 124).

Men ziet idiote 'gas'pijpen halverwege in de ruimte, tot ca. 1 m boven de vloer. (De kachels niet, want die maken het verhaal wat ongemakkelijk.)

De tekening van de ‘nieuwe’, stenen vergassingsbarak, toont in tegenstelling tot de ‘oude’, een motorruimte voor genereren van uitlaatgas. Niet bekend is met welk type motor en dus met welk soort uitlaatgas 600.000 mensen zouden zijn vergast.

MOTOREN-HEYNE

INH. KARL HEYNE

FERNSPRECHER 25521

An das
SS-Sonderkommando X
z.H.Herrn SS-Hauptsturmführer
Krim.-Kom. B o t h m a n n
K u l m h o f/Post Eichstädt
(Wartheland)

RECHNUNG

LEIPZIG C1 2.November 42

IHRE BESTELLUNG VOM DURCH MEIN LIEFERSCHEIN VOM

1 Stck. gebrauchter,betriebssicherer Dieselmotor
18 PS stehend, Zweitakt, 530 Umdr/Min.,
Fabr.Hatz, Type H 4, Schwungrad ø 900 x
120 breit, m.Riemenscheibe ø 350x300 br.,
Durchflußkühlung, Luftanlaßeinrichtung,
Brennstoffgefäß, Auspufftopf, vorh.Verbindungsleitungen, ab Leipzig..............RM 1400,—

Der Motor ist bruch-, riß- und schweißfrei.
NettO Kasse!

RM. 14oo.- bezahlt am 17.2.1943
mit Überw. Nr. 24666o

ZAHLUNGS- UND ERFÜLLUNGSORT LEIPZIG

Bestelformulier voor een tweedehands Dieselmotor voor Chelmno, opgevoerd als “bedoeld voor vergassing van joden”.

De meesten spreken over Dieselmotoren van Russische tanks en onderzeeërs. Fuchs, die nepdouches in Belzec zou hebben geïnstalleerd, sprak over een benzinemotor die hij naar *Sobibor* zou hebben gebracht. Reder (voor Belzec) ook over een benzinemotor, maar wist niet of die diende voor vergassing of voor wegzuigen van lucht uit ‘vacuümkamers’. Voor Chelmno (Kulmhof) wordt een bestelformulier voor een tweedehands *Dieselmotor* opgevoerd, volgens Holocaustbronnen (niet volgens het bestelformulier zelf) “voor vergassing van joden”.

Feit is, dat ***met Dieseluitlaatgas geen mensen kunnen worden vergast***.[1194]

Ook een feit is, dat Russische tanks en onderzeeërs Dieselmotoren hadden en het absurd is bij onderhoud of defect raken van zo’n motor, eerst een Russische tank of onderzeeër moest worden buitgemaakt, c.q. bij Stalin een nieuw onderdeel besteld . . .

De betekenis van de waterleidingbuizen kan op twee manieren worden uitgelegd: 1. voor uitlaatgas waarmee mensen werden vergast, en 2. als *waterleidingbuizen*, waaraan later kranen en wasbakken werden aangesloten. De eerste hypothese – vergassing met uitlaatgas à la Gerstein – is om meerdere redenen onzinnig. Indien er dodelijk uitlaatgas uit zo'n pijp zou komen, was het voor te vergassen mensen relatief gemakkelijk de toevoer daarvan te stoppen. De dunne buisopening zou, door er tegenaan te staan of met een willekeurig voorwerp, eenvoudig kunnen worden gedicht. Niet alleen zou het uitlaatgas de ruimte dan niet meer bereiken, maar na korte tijd zou ook de motor stilvallen. (Neem de proef op de som. Laat uw automotor stationair draaien en stop dan – op eigen risico! – een prop in de uitlaat: al snel slaat de motor af.) Een zgn. *smoorklep* bij vrachtwagenmotoren heeft dezelfde werking.
Ook bouwt toevoer van uitlaatgas in een kleine luchtdichte ruimte in korte tijd enorme druk op, vergelijkbaar met een autoband. Daartegen zou de constructie van zo'n houten 'gaskamer' niet zijn opgewassen.

De beschrijving van 'de Belzec gaskamer' verwijst 'vergassing' daar met uitlaatgas derhalve *linea recta* naar het Rijk der Holocaustfabelen.

Over kachels. Kozak: *"In elke kamer hebben wij kachels van ongeveer 250 kilo neergezet: ze waren 110 cm hoog, 55 breed en 55 diep. Uit nieuwsgierigheid keek ik door het deurtje naar binnen. Daar zag ik roosters en vuurvaste stenen. De deuren van de kachel waren ovaal met een doorsnede van 25 cm."*

Gewone kachels dus. Jules Schelvis' 'uitleg' toont in welke bochten de Holocaustpromotie zich wringt om onschuldige feiten via *postulerende cirkelredenatie* in overeenstemming met de JHV te brengen. Hij zegt over de kachels: *"Het scheen dus niet de bedoeling te zijn geweest motoruitlaatgassen te gebruiken die de dood moesten veroorzaken, maar kolendamp"*.[1195]

Wat een nonsens! Onze eredoctor aan de UvA is zijn kennis over *Holzgasgeneratoren* 'vergeten', waarvan er honderdduizenden waren. Het is ***onmogelijk*** met *kachels* koolmonoxide ('kolendamp') te produceren in een luchtdichte 'gaskamer': een kachel brandt alleen door 'trek' via de schoorsteen, die er volgens Kozak niet was. Geen schoorsteen, geen 'trek', geen zuurstoftoevoer en daarom geen brandende kachel en *geen koolmonoxide*, zo simpel is het! Maar stel, *stel*, dat die Duitsers inderdaad imbeciel waren en in 'gaskamers' *kachels* gebruikten, dan was niet alleen aanvoer van kolen in de propvolle 'gaskamer' onmogelijk, maar de slachtoffers konden het gat waardoor het gas ontsnapte simpel afdichten (met de 'handdoeken'?) of op de kolen urineren . . . Onderschat niet de vindingrijkheid van mensen met de dood voor ogen. ***Kortom, deze theorieën over 'de eerste gaskamer van Belzec' zijn regelrechte nonsens.***

Getuigen

Over Belzec werd al *tijdens* de oorlog oneindig gefantaseerd. De meest waanzinnige verhalen over ondergrondse treinen, elektrocutiehallen, een

zeepfabriek, verbrandingsputten van 30 meter diepte, vergassingstreinen, elk verzinsel werd via het Poolse verzet en joodse informanten verspreid en naar de achterban en de Poolse regering in Londen, naar Genève en New York gecommuniceerd. Tussen die massa's fantasmagorische desinformatie zat toen ***niets*** over de methode waarin we vandaag moeten geloven: vergassing met *uitlaatgas*. Ook verder kan men over 'getuigenissen' uit die tijd kort zijn: ze zijn onbetrouwbaar en geheel *waardeloos.*
De verhalen stammen van enkele getuigen, waaronder niet toevallig veelgeciteerde onbetrouwbare types als Rudolf Reder (Roman Robak), Kurt Gerstein,[1196] Jan Karski (Jan Kozielewski), Josef Oberhauser en Wilhelm Pfannenstiel. Volgens 'overlevende' Reder, werd geen Dieseluitlaatgas gebruikt, maar elektrocutie op stalen vloeren. Zei hij daarom dat de lijken "geel of wit-grijs" gekleurd waren en niet, zoals typisch bij koolmonoxidevergiftiging, ***kersenrood*** . . .? 'Grijs', zei ook **'Jan Karski'**, een Pools *black propagandist,* die de wereld met het abjecte verhaal over 'zeep uit jodenvet' verrijkte. Hij schreef eind '42 dat in Belzec massaal joden werden vermoord met elektrische schokken op een stalen vloer. Najaar '44, kwam hij met een boek waarin dat naar de toen heersende trend veranderd bleek in *dodentreinen* met *ongebluste kalk*, geparkeerd ver van het kamp verwijderd. Dat ongebluste kalk lijken of mensen zou oplossen is een populaire *blooper,* gespeend van realiteit.[1197] Het ***tegendeel*** is waar: ongebluste kalk wordt gebruikt om te voorkomen dat ontbindende lijken ziektes en stank verspreiden en te voorkomen dat wormen, enz. besmet materiaal aan de oppervlakte brengen. Het wordt *nooit* direct op lijken gestrooid, want onder vochtige omstandigheden *vertraagt* en *belemmert* het de ontbinding in sterke mate. Dat is de reden waarom men eerst zand over lijken strooit en dan ongebluste kalk.[1198]

Karski verklaarde stellig dat hij in Belzec *nooit gaskamers zag*[1199] en "joden op de trein werden gezet en uit het kamp weggevoerd", hetgeen – als dit waar is – de revisionistische these bevestigt dat Belzec een *doorgangskamp* was. De gelauwerde Karski voegde daaraan toe dat deze treinen op een onbepaalde plaats werden geparkeerd, totdat alle inzittenden 'vanzelf' stierven, hetgeen volgens hem twee tot vier dagen duurde. Overbodig te melden dat details als plaats, verdere afhandeling, etc. bij dat alles ongenoemd blijven. Hij valt door de mand in zijn biografie 1994: *Karski: How One Man Tried to Stop the Holocaust* (New York: John Wiley & Sons, 1994) van Thomas Wood en Stanislaw Jankowski,[1200] waarin staat:

> *"Het dorp dat Jan bezocht, was niet Belzec, en evenmin dacht hij dat het dat was. Toen hij daarover voor de eerste keer sprak, drie maanden later in Londen, beschreef hij de plaats als een 'verzamelplaats', ongeveer vijftig kilometer van Belzec, hoewel hij in dezelfde verklaring ook sprak over 'in de omgeving van Belzec'. (Het werkelijke dodenkamp lag in de stad Belzec, enkele honderden meters van het station.) In een rapport uit 1943 situeerde Karski het kamp eerst 'tien Mijl' en later 'twaalf kilometer' buiten Belzec. Tegen de tijd dat hij zijn verhaal begon uit te dragen in 1944, veranderde dit in Belzec zelf* (blz. 128).

Zelfs Hilberg zei: *"nog geen voetnoot aan hem* [Karski] *te willen wijden"*.[1201] Terecht, want hoe kon beroepsleugenaar Karski een (foutieve!) kleur van 'gaskamerlijken' noemen, als hij nooit in Belzec was?

De leugenaars Karski en Reder raakten overigens in goed gezelschap: de Poolse regering diende bij het IMT een rapport in, waarin de 'elektrocutiemethode' officieel als feit wordt opgevoerd (IMT USSR-93).

Van de belangrijkste 'getuigen' melden we verder:

Gerstein is het meest geciteerd. Zijn verhaal over Belzec is volstrekt ongeloofwaardig, bijvoorbeeld dat de 'gaskamer' aan beide kanten *houten* deuren met ramen had; dat 700-800 mensen op 25 m² (meer dan 28 per m² !) bijna 3 uur stonden te wachten alvorens de motor wilde starten en de 'vergassing' begon (ook zonder die motor waren zij in die bijna 3 uur al lang gestikt, samengeperst in zo'n kleine afgesloten ruimte!).[1202] Volgens hem waren de lijken ***blauw*** van kleur i.p.v. het voor koolmonoxidevergiftiging specifieke felle ***kersenrood***,[1203] enz.

Samengevat zegt Gerstein over massavergassingen:

1. Hij bezocht Belzec en Treblinka.
2. Belzec had een capaciteit van 15.000 vergassingen per dag.
3. Globocnik, die de leiding over de kampen had, zou Gerstein hebben geïnstrueerd daar kleding te desinfecteren en de efficiency van de gaskamers te verbeteren.
4. Hij zou Gerstein ook verteld hebben dat Hitler en Himmler op 15 augustus 1942 in het kamp waren, waarop Gerstein verhaalt van een uiterst ongelooflijk gesprek tussen Hitler en Globocnik (Hitler was *nooit* in enig kamp).
5. De volgende dag in Belzec beschrijft Gerstein het badhuis, met bloemen en een bord: *"Naar de douches en stoombaden."*
6. Het gebouw was toegankelijk via een smalle trap.
7. Het had drie kamers van 4 x 5 meter, 1,9 m hoog aan elke kant, 'als garages' (de tekst noemt twee deuren per kamer).
8. Als een transport arriveerde werd men gedwongen zich uit te kleden en waardevolle voorwerpen in bewaring te geven.
9. Toen vooraf het haar werd geknipt, zei iemand tegen Gerstein: "om iets te maken voor onderzeeërs, voeringen, etc."
10. De mensen werden met 700-800 op 25 m² geperst.
11. De dieselmotor weigert te starten en Gerstein registreert de vertraging met zijn stopwatch: 2 uur en 49 minuten.
12. Door een klein raam en een lamp in de ruimte kon men zien dat velen nog in leven waren.
13. Dan, na nog eens 32 minuten vergassen, zijn allen dood.
14. De dag daarop gaat hij naar Treblinka; daar zijn 8 gaskamers.
15. Bergen kleding en ondergoed van 35-40 m hoog.
16. In Treblinka zijn volgens hem 25 miljoen mensen vergast.

17. Op 8 juni 1942 verspreidde hij berichten dat het cyanide dat hij in Kollin, Tsjechoslowakije, haalde, bedoeld was voor het vermoorden van mensen.
18. De cyanide zat in *flessen*, zei hij.
19. Een andere moordmethode, verklaarde hij, was mensen trappen op te voeren en van daar in brandende ovens te gooien.

Concrete bewijzen voor zijn tegenstrijdige verklaringen zijn er uiteraard *niet.* Nooit is vastgesteld dat ooit ergens *flessen* cyanide zijn gebruikt. Hitler en Himmler zijn *nooit* in deze kampen geweest, ook niet in augustus 1942. Dertig mensen per m² is *absurd*. Met Dieseluitlaatgas kan men mensen *niet* vergassen. Gerstein's woordkeuze en situaties stammen van eerdere publicaties en Himmler's bezoek een jaar eerder aan Minsk. Zijn '25 miljoen vergasten in Treblinka' waren te krankzinnig voor woorden.

Uiteraard spreekt Gerstein *met géén woord* over ***felrode*** lijken na zijn vergassingen met koolmonoxyde! Integendeel: hij zei ***blauw***.

Het ligt voor de hand dat de 'Gerstein Verklaring' vlak na de oorlog, tijdens de orgie van haat en wraak werd opgesteld en aangegrepen om de in omloop gebrachte verhalen over massavergassingen in de Aktion Reinhardt kampen de benodigde legitimiteit te verschaffen.[1204]

Later werd een zgn. medegetuige, oud-SS-er Prof. Wilhelm **Pfannenstiel,** door de Duitse justitie naar voren geschoven als de man die het bewijs voor de juistheid van Gerstein's bogusverklaring zou hebben geleverd. Echter, Pfannenstiel schreef in een latere privébrief aan Paul Rassinier:

> *"Uw veronderstelling over het ontstaan van zijn* [Gerstein's] *verklaring, dat ongelooflijke stuk vuilnis, waarin verdichtsels de waarheid verre overtreffen en ook over zijn dood, is naar mijn mening zeer correct".*[1205]

Rassinier's terechte vermoeden dat de Gerstein Verklaring (*"dat ongelooflijke stuk vuilnis"*) was opgesteld door twee Amerikaanse officieren die hem na de oorlog als eersten verhoorden, maakt Pfannenstiel's latere ontkenning geloofwaardig. Verderop in zijn brief legde hij uit dat de vermelding van zijn naam in dit stuk hem grote problemen had opgeleverd en hij daarom tot elke prijs wilde vermijden dat zijn naam nogmaals ter sprake zou komen; hij vroeg Rassinier dan ook de grootste voorzichtigheid in acht te nemen en zijn naam niet te noemen. En dat is alleszins begrijpelijk.[1206] De brief werd pas na Pfannenstiel's dood in 1982 openbaar gemaakt. Dit *off the record* oordeel van Pfannenstiel maakt het *onbegrijpelijk* dat historici nog altijd Gerstein gebruiken ter legitimering van hun verhalen over Belzec en andere 'vernietigingskampen'.

Ernstiger is, dat Holocaustkopstukken als Hilberg, de zotteklap van Gerstein al dan niet 'gekuist' in hun boeken en colleges overnemen en na hen het legioen van incestueuze 'Holocausthstorici'. *Eenvoudig rekenen* behoort in elk geval niet tot hun competenties, want dan hadden zij Gerstein nog niet in een voetnoot vermeld.

Een *kind* van twaalf kan uitrekenen dat 800 mensen in een 'gaskamer' van 5 x 5 x 1,9 meter (32 per m^2!) *binnen enkele minuten* gestikt zijn, louter door zuurstofgebrek! Kijkt u maar: een mens in rust ademt 12-15 keer per minuut, waarbij hij telkens 4 à 500 ml lucht inademt, ofwel 6 liter/min, met ca. 20% zuurstof is dat 1,2 liter zuurstof. Omdat ca. 25% van de zuurstof wordt opgenomen, is dat 300 ml zuurstof/min. 800 mensen verbruiken dus 800 x 300 ml zuurstof = **240 liter** *per minuut.*

De *luchtdicht* afgesloten 'gaskamer' was volgens Gerstein 5 x 5 x 1,9 = 47,5 m^3 en kon *leeg* 47.500 liter lucht bevatten, waarvan 9,500 liter (20%) zuurstof. Echter, 800 mensen beperken het luchtvolume met ca. 800 x 0,06667 m^3 = 40 m^3, zodat de 'gaskamer' nog maar 7,5 m^3 *lucht* bevatte, waarvan slechts 1500 liter zuurstof. De mensen hadden dus slechts voor 1500 : 240 = **6 minuten zuurstof.** Dan was de zuurstof op en binnen een paar minuten allen al *gestikt. Hoezo* 'chronometer', *hoezo* '3 uur wachten', *hoezo* 'gaskamers', *hoezo* Dieselmotor, *hoezo* 'Holocausthistorici'?

Wat Hilberg verder in zijn 'standaardwerk' over 'gaskamers' in Belzec schreef is nonsens: *"De aangekomen joden werden op het perron met muziek en gezang van een tienmansorkestje verwelkomd." ". . . toen Günther en de officier belast met ontsmettingszaken, Kurt Gerstein, hun opwachting maakten in Belzec, hadden zij 200 pond zyklon bij zich en stonden op het punt de koolmonoxide-gaskamers te laten overschakelen op blauwzuur. De ongenode gasten bleven lang genoeg om getuige te kunnen zijn van een vergassing die veel tijd in beslag nam (meer dan 3 uur) omdat de dieselmotor het begaf. Tot ontsteltenis van een beschaamde Wirth legde Gerstein de duur van de operatie met behulp van een chronometer vast. Wirth zag zich voor de grootste crisis in zijn loopbaan geplaatst, overwon zijn trots en verzocht Gerstein* ***'in Berlijn geen ander type gaskamer voor te stellen.' Gerstein willigde het verzoek in en beval het Zyklon te begraven, onder het voorwendsel dat het onbruikbaar geworden was".***[1207]

Ongelooflijke psychohistoriserende lariekoek van Hilberg. Gerstein zei *als officier ontsmettingszaken* met 200 pond Zyklon door Globocnik naar Belzec te zijn gestuurd om daar *kleding te disinfecteren* en overschakeling op blauwzuur te verzorgen. Waren zij *'ongenood',* terwijl het doel van hun bezoek was kleding te disinfecteren en het massamoordproces 'efficiënter en beter' te maken? En was hun komst niet tevoren aangekondigd? Hilberg: *". . . bleven lang genoeg om getuige te kunnen zijn van een vergassing. ."* [Hoezo *'bleven lang genoeg'* ? Gerstein was in Belzec op het hoogtepunt van 'vergassingen', toen er *dagelijks* '5 transporten' aankwamen en *elke dag* 15.000 joden 'vergast' werden. . .]. Hoewel Wirth er [volgens Hilberg] veel aan was gelegen 'zijn' methode als de betere te presenteren, startte de motor niet [. . .]. Niettegenstaande dat, begon Gerstein met zijn chronometer de tijd op te nemen [. . .]. Wirth verzocht Gerstein *'in Berlijn geen ander type gaskamer voor te stellen.' Gerstein willigde het verzoek in'* [. . .]

Waarom??! Was zijn taak niet te rapporteren aan Globocnik en/of andere superieuren? Zou hij ondanks zijn afschuwelijke 'ervaring' in strijd met de waarheid rapporteren dat een dieselmotor efficiënter was dan Zyklon, waarin hij nota bene specialist was? Zou hij zijn superieuren en zijn organisatie met zulke monumentale en onhoudbare leugens bedriegen, *om Wirth een plezier te doen?* Was hij dan niet onder de indruk van het onnodig lijden van de slachtoffers die hij gezegd zei gezien te hebben? Hij was toch de man die aan de onmenselijkheid van miljoenenvergassingen een eind wilde maken[?] *'. . . en beval het Zyklon te begraven onder voorwendsel dat het onbruikbaar was geworden.'* [Eh? Was hij op pad gegaan met 200 pond Zyklon waarvan de 3 maanden houdbaarheidstermijn al om was? Daarover bestond toch een uitgebreide en gedetailleerde administratie binnen de afdeling *Schädlingsbekämpfung*?] Bovendien was hij gezonden om kleding te disinfecteren, dus waarom dat Zyklon-B *begraven*?

Een Hilbergiaans nonsensverhaal, dit verslag over stergetuige Gerstein! Hilberg's citaten over het 'vergassingsproces' en Zyklon-B missen eveneens elke expertise (*"Blauwzuur* ofwel *Zyklon"*[!]; *". . . het gebruik van het Zyklon was heel eenvoudig: je opende de bussen en schudde de kogeltjes*[!] *uit in de gaskamer; de vaste toestand ging dan onmiddellijk*[!] *over in de gasvormige toestand." ". . . ontluisden ook wel mensen, die in dat geval een beschermend gasmasker droegen"* [blauwzuur is ook dodelijk bij huidcontact!].[1208]

Kortom, een bloemlezing aan *verzinsels en nonsens*, dit Belzec-gaskamerverhaal van Holocaustgoeroe professor Raul Hilberg.

(Meer over Gerstein en zijn bogusverklaring in de hoofdstukken *'Onmogelijkheden Dieseluitlaatgas'* en *'Getuigen'.* Voor wetenschappelijke kritiek op de Gerstein Verklaring, zie de (later in Frankrijk en Duitsland verboden) *cum laude* dissertatie van Dr. Henry Roques.[1209])

Over andere getuigen moet worden gezegd dat zij aan de door Gerstein gegeven 'feiten' niets toevoegen; zij ontleenden hun verhalen aan 'zijn' verhaal, inclusief alle nonsens. Pfannenstiel zwakte deze tijdens zijn gevangenschap hier en daar af en voorzag ze van toevoegingen die de objectieve lezer het gevoel geven van bewuste absurditeiten om Gerstein's(?) Verklaring belachelijk te maken.

Waarom, vraagt men zich steeds weer af, zijn die getuigenissen (op die van Pfannenstiel na) overladen met groteske gruwelnonsens, als de werkelijkheid waarover zij verhaalden al zo monsterlijk was? Was dit *haat,* hadden zij het nodig om hun ongeloofwaardigheid te camoufleren?

Tot maart '43 zouden minstens 600.000 lijken eerst op het kleine kampterrein zijn begraven, daarna opgegraven en spoorloos verbrand.[1210] Een van de problemen is dat voor begraven van 600.000 lijken op het terrein van Belzec domweg *geen plaats* is. De aangegeven massagraven daar kunnen nog niet een zesde deel van dat aantal bevatten. Het enorme

aantal zou bijna de volledige kampoppervlakte, inclusief gebouwen, wegen, voorzieningen, etc. hebben gevergd en is derhalve onmogelijk.

In 1963 werd in München een proces gevoerd tegen 9 SS-ers die in Belzec dienden. Een jaar later werden ze *vrijgesproken,* maar – zoals in naoorlogs Duitsland niet ongewoon – kort daarna opnieuw gearresteerd. Pelotonscommandant Josef **Oberhauser** kwam als enige in januari 1965 opnieuw voor een rechter en werd veroordeeld tot 4,5 jaar gevangenisstraf (minder dan een 'Holocaustontkenner' daar krijgt). Na uitzitten van de helft kwam hij vrij. Mag men vermoeden dat deze opvallend lichte straf met voortijdige vrijlating voor 'medeplichtigheid aan moord op 600.000 mensen' de beloning was voor zijn oncontroleerbare belastende verklaringen over Belzec, die vanaf toen 'bewijs' waren en waarvan in de decennia daarna veelvuldig gebruik wordt gemaakt? De 'Gerstein Verklaring' was het juridisch fundament waarop deze processen werden gevoerd. Die officiële versie ontkennen, zo was gebleken, zou zeer zware straffen opleveren. De beschuldigden kozen er daarom begrijpelijk voor die te laten voor wat ze was, bevestiging te ontwijken, persoonlijke 'schuld' te ontkennen of zo klein mogelijk te houden en die op anderen (overledenen) te projecteren. Opvallend is ook dat hun 'bekentenissen' niets toevoegden aan Gerstein's onzinverhaal. Geen nieuwe details, geen aanvullende informatie, alleen bevestiging van de Gerstein nonsens.

Christopher Browning uitte dan ook twijfels over de betrouwbaarheid van Oberhauser's getuigenis, zij het met uit postulatie voortkomende argument dat deze zijn rol zou hebben willen kleineren.[1211]

Is het coïncidentie dat kort vóór het Belzec proces een onwaarschijnlijk grootschalig onderzoek werd uitgevoerd naar een vermeend nog in leven zijnde SS-er, Hackenholt,[1212] van wie op grond van talloze eerdere aanwijzingen met vrijwel zekerheid kon worden aangenomen dat hij in de laatste oorlogsweken in Italië was omgekomen? Vast stond toen ook al dat Wirth en alle andere in het proces genoemde topnazi's dood waren. Nadat absoluut zeker was dat Hackenholt dood was, kon tijdens de daarna te voeren processen de opvallend mild bejegende Oberhauser zonder gevaar voor weerlegging verklaren dat het Hackenholt was die de 'vergassingsdiesels' bediende en door diens handelen 600.000 joden in Belzec waren vergast. Aan een belangrijke voorwaarde voor Holocaustvervalsing was voldaan: *iedere verantwoordelijk genoemde dader was dood.* Bovendien waren ook Oberhausers 8 kompanen om onduidelijke redenen opnieuw vastgezet en – na de 'bekentenis' van hun meerdere – om eveneens onduidelijke redenen weer vrijgelaten. Waren Oberhausers 'bekentenis' en zijn milde vonnis het gevolg van een 'deal' tussen hem en zijn vervolgers? Was de extreem doorgevoerde jarenlange zoektocht naar Hackenholt bedoeld ***om zeker te zijn dat hij niet zou opduiken en het door Duitse rechtbanken nagestreefde doel van 'bewijscreatie' zou***

dwarsbomen? Wie meent dat in Duitsland tijdens Holocaustprocessen recht en *waarheid* van belang zijn, koestert een wel zeer naïeve illusie.[1213] Oberhauser noch een van de anderen bekende schuldig te zijn geweest aan massamoord in Belzec. Hij was eerder in 1946 door de communisten al voor zijn rol daar veroordeeld en zat jarenlang gevangen in Oost-Duitsland, alvorens de Westduitse Holocaust Inquisitie hem op dezelfde beschuldiging opnieuw gevangen zette en 'berechtte'. In Duitsland is niet gebruikelijk dat van dit soort zittingen fatsoenlijk openbaar verslag wordt opgemaakt. Alleen 'betrouwbare historici' krijgen wat men los wil laten uit de selectief opgestelde stukken, zo die er zijn. Het is daarom vrijwel onmogelijk te achterhalen of en met welke argumenten beklaagden beschuldigingen van massamoord in Belzec weerlegden en waarom zij verder ongemoeid werden gelaten.

De naziprocessen van de jaren '60 hadden niet tot doel verdachten te veroordelen op grond van bestaande bewijzen; doel was via hen alsnog 'bewijzen' te creëren voor 'de Holocaust'.

Dat geschiedde overigens in de lijn van Artikel 10 van het IMT, welke ***verbood*** 'de Holocaust' te ontkennen, maar men had wel het recht te zeggen: *"Ik persoonlijk heb daarvan niets gezien en daaraan niet deelgenomen."* Dat is dan ook precies wat ontelbare – al dan niet "bekennende" – Duitsers door dit artikel voor rechtbanken *gedwongen* deden! Een andere houding betekende voor de verdachten automatisch ***schuld !***

Zij bevestigden dus 'de Holocaust', maar ontkenden zelf elke schuldige betrokkenheid. Niet verwonderlijk is dan ook, dat uit hun verhoren en verklaringen ***niet één*** van de talloze ***concrete*** vragen over 'gaskamers' en 'massavergassingen' kan worden opgehelderd.

Archeologisch onderzoek

In de officiële Holocausthistoriografie zal men vergeefs zoeken naar de resultaten van de eerste naoorlogse 'wetenschappelijke' rapporten en getuigenissen over dit 'vernietigingskamp'. Die staan zo vol met onhoudbare communistische nonsens dat men ze thans liefst selectief gebruikt of negeert. Aan concrete forensische resultaten is er van Holocaustzijde sindsdien *niets* bijgekomen. Men heeft enkel de verhalen van al te opzichtige onzinnigheden ontdaan, gestroomlijnd en de aantallen op plausibeler geacht niveau gebracht .

Onder leiding van Professor Andrzej Kola, directeur Archeologische Research van de Universiteit van Torun in Polen, werd van 1997 tot 1999 onder auspiciën van het Holocaust Memorial Museum in Washington op het terrein van Belzec archeologisch onderzoek verricht naar bewijzen voor het vernietigingskamp.[1214] Vijf jaar later(!), in 2002, kwam Kola met een Rapport van zijn bevindingen.[1215] In een grid van 15 meter waren over het hele kamp 2.227 boringen verricht met sondes van 6,5 cm, tot 6-8

meter diepte. 236 Zouden menselijke overblijfselen of as bevatten, waarvan er 137 werden beschreven.[1216]
Volgens Mattogno zijn er daarvan slechts vijf als menselijke resten bevattend aangemerkt.[1217] En hoewel wordt gesproken over '33 massagraven', staat vast dat het bij een aantal boorresultaten ging om na de oorlog verplaatste grond waarin zich verspreide resten overblijfselen bevonden. Van een aantal boringen bleek de dikte van gevonden resten zodanig, dat het geen massagraven maar incidentele graven betrof. De grootste vondst was een dunne laag verzeepte resten op de bodem van een graf, wat aangeeft dat deze verder niet gevuld was. Het totale oppervlak waar resten werden aangetroffen was 0,52 ha.
Kola's rapport telt 37 full-color foto's van hoofdzakelijk triviale rommel: hoefijzers, sleutels, een hangslot, aardewerk, een roestige schaar, stukken glas, gebroken kammetjes, flessen, munten, enz.; niet één foto toont een lijk, bot of een klein restant daarvan!
Mattogno stelt dat er 'natuurlijk' graven en menselijke resten in Belzec worden aangetroffen, *maar geen massagraven.* Aangenomen kan worden dat honderden al in de treinen waren overleden, zieke gevangenen geëxecuteerd of na korte tijd gestorven en dat de omstandigheden in de beginfase van het arbeidskamp ronduit verschrikkelijk waren; tijdens de tyfusepidemie in winter '41-42 stierven er eveneens honderden mensen.

Kola's 'wetenschappelijk' archeologische onderzoek, uitgevoerd ter ondersteuning van een gigantisch Holocaustmonument, toont met het aantreffen van enkele menselijke resten allerminst aan dat in Belzec 600.000 of meer joden zijn vergast, begraven en verbrand. Mattogno torpedeert die stelling ook op logische gronden. Hij hanteert de algemeen aanvaarde regel voor massagraven dat in 1 m^3 maximaal plaats is voor 8 lijken. Voor 600.000 lijken zou dat tenminste 75.000 m^3 zijn. De gemiddelde grafdiepte volgens Kola zou 3,90 m zijn geweest. Trek daar 30 cm bedekkende aarde van af en er resteert een diepte van 3,60 m. Dit betekent voor 600.000 lijken tenminste 75.000 : 3,6 = 20.800 m^2. Volgens Kola is de oppervlakte van het gehele kampterrein slechts 5.919 m^2, ofwel 28,5% van het benodigd oppervlak. ***Waar werden de andere 429.520 begraven?***

Een eveneens ontnuchterende berekening is die van de hoeveelheid hout nodig voor verbranding van 600.000 lijken. Lijken branden niet vanzelf. Verbranding in de open lucht vraagt per lijk *minstens* 100 kg droog hout. 600.000 lijken verbranden met (olie en) hout, vergt dus 600.000 x 100 kg = 60 miljoen kilo ofwel 60.000 *ton* hout. Dit komt overeen met 120 ha bos van 50 jaar oude bomen. Luchtfoto's van 1940 en 1944 tonen aan dat de omvang van de bossen rond Belzec niet wijzigden. Alleen al het transport van zo'n hoeveelheid hout zou een enorme logistieke operatie van 12.000 vrachtwagenladingen of 60 treinen van 40 wagons hebben gevergd, activiteiten waarover uiteraard nooit iemand heeft gerept.

Gelijke berekeningen zijn te maken over de duur van verbrandingen: die zou niet twee of drie maanden hebben gevergd, maar 9 à 13 maanden!
Voor menselijke as hetzelfde: de door Kola aangetroffen asresten zijn, ook bij extrapolatie, in de verste verten niet toereikend om een aantal van 600.000 verbrande mensen aannemelijk te maken.
Kortom, het aantal 600.000 'vergasten' met bijbehorende, massagraven en verbrandingen, is *onmogelijk.* Dit soort berekeningen zijn even zo vele *bewijzen tegen* gaskamers en 600.000 slachtoffers.
De waarde van Kola's archeologisch onderzoek is uitermate beperkt en het is niet verwonderlijk dat daarover in brede kring scepsis bestaat. De enige manier om aan elke twijfel een eind te maken is zorgvuldig gedocumenteerd grondonderzoek. Daarzonder zijn aantallen, doodsoorzaken, etc. onmogelijk vast te stellen. Dat is niet gebeurd. Niet alleen kan het aantal gevonden stoffelijke overschotten niet worden vastgesteld (door Kola in het midden gelaten terwijl historicus M. Tregenza, die bij het onderzoek betrokken was, dit op ca. 10.000 schat), er is zelfs geen compleet lijk opgegraven, laat staan dat er enig uitsluitsel is over een doodsoorzaak en *niets* van een vergassingsinstallatie of anderszins.
Mattogno concludeert dan ook dat Kola met al zijn boringen concreet niet meer dan 15 à 20 lijken aantoonde!
Als 'excuus' voor de non-validiteit van Kola's onderzoek wordt opgevoerd dat hij onder grote druk stond van o.a. zijn sponsor, het Holocaust Museum in Washington, om tijdens zijn werk de 'Heiligheid' van de joodse overledenen niet te schenden door geen lijken te beschadigen of te verplaatsen. Een ontoelaatbaar excuus, dat deze archeologische excercitie berooft van elke wetenschappelijke waarde en ondergeschikt maakt aan religieuze opvattingen. Kola had dit soort restricties – die zijn 'onderzoek' wetenschappelijke legitimatie ontnemen – niet alleen niet mogen accepteren, maar hij had zich bij zijn rapportage ook moeten onthouden van fictieve pretenties en extrapolaties. Zo zien we dat enerzijds *niet* vinden van massagraven weer wordt afgedekt door 'Halachidische' regels die verstoring van joodse graven verbieden, terwijl anderzijds de uiterst geringe 'vondsten' met suggestieve taal enorm worden overdreven.[1218]
Het opleggen van religieuze barrières door de Holocaustnomenclatura is inmiddels instrumenteel bij het verbergen van wetenschappelijke waarheid en streven naar canonisatie van de JHV. We zien hetzelfde voor Sobibor, Chelmno en Treblinka.

Verdere opmerkingen bij Kola's Belzec-rapportage:
- Het bevat geen foto's van enig incriminerend feit, maar *tekeningen* en nauwelijks foto's van het onderzoek. Merkwaardig dat daarvan geen behoorlijk beeldverslag beschikbaar is, terwijl in 1997/98 digitale camera's en videoapparatuur alom voorhanden waren.
- Twee 'core samples' blijken geen foto's maar *tekeningen* te zijn; waarom?
- Wel een foto van een object met daarop een Davidster.

- Een foto van een menselijke schedel en enkele botten op een hedendaags geplaveide ondergrond. Waarom niet op de vindlocatie? Dit kan overal vandaan komen en bewijst niets. Bovendien is dit in tegenspraak met de zogenaamde Halachidische piëteit.
- Een foto van 4 lepels, een fles en een kam. Wat bewijst dit?
- Een naoorlogse ***tekening*** van wat de 'gaskamer', zou zijn, zonder enig concreet bewijs. Is dit 'wetenschappelijk' te noemen?
- Een opsomming van allerlei beweerd daar gevonden voorwerpen: bierflessen, knopen, stukken glas, enz., aangeduid als 'zeer interessant'; niettemin nauwelijks verschillend van wat men in een gemiddelde achtertuin na een middagje graven kan aantreffen.
- *Verwijzing* naar een Luftwaffe foto uit 1944; de foto zelf is niet afgebeeld.
- Verwijzing naar de 'Sovjet Commissie voor het Onderzoek naar de Misdaden tegen de Poolse Natie' en het Pools Instituut voor de Nationale Herinnering; geen materiaal van deze 'Commissie en dit Instituut zelf, alleen vermeld als 'bronnenmateriaal'. Waarom dit niet getoond?
- Twee kaarten met *plaatsen* van veronderstelde 'massagraven'; geen foto's van massagraven; verificatie van het bestaan is niet mogelijk, ook niet aan de hand van de grondmonsters.

Belzec JHV-expert Robin O'Neil, nauw betrokken bij Kola's onderzoek, gaf toe: "We hebben geen sporen van vergassingsbarakken gevonden, noch van de eerste noch van de tweede fase van de bouw van het kamp."

Mattogno betrok in *Belzec, Propaganda, Testimonies, Archeological Research and History,*[1219] uiteraard ook de resultaten van dit onderzoek. In zijn eindconclusie stelt hij:

> *"De theorie van massavernietiging in Belzec bezwijkt niet alleen onder het gewicht van haar voornaamste getuigen* (Gerstein en Reder), *ze loopt ook op tegen onhoudbare feitelijke onmogelijkheden, speciaal met betrekking tot de crematie van de veronderstelde slachtoffers. Poolse archeologische research heeft de doodssteek gegeven aan de officiële theorie: de bevindingen daarvan ontkennen categorisch de mogelijkheid van het verbranden van 600.000 (of meerdere honderdduizenden) lijken en de hoeveelheid lichamen, beenderen en as; die zijn absoluut niet in overeenstemming met zo'n enorme massaslachting. Bovendien ontkent de afwezigheid van archeologisch bewijs voor veronderstelde uitroeiingsinstallaties de tegenstrijdige getuigenissen welke de basis zijn van de vernietigingsclaims, getuigenissen welke Tregenza reeds aanduidde als* 'onbetrouwbaar'. *De opgravingen bij Belzec dragen dus weliswaar bij aan het openbaren van de waarheid – maar* niet *de 'waarheid' van de JHV!*

Na Krege's GPR onderzoek in Treblinka, waarbij *niets* van grondverstoringen werd vastgesteld, deed hij een controlemeting in Auschwitz-Birkenau, bij een massagraf van 20.000 in 1942 bij een zware tyfus-epidemie overledenen. Daar stelde hij vast dat zijn GPR feilloos werkte. Daarna, in juni 2001, deed hij, vergezeld door Jurgen Graf en Carlo Mattogno, eenzelfde onderzoek in Belzec. ***Ook in Belzec werd met grondradar niets van de fabuleuze massagraven geregistreerd.***[1220]

Conclusie Belzec

Vaststaat dat de Duitsers in 1942 honderdduizenden joden naar Belzec transporteerden. Van hen is zo goed als niets meer vernomen. Van 'gaskamers' of door 'vergassing' omgebrachte lijken is *niets* concreets gevonden. Vast staat ook dat aan de verklaringen en beweringen van 'getuigen' en 'daders' (anders is er over massavergassingen niet) geen waarde kan worden gehecht. Verbijsterend is dat slechts enkele 'ooggetuigen' voor dit 'vernietigingskamp' worden opgevoerd, wier verhalen zonder uitzondering als aan fantasie ontsproten kunnen worden gekenmerkt, *terwijl toch duizenden getuigen, inwoners van Belzec, maandenlang dag-in-dag-uit van alle gebeurtenissen daar ooggetuige moeten zijn geweest.* Nog merkwaardiger is dat van bij dit soort geruchten optredend 'ramptoerisme' van nieuwsgierigen, al dan niet met fototoestel, *niets* bekend is.

Over massavergassing is dus alweer *niets* concreets aangetoond: noch een methode, noch middelen ('gaskamers'), noch één enkel lijk van een vergaste. Dat rechtvaardigt de conclusie dat Belzec een *arbeids- en later transitkamp* was.

Feit is dat 'getuigen' zeiden dat zij vanuit Belzec treinen met mensen naar onbekende bestemmingen zagen vertrekken. Tevens dat de Duitsers een beleid van 'emigratie' naar de pas veroverde Oostelijke gebieden uitvoerden. Ook dat onbekende aantallen joden op bestemmingen daar aankwamen. Een ander feit is dat na de Duitse terugtocht iedereen die daar door de communisten werd aangetroffen als *verrader* en *Vijand van het Volk* werd behandeld en zo niet rücksichtsloos vermoord, dan toch naar Siberië of de Goelag werd afgevoerd. Stalin had geen belang bij openbaring van de identiteit en verblijfplaatsen van mensen die door de Duitsers naar de Sovjet-Unie waren gevoerd. Zijn bewind had ook geen belang bij het laten terugkeren van grote groepen in Sovjetgebieden aangetroffen Westerse joden. Integendeel, zij riepen dat in Treblinka '3.000.000, in Majdanek 1.700.000, in Auschwitz 4.000.000, in Chelmno 1.350.000, in Belzec 3.000.000, in totaal dus ruim 13 miljoen joden door de fascisten waren vermoord. Stalin's belang na de oorlog was het aantal slachtoffers van de Duitsers zo hoog mogelijk op te voeren om zijn rol als bevrijder van het inmiddels overgenomen Oost-Europa te kunnen spelen. Daarin paste terugkeer van nazi-gedeporteerden niet.

Daarom werden na de oorlog de door de Sovjets bevrijde kampen angstvallig op slot gehouden voor onafhankelijke onderzoekers en werd ieder contact met Sovjetburgers – laat staan met hen die in de Goelag zaten – verboden en onmogelijk gemaakt.

Alleen onafhankelijk onderzoek – bijvoorbeeld in de door de Sovjets geconfisqueerde Duitse documenten en de bevolkingsgegevens – zou uitsluitsel kunnen geven over het lot van de naar Belzec en andere 'vernietigingskampen' gevoerde joden.

Helaas wenst de Russische Federatie de geschiedenis te herschrijven op basis van 'Nationale trots' en daarom besloten Stalin's misdrijven te bagatelliseren en te vergeten, de glorie van het rode leger hernieuwd te celebreren en kritiek daarop als 'Ontkenning van de Nationale Geschiedenis' strafbaar te stellen. Ook nu heeft men belang bij het toeschrijven aan de nazi's van miljoenen slachtoffers en verdwenenen. Hetzelfde in Oekraïne en Wit-Rusland. Mythevorming over 'Stalin's Bevrijdingsoorlog' en 'glorie van het rode leger' – zullen dus nog lang voortduren.

Want welke Duitse of Westerse historicus zou het aandurven dergelijk, de Holocaustmythe in gevaar brengend onderzoek te doen? Voor mijzelf staat op grond van alle beschikbare gegevens vast dat Belzec een *doorgangskamp* en geen 'vernietigingskamp' was. Alleen al vanwege het ontbreken van concreet bewijs voor 'gaskamers' en de bewijzen daartegen, maar ook middels eenvoudige logica. Als uit Duitse documenten blijkt dat 434.508 joden naar Belzec zijn *vervoerd*,[1221] als natuurwetenschappelijk *onmogelijk* is dat in Belzec 600.000 mensen begraven, opgegraven en verbrand werden, dan voert dat samen met archeologisch onderzoek dat niets opleverde, tot de conclusie dat de naar Belzec gevoerde mensen naar andere – verder Oostwaarts gelegen – bestemmingen zijn gevoerd.

Ook Mattogno besluit zijn boek over Belzec met: *"Nu de massamoord-hypothese is uitgesloten, blijft er slechts één alternatief over:* **Belzec was een *doorvoerkamp* voor joden naar het Oosten".**
Hetzelfde geldt voor de andere zgn. 'Aktion Reinhardt' kampen, Treblinka en Sobibor, alle gelegen dicht tegen de Sovjet-Poolse grens, waar de gedeporteerden voor verder vervoer naar Sovjetgebied moesten overstappen in andere wagons, voor spoorlijnen met bredere rails.[1222]

9. Sobibor: *Verhalen en alweer Archeologische Schijnopvoeringen*

Officiële aanduiding	Arbeits- und *Durchgangslager*
Locatie	50 km van Chelm
In gebruik	mei 1942
Buiten gebruik	oktober 1943
Oppervlakte	12 ha
Ligging	Aan spoorlijn bij Oekraïnse grens
Aantal subkampen	Tientallen in de omgeving
Commandant(en)	Stangl (tot sept. '42), Reichleitner
Gemeld aantal gaskamers	3 [1223], 6, 8
Officieel aantal slachtoffers 1946	250.000
Thans genoemd aantal slachtoffers	170.000 [1224]
Genoemd aantal door revisionisten	10.000[1225]
Genoemde wijze van vergassen	Benzine (Diesel?) uitlaatgas
Forensische bewijzen	Gaskamers: nul
Forensische tegenbewijzen	Geen stoffelijke resten

Lijkbezorging	Begraven, verbranden
Vastgesteld aantal lijken	**-**
Aantal ontsnapte gevangenen	Honderden

De geschiedenis van Sobibor lijkt op die van Belzec. *Doorgangskamp* Sobibor werd een half jaar later, mei 1942, in gebruik genomen en bestond tot oktober 1943. Ook op de plaats van dit kamp is niets anders te zien dan gedenktekens.[1226] Geen (resten van) gebouwen, funderingen, installaties, barakken, omheiningen, enz. Ook geen (massa)graven of sporen van opgravingen van tienduizenden lijken of verbrandingen.
Slechts bos, naoorlogse bouwsels en monumenten. Het meest in het oog springend is de zgn. 'asberg', ca. 4 m hoog met een diameter van 40 m.

Met cement afgedekt 'asbergmonument' in Sobibor

De herkomst van deze met beton afgedekte 'berg menselijke as' is niet bekend. Niemand verklaart waarvandaan het komt en of het werkelijk menselijke (laat staan joodse) as bevat. Wie kent de vindplaats? Dat zou het raadsel van de ontbrekende 'massagraven' kunnen oplossen. Sommigen zeggen dat de berg bestaat uit 'door plunderaars na de oorlog omgewoelde grond'. Inmiddels is zeker, dat ze ***geen*** menselijke as bevat.

Overigens is dit 'asbergmonument', afgedekt met beton, zeer merkwaardig in het licht van joodse 'religieuze wetten' die wetenschappelijk archeologisch onderzoek en *verplaatsing* van joodse resten zouden verbieden.

Een kleine vitrine vóór de 'asberg' toont wat as en enkele botresten.

Doorgangskamp

Sobibor's locatie aan de grens tussen Duits-bezet Polen en de Duits-bezette Oekraïne past (zoals we ook al bij Belzec en Treblinka opmerkten) geheel bij haar functie als *Doorgangskamp*. Grote aantallen joden moesten immers naar het bezette Sovjetgebied worden gedeporteerd en verder vervoerd over de bredere Russische spoorbreedte.[1227] Toen die massale verplaatsing van joden eenmaal voltooid was, werden die kampen aangepast of opgeheven. Als het vernietigingskampen waren, zouden ze zeker in gebruik zijn gebleven en niet al in december '42 (Belzec), augustus '43 (Treblinka) en oktober '43 (Sobibor) zijn opgeheven.
In juni '43 besloot Himmler al dit *Doorgangskamp*[1228] een andere bestemming te geven, maar na de opstand van 14 oktober 1943 werd besloten het kamp af te breken. 'Lager 3', het deel van het kamp waar de veronderstelde 'gaskamers' zouden hebben gestaan, executies plaatsvonden en massagraven waren, zou als eerste zijn gesloopt. De rest van het kamp bleef tot juli '44 door de Bauleitung in gebruik. De barakken werden in 1947 gesloopt. Het terrein was tot 1960 in gebruik.[1229]
Sobibor kan worden gezien als toetssteen voor het gaskamervraagstuk. Was het inderdaad een 'vernietigingskamp' waar honderdduizenden joden na aankomst methodisch werden vergast, of een *doorgangskamp*, waar zij eerst werden ontsmet, van persoonlijke eigendommen beroofd, geselecteerd en daarna naar andere kampen en bezet Sovjetgebied vervoerd? Hoofdstuk **10** gaat daarop verder in.

Het kamp

Sobibor was volgens Duitse documenten een *arbeids- en doorgangskamp.* Het was gelegen in een moerasgebied, had een oppervlakte van ongeveer 12 ha en er waren nooit meer dan 18(!) Duitsers in het kamp.[1230]
Het ligt aan de spoorlijn Chelm-Wlodawa en zou hebben bestaan uit vijf secties: 1. Het Voorkamp met aankomstperron, woonbarakken, etc., 2.

Lager 1 (werkplaatsen, opslag, agrarische bezigheden, enz.), 3. Lager 2 (stallen, uitkleedplaats openlucht), 4. Lager 3 ('gaskamers, executieplaats, massagraven, verbrandingsplaats) en 5. Lager 4 (munitiewerkplaats).

Van maart tot september '42 was Stangl commandant, tot hij naar Treblinka werd overgeplaatst en werd opgevolgd door Franz Reichleitner, die tot de opheffing in november 1943 in functie bleef.

De plattegrond is – hoewel getuigen kaarten schetsten 'waarvan er geen twee gelijk zijn' [1231] – gemaakt naar hoe dit *volgens de Holocaustindustrie* geweest zou zijn. De schaal is foutief aangegeven: het oppervlak zou ca. 18 ha(!) zijn geweest, terwijl het *geografisch* 12 ha is.

Logisch, want als men gebouwen en faciliteiten op schaal op het geografisch oppervlak intekent, blijkt onmiddellijk de ongeloofwaardigheid van Sobibor als geheim 'vernietigingskamp'.

Laten we die plattegrond eens bekijken. Opvalt dat:

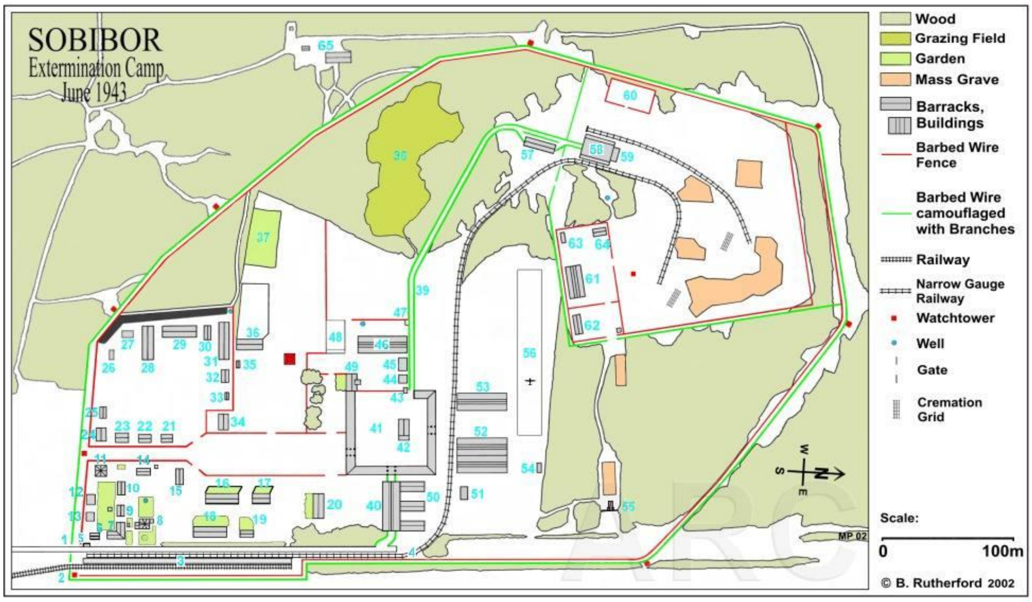
◦ de 'geheime' massamoordprocedure zich *dwars door het centrum van het kamp heen* voltrok*!* De treinen kwamen in het rechthoekige kamp *linksonder* op het perron aan. Vandaar zouden de gevangenen via een smalspoor *door het centrum van het kamp* naar gaskamers en massagraven *rechtsboven* zijn vervoerd.

◦ Overal in het kamp kon men waarnemen wat daar gebeurde. Zelfs vanuit passerende treinen.

◦ Een amateuristische verklaring voor 'geheimhouding' is ook dat gevangenen door een 'slang' van met dennentakken doorvlochten prikkeldraad naar de veronderstelde gaskamers zouden zijn gelopen. Dat de 'slang' en 'Lager 3' met gevlochten dennetakken aan het oog zouden zijn onttrokken is natuurlijk onzin. Wie kersttakken heeft gehad, weet dat al na enkele dagen de naalden beginnen uit te vallen; dat zal in Sobibor niet anders zijn geweest; na een paar dagen zouden de takken kaal en bruin zijn en hun camouflerende functie verliezen.

◦ Het massamoordinferno zou zich hebben afgespeeld met 4 à 5 transporten en 20-25.000 slachtoffers *per dag*,[1232] temidden van andere activiteiten in het kamp: schoen/zadelmakerij, breikamer, moestuin, strijkerij, bakkerij, kleermakerij, wasserij, pluimvee- en varkensstallen, paardenstal, goudsmidwerkplaats, schilderswerkplaats, administratie, opslagdepots, onderkomens voor dwangarbeiders, een kapel, een landingsbaan voor vliegtuigjes, munitiewerkplaats, woonbarakken, tandarts, garage, enz. Allemaal mensen en activiteiten in het kamp die niets met 'geheime' massamoord van doen hadden en zonder bezwaar op afstand gesitueerd hadden kunnen worden. Toch gebeurde ook dat alles letterlijk temidden van deze 'supergeheime' operatie . . . Waarom een startbaan voor kleine vliegtuigjes *midden in een 'geheim' kamp*? Bij start en landing hadden vliegers en inzittenden riant uitzicht over 'Lager 3', met 'vergassingen', executies, open massagraven, lijkverbrandingen, enz.

◦ ‘Lager 3’ had een oppervlak van slechts ca. 1,5 ha! Onmogelijk om daarop 250.000, 200.000 of 170.000 lijken te begraven, weer op te graven en spoorloos te verbranden.

Zgn. Rutherford-kaart Sobibor.

1 Hoofdingang; **2** Zijspoor binnen het kamp (max. 10 wagons); **3** perron; **4** smalspoor naar Kampen II en III; **5** bewakersverblijf; **6** gevangenis Oekraïners; **7** SS-kantine en keuken; **8** ‘zwaluwnest’ kampleiding; **9** SS-garage; **10** SS-kapper/doucheruimte (voormalige stal); **11** SS-accommodatie ‘De Vrolijke Vlo’; **12** SS-accommodatie; **13** opslagruimte; **14** Wasserij; **15** verblijf Oekraïense officieren; **16** verblijf Oekraïners; **17** kantine Oekraïners; **18** verblijven Oekraïners; **19** keuken Oekraïners; **20** Oekraïens blokhuis; **21** naaiwerkplaats; **22** schoen- en zadelmakers*werkplaats*; **23** kleermakers*werkplaats*; **24** metaal*werkplaats*; **25** timmer*werkplaats*; **26** latrines; **27** schilder*werkplaats*; **28/29** *barakken joden*; **30** joodse keuken; **31** *barakken joodse vrouwen*; **32** schoenmakers*werkplaats* Oekraïners; **33** *apotheek*; **34** bakkerij; **35** SS-strijkerij; **36** goederen *sorteerderij*; **37** tuin; **38** weidegrond voor vee; **39** ‘de slang’, afgesloten gecamoufleerd pad naar de gaskamers; **40** opslagbarak voor handbagage; **41** openlucht ontkleedplaats, overdekt met camouflagenet op houten afscheiding; **42** voedselopslagplaats met ‘veranda’ voor toespraken tot nieuw aangekomenen; **43** barak voor waardevolle artikelen (voorheen gevestigd in een hoek van het administratiegebouw tegenover de ontkleedplaats); **44** stroomgenerator en bewaarplaats voor zilver ; **45** overkapping voor voertuigen; **46** paarden- en koeienstallen; **47** *konijnenfokkerij*; **48** kippenhok en varkensstal; **49** kantoor, tevens SS-gebouw; **50** 3 sorteerbarakken voor handbagage; **51** stenen afvalverbrandingsruimte; **52** dubbele sorteerbarakken; **53** expeditieruimte; **54** latrine; **55** *ziekenhuis* (voormalige kapel met daarachter een lange greppel voor het executeren van invaliden, bejaarden, zieken, onbegeleide kinderen en ‘herriemakers’ tijdens het transport; **56** kappersbarak; **57** gaskamers; **58** motorruimte; **59** omheind gedeelte; **60** afgesloten terrein; **61** barak joods Sonderkommando; **62** joodse keuken en ‘tandartsen’ ruimte; **63** latrine Sonderkommando Kamp III; **64** barak voor bewakers; **65** ‘buitenkommando’ (Oekraïense nachtploeg barak/bewakersverblijf/latrine en ‘buitenpost’ voor bewaking van de kampomgeving.)

Als men de layout van dit kamp bekijkt, blijkt het ‘geheimhoudings-argument’ alweer een totale mythe.

Ten eerste was de beveiliging van het kamp zo slecht dat gedurende het bestaan honderden gevangenen wisten te *ontsnappen.* Het was met niet-geëlectrificeerd prikkeldraad omgeven. Ene Simon Honigman ontsnapte zelfs twee keer. Ook de zgn. Waldkommando's, die in de nabijgelegen bossen werkten, hadden alle kans te ontsnappen en deden dat ook. Ze werden er bijvoorbeeld op uitgestuurd om water en boodschappen te halen in nabijgelegen dorpen, enz.[1233] Schlomo Podchlebnik, samen met een andere gevangene gevlucht, verklaarde na een week te hebben rondgezworven in een dorpje bij Turbin, "bij een hen bekende boer" onderdak te hebben gevonden.[1234] Als dat waar is, dan is ook waar dat gevangenen in Sobibor contacten hadden met mensen buiten het kamp. De ontsnappingen namen zulke vormen aan, dat het voorjaar 1943 nodig was een mijnengordel rond het kamp te leggen.

Ten tweede lag het kamp tegen de spoorlijn aan en was de indeling zodanig dat een massamoordgebeuren van begin tot eind voor iedereen in het kamp *te zien en te horen was.* Het is overigens *een raadsel* waarom de talloze joodse arbeidsgevangenen in het kamp de aankomende mensen niet waarschuwden voor wat hen te wachten zou staan.

Ten derde stelde de zogenaamde camouflage van Lager 3 etc. niets voor. Iedereen in het kamp moet tot in detail geweten hebben wat daar gebeurde. Ook de slachtoffers: zodra zij Kamp 3 betraden en nog vóór zij de douches ('gaskamers') in gingen, moeten zij binnen de omheining de open massagraven en/of stapels brandende lijken gezien (en geroken!) hebben. Beter dan het looppad tussen Lager 2 en Lager 3 af te schermen, zouden de nazi's *binnen* Lager 3 visuele afschermingen hebben aangebracht. Daarvan is echter nooit iets gebleken; het zou met het oog op de beperkte ruimte en doelmatigheid ook onmogelijk zijn geweest.

Ten vierde wist 'iedereen' dat er een kamp Sobibor bestond waar tienduizenden mensen naar toe werden gebracht. Velen waren in staat later briefkaarten naar alle delen van Europa te zenden, ook naar niet door de Duitsers bezet gebied.

Ten vijfde zijn JHV verhalen over 'vernietigingskamp' Sobibor tamelijk schizofreen, waarbij het Nederlands joodse echtpaar *Poppert,* dat van 20 mei 1943 tot aan de opstand op 14 oktober (5 maanden) in en om dit kamp werkte, 2 x een briefkaart naar huis kon sturen. Gertrud werkte op de konijnenfokkerij,[1235] binnen in het kamp, die zoals de plattegrond toont, *pal tegen de zgn. 'slang' lag* waarlangs dagelijks *tien*duizenden slachtoffers naar de 'gaskamers' zouden zijn gelopen (!) Wie dit plaatst naast riante ontsnappingsmogelijkheden en de geringe SS-bezetting, kan niet anders dan ongelovig staan tegenover de JHV-Sobiborverhalen.

Van 'geheimhouding', was in geen geval sprake.

Toen in juli '43 de grote joodse volksverhuizing naar het Oosten zo goed als beëindigd was – ruim vóór de voltooing van de 'uitroeiing van de

joden' – gaf Himmler Pohl opdracht Sobibor om te bouwen van *Doorgangskamp* tot een kamp voor omwerking van vijandelijke munitie.[1236]

Pohl beantwoordde Himmler's brief daarover op briefpapier van het *SS-Economisch Beheershoofdkantoor* en schreef dat verbouwing niet nodig was omdat Sobibor zonder meer geschikt was als munitiewerkplaats.[1237]

Uit deze correspondentie, alsmede stukken van het Neurenberger Tribunaal, blijkt dat voor Himmler en Pohl Sobibor een *werk- en doorgangskamp* was, geen 'vernietigingskamp'.
Dit spoort met de revisionistische visie. Immers, waarom een 'efficiënt vernietigingskamp' opheffen met de 'Endlösung' volop in gang?

Transportaantallen

Het aantal naar Sobibor getransporteerde mensen is niet precies bekend. De genoemde aantallen verschillen sterk en ontberen bewijs, zodat ze geen houvast bieden.[1238] Documenten bestaan niet (meer).
Merkwaardig, omdat de Duitsers alles tot in de kleinste details registreerden en Sobibor een aparte afdeling administratie had. Het kan als zekerheid worden aangenomen dat de Duitsers in Sobibor registreerden hoeveel transporten, met hoeveel mensen en waar vandaan *aankwamen,* maar ook hoeveel mensen van daar naar elders *vertrokken.* Van beide administraties is *niets* teruggevonden. Niet in Sobibor, niet bij de Duitse Ostbahn, niet elders in de gigantische Duitse administraties. Niet uit te sluiten is dat zij documenten vernietigden toen zij het kamp verlieten, hoewel daarvoor geen bewijs is. Alleen de transportlijsten vanuit Nederland (Westerbork), België, Theresiënstadt en voor een deel Frankrijk, Duitsland en Tsjecho-Slowakije zijn bekend.[1239]
Zo weinig over Sobibor bekend is, zo veel is bekend over joden uit Nederland die het kamp als bestemming hadden: namen, aantallen, vertrekdata, enz., door de Duitsers nauwkeurig opgetekend en bewaard.

Volgens deze lijsten hadden 19 treinen uit Westerbork als bestemming Sobibor, met in totaal 34.313 personen. De eerste trein vertrok op 2 maart 1942, de laatste op 20 juli 1943.

De joodse Amsterdammer Jules Schelvis' werd in juni '43 naar Sobibor gedeporteerd en vandaar al na enkele uren als dwangarbeider verder gevoerd. Hij schreef, (60 jaar later!) zijn boek *Vernietigingskamp Sobibor*,[1240] dat geen concreet bewijs levert voor massavergassingen in Sobibor, maar wel aanwijzingen bevat dat Sobibor een doorgangsfunctie had: bij aankomst werd gevraagd naar vaklieden: ingenieurs, textielvaklieden, schilders, typografen, doktoren, ziekenbroeders, enz. Schelvis, van beroep drukker, werd bij aankomst in het kamp ingedeeld bij een klein groepje typografen en in een SS-drukkerij in het 200 km westelijker gelegen Radom tewerkgesteld. Andere groepen werden eveneens elders tewerk gesteld, bijv. in het 80 km zuidwestelijker gelegen turfstekerskamp Doro-

hucza. Ook Jules Schelvis overleefde 'als door een Holocaust Wonder' maar liefst 7 nazikampen.[1241]
Waarom mensen naar een 'geheim' vernietigingsoord transporteren en ze van daaruit elders tewerkstellen?
Na de opstand van 14 oktober 1943 werd het kamp ontruimd. Een half jaar later bereikten de Russen Sobibor.

Het aantal naar Sobibor getransporteerden ('vermoorden') wordt meestal gesteld op *tenminste* 250.000.[1242] Als bron wordt genoemd historicus Wolfgang Scheffler bij het Hof in Hagen op 20 september 1966.[1243] Hij noemde een aantal van 151.500 'bewezen' met 'een niet vaststelbaar' *'Dunkelfeld'* van 100.000. In 1984, twee jaar na Hilberg, verlaagde hij zijn aantal tot 'iets van 200.000'. Schelvis stelt dit op 170.000.

Aantallen slachtoffers

Voor Sobibor zijn – zoals voor alle kampen – sinds de oorlog uiteenlopende aantallen slachtoffers genoemd door 'officiële', c.q. goedgekeurde Holocaustbronnen: Black Book 3 miljoen; Zelda Metz 2 miljoen; Moshe Bahir meer dan 1 miljoen;[1244] Poliakov 600.000[1245]; IMT 250.000[1246]; Hilberg/Scheffler 200.000; Schelvis 170.000; Pressac 30.000[1247].

Allemaal zonder bewijs, *out of thin air*. Maar wat maakt dat uit? De 30.000 'vergasten' van Pressac zijn – als ze bewezen konden worden – niets minder gruwelijk dan de 3 miljoen van de Sovjetpropaganda en alles wat daar tussen ligt. Het toont alleen de ultieme onbetrouwbaarheid van de cijfers van Holocaustpostuleerders. Wat daarbij schril afsteekt, is de meedogenloze vervolging van revisionisten, die vanaf het begin de *waardeloosheid* van die aantallen benadrukten.

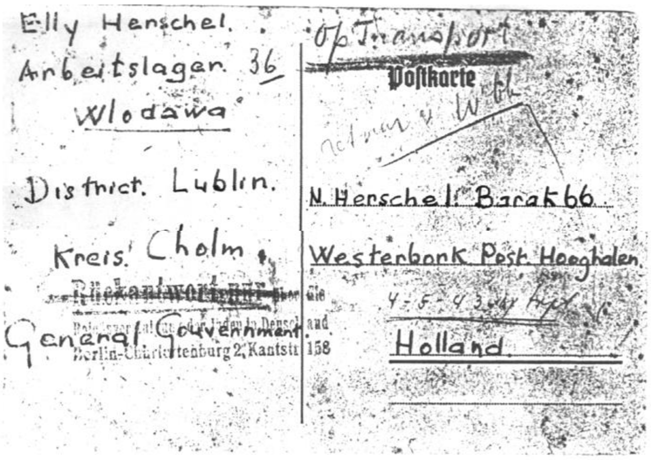
Aangenomen kan worden dat een extreem hoog percentage van de naar Sobibor gedeporteerden uiteindelijk in de oorlog omkwamen. Dat gold voor *alle* mensen die naar *welk kamp dan ook* werden gevoerd.[1248] Niet bekend is echter wanneer, waar, waardoor en hoeveel dat er waren. Wie zegt dat wel te weten (*gaskamers*) gaat niet af op concrete feiten.

Holocaustliteratuur stelt dat slechts van een handvol naar Sobibor gedeporteerden bekend is dat zij de oorlog overleefden en bijna alle anderen 'dus' direct daar zijn vergast. Daarvoor is zoals gesteld geen bewijs. Ook geen concrete aanwijzing die het bestaan van 'gaskamers' staaft. Van zeg 200.000 lijken, zijn noch directe, noch indirecte sporen gevonden. *Niets.*

Revisionisten berekenden, op controleerbare wijze,[1249] het aantal omgekomenen in Sobibor op ca. 10.000, alle doodsoorzaken bij elkaar.

De zgn. 'asheuvel', zou bestaan uit as van daar vergaste joden.[1250] Onderzoek naar de samenstelling, noch kwantificering ervan heeft nooit plaatsgevonden. Hetzelfde voor kap en transport van enorme hoeveelheden hout om die lijken te verbranden. Lijken branden niet vanzelf. Sobibor had als *Doorgangskamp* uiteraard *geen* crematorium. Voor het in de open

lucht verbranden van 200.000 lijken zou 20.000 ton hout nodig zijn geweest (gemiddeld 100 kg per lijk) zeker gelet op weersomstandigheden als regen, sneeuw, wind, enz., ofwel 40 hectare bos met 50 jaar oude bomen. Luchtfoto's uit die tijd tonen echter *niets* van lijkverbranding, *niets* van grootschalige houtkap en *niets* van ontbossing.

Elly Henschel.
Arbeitslager. 36
Wlodawa
District. Lublin.
Kreis: Cholm
General Gouvernement
Op Transport
Postkarte
N. Henschel Barak 66
Westerbork Post Hooghalen.
Holland

Briefkaart van de naar Sobibor gedeporteerde Elly Henschel aan een kennis in Westerbork.

20.000 Ton betekent dat voor de verbranding van lijken net zoveel of meer treinen naar Sobibor moesten worden ingezet als voor het transport van de slachtoffers. Uiteraard is daarvan, noch van stapels hout in of rond het kamp noch op luchtfoto's *ooit iets waargenomen!*

Bekend is dat velen vanuit Sobibor naar elders (Lublin, Dorohucza, Riga, etc. zijn gebracht, omdat later vanuit andere locaties brieven en briefkaarten zijn verzonden aan familie of vrienden. Niet alleen werden gevangenen verder getransporteerd naar andere kampen, er kwamen ook groepen joden aan uit Auschwitz en Majdanek.[1251] Die zijn – zoals talloze anderen – *tweemaal* als Holocaustslachtoffers geteld.

Curieus is, dat volgens Schelvis, op de treinen naar Sobibor als bestemming stond aangegeven: *'Riga'*.[1252] Foutje van de Duitsers?

Ondanks Schelvis' inspanningen om zijn verslag over Sobibor te documenteren, is zijn boek een voorbeeld van de voor de JHV kenmerkende postulerende cirkelredenering: het *Uitgangspunt* 'massavergassingen' is van begin tot eind als *gegeven* aanvaard, zonder te vragen naar enig forensisch bewijs. Die 'massavergassingen' staan vast en daaraan en daaromheen worden *alle* feiten en omstandigheden gerelateerd en geïnterpreteerd. Zijn werk is een schoolvoorbeeld van verhalend pseudopsychologiserend zwart-wit Holocaustproza: over Duitsers wordt alleen demoniserend gesproken: zonder uitzondering zijn zij *imbecielen, schof-*

ten, grote schoften, hele grote schoften, sadisten, lafaards, en *gevoels- en gewetenloze massamoordenaars.* 'Holocaustwetenschap' ten voeten uit dus.
Niet verwonderlijk echter, want als je vanuit het postulerende *uitgangspunt* niet kunt wijzen op concreet forensisch bewijs voor één 'gaskamer', noch van de 'vergassingsmethode, noch van de wijze van veronderstelde openluchtverbranding van honderdduizenden, noch van één 'vergast' stoffelijk overschot, noch van (sporen van) één massagraf, dan kun je, om overtuigend te zijn, weinig anders dan de eigenschappen van de aangenomen daders zo demonisch mogelijk afschilderen.
Ook bij het noemen van *feiten* heerst die totale *eenzijdigheid.* Dat, samen met een *blind eye* voor noodzakelijke forensische bewijsvoering, kritiekloze opvoering van ongecontroleerde *gruwelvaria,* gepsychologiseer van de koude grond en vooral ook, totaal voorbijgaan aan wetenschapskritische tegenargumenten, maakt Schelvis' boek tot een bewogen verhaal met nauwelijks bewijswaarde. Jammer, maar in Holocaustkringen wordt aan *bewijs* geen waarde gehecht, tenzij het in de Verhaallijn past.

Schelvis trad in de jaren zestig o.m. op als *Nebenkläger* in het Sobiborproces door de Duitse Holocaust-Inquisitie, *Zentralstelle für die Verfolgung Nationalsozialistischer Massenverbrechen,* welke tot op vandaag jacht maakt op zieke en demente octogenariërs.[1253] Een juridisch-humanitaire misdaad, ook al, omdat het onmogelijk is na 60 jaar nog schuld of onschuld aan te tonen, zelfs al zouden getuigen nog in leven zijn. Een door Israël – dat misdaden *tegen* Palestijnen nauwelijks vervolgt – gedicteerd beleid, ingegeven door een Israëlisch wetsartikel dat zegt dat misdaden *tegen joden* naar Oud-Testamentische Wraakwetten *nooit* kunnen verjaren.[1254]
Het fenomeen mede-aanklager *(Nebenkläger)* is uniek voor de Holocaustrechtspraak. Passanten en familieleden van naar Sobibor etc. getransporteerde joden mochten zelf, of via hun advocaat, medeaanklager spelen. Op een lijst te hebben gestaan, was daarvoor voldoende.

Schelvis' boek is verdienstelijk omdat het verhalen en procedures m.b.t. Sobibor bijeenbrengt, ordent en netjes de incestueuze, elkaar citerende Holocausthistorici opvoert. Hij toont echter een schokkend tekort aan kritisch vermogen, objectiviteit en daardoor niveau: hij postuleert, demoniseert, is totaal eenzijdig en doorspekt zijn relaas met onbewezen en dubieuze beschuldigingen. Geheel afwezig is – zoals gebruikelijk bij Holocaustpublicaties – elke vorm van kritiek: afwijkende inzichten en feiten worden niet genoemd en wetenschapskritiek wordt niet gekend.
Om in deze tijd nog een boek over de Holocaust te publiceren zonder vermelding van één enkele revisionist of revisionistisch standpunt, is oneerlijk en academisch gezien beneden peil.

Niettemin verleende de Universiteit van Amsterdam hem grif een eredoctoraat. Schelvis toont zijn beperktheid door niet één revisionist of revisionistische studie te noemen. Zelfs Pressac, de enige establish-

menthistoricus die een serieuze en uitgebreide studie publiceerde naar 'gaskamers',[1255] negeert hij, omdat diens conclusies niet sporen met het JHV-schabloon. Het is allemaal meer van hetzelfde, alleen de naam van het kamp verschilt. Dat levert uiteraard geen *bewijzen* voor gaskamers of massavergassing, maar goed, dat kon ook niet en hoeft voor hen ook niet . . . Het wachten was daarom op een kritische studie, die concrete *forensische* feiten en *alle* aanwijzingen als uitgangspunt neemt, deze verbindt met uitspraken van geloofwaardige getuigen en conclusies trekt op *feitelijke*, niet op *emotionele* en *maatschappelijk correcte* gronden.

Zo'n studie verscheen inmiddels in 2010: *Sobibór: Holocaust Propaganda and Reality* van Jürgen Graf, Thomas Kues, Carlo Mattogno.[1256]

Dwangarbeiders bij een van de 6 werkkampen in het nabijgelegen Sawin.
(Bron: www.deathcamps.org)

Het is volstrekt ongeloofwaardig dat een klein verblijfs- en dwangarbeidskamp al Sobibor, voorzien kleermakerijen, werkplaatsen, een kippen- en konijnenfokkerij, een landingsbaan voor kleine vliegtuigjes, etc., gebruikt zou kunnen zijn als 'geheim' kamp voor het in korte tijd vergassen en verbranden van honderdduizenden. Ook uit een oogpunt van 'geheimhouding' is dit volstrekt onaannemelijk. Niet verbazend dus, dat daarvoor *geen enkel forensisch bewijs* bestaat.

Het District Lublin, waarin kamp Sobibor lag was vanaf het begin van de nazibezetting voorbestemd een rol te vervullen in de agrarische ontwikkelings- en moderniseringsplannen van het Generalgouvernement.

Op grote schaal werden daar waterstaatwerken, wegen, polders, akkers, weidegronden, enz. aangelegd. In dat kader waren daar tientallen werkkampen en subkampen, waar in het begin vooral joden uit Lublin en

Warschau tegen (schamele) betaling tewerk werden gesteld. Leiding en bewaking werden uitgeoefend door Joodse Politie.

Nazi-werkkampen in de omgeving van Sobibor.
(Bron: www.deathcamps.org)

Mattogno wijst op Schelvis' vermelding dat van de naar Sobibor getransporteerde Nederlandse joden later vanuit Dorohucza 171 briefkaarten van 160 afzenders uit 8 verschillende transporten bij de Joodsche Raad in Amsterdam werden ontvangen. Hoeveel kaarten en brieven naar andere adressen werden gezonden kan men slechts gissen.

Dat toont in elk geval dat een veelvoud van hen naar elders werd getransporteerd, wat de opvatting dat zij allen bij aankomst in Sobibor werden vergast weerspreekt en de functie van doorgangskamp bevestigt. Dat, zoals door mij eerder aangegeven, de getransporteerden ook zonder gaskamers nauwelijks overlevingskansen hadden, blijkt ook uit Schelvis' volgende constatering:

> *"Van de 34.000 uit Westerbork naar Sobibor gedeporteerde joden is zeker dat er ca. 1.000 naar werkkampen in de regio's Lublin and Trawniki zijn overgebracht. Een ervan was het turfstekerskamp in Dorohucza. Slechts zestien van hen overleefden de oorlog, 13 vrouwen en 3 mannen."*

De sterfte in die werkkampen was dus – zonder 'gaskamers' – onmenselijk hoog. Echter, dat was *overal* het geval. Van de 602 op gezondheid geselecteerde Puttense mannen die eind '44 naar werkkampen in *Duitsland* werden gedeporteerd, waren er 7 maanden later eveneens slechts 44 overlevenden (< 8%). 558 gezonde arbeidsgeschikte mannen tussen 21 en 50 jaar lieten in die 7 maanden het leven, niet in 'vernietigingskampen' in Polen, maar in *arbeidskampen in Duitsland*.[1257]

Een Russische jood, Aleksandr Gutman, maakte een documentaire over vier Duitse vrouwen uit Oost-Pruisen, die als jonge meisjes door Sovjet-militairen werden verkracht en vervolgens met duizenden andere Duitse burgers op transport gesteld naar een buitenpost van de Goelag, Kamp nr. 517, bij Petrozavodsk in Karelië. Van de 1.000 op transport gestelde Duitse meisjes stierven er binnen zes maanden 522. Een van de vrouwen, eertijds 14 jaar, zei: "Hoewel het dagboek van Anne Frank over de hele wereld bekend is, dragen wij onze herinneringen in onze harten".[1258]

Voor dergelijke sterftecijfers voor vrouwen, kinderen en bejaarden gedurende 3 jaar Polen, waren gaskamers evenmin nodig!

Gaskamers

Over 'gaskamers' en 'vergassingen' in Sobibor is *niets concreets* bekend. Getuigen vertellen onmogelijke verhalen, verdachten tijdens de processen in Hagen van '1965-'66 legden tegenstrijdige verklaringen af en Holocausthistorici zijn het over vrijwel alle belangrijke punten oneens. Ook over het aantal gaskamers en het soort gas. Op grond van enkele getuigenverklaringen 'neemt men aan' dat het om eenzelfde type gaskamer ging als in Belzec. Echter, de eerste 'gaskamer' van Sobibor moest na een half jaar worden vervangen omdat 'vloeren en wanden waren vergaan door bloed en excrementen', zegt Schelvis. Hoezo? Het was toch een 'kopie' ('identiek') van die in Belzec en daar waren vloeren en wanden toch 'met *zink* bekleed'? Dan over de 'verbouwing' van de oude ruimte tot een nieuwe, grotere ruimte. Over of de oude ruimte van hout of beton was bestaat evenmin eenduidigheid. Bauer zou hebben gezegd dat de nieuwe ruimte van beton was, maar Lambert, die de verbouwing zou hebben uitgevoerd verklaarde dat hij in opdracht van Wirth samen met Hackenholt naar een houtzagerij bij Warschau zou zijn gereden en daar *"een grote hoeveelheid hout bestelde voor de verbouwing"*.[1259]

Schelvis' boek is een kaleidoscoop van onmogelijkheden en tegenstrijdigheden, een relaas van afgeperste verklaringen en getuigen met een gestimuleerde fantasie.

De 'tekening' welke hij geeft van de 'gaskamer' is ook al een vrucht van fantasie, of liever, 'cherry picking' uit verklaringen van diverse getuigen. Over wat Hödl zich 'herinnert' over de deuren van de gaskamers schrijft hij: *"de nieuwe deuren die hermetisch afsluitbaar waren haalde ik uit War-*

schau." Op Schelvis' tekening zijn de deuren aan beide kanten van het gebouw dan ook als hele en halve(!) *schuifdeuren* aangegeven.[1260]

Schuifdeuren die 'hermetisch' (gasdicht) kunnen worden afgesloten bestonden toen niet. Dat men die in Warschau kon halen, lijkt onmogelijk.

Absurd is ook Schelvis' beschrijving en tekening van de 'gaspijpen' in de gaskamers. Daarvan is bij Belzec de onzinnigheid al aangetoond: de dunne buisopening zou door er tegenaan te staan of met een willekeurig object (handdoeken?!) gemakkelijk kunnen worden afgedicht, binnenstromen van dodelijk gas voorkomen en de motor doen afslaan.

Een van de belangrijkste getuigen over gaskamers in Sobibor kort na de oorlog, was de gevierde Alexander Pechersky, krijgsgevangen joods Sovjetofficier, organisator van de ontsnapping van 14 oktober '43. Hij schrijft in zijn boek *La rivolta di Sobibor* over gaskamers*:*

> *Op het eerste gezicht kreeg men de indruk een gewone badruimte binnen te komen met kranen voor warm en koud water en badkuipen…. als iedereen binnen was werden de deuren stevig afgesloten. Een dikke zwarte substantie kwam spiraalsgewijs uit gaten in het plafond. Men hoorde afschuwelijke kreten, die echter niet lang duurden omdat dat veranderde in gesmoord en verstikt ademen en daarna in stuiptrekkingen. Gezegd wordt dat moeders hun kinderen met hun lichamen afschermden.*
>
> *De opzichter van de 'badkamer' observeerde de gang van zaken door een gat in het plafond. In een kwartier was alles voorbij. De vloer opende zich en de lijken vielen in beneden klaar staande wagens, die als ze vol waren, snel vertrokken. Alles was georganiseerd volgens de modernste Duitse technologie. Buiten werden de lijken in een bepaalde volgorde neergelegd, met benzine overgoten en in brand gestoken".*[1261]

Sovjetpropaganda van het zuiverste water en ronduit larie.[1262] Voor 'gaskamers' is Pechersky geen serieuze getuige. Zijn getuigenissen zijn ongelooflijk en volkomen tegenstrijdig aan die van anderen. Het gas: *"Een dikke zwarte substantie", "de opzichter van de 'badkamer' observeerde de gang van zaken door een gat in het plafond", "De vloer opende zich", "in beneden klaar staande wagens", "volgens de modernste Duitse technologie", "met benzine overgoten"* (geen hout), enz. Stuk voor stuk verzinsels die zelfs de JHV niet meer vermeldt.

De lotgevallen van Pecherski zelf, een *joods 'Bolsjewistisch'* officier, zijn strijdig met wat de JHV over behandeling van joden en krijgsgevangenen aan het Oostfront stelt. Hij werd oktober 1941 bij Smolensk *krijgsgevangen* gemaakt, liep daar *tyfus* op en werd 7 maanden *verpleegd*. Na te zijn ontsnapt, werd hij opnieuw opgepakt, naar een strafkamp in Borisov gebracht en vervolgens, najaar '42, naar een krijgsgevangenenkamp bij Minsk. Daar werd ontdekt dat hij joods was. Een jaar later(!), september 1943 kwam hij in Sobibor aan en werd inplaats van onmiddellijk vergast, als timmerman tewerk gesteld. De JHV stelt dat de Duitsers geen krijgsgevangenen maakten en joden onmiddellijk werden vermoord. Alles bij elkaar was Pechersky twee jaar lang in handen van de Duitsers, die sinds een jaar wisten dat hij joods was. Niettemin doorliep hij verschillende kampen. De oorsprong van de vele gruwelen en het grenzeloze sadisme

van de Duitsers waarmee Pechersky zijn verhalen doorspekt is helder: ze zijn afgeleid van het beruchte *Black Book* van o.a. de hersenzieke joods-communistische hystericus *Ilja Ehrenburg*.[1263] Schelvis citeert Pechersky frequent en gebruikt hem als belangrijke 'getuige' in zijn boek.[1264]

Schelvis zelf was als passant slechts *enkele uren* in Sobibor en geeft *geen materieel feit* en geen eigen getuigenis waarmee hij de door hem gepostuleerde vergassingen kan staven. Zijn 376 pagina's tellende boek wijdt weliswaar 16 pagina's aan 'gaskamers' en lijkverbranding, maar dat is vrijwel geheel geput uit literatuur over andere plaatsen; vooral Belzec. Verder steunt hij op de onzinnige getuigenissen van Gerstein en 'bewijs-creërende' processen in Hagen uit de jaren zestig. Wat hij over de 'gaskamers' van Sobibor schrijft is daarbij nog afkomstig van onbetrouwbare getuigen die controleerbaar foute informatie gaven. Bijvoorbeeld SS-er Erich Fuchs, die over de plaats van de in aanbouw zijnde 'gaskamer' tijdens een verhoor in Duitsland in 1963 zei: *"… in de buurt van het stationnetje …"*. Onzin, want 'Lager 3' met de veronderstelde gaskamer lag blijkens de geaccepteerde kaart in de *verst verwijderde hoek* van het kamp, op minstens 500 m van het station. Zelfs over het materiaal waarmee die 'gaskamer' was gebouwd verschilden getuigen: Fuchs zei dat het een betonnen gebouw was, Bauer sprak over hout [1265] en Stangl over baksteen.[1266]

Getuige Hella Fellenbaum-Weiss vertelde hoe joden op weg naar Sobibor werden vergast met *chloorgas*. *"De aankomst van een volgend transport schokte mij op dezelfde wijze. Die zou uit Lvov zijn, maar niemand wist dat zeker. De gevangenen huilden en vertelden ons een gruwelijk verhaal: ze waren onderweg vergast met chloorgas, slechts enkelen overleefden. De lijken waren groen en hun huid liet los"*.[1267]

Ook andere overlevenden verklaarden stellig dat in Sobibor chloorgas werd gebruikt voor vergassing.[1268] Zelda Metz: *"Zij* [de veronderstelde gaskamerslachtoffers] *gingen het houten gebouw in waar het haar van de vrouwen werd geknipt en vandaar het 'Bad' d.w.z. de gaskamer binnen. Ze werden gestikt met chloorgas. Na 15 minuten waren zij allemaal gestikt. Door een raam werd vastgesteld of ze allemaal dood waren. Dan opende de vloer zich automatisch. De lijken vielen in een passerende trein, die ze naar de oven bracht"*. Helaas voor deze 'ooggetuige' had Sobibor nergens een kelder en was er ook geen crematorium ('oven').

Ook anderen, o.a. Leon Feldhendler, spraken over chloorgas.

In 1947 stelde de communistische *Centrale Commissie voor Onderzoek naar Duitse Misdaden in Polen* officieel dat de moorden waren gepleegd met koolmonoxide van motoruitlaatgassen, welke de verhalen van 'getuige' Zelda Metz e.a. tot onwaarheid bestempelen. Dat voorkwam natuurlijk niet dat Zelda optrad als getuige in het communistische Sobibor Proces van 1950 tegen Hubert Gomerski en Johan Klier.[1269]

Het type motor waarmee gas zou zijn opgewekt staat evenmin vast. Een benzinemotor van een Russische pantserwagen,[1270] een Diesel van een Russische tank,[1271] of van een onderzeeër, hangt af van de 'getuige'.

Hoewel wordt voorgesteld alsof vrijwel alle naar Sobibor gebrachte gevangenen op enkele na direct werden 'vergast', werden velen tewerk gesteld in arbeidskampen in de omgeving. Schelvis:

> *"Bijvoorbeeld in het SS-Arbeitslager* Dorohucza, *waar turf werd gestoken. Het lag halverwege Lublin en Chelm, vijf kilometer van Trawniki en was eind februari/begin maart 1943 in gebruik genomen. Om de productie op peil te houden moest het zware werk zonder onderbreking doorgaan. Er was een permanente bezetting van gemiddeld 500 joden, van wie ongeveer de helft Nederlander. Velen waren al na enige weken de uitputting nabij. Dorohucza had dus steeds behoefte aan nieuwe slaven. Dat was de reden waarom in Sobibor na aankomst van transporten de benodigde verse krachten voor Dorohucza werden geselecteerd. De leiding daar wist vrijwel zeker dat iedereen in het turfkamp binnen enkele weken zou sterven. Weliswaar niet in de gaskamers, want die waren er niet, maar door uitputting. Als de uitdrukking* Vernichtung durch Arbeit *nog moest worden bedacht, kon Dorohucza daarvoor model hebben gestaan".*[1272]

En: *"Cato Polak merkte, toen zij in Sobibor arriveerde, dat tachtig mannen tot een groep werden geformeerd, die in tegenstelling tot de hare, niet naar Lublin werd doorgestuurd."*

Ze werd met nog 32 vrouwen en 12 mannen voor werk geselecteerd en een paar uur later in 4 wagons van de trein waarmee ze gekomen waren naar Lublin gebracht. Mirjam Penha-Blits, een andere getuige door Schelvis kritiekloos geciteerd, zei met 25 meisjes in een andere trein te zijn gezet en met onbekende bestemming te zijn vertrokken. Zij zegt in Sobibor te hebben gezien: *"electrische lorries, die in vliegende vaart af en aan reden met mensen waarop vervolgens de mitrailleur werd gezet"*.[1273] (Andere getuigen zeiden daarentegen dat de lorries werden getrokken door een paard of geduwd door mannen en spraken niet over mitrailleurs . . .).

Hoe tegenstrijdig en onmogelijk die verklaringen ook waren, ze hebben gemeen dat van alle transporten aantallen mensen (wagons vol) uit het kamp vertrokken. Het ligt voor de hand dat anderen op andere wijze naar werkbestemmingen in de regio werden gevoerd. Het schijnt dat daar geen kinderen, bejaarden en zieken bij waren. Wat met hen gebeurde is, afgezien van gissingen, evenmin vastgesteld.

Deze – en andere – verklaringen maken vrijwel zeker dat vanuit *Durchgangslager* Sobibor veel joden tewerk werden gesteld in andere kampen, (Dorohucza, Trawniki, Lublin, Radom, Szkolna, Riga en vele tientallen subkampen in en buiten het gebied.

Natuurlijk spreekt ook hier boekdelen dat de onvermijdelijke ***felrode kleur*** van koolmonoxideslachtoffers door *niet één* van de 'getuigen' van Sobibor werd gememoreerd. In Sobibor, Treblinka, Belzec en Chelmno werd toch met CO uit *uitlaatgassen* 'vergast'? Een Holocaust Wonder!

Als ***belangrijkste bewijs*** tegen massale 'vergassingen' in Sobibor, Belzec, Treblinka, Chelmno, enz. kan ook gelden: van *niet één* daar gevonden stoffelijk overschot of deel daarvan is vastgesteld dat de doodsoorzaak vergassing was. ***Opvallend: het is immers relatief eenvoudig vast te stellen dat verbrande stoffelijke resten afkomstig zijn van door koolmonoxide om het leven gekomen mensen.***[1274]

Het vergassingsverhaal is *verifieerbaar* door enkele van de weinige gevonden verbrande menselijke beenderresten te onderzoeken. Als archeologen in Iran in de 5000 jaar oude 'Burnt City' met zekerheid als doodsoorzaak van een verbrande kleuter *koolmonoxide-vergiftiging* vaststelden, dan kan dat ook bij menselijke resten van 65 jaar oud bij Sobibor. De JHV zegt immers dat daar 250.000 'vergassingen' met uitlaatgas (*koolmonoxide*) plaatsvonden, dus wat is het probleem? [1275]

Het *probleem* is, dat onafhankelijk forensisch onderzoek in deze kampen wordt geweigerd, naar men zegt 'om Halachidische redenen'. Echter, een niet onderzochte 'asberg', schedel, enkele botresten in een vitrine zijn 'Halachidisch' kennelijk geen probleem.

Waarom is 65 jaar na dato nooit onderzoek op één van de 'vergaste' joden uitgevoerd?? Omdat die niet gevonden zijn? Waarom nooit onderzoek van stoffelijke resten (schedels, botten, enz.) in Belzec, Treblinka, Sobibor, enz. waarbij ook na 65 jaar eenvoudig kan worden vastgesteld dat ***vergassing*** de doodsoorzaak was?? *Omdat er geen vergassingen waren !*

Bestaande wetenschappelijke technieken maken dat het vergassingsverhaal thans tot klaarheid kan worden gebracht! Holocausthistorici en archeologen behoeven slechts stukjes verbrande stoffelijke resten uit een van de graven forensisch te laten onderzoeken en de kwestie 'Gaskamers' *staat als een huis, of valt als een kaartenhuis !!*

Lijkbezorging en -verbranding

Niet één massagraf is in Sobibor aangetoond. Luchtfoto's tonen aan dat de aardlagen ter plaatse *niet* verstoord zijn geweest, noch zijn er geofysische sporen van gebouwen of verbrandingsplaatsen.

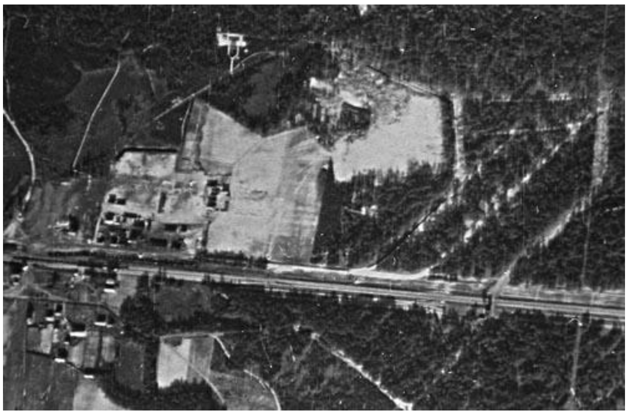
Een **eerste probleem** is al, dat daar **onvoldoende ruimte was** om 250.000 mensen te begraven/verbranden. De aangeduide plaatsen op kaarten van het proces in Hagen (W-Dld) tonen daarvoor in 'Lager 3' ca. 150 m², waarin nog geen 3.000 mensen konden worden begraven.

Het **tweede probleem** is **de hoge grondwaterstand** in en rond Sobibor, met name ook op de plaats van 'Lager 3', waar 'vergassingen', begravingen en verbrandingen zouden hebben plaatsgevonden.
Sobibor lag midden in een moerasgebied. Gitta Sereny schreef: *"In Sobibor (...) kon men niet vermoorden als er sneeuw was gevallen, omdat alles dan onder water stond. Het was er altijd al vochtig, maar in dat geval was het één grote plas"*.[1276]

Kaart gebied Sobibor 1933: 'St. Sobibor' is het station; daartegenover, bij 'Ndl. Sobibor' het kamp.[1277] *De blauwe horizontale streepjes staan voor moeras- en drasland.*

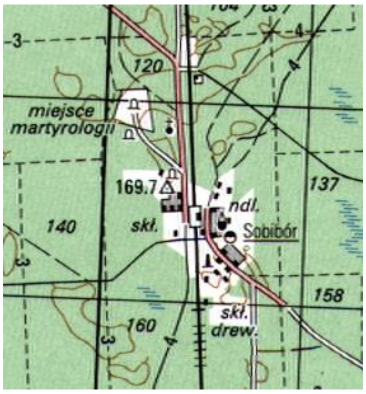
Yitzhak Arad schreef: *'Het hele gebied was drassig, bebost en dunbevolkt'*.[1278] Getuige Suchomel verhaalde van overgebleven gebouwen die "op hoge palen stonden" vanwege de voortdurend hoge waterstand. Hij vertelde een Nederlands echtpaar te hebben aangetroffen dat na de opstand van oktober 1943 'vrijwillig' naar het kamp was teruggekeerd en zich schuilhield onder de vloer van een verhoogde barak.[1279] (Hoe is mogelijk dat een joods echtpaar zich oktober 1943 nog in 'vernietigingskamp' Sobibor bevond, terwijl het laatste transport uit Nederland op 20 juli arriveerde? Opmerkelijk is ook dat dit gevluchte echtpaar 'vrijwillig' naar dit 'vernietigingskamp' terugkeerde en zich daar verborg. Was dit het eerder vermelde echtpaar Poppert? Na 'Escape from Sobibor', 'Return to Sobibor'? Waren zij in de tussentijd in een van de werkkampen in de buurt?). Ook een recente kaart toont dat het kamp op 'moerassig, drassig land' lag.[1280] De getallen staan voor de terreinhoogte en tonen dat de 'massagraven' zich in het *laagst* gelegen (120) gebied bevonden.

Luchtfoto Sobibor 1944 (National Archives, Washington DC.)

Volgens Pechersky's eerdere tunnelontsnappingsplan zou het grondwaterpeil daar ca. 1,60 meter zijn geweest.[1281]

Het grondwaterpeil in Sobibor maakte *begraven* in het kamp en/of tijdens transporten *onmogelijk*. Lijken moesten worden verbrand, waardoor niet uitgesloten is dat beperkte hoeveelheden menselijke verbrandingsresten worden aangetroffen.

Kaart met o.m. bodemgesteldheid en hoogte in en rond Sobibor.
De 'massagraven' bevinden zich in dit moerasgebied op het laagste(!) punt (bij 120 m).

Dat maakt begraven van honderdduizenden lijken 5-7 meter diep, zoals getuigen in Hagen verklaarden (Reder en Gerstein noemden zelfs 15 en 12 meter!) *onmogelijk*, zeker als men zich realiseert dat 'Lager 3' waar begraven en verbrand zou zijn, zich op het *laagste* punt bevond.[1282]

Reëel is, dat massagraven daar nauwelijks dieper dan 2 meter konden zijn geweest. Indien men de afdeklaag boven de lijken op 30 cm stelt, met 20 cm aarde tussen twee lagen lijken, dan resteert dus 1,50 m. Bij een oppervlak van 'massagraven' van 150 m² zouden daar *ten hoogste* 1.800 lijken kunnen zijn begraven. Dat is minder dan 1% van het JHV-aantal. Gaat men uit van 250.000 lijken, dan moet het oppervlak 250.000 : 1,5 : 8 = 20.800 m² hebben bedragen, ruim 2 ha, 3 x het oppervlak van 'Lager 3'.

Een **derde probleem** is dat met recente grondradarmetingen ter plaatse van de 'massagraven' **geen bodemverstoringen** zijn gemeld.

Het **vierde probleem** is dat op luchtfoto's van destijds **geen sporen** van graafactiviteiten zijn waargenomen.

Dat, en omdat de door de JHV genoemde aantallen vermoorden in de verste verten *niet waar kunnen zijn geweest,* is Sobibor ***als 'Vernietigings-kamp'*** voor 250.000 joden ***een fictie.***

Archeologisch onderzoek

Het Maurice Greenberg Center voor Judaïsche Studies van de Hartford University (VS), kondigde begin 2008 aan, uitgebreid archeologisch onderzoek te zullen starten op het terrein van Sobibor. Het stelde een in-

drukwekkend team van specialisten samen (archeologen, historici, geofysici), die aangaven hiermee *'de strijd tegen Holocaustontkenning'* te zullen aangaan.[1283] Met veel media tam-tam stelden zij, met moderne olie- en aardgaswinningstechnologie 'de *gaskamer* in het Sobibor Vernietigingskamp te zullen opsporen, die de nazi's haastig begroeven na de opstand van 1943.' Voorwaar, een loffelijk, maar naar zou blijken, zinloos streven!

De 'strijd' tegen 'ontkenners' is in de ogen van deze 'wetenschappers' dus nog niet gewonnen. Maar, waarom alweer een intensieve en kostbare archeologische exercitie? De 'Holocaust' is toch allang 'duizendvoudig' bewezen en de argumenten van de 'ontkenners' allang weerlegd? Van alle 'vernietigingskampen' is Sobibor door revisionisten het minst (zeg maar niet) onderzocht. Als dit team serieus revisionistische stellingen zou willen weerleggen, moeten zij Auschwitz, Treblinka, Majdanek of Belzec kiezen. Daarover zijn excellente revisionistische publicaties verschenen. Ook hier misleiding, want wat zij werkelijk hoopten – maar niet zeggen – is dat zij in Sobibor het zo broodnodige bewijs voor de JHV zullen vinden.

Wantrouwen tegen de objectiviteit van hun onderzoek was echter gerechtvaardigd, want zij lieten hun aankondiging vergezeld gaan van een keiharde leugen: *"Er zijn Holocaustontkenners die zeggen: 'Overlevenden verzinnen het. Er was daar nooit een kamp'."* De 'Holocaustontkenner' die dat zegt, bestaat alleen in de propaganda. Voor revisionisten bestond Sobibor natuurlijk wel, zij het niet als 'vergassingskamp' voor 250.000 joden.

Deze nieuwe poging impliceerde al dat de magnetometrische onderzoekingen en 'opgravingen' in 2001 van professor Kola, die eerder in Belzec aan het werk was, *niets concreets* hadden opgeleverd. Sterker nog, Kola werd *niet eens meer genoemd*. Schelvis presteert het om in zijn postulerende werk Kola''s onderzoeken ongenoemd te laten. Vreemd? Niet echt, want Kola publiceerde na acht jaar onderzoek geen enkel steekhoudend resultaat. Hij is inderdaad de illusionist waarvoor revisionisten hem houden en durft zijn ***negatieve*** bevindingen niet hardop bekend te maken.

Maar goed, dit keer dus een team onder leiding van Yoram Haimi, archeoloog van de Israëlische Oudheidkundige Dienst en de Ben Goerion Universiteit van de Negev, bijgestaan door de 'wereldbekende' archeoloog (rabbi) Dr. Freund van het Hartford Centrum voor Joodse Studies. Officieel stellen zij dat het alleen gaat om de *precieze plaats en indeling* van het kamp. Een curieuze omschrijving gezien hun *battle cry* tegen 'Holocaustontkenners' en Kola's eerdere onderzoek. Die telt blijkbaar niet meer mee. Ook saillant is de op niets gestoelde opmerking van de 'wereldberoemde' rabbi Freund, dat het team *"resten localiseerde van wat waarschijnlijk de gaskamers en **crematoria**(!!) zijn geweest."*

Het team van Freund moest voor de 'gaskamer' inderdaad enkele 'problemen' oplossen, met name de betekenis van door Kola genoemde restanten van een 60 meter lange en 6 meter brede barak, 'Gebouw E'.[1284]

Kola: *'dit zijn vermoedelijk geen restanten van de 'gaskamer'*. Inderdaad, de afmetingen komen op geen enkele wijze overeen met 'getuigenissen' en 'bekentenissen' en evenmin met tekeningen en analyses van historici.

Kola over 'Gebouw E': *"Verdere opgravingen van het gebouw brachten in een hoek waar executies plaatsvonden 1.700 kogels aan het licht"*.

Typische Holocaustexegese, immers het is onzinnig dat massa-executies in dat gebouw zouden hebben plaatsgevonden, terwijl getuigen zeggen dat deze buiten bij de massagraven zouden zijn uitgevoerd. Ook konden die kogels onmogelijk van executies in die ruimte zijn geweest omdat kogels de dunne muren zouden hebben vernietigd. Bovendien, hoe zouden die kogels zijn verzameld? Het zijn zo goed als zeker restanten van de munitiewerkplaats, waarover Pohl en Himmler in juli 1943 correspondeerden en waarvan Kola kennelijk geen notie had.[1285]

Het Włodawa Museum stelt daarbij dat zich op die plaats geen andere in aanmerking komende gebouwen hebben bevonden. Een groot probleem voor de huidige onderzoekers, want om 'Gebouw E' als 'gaskamer' te kunnen brandmerken, moet alles wat daarover gezegd en geschreven is als onzin worden verworpen. Het plaatst het team voor een duivelse keus: een voor andere doeleinden gebruikt gebouw (dat zelfs niet *lijkt* op alles wat over de 'gaskamers' is gezegd en geschreven) brandmerken als 'gaskamergebouw', óf het onmogelijke doen, de *waarheid* spreken en erkennen dat er *geen 'gaskamer' is gevonden*. Elke gedachte aan het laatste is, gelet op de subjectieve samenstelling van het team, de sponsors en de politiek-religieuze setting van het 'onderzoek', volkomen denkbeeldig.

Als men serieus zou willen vaststellen of Sobibor de *Crime Scene* was van een monsterlijke massamoord, moet men – zoals bij dit soort verdenkingen normaal is – onderzoek laten doen door onafhankelijke *forensische specialisten.* Al was het alleen maar omdat rechtstreeks betrokkenen bij een veronderstelde misdaad afstand dienen te bewaren en zelfs de schijn van beïnvloeding moeten vermijden. Zo niet, dan is 'bewijs' geen bewijs en het 'Sobibor Archeological Project' geen onderzoek, maar een poging de JHV op te sieren met een pseudo-wetenschappelijk vernisje.

Het team zei over de modernste apparatuur te beschikken, dus als er wederom geen bewijzen zijn gevonden van gaskamers, ex-massagraven en 250.000 vergasten, dan is er geen excuus meer en waren die er niet. Hoewel . . . , veelzeggend is weer dat in de aankondiging (cynisch genoeg onder het kopje *Hiding the Truth*), staat dat ene Dr. Avinoam Patt deel uitmaakt van het team, een historicus, die er tevoren fijntjes op wijst dat er 'Halachidische kwesties' over 'de massagraven en verbrandingen' zijn geweest. Brengt hij daarmee de Halachidische *Joker* in stelling om, als er (weer) niets van betekenis is gevonden, het excuus klaar te hebben?

Men moet hopen dat van dit onderzoek wél ooit een wetenschappelijk verslag verschijnt en de povere resultaten niet alweer na de ketelmuziek

van de media aan de vergetelheid worden prijsgegeven. We wachten dat nog steeds af, hoewel het onderzoek alweer ruim vier jaar(!) loopt.

De nieuwe onderzoekers begonnen vol vertrouwen. Dr. Freund stelde *"mogelijk massagraven te zullen vinden"*. Hm, zei Kola niet die al in 2001 te hebben gevonden?[1286] Deze keer werd het "een buitenkans voor archeologen". Een *piece of cake*: "Het grootste probleem is de zware bebossing daar", zegt men. Eh? Als de bebossing inderdaad ter verhulling door de nazi's werd aangelegd, bewijst dit dat de nazi's weinig vertrouwen hadden in hun eigen methode van 'spoorloze' lijkvernietiging en ook daar *geen* 'plunderende Polen' huishielden. De bodem is nog als toen de nazi's vertrokken. Indien niets wordt gevonden, kunnen dus geen (zoals bij Belzec en Treblinka) 'plunderende Polen' worden opgevoerd. (Het moment van boomplanting kan nauwkeurig worden vastgesteld.)

Nu we het toch over 'plunderaars' hebben: óf het terrein van Sobibor werd na de oorlog door plunderende Polen op zoek naar kostbaarheden omgewoeld en van sporen ontdaan, waarbij de 'door de nazi's geplante' jonge bomen uit de grond zouden zijn getrokken, óf de bomen daar zijn inderdaad ter camouflage door de nazi's geplant en is er geen sprake geweest van 'plundering' en moet alles daar nog liggen.

Readers Digest, U.S. tv-stations, de Poolse media, filmploegen, het hele wereldwijde mediacircus en wie allemaal niet, kondigden luidruchtig aan dit 'Sobibor Archeological Project' (SAP) voor de wereld op de voet te zullen verslaan. D.w.z., natuurlijk alleen als het iets oplevert waaruit een JHV-bevestigend verhaal kan worden geweven. Anders horen we daarover niets meer en verdwijnt ook dit in het *Memory Hole* (de 'Vergeetput').

Al in 2007 deed de directeur van het Sobibor Museum, Marek Bem, 'voorbereidende opgravingen' en onderzoek met grondradar (GPR). Daarover is tot 2012 nog niets is gepubliceerd, zodat de conclusie dat dit vrijwel zeker *niets* opleverde voor de hand ligt.

Archeologische 'vondst' Sobibor Archaeological Project 2009 (Dezelfde spijker van 2 jaar eerder op de hierna afgebeelde foto uit 2007?)
(Foto: Maurice Greenberg Center fof Judaic Studies)

Geen Rapport daarover dus en zelfs geen vermelding van Bem! Ook bij Hartford University en de media heerst drie jaar na de aankondiging radiostilte. Ontnuchterend is wel, dat de internetsite van het *Sobibor Archeological Project* (SAP) als resultaat van haar 'geavanceerde onderzoek' sindsdien o.a. *één roestige spijker* heeft getoond . . .[1287]

Een scepticus ('Peter Gast') schreef in februari 2009 op het Rodoh-forum over dit "Sobibor Archaelogical Project": *"Geen van de 'Rapporten' en 'Onderzoekingen' van Sobibor zijn gepubliceerd.*

(Alleen een foto met verkleuringen in de begroeiing, door een Holocaustgelovige als 'massagraven' geïnterpreteerd, werd getoond, samen met wat verspreide botfragmenten.)

> *"Echter, in juli 2008 is volledig GPR onderzoek uitgevoerd en dit jaar (2009) zullen op basis daarvan archeologische opgravingen van de massagraven plaatsvinden, zeggen de 'onderzoekers'."*
> *Al veel eerder stelde ik hierover ondubbelzinnig dat 1.) De GPR resultaten* ***nooit*** *zullen worden vrijgegeven (ik betwijfel zelfs of ze zijn uitgevoerd) en 2.) Het uitgebreide archeologische onderzoek* ***geen doorgang zal vinden*** *en als dat wel gebeurt, dat niet zal worden gedocumenteerd.*
> *Waarschijnlijk wordt het Sobiborterrein in de komende vijf jaar met beton overdekt. Dan is het laatste AR kampterrein definitief beschermd tegen onderzoek en waarheid."*

Resultaat archeologisch onderzoek Sobibor in 2007, een kamp waarin 250.000 mensen zouden zijn vermoord. Behalve wat prikkeldraad, een hoefijzer, een spijker, parafernalia en wat andere rommel. Niets van menselijke resten of 'gaskamers'.

Het is niet gewaagd te vermoeden dat het SAP de zoveelste frauduleuze Holocaustopvoering is. Immers, al in mei 2009 kwam het Hoge Woord: *"De enige beperking voor het gedetailleerd documenteren van wat zich in Sobibor's massagraven bevindt en waarmee 'Revisionisten' eventueel kunnen scoren, zijn de overwegingen van de 'Heilige Grond' van de Poolse Regering en de religieus gemotiveerde bezwaren van 'verstoren van de doden'.* Chapeau!

Exact wat revisionisten *voorspelden*: bij niet vinden van enig substantieel spoor, wordt (ook hier) de Joker 'religieuze bezwaren' ingezet om de waarheid – het *niet* bestaan van massagraven – te verbergen!

Eerder Sobibor 'onderzoek' leverde uiteraard ook al *niets* concreets op. Een stukje roestig prikkeldraad van 10 cm, een kruiwagen puin en Bovenstaande foto toont wat men vond op de plaats van Lager 3, waarvan het verhaal wil dat daar 250.000 mensen zijn vermoord, begraven, later opgegraven en in de open lucht verbrand . . . . Wat daar gevonden zou *moeten* worden is ca. 1.000 ton onverbrandbare botresten, ca. 6.000 ton asresten (menselijk en houtas), 5 miljoen tanden en kiezen en grote hoeveelheden restanten van de honderden tonnen goederen welke zij bij zich moeten hebben gehad. ***Niets*** daarvan is gevonden.[1288]

Van Kola's zeven *gepostuleerde* massagraven is er nog altijd niet één geconcretiseerd. Onduidelijk is of het niet publiceren van zijn 'Sobibor Rapport' uit 2001 het gevolg is van wetenschappelijke onwaarde of van een conflict tussen hem en de Poolse autoriteiten. Daarover zijn geruchten. Zo'n conflict kan allerlei redenen hebben, maar als er iets wezenlijks over Sobibor als 'vernietigingskamp' in dat Rapport zou staan, zouden de Polen niet tolereren dat het ongepubliceerd bleef. Ook Kola zelf zou in dat geval publiceren, al was het maar om zijn naam te zuiveren. Vrijwel zeker heeft ook dit onderzoek dus *niets* opgeleverd. Waarom nam de Poolse overheid de verantwoordelijkheid voor verder onderzoek niet over? Waarom gaf ze 6 jaar later toestemming voor weer een onderzoek? Particulier initiatief (het SAP) van een joods instituut in de VS moet nu alsnog het onbewijsbare bewijzen, *en passant* aantonend dat Kola's 'bewijzen' dus geen bewijzen zijn.

Men hoeft geen profeet te zijn om te voorspellen dat ook dit SAP-project weer zal eindigen zonder concrete resultaten die 'vergassing' van honderdduizenden in Sobibor bewijzen. Wellicht is het thans, enkele jaren na de aankondiging, alreeds een stille dood gestorven omdat (bijvoorbeeld) het resultaatloze grondradaronderzoek van Bem de aanvankelijk enthousiaste onderzoekers heeft doen beseffen dat voortgaan op deze weg tot een openlijke deconfiture van het project (en de JHV) zal leiden.

Revisionisten vrezen dat het hele SAP project niets anders is als een opzet het bestaan van dit 'vernietigingskamp' op die plaats 'vast te stellen' daar vervolgens met steun van de Poolse regering een bedevaartplaats van te maken en het – net zoals met de vrijheid van meningsuiting over 'de Holocaust' is gedaan – zodanig met beton en cement af te dekken dat toekomstig objectief onderzoek voorgoed onmogelijk wordt.

Ook bij dit laatste *state-of-the-art* 'archeologische' onderzoek is in en rond Sobibor niet één lijk, geen kilo as en zelfs de *plaats* van de 'gaskamer' niet gevonden, laat staan die 'gaskamer' zelf. Wel is thans bepaald dat het hele terrein van Sobibor – evenals in Belzec, Chelmno en Treblinka II al het geval is – de 'monumentstatus' krijgt, met de bedoeling om ook daar volwaardig archeologisch onderzoek (opgravingen) voorgoed onmogelijk te maken.

Jammer ook dat de beloning, uitgeloofd door het Amerikaanse *Nafcash voor* degene die slechts 0,1% (= 200 lijken) bewijst van een massagraf in Belzec, Treblinka of Sobibor, nooit zal kunnen worden uitgekeerd . . .[1289]

Voordat andere archeologen ook vergeefs willen zoeken naar sporen van 'gaskamers' en 'massagraven van honderdduizenden lijken', doen zij er verstandig aan hun collegae historici te vragen de archieven van Wit-Rusland, Oekraïne en de Russische Federatie met miljoenen Duitse documenten eens te onderzoeken. Dan kan van verder zinloos gegraaf naar scharen, lepels, glasscherven, krultangen, enz. bij alle 'vernietigings-kampen' worden afgezien. Niet ondenkbaar is namelijk dat zich in die archieven documenten bevinden die bewijzen leveren voor transporten *uit* Sobibor en verplaatsing van joden naar Sovjetgebied.

De Sobibor processen

In de jaren zestig, twintig jaar na dato, een termijn waarna volgens Internationaal recht misdaden behoren te verjaren, was er in Duitsland een hausse aan processen tegen voormalige SS-ers. De beschuldigingen waren vanzelfsprekend niet gegrond op forensisch bewijs, maar op de postulerende interpretaties van documenten en tegenstrijdige *verhalen*.

Die processen kunnen worden getypeerd als ***Pseudobewijs creërende processen,*** ter opvolging van *á priori bewijs.* Voor 'massamoord in gaska-mers' was immers *geen concreet bewijs.* Neurenberg had daarvan – behalve aantoonbare onwaarheden – *niets bewezen;* er was zelfs *geen 'bekentenis'!* Rechtbanken in de 60er jaren namen de Neurenbergregels over, nl. Artikel 10 dat *verbood misdaden van de nazi's te ontkennen* en de Artt. 19 en 21: *Het Tribunaal is niet gebonden aan technische vormen van bewijsvoering* en *Het Tribunaal verlangt geen bewijzen van algemeen bekende feiten maar houdt daarmee juridisch wel rekening.* (*'Judicial notice'* = waarheid zonder bewijs).
Dit betekende niets minder dan dat *ontkennen* van voorgeworpen massa-moorden *bij voorbaat strafbaar* was, niet zou worden getolereerd, niet op-genomen in rechtbankverslagen, niet meegenomen in de beschouwingen en advocaten in de rechtszaal gearresteerd konden worden als zij met feiten of verklaringen kwamen die de beschuldigingen in twijfel trokken ('Holocaustontkenning'!). 'Ontkennen' was dus vooraf ***strafbaar,*** zodat alleen ***'bekennen'*** overbleef. Dat schiep een belangrijke nevenfunctie van die *pseudo-bewijs creërende processen*: voorkomen dat Duitsers die kennis droegen van de *werkelijke* situatie in de kampen, zouden spreken!

Overigens is het in de Duitse rechtspraktijk niet gebruikelijk woordelijke transcripties te maken van door verdachten afgelegde verklaringen. Het zijn slechts selectieve 'samenvattingen' opgesteld door de *ondervragers*.
Dezelfde bepalingen golden op het 2e proces tegen John Demjanjuk, eerst Treblinka- dan Sobiborverdachte. Dat *Bis in Idem* proces was voor hem niet alleen een barbaarse marteling, het was in de eerste plaats een juridisch schandaal, de Dreyfus-Affaire in de schaduw stellend.[1290] In dat

onmenselijke tweede proces werd niet één enkel bewijs van schuld van Demjanjuk geleverd, geen enkele beschuldiging van een slachtoffer, ja, er was zelfs geen enkele getuige die hem daar ooit heeft gezien.

De lieden die hem op 90-jarige leeftijd in München folterden zijn van het slag dat in de Middeleeuwen lijken opgroef om die alsnog te straffen. Werkelijk, er bestaat geen verschil tussen dat soort dwazen en Holocaustvervolgers van nu. De Holocaustideologie is er een van *haat, wraak* en *rechteloosheid.* Exakt de eigenschappen waarvan zij de nazi's beschuldigen. Hun vervalste bewustzijn verhindert hen te zien dat de tegen Demjanjuk ingebrachte beschuldiging dezelfde is als die tegen tienduizenden joden ook kan worden ingebracht: collaboratie onder nazidwang om het eigen leven te redden. Vraag het maar aan de leden van Joodse Raden, de Joodse Politie, de joodse Kapo's, de joodse handlangers in 'gaskamers'. Maar, Demjanjuk is geen jood, Demjanjuk is een Oekraïner en joden koesteren al eeuwenlang een verzengende haat tegen Oekraïners. Oudtestamentische *haat* vergeet en vergeeft nooit. Daarom wordt Demjanjuk al dertig jaar lang als een hond opgejaagd en gefolterd. Zijn 'schuld' staat voor hen vast en onder hun *Willing Executioners,* de handlangers van de Nieuwe Inquisitie, is vrijspraak *onmogelijk.* De Duitse justitie zou er beter aan doen Tony Blair, George Bush, Ehud Barak, Ehud Olmert, Tzipi Livni, Shimon Peres en meer van dat soort types te berechten. Die *bewezen* criminelen tegen de Menselijkheid zijn allen nog op vrije voeten en gezond genoeg om de rest van hun leven in gevangenissen te eindigen.

Ontkennen door aangeklaagden is bij deze Nieuwe Inquisitie niet aan de orde, evenmin als bewijs voor het tegendeel. Of meent u dat een vrouw beschuldigd van seks met de duivel er verstandig aan deed te ontkennen dat de duivel bestond? Dat verweer zou het vuur van de brandstapel en de haat van dit establishmentcrapuul alleen hoger doen opvlammen!
Dat geen van de beschuldigden in de processen van de jaren zestig 'de Holocaust' voor deze 'rechtbanken' ontkende, mag niemand verbazen.

Ook niet dat de verdediging een farce was. Het was al een *tour de force* een verdediger te vinden. De meesten waren terecht beducht om evenals hun client ook als 'Holocaustontkenner' te worden aangeklaagd.

De 'verdediging' was aldus 'Kaltgestellt'. Door het gebrek aan bewijs, moest de aanklagende functie worden versterkt. Daarom werd bij die *pseudobewijs creërende processen* het fenomeen *'Nebenklager'* geïntroduceerd: personen van wie werd aangenomen dat verwanten in kampen waren omgekomen, of daar zelf waren geweest maar geen 'getuige' konden worden genoemd. Zij en hun advocaten hadden rechtstreeks inbreng, zonder vrees voor tegenspraak.

Een merkwaardige onbalans in de weegschaal van Vrouwe Justitia.

Behalve Jules Schelvis, die als *passant* nog geen dag in het kamp was en natuurlijk *niets* van 'gaskamers' zag, trad o.a. ook Moshe Bahir als

'Neben-klager' op, niettegenstaande hij eerder verklaarde dat al in februari 1943 in Sobibor een feestje werd georganiseerd 'omdat daar de miljoenste jood was vermoord'.[1291] Ook verklaarde hij dat 'gasmeester' Bauer na vergassingen *met chloor*(!), een teken gaf, waarna motoren *de vloer wegdraaiden* en de lijken *in lorries vielen* om te worden afgevoerd. Ook had hij het over 'een nieuw *crematorium*'(!) in de nabijheid. Maakt niets uit, het was immers al lang geleden, men kan dat joodse overlevenden niet kwalijk nemen, zeker niet als zij *Nebenkläger* en getuigen *à charge* zijn. Getuigen à decharge waren er in de rechtszaal niet: zij mijdden die als de pest om niet als 'ontkenner' gearresteerd te worden.

Opvallend bij de processen van de jaren Zestig is dat de aangeklaagden lichte tot zeer lichte straffen kregen voor bewezen genoemde, ondenkbaar zware misdaden waarvoor ze terechtstonden en in sommige gevallen zelfs voortijdig werden vrijgelaten. Anderen werden mysterieus vrijgesproken.[1292] De gemiddelde straf bij deze Duitse showprocessen uit de jaren Zestig was *3 minuten gevangenisstraf per vergaste jood.* Eveneens valt op dat de 'eindschuld' voor die veronderstelde massamoorden en gruwelijkheden voornamelijk op het konto van *overleden* Duitsers werd geschoven. Logisch natuurlijk, want van hen is geen dementi te verwachten. Ook, dat de veroordeelden weliswaar meegingen met de beschuldigingen van de aanklagers (in dienst van de politieke afdeling van de Duitse justitie, de *Zentralstelle für die Verfolgung Nationalsozialistischer Massenverbrechen,* een ware Bloedraad), maar verklaarden daaraan *zelf* geen schuld te hebben. Opvallend is dat wat als 'bewijs' uit hun mond werd aanvaard, niet door *concreet bewijs* is bevestigd. Vaststaat dat de beklaagden vanaf het begin geen eerlijke kans hadden de waarheid te spreken en onder grote druk stonden. De meesten hadden in naoorlogs Duitsland een bestaan opgebouwd en wisten dat ontkennen (= niet meewerken) meedogenloos zwaar zou worden bestraft. Voor meewerken en 'bekennen' was domweg geen ander alternatief.

Deze processen waren voor de aanklagers een groot succes: eindelijk kon het begeerde 'bewijs' voor 'gaskamers' en 'vergassing' worden vergaard via (gedeeltelijke) 'bekentenissen van de massamoordenaars'. Ook beklaagden waren tevreden: de straffen waren mild. Van de 11 aangeklaagden werden 6 *vrijgesproken,* waaronder iemand die als 'gaskamerassistent' te boek staat. Een *fotograaf* daarentegen kreeg 8 jaar! Werkte hij niet mee? Waar zijn trouwens zijn *foto's* van massavergassingen? Er bestaat *niet één* foto van een vergassing uit de jaren dat die kampen bestonden! De vonnissen van veronderstelde massamoordenaars waren *milder* dan die welke 'Holocaustontkenners' voor Duitse rechtbanken krijgen. Bewijscreatie was het vitale belang.

Maar . . . , de 'bekentenissen', het 'bewijs' is er nu!

De gelijkenis met Middeleeuwse heksen- en Ketterprocessen is frappant.

De Inquisitoire *gotspe* bevestigd: dat 'wat een beklaagde niet weerleggen of ontkennen kan, is daadwerkelijk zo gebeurd en dus 'bewezen'.'

Dit aldus ontstane 'bewijs' is sindsdien de hoeksteen van het 'bewijs' voor de JHV en haar historici!

De schuld voor massavergassingen en een kaleidoscoop van naar voren gebrachte demonische misdaden viel aan twee of drie van hun collega's toe die ofwel hardnekkig ontkenden, of al lang dood waren.

Niet één van al die verdachten – behalve Dubois, over wie later – *bekende rechtuit betrokken te zijn geweest bij de gepostuleerde massamoord in Sobibor.*

Waren de rechters in Hagen werkelijk zo naïef dat zij de betrokkenen bij deze gruwelijke massamoord op hun woord geloofden en met de schrik lieten vrijkomen, of waren zij niet uit op gerechtigheid maar op het achteraf creëren van 'bewijzen' voor de JHV?

Die conclusie ligt voor de hand: geen bewijzen, alleen 'verklaringen', gevolgd door milde vonnissen en voortijdige vrijlatingen.

Bolender, Kurt – *Lijkverbrander* – Zelfmoord in 1961 (liet in een achtergelaten brief weten *onschuldig* te zijn; *Time Magazine*).
Dubois, Werner – *Lijkverbrander, chauffeur* – 3 jaar
Frenzel, Karl – *Lijkverbrander* – Levenslang
Fuchs, Erich – *chauffeur* – 4 jaar
Ittner, Alfred – *T4 bureau* – 4 jaar
Jührs, Robert – *Verpleger* – Vrijspraak
Lachmann, Erich – *Leiding over Oekraiense bewakers* – Vrijspraak
Lambert, Erwin – *Bouwer gaskamers* – Vrijspraak
Schütt, Heinz-Hans – *Bureauchef* – Vrijspraak
Unverhau, Heinrich – *Gaskamer assistent* – Vrijspraak
Wolf, Franz – *Fotograaf* – 8 jaar
Zierke, Ernst – *chauffeur* – Vrijspraak

Vóór dit proces hadden verscheidene belangrijke SS-ers uit Sobibor al terechtgestaan, zoals SS-Oberscharführer *Hubert Gomerski*, aangehouden maar vrijgesproken in een proces in 1947 inzake nazi-euthanasiebeschuldigingen. Toen zijn betrokkenheid [*Wat is 'betrokkenheid'? Dat hij daar was?*] bij misdaden in Sobibor werd bewezen [*Wat is er bewezen? dat daar 250.000 joden zijn vergast, begraven, weer opgegraven en zonder enig spoor zijn verbrand?*], werd hij 25 augustus 1950 veroordeeld tot levenslang.

Gustav **Wagner** vluchtte in 1950 naar Brazilië, waar hij zichzelf op 30 mei 1978 aangaf, nadat Wiesenthal een ander beschuldigde Wagner te zijn. Na zijn vrijwillige aangifte kwam hij voor een Braziliaanse rechter. Joodse overlevenden getuigden dat hij verantwoordelijk zou zijn geweest voor de dood van 150.000 mensen en het op beestachtige wijze vermoorden van vrouwen en kinderen. Schelvis schrijft over hem – ook weer niet uit eigen ervaring – *"De grootste misdadiger in Sobibor, Gustav Wagner, bleef buiten bereik van de rechtbank. Hij vluchtte naar Zuid-Amerika*

en begon daar een nieuw leven. Niemand in zijn omgeving wist welke gruwelijke delicten hij op zijn geweten had. Toen hij werd opgespoord en uitlevering naar Duitsland tot de mogelijkheden behoorde, benam hij zich het leven".[1293] Een merkwaardige tegenstrijdigheid van Schelvis, omdat hij enkele tientallen pagina's verder (blz. 304) min of meer erkent dat Wagner onder joodse betrokkenheid is *vermoord.* De werkelijkheid is dan ook net even anders dan Schelvis schrijft. Wagner, die de volle tijd van het bestaan van Sobibor daar was, bekende dat hij in Sobibor had gediend, maar zwoer dat dat kamp een *werkkamp* was en zei er daarom geen spijt van te hebben daar te zijn geweest.

Hij zei ook *"nooit een gaskamer in Sobibor te hebben gezien"* ('Eu nunca vi nenhuma camara de gas em Sobibor'). Zijn 'zelfmoord' was niet, zoals Schelvis schrijft, vóór zijn zogenaamd dreigende uitlevering aan Duitsland, maar *zichzelf* vrijwillig had gemeld omdat Wiesenthal *een ander* in zijn plaats had aangewezen en nádat de Braziliaanse rechtbank, die hem op 22 juni 1979 vrijsprak, besliste hem *niet* uit te leveren. Men vond hem ruim *een jaar daarna*, op 3 oktober 1980, dood in zijn boerderij met een mes in de borst. 'Zelfmoord' werd gezegd. Schelvis laat *nota bene* doorschemeren, dat een joodse overlevende, Szmajzner, "niet geheel afzijdig had gestaan bij Wagners dood".

Wagner in 1980 in Brazilië na 'zelfmoord' door dolk in de borst.

De eveneens als gruwelijke moordenaar aangeduide SS-Oberscharführer ***Erich Bauer,*** 'verondersteld chef van de gaskamers', werd herkend in Berlijn door overlevende Samuel Lerner. Op 8 mei 1950 werd Bauer ter dood veroordeeld, maar dit werd omgezet in levenslange gevangenisstraf. Hij stierf in 1980 in de Tegelgevangenis in Berlijn.

Bij de processen in 1965/66 voerden verdachten ter verdediging aan, dat wie te werk was gesteld in een vernietigingskamp, daar niet meer levend uitkwam, daarbij *Christian Wirth* citerend: *"Als het iemand van jullie hier niet bevalt kan hij gaan, maar onder de grond, niet eroverheen."* Een mooi verhaal, maar dit was duidelijk ***geen*** gebruik in het Duitse leger.[1294]

Alleen *SS-Unterscharführer Werner Dubois,* 'bekende'. Zijn verklaring:

'Het is mij duidelijk dat in het vernietigingskamp mensen werden vermoord. Wat ik gedaan heb was behulpzaam zijn bij die moorden. Als ik daardoor schuldig word verklaard, is dat terecht, moord is moord. Wij zijn allemaal schuldig. Er bestond een commandolijn in het kamp en als één schakel had geweigerd mee te werken, dan zou het hele systeem in elkaar zijn gestort... Wij hadden de moed niet om bevelen niet te gehoorzamen."

Een voor Holocaustprocessen typerende 'schuldbekentenis': Dubois zegt *niet* "ik *zag* dat in Sobibor honderdduizenden mensen werden vermoord ('vergast'); hij zegt: "Het is mij duidelijk geworden"! Wanneer? *Ná de oorlog?* Hoe? *Door pressie van de aanklagers?* Hij zei: *"Als ik daarvoor schuldig word verklaard"*. Merkwaardig dat dit voor hem niet vaststond. Natuurlijk bekende hij *niet* zelf schuldig te zijn: hij was slechts 'behulpzaam', zoals ook de bakker en de wasvrouw van het kamp 'behulpzaam' waren. *"Wij zijn allemaal schuldig"*: een nietszeggender schuldbekentenis is nauwelijks te bedenken. *"Wij hadden de moed niet om bevelen niet te gehoorzamen"* is ongeloofwaardig. **Er is *niet één geval* bekend van executie of vervolging van SS-ers of andere Duitse militairen wegens weigering burgers te doden. Noch directieven, noch vonnissen. Integendeel, er bestaan talloze vonnissen tegen militairen en burgers die joden mishandelden of vermoordden.** Ook Schelvis erkent dit en noemt in dit verband een onderzoek van Herbert Jäger.[1295]

Franz Stangl, de eerste commandant van Sobibor, werd in 1971 berecht vanwege zijn activiteiten in *Treblinka.* Sobibor werd om administratieve redenen buiten beschouwing gelaten. Saillant is dat tijdens zijn proces – waarvan nauwelijks verslagen bekend zijn – volgens een artikel in het *London Daily Telegraph Magazine* van 8 oktober 1971 *"het beschuldigende materiaal geen bewijs bevatte dat hij moorden had gepleegd"* en het verslag van zijn aantreden in Polen *"gedeeltelijk gefantaseerd was."* Ook dat Stangl er zelf van overtuigd was dat hij zou worden *vrijgesproken.*

Enkele Oekraïense bewakers die in Sobibor werkten, zijn berecht in de Sovjet Unie, zoals *B. Bielakow, M. Matwijenko, I. Nikifor, W. Podienko, F. Tichonowski, Emanuel Schultz en J. Zajcew.* Zij werden allen schuldig verklaard en kregen de doodstraf. Niet vreemd, aangezien de Sovjets iedere Sovjetburger die in Duitse krijgsgevangenschap was geweest als 'verrader' beschouwden en behandelden en de NKVD de opdracht had als represaille ook de familieleden van die 'overlopers' te vermoorden.[1296]

In april 1963 werden in *Kiev* tien Oekraïense bewakers geëxecuteerd met *Pechersky* als kroongetuige. U weet wel, die joodse communist van de *"dikke zwarte substantie die spiraalgewijs uit gaten in het plafond van de gaskamer kwamen"* en *"lijken die in beneden klaar staande wagens vielen."*

Na een derde proces in *Kiev,* in juni 1965 werden nog drie bewakers van Sobibor en Belzec terechtgesteld.

Iwan Demjanjuk, die onder immense druk 30 jaar lang ontkende dat hij de door getuigen genoemde 'Iwan de Verschrikkelijke' uit *Treblinka*(!!) was, werd daarna, in 2009, op dezelfde beschuldiging en op hetzelfde bewezen ***valse*** identiteitsbewijs, maar nu voor *Sobibor,* in München op een brancard voor een Duitse Bloedraad gesleept, waar hij kwijlend in een rolstoel stamelde: *"Ik ben onschuldig".* Het zou hem niet helpen.

Dat Jules Schelvis, 65 jaar geleden enkele uren als transitpassant in Sobibor, in München als 'getuige' à charge tegen Demjanjuk zou 'getuigen', geeft al aan dat er alweer geen enkel concreet bewijs van schuld is. Schelvis gaf eerder aan *niet* naar München te zullen gaan en dat was begrijpelijk. *"Ik ben daar psychisch en fysiek niet toe in staat",* zei de 84-jarige Holocaustschrijver. *"Ik ondervind nog steeds psychische problemen door de ervaringen met en herinneringen aan het kamp".* (Hij was daar een paar uur!) Dat geldt duizend keer meer voor de ongelukkige Demjanjuk, die zich nu al 30 jaar lang teweerstelt tegen bloedhonden die tevergeefs probeerden bewijs te creëren (inclusief notoire vervalsingen) om hem te vernietigen.[1297] Dat is in feite al gebeurd, want de man is totaal kapot, maar zij willen in een nieuw showproces alsnog zijn bloed zien. Wie weet zal de half demente en aan amnesie lijdende Demjanjuk in zijn halfslaap iets mompelen dat als 'Ja' kan worden uitgelegd en daarmee de haatknechten van de Nieuwe Inquisitie nieuw 'bewijs' verschaffen, waarnaar zij zo wanhopig zoeken. Geen zinnig mens echter kan zo'n door jarenlange perverse foltering verkregen 'bekentenis' accepteren.

Wie meent dat Demjanjuk een eerlijk proces kreeg, leest *'kwaliteitskranten'* en meent dat ze op tv de echte wereld laten zien.

Conclusie Sobibor

In de naoorlogse decennia was over Sobibor *vrijwel niets concreets bekend.* Noch het aantal gedeporteerden, noch het aantal 'gaskamers', noch het aantal slachtoffers, noch de wijze waarop lijken *spoorloos* verdwenen. Van *niets daarvan was en is enig concreet bewijs.* Sindsdien zijn er honderden verhalen over Sobibor opgedoken, in processen, boeken, films, de media, enz. Echter, al die verhalen kunnen onmogelijk als bewijs gelden voor 'vergassingen', 'gaskamers' of 'honderdduizenden vermoorden'.

Alles over Sobibor is afkomstig uit die verhalen en als daarvan één ding vaststaat, is dat ze als bewijs *volkomen waardeloos* zijn. De meest *onmogelijke* en tegenstrijdige verklaringen werden over de gebeurtenissen in dat kleine kamp afgelegd over de bestemming van de mensen, de treinen, 'gaskamers', soorten gas of de wijze waarop werd vermoord, enz.

Veel van wat *getuigen* – soms tientallen jaren later – verklaarden was afkomstig uit eerder gepubliceerde elders verschenen verhalen, verward met wat over andere kampen was geschreven, tegenstrijdig met verklaringen van anderen, onmogelijk en/of pure fantasie.

Wie het boek van Schelvis leest – een van de weinige JHV verslagen over Sobibor – komt bijna op elke pagina getuigenverklaringen tegen die elders in het boek door andere worden weersproken. Zoveel te eenduidiger echter is zijn obligate *JHV-verhaallijn.*

Alle 'bewijs' is 'van horen zeggen' en de lezer kan kiezen uit een 'gaskamer' à la Belzec, of een waar 'spiraalsgewijs een zwarte substantie uit het plafond kwam', of Chloorgas of Zyklon-B, met hoogstandjes ultramoderne Duitse technologie als wegdraaiende vloeren, ondergrondse lijkenafvoer, enz. De lijken werden verbrand met hout (Schelvis), met benzine (Pechersky), met cokes (Kurt Thomas) of met hout en kerosine (Thomas Blatt). Wie meent te weten wat waarheid is, zegge het.

Ook de zogenaamde *'geheimhouding'* is aantoonbaar onjuist, net zoals 'pogingen van de nazi's de sporen uit te wissen'. Tot 1947 was het kamp min of meer intact, behalve Lager 3, dat al in 1943 zou zijn ontmanteld.

Wat echter nooit 'ontmanteld' kan worden zijn *verstoringen in aardlagen* ter plaatse van bestaande of vroegere massagraven. Die zijn duizenden jaren zichtbaar en moeten het bewijs kunnen leveren voor massagraven. Dat is echter – na 65 jaar – nooit geleverd. Meer nog, er is in Sobibor en omgeving *niet één* stoffelijk overschot gevonden van een 'vergaste'!

Die 'massagraven' zijn – hoewel men beweert dat de plaatsen te kennen – nooit concreet aangetoond. Sterker nog, de enkele botten en asresten waarvan beweerd wordt dat die 'van vernietigde joden' zijn, zijn niet alleen nooit op doodsoorzaken onderzocht, maar men heeft voor zover bekend zelfs niet geanalyseerd of de doodsoorzaak koolmonoxidevergiftiging (uitlaatgas) was, ondanks dat daarvoor benodigde technieken beschikbaar zijn. Niet één getuige ook noemde ***felrood*** gekleurde lijken.

Wat over Sobibor wél vaststaat is dat er meer dan honderdduizend mensen naar toe werden gedeporteerd, dat een nog onbekend aantal, mogelijk zelfs tienduizenden, verder zijn getransporteerd naar andere bestemmingen en het enkele feit van deportatie van joden naar Sobibor een nazimisdaad van de eerste orde was. Deze mensen is daar en elders gruwelijk onrecht aangedaan en waarschijnlijk is, dat in Sobibor velen direct en indirect zijn vermoord.

Dat zij systematisch, in 'gaskamers' zijn 'vergast' om het joodse volk uit te roeien, ***daarvoor bestaat echter geen enkel concreet bewijs.***

Geen lijken, geen massagraven, geen registratie van gevangenen, niets!

Gebeurtenissen waarvoor geen concreet bewijs bestaat, kunnen niettemin toch zijn gebeurd. Dat geldt voor 'vergassingen', maar ook voor deportatie naar Sovjetgebied. Methodes om de waarheid vast te stellen zijn volop voorhanden, maar daaraan is nauwelijks ooit aandacht besteed.

Bijvoorbeeld serieus natrekken of grote aantallen joden in bezet Sovjetgebied (de Baltische Staten, Wit-Rusland, enz.) zijn terechtgekomen. Zei Schelvis niet dat op de trein waarmee hij naar Sobibor werd gebracht als

bestemming *'Riga'* (Letland) stond? En zijn er geen sterke aanwijzingen uit joodse bron die zeggen dat begin april '43 19.000 joden uit Nederland in Vievis bij Vilnius (Litouwen) waren aangekomen?[1298]

Men moet dan wel *de wil* hebben de *waarheid* te vinden en niet krampachtig een onmogelijk gepostuleerd *verhaal* overeind willen houden.

De functie van en gebeurtenissen in Sobibor zijn de sleutel tot waarheid of onwaarheid van het vergassingsverhaal. Objectief forensisch onderzoek is daarvoor noodzakelijk. Dat moet niet komen van mainstream-historici, wiens rol is de ideologische partijlijn te bevestigen, maar van kritische en onafhankelijke wetenschappers. Dat zal stellig de conclusie bevestigen dat Sobibor een onmenselijk *Arbeids- en Doorgangskamp* was.

10. Chelmno: *Gaswagens, Valse documenten en Waanzin*

Informatie	Van kamp Chelmno is niets te zien.
Kampnaam	Chelmno (in Duits: Kulmhof).
Officiële aanduiding	Tot voorjaar '42 Krijgsgevangenenkamp; daarna concentratie- arbeidskamp(?)
Locatie	Ca. 100 km zuidwestelijk van Warschau.
In gebruik	Van 7 december '41 (1e periode); juni '44 (2e periode).
Buiten gebruik	April '43 (1e per.); januari '45 (2e per.).
Oppervlakte	Slot plus 'Waldlager' ca. 2 ha.
Ligging	'Slot' in dorp Chelmno; 'Waldlager', even buiten het dorp, tegen doorgaande weg.
Aantal subkampen	?
Commandant(en)	Wirth(?),[1299] Greiser(?),[1300] Lange(?),[1301] Bothmann(?).[1302]
Gemeld aantal gaskamers	Geen; 2 à 3 'gaswagens'.
Genoemd aantal slachtoffers 1946	1.350.000[1303]
Aantal slachtoffers vlgs. historici	360.000 tot 11.000
Aantal slachtoffers vlgs. revisionisten	Onbekend; doorgangskamp.
Genoemde wijze van vergassen	Uitlaatgassen.
Forensische bewijzen	Geen. De JHV stelt dat de nazi's "*alle bewijzen vernietigden*".
Forensische tegenbewijzen	Geen menselijke resten.
Veronderstelde lijkbezorging	Begraven en later verbranden
Vastgesteld aantal lijken	4.
Aantal bevrijde gevangenen	150 (naar Westen geëvacueerd)

In Chelmno, zegt de Holocaustpromotie, waren *geen gaskamers* maar 3 *gaswagens*; daarmee werden volgens drastisch verlaagde aantallen toch

zo'n 350.000 joden vermoord, hoewel daarvoor geen concrete bewijzen meer zijn, zeggen zij. 'De nazi's vernietigden alles'.[1304]

Chelmno (Duits: *Kulmhof*), is een dorp 100 km ten westen van Warschau en 50 km noordwest van Lodz, niet te verwarren (zoals Sereny en Eichmann deden[1305]) met Chelm, 300 km Oostelijker. Chelmno werd na de Duitse inval gebruikt voor Polen die als veiligheidsrisico werden beschouwd en daarna als krijgsgevangenen- en arbeidskamp.[1306]

Holocaustschrijvers Davidowitz, Kogon, Rückerl en Langbein noemen Chelmno 'het eerste vernietigingskamp'.[1307] Zij baseren dat op een notitie van 16 juli 1941 die Rolf-Heinz Höppner, hoofd van de SD in Poznan, aan Eichmann zou hebben gestuurd met daarin deze tekst:

> *"Het gevaar bestaat dat de Joden deze winter niet allemaal kunnen worden gevoed."* Daarom vindt hij dat *"… het ernstig moet worden overwogen of het niet de meest humane oplossing is de Joden, voor zover ze niet arbeidsgeschikt zijn, met een of ander snelwerkend middel te doden."*

Zij verzwijgen dat Höppner pertinent *ontkende* die notitie ooit geschreven te hebben; het was alweer een niet ondertekende *kopie*.[1308]

Deze 'notitie', die de JHV als het officiële startsein voor 'systematische vernietiging van de joden' hanteert, noemt als motief de *voedselsituatie*.

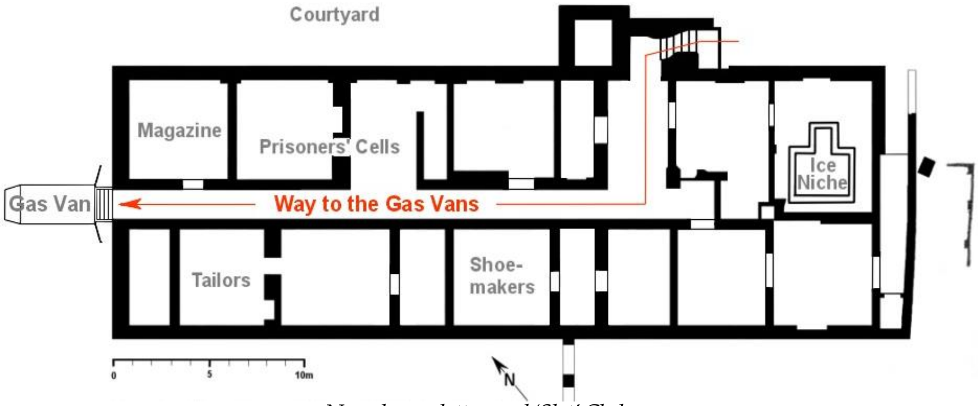

Fundamenten 'Slot' Chelmno.

Het kamp

Chelmno ligt aan de Ner, een zijrivier van de Warthe, op enige afstand van de spoorlijn Warschau-Poznan-Berlijn.

Het kamp bestond uit een voormalig landhuis ('Schloss Lager'), in het midden van het dorp, naast kerk, café en school, en een klein Lager in het aangrenzende bos ('Waldlager'). Omdat het 'Slot' te klein was, was het SS-personeel gehuisvest in het stadje.[1309] Bij de Chelmnoverhalen worden *twee periodes* onderscheiden: de 1e periode, van december '41 tot april '43, toen veronderstelde massamoorden vanuit het 'Slot' zouden zijn gepleegd en de 2e periode van zomer '44 tot 18 januari 1945, toen 10.000 joden uit het getto van Lodz in het 'Waldlager' zouden zijn vermoord.

Naoorlogse plattegrond 'Slot' Chelmno.
(Gebaseerd op plattegrond van Zdzislaw Lorek)

Het Slot was omgeven door een parkje, afgeschermd met een houten hek met daarbinnen ook een oude graanschuur.[1310]

In januari 1945 braken de nazi's in het zicht van het oprukkende rode leger het Waldlager af. De aanwezige joden zouden zijn geëxecuteerd. Toen zij zich verzetten en twee politiemannen doodden, stak het *Sonderkommando* het gebouw waarin zij zich bevonden in brand. Slechts twee getuigen, Zurawski en Srebrnik, overleefden.

Transporten en aankomst

Een van de weinige foto's van Chelmno. Het bijschrift luidt: "Gedeporteerde joden bij aankomst in Dodenkamp Chelmno waar velen in Gaswagens werden gedood."
(De foto kan echter niet van 'aankomst in Dodenkamp Chelmno' zijn, omdat dat niet aan een spoorlijn lag.) (Foto: Jewish Historical Institute, Warschau, Polen.)

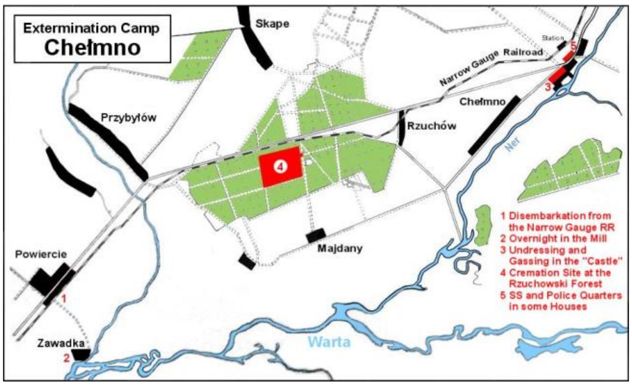
Over transporten en aankomsten in Chelmno is weinig met zekerheid te zeggen. Sommige historici zeggen dat ze naar Warthbrücken/Kolo, een plaatsje aan de spoorlijn Poznan-Lodz werden gebracht en vandaar met vrachtwagens naar het ca. 14 km verderop gelegen Chelmno. Anderen dat zij van Kolo per smalspoortrein naar Powiercie gingen en vandaar per vrachtwagen naar Chelmno.[1311]

De meest gehoorde versie zegt dat mensen per trein in Powiercie aankwamen (1), vandaar naar een fabriek in Zawadka (2) liepen waar zij de nacht doorbrachten en vervolgens met vrachtwagens over de weg (langs het 'Waldlager' (4) waar lijken begraven en verbrand werden!) door het centrum van Chelmno naar het kerkje naast het 'Slot' (3) werden gebracht en vandaar uit groepsgewijs het Slot binnen werden gevoerd.

Na in de 'grote hal' (die het Slot niet had!) te zijn uitgekleed, zouden zij achter naar een deur in de buitenmuur zijn gevoerd, waar ze via het 'perron' (dat er ook niet was!) met 50-150(!) in een geparkeerde 'gaswagen' zijn geperst. Nadat de deuren waren gesloten werden zij vergast. Dagelijks zouden 5 à 10 ritten met 2 wagens zijn gemaakt, hetgeen neerkomt op minimaal 500 en maximaal 3.000 te vergassen en te verbranden mensen per dag.

Op 7 april 1943, (na de 1e periode) zouden 'Slot' en 'Waldlager' door de nazi's zijn vernietigd, het slot '*met een groep gevangenen er nog in*'.[1312]

Men zegt dat in de '2e periode', toen het Slot al ruim een jaar was afgebroken, de joden uit Lodz in het herbouwde 'Waldlager' in gaswagens werden vergast.[1313] Hoewel het aantal is afgeleid van de deportatielijsten van de Joodsche Raad van Lodz, verschillen ze aanzienlijk: Rückerl sprak over 7.176 personen, Piller over 25.200.

Kaart Chelmno en omgeving (www.deathcamps.org)

Waarom het 'vernietigingskamp' voorjaar 1943 al werd gesloopt, vermeldt de JHV niet. Daartoe moet eerder al door de Duitsers besloten zijn.

De 'Final Solution' was nog maar pas begonnen en het eind nog lang niet in zicht. Dit terwijl vergassingen met 'gaswagens' kennelijk buitengewoon succesvol waren, omdat minstens 340.000 joden zonder vermeldenswaardige incidenten zouden zijn vermoord en spoorloze verdwijning van zo'n enorm aantal lijken onder die primitieve omstandigheden een eclatant 'succes' kan worden genoemd. Toch werd het kamp al medio '43 compleet afgebroken. Ruim een jaar later, in juni '44, zouden de 'vergassingen' op totaal andere wijze en kleinere schaal in het opnieuw gebouwde Waldlager zijn 'voortgezet'.

Literatuur en propaganda

Tijdens de oorlog was er volop valse propaganda over 'gaswagens'. Een dubbele pagina grote advertentie in de *New Republic* van 30 augustus 1943 van het New Yorks 'Joods Arbeiders Comité', sprak over hermetisch gesloten auto's in *Treblinka* en *Belzec* waarin joden werden vergast.

Kogon, Langbein en Rückerl, besteden in hun boek *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas* 64 pagina's aan 'gaswagens'.[1314]
Revisionistische studies verschenen van Ingrid Weckert,[1315] Udo Walendy en Pierre Marais.[1316] Weckert stelt in haar boek *The Gas Vans: A Critical Assessment of the Evidence,* dat *alle* genoemde vrachtwagens *Dieselmotoren* hadden, waarmee geen mensen kunnen worden vergast. Op grond van overtuigende argumenten concludeert zij dat zowel Becker's notitie aan Rauff (IMT document PS-501), als een in de jaren '70 in Koblenz opgedoken notitie van Just aan Rauff (document R 58/871), *vervalsingen* zijn. Zij stelt dat de gaswagenthese op tegenstrijdige getuigenissen berust, *niet gesteund door één enkele concrete aanwijzing.* Rauff werd door de Amerikanen gearresteerd als oorlogsmisdadiger en daarna door de Israelische geheime dienst betaald en geholpen naar Zuid-Amerika te vluchten.[1317]
In 1994 verscheen de technische studie van de Franse automobielbouwer Pierre Marais over de onmogelijkheid van die gaswagens.[1318]
Marais wendde zich in 1987 tot historicus Matthias Beer, die eerder als deskundige een Holocaustconform artikel over 'gaswagens' had geschreven.[1319] Op de vraag of er wellicht een exemplaar van zo'n 'gaswagen' bewaard was gebleven, zei Beer dat 'naar zijn mening' in de Poolse stad Konin een Gaswagen als 'Herinnering aan de slachtoffers' was opgesteld. Marais vroeg daarop in een brief aan de burgemeester van Konin of dit juist was. Hij kreeg een aan duidelijkheid niets te wensen overlatend, schriftelijk antwoord:

> *Met betrekking tot uw brief aan de Burgemeester van de stad Konin van 26 maart 1988, heb ik de eer u mede te delen dat er in onze stad geen als Monument opgestelde Gaswagen is.*
>
> Het Hoofd van de Afdeling Voorlichting, *ir. Kazimierz Robak.*

Zoals vrijwel altijd, als informatie van Holocaustconformisten op waarheid kan worden getoetst, blijkt die niet te kloppen.

Gaskamers

Voor Chelmno wordt niet over 'gaskamers' gesproken. Verondersteld wordt dat met *'gaswagens'* werden vergast.

Gaswagens

Volgens de *Sovjets* gebruikten de nazi's 'gaswagens' achter de frontlinie. Die beschuldigingen waren niet toevallig. Voor systematische moord op de eigen bevolking bezaten de Sovjets immers in de vroege jaren Dertig zelf gaswagens voor homicide ('zwarte raven').[1320]

De 'gaswagen'-beschuldiging was een Sovjetreactie op openbaarmaking door de nazi's van de massamoord bij Katyn. Als reactie beschuldigden de Sovjets Duitse gevangenen tijdens de Charkov en Krasnodar processen in '43 Sovjetburgers in 'Gaswagens' te hebben vermoord.

Ook tijdens het IMT poneerden de Sovjets beschuldigingen over 'gaswagens',[1321] zich o.m. beroepend op een 'Duitse krijgsgevangene', E.M. Fenchel, die – hoe comfortabel – niet getraceerd kon worden.

Als voorbeeld van Sovjetpropaganda bij het IMT – waar bewijs voor beschuldigingen niet nodig was – een tekst van USSR aanklager Smirnov over gaswagens: [1322]

> *"Kinderen waren de eerste slachtoffers die met koolmonoxide in Duitse Gaswagens werden vergast. Als bewijs noem ik het aan het Gerechtshof als USSR-1 overlegde Bericht van de* Buitengewone Staats Commissie over de Misdaden van de Duits-Fascistische Indringers in de Bezette Gebieden van Stavropol.
> Daarin kunnen de Edelachtbare Rechters op bladzijde 269, paragraaf 4 van het documentenboek, dit beknopte uittreksel, vinden. Ik citeer":
>
> *"Vastgesteld werd dat in december 1942 op bevel van de Chef van de Gestapo in de stad Mikojan-Schachar, Eerste Luitenant Otto Weber, een uitzonderlijk gruwelijke massamoord van bottuberculeuze kinderen welke zich in het Sanatorium van Teberda bevonden plaatsvond.*
> *Ooggetuigen van deze misdaad, de sanatoriummedewerksters verpleegster S. E. Ivanova en verzorgster M. I. Polupanova, deelden het volgende mee: Op 22 december 1942 reed voor de ingang van de eerste afdeling van het sanatorium een Duitse vrachtwagen voor. Zeven Duitse soldaten, die met deze wagen gekomen waren, sleepten 54 zwaar zieke kinderen vanaf drie jaar uit het Sanatorium en stapelden hen op in de wagen. Daarna smeten ze de deuren dicht, lieten gas naar binnen stromen en reden weg. Een uur later kwam de wagen in Teberda terug. Alle kinderen waren dood. Zij waren door de Duitsers vermoord; de lijkjes werden in het Teberdaravijn gegooid."*

Een curieus verhaal, in dit eerste IMT bewijsstuk USSR-01. Die ongeneeslijk zieke kinderen waren *niet joods.* Met welk doel zouden de Duitsers speciaal deze kinderen hebben vermoord? Voedsel, verpleging, kosten, etc. kwamen niet ten laste van de Duitsers, maar van de *Sovjets.* Die beschikten *wél* over 'gaswagens' voor moord op eigen burgers, dus het kwam dit keer niet slecht uit de verdwijning van deze kinderen te kunnen wijten aan de *'kannibalistische fascisten'.*

Sindsdien stelt ook de Holocaustpromotie dat gaswagens gebruikt werden voor jodenuitroeiing in Rusland, Servië, Chelmno en Mauthausen.

De Sovjets en het IMT maakten zich ook belachelijk met 'gaswagen'-verhalen in Mauthausen (IMT-verslag 19 februari 1946, VII, blz. 586, *IMT* USSR-52), waar volgens Smirnov *"op basis van documenten en SS-getuige Waldmann"*, 'gaswagens' worden gekoppeld aan *"mobiele crematoria, van Töpf, waarmee in één keer*(!) *840.000 Sovjet krijgsgevangenen in Mauthausen werden vermoord en gecremeerd."*
Volgens de Sovjets en het IMT zouden dus 840.000 krijgsgevangenen in Mauthausen zijn vergast en in 4 'mobiele crematoria' gecremeerd. Van die 4 *'mobiele crematoria'*, is (natuurlijk) ook nooit één exemplaar of bewijs gevonden, evenmin als van de door dezelfde bron genoemde 'gaswagens'. Het zijn alle *blatante verzinsels*.[1323]

Er bestaat niet één authentiek Duits document over 'gaswagens'. De Duitse termen voor voertuigen van afwijkende constructie waren *Sonderwagen*, *Sonderfahrzeuge*, *Spezialwagen* of *S-Wagen*. De afkorting *A-Wagen* stond voor *Allrad Antrieb* in tegenstelling tot *S-Wagen* die voor *Standard Antrieb* stond en niet – zoals na de oorlog door postulerende historici is aangenomen – voor *'Sonderwagen'*.[1324] De Wehrmacht beschikte over honderden afwijkende modellen, aangeduid als *Sonder-Kraftfahrzeuge*, afgekort '*Sd.Kfz*.[1325] Echter, de postuleerders namen aan dat 'miljoenen' joden waren vergast, zelfs toen er nog geen 'gaskamers' konden zijn. Zij redeneerden: "Er waren toch *Sonderkommando's* en *Sonderbehandlung?* Dat ging toch over 'vergassingen'?" 'dus' waren er 'mobiele gaskamers' die *S-Wagen* werden genoemd. Een foute en bizarre aanname. In feite waren *S-wagens* (Standaardaandrijving) de meest voorkomende vrachtwagens in het Duitse leger.
Twee documenten zouden bestaan van gaswagens bewijzen: IMT Doc. PS-501, een brief verondersteld geschreven door SS-luitenant Becker aan Walter Rauff, chef Technische Zaken RSHA en een brief van Willy Just aan Rauff. Beide zijn, zoals we zullen aantonen, *vervalsingen*.

Becker aan Rauff:

> *"De revisie van de voertuigen van de groepen C en D is voltooid. Terwijl de wagens van de eerste serie kunnen worden gebruikt in niet al te slecht weer, zijn de wagens behorend tot de tweede serie (Saurer) absoluut immobiel bij regenachtig weer. Bijvoorbeeld, als het een half uur geregend heeft kunnen ze niet meer gebruikt worden wegens uitglijden. Ze kunnen alleen worden gebruikt bij absoluut droog weer. De enige vraag is of deze voertuigen in gebruik gesteld kunnen worden op de executieplaats.*
> *Daarvoor moeten ze daarheen worden gebracht, wat alleen kan bij goed weer. De executieplaats bevindt zich in het algemeen op 10-15 km van hoofdwegen en is daardoor al moeilijk te bereiken, maar bij slecht weer geheel onbereikbaar. Als zij die worden geëxecuteerd naar die plaats worden gereden of geleid merken zij direct wat er mis is en worden razend, hetgeen tot het uiterste moet worden vermeden. Er is maar een oplossing: hen op dezelfde plaats te verzamelen en dan weg te rijden.*
> *Voor wat betreft de voertuigen van Groep D, die moest ik camoufleren als cabinewagens door ze te voorzien van raampjes, een aan elke zijde van de kleine wagens en twee aan elke zijde van de grote wagens, zoals je aantreft bij boerenwoningen.*

Maar de wagens waren zo bekend dat niet alleen de autoriteiten maar ook de burgerbevolking ze 'Dodenwagens' noemden. Naar mijn mening kunnen we deze camouflage niet lang meer gebruiken.

Op weg van Simferopol naar Taganrog had ik remproblemen met het Saurer voertuig, welke ik daar naar toe overbracht. Bij de SK in Mariupol werd geconstateerd dat de remvoering van de gecombineerde olie- en Westinghouse remmen op verschillende plaatsen was gebroken. Door overreding en bedrog kreeg ik van het HKP (Leger Motor Depot) gedaan dat ze een mal maakten waarna er twee remvoeringen werden gegoten. Toen ik enkele dagen later in Stalino en Gorlowka aankwam klaagden de chauffeurs van de wagens over dezelfde moeilijkheden. Na een gesprek met de bevelvoerend officier van het Commando keerde ik terug naar Mariupol om ook voor die wagens remvoeringen te laten maken. Overeengekomen was dat twee remvoeringen voor deze wagens zouden worden gegoten; zes blijven in reserve in Mariupol voor Groep D en zes zullen worden gezonden naar SS Untersturmführer Ernst in Kiev voor de voertuigen van Groep C.

Met betrekking tot de groepen A en B kunnen de remvoeringen worden verkregen uit Berlijn omdat het vervoer van Mariupol naar het noorden te tijdrovend en te gevaarlijk lijkt. Kleine reparaties zullen worden verricht door Commando technici; dat wil zeggen in hun eigen werkplaatsen.

Door het geaccidenteerde terrein in de regio en de zeer slechte staat van de wegen raken verbindingen en bevestigingen na korte tijd los. Mij is gevraagd of in zulke gevallen de voertuigen naar Berlijn kunnen worden gebracht. Transport naar Berlijn is te kostbaar en zou teveel brandstof vergen. Om die kosten te besparen gaf ik opdracht kleine lekken te solderen en als dat niet kon direct Berlijn per radio te informeren dat voertuig Pol. No... buiten bedrijf was.

Daarbij gaf ik opdracht om tijdens de vergassing alle manschappen zo ver mogelijk weg te houden zodat zij eventueel niet gekwetst raken door gasdampen. Naar aanleiding daarvan vestig ik uw aandacht op het feit dat na de vergassing verschillende Kommando's hun eigen mensen de wagen laten ontruimen. Ik heb er de aandacht van de leidende officieren van het betreffende SK (Sonderkommando) gevestigd op het schadelijke psychische en fysieke effect dat dit soort werk op de mannen kan hebben, zo niet nu dan in de toekomst. De mannen klaagden bij mij dat zij hoofdpijn krijgen na iedere wagenontruiming."

Aan dit document kleeft een aantal vraagtekens waardoor het niet als bewijs kan worden geaccepteerd. Zo heeft Rauff, door de Holocaust-industrie als 'uitvinder' van de 'gaswagens' gebrandmerkt, tot aan zijn mysterieuze dood in Chili hardnekkig *ontkend* daarmee ooit iets te maken te hebben gehad.

De notitie (geen brief) heeft *geen* betrekking op Chelmno. Het is ook geen origineel, maar een 'derde kopie'.[1326] Elk van die kopieën bevat verschillen in tekst en opmaak. Vermoed wordt dat het origineel niet meer bestaat c.q. nooit bestaan heeft. Bron en herkomst zijn onbekend. Het is curieus dat – hoewel de nazi's 'alle bewijzen zouden hebben vernietigd' – juist dit incriminerende document tevoorschijn is gekomen. Wie de verschillen en ongerijmdheden in de kopieën bestudeert, begrijpt onmiddellijk waarom het 'origineel' nooit is gevonden en, naar ik voorspel, *ook nooit gevonden zal worden*. Bij een origineel is elke toevoeging, weglating, wijziging etc. zichtbaar. Dat geldt *niet* voor kopieën. Daarin kan men zonder zichtbare sporen alles wijzigen, toevoegen en weglaten.

De tekst bevat taalkundige, inhoudelijke en technische fouten.[1327] Een enkel voorbeeld is dat de brief spreekt over *Saurer* vrachtwagens. Saurer maakte al sinds 1912 geen vrachtwagens meer van bedoeld type en bovendien hadden *alle* Saurer vrachtwagens *dieselmotoren,* waarmee het *onmogelijk* is mensen te vergassen. Niettemin geeft Becker in de brief als vrijwel enige door hem geconstateerde tekortkoming aan dat de wagens bij nat weer niet kunnen rijden!

Ingrid Weckert analyseerde gedetailleerd de vervalsingskenmerken van die brief in *The Gas Vans: A Critical Assessment of the Evidence.*[1328]

Hoofdpersonen zijn tweede-luitenant Becker en eerste luitenant Rauff.

Uit Rauff's dossier blijkt dat hij oorspronkelijk marine-officier was. Hij verliet om persoonlijke redenen in 1937 de Marine en stapte in februari 1940 over naar het RSHA, waar hij tot maart 1940 (één maand!) chef van de technische sectie (Groep II D) was. Van september '41 tot mei '42 was hij gestationeerd in Praag. Daarna keerde hij terug naar Berlijn en werd opnieuw, nu voor twee maanden, chef van de technische sectie bij het RSHA; daarna vertrok hij naar Italië waar hij bleef tot de ineenstorting van het Italiaanse Front in mei '44.

Met andere woorden, hij was slechts drie maanden in dienst van het RSHA, één keer 1 maand en één keer 2 maanden. In de periode dat hij een leidende rol zou hebben gespeeld bij de ontwikkeling en introductie van 'gaswagens' was hij gestationeerd in Praag; hij *kon dus geen rol hebben gespeeld bij een 'gaswagen' affaire.*

In 1956 werd hij in Chili opgepakt voor een niet-gehonoreerde uitleveringsprocedure naar West-Duitsland. In 1984 stierf hij onder verdachte omstandigheden in Chili, na tot aan de Chileense Hoge Raad met succes tegen zijn uitlevering te hebben geprocedeerd.

Becker was geaccrediteerd chemicus bij het Forensisch Instituut van het RSHA (Reichs Sicherheits Haupt Amt) in Berlijn. Hij stond in West-Duitsland terecht in de pseudo-bewijs creërende processen van de jaren zestig. Daar 'ondertekende' hij vooraf opgestelde verklaringen die hem werden voorgelezen omdat hij vanwege zijn slechte gezondheidstoestand niet zelf in staat was die te lezen! Onder zijn handtekening lezen we op een van de belastende documenten: *"Dr. Becker verklaarde dat hij zelfs met een bril niet kan lezen; hij verzocht het verhoorverslag voor te lezen"*.[1329] Het verhoor werd wegens zijn slechte gezondheidstoestand beëindigd.

De brief van Becker aan Rauff was niet ondertekend, maar sloot met de naam van Becker in *schrijfmachineletters*. Ernaast de afkorting "Sgd", de *Engelse* afkorting voor "Signed", 'was getekend'. Ooit een *Duitse* brief gezien met de Engelse afkorting voor 'was getekend'? Ook de vele met de hand aangebrachte Umlauts (ä, ö, ü) verraden dat de brief afkomstig was uit een van de Amerikaanse vervalsingswerkplaatsen.

De Holocaustliteratuur voerde in 1970 nog een aantoonbaar vervalste, niet ondertekende 'notitie' van Willy Just aan Rauff op,[1330] gedateerd 5 juni 1942,[1331] die luidt:

> *"Vanaf december 1941 bijvoorbeeld werden er 97.000 verwerkt met drie wagens, zonder dat de wagens gebreken vertoonden....*
> *De normale capaciteit van de wagens is 9 à 10 per vierkante meter. De capaciteit van de grotere speciale Sauer wagens is niet zo groot. Het probleem is niet overbelading maar de manoevreerbaarheid in alle terreinsoorten welke aanmerkelijk minder is bij deze wagens. Het schijnt dat verkleining van de laadruimte noodzakelijk is. Dat kan door ze met ongeveer een meter te verkorten. Het probleem kan niet worden opgelost door vermindering van het te behandelen aantal zoals tot dusver werd gedaan. Want in dat geval is een langere looptijd vereist omdat de lege ruimte ook met CO (het giftige uitlaatgas) moet worden gevuld. ...*
> *Meer bescherming is nodig voor het verlichtingssysteem. De afscherming moet hoog genoeg zijn om onmogelijk te maken dat de lampen worden gebroken. Het lijkt alsof deze lampen nauwelijks worden aangedaan, zodat de gebruikers hebben voorgesteld dat ze weg kunnen. Echter, experimenten laten zien dat als de achterdeur sluit en het binnen donker wordt, de lading hard tegen de deur drukt. De reden daarvoor is dat als het binnen donker wordt de lading op het beetje licht afgaat dat nog resteert. Dit belemmert het afsluiten van de deur. Het is eveneens vastgesteld dat het lawaai dat ontstaat bij het sluiten van de deur verband houdt met de angst voor de duisternis."*

Holocausthistoricus Rückerl schrijft daarover in *Massentötungen:* [1332]

> *"Dit deel van de geheime notitie heeft duidelijk betrekking op Chelmno, omdat het het begin van de vernietigingsactie (december 1941) en het aantal Gaswagens (3) correct weergeeft en deze in direct verband worden gebracht met de explosie van een Gas-wagen in Chelmno."*

Een geforceerde poging van deze 'historicus' om deze blatante *vervalsing* in relatie te brengen met Chelmno. Het aantal wagens is nooit definitief vastgesteld en van een 'explosie' in Chelmno is *niets* bekend.
Veel vervalsingsbewijzen voor deze 'brief van Just aan Rauff' kan men vinden in een artikel op het Codoh-forum.[1333] Stilistisch is het onbestaanbaar dat een brief in de Duitse taal *begint* met *"Vanaf december 1941 bijvoorbeeld…"*. Het *"… onmogelijk te maken dat de lampen worden gebroken"* is al even bizar. Zouden opeengeperste gevangenen lampen (als die al brandden) kapot hebben willen maken en hen daarmee in die nauwe ruimte ook nog eens in donker te zetten?
Ook de schrijfwijze van het merk *Saurer* als 'Sauer' is voor een Duitser absurd. Alsof een Amerikaan consequent *Fod* inplaats van Ford zou schrijven…[1334] 'Onderhandelingen' met Saurer over levering van de wagens waren ook bizar, want ***Saurer leverde sinds 1912(!) geen wagens meer van het vermelde type.***[1335]
In 2013 zei de 100-jarige SS-er Erich Priebke in zijn laatste interview dat hij voor het eerst over vergassingen hoorde tijdens zijn gevangenschap in 1946. Hij zei samen met Rauff in de cel te hebben gezeten en daarover intensief te hebben gediscussieerd. Beiden konden zich dat onmogelijk voorstellen en Priebke achtte het onmogelijk dat iemand als Rauff de 'uitvinder' van 'gaswagens' zou zijn.[1336]

Nooit is een exemplaar gevonden van enige vrachtwagen die als 'gaswagen' gebruikt zou kunnen zijn. Geen ontwerptekeningen, geen constructietekeningen, beschrijvingen, onderhoudsschema's of foto's. *Niets.*

"Vanaf december 1941 [...] *met drie wagens".* In het hoofdstuk over de bouw van de Gaswagens staat in *Massentötungen* dat op dat moment, december 1941 onderhandelingen over levering van Saurer-wagens nog liepen, door carrosseriebouwer Gaubschat te bouwen.Die konden dus, als dit waar was, niet eerder dan voorjaar 1942 zijn geleverd. Hoe konden daarmee dan al 97.000 mensen zijn 'verwerkt'? Dat het *mensen* waren die werden 'verwerkt' begrijpt een imbeciel uit tekst en context, al meenden de vervalsers dat het bij 'codetaal' paste 'mensen' of 'joden' weg te laten.

Deze notitie, alsook IMT document PS-501, bevatten *aantoonbaar vervalste handtekeningen* van Rauff, zoals te zien in bijgaande afbeeldingen. Men hoeft geen grafoloog te zijn om dat te kunnen vaststellen.

Rauff's 'handtekening'

Rauff's echte handtekening. onder IMT PS-501 en R 58/871

In de processen uit de jaren '60 verklaarde Gustav Laabs, 'chauffeur van een gaswagen' in Chelmno, dat dit *'Amerikaanse 3-tonners'* waren, terwijl twee andere ex-SSers 'bekenden' dat het ging om resp. 'Diamond' en 'Opel-Blitz' wagens.[1337] *"97.000 verwerkt"* duidt niet op moord. Het aantal 97.000 weerspreekt bovendien de in *Massentötungen* (blz. 132) overgenomen statistiek van gedeporteerden uit Lodz die met het slachtofferaantal van Chelmno wordt gelijkgesteld. Rückerl stelt dat in '42 tot eind mei 55.000 joden uit Lodz werden gedeporteerd.[1338] Ook dat de 'gaswagens' van het RSHA in Berlijn kwamen.

> *"Aan het Kommando werden door Berlijn Gaswagens ter beschikking gesteld. Ze waren nieuw en kwamen* [...] *van het Reichssicherheitshauptamt"* (blz. 114-15).

Des te verrassender is dat men tussen deze beide regels leest:

> *"Het waren middelzware Renault-vrachtwagens met Ottomotor".* (Blz. 114).[1339]

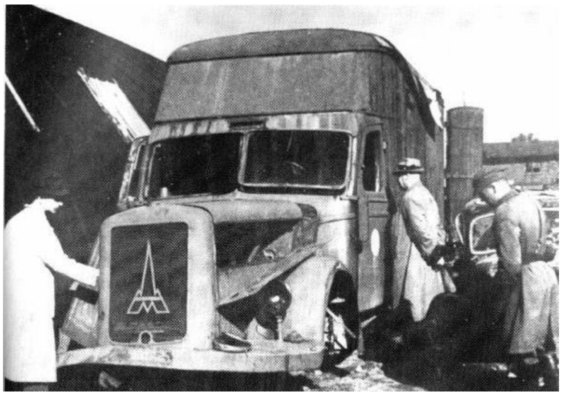
Hoezo? Het RSHA had toch Saurer-vrachtwagens met Dieselmotor laten maken? Vanwaar nu Renaults met Ottomotor? Eichmann zei:

> *"In de buurt van Lublin* [...] *werden experimenten uitgevoerd om mensen met uitlaatgassen van een U-Boot-Dieselmotor te doden. Het nieuwste wat toegepast werd waren mobiele Gaswagens, die voor het eerst in het vernietigingskamp Chelm (Kulm) toegepast werden."* (Hausner, *Vernichtung*, blz. 105).

Een absurde verklaring van Eichmann die, als hij dit gezegd heeft, niet besefte dat hij Chelmno verwarde met Chelm (Kulm), een stad 300 km

Oostelijker in Polen. Wie aan Eichmann's opmerking waarde wil hechten, erkent ook dat met Dieseluitlaatgas werd vergast. Onmogelijk dus.

Eichmann zou daarmee de eerste en tevens laatste nazi zijn geweest, die de term 'vernietigingskamp' gebruikte.

Magirus vrachtwagen, oudste opname (*a*)

De enige afbeelding van een zgn. gaswagen in Chelmno komt van het USHMM (zie afb.) en is van een *zesde* merk, Magirus. Sinds 1935 waren ook die uitgerust met Diesels.[1340] De wagen bestaat niet meer, maar er zijn 2 foto's van deze Magirus, dezelfde plaats maar verschillende tijdstippen. Teleurstellend genoeg tonen de foto's niet dat het inderdaad Chelmno is en bovendien wijst *niets* erop dat dit een 'gaswagen' was! Op de oudste foto uit 1945 (*a*) is de wagen weliswaar half gesloopt, maar door de nazi's niet 'vernietigd'! De latere foto (*b*) toont de wagen in verder vergane staat. Opvallend is dat beide foto's van *de voorzijde* zijn genomen. De personen op foto *a* hebben *geen* belangstelling voor de achterkant (de 'vergassingsruimte'). Ook bij de tweede foto (*b*) toonde de fotograaf kennelijk geen belangstelling voor de achterzijde.

Dezelfde wagen (*b*) *enkele jaren later, alweer alleen de voorkant*.

Was dit (1) omdat het restanten van een gewone vrachtwagen waren, (2) omdat het interieur van de laadruimte een andere bestemming toonde, of (3), was er *niets dat wees op een 'gaswagen'?* Was de bovenkant van de 'gaswagen' van *zeildoek?* Op beide foto's lijkt het min of meer los te liggen; op de eerste foto aan de zijkant, op de tweede foto aan voor- en zijkant.
De voor- en zijkant van die vrachtwagen interesseren niemand. *Niet* getoond wordt de *achterkant*, die volgens 'getuigen' was uitgerust met een met metaal beklede laadbak, een rooster als bodem, 'gasdichte deuren', een 'speciaal geconstrueerde uitlaatpijp' waarmee uitlaatgassen werden toegevoerd, een taps toelopende vloer met sifon voor reiniging en een 'kijkgat' waardoor de moordenaars keken of de mensen dood waren.[1341] Geen van dit soort feitelijke *bewijzen* wordt getoond. Als dit een 'gaswagen' was, dan zouden er natuurlijk foto's van belangrijke details zijn geweest. *Niet dus.* Deze 'gaswagen foto's' zijn daarom *Holocaustbedrog.*

Een echte gaswagen: Autobus met Holzgasgenerator (1940).

De joodse antirevisionistische onderzoeker Jerzy Halbersztadt beweert in een artikel dat de betreffende vrachtwagen in november 1945 door de Poolse Commissie voor Onderzoek naar de Duitse Misdaden in Polen werd aangetroffen op een fabrieksterrein in Kolo, 12 kilometer van Chelmno. Mogelijk is de wagen gebruikt voor gevangenentransport van Kolo (waar het smalspoor eindigde) naar kamp Chelmno. Vastgesteld is dat de vrachtwagen in 1939 in Ulm is gebouwd, toen van gaswagens

geen sprake was. Zelfs de Commissie concludeerde dat het een vrachtwagen voor meubeltransport was en *sloot uitdrukkelijk uit dat dit een wagen voor vergassen van mensen was.*[1342]

Vermeldenswaard is ook de verklaring van de Pool Jerzi Ulicki-Rek: *"Ik herinner mij dit soort wagens nog heel goed. Als kind ben ik verscheidene keren 'vergast' in zo'n* mobiele bioscoop, *in het dorp van mijn grootmoeder."*

'Massavergassing' van ca. 350.000 mensen, zou in twee of drie van deze 'gaswagens' zijn uitgevoerd en per keer, afhankelijk van de getuige, 4-5 minuten tot 2 uur hebben geduurd. Ze zouden hebben plaatsgevonden van half januari '42 tot april '43, *gemiddeld* met 1.000 vergasten per dag.[1343]

Vrachtauto's als deze zouden het eerste middel zijn geweest waarmee de nazi's de joodse wereldbevolking wilde uitmoorden. Chelmno was immers het 'begin' van 'Holocaustvergassingen', beweren historici? Zelfs als 'experiment' is deze wijze van vergassen absurd: de Duitsers beschikten over honderdduizenden *echte Gaswagen,* **vrachtwagens met Holzgasgeneratoren en mobiele generatoren, waarvan het gas maar liefst 35% CO bevatte, 5 x zoveel als benzinemotoren en 350 x zoveel als Dieselmotoren, die bovendien geen schaarse fossiele brandstof nodig hadden.**

Eén van tienduizenden Duitse Holzgas legervoertuigen.

Van belang is ook – en dat geldt voor alle veronderstelde vergassingen – dat **koolmonoxidevergiftiging postmortaal forensisch-technisch vaststelbaar is.**[1344] Omdat de JHV stelt dat in Chelmno en Rusland 'honderdduizenden' op die wijze zijn vermoord, waarna de lijken in massagraven zouden zijn gedumpt, zou er een overvloed aan forensisch bewijs moeten zijn voor moord door koolmonoxidevergiftiging. Lijken en botten kunnen daarop immers onderzocht worden. Echter, de lezer raadt het al: *nooit* is van één lijk als doodsoorzaak koolmonoxidevergiftiging vastgesteld. Zelfs 'getuigen' spraken nooit over ***kersenrode*** lijken.

Over **verbranden van lijken** wordt gezegd dat dit in twee 'Crematoria' in het 'Waldlager' gebeurde. De verhalen over hoe de verbrandingsovens ('crematoria') eruit zouden hebben gezien, zijn zo idioot, dat ze niet eens bespreking verdienen. Het zouden twee taps toelopende putten van ca. 5 x 10 m (boven) en 1,5 x 2 m (op de bodem) zijn geweest, 4 m diep, niet boven de grond uitstekend.
Sommige 'getuigen' spreken over constant rokende schoorstenen, anderen zeggen dat er helemaal geen schoorstenen waren. Op enige afstand van de bodem zouden spoorrails hebben gelegen waarop de lijken werden gestapeld. De ovens zouden van onderen zijn aangestoken.[1345]
'Ovens' van een dergelijk model zijn ongeschikt voor massaverbranding en onmogelijk als crematoria omdat de zuurstoftoevoer onvoldoende is.

'Geheimhouding'
Over 'geheimhouding', de hoeksteen van de JHV, kan men weinig anders concluderen dan dat dit ook voor Chelmno nonsens is gebleken. Volgens postulerende JHV historici als Browning hadden de nazi's supergeheimhouding nodig om de 'Final Solution' te kunnen uitvoeren. Daarom vonden zij 'Geheime Vernietigingskampen' uit. Om geheimhouding te kunnen waarborgen, legden zij niets op papier vast (er is immers *nooit* iets gevonden!), bedachten zij als *novum* in de geschiedenis, het *spoorloos* laten verdwijnen, van niet één maar van *miljoenen* lijken, waardoor er daarna geen incriminerende bewijzen zouden zijn. Vervolgens bouwden de Duitse criminelen hun eerste vernietigingskamp in het centrum van een dorp, waar de bevolking riant zicht had op *alles* wat in- en uitging: aantallen ingebrachte mensen, welke mensen, waar vandaan, afvoer van lijken (in 'gaswagens'), stapels verbrande lijken in het naastgelegen 'bos', aan weerszijden van de toegangsweg tot het dorp, graven van massagraven, dag-en-nacht rokende brandstapels, opnieuw opgraven van lijken, stank van verbrand vlees, verbrande olie, enz.

En hoewel sommigen beweren dat de bevolking van Chelmno werd verdreven, lieten de Sovjets na de oorlog plaatselijke bewoners optreden als getuigen.

Van geheimhouding kan ook bij Chelmno dus niet worden gesproken. Het 'Slot' lag midden in het dorp, letterlijk naast de kerk, een kroeg en de school. Gevangenen gingen van Zawadka met vrachtwagens door het Rzuchowsky Wald *langs de lijkverbranding* naar het 'Slot'. Na vergassing daar werden de lijken *door het dorp terug* naar het Waldlager gereden!

Aantallen slachtoffers
Over aantallen van de JHV en haar historici kunnen we kort zijn: die zijn buitenproportioneel hoog, steeds verder dalend en volkomen waardeloos. De enige manier om een beeld te krijgen van hoeveel mensen er naar een bepaald kamp zijn getransporteerd en wat daarna met hen gebeurde, is individuele gevallen en originele Duitse documenten te

onderzoeken. Weliswaar een moeilijke en omslachtige opgave, maar zonder dat blijft elke discussie over doodsoorzaken vruchteloos.

Na de oorlog schreef het *American Jewish Year Book* dat 1.350.000 joden in Chelmno waren vermoord.[1346] andere Holocaustbronnen geven uiteenlopende aantallen slachtoffers: Lanzmann meer dan 400.000; Gilbert: 360.000[1347]; Dawidowicz[1348] en Sovjet-Poolse Staatscommissie 340.000[1349]; en 320.000[1350]; Höhne: 300.000[1351]; *Massentötungen*: 152.676[1352]; Hilberg: 150.000[1353] en 100.000[1354]; Klee: minstens 100.000[1355]; Pressac 85.000; Joods Historisch Instituut Warschau: 54.990[1356] Delarue: 34.000[1357]; Reitlinger: ca. 11.000.[1358] Moet men hieraan nog iets toevoegen over 'Holocaust-historici' en hun aantallen?

Getuigen

Van de meer dan 340.000 mensen die via lange en moeizame transporten met veel oponthoud naar Chelmno zouden zijn getransporteerd en daar uiteindelijk met ca. 70 per keer in 'gaswagens' werden vermoord, zijn 3 overlevenden gemeld. Het waren de communistische getuigen Podchlebnik, Srebnik en Zurawski. Ook ene Israel Bruno, een gearresteerde joodse politieman uit Chelm(!) trad op als getuige.

Spontane getuigenissen van Poolse inwoners uit de Chelmno regio en/of plaatselijke autoriteiten zijn niet bekend; opmerkelijk, daar bij dit soort gebeurtenissen mensen de neiging hebben zich spontaan als getuigen te melden. Ook alweer geen foto's, etc. die, zoals de ervaring leert, van alles en zelfs onder de meest onmogelijke omstandigheden worden gemaakt.

Onnodig te zeggen dat *geen* van de 'getuigen' opmerkte dat de lijken van de 360.000 met uitlaatgassen vermoorde slachtoffers ***felrood*** waren . . .

Archeologisch onderzoek

Op het terrein van 'Vernietigingskamp Chelmno' werd door het Poolse Konin Regionaal Museum, onder directrice Lucja Nowak, in 1985 'archeologisch' onderzoek verricht. Nowak zegt dat onderzoek is gedaan aan de hand van in de oorlog genomen luchtfoto's, waardoor de exacte ligging van het kamp bekend werd.

De resultaten van die jarenlange onderzoekingen waren ***sensationeel.*** Van resten van minstens 320.000 lijken ter plaatse, enorme massagraven van 280 x 9 x 6 meter, de 'crematoria' op die exact bekende plaatsen, werd . . . ***niets*** gevonden! Slechts waardeloze rommel, wat munten, een tandenborstel, lege bierflessen, enz. kwamen aan het oppervlak.[1359]

'Bij het Slot', zeggen zij, is 'een enorme put' met niet nader beschreven menselijke beenderen gevonden. Dat is vreemd, want de nazi's waren immers meesters in het spoorloos laten verdwijnen van o.m. 340.000 joden. Nog vreemder is het dat dit archeologische team van die 'enorme put' en een afvalput, niet de geringste beschrijving en zelfs geen foto van één enkel bot toonde. Afgaand op de beschrijving zouden de botten af-

komstig kunnen zijn van 4(!) overledenen. Waarom houden zij dit concrete bewijs voor het JHV verhaal nu verborgen? Slechts flessen en andere rommel worden getoond.[1360] En waar blijft na acht jaar de vaststelling van het aantal lijken, de vindplaats en het allesbepalende onderzoek naar koolmonoxide als doodsoorzaak van slechts één van die honderdduizenden vermoorden? Archeologisch onderzoek naar het Chelmno 'Vernietigingskamp'? Als men niet eerlijk zegt dat er *niets* van verbrande lijken, as, massagraven, etc. is gevonden of daar geen bewijzen van toont, is dit 'onderzoek' *zwendel! "We graven niet in de massagraven,"* zei Nowak. 'Halachidische kwesties en zo, u weet wel'. Maar, probeer het eens met grondradar, Lucja. Ook Halachidisch verboden?
Richard Krege, die eerder op het terrein van Treblibka met grondradar tevergeefs zocht naar massagraven, deed dit later ook in het Chelmno Waldlager. U raadt al wat hij aan grondlaagverstoringen aantrof: . . . *niets.*

Chelmno proces

Direct na de oorlog werden twee SS-ers die in Chelmno dienden in Polen ter dood gebracht: Walter Piller en Hermann Gielow. Een tenlastelegging is niet bekend.
In '62-63 stonden in Bonn elf leden van de SS die in Chelmno als bewaker dienden voor de rechtbank. Er was totaal geen bewijs tegen deze verdachten. Het proces was gebaseerd op verklaringen die Piller 20 jaar eerder in 1945 tegenover de communisten in Polen zou hebben afgelegd. Drie van hen kregen 13 jaar, één acht jaar, één 7 jaar, drie dertien maanden en drie werden vrijgesproken. Deze straffen waren kennelijk zo mild omdat de rechters zich ervan bewust waren dat er a. geen bewijs was en b. hoopten door deze processen alsnog 'bewijzen' los te krijgen.

Duitse krijgsgevangenen werden door de Sovjets onder marteling gedwongen in het Russisch gestelde verklaringen te ondertekenen. Zo ondertekende ene Jupp Aschenbrenner zonder te beseffen wat hij tekende een document waarin hij 'bekende' gewerkt te hebben in een 'vergassingsauto'. In 1954 was hij in staat aan te tonen dat hij in die betreffende periode in München was.[1361]

Conclusie Chelmno

Het idee van massavergassingen is waanzinnig. Massavergassingen zoals de JHV ons vertelt zijn waanzinnig. Massavergassingen in 'Gaswagens' zijn nog waanzinniger. Massavergassingen in Chelmno zijn compleet waanzinnig.

Men kan niet anders dan *waanzinnig* zijn om honderdduizenden mensen 'systematisch' te willen uitmoorden, ze honderden, zelfs duizenden kilometers te verslepen om ze dan *midden in een Pools dorp*, op twee verschillende plaatsen, met over kilometers heen-en-weer rijdende 'dodenwagens', als 'proef' voor een geplande miljoenenmoord, zonder research te

plegen, zonder adequate voorzieningen te hebben getroffen, zonder een daarvoor toegeruste organisatie op te zetten, de massamoord te laten uitvoeren door lieden zonder mentale of psychologische voorbereiding en/of begeleiding, de lijken te begraven, daarna weer op te graven en vervolgens in de open lucht op houtvuren te verbranden, te menen dat honderdduizenden lijken *spoorloos* kunnen verdwijnen en niemand te weten zal komen dat dit alles ooit gebeurde. *Waanzinnig.*

Toch is dat wat de JHV wil laten geloven. Inderdaad, *geloven,* want alles wordt *verteld.* Verteld door een handvol communistisch joodse 'getuigen', die elk met een ander, niet kloppend verhaal komen. Er is *geen bewijs* voor een 'Vernietigingskamp' in Chelmno. Het kamp bestond al vóór de beruchte Wannsee 'Conferentie'. Niet één betrouwbaar document of fysiek object dat wijst op 'vernietiging'. Er is *geen* bewijs voor vergassingen in Chelmno. *Geen* bewijs voor 'gaswagens'. Alle 'bewijsdocumenten' blijken *vervalsingen*. *Geen* bewijs voor massagraven daar(of elders). *Geen* bewijs voor lijkverbrandingen in Chelmno. *Geen* bewijs voor honderdduizenden lijken. Niet één vergast lijk is daar gevonden, wat daarover ook wordt gelogen en gesuggereerd. We kunnen niet anders dan de verhalen *geloven;* of niet.

Stel u voor. U bent gestoord en wilt in het geheim systematisch 6 miljoen joden vermoorden. U heeft een aantal 'vrienden' die, bevangen door collectieve *waanzin*, dit een uitstekend plan vinden. Wat doet u? U besluit een top-geheim oord in te richten in een onbewoond gebied, met slechts één of twee toegangswegen, waar in een straal van 10 km niemand komt, omdat daar verder niets is. Slechts een paar soldaten kunnen met gemak ieder tegenhouden en controleren die dichter dan 5 km in de buurt willen komen. Daar kunt u dan in het geheim *alles* doen wat uw zieke geest u ingeeft: schieten, verdrinken, koken, vergassen, elektrocuteren, levend begraven, levend verbranden, begraven, weer opgraven, cremeren, verbranden op stapels, in putten, enz., enz. *Niemand* die iets ziet of zelfs maar vermoedt van wat u in werkelijkheid doet.

Maar nee, u kiest, net zoals de nazi's, als plaats voor uw vernietigingsorgie een opvallend landhuis in een dorp als Chelmno, van verre zichtbaar, bekend bij iedereen in wijde omgeving, op de splitsing van de toegangswegen, letterlijk naast kerk en café. Hoewel u de slachtoffers met meer dan 1.000 tegelijk aanvoert, gebruikt u 3 'gaswagens' welke, als ze niet defect, in reparatie of wegens nat weer niet kunnen rijden, ca. 150 slachtoffers kunnen doden. U voert hen in groepjes door het 'Slot', laat de mannen, vrouwen, kinderen en bejaarden zich naakt uitkleden, zegt dat ze een bad krijgen, geeft ze een stukje zeep en een handdoek en perst ze met 10 of meer per vierkante meter in een luguber uitziende vrachtwagen. U ziet kans de deuren te sluiten en een chauffeur start de Dieselmotor. Binnen 4 à 5 minuten is iedereen dood, zeggen getuigen en begint de wagen vol lijken aan een rit door het dorp naar het 4 km

verderop langs een druk gebruikte bosweg gelegen massagraf. Daar zorgen joodse gevangenen eerst voor het begraven, later voor opgraven en spoorloos verbranden van de lijken. De overige gevangenen wachten in de kerk tot de 'gaswagens' terug zijn, schoongemaakt en van sporen ontdaan en het hun beurt is voor een 'bad'. En o ja, 's nachts dumpen u en uw vrienden ca. 2.000.000 kg menselijke as en onverbrande overblijfselen in de nabijgelegen rivier. Dat is dan voorgoed *spoorloos,* denkt u.

Halverwege de *Final Solution,* begin 1943, breekt u om onnaspeurbare redenen 'Slot' en 'Waldlager' tot op de grond toe af, om een jaar later het 'Waldlager' compleet met nieuwe 'crematieovens' weer op te bouwen en het vernietigingsproces voort te zetten.

Krankzinnigheid grenst aan genialiteit en andersom. De lezer kan kiezen wat op deze nazi's van de JHV van toepassing was.
Als men zich realiseert dat Chelmno door *pro domo* historici als het 'Eerste Vernietigingskamp' wordt aangemerkt en de nazi's dit kamp dus zouden hebben gezien als *pilot-plant* voor geplande systematische moord op (tenminste) 6 miljoen joden, dan rest er werkelijk geen andere conclusie dan dat zij *volslagen krankzinnig* waren. Men zich dan zelfs ernstig afvragen of zij dan wel toerekeningsvatbaar kunnen worden geacht voor hun veronderstelde daden.

Het *Waanzinnige* verhaal van Chelmno is exemplarisch voor alle 'massavergassingen' in JHV 'vernietigingskampen'.

De these dat het *geen* vernietigingskamp was is daartegenover met concrete feiten te staven:

1. Er is *geen bewijs* voor gebruik van gaswagens. De gaswagenthese moet als een *gerucht* worden gezien.
2. Er zijn geen massa's lijken gevonden op plaatsen waar die zouden zijn begraven en/of verbrand;

3. Er is niet aangetoond dat daar 'massagraven' zijn of bestonden;

4. Van niet één (deel van een eventueel) menselijk restant is CO-vergiftiging aangetoond.

5. 'Archeologisch onderzoek' heeft *niet één bewijs van één (vergast) mens daar aangetoond.* Zelfs is niet bekend wat de daar afgepaalde 'massagraven' bevatten . . .

6. Sleuteldocumenten over 'gaswagens' in Chelmno zijn *vervalst.*

Verhalen over Chelmno zijn afkomstig van historici die uitsluitend *pro domo* getuigenissen vermelden, als regel overgenomen van collega's, zonder verificatie. Niet overeenstemmende informatie wordt consequent genegeerd. Zo worden verhalen 'geschiedenis', en andersom.

Er is géén concreet bewijs dat Chelmno iets anders was dan een *doorgangskamp* voor joden voor tewerkstelling in talloze in uitvoering zijnde projecten in het district en daarbuiten. Chelmno was het eerste,

meest Westelijk gelegen *doorgangskamp* en werd als zodanig ruim een jaar later als zijnde overbodig weer gesloten.

11. Enkele andere kampen

Van ***Bergen-Belsen*** in Duitsland bij Hannover, kennen we de gruwelijke beelden van de laatste oorlogsweken: honderden uitgemergelde lijken, zgn. *Muzelmannen,* tot op het bot vermagerde en doodzieke mensen. Vooral zij worden in het collectieve geheugen geassocieerd met *vergassingen* – hoewel is bewezen dat daar *geen gaskamers* waren. Volgens de JHV zouden er 50.000 gevangenen door de Duitsers zijn vermoord.
Het werd in 1940 opgezet als 'verblijfskamp' voor mensen met buitenlandse paspoorten, ter uitwisseling met Duitsers die in vijandelijk gebied vastzaten. Het was toen vooral een verzamelplaats voor vooraanstaande, beter gesitueerde joden. Zo werd de geprivilegieerde Nederlandse zgn. Barneveldgroep van 630 prominente joden in juli '43 grotendeels naar Bergen-Belsen overgebracht. In tegenstelling tot veel andere gedeporteerde Nederlandse joden, overleefden bijna allen uit deze groep. In 1943 werd het restant van de Amsterdamse diamantindustrie eveneens naar Bergen-Belsen overgebracht om daar te worden voortgezet met geschoolde joodse diamantarbeiders. Maart 1944 werd er een groot Hospitaal voor zieke gevangenen uit andere kampen ingericht. Gedurende de vijf jaar van het bestaan stierven er 7.000 mensen, waarvan een groot aantal midden-november 1941 tijdens een tyfusepidemie en een groot deel in de rampzalige laatste oorlogsmaanden, toen de aanvoer van voedsel en medicijnen stil was komen te liggen. Commandant Josef Kramer weigerde op een bepaald moment nog langer aangevoerde gevangenen in het kamp op te nemen, waardoor mensen dagenlang in de – voortdurend gebombardeerde – treinen verbleven zonder voedsel of verzorging. Toen Kramer gedwongen werd hen alsnog op te nemen, waren velen al gestorven, verhongerd en volkomen uitgeput. Alleen in de week van 4-13 april '45 kwamen er 28.000 nieuwe gevangenen in Bergen-Belsen bij. De toevoer van voedsel, water en medicijnen was gestopt door de chaos waarin Duitsland verkeerde, de administratie en medische dienst functioneerden niet meer en de gevangenen waren dus op zichzelf aangewezen. Tyfus en diarrhee woedden onbestreden, honderden ontbindende lijken lagen in de barakken en ratten vielen gevangenen aan. Zes weken voor de bevrijding verzocht Kramer wanhopig om hulp bij zijn superieuren omdat hij wegens gebrek aan middelen niet meer in staat was de gestorvenen te begraven. Begin april 1945 begonnen onderhandelingen met de Britten om het kamp over te dragen nadat alweer een niet meer te bestrijden tyfusepidemie was uitgebroken en de watervoorziening door bombardementen was uitgevallen. Twee weken later accepteerden de Britten de overdracht en troffen in het kamp behalve 60.000(!) overlevenden, afgrijselijke toestanden en duizenden overledenen aan. Gemeld is dat tijdens

de bevrijding een Nederlandse gevangene zich tot de Engelse officieren wendde om te getuigen dat de Duitse militairen niet schuldig waren aan die wantoestanden.[1362]

Na de bevrijding stierven onder de Britten nog eens 14.000 mensen, twee keer zoveel als daarvoor. De Britse commandant zei dat in Bergen-Belsen geen grootschalige misdaden zijn gepleegd.[1363] De duizenden gestorvenen in dit kamp zijn dus niet moedwillig vermoord, maar werden slachtoffer van de rampzalige omstandigheden in de laatste oorlogsmaanden.

Ook in Bergen-Belsen zijn *geen* middelen voor massavernietiging, gaskamers, folterkamers, galgen, executieplaatsen, e.d. aangetroffen. Josef Kramer *ontkende* steeds dat er werd 'vergast'. Hij noemde dat "van begin tot eind onwaar", ook al werd *'opgetekend'* dat hij voor hij werd gehangen 'bekende' dat in Bergen-Belsen 'gaskamers' waren . . .

Een ander Duits concentratiekamp waarover allerlei verhalen en geruchten de ronde doen (onder andere de hardnekkige 'Zeep uit jodenvet' leugen), is **Stutthof,** bij Danzig (Gdansk) in Polen.

*Ontluizingsruimte met verwarming voor blauwzuurkorrels in **Stutthof,** tentoongesteld als 'Gaskamer'. Ziet u het voor u? De treinen met alleen al 40.000 Hongaarse jodinnen 'vergast' in deze 'Komora gazowa'?*

De ontluizingsruimte ('gaskamer') van ***Stutthof*** ter grootte van een kippenhok (foto) toont *van buiten* – evenals *ontluizingsruimten* in bijv. Auschwitz – duidelijk sporen van Pruisisch blauw (foto). Dit, terwijl de Holocaustlobby beweert dat zich bij homicide vergassingen geen Pruisisch blauw vormt … Kortom, ook in Stutthof is nooit 'vergast': in 1944 werden tienduizenden joden naar dat kamp getransporteerd, die bij de nadering

van de Sovjets in strijd met de vergassingsthese, in zgn. *'Dodenmarsen'* naar Duitsland werden gevoerd.
Het zich elders op het terrein bevindende *crematorium* – twee eenvoudige eenkamer ovens – is ook *na de oorlog* door de Sovjets 'herbouwd'.[1364]

Ook hier: Pruisisch Blauw dwars door muren van de ontluizingsruimte.

De nooit bestaande 'gaskamer' van ***Sachsenhausen-Oranienburg*** is eveneens een populaire bedevaartplaats. Navrant,[1365] want in de 9 jaar onder de nazi's, kwamen daar in totaal 5.013 mensen om,[1366] terwijl zich op dat zelfde terrein *naoorlogse* massagraven bevinden van ruim 38.000 mensen die na de oorlog door de Amerikanen (26.400) en de Sovjets (bijna 12.000) zijn omgebracht.[1367]

In ***Struthof-Natzweiler***, een voormalig Duits gevangenenkamp in de Franse Elzas (niet te verwarren met het eerder genoemde Stutthof bij Gdansk), kan men nog altijd de 'gaskamer' bezichtigen. Die 'gaskamer' en alle 'memorabilia' daar zijn ***volkomen bedrog.***[1368] **Een** weinig kritisch vermogen brengt ieder gezond verstand al snel tot de overtuiging dat 'vergassingen' in een ruimte zonder enige afdichting niet alleen de 'vergasser', maar iedereen in de omgeving zou hebben gedood. Om het geloofwaardig te maken (de propaganda: *"in oorspronkelijke staat"*) is een gat in de dunne muur gebeiteld, zodanig dat commandant Kramer zelf mysterieuze 'zouten' (gemengd met *water*!) naar binnen kon gooien, waarna de slachtoffers in 1 minuut dood waren. Het gat kon niet worden afgesloten en men kon niet goed in de 'gaskamer' te kijken. Ook ontbrak een voorziening om het 'gas' af te voeren. Over wat er gebeurde als men de ruwhouten deur opende, kan men slechts gissen. Wellicht dat aannemer Vosges in Saint-Michel sur-Meurthe, die ***na de oorlog*** die ruimte met hoogglanzende tegels in 'originele staat' bracht, dat kan verklaren. Ook de prominent geshowde galg is ***naoorlogs***; die moet 'dui-

zenden' opgehangenen suggereren, terwijl daar slechts *één* veroordeelde gevangene, na toestemming uit Berlijn werd opgehangen (5 november '42, Alfons Christmann). Kortom, volop *fakeverhalen* in en over Struthof.

Tegenwoordig wordt door praktisch alle historici erkend dat in de nazi-kampen in het 'Altreich' (o.a. Dachau, Bergen-Belsen, Theresiënstadt, Struthof-Natzweiler, Dora (Nordhausen), Neuengamme, Flossenbürg, Niederhage, Oranienburg, Ravensbrück, Buchenwald, Gross-Rosen geen vergassingen plaatsvonden.[1369] *De enige 'gaskamer' in die kampen werd in 1946 door de Amerikanen gemaakt in Dachau.*[1370]

Toen Amerikaanse en Britse troepen voorjaar '45 West en Midden Duitsland binnenvielen, werden ze gevolgd door afdelingen belast met vinden en onderzoeken van bewijzen voor Duitse oorlogsmisdaden. Onder hen Dr. Charles Larson, een van Amerika's meest vooraanstaande patholoog-anatomen, toegevoegd aan het Gerechtelijk Bureau van de Advocaat Generaal. Hij maakte deel uit van War Crimes Team 6823, wiens taak het was bewijzen te verzamelen voor de Tribunalen voor Oorlogsmisdaden. Hij verrichtte autopsies in ruim 20 Duitse kampen, waaronder Dachau en onderzocht soms meer dan 100 lijken per dag. Na zijn werk werd hij drie dagen ondervraagd door US Army aanklagers.
Larson zei dat er *geen sprake was van systematische massavergassing met cyanide.* Hij zei *niet* dat hij zelf geen lijken van vergasten had gevonden, maar veronderstelde dat er enkele geesteszieken met cyanide werden vergast, hoewel hij niet één geval of gegeven noemde. Hij stelde dat de uitslagen van 30 à 40 organen die hij voor onderzoek naar een laboratorium in Parijs stuurde, alle *negatief* bleken. *Alle* aangetroffen lijken waren van door ziekten overledenen.[1371]

Zijn zorgvuldige formulering bespaarde hem het stigma 'Holocaustontkenner'. In 1980 zei hij in een interview: "Wat we hoorden was dat 6 miljoen joden waren vernietigd. Dat is deels bedrog."

De misdadigheid van de concentratiekampen zat niet in de eerste plaats in de verzorging daar (die was gedurende de eerdere jaren van het bestaan van het kamp oneindig veel beter dan nu in Gaza), maar in het gedwongen transport tijdens een oorlog van grote groepen mensen uit alle delen van Europa. Dat leidde onontkoombaar tot de gigantische humanitaire ramp nu bekend onder de naam 'de Holocaust'.

(Vervolg van dit Hoofdstuk: zie Deel II)

Noten Deel I

(Bepaalde links zijn mogelijk onbereikbaar door internetcensuur of anderszins. Soms kunt u zo'n site alsnog via een zoekmachine bereiken. Soms ook via www.anonymizer.com Mocht ook dat niet lukken, dan bieden wij daarvoor onze verontschuldiging aan.)

1 Interview met buitenlandse journalisten in Wenen, 10 november 1975. Gepubliceerd in: *War Wiesenthal ein Gestapo-Kollaborateur?*, Profil, Wenen, No. 47, 18 nov. 1975, blz. 16, 22-23. Zie ook overdruk in Robert H. Drechsler, *Simon Wiesenthal: Dokumentation* (Wenen 1982), blz. 215-218. http://www.ihr.org/jhr/v09/v09p439_Weber.html

0. VERANTWOORDING

2 **Bardèche, Prof. Maurice.** *Nuremberg or the Promised Land.* 1948. Engelse vertaling. Internet AAARGH, 2007 http://www.vho.org/aaargh/engl/engl.html

3 'Nazi' werd *na de oorlog* als scheldwoord ingevoerd; de nationaalsocialisten zelf gebruikten het niet en men vindt het in geen enkel Duits document uit die periode.

4 Waarom *'de Holocaust'* tussen aanhalingstekens is geplaatst, zie Hoofdstuk 2 *b.*

5 Strafkamer Hoge Raad der Nederlanden, 's-Gravenhage, 25 november 1997, Nr. 105393, DD.98.083, vonnis tegen Siegfried Verbeke wegens belediging(!) begaan te *Antwerpen*(!)

6 **Schlogel, Karl.** *Eine Jagdpartie. Wie man einen Wissenschaftler ruiniert.* Frankfürter Allgemeine Zeitung, 18 februari 1998, blz. 42.

7 **Sebastian Haffner** noemt *zonder enige grond* het aantal van 500.000 vermoorde Roma's in zijn veelgeprezen boek *Anmerkungen zu Hitler* (Fischer, Frankfurt 1991, blz. 130). In 1997 echter kwam Zimmermann met een 'grondige studie' waarin hij dat half miljoen reduceert tot '50.000' (= 10%)! Ook alweer zonder enig bewijs! (*Frankfurter Rundschau,* 13 februari 1997, blz. 7). Zie 'vermoorde zigeuners': http://codoh.com/library/document/1717

8 **Tijsseling, A.** *Guilty sex. Homosexual indecency offences around the German occupation*. 2009. Dissertatie Universiteit van Utrecht.

9 **Gilbert, M.** *Neurenberg Diary.* Zie ook: http://www.historiography-project.org /misc/ar/nazi_testimony.html

10 Op het Neurenberger Tribunaal (IMT) in 1946 kwam de Franse aanklager met een Rapport waarin stond: *"Alles was tot in de details geregeld. In Buchenwald, verlengden zij in 1944 zelfs de spoorlijn, waardoor gedeporteerden direct in de gaskamer werden gebracht. Een [van de gaskamers] bezat een hellende vloer, die de lijken direct naar de crematieovens voerde."*
Hartley Shawcross, Brits Hoofdaanklager, zei in zijn slotbetoog dat de moorden werden gepleegd *"in gaskamers en crematieovens in Buchenwald en andere nazi-concentratiekampen, bij wijze van industriële massaproductie."*
Abbé G. Héncoque, *Les Antres de la Bête*, Paris 1947, blz.115-116. Geciteerd in: Robert Faurisson, *Mémoire en defense contre ceux qui m'accusent de falsifier l'histoire*, La Vieille Taupe, Paris, 1980, facsimile op blz. 191-192. Zie ook http://www.ihr.org/jhr/v07/v07p405_Weber.html#13

11 Nobelprijslaureaat (1982), Holocaustauteur en zich 'overlevende' noemende Elie Wiesel schreef in zijn boek *Legends of our Time* (blz. VIII):
"Wat schrijf je?" vroeg de Rabbi. "Verhalen", zei ik. Hij wilde weten wat voor verhalen: "Echte verhalen." "Over mensen die je kent?" "Ja, over dingen die gebeurd zijn of gebeurd konden zijn." "Maar ze gebeurden niet?" "Nee, niet alle gebeurden. Sommige zijn verzonnen, van bijna het begin tot bijna het eind." De Rabbi leunde voorover om mij op te nemen en zei met meer bezorgdheid dan boosheid in zijn stem: "Dat betekent dat je leugens schrijft!" Ik gaf niet direct antwoord. Het betrapte kind in mij had geen verdediging. Toch moest ik mij verdedigen: "Zo eenvoudig is het niet, Rabbi. Sommige dingen gebeurden, maar zijn niet waar; andere zijn waar hoewel ze nooit gebeurden."

12 **Honsik, G.** *Feind and Felon. Perjury, Power and Murder in the Footsteps of Wizenthal.* Edition AAARGH, December 2007. aaarghinternational@hotmail.com

13 *Bundeskriminalamt.* Zie: *Discovering Absurdistan,* Artikel van Germar Rulof in *The Revisionist,* Volume 1, nr. 2, mei 2003. Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings, TN34 3ZQ, United

Kingdom, chp@vho.org In het jaar 2005 bedroeg het aantal vervolgden volgens het Duitse *Verfassungsschutzbericht* 15.361. www.bmi.bund.de

14 Bij het schrijven van dit werk bevonden 's werelds meest vooraanstaande revisionisten (David Irving, Dr. Germar Rudolf, Siegfried Verbeke, Ernst Zündel, mr. Horst Mahler en Gerd Honsik) zich in Duitse, Oostenrijkse en Belgische gevangenissen en zaten daar langdurige gevangenisstraffen uit. Tegen de Franse Professor Faurisson lopen permanent strafzaken, bijvoorbeeld voor contacten met de Iraanse overheid over onderzoek naar 'de Holocaust'.

15 Marcus Tilius Cicero, 106-43 vChr.: *"De eerste Wet is dat de historicus niet mag schrijven wat vals is; de tweede dat hij nooit de waarheid zal verbergen; de derde dat zijn werk boven elke twijfel van begunstiging of vooroordeel moet zijn verheven. "*

16 *Blättern für deutsche und internationale Politik*, januari 1987. vho.org/VffG/1998/1/LTI1.html#TWR

17 **Orwell, George.** *1984.* (*Nineteen Eighty-Four*) 1948. Londen, Secker and Warburg. ISBN 0-452-28423-6.

18 **Findley, Paul** (voormalig US Congreslid). *Deliberate Deceptions, facing the Facts about the US-Israeli Relationship.* 1998, blz. 192-194. De internetsite www.ifamericansknew.org met o.m. informatie over alle door Israël genegeerde VN-resoluties is gecensureerd; u kunt die mogelijk vinden door te zoeken op 'UN Resolutions Israel' of: http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_the_UN_resolutions_concerning_Israel_and_Palestine

19 The Sunday Times, *Revealed: Israel plans Nuclear strike on Iran.* 7 januari 2007. http://www.timesonline.co.uk/article/0,,2089-2535310,00.html

20 Zie o.m. **Kautski, K.** *Are Jews a Race?* (*Rasse und Judentum*). 1914.

21 **McDonald, Prof. K.** *The Culture of Critique: An Evolutionary Analysis of Jewish Involvement in Twentieth-Century Intellectual and Political Movements.* November 2001. ISBN 9780759672215 (elektronisch); 9780759672222 (paperback).

22 **Sand, prof. S.** *When And How the Jewish People Was Invented.* Resling. 2008. New York Times Books, *Book Calls Jewish People an 'Invention'.* http://www.nytimes.com/2009/11/24/books/24jews.html?_r=1

23 **Sand, prof. S.** *When And How the Jewish People Was Invented.* Resling. 2008. Sand bewijst dat wat 'het joodse volk' wordt genoemd, nooit een natie/ras was, maar een mix van groepen die in verschillende periodes van de geschiedenis de joodse religie aannamen. http://palestinethinktank.com/2008/09/02/gilad-atzmon-the-wandering-who/

24 **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk. Blz. 5. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3.

25 **Pressac, J.-P.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gaschambers,* Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989. Blz. 393, noot 2).

26 **Mayer, prof. A.** *Why did Heavens Not Darken?* Blz. 361. New York: Pantheon, 1988. ISBN 0-394-57154-1**.**

27 Overleden 5 augustus 2007 op 81-jarige leeftijd.

28 **Hilberg, Raul.** Interview met *Standard,* Wenen, ter gelegenheid van het Congres van het nieuwe Wiesenthal Instituut. 10-11 juni 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Think/hilberg.htm

29 **Broekmeyer, Marius.** *Bedrogen Bedriegers. Stalin contra Hitler.* 2006. Blz. 17-20. Mets & Schilt, Amsterdam. 256 blz. ISBN-10: 90 5330 456 8.

30 Het Arolsen Archief werd in 2007 gedeeltelijk overgedragen aan het USHHM, het US Holocaust Museum in Washington en is daar onder strikte voorwaarden fragmentarisch te raadplegen. In tegenstelling tot andere overheidsarchieven, is de database van buiten het gebouw niet toegankelijk. Ook onafhankelijk, niet goedgekeurd onderzoek wordt niet toegestaan. http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=4257

31 Yad Vashem's biografie zegt over Müller: "Filip Müller werd in 1929 geboren in Sered, Tsjechoslowakije. Hij werd in april 1942 naar Auschwitz gedeporteerd [toen nauwelijks 13 jaar!] als gevangene nummer 29236 en werkte in het Sonderkommando tot de evacuatie van het kamp in januari 1945."
http://www1.yadvashem.org/education/..._27/family.pdf
Müller plagieerde voor zijn boek *Eyewitness Auschwitz* belangrijke delen uit eerder verschenen publicaties van anderen, o.m. uit Nyiszli's *Auschwitz: A Doctor's Eyewitness*

Account, dat op zichzelf al bol staat van verzinsels (Zie een interessante vergelijking op http://www.vho.org/GB/Journals/JHR/10/1/Mattogno5-24.html)

32 Nyiszli is nooit in Auschwitz geweest, hij stierf in 1947 en het staat zelfs niet vast of hijzelf het boek schreef. Het staat vol met onwaarheden (bijv. dat hij in de 5 maanden dat hij in de 'gaskamer' van Krema II in Birkenau werkzaam zou zijn geweest heeft gezien dat daar 4 grote liften waren om de lijken naar de crematieovens te transporteren.

33 **Renk, Brian A.** *The Franke-Gricksch 'Resettlement Action Report': Anatomy of a Fabrication.* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v11/v11p261_Renk.html
Ook: http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/controversies/Franke_Griksch/FG_Report_precis.html

34 **Renk, B. A.** *The Franke-Gricksch 'Resettlement-Action Report'. Anatomy of a Falsification*, in *Journal of Historical Review* 11(3) (1991): blz. 261-279.
http://www.codoh.com/gcgv/gcgvbrowning.html

35 Zie o.a. Hoofdstuk **5** *Final Solution'*: Bewijzen Ontbreken**.**

36 Zie o.m. de grafiek bij **6 e. 5** *Variaties Auschwitz Dodencijfers.*

37 *De Bijbel.* Esther 8 :17. *'En uit alle volken van het land sloten zich velen bij de Joden aan, want angst voor de Joden had zich van hen meester gemaakt'.*

38 Een voorbeeld: **Raul Hilberg** noemt in zijn driedelige, ruim 1.300 pagina's tellende standaardwerk *The Destruction of the European Jews* (blz. 893-894) voor alle 'vernietigingskampen samen 2,7 miljoen *joodse* slachtoffers en voor Majdanek 50.000. Een ander vooraanstaand holocausthistoricus', Lucy Dawidowicz, noemt in *The War Against the Jews* (blz. 191) voor die kampen samen "meer dan 5 miljoen" en voor Majdanek 1,38 miljoen(!) joodse slachtoffers. Dat is voor Majdanek 27 maal Hilberg's aantal! Het treurige is dat geen van beiden in hun overgedetailleerde werken enig bewijs voor hun aantallen leveren. http://www.ihr.org/books/rassinier/debunking2-13.shtml)

39 **Faurisson, prof. Robert.** *How many deaths at Auschwitz?* Zie: *Auschwitz: The Dwindling Death Toll.* http://www.vho.org/tr/2003/1/Faurisson17-23.html

40 **Honsik, Gerd.** http://honsik.com/

41 Aantal volgens een Poolse rechtbank die in december 1944 vijf Duitsers ter dood veroordeelde. Aanklacht tegen Hermann Vogel en anderen, 26 oktober 1944. *Archivum Panstwowego Muzeum na Majdanku,* sygn. XX-1, blz. 100.

42 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 264. New York: Beate Klarsfeld Foundation, 1989. 564 blz.

43 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Pelt Report, Expert Report.* 1999. Van Pelt c.s. stellen ongefundeerd, d.w.z. zonder empirische adstructie, dat 100 ppm HCN in de 'gaskamers' van Auschwitz voor mensen dodelijk zou zijn (Blz. 343). Zoals in Hoofdstuk **6 *h.* 2** wordt uiteengezet, is dit buiten elke realiteit. Voor de vergassing van één enkele veroordeelde in de VS zijn veelvouden van deze hoeveelheid vereist, direct uit blauwzuur gegenereerd; zelfs dan kan het tot 18 minuten duren alvorens de dood intreedt.

44 Bijvoorbeeld dr. Richard Krege, de Australische geoloog die in 1999 in de omgeving van Treblinka grondradaronderzoek verrichtte en *niets* van beweerde massagraven kon vaststellen. Ook prof. Faurisson en de gepensioneerde Duitse rechter Stäglich drongen herhaaldelijk vergeefs op onderzoek aan.

45 **Kahan, Stuart.** *The Wolf of the Kremlin*. Kahan, Amerikaanse jood en neef van de joodse broers Lazar en Michael Kaganovich, schreef dit boek na interviews met Lazar Kaganovich in het jiddisch in 1981: *"Lazar Moiseyevich Kaganovich ... orchestreerde de dood van 20 miljoen mensen"* (blz. 14-15). Hij was niet alleen verantwoordelijk voor het uitroeien van 20 miljoen mensen, hij had ook de leiding bij de grootschalige vernietiging van Christelijke Heiligheden en Kerken, waaronder de Kathedraal van Christus de Verlosser. Staand temidden van de puinhopen van de Kathedraal, verklaarde hij: *"Moeder Rusland is neergehaald. We hebben haar rokken afgescheurd."* (*New York Times*, 26 september 1995).
Solzjenitzin, Alexander. *The Gulag Archipelago.* Wikipedia.
Churchill, Winston. *Memoiren*, (in Duitse taal). Bd 4, 2e Band, Blz. 102.
Faith, Karl. *Hexensabbat der Vergangenheitsbewältiger. Nachdenkliches zum 50. Jahrestag des 30. Januar 1933.* November 2006 nam de Oekraïense regering een Wet aan waarin de uithongering van 10 miljoen Oekrainers, de *Holodomor*, tot volkerenmoord werd verklaard. BBC News, 28 november 2006. http://www.vho.org/D/DGG/Faith31_1.html
http://en.wikipedia.org/wiki/The_Gulag_Archipelago

http://users.cyberone.com.au/myers/kaganovich.html
Zayas, Alfred de en **Kegan, Paul,** 1979**.** *Nemesis at Potsdam*, Routledge blz. xxv). **Bacque, James.** 2003. *Crimes and Mercies: The Fate of German Civilians under Allied Occupation 1944-1950.* Blz. 131. Little & Brown. Voorwoord van Alfred de Zayas. Zie ook: http://www.codoh.com/incon/inconeisen.html
Adenauer, Konrad. Memoirs. *"13.8 miljoen etnische Duitsers werden volgens Amerikaanse gegevens verdreven uit Oostelijke delen van Duitsland, uit Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije. Van hen gingen 7,8 miljoen naar de Oostzone, maar de meesten naar de drie Westelijke Zones. Zes miljoen verdwenen van de aardbodem. Zij stierven of werden vernietigd.... Een groot deel van de mannen en vrouwen die konden werken werd afgevoerd voor slavenarbeid in de Sovjet-Unie. De verdrijving van 13 tot 14 miljoen mensen van hun geboortegrond, waar hun voorvaderen honderden jaren hadden geleefd, veroorzaakte onnoembaar lijden.... De verdrijving was gebaseerd op de Overeenkomst van Potsdam van 2 augustus 1945. Ik ben ervan overtuigd dat de geschiedenis een vernietigend oordeel over dat document zal vellen."*

1. INLEIDING

46 Germar Rudolf eer ik met de titel *Doctor*, omdat deze hem gemeten naar zijn studie en wetenschappelijke werk ten volle toekomt. Het feit dat deze titel hem om zijn Auschwitz onderzoek in 1994 om *politieke redenen* door het Duitse Max Planck Instituut op het laatste moment werd onthouden, diskwalificeert dit instituut, niet Rudolf.

47 **Mattogno, Dr. Carlo en Graf, Jürgen.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Blz. 62. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

48 **Schwensen, Klaus.** *Auf der Straßen der Wahrheit.* Vierteljahreshefte für freie Geschichts-forschung, 2005, Nr. 1. http://vho.org/VffG/2005/2/Schwensen198-201.html

49 Zie Hoofdstuk **6 *d.*** *Gaskamers in de propaganda.*

50 **Finkelstein, Prof. Norman.** *De Holocaust-industrie. Bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden.* 2000. Mets en Schilt, Amst.; Globe Gent. Vertaald uit het Engels. ISBN 90-5330-293-X.

51 Zie o.m. Hoofdstuk **15,** *'Weerleggingen' weerlegd.*

52 Zie voor de definitie van dit begrip D.H. Rawcliffe. *Woordenboek van de Scepticus.*

53 **Ellis, Prof. Marc H.** *Toward A Jewish Theology of Liberation: The Challenge of the 21st Century*, 2004. Baylor University Press, voorwoord door Nobelprijswinnaars Desmond Tutu en Gustave Gutierrez. Ook: http://www.haefely.info/gesellschaft+politik_holocaust-theologie+industrie.htm

54 Zie Hoofdstuk **12**, *'De Holocaust': een Nieuwe Religie.*

55 De *Genocide Conventie* van 1948 definieert genocide als het plegen van een of meer van de volgende daden vanuit de intentie een nationale, etnische, raciale of religieuze groep als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen:

(a) Het vermoorden van de tot de groep behorende personen;
(b) Het toebrengen van ernstige lichamelijke en/of geestelijke schade aan tot de groep behorende personen;
(c) Opzettelijk levensomstandigheden aan een groep opleggen om diens gehele of gedeeltelijke fysieke vernietiging te veroorzaken;
(d) Het opleggen van maatregelen tot doel hebbend geboorten binnen de groep te verhinderen;
(e) Onder dwang kinderen onder te brengen bij een andere groep.

56 Cf. beginnen van een Wereldoorlog om de Poolse Corridor, de eindeloos gerekte en compleet zinloze oorlog in Vietnam, de illegale, valse criminele oorlog tegen Irak, de etnische zuivering in Israël, de openlijk geplande nieuwe oorlog tegen Iran, enz.

57 **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk, blz. 5. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3. Van den Berghe omschrijft dit als een "*aanduiding van de gemythologische versie* van de Jodenuitroeiing, dat wil zeggen: het werkelijke verhaal *met toevoeging van een mythische dimensie,* de judeocide geïnterpreteerd als een *absoluut uniek, onvergelijkbaar en onbegrijpelijk mysterie*" (mijn cursivering).

58 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University

Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide.

59 **Goldberg, Rabbi Michael.** *Why Should Jews Survive?* blz. 48. In: *An American Professor Responds to a 'Jewish Activist'.* http://ihr.org/jhr/v19/v19n1p56_MacDonald.html

60 **Finkelstein, Prof. Norman.** *De Holocaust-industrie. Bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden.* 2000. Mets en Schilt, Amsterdam; Globe Gent. Vertaald uit het Engels. ISBN 90-5330-293-X. http://www.solargeneral.com/library

61 Enkele belangrijke revisionistische sites, voor zover niet door overheden en holocaust-activisten weggecensureerd c.q. geblokkeerd: http://www.ihr.org/; http://www.vho.org ; http://www.zundelsite.org ; Committee for Open Debate on the Holocaust; http'//www.codoh.com ; http://www.revforum.yourforum.org ; http://www. theoccidentalquarterly.com ; http://air-photo.com ; http://www.nazigassings.com ; http://www.adelaideinstitute.org ; http://www.cwporter..com ; http://www.ety.com/tel ; http://www.abbc.net/ http://www.solargeneral.com/library http://www.inconvenienthistory.org

62 **Faurisson, Prof. R.** *A Black November for Revisionists.* http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n5p22_Faurisson.html

63 Frankrijk 1990, Wet Fabius-Gayssot: maakt 'ontkenning' van wat het IMT in 1946 vaststelde strafbaar. Oostenrijk 1993 § 3h Verbodswet, strafverhoging tot *levenslang*). In Duitsland 1994, wetgeving verzwaard zodanig dat ***waarheid* niet meer als verdediging geldt.** (§130 zgn. "Lex Auschwitz", StGB, Nieuwe Uitgave).

64 **Kollerstrøm, prof. dr. N.** *The Auschwitz 'Gas Chamber' Illusion.* http://www.codoh.com/newrevoices/nrillusion.html

2. DE JOODSE HOLOCAUST-VERSIE

65 **Hilberg, Raul.** *The Destruction of the European Jews.* Quadrangle Books, Chicago 1967, blz. 177; ongewijzigde herdruk van eerste uitgave 1961. Met dank aan professor Faurisson, die Jurgen Graf hierop attent maakte en een kopie van de betreffende herdruk ter beschikking stelde. (Jürgen Graf. *The Giant with Feet of Clay. Raul Hilberg and his Standard Work on the 'Holocaust'.* Blz. 26. 2001. Theses & Dissertations Press. PO Box 64, Capshaw, AL 35742, USA. ISBN 0-9679856-4-1.

66 **Browning, C.** *The Revised Hilberg.* In Simon Wiesenthal Center Annual, 1986, blz. 294. Historicus Walter Browning schreef in 1986: *"Uit de nieuwe editie zijn alle verwijzingen naar een Hitler-order voor de 'Final Solution' systematisch verwijderd".*

67 *The Talmud,* Goldmann Publishers, München 1980, blz. 138, 225.

68 **Graf, dr. Jürgen.** *The Giant with Feet of Clay.* Blz. 68-69. People 'Gassed' in Auschwitz, Turn up in Stutthof. Theses and Dissertations Press. 2001. ISBN 0-9679856-4-1.

69 **Sanning, Walter N.** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* 1983, IHR, Newportbeach, Ca, USA. www.vho.org

70 **Swiebocka, Teresa.** Directeur Archief Auschwitz Staats Museum. *Archival Collections at the Auschwitz-Birkenau State Museum.* http//www.rtrfoundation.org/webart/chappolteresa.pdf+sterbebucher+sauer&hl=nl&ct =clnk&cd=1&gl=nl

71 **Gerner, Manfred.** *Schlüsseldokument ist Fälschung.* VffG, 2(3) 1998, blz. 166-174. online: www.vho.org/VffG/1998/3/Gerner3.html

72 *Yahoo Search. http://news.yahoo.com/s/ap/20080626/ap_on_re_eu/germany_holocaust_papers*

73 **Weckert, Ingrid.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* http://vho.org/D/gzz/9.html

74 http://www.holocaust-history.org/

75 http://www.nizkor.org/

76 *The Holocaust History Project.* **Götz, A.** *December 12, 1941.* http://www.holocaust-history.org/december-12-1941/

77 **Shirer, William L.** *Storia del Terzo Reich*, Turijn, 1971, blz. xiii. http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p133_Mattogno.html#aftn3

78 **Smith, B., Peterson, A.** (eds.), *Heinrich Himmler: Geheimreden*, Propyläen, Frankfürt 1974, blz.. 199. (21 juni 1944).

79 Bron: *American Jewish Committee en het Joods Statistisch Bureau van de Amerikaanse Raad van*

Synagogen.

80 **Sanning, Walter N.** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* 1983, IHR, Newportbeach, Ca, USA. www.vho.org

81 **Hinsley** *et al.*, **prof. F.H.** *British Intelligence in the Second World War; its Influence on Strategy and Operations.* Cambridge, 1979-1984, 3 delen, deel 2, bijlage, blz. 673. http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/PoliceDecodes.html

82 Deel van een definitie van de Holocaust van Shermer en Grobman, voortgaand met '…*die samenvielen in één conclusie'*. Fraai geformuleerd, maar het laatste zinsdeel reduceert het geheel tot subjectivisme.

83 Nobelprijslaureaat (1982), Holocaustauteur en zich 'overlevende' noemende Elie Wiesel schreef in zijn boek *Legends of our Time* (blz. VIII):
"Wat schrijf je?" vroeg de Rabbi. "Verhalen", zei ik. Hij wilde weten wat voor verhalen: "Echte verhalen." "Over mensen die je kent?" "Ja, over dingen die gebeurd zijn of gebeurd konden zijn." "Maar ze gebeurden niet?" "Nee, niet alle gebeurden. Sommige zijn verzonnen, van bijna het begin tot bijna het eind." De Rabbi leunde voorover om mij op te nemen en zei met meer bezorgdheid dan boosheid in zijn stem: "Dat betekent dat je leugens schrijft!" Ik gaf niet direct antwoord. Het betrapte kind in mij had geen verdediging. Toch moest ik mij verdedigen: "Zo eenvoudig is het niet, Rabbi. Sommige dingen gebeurden , maar zijn niet waar; andere zijn waar hoewel ze nooit gebeurden."

84 Bijvoorbeeld in *Genesis 8:20, Exodus 18:12, 29,18, 29:25, 29:42, 40:29, Leviticus 1:3, 1:9, 1:10, 1:13, 1:14'1:17, 3:5, 4:24, 4:29, 4:33, 5:7, 5:10, 6:2, 6:3, 6:5, Numeri 29:2, enz.* (Het Oude Testament spreekt in totaal 148 keer, in 140 verschillende Verzen over een 'holocaust').

85 **Lipstadt Deborah.** *Denying the Holocaust: The Growing Assault on Truth and Memory.* New York: Free Press, 1993, blz. 21.

86 **Eisenberg, Azriel.** *Witness to the Holocaust.* Maart 1983. Pilgrim. ISBN 0829806148. Zie ook http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p108_Rollins.html

87 **Pelt, Robert Jan van.** *The Pelt Report.* Robert Jan van Pelt, 1999, blz. 17.

88 **Evans, Richard J.** *Expert Witness Report. Expert opinion, submitted in the case of David John Cawdell Irving (Plaintiff) and Penguin Books Limited and Deborah E. Lipstadt (Defendants),* 1999, sec. 3.1.

89 **Piper, F.** *Estimating the Number of Deportees to and Victims of the Auschwitz-Birkenau Camp,* Yad Vashem Studies (Jerusalem: 1991), Vol. 21, blz. 70-71.

90 Zie Hoofdstuk 7; *Entretien avec Jean-Claude Pressac réalisé par Valérie Igounet, à la Ville-du-bois, le jeudi 15 juin 1995,* in V. Igounet, aaO. (Anm. 87), blz. 640 e.v.

91 **Crowell, S.** *Beyond Auschwitz.* The Journal of Historical Review, blz. 26; maart-april 2001, Volume 20, nr. 2. http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p26_Crowell.html#19300

92 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden,* blz. 1299 (Nederlandse vertaling 2008) Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

93 **Wellers, Georges.** Le Monde Juif, oktober-december 1983, blz. 153.

94 *Jewish Year Book,* Band 47, blz. 398.

95 **Lanzmann, Claude.** Film *Shoa,* 1988.

96 **Scheffler, Wolfgang.** *Judenverfolgung im Dritten Reich,* 1964, blz. 40.

97 **Dawidowicz, Lucy.** *War Against the Jews.*

98 **Bauer, Yehuda.** *Yad Vashem Holocaustmuseum,* Israël.

99 **Porter, Dr. Carlos W.** *Made in Russia: The Holoco$t.* http://www.cwporter.com/parttwo.htm

100 **Weber, prof. Mark E.** *'Jewish Soap'.* 1991. *Journal for Historical Review.* Vol. 11, nr. 2, blz. 217-227. http://www.ihr.org/jhr/v11/v11p217_Weber.html **'King Arthur',** *Lampenkappen, of: het lange leven van hysterische haat.* http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=291970

101 IMT, Vol VII, blz. 70.

102 **Felderer, Ditlieb.** *Witness for the Defense.* 1988. Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/books/kulaszka/13felderer.html

103 **Wikoff, Jack.** *The Myth of a Nazi Extermination of Homosexuals.* In: Remarks. *Commentary on Current Events and History.* Nr. 22, 20 april 1997. Aurora, NY. (Naar schatting telde Duitsland 3 miljoen homoseksuelen, waarvan alleen *joodse* homoseksuelen in de kampen werden gebracht. Duitse homoseksuelen werden op grond van hun *daden* in de gevangenis gezet – zoals toentertijd overal – en *niet* op grond van hun homo zijn. **Tijsseling, A.** *Guilty sex. Homosexual indecency offences around the German occupation.* 2009.

Dissertatie Universiteit van Utrecht. http://www.cwporter.com/homo.htm

104 **Sebastian Haffner** stelde in *Anmerkungen zu Hitler* (Fischer Taschenbuch Frankfurt 1991, blz. 130) het aantal door de nazi's vermoorde zigeuners op 500.000; inmiddels door andere officiële historici 'na uitputtende documentstudie' bepaald op 50.000' (10%), uiteraard ook zonder concreet bewijs. Zie 'vermoorde zigeuners': http://codoh.com/library/document/1717

105 **Hilberg, Raul.** Interview met *Standard,* Wenen, ter gelegenheid van het Congres van het nieuwe Wiesenthal Instituut. 10-11 juni 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Think/hilberg.htm

106 Zie ook: **Werner, Steffen.** *The Second Babylonian Captivity. The Fate of the Jews in Eastern Europe since 1941.* http://www.vho.org/GB/Books/tsbc/index.html#TOC

107 **Hilberg, Raul.** Interview met *Standard,* Wenen ter gelegenheid van het Congres van het nieuwe Wiesenthal Instituut. 10-11 juni 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Think/hilberg.htm

108 http://de.wikipedia.org/wiki/Organisation_Schmelt

109 *The Holocaust History project.* Defining 'Holocaust': A proposal. http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://www.historiography-project.com/misc/definition.html

110 http://www.revisionists.com/revisionism.html

111 http://www.aish.com/literacy/lifecycle/The_Jewish_Way_of_Death.asp

112 **Marrus, Michael R.** *The Holocaust in History.* Blz. 3. 1987. Penguin Books. ISBN 0-452-00953-7. Ook: **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk, blz. 5. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3. Van den Berghe noemt dit een "*aanduiding van de gemythologische versie* van de Jodenuitroeiing, dat wil zeggen: het werkelijke verhaal *met toevoeging van een mythische dimensie,* de judeocide geïnterpreteerd als een *absoluut uniek, onvergelijkbaar en onbegrijpelijk mysterie*" (mijn cursivering).

113 **Goldberg, Rabbi Michael.** *Why Should Jews Survive?* blz. 48. In: An American Professor Responds to a 'Jewish Activist'. http://ihr.org/jhr/v19/v19n1p56_MacDonald.html

114 Hoofdstuk 12: *Holocaustreligie en Kettervervolging.*

115 http://en.wikipedia.org/wiki/Repatriation_of_Cossacks_after_World_War_II

116 Zie het overzicht aan het begin van Hoofdstuk 3.

117 DuBois Institute Slave Trade Database, Chapter 2, The Human Market. *Christian Action Magazine,* The Scourge of Slavery. http://www.christianaction.org.za/articles_ca/2004-4-TheScourgeofSlavery.htm

118 **Churchill, Prof. W.** University of Colorado, noemde de volkerenmoord op de Indianen *"Een enorme volkerenmoord. De langdurigst uitgevoerde genocide ooit."* **Stannard, David E.** University of Hawaii, zei:*"De meest afschuwelijke menselijke holocaust die de wereld ooit zag, vier eeuwen non stop voortwoedend op twee continenten en de levens vernietigend van ontelbare tientallen miljoenen."* **Stiffarm, Lenore A**. en **Lane, Phil Jr.,** *"Er bestaat geen monumentaler voorbeeld van voortgezette genocide – zeker niet van een 'ras' zo breed en complex als dit – waar ook in de geschiedenis."* http://hnn.us/articles/7302.html (??)

119 **Conrad, Joseph.** `1902. *Heart of Darkness.* Ook: Emerging Minds Nagazine. *King Léopold II and Belgium's Massacre of Millions of Africans.* http://www.emergingminds.org/magazine/content/item/3632

120 Armenian National Institute. http://www.armenian-genocide.org/

121 **Kahan Stuart.** *The Wolf of the Kremlin.* Kahan, Amerikaanse jood en neef van de joodse broers Lazar en Michael Kaganovich, schreef zijn boek na interviews met Lazar Kaganovich in het jiddisch in 1981: *"Lazar Moiseyevich Kaganovich ... orchestreerde de dood van 20 miljoen mensen"* (blz. 14-15). Hij was niet alleen verantwoordelijk voor het uitroeien van 20 miljoen mensen, hij had ook de leiding bij de grootschalige vernietiging van Christelijke Heiligheden en Kerken, waaronder de Kathedraal van Christus de Verlosser. Staand temidden van de puinhopen van de Kathedraal, verklaarde hij: *"Moeder Rusland is neergehaald. We hebben haar rokken afgescheurd."* (*New York Times,* 26 september 1995). http://users.cyberone.com.au/myers/kaganovich.html

122 **Churchill, Winston.** *Memoiren,* (in Duitse taal). Bd 4, 2e Band, Blz. 102. **Faith, Karl.** *Hexensabbat der Vergangenheitsbewältiger. Nachdenkliches zum 50. Jahrestag des 30. Januar 1933.* November 2006 nam de Oekraïense regering een Wet aan waarin de uithongering van 10 miljoen Oekrainers, de *Holodomor,* officieel tot volkerenmoord werd verklaard. BBC News, 28 november 2006. http://www.vho.org/D/DGG/Faith31_1.html

123 The Gulag Archipelago. Wikipedia.

http://en.wikipedia.org/wiki/The_Gulag_Archipelago

124 **Sen, Amartya, prof. dr.,** Nobelprijswinnaar Economie 1998 in zijn boek *Poverty and Famines*, Oxford University Press New York/Oxford 1981, re. Bengalen, blz. 52-85.

125 **Walsh, Michael.** *Terror Bombing: the Crime of the Twentieth Century.* http://whale.to/b/walsh1.html

126 **Zayas, prof. A. de** en **Kegan, P.,** 1979**.** *Nemesis at Potsdam*, Routledge blz. xxv). **Bacque, J.** 2003. *Crimes and Mercies: The Fate of German Civilians under Allied Occupation 1944-1950.* Blz. 131. Little & Brown. Voorwoord van Prof. Alfred de Zayas. **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* 6[e] druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X. **Grau, K.F.** *Schlesisches Inferno.* 1966. Seewald Verlag, Stuttgart. Zie ook: http://www.codoh.com/incon/inconeisen.html
"13.8 miljoen Duitsers werden volgens gegevens van de Amerikanen verdreven uit de Oostelijke gebieden van Duitsland, Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije etc. Van hen kwamen er 7.8 miljoen uit de Oostzone, maar de meesten uit de drie Westelijke Zones. Zes miljoen verdwenen er van de aardbodem. Zij stierven of werden uitgeroeid. Een groot aantal van de vrouwen en kinderen die konden werken werden voor slavenarbeid weggevoerd naar de Sovjet-Unie. Onvoorstelbaar lijden werd veroorzaakt door deze verdrijving van 13 miljoen mensen uit hun huizen, waar hun voorouders honderden jaren lang leefden . . . De uitdrijving was gebaseerd op de Potsdam Overeenkomst van 2 augustus 1945. Ik ben ervan overtuigd dat ooit in de toekomst de wereld een hard oordeel over dat document zal vellen." (Konrad Adenauer, Herinneringen).

127 **Chang Jung.** *Wilde Zwanen, Freude am Foltern und Töten*, Interview in *Der Spiegel*, 1 oktober 2005, blz. 143. Zie ook **Rummel,** prof. R.J. *Death by Government.* 1994. Transaction Publishers. http://freedomspeace.blogspot.com/2005/11/reevaluating-chinas-democide-to-be.html

128 **Rummel, prof. R.J.** *Death by Government.* 1994. Transaction Publishers.

129 http://en.wikipedia.org/wiki/Rwandan_Genocide

130 *The Palestine Telegraph*, 29 jan. 2010.

131 **Rummel, prof. R.J.** *Death by Government.* 1994. Transaction Publishers.

132 **Bauer, Yehuda.**

133 Hoe afschuwelijk ook, executie van gijzelaars als vergelding voor acties van franc-tireurs was destijds binnen het geldende Oorlogsrecht geen oorlogsmisdaad.

134 **Kahn, L.** *Nuremberg trials*, 1972. Nederlandse vertaling *Het proces van Neurenberg*, 1990 Standaard Uitgeverij , Antwerpen. Blz. 12-14. ISBN -90 02 18 183 3.

135 **Berber, Professor Dr. Friedrich.** *Deutschland-England 1933-1939. Die Documente des deutsche Friedenswillens.* http://www.wintersonnenwende.com/scriptorium/deutsch/archiv/dokufriedenswillen/deddf00.html

136 **Graf, dr. Jürgen** en **Mattogno, Carlo.** *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*, Blz. 208. Theses & Dissertations Press, Chicago, Ill, 2003, 316 blz. $25.-

137 http://www.tbrnews.org/Archives/a050.htm Op 3 maart 1991 verscheen een artikel in de *New York Times*, waarin dat cijfer, uit door de Sovjets in 1945 in Oranienburg ontdekte documenten, wordt genoemd. Dit was niet eerder in de openbaarheid gebracht.

138 **Shermer, Dr. M.** *18 bits of evidence*. http://www.geniebusters.org/915/04h_18bits.html en **Burkhead, L.** http://www.geniebusters.org/915/04g_gas.html Reply to Michael Shermer http://www.geniebusters.org/915/04g_jumping.html

139 **Grubach, Paul.** *Hitler, the "Final Solution," and the Luther Memorandum: A Response to Evans and Longerich*. http://www.codoh.info/viewpoints/vppgluther.html

140 **Reitlinger, Gerald.** *The Final Solution: Hitler's Attempt to Exterminate the Jews of Europe, 1939-1945*, Berlijn, 1956, blz. 126. Ook: http://www.ihr.org/books/hoggan/19.html

141 **Irving, David.** *An Introduction to the New Edition of Hitler's War.* (Institute of Historical Review). http://www.codoh.com/irving/irvhitwar.html

142 **Maser, Werner.** *Nuremberg: A Nation on Trial*, New York, 1979, blz. 305.

143 **Poliakov, Léon.** *Bréviaire de la haine* [Brevier van Haat], Parijs, 1979, blz. 134.

144 Op 17 maart 1992 gaf de Franse professor en revisionist Robert Faurisson in Stockholm een persverklaring uit van slechts zeven woorden: *"Toon of teken mij een Nazi gaskamer!"* Daarbij voegde hij een toelichting van twee bladzijden. De Zweedse media bleven doodstil, maar togen koortsachtig aan het werk om de uitdaging op te pakken. Ze benaderden elke mogelijke bron in de wereld om foto's van Nazi gaskamers te vinden. Tot hun verbijstering ontdekten zij dat die niet bestaan en dat de 'executiegaskamers'

die aan toeristen in Auschwitz worden getoond de eigenschappen van een chemische executieplaats missen. Hoewel de Zweedse media talloze aanvallen op de persoon Faurisson lanceerden, werd verder over zijn uitdaging met geen woord gerept. http://www.codoh.com/gcgv/gcfaur.html

145 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op website http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html (Engels) en http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands).

146 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

147 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Pelt Report.* 1999. Van Pelt geeft dit aantal in zijn overgedetailleerd rapport zonder commentaar, implicerend dat (uiteraard) geen cyanidesporen in deze lijken werden gevonden. Hilberg had al in 1985 onder ede verklaard dat er niet één autopsie-rapport bestond waaruit dood door vergassing werd vastgesteld.

148 **Gärtner, M.** *Vor 25 Jahren: Ein anderer Auschwitzprozeß., Vierteljahreshefte für freie Geschichts-forschung* (VffG), 1(1) (1997), blz. 24 e.v. (online: vho.org/VffG/1997/1/Gaertner1.html) en diens persoonlijke gesprekken met de betreffende deskundige.

149 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

150 **Buchner, Reinhard K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* http://64.143.9.197/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

151 **Gärtner, Dipl.-Ing. Michael** and **Rademacher, Dipl.-Ing Werner.** *Ground Water in the Area of the POW camp Birkenau.* The Revisionist. 2003. Vol. 1, No. 1. februari 2003. Blz. 3-12.

152 http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/nazis-maakten-zeep-van-menselijke-332137.html?p=3581145

153 http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/lampekappen-het-lange-leven-van-291970.html

154 **Faurisson, prof. Robert.** *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Hoess.* The Journal of Historical Review, Vol. 7, Nr. 4 (Winter 1986-87). http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html

155 Zie ook Hfdst. **6 *e.* 4**, Mauthausen, over de 'bekentenis van commandant Franz Ziereis.

156 *Ghost of Irma Grese.* Download op http://archive.org/details/IrmaGreseAndTheHolocaust

157 **Irving, David.** http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html (Brief aan Van Pelt): *Sie wieder-holen auf S. 10 die übliche Behauptung, daß die sich zurückziehenden Nazis die Krematorien sprengten, um alle belastenden Beweise zu vernichten. Ich erinnere mich, Christopher Browning in einer BBC Fernsehsendung sagen zu hören, daß die Rote Armee diese Gebäude sprengte, und auch die Luftaufnahmen der Luftwaffe von Februar 1945 weisen darauf hin, daß sie bis zu diesem Zeitpunkt noch nicht gesprengt waren.*

158 Arad , 21 jaar lang directeur van het Yad Vashem Museun in Israël, werd in september 2007 opgeroepen voor een verhoor door de openbare aanklager in Litouwen op verdenking van het plegen van oorlogsmisdaden als lid van de communistische NKVD. De Israëlische overheid weigerde echter op het verzoek in te gaan http://www.ejpress.org/article/20040

159 **Jong, Dr. L. de.** *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog.*

160 **Hilberg, Raul.** *The Destruction of the European Jews.* 1967. Blz. 5. Quadrangle Books, Chicago.

161 **Lindemann, A.** *Esau's.* Blz. 12. http://www.thebirdman.org/Index/Others/Others-Doc-Jews/+Doc-Jews-Expulsions&Antisemitism/AntisemitismInHistoricalPerspective.htm

162 JHV-historici als Hilberg, Poliakov, Wellers en Pressac tonen in hun boeken geen foto's meer van de 'gaskamer' van Auschwitz I, die echter aan de bezoekers van Auschwitz nog altijd als zodanig wordt geshowd.

163 Voor de tekst van Hitler's zgn. 'Kommissarbefehl' zie http://www.ns-archiv.de/krieg/1941/kommissarbefehl.php

164 **Czech, Danuta.** *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939–1945*, Rowohlt Verlag, Reinbek bei Hamburg 1989, ISBN 3498008846.

165 **Piper, Francizek.** *Die Zahl der Opfer in Auschwitz.* Op blz. 68 is een facsimile van dit radiobericht afgedrukt.

166 **Czech, Danuta.** *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939-1945*, Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek 1989. Blz. 440.

167 *The story of Viktor Frankl, a famous Holocaust survivor.* http://www.thetruthseeker.co.uk/?p=57245

168 **Aynat, Enrique.** *Estudios sobre el Holocausto*, Graficas Hurtado, Valencia 1994.

169 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Gerstein Report: the Anatomy of a Fraud*. Sentinella d'Italia (Via Buonarroti, 4, Monfalcone, Italy), 1985; 243 blz. (Mattogno heeft slechts één pagina nodig (blz. 231) voor zijn conclusie: hij toont aan dat Gerstein's 'ooggetuigeverslag' niets anders is als een verzameling absurditeiten, inconsequenties en fouten van allerlei soort, niet gesteund door betrouwbare gegevens, de valsheid waarvan zelfs Poliakov erkent dat dit niet aannemelijk is.)

170 **Strauss, Wolfgang.** *Russen Recherchieren in der „Sache Holocaust".* http://vho.org/VffG/2002/4/strauss394-397.html

171 Zie ook: Nikolaus Grüner, *Stolen Identity, Auschwitz Number A-7713.* Stockholm 2006. ISBN-10: 91-976690-0-8, ISBN-13: 978-91-976690-0-9 en (waarschijnlijk) ontbreken van een tatoeage.

172 **Sedel, Fred.** *Le crematoria; Habiter les ténèbres* (Living in the Gloom), Parijs-Genève, La Palatine, 1963 en Parijs, A.-M. Métaillié, 1990.

173 **Graf, dr. J.** *Anatomie der sowjetischen Befragung der Topf-Ingenieure. Die Verhöre von Fritz Sander, Kurt Prüfer, Karl Schultze und Gustav Braun durch Offiziere der sowjetischen Antispionageorganisation Smersch (1946/1948)* http://vho.org/VffG/2002/4/Graf398-421.html

174 **Sereny, Gitta.** *De Duisternis Tegemoet. Bekentenissen van Franz Stangl, commandant van Treblinka;* heruitgave van 19'74. Het Spectrum 2001; ISBN 90 274 1332 0.

175 www.ukar.org

176 **Zee, Nanda van der.** *De trein.* 2003. Blz. 65. Uitgeverij Aspekt. ISBN 90-5911-347-0. Van der Zee spreekt klakkeloos establishmenthistorici na, die zonder grond en zonder correcte datering een andere 'opdracht' van Himmler foutief in verband brengen met 'gaskamers' en 'vergassingen'. Tussen midden september en midden oktober 1944 zou Himmler opdracht aan Kaltenbrunner en Pohl hebben gegeven om bij het overnemen van concentratiekampen door de oprukkende Geallieerden geen joden en zieken en zwakken te laten liquideren. Dit, omdat in Hongarije verspreide geruchten wilden dat de nazi's bij de komst van de Geallieerden alle joden zouden liquideren. (IMT Document PS-3762; IMT Volume XXXII, blz. 68 behandelt een verklaring daarover van nazi kolonel Kurt Becher). Nooit echter is zo'n opdracht gevonden en niemand kan het bestaan ervan aantonen. Niettemin schreef Hilberg: *"In november 1944 besliste Himmler dat het joodse probleem praktisch was opgelost. Op de 25e van die maand gaf hij opdracht de moordinstallaties te ontmantelen"* (Raul Hilberg, *The Destruction of the European Jews*, Quadrangle Books, Chicago 1961, blz. 631). In een voetnoot gaf hij daarvoor als bron: "Getuigenverklaring van Kurt Becher, 8 maart 1946, PS-3762." Echter – de lezer vermoedt het al – de getuigenverklaring zegt in werkelijkheid niets van dien aard. Een Holocaust geïnteresseerde en paardensportliefhebber, de gepensioneerde Majoor van de Zweedse Marine, Göran Holming, ontmoette tijdens dressurevenementen regelmatig de echtgenoot van een bekend dressuurrijdster, een ex cavalerie-kolonel, in wie hij pas later Kurt Becher herkende. Hij informeerde in 1993 bij hem hoe het precies zat met diens verklaring voor het IMT, waarbij Becher liet blijken dat men de situatie tijdens de verhoren en de zittingen moest kennen om te kunnen begrijpen hoe 'verklaringen' en 'getuigenissen' daar tot stand kwamen. Becher vertelde dat de opdracht van Himmler in werkelijkheid luidde: *"Indien vijandelijke troepen de concentratiekampen bereiken, moeten deze zonder gevechten worden overgegeven. Noodzakelijke maatregelen moeten worden getroffen, zodanig dat dit ordelijk en zonder verlies van levens van gevangenen plaatsvindt."* Op Holming's vraag hoe het dan zat met de veronderstelde brief van 25 november van Himmler over ontmanteling van de Auschwitz gaskamers, barstte Becher in lachen uit, daarmee aangevend dat hij dat als geschiedvervalsing beschouwde. **(**Göran Holming, *The Himmler Order to Stop the Gassing of the Jews.* Inconvenient History, vert Thomas Kues.) http://www.vho.org/VffG/1997/4/HolHim4.html

177 **Wormser-Migot, Olga.** *Le Système concentrationnaire nazi* (1933-45), (The Nazi Concentra-

tion [Camp] System, 1933-1945), Presses Universitaires de France, 1968, blz. 544: *"Evenmin als er een geschreven order bestaat voor vergassingen in Auschwitz, bestaat er een geschreven order om deze in november 1944 te stoppen. ….. Noch in Neurenberg, noch tijdens de processen daarna, noch tijdens dat tegen Höß in Krakow, noch tijdens het Eichmann proces, noch op het Frankfürter Auschwitz Proces in 1965 (waar het 2e echelon van Auschwitz terechtstond) is ooit een exemplaar of kopie van die zgn. Himmler-opdracht van 2 november* [26 oktober? 22 november? 25 november? 26 november?] *over beëindiging van Auschwitzvergassingen verschenen."* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p133_Mattogno.html Pressac zei dat het "een mondelinge opdracht" was geweest, (uiteraard eveneens zonder daarvoor een bron te noemen.)

178 http://www.codoh.com/review/revhsl.html

179 De auteur van het boek waarop *Schindler's List is* gebaseerd, Thomas Keneally, stelt op blz. 3 van de originele Engelse uitgave: *"Dit boek is fictie. Namen, plaatsen, personen en gebeurtenissen zijn ofwel producten van 's schrijvers verbeelding ofwel fictief. Elke gelijkenis met bestaande gebeurtenissen, plaatsen of personen, levend of dood, is geheel toevallig."* Saillant detail is dat in de Nederlandse vertaling (1994, Uitgeverij Luitingh, ISBN 90 245 1214X) deze relativering niet voorkomt.

180 Het onderzoek van het Foresisch Instituut in Krakow naar de meetresultaten van Leuchter, was een mislukte poging revisionistische forensische feiten te weerleggen.

181 Van Pelt stelde op het Irving-Lipstadt process: *"We mogen als morele zekerheid aannemen de stelling dat Auschwitz een vernietigingskamp was waar de Duitsers*[!] *een miljoen mensen met behulp van gaskamers vermoordden en hun stoffelijke resten verbrandden in crematieovens."*

182 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide.

183 Verslag Irving-Lipstadt proces 2000, blz. 111.

184 **Mattogno, dr. C.** *Sonderbehandlung in Auschwitz. Entstehung und Bedeutung eines Begriffs.* Blz. 118. 21. Das »*Sonderkommando*« der Krematorien. Uit het Italiaans vertaald door Jürgen Graf. Hastings (East Sussex): Castle Hill Publishers PO Box 118, Hastings TN34 3ZQ, UK. ISBN: 1-902619-04-8

185 **Shermer, prof. dr. Michael en Grobman, Alex.** *Denying History. Who says the Holocaust Never Happened and Why do They Say It?* **Berghe, dr. G. v.d.** *De uitbuiting van de Holocaust.*

186 **Weber, prof. M.E.** *Treblinka,* The Journal of Historical Review, Summer 1992, blz.134-135.

187 "Likwidacja zydowskiej Warszwy, Treblinka," *Biuleytn Zydowskiego Instytutu Historysznego* (Warsaw), jan.-juni 1951, blz. 93-100. Geciteerd in Dr. Carlo Mattogno, "The Myth of the Extermination of the Jews." *The Journal of Historical Review*, 1988, blz. 273-274, 295 (noot 16).

188 *The New York Times*, 8 augustus 1943, blz. 11.

189 **Apenszlak, Jacob ed.** *The Black Book of Polish Jewry* (New York, 1943), blz.142-143.

190 World Jewish Congress, *Lest We Forget* (New York, 1943), blz.4, 6-7.

191 OSS document, 13 april 1944. National Archives (Washington, DC), Military Branch, Record Group 226 (OSS records), No. 67231.

192 Nuremberg Trial Document 3311-PS. *IMT, Trial of the Major War Criminals before the International Military Tribunal* (IMT 'blue series'/1947-1949), vol. 32, blz. 152-158; zie ook Dr. Carlos Whitlock Porter, *Made in Russia: The Holocaust* (Historical Review Press, 1988), blz. 2-7. http://www.cwporter.com/parttwo.htm

193 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Pelt Report.* 1999. Introduction, blz. 14, noten 23 en 24.

194 **Sommers, E.** *Holocaust Orthodoxy: The Road Paved with Moral Certainty.* The Revisionist. http://www.codoh.com/revisionist/tr03moral.html

195 **Sommers, Ernest.** *Holocaust Orthodoxy: The Road Paved with Moral Certainty.* http://www.codoh.com/revisionist/tr03moral.html

196 http://www.ihr.org/leaflets/auschwitz.html

197 Van Pelt verzwijgt de fenomenale resultaten van Dr. Mattogno's bronnenonderzoek over de Crematoria II en III van Birkenau: http://vho.org/tr/2004/3/Mattogno271-278.html#ftnref6

198 **Pelt, Robert-Jan Van.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide, blz. 204.

199 **Rudolf, Dr. Germar**. *Gutachter- und Urteilsschelte, VffG* 4(1) (2000), blz. 33-50 (online: vho.org/VffG/2000/1/Rudolf33-55.html; Engels: vho.org/GB/Contributions/RudolfOnVanPelt.html

200 *The Star.com.* A case for letting nature take back Auschwitz. "[Van Pelt …] *Ninety-nine per*

cent of what we know we do not actually have the physical evidence to prove . . . it has become part of our inherited knowledge. I don't think that the Holocaust is an exceptional case in that sense. We in the future – remembering the Holocaust – will operate in the same way that we remember most things from the past. We will know about it from literature and eyewitness testimony. . . . We are very successful in remembering the past in that manner.[…]"
http://www.thestar.com/news/insight/article/742965--a-case-for-letting-nature-take-back-auschwitz

201 **Pelt, R.-J. van.** *The Van Pelt Report.* VI Blueprints of Genocide. http://www.hdot.org/trial/defense/van/vi

202 **Morel, Fré.** *Oorlog is misleiding en bedrog.* 2010. Uitgeverij Papieren Tijger, Breda.

203 Casablanca-Conferentie, januari 1943.

204 **Rozek, Edward J.** *Allied Wartime Diplomacy: A Pattern in Poland*, John Wiley and Sons, N.Y. Blz. 209-210.

205 http://holocaustdenialvideos.com/buchenwald/index.html Episode 11.

206 *Psychopolitieke hersenspoeling* is gedefinieerd als: De kunst en wetenschap van verwerven van heerschappij over gedachten en loyaliteit van personen, officieren, bureaus en massa's en verovering van vijandelijke naties door 'geestelijke genezing'.

207 http://video.google.com/videoplay?docid=8953172273825999151

208 http://www.syracuseuniversitypress.syr.edu/fall-2005-catalog/bergson-boys.html

209 http://en.wikipedia.org/wiki/Ritchie_Boys
http://rodohforum.yuku.com/topic/6034/t/Engineering-Holocaust-Consent.html

210 *Jewish-Communist Brainwashing Techniques. A Synthesis of the Jewish-Communist Textbook on Psychopolitics.* (Nieuwe vertaling van Kenneth Goff's klassieker door Alexi Drobychev). Bamboo Delight Company, P.O. Box 2792, Saratoga, CA 95070.

211 **Solzjenitzin, Alexander.** *Russia & the Jews.* The Barnes Review. 2008. P.O. Box 15877, Washington, D.C. 20003.

212 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 224-237. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

213 **Postma, F.H.** *De repatriëring van Sovjetonderdanen uit Nederland 1944-1956.* Blz. 22-23. De Bataafsche Leeuw, Amsterdam. 2003. ISBN 90 6707 572 8.

214 Voor zover bekend is de enige uitzondering daarop de overgave van het 6e Duitse Leger bij Stalingrad; daarbij werden 105.000 Duitse soldaten gevangengenomen, waarvan er na de oorlog slechts 5.000 terugkeerden.

215 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 105-106, 197, 199. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

216 *Russia at War.* Blz. 30.

217 *Russia at War.* Blz. 189.

218 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 292. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

219 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 276-297. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

220 Men behoeft slechts in Ehrenburg's haatproza 'Duitsers' te vervangen door 'Nederlanders' of 'joden' om de vergelijking met Streicher verre te overtreffen.

221 **Degrelle, Gen. Leon,** *Hitler Democrat.* 2012. Blz. 71. The Barnes Review, Washington D.C. ISBN 978-1-937787-11-0.

222 Zesdaagse oorlog 1967; op 28 december 1968 vielen Israelische troepen Libanon binnen en vernietigden op Beiroet International Airport o.m. 13 passagiersvliegtuigen. In de oktoberoorlog van 1973 vermoordden Israëlische troepen o.m. ongewapende Egyptische soldaten en krijgsgevangenen. In 1982 viel het Israëlische leger Libanon binnen, met als gevolg o.m. de beruchte bloedbaden van Sabra en Shatilla. In de bezette gebieden nam de Israëlische terreur ongekende vormen aan o.m. door collectieve strafmaatregelen, 'bottenbreken', sloop van woningen en boomgaarden, enz., enz.

223 O.a. vertoning van de TV-serie *'De Holocaust'*, 1978.

224 **Vrba, R.** *Ik ontsnapte uit Auschwitz.* 1963. Uitg. Kok, Kampen. ISBN 9789059772397.

225 http://www.vho.org/aaargh/engl/vrba4.html en http://www.auschwitz.org.pl/html/eng...oryg_kom1.html

226 *Auschwitz: un caso di plagio.* Edizioni La Sfinge, Parma 1986; Engels: Auschwitz: *A Case of Plagiarism,* Journal of Historical Review, 10(1), voorjaar 1990, blz. 5-24. (www.vho.org/GB/Journals/JHR/10/1/Mattogno5-24.html)

227 **Bruun, E.** *Vrba entlarvt Lanzmanns Film Shoah... und sich selbst.* VffG, april 2002. http://www.vho.org/VffG/2002/4/Bruun447f.html

228 **Graf, Jürgen.** *Holocaust of Hoax?* Hfdst. 10. http://www.vho.org/GB/Books/hoh/chap10.html

229 http://world_within.tripod.com/

230 **Orwell, George.** *1984.* (*Nineteen Eighty-Four*) 1948. Londen, Secker and Warburg. ISBN 0-452-28423-6.

231 http://www.aolnews.com/world/article/turkey-bans-israeli-flight-bound-for-auschwitz/19533429

232 Tot en met 2008 negeerde Israël meer dan 30 verplichte resoluties van de Veiligheidsraad en legde het meer dan 100 resoluties van de Algemene Vergadering naast zich neer. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_the_UN_resolutions_concerning_Israel_and_Palestine

233 Beam, L.R. *The Conspiracy to Erect an Electronic Curtain.* http://www.codoh.com/censor/censcurtain.html

234 Zie ook: Weerlegging Cidi/Nizkor *"Stop Sjoa ontkenning – 66 Vragen ontzenuwd"* http://www.stormfront.org/forum/t673655/

235 **Püschel, H.** *Holocaustleugnung ist Menschenrecht!* http://www.hans-pueschel.de/politik/holocaustleugnung-ist-menschenrecht.html

236 **Paine, Thomas.** Dissertatie *On First Principles of Government.* 1795.

237 Naar George Orwell; De Duitse Bundestag nam 11 december 2003 een motie aan, die zegt dat "antisemitisch *denken*, spreken en handelen geen plaats heeft in Duitsland."

238 Barones Scotland, de Engelse Procureur Generaal, zou naar aanleiding van de Töben affaire uit haar functie moeten worden ontheven. In juli 2003 misleidde zij het Parlement door in het Hogerhuis te verklaren dat niemand in dit soort gevallen onder het Europees Uitleverings Verdrag zou worden uitgeleverd.

239 *US Government Condemns 'Unintentional' Anti-Semitism.* National Prayer Network. Rev. Ted Pyke, 17 juni 2008. http://www.truthtellers.org/alerts/usgovcondemns.htm

240 *Germany Is Our Future.* http://christorchaos.com/GermanyIsOurFuture.html

241 *Canadian Human Rights Act*.

242 *De Bijbel.* Nederlandse Statenvertaling. http://www.coas.com/bijbel

243 *Gedapo:* **GeDa**chten**Po**litie.

244 **Rudolf, Germar.** *A Revisionist in Prison.* Inconvenient History, Fall 2012. http://www.inconvenienthistory.codoh.info/archive/2012/volume_4/number_3/a_revisionist_in_prison.php

3. REVISIONISME

245 **Barnes, H.E.** *Revisionism and the Promotion of Peace*. Blz. 273. 1958 Liberation.

246 Zie o.m. **Prof. Dr. Michael Shermer, Alex Grobman.** *Denying History. Who says the Holocaust Never Happened and Why do They Say It?* University of California, Berkeley, LA, Londen. 2002.

247 **McFee, G.** *Why 'Revisionism' isn't.* http://www.holocaust-history.org/revisionism-isnt/

248 **Berghe, Dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk. Blz. 24. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3.

249 Zie Hoofdstuk 9.

250 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide. Ook: Verslag Irving-Lipstadt proces 2000, blz. 111.

251 **Nolte, Prof. Dr. E.** *Streitpunkte*, Propyläen, Berlijn 1993, blz. 304.

252 **Finke, Dr. Friedrich**. *Justizterror. Drakonische Strafen gegen Verleger und Autoren.* http://www.vho.org/D/DGG/Finke45_4.html

253 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads van dit en andere Revisionistische boeken op http://vho.org/download/

254 **Berg, Friedrich Paul**. *Diesel Gas Chambers, Ideal for Torture — Absurd for Murder.*

http://www.nazigassings.com/dieselgaschambera.html#ftnref8

255 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op website http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html (Engels) en http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands).

256 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz 403-405. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download Ook: **Mattogno, Dr. Carlo** en **Deana, dr. ir. Franco.** *Die Krematorien von Auschwitz-Birkenau.* http://www.codoh.com/inter/intgrmattogno.html

257 **Lipstadt, Deborah.** *Denying the Holocaust. The Growing Assault on Truth and Memory*. Plume Books, New York 1994.

258 **Lipstadt, prof. Deborah.** In het april 1991 nummer van *Dimensions*, van het zionistische Anti Defamation League's *Journal of Holocaust Studies*.

259 **Butz, Prof. dr. Arthur R.** *The Hoax of the Twentieth Century*, *The Case Against the Presumed Extermination of the European Jewry.* 1976. Institute for Historical Review, Newport Beach, California, 71985. ISBN 0-939484-46-3.
(online: www.vho.org/GB/Books/thottc); "*Context and perspective in the 'Holocaust' controversy*", *JHR*, 3(4) (1982), blz. 371-405.
(online: www.vho.org/GB/Journals/JHR/3/4/Butz371-405.html).

260 **Leuchter, Fred A., Faurisson, prof. R. and Rudolf, dr. G.** *The Leuchter Reports. Critical Edition.* Blz. 11, brief 13 januari 1988, State of Missouri, Department of Corrections and Human Resources. Tweede, gecorrigeerde editie. Oktober 2005. © Ernst Zündel. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN: 1-59148-026-4. www.vho.org/GB/Books/tlr

261 *Another Hackneyed Auschwitz 'Revelation'.* 9 November 2008. http://www.thecivicplatform.com/2008/11/10/another-hackneyed-auschwitz-%E2%80%9Crevelation%E2%80%9D/

262 Zie voor een meer compleet overzicht de rede van prof. Faurisson in 2006 op de World Holocaust Conference in Teheran getiteld: *De Overwinningen van het Revisionisme.* Nederlandse vertaling op: http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/de-teheran-holocaust-conferentie-347857.html?p=3713158 # 8.

263 Zie de letterlijke tekst van het zgn. *Wannsee Protocol*.

264 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html (Engels) en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands).

265 *Objektive Erkenntnis, ein evolutionärer Entwurf,* Hoffmann u. Campe Verlag, Hamburg 1984.

266 De *Vrije Encyclopedie van het Conflict Israël – Palestina* schrijft: *"Holocaustrevisionisten menen dat de Holocaust nooit heeft plaatsgevonden."* http://www.vecip.com/default.asp?onderwerp=619

267 **Faurisson, prof. R.** *De overwinningen van het Revisionisme.* Vertaling rede Teheran holocaust conferentie, 11-12 december 2006. http://www.vho.org/aaargh/fran/livres7/TEHERAN/RFtehneer.pdf

268 Zie de case van de Australische historicus Dr. Fredrick Töben, oktober 2008.

269 **Rassinier, Paul.** *The Holocaust Story and the Lies of Ulysses.* [Vroegere titel: *Debunking the Genocide Myth] A Study of the Nazi Concentration Camps and the Alleged Extermination of European Jewry.* Noontide Press, http://www.noontidepress.com/

270 **Rassinier, Paul.** *Het Drama van de Europese Joden* (in Frans). 1964. Les Sept Couleurs, Parijs.

271 http://ihr.org/leaflets/fewfacts.html

272 http://www.ihr.org/

273 **Burg, Josef Gideon**. *Majdanek in alle Ewigkeit?* 1979. Munchen: Ederer Verlag, 1979. http://www.vho.org/aaargh/deut/BURG/MAE-1.html

274 *Rechtsextremistischer Revisionismus, ein Thema von Heute.* Bundesamt für Verfassungsschutz Presse- und Öffentlichkeitsarbeit. 2001. Blz. 1.

275 *Rechtsextremistischer Revisionismus, ein Thema von Heute.* Bundesamt für Verfassungsschutz Presse- und Öffentlichkeitsarbeit. 2001. Blz. 17.

276 Voorbeelden zijn Fred Leuchter en Richard Krege, een Australisch archeoloog die met

een team onderzoekers in 1999 m.b.v. grondradar de terreinen van het voormalige 'vernietigingskamp' Treblinka onderzocht en vaststelde dat de grondlagen daar geen verstoringen vertonen, zodat de JHV opvatting dat daar 830.000 (of meer) mensen zouden zijn vergast, begraven, opgegraven, verbrand en de as weer in de eerdere massagraven zou zijn gestort, letterlijk geen enkele grond bezit.

277 Onder meer *The Revisionist, Journal for Critical Historical Inquiry* (Engels) en *VffG, Vierteljahreshefte fur freie Geschichtsforschung* (Duits).

278 Beam, L.R. *The Conspiracy to Erect an Electronic Curtain.* http://www.codoh.com/censor/censcurtain.html

279 Zie ook: Weerlegging Cidi/Nizkor *"Stop Sjoa ontkenning – 66 Vragen ontzenuwd"* http://www.stormfront.org/forum/t673655/

280 Castle Hill Publishers. PO Box 257768, Chicago Ill. USA.

281 http://vho.org/VffG/

282 http://vho.org/tr/

283 **Rassinier, Paul.** *The Holocaust Story and the Lies of Ulysses*. Vroegere titel: *Debunking the Genocide Myth] A Study of the Nazi Concentration Camps and the Alleged Extermination of European Jewry.* Noontide Press, http://www.noontidepress.com/

284 **Butz, Prof. dr. Arthur R.** *The Hoax of the Twentieth Century, The Case Against the Presumed Extermination of the European Jewry.* 1976. Institute for Historical Review, Newport Beach, California, 71985. ISBN 0-939484-46-3. (online: www.vho.org/GB/Books/thottc); (online: www.vho.org/GB/Journals/JHR/3/4/Butz371-405.html).

285 *Kritik.* Folge Nr. 23, Kälberhagen 1973.

286 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op website http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html (Engels) en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands)
Leuchter, Fred & Faurisson, Robert. *The Second Leuchter Report.* Journal of Historical **Review.** http://ihr.org/jhr/v10/v10p261_Leuchter.html

287 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/
Downloads van dit en andere Revisionistische werken op http://vho.org/download/

288 **Rudolf, Dr. Germar** (ed.). Theses & Dissertations Press, aug. 2003. ISBN 0-9679856-2-5

289 **Rudolf, Dr. Germar** (ed.). 2005. Castle Hill Publishers, aug. 568 blz., ISBN 1591480019. http://vho.org/GB/Books/loth/

290 *Newark Star-Ledger*, 23 okt. 1996, blz. 15; gecit. in Journal of Historical Review, juli/aug 1997.

291 Met '*Holocaustpromotie*' of '*Holocaustlobby*' worden hier groepen bedoeld die er belang bij hebben dat de JHV levend blijft, wordt verbreid en dat daadwerkelijk of politiek ondersteunen en kenbaar zijn door zodanig spreken en/of handelen. Wie daar wel of niet toe behoort, bepale ieder zelf.

292 Zie Hoofdstuk 15 *'Weerleggingen' weerlegd.*

293 Zie: http://www.stormfront.org/forum/t673655/

294 Het Hoofd van de militaire afdeling van de *US National Archives*, waar miljoenen in Geallieerde handen gevallen nazi-documenten worden bewaard en geanalyseerd, sprak over *'de weinige bewijzen voor de Holocaust, passend in een kleine schoenendoos'.*

295 Bijvoorbeeld in een 2 uur durend tv-debat op 22 juli 1995 tussen prof. Mark Weber, directeur van het IHR en dr. Michael Shermer, van het Skeptic Magazine.

296 *Debating the Undebatable: The Weber-Shermer Clash. Exchanging Views on the Holocaust.* The Journal of Historical Review, jan.-feb. 1996 (Vol. 16, no. 1), blz. 23-34. http://www.ihr.org/jhr/v16/v16n1p22_Weber.html

297 *The Scholars Debate.* http://p102.ezboard.com/The-Scholars-Debate/frodohforumfrm23

298 Zie Hoofdstuk 2 ***d.***

299 O.m. de Anti-Defamation League of B'nai B'rith, het Institute of Jewish Affairs, Gerald Reitlinger, American Jewish Joint Distribution Committee, Encyclo-paedia Judaica, David Bergelson, American Jewish Year Book, Herschel Weinrauch, Rabbi Aaron Pechenick, Shachne Epstein, Committee for Jewish Refugees from Concentration

Camps, etc., stellen dat in 1940 grote aantallen joden naar de Oostelijke gebieden van de Sovjet-Unie zijn getransporteerd.

300 **Hilberg, Raul.** Interview met *Standard,* Wenen, ter gelegenheid van het Congres van het nieuwe Wiesenthal Instituut. 10-11 juni 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Think/hilberg.htm

301 http://teakdoor.com/issues/16393-holocaust-denial-6.html

302 Shermer, Michael. *Why People Believe Weird Things*, W. H. Freeman, New York, blz. 212.

303 **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3.

304 **Brackman, H. en Breitbart, A.** *Holocaust Denial's Assault on Memory: Precursor to Twenty-First Century Genocide?* April 2007. Simon Wiesenthal Center, Los Angeles. www.aaargh.com.mx/fran/livres8/denialreport.pdf

305 **Nagl, W.** *Gentechnologie und Grenzen der Biologie.* Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt. Blz. 126 e.v.

306 **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk. Blz. 5. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3.

307 **Lipstadt, Deborah.** *Denying the Holocaust. The Growing Assault on Truth and Memory*. Plume Books, New York 1994.

308 **Mattogno, Dr. Carlo.** Deborah Lipstadt: A review of *Denying the Holocaust.* http://codoh.com/review/revdeblip.html

309 **Van Pelt, Robert-Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* 2002. Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis.

310 **Zimmermann, John C.** *Body Disposal at Auschwitz: The End of the Holocaust Denial* www.holocausthistory.org/auschwitz/body-disposal en *My Response to Carl Mattogno* www.holocausthistory.org/auschwitz/response-to-mattogno door Mattogno ontkracht met zijn studies *Supplementary Response to John C. Zimmermann on his 'Body Disposal at Auschwitz*"; www.russgranata.com/Risposta-new-eng.html en t.a.v. veronderstelde verbrandingsputten in www.russgranata.com/jcz.html

311 *Frankfurter Allgemeine Zeitung,* 30 juni 2000, blz 57.

312 **Shermer, Michael and Alex Grobman.** *Denying History: Who Says the HolocaustNever Happened and Why Do They Say It?* Berkeley: University of California Press, 2000.

313 http://www.holocaust-history.org/

314 http://www.nizkor.org/

315 http://www.rodoh.us

316 Wiesenthal Centre: http://www.wiesenthal.com/
Anti-Defamation League: http://www.adl.org http://www.rodoh.us

317 De beruchte joodse *Anti-Defamation League* ADL, beter te noemen *Defamation League* (eerroof, laster en *haat*).

318 Anti-Defamation League: *Hitler's Apologists: The Anti-Semitic Propaganda of Holocaust "Revisionism".* New York, Anti-Defamation League. 1993

319 http://www.ihr.org/jhr/v11/v11p365_Bennett.html

320 **Brackman, H. en Breitbart, A.** *Holocaust Denial's Assault on Memory: Precursor to Twenty-First Century Genocide?* April 2007. Simon Wiesenthal Center, Los Angeles. www.aaargh.com.mx/fran/livres8/denialreport.pdf

321 http://philosemitism.blogspot.com/2010/09/chomsky-ventures-into-quagmire-of.html

322 http://www.antisemitism.org.il/eng/Legislation%20Against%20Antisemitism%20and%20Denial%20of%20the%20Holocaust

323 In juli 1981 nam de Knesset een wet aan die op Holocaustontkenning 5 jaar gevangenisstraf stelt. Die wet verleent daaraan in één opzicht een hogere status dan aan religie: de maximumstraf voor het ontkennen van het bestaan van God is 1 jaar. Tom Segev, *The Seventh Million: The Israelis and the Holocaust* (New York: Hill and Wang, 1993), blz. 464.

324 **Thion, S. en Gauss, E.** (pseud.). *Vérité historique ou vérité politique?*, La Vieille Taupe, 1980.

325 *Vérité et Justice*. CP 355, CH 1618 Châtel Saint Denis, Zwitserland.

326 http://www.presstv.ir:80/detail.aspx?id=45378&sectionid=351020603

327 **Orwell, George.** *1984.* (*Nineteen Eighty-Four*) 1948. Londen, Secker and Warburg. ISBN 0-452-28423-6.

328 http://www.unet.univie.ac.at/~a9806511/materialien/verbotsgesetz.htm

329 http://www.rense.com

330 **Püschel, H.** *Das kann doch einen Seemann nicht erschüttern…* http://www.hans-pueschel.de/politik/das-kann-doch-einen-seeman-nicht-erschuettern-antwort.html

331 *Bundeskriminalamt.* Zie: *Discovering Absurdistan,* Artikel van Germar Rulof in *The Revisionist,* Volume 1, nr. 2, mei 2003. Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings, TN34 3ZQ, United Kingdom, chp@vho.org In 2005 was het aantal vervolgden volgens het *Verfassungsschutz-bericht* 15.361. www.bmi.bund.de http://www.npdfrankfurt.de/aktuelles/index.php?option=news&aktion=newslang&ID=324

332 http://vho.org/VffG/2005/4/Appell387-396.html

333 Bij de Mannheimer Arrondissementsrechtbank zagen rechter Rainer Orlett en Rechtbank-president Wolfgang Müller in augustus 1994 na hysterische kritiek van media en Joodse Raad op het naar hun zin te milde vonnis tegen Deckert, zich bedreigd met ambtsontzetting en loopbaanvernietiging.

334 *Die verbotene Wahrheit. Betrachtungen zu einer Vergangenheit, die nicht vergehen will, Fragen zu einer Offenkundigkeit, die weder offen noch kundig ist.* PDF-file te vinden op o.a. http://abbc.com/mh.pdf en http://cwporter.com/dvw.pdf

335 Artikel II-71.

336 Trial of O. E. Remer, District Court Schweinefürt, Ref. 1 KLs 8 Js. 10453/92.

337 Brief van de Secretaris van de Centrale Raad van Duitse Joden, H. Jaeckel, aan H. F. Zacher, president van het Max-Planck-Instituut, d.d. 22 juni 1993.

338 Bron: *Bundeskriminalambt.* Zie: *Discovering Absurdistan,* Artikel van Germar Rulof in *The Revisionist,* Volume 1, nr. 2, mei 2003. Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings, TN34 3ZQ, ` United Kingdom, chp@vho.org In 2005 was het aantal volgens het *Verfassungsschutzbericht* 15.361 en in 2006 meer dan 17.000. www.bmi.bund.de http://www.npdfrankfurt.de/aktuelles/index.php?option=news&aktion=newslang&ID=324

339 **Schröcke,** *Kriegsursachen Kriegsschuld* blz. 319, na de Duitse eenwording voortgezet in het *Vertrag zur Verbindlichkeit der Urteile des Nürnberger Prozesses*.

340 **Komossa, Gerd-H.** *The German Card.* 2009. Generaal Komossa is voormalig Hoofd Duitse Militaire Inlichtingendienst. Uitgegeven in Oostenrijk door Wolfgang Dvorack-Stocker.

341 http://www.codoh.com/forum/viewtopic.php?topic=5447&forum=2

342 http://www.codoh.com/forum/viewtopic.php?topic=5447&forum=2

343 *The Australian.* 'Holocaust denier Fredrik Töben's trial soon: prosecutor'. 11 oktober 2008. http://www.theaustralian.news.com.au/story/0,25197,24478370-5006787,00.html

344 *Bad Pyrmonter Nachrichten,* 19 maart 2003.

345 *Revisionistenverfolgung: Der Fall Gaston-Amaudruz.* Prof. Dr. Robert Faurisson. http://vho.org/VffG/2003/1/Faurisson93f.html

346 Links naar dit debat op de Zweedse Parlementaire website:
http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=101&bet=2005/06:27
http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=63&dtyp=i&rm=2005/06&nr=62
http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=63&dtyp=i&rm=2005/06&nr=6

347 *Athens News,* 28 juni 1998. Verslag van een conferentie van de International Association of Jewish Lawyers and Jurists (IAJLJ), gehouden in Thessaloniki.

348 Onder anderen in Zweden de revisionist **Ditlieb Felderer,** die de leugen van 60.000 vermoorde Jehova's getuigen in Auschwitz blootlegde. Door vervolging is ook hij gedwongen in ballingschap te leven.

349 *National Journal.* http://www.zundelsite.org/german/news/070504_Holocaust_Leugnung.php

350 Zie Hfdst. **3** *g.*: *Criminalisering en vervolging.*

351 *German Professor, Accused of Revisionism, Commits Suicide.* May-June 2000 Journal of Historical Review, mei-juni 2000.

352 Wilkomirsky's als vervalsing ontmaskerde leugenproduct ontving bijv. eerder in 1996 de US *National Jewish Book Award for Autobiography and Memoir,* in Engeland de *Jewish Quarterly Literary Prize* en in Frankrijk de *Prix Memoire de la Shoah.*

353 http://www.rense.com/general67/knes.htm

354 *Hate Laws: Making Criminals of Christians.* http://video.google.com/videoplay?docid=7217700265038533779 http://www.truthtellers.org/alerts/usgovcondemns.htm

355 **Plantin, Jean.** *Einige Fälle von physischer Bedrohung und Gewaltanwendung gegen Revisionisten.* VffG 2005, Nr. 1. http://vho.org/VffG/2001/1/Plantin85-91.html

356 http://www.ihr.org/jhr/v16/v16n2p-2_Faurisson.html

357 **Burg, J.G.** *Maidanek in alle Ewigkeit?* http://www.vho.org/aaargh/deut/BURG/MAE-1.html en http://vho.org/D/miae/index.html

358 **Faurisson, prof. R.** *The Zündel Trials (1985 and 1988).* Journal of Historical Review, Vol. 8, blz. 417. http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p417_Faurisson.html

359 *The Zionist Terror Network. Background and Operation of the Jewish Defense League*, blz. 16. IHR, 1985. http://www.ihr.org/books/ztn.html

360 *The Zionist Terror Network. Background and Operation of the Jewish Defense League*, blz. 7 en 9. http://www.ihr.org/books/ztn.html

361 *Ecrits revisionnistes* (Robert Faurisson), Privé-uitgave, Vichy 1999.

362 *The Zionist Terror Network. Background and Operation of the Jewish Defense League and other Criminal Zionist Groups.* http://www.ihr.org/books/ztn.html

363 *NY Times*, 24 jan 1985, *"Advocaat onthult aanslag op Barbie."* Op 26 februari werd Barbie vergif voorgeschreven door een gevangenisarts. De NY Times beschreef deze moord-aanslag als *"medicatie waarschijnlijk bij vergissing voorgeschreven."* (NY Times, 27 februari 1985; ook: *The Spotlight*, 11 maart 1985).

364 **Widman, Richard.** *'How Fahrenheit 451 Trends Threaten Intellectual Freedom'*, in: *The Revisionist*, Nr. 2, januari 2000, blz. 15; *Evening Standard*, 6 sept. 1996.

365 *ER*: *Ecrits revisionnistes* (Robert Faurisson), Privé-uitgave, Vichy 1999; Michael Shermer, *Why People Believe Weird Things*, W. H. Freeman, New York, blz. 185.)

366 *Zündel, Ernst: Sein Kampf für Deutschland*, Samisdat Publishers, Toronto 1999, blz. 38 e.v.

367 *Ecrits Revisionnistes*, IV, blz. 1793.

368 *Dualpha*, Nr. 1, mei/juni 1998, blz. 36-44.

369 *Akribeia*, Nr. 5, Oktober 1999, blz. 11, 28.

370 Haaretz, *Fire destroys Neturei Karta synagogue, rabbi's residence in Monsey, N.Y.* http://haaretz.com/hasen/spages/845003.html

371 **Cole, David.** *The Cole video.* http://www.codoh.com/gcgv/gcgvcole.html (+ tekst). (http://www.reportersnotebook.com/video/david_cole/ david_cole_high_resolution.wmv

372 *The Zionist Terror Network. Background and Operation of the Jewish Defense League and other Criminal Zionist Groups.* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/books/ztn.html

373 *"JDL is the second most active terrorist group, FBI says,"* Orange County Register (Santa Ana), Nov. 19, 1985.

374 **Shyovitz, David.** *Rabbi meir Kahane.* http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/biography/kahane.html

375 **Novick, Peter.** *The Holocaust in American Life.* 1999, blz. 211-212.

376 **Schopenhauer, Arthur.** *Die Welt als Wille und Vorstellung*, Band II, Eerste boek, Hfdst. 12 .

377 **Berghe, dr. Gie van den.** *De uitbuiting van de Holocaust.* 2001. Tweede druk. Blz. 24. Amsterdam, Anthos. ISBN 90-4140545-3.

378 **Guttenplan** in: *The Atlantic Monthly*, Boston, USA, februari 2000.

379 Zie eerder dit Hoofdstuk bij *Fysiek terrorisme tegen revisionisten.*

380 **McGowan, Daniel.** Emeritus Professor Hobart and William Smith Colleges. Geneva, NY 14456. Gepubliceerd op 22 maart 2007 op http://rense.com/general75/viv.htm

381 *Belgisch Staatsblad*, 22 april 1995.

382 *De Standaard*, 2 juni 2005: *"Juridisch raakte het door de Kamer goedgekeurde werkstuk* [de 'verruimde' Negationismewet] *kant noch wal. Ook de minister van Justitie, Laurette Onckelinx (PS), moest dat toegeven."*

383 http://www.rense.com/general90/whyhir.htm

384 **Shermer en Grobman.** *Denying History: Who says the Holocaust Never Happened and Why Do They Say It?* ISBN 978-0-520-23469-7.

385 **Faurisson, prof. Robert.** *Impact and Future of Holocaust Revisionism.* Uit: *The Journal of Historical Review*, jan.-feb. 2000 (Vol, 19, No. 1), blz. 2-31.

386 **Weber, prof. M.** *Zionism and the Third Reich*, The Journal of Historical Review, juli-aug 1993, blz. 29-37.

387 **Kadell, F.** *Die Katyn-Lüge*, Herbig, Munich 1991.

388 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

389 http://en.wikipedia.org/wiki/Bykivnia

390 **Pastushuk, Halyna.** *Ukrainian Government Commission.* 2006.

http://www.polskieradio.pl/polonia/article.asp?tId=40422&j=2

391 *Brockhaus Enzyklopädie*, (noot 92), 1970, deel 9, blz. 602; ook: R. Conquest, *The Harvest of Sorrow*, Oxford University Press, Oxford / New York 1986, blz. 328.

392 **King Arthur** (pseud.)**.** Stormfront .org. *Vragen aan King Arthur.* # 58. http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/de-holocaust-vragen-aan-king-210251p6.html

393 Alleen al van de groep Frank, werden 5 van de 8 mensen uit Auschwitz naar andere kampen gebracht.

394 **Graf, J. en Mattogno C.:** *Concentration Camp Stutthof and its Function in National Socialist Jewish Policy.* Vertaald door Carlos Porter. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers, Mei 2003. ISBN: 0-9679856-1-7.

395 **Faurisson, prof. R.** *De overwinningen van het Revisionisme.* Vertaling van zijn rede voor de Teheran holocaust conferentie, 11-12 december 2006.

396 Zie Hoofdstuk **12.** *'De Holocaust': een Nieuwe Religie.*

397 In Duitsland alleen werden in 2007 meer dan 17.000 mensen vervolgd wegens gedachten-criminaliteit, het merendeel van hen in relatie tot 'de Holocaust'.

398 **Mearsheimer, John J. and Walt, Stephen M.** *The Israel Lobby: Does it Have too Much Influence on US Foreign Policy?* Univ. of Chicago, Harvard University. Maart 2006. RWP06-011

399 **Igounet, Valérie.** *Histoire du négationnisme en France*, blz. 651-652, Seuil, Paris 2000. In mei 1995 capituleerde Pressac min of meer door te verklaren dat het officiële verhaal van de concentratiekampen tot dan toe 'verrot', 'waardeloos' en 'in de vuilnisbak van de geschiedenis' thuishoort.
Faurisson, prof. Robert. *Jean-Claude Pressacs Kapitulation.* Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung. 2005, nr. 1. http://vho.org/VffG/2005/2/Faurisson188f.html

400 Verlag für Wehrwissenschaften, München 1995, ISBN 3-8219-0031-8. Hoffmann (* 1930-†2002) was zonder twijfel de best geïnformeerde historicus m.b.t het Sovjetleger in WO II. De 'kritiek' op zijn werk *Stalin's Vernichtungskrieg'* (o.a. Wikipedia) bestaat slechts uit verdachtmakingen en innuendo en onbeert (uiteraard) elke inhoudelijkheid.

401 **Brackman, H. en Breitbart, A.** *Holocaust Denial's Assault on Memory: Precursor to Twenty-First Century Genocide?* April 2007. Simon Wiesenthal Center, Los Angeles. www.aaargh.com.mx/fran/livres8/denialreport.pdf

402 *'Niet alleen voor onszelf zijn wij op de wereld.'*

4. HOLOCAUST: PROLOOG / EPILOOG

403 **Nillesen, J.A.** *De sociale toestand der joden in Rusland onder de Tsaren en de Sowets. Een bijdrage tot de studie van het Jodenvraagstuk.* Proefschrift UvA, 1939. Dekker & Van de Vegt N.V., Nijmegen-Utrecht.

404 **Katz, prof. Jacob.** *From Prejudice to Destruction. Anti-Semitism, 1700-1933.* Blz. 4. Harvard University Press. Cambridge, Massachusetts , London, 1980. ISBN 0-674-32507-9.

405 **McDonald, prof. K.** *Understanding Jewish Influence I.* Abstract.

406 O.m. Tacitus.

407 Zie het *Kol Nidre* gebed dat op Grote Verzoendag in de Synagoge wordt opgezegd; daarmee wordt voor één jaar vooruit toestemming gegeven te liegen, te bedriegen, meineed te plegen, beloftes te breken, enz. Een judaïsch *'License toe Lie'*. http://www.revisionisthistory.org/talmudtruth.html

408 **McDonald, Prof. Kevin.** *Understanding Jewish Influence.*

409 **Lazare, Bernard** in *Antisémitisme, son histoire et ses causes*, Paris 1934, Band 1, blz. 42, geci-teerd door Jonak von Freyenwald *Jüdische Bekenntnisse*, Nürnberg 1941, Facs. blz. 142.

410 Leidend tot wat in verhullend wetenschappelijke jargon wordt genoemd *'secessie-frictie'*.

411 O.a. volgens Rabbi Kogan, Congres van Joodse Religieuze Organisaties en Verenigingen in Rusland. *Appell russischer Patrioten.* http://vho.org/VffG/2005/4/Appell387-396.html

412 Zie voor bronnen van deze uitwijzingen o.m. http://www.jewishhistory.org.il/ en http://www.sunray22b.net/expulsions.htm

413 Papyrus in *British Museum*, Londen, nr. 1912. De publicatie van de serie papyri houdt

op bij Hoofdstuk V, kort voor Nr. 1912, dat de relatie tot de joden behandelt. Ze werden door dr. Idris Bell in een apart Hoofdstuk behandeld in 1924. Waarom de officiële vertaling stopt bij Nr. 1912 is niet bekend. Te vermoeden is dat dit te maken heeft met directe of indirecte joodse invloed.

414 http://www.codoh.com/zionweb/zishahak/zishahakan05.html
http://www.revisionisthistory.org/talmudtruth.html

415 **Eisenmenger, Johann Andreas.** *Entdecktes Judenthum.* 1700. Universiteit Heidelberg. 1748 Stehelin editie in Engelse vertaling met inleiding van Michael Hofmann II. 872 blz. US $ 40,00. Independent History and Research, Box 849, Cœur d'Alene, Idaho 83816; online www.RevisionistHistory.org

416 Normen van fatsoen en respect voor menselijke waarden weerhouden mij de afschuwelijke voorbeelden van immoraliteit uit de Talmoed in dit werk op te nemen.

417 **Hoffman, M.** *The Talmud, Judaism's Holiest Book.*
http://www.codoh.com/zionweb/zishahak/zishahakan02.html

418 http://groups.msn.com/Mishpocha/thetalmudpart1.msnw

419 Wie daaraan twijfelt zou kennis moeten nemen van wat de Talmoed schrijft over Christus en Christenen. Huiveringwekkend van *haat.*

420 **Wistrich, prof. Robert.** *Nederlands Dagblad.* 01-04-2008.
http://www.nd.nl/artikelen/2008/april/01/-loslaten-geloof-is-bron-van-brits-antisemitisme-

421 http://www.ukar.org/shest01.shtml

422 **Shamir, Israel.** *Acid Test Failed.* 6 januari 2001.
http://www.israelshamir.net/English/Acid_Test_Failed.htm

423 **Mayer, dr. M.** *NSDAP und Antisemitismus 1919-1933,* http://epub.ub.uni-muenchen.de/9/ (pdf).

424 **Goldhagen, Daniel Jonah.** *Hitler's Willing Executioners.Ordinary Germans and the Holocaust.* © 1996. Vintage ISBN 0-679-77268-5. Random House www.randomhouse.com

425 Senaatsdocument nr. 346, US Congres Verslag 67e Congres, 4e zitting: *"De volledige verantwoordelijkheid voor de Eerste Wereldoorlog ligt keihard op de schouders van de internationale joodse bankiers. Zij zijn verantwoordelijk voor miljoenen doden en stervenden."*

426 **Freedman, Benjamin H.** *The Hidden Tyranny.* Speech (1961) in het Willard Hotel in Washington D.C. voor McGinley's krant *Common Sense.* Tijdens deze speech verklaarde Freedman alle documenten die zijn stellingen over de beslissende joodse rol bij het betrekken van de VS in de oorlog bewijzen, in zijn bezit te hebben.
Freedman (1890-1984) was een vermogend joods zakenman en zoon van een van de oprichters van het Amerikaans Joodse Comite. Hij brak met het georganiseerde jodendom en wijdde veel van zijn tijd aan het aan de kaak stellen van wat hij noemde 'de joodse tyrannie die bezit heeft genomen van de United States'. Freedman wist waarover hij het had: hij was jarenlang een insider in de allerhoogste joodse en regeringskringen van de Verenigde Staten. Hij onderhield persoonlijke contacten met Bernard Baruch, Samuel Untermeyer, Woodrow Wilson, Franklin Roosevelt, Joseph Kennedy, John F. Kennedy en vele andere kopstukken van zijn tijd; was persoonlijk aanwezig bij geheime besprekingen tussen joodse vertegenwoordigers en hoge regeringsfunctionarissen.

427 **Theil, G.M.** *Heresy in the Twenty-First Century.* Blz. 38-39. 2006. Historical Review Press, Sussex England. ISBN: 0-906879-34-5. Ook te bestellen bij Georges M. Theil, BP 50-38 F-38037, Grenoble, Cedex 2, France, Tel. 06 60 48 59 59.

428 **Freedman, Benjamin H.** *The Hidden Tyranny.* Speech (1961) in het Willard Hotel in Washington D.C. voor McGinley's krant *Common Sense* http://www.compuserb.com/benfreed.htm
"Toen de oorlog afgelopen was gingen de Duitsers in 1919 naar de Parijse Vredesconferentie. Daar waren 117 joden, een delegatie de joden vertegenwoordigend, aangevoerd door Bernard Baruch. Ik was daar ook: ik moest het weten. Wat er gebeurde? De joden zeiden op die conferentie, waar Duitsland werd opgedeeld en weggegeven aan allerlei landen die claimden recht te hebben op delen ervan, "Wat over Palestina voor ons?" En zij kwamen voor de eerste keer bij de Duitsers voor de draad met de Balfour verklaring. Op dat moment realiseerden de Duitsers zich pas, "Oh, dat is het spel dat werd gespeeld! Daarom kwam de Verenigde Staten in de oorlog." Voor het eerst realiseerden de Duitsers zich dat zij waren verslagen en verschrikkelijke reparaties opgelegd kregen omdat de zionisten Palestina wilden en vastbesloten waren het tegen elke prijs te krijgen."

429 **Bryant, Arthur.** *Unfinished Victory* (blz. 136-144).

430 **Porter, C.W.** *Master race Note.* http://www.cwporter.com/rauschningnote.htm

431 Geciteerd door Amnon Kapeliouk in *Begin and the Beasts,* New Statesman, 25 juni 1982.

432 **Freedman, Benjamin H.** *The Hidden Tyranny.* Speech (1961) in het Willard Hotel in Washington D.C. voor McGinley's krant *Common Sense.* Tijdens de speech verklaarde Freedman alle documenten die zijn stellingen over de beslissende joodse rol bij het betrekken van de VS in de oorlog bewijzen, in zijn bezit te hebben.
Benjamin Freedman (1890-1984) was een vermogend joods zakenman, zoon van een van de oprichters van het Amerikaans Joods Comité. Hij brak met het georganiseerde jodendom en wijdde veel van zijn tijd aan het aan de kaak stellen van wat hij noemde 'de joodse tyrannie die bezit heeft genomen van de United States'. Freedman wist waarover hij sprak: hij was insider in de allerhoogste joodse en regeringskringen van de Verenigde Staten. Hij onderhield persoonlijke contacten met Bernard Baruch, Samuel Untermyer, Woodrow Wilson, Franklin Roosevelt, Joseph Kennedy, John F. Kennedy en andere kopstukken van zijn tijd; hij was persoonlijk aanwezig bij geheime besprekingen tussen joodse vertegenwoordigers en hoge regeringsfunctionarissen.

433 **Landman, Samuel.** *Great Britain, the Jews and Palestine,* blz. 6. Londen, 1936.

434 **Hitchcock, Andrew.** *The History of the House of Rothschild.* http://www.iamthewitness.com/DarylBradfordSmith_Rothschild.htm

435 **Diky, A. Iv.** *Jews in Russia and the USSR.* © Andrey Iv. Diky. 1967.

436 **US Congres Verslag 67e Congres, 4e zitting,** Senaatsdocument nr. 346: *"De volledige verantwoordelijkheid voor de Eerste Wereldoorlog ligt keihard op de schouders van de internationale joodse bankiers. Die zijn verantwoordelijk voor miljoenen doden en stervenden."*

437 Zonder het drijven van internationale geldjoden was deze rampzalige oorlog er niet gekomen, had ze geen vier jaar geduurd en was niet geëindigd in de vernietiging van Duitsland. De verantwoordelijkheid lag bij de joods gedomineerde internationale elite en de oorlog werd door hen op gang gebracht door de uitbreiding van wapenarsenalen aan beide kanten, door hen gefinancierd. Financiers waren overwegend joodse en joods gedomineerde banken zoals Lehman Brothers, Kuhn und Loeb, J.P. Morgan, Speyer, enz., geleid door types als Nathan Rothschild, Jacob Schiff, Herbert Samuel, Bernard Baruch, Carl Melchior, Max en Paul Warburg, enz. Zij werkten nauw samen met via hen aangestelde politici als Churchill, Theodore Roosevelt, Franklin Delano Roosevelt, Lloyd George, Edward Grey, Lord Balfour, Woodrow Wilson, Clemenceau, e.a.

438 In april 1918 werd de anti-oorlog *Onafhankelijke Socialistische Partij* opgericht. De top van die partij bestond praktisch geheel uit joden: Kurt Eisner, Karl Kautsky, Ernst Toller, Eduard Bernstein, Julius Leber, Rudolf Breitscheid en Rudolf Hilferding. De joodse Spartakist Karl Liebknecht riep in het Berlijns Keizerlijk Paleis de *'Vrije Socialistische Republiek Duitsland'* uit, een filiaal van de Russisch-bolsjewistische wereldrevolutie. Van de zeskoppige KPD-leiding (Kommunistisches Partei Deutschland) waren vier joods. Ebert, Scheidemann, Eisner, Erzberger, Toller, Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg waren vooraanstaande revolutionairen en fakkeldragers van de communistische machtsgreep in november 1917. In de ogen van veel Duitsers luidde de door hen veroorzaakte chaos het verlies van de oorlog en Versailles in. Hitler noemde hen de *'Novembermisdadigers'.*

439 **Irving, David.** *An Introduction to the New Edition of Hitler's War.* (Institute of Historical Review). http://www.codoh.com/irving/irvhitwar.html

440 **Bryant, Sir Arthur.** Brits historicus. *Unfinished Victory.* 1940. Blz. 136-144. http://globalfire.tv/nj/03en/history/originsww2.htm **Gordon, Sarah.** *Hitler, Germans and the "Jewish Question".* 1984, Princeton University Press.

441 **Dawidowicz, Lucy S.** *The War Against The Jews 1933-1945,* blz. 55 en 228. Bantam Books Inc. (#13084-6,1979 ed).

442 **Baruch, B.** *The Making of the Reparation and the Economic Sections of the Treaty.* 1920.

443 **Payne, Robert.** *Hitler. Een Leven voor de Dood.* 1973. Blz. 168. Elsevier Nederland BV. Amsterdam/Brussel. ISBN 90 10 012077. [Ook: **Ian Kershaw,** *Hitler, Hoogmoed 1889-1936,* Hoofdst. 10, blz. 497. Uitgeverij Het Spectrum, ISBN 90-274-6571-1. [Opgemerkt wordt dat geen van beide werken bewijzen of bronnen vermeldt welke het bestaan van zo'n telegram of brief aantonen.]

444 **Jordan, Rudolf.** *Hitler, the Unemployed and Autarky. Some Observations After 50 Years.* Vertaling Duits naar Engels en commentaar van Ronald Klett. http://vho.org/GB/Journals/JHR/5/1/Jordan77-83.html

445 **Hitler, Adolf.** *Mein Kampf.* Blz. 233.

446 **Haffner, Sebastian.** *The Meaning of Hitler.* 1979. Blz. 29.

447 **Walendy, Udo.** *Truth for Germany. The Guilt Question of the Second World War.* Blz. 27-28. Engelse editie, The Barnes Review Books P.O.Box 15877 Washington D.C. 2003. ISBN 978-0-906879-82-5. http://www.vho.org/aaargh/engl/engl.html

448 **Jordan, Rudolf.** *Hitler, the Unemployed and Autarky. Some Observations After 50 Years.* Vertaling uit het Duits naar Engels met commentaar van Ronald Klett. http://vho.org/GB/Journals/JHR/5/1/Jordan77-83.html

449 Omvang Duitse oorlogsindustrie 1933-1939:

	R. Mark	**BNP**	**Stijging**	**(Frankrijk**	**Engel.**	**S.U.)**
1933/34	**1.9** miljard	**4%**	4%	8,1%	3%	9%
1934/35	**1.9** miljard	**4%**	0%			
1935/36	**4.0** miljard	**7%**	3%			
1936/37	**5.8** miljard	**9%**	2%			
1937/38	**8.2** miljard	**11%**	2%			
1938/39	**18.4** miljard	**22%**	100%			25%

In 1933-34 was Duitsland gedemilitariseerd terwijl grootmachten als Frankrijk, Groot Brittannië, de Sovjet-Unie en Japan gedurende de jaren daarvoor ondanks oproepen tot ontwapening van de Volkenbond, de bewapening opvoerden, hetgeen daar niet tot verlaging van de werkloosheid van betekenis leidde.

De Sovjet-Unie, welke al in 1930 over een bewapeningspotentieel beschikte tweemaal zo groot als van Groot-Brittannië, Frankrijk, Spanje, Duitsland, Japan en de VS *samen, verdubbelde* dit tussen 1934 en 1939 tot 25% van het BNP (Defensieminister Voroshilov op 13 maart 1939).

450 **Haffner, Sebastian.** *The Meaning of Hitler.* 1979. Blz. 30.

451 *The World,* Engels maandblad, 1935.

452 **Lloyd George.** *I Talked to Hitler.* Artikel in de *Daily Express* van 17 september 1936.

453 In december 1938 was Adolf Hitler door *Time Magazine* gekozen tot 'Man van het Jaar' 'voor het bewaren van de Wereldvrede'.

454 **Stern, Hartmut.** *Jüdische Kriegserklärungen an Deutschland, Wortlaut, Vorgeschichte, Folgen.* Beschrijft de reeks joodse oorlogsverklaringen tegen Duitsland. 2000. FZ Verlag München. 408 blz.

455 **Weckert, Ingrid.** In: *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: ‚De Rijkskristalnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 302 blz., $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt

456 **Stern, Hartmut.** *Jüdische Kriegserklärungen an Deutschland, Wortlaut, Vorgeschichte, Folgen.* FZ-Verlag, Munich 2000

457 **Hawkins, Richard A.** *"Hitler's Bitterest Foe": Samuel Untermyer and the Boycott of Nazi Germany, 1933–1938* American Jewish History – Vol. 93, Nr. 1, maart 2007.

458 President Roosevelt had een joodse moeder en voldeed daarmee aan de Ashkenazische voorwaarde voor het jood-zijn. http://www.iamthewitness.com/DarylBradfordSmith_Rothschild.htm

459 **Baruch, Bernard M.** *Baruch, The Public Years*, blz. 347.

460 **Colvin, I.** *Vansittart in Office*, blz. 28-29, 35, 121.

461 Ook geciteerd in *The Palestine Plot,* door B. Jenson, blz. 11.

462 Geciteerd in *I Testify Against The Jews* van Robert Edward Edmondson, blz. 188 en *The Jewish War of Survival* van Arnold Leese, blz. 52.

463 **Trimble, Joseph.** *the American Hebrew.*

464 **Weckert, Ingrid.** In: *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: ‚De Rijkskristalnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 blz., $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt

465 **Scheidl, Dr. Franz J.** *Geschichte der Verfemung Deutschlands.*

466 **Untermeyer, Samuel,** in een radio-uitzending op WABC, New York, 6 augustus 1933, zoals weergegeven in de New York Times van 7 augustus 1933.

467 **Mayer, dr. M.** *NSDAP und Antisemitismus 1919-1933*, http://epub.ub.uni-muenchen.de/9/ (pdf).

468 **Baruch, Bernard M.** *The Public Years*, blz. 347.

469 *Kölnische Volkszeitung.* Zie ook: Hilberg, R. *De vernietiging van de Europese Joden.* Nederlandse

vertaling, 2008. Blz. 23, voetnoot 38. Uitgeverij Verbum, ISBN 978-90-74274-14-2.

470 **Weckert, Ingrid.** *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer*, Blz. 19 *Der Fall Grünspan* (Vuursignaal: 'De Rijkskristalnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 pagina's, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/2.html#b

471 **Andriessen, J.H.J.** *De Andere Waarheid. Een nieuwe visie op het ontstaan van de Eerste Wereldoorlog 1914-1918.* (1998); blz. 27-30. De Bataafsche Leeuw, Amsterdam, 288 blz. ISBN 90-6707-500-0.

472 **Benoist-Mechin, Jacques.** *Histoire de l'Armée allemande* (Albin Michel, Paris, 1964-1966), vol. IV, p. 303; *Mascha Rjetsch.*

473 **Jabotinsky, Vladimir;** oprichter joodse terreurorganisatie *Irgun* Zvai Leumi, in Mascha Rjetsch, januari 1934 (ook in *Histoire de l'Armée Allemande*, Jacques Benoist-Mechin, Vol. IV, blz. 303).

474 **Brown, David A.** geciteerd in *I Testify Against The Jews*" van Robert Edward Edmondson, blz. 188 en *The Jewish War of Survival* van Arnold Leese, blz. 52.

475 *Jewish Daily Bulletin*, 27 juli 1935.

476 **Lecache, Bernard.** In: *Droit de Vivre* , 9 november 1938.

477 *The Chicago Jewish Sentinel*, 8 oktober 1942.

478 **Delmer, Sefton.** *Black Propaganda.* The World War II Top Secret British Psyops Operation. Chapter Six. http://www.seftondelmer.co.uk/contents.htm

479 *Marinus van der Lubbe und der Reichstagsbrand.* (Vertaling uit het Nederlands in het Duits). 1983. Edition Nautilus. Verlag Lutz Schulenburg, Hassestr. 22 – 2050 Hamburg 80. ISBN 3921523-68-0.

480 **Jesse, E., Zitelmann, R.** *Die Schatten der Vergangenheit*, Frankfurt 1990. Ook de Britse historicus Fritz Tobias publiceerde een gedetailleerd onderzoek waaruit blijkt dat de eerdere 'bewijzen' van nazi-betrokkenheid vervalsingen waren.

481 **Schouten, Martin.** *Marinus van der Lubbe. Een biografie.* Herziene uitgave, 1999. 336 blz. Bezige Bij Amsterdam. ISBN 9023437950.

482 Met name Holocaustsites claimen dit.

483 **Ritchie, J.M.** *The Nazi Bookburning.* The Modern Language Review, Vol. 83, No. 3, juli 1988, blz. 627-643. Ook **Hans-Wolfgang Strätz,** *Die studentische Aktion wider den undeutschen Geist im frühjahr 1933.* Vierteljahresheft für Zeitgeschichte 16, no. 4 (1968).

484 *Allierte Zensur im Nachkriegsdeutschland.* http://vho.org/censor/tA.html en http://vho.org/censor/Lueders.html

485 **Leesen, Hans-Joachim von.** *Eine Zensur findet nicht statt – Wirklich nicht?* http://www.swg-hamburg.de/Deutschland_Journal/Eine_Zensur_findet_nicht_statt_Wirklich_nicht.pdf

486 *Georg Kareski Approves of Ghetto Laws.* Interview in Goebbel's Der Angriff. Jewish Chronicle, Londen, 3 januari 1936, blz. 16.

487 *Guardian*, 24 december 2003; http://www.guardian.co.uk/world/2003/dec/24/israel1

488 Hierover bestaat een *stortvloed* aan bewijzen, documenten, etc., die elke ontkenning ervan zinloos maakt. Zie bijv. Dr. Carlo Mattogno, *The Myth of the Extermination of the Jews.* Journal of Historical Review, vol. 8, no. 3, blz. 261-302. AAARGH, http://www.vho.org/aaargh/engl/engl.html

489 **Edel, Peter.** *De schaduw van de ster, Zionisme en antizionisme.* Blz. 87-90. 2002. ISBN 90 6445 264 4. Uitgeverij Epo, Berchem (België).

490 **Brenner, L.** *51 Documents – Zionist Collaboration With the Nazis.* Londen, Bookmarks, Bloomsbury Way London WC1.

491 http://www.marxists.de/middleast/brenner/

492 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 77 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München. http://vho.org/D/sus/index.html

493 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 77 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München. http://vho.org/D/sus/index.html

494 **Brenner, L.** *Zionism in the Age of the Dictators* (Londen: Croom Helm, 1983). http://www.marxists.de/middleast/brenner/ 24. The Wartime Failure to Rescue. *"For only with Blood shall we get the land"*.

495 **Verburgh, P.C.S.** Begeleidende stelling bij proefschrift *Carefully doing nothing. Hugh R. Wilson, De laatste Amerikaanse Ambassadeur in Nazi-Duitsland.* Universiteit van Leiden.

496 **S. B. Beit Zvi.** *Post-Ugandan Zionism On Trial,* A Study of the Factors that Caused the Mistakes Made by the Zionist Movement during the Holocaust. ISBN No.0-9628843-0-8.

497 **Wasserstein, dr. Bernard.** *Britain and the Jews Europe 1939-1941*; Südwestpresse, 31 juli 1979.

498 http://vho.org/D/Feuerzeichen/27.html
http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt

499 Zie: http://honsik.com Die Jagdschitz-Lüge.

500 **Vogel, Rolf.** *Ein Stempel hat gefehlt.* Blz. 238. Dokumente zur Emigration deutscher Juden. Droemer Knaur, München/Zürich 1977, S. 238.

501 **Weckert, Ingrid.** *Jewish Emigration from the Third Reich.* December 2004. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, Illinois 60625.

502 *Perspective,* Beth Shalom, blz. 21.

503 Aantal overgenomen uit het 'Wannsee Protocol'.

504 **S. B. Beit Zvi.** *Post-Ugandan Zionism On Trial, A Study of the Factors that Caused the Mistakes Made by the Zionist Movement during the Holocaust.* ISBN 0-9628843-0-8.

505 http://www.vho.org/D/dje/index.html

506 http://www.jewsagainstzionism.com/rabbi_quotes/weissmandl.cfm

507 *Wannsee Protocol.* Ook: **Weckert, Ingrid.** *Jewish Emigration from the Third Reich.* Blz. 57. Holocaust Handbooks Series, Volume 12. Theses & Dissertations Press, Chicago. 2004. ISBN 1-59148-011-6.

508 Deze brief is nooit gevonden; sommige historici trekken in twijfel of ze ooit heeft bestaan.

509 **Weckert, Ingrid.** *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer*, Blz. 19 *Der Fall Grünspan* (Vuursignaal: 'De Rijkskristalnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 pagina's, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/2.html#b

510 **Weckert, Ingrid.** *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: 'De Rijkskristalnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 pagina's, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt

511 *Ibid.*

512 **Weckert, Ingrid.** *Crystal Night 1938: The great Anti-German spectacle.* Paper Presented to the Sixth International Revisionist Conference.

513 **Weckert, Ingrid.** *'Crystal Night' 1938: The Great Anti-German spectacle.* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v06/v06p183_Weckert.html

514 **Weckert, Ingrid.** *Feuerzeichen: die 'Reichskristallnacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: "De Rijkskristalnacht": Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 pagina's, $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt

515 Hoezeer Goebbels gekant was tegen de rellen blijkt o.m. in het Hoofdstuk 'Nach der Reichskristallnacht': in het boek van Ingrid Weckert. *Feuerzeichen: die 'Reichskristall-Nacht': Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: 'De Rijks-Kristallnacht': Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs), Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 pagina's, $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/19.html#104

516 **Deschner,** *Reinhard Heydrich*, blz. 169.

517 **Irving, David.** *Hess. The Missing Years 1941-1945.* Deel 1, Blz. 66. 1987. Elektronische Versie. © 2002 by Parforce U.K. Ltd.

518 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Herschel_Grynszpan#Grynszpan_versus_Goebbels

519 Zie ditzelfde Hoofdstuk bij '*Elitair jodendom verklaart Duitsland economisch de oorlog*'.

520 Zie voor de betekenis van *'London City'* o.m. http://www.phumph.com/frauds(6).html en http://www.freedomdomain.com/banking/the_city.html

521 **Mearsheimer, John J. and Walt, Stephen M.** *The Israel Lobby: Does it Have too Much Influence on US Foreign Policy?* Univ. of Chicago, Harvard University. Maart 2006. WP06-011

522 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog.* (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6. Ook: DPA, *Grünberger Anzeiger*, 2 januari 1971.

523 http://www.mein-parteibuch.com/blog/2008/05/07/8-mai-tag-der-befreiung/

524 **Andriessen, J.H.J.** *De Andere Waarheid. Een nieuwe visie op het ontstaan van de Eerste*

Wereldoorlog 1914-1918. (1998); blz. 27-30. De Bataafsche Leeuw, Amsterdam, 288 blz. ISBN 90-6707-500-0.

525 Vladimir Jabotinsky, in januari 1934 in Mascha Retch:
'Vier maanden nu wordt de strijd tegen Duitsland gevoerd door elke joodse gemeenschap op elke conferentie door al onze syndicaten en door elke jood overal ter wereld. Er is reden aan te nemen dat ons deel in die strijd van beslissende waarde is. We zullen een geestelijke en materiële oorlog van de hele wereld tegen Duitsland beginnen, tegen de Duitse ambitie om weer een grote natie te worden, haar verloren gebieden en kolonies terug te krijgen. Onze joodse belangen eisen Duitslands totale vernietiging, collectief en individueel. De Duitse natie is een gevaar voor ons joden."

526 Zie voor het begrip *'London City'* o.m.: http://www.phumph.com/frauds(6).html en http://www.freedomdomain.com/banking/the_city.html

527 *Even Now*, Londen, 1933. Blz. 69. [Acrobat file Polen, Fall Weiss]

528 **Wiegand, Karl von.** 23 april, 1944, *Chicago Herald American.*

529 **Forrestal, James.** *Forrestal Diaries*, 1952. Cassel and Co., Londen. Forrestal pleegde op 22 mei 1949 'zelfmoord' onder nooit opgehelderde omstandigheden door door een val uit een raam van het Bethesda Naval Hospitaal, waarin hij afgezonderd van zijn familie was opgenomen. Mensen die hem goed kenden sloten echter zelfmoord uit en lieten doorschemeren dat zijn dood werd gewenst door machtige kringen in de VS. Zijn biograaf, Arnold A. Rogow, schreef in het boek *James Forrestal, A study of Personality, Politics and Policy* (1969?), dat "op last van het Witte Huis een aantal van zijn geschriften en documenten om 'veiligheidsredenen' in beslag werd genomen.

530 http://ety.com/HRP/walshcomments/20010620.htm

531 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog. Het Best Bewaarde Geheim van WO II.* Robert Vansittart, de belangrijkste van een machtige groep joodse oorlogshitsers, verantwoordelijk voor afwijzen en geheimhouden van de tientallen Duitse vredesvoorstellen. Zonder deze figuur zou de oorlog in Europa al in 1941 zijn beëindigd en hadden onnoemelijke verschrikkingen daarna nooit plaatsgevonden. Hij was 'adviseur' van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Londen, en kwade genius achter Churchill en zijn oorlogsstokers.

532 *Correspondence between Stalin, Roosevelt and Churchill during the Great Patriotic War of 1941-1945* (Russisch), vol. I, blz. 203; brief van Churchill aan Stalin, 27 februari 1944.

533 **Marschalko, Louis.** *The World Conquerors : The Real War Criminals.*

534 *Centraal Israëlitisch Weekblad in Nederland,* 13 september 1939.

535 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog.* (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins Publishers, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

536 **Pilger, John.** *The Lies of Hiroshima are the Lies of Today.* http://www.johnpilger.com/page.asp?partid=499

537 http://www.mein-parteibuch.com/blog/2008/05/07/8-mai-tag-der-befreiung/

538 *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 21 maart 1975. Wikipedia, de.wikiquote.org/wiki/Eugen_Gerstenmaier; ook: *Die Aula – Das Freiheitliche Magazin,* Graz, 15.1.2006, blz. 3.

539 Dringende Brief van Vansittart aan minister van Buitenlandse Zaken Halifax van 6 september 1940 inhoudende aanwijzingen voor de Britse Ambassadeur Mallet te Stockholm, om alle Duitse vredesvoorstellen af te wijzen. Foreign Office aan Mallet / Nr. 1011 / FO 371/24408-Public Records Office/PRO / XC 1973. Uit : Allen, Martin, *Het Hitler-Hess Bedrog,* London : Harper Collins Publishers, 2003.

540 **Hughes, E.** *Winston Churchill. British Bulldog: His Career in War and Peace,* New York, Exposition Press, New York 1955, blz. 145.

541 **Vansittart, Robert.** *Lessons of My Life*, stofomslag.

542 *The Sunday Correspondent.* 17 september 1989, geciteerd in de Frankurter Allgemeine Zeitung van 18 september 1989.

543 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Omslag. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

544 Zie de tekst van deze overeenkomst op http://www.katyn.org.au/anglopol.html

545 **Hautamäki, Erkki.** *Finland in the Eye of the Storm.* De geheime files van Finlands leider maarschalk Mannerheim.

546 *The Unknown History of the 1939 German-Polish Conflict,* http://www.wintersonnenwende.com/scriptorium/english/archives/articles/wrsynopsis.html#ref14

547 Hierdoor werden o.m. de ouders van Herzel Grynszpan, moordenaar van Von Rath en veroorzaker van de 'Kristallnacht', gedwongen naar Warschau te reizen om hun Poolse staatsburgerschap te behouden.

548 **Wendig, Dr. Heinrich.** *Richtigstellungen zur Zeitgeschichte*, nr. 2, blz. 31-33, Tübingen, Grabert Verlag, 1991. Ook: Dr. Alfred Schickel *Polen 1939 – gesehen mit britischen Augen* in *Frankfurter Allgemeine Zeitung* Nr. 202 van 31. 8. 1979, blz. 5 e.v.

549 Google: *Bromberg Massacre.*

550 *Russian military historian blames Poland for WWII.* http://www.ksl.com/index.php?nid=235&sid=6707635

551 **Dahlerus, Birger.** *Der letze Versuch.* Weltbild Verlag, Augsburg 1995.

552 Rijksdagrede van Adolf Hitler, 1 september 1939. *The Avalon Project.* http://fcit.coedu.usf.edu/holocaust/resource/document/HITLER1.htm http://www.yale.edu/lawweb/avalon/wwii/gp2.htm

553 **Taylor, A.J.P.** *The origins of the Second World War.* Hamisch Hamilton, Londen, 1961.

554 IMT X, 200; zie ook: **C.W. Porter,** *Not Guilty at Nuremberg. The German Defense Case.*

555 *My Political Testament.* A. Hitler. Berlijn, 29 april 1945, 4 a.m. http://www.hitler.org/writings/last_testament/

556 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog.* (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins Publishers, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6. België: Uitgeverij Van Halewyck, Leuven. ISBN 90 5617 487 8.

557 **Meiser, H.** *Gescheiterde Friedens Initiativen 1939-1945.* Scriptorium. Deutscher Versandbuchhandel. http://www.shop.versandbuchhandelscriptorium.com

558 Brits historicus Basil Henry Liddell Hart beschrijt de telegram-uitwisseling tussen de Duitse en Britse Ministeries van Buitenlandse Zaken in 1939-1940. J. Creagh Scott sprak eveneens daarover op 11 augustus 1947 in het stadhuis van Chelsea in London (*Tomorrow,* 6 november 1947).

559 **Grimm, H.** *Warum – Woher – Aber Wohin?* Blz. 350, 441.

560 **James, Martin J.** *Revisionist Viewpoints,* 75.

561 http://www.dailymail.co.uk/news/article-1392208/Hitler-gave-ahead-Rudolf-Hess-peace-mission.html#ixzz1Nt2KUd79

562 **Broekmeyer, Marius.** *Bedrogen Bedriegers. Stalin contra Hitler.* 2006. Blz. 43 e.v. Mets & Schilt, Amsterdam. 256 blz. ISBN-10: 90 5330 456 8.

563 Stalin *wist* dat de Westelijke Geallieerden Engeland en Frankrijk een oorlog tegen Duitsland wilden beginnen. Hij had kort daarvoor, op 10 maart 1939, op het Achttiende Partijcongres in Moskou openlijk verklaard dat hij niet van plan was 'voor hen de kastanjes uit het vuur te halen.' Dit gegeven maakt de bewering dat 'Duitsland met haar inval in Polen de Tweede Wereldoorlog ontketende' tot een gotspe.

564 **Broekmeyer, Marius.** *Bedrogen Bedriegers. Stalin contra Hitler.* 2006. Blz. 43 e.v. Mets & Schilt, Amsterdam. 256 blz. ISBN-10: 90 5330 456 8.

565 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

566 **Suvorov, Viktor.** (pseudoniem van Vladimir Rezun). *Ledokol (Der Eisbrecher. Hitler in Stalins Kalkül)* Stuttgart 1998 en *Denj M (Dag M)* Moskou 1995, blz. 595 . *Yes, Stalin was planning to attack Hitler in june 1941,* JSMS 2, 1985. http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=140943

567 **Suvorov, Viktor.** (pseudoniem van Vladimir Rezun). *Ledokol (Der Eisbrecher. Hitler in Stalins Kalkül)* Stuttgart 1998 en *Denj M (Dag M)* Moskou 1995, blz. 595 . *Yes, Stalin was planning to attack Hitler in june 1941,* JSMS 2, 1985. http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=140943

568 **Musial, Dr. Bogdan.** *Kampfplatz Deutschland. Stalins Kriegspläne gegen Deutschland.* Boekbeschrijving in *Die Welt,* 15 maart 2008.

569 Speech te beluisteren op http://www.stormfront.org/forum/t899963-2/#post10474319 *You Tube,* posting nr. 19.

570 **Hautamäki, Erkki.** *Finland in the Eye of the Storm.* Uit geheime files van Finlands leider

maarschalk Mannerheim blijkt op 15 oktober 1939 een geheime overeenkomst tussen Stalin en Churchill te zijn gesloten, om Duitsland economisch en militair te vernietigen.

571 **Davies, Norman.** *Europe at War. No Simple Victory.* Amazon.co.uk

572 **Shawcross, Sir Hartley.** Voormalig Brits Hoofdanklager bij het Neurenberg IMT tijdens een speech in Stourbridge, 16 maart 1984.

573 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog.* (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins Publishers, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

574 *Prime Minister's Personal Minute,* 16 mei 1941, Serial Nr. M550/1.

575 Institute for Historical Review. *The Inside Story of the Hess Flight.* The American Mercury, mei 1943.

576 Ook Hess' zoon, Wolf Rüdiger, was er op grond van sterke aanwijzingen van overtuigd dat zijn vader werd vermoord: http://www.vnnforum.com/showthread.php?t=80472

577 *Demiurg:* de kabbalistische G-d van Chaos, Hebzucht en Duisternis.

578 Google op: *Eisenhower death camps saturday.* Ook: http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=7558&sid=31c492227bded897cd80c71afea5807e

579 **Yeager, Carolyn** en **Mann, Wilhelm.** *Searching for the Bodies.* http://carolynyeager.com/Searching%20for%20Bodies_cy.htm

580 **Goodrich, Thomas.** *Hellstorm: The Death of Nazi Germany, 1944–1947.* Sheridan, Colorado: Aberdeen Books, 2010.

581 *Wikipedia.* http://nl.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Hess

582 http://www.veteranstoday.com/2011/09/13/hitler-and-the-banksters-the-abolition-of-interest-servitude/

5. *'Final Solution'*: CONCRETE BEWIJZEN ONTBREKEN

583 Zie *Göring Document* bij IMT, Vol. XXVI, 710-PS, blz. 267.

584 Verslag IMT verhoor van Joseph Bühler, Staatssecretaris van het Poolse Generalgouvernement onder Hans Frank, op 23 april 1946. http://avalon.law.yale.edu/imt/04-23-46.asp

585 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews.* 1967, blz. 177. Quadrangle Books Chicago, 1967. Ongewijzigde herdruk van de eerste editie uit 1961.

586 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die?* Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel, blz. 112-113.

587 **Hilberg, Raul.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Nederlandse vertaling 2008. Deel I. Blz. 4. Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

588 **Hilberg, Raul.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Nederlandse vertaling 2008. Deel I. Blz. 52. Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

589 **Hilberg, Raul.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Nederlandse vertaling 2008. Deel I. Blz. 52, voetnoot 1. Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

590 Omschrijving stofomslag *De vernietiging van de Europese Joden.* Nederlandse vertaling, 2008. Uitgeverij Verbum, ISBN 978-90-74274-14-2.

591 *The Revised Hilberg.* Simon Wiesenthal Annual, Volume 3, 1986.

592 *The Missing Hitler Orders.* Bevestigingen van o.a. de historici Joachim Fest, Colin Cross, Saul Friedländer, David Irving, Walter Laqueur, James Martin, Arno Mayer, Leon Poliakov, William Shirer http://www.codoh.com/incon/inconorders.html

593 **Irving, David.** *An Introduction to the New Edition of Hitler's War.* (Institute of Historical Review). http://www.codoh.com/irving/irvhitwar.html

594 **Irving, David.** *Hitler's War* (Londen: Focal Point, 1991), blz.19-20.

595 **Faurisson, Prof. Robert.** *The Revisionist Method Applied to the History of World War II.* The Revisionist, Vol. 1, Nr. 3 August 2003, blz. 299.

596 **Hilberg, R**. *The Holocaust in Perspective*, George DeWan, Newsday (New York) 23.2.1983, Deel II, blz. 3.

597 **Graf, dr. Jürgen.** *The Giant with Feet of Clay.* Theses and Dissertations Press. 2001. ISBN 0-9679856-4-1.

598 **Honsik, G.** *Freispruch für Hitler?* O.a. Göring. Zeuge Nr. 9.

599 *Journal of Historical Review*, Vol. 20, 2001, Nr. 1.

http://vho.org/GB/Journals/JHR/4/1/Rollins93-108.html

600 **Laqueur, prof. Walter.** *The Terrible Secret: Suppression of the Truth about Hitler's "Final Solution",* Little, Brown and Company, 262 blz., ISBN 0-316-51474-8.

601 Rijksdagrede Adolf Hitler, 1 september 1939. *The Avalon Project.* http://www.yale.edu/lawweb/avalon/wwii/gp2.htm

602 **Laqueur, Walter.** *The Terrible Secret: Suppression of the Truth about Hitler's "Final Solution",* Little Brown and Company, ISBN 0-316-51474-8.

603 Met *De Vierde Macht* wordt bedoeld de op de achtergrond verkerende groep van bezitters van enorme multinationale kapitaalreserves en economische macht. Zij oefenen de werkelijke macht uit over de andere drie machten: *Politiek, Financieel en Economisch.* Voorbeelden zijn 'London City' en de 'Israël Lobby'.

604 **Laqueur, Walter.** *Was niemand wissen wollte: Die Unterdruckung der Nachrichten uber Hitlers Endlösung*, (Berlijn-Wenen, 1981), blz.190.

605 **Mayer, Arno J.** *Why did the Heavens not Darken?: The 'Final Solution' in History* (New York, Pantheon Books, 1990), blz.235-36.

606 Dit geldt ook voor Himmler. De tekst van zijn Posen-speech is – zoals Hoofdstuk **5** ***f*** toont – een waarschijnlijke vervalsing.

607 **Rassinier, Paul.** 1962. 83. Zie ook Dawidowicz, 121. http://www.codoh.com/trials/tristagch2.html

608 *War Crimes Trials*, Hfdst. 2, Contemperaneous Documents. http://www.codoh.com/trials/tristagch2.html

609 **Werner, Steffen.** *The Second Babylonian Captivity. The Fate of the Jews in Eastern Europe since 1941.* Hfdst. III, Facts I. A. Hitler. http://www.vho.org/GB/Books/tsbc/index.html#TOC

610 **Fest, Joachim C.** *Hitler.* blz. 681. Vintage Books, New York, 1975.

611 Adolf Hitler, *Monologe im Fuehrerhauptquartier 1941 – 1944.* Aantekeningen van Heinrich Heims door Werner Jochmann. Hamburg 1980, blz. 55.

612 Zie bijvoorbeeld de brief van Franz Rademacher, Hoofd Joodse Zaken, op http://codoh.com/incon/inconmad.html

613 Hitlers opdracht *Nacht und Nebel* van 7 december 1941, waarin hij o.m. een speciale strafklasse creëerde voor bepaalde categorieën gevangenen (verzetsstrijders in bezette gebieden) en daarvoor *de facto* de conventie van Genève opzij schoof. De bijbehorende 'lynchopdracht' voor geallieerde bommengooiers was een *plan*, dat nooit het stadium van bevel of opdracht kreeg wegens protesten uit de militaire top en dus nooit is uitgevoerd (The Avalon Project, http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/nightfog.htm)

614 **Irving, David.** http://www.ihr.org/books/kulaszka/35irving.html

615 **Poliakov, L.** *Bréviaire de la haine*, Parijs, Calmann-Lévy, 1974 [1951], blz. 171; Engelse versie: *Harvest of Hate*, New York, Holocaust Library, 1979, gereviseerde en uitgebreide editie.

616 http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html

617 **Irving, David.** http://www.ihr.org/jhr/v13/v13n2p14_Irving.html

618 *Sunday Telegraph*, 30 april 2000 http://www.focal.org/online/STel/300400.html

619 Laatste deel documentaire MDR-TV , uitgezonden 16/17 mei 2007.

620 **Ribbentrop**, **J. von.** *Zwischen London und Moskau*, 1954, Blz. 276.

621 http://www.vho.org/D/gdvd_5/2.html#1

622 **Weber, Mark.** *Albert Speer and the Holocaust. http://www.ihr.org/jhr/v05/v05p439_Weber.html*

623 Zie het zgn. Schlegelberger document: http://www.fpp.co.uk/Himmler/Schlegelberger/DocItself0342.html

624 Goebbels schreef op 26 juli 1940 in zijn Dagboek: "Het Grote Plan voor de evacuatie (*Evakuierung*) van de Berlijnse joden werd goedgekeurd. Alle Europese joden zullen na de oorlog naar Madagascar worden gedeporteerd (*deportiert*)."

625 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog*. Ned. vertaling, blz. 40. Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

626 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog*. (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins Publishers, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

627 Kaart uit *Het Hitler-Hess Bedrog* van Martin Allen; Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

628 Zie: Brief Franz Rademacher, Hoofd Referat D III (Joodse Zaken) aan H. Bielfeld, Hoofd

Afrikaanse en Koloniale Zaken van 10 februari 1942, waarin de eerste verwijst naar een bevel van Hitler, inhoudende dat de oplossing voor het jodenvraagstuk niet langer *verplaatsing* naar Madagascar was, maar naar het Oosten. http://www.codoh.com/incon/inconmad.html Impliciet geeft de brief aan dat met *Endlösung* ('Final Solution') een *territoriale* oplossing werd bedoeld: eerst Madagascar en vanaf begin 1942 het zgn. Ostgebiet. Bron: *Akten zur Deutschen Auswärtigen Politik 1918-1945*, Series E, vol. I, blz. 403.

629 **Brenner, L.** *Zionism in the Age of the Dictators* (Londen: Croom Helm, 1983). http://www.marxists.de/middleast/brenner/ 24. The Wartime Failure to Rescue. *"For only with Blood shall we get the land"*.

630 **Smilovitsky, Leonid.** *Ilya Ehrenburg on the Holocaust of the Jews in Belorussia: Unknown Evidence. East European Jewish Affairs*, vol. 29, No. 1–2 (1999), blz. 61–74. [Stelt dat in totaal 206.500 mensen in Trostinets werden vermoord, waarvan 150.000 in de Blagovshchina Forest en 50.000 in het Shashkovka Forest].

631 http://en.wikipedia.org/wiki/Maly_Trostinets

632 **Kuznyetsov, Igor .** 'В поисках правды, или Трагедия Тростенца: до и после' [In Search of Truth; or, The Tragedy of Trostenets: Before and After], *Belorusskaya delovaya gazeta* [Belarus Business News] (Minsk), No. 1416 (April 2, 2004). O.m. gebaseerd op (A.I. Zalesskiĭ, *I.V. Stalin i kovarstvo ego politicheskikh protivnikov*, 2 vols., Minsk 1999–2002).

633 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

634 **Speckhard, A.** *Holocaust Survivors Oral History Proeject – Belarus.* http://www.annespeckhard.com/Holocaust.html

635 http://www.annespeckhard.com/publications/Minsk_Ghetto.pdf

636 *The Holocaust History Project.* **Götz Aly.** *December 12, 1941.* http://www.holocaust-history.org/december-12-1941/

637 **Longerich, prof. H.P.** *Holocaust: The Nazi Persecution and Murder of the Jews***.** Blz. 162. 2010. Oxford University Press.

638 **Hilberg, R**. *The Holocaust in Perspective*, George DeWan, Newsday (New York) 23.2.1983, Deel II, blz. 3.

639 **Gerlach, Christian.** *Kalkulierte Morde.*

640 **Gerlach, Christian.** *The Wannsee Conference, the fate of German Jews and Hitler's fundamental political decision to murder all European Jews.* 1997, 37 blz. Werkstatt Geschichte, Vol. 18, 6e jaargang, november 1997.

641 **Gerlach, Christian.** *Die Wannsee-Konferenz, das Schicksal der deutschen Juden und Hitlers politische Grundsatzentscheidung, alle Juden Europas zu ermorden*. In: ders.: *Krieg, Ernährung, Völkermord*. Forschungen zur deutschen Vernichtungspolitik im Zweiten Weltkrieg. Hamburg: Hamburger Edition 1998. ISBN 3-930908-39-5- 308 blz. http://www.vho.org/VffG/2001/3/Schirmer-Vowinckel348-352.html#ftn2

642 De schriftelijke opdracht van Himmler tot vermindering van het aantal sterfgevallen in de concentratiekampen werd geciteerd als document E-168 op het IMT in Neurenberg door advocaat Dr. Horst Pelckmann op 7 augustus 1946: *IMT "blue series*", (noot 3), vol. 20, blz. 434-435 en op 26 augustus 1946: vol. 21, blz. 605.

643 http://www.jewishgen.org/ForgottenCamps/Camps/ChelmnoEng.html

644 Facsimile overdruk Himmler's document: *Obozy hitlerowskie na ziemiach polskich 1939-1945*. Panstwowe Wydawnictwo Naukowe, Warsaw 1979, blz. 135-136.

645 Zie het zgn. Schlegelberger document: http://www.fpp.co.uk/Himmler/Schlegelberger/DocItself0342.html

646 **Hayward, Joel S. A.** Doctoraalscriptie 1993. *The Fate of Jews in German Hands: An Historical Enquiry into the Development and Significance of Holocaust Revisionism.* University of Canterbury (New Zealand). Kan worden gedownload van: http://aaargh international.org/engl/hay/hay1.html

647 The Holocaust History Project. http://www.holocaust-history.org/december-12-1941

648 Zie de cijfers van het zgn. *Wannsee Protocol*.

649 **Edel, Peter.** *De schaduw van de ster; Zionisme en antizionisme.* ISBN 90 6445 264 4. Uitgeverij Epo, Berchem (België).

650 **Hilberg, Raul**. Adolf Eichmann, geciteerd in *The Destruction of the European Jews,* 1985, blz. 1133-1134.

651 http://web.archive.org/web/20050405041657/http://www.ukar.org/60minart.html#Lviv

652 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 132 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München. http://vho.org/D/sus/index.html

653 **Vogel, Rolf:** *Ein Stempel hat gefehlt*. Dokumente zur Emigration deutscher Juden, München 1977

654 Voor de letterlijke tekst van het betreffende Besluit (in Duits en Engels) zie: http://www.codoh.com/trials/tristagch2.html

655 IMT 14 november 1945 tot 1 oktober 1946. Neurenberg 1947 = IMT, Band IV, 309 e.v.; ook IX, 575 e.v. waar Göring terecht stelt dat het beslissende woord vals vertaald was: het luidt *niet* 'für eine Endlösung' maar 'für eine Gesamtlösung'.

656 http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge12.html

657 IMT, Vol. XXVI, 710-PS, blz. 267

658 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die?* Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel, blz. 112-113.

659 Definitie gebruikt o.a. door het USHMM.

660 **Shermer, Michael and Alex Grobman.** *Denying History: Who Says the Holocaust Never Happened and Why Do They Say It?* Berkeley: University of California Press, 2000. Blz. 33: *"The Holocaust was a myriad of events in a myriad of places and relies on myriad pieces of data that converge on one conclusion"*

661 **Edel, Peter.** *De schaduw van de ster; Zionisme en antizionisme.* Blz. 87-90. 2002. ISBN 90 6445 264 4. Uitgeverij Epo, Berchem (België).

662 Een Israëlisch Rapport van het Ministerie van Financiën, waaraan 7 jaar research vooraf ging, stelt dat er begin 2004, 59 jaar na dato, **1.092.000** Holocaustoverlevenden waren (*International Herald Tribune,* 21 april 2005).
Als overlevenden in 1945 van alle leeftijdsgroepen waren met een gemiddelde levens-verwachting van 75 jaar, is sindsdien dus 59/75e deel van hen gestorven. De 1.092.000 overlevenden in 2004 vormen dan 16/75e van het oorspronkelijk aantal overlevenden. Terugrekenend waren dat er **in 1945** dus 75/16 x 1.092.000 = **5.118.750.** Dat verschilt maar weinig van het aantal dat na de oorlog Duitse overlevendenpensioenen aanvroeg. http://www.iht.com/articles/2005/04/20/news/holocaust.php).

663 http://www.nationaalarchief.nl/images/3_9566.pdf blz. 2.

664 *Wegweiser durch die Gedenkstätte Buchenwald.* Blz. 3; Stiftung Gedankstätten Buchenwald und Mittelbau-Dora (2008). www.buchenwald.de

665 **Hilberg, Raul.** *The Destruction of the European Jews*, 1985, Deel I, blz. 58 en 66.

666 **Weber, prof. M.** The Warsaw Ghetto Boy. http://www.ihr.org/jhr/v14n2p6.html Zie ook: http://www.ihr.org/jhr/v14n2p7.html

667 Zie: http://www.holocaustdenialvideos.com/littleboy/

668 *Nordwestzeitung*, Oldenburg, 13 april 1994.

669 *Het drama van het gezin Hornemann.* http://www.ed.nl/specials/18-9/3720967/Het-drama-van-het-gezin-Hornemann.ece

670 **Zylbersztain, Samuel.** *"Pami tnik wi znia dziesi ciu obozów"*, in: *Biuletyn ydowskiego Instytutu Historycznego w Polsce,* no. 68 (1968), blz. 53-56.

671 **Müller, F.** *Eyewitness Auschwitz*, blz. 255. Stein and Day, 1979.

672 Zie o.a. Eli Wiesel, *Night.* Bantam Books, paperback editie, 1960. Blz. 78.

673 *The Jewish Week* 11-28-2003. Wereldwijd in 2004 nog 1.092.000 overlevende joden, waarvan 670.000 uit bezet Europa. http://www.nazigassings.com/

674 *Focus On.* Mei 1985.

675 **Zee, Nanda van der.** *De trein.* 2003. Blz. 81. Uitgeverij Aspekt. ISBN 90-5911-347-0.

676 Neurenberger Proces transcript IMT XI blz. 82/83 (Duitse tekst).

677 *Important [Auschwitz] Documents Found in Moscow Archives.* 1995. http://ihr.org/jhr/v15/v15n6p36_Weber.html

678 *The Auschwitz Death Registers – A Summary.* The Holocaust Historiography Project. http://www.historiography-project.org/misc/deathbooks.html

679 *The Talmudic Vengeance.* Blz. 391. http://knud.eriksen.adr.dk/Controversybook/TheTalmudicVengeance.htm

680 **Coit, Margaret L.** *Mr. Baruch* Boston, 1957, blz. 468 e.v.

681 **Hoggan, prof. David (Anon.).** *The Myth of the Six Million.* 1969. Willis Carto. (Noontide Press, Box 76062, Los Angeles, California 90005, 2nd edition, 1973).

682 Onder anderen **Michael Berenbaum,** Research director van het Holocaust Museum in

Washington, in de prime-time TV show *"60 Minutes"* van 20 maart 1994. (Zie commentaar van Dan Gannon op http://www.vho.org/aaargh/engl/actual/recla0504.pdf

683 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden,* blz. 54 (Nederlandse vertaling 2008) Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

684 Het vonnis van het Auschwitz-proces in Frankfurt am Main (1964-66) stelt dat er geen bewijs is van de misdaad, haar slachtoffers, het moordmiddel en zelfs niet van daders. Ref. 50/4 Ks 2/63; cf. I. Sagel-Grande, H. H. Fuchs, C. F. Rüter, eds., *Justiz und NS-Verbrechen,* vol. 21 (Amsterdam: University Press,1979), blz. 434.

685 Voorbeelden daarvan: de Arolsen Archieven, de Auschwitz Dodenboeken, miljoenen Duitse documenten in de voormalige Sovjet-Unie, de dagboeken van Himmler (Israël), enz.

686 *Contemporaneous Documents.* http://www.codoh.com/trials/tristagch2.html

687 **Maser, Werner.** *Nuremberg: A Nation on Trial*, New York, 1979, blz. 305. Zie ook: **George, F.** *Unternehmen Patentraub 1945.* 2008. Tübingen, Grabert Verlag.

688 **Orwell, George.** *1984.* 34e Druk, 1983. Blz. 31. De Arbeiderspers, Amsterdam. ISBN 90 295 3276 9.

689 Zie Judge Gray's 'Judgment' in het Irving-Lipstadt proces, online: www.focal.org/judg.html, paragraph 6.107.

690 **Reitlinger, Gerald.** *La soluzione finale: It tentativo di sterminio degli ebrei d'Europa 1939-1945* (The Final Solution: The Attempt to Exterminate the Jews of Europe 1939- 1945), Milaan, 1965, blz. 593.

691 **Pelt, Robert Jan van.** *The Pelt Report*, Londen, 1999. Blz. 39.

692 **Poliakov, L.** *Bréviaire de la haine*, Parijs, Calmann-Lévy, 1974 [1951], blz. 171; Engelse versie: *Harvest of Hate*, New York, Holocaust Library, 1979, gereviseerde en uitgebreide editie.

693 **Hilberg, R**. *The Holocaust in Perspective*, George DeWan, Newsday (New York) 23.2.1983, Deel II, blz. 3.

694 http://www.ihr.org/books/hoggan/19.html

695 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide.

696 http://www.nizkor.org/hweb/people/i/irving-david/correspondence/mccarthy-to-irving-960809-01.html

697 *Eichmann Tells His Own Damning Story.* Life, 28 november 1960. Herdrukt in Lenni Brenner, ed., *51 Documents: Zionist Collaboration with the Nazis* (Barricade Books, 2002), blz. 271.

698 http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge2.html

699 *Akten zur Deutschen Auswärtigen Politik 1918-1945,* Serie E, Vol. I, blz. 403. http://codoh.com/incon/inconmad.html

700 **Reitlinger,** blz. 112.

701 *Hefte von Auschwitz*, Wydawnictwo Panstwowego Muzeum w Oswiecimiu, Nr. 6, 1962, blz. 78.

702 Neurenberger Document NO-5689.

703 Neurenberger Document NO-1990.

704 Neurenberger Document NO-1874.

705 *Enzyklopädie des Holocaust*, blz. 1467.

706 http://juergen-graf.vho.org/articles/hungarian-holocaust-debate.html

707 **Arendt, H.** *Le origini del totalitarismo*, Milano 1967, S. 609, citaat van Carlo Mattogno, *La soluzione finale*, blz. 106, terugvertaling uit het Italiaans.

708 **Pressac,** *Les crématoires...*, blz. 147.

709 http://www.scrapbookpages.com/EasternGermany/Wannsee/

710 Zie een facsimile van een *kopie* van dat document op: http://translate.google.com/translate?hl=en&sl=de&u=http://www.welt.de/kultur/article13807506/Das-Protokoll-der-Wannseekonferenz.html&ei=kmcQT8g24uSxAvDZ7OED&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=4&sqi=2&ved=0CEIQ7gEwAw&prev=/search%3Fq%3DDie%2BWelt,%2BEichmann,%2BWannsee%2BProtokoll%2BDokumente%26hl%3Den%26client%3Dfirefox-a%26hs%3DWrl%26rls%3Dorg.mozilla:en-US:official%26biw%3D1152%26bih%3D521%26prmd%3Dimvns (Bovenaan de eerste bladzijde van het document vindt u een pijl om naar de volgende bladzijde(n) te gaan.)

711 **Ney, Johannes Peter.** *The Wannsee Conference Protocol: Anatomy of a Fabrication.* http://www.radioislam.org/islam/english/revision/wannsee.htm

712 **Bauer, prof. Yehuda.** *Conferentie t.g.v. 50 jaar 'Final Solution'.* Londen, 1992. The Canadian Jewish News, januari 1992, blz. 8.

713 **Xanten, Wulf von.** *Die Wannsee-Konferenz: Eine kritische Prüfung bekannter Positionen nach neuen Dokumentenfunden.* http://vho.org/VffG/1997/2/Xanten2.html

714 http://www.wannsee-konferenz.de/wannsee-konferenz_protokoll.html

715 **Ney, Joh. P.** *The Wannsee Conference Protocol, Anatomy of a Fabrication.* http://www.codoh.com/found/fndwannsee.html

716 **Bohlinger, R.** en **Ney, J.P.** *Gutachten zur Frage der Echtheit des Sogenannten Wannsee- Protokolls und der dazugehörenden Schriftstücke.* 1994.Verlag für ganzheitlichem Forschung und Kultur. 2e Verbeterde druk. Eigen uitgave. ISBN 927933-12-0.

717 **Gauss, Ernst.** *Grundlagen zur Zeitgeschichte;* blz. 169-191. **Ney, Johannes Peter,** *Das Wannsee-Protokoll – Anatomie einer Fälschung.* http://www.codoh.com/inter/intgruney.html

718 **Xanten, Wulf von.** *Die Wannsee-Konferenz: Eine kritische Prüfung bekannter Positionen nach neuen Dokumentenfunden.* http://vho.org/VffG/1997/2/Xanten2.html

719 **Tiedemann, Dr. Herbert.** *Offener Brief an Frau Professor Rita Süßmuth.* http://www.vho.org/D/DGG/Tiedemann40_2.html

720 **Rudolf, Germar.** *Lectures on the Holocaust.* Hoofdstuk 2.13 The Wannsee Debacle, blz. 121 e.v. Gedetailleerd en gedocumenteerd overzicht van vervalsingen in de verschillende versies van de 16e (enig beschikbare) kopie. http://vho.org/dl/ENG/loth.pdf

721 De eerste versie van het 'Wannsee-Protocoll' werd in 1947 'ontdekt' door de beruchte Kempner, een naar de VS uitgeweken pathologische Duits-joodse Duitslandhater, hoofd van het Bureau van de US-aanklager.

722 **Wahls, Hans.** *Zur Authentizität des 'Wannsee-Protokolls',* Ingolstadt: Zeitgeschichtliche Forschungsstelle, 1987.

723 http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge28.html

724 *Besprechungsprotokoll.* 16e kopie. Blz. 7. http://eudocs.lib.byu.edu/index.php/Wannsee-Protokoll

725 Neurenberg Document PS-2171, Annex 2. NC&A Rode serie, Deel 4, blz. 833-834.

726 http://www.fpp.co.uk/Himmler/Schlegelberger/DocItself0342.html

727 Neurenberg document PS-4025. **Irving, D.** *Goering: A biography* (New York: 1989) blz. 349.)

728 **Picker, H.** *Hitlers Tischgespräche im Führerhauptquartier* (Stuttgart, 1976), blz. 456).

729 Neurenberg document NG-2586-J. NMT Green series, Vol. 13, blz. 243-249.

730 **Diwald, dr. Helmuth.** *Geschichte der Deutschen.* Hoofdstuk *The Final Solution.* Eerste editie, blz. 164-165. http://64.143.9.197/jhr/v03/v03p-31_Weber.html

731 **Fields, dr. E.R.** *Was there Really a Holocaust?* Himmler – "Reduce Deaths at all Costst". http://www.biblebelievers.org.au/wasthere.htm

732 Wikipedia, *Final Solution.*

733 Van Pelt, Pressac.

734 **Bohlinger, R.** en **Ney, J.P.** *Gutachten zur Frage der Echtheit des Sogenannten Wannsee- Protokolls und der dazugehörenden Schriftstücke.* 1994.Verlag für ganzheitlichem Forschung und Kultur. 2e Verbeterde druk. Eigen uitgave. ISBN 927933-12-0.

735 **Adolf Hitler,** *Hitler's Table Talk 1941-1944: His Private Conversations.* Trans. N. Cameron en R.H. Stevens. (Enigma Books, 2000), p.260.

736 1919-PS. *Speech of the Reichsführer-SS at the SS Group Leader Meeting in Posen on 4 October 1943.* Inconvenient History. http://codoh.com/incon/inconhh.html

737 IMT 1919-PS, 1948, Vol. XXIX, blz. 145–208. Zie ook: http://codoh.com/incon/inconhh.html

738 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die: Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel* (Toronto: Samisdat, 1992), blz.. 192, 300, 349. Free downloads van dit werk en andere Revisionistische boeken vindt u op http://vho.org/download

739 De veronderstelde tekst van de speech is deel van IMT document 1919-PS en telt 63 blz.

740 Opnames bewaard als IMT-document No-5909.

741 http://rodohforum.yuku.com/topic/5949

742 In de in 1998 vrijgegeven verslagen van in het geheim opgenomen gesprekken van zich in Britse krijgsgevangenschap bevindende Duitse officieren, staan uitspraken van de admiraal van de Duitse Noordzee vloot, Engel, die tegen vice-admiraal Utke zou hebben gezegd te hebben geweten van uitroeiing van de joden . Engel zou daarbij

hebben verwezen naar de Posen-speech van Himmler. Niet bekend is of admiraal Engel tot de aanwezigen van de bijeenkomst in Posen behoorde. Bovendien is voor zover bekend nog niet aangetoond of en in hoeverre de schriftelijke rapporten van die geheimgehouden opnamen (waarom?) inclusief de vertaling overeenkomen met het betreffende geluidsmateriaal.

743 **Stäglich, dr. W.** *Der Auschwitz Mythos.* Blz. 105-111.

744 Sefton Delmer sprak daarover. Zoek op Google: Sefton Delmer.

745 **Stäglich, dr. W.** *Der Auschwitz Mythos.* Blz. 137, noot 240. Verklaring van Dr. Peter Gast in de *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, nr.136, 16 juni 1975, blz. 7.

746 **Weber, Mark.** *Did Six Million Really Die?' Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel* – 1988. Blz. 450. Onder redactie van Barbara Kulaszka.

747 http://www.ihr.org/books/kulaszka/35irving.html

748 Engels: http://constitutionalistnc.tripod.com/hitler-leftist/
Duits: http://www.dhm.de/lemo/html/dokumente/nsdap25/index.html

749 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

750 CODOH, *War Crime Trials*, Hfdst. II, *Contemporaneous Documents.* http://www.codoh.com/trials/tristagch2.html

751 http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=372&sid=31c492227bded897cd80c71afea5807e&start=30

752 **Stäglich, dr. W.** *Der Auschwitz Mythos.* Blz. 100-104.

753 **Smith, Bradley F., Peterson, Agnes F.** (ed.), *Heinrich Himmler. Geheimreden 1933 bis 1945 und andere Ansprachen*, Propyläen Verlag, Frankfurt/Main 1974, blz. 200.

754 **Witte, P. en Tyas, S.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals.
http://hgs.oxfordjournals.org/cgi/reprint/15/3/468?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&fulltext=H*fle&searchid=1&FIRSTINDEX=0&resourcetype=HWCIT

755 **Writte, Peter en Tyas, Stephen.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals.

756 *Der Korherr Bericht.* (Lange Fassung). NS-Archiv, Dokumente zum Nationalsozialismus. http://www.ns-archiv.de/verfolgung/korherr/korherr-lang.php

757 Ingezonden brief Korherr aan *Der Spiegel*, Nr. 31, 25 juli 1977, blz. 12.

758 **Witte, P. en Tyas, S.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals, zie noot 1 en noot 8.
http://hgs.oxfordjournals.org/cgi/reprint/15/3/468?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&fulltext=H*fle&searchid=1&FIRSTINDEX=0&resourcetype=HWCIT.

759 **Weir, J.** *The Razor and the Ring.* http://www.vho.org/tr/2002/4/tr12razor.html

760 **Hilberg.** *The Destruction of . . .* Engelse versie, Deel 2, blz. 492.

761 http://www.fpp.co.uk/Letters/Auschwitz/Hebden300903.html

762 **Witte, P. en Tyas, S.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals. Blz. 470.
http://hgs.oxfordjournals.org/cgi/reprint/15/3/468?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&fulltext=H*fle&searchid=1&FIRSTINDEX=0&resourcetype=HWCIT

763 **Hinsley, Prof. Sir Frank H.** *et al. British Intelligence in the Second World War; Its Influence on Strategy and Operations*, Cambridge, 1979-1984, 3 delen, deel 2, blz. 673.

764 **Irving, David.** http://www.fpp.co.uk/Letters/Auschwitz/Hebden300903.html

765 **Witte, P. en Tyas, S.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals. Blz. 470.
http://hgs.oxfordjournals.org/cgi/reprint/15/3/468?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&fulltext=H*fle&searchid=1&FIRSTINDEX=0&resourcetype=HWCIT

766 **Witte, P. en Tyas, S.** *A New Document on the Deportation and Murder of Jews during 'Einsatz Reinhardt' 1942.* Oxford Journals. Blz. 470.
http://hgs.oxfordjournals.org/cgi/reprint/15/3/468?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&fulltext=H*fle&searchid=1&FIRSTINDEX=0&resourcetype=HWCIT

767 **Reitlinger, Gerald.** *The SS: Alibi of a Nation, 1922-1945.* New York, 1968, blz. 221-223.

768 Zie voor 'gaswagens' o.m. Hoofdstuk **6 *e*** 10.

769 **Teplyakov, Y.** *Stalin's War Against His Own Troops. The Tragic Fate of Soviet Prisoners of War in German Captivity.* IHR. http://www.ihr.org/jhr/v14/Teplyakov.html

770 **Conquest, R.** *Stalin: Breaker of Nations.*

771 **Hoffmann, J.** *Die Ostlegionen 1941-1943.* Freiburg. 1976. Blz. 11.

772 **West, Rebecca.** *The Meaning of Treason.* Londen, 1982. Blz. 12-15. In: Andreyev, *Vlasov* 2.
773 Stalin-Order 0428, 17 nov. 1941; *Fakkelmannen-Order.* Nationaal Archief, Washington.
774 Archief Serie 429, rol 461, Generalstab des Heeres, Abtlg. Fremde Heere Ost II H 3/70 Fr 6439568. Nationaal Archief Washington. [*Auteur:* onzeker is of het gedeelte over 'in Duitse uniformen' daarin ook is opgenomen.]
775 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.
776 **Hilberg, R.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Blz. 386-388. Nederlandse vertaling 2008. Verbum BV en Rob Pijpers. ISBN 978-90-74274-14-2.
777 *Ibid.*, blz. 338.
778 **Ponomarenko.** *Behind the Front Line*, 1945, Londen/New York. 1961 *Officiële Geschiedenis van de Russische Partisanenstrijd.* De partisanenstrijd was volledig door en vanuit Moskou georganiseerd, waarbij burgers onder militaire tucht gedwongen waren als *franc-tireurs* de vijand in de rug aan te vallen. Maarschalk Voroshilov voerde het oppercommando over de Centrale Partisanenstaf in Moskou en generaal Ponomarenko leidde de operaties. Het Oorlogsrecht stond toe *franc-tireurs* te liquideren, represailles te nemen en schuilplaatsen te vernietigen. http://www.vho.org/D/gdvd_5/3.html#2 noot 2.
779 **Rassinier, Prof. Paul.** *Debunking the Genocide Myth.* Hoofdstuk 12. http://www.ihr.org/books/rassinier/debunking.shtml
780 **Härtle, H.** *Freispruch für Deutschland.* Blz.190 e.v. V. Falin *Die Zweite Front*, blz. 483. In de Introductie van Höttl's boek *The Secret History of the Author of The Secret Front*, bevestigt David Kahn dit door Allan Dulles te citeren (blz. vi).
781 **Harwood, Richard E.** *Did Six Million Really Die?* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/books/harwood/dsmrd04.html
782 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN7802306175 27.
783 http://www.ns-archiv.de/krieg/1941/kommissarbefehl.php
784 *The 'False News' Trial of Ernst Zündel – 1988.* Raul Hilberg. http://www.ihr.org/books/kulaszka/09hilberg.html
785 **App, prof. Austin J., Ph.D.** *The Six Million Swindle.* 1973. Boniface Press, Tacoma Park, MD. AAARGH, Internet 2009.
786 http://forum.codoh.info/viewtopic.php?t=4312
787 http://www.inconvenienthistory.com/archive/2009/volume_1/number_3/einsatzgruppen_and_the_holocaust.php
788 **Margolina, Sonja.** *Das Ende der Lügen: Russland und die Juden im 20. Jahrhundert.* Berlijn, 1992.
789 http://web.archive.org/web/20030130033731/www.ukar.org/60minart.shtml#Littman
790 *'King Arthur'.* http://www.stormfront.org/forum/t173980
791 *'King Arthur'.* http://www.stormfront.org/forum/t173980 http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/andere-fora-en-de-holocaust-306900p3.html
792 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.
793 Zie: **Werner, Steffen.** *The Second Babylonian Captivity. The Fate of the Jews in Eastern Europe since 1941.* http://www.vho.org/GB/Books/tsbc/index.html#TOC
794 http://forum.axishistory.com/viewtopic.php?f=6&t=107954&sid=4ac234036101201bf39b646d1081e6b4&start=15
795 'False News Trial' van Ernst Zündel. Canada, 1988 (23-5688).
796 **Paget, R.T.** *Manstein. His Campaigns and His Trial.*
797 'False News Trial' van Ernst Zündel. Canada, 1988 (23-5691).
798 Zie Hoofdstuk **6 *i.* 6.**
799 Der Kommissarbefehl. *NS-Archive. Dokumente zum Nationalsozialismus.* http://www.ns-archiv.de/krieg/1941/kommissarbefehl.php
800 Engelse weergave Jäger Rapport: http://www.einsatzgruppenarchives.com/jager.html
801 **Klee, E., Dressen, W., Riess, V.** *The Good Old Days*, The Free Press, NY, 1988, blz. 46-58.
802 **Mattogno, Dr. Carlo.** *"Denying History"? Denying Evidence! The Phony "Convergence of Evi-*

dence" to "Prove the Holocaust". The Revisionist, Journal for Critical Historical Inquiry. Vol. 3, Nr. 1, sept. 2005. Blz. 29. Castle Hill Publishers. USA.

803 **Gads, Baigais.** *Latvia: Year of Horror* (17 juni 1940 – 1 juli 1941). http://www.angelfire.com/ks3/klubs/default.htm

804 http://www.electronicmuseum.ca/Poland-WW2/soviet_deportations/deportations_album_1.html

805 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 169. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

806 **Zayas, A.M. de.** *Die Wehrmacht-Untersuchungsstelle. Unveroffentlichte Akten über alliierte Völkerrechtsverletzungen im Zweiten Weltkrieg.* 1984.

807 Foto's van NKVD massagraven in Ymok van 6.295 in Tver (Kalinin) door de NKVD vermoorde Poolse politiemensen op http://www.katyn.org.au/photos.html

808 Zie http://www.katyn.org.au/jurak.html over de in 1945 door de Joegoslavische communisten ter dood gebrachte professor Ljudevit Jurak, patholoog-anatoom, wegens zijn deelname aan de internationale commissie die de massagraven van door de Sovjets vermoorde boeren en burgers in het Oekraïense Vinnytsa (1938-39) en het Poolse Katyn onderzocht.

809 *'Stalin victims' found in Belarus.* http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/8167195.stm

810 Zie o.m. **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 203. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

811 **De Volkskrant.** *Het Vervolg.* 31 augustus 1991. *De dood van mijn vader.* http://www.gulag.nl/artikelen/ObGalina.html

812 **Poulsen, Bo Niels,** *War Crime Investigation* 'Po-Sovetski?' *Evaluating Material from the Extraordinary State Commission.* Голокост I Сучаснисъ, Nr. 1 (5) 2009.

813 *The Unknown Black Book. The Holocaust in the German-Occupied Soviet Territories.* Joshua Rubinstein en Ilya Altman (ed.). I.s.m. US Holocaust Memorial Museum.

814 **Grosz, prof. Jan Tómasz.** *Neighbors.* Pools Instituut voor Nationale Herinnering (IPN). Zie ook: http://www.jedwabne.net/

815 Los Angeles Times *1940 massacre of Poles remains potent issue.* http://www.latimes.com/news/nationworld/world/la-fg-russia-stalin20-2009may20,0,6084687.story

816 *Ibid.*, blz. 244.

817 **Zayas, A.M. de.** *Die Wehrmacht-Untersuchungsstelle. Unveroffentlichte Akten über alliierte Völkerrechtsverletzungen im Zweiten Weltkrieg.* 1984. Blz. 347 e.v.

818 **Gads, Baigais.** *Latvia: Year of Horror* (17 juni 1940 – 1 juli 1941). http://www.angelfire.com/ks3/klubs/default.htm

819 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 49 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München.

820 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 243-244. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

821 *Nation Europa* 8/1952, blz 65; **Roth.** *Wieso waren wir Väter Verbrecher?*, blz. 110-111. Vlgs. Dr. Wilhelm Stäglich, *Der Auschwitz Mythos,* blz. 138, noot 241.

822 *Jewish World.* 28 febr. 2008 (Associated Press).

823 *Lavrentiy Beria.* http://en.wikipedia.org/wiki/Lavrenty Beria

824 **Overy, prof. Richard.** *Russia's War.* Penguin, 1997, blz. 294 e.v.

825 *Conquest* 1989. Blz. 239-46. http://www.soton.ac.uk/~jb3/FORENSIC/forensic.html

826 http://www.123student.com/world_history/2357.shtml

827 *International Herald Tribune.* 22 oktober 2007. *World War II mass graves open a wound in Slovenia* (Reuters). http://www.iht.com/articles/2007/10/22/news/slovenia.php?WT.mc_id=rsseurope

828 Onder andere generaal Nikitchenko, eerst Sovjet hoofdaanklager, daarna rechter bij het IMT, aangesteld door Stalin was een van de ondertekenaars van het 'onderzoeksrapport' over de moorden bij Katyn. Op het IMT bracht hij het zwendelrapport over Auschwitz ('meer dan vier miljoen vermoorden') in.
Op de 59e dag van het proces presenteerde Yuri Pokrovsky, plaatsvervangend Sovjet hoofdaankager de Katyn massamoord voor het IMT als nazi-misdaad.

829 **De Volkskrant.** *Het Vervolg.* 31 augustus 1991. *De dood van mijn vader.* http://www.gulag.nl/artikelen/ObGalina.html
830 *The Jews in the Soviet Union.* Vol. 2, blz. 359-361.
831 **Kahan, Stuart.** *The Wolf of the Kremlin.* 1987. Blz. 205. Hale Publishers, UK. Biografie van Lazar Kaganovitz. De vader van Stuart Kahan, Morris Levik Kaganovitz, was een neef en vriend van Lazar Kaganovitz. Hij verklaarde onder ede dat de meeste gebeurtenissen in het boek zijn gebaseerd op gesprekken met Kaganovitz zelf.
832 *The Jews in the Soviet Union,* Vol. 2, blz. 361-362.
833 *Documents on Polish-Sovjet Relations,* Deel I, blz. 573, 607; Rhode, *Polen,* Deel 7, blz. 1028, Polen erinnern Moskau an Völkermord; Hoffmann, *Die Sowjetunion bis zum Vorabend des deutschen Angriff,* blz. 83. Zelfs als deze aantallen de nieuwste kritische onderzoekingen niet geheel doorstaan, blijven ze schrikbarend hoog.
834 **Shirer, W.R.** *The Rise and Fall of the Third Reich.* Blz. 1147.
835 'Les Archives de l'horreur,' *Le Nouvel Observateur*, 3-9 juli 1982, blz. 70-73, 75-76.

6. GASKAMERS: MYTHE en FEITEN

836 http://www.nizkor.org/hweb/orgs/american/skeptic-magazine/skeptic-12.html http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5930
837 **Aynat Eknes, E.** *Crematories II and III of Birkenau: A Critical Study.* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p303_Aynat.html
838 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.
839 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html
840 *Rapport van het Internationale Comité van het Rode Kruis over haar Activiteiten Gedurende de Tweede Wereldoorlog*, Genève, 1948. Dit uitgebreide verslag afkomstig uit neutrale bron, bevat de bevindingen van twee eerdere verslagen: *Documents sur L'activité du CICR en faveur des civils detenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939- 1945* (Genève, 1946), en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War* (Genève, 1947).
841 **Irving, D.** *Holocaust-Historiker graben ihr eigenes Grab.* Brief aan Robert Jan van Pelt in Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung, 2003, nr. 1. http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html
842 *Holocaust-Politik geht ihrem Ende entgegen.* National journal. 4 Juni 2008. http://globalfire.tv/nj/08de/zeitgeschichte/holoangst.htm en http://www.welt.de/welt_print/article2021578/Das_Gas_der_Voelkermord_und_seine_Leugner.html
843 IMT Document PS 1533.
844 Citaat *Svenska Dagbladet*, 3 mei 1997.
845 **Nizkor.** Bij de 'weerlegging' van Vraag 14 van Zündels *66 Vragen en Antwoorden over de Holocaust.* Zie Hoofdstuk 15 De 'Weerleggingen' weerlegd . Ook: *Weerlegging Cidi/Nizkor "Stop Sjoa ontkenning – 66 Vragen ontzenuwd"* http://www.stormfront.org/forum/t673655/
846 http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/
847 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Beate Klarsfeld Foundation (New York). http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0429.shtml
848 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Beate Klarsfeld Foundation (New York). http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0429.shtml
849 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Blz. 429. Beate Klarsfeld Foundation (New York). http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0429.shtml
850 http://bradleysmithsblog.blogspot.com/ 25 maart 2008.
851 **Jagschitz, prof. Gerhard.** *...keine "direkten Beweismittel" für die Existenz von Gaskammern im Dritten Reich.* http://honsik.com/ Ook Arno Mayer en Hugh Trevor-Roper erkennen dat niemand weet hoe gaskamers eruit zagen of hoe ze functioneerden.
852 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Blz. 540. Beate Klarsfeld Foundation (New York).

853 **Faurisson, Robert.** Beirut Conference on Revisionism and Zionism. 31 Maart 2001.

854 **Martin, James J.,** *The Man Who Invented 'Genocide'*, blz. 145. Institute for Historical Review, Newport Beach, CA: 1984.

855 Afgezien van de namaakdeur van de 'gaskamer in Majdanek'. Inmiddels staat vast dat in Majdanek nooit is 'vergast'.

856 http://www.ihr.org/jhr/v13/v13n2p14_Irving.html

857 http://www.codoh.com/found/fndaerial.html

858 http://www.codoh.com/gcgv/gcgvholes2.html

859 **Raven, Greg.** *Rebutting the anti-revisionist's 'best evidence' for the existence of nazi 'Gas Chambers'.* http://www.historiography-project.org/misc/rebuttal.html

860 **Renk, Brian.** *"The Franke-Gricksch 'Resettlement Action Report': Anatomy of a Fabrication".* 1991. *Journal of Historical Review,* blz. 261.

861 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die: Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel* (Toronto: Samisdat, 1992), blz. 192, 300, 349. Free downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/ Ook: *The Franke-Gricksch 'Resettlement Action Report': A Fabrication.* http://www.historiography-project.org/misc/fg.html

862 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Blz. 127-128, 551.) Beate Klarsfeld Foundation (New York).

863 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The 'Discovery' of 'Bunker 1' at Birkenau: Swindles, Old and New.* The Revisionist. Mei 2003, Vol. 1, Nr. 2, blz. 176-183.

864 Brief Fritjof Meyer aan Gerd Honsik, negende regel van boven; http://honsik.com [Aangezien Gerd Honsik zich thans in een Oostenrijkse gevangenis bevindt, is de site mogelijk onbereikbaar.]

865 *Revisionism on trial in France: 1979-1983. JHR,* 1985, blz. 133-181.

866 Institute for Historical Review: *Journal for Historical Review.* (2000). Vol. 19, Nr. 3, blz. 40. *Faurisson's Three Letters to* Le Monde *(1978-1979).* http://www.ihr.org/jhr/v19/v19index.html

867 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Beate Klarsfeld Foundation (New York).

868 http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0005.shtml

869 O.a. **Crowell, Samuel.** *Wartime Germany's Anti-Gas Air Raid Shelters: A Refutation of Pressac's 'Criminal traces'.* Journal of Historical Review, Vol. 18, Deel 4, blz. 7. http://www.ihr.org/jhr/v18/v18n4p-7_Crowell.html#15415

870 *Documents from Moscow Archives Describe Building of Air-raid Shelters in Auschwitz-Birkenau in 1943-44.* Inconvenient History: The Reference Resource. http://archive.org/details/AirRaidSheltersInAuschwitz-AlliesFakedAsgasChambers

871 Van dit 'Robel Rapport' is, voor zover bekend, nooit een originele versie gepubliceerd.

872 Hergebruik van lang haar (> 20 cm) van joden en niet-joden werd aanbevolen in een schrijven van het SS-Wirtschafts-Verwaltungshauptamtes, Oranienburg, van 6.8.1942 (IMT Document 511-USSR, zoals geciteerd in het Proces tegen de voornaamste Oorlogsmisdadigers voor het Internationaal Militair Tribunaal, Band 20, Neurenberg 1949, blz. 553 e.v. Voor welk doel is niet bekend.

873 IMT Document USSR-511. C. Porter, *The Holocau$t: Made in Russia.* Blz. 75.

874 **Mattogno, dr. C.** *No Holes, No Gas Chambers. An Historical-Technical Study of the Holes for Introducing Zyklon-B in the Roof of* Leichenkeller 1 *of Krema II at Birkenau.* © MMII Russ Granata. All Rights Reserved. POB 2145 PVP CA 90274 USA. http://www.vho.org/GB/c/CM/noholes.html#N_109_

875 **Rudolf, Germar.** *Auschwitz-Lügen. Legenden, Lügen, Vorurteile von Medien, Politikern und Wissenschaftlern über den Holocaust.* Blz. 25-26. Castle Hill Publishers. PO Box 257768, Chicago Ill. USA. Bestelnr. 159, prijs € 25. ISBN: 1-59148-014-0.

876 http://www.nazigassings.com/

877 **Leuchter, Fred A. Jr.,** Amerikaans topspecialist op het gebied van ontwerp en bouw van gaskamers en apparatuur voor gerechtelijke homicide. Na zijn doctoraalstudie aan de Boston University in 1964 deed hij postdoctorale studies aan het Harvard Smithsonian Astrophysical Observatory. Leuchter bezit van tal van patenten voor high-tech apparatuur, waaronder sextanten, researchinstrumenten en optische apparatuur. Razend over

zijn expertiserapport en overtuigende rechtbankgetuigenis brachten invloedrijke belangengroepen een wereldwijde smeercampagne op gang, die zijn carrière vernietigde.

878 Alpha Analytical Laboratories, Ashland, Massachussetts.

879 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

880 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op website http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html (Engels) en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands)

881 *An official Polish report on the Auschwitz 'gas chambers.* http://ihr.org/jhr/v11/v11p207_Staff.html

882 **Lüftl, Walter.** Vooraanstaand Oostenrijks Ingenieur en erkend gerechtelijk expert; was tot 1992 President van de Oostenrijkse Vereniging van Ingenieurs. Wij citeren zonder zijn toestemming en/of medewerking uit: *The Lüftl Report: An Austrian Engineer's Report on the 'Gas Chambers' of Auschwitz and Mauthausen;* gepubliceerd eveneens zonder zijn toestemming en/of medewerking op http://64.143.9.197/jhr/v12/v4p391_Luftl.html (Na zijn publicatie doorzocht de Oostenrijkse politie in 'Stasi' stijl zijn woning op zoek naar "belastend materiaal om aan te tonen dat hij de kort daarvoor aangenomen Wet, die het in Oostenrijk strafbaar stelt Nationaal Socialistische misdaden tegen de menselijkheid te 'ontkennen', had overtreden. Om te voorkomen dat Lüftl verder aan justitiële maltraitering wordt blootgesteld citeren wij uit zijn werk geciteerd zonder hem daarvoor toestemming/ medewerking te hebben gevraagd.)

883 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/

884 http://vho.org/NL/b/hlr1/

885 Tijdens een rechtszaak verklaarde Chemicus Dr. William Lindsey onder ede dat het Auschwitz vergassingsverhaal *natuurkundig* onmogelijk is. Op grond van zorgvuldig onderzoek van de veronderstelde gaskamers van Auschwitz, Birkenau en Majdanek en jarenlange ervaring verklaarde hij: "Ik ben tot de conclusie gekomen dat niemand bewust of met opzet werd gedood met Zyklon-B. Ik beschouw dat als volstrekt uitgesloten." In een essay legde hij de valse beschuldigingen in het proces tegen Dr. Bruno Tesch, directeur van Zyklon-B retailer Tesch & Stabenow, bloot. http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p261_Lindsey.html

886 **Leuchter, Fred A. Jr.,** Amerikaans specialist op het gebied van ontwerp en bouw van gaskamers en apparatuur voor gerechtelijke homicide. Na zijn doctoraalstudie aan de Boston University in 1964 deed hij postdoctorale studies aan het Harvard Smithsonian Astrophysical Observatory.

887 Institute of Forensic Research Krakow, Polen. *An Official Polish Report on the Auschwitz 'Gas Chambers'.* The Journal of Historical Review, 1991 (Deel 11, No. 2), blz. 212-213. Engelse vertaling van het rapport te vinden op http://ihr.org/jhr/v11/v11p207_Staff.html

888 **Pauling, prof. L.** *General Chemistry* (New York: Dover Publications, 1988), blz. 706.

889 Roth was directeur van het chemisch laboratorium in de VS dat Leuchters 'gaskamer' monsters onderzocht. Na Leuchters publicatie van de resultaten verklaarde deze Roth, dat "*als hij had geweten waar de monsters vandaan kwamen, de analyseresultaten anders waren geweest.*"

890 **Rudolf, dr. G.** Critique of Claims Made by Robert Jan Van Pelt. *2000. C. 2. Penetration of Building Material by Hydrogen Cyanide.* http://www.vho.org/GB/c/GR/RudolfOnVanPelt.html

891 http://www.vho.org/GB/Journals/JHR/11/2/Faurisson133-175.html

892 Een deel is uitgebreid behandeld en analytisch besproken door **Germar Rudolf** in *Auschwitz-Lügen. Legenden, Lügen, Vorurteile von Medien, Politikern und Wissenschaftlern über den Holocaust.* Castle Hill Publishers. PO Box 257768, Chicago Ill. USA. Bestelnr. 159, prijs € 25. ISBN: 1-59148-014-0.

893 **Kollerstrøm, prof. dr. N.** *The Walls of Auschwitz. A Review of the Chemical Studies.* 2008. http://www.presstv.com/detail.aspx?id=56287&sectionid=3510303

894 **Rudolf, Dr. Chem. G.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768

Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. Downloads en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

895 http://www.vho.org/GB/c/GR/RudolfOnVanPelt.html#_ftn26

896 **Kollerstrøm, prof dr. N.** *The Walls of Auschwitz. A Review of the Chemical Studies.* 2008. http://www.presstv.com/detail.aspx?id=56287&sectionid=3510303

897 **Rudolf, dr. Chem. Germar** en **Mattogno, dr. Carlo:** *Auschwitz Lies. Legends, Lies, and Prejudices on the Holocaust.* 2005. Holocaust Handbooks, vol. 18: Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, September 2005, ISBN: 1-59148-021-3.

898 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. Downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

899 Een Zwitsers Gerechtshof gaf in 1998 professor Dr. Henri Ramurez opdracht het Rudolf Rapport te onderzoeken op wetenschappelijke correctheid. De conclusie was dat het rapport *"als wissenschaftlich korrekt bezeichnet werden muss."* http://www.fpp.co.uk/online/98/09/Rudolf090998.html

900 Argumenten die het bestaan van 'gaskamers' ontkrachten: *The Gas Chamber Controversy* http://www.codoh.com/gcgv/gcgv.html

901 **Bauer, Y.** *A History of the Holocaust*, New York, Franklin Watts, 1982, blz. 200.

902 **Rudolf, Germar.** *Lectures on the Holocaust.* Appendix, blz. 55 e.v.

903 Zie Savitri Devi Mukherji op http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge21.html

904 *Der Prozeß gegen die Hauptkriegsverbrecher vor dem Internationalem Militärgerichtshof Nürnberg"*. Nürnberg 1947. IMT Vol. XXIX, 008-USSR, blz. 241.

905 *Der Prozeß gegen die Hauptkriegsverbrecher vor dem Internationalem Militärgerichtshof Nürnberg". Nürnberg 1947.* Vol. XXIX, 008-USSR, blz. 242.

906 **Bardèche, Prof. Maurice.** *Nuremberg or the Promised Land.* 1948. Engelse vertaling, blz. 133. Internet AAARGH, 2007 http://www.vho.org/aaargh/engl/engl.html

907 Congresverslag, 18 april 1946.

908 http://www.heretical.com/walendy/sdelmer.html

909 **Delmer, S.** Zijn boeken *Trail Sinister, Black Boomerang* en *Tail of Tale* zijn o.m. te lezen op http://www.whale.to/b/sefton_delmer.html

910 **Delmer, S.** *Black Boomerang***.** Blz. 218.

911 **Walendy, Udo.** *Atrocity Propaganda and Political Justice. Allied Propaganda during World War II.* http://www.heretical.com/walendy/sdelmer.html

912 http://www.heretical.com/walendy/sdelmer.html

913 Zie ook in Hfdst. 2 ***e.*** weergegeven brief d.d. 29 februari 1944 van het Britse Ministerie van Informatie. http://www.ihr.org/books/kulaszka/28walendy.html

914 *The New York Times*, 8 augustus 1943, blz. 11.

915 Moshe Peer over Bergen-Belsen, in K. Seidman, "*Surviving the horror*", *The Gazette* (Montreal, Canada), 5 augustus 1993. Facsimile reprint in *JHR*, 13(6) (1993), p. 24.

916 *Montreal Gazette*, 10 februari 2000.

917 Morris Hubert over Buchenwald, vlgs. Ari L. Goldman, *Time, 'Too Painful' to Remember*", *New York Times*, 10 november, 1988: "*In het kamp was een kooi met een beer en een arend",* zei hij, *"Elke dag gooiden ze daar een jood in. De beer verscheurde hem en de arend kluifde de botten af." "Maar dat is toch ongelooflijk"*, stamelde een toehoorder. *"Ongelooflijk, maar waar",* zei meneer Hubert. (In het deel van Buchenwald waar het Duitse personeel en hun gezinnen woonden, was een parkje met voor de kinderen en de burgers van het nabijgelegen stadje Weimar een kleine dierentuin. Na de oorlog geïnstrumentaliseerd voor gruwelpropaganda).

918 **Rückerl, A.** *op. cit.* (noot 144), blz. 273f.; E. Wiesel, *Paroles d'Etranger*, Edition du Seuil, Parijs 1982, blz. 86; Wiesel, *TheJews of Silence*, New American Library, New York 1972, blz. 48; A. Eichmann, in H. Arendt, *op. cit.* (noot 182), blz. 184; B. Naumann, *op. cit.* (noot 145), blz. 214.

919 **Musmanno, Michael A.***The Eichmann Kommandos*, Peter Davies, London 1962, blz. 152.

920 De opdruk 'RIF' betekende in werkelijkheid '***R****eichsstelle für* ***I****ndustrielle* ***F****ettversorgung*' (Bureau voor Industriële Vetvoorziening). In het hebreeuws zijn de letters 'I' en 'J' gelijk; in het Duits verschillen zij duidelijk. Dit geeft aan dat de RIF-zeep fabel uit joodse bron moet stammen. **S. Wiesenthal,** *Der neue Weg* (Vienna), 15/16 en 17/18, 1946; verklaring

van SS-Hauptsturmführer Dr. Konrad Morgen, National Archives, Record Group 28, No 5741, Office of Chief Counsel for War Crimes, 19 december 1947; **Filip Friedman,** *This Was Oswiecim. The Story of a Murder Camp*, United Jewish Relief Appeal, Londen 1946; de Sovjets probeerden dit tot een van de aanklachten van het IMT te maken (exhibit USSR-393), maar dat werd verhinderd door andere Geallieerden: *IMT*, *op. cit.* (noot. 127), VII, blz. 597-600; cf. **H. Härtle,** *Freispruch für Deutschland*, Schütz, Göttingen 1965, blz. 126 e.v..; de Greenwood Begraafplaats in Atlanta (Georgia, USA) is niet de enige plaats met Holocaust grafstenen waaronder stukken *'Jodenzeep'* liggen; zie ook: **R. Harwood, D. Felderer,** *JHR* 1(2) (1980) blz. 131-139 (online: vho.org/GB/Journals/JHR/1/2/HarwoodFelderer131-139.html) ; **M. Weber**, *JHR* 11(2); (1991) blz. 217-227 (online: …/11/2/Weber217-227.html); **R. Faurisson,** "*Le savon Juif*", *Annales d'histoire révisionniste*, 1 (1987), blz. 153-159 (online: abbc.com/aaargh/fran/archFaur/1986-1990/RF8703xx3

921 **Olère, David,** in J.-C. Pressac, *op. cit.* (noot 17), blz. 554, vierde kolom, regels 17-22.

922 *Internationaal Militair Tribunaal*, *op. cit.* (noot. 127), v. XXXII, blz. 258, 259, 261, 263, 265, v. III, blz.. 515; v. XXX, blz. 352, 355; v. VI, blz. 311; v. V, blz. 171.

923 **Klarsfeld, Serge.** *Pie XII et la Shoah Le choix du silence?* Blz. 45-46. Pierre Téqui, Parijs. 2011.

924 *Ibid.*, v. XXX, blz.. 469.

925 **Glass, Kurt.** *New York Times*, 10 april 1995.

926 **Langbein, H.** *Menschen in Auschwitz*, (noot 155), blz. 381; *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. III, blz. 516 , v. XXXII, blz. 267-271.

927 **Müller, F**. in H. Langbein, *op. cit.* (noot 154), v. 1, blz. 87; getuige Wells in het Eichmann Proces, in F. J. Scheidl, *op. cit.* (noot 77), v. 4, blz. 236; Lawrence L. Lange, "*Pre-empting the Holocaust*", *The Atlantic Monthly*, November 1998, blz. 107.

928 **Müller, F.** *op. cit.* (noot 395), blz. 74.

929 *IMT*, *op. cit.* (noot. 127), v. VII, blz. 451.

930 *Ibid.*, blz. 447 e.v. (Er waren *nooit* Hitler-jeugd groepen in Polen).

931 SS-rechter Konrad Morgen volgens Danuta Czech, *Auschwitz Chronicle, 1939-1945*, Henry Holt, New York, 1990, blz. 818.

932 *London Daily Mail*, 28 januari 28, 2003, blz. 18.

933 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. VII, blz. 491.

934 **Langbein, H.** *Menschen in Auschwitz*, *op. cit.* (noot 155), blz. 383.

935 *IMT*, *op. cit.* (noot. 127), V, blz. 403.

936 *Ibid.*, v. XVI, blz. 556f.; XVI, blz. 561, 546.

937 World Jewish Congress et al. (eds.), The Black Book: The Nazi Crime Against the Jewish People, New York 1946, blz. 269.

938 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. VI, blz. 213.

939 Vonnis Hannover Arrondissementsrechtbank, Ref. 2 Ks 1/60; vlg H. Lichtenstein, *op. cit.* (noot 88), blz. 83.

940 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. VII, blz. 570.

941 Behalve **C. Mattogno,** *op. cit.* (noot 353), **Szende, S.,** *Der letzte Jude aus Polen*, Europa-Verlag, Zürich 1945; **Wiesenthal, S.,** *Der neue Weg* (Wenen), 19/20, 1946; *IMT*, *op. cit.* (noot. 127), v. VII, 576-577, 369, voor Bergen-Belsen; *The Black Book of Polish Jewry*, Roy Publishers, New York 1943, blz. 313.

942 *IMT*, *op. cit.* Beschuldiging van Amerikaans hoofdaanklager Jackson op 21 juni 1946. IMT Blue Series, Vol. XVI, blz. 529-530, noot 127.

943 Behalve C. Mattogno, *op. cit.* (noot 353), zie **Grossmann, W.,** *Die Hölle von Treblinka*, Verlag für fremdsprachige Literatur, Moscow 1947; *The Black Book of Polish Jewry*, *op. cit.* (noot 380). **Nyiszli, dr. M.** *I was Dr. Mengele's Anatomist at an Auschwitz Crematorium.* Blz. 35 (in het Hongaarse origineel).

944 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. XXXII, blz. 153-158; **Weber, M., Allen, A.,** *HR* 12(2) (1992) blz. 133-158. online: http://vho.org/GB/Journals/JHR/12/2/WeberAllen133-158.html

945 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. VII, blz. 582; **Kogon, Eugen,** *The Theory and Practice of Hell*, Berkley Medallion (NY) 1960, blz. 99.

946 **Reder, Rudolf.** *Belzec*, Kraków 1946, blz. 16; in Martin Gilbert's *The Holocaust*, Holt, Rinehart and Winston, New York 1985, blz. 419.

947 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. VII, blz. 388.

948 Rapporten van de Poolse ondergrondse, *Archiv der Polnischen Vereinigten Arbeiterpartei*,

202/III, v. 7, blz. 120f., geciteerd in P. Longerich, *op. cit.* (noot 285), blz. 438.

949 **Aschenauer, R.** (ed.), *Ich, Adolf Eichmann*, Druffel, Leoni 1980, blz. 179.

950 *IMT*, *op. cit.* (noot 127), v. V, blz. 199.

951 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Blz. 555 en 557. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0555.shtml

952 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/Dachau/Brudehl280198.html

953 http://www.scrapbookpages.com/Buchenwald/JedemDasSeine.htmlm

954 Behalve de vervalste foto's van het kamp Klooga in Estland, zie http://vho.org/VffG/1999/3/Kuras278-283.html

955 **Kogon, E. Langbein, H. Rückerl, A. et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas*, S. Fischer Verlag, Frankfurt; *Nazi Mass Murder*, Yale, New Haven 1993.Wolfgang Benz, *Legenden Lügen Vorurteile*, München 1992, blz. 200-203. Hellmuth Auerbach, *Institut für Zeitgeschichte*: 4.000 (Zyklon B, Gas trucks CO); Neuengamme: 450 (Zyklon B); Sachsenhausen: duizenden (Zyklon B); Natzweiler: 120-200 (Zyklon B); Stutthof: meer dan duizend (Zyklon B); Ravensbrück: minstens 2.300 (Zyklon B).

956 **Hilberg, R.** *Die Vernichtung der europäischen Juden. Die Gesamtgeschichte des Holocaust*. Blz. 604. Berlin: Olle & Wolter 1982.

957 De *Encyclopaedie Brittannica,* uitgave 1986, stelde het aantal slachtoffers van Majdanek op "tussen(!) 200.000 en 1,5 miljoen". Het Wiesenthal Center schreef 300.000.

958 **Scheidt, Franz J.** *Der Dachauer Vergasungsschwindel*. http://www.vho.org/D/gdvd_4/I2.html

959 IMT (Document 3249-PS).

960 Internationaal Militair Tribunaal. *Trial of the Major War Criminals Before the International Military Tribunal* (IMT Blue Series), 42 delen, Neurenberg 1947-1949, deel 19, blz. 434.

961 Zie verder dit sub-Hoofdstuk, maar ook het feit dat de officiële Dachau internetsite http://www.kz-gedenkstaette-dachau.de/index-e.html met *geen woord* meer rept over 'gaskamers' zegt genoeg.

962 Persbericht persagentschap *Reuter* van 23 augustus 1945.

963 *Berner Tagwacht* 24 augustus 1945.

964 **Berben, Paul.** *Dachau, 1933-1945. The Official History.* Norfolk Press (1975). ISBN-10: 085211009X; ISBN-13: 978-0852110096.

965 **Cobden, John.** *Lessons from Dachau.* Inst. for Historical Review. Vol. 9, no. 4, blz. 485-504.

966 **Berben, Paul.** *Dachau, 1933-1945. The Official History.* Norfolk Press (1975). ISBN-10: 085211009X; ISBN-13: 978-0852110096.

967 **Rudolf, Dr. Germar.** *Lectures on the Holocaust,* blz. 72 e.v.

968 http://holocaust-history.org/dachau-gas-chambers/

969 **Scheidt, Franz J.** *Der Dachauer Vergasungsschwindel*. http://www.vho.org/D/gdvd_4/I2.html

970 Brief van Pinter in het Katholieke weekblad *Our Sunday Visitor*, 14 juni 1959, blz. 15. Zie ook Theodore J. O'Keefe, *The Liberation of the Camps: Facts vs. Lies*", *The Journal of Historical Review* (*JHR*), 15(4) (1995), blz. 18-23.

971 http://64.143.9.197/jhr/v19/v19n2_Letters.html#richey

972 Document L-159, No. 47 van het 79e Congres, Eerste Zitting (Exhibit Nr. USA-222; IMT, XXXVII, blz. 621).

973 **Kern, Erich.** *Die Tragödie der Juden.* Verlag K. W. Schütz KG, Preußisch Oldendorf. Ook in: *Deutsche Wochenzeitung*, 6 maart 1977. Honsik, Gerd, *Freispruch für Hitler? 37 ungehörte Zeugen wider die Gaskammern im Dritten Reich*". 1992.; getuige nr. 18 (Verboden in Duitsland, Oostenrijk e.a. Europese landen). http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge18.html

974 Later: *Deutschland in Geschichte und Gegenwart*; overgenomen uit *Der Ring*, 4e jaargang, nr. 12, blz. 9. http://vho.org/D/DGG/DHZ6_1.htm

975 Aantal vlgs. de Amerikanen vlgs. *Buchenwald Sterbebücher.*

976 *Atrocities and Other Conditions in Concentration Camps in Germany.* (Barkley's Report). 1945. Document Nr. 47, 79th Congress, 1st Session. (US Government Printing Office.)

977 **Kogon, Eugen.** Kommando 99 – *Pferdestall,* in: *Der SS-Staat – Das System der deutschen Konzentrationslager,* Kindler Verlag 1974.

978 *Buchenwald und Sachsenhausen bis 1950.* Amerika Woche (Chicago), 11 mei 1985, Blz. 3; *Im Todeslager der Sowjets,* Deutsche National-Zeitung (München), Nr. 47, 15 nov. 1985, blz. 4; *Soviet Camps Busy,* Berlin Paper Says, New York Times, 10 sept. 1949, blz. 6.

Ook: http://www.codoh.com/viewpoints/vpmwbuchenwald.html

979 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=4976

980 *Buchenwald,* Encyclopaeda Judaica (New York en Jerzualem: 1971), Vol. 4, blz. 1442, 1445; en U.S. Rapport B-2833, 18 juni 1945. Document 217I-PS, "red series," *Nazi Conspiracy and Aggression* (Washington, DC: 1946-48), Vol. 4, blz. 800-833.

981 http://en.wikipedia.org/wiki/Buchenwald_concentration_camp

982 *U.S. Congressional Report on Camps,* Doc. 159-L, *IMT "Blue series"*, (noot 3), Deel 37, blz. 605-626 en *Congressional Record* (Senaat), 15 mei 1945, blz. 4576-4582.

983 Neurenberg document 274-F (RF-301). If, Vol. 37, blz. 148.

984 *Die Zeit,* 19 augustus 1960, blz. 16 (Up. editior 26 august 1960).

985 **Tillion, Germaine.** *Ravensbrueck* (Garden City, NY: Anchor/Doubleday, 1975), blz. 231.

986 **Feig, K.** *Hitler's Death Camps*, blz. 100.

987 **Kanfer, Stefan.** *"Author, Teacher, Witness,"* Time magazine, 18 maart 1985, blz. 79.

988 **Wiesel, Eli.** *Night.* Blz. 72.

989 **Forbes, R.** *Shocking Charges are made against Most Infamous Holocaust 'Survivor.'* American Free Press, 23 maart 2009, blz. 16.

990 **Berghe, dr. G. van den.** *In tegenstroom, Mythische gaskamers en geschiedenis.* Serendib. http://www.serendib.be/gievandenberghe/artikels/integenstroom.htm

991 **Hubert, Morris,** over Buchenwald vlgs Ari L. Goldman, '*Time Too Painful to Remember*', *New York Times*, 10 november 1988: "*In het kamp was een kooi met een beer en een arend,"* zei hij. "*Elke dag gooiden zij daarin een jood. De beer verscheurde hem en de arend pikte de botten kaal*."

992 **Porter, Carlos. C.** *Made in Russia: The Holocau$t.* http://www.cwporter.com/partone.htm

993 Aantal gebaseerd op joodse (Wiesenthal) schatting; in tegenstelling tot de Amerikanen in Dachau, Buchenwald en Mauthausen, hebben de Sovjets nooit de *Sterbebücher* van Sachsenhausen vrijgegeven. Mattogno telt er 20.173, van '40-'45, incl. 15 subkampen.

994 http://globalfire.tv/nj/08de/zeitgeschichte/holoangst.htm

995 **Schirmer, Col. b.d. Gerhart.** *Sachsenhausen – Workuta. Zehn Jahre in den Fängen der Sowjets.* Blz. 10, 13 en 37. (Grabert Verlag, Tübingen, 1992). Bij rechtbankvonnis Tübingen (Dld) d.d. 21.8.2002 en 12.9.2002, is dit boek verboden op grond van 'aanzetten tot rassenhaat' (dossiernr. 4 Gs 937/02). De auteur werd vanwege het publiceren van zijn getuigenis over zijn betrokkenheid bij de bouw na de oorlog van de fake-gaskamer van Sachsen-hausen door de Duitse Inquisitie veroordeeld tot een gevangenisstraf of een hoge boete. Omdat Schirmer al over de negentig was, en niet zijn laatste jaren in de gevangenis wilde doorbrengen (hij had onder de Sovjets al 12 jaar opgesloten gezeten!) , betaalde hij de hoge boete. http://www.fpp.co.uk/Letters/Auschwitz/Haig_170508.html

996 http://www.scrapbookpages.com/sachsenhausen/ConcentrationCamp/GasChamber.html

997 *Encyclopaedia Britannica* 1963, Vol. 10, blz. 288. **Bernadac, C.** *Les 186 marches*, France-Empire, Parijs 1974. De joodse Bernadac was de Amerikanen behulpzaam bij de bevrijding.

998 Incl. 35.318 uit de 7 complete *Sterbebücher Mauthausen,* in beslag genomen bij de bevrijding door de Amerikanen (IMT document 493-PS, Exhibit nr. USA-251), waarin alle sterf-gevallen van januari 1939 tot april 1945 zijn vermeld met naam, geboortedatum, geboorteplaats, datum en oorzaak overlijden.

999 Vlgs. overlevende Evelyn Le Chene.

1000 **Leuchter, F.** *The Second Leuchter Report,* http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report2/leucha.html

1001 Marszalek schreef over *Majdanek* dat daar in een bepaalde periode '300 gevangenen per dag stierven' (totaal in die periode 54.000), terwijl Pohl in een geheime brief aan Himmler rapporteerde dat in *alle* 17 Duitse concentratiekampen in die periode 53.309 gevangenen waren gestorven!

1002 **Gauss, E.** *Grundlagen zur Zeitgeschichte; Zu Guter Letzt,* blz. 405-408. http://www.codoh.com/inter/intgrletzt.html

1003 Volgens Emil Lachout bevinden zich in Gerechtsakte Az. 26 B Vr 13108/87 van het Landesgericht für Strafsachen in Wenen rapporten over de naoorlogse bouw van een gaskamer in Mauthausen door de Amerikanen. http://www.vho.org/VffG/2003/3/Heyne422-435.html#ftnref3

1004 Technisch Rapport Mauthausen, Ing. E. Lachout. Blad 8, 5.1. e.v. Ook: http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge19.html

1005 **Mattogno, Dr. Carlo.** *"Denying History"? Denying Evidence! The Phony "Convergence of Evidence" to "Prove the Holocaust".* The Revisionist, Journal for Critical Historical Inquiry. Volume 3, Nr. 1, sept. 2005. Blz. 17. Castle Hill Publishers. PO Box 257768, Chicago Ill. USA.

1006 **Walters, G.** *The head Nazi-hunter's trail of lies.* Times on Line. 18 juli 2009. http://entertainment.timesonline.co.uk/tol/arts_and_entertainment/books/book_extracts/article6718913.ece?token=null&offset=0&page=1

1007 **Wiesenthal, S.** *KZ Mauthausen.* Ibis Verlag, Linz. 1946.

1008 *IMT,* Document 3870-PS.

1009 *3.996.000 Vergaste in Mauthausen verschwunden.* http://globalfire.tv/nj/07de/zeitgeschichte/mauthausen.htm

1010 **Marszalek, H.** *Die Geschichte des Konzentrationslagers Mauthausen*, Wenen, 1995.

1011 **Choumoff, Pierre Serge.** *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas auf Österreichischem Gebiet 1940 - 1945*, Wenen 2000.

1012 **Freund, F.** *Tötungen durch Giftgas in Mauthausen und Gusen*, in: Brigitte Bailer-Galanda, Wolfgang Benz, Wolfgang Neugebauer, *Wahrheit und 'Auschwitzlüge'. Zur Bekämpfung 'revisionistischer' Propaganda*, Wenen 1995, blz. 119-136. Robert Faurisson, '*Le mythe de la chambre à gaz ou des chambres à gaz de Mauthausen (Autriche)* (Der Mythe van de Gaskamers de en gaskamer in Mauthausen), 1986. Kritisch onderzoek van getuigenverklaringen over Mauthausen tijdens het IMT te Neurenberg door prof. Faurisson op www.vho.org/aaargh/fran/archFaur/1986-1990/RF861112.html

1013 *Profil,* Nr. 19, 5 mei 2003, blz. 48-49.

1014 **Bernadac, C.** *Les 186 marches*, France-Empire, Parijs 1974. De joodse Bernadac was de Amerikanen behulpzaam bij de bevrijding van het kamp.

1015 **Bauer, Yehuda.** Brief 5 juni 1988. http://unglaublichkeiten.com/unglaublichkeiten/htmlphp2/u2_1721GH.html

1016 IMT, PS-3870, v. XXXIII, 8 april 1946, blz. 279-286.

1017 IMT- document 3870-PS, XXXIII, blz. 279-286.

1018 *The death of Franz Ziereis, Commandant of the Mauthausen concentration camp.* http://www.scrapbookpages.com/Mauthausen/KZMauthausen/ZiereisDeath.html

1019 **Pitlik, Ing.** *Mauthausen - Behauptungen und Sachbeweise***.** 2003. Wenen, A 1200 Leystrasse 54.

1020 **Marszalek, H.** *Mauthausen 8.8.1938-5.5.1945.* Blz. 30.

1021 **Holming, G.** *Wieviel Gefangene wurden nach Auschwitz gebracht?* http://www.vho.org/VffG/1997/4/HolWie4.html#ftn10

1022 **Faurisson, prof. R.** *A Considerable – and Official – Revision of the Number of Dead at Majdanek.*Januari 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Dissenters1/Faurisson/majdanek.htm

1023 **Kogon, Eugen.** *De SS-staat.* 1974. Kindler Verlag GmbH, München. 1984 De Bataafsche Leeuw, Dieren. De anti-zionistische joodse revisionist en onderzoeker van Auschwitz en Majdanek J.G. Burg noemt dit *"een schandalig boek"* en Kogon's verhalen over vergassingen in Auschwitz *"zieke fantasie"*. http://www.vho.org/aaargh/deut/BURG/MAE-1.html

1024 **Wellers, G.** *Aus Politik und Zeitgeschichte*, 28(30) (1978) Blz. 22-39.

1025 **Pressac, J.C.** *Les crématoires d'Auschwitz, la maschinerie du meutre de masse*, Édition du CNRS, Paris 1993, Blz. 147.

1026 **Rudolf, dr. Germar.** *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.heretical.com/miscella/rudolf.html

1027 **Rudolf, dr. Germar.** *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.heretical.com/miscella/rudolf.html

1028 Document van het Internationale Rode Kruis waarin het per 31 dec. 1983 officieel vastgestelde aantal doden (joden en niet-joden) aan alle oorzaken, in Duitse kampen wordt vastgesteld op 373.468.

1029 **Hinsley** *et al.,* **prof. F.H.** *British Intelligence in the Second World War; its Influence on Strategy and Operations.* Cambridge, 1979-1984, 3 delen, deel 2, bijlage, blz. 673. http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/PoliceDecodes.html

1030 **Pressac, J.-C.** *Die Krematorien von Auschwitz. Die Technik des Massenmordes*, Piper Verlag, München 1994, blz. 192 e.v.

1031 *Gerichtsverhandlung gegen Gerd Honsik* Landesgericht für Strafsachen Wien, Az. 26b Vr 14.186/86, Protokoll vom 30.4.1992; vgl. *Neue Ordnung*, 2/92.

1032 **Holming, Göran.** *Wieviel Gefangene wurden nach Auschwitz gebracht? Eine Kritik der statistischen Angaben von F. Piper und J.-C. Pressac.* Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung 2006 Nr. 1. http://www.vho.org/VffG/1997/4/HolWie4.html#ftnref6

1033 Reitlinger stelt het aantal geregistreerden in de periode januari '40 tot februari '45 meer specifiek op 363.000.

1034 **Piper, F.** *Die Zahl der Opfer von Auschwitz*, blz. 200-202; in Y. Gutman and M. Berenbaum, ed., Anatomy of the Auschwitz Death Camp, blz. 71.

1035 *The Auschwitz Death Registers – A Summary.* http://www.historiography-project.com/misc/deathbooks.html

1036 663 'Stokers' voor alle vier Krema's van Birkenau, in 2 jaar tijd (1943-'44) maal 8 (elke 3 maanden) is 5.300 mensen, plus gevangenen vóór 1942 (Bunkers 1 en 2) geschat op 4 x 300, is totaal minstens 6.500 geregistreerde vergasten alleen voor deze groep.

1037 Bekendmaking in een Speciale Editie van het *Joods Weekblad.* **Jong, Dr. L. de.** *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog.* Deel VI, blz. 28.

1038 **Yeager, C.** *Holocaust Scholar Finds "Fifth Diamond" to Be a Work of Fiction.* Inconvenient History, 24 jan. 2010.

1039 http://www.holocaust-history.org/irving-david/vanpelt/vanpelt-zyklon.shtml (noot 111).

1040 *German Labour-camps - shocking truth / Jew transits.* http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=7298&sid=d0dd455f1037cb0fee03e1ef4c5ea7fb#p54472

1041 **Levy, C.** *Purging history of Stalin's terror.* New York Times, 28 okt. 2008l http://www10.nytimes.com/2008/11/26/world/europe/26iht-26archives.18186388.html?_r=5

1042 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews*, New York (1985).

1043 www.TBRNews.org *The origins of the great myth of the Twentieth century.*

1044 **Rudolf dr. Germar.** *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.heretical.com/miscella/rudolf.html

1045 **Rudolf, dr. Germar.** *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.heretical.com/miscella/rudolf.html

1046 **Czech, Danuta.** *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939–1945*, Rowohlt Verlag, Reinbek bei Hamburg 1989, ISBN 3498008846.

1047 **Faurisson, prof. R.** *The Zündel Trials (1985 and 1988).* Institute for Historical Review. Serge Klarsfeld en Jean-Claude Pressac; *Auschwitz Album.* Seuil Publishers, 1983, blz. 42. http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p417_Faurisson.html

1048 http://www.ihr.org/jhr/v10/v10p491_Irving.html

1049 **Rudolf, dr. Chem. Germar, (Ed.).** *Auschwitz: Plain Facts.* Met bijdragen van prof. R. Faurisson, dr. Dr. Carlo Mattogno, Serge Thion en Germar Rudolf. April 2005. Theses & Dissertations Press, Chicago, Ill., 196 blz. ISBN: 1-59148-020-5.

1050 http://www.auschwitz.nl/

1051 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and reality.* 160 Blz. Holocaust Handbooks Series Vol. 20. Sept. 2005. Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, UK: PO Box 118, Hastings TN 34 3ZQ.

1052 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and reality.* 160 blz. Holocaust Handbooks Series Vol. 20. Sept. 2005. Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, UK: PO Box 118, Hastings TN 34 3ZQ.
O.m. te te downloaden op: http://aaargh.codoh.com/engl/engl.html

1053 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and reality.* Blz. 18. Holocaust Handbooks Series Vol. 20. Sept. 2005. Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, UK: PO Box 118, Hastings TN 34 3ZQ.

1054 **Mattogno, dr. Carlo.** *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda versus History.* 264 blz. Holocaust Handbooks Series, Vol. 11. Chicago (Ill.): Theses & Dissertations Press, overdruk Castle Hill Publishers, Dec. 2004. ISBN: 1-59148-012-4: Auschwitz Studies Set, vol. 2.

1055 Edith Stein was een in Duitsland geboren jodin, die het Judaïsme afzwoer en zich na haar studie filosofie Katholiek liet dopen. Zij werd religieuze en door haar Diocees naar Echt in Nederland overgeplaatst, vanwege de jodenvervolging in Duitsland. Op 26 juli '42 werd zij naar Westerbork gebracht en vandaar naar Auschwitz, waar zij volgens de overlevering op 9 augustus in de 'gaskamer' werd 'vergast'. Vanzelfsprekend is noch voor de datum 9 augustus, noch voor de doodsoorzaak 'vergassing' enig concreet bewijs geleverd. Op 11 oktober 1998 verklaarde Paus Johannes Paulus II haar Heilig.

1056 **Vecchi, G.G.** *Shoa. L'inferno cominciò in una casa rossa (*Shoah: De Hel begon in een Rood

Huis). *Corriere della Sera*, 20 november 2001, blz. 35. De auteur claimt dat ene Marcello Pezzetti van het *Italiaans Joods Centrum voor Hedendaags Historische Documentatie* de precieze plaats van 'Bunker 1' ontdekt heeft: het huis van een Poolse familie. Dat zou tot op enkele maanden daarvoor op de plaats van 'Bunker 1' hebben gestaan, maar is inmiddels gesloopt. Een absurde bewering, want het 'rode huis' zou al in 1943 zijn gesloopt. http://vho.org/tr/2003/2/Mattogno176-183.html

1057 **Mattogno, C.** *The 'Discovery' of 'Bunker 1' at Birkenau: Swindles, Old and New.* The Revisionist. Mei 2003, Vol. 1, Nr. 2, blz. 176-183.

1058 **Cole, David.** *The Cole video.* http://www.codoh.com/gcgv/gcgvcole.html (+ tekst). (http://www.reportersnotebook.com/video/david_cole/ david_cole_high_resolution.wmv

1059 **Piper, F.** *Crematorium I,* paragraaf in *Gas Chambers and Crematoria,* in: I. Gutman, M. Berenbaum (eds.), *Anatomy of the Auschwitz Death Camp*, Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis 1994, blz. 160.

1060 **Thion, S. en Gauss, E.** (pseud. Germar Rudolf). *Vérité historique ou vérité politique?*, La Vieille Taupe, 1980, blz. 316 e.v.

1061 **Wormser-Migot, Olga.** *Le Système concentrationnaire nazi* (1933-45), (The Nazi Concentra tion [Camp] System, 1933-1945), Presses Universitaires de France, 1968, blz. 544: *"Evenmin als er een geschreven order bestaat voor vergassingen in Auschwitz, bestaat er een geschreven order om deze in november 1944 te stoppen. ….. Noch in Neurenberg, noch tijdens de processen daarna, noch tijdens dat tegen Höß in Krakow, noch tijdens het Eichmann proces, noch op het Frankfürter Auschwitz Proces in 1965 (waar het 2e echelon van Auschwitz terechtstond) is ooit een exemplaar of kopie van die zgn. Himmler-opdracht van 2 november* [26 oktober? 22 november? 25 november? 26 november?] *over beëindiging van Auschwitzvergassingen verschenen."* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p133_Mattogno.html Pressac zei daarover dat het "een mondelinge opdracht" was geweest, (uiteraard zonder bron te noemen.)

1062 Zitting 12 maart 1947 van zijn process.

1063 **Mattogno, C.** *Auschwitz: Crematorium I and the Alleged Homicidal Gassings.* Blz. 90. Engelse vertaling Henry Gardner. Theses & Dissertations Press, sept. 2005. ISBN: 1-59148-024-8.

1064 Geciteerd in *Kardinalfragen zur Zeitgeschichte*, Stichting Vrij Historisch Onderzoek**.**

1065 **Irving, David.** Openingsverklaring bij het proces wegens smaad tegen Deborah Lipstadt. 2000. http://aaargh.vho.org/fran/polpen/dirving/diopstatement.html

1066 **Pelt, R. van en Dwork D.** *Auschwitz: 1270 to the Present*, Yale University Press, New Haven en Londen 1996.

1067 **Pelt, R. van en Dwork D.** *Auschwitz: 1270 to the Present*, Yale University Press, New Haven en Londen 1996. Blz. 363. http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html

1068 **Pressac, J.-Cl.** *Les crématoires d'Auschwitz: La machinerie du meurtre de masse* [*The Crematoria of Auschwitz: The Machinery of Mass Murder*] Paris, 1993. Blz. 44. Het originele Duitse document dat de omvang van Birkenau op 200.000 stelde, bevindt zich in het *Gosudarstvenni Archiv Rossiskoi Federatsii*, het Staatsarchief van de Russische Federatie in Moskou. De betreffende tekst luidt: "*In beiliegendem Lageplan ist der neuerdings geforderte Ausbau des Kriegsgefangenenlagers auf eine Belegstärke von 200,000 Mann bereits berücksichtigt*"

1069 **Aynat Eknes, E.** *Crematories II and III of Birkenau: A Critical Study.* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p303_Aynat.html

1070 http://www.holocaustdenialontrial.org/learning/myth-fact/noholes2//body/1035

1071 **Mattogno, dr. C.** *No Holes, No Gas Chambers. An Historical-Technical Study of the Holes for Introducing Zyklon-B in the Roof of* Leichenkeller 1 *of Krema II at Birkenau.* © MMII Russ Granata. All Rights Reserved. POB 2145 PVP CA 90274 USA. http://www.vho.org/GB/c/CM/noholes.html#N_109_ [Aanvullen met verwijzing naar kritiek op Mazal, P…, etc.];

1072 Ter vergelijking met moderne crematoria zie: **H.-K. Boehlke,** *Friedhofsbauten*, Callwey Verlag, München 1974, blz. 117; **E. Neufert,** *Bauentwurfslehre*, Ullstein Fachverlag, Frankfurt 1962, blz. 423f.

1073 http://www.ihr.org/jhr/v11/v11p177_Aynat.html

1074 **Pelt, Robert Jan van, Dwork, Deborah.** *Auschwitz, van 1270 tot Heden.* Blz. 321-322. 1997. *Amsterdam, Boom. ISBN 90-5352-346-4.*

1075 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 56. 1989. 564 blz.

Voorwoord van Beate en Serge Klarsfeld. New York: Beate Klarsfeld Foundation. http://ihr.org/jhr/v10/v10p231_Weber.html

1076 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 56. 1989. 564 blz. Voorwoord van Beate en Serge Klarsfeld. New York: Beate Klarsfeld Foundation. http://ihr.org/jhr/v10/v10p231_Weber.html

1077 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide, blz. 206.

1078 **Mattogno, Dr. Carlo.** *Two False Testimonies from Auschwitz.* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v10/v10p-25_Mattogno.html

1079 Getuigenis voor het Districts Gerechtshof van Toronto, 28 maart 1988. *Toronto Star,* 29 maart 1988, blz. A2. http://www.ihr.org/books/kulaszka/21herwaarden.html Zie ook: http://64.143.9.197/leaflets/auschwitz.html

1080 **Pelt, Robert Jan van, Dwork, Deborah.** *Auschwitz, van 1270 tot Heden.* Blz. 332. 1997. Amsterdam, Boom. ISBN 90-5352-346-4.

1081 **Pressac, J.-Cl.** *Les crématoires d'Auschwitz: La machinerie du meurtre de masse* [*The Crematoria of Auschwitz: The Machinery of Mass Murder*] Paris, 1993. Blz. 44.

1082 Officieel aantal, IMT VII, blz. 590. 1,7 milj. vlgs. Poolse rechtbank die dec. '44 vijf Duitsers ter dood veroordeelde. Aanklacht tegen Hermann Vogel en anderen, 26 okt. 1944. Archivum Panstwowego Muzeum na Majdanku, sygn. XX-1, blz. 100.

1083 **Kranz, Tomasz,** directeur Staatsmuseum Majdanek, afdeling research, stelde in 2005 het aantal doden op 78.000, waarvan 19.000 niet-joden.

1084 **Graf, Jürgen** en **Mattogno, Dr. Carlo.** *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*, Theses & Dissertations Press, Chicago, IL, 2003, 316 blz. Hfdst. IV *Die Sterblichkeit,* c. Die Revision, blz. 88. http://www.vho.org/D/Majdanek/M5.html#2c

1085 **Graf, Jürgen** en **Mattogno, Dr. Carlo.** *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*, Theses & Dissertations Press, Chicago, IL, 2003, 316 blz. http://www.vho.org/D/Majdanek/M5.html#2c

1086 Vonnis Landesgericht Berlijn, 8 mei 1950, PKs 3/50.

1087 **Mattogno, C. en Graf, J.** *Majdanek. Eine historische und technische Studie*, Castle Hill Publishers, Hastings 1998 (online: vho.org/D/Majdanek/MR.html), vertaling en redactie Carlos Porter en Russ Granata. Excerpt gepubliceerd in Ernst Gauss (ed.) *Dissecting the Holocaust,* blz. 413-434; Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads op http://vho.org/download

1088 **Wisniewska, A. en Rajca, C.** *Majdanek. Lubelski oboz koncentracyjny,* Panstwowe Muzeum na Majdanku, Lublin 1996, blz. 32.

1089 **Dawidowicz, Lucy.** *The War against the Jews 1933-1945,* Pelican Books, 1979, blz. 191. (Dit terwijl sinds 1948 het lagere aantal van 360.000 al geaccepteerd was in het Rapport van de Poolse Hoofdcommissie voor Onderzoek naar Nazi-misdaden in Polen!)

1090 **Rosh, Lea en Jäckel, Eberhard.** *Der Tod ist ein Meister aus Deutschland,* Hoffmann und Campe, 1991, blz. 217.

1091 **Graf, J. en Mattogno, C.** *Concentration Camp Majdanek. A Historical and Technical Study.* 1998. Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers. ISBN: 0-9679856-3-3; ISSN: 1529-7748.

1092 **Scheffler, Wolfgang.** *Judenverfolgung im Dritten Reich,* Colloquium, Berlijn 1964, blz. 40.

1093 Landesgericht Düsseldorf, 'Urteil Hackmann u.a.. XVII 1/75', Band I, blz. 90.

1094 **Kranz, Tomasz,** directeur Staatsmuseum Majdanek, afdeling research, stelde in 2005 het aantal doden op 78.000, waarvan 19.000 niet-joden. Heeft Kranz het boek van de briljante revisionisten Dr. Jürgen Graf en Dr. Carlo Mattogno gelezen, *Concentration Camp Majdanek, a Historical and Technical Study,* dat zeven jaar eerder verscheen, en waarin het aantal op 'meer dan 40.000' werd berekend?

1095 Gosudarstvenni Archiv Rossiskoi Federatsii, Moskou.

1096 **Mattogno, C. en Graf, J.** *The Gas Chambers on the KL Majdanek. Eine historische und technische Studie* (A Historical and Technical Study), Castle Hill Publishers, Hastings 1998 www.vho.org/D/Majdanek/MR.html , vertaald /geredigeerd Carlos Porter en Russ Granata.

1097 **Mattogno, C. en Graf, J.** *KL Majdanek. Eine historische und technische Studie.* Hoofdstuk "*The Gas Chambers*". Castle Hill Publishers, Hastings 1998; online: http://www.vho.org/D/Majdanek/MR.html

1098 **Leuchter, F.** *The Second Leuchter Report.* Journal of Historical Review. http://ihr.org/jhr/v10/v10p261_Leuchter.html

1099 Beate Klarsfeld Foundation, NY, 1989, blz. 555, verwijzend naar afb. 30, blz. 557.

1100 Officiële site Majdanek Museum http://www.majdanek.eu/articles.php?acid=204 Nr. 5 op de kaart, 'Komory gazowe'.

1101 **Kielbon, J., Tarkowski, K.A. (ed.).** *Majdanek 1942. The Book of Prisoner Deaths.* 2004. Uitg. Majdanek State Museum.

1102 **Mattogno, C. en Graf, J.** *The Gas Chambers* on the *KL Majdanek. Eine historische und technische Studie* (A Historical and Technical Study), Castle Hill Publishers, Hastings 1998 www.vho.org/D/Majdanek/MR.html , vertaald /geredigeerd Carlos Porter en Russ Granata. (Majdanek is het enige van de 'Aktion Reinhard' kampen Belzec, Chelmno, Majdanek, Sobibor en Treblinka, waarvan documenten bestaan.)

1103 *Gazeta Wyborcza* (2005).

1104 **Graf, dr. J.** *On the Revision of the Number of Victims at Majdanek.* http://www.codoh.com/gcgv/gcmajdan.html

1105 *Vrij Nederland,* 29 juni 1991.

1106 IMT-document USSR-93; zie *IMT*, Band VII, blz. 214. **Simonov, Constantin.** *Maïdanek, Un camp d'extermination*, "bijna anderhalf miljoen mensen, waaronder een enorm aantal joden" (Parijs, Éditions sociales, 1945, blz. 36, 39; Engelse editie: Konstantin Simonov, *The Death Factory near Lublin*, London, Daily Worker League, 1944). Nog in 2003 gaf de *Columbia Electronic Encyclopedia* datzelfde aantal in een artikel 'Majdanek'. Echter, in de loop der tijd daalde het aantal enorm. Tomasz Kranz, hoofd van de researchafdeling van het Staatsmuseum Majdanek noemde in 2005 een totaal van 78.000 doden: 59.000 joden en 19.000 anderen.

1107 **Kranz, Tomasz,** directeur Staatsmuseum Majdanek, afdeling research, stelde in 2005 het aantal doden op 78.000, waarvan 19.000 niet-joden.

1108 *Enzyklopädie des Holocaust.* Deel I, blz. 418-419.

1109 PS-2233. *IMT* XXIX, S. 614, 615. De enige vermelding komt voor in een brief van Generalgouverneur Frank aan Graaf Ronikier die zich verontrust toonde over de executie van Poolse Partisanen en medewerking aan het komende *Erntedankfest* (Dankdag voor het gewas) afhankelijk stelde van de garantie dat geen Polen meer zouden worden geëxecuteerd; Frank antwoordde daarop dat hijzelf zich ook ongerust maakte, over het vermoorden van bijna 1.000 Duitsers door de Polen.

1110 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 135 en 139. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1111 **Graf, dr. J.** en **Mattogno, dr. C.** *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*. Hfdst. IX, 4. Theses & Dissertations Press, Chicago, IL, 2003, 316 blz., $ 25.-. http://www.vho.org/D/Majdanek/M10.html

1112 **Graf, dr. J.** en **Mattogno, dr. C.** *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*. Hfdst. IX, 6. Theses & Dissertations Press, Chicago, IL, 2003, 316 blz., $ 25.-. http://www.vho.org/D/Majdanek/M10.html

1113 **Hilberg, R.** *Die Vernichtung der europäischen Juden*, S. Fischer Verlag, Frankfurt/Main 1990, Deel II, blz. 563.

1114 **Burg, J.G.** *Majdanek in alle Ewigkeit?* 1979. Munchen: Ederer Verlag, 1979, blz. 96. http://vho.org/D/miae/index.html

1115 **Burg, J.G.** *Majdanek in alle Ewigkeit?* 1979. Munchen: Ederer Verlag, 1979. http://www.vho.org/aaargh/deut/BURG/MAE-1.html

1116 *Communique of the Polish Soviet Extraordinary Commission for Investigating the Crimes Committed by the Germans in the Majdanek Extermination Camp in Lublin*, Foreign Languages Publishing, Moscow: 1944. Hoover Library, Stanford, CA.

1117 **Mattogno, C. en Graf, J.** *Concentration Camp Majdanek. A Historical and Technical Study.* 2003. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers, juni 2003. ISBN: 0-9679856-3-3.

1118 **Grossman, V.** *Die Vernichtungslager Maidanek und Treblinka.* Blz. 31 en 47.

1119 World Jewish Congress, *Lest we forget*, Spett Printing Co., New York 1943.

1120 International Military Tribunal, *Trial of the Major War Criminals*, IMT, Nuremberg 1947, v. III, blz. 567; Document PS-3311.

1121 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?f=2&t=6804&sid=29030b97e0eb0331b240d3b236f67820&start=60

1122 **Krege, R.** *'Vernichtungslager' Treblinka – archäologisch betrachtet*", *Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung* 4(1) (2000), in druk. Online: vho.org/VffG/2000/1/1_00.html
1123 **Grossman, V.** *Die Vernichtungslager Maidanek und Treblinka.* Blz. 27 e.v.
1124 **Mattogno, dr. C.** en **Graf, dr. J.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Blz. 62. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
1125 **Mattogno, dr. Carlo en Graf, dr. Jürgen.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Blz. 23-49. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
1126 Voor de belangrijkste getuigenverklaringen zie: E. Klee, W. Dreßen, V. Rieß (ed.) in *Schöne Zeiten. Judenmord aus der Sicht der Täter und Gaffer*, S. Fischer, Frankfurt/Main 1988.
1127 **Walendy, U.** *Historische Tatsachen* no. 12: "*Das Recht, in dem wir leben*", Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung, Vlotho 1982, blz. 28-35; *ibid*., no. 44: "*Der Fall Treblinka*", 1990.
1128 **Sereny, G.** *De Duisternis Tegemoet. Bekentenissen van Franz Stangl, commandant van Treblinka;* heruitgave van 19'74. Het Spectrum 2001; ISBN 90 274 1332 0.
1129 **Weckert, I.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* § 4.3. http://vho.org/D/gzz/9.html
1130 **Lukaszkiewicz, Z.** *Obóz zagladi Treblinka,* in *Biuletyn Glównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polske,* Nr. 1, Posen 1946, blz. 133-144.
1131 **Mattogno, dr. C.** en **Graf, dr. J.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Hfdst. III, blz. 97-138. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
1132 http://shamash.org/holocaust/denial/answers.txt
1133 *Entretien avec Jean-Claude Pressac réalisé par Valérie Igounet, à la Ville-du-bois, le jeudi 15 juin 1995,* in V. Igounet, aaO. (Anm. 87), blz. 640 e.v.
1134 **Arad, Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka. The Operation Reinhard Death Camps.* Blz. 396. Indiana University Press. Bloomington en Indianapolis. 1987.
1135 IMT Document URSS-344.
1136 **Mattogno, dr. C.** en **Graf, dr. J.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Hfdst. III, blz. 107-112. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
1137 Facsimile van het Rapport, 13 nov 1945, in: *Biuletyn Glownej Komisji...* (Warschau), Vol. 26, 1975, blz. 183-185. (Vertaling van de auteur). Zie ook foto van schedels en grote botten, blz. 151. Deze foto is gelijk aan die in A. Donat, ed., *Death Camp Treblinka*, blz. 266.
1138 *Bilatyn Glownej Komisji do Badania Zbrodni Hitlerowskich w Plosce*, vol. 26 (1975), blz. 117-195.
1139 *Child's skeleton found in Burnt City.* Press TV, (Iran), 28 januari 2009. http://www.presstv.ir/detail.aspx?id=83931&sectionid=351020105
1140 **Peterson, Frederick, Haynes en Webster,** *Legal Medicine and Toxicology,* vol. 2, blz. 877-883. Facsimile in: C. Porter, *Made in Russia*, blz. 346-351.
1141 Zie o.m. video Treblinka op http://www.youtube.com/watch?v=-wsxmCTScCE
1142 **Arad., Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka,* Bloomington 1987. **Schelvis, Jules.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterd., 2004. De Bataafsche Leeuw. 5e druk. ISBN 906707 591 4.
1143 Getuige Abraham Bomba sprak over 1 gaskamer, andere getuigen over 2, Wiernik en het Schwurgericht in Düsseldorf over 3, het officiële aantal is inmiddels 10, Arad zegt niettemin 13 en volgens een rapport aan de Poolse regering in Londen (Krystyna Marczewska en Władysław Waźniewski) waren het er zelfs 100.
1144 Rajzman sprak voor het Amerikaanse Congres over 2.774.000 vermoorden in Treblinka, waarbij hij beschreef hoe de Duitsers babies levend in (daar niet bestaande) 'ovens' gooiden.
1145 IMT VII, 13 febr. 1946. http://www.cwporter.com/pg15.htm
1146 Office of Strategic Services (OSS) Record Group RG 226, National Archives and Records Service, Washington D.C. Document Nr. 81854-C, 13 juni 1944. Ibid., Doc. 67231, 13 april 1944.
1147 http://www.vho.org/aaargh/neer/feiten4.html

1148 **O'Keefe, T. J.** *A Fake Eyewitness to Mass Murder at Belzec.* http://www.vho.org/tr/2000/1/tr01karski.html

1149 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?topic=4194&forum=2

1150 **Ehrenburg, I.** en **Grossman, V.** (Josif Solomonovich). *Black Book.* Blz. 23.

1151 **Mattogno, dr. C. en Graf, dr. J.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* Blz. 60. 2002. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1152 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews* (New York: 1985), blz. 878.; *Treblinka,* Encyclopaedia Judaica (1971), vol. 15, blz. 1368.; Kogon, et al., *NationalsozialistischeMassen-tötungen* (1986), blz. 163; Arad, *Treblinka,* in: I. Gutman, ed., *Encyclopedia of the Holocaust,* blz. 1483, 1484.

1153 *Informatie Bulletin,* 8 september 1942, afdeling 'Armia Krajowa', geciteerd in Yitzhak Arad, *Belzec, Sobibor, Treblinka.*

1154 Rapporten van de Poolse ondergrondse, *Archiv der Polnischen Vereinigten Arbeiterpartei*, 202/III, v. 7, blz. 120 e.v., geciteerd in P. Longerich, *op. cit.* (noot 285), blz. 438.

1155 IMT Document PS-3311; W. Grossman, *Die Hölle von Treblinka*, Verlag für fremdsprachige Literatur, Moskau.1947; Anti-Defamation League of B'nai B'rith, *The Holocaust in History*, The Record 1979; The Black Book of Polish Jewry, 1946; Isaiah Trunk, *Jewish Responses* New York.

1156 **Auerbach, R.** *In the Fields of Treblinka,* in: A. Donat, ed., *Death Camp Treblinka,* blz. 38.

1157 **Auerbach, R.** *In the Fields of Treblinka,* in: A. Donat, ed., *Death Camp Treblinka,* blz. 19, 69, 71, 72.

1158 **Butz, prof. dr. A.** *The Hoax of the Twentieth Century* (1983), blz. 221.; ook: Steffen Werner, *Die Zweite Babylonische Gefangenschaft* (1990), blz. 70-71, 171).

1159 **Smilovitsky, Leonid.** *Ilya Ehrenburg on the Holocaust of the Jews in Belorussia: Unknown Evidence. East European Jewish Affairs*, vol. 29, No. 1–2 (1999), blz. 61–74. [Stelt dat in totaal 206.500 mensen in Trostinets werden vermoord, waarvan 150.000 in de Blagovshchina Forest en 50.000 in het Shashkovka Forest].

1160 **Werner, S.** *The Second Babylonian Captivity. The Fate of the Jews in Eastern Europe since 1941.*

1161 *IMT*, Vol. XXXII, 3428 – PS, blz. 282.

1162 **Bartoszewski, W.** *Das Warschauer Ghetto – wie es wirklich war. Zeugenberichte eine Christen*, Frankfurt/Main 1986, blz. 32.

1163 Een verslag van het onderzoek van Ir. Richard Krege *'Vernichtungslager' Treblinka: archäologisch betrachtet,* is o.m. gepubliceerd in *Vierteljarhreshefte für freie Geschichts-forschung,* juni 2000, 4e jaargang, deel 1, blz. 62-64. Ook te vinden op http://vho.org/VffG/2000/1/Krege62-64.html

1164 **Krege, Richard.** *Das Krege Gutachten.* Radar Bodemonderzoeken in de Kampen van 'Operatie Reinhardt' – Trebkinka, Belzec en Sobibor. Castle Hill Publishers.

1165 **Krege, R.** *'Vernichtungslager' Treblinka – archäologisch betrachtet*", *Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung* 4(1) (2000), in druk. Online: vho.org/VffG/2000/1/1_00.html

1166 http://ihr.org/jhr/v19/v19n3p20_radar.html

1167 *Avalon Project.* Nuremberg Trial Proceedings. Woensdag 27 februari 1946, middagzitting. Samuel Rajzman. http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/proc/02-27-46.htm

1168 **Mattogno, dr. C. en Graf, dr. J.** *Treblinka, Vernichtungslager oder Durchgangslager?* 2002. Castle Hill Publishers, PO Box 118 Hastings TN34 3ZQ, Great Britain: ISBN: 1-902619-05-6. Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1169 *Bilatyn Glownej Komisji do Badania Zbrodni Hitlerowskich w Plosce*, vol. 26 (1975), blz. 117-195.

1170 *The Sobibor Documentation Project: Unearthing the Secrets of Sobibor.* University of Hartford. The Maurice Greenberg Center for Judaic Studies. http://www.hartford.edu/greenberg/events/sobibor.asp

1171 *British archaeologist destroys Holocaust deniers' argument with mass grave find at Treblinka.* Daily Mail Online. http://www.dailymail.co.uk/news/article-2087735/British-archaeologist-discovers-fresh-evidence-mass-graves-World-War-Two-death-camp-Treblinka.html#ixzz1jk2tyX2D

1172 **Rajchman, Chil.** *Ich bin der letzte Jude. Treblinka 1942/43. Aufzeichnungen für die Nachwelt.* Blz. 30. Piper, Munich 2009. www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_1/chil_rajchmans_treblinka_memoirs.php#notes

1173 *Lubomyr Prytulak's letter to Arad i.e. - Treblinka.* http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=3166
1174 Dit is niet zeker, want berust op een verklaring van Josef Oberhauser, die Wirth tijdens Kerstmis 1941 in Belzec gezien zou hebben; eveneens volgens Oberhauser zou Wirth in augustus 1942 tot 'inspecteur' van Belzec, Treblinka en Sobibor zijn benoemd.
1175 **Mattogno, dr. C.** *Bełżec, in Propaganda, Testimonies, Archeological Research and History.* Blz. 47. Holocaust Handbooks Series, Vol. 9. Vert. Henry Gardner. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Overdruk van Castle Hill Publishers, juni 2004. ISBN: 1-59148-008-6. Getuigenis van Rudolf Reder (3 miljoen) en de Poolse aanklager T. Grosciewicz (1,8 miljoen). De laatste stelde het aantal transporten op 500 met gemiddeld 3.500 mensen, zodat 'dus' 1.750.000 mensen moeten zijn vermoord in Belzec.
1176 **Leuchter, F.** *The Second Leuchter Report.* Journal of Historical Review. http://ihr.org/jhr/v10/v10p261_Leuchter.html
1177 IMT Vol. XXXIV, 4024 – PS blz. 64.
1178 *Belzec Maps.* http://www.deathcamps.org/belzec/maps.html
1179 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=3982
1180 **O'Neil, R.** *Belzec—the 'Forgotten' Death Camp,* East European Jewish Affairs, 1998, blz. 49-62.
1181 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History.* Holocaust Handbooks Series, Vol. 9. Vert. Henry Gardner. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Overdruk van Castle Hill Publishers, juni 2004. ISBN: 1-59148-008-6.
1182 Zie Hoofdstuk **9 *b***.
1183 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History.* blz. 38.
1184 **The Jewish Black Book Committee,** *The Black Book: The Nazi Crime Against the Jewish People,* Duell, Sloan and Pearce, New York, 1946, blz. 313.
1185 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews*, Quadrangle Books, Chicago 1961, p. 572; German ed.: *Die Vernichtung der europäischen Juden*, Olle & Wolter, Berlin 1982, p. 604.
1186 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History.* Blz. 109. Holocaust Handbooks Series, Vol. 9. Vert. Henry Gardner. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, juni 2004. ISBN: 1-59148-008-6.
1187 **Arad, Yitzhak.** *Belzec, Sobibor, Treblinka*, Bloomington 1987, blz. 353 e.v. Ook: Demjanjuk procesverslag 17 februari 1987, blz. 242-243.
1188 *Zentrale Stelle der Landesjustizverwaltungen, Ludwigsburg,* 252/59, Vol. I, blz. 1129 e.v.
1189 **Pressac, J.-C.** *Enquête sur les camps de la mort.* In *Historama –Histoire,* speciaaluitgave 34, 1995. Blz. 121.
1190 **Tregenza, M.** *Bełżec – Das vergessene Lager des Holocaust*, In: Wojak, Irmtrud, Peter Hayes (eds.), *"Arisierung" im Nationalsozialismus, Volksgemeinschaft, Raub und Gedächtnis,* Campus Verlag, Frankfurt/Main, New York, blz. 241-267.
1191 De hier vermelde gegevens over de vermeende gaskamers van Belzec zijn overgenomen van Kozak's verklaring zoals weergegeven in *Vernietigingskamp Sobibor* van **Jules Schelvis,** blz. 116 e.v. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4.
1192 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 118. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4.
1193 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 119. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376 Blz. ISBN 90 6707 591 4.
1194 **Berg, F.P.** *The Diesel Gas Chambers, Myth Within a Myth.* http://www.nazigassings.com/ http://www.abbc.com/aaargh/engl/Berg.html
1195 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 118. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4.
1196 **Roques, Dr. H.** *The 'Confessions' of Kurt Gerstein.* 1986. 325 blz. ISBN: 0939484277. Noontide Press, Box 2719, Newport Beach, CA 92659 USA. orders@noontidepress.com
1197 http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p357_Rollins.html Ook: http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=7395&sid=8005e66add67182e8a429b9a25c9424d
1198 *Manual on Procedures for Disease Eradication by Stamping Out.* FAO. http://www.fao.org/docrep/004/Y0660E/Y0660E02.htm#TopOfPage
1199 **Laqueur, W.** *The Terrible Secret,* New York: Penguin, 1982, blz. 231.
1200 **O'Keefe, T. J.** *A Fake Eyewitness to Mass Murder at Belzec.* http://www.vho.org/tr/2000/1/tr01karski.html
1201 Interview door Emie Meyer, Jerusalem Post, 28 juni 1986, blz. 9.

1202 Technische specificaties geven bij normale inspanning een minimum zuurstofverbruik van 2/3 liter per minuut aan. In een volle ruimte als van een 'gaskamer in Treblinka met 750 mensen, is dat dus 500 liter zuurstof/min. De beschikbare zuurstof zou daar bij constante ademhaling na 30 minuten verbruikt zijn. Omdat het zuurstofverbruik bij het begin van het sterfproces vermindert, zou na ca. 45 minuten iedereen zijn gestorven.

1203 **Risser, Bönsch, Schneider.** *Should Coroners Be Able to Recognize Unintentional Carbon Monoxide-Related Deaths Immediately at the Death Scene?* Journal of Forensic Sciences, Vol. 40, Nr. 4, juli 1995; ISS-1198.
Kues, T. *Skin discoloration caused by carbon monoxide poisoning – Reality vs. Holocaust eye-witness testimony.* http://www.codoh.info/newrevoices/nrtkco.html
Berg, F.P. *Blue Women on the Beach – and the False Toxicity of CO_2 in Diesel Exhaust.* http://www.nazigassings.com/Provan.html

1204 **Crowell, S.** *The Gas Chamber of Sherlock Holmes. An Attempt at a Literary Analysis of the Holocaust Gassing Claim.* © 1997,1998 by Samuel Crowell http://www.vho.org/GB/c/SC/inconshr.html

1205 Deze brief is in facsimile gepubliceerd door W. Stäglich en U. Walendy in *"NS-Bewältigung. Deutsche Schreibtischtäter," Historische Tatsachen* No. 5, Historical Review Press, Brighton 1977, blz. 20.

1206 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History.* Blz. 55. Holocaust Handbooks Series, Vol. 9. Vert. Henry Gardner. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, juni 2004. ISBN: 1-59148-008-6.

1207 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1103 (Nederlandse vertaling 2008) Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1208 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1096 (Nederlandse vertaling 2008) Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1209 **Roques, H.** *The 'Confessions' of Kurt Gerstein*, Institute for Historical Review, Newport Beach, CA: 1989. De standaard analyse van zijn verklaringen en zijn leven; blz. 90.

1210 **Arad, Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka*, blz. 177. Bloomington 1987.

1211 **Grubach, P.** *Christopher Browning and the "Nazi Gas Chambers" of Belzec.* http://www.codoh.com/gcgv/gcpgcbrown.html

1212 **Tregenza, M.** *The 'Disappearance' of SS-Hauptscharführer Lorenz Hackenholt. A Report on the 1959-63 West German Police Search for Lorenz Hackenholt, the Gas Chamber Expert of the Aktion Reinhard Extermination Camps.* 2000, Mazal Library. http://www.mazal.org/archive/documents/Tregenza/Tregenza01.htm

1213 **Briody, Peter.** *Germany's flawed Justice.* Dec. 2008: "Het Duitse justitiële systeem kenmerkt zich door politiek geïnspireerde gerechtelijke beslissingen, negeren van de Europese Conventie voor de Mensenrechten, de povere kwaliteit van haar prestaties, de lage status bij vervolgen van misbruik van justitie en onvolkomen procedures; ze moet daardoor *als extreem onbetrouwbaar* worden gekwalificeerd."

1214 Holocaust Research Project. *Archaeological Investigations.* The Torun Team. http://www.holocaustresearchproject.org/ar/modern/archreview.html

1215 **Kola, A., prof.** *Belzec, The Nazi Camp for Jews in the Light of Archaeological sources: Excavations 1997-1999. (Hitlerowski oboz zaglady Zydow w Belzcu w swietle zrodel archeologicznych Biblioteka "Przeszlosci i Pamieci". Badania 1997- 1999.* Washington, MakPrint, 2000. ISBN 978-83-905590-6-3. 84 Blz.

1216 **Kola, A., prof.** *Belzec, The Nazi Camp for Jews in the Light of Archaeological sources: Excavations 1997-1999.* Het betreft de resten gecodeerd 482/XV-30-60 en 486/XV-25-50.)

1217 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History.* Blz. 78. Holocaust Handbooks Series, Vol. 9. Vert. Henry Gardner. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Overdr. van Castle Hill Publishers, juni 2004. ISBN: 1-59148-008-6.

1218 **Mattogno, dr. C.** *Bełżec or the Holocaust Controversy of Roberto Muehlenkamp.* 2009. http://www.codoh.com/gcgv/gcgvhcrm.html

1219 **Mattogno, dr. C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research and History.* Juni 2004. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, Illinois 60625. ISBN 1591480086. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1220 **Graf, J.** *Treblinka: Extermination Camp or Transit Camp?* http://vho.org/tr/2004/1/Graf97-101.html

Carlo Mattogno, Jürgen Graf, *Treblinka: Extermination Camp or Transit Camp?*, Theses & Dissertations Press, Chicago 2004, pb, 370 blz.
[1221] Höfle telegram/ Korherr.
[1222] Geschiedenis Poolse Spoorwegen. http://www.pkp.pl/english/historia/1939-1944.html
[1223] **Arad, Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka.* blz. 31.
[1224] **Pressac, J.-C.** 1995.
[1225] **Graf, Jürgen, Kues, Thomas** en **Mattogno, Carlo.** *Sobibór: Holocaust Propaganda and Reality.* 2010. Blz. 169. The Barnes Review, P.O. Box 15877, Washington, D.C. 20003, USA.
[1226] **Arad, Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka*, Bloomington 1987, blz. 353 e.v. Ook: Demjanjuk procesverslag 17 februari 1987, blz. 242-243.
[1227] O.m. naar Riga. Schelvis stelde in een interview dat de treinen naar Sobibor als eindbestemming 'Riga' aangaven.
[1228] Zie brief d.d. 15 juli 1943 van Pohl aan Himmler, waarin Sobibor wordt aangegeven als *Durchgangslager*; Schelvis, blz. 173.
[1229] http://www.verzet.org/content/view/395/35/1/3/
[1230] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 284. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
[1231] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 8. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
[1232] Gerstein c.s.
[1233] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 163, 165. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
[1234] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 167. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376 Blz. ISBN 90 6707 591 4.
[1235] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 153. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
[1236] **Weckert, Ingrid.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* http://vho.org/D/gzz/9.html
[1237] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 173. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
[1238] http://www.sobibor.info/transports.html
[1239] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 232. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376 Blz. ISBN 90 6707 591 4.
[1240] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376 Blz. ISBN 90 6707 591 4.
[1241] *Jules Schelvis de notulist van Sobibor.* De Groene Amsterdammer, 4 mei 1994. http://www.groene.nl/1994/18/Jules_schelvisde_notulist_van_sobibor
[1242] **Lukaszkiewicz, Z.** Geciteerd door **Schelvis, Jules** in *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 233. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4. Ook **Yitzhak Arad** in *Belzec, Sobibor, Treblinka*, Bloomington 1987.
[1243] **Scheffler, prof. W.** *Gutachten.* 20 sept. 1966. ZStL-251/59. *Zentrale Stelle derLandesjustiz-verwaltungen zur Aufklärung nationalsozialistischer Verbrechen* in Ludwigsburg. Nr. 45 Js 27/61 StA Dortmund en 11 Ks 1/64 StA Hagen. [Blz. 347 Schelvis].
[1244] **Novitch, M.,** ed., *Sobibor: Martyrdom and Revolt* (Holocaust Library, 1980), blz. 156.
[1245] **Poliakov, L.** Gerstein aanhalend, die 20.000 doden *per dag* had genoemd, terwijl hij niet wist waar het lag en er nooit is geweest. Eichmann proces, 1961 (142:411, 109:252, 7:248, 12:84). http://ihr.org/jhr/v01/v01p-69_Felderer.html
[1246] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4. **Arad., Yitzhak.** *Belzec, Sobibor, Treblinka*, Bloomington 1987.
[1247] *Entretien avec Jean-Claude Pressac réalisé par Valérie Igounet, à la Ville-du-bois, le jeudi 15 juin 1995,* in V. Igounet, aaO. (Anm. 87), blz. 640f.
[1248] Van 602 gezonde Puttense mannen 21- 50 jaar die naar verschillende arbeidskampen in Duitsland werden gebracht, waren 7 maanden later nog 40 in leven, minder dan 7%!
[1249] **Graf, Jürgen, Kues, Thomas** en **Mattogno, Carlo.** *Sobibór: Holocaust Propaganda and Reality.* 2010. Blz. 169. The Barnes Review, P.O. Box 15877, Washington, D.C. 20003, USA.
[1250] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. Blz. 313. ISBN 90 6707 591 4.
[1251] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde

druk. ISBN 90 6707 591 4.

1252 **Schelvis, J.** *Andersdenkenden.* TV interview 6 jan. 2008. http://www.katholieknederland.nl/andersdenkenden/archief/2008/detail_objectID616936.html

1253 *Ibid.*, blz. 13, noot 13.

1254 Art. 9 Wet van 18. av. 5710 (1 aug. 1950), gepubliceerd in *Sefer Ha Chukim* Nr. 57. 26 av. 5710.

1255 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. 564 blz. Voorwoord van Beate en Serge Klarsfeld. New York: Beate Klarsfeld Foundation. http://ihr.org/jhr/v10/v10p231_Weber.html

1256 **Graf, Jürgen, Kues, Thomas** en **Mattogno, Carlo.** *Sobibór: Holocaust Propaganda and Reality.* 2010. The Barnes Review, P.O. Box 15877, Washington, D.C. 20003, USA.

1257 http://nl.wikipedia.org/wiki/Razzia_van_Putten

1258 **Sviridova, Aleksandra.** *V novom sverte* (In the New World), Russischtalige krant gepubliceerd in New York. 18-24 mei 2001, blz. 14-15. http://www.ihr.org/jhr/v21/v21n1p39_michaels.html

1259 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 121. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1260 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 124. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1261 **Pechersky, A.** *La rivolta di Sobibor.* Vertaling uit Yiddisch door N. Lurie, Moskou, Der Emes State Publishers, 1946. Yuri Suhl, *Ed essi si Ribel-larono: Storia delta resistenza ebraica contro il nazismo*, Milaan, 1969, blz. 31.

1262 *Dokumenty i materialy*, opracowal Mgr Blumental, Lodz, 1946, vol. I, blz. 211.

1263 Zie Hoofdstuk **2** ***e****. De Demoniseringskring.*

1264 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Pechersky geciteerd op bladzijden 11, 56, 60, 159, 162, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 183, 184, 185, 186, 189, 194, 195, 197, 198, 199, 215, 217, 218, 263, 274, 277, 278, 296, 327, 335, 336, 337, 338, 341, 344, 351. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4.

1265 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 120-121. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1266 **Sereny, G.** *Into That Darkness*, blz. 109.

1267 **Novitch, M, ed.** *Sobibor: Martyrdom and Revolt* (Holocaust Library, 1980), blz. 50.

1268 **Mattogno, C.** *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research, and History* (Theses & Dissertations Press, 2004), p. 10. Online: http://www.vho.org/GB/Books/b/index.html

1269 *Frankfurter Rundschau*, 24 augustus 1950, blz. 5.

1270 *Fuchs,* verhoor 1963 Düsseldorf.

1271 Hilberg en de Gerstein Verklaring stellen dat in Sobibor een dieselmotor werd gebruikt. Zie Raul Hilberg, *The Destruction of the European Jews: Student Edition* (Holmes & Meier), blz. 229. Ook Gerstein Verklaring in Yitzhak Arad, *Belzec, Sobibor, Treblinka: The Operation Reinhard Death Camps* (Indiana University Press, 1987), blz. 101.

1272 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 135. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1273 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 94. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1274 *Child's skeleton found in Burnt City.* Press TV, (Iran), 28 januari 2009. http://www.presstv.ir/detail.aspx?id=83931&sectionid=351020105
Iffland R, **Madea B**, **Balling P**. *Diagnosis of carbon monoxide poisoning following embalming and exhumation.* 1988. Institut fur Rechtsmedizin Universitat Köln. *Moderne forensische technieken m.b.v. salpeterzuur en gaschromatografie maken bij* ***eeuwenoude*** *en zelfs* ***duizenden jaren oude*** *gebalsemde of verbrande lijken mogelijk* ***koolmonoxidevergiftiging als doodsoorzaak te bewijzen.*** *Archiv für Kriminologie,* 1988. Sept.-Oct.,182 (3-4):100-6.

1275 *Child's skeleton found in Burnt City.* Press TV, (Iran), 28 januari 2009. http://www.presstv.ir/detail.aspx?id=83931&sectionid=351020105

1276 **Sereny, G .** *Into that Darkness: An Examination of Conscience*, Vintage Books, New York 1983, blz. 115. http://www.codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref3

1277 *Mapa Taktyczna Polski* 1:100 000", kaart 1933 Wojskowy Instytut Geograficzny 1933-37. http://www.mapywig.org/m/WIG100_300DPI/P43_S37_OPALIN_300dpi.jpg

1278 **Arad, Y.** *Belzec, Sobibor, Treblinka: The Operation Reinhard Death Camps*, Indiana University Press, Bloomington 1987, blz. 30.

1279 Protocol van officiële ondervragingen in Alotting, Beieren, 24 jan. en 7 nov. 1962, geciteerd op http://www.holocaustresearchproject.org/ar/sobibor/sobiborliquidation.html
1280 **Kues, T.** *The Ground Water Level at Sobibór 1942-1943.* http://codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref11
1281 http://www.codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref3
1282 http://www.codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref3
1283 *The Sobibor Documentation Project: Unearthing the Secrets of Sobibor.* University of Hartford. The Maurice Greenberg Center for Judaic Studies. http://www.hartford.edu/greenberg/events/sobibor.asp
1284 **Gilead, et al.** *Excavating Nazi Extermination Centres.* Present Pasts, Vol. 1, 2009 blz. 10-39. http://presentpasts.info/journal/index.php/pp/article/view/3/6
1285 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 173. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.
1286 *Jerusalem Post,* 25.11.2001. http://www.vho.org/VffG/2002/2/Beaulieu211f.html
1287 *The Sobibor Documentation Project: Unearthing the Secrets of Sobibor.* University of Hartford. The Maurice Greenberg Center for Judaic Studies. http://www.hartford.edu/greenberg/events/sobibor.asp
1288 http://www.deathcamps.org/sobibor/finds_nl.html
1289 *National Association of Forensic Criminologists, Archeologists, Skeptics and Historians* (NAFCASH). http://nafcash.com/
1290 **'King Arthur'**, *Demjanjuk complot stelt Dreyfus-Affaire in de schaduw.* Stormfront Nederland Vlaanderen, Revisionisme. http://www.stormfront.org/forum/t706472/
1291 **Novitch, M.,** ed., *Sobibor: Martyrdom and Revolt* (Holocaust Library, 1980), blz. 155-56.
1292 **Cohen, prof. D.** *Transitional Justice in Divided Germany After 1945.* U.C. Berkeley War Crimes Studies Center. Blz. 17.
1293 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 283. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4.
1294 Zie ook: **Schelvis,** blz. 286, noot 13.
1295 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 285-86. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. 376. Blz. ISBN 90 6707 591 4. Genoemd wordt Herbert Jäger's *Verbrechen unter totalitärer Herrschaft,* blz. 122 en 397. Suhrkamp, Frankfürt, 1982.
1296 **Hoffmann, prof. J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 115-116. Sovjet Codex, Deel 2, Artikel 58-1 V bepaalde dat naaste familieleden van krijgsgevangenen en 'overlopers' uit Wraak en Vergelding door de NKVD moesten worden neergeschoten. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.
1297 **King Arthur** (pseud.), *Demjanjuk complot stelt Dreyfus-Affaire in de schaduw.* Stormfront Nederland Vlaanderen, Revisionisme. http://www.stormfront.org/forum/t706472/
1298 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 518. In: **Thomas Kues,** *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories,* Part 1, http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_2/evidence_for_the_presence_of_gassed_jews.php
1299 **Sereny, G.** *Abgrund.* Blz. 98, 127;
1300 **Rückerl, A.** *Nationalsozialistische Vernichtungslager im Spiegel deutscher Strafprozesse. Belzec, Sobibor, Treblinka, Chelmno.* (S. 334). München: Deutscher Taschenbuch Verlag 1977.
1301 **Langbein, H., Rückerl, A. e.a.** *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas,* uitgebracht door Eugen Kogon. Blz. 111. 1983. S. Fischer Verlag, Frankfurt a.M.
1302 *Central Commision for Investigation of German Crimes in Poland. German Crimes in Poland* (Warschau, 1946, 1947). Part I. *Extermination Camp Chelmno (Kulmhof).* http://weber.ucsd.edu/~lzamosc/gchelmno.html
1303 *American Jewish Year Book.* Vol. 47, blz. 398.
1304 *United States Holocaust Memorial Museum.* 1941-1945 Timeline Chelmno. http://www.ushmm.org/wlc/media_cm.php?lang=en&ModuleId=10005194&MediaId=130
1305 **Sereny, G.** *Into that Darkness. An Examination of Conscience*, New York: Vintage Books 1983, blz. 139, 373; **Lichtenstein, H.** *Mit der Reichsbahn in den Tod. Massentransporte in den Holocaust 1941 bis 1945.* Köln: Bund-Verlag 1985, blz. 88, 91, 145, 158. Zowel Sereny als Lichtenstein noemen Chelmno en Chelm in hun Register identiek.
1306 **Graf, dr. J. en Mattogno, dr. C.** *Concentration Camp Stutthof and its Function in*

National Socialist Jewish Policy. Holocaust Handbooks Series, vol. 4.Castle Hill Publishers, mei 2003. ISBN: 0-9679856-1-7.

1307 **Dawidowicz,** *Krieg*, blz. 125; **Sereny, G.** *Abgrund*, blz. 98.

1308 **Weckert, I.** *Wie war das in Kulmhof/Chelmno? Fragen zu einem umstrittenen Vernichtungslager.* VffG. 2005, Nr. 1 . http://vho.org/VffG/1999/4/Weckert425-437.html **Rückerl,** *Massentötungen,* blz. 256 e.v.

1309 **Rückerl, A.** (red.). *Nationalsozialistische Vernichtungslager im Spiegel deutscher Strafprozesse. Belzec, Sobibor, Treblinka, Chelmno.* 1977, blz. 261. München: Deutscher Taschenbuch Verlag.

1310 *Extermination Camp Chelmno (Kulmhof).* Central Commission for Investigation of German Crimes in Poland. German Crimes in Poland. Warschau, 1946, 1947. Part I.

1311 **Gilbert, M.** *Endlösung. Die Vertreibung und Vernichtung der Juden. Ein Atlas*. Blz. 83. Reinbek; Rowohlt 1982.

1312 Gedenkplaquette bij opgegraven fundamenten Slot Chelmno.

1313 **Weckert, I.** *Wie war das in Kulmhof/Chelmno? Fragen zu einem umstrittenen Vernichtungslager.* http://vho.org/VffG/1999/4/Weckert425-437.html#ftnref21

1314 **Kogon, E. Langbein, H. Rückerl, A. et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas.* Fischer Verlag, Frankfurt.

1315 **Weckert, Ingrid.** *The Gas Vans: A Critical Assessment of the Evidence.* Ernst Gauss (ed.) · Dissecting The Holocaust. Blz. 217-243.

1316 **Walendy, U.** in *Historische Tatsachen* No. 5.

1317 *Haaretz,* 29 maart 2007. http://www.haaretz.com/weekend/magazine/in-the-service-of-the-jewish-state-1.216923 en http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://www.ns-archiv.de/einsatzgruppen/gaswagen/rauff/rauff-santiago.php

1318 **Marais, P.** *Les camions de gaz en question.* Polemiques, Paris, 1994. *Die Gaswagen. Eine kritische Untersuchung.* Peter Hammer Verlag. 2006. 296 blz. http://www.vho.org/store/UK/bresult.php?ID=58

1319 **Beer, M.** *Die Entwicklung der Gaswagen beim Mord an den Juden*", *Vierteljahrshefte für Zeitgeschichte* 35(3), 1987.

1320 **Rayfield, D.** *Stalin and his Hangmen,* Viking 2004 en Penguin 2005, blz. 303; **Weckert, I.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* **Merridale, C.** *Night of Stone. Death and Memory in Twentieth-Century Russia.* Penguin Books, 2002, blz. 200. ISBN 0142000639. Gaswagens, volgens ex-KGB officier Alexander Michailov uitgevonden door Isaia Davidovich Berg, waren voor de oorlog in de USSR in gebruik. **Voslensky, prof. Michael S.** *Das Geheime wird Offenbar. Moskauer Archive erzaehlen.* http://www.codoh.com/inter/intpoison.html

1321 *IMT*, v. VII, blz. 572.

1322 *IMT,* Band VII, blz. 618-634. NS-Gruwelen. 19 Februari 1946, middagzitting.

1323 Voor deze en honderden andere voorbeelden van IMT-Holocaustwaanzin, zie o.a. *Made in Russia: The Holocaust. Part I.* http://www.cwporter.com/partone.htm

1324 **Beer, M.** *Die Entwicklung der Gaswagen beim Mord an den Juden*", *Vierteljahrshefte für Zeitgeschichte* 35(3), 1987, blz. 403, noot 5.

1325 **Oswald, W.** *Kraftfahrzeuge und Panzer der Reichswehr, Wehrmacht und Bundeswehr*, Motorbuch, Stuttgart 1990, blz. 435; **W.J.L. Davies,** *German Army Handbook,* Arco Publishing, New York 1973; **R. Frank,** *Lastkraftwagen der Wehrmacht*, Podzun-Pallas, Friedberg 1992.

1326 Een eerste vervalsingskenmerk van documenten is volgens Dr. B. Bailer-Galanda, *als geen aantoonbaar origineel bestaat.* http://vho.org/VffG/1998/3/Gerner3.html#ftnref4

1327 **Weckert, I.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* http://vho.org/D/gzz/9.html Zie ook: *The Gas Vans: A Critical Assessment of the Evidence.*

1328 **Weckert, I.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* http://vho.org/D/gzz/9.html

1329 http://www.landesarchiv-bw.de/stal/grafeneck/B9_VER.jpg

1330 **Kogon, E.; Langbein, H.; Rückerl, A., et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas*. 1993. Blz. 228-235. Fischer Verlag, Frankfurt.

1331 Archief van Koblenz (Nr. R. 58/871). *Nazi Samenzwering en Agressie.* 1946, Deel I, blz. 999-1001.

1332 **Kogon, E.; Langbein, H.; Rückerl, A., et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas*. 1993. Blz. 291. Fischer Verlag, Frankfurt.

1333 *Gas Vans-forgeries galore!* CODOH-forum. http://www.codoh.com/special/archive/3.html

1334 *The 'False News' Trial of Ernst Zündel – 1988.* **Walendy, Udo**. http://www.ihr.org/books/kulaszka/falsenews.toc.html

1335 **Rassinier, P.** *The Holocaust Story and the Lies of Ulysses.* (Vroegere titel: *"Debunking the Genocide Myth"] A Study of the Nazi Concentration Camps and the Alleged Extermination of European Jewry).* Afterword. Noontide Press, http://www.noontidepress.com/ http://64.143.9.197/books/rassinier/debunking2-16.html3

1336 **Ziachini, Dr. P.** *Das letzte Interview mit Erich Priebke.* 2013. http://morbusignorantia.wordpress.com/2013/10/13/das-letzte-interview-mit-erich-priebke-vom-juli-2013/

1337 **Beer, M.** *The Development of the Gas-van in the Murdering of the Jews.* Vierteljahreshefte für Zeitgeschichte, 37 (3), blz. 403-417. http://weber.ucsd.edu/~lzamosc/chelm10.htm

1338 **Kogon, E.; Langbein, H.; Rückerl, A., et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas*. 1993. Blz. 276. Fischer Verlag, Frankfurt.

1339 Een Ottomotor was een ouderwetse, uit de Negentiende Eeuw stammende viertakt benzinemotor, uitgevonden door Nikolaus Otto. Zijn zoon Gustav richtte in 1911 op basis daarvan een vliegtuigmotorenfabriek op, de Bayerische Motoren Werke, BMW.

1340 http://de.wikipedia.org/wiki/Magirus

1341 *Central Commision for Investigation of German Crimes in Poland. German Crimes in Poland* (Warschau, 1946, 1947). Part I. *Extermination Camp Chelmno (Kulmhof).* http://weber.ucsd.edu/~lzamosc/gchelmno.html

1342 **Graf, Jürgen.** *Die Neue Weltordnung und der Holocaust.* Interneteditie. Blz. 95.

1343 *Central Commision for Investigation of German Crimes in Poland. German Crimes in Poland* (Warschau, 1946, 1947). Part I. *Extermination Camp Chelmno (Kulmhof).* http://weber.ucsd.edu/~lzamosc/gchelmno.html

1344 **Iffland R**, **Madea B**, **Balling P**. *Diagnosis of carbon monoxide poisoning following embalming and exhumation* Institut fur Rechtsmedizin Universität Koln. *Moderne forensische technieken m.b.v. salpeterzuur en gaschromatografie maken het bij **eeuwenoude** en zelfs **duizenden jaren oude** gebalsemde of verbrande lijken mogelijk **koolmonoxidevergiftiging als doodsoorzaak te bewijzen.** Archiv für Kriminologie,* 1988. Sept.-Oct.,182 (3-4):100-6.

1345 *Central Commision for Investigation of German Crimes in Poland. German Crimes in Poland* (Warschau, 1946, 1947). Part I. *Extermination Camp Chelmno (Kulmhof).* http://weber.ucsd.edu/~lzamosc/gchelmno.html

1346 *American Jewish Year Book.* Nr. 47, blz. 398.

1347 **Gilbert, M.** *Endlösung. Die Vertreibung und Vernichtung der Juden.* Reinbek: Rowohlt 1982.

1348 **Dawidowicz, L.** *Krieg*, blz. 139.

1349 *IMT*, Bd. VIII, blz. 364.

1350 *The Jerusalem Post*. 5 januari 2001.

1351 **Höhne, H.** *Der Orden unter dem Totenkopf. Die Geschichte der SS*. Blz. 431. Bertelsmann, 1976.

1352 **Kogon, E.; Langbein, H.; Rückerl, A., et al.** (ed.), *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas*. Blz. 145. Fischer Verlag, Frankfurt.

1353 **Hilberg, R.** *Die Vernichtung der Europäischen Jüden.* 1982. Blz. 604.

1354 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews*, Quadrangle Books, Chicago 1983, bl. 572.

1355 **Klee, E.** *Euthanasie" im NS-Staat. "Vernichtung lebensunwerten Lebens"*, Frankf./Fischer, '83.

1356 Jüdischen Historischen Institut Warschau (Hg.). *Faschismus - Getto - Massenmord. Dokumentation über Ausrottung und Widerstand der Juden in Polen während des zweiten Weltkrieges.* Blz. 285. Frankfurt/M.: Röderberg-Verlag 1962.

1357 **Delarue, J.** *Geschichte der Gestapo*. Blz. 257. Königstein/Ts.: Athenäum 1979.

1358 **Reitlinger, G.** *Die Endlösung. Hitlers Versuch der Ausrottung der Juden Europas,* blz. 101.

1359 *Archaeology Magazine.* Archaeology Institute of America. Jan.-febr. 2003.

1360 *The Jerusalem Post.* 5 januari 2001.

1361 **Solzjenitsyn, A.** *De Goelag Archipel.* 1974, blz. 101, n 15. Boekerij, Baarn. ISBN 9022504077.

1362 Dit zou de Nederlandse consul in Parijs geweest zijn, die wegens contacten met het verzet in Bergen-Belsen gevangen zat.

1363 http://ihr.org/jhr/v15/v15n3p23_Weber.html

1364 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 541. Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989.

1365 http://www.ety.com/berlin/sachsnh2.htm

1366 Volgens het International Trading Service van het Internationale Rode Kruis in Arolsen.

1367 *International Herald Tribune.* 7 maart 2008. *Researchers document Germans who died at Soviet*

internment camp for Nazis after World War II. http://www.iht.com/articles/ap/2008/03/06/news/Germany-Soviet-Camp.php

1368 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and operation of the gas chambers.* Blz. 558-59. 1989 © The Beate Klarsfeld Foundation. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0558.shtml *KZ Struthoff, Legende und Wahrheit.* Peter Rieeffel. 12 blz. VHO.

1369 **Broszat, dr. M.** Institut für Zeitgeschichte. Brief in *Die Zeit* van 19 augustus 1960, blz. 16. http://www.ihr.org/leaflets/gaschambers.shtml

1370 Zie Hoofdstuk 6 ***e.1.***

1371 **McCallum, J. D.** *Crime Doctor* [biografie van Dr. Charles P. Larson] (Mercer, Wash.: The Writing Works, 1978), blz. 44-46, 59, 69; ook: **Cobden, J.** "The Dachau Gas Chamber Myth," *The Journal of Historical Review*, maart-april 1995, blz. 17-18.

Omslagpagina: *Affiche van een door joodse activisten in Berlijn georganiseerde demonstratie tegen Iran: "de Holocaust" als instrument voor volksophitsing en Haat.*

II/28/25

HOLOCAUST HERZIEN

II

Wie niets weet, twijfelt nergens aan.

"Toen allen de door de Partij geoctrooieerde Leugen accepteerden, toen alle berichten gelijkluidend waren, werd ze als geschiedenis opgenomen en tot Waarheid."

"Als u een beeld van de toekomst wilt, stel u een laars voor, trappend op een menselijk gezicht – voor altijd."
GEORGE ORWELL, *1984.*

Om te weten wie over u heerst, hoeft u slechts te weten wie u niet mag bekritiseren.
VOLTAIRE

'De Holocaust', *de laatste religie waarin het agnostisch Westen nog echt gelooft.*

Het verleden is geen joods eigendom.
GILAD ATZMON

Als revisionisme één ding leert, is het skeptisch te zijn over alles wat anderen vertellen.
GERMAR RUDOLF

Een axioma is, dat zelfs al vertel je de waarheid, en misschien juist daarom, niemand je zal geloven. De massa heeft een aangekweekte verbeelding, gekoppeld aan onvermogen de existentiële condities van hun leven te onderscheiden van hoop, angsten, wensen en dromen.

De Omnibus Dubitandum Est.
(Alles moet betwijfeld worden)

Mijn God, is er één... , ik bedoel ÉÉN, aspect in het 'Holocaust' verhaal, dat niet neigt naar leugen en bedrog?
HOLOCAUSTTWIJFELAAR

Niemand is zo blind, als hij die niet *wil* zien.

Jurgen H. Breedeveld

Holocaust Herzien

Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie

<u>DEEL II</u>

Inhoudsopgave

(Vervolg van Deel I, Hoofdstuk 6)

f. Wetenschap kent geen Holocaustgaskamers

'De wetenschap kent geen Holocaustgaskamers. Naar gaskamers is – behalve door revisionisten – nooit enig wetenschappelijk onderzoek verricht. Niet door de exacte wetenschappen en niet door de wetenschappelijke farce die met 'Holocaust Studie' wordt aangeduid. Wie op internet zoekt op *Holocaust scientific* vindt 'Studies', over 'anti-semitisme', herdenkingen, judaïsche genootschappen, etnische problemen, 'tolerantie', 'educatie', eerste, tweede en derde generatie 'overlevenden', anti-revisionistische desinformatie en andere varia, waarop de Holocaustindoctrinatie drijft. Bijna alles emotioneel overladen psychohistorie. *Geen schijn van wetenschappelijke of forensische evaluatie*.

Revisionistisch wetenschapper Dr. Germar Rudolf schreef over zijn eerste bezoek aan Auschwitz-Birkenau:

> *Toen ik op 16 augustus 1991 op het ingestorte, nog intact zijnde en deels op de steunpilaren rustende dak van de als gaskamer aangeduide lijkenkelder 1 van Crematorium II in Birkenau stond – waarin de meeste massamoorden van het Derde Rijk zouden hebben plaatsgevonden – en daarop geen spoor van de veelgenoemde inwerpgaten te zien was, heb ik mij ernstig afgevraagd of ik in een wereld van louter idioten leefde. Ik voelde mij schandelijk bedrogen, bedrogen door Justitie, die het niet nodig heeft gevonden de materiële resten van een vermoedelijke plaats van miljoenenmoord aan een technisch expertise-onderzoek te laten onderwerpen. Bedrogen door alle politici van de wereld, die tot op vandaag verzuimden een onderzoekscommissie in te stellen welke de forensische aspecten voor het vinden van de waarheid bijeenbrengt. Bedrogen door ontelbare Holocausthistorici die het niet nodig vonden in de vermeende plaatsen van de misdaad in Auschwitz en elders het onderzoek te laten doen dat archeologen en paleontologen sinds honderden jaren in ruïnes en oude vindplaatsen uitvoeren. Bedrogen door wetenschappers en ingenieurs van deze aarde, die alle mogelijke verhalen van getuigen accepteren zonder op het idee te komen de materiële overblijfselen van de vermeende misdaadplaatsen en de getuigenverklaringen eens nauwkeurig en kritisch te onderzoeken.*

Indien een onafhankelijk internationaal onderzoeksteam met hedendaagse moderne forensische technieken serieus onderzoek zou verrichten naar de bewering dat *"miljoenen joden systematisch in gaskamers in Polen zijn vermoord",* kan de objectieve waarheid in korte tijd worden vastgesteld. Zo'n onderzoek komt er niet omdat joodse belangengroepen dat tegenhouden, zoals toen de Iraanse president Ahmadinejad voorstelde Auschwitz te bezoeken met een team wetenschappers. Dat werd onmiddellijk afgewezen. Waarom? Dit was toch *de* gelegenheid om Ahmadinejad en 'Holocaustontkenners' over de hele wereld als fantasten te ontmaskeren? Men vreest echter – niet zonder reden – dat het zorgvuldig opgetuigde

verhaal van de JHV dan publiekelijk in elkaar zal storten, met desastreuze gevolgen voor allen die sinds decennia daaraan om *politieke* redenen lippendienst bewezen. Ook geeft het grond aan de verdenking dat onafhankelijk onderzoek door de Holocaustlobby *thans* wordt afgewezen om eerst zelf (reeds aangekondigd) onderzoek te doen naar de restanten van Leichenkeller I van Crematorium II in Auschwitz en daarbij bewijsmateriaal 'aan te passen' of te verwijderen. Dat soort 'onderzoekingen' is zinloos, omdat het bestaande verdenkingen versterkt.

De exacte wetenschap verkeert in de ingesleten waan dat *'alles van de Holocaust al duizendvoudig is bewezen.'* Die publiekelijk geaccepteerde leugen motiveert niet om daarnaar onderzoek te doen. Zij die twijfels hebben of interessante onderzoeksonderwerpen vermoeden, lopen het risico zich de gramschap van hun organisaties en de Nieuwe Inquisitie op de hals te halen. Die zien onafhankelijk onderzoek niet als een *kans* de juistheid van hun stellingen te bevestigen, maar als *een dodelijk gevaar*. Onafhankelijk onderzoek wordt bestempeld als ongerechtvaardigde twijfel, een bewijs van 'anti-semitisme', 'verdacht' of 'beledigend'.

Weinig wetenschappers zijn bereid tegen die stroom in onderzoek te doen, want tevoren staat vast dat zij geen steun zullen ondervinden, de uitkomsten niet zullen worden geaccepteerd, hun werk niet wordt gepubliceerd en alle inspanningen slechts *carreer-killing* zullen blijken.

De farce van de zogenaamde 'Holocauststudie', een subjectieve Gammawetenschap, heeft als basis Holocaust*geloof.* Ze voert in vrijwel elke publicatie postulerend *gaskamers* op waarin, *'zoals we allemaal weten'* miljoenen joden door de nazi's systematisch om het leven zijn gebracht. De feiten daarvoor zeggen zij – zonder echte bewijzen te noemen – zijn 'overstelpend'. "Kijk naar de kampen, kijk naar de gruwelijke stapels lijken, luister naar de verhalen van duizenden overlevenden en daders . . . ." Allemaal bewijzen, volgens hen. Echter geen bewijzen voor *gaskamers.* Geen bewijzen voor *systematische massamoord* in vernietigingskampen. Geen bewijs voor *Zes Miljoen* vermoorde joden. Geen bewijs voor 0,1% van het aantal 'vergaste' lijken. Geen bewijs voor slechts 1 (één) vergast slachtoffer.

Zoals ook bij sprookjes en mythes, wordt kritisch onderzoek naar 'de Holocaust' overbodig gevonden en is zelfs *verboden.* Geen onafhankelijk, objectief, concreet onderzoek dus. Daar waar wél onderzoek wordt toegestaan, is dat onder auspiciën van en langs grenzen getrokken door Holocaustbelanghebbenden, met als doel de vooraf bepaalde 'waarheid' te bevestigen.

"Gaskamers bestonden en er zijn Zes Miljoen joden vermoord." Daaraan mag niet getwijfeld worden en daarnaar mag geen onafhankelijk onderzoek plaatsvinden. Natuurlijk kan men dit geen wetenschap noemen en ook geen geschiedschrijving; het is *dogma, geloof* en *religie* tegelijk.

De resultaten zijn er naar: een mix van onmogelijkheden, onzinnigheden, tegenstrijdigheden, aannames en fantasieën. Niet alleen heeft de 'Holocaustwetenschap' niet één concreet bewijs van een gaskamer of vergassing geleverd, ze heeft er nooit serieus naar gezocht. Deze 'wetenschap' neemt genoegen met 'het is algemeen bekend' en vindt voor zo'n gepostuleerde abnormale misdaad normale bewijzen niet nodig.

Concreet forensisch onderzoek dat die naam verdient heeft door die 'Holocaustwetenschap' (uitgezonderd Pressac) dan ook nauwelijks plaatsgevonden. En waar dat wel werd gedaan, bleek: ***Er is geen bewijs voor gaskamers.*** Als voor 'gaskamers' ook maar *één* concreet bewijs of concrete wetenschappelijke aanwijzing zou bestaan, hadden Holocaustpropaganda en 'Holocaustwetenschap' dat al lang tot speerpunt van hun beweringen gemaakt.

Niet één concreet of documentair bewijs kan worden getoond. Niet uit miljoenen documenten, niet uit bouwtekeningen van 'gaskamers', niet uit correspondentie, niet uit interne instructies of richtlijnen, *nergens.*

Als forensisch archeologen onderzoek zouden doen naar de restanten van alle Duitse 'vernietigingskampen', ze zouden niet één aanwijzing voor het bestaan van 'gaskamers' vinden.[1372]

Er zijn nauwelijks conformistische Holocausthistorici die zich bezig houden met het bewijzen van die wonderbaarlijke gaskamers.[1373] Is dat ook omdat zij zelf niet geloven dat zo'n bewijs er is?

Zij zeggen over een ruimte in een voormalig kamp: *"dit was de gaskamer,"* zonder bewijzen van gasgebruik, installaties, bouwkundige aanwijzingen, lijken, documenten, enz., en noemen vervolgens hun fysisch en logistiek *onmogelijke* aantallen 'vergaste' joden. Met de foto's van uitgemergelde, aan ziekten gestorvenen aan het eind van de oorlog in kampen in Duitsland, is dat voldoende het publiek van het bestaan van 'gaskamers' te overtuigen.

Alleen Jean-Claude Pressac – een niet-joods en volgens sommigen naïef historicus – wijdde een serieuze studie aan die gepostuleerde gaskamers. Uiteraard om te bewijzen dat ze *wel* bestonden.[1374]

Hij stelde in zijn *Magnum opus,* het indrukwekkende, 564 pagina's tellende boek *Auschwitz: the Gas Chambers,*[1375] onomwonden dat hij na omvangrijk onderzoek *geen bewijzen of sporen* van gaskamers in Auschwitz-Birkenau vond. Hij onderzocht scrutineus zeven gebouwen op 'gaskamersporen' en wat hij vond waren dubieuze 'indicaties', geen bewijzen.

De joodse revisionist David Cole schreef over dit werk: *".... voor gaskamersupporters is dit boek pijnlijk, juist omdát het zo grondig is. Het is het meest gedegen werk over gaskamers tot nu toe en toch heeft Pressac dat ene bevrijdende overtuigende bewijs van vergassingen niet gevonden. Daarom besloten historici naar buiten toe te doen alsof het boek niet bestaat. Ik spreek daarom altijd over Pressac's boek als 'het populaire gaskamerboek dat nooit bestond!'*

Pressac onderzocht alle door JHV-adepten aangevoerde feiten en argumenten vóór het bestaan van gaskamers (*'39 Criminele Sporen'*).[1376] Hij stelt in de inleiding van zijn werk zich te beperken tot concrete en documentaire bewijzen en getuigenverklaringen buiten beschouwing te laten. Niettemin laat hij verder in het boek bij elk 'spoor' één of meer getuigen voor zijn vermoedens aan het woord! Aan het eind moest hij echter erkennen dat *niet één* ervan als *bewijs* voor gaskamers standhoudt. Historici over de hele wereld gebruiken Pressac's verdonkeremaande boek omdat dit – of men het met hem eens is of niet – het beste Holocaustgecommitteerde boek over dit onderwerp is en een unieke bron voor bouwtekeningen, wijzigingsplannen en documenten van de crematoria in Auschwitz.
Pressac en zijn standaardwerk over 'de gaskamers' worden doodgezwegen. Geen wonder, want hij maakt in zijn boek bijvoorbeeld degenen belachelijk die een ruimte in Majdanek als 'gaskamer' opvoeren; van de aanklagers die Faurisson vervolgden, tot het personeel van het Majdanek Staatsmuseum.[1377]

Naast verklaringen van 'ooggetuigen' die, zoals hij stelde, wemelen van fouten, absurditeiten, verzinsels en tegenstrijdigheden, tracht Pressac ook revisionistische stellingen te weerleggen met zijn '39 criminele sporen'. Hij had echter de in zijn kringen zeldzame integriteit te erkennen dat zijn 'sporen' *geen bewijzen* genoemd kunnen worden. Dat revisionisten later volledig afrekenden met elk van die 39 'Criminele sporen', doet aan zijn oprechte intentie en intensieve werk niets af.[1378]

Pressac was weliswaar overtuigd tegenstander van de revisionistische stellingen, maar probeerde objectief te blijven. Hij werd door beide zijden verguisd omdat hij *voor zichzelf* zocht naar waarheid. Dat verdient waardering, geen verguizing.

In alle andere Holocaustwerken ontbreekt niet ook noodzakelijk concreet bewijs, maar is zelfs de wil ernaar te zoeken afwezig. Men schrijft voluit over gebruik van gaskamers en vergassingen, maar verzwijgt dat daarvoor geen concrete bewijzen bestaan.

Raul Hilberg toont in zijn driedelige 'standaardwerk' *Destruction of the European Jews,* niet één foto van een gaskamer. Ook geeft hij geen beschrijving van zo'n in de geschiedenis nooit eerder gebruikt moordmiddel.[1379]

Wie met enige kennis Hilberg's schaarse pagina's over de kern van 'de Holocaust', de 'gaskamers' en vergassingen leest, is verbijsterd over zijn gebrek aan concrete feiten, de onsamenhangende 'kwaliteit' van zijn 'ooggetuigen' en de absurditeit van de details. Zo spreekt hij over 'vuurtongen uit de schoorstenen', terwijl bij het crematieproces (dus ook de *civiele* ovens van Auschwitz!) *vuurtongen* uit schoorstenen *technisch onmogelijk zijn* en elke crematoriuminstallatie is ontworpen om rook en stank te

voorkomen. Crematie gaat met hete lucht en daarom is vuur uit de schoorstenen ondenkbaar, om over 'zwarte rook' en 'stank van verbrand vlees' nog te zwijgen.[1380] Ook vergassing met Zyklon-B korrels 'binnen 5 minuten' en met Dieseluitlaatgas, zijn *Holocaustwonderen* die in een religieus verhaal passen, niet in serieus historisch werk.[1381] Stuk voor stuk onmogelijkheden gepresenteerd door vooraanstaande Holocausthistorici, die daarmee hun geloofwaardigheid verspeelden.

Tekening van 'ooggetuige' David Olère van vergassingen in Krema II. Let op de vlammen uit de schoorsteen. Een situatietechnisch fout en onmogelijk tafereel, van slachtoffers die met een handdoek, een stukje zeep en nepdouchekoppen in de waan werden gebracht een "bad" te gaan nemen! [1382]

Holocausthistorica Olga Wormser-Migot stipt in haar lijvige beschrijving van het nazi-kampsysteem pas op blz. 541 'gaskamers' aan. Over Ravensbrück schrijft zij iets daarover onder het kopje *'Het probleem van de Gaskamers'*. Haar 'probleem' blijkt eruit te bestaan of er in Ravensbrück en Mauthausen wel of geen gaskamers waren. Hoewel zij concludeert dat die er niet waren – en *en passant* ook niet in Auschwitz I – postuleert zij (zonder bewijs) dat ze er in andere kampen wel waren.[1383]

Andere, gezaghebbend genoemde schrijvers, van Marrus [1384] tot L. de Jong, publiceerden werken over 'de Holocaust' waarin veel te vinden is over jodenvervolging, deportaties, concentratiekampen, SS-organisatie, medeplichtigen, enz. en ontelbare verwijzingen naar 'vergassingen' en 'vergasten', maar geen letter over 'gaskamers' zelf.

Als gedwongen reactie op het revisionisme publiceerde Van Pelt – over wiens bizarre onzin we eerder spraken – een pamflet bij het proces van David Irving tegen Deborah Lipstadt, het *Van Pelt Report*.[1385] Daarin treft men, behalve een grote hoeveelheid ditjes-en-datjes, weinig anders aan

dan misleiding en gegoochel, *zonder enig concreet bewijs.* Niet verwonderlijk dat hij uiteindelijk op de proppen komt met 'convergerend' bewijs. De nonvalentie daarvan is bij *2* ***d.*** afdoende aangegeven.

Aan het begin van zijn hoofdstuk VI 'Blueprints of genocide' merkt Van Pelt in strijd met de waarheid op: *"Toen eind 1944 de Duitsers de Auschwitz gaskamers sloten en ontmantelden en kort daarop de crematoria opbliezen en de kamparchieven verbrandden, deden zij dat met de bedoeling om alle materiële bewijzen van wat het kamp tussen 1942 en 1944 was geweest te vernietigen."* De Holocaustperfesser presenteert hier in één zin maar liefst *vier* onwaarheden, om op voorhand de afwezigheid van bewijs voor 'gaskamers' te 'verklaren' en discussie daarover te blokkeren. Hij stelt *a.* dat er 'gaskamers' waren, *b.* de nazi's de crematoria opbliezen, *c.* de kamparchieven verbrandden en *d.* alle materiële bewijzen vernietigden. Dit alles zonder concreet bewijs *en in tegenspraak met de feiten.* Waarheid is dat slechts *twee* van de 5 crematoria werden opgeblazen (II en III), waarvan Krema II, voor wie het verhaal van Zalmen Gradowski voor geloofwaardig houdt,[1386] bij een opstand in oktober 1944 eerst in brand was gestoken.[1387] Krema IV werd eveneens in oktober '44 bij een opstand in brand gestoken, maar bleef bewaard. De Krema's I en V waren bij inname door de Sovjets zo goed als intact. Daarbij zijn er aanwijzingen dat Krema III *niet* door de Duitsers, maar *door de Sovjets is* opgeblazen.[1388] Er is geen bewijs van opblazen door de nazi's en luchtfoto's van februari 1944 tonen dat ze er na de Sovjetovername nog stonden.

Aan nu nog bestaande restanten van de Krema's II en III is te zien dat de *crematieovens* vernietigd zijn,[1389] maar de restanten van de 'gaskamers' er nog liggen! Een indicatie dat de Sovjets de Krema's opbliezen en niet de nazi's! Hetzelfde in Majdanek: ook daar waren de oveninstallaties vernietigd, maar de 'gaskamers' ongeschonden! Als de nazi's 'sporen' van vergassingen zouden hebben willen uitwissen, hadden zij ***het omgekeerde*** moeten doen: de 'gaskamers' spoorloos laten verdwijnen en het ovengebouw laten staan! Alweer een uiterste inconsistentie in het JHV-verhaal: van 'gaskamers' in Belzec, Sobibor en Treblinka werd *zelfs geen steen* gevonden.

Men kan zich niet anders voorstellen dan dat in dit geval de hoogste nazi's *intensief betrokken* zouden zijn geweest bij het *spoorloos* laten verdwijnen van de Auschwitz ***gaskamers,*** het 'supergeheime' project waarmee miljoenen mensen systematisch zouden zijn vernietigd. Maar, alweer ***niets*** daarvan; de ovens werden gedemonteerd, de crematoriumgebouwen grondig vernietigd, ***maar de 'gaskamers'*** (lijkenkelders) ***bleven intact genoeg voor onderzoek . . .*** Alweer staat het verstand stil bij de verhalen van de JHV.

Hoe *idioot* de bewering van Van Pelt is dat de Duitsers alles (inclusief vrouwenbarakken, latrines, etc.) opbliezen *"om alle materiële bewijzen van*

wat het kamp tussen 1942 en 1944 was geweest (een 'vernietigingskamp') *te vernietigen",* blijkt eruit dat ook latrines, keukens en vrouwenbarakken werden opgeblazen: werd daarin ook al 'vergast' . . . ?

En waarom hielden de Sovjets – *die geen enkel bewijs leverden voor 'gaskamers' en massavergassingen* – de kampen de eerste jaren na de oorlog dicht en publiceerden ze zelfs geen fatsoenlijk onderzoek?

De kamparchieven zijn, in tegenstelling tot wat Van Pelt beweert, *niet* of slechts voor een deel verbrand; het complete archief van de Zentralbauleitung van Auschwitz met 80.000 documenten werd door het rode leger aangetroffen, naar Moskou getransporteerd en daar 45 jaar verborgen gehouden. Onder talloze andere documenten werden later ook de *Auschwitz Sterbebucher* aangetroffen,[1390] de cokesboekhouding, alsmede de Zyklon-B boekhouding! In die enorme hoeveelheid documenten werd ***geen enkel bewijs*** en zelfs geen valide aanwijzing voor massavergassing gevonden.[1391]

Anno 2010 blijken er in het Archief van het Auschwitz Museum zgn. *Leichenhallenbücher* (Mortuariumregisters) te liggen, waarin naar verluidt precies staat opgetekend hoeveel lijken er op bepaalde momenten aanwezig waren om gecremeerd te worden.[1392] Die zijn *niet* openbaar.

Die *Leichenhallenbücher* zijn van onschatbare waarde voor de bepaling van de crematiecapaciteit in Auschwitz, zodanig dat zij niet alleen een definitieve kijk kunnen geven op het werkelijk functioneren van de crematoria, maar in combinatie met de *Sterbebücher* het werkelijk aantal overledenen in Auschwitz nauwkeurig benaderbaar maken.

Men vraagt zich af waarom deze sleuteldocumenten nooit zijn geopenbaard en daarover geen onderzoek is gepubliceerd . . .

Van Pelt zou Van Pelt niet zijn als hij geen Peltiaanse verklaring gaf voor het feit dat op geen van de tekeningen, ontwerpen, enz. van de crematoria het stempel 'Geheim' staat: *"De nazi's hielden dit zo geheim, dat zij zelfs de vermelding 'Geheim' niet gebruikten,"* zegt hij …

Wat er zo geheim was op die tekeningen vermeldt hij niet; geen ervan toont zelfs maar op één detail dat dit anders dan *gewone crematoria* waren.

Kent de officiële wetenschap geen gaskamers, ook revisionistische wetenschappers kennen ze niet.

Zij deden natuurlijk *wél* wetenschappelijk onderzoek, maar vonden geen bewijzen voor het bestaan, wél voor het *niet bestaan!*

Dat de nazi's tevens verzuimden vóór hun ontruiming van Auschwitz-Birkenau de leden van het *Sonderkommando* van de 'gaskamers' (de Duitsers zelf spraken van *Krematoriumpersonal* of *Leichenkommando*) te vermoorden, maar hen alle gelegenheid boden na de oorlog allerlei verklaringen af te leggen, vermag Van Pelt niet aan het denken te zetten over zijn complottheorie.

De Holocaustwetenschappelijke dagdromerij over 'geheimhouding' en 'vernietiging van bewijs' zullen we in Hoofdstuk **8**, *Geheimhouding, Getuigen, Codetaal en Uitwissen van sporen'* verder aan het licht brengen.

Niets toont het gelijk van de revisionisten over 'gaskamers' duidelijker aan dan de afwezigheid van heldere documentaire en concrete bewijzen. Dat twee van de meest gezaghebbende JHV-historici, Pressac en Van Pelt, dit *de facto* erkennen is daarvan een bevestiging.

Als er, zoals het JHV uitgangspunt luidt, massale vergassingen in Auschwitz waren, dan moet er ook een 'eerste vergassing' zijn geweest.

Daarover is veel geschreven, maar zodra bronnen en 'bewijzen' serieus worden onderzocht, blijkt de bewijsgrond alweer fictief.

Carlo Mattogno wijdde een afzonderlijke studie aan die zogenaamde 'Eerste vergassing in Auschwitz',[1393] en stelde vast dat voor die ene 'eerste vergassing' door getuigen 9 verschillende *data* (van voorjaar 1941 tot december 1942) werden gegeven, de *slachtoffers óf* Russische krijgsgevangenen, *óf* Russische politieke commissarissen, *óf* partisanen, *óf* Poolse verzetsstrijders *óf* zieke Poolse gevangenen waren, het *aantal* uiteenliep van 200 tot 1.663, met 8 andere aantallen daar tussenin; het gas werd *ingeworpen* door: 'SS-er Palitzsch', 'Tom Mix', 'de Wurger' of 'Brietweiser'. Het gas *kwam binnen* 'in de corridor', *óf* 'in de ruimte', *óf* 'door de deur', *óf* 'door een ventilatieopening', *óf* 'door gaten boven de deuren'. De slachtoffers waren: *óf* 'onmiddellijk dood' *óf* 'leefden nog 15 uur'. Ze werden *verwijderd*: 'de volgende dag', *óf* de 'volgende nacht', *óf* 'enkele dagen later', *óf* '3 dagen later'.

Als 'bewijs' voor die ene 'vergassing' staat dit op het niveau van fictie. Mattogno concludeert:

> *De conclusie uit de analyse van de beschikbare bronnen die we in deze studie hebben onderzocht is ondubbelzinnig: De eerste vergassing in Auschwitz in de officiële versie van Danuta Czech is uitsluitend gebaseerd op tegenstrijdige verklaringen van zogenaamde ooggetuigen en wordt teniet gedaan door de documenten. Ze hebben daarom geen historische basis. Het verhaal werd in oktober 1941 verzonnen in een van de centra voor black propaganda binnen de geheime verzetsbeweging in Auschwitz, uit het aanvankelijke idee van een experiment met niet gedefinieerde gifgassen in een eveneens niet gedefinieerde 'Bunker' of 'Barak' of 'Betonnen gebouw' in Auschwitz. Pas later, naar aanleiding van de ontsmettingen met Zyklon-B, die steeds talrijker werden in het kamp, introduceerden de propagandisten Zyklon-B in de verhalen en localiseerden de eerste vergassing in de kelder van Blok 11. Het normale transport van lijken uit de lijkenkelder van Blok 28 naar het crematorium, werd gebruikt om het verhaal te ondersteunen.*
>
> *In 1946 was het de Poolse rechter Jan Sehn die, geplaatst voor de taak om op grond van de verschillende getuigenverhalen een juridisch kader te scheppen, de kern van het verhaal gestalte gaf door het aantal slachtoffers en de verschillende fases van vergassing aan te geven, maar niet de datum. In 1959 versterkte Danuta Czech op grond van een zelfs nog discutabeler interpretatie van bronnen Sehn's verhaal, maakte uit een ratjetoe van uiteenlopende getuigenissen een volkomen fictieve 'convergentie van bewijzen' en voegde daaraan een precieze maar volkomen fictieve datum toe: de eerste vergassing was nu 'geschiedenis'.*

Omdat – afgezien van revisionistisch onderzoek – nooit onafhankelijk forensisch onderzoek werd verricht, is er zestig jaar na de veronderstelde miljoenenmoord dan ook *geen* forensisch bewijs voor 'vergassingen', *wat daarover ook is of wordt beweerd*. Niet verwonderlijk, als elk onafhankelijk onderzoek verdacht wordt gemaakt en gesaboteerd. Er wordt slechts geroepen dat onderzoek niet nodig is, 'beledigend' zou zijn voor slachtoffers en nabestaanden en dat zij die daarop aandringen 'antisemitisch' zijn. De onzinnigheid daarvan is grotesk! Wat kan er voor bezwaar zijn tegen pogingen *forensische bewijzen* voor 'de Holocaust te zoeken, temeer daar die er tot dusver niet zijn? Hoe 'beledigend' kan dat zijn voor slachtoffers en overlevenden? Waarom zouden zij die onderzoek willen verrichten 'antisemitisch' zijn? Integendeel, *als* de verhalen over 'de Holocaust *waar* zijn, zal forensisch onderzoek dat bevestigen. Dan komt voor eens en altijd een eind aan twijfel en onjuiste 'waarheden'.

Onderdrukken van onderzoek en waarheidsvinding wordt over het algemeen toegepast door criminelen en zij die de waarheid vrezen.

Holocaustproponenten laden de schijn op zich onderzoek tegen te werken omdat dit essentiële claims publiekelijk onderuit kan halen.

Concreet onderzoek naar vergassingen en naar de claim van 6 miljoen vermoorde joden werd vrijwel uitsluitend door revisionisten verricht: de resultaten weerspreken overtuigend zowel 'gaskamers', 'miljoenenvergassingen' en 6 miljoen joodse slachtoffers.

Alle 'bewijs' van officiële zijde is *inconcreet:* argumenten (getuigenissen, verslagen, rapporten, enz.) blijken – na elementair onderzoek – niet steekhoudend voor vergassingen te zijn. Natuurlijk, er zijn duizenden harde bewijzen voor het bestaan van Duitse concentratiekampen met daarin douchefaciliteiten, ontsmettingsinstallaties, mortuaria, crematoria, enz.; natuurlijk zijn er uitgebreide bewijzen voor jodentransporten naar kampen en natuurlijk zijn er overtuigende bewijzen voor talloze misdaden tegen joden en anderen. Alleen voor de cruciale homicidegaskamers en massale vergassingen zijn geen concrete bewijzen. Wonderlijk.[1394]

'En de foto's van de selecties op het perron van Auschwitz dan?'

Het idee dat alle in Auschwitz-Birkenau aangekomen gevangenen op de perrons werden geslecteerd voor gaskamer of slavenarbeid is wijdverbreid. Foto's uit het zgn. Auschwitz-Album,[1395] van de aankomst van een transport Hongaarse Joden begin juni 1944, op het hoogtepunt van de veronderstelde 'Holocaust' moeten dit bewijzen. ***Echter, die foto's zijn geen bewijzen vóór selectie voor 'gaskamers', maar daartegen!***

De *Yad Vashem* internetsite stelt niettemin dat deze foto's het visuele bewijs zijn van selecties voor 'gaskamers' in Auschwitz-Birkenau.

Wie de foto's echter goed bekijkt ziet ***geen*** 'selectieproces', maar *twee* rijen: een korte met *vrouwen en kinderen* en een lange met ***alleen mannen.***

Bijschrift: *"Joden ondergaan het selectieproces op het Birkenau aankomstplatform. De mensen op de achtergrond zijn op weg naar Crematorium II, nog juist zichtbaar midden boven op de foto (FA- 268/26)."*

Birkenau had een apart vrouwen- en mannenkamp. Gevangenen moesten na aankomst gescheiden douchen, hun kleding werd ontluisd en zijzelf medisch geïnspecteerd. Dat gebeurde vanaf januari 1944 in twee enorme badhuizen, door gevangenen de 'Sauna' genoemd, gebouwd om 'definitief' een eind te maken aan het probleem van tyfusepidemieën.

In plaats dat deze foto's het bewijs leveren voor selectie van 'arbeidsgeschikt en arbeidsongeschikt' ('gaskamers'), is sprake van scheiding *naar sekse*. In de rij 'arbeidsongeschikten' (= vrouwen en kinderen) bevindt zich dan ook *niet één man* en in de rij 'arbeidsgeschikten' (mannen) *geen enkele vrouw*! Bovendien, als dit een 'selectie' voor 'de gaskamers' zou zijn, zou volgens de JHV-logica de rij met arbeidsongeschikten (vrouwen en kinderen) minstens 6 keer langer moeten zijn dan de rij arbeidsgeschikten. ***De foto's tonen het omgekeerde!***

Dit soort foto's zijn allesbehalve het *"visuele bewijs van het proces van "selectie voor de gaskamers"*, zoals de Holocaustpromotie beweert! **Integendeel, ze tonen het *tegendeel* van selectie voor 'gaskamers'!**

Ook is er geen aanwijzing dat de lange rij mensen op de achtergrond op weg zou zijn naar het Crematorium(!); waarschijnlijker is dat de rij ver daarvoor linksaf slaat, waar – voor wie de plattegrond van Birkenau kent – zich midden in het kamp het enorme badhuiscomplex bevond. Let bovendien eens op dat Crematorium helemaal in de verte. Die is

vanaf grote afstand open en bloot zowel in het kamp als daarbuiten zichtbaar. Kan men zich voorstellen dat daarin dagelijks vele duizenden mensen voor iedereen waarneembaar zouden zijn vergast? En zo ja, hoe verhoudt zich dat dan alweer met die 'uiterste geheimhouding' welke de nazi's zouden hebben betracht?

En, logistiek, waar zouden de duizenden vergaste lijken in zo korte tijd naar toe moeten? De maximumcapaciteit van Krema II bedroeg ca. 600 lijken per dag. De volgende groep slachtoffers (er werden *dagelijks* immers 12.000 'vergast') stond toch alweer klaar? Crematorium III lag nota bene naast II, zodat het massale vergassingsgebeuren met de daarbij behorende tienduizenden ongecremeerde lijken, dag-in-dag-uit voor het oog van iedereen zou plaatsvinden . . . .

Bijschrift: *'Joden tijdens de selectie op het aankomstplatform. Op de achtergrond de befaamde toegangspoort tot het kamp. Enkele langer in het kamp verblijvende gevangenen helpen de nieuwkomers.'*

Zie ook de minimale Duitse aanwezigheid op de foto's, zonder 'selectie-artsen' of grove dwang. Indien er paniek zou uitbreken onder de duizenden op weg naar 'gaskamers' (waarvoor één simpel gerucht bij één van de honderden transporten al zou kunnen zorgen) zouden de bewakers eenvoudig onder de voet worden gelopen. En (alweer), hoe zat het dan met 'uiterste geheimhouding'?

Twee groepen mensen dus: één met vrouwen en kinderen en één met uitsluitend mannen.

Men ging gescheiden baden en daarna de mannen naar het mannenkamp en vrouwen en kinderen naar het vrouwenkamp. De sfeer lijkt ontspannen, zelfs het bijschrift: *'langer in het kamp verblijvende gevangenen helpen de pas gearriveerden'* wijst daarop.

Dit nu is te krankzinnig voor woorden; het toont de onzinnigheid van de zogenaamde 'selectie voor gaskamers' aan. Want, kan een bij zinnen zijnd mens zich voorstellen dat geen van die gevangenen de nieuwkomers *niet* zou hebben ingefluisterd dat zij over enkele minuten met hun kinderen in gaskamers zouden worden vergast? En anders, hoe medeplichtig waren zij?

Als 'selecties voor de gaskamers', volstrekt ongeloofwaardig.

En, ten overvloede, zodra onderzoek wordt gedaan naar het *werkelijke* lot van deze 'geselecteerde' joden (bijv. bij het ITS) blijkt, zoals bij de 53-jarige Hongaar Geza Lajtos, die op een van de foto's "door een SS-arts voor de gaskamers wordt geselecteerd", deze naar kamp Mettenheim bij Dachau te zijn gebracht, waar hij op 29 maart 1945 stierf aan myocarditis.[1396]

g. Bouw, fysiologie en logistiek

De in de JHV opgevoerde 'selectie' van mensen op de perrons had dus qua samenstelling van geselecteerde mensen ***niets*** van doen met 'vergassingen'. Meer nog, het hele idee van 'selecties voor 'gaskamers' op het perron voor directe doorvoer naar 'gaskamers' is logistiek *bogus.* Het zou betekenen dat de aankomst van de treinen de planning voor 'gaskamers' en crematoria bepaalden, een *onmogelijkheid.*

De consequentie daarvan moet zijn geweest dat duizenden voor 'vergassing' geselecteerden meerdere dagen zouden moeten worden gehuisvest, gevoed en verzorgd (zie verderop). Alweer een aspect waarover de JHV geen woord zegt. Die zegt: uitstappen > selectie > gaskamer!

Men dient zich af te vragen – als *"meer dan 75% na aankomst direct de gaskamers in ging"* – waarom de nazi's in Birkenau vele honderden barakken voor meer dan 140.000 ingezetenen hadden, met uitbreidingsmogelijkheid tot 200.000. Er waren speciale blokken voor Roma's, vrouwen en kinderen, mannen, een quarantaineblok, enz. Daarbij een groot kampziekenhuis met tientallen specialisten en honderden verpleegkundigen.

Zoals we verder zullen zien, is het massavergassingsverhaal van A tot Z ***logistieke fictie*** en ***"selecties voor gaskamers"*** (incl. de obligate Dr. Mengele die in bijna alle overlevendenverhalen figureert[1397]) ***een aan het verhaal aangepast verzinsel.***

Als we de JHV geloven, werd er op twee manieren 'vergast': met Zyklon-B en met koolmonoxide (Diesel)uitlaatgas.

Elk van beide methodes stelt specifieke eisen aan de vergassingsruimten. Zo zijn voor blauwzuurgas (Zyklon-B) een groot aantal voorzieningen vereist voor verdamping, temperatuur, vochtigheid, luchtcirculatie, ontluchting, veiligheid voor personeel, etc. Voor vergassing met koolmonoxide moet rekening worden gehouden met drukopbouw om te voorkomen dat wanden en deuren worden weggedrukt, of de motor die het gas levert zichzelf uitschakelt, maar ook reuk- en aanslagverwijdering, om de illusie van 'een bad nemen' te kunnen handhaven.

De JHV besteedt daaraan op geen enkele wijze aandacht; een 'gaskamer' is een 'gaskamer'. Hetzelfde voor 'vergassingen': vergassen van mensen met blauwzuurgas is – zoals de praktijk in de VS bewijst – een extreem ingewikkeld en riskant proces, zowel voor wat betreft het doden van de te executeren persoon, maar niet minder voor de omgeving en degenen betrokken bij de uitvoering. Fred Leuchter, destijds op afstand de meest deskundige en ervaren specialist op het gebied van gerechtelijke executies, zei over de methode met blauwzuurgas in de VS:

> *"… ze behoort te worden afgeschaft, niet alleen om de wrede dood, maar ook om de gaskamers zelf. Die zijn gevaarlijk! Gevaarlijk voor de mensen die ermee moeten werken en gevaarlijk voor de getuigen. Ze moeten worden afgebroken"*.[1398]

Daarmee bedoelde hij geavanceerde éénpersoonsgaskamers in de VS. De JHV beweerde decennia dat 'gaskamers' en crematoria in Auschwitz-Birkenau 'speciaal voor massamoord' waren ontworpen en gebouwd. Omdat daarvoor *niet één bewijs of niet één aanwijzing op de honderden bouwtekeningen werd gevonden,* kon dat niet worden volgehouden. Shermer: *'Holocausthistorici als Van Pelt en Pressac geven nu toe dat veronderstelde 'gaskamers' van de Krema's II en III oorspronkelijk werden ontworpen en gebouwd als normale lijkenkamers (Leichenkeller). Pas later, beweren zij, werden ze veranderd tot moordfaciliteiten'*.[1399]

Interessant, want volgens de JHV was al in februari '42 in Wannsee besloten alle joden te vernietigen; bouwtekeningen voor de nieuwe crematoria kwamen in augustus beschikbaar. Met de bouw van nieuwe Krema's (II en III) werd ultimo '42 begonnen; ze kwamen pas na april '43 in bedrijf. Waarom werden die niet als 'gaskamers' gebouwd, maar (volgens Holocausthistorici) *'in mei '43 verbouwd'*?

Illusionist Van Pelt trachtte staande te houden dat "die bouwtekeningen zo geheim waren dat de nazi's zelfs de vermelding 'Geheim' niet gebruikten", maar moest erkennen dat de grootste Krema's in Birkenau, II en III, *noch zijn ontworpen, noch zijn gebouwd voor massamoord.* Dat onderstreept tevens de dwaasheid van Wannsee als start van de *Final Solution.*

Hoofdbouwkundige van Huta GmbH, die het 'gaskamercomplex' in Auschwitz-Birkenau bouwde, Dipl.-Ing. Dr. Walter Schreiber, legde op zijn sterfbed in 1999 een beëdigde verklaring af, waarin hij stelde dat de bij de Crematoria II en III behorende grote ruimten ('gaskamers') werden gebouwd als *lijkenruimtes* en ongeschikt waren om als gaskamers dienst

te doen. De ruw uitgehakte gaten in de overblijfselen van het dak, 'voor inwerpen van Zyklon-B, zijn volgens hem (en andere deskundigen) daarin na de oorlog aangebracht.[1400]

Ook de architecten, Walter Dejaco en Franz Ertl, werden in het Auschwitzproces van 1972 *vrijgesproken* van medeplichtigheid aan massamoord omdat werd vastgesteld dat die crematoria ***in geen enkel opzicht verschilden van andere crematoria.***

De *bouw* van de belangrijkste 'gaskamers' in Auschwitz, de Krema's II en III, was voor vergassingen van ondenkbare stupiditeit. Ze waren *ondergronds.* Ondergronds bouwen was in Auschwitz problematisch door de hoge grondwaterstand; als men het deed, dan alleen als dit noodzakelijk was. Voor lijkenkelders was die noodzaak er: die moesten koel, dus liefst ondergronds zijn. Daarvoor hadden extra kosten en inspanningen dus zin. Voor 'gaskamers' was dat *krankzinnig.* De vochtige koelte van ondergrondse kelders belemmert verdamping van toch al traag uit Zyklon-B vrijkomend blauwzuurgas. Bovendien moesten dan na de 'massavergassingen' honderdduizenden lijken omhoog worden getransporteerd. Voor 'gaskamers' totaal contraproductief. Om dan zgn. Kleedkamers ondergronds te bouwen, is al helemaal krankjorem. De ondergrondse ligging van de belangrijkste JHV 'gaskamers' in Auschwitz is dan ook een zoveelste duidelijk bewijs *tegen* criminele 'massavergassingen.'

Zelfs Holocaustpostuleerders konden daar niet meer onderuit en gaven er dus een draai aan: Pressac en Van Pelt gaven als *way-out* dat ze *later* voor dat doel werden 'omgebouwd' (waarvoor uiteraard ook geen bewijs is). Dat schept echter voor het JHV-verhaal een nieuw en levensgroot probleem: als de Krema's oorspronkelijk niet voor massamoord waren bedoeld, moeten zij erkennen dat ook de capaciteit was afgestemd op de 'normale' sterfte en *niet* voor massamoord. Hoe dan ook, dit alles convenieert niet met '*geplande*, systematische massamoord. Bovendien waren ze – zoals we eerder zagen – *totaal ongeschikt* voor vergassingen.

Dejaco en Ertl waren de twee SS-officieren die het langst betrokken waren bij de werkzaamheden rond de veronderstelde gaskamers. Zij werden door de rechtbank dus *vrijgesproken,* hetgeen ondenkbaar is als die een rol hadden bij massamoorden. Opvallend genoeg ontbreken in de archieven van de rechtbank de beschuldigingen en alle stukken over 'gaskamers'! Alleen het vonnis (vrijspraak) is beschikbaar.

Te wijzen op de Krema's IV en V is onzinnig, alleen al omdat het ontwerp daarvan nog van voor de 'verbouwing' van Krema's II en III dateert, de achterlijke indeling, de veel te lage capaciteit en de mankerende betrouwbaarheid van deze Krema's voor zo'n functie (zie daarover bij ***e. 5*** Auschwitz Krema's IV en V).

'Gaskammern' waren ruimten op andere plaatsen in het kamp (o.a. ontluizingskubussen van ca. 1,30 x 4,00 x 1,90 m) van speciaal ontwerp,

waarin met verwarming, luchtcirculatie en -afzuiging, kleding, beddegoed en andere zaken werden ontluisd. De ontluizingsinstallaties waren de enige ruimten die als *Gaskammern* werden aangeduid. Door intensieve verhitting en luchtcirculatie was kleding etc. op rekken en karren in 10-15 minuten ontsmet en kon volgens de handleiding van Zyklon-B fabrikant Degesch 'terug naar de eigenaars, welke zichzelf intussen onder de douches hadden ontluisd'.[1401] Zyklon-B *Gaskammern* werden ook in niet-'vernietigingskampen' gebruikt. Het bestaan ervan is inmiddels onomstreden. Ze waren zo ongeschikt voor homicide dat zelfs de Holocaustliteratuur daarover niet langer spreekt.[1402]

Nagenoeg alle crematoria hadden gelijke faciliteiten: Artsenkamer, Administratie, Sectiekamer, Lijkenruimte, Ovens, Urnenopslag, Kolenopslag, Doucheruimte, etc.

De als 'gaskamers' aangeduide lijkenruimtes in Auschwitz (*Leichenkeller*) ***verschilden in niets*** van die in Buchenwald, Dachau, Westerbork en andere kampen waarvan vaststaat dat daar niet werd 'vergast'.

Die gelijkvormigheid gold ook voor de verbrandingsovens. Die waren alle van een civiel model, geschikt voor één lijk per crematiekamer ('muffel') en mogelijkheid tot opvang van de as van de gecremeerde. Het *aantal* ovens verschilde afhankelijk van de kampgrootte.

Het belang van deze feiten kan nauwelijks worden onderschat: het betekent dat de 'bewijzen' van de JHV voor een 'gaskamercomplex' op *elk* crematoriumcomplex van toepassing kunnen zijn en juister nog, dat ***uit ontwerp en bouwwijze van de crematoriumcomplexen niet valt af te leiden, dat ze als 'gaskamer' zijn gebruikt.***

De Krema's II, III, IV en V van Birkenau, waar – als we 'historici' geloven – *dagelijks zo'*n 20.000 joden systematisch werden vergast, waren uitgerust met dissectie- en snijkamers. **Kan iemand uitleggen *waarom* in een complex voor massamoord op honderdduizenden mensen, gebouwd op het hoogtepunt van de JHV, *snij- en dissectiekamers* nodig waren om doodsoorzaken vast te stellen?**

Bij de behandeling van 'gaskamers' in Majdanek, Auschwitz, Birkenau, etc. werd al gewezen op de talloze onmogelijkheden, inclusief die op bouwkundig en fysiologisch vlak.

Het Leuchter Rapport,[1403] bevat vernietigende kritiek op de constructie en (niet-aanwezige) voorzieningen van de beweerde gaskamers:

> *"Bij geen van de onderzoekingen in Polen, Duitsland en Oostenrijk zijn apparatuur of constructiemiddelen typisch voor gaskamers aangetroffen. Geen ventilatiepijpen van de vereiste hoogte, geen ventilators, geen gasgeneratoren, geen invoerluchtverwarmers, geen speciale verf of coatings op muren, plafonds, vloeren, geen veiligheidsvoorzieningen voor de bedieners en geen coherente ontwerpkenmerken voor alle veronderstelde gaskamers. Het is niet voor te stellen dat de Duitsers, die over hoogwaardige technologie voor de ontluizingskamers beschikten, deze niet zouden hebben toegepast voor veronderstelde executiegaskamers."*

Zoals uit zijn Rapport blijkt, is het chemisch-technische aspect (niet vinden van cyanidesporen in de 'gaskamers') belangrijk, maar niet het enige dat uitsluit dat daarin mensen op de veronderstelde wijze zijn vergast. Leuchter stelt dan ook letterlijk "… *dat deze faciliteiten door ontwerp en constructie onmogelijk kunnen zijn gebruikt als executiegaskamers."*

Aan die conclusie is niets toe te voegen …

Over de **'routing'** van de te vergassen massa's naar en door de crematoria is eerder het nodige opgemerkt. Die is te krankzinnig voor woorden. Kijkt u nog maar eens wat daarover in dit Hoofdstuk onder Krema's I, IV en V is gezegd.

Alleen al het simpele feit dat de Krema's *geen fractie* van de veronderstelde aantallen vergasten konden verwerken, moet in en rond die gebouwen tot onoplosbare schizofrene wantoestanden hebben geleid.
Hoe dat enorme probleem kon worden opgelost , heeft de 'Holocaustwetenschap' nooit geprobeerd uit te leggen …
Propaganda en literatuur spreken dan ook nooit over de ***logistiek*** bij die dagelijkse 20.000 vergassingen en crematies. Logisch, want alleen dat aspect zou de JHV story onmiddellijk als ***pure fantasie*** ontmaskeren.

Het US Holocaust Museum toont een maquette van Krema II met 'gaskamer' in Auschwitz-Birkenau. Beter hadden zij dat niet gedaan en halen die zo snel mogelijk weg! Want hoewel miljoenen hoog opgeleide, intelligente mensen daar geschokt en geroerd zijn langsgevoerd, zien nuchtere mensen in één oogopslag de ***absolute logistieke nonsens*** daarvan!

Maquette USHHM van Krema II, met links de 'ontkleedruimte' (Leichenkeller I) en rechts een deel van de 'gaskamer' (Leichenkeller II). Let speciaal op het rechthoekige blok dat de zgn. kleedkamer en de 'gaskamer' verbindt. Door die kleine ruimte (ca. 50 m^2 moesten zowel de 'vergasten uit de 'gaskamer', alsook de te 'vergassen slachtoffers passeren. In die ruimte bevondt zich ook het liftje, waarmee alle (ca. 2.160!) lijken naar de ovenzaal boven moesten worden getransporteerd.

(Zie plattegrond van zo'n Krema, blz. 1116, ruimte c/d.)

Ik beperk mij hier tot slechts enkele van de absurde details: Krema's, II en III, zouden met 30 van de 46 crematiekamers *dagelijks* 13.000 van de 20.000 vergasten hebben moeten verwerken, elk 6.500 dus.

Na elke 'vergassing' van ca. 2.160 mensen, moesten de lijken naar de ovenzaal boven worden getransporteerd. Ruimte ze op te slaan was er in en om het gebouw niet, of het moet de 'kleedkamer' zijn geweest, maar daarmee valt het JHV vergassingsverhaal direct in duigen.

Lijken omhoogbrengen kon maar op één manier: via een primitief liftje van 2 x 1,30 meter,[1404] een plateautje zonder wanden of deuren, met een hefvermogen van max. 300 kg, dat maximaal 8 lichamen kon vervoeren. Na één 'vergassing' (éénderde van een dagtransport), ca. 2.160 mensen, zou dat liftje 270 keer op en neer moeten. Stel dat dit met in- en uitladen 6 minuten duurde, dan kostte dit 270 x 6 = 1.620 minuten, ofwel **27 uur *volcontinu!*** Het transport van *één dagaanvoer* slachtoffers naar de ovens boven via dat liftje zou alleen al *meer dan 3 dagen* vergen!

Natuurlijk konden de vergaste lijken uit de 'gaskamer' ***niet*** op de ovenverdieping worden neergelegd. Daar ontbrak de ruimte. Het enig denkbare alternatief was de 'kleedruimte', maar dan moesten de eerste 2.160 vergasten *gecremeerd* zijn, vooraleer het volgend derde deel van de eerste dagaanvoer onder het mom van 'een bad nemen', 'vergast' kon worden. **Cremeren** van 2.160 lijken duurde bij de capaciteit van Krema II 2.160 : 15 = 144 : 20 bedrijfsuren per dag = ***ruim 7 dagen.*** Let wel, we hebben het dan nog steeds over ***1/3 van een dagaanvoer!***

Gedurende die volle week was het *onmogelijk* andere 'vergassingen' uit te voeren, vanwege de honderden lijken van die eerste **1/3**e dagaanvoer in de 'kleedkamer' en/of 'gaskamer'.

Hebben de JHV en haar historici een oplossing voor dit levensgrote logistieke probleem? Jawel: *ze spreken er niet over*.

Dat ene liftje en de ontoereikende crematiecapaciteit bewijzen de ***totale onwaarheid*** van het massavergassingverhaal. En er is meer, veel meer.

"Nee", zeggen JHV-gelovers, "een groot aantal lijken (zij zeggen niet hoeveel) werd buiten in de open lucht verbrand." Maar stel u dan voor: van die 2.160 lijken van die ene 'vergassing', moesten er in zo'n geval 1.560 stuk voor stuk *over de ene trap* naar boven, naar buiten het gebouw worden gesleept! Daar kon het hele kamp getuige van zijn en die duizenden lijken zien liggen! Totale JHV-***waanzin . . .***

Bij 300 crematies per dag, zou de situatie *na één week bij elk van deze Krema's* als volgt zijn: 7 x 13.000 aangevoerde joden = 91.000. Daarvan 'vergast' (stel dat niet meer mensen werden 'vergast' dan gecremeerd) 4.200. Dat betekende *na 7 dagen* bij deze twee Krema's **86.800** mensen wachtend op vergassing, en een crematie-achterstand bij elk van deze Krema's van 145 dagen ofwel bijna 5 maanden. ***Na één week . . .***

Dit alles voert als vanzelf tot verdere absurditeiten. Door dit enorme capaciteits- en ruimtetekort, kon het niet anders of enorme groepen mensen zouden *tijdelijk* in het kamp moeten worden opgenomen, gevoed en verzorgd. Dat in het kamp aanwezige gevangenen – die *wisten* van de vergassingen! – hen niet zouden hebben ingelicht, is al even ongelooflijk.

Laten we stoppen met deze uit de JHV voortkomende logistieke onmogelijkheden en overgaan op enkele andere aspecten van dat verhaal.

Pressac meende bij zijn onderzoek een belangrijk bewijs voor het bestaan van gaskamers te hebben ontdekt: één van zijn '39 criminele sporen'. Hij ontdekte dat tijdens de ontwerpfase van de Lijkenkelders 1 in de Krema's II en III eind '42 op één van de bijlagen van een tekening een lijkenglijbaan ('Rutsche') was geschrapt en door architect Walter Dejaco vervangen door een trap. De glijbaan was, zoals ook bij andere kampen, om overledenen vanaf de begane grond de lijkenruimte in te voeren.[1405]

Pressac concludeerde foutief dat de ruimte kennelijk niet langer bestemd was voor *lijken*, maar voor vergassingsslachtoffers, die 'zelf de trap konden aflopen op weg naar de dood'.

Echter, die glijbaan werd *niet* geschrapt maar wel degelijk gebouwd.[1406]

De bedoeling was de toegang tot de kelders naar de straatzijde te verplaatsen ('*Verlegung des Kellerzuganges an die Strassenseite*' staat op de tekening),[1407] *niet* de glijbanen op te heffen.[1408] Die zijn dan ook op latere tekeningen gewoon aanwezig.

Van Pelt en Dwórk grepen Pressac's bevinding daarover aan, onbehoorlijk genoeg zonder hem zelfs maar te noemen, en schreven: *"Hij [Dejaco] schrapte de geplande lijkenglijbanen, die in eerdere ontwerpen als Hoofdtoegang voorzien waren. Levende mensen lopen trappen af. Lijken glijden over een glijbaan naar beneden. De slachtoffers zouden te voet de dood in gaan."*

Kunt u het zich voorstellen: een *glijbaan* als Hoofdingang?! Van Pelt stelt dat Auschwitz daardoor vanaf februari 1943 geen lijkenopslagruimtes meer had, om deze veronderstelde wijziging in lijn met zijn 'vergassingsfunctie' te brengen. Echter, dit is even onmogelijk als absurd. De nieuwe Krema's met bijbehorende grote lijkenruimten waren er gekomen op grond van ernstige klachten van SS-artsen, over ontbindende lijken in de nabijheid van woonbarakken, waar ratten en ander ongedierte vrij spel hadden en ernstige overlast en ziekteverspreiding veroorzaakten. De lijkenkamers van de twee grootste Krema's, II en III, waren mede bedoeld om de ongewenste gevolgen van die eerdere gebrekkige decentrale lijkenopslag weg te nemen. Van Pelt stelt nota bene zelf dat er na het gereedkomen van de Krema's in het kamp geen andere mogelijkheden voor lijkopslag meer waren. De vraag bij 'massavergassingen' is dan niet alleen waar de lijken van de in het kamp gestorvenen dan nu moesten blijven, maar ook waar die duizenden extra lijken van dagelijkse 'ver-

gassingen' dan naar toe moesten. ***Alweer: ook dit maakt 'massavergassingen' tot een feitelijke onmogelijkheid.***

Revisionistisch wetenschapper Carlo Mattogno weerlegt met originele documenten elke criminele intentie van de betreffende wijzigingen. Hij toont aan dat op geen moment sprake was van inperking van de beschikbaarheid en gebruik van die lijkenruimtes *als zodanig.*

Zie voor weerlegging van Pressac's 'vervanging glijbanen in Krema's II en III door een trap': http://vho.org/VffG/2003/3/Mattogno365-369.html

Mattogno, die de onjuistheid van dit 'Criminele spoor' van Pressac met diepgaand bronnenonderzoek blootlegde, schreef: *Hoe kan men geloven dat Robert-Jan van Pelt, een "Assistent Professor Architectuur aan de Architectuurschool van de Universiteit van Waterloo, Canada", die 'nauw samenwerkte met Pressac,' niet op de hoogte zou zijn geweest van deze blatante feiten? We hebben hier dus alweer te maken met een geval van bewust kwade trouw".*[1409]

Kunt ú zich voorstellen dat Hitler en/of het Duitse Rijk bij een eventueel plan voor systematische uitroeiing van miljoenen joden een dergelijk gebouw met dergelijke 'voorzieningen' als voornaamste middel gebruiken?

Natuurlijk verklaart de JHV-literatuur niet waar die duizenden vergaste lijken bleven alvorens te worden gecremeerd. Dat ruïneert het *verhaal.*

Onbegrijpelijk dat de Duitsers, bekend om hun technische prestaties, voor 'systematische fabrieksmatige massamoord' niet anders bouwden dan daarvoor in alle opzichten absurde en ongeschikte Krema's.

Onmogelijk ook dat men naast een verondersteld 'systeem' van vergassingen van tienduizenden *per dag* civiele crematiesystemen zou hebben gebruikt met ovens voor verbranding van in principe één lijk.

De twee andere Krema's, IV en V (plattegrond blz. 436), waren kleiner en van een zelfs nog ongeschikter ontwerp. Door technische gebreken waren ze meer buiten bedrijf dan operationeel. Hun aandeel in de 20.000 dagelijkse vergassingen zou dus elk 3.500 hebben bedragen!

Het ontwerp was ongeveer gelijk aan die van civiele crematoria in Duitse steden. In de zgn. ontkleedruimte **6** (*Plattegrond* blz. 443) bevonden zich voortdurend grote aantallen op crematie wachtende lijken; ze kon dus *onmogelijk* als kleedruimte hebben dienst gedaan. Beide naast elkaar liggende Kremagebouwen moesten óf massa's vergaste lijken *buiten* in de open lucht leggen alvorens te cremeren, óf de 2 x 3.500 potentiële slachtoffers moesten zich *buiten* voor iedereen zichtbaar ontkleden.

In 1983 publiceerden Klarsfeld en Pressac een Franse versie van het *Auschwitz Album*. Pressac maakte daarin een kaart van Birkenau (blz. 43) waarop hij de omgeving van de grote crematoria bewust vaag houdt. Met name houdt hij voor de lezer verborgen dat naast Krema III een voetbalveld voor gevangenen was en rechts naast het veld een groot ziekenhuisterrein.[1410] Deze eenvoudige topografische gegevens tonen de absur-

diteit van Krema's in een vernietigingsproces, met doodskreten en stank van brandend vlees, dichtbij allerlei 'openbare' voorzieningen.

Het ziekenhuis van Auschwitz had meer dan twintig artsen en *driehonderd* verpleegsters. En dit in een 'vernietigingskamp' waar meer dan een miljoen mensen om het leven zouden zijn gebracht?

In de later onder auspiciën van Yad Vashem uitgegeven versies, waaronder de Nederlandse uit 2005, is die kaart niet meer opgenomen.[1411]

h. Onmogelijkheden JHV-vergassingen

1. Installatietechnisch

'Geen gaten, geen Holocaust'.[1412]

Duizenden boeken, documentaires, artikelen, enz. bevatten verhalen over 'vergassingen' met gruwelijke en fantastische details zoals over joden die vroom de gebeden voor de stervenden opzegden, Sovjetgevangenen die heroïsche vaderlandslievende toespraken hielden en natuurlijk sadistische, martelende demonische Duitsers en Oekraïeners. Ook de obligate 'handdoek met stukje zeep' ontbreken niet (20.000 handdoeken en 20.000 stukjes zeep per dag!) en natuurlijk *nepdouchekoppen*. Wat echter in al die beschrijvingen ontbreekt, zijn geloofwaardige getuigenissen over methode en procedures waarmee die 'vergassingen' werden uitgevoerd. Veelal volstaat men met op te merken dat een x aantal transporten met 'meer dan 20.000 joden na selectie rechtstreeks de gaskamers in werden gevoerd'. Zo weinig concreets er wordt gezegd, zoveel te meer nadruk op de veronderstelde lijdensweg van de vergasten, sadistische Duitsers en andere details: 2.500 op 200 m², nepdouches, onmogelijke procedures, absurd korte vergassing- en crematietijden en tal van andere technisch-natuurkundige ongerijmdheden, alles om het verhaal voor onkritische Holocaustconsumenten emotioneel te beladen en te mythologiseren.

Stel dat Zyklon-B gaskamers bestonden, dan moeten die *tenminste* aan de volgende installatietechnische eisen hebben voldaan:

- Mogelijkheid tot inbrengen van Zyklon-B korrels
- Verwarming voor effectieve verdamping
- Geforceerde luchtcirculatie voor effectuering van het gas
- Intensieve afzuiging/ontluchting voor betreden van de ruimte
- Adequaat aangebrachte deuren, gecoate wanden, plafonds, etc.
- Uitgebreide veiligheidsvoorzieningen

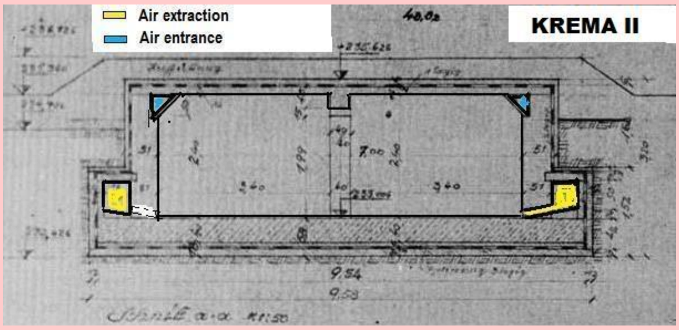
Alleen gaskamers voor ontluizing van kleding voldeden daaraan.

Geen van de volgende voorzieningen bestond bij de JHV-'gaskamers'.

- De betonnen plafonds van de ondergrondse 'gaskamers' in de grootste Krema's II en III, hadden *geen gaten* voor invoer van Zyklon-B. En, zoals Faurisson stelt: *Geen gaten, geen Holocaust.*

In andere Krema's zijn die gaten *na de oorlog* (Krema I) aangebracht, of is veronderstelde inbreng absurd (IV en V).

- *'Gaskamers'* en Zyklon-B waren niet verwarmd; de temperatuur in de ondergrondse lijkenkamers was altijd < 15°C, om over Zyklon-B in blikken 's winters maar te zwijgen. (Zyklon-B verdampt werkbaar boven 25,7°C). Warmte en circulatie zijn essentieel om uit de korrels gas vrij te maken en te verspreiden, maar ook omdat bij hoge RV blauwzuur niet verdampt.
- Adequate afzuiging/ontluchting voor veilig betreden van de ruimte waren er in Krema's I, II en III nauwelijks en in IV en V geheel niet. Toch spreekt de Holocaustliteratuur over 'enorme afzuiginstallaties'. Echter, de lijkenkamers van Krema's II en III hadden een beperkte capaciteit voor stankafdrijving en luchtverversing. Die van de 'kleedkamer' was zelfs 15% groter (11 x het ruimtevolume/u) dan die van de 'gaskamer' (9,5 x), welke *exact* was afgestemd op de normen voor *mortuaria* (voor ontluizingsruimten **72 x** het ruimtevolume!).[1413]

Schema zijaanzicht Krema's II en III: luchttoevoer plafond (blauw), afzuiging vloer (geel). Normaal voor lijkenkamers, averechts voor gaskamers.[1414]

De uitvoering van die ventilatie was voor 'vergassingen' bovendien *averechts*: verse lucht kwam aan het *plafond* de ruimte in en werd afgevoerd aan de *vloerzijde*! Voor een *lijkenruimte* normaal, maar voor vergassingen idioot. Afzuiging aan de vloer zou belemmerd worden door de op de vloer liggende lijken.[1415]

- De deuren in Krema I waren van *hout,* met een dun paneel of raam, konden *van binnen uit* worden geopend en gingen naar de verkeerde kant (naar binnen) open. Die van de Krema's II en III ook (stalen deuren zijn daar nooit aangetroffen).
- Veiligheidsprocedures om gas uit 'gaskamers', tussen lijken, gifcondens op lijken, wanden, plafonds, vloeren enz. te verwijderen waren er niet. Ook niet voor verwijdering van (na een half uur op z'n sterkst!) uitdampende Zyklonkorrels, explosie-

veilige schakelaars, etc. Het onder bepaalde omstandigheden explosieve gas kon ongehinderd de andere ruimten instromen.

Elk van deze fundamentele tekortkomingen maakt massavergassingen *installatietechnisch* onmogelijk.

Als we de JHV mogen geloven, waren de slachtoffers ervan overtuigd te gaan douchen en lieten zich zonder verzet met kinderen, familieleden en anderen een sinister crematorium invoeren om "een bad te nemen", een crematorium vol lijken, volgens getuigen rook en vuur uitbrakend en tot kilometers in de omtrek penetrante stank van ontbindend en verbrand mensenvlees veroorzaakte. De weerzin van Oosteuropese joden zich naakt uit te kleden en een douche te moeten nemen negeren we maar.

Dag in, dag uit…. De slachtoffers hadden geen enkel vermoeden - zegt men (anders stort het *Verhaal* onmiddellijk in!).

Er zijn geen berichten van uitbraakpogingen of paniek van de vele groepen met duizenden mensen die dagelijks de 'gaskamers' werden ingevoerd. Ieder die ooit samengeperst geweest is in een grote mensenmassa met kinderen, enz., weet dat dan *ongeremde blinde paniek ontstaat!* Niet in deze 'gaskamers' dus. Werkelijk, een *Holocaust Wonder.*

Getuigen zeggen dat slechts enkele SS-ers of Oekrainers de massa's bij de gaskamers bewaakten. Is ook dat niet ongelooflijk? Duizenden mensen in doodsangst, *vermoedend* (dat kan niet anders!) binnen enkele ogenblikken gedood te zullen worden, ondernamen *niets!* Wisten al die miljoenen echt van *niets*? Dan moet men alweer van een *Holocaust Wonder* spreken….

Deur executiegaskamer in Auschwitz I voor massavergassingen (links) en die in de gevangenis van Baltimore, Maryland, USA voor één persoon (rechts).

De technische en psychologische onmogelijkheden van het JHV-verhaal met daarbij het gebrek aan concreet bewijs, liepen zozeer in het oog, dat Jean-Claude Pressac, gesteund door het joodse echtpaar Klarsfeld en een

kapitaalkrachtige achterban, eind jaren '80 besloot voor eens en altijd de revisionistische kritiek op 'de gaskamers' te weerleggen en met een studie te 'bewijzen' dat JHV 'gaskamers' wel degelijk bestonden.

Pressac schreef daarop zijn boek *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.*[1416] In zijn Hoofdstuk 8, presenteert hij zijn *'39 Criminele Sporen'* als reactie op Faurisson's vraag om *"Eén bewijs, één enkel bewijs."*

Zoals Pressac zelf opmerkte, *bewijst* geen van zijn '39 sporen' JHV-vergassingen. Ook hij noemde zijn 'indicaties' 'convergerend bewijs'. Zijn sponsors waren over die objectiviteit zo teleurgesteld, dat ze het boek niet meer promoten en de integerste en meest wetenschappelijk georiënteerde Holocausthistoricus sindsdien laatdunkend een *amateur* noemen.

Revisionisten echter weerlegden Pressac's '39 Criminele Sporen' stuk voor stuk op *feitelijke* gronden.[1417] Omdat 33 van die 'sporen' installatietechnisch van aard zijn, gaan we hier op de belangrijkste in.

We beginnen met het eerste 'criminele spoor' van Pressac, kennelijk de belangrijkste. Hij citeert daarin een brief van Bischoff, leider van de Auschwitz Zentralbauleitung, waarin deze in januari 1943 aan Kammler, ingenieur en Chef Amt C/D van het WVHA (Economische Zaken) bericht over de voortgang van de Krema's II en III. Bischoff schrijft o.m.:

> *"De ovens werden in aanwezigheid van Hoofdingenieur Prüfer van de uitvoerende Firma Topf & Söhne, Erfurt, opgestart en funtioneren feilloos. De gewapend-beton afdekking van de lijkenkelders kon door vorstinwerking nog niet verwijderd worden. Dat is echter onbelangrijk, daar de Vergasungskeller hiervoor kan worden gebruikt."*

Restanten Krema II. Links gat naar de ruimte onder de ovens: de 'Vergasungskeller'?

Met deze éne vermelding van *Vergasungskeller* in de duizenden stukken van de Zentralbauleitung (een toevalligheid meent Pressac) viel de SS door de mand en was volgens hem het bewijs voor 'gaskamers' geleverd! De brief zegt dat *beide* Leichenkeller (L1 en L2) wegens vorst nog niet gebruikt konden worden. Volgens Bischoff kon daarvoor tijdelijk een andere kelder (de 'Vergasungskeller') worden gebruikt. Echter, volgens

alle bekende tekeningen van Krema II, waren de twee Lijkenkelders ***de enige ondergrondse ruimten (keller)*** van het gebouw. Als er ook een 'gaskamer' ('Vergasungskeller') was, dan was dat dus in een ander gebouw! Opzienbarend, want de Holocaustliteratuur doodverft sinds jaar en dag Lijkenkamer 1 als 'de gaskamer' en Pressac zelf koppelt zijn 'criminele sporen' aan 'gasdichte' deuren van Lijkenkamer 1 (de 'gaskamer').

De *Vergasungskeller* waar volgens Bischoff's brief lijken (tijdelijk) konden worden opgeslagen, kan niet anders zijn geweest dan de ruimte op subgrondniveau *achter* de crematieovens, dus ***beneden*** of onderin de crematiehal! Daar stonden wat crematietechnici de 'Gasgeneratoren' noemden, onderdelen die hetelucht voor de oveninstallaties genereerden door '*Vergasung*' (= *tot gas maken*, in Duits met Hoofdletter) van cokes. 'Vergasung', werd gebruikt bij omzetting van vaste stoffen in brandbaar gas. De verdiepte ruimte waarin dat plaatsvond heette *Vergasungskeller.* Een ontluizingruimte (of 'gaskamer') wordt in het Duits als *'Gaskammer'* aangeduid (zie ook Degesch Zyklon-B advertentie Hfdst. **6 *h.* 2**).

Dat Bischoff deze 'kelder' *Vergasungskeller* noemde was dus geen 'vergissing', maar de normale technische benaming. Dat ze weinig in documenten wordt aangetroffen komt waarschijnlijk omdat die hulpruimte *onderdeel* is van de crematie-installatie. Ze heeft niets met criminele intenties te maken en al helemaal niet met vergassing van mensen. Daarvoor is zo'n *Vergasungskeller* zelfs nog onmogelijker dan een Lijkenkelder.

Natuurlijk heeft Pressac een eigen uitleg voor de onmogelijkheid van een andere 'gaskamer' buiten de twee Lijkenkelders. Hij gaat ervan uit dat de door Bischoff genoemde *'Vergasungskeller'* (enkelvoud) één van beide Lijkenkelders moet zijn geweest, hetgeen echter bizar is, daar Bischoff 'Leichenkeller**s** (meervoud) schrijft. Zelfs al zou het over één kam scheren door Bischoff van beide kelders onderdeel van 'Codetaal' zijn, blijft het feit dat dit telegram behalve door hem, nog door minstens twee of drie andere SS-ers werd gelezen vóór het werd verzonden! Die zouden een 'blunder' als 'Vergasungskeller' ongetwijfeld alsnog hebben opgemerkt.

Volkomen *off the point* dus, dit belangrijkste 'Criminele spoor'.

Als tweede 'criminele spoor' wijst Pressac op een bestelling van 10 **'Gasprüfer'** (gasmeetapparaten) gedateerd 26 februari 1943. Doel en achtergronden van deze bestelling zijn door Mattogno uitgebreid onderzocht en weergegeven in zijn artikel *The 'Gasprüfer' of Auschwitz*.[1418] Daarin maakt de briljante revisionistische wetenschapper dit 'bewijs' van de 'Gastesters' met de grond gelijk. Hij toont aan dat de bestemming daarvan niet de 'gaskamers' van Krema II en III kan zijn geweest. Pressac demonstreert met zijn overhaaste foutieve conclusie de *postulerende cirkelredenatie* van de JHV: omdat Krema II een 'gaskamer' had, waren er 'Gasprüfer' nodig en omdat 'Gasprüfer' nodig waren, was er een 'gaskamer'.

In werkelijkheid werden met *'Gasprüfer'* andere apparaten bedoeld, voor *rookgasanalyse* in afvoerpijpen van crematieovens. Blauwzuur-restvolume werd *niet* gemeten met zo'n meter, maar met een detectie-kit: *'Gasrestnachweisgeräte für Zyklon'*.

Gasrestnachweisgeräte (detectiekit) voor meten blauwzuurrestvolume Zyklon-B in ontluizingruimten.

Dit verklaart een aantal onlogische aspecten in Pressac's these, namelijk waarom die 'Gasprüfer' niet, zoals alles wat met Zyklon-B te maken had, door de Standortarzt besteld werden maar door de Zentral Bauleitung; waarom ze niet besteld werden bij de leverancier van Zyklon-B *Tesch & Stabenow,* maar bij de leverancier van de Krematieovens *Topf & Söhne*, waarom ze niet werden besteld onder de naam *Gasrestnachweisgeräte für Zyklon',* maar als 'Gasprüfer', enz.

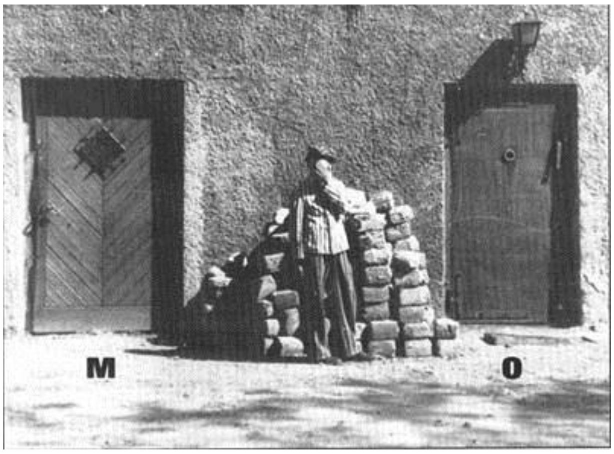
Het verklaart ook het *aantal* bestelde 'Gasprüfer', nl 10: dit komt precies overeen met het aantal crematieovens van de Krema's II en III, nl. 5 elk en ***niet*** slechts 2 voor 'gaskamers'.

Maar liefst 17 van Pressac's 'Criminele sporen' gaan over **gasdichte deuren**. Die behoren tot zijn voornaamste indicatoren. 'Gasdichte deuren' waren echter evenmin van criminele betekenis. Ze waren van een *standaardtype* en werden overal in Duitsland toegepast in ruimten die (ook) een functie als schuilkelder hadden.[1419, 1420]

Pressac, wijst o.m. op een bestellijst voor onderdelen voor het in aanbouw zijnde Krema III, waarop 'gasdichte deuren' worden vermeld en maakt dit tot convergerend bewijs voor zijn gaskamerthese.

De bestellijst behoort bij een document van 16 mei 1943, Correspondentienummer: 28 941/43/Eg/Lm, Onderwerp: *Sondermassnahme(!) voor Verbetering van de Hygiënische Inrichtingen in Auschwitz.*

Over die bestelde gasdichte deur voor Krema II (niet III), zijn diverse revisionistische stukken verschenen die aantonen dat ze *overal* in gebruik waren. Dit type stalen deur met kijkgat werd in de oorlog bij honderd-

Standaard buitendeur met schuilkelderfunctie en kijkgat Krema I Hoofdkamp Auschwitz. De stalen deur ('gaskamer'), gaf toegang tot een kleine corridor met daarachter een houten deur naar de schuilkelder. Het kijkgat had dus alleen ***van binnenuit*** *een functie!*

duizenden aangetroffen in flats, kantoorgebouwen, warenhuizen, overheidsgebouwen, scholen, ziekenhuizen, kelderruimten en ook in crematoria. Ze behoorden tot de *verplichte* voorzieningen bij *nieuwbouwcomplexen* en verbouwingen. Alle ruimten die in geval van nood als schuilkelder dienst konden doen, hadden dus dit soort stalen DIN *standaarddeuren*, voorzien van o.m. een rubber rand en een *kijkgat.*

De lijkenkelders van Krema's II en III waren de enige (half) ondergrondse ruimten in Auschwitz, met als dubbelfunctie schuilkelder.[1421] Dat ze ook

Duitse advertentie voor gasdichte deuren en raamafsluiters in schuilkelders.Met DIN-afmetingen en Wettelijk goedgekeurd.

als zodanig werden gebruikt, blijkt o.m. uit de verklaring van een vrouwelijke joodse overlevende die beschreef hoe zij en andere nieuw aangekomenen bij een luchtaanval in een donkere kelder werden

gebracht en daarin bleven tot de luchtaanval voorbij was.[1422] Toepassing van dit type deuren lag ook al voor de hand omdat bij lijkenruimtes aandacht aan reukafscherming en verspreiding van ziektekiemen moet worden besteed. De ventilatie was zodanig dat in de ruimte een zekere onderdruk heerste, waarvoor 'gasdichte' deuren evenzo wenselijk waren. De opgevoerde deuren stonden weliswaar op de *bestellijst*, maar niet bekend is of ze ooit zijn afgeleverd: van de in Birkenau aangetroffen deuren was er in werkelijkheid *niet één* van het type 'gasdicht'.

Als enig JHV-'bewijs' bevindt zich in het Holocaust Museum in Washington een door een Pools *kunstenaar* gemaakt *afgietsel* van een 'gaskamerdeur' van een *ontluizingsruimte* in Majdanek.[1423] Een frauduleuze *vervalsing. Frauduleus* omdat de echte deur *aan beide kanten* kon worden geopend en dit *afgietsel* alleen van buiten. En waarom een 'afgietsel' en niet de originele deur? De 'gaskamers' van Majdanek waren immers bij het vertrek van de Duitsers niet gesloopt!

De verschrikkingen van een gasoorlog waren nog kort geleden en de Duitse regering hield er rekening mee dat dit wederom kon gebeuren.[1424]

Hoe terecht dat was, bleek in maart 1944, toen de Amerikanen Anthraxbommen produceerden, waarvan Churchill er 500.000 bestelde op advies van zijn adviseur voor Holocaustbombardementen, de jood 'Sir' Lindemann. De eerste zending van 5.000 stuks werd afgeleverd in mei '44 en vervolgens elke maand 50.000.[1425] Churchill trof voorbereidingen voor massieve gifgasaanvallen op Duitse steden, hoewel de Geneefse Conventie van 1925 dit uitdrukkelijk verbood.[1426] Uiteindelijk sprong de inzet ervan af op bezwaren van de Britse Generale Staf.

Als dit soort deuren 'gaskamers' bewijzen, dan waren er in Duitsland honderdduizenden 'gaskamers' …[1427]

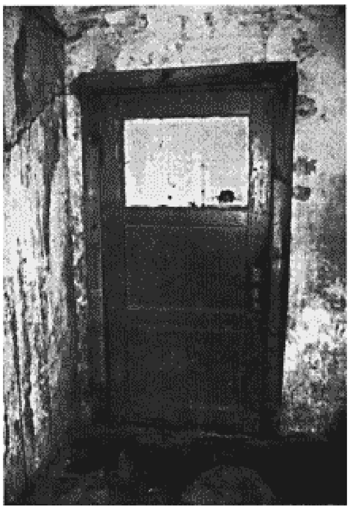
Advertentie firma Panzerlit voor 'Luftschutz Gastüre'.

Eenzelfde type deur in 'de gaskamer' van Majdanek …

De Krema's II en III in Birkenau waren de enige ondergrondse ruimten in Auschwitz-Birkenau geschikt om (ook) als schuilkelders dienst te doen. De *bestelde* 'gasdichte' deuren voor deze Krema's, welke Pressac in 17 gevallen 'criminele sporen' noemt, zijn van dit standaardtype, voorbereid o.m. om bescherming te bieden tegen aanvallen met gifgas en behalve explosiebestendig ook 'gasdicht'. Ze hebben geen 'criminele' betekenis.

Deuren in de veronderstelde gaskamer van Auschwitz I.
Let op de onmogelijkheid gas en mensen binnen te houden …

In 'Spoor Nr. 16' noemt Pressac ook een bestelling voor *douchekoppen* voor de Krema's II en III. Hoewel hij zelf zegt dat voor een ruimte als de 'gaskamer' ca. 120 douchekoppen nodig waren, stelt hij zonder bewijs dat dit 14 **'nepdouchekoppen'** waren. Echter, *nergens* blijkt dat dit geen *normale* douchkoppen waren; die behoorden in crematoria (en schuilkelders) tot de normale faciliteiten. Men trof ze dus in *alle* crematoria aan.
De onaannemelijkheid van het 'nepdouchekoppen'-verhaal van de JHV is gemakkelijk aan te tonen. In de ***eerste*** plaats omdat nooit ook maar één van die magische nepdouchekoppen is aangetroffen. In de ***tweede*** plaats omdat er geen documenten zijn waarop iets van dien aard is besteld. In de ***derde*** plaats omdat *normale* douchefaciliteiten in crematoria met lijkenruimtes, dissectiekamers en besmettelijke ziekten *noodzaak* waren. In de ***vierde*** plaats omdat, bij 'gaskamers' *echte* douches de pretentie van een doucheruimte verbeterden, alsook het reinigen ervan, in de ***vijfde*** plaats omdat het *onzinnig* is met 14 nepdouchekoppen voor een groep van 2.500 te vergassen mensen de indruk te willen wekken dat zij een bad gaan nemen! Maar ook vanwege het vergassingsverhaal in *Majdanek* – waar men normale douchekoppen bij de ontluizingsruimtes aantrof – en

daarvan zei: *"de gevangenen kregen voor zij vergast werden eerst een warme douche omdat men ontdekt had dat het Zyklon-B effectiever was op warme vochtige lichamen*(!!)*"*.[1428]

Wie hierna nog over ***nepdouchekoppen*** spreekt, raadplege een psychiater. Aparte vermelding verdient het naoorlogse verhaal van de zgn. **Kula-kolommen,** het antwoord van de Holocaustpromotie op de onmogelijkheid Zyklon-B op een (koude) betonnen vloer te laten verdampen.

Van Pelt haalde als getuige in het Irving versus Lipstadt proces Michal Kula aan, die in juni 1945 tegenover een communistische rechter verklaarde in de werkplaats van Auschwitz draadijzeren kokers te hebben vervaardigd, waarin vanaf het dak Zyklon-B in 'gaskamer' II werd gebracht. Kula was een Poolse gevangene uit de omgeving van Auschwitz, in 1940 veroordeeld tot 4,5 jaar gevangenisstraf. Hij overleefde vier jaar Auschwitz-Birkenau en vertelde zijn verhaal tegen de communistische aanklagers. Tijdens zijn gevangenschap maakte hij met o.m. Henrik Tauber deel uit van de communistische verzetsgroep 'Auschwitzpartisanen', die in het kamp en via contacten ook erbuiten, tegen de Duitsers ageerde.[1429]

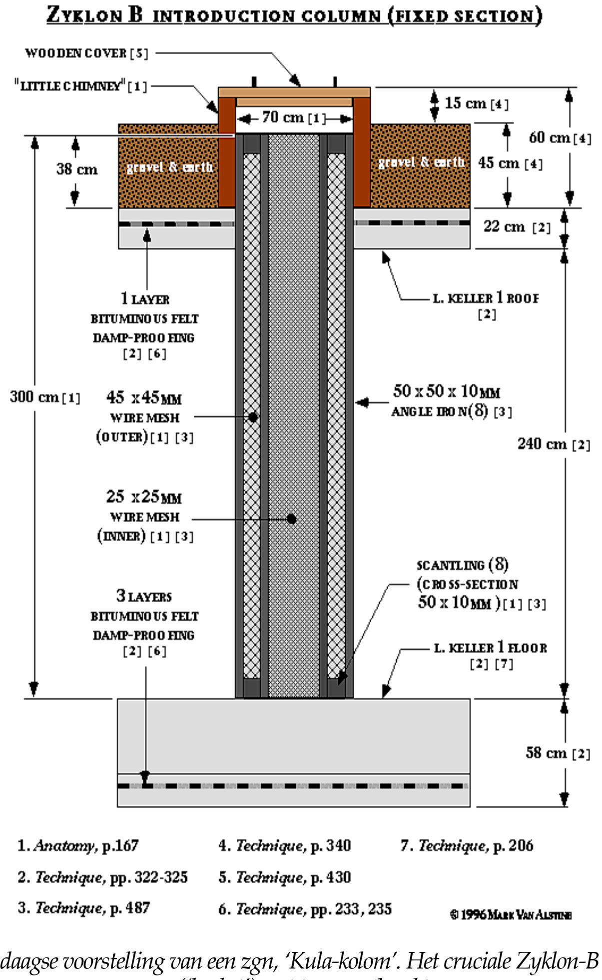
In dit verband is niet zonder belang dat criminele en communistische kampingezetenen, die soms jarenlang in het kamp verbleven, een min of meer autonome machtsstructuur hadden opgebouwd, waarbij zij niet alleen veel vuil werk voor de nazi's opknapten en daardoor privileges bezaten, maar ook macht over leven en dood van medegevangenen hadden. Met name zij waren het die na de oorlog de Duitsers beschuldigden van de meest gruwelijke behandeling van gevangenen, om zichzelf te vrijwaren, uitgaande van de veelgebruikte maar foute redenering dat "hoe dieper men zijn vijand trapt, hoe verhevener men zelf wordt".[1430]

Langs pilaren in 'gaskamers' van Krema's II en III zouden in de Auschwitzwerkplaats vervaardigde draadijzeren kokers ('kolommen') zijn geplaatst, waarin Zyklon-B via het betonnen dak in een mandje aan een touw in de ruimte zou zijn neergelaten. Kula zei ze te hebben gemaakt.

Nu is aan de hand van de nog bestaande resten van het dak van de 'gaskamer' van Krema II vast te stellen dat daarin *geen corresponderende gaten* zaten. Dit is voor iedereen vaststelbaar omdat de *plaats* van die veronderstelde gaten *exact* verifieerbaar is, naast de plaats waar de steunpilaren zich bevonden. **Daar bevinden zich geen gaten en die zijn daar ook nooit geweest!** Om het zonderlinge verhaal nog bizarder te maken, zouden die vreemde en contraproductieve constructies in de door de nazi's nagestreefde 'doucheruimte' (u weet wel, handdoekjes en stukjes zeep) volkomen hebben ondergraven. Dit alles maakt 'Kulakolommen' in de Krema's II en III tot een apert *verzinsel.*

In de Kula-kolommen zou het Zyklon-B onderin uitdampen. Afgezien van ontbrekende gaten daarvoor in het plafond,[1431] zijn in de werkplaatsadministratie ook geen opdracht-, materiaal- of werkurenbonnen te vinden. Kula was de enige 'getuige' van de veronderstelde vervaardiging

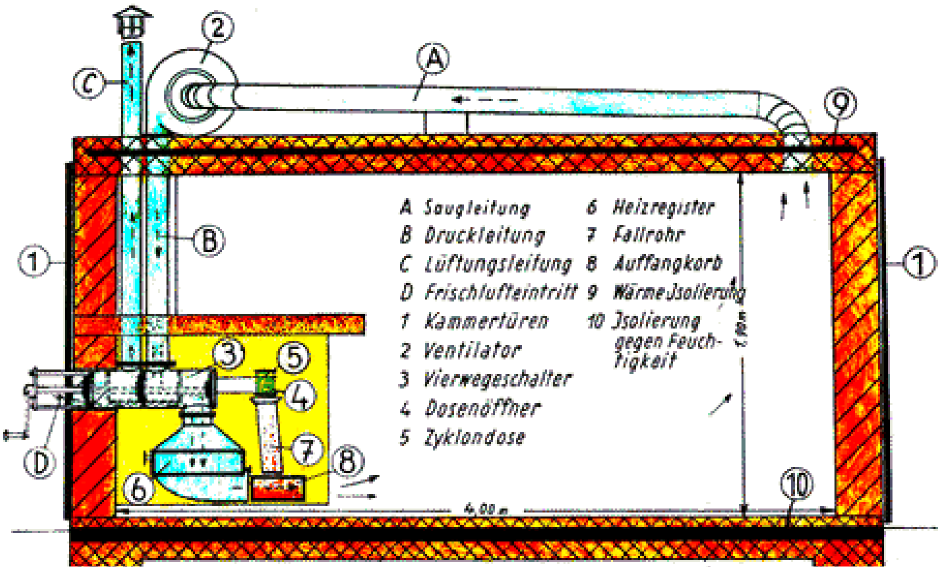
van die objecten. Het gebruik van draadijzeren kokers in 'gaskamers' is extreem onwaarschijnlijk: in een ruimte met 2.500 opeengeperste, in doodsangst verkerende mensen, zouden kokers van gaas al snel zijn vernield (of afgedekt met de meegekregen handdoeken....). Buiten dat, zou het lang hebben geduurd voor het blauwzuur verdampte en *circulatie* uit de kokers en verspreiding door de ruimte met duizenden samengeperste mensen zo goed als onmogelijk zijn geweest.
Toen tijdens het Irving-Lipstadt proces het cruciale punt 'gaten in het dak voor toevoer van Zyklon-B' in die draadijzeren kokers aan de orde kwam, moest Van Pelt erkennen dat in de restanten van het dak daarvoor geen gaten zijn aangetroffen. *"Geen gaten, geen Holocaust."* De betreffende 'gaskamer' werd samen met vrijwel alle andere gebou-

Hedendaagse voorstelling van een zgn, 'Kula-kolom'. Het cruciale Zyklon-B mandje ('basket') met touw ontbreekt.

wen in Auschwitz na de bevrijding *door de Sovjets* opgeblazen,[1432] maar de restanten bestaan nog. Van Pelt voor de rechtbank: "Dat er geen gaten zijn, wil niet zeggen dat ze er niet waren," daarmee de verklaring van Dr. Walter Schreiber van Huta GmbH *en passant* meinedig verklarend. Het is ook *totaal onzinnig,* want als we dit schema zien (bovenaan), moesten de gaten in het plafond (L. Keller 1) elk maar liefst 70 x 70 cm zijn geweest!
Echter, Van Pelt's illusionair verdwenen gaten maken weinig verschil, zelfs al zouden die *wél* hebben bestaan: 'vergassingen' met Zyklon-B in deze 'gaskamers' waren, zoals we eerder zagen om een veelheid van andere redenen eveneens *onmogelijk.* Hoe zou het 'gas' – als dat in een mandje ('basket') onderin al zou verdampen – zonder luchtcirculatie ademhoogte bereiken bij 12 mensen (of meer!) per m^2?
'HCN is lichter als lucht', zeggen exterministen, suggererend dat dit 'vanzelf' opstijgt. Dat gebeurt *niet,* zoals ook Rudolf aantoont. Gewone lucht is bijv. samengesteld uit stikstof (80%) en zuurstof (19%); toch scheidt de 12,5% lichtere stikstof (28 g/mol) zich niet van de zuurstof (32 g/mol).

Laten we de betrouwbaarheid van Michal Kula eens nader onder de loep nemen. Hij vertelde ook 'getuige' te zijn geweest van de allereerste 'proefvergassing' in Blok 11 van Auschwitz I. *"Ik zag toen dat ze [de lijken] groenachtig waren. De verpleegsters* [. . .] *zeiden me dat de lichamen gebarsten waren en de huid losliet."* (Slachtoffers van Zyklon-B zijn noch groen, noch laat de huid los; dit is gruwelpropaganda, geen getuigenis).

Doorsnedetekening installatie voor textielontluizing in Duitse concentratiekampen. Zoals te zien, is de luchtcirculatie tegengesteld aan die van de 'gaskamers': aanvoer bij de vloer en afzuiging bij het plafond!

In Block 11 zou slechts één vergassing hebben plaatsgevonden,[1433] waarvan verschillende 'Auschwitzpartisanen' toevallig getuige zouden zijn geweest, waaronder Kula. Hij zei dat hij zich de datum precies kon herinneren omdat het *de dag van zijn aankomst* in Auschwitz was, 15 augustus 1941. Danuta Czech stelt dat het tussen 3 en 5 september was (hetgeen als 'officiële' datum is aanvaard), Pressac stelt de datum echter in december '41 of januari '42.[1434]

Over de 'kwaliteit' van Van Pelt's argumenten in het proces van Irving tegen Lipstadt en zijn beoordeling van het Leuchter Rapport zie o.m. *Critique of Chemical Claims made by Robert Jan van Pelt.*[1435] Dr. Rudolf over Van Pelt: *"…. die in incompetentie en onwetendheid nauwelijks te overtreffen is en terugvalt op de argumentatiewijze van vóór Pressac's boek van 1989."*

De ongeschiktheid van Zyklon-B en JHV 'gaskamers' contrasteert in alle details met de bestaande Duitse Zyklon-B systemen voor desinfectie en ontluizing. Know-how, modellen, apparaten enz. voor in alle opzichten veilige en efficiënte grootschalige vergiftiging, eventueel ook van mensen, waren ruimschoots voorhanden. Vreemd genoeg(?) is in wat de 'gaskamers' wordt genoemd, daarvan *niets* gevonden. *Geen enkele aanwijzing.*

Onbegrijpelijk, om niet te zeggen waanzinnig, dat de nazi's niet de expertise en middelen van hun gespecialiseerde deskundigen op het gebied van Zyklon-B toepasten. ***Niets van die kennis, niets van die middelen, niets van die apparatuur, niets van veiligheidsmaatregelen voor gebruik van Zyklon-B werd in en rond die 'gaskamers' toegepast! Ongelooflijk.***

Revisionisten zeggen over het Kulakolommen verhaal:

- Omdat er geen inwerpgaten in het betonnen dak van de 'gaskamer' waren en evenmin (sporen van) bevestiging op de vloer en het plafond, geen Kula kolommen dus.
- De constructie is meervoudig *absurd:* ontwerptechnisch, constructietechnisch en procestechnisch.
- Alle hoogwaardige know-how en apparatuur voor Zyklon-B toepassingen was in Auschwitz en elders ruim aanwezig. Het was idioot daarvan geen gebruik te maken en iets te fabriceren dat *in alle opzichten inferieur* was aan het bestaande.
- Hoewel er honderden materiaalbestellingen, werkorders, tekeningen, etc. voor de opdrachten van de metaalwerkplaats werden gevonden, was er daarbij *niet één* voor deze 'kolommen'.
- Die veronderstelde Kula-kolommen droegen niets bij aan de werking of effectiviteit van Zyklon-B. Integendeel.
- Men zou Zyklon-B in de binnenste kolom in een soort bakje aan een touw naar beneden hebben laten zakken; dat betekent – met de extra belemmering die de kooiconstructie vormde – dat de verdamping nog een factor slechter zou zijn geweest. Alleen de *bovenste laag* van de ca. 5 kg Zyklon-B kon zo nog gas afgeven!

- Deze kolommen zouden *verwarming, verdamping en circulatie* van het Zyklon-B nog moeilijker hebben gemaakt. Dat zou om dodelijk te kunnen zijn dan 1 à 2 uur nodig hebben gehad, een tijdsduur waarin de slachtoffers eerder al zouden zijn gestikt.
- Het restproduct van zo'n 'vergassing', de nauwelijks verdampte Zyklon-B korrels, werden via een touw weer naar boven gehaald, waarna het levensgevaarlijk was de nog giftige korrels in de buitenlucht in bussen etc. te doen.
- Van 'Kula' kolommen is *niets* gevonden: geen tekening, geen werkbon, geen bevestigingspunten in vloeren of plafonds van 'gaskamers'. ***Niets.*** Deze *canard* toont ook, dat de vertellers geen benul hadden hoe Zyklon-B in werkelijkheid (niet) werkte.

Geen van Pressac's 'criminele sporen' bewijst 'gaskamers'. Pressac stelt dat het merendeel van zijn 39 'criminele sporen' betrekking heeft op 'gasdichte' ruimten (deuren). Zijn punten 3, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 17, 17a, 18, 20, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 32, 33 en 34 behoren daartoe. De irrelevantie daarvan is aangetoond. De andere 'criminele sporen' van Pressac's studie zijn of worden in de loop van dit werk weerlegd.

2. Zyklon-B

Lezers met chemisch-technische kennis bevelen wij het *Rudolf Report* aan.[1436] Een onweerlegde wetenschappelijke studie die Zyklon-B vergassingen op fysische gronden definitief naar het Rijk der Fabelen verwijst.

Zyklon-B in kampen bewijst de JHV niet. Het was een veelgebruikt insecticide, dat onder de naam Cyanosil ook nu nog op de markt is. Een absurd middel om mensen te 'vergassen'. Revisionist 'King Arthur', publiceerde 19 redenen die dat ondersteunen[1437]:

- Relatief lange verdampingstijd
- Daarom relatief lange tijd voordat de dood intreedt
- Bewuste en pijnlijke dood voor slachtoffers
- Uiterste giftigheid voor gaskamerpersoneel
- Dodelijk bij huidcontact[1438]
- Gespecialiseerd goed opgeleid personeel nodig
- Onder bepaalde omstandigheden explosief
- Uiterst giftige lijken, dodelijk bij aanraking
- Uiterst giftige ruimten na afloop
- Condens op muren gevaarlijk en moeilijk verwijderbaar
- Extreem lange ventilatietijden
- Intensieve schoonmaak nodig
- Lastig in de ruimten te brengen en te verwijderen
- Gebruikte korrels blijven lang gif afgeven
- Beperkt houdbaar, zelfs in hermetisch afgesloten blikken
- Onnodig duur[1439]
- Product moest speciaal besteld worden
- Bestel-, opslag- en transport- en veiligheidsprocedures nodig
- Daardoor niet 'geheim' te houden
- Laat eeuwig sporen van Pruisisch blauw na

Zyklon-B werkt niet vanzelf.[1440] Het heeft een katalysator nodig om het gas uit de gipskorrels vrij te maken. Daarom werden voor ontluizingskamers *heteluchtinstallaties* gebruikt en bij executies in de VS *zwavelzuur*. Niets daarvan is ooit aangetroffen of getuigd bij zgn. Holocaustgaskamers. Buiten dat, was een ernstig nadeel dat het eenmaal vrijgekomen, ***onbeheersbaar*** was: men kon het noch doseren, noch stoppen. Het moest domweg volledig uitdampen. Het was ontworpen om gif *langzaam af te geven,* zodat verkeerd gebruik niet direct fataal was. Zelfs in afgesloten blikken was het beperkt houdbaar (3 maanden). Gedurende de hele oorlog was er een ***nijpend tekort*** aan dit insecticide, het enige middel om tyfus te bestrijden. Kampcommandanten klaagden over rampzalige gevolgen van onvoldoende levering.

Zyklon-B werd sinds 1922 geproduceerd door Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung *Degesch GmbH,* onderdeel van IG Farben.

Het zat in bussen met op het etiket de naam van de leverancier en bestond uit gipskorrels geïmpregneerd met Hydrocyanide (HCN, blauwzuur; vandaar de 'B' in de naam). Gips diende als drager, om het giftige blauwzuur *langzaam* en ***veilig voor mensen,*** over *enkele uren* af te geven.

Blauwzuur is een kleurloze, uiterst giftige en ontvlambare vloeistof, die afhankelijk van omgevingsfactoren in dampvorm kan overgaan. De damp (gas) is persistent (hardnekkig), hecht zich gemakkelijk aan oppervlakken en is in hoge concentraties explosief.

Etiket Zyklon, met prominent de Firmanaam en het logo van Degesch GmbH.

Het verdampt effectief boven 25,7 °C. Daaronder verdampt het relatief weinig en traag; onder vochtige omstandigheden en nabij het dauwpunt zelfs helemaal niet. Het Amerikaanse chemieconcern Cyanamid Co. in Linden N.J. stelde: '*Wij kennen geen chemisch proces waarbij HCN (blauwzuur) onmiddellijk verdampt bij blootstelling aan lucht.*' Dat geldt voor blauwzuur uit *gipskorrels* zo mogelijk nog in versterkte mate. Ook niet te rijmen is snelle verdamping in de koude, vochtige, niet van circulatie voorziene *ondergrondse* lijkenkelders in Krema's II en III; de gemiddelde temperatuur in Polen is 8 °C; zelfs 's zomers was het in die kelders nooit warmer dan ca. 15 °C.

Zonder toevoer van warme circulerende lucht verdampt blauwzuur uit Zyklon-B gipskorrels niet of traag en verspreidt zich nauwelijks. Het was speciaal samengesteld om bij kamertemperatuur weinig gas af te geven

om zo de mensen die er mee werkten niet in gevaar te brengen. Effectief gebruik was alleen mogelijk in *speciale* ontsmettingsruimtes d.m.v. apparatuur om het te verhitten en te laten circuleren (zie afb. blz. 651).

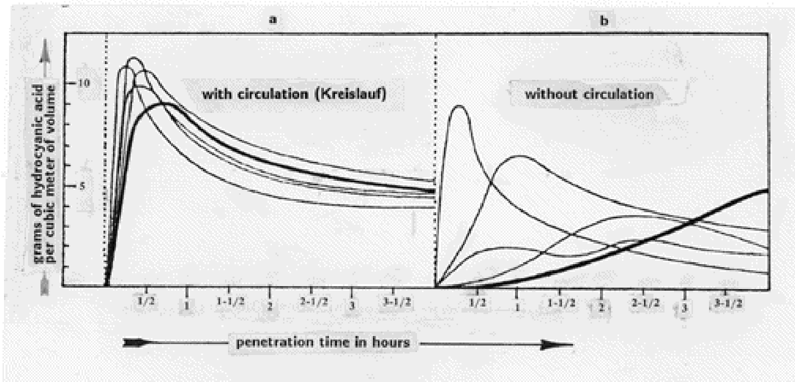
Zyklon-B systemen zijn nooit in veronderstelde gaskamers voor homicide aangetroffen en evenmin zijn er getuigenverklaringen die spreken over gebruik ervan. Het JHV verhaal luidt dat de korrels zonder meer in de 'gaskamers' werden gestrooid. Dat is niet alleen *onverklaarbaar,* het is ook een *enorme verspilling* van het schaarse en kostbare Zyklon-B product.

Niet alleen is *verhitting* nodig voor de werking van HCN (blauwzuurgas) uit Zyklon-B, ook *luchtcirculatie*. Zyklon B bestond uit twee componenten: blauwzuur en chemisch inert dragermateriaal. Technisch onderzoek toont dat het blauwzuur niet direct verdampt. Hoewel blauwzuurgas bij openen van het blik begint vrij te komen, duurt het bij kamertemperatuur vrij lang voordat optimale emissie wordt bereikt.
Vandaar dat speciale ontluizinginstallaties ervoor zorgden dat het blauwzuur verdampte en circuleerde. Zonder dat is voor effectieve verdamping en circulatie minstens een uur nodig. JHV-specialisten erkennen dat de 'gaskamers' geen voorzieningen hadden voor verdamping en/of circulatie van blauwzuurgas.

Verdampingsinstallatie in Zyklon-B kledingontluizingruimte.

Circulatie: Onderstaande grafieken tonen HCN-waarden met en zonder circulatie. Links afgifte en verspreiding *met* circulatie, rechts *zonder*.[1441] Zoals de lijnen (voor elke hoek en het midden) tonen, zijn bij circulatie afgifte en verspreiding gelijkmatig over de ruimte verdeeld. De *dikke* lijn is voor het midden. Zoals blijkt, is met circulatie Zyklon-B na *een half uur overal* effectief. Zonder circulatie waar het werd ingebracht en op andere plaatsen pas na 1 tot 2,5 uur. Maximale afgifte dan pas na ca. 4 uur.

Verdamping/verspreiding Zyklon-B met en zonder circulatie.

Dit betekent dat het zonder circulatie (zoals in de veronderstelde 'gaskamers') *onmogelijk* is alle slachtoffers te 'vergassen', anders dan met extreem grote hoeveelheden Zyklon-B. De rechter grafiek (b) geeft de situatie in de 'gaskamers' van Auschwitz-Birkenau weer: vergassingen zonder deze apparatuur zouden *in alle opzichten* een *fiasco* zijn geweest: qua tijdsduur, overlevenden, ontruiming, sporen, enz.

De 'gaskamers' in de crematoria IV en V hadden zelfs *geen mechanische ventilatie of welke andere voorziening dan ook* om gas na de 'vergassingen' af te zuigen. Dat betekent dat bij het openen van de deuren alle ruimten in het crematorium gevuld werden met Zyklon-gas en de leden van het gaskamercommando bij aanraken van de lijken onherroepelijk *zouden zijn vergiftigd.* Merkwaardig genoeg heeft *nooit* één lid van een *'Sonderkommando'* ooit aangegeven dat collega's tijdens ontruimingen of transport van lijken vergiftiging opliepen, ziek werden of overleden. Ook hier manifesteert zich weer het fenomeen van de *Holocaustwonderen.*

Inademen van blauwzuurgas en/of aanraken van vergiftigde lijken, de met condens bedekte muren, enz., zou tot een snelle dood van velen van hen hebben geleid. Geen protesten of verzet van groepen dwangarbeiders die zich zonder gasmasker of beschermende kleding in die zelfmoordruimten moesten begeven zijn bekend. Integendeel, zij gingen na ca. 15 minuten onbeschermd, etend en rokend die gaskamers binnen om hun werk te verrichten . . .

De persistentie van het gas maakt verantwoord betreden pas na vele uren intensief ontluchten mogelijk.[1442] Zonder afzuiging, gasmaskers en beschermende kleding is dit pure zelfmoord.

In een door commandant Höss ondertekende circulaire van 12 augustus 1942 werd de volgende waarschuwing verspreid:

> *"Een vandaag opgetreden licht vergiftigingsgeval met blauwzuur, geeft aanleiding om alle bij vergassing betrokkenen en overige SS-ers mede te delen dat, in het bijzonder bij het openen van vergassingsruimten door SS-personeel zonder gasmasker, tenminste*

gedurende 5 uur een afstand van 15 meter van de ruimte moet worden aangehouden. Daarbij moet speciaal met de windrichting rekening worden gehouden. Het thans gebruikte gas bevat minder toegevoegde reukstof en is daardoor bijzonder gevaarlijk. De SS-standplaatsarts Auschwitz wijst elke verantwoordelijkheid af voor ongevallen indien SS-personeel deze richtlijnen niet in acht nemen".[1443]

Opmerkelijk is dat daarop een overzicht staat van afdelingen waarvoor de waarschuwing gold: de kantine, telegraafdienst, telefooncentrale, personeelsfdeling, paardenstal, etc., ***maar geen van de Krema's*** ('gaskamers')!

Vermindering van de reukstof was een initiatief van Degesch, *niet* van de SS. Aanvankelijk bestond het vermoeden dat de reukstof *Chloropicrin* de giftigheid voor insecten negatief beïnvloedde; dat werd echter na onderzoek niet bevestigd. Omdat het de Zyklon-B onnodig duurder maakte, werd het later door Degesch verminderd. Daarbij speelden ook productietechnische overwegingen een rol, zoals Breitweiser, 4,5 jaar lang de ontsmettingsspecialist in Auschwitz, op het Auschwitz Proces van 1965 in Frankfurt getuigde. Hij werd vrijgesproken van medeplichtigheid aan massamoord, omdat ***niet bewezen kon worden dat Zyklon-B daarmee iets te maken had***.[1444]

Advertentie Degesch voor o.a. Zyklon-B, aangevend waarvoor het kon worden gebruikt: schepen, silo's, pakhuizen, warenhuizen, kazernes, scholen, hele trein- en tramstellen, vrachtwagens, etc. Kledingontsmettingsruimten werden 'Gaskammern' genoemd.

Zyklon-B werd in het DDT-loze tijdperk op grote schaal gebruikt als ontluizingsmiddel en ter bestrijding van ongedierte als vlooien, wandluizen, teken, kakkerlakken, houtworm, termieten, ratten, enz. Het was efficiënt omdat het niet alleen luizen e.d. doodde, maar ook eieren, larven en cocons, ook op verborgen plaatsen, in naden, kieren, zomen, enz. Afnemers waren overheid (scholen, gebouwen, kazernes), scheepvaart (binnen-

vaart en zeeschepen), spoorwegen (treinstellen, trams en bussen), bedrijven (opslagplaatsen, silo's), de landbouw, enz. In concentratiekampen en bij het leger werd het hoofdzakelijk gebruikt als bestrijdingsmiddel tegen de kledingluis, de overbrenger van de besmettelijke dodelijke tyfus.

Vóór WO II was tyfus in Oost-Polen, Wit Rusland en Oekraïne endemisch en stierven er miljoenen mensen aan deze besmettelijke ziekte. Zyklon-B was het enige effectieve middel om het te bestrijden.

Over tyfusepidemieën in Oost-Europa schreef de Amerikaan Hans Zinsser, medisch-historicus: "*Tussen 1917 en 1923 kwamen dertig miljoen gevallen van tyfus voor, met alleen in Europees Rusland al drie miljoen doden*".[1445] Statistieken uit de Tweede Wereldoorlog zijn niet beschikbaar, maar in die periode zou dat aantal wel eens nog hoger geweest kunnen zijn.

Luizen waren overal een gevaar waar veel mensen bijeen leefden. Ze nestelden zich in kleding, matrassen, dekens, enz. en gedijden onder slechte hygiënische omstandigheden vooral in koudere gebieden. In de Duitse kampen, waar tienduizenden mensen uit alle delen van Europa bijeen kwamen, was het gevaar van epidemieën groot. Ze eisten in een tijd zonder penicilline in korte tijd grote aantallen doden.

Waarschuwingsposters in Duitse kampen tegen luizen.

De in Duitse kampadministraties gevonden bestelformulieren voor Zyklon-B zijn dan ook *niet,* zoals triomfantelijk wordt beweerd, het 'bewijs'

voor homicide in 'gaskamers'. Het middel was absoluut *niet* ontwikkeld of bestemd om mensen mee te vermoorden. Integendeel: het gas kon slechts *traag* vrijkomen, juist om mensen te beschermen. Om mensen te doden bestonden civiel en militair veel geschikter middelen.

Bestellingen voor Zyklon-B van Auschwitz en andere kampen werden gedaan door artsen en altijd gericht aan het *'Referat für Schädlingsbekämpfung'*, het Bureau voor Ongediertebestrijding.

Zyklon-B werd ook geleverd aan onder andere Zwitserland, Denemarken, Noorwegen en Finland.[1446]

Het Bergen-Belsen Tribunaal in Lüneburg en het proces tegen Degesch GmbH directeur Dr. Bruno Tesch en zijn medewerker Weinbacher waren in zoverre uniek dat het zeldzame gevallen zijn waarin de beschuldigden probeerden de waarheid te vertellen en duidelijkheid te geven over talloze propagandistische beschuldigingen. Tijdens de processsen werd al snel duidelijk dat spreken van de waarheid een fatale vergissing was. Ontkennen dat joden massaal waren vergast, voor een rechtbank wiens bestaansgrond het was vast te stellen dat zes miljoen joden vernietigd waren, was in 1946 vergelijkbaar met Ketters die tegenover de Inquisitie de Heilige Drieëenheid en de Onbevlekte Ontvangenis ontkenden.

Beklaagden konden het best overleven door te zeggen dat joden zeker werden vergast, maar hun eigen aanwezigheid of positie geen verantwoordelijkheid inhield voor het vernietigingsproces waaraan men zelf onmogelijk iets kon veranderen.

Bruno Tesch werd na een kangoeroeproces ter dood veroordeeld.[1447] De tijdens de oorlog verantwoordelijk manager voor levering van Zyklon-B, Dr. Gerhard Peters, werd acht keer voor Duitse gerechtshoven gedaagd. De laatste uitspraak van de jury in Frankfürt in 1955 luidde: 'Schuld niet bewezen'.[1448] Het vonnis benadrukte dat, 'hoewel Peters vrijwillig instemde om Auschwitz van gifgas te voorzien, het onmogelijk was te bewijzen dat mensen in Auschwitz werden gedood met Zyklon-B"(!!!)

Degesch bestaat nog altijd, o.a. in Amerika, als 's werelds grootste specialist op het gebied van ongediertebestrijding in opslagplaatsen e.d.[1449]

Auschwitz ontving per ingezetene niet meer Zyklon-B als kampen waarvan vaststaat dat daar nooit is 'vergast', zoals bijv. Sachsenhausen-Oranienburg en Theresiënstadt. Per hoofd kreeg Auschwitz *minder* Zyklon-B, want het had eind '43 zelfs 50% *meer* gevangenen (90.000) dan Sachsenhausen. Geleverde hoeveelheden Zyklon-B zeggen daarom *niets* over wel of niet vergassen. Zyklon-B was bedoeld om mensenlevens te sparen.

Dat schrijft ook Pressac. Hij stelt dat 97-98% van het Zyklon-B in Auschwitz werd gebruikt voor ongediertebestrijding, maar wil desondanks laten geloven dat met het restant van 2-3% de mensen wiens levens men beschermde, massaal werden uitgeroeid.[1450]

3. Dieseluitlaatgas

Volgens Holocaustliteratuur werd in slechts twee 'vernietigingskampen' Zyklon-B voor massamoord gebruikt: Auschwitz en Majdanek. Het overgrote deel der vergassingen echter (volgens de Holocaust Memorial Museum site 1,7 miljoen mensen) zou met *koolmonoxide* uit *uitlaatgassen van Diesel- en/of Benzinemotoren* hebben plaatsgevonden (Belzec, Chelmno, Sobibor en Treblinka).[1451] Ook hiervoor bestaan uiteraard geen concrete bewijzen.

Met Dieseluitlaatgas kunnen geen mensen worden vergast! [1452]

Het bevat *te weinig koolmonoxide* en *teveel zuurstof,* waardoor ook dit deel van de 'vergassingen' een fabel blijkt te zijn.

'Vergassingen' met uitlaatgassen komen voornamelijk uit tegenstrijdige verklaringen van Gerstein, die o.m. 'getuigde' dat er *Vijfentwintig Miljoen* mensen waren vergast, een aantal (toevallig?) gelijk aan het aantal mensen wier kleding tot begin 1944 volgens Duitse publicaties met Zyklon-B was ontluisd). Later bracht hij(?) Vijfentwintig Miljoen terug tot het obligate aantal Zes Miljoen. Men keek aanvankelijk niet op twintig miljoen meer of minder.[1453] Verder uit zijn verklaring:

> *". . . de kamers zijn vijf bij vijf meter en 1,90 meter hoog . . . De SS dwong 700-800 mensen op 25 vierkante meter, in 45 kubieke meter. De deuren gingen dicht . . . De mensen werden ter dood gebracht met dieseluitlaatgas. Maar de diesel wilde niet starten! . . . Ja, ik zag alles! En ik wachtte. Mijn stopwatch gaf alles precies aan. Vijftig minuten, 70 minuten, de diesel startte nog steeds niet! De mensen wachtten in de gaskamers. Tevergeefs. We hoorden hen huilen en snikken . . . Na twee uur en 49 minuten – de stopwatch registreerde alles – startte de diesel . . . Nog 25 minuten verliepen . . . Na 28 minuten waren nog maar enkelen van hen in leven. Tenslotte, na 32 minuten, waren ze allemaal dood . . ."*

Een wachttijd van 2 uur en 49 minuten is *onmogelijk*: in zo'n kleine ruimte zouden zoveel mensen al na *een half uur* door zuurstofgebrek zijn gestikt.

Bij de Gerstein-verklaring (in Franse gevangenschap onder toezicht van Amerikaanse officieren opgesteld), kan men zich afvragen: Als *niet* waar is dat de gaskamers van Belzec, Treblinka en Sobibor tussen de 15.000 en 25.000 personen per dag konden vergassen; als *niet* waar is dat een gaskamer van 25 m² 700 à 800 mensen kan bevatten; als *niet* waar is dat zij in drie uur al niet waren gestikt; als *niet* waar is dat een trein van 45 wagons 6.700 mensen kan vervoeren; als *niet* waar is dat Hitler in Belzec was, wat is in Gerstein's getuigenis dan wél waar?[1454] Deze belangrijkste 'Holocaustgetuige' was een ziekelijke fantast. Bekend is dat hij vanaf 1942 psychotisch was en door zijn omgeving niet serieus werd genomen.[1455]

Veelbetekenend is ook dat hij aan het eind van de oorlog naar de Fransen overliep, die hem evenmin serieus namen, maar *zes verschillende versies* in

drie talen van zijn 'verklaring'op papier zetten, zonder dat hij Engels beheerste. Hij werd kort na zijn verklaring verhangen in zijn cel gevonden (juli 1945). Zijn 'zelfmoord' kwam als geroepen: zijn 'verklaring' kon zonder ondervraging een hoofdrol gaan spelen in het JHV-verhaal. Als zijn zelfmoord authentiek was, was dat wellicht vanwege vrees zijn fantastische beweringen in het openbaar niet waar te kunnen maken? Hoe dan ook, zijn verdwijning (één in een eindeloze reeks van verdwenen 'Holocaustgetuigen') kwam als een geschenk uit de hemel. Ook zijn dossier is sindsdien onvindbaar… .[1456]

Prof. Rassinier noemde het Gerstein Document terecht *"de meest immorele vervalsing onder de Holocaustvervalsingen"*.[1457]

Ir. Walter Lüftl "...*een kolossale leugen. Deze 'ooggetuige' (of liever, zij die hem opdroegen dit te schrijven, of zij die het verzonnen) logen! Zoals de hiervoor genoemde berekeningen aantonen is overduidelijk dat deze 'ooggetuige' heeft gelogen"*.[1458]

Dr. Henri Roques stelt in zijn aan Gerstein gewijde dissertatie niet alleen dat diens voornaamste beschuldigingen *onmogelijk* zijn, hij toont ook aan dat drie van de zes versies niet door hemzelf zijn opgesteld en dat de andere bol staan van *onmogelijke* beschuldigingen. Prominente Holocausthistorici citeren echter naar hartelust "Gerstein" en laten selectief alle onmogelijkheden en onzinnigheden weg, daarmee ten tweede male dit valse materiaal vervormend en vervalsend.[1459] Roques' wetenschappelijke werk, door Brits historicus Trevor-Roper getypeerd als *"een volledig correcte, wetenschappelijk verantwoorde bronnenkritiek over een beperkt maar belangrijk onderwerp,"* is door de Franse regering *verboden.*

Niet alleen Gerstein sprak over *Diesels,* ook anderen getuigden dat het om Russische motoren van tanks of onderzeeërs zou gaan en die hadden vrijwel alle Dieselmotoren. Ook uit een oogpunt van reparatie en onderhoud een grote dwaasheid.

Dieseluitlaatgas stinkt weliswaar enorm, maar het bevat veel zuurstof en nauwelijks koolmonoxide, zodat men er geen mensen mee kan doden. *Integendeel,* als men veel mensen in een afgesloten ruimte plaatst, is de lucht in ca. 10 minuten tweemaal in- en uitgeademd. Voert men vervolgens dieseluitlaatgas toe dan daalt het zuurstofgehalte niet meer, maar *zal juist stijgen!*; dieseluitlaatgas *vertraagt* dus het verstikkingsproces! Kijkt u maar: *gewone lucht* bestaat uit 79% stikstof en **20% zuurstof.** *Dieseluitlaatgas* uit bijna 75% stikstof, **18% zuurstof** (plus 3,5% CO_2, 0,1% NO_x, 3,5% H_2O en 0,1% CO). Het zuurstofgehalte in dieseluitlaatgas is *groter dan van uitgeademde lucht,* waarvan wij bij mond-op-mond-beademing weten dat dit mensen in leven houdt. Alleen bij een in extremo belaste dieselmotor daalt het zuurstofgehalte tot 4-6%.

Echter, dat wordt alleen bereikt onder extreme omstandigheden, d.w.z. volledige en maximale belasting van de motor, onder speciale omstandigheden. Hoewel daarover in Holocaustliteratuur wordt gespeculeerd,

is dit ook om andere redenen uitgesloten: bij dergelijke belastingen bereiken de uitlaatgassen temperaturen van >700 °C. Te 'vergassen' mensen zouden dan niet zijn 'vergast', maar *verbrand!* Binnen enkele minuten zouden de longen verbrand zijn en na 40 minuten (Gerstein) de lijken zelf zwartgeblakerd. Geen enkele getuige heeft ooit daarvan gesproken.

Een dieselmotor kan onmogelijk zodanig worden gemanipuleerd of aangepast dat ze dodelijke hoeveelheden koolmonoxide opwekt.[1460]

Ook frappant is, dat de voor slachtoffers van koolmonoxidevergiftiging zo kenmerkende ***felrode verkleuring*** van de lijken *nergens, bij geen enkele 'getuigenis' sprake is!* Dit opvallend fenomeen zou geen enkele werkelijke getuige zijn ontgaan, maar kennelijk was dit deze 'getuigen' niet bekend!

De Duitsers wisten voor de oorlog al heel goed hoe onschadelijk Diesel-uitlaatgas was. Zij gebruikten in de schachten van de Duitse kolenmijnen daarom alleen Dieselmotoren.

NOOIT ook zult u lezen dat ergens ter wereld mensen omkwamen door dieseluitlaatgassen.[1461] Het verhaal van 'vergassingen' met dieseluitlaatgassen is daarom zo mogelijk *nog absurder* dan het Zyklon-B verhaal. In 1988 zaten 97 kinderen in Washington US in een 400 meter lange tunnel 45 minuten opgesloten terwijl 2 Diesellocomotieven met draaiende motoren uitlaatgassen verspreidden. Alle kinderen kwamen zonder enig nadeel vrij [1462] – zomaar een willekeurig bewijs dat verhalen van massamoord met Dieseluitlaatgas niet kloppen.

Felrode lijkverkleuring na koolmonoxidevergiftiging. Niet één van alle 'getuigen' heeft daarover ooit gesproken.

De nazi's waren óf *krankzinnig* om dat te proberen, óf wetenschappelijk *geniaal* als zij daarvoor een methode ontwikkelden!

De Holocaustpromotie tracht dit weg te liegen door wetenschappelijke rapporten *vals* te citeren. Kenneth McVay van Nizkor stelt, *"In een afgesloten ruimte doden uitlaatgassen wel degelijk."* Valse taal, want hij verzwijgt dat hij bouwt op een experiment met *kleine dieren* (muizen, konijnen, cavia's), waarbij het *meerdere uren* duurde voordat deze dood waren…. Het onderzoek waarop hij doelt,[1463] zegt nota bene letterlijk (blz. 49): *"Vastgesteld werd dat dieren gewoonlijk meerdere uren aan onverdund dieseluitlaatgas konden worden blootgesteld zonder te stikken."*

Bij de op één na zwaarste gifafstelling (C) duurde het meer dan 4 uur voor deze kleine dieren dood waren; enkele pas de volgende dag. De kleinste dieren (muizen) stierven het eerst, de grootste (konijnen) het laatst. De experimenten toonden dat dit bij de kleinere soorten tenminste 3 uur en 20 minuten vergt.[1464] Dat betekent voor mensen een veelvoud, waarschijnlijk 24 uur of langer.

Zelfs na 5 uur waren bij bepaalde proefvarianten sommige soorten niet dood en werd de proef gestopt. Logisch, want in de meeste gevallen bleef het zuurstofvolume in de ruimte boven 16%, hetgeen meer is dan in uitgeademde lucht dat bij reanimatie *mensen in leven houdt!*

Een conclusie van dit wetenschappelijke onderzoek luidt (blz. 54): *"Het belangrijkste bezwaar tegen Dieseluitlaatgas is dan ook het irriterende effect."*

Sommigen proberen aan te tonen dat niet CO (koolmonoxide) in Dieseluitlaatgas doodsoorzaak was, maar CO_2 (kooldioxide). Ook dit is *onmogelijk*, want in dat geval moet de Dieselmotor onder extreem zware belasting draaien en dan zijn de uitlaatgassen zo heet (500-700 °C), dat slachtoffers binnen enkele minuten dood zijn door longverbranding,[1465] terwijl bovendien ook de proefdieren niet konden overleven!

Dit toont drie keiharde feiten aan. Het eerste is dat met Dieseluitlaatgas geen mensen kunnen worden 'vergast' binnen, zeg, 24 uur. Het tweede dat de claim van massavergassingen met Dieseluitlaatgas, zoals o.a. in Treblinka, absurd is. Het derde dat de Holocaustpromotie *liegt* en feiten over Dieselvergassing vervalst.

Al in 1985 toonde Ir. Friedrich Paul Berg overtuigend aan dat alle verhalen van getuigen over massavergassingen met Dieseluitlaatgas fabels zijn.[1466] Hoe absurd blijkt ook uit het feit dat het Derde Rijk over tienduizenden goedkope zgn. *Holzgasgeneratoren* beschikte, die elk *honderden keren* giftiger waren dan welke benzine- of dieselmotor ook.

Een 5 liter dieselmotor levert bij 1000 toeren/min in een gasdichte ruimte van $50m^3$ in 20 minuten een *overdruk* van 2 atm. als bij een autoband. De druk op de houten 'gaskamerdeuren' zou 24.000 kg hebben bedragen!

Volgens 'getuigen' waren bij de 'vergassingen' *deskundigen* aanwezig. Dat moet uitgesloten worden geacht. Deskundigen, of het technici, chemici of medici waren, zouden voor het vermoorden van mensen *nooit* dieselmotoren hebben gekozen.[1467]

Volgens dezelfde getuigen was de uitlaatgaspijp in de 'gaskamer' binnen bereik van de slachtoffers.[1468] Dichthouden ervan was eenvoudig en zou hetzelfde effect hebben gehad als de bekende 'smoorklep' op diesel-vrachtwagens, nl. afslaan van de motor en stoppen van de gastoevoer.

Vanwaar dan die verhalen over dieselmotoren waarmee bijna twee miljoen mensen zouden zijn vergast? Ik kan geen andere reden vinden dan dat de verhalenvertellers niet op de hoogte waren van het feit dat dieselmotoren nauwelijks koolmonoxide uitstoten, maar meenden dat motoren die erg stinken ook wel dodelijke uitlaatgassen zullen hebben . . .

Ik zwijg maar over de slachtoffers, die in plaats van een doucheruimte een naar diesel en olie stinkende geblakerde ruimte in moesten . . .

Theoretisch was niet onmogelijk dat de nazi's anders dan in getuigenverklaringen benzinemotoren zouden hebben gebruikt, maar dat is onwaarschijnlijk: alle als 'gaswagens' opgevoerde vrachtwagens hadden *standaard* dieselmotoren en benzine was schaars. Daarbij komt, dat de Duitsers honderdduizenden voertuigen met *Holzgasgeneratoren* hadden, die eenvoudig en goedkoop gas met extreem hoge CO-waarden produceerden. Pas ***na*** de oorlog, toen *onmogelijkheid* van dieselvergassing was aangetoond, werden benzinemotoren verondersteld.

Als de nazi's op industriële schaal mensen wilden vergassen, hadden ze de keuze uit een veelheid van ***perfecte*** middelen. Om er enkele te noemen: kool*dioxide,* Holzgas, strijdgas,[1469] enz. Dat was wél giftig, schoon, overvloedig beschikbaar en efficiënt.

4. Alternatieve mogelijkheden

Hiervoor werd uitgebreid aangetoond dat de twee 'gassen' die in de JHV worden opgevoerd, Zyklon-B en Dieseluitlaatgas om doorslaggevende redenen *ongeschikt* en *onmogelijk* waren om massamoord mee te plegen.

De JHV voerde in de loop der tijd weliswaar nog een groot aantal andere middelen op die de Duitsers gebruikt zouden hebben, maar die waren zo krankzinnig dat ze geruisloos uit de verhalen zijn verdwenen.

Op die gruwelonzin gaan we hier niet verder in: stoom-, vacuum- en persluchtkamers in Treblinka,[1470] elektrocutie,[1471] elektrocuties-op-een-lopende-band,[1472] koolmonoxide uit stalen flessen, elektrische crematoria in gigantische ondergrondse ruimten,[1473] gifgas met vertraging waarbij joden *na te zijn vergast* zelf naar massagraven liepen en daar abrupt dood neervielen,[1474] mobiele eenpersoonsgaskamers gecamoufleerd als telefooncel, vergassingen met chloorgas,[1475] enz. Te bizar voor woorden. Alles niettemin door 'getuigen' onder ede verklaard en door het Internationaal Militair Tribunaal geaccepteerd. Wie kennis wil nemen van al die absurditeiten, verwijs ik naar Carlos W. Porter, auteur van *De Holocau$t, Made in Russia.*[1476]

Rotterdamsch Nieuwsblad, 31 januari 1941, Blz. 3

Gevaarlijke gasgeneratoren

BINNENLAND

Het veelvuldig gebruik, dat thans van gasgeneratoren aan auto's wordt gemaakt heeft het gevaar van verstikking door kolendamp sterk doen toenemen, aangezien de generatoren meer koolmonoxyde produceeren dan wanneer benzine als drijfkracht voor den motor wordt gebruikt In uitlaatgas van benzinemotoren zit zelden meer dan 10 % koolmonoxyde, meestal niet mee rdan 5 %. In generatorgas is het percentage 20 à 30 en soms nog wel hooger

Wanneer het werken in een ruimte, waarin generatorgas hangt, onvermijdelijk is, moet een gasmasker van betrouwbare kwaliteit worden gebruikt. Filtermaskers zijn voor dit doel niet geschikt

Men kan ongevallen voorkomen door steeds voor ruime ventilatie van de garage of werkplaats zorg te dragen In geval van vergiftiging brenge men den patiënt in de frissche lucht, waarbij men er voor zorgen moet, dat hij niet afkoelt Zoo noodig wordt kunstmat ge ademhaling toegepast, liefst onder toediening van zuurstof, waar[illegible] koolzuur is toegevoegd Het toedienen van me k is niet aan te raden en voor bewusteloozen zelfs verboden.

Rotterdamsch Nieuwsblad, 08 januari 1942, Blz. 5

DOOR GENERATORGAS BEDWELMD.

Gisteravond kwart vóór elf werd ontdekt, dat in de garage der firma H. Nijman en Co. aan de Schans 64, de 34-jarige monteur J. P. van Gelderen, wonende Hooidrift en de 38-jarige chauffeur M. Visser, wonende Rosenveldistraat, die een auto met gasgenerator lieten proefdraaien, door gas bedwelmd waren. Beiden werden per auto van den Geneeskundige Dienst naar het Ziekenhuis aan den Bergweg vervoerd. Van Gelderen werd ter observatie opgenomen, doch Visser kon spoedig huiswaarts keeren.

DE GEVAARLIJKE GASGENERATOR. De 46-jarige chauffeur T. Zaal uit IJsselmonde is Zaterdag, toen hij in de Kruisstraat onder een vrachtauto der firma Van Reeuwijk deze lag te repareeren, door generatorgas bedwelmd geraakt. Via het ziekenhuis aan den Coolsingel werd hij naar het Wester ziekenhuis vervoerd, waar men hem ter verpleging opnam.

Nederlands veiligheidsvoorschift en berichtjes over ongevallen met Generatorgas.

Een *benzinemotor* levert bij *stationair* draaien meer dan 2 x zoveel koolmonoxide als een volbelaste, slecht afgestelde dieselmotor. Waren benzinemotoren al veel geschikter als diesels, de Duitsers hadden honderdduizenden 'Holzgas Generatoren' in gebruik. Door het brandstoftekort reden er in heel bezet Europa ontelbare Duitse vracht- en legervoertuigen rond met zo'n *'Holzgasgenerator'*, in de wandeling 'Gaswagens' genoemd. Ouderen kennen ze nog uit de Oorlog. Een simpele ketel op het voertuig, waarin hout, kolen, papier, afval enz. werd omgezet in 'generatorgas', waarop de benzine- en dieselmotoren prima liepen.

Waarschuwing Holzgasgenerator:
"Pas op – vergiftigingsgevaar ! Alleen buiten gas afvoeren en verwarmen.
Nooit binnen navullen !"

Omdat *generatorgas* uiterst giftig was, werd het bijv. ook toegepast voor rattenverdelging. Het bevatte *extreem veel koolmonoxide* (18-35%) en nauwelijks zuurstof, waardoor het bij inademing na 15 seconden(!) tot bewusteloosheid en snelle dood leidde. De giftigheid was berucht door de vele vergiftigingsgevallen onder chauffeurs en monteurs.[1477]

Chauffeurs van Holzgaswagens kregen een gevarentoeslag. Als *moordmiddel* was Holzgas in alle opzichten perfect: eenvoudig op te wekken, goedkoop, overal beschikbaar en veel bruikbaarder dan Zyklon-B of het onmogelijke Dieseluitlaatgas.

Wat zegt de JHV?

- Dat jaren voor de oorlog, zelfs voor Hitler aan de macht kwam, de nazi's plannen hadden om de joden uit te roeien.
- Dat deze uitroeiing volledig zou zijn.
- Ze daarom *systematisch* zou plaatsvinden.
- Dat dit later voornamelijk in 'gaskamers' werd uitgevoerd.
- Dat dit in het diepste *geheim* zou plaatsvinden.

Als we nu bezien hoe een en ander in z'n werk zou zijn gegaan, vallen we van de ene verbazing in de andere:

- Tot aan het uitbreken van de oorlog stelde nazi-Duitsland *alles* in het werk zoveel mogelijk joden naar het buitenland te laten vertrekken. Zelfs tot ver in de oorlog bleken de nazi's bereid joden onder voorwaarden (geld, goederen) te laten emigreren.
- Toen dit, o.a. door obstructie van de internationale gemeenschap onvoldoende bleek, besloten de nazi's – nadat grote Russische gebieden in hun handen waren gevallen – tot de *Endlösung*, de definitieve *verplaatsing* van alle joden buiten de grenzen van het Reich. Dat was ook het onderwerp op de zgn. Wannsee Conferentie.
- Er zijn ontelbare *documenten* en *concrete aanwijzingen* over deze *territoriale 'Endlösung'*. Daarentegen *niet één concreet bewijs* voor massavergassingen.
- Er was in de nazi-hiërarchie *niet één* specifiek onderdeel belast met *'systematische jodenuitroeiing'*. Ook verder in de organisatie bestonden *geen opdrachten, geen voorschriften, geen verantwoordelijken, geen controles, geen administraties* en zelfs *geen gereserveerde financiële middelen.* Vanzelfsprekend dat daarvan dan ook *nooit iets is gevonden*!
- Niet alleen was er voor de oorlog *niets* dat op 'systematische uitroeiing' wees, na het uitbreken van de oorlog werden in het Oosten massaal *Arbeidskampen* en getto's opgezet, waar op grote schaal producten voor de oorlogsindustrie werden vervaardigd.
- De hoofdkampen hadden tal van faciliteiten voor de gevangenen, van woonverblijven, ziekenhuizen, zwembaden, sportvelden, tot bibliotheken en concertruimtes toe.

- Daarnaast kwamen er *Doorgangskampen,* alle zo dicht mogelijk bij het door de Duitsers veroverde Sovjetgebied; ze hadden *geen* crematoria, of welke andere voorziening voor lijkbezorging dan ook. De doorgangskampen werden alle na afronding van de massale verplaatsingen, afgebroken of omgebouwd.

- De *crematoria* in niet-doorgangskampen waren van het civiele type, 1 lijk per muffel, niet geschikt voor massaverbrandingen, niet afwijkend van crematoria elders en *op geen enkele wijze geschikt voor 'massavergassingen'*.

- De doorgangskampen ('vernietigingskampen') lagen visueel geheel onafgeschermd langs spoorwegen in open gebied, dicht bij steden en dorpen. Plaatselijke arbeiders en leveranciers gingen dagelijks die kampen in en uit.

- De naar deze kampen gevoerde joden kwamen uit heel Europa en kenden, evenals de achterblijvenden, de bestemmingen.

- *'Strenge geheimhouding'* was er niet; gevangenen schreven briefkaarten naar huis, ontvingen via het Rode Kruis post, voedselpakketten, enz.

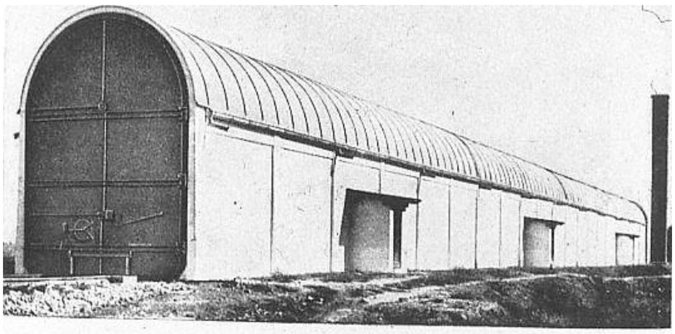
- In de kampen zelf bestond geen onderscheid tussen joden en niet-joden: zij woonden in dezelfde barakken, deden hetzelfde werk en leefden en sliepen door elkaar, soms zelfs op dezelfde brits.

Ook dit is in strijd met 'systematische jodenuitroeiing'.

Als de nazi's van plan zouden zijn geweest alle joden in het geheim systematisch uit te roeien, was dat met bescheiden middelen uiterst doeltreffend mogelijk geweest.

In de eerste plaats door een kleine organisatorische eenheid met de verantwoordelijkheid en uitvoering van zo'n plan te belasten.

Die kon eenvoudig en effectief voorzieningen vrijmaken om strikt in het geheim procesmatige miljoenenmoord te doen plaatsvinden. Alle kennis en middelen waren daarvoor al aanwezig, c.q. binnen bereik.

Degesch ontluizingstunnel voor spoorwagons in Roemenië. Drie units om Zyklon-B te verwarmen, te laten circuleren, uitgerust met een effectief ventilatiesysteem.

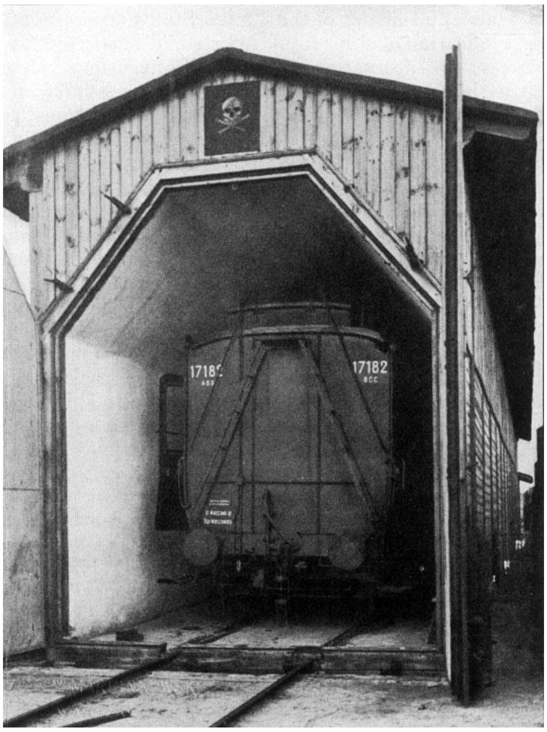
(Foto: Friedrich Paul Berg [1478])

In veroverd Sovjetgebied lagen *uitgestrekte dunbevolkte gebieden* die volledig tegen ongewenste blikken konden worden afgeschermd.

Duitse installaties voor ontsmetting van complete treinstellen met Zyklon-B waren al sinds jaren in gebruik, niet alleen in Duitsland, maar ook in Polen, Roemenië, Hongarije en andere Oosteuropese landen.[1479]

Het zou relatief eenvoudig zijn geweest om in zo'n gebied een "Lager X" te bouwen met een aantal van deze Zyklon-B vergassingstunnels, sorteer- en verzamelbarakken voor kleding, bezittingen, enz. en installaties voor kadaververbranding.

Het kon zelfs ***nóg*** eenvoudiger, veiliger, schoner en goedkoper, als men in die afsluitbare Zyklon-B tunnels *Holzgasgenerators* zou plaatsen . . .

Vooroorlogse Zyklon-B treinontluizings installatie Pools-Russische grens.

Treinen zouden dan rechtstreeks of via andere bestemmingen naar dit "Lager X" kunnen worden gereden, direct de loodsen in. Na de massamoord kon de trein in één moeite door worden ontlucht, de slachtoffers van kleding en bezittingen ontdaan en de lijken verwerkt.

Aldus geen voeding/huisvesting voor miljoenen joden uit heel Europa, geen heen-en-weer gesleep van joden van kamp naar kamp, geen capaci-

teitsproblemen, geen tot mislukken gedoemde 'uiterste geheimhouding', slechts een handvol ingewijden, geen "Codetaal", enz., maar eenvoudig afvoeren naar één geheime bestemming: een werkelijke *"nazi-doodsfabriek voor systematische jodenmoord"* dus.

Weinig beslag op treinen en locomotieven nodig voor de oorlogvoering, geen kampcomplexen, geen bewaking, geen organisatorische problemen, geen wachttijden, geen nepdouches, geen handdoeken/zeep, geen geknoei met Zyklon-B korrels door gaatjes(?) in plafonds en draadijzeren kokers, geen lange ontluchtingstijden van giftige ruimten geen personeel dat suïcidaal uiterst giftige, veel te kleine en onmogelijk volle gaskamers moet betreden, geen contact met giftige lijken, geen intensieve schoonmaak, geen sporen, geen getuigen, *niets, allemaal niets daarvan.*

Alle nazi-kopstukken en Duitse technici die met Zyklon-B of railtransport te maken hadden, waren op de hoogte van het bestaan van deze installaties.[1480] In plaats van naar zo'n eenvoudige, weinig kostende, gemakkelijk geheim te houden en doelmatige faciliteit, werden joden uit heel Europa naar ontelbare werk- en doorgangskampen gebracht! De in alle opzichten ontoereikende en amateuristische veronderstelde JHV-aanpak van de nazi's is daarom *onbegrijpelijk* en *gaat alle verstand te boven.*

Waren ze te onnozel om een paar miljoen mensen efficiënt te vergassen terwijl alle mogelijkheden bestonden? Rooiden zij bossen met aardappelschilmesjes, terwijl kettingzagen voor het grijpen lagen? ***Gelooft U ook dat zij zo imbeciel waren?***

Het verbazingwekkende feit is, dat de Duitsers in Polen volop over dit soort complexen beschikten. Onder meer in de stad Stepina in Zuidoost Polen werd een enorme gewapend betonnen remise gebouwd, onder andere om Hitler's trein, de *'Amerika',* te beschermen. Dit is nog altijd een bezienswaardigheid in Zuidoost Polen. Het gepantserde complex is het grootste van het land en verbaast bezoekers nog steeds door de ingenieuze constructie en mate van self-supporting op het gebied van brandstof, watervoorziening, verwarming, electriciteitsopwekking en luchtbehandeling. De muren waren drie tot vier meter dik. Soortgelijke complexen bestaan ook bij Strzyzow, waar Hitler een van zijn hoofdkwartieren had. In 1941 diende dat complex als ontmoetingsplaats voor de Führer en Mussolini.

Omdat treinen even belangrijk als kwetsbaar waren, bouwde de Wehrmacht dit soort constructies ook elders in Europa.

Bij de komst van de Sovjets ontruimden de Duitsers het complex en werd het gebruikt als veldhospitaal. Ook thans is het nog in goede staat te bezichtigen. De bezoekers zien in dat complex overigens ook talloze 'gasdichte' deuren met kijkgaten . . .[1481]

i. Onmogelijkheden lijkbezorging

Uit de criminologie is bekend, dat het laten verdwijnen van een lijk het grootste probleem is bij iedere moord.

Niet in de JHV. Volgens de JHV speelden de nazi's het klaar om – met of zonder crematoria – miljoenen lijken *spoorloos* te laten verdwijnen. Er is immers *geen spoor* van 'miljoenen' lijken. Die verdwenen letterlijk *in het niets.* In de grootste 'vernietigingskampen', Auschwitz, Belzec, Chelmno, Treblinka, Sobibor, waar resp. 1,1 miljoen, 600.000, 350.000, 870.000 en 170.000 joden zouden zijn vermoord, is onmiddellijk na de bevrijding onderzoek door de Sovjets gedaan, waarbij weliswaar op enkele plaatsen sporen van lijken werden gevonden, maar in de verste verten niet van de later opgevoerde aantallen.

Alweer zo'n *Holocaust-Wonder*, want de kleine stukjes grond bij die 'vernietigingskampen' waar de lijken (aanvankelijk) zouden zijn begraven, zijn tot op de meter gelocaliseerd.

De 'vondsten' van 'archeologisch grondonderzoek' op die plaatsen zijn in dat licht een beschamende farce.[1482]

En waarom is er nooit één of meer forensisch rapport over de doodsoorzaak (koolmonoxide?!) van de weinige bij die kampen gevonden lijken gepubliceerd? Communisten maakten geen verschil tussen joden en niet-joden (allen waren 'Sovjetburgers') dus hadden geen last van joods-religieuze bezwaren tegen forensisch onderzoek van massagraven. ***Waarom is er nooit enig resultaat over doodsoorzaken van die weinige lijken gepubliceerd en vrijgegeven?***

Dit alles roept fundamentele vragen op:

- Kunnen miljoenen lijken spoorloos verdwijnen? Zo ja, dan bestaat de perfecte (miljoenen)moord dus wel degelijk!

- Als de nazi's 'systematische, fabrieksmatige massamoord op het joodse volk' planden, hoe dan te verklaren dat zij – zoals de JHV zegt – honderdduizenden joodse lijken in Belzec, Treblinka, Sobibor, etc. begroeven, later weer opgroeven en spoorloos verbrandden? Waarom die lijken niet *direct* op hun 'gepatenteerde' wijze *spoorloos* laten verdwijnen?

- **Is het niet *merkwaardig* dat de nazi's honderdduizenden begroeven om ze later weer op te graven en *spoorloos* te verbranden? Gingen zij er in 1942 van uit, *de oorlog te zullen verliezen,* zodat lijken *'spoorloos'* moesten worden weggewerkt? Was er dan geen *'Duizendjarig Rijk'*?**

- Hoe 'systematisch' was die miljoenenmoord, als alleen de lijkbezorging al niet doordacht blijkt te zijn geweest? (Eerst *begraven*, dan *opgraven*, dan *verbranden*!)

- Wat te denken van 'systematisch' met civiele ovens, met van het begin grote achterstanden en defecten, zelfs bij de 'vaste' kamppopulatie?

- **Hoezo 'miljoenenvergassingen', met een nieuwe crematiecapaciteit in Birkenau relatief *kleiner* dan die in Auschwitz voor de *'Endlösung'*?**

- Waarom is niet één Duits document of studie gevonden over verbetering van dit vastlopende systeem van 'systematische miljoenenmoord'?

- Waren de nazi's, als enigen in de geschiedenis in staat op een paar exact bekende hectaren grond *miljoenen* lijken spoorloos te laten verdwijnen?

En, omdat er op die plaatsen wel degelijk enkele restanten van lijken werden aangetroffen, was het 'systeem' voor feilloze verdwijning dan wellicht niet zo feilloos als men uit de losse pols beweert?

- Wat was de ratio van 'spoorloze verdwijning' en 'uiterste geheimhouding' als er niettemin later *tienduizenden 'getuigen'* en *'bewijzen'* waren?

- De Sovjets, die miljoenen van hun landgenoten, Polen, Oekraïners, Balten, Duitsers, enz. vermoordden, probeerden toch ook niet hun slachtoffers 'spoorloos' te laten verdwijnen?
- Waarom lieten de *Duitsers* bij Katyn in 1943 een Internationale Commissie onderzoek doen naar die Sovjet-massamoord door medici uit 12 Europese landen, het Poolse Rode Kruis en US en Britse krijgsgevangenen? Dat publiceerde een ordentelijk rapport met de resultaten van het onderzoek, 80 foto's en de namen van alle geïdentificeerden.[1483]
Bij Vinnitsa in de Oekraïne ontdekten de Duitsers begin juni 1943 een andere Sovjet massaslachting. 97 massagraven op drie locaties met de lichamen van 9.432 door de Sovjets vermoorde Oekraïners.
Tussen 24 juni en 25 augustus '43 bezochten 14 delegaties uit het buitenland deze massagraven en opnieuw publiceerden de Duitsers hun bevindingen in een omvangrijk rapport: 282 pagina's met 151 foto's en de namen van alle slachtoffers.
Waarom deden de Sovjets bij de 'vernietigingskampen' en massaexecuties, met 'miljoenen' doden dit ook niet?

Integendeel! De Duitse kampen werden door de Sovjets hermetisch voor Westerse onderzoekers en publiek gesloten gehouden. Daarna toonden zij nooit ook maar enig geloofwaardig forensisch bewijs voor 'gaskamers', massagraven of andere gemelde gruweldaden!

En als die bewijzen er niet zijn "omdat de Duitsers wonderbaarlijk kans zagen miljoenen lijken 'spoorloos' te laten verdwijnen", is wetenschappelijk onderzoek naar de manier waarop zij dat klaarspeelden dan niet des te meer noodzakelijk? *Niets van dat alles.* Onbegrijpelijk.

En deze: S***inds de oorlog zijn talloze Sovjetmassagraven gevonden, maar merkwaardig genoeg niet één van de JHV. Die van pater Desbois nog het minst.***[1484] Op diens trouvaille, de *Holocaust by Bullets* in Oekraïne door *Einsatzgruppen*, komen we onder **6** nog terug.[1485]

Er zijn 'getuigenverklaringen' over Duitse 'high-tech' vergassingssystemen, maar opmerkelijk genoeg niet één van een systeem om miljoenen lijken 'spoorloos' te laten verdwijnen. De ouderwetse cokesovens voor één-lijk-per-crematiekamer en verbranding met hout in open lucht waren dat zeker niet. De massa's as en menselijke resten zouden zo omvangrijk zijn, dat het *onmogelijk* was die te verbergen of te laten verdwijnen.

1. Begraven

Alvorens in te gaan op de *onmogelijkheden* van begraven volgens de JHV, moet worden opgemerkt dat bij zgn. *'pure vernietigingskampen'* geen overeenkomende massagraven, noch verstoorde aardlagen zijn vastgesteld daar waar volgens 'getuigen' honderdduizenden lijken zouden zijn begraven, opgegraven en verbrand. Ook dat *vernietigt* het JHV-verhaal.

Immers, wanneer een bodemlaag eenmaal verstoord is geweest, laat dat voor altijd zichtbare *sporen* in de aardstructuur na, hetgeen met grondradar ondubbelzinnig is. vast te stellen ***Het is dus gemakkelijk controleerbaar of zich op die plaatsen of in de buurt ooit massagraven bevonden.*** Kan men, zonder dat te hebben aangetoond, volhouden dat de nazi's bij Treblinka 870.000 lijken begroeven, die enkele maanden later weer opgroeven, in de open lucht verbrandden en de as 'spoorloos' in dezelfde 'massagraven' lieten verdwijnen? ***Niets*** is aangetoond: *geen lijken, geen as, geen grondverstoringen,* ***niets!*** Over door het Holocaustestablishment uitgevoerd grondradaronderzoek is zelfs nooit iets gepubliceerd!

Onderzoek naar verstoorde aardlagen kan zonder graafwerk of ontheiliging van graven worden uitgevoerd. Bij Treblinka gebeurde dat door de latere Australische revisionist de geoloog Richard Krege. Hij vond: ***niets.***

Evenals zogenaamde opgravingen bij de 'vernietigingskampen Belzec, Chelmno, Sobibor en Treblinka, ook hier veel suggestieve tam-tam, *maar niet één concreet massagraf en niet één spat aan forensisch bewijs.*

'Onvindbare' massagraven bestaan bij huidige kennis niet meer, dus

Geen forensisch aantoonbare massagraven = geen "Holocaust"

CREMATORIA EN MASSAVERGASSING NIET GERELATEERD

2. Cremeren en Crematiecapaciteit

Joodse profetieën in de Torah eisen dat 6 miljoen joden moeten 'verdwijnen' aleer de joodse staat Israël kan worden gevormd. Er staat: 'Gij zult terugkeren minus 6 miljoen.' 'De Zes Miljoen' zijn een poging het Holocaustverhaal te transformeren tot Staatsreligie … 'Ze moesten volgens de Profetie verdwijnen in 'verbrandingsovens ', hetgeen door de huidige juridische bescherming van de Holocaust nu als Staatsreligie wordt overgenomen.

TOM SEGEV, *Israëlisch historicus*

Crematoria hebben niets te maken met massamoord of vergassingen. Enkele Duitse 'vernietigingskampen' hadden crematoria, de meeste niet. Alle kampen in Duitsland-Oostenrijk (waar niet werd 'vergast') hadden ze; ze waren bij Wet verplicht. Echter, de grootste 'vernietigingskampen' (*Doorgangskampen*) Belzec, Treblinka, Chelmno en Sobibor beschikten ***niet*** over crematoria.

Volgens JHV-logica zijn crematoria in kampen de pendant van gaskamers. Ze horen bij 'massavergassingen' als een klepel bij een klok, suggereert men. Niet voor niets worden bij toeristische rondleidingen in Auschwitz de crematieovens uitgebreid getoond. ***Volstrekt progaganda!***

Gruwelpropaganda crematoria.

De idee, voor geplande miljoenenmoord **crematoria** in te zetten, is ***totale en absolute waanzin!*** Massaverbranding is vele malen eenvoudiger, efficiënter en goedkoper.

Van alle als 'vernietigingskampen' voorgedragen kampen hadden alleen Auschwitz-Birkenau en Majdanek crematoria. In Auschwitz werden veel minder lijken gecremeerd dan beweerd (i.p.v. 1,5 miljoen ca. 135.000, waaronder een groot aantal niet-joden). In Majdanek stierven volgens de laatste cijfers ca. 78.000 mensen en ook daar was de crematiecapaciteit totaal onvoldoende voor beweerde massavergassingen. Ook dat weerlegt elk verband tussen 'massavergassingen' en crematoria.

Een voor de ***massavergassingstheorie vernietigend feit*** is ook dat crematoria in Auschwitz ***overbodig*** zouden zijn geweest als JHV-'vernietigingskampen' Belzec en Treblinka, (die eerder in 1 jaar 1,7 miljoen joden zouden hebben 'vergast' en in het niets lieten verdampen), niet waren ***ontmanteld,*** maar in bedrijf waren gebleven; ***dan was bouwen van 4 nieuwe crematoria in Auschwitz-Birkenau niet nodig geweest!!***

Alle crematoria in Duitse kampen, van Auschwitz, Buchenwald tot Westerbork waren van hetzelfde civiele model, hadden dezelfde indeling en dezelfde werkwijze. Niets crimineels of genocidaal daaraan,[1486] alleen het aantal ovens verschilde naar rato van de kampgrootte. **Het is daarom *postulerend* bij crematie-installaties over massamoord te spreken.**

In 1946 werd op het IMT in Neurenberg een tekening van een standaard Topf crematieoven gepresenteerd als 'bewijs' voor vergassingen. Alweer: ***Volstrekte nonsens! Crematieovens bewijzen geen 'vergassingen' !***

De nadruk in de JHV op de crematoria van sommige kampen is te verklaren uit: 1. De relatieve onbekendheid van crematoria in de Westerse wereld (Duitsland was ook hierin toen technologisch koploper) en 2. Joods-religieuze preoccupatie met 'verbranden' ('de Holocaust').

Omdat de aantallen slachtoffers van 'de Holocaust' astronomisch hoog worden voorgesteld, moest dat ook gelden voor de crematiecapaciteit. Als voorbeeld *Majdanek,* waarvan de Sovjet 'Onderzoekscommissie' in haar IMT Rapport stelde dat de 5 crematiekamers in de 6 maanden dat ze in bedrijf waren 600.000 mensen hadden verbrand (10 volle Feyenoord stadions). Zij berekenden: 1.920 lijken *per dag,* x 182 = ….. 350.000 ??! Sorry, Sovjetrekenfoutje, niet toegelicht. Zelfs dit halve aantal is **krankzinnig**, want gebaseerd op 24 uur/5 ck = *16 lijken per uur/per ck, volcontinu!*

Tijdens zijn verhoor in Moskou antwoordde Töpf ingenieur Prüfer op de vraag *"Welk aantal lijken kon in een Auschwitz crematorium per uur worden verbrand?"*: *"In een Krematorium met vijf ovens à drie muffels verbrandde men in één uur vijftien lijken"* Juist, dat is één lijk per muffel/per uur![1487]

Bovendien waren volgens een verklaring van Höss uit 1947 de crematoria in Auschwitz na 8 of 10 uur ongeschikt voor langer functioneren.[1488]

Niet alleen de Sovjets logen er op los, ook Westerse Geallieerden wisten daar raad mee. De *Los Angeles Times* schreef over een bezoek aan Auschwitz-Birkenau van de 'Presidentiële Commissie voor de Holocaust': *"Zij bezochten ook de crematoria, die tot 60.000 lijken per dag* (…) *verwerkten"*.[1489]

Bij maximaal 46 crematiekamers is dat voor elke *crematiekamer* 1.304 lijken per dag, per lijk geeft dat een verbrandingstijd *1 minuut en 6 seconden*, volcontinu, 24 uur per dag. Kunnen leden van een Presidentiële Commissie en journalisten niet rekenen? Of is het dédain voor Jan Publiek zo groot dat zij menen dat de lezers dat ook niet kunnen?[1490]

Zij papegaaien na wat de *Buitengewone Sovjet Commissie* en *Sovjet Onderzoeksommissie in Polen* over de crematiecapaciteit in Birkenau verzonnen.

Oorzaak van de nonsens over 'de Holocaust' in de media is dat ondanks de stortvloed aan 'informatie', vrijwel *niemand* echt iets over de feiten ervan weet (bijvoorbeeld het aantal crematoriumovens en de crematietijd). Zij die het wel weten, worden niet aan het woord gelaten of laten om hen moverende redenen de nonsensicale aantallen van de media

voor wat ze zijn. Zij die eerlijk genoeg zijn erover te publiceren, worden als 'Holocaustontkenners' en 'neo-nazi's' uitgestoten en vervolgd.

Niemand ontkent de aanwezigheid van *crematoria* in sommige concentratiekampen. Alle Duitse gevangenenkampen waren Wettelijk en uit hygiënisch oogpunt verplicht overledenen te cremeren. In de beginjaren werd de as naar de familie gezonden, later tijdens de oorlog niet meer.

Lijkverbranding is een *voorspelbaar natuurkundig proces* dat valt onder de Natuurwetten. Die bepalen dat voor het verbranden van één lijk in een cokesgestookte oven van het ouderwetse civiele type zoals in Auschwitz-Birkenau, 20-25 kg cokes nodig is,[1491] bij een crematietijd van op z'n minst 1 uur, met per lijk gemiddeld 5 kg asresten.
Uit documenten in Russische archieven bleek dat in de crematoria van Auschwitz in 1943 802 ton cokes is gebruikt, voldoende voor ca. 32.000 lijken. Dat betekent ca. 135.000 crematies over de hele bestaansperiode.

Nu stelt niemand dat '6 miljoen' joden werden verbrand (velen zouden zijn begraven). Toch, wie uitgaat van de <u>*beweerde*</u> aantallen joodse slachtoffers in kampen waar werd verbrand (Auschwitz-Birkenau, Majdanek, Mauthausen, Belzec, Sobibor, Treblinka, Westerbork, Dachau, Bergen-Belsen, Buchenwald, enz.), komt op ruim 4,5 miljoen verbrande JHV-joden. Tel daarbij 1 miljoen niet-joden, dan komt dit bijna op 6 miljoen.
In de kampen met crematoria waren de ovens van het ouderwetse cokesgestookte type, in andere kampen zouden lijken in de open lucht met hout en/of benzine zijn verbrand. Er zouden meer lijken met hout zijn verbrand dan gecremeerd, in een (ruwe) verhouding 2 : 1. Dus ca. 4 miljoen met hout en 2 miljoen met cokes. Bij 2 miljoen crematies zou *50.000 ton cokes* nodig zijn geweest (5**.000** tientons treinwagons).
- Voor verbranding van 1 lijk in de open lucht is ca. 100 kg *hout* nodig.[1492] Voor 4 miljoen is dat *400.000 ton hout* (**133.300** drietons vrachtwagens).
- Per *crematie* blijft ca. 5 kg ***asresten*** over, dus *10.000 ton*. Verbranding in de open lucht is minder grondig, daarbij blijft per lijk ongeveer 15 kg resten over, van 4 miljoen lijken is dat *60.000 ton*; samen dus *70.000 ton menselijke as.* Dat zijn 23.300 drietons vrachtwagens as. Geen 'beetje' as dus, waar men onopgemerkt en 'onzichtbaar' van af komt. Daarin bevinden zich nog minstens 120 miljoen onverbrande tanden en kiezen.
Nog meer *feiten* over lijkverbrandingen:
De *maximaal theoretische* crematiecapaciteit van Auschwitz-Birkenau was over de gehele bestaansperiode *niet meer dan ca. 162.000 lijken.* Dit op basis van opleveringsdata, vastgestelde stilstands- en reparatietijden, noodzakelijk onderhoud en crematietijd per lijk. Vele malen minder dus dan de 1,1 miljoen 'spoorloos verdwenen' vergaste joden.

De 'extreme crematiecapaciteit' van Auschwitz-Birkenau is een fabel. Die was niet extreem, integendeel, zelfs voor de geplande vaste kampbezetting bleek die in werkelijkheid *onvoldoende*.

De Holocaustpromotie argumenteert dat de capaciteit van de Crematoria in Birkenau op massamoord wijst. Mattogno daarover echter:

"Het besluit tot bouw van de Crematoria in Birkenau werd genomen op 19 augustus 1942,[1493] *op een moment dat wegens een tyfusepidemie ongeveer 270 mensen per dag stierven, bij een kampbezetting van (augustus 1942) gemiddeld ca. 22.000 mannelijke en 10.000 vrouwelijke gevangenen. Bij zijn bezoek van 17 en 18 juli had Himmler bevolen de oorspronkelijk op 125.000 ingezetenen gestelde omvang van Birkenau tot 200.000 te verhogen. Het zal duidelijk zijn dat de capaciteit van de crematoria van Birkenau (voor welke een aantekening op een Akte van 17 maart 1943 een dagelijkse bedrijfstijd van 12 uur aangaf), namelijk 550 lijken per dag, met het oog op toekomstige epidemieën bij de veel hogere kampomvang niet overdreven was.*

*De **'extreme crematiecapaciteit' in Auschwitz-Birkenau is een fabel;*** dit wordt glashelder als men ze vergelijkt met de niet-'vernietigingskampen'.

Crematiecapaciteit enkele niet-vernietigings- vs "vernietigingskampen"

Kamp	**Voorzien aantal ingezetenen**	**Aantal crematiekamers**	**= 1 ck per ingezetenen**
Auschwitz (tot 3-'43)	20.000	6	3.300
Buchenwald	15.000	6	2.500
Stutthof	30.000	15	2.000
Dachau	10.000	4	2.500
Sachsenhausen	16.500	4	4.125
***Auschwitz** (vanaf 3-'43)**	**200.000**	**46**	**4.350**
*Majdanek**	25.000	5	5.000

* In de JHV als vernietigingskampen aangeduid.

Te zien is, dat de capaciteit in bijv. Buchenwald en Dachau 60-80% ***hoger*** was dan in 'vernietigingskampen' Auschwitz-Birkenau en Buchenwald.

De crematiecapaciteit van Auschwitz-Birkenau was zelfs ontoereikend voor de vaste kamppopulatie, zonder extra *'miljoenenvergassingen'*!

De "vernietigingskampen" waar de meeste joden zouden zijn 'vergast' (Belzec, Chelmno, Treblinka en Sobibor), ***hadden geen crematoria!***

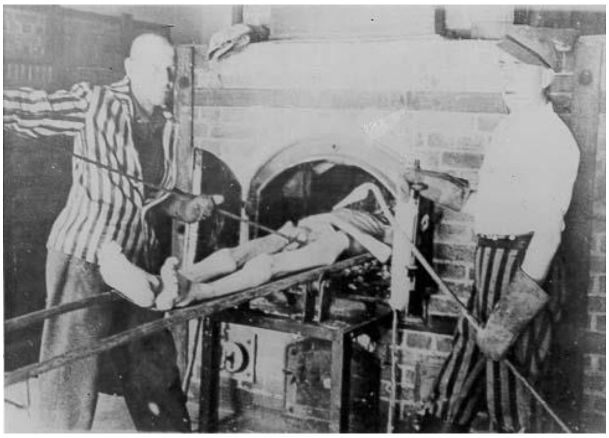
Ook de wanverhouding tussen crematiecapaciteit (max. 600 per dag) en de door de JHV genoemde vergassingscapaciteit in Auschwitz van 20.000 per dag, maakt 'die JHV-vergassingen tot een Mythe.

De geplande verachtvoudiging van de kampomvang van Auschwitz is ook een argument *tegen* systematische uitroeiing: waarom huisvesting, voeding, verzorging en talloze andere faciliteiten op grote schaal, als het doel was alle joden systematisch in 'gaskamers' te doden? Een enorme verspilling van middelen in het kader van een plan om miljoenen *in korte tijd, in het geheim en zonder sporen na te laten te 'vergassen'* en strijdig met de doeleinden voor zo'n verondersteld beleid.

Natuurlijk moet de relatief lage crematiecapaciteit en bijbehorend cokesverbruik door de Holocaustpropaganda worden geneutraliseerd. Dat gebeurt door te stellen dat *"meerdere lijken tegelijk werden gecremeerd"* en *"De Auschwitzovens waren ontworpen om continu te branden, gebruikmakend van de hitte van daarvoor verbrande lijken om ze op temperatuur te houden voor de volgende lijken. Nadat zij met cokes waren aangestoken en op bedrijfstemperatuur gebracht vroegen zij weinig of geen extra brandstof meer"*.[1494]

Dat lijken *'vanzelf' branden* is een JHV Fabel, waarmee men harde feiten van de cokesadministratie en de afwezigheid van ontbossing tracht weg te liegen. Te onzinnig om op in te gaan, hoewel menig Holocaustprofessor dit impliciet onderwijst. Energievretende crematoria over de hele wereld tonen anders. Lijken bestaan immers voor een groot deel uit *water* en documenten van de crematoriumadministratie gaven per lijk en per dag exact de verbruikte hoeveelheden cokes aan: ca. 25 kg. per lijk.
Omgerekend theoretisch 800 ton x 5 jaar = 4.000.000 kg. Gedeeld door 25 kg per crematie, is 126.000 crematies in 5 jaar (joden en niet-joden samen).

Om enorm hoge aantallen crematies te suggereren, wordt in Holocaustliteratuur de hoeveelheid cokes per lijk *ad absurdum* gereduceerd. Geen 20 à 25 kg, stelde Van Pelt tijdens het Irving-Lipstadt proces, maar 3,5 kg! Ik adviseer Van Pelt daarop onmiddellijk patent aan te vragen!
Belachelijk wat deze professor hierover uttert, want ultramoderne hedendaagse gascrematieovens vergen minimaal 1.000.000 BTU's, gelijk aan 9 kg cokes! Met 3,5 kg cokes kan men zelfs geen lijk *verbranden,* laat staan *cremeren.*[1495] Van Pelt snapt dan ook *niets* van de pyrotechniek van crematieovens: inplaats van hitte toe te voegen aan de oven, neemt een lijk hitte op van de hetere, door de vuurvaste stenen gereflecteerde hittestraling, waardoor de temperatuur van de lucht welke de oven verlaat, *lager* is dan de toegevoerde hete lucht! [1496]

Propagandafoto (niet brandende!) crematoriumoven (plaats onbekend).

Zij schermen valselijk met een patentaanvraag van Topf & Söhne uit 1951, waarin een lijk in een half uur zou kunnen worden gecremeerd. Dat patent is er met de haren bij gesleept, omdat die in *geen enkele relatie* stond met de ovens van Auschwitz. Zij verzwijgen (of weten niet) dat dit een patent voor *een ander soort oven* was, een *verbrandingsoven* die 24 uur moest worden voorverhit, waarin een groot aantal *kadavers* tegelijk direct in contact met vuur werd *verbrand.* Dat dit over verbranding van *kadavers* ging, blijkt er ook uit dat separatie van asresten onmogelijk was: een principe van elke crematieoven.

Als *per dag,* in Auschwitz >10.000 lijken werden gecremeerd, was daarvoor 250 ton cokes nodig. Niet alleen konden de ovens van Birkenau zo'n hoeveelheid cokes in één dag pyrotechnisch niet aan, de opslagcapaciteit bij de crematoria bedroeg slechts ca. 20 ton!
Omdat de treinen niet bij de crematoria konden lossen, moesten die 250 ton van de JHV dagelijks *met karren* ter plaatse worden gebracht!

Meer lijken per crematiekamer is een populair verzinsel van Holocaustkringen om onmogelijke miljoenencremateies in Auschwitz-Birkenau te verklaren. In hun berekeningen voeren zij tot 8 lijken per muffel op, daarmee het aantal *mogelijke* crematies 8 maal vermenigvuldigend. Dat is **aantoonbare onzin;** ***technisch onmogelijk*** door o.m. elk van de volgende factoren:

Ovenschuiven Krema I met kapconstructies om een lijk zorgvuldig te positioneren en schadelijk contact met vuurvaste stenen te voorkomen. Het systeem ***verhindert*** *invoeren van meer dan 1 normaal lijk (**zinloos** wegens massa/verbrandingstijd ratio).*

1. Een ***natuurwet*** zegt dat verbrandingstijd is gerelateerd aan de te verbranden *massa*; hoe meer lijken (massa) hoe langer de verbrandingstijd.[1497] De afmetingen van de ck's van de Auschwitzovens waren zelfs *kleiner* dan normaal, bestemd voor *één* lijk *zonder kist*.[1498]

Meer lijken tegelijk in de oven maakt de crematietijd per afzonderlijk lijk niet korter, maar *langer!* [1499] Met andere woorden als crematie van één lijk 1 uur duurt, duurt die van twee lijken tegelijk *meer* dan 2 uur! Hoe dat kan? Cremeren geschiedt door hetelucht. Het contactoppervlak (plaatsen waar hetelucht in aanraking komt met een lichaam) is bij twee op elkaar liggende lijken kleiner dan bij een afzonderlijk lijk. Daarbij, hoe meer lijken in de crematiekamer, hoe minder hetelucht. Minder contactoppervlak en minder hetelucht bij meer massa *vertragen* het crematieproces (aantal kg's p/u) aanzienlijk!

2. *Procestechnisch* was het ***onmogelijk*** twee keer achtereen een lijk in de oven te schuiven. Het lijk (of soms 1 volwassene en 1 kind of twee vermagerde tyfuspatiënten) lag vóór de oven op de schuif (al dan niet onder een kapconstructie), die na het openen van de deur vanaf enkele meters in één keer in de oven werd geschoven. Ten tweede male invoeren was *onmogelijk* omdat het eerste lijk dan de schuif blokkeerde. Handmatig meer lijken erbij proppen was uitgesloten door de hitte bij de geopende deur (≥ 800 °C).

3. Meer dan twee normale lijken was eveneens *onmogelijk* door de *interne* constructie van de oven. De drie muffels waren door *gaten* met elkaar verbonden voor toevoer van hetelucht (zie afbeelding).

Bij meer dan twee lijken worden deze gaten geheel of gedeeltelijk afgeschermd en is er geen of te weinig toevoer van hetelucht. De lijken verbranden dan slechts gedeeltelijk, extreem langzaam of niet!

Crematieovens in Birkenau met verbindingsgaten voor de middelste van de drie crematiekamers. Bij meerdere lijken per ck wordt de interne doorstroming naar de middelste muffel verhinderd c.q. afgesloten.

4. Crematie vindt ***niet*** plaats door direct vuur, maar door een *combinatie* van hetelucht en *hittestraling* van vuurvaste stenen.[1500] Drie of meer lijken zouden onvermijdelijk in contact komen met de kwetsbare en kostbare vuurvaste stenen, deze verontreinigen en *onherstelbaar beschadigen*.[1501] Ook vermindert het de belangrijke reflectie- en radiatiefunctie van de vuurvaste stenen aanzienlijk. Dat leidt niet alleen tot een vertraagd crematieproces, maar onafwendbaar ook tot kostbare reparaties en langdurige stilstand van de crematoria.
Om te vermijden dat een lijk in aanraking kwam met de vuurvaste stenen van de muffel, was op de schuiven daarom een metalen kap aangebracht die dat voorkwam (foto Krema I).

De combinatie van de hier genoemde factoren is het Waterloo voor ieder die volhoudt dat meer dan twee lijken tegelijk werden gecremeerd.[1502]

Verklaringen van bijv. Van Pelt of Filip Müller over 'vanzelf brandende lijken', bewijzen een beklagenswaardig pyrotechnisch inzicht: de aanwezigheid van lijken in de crematiekamer mag geen hitte aan de ruimte toevoegen, maar moet die *absorberen*; zonder dat is *onmogelijk* dat de lucht minder heet de ruimte verlaat dan ze erin komt.[1503]

Verder poogt men met onzinnig korte ***crematietijden*** het aantal crematies op te hogen. Toch konden de cokesovens gemiddeld niet meer dan 1 lijk per uur cremeren. Zelfs in 2010 duurt dit met elektrische en gasgestookte ovens nog altijd langer dan een uur. Volgens onderzoek van de *British Cremation Society*, *minstens* 1 uur per 45 kg lichaamsgewicht.[1504]

In het streven onmogelijke aantallen mogelijk te laten schijnen, wordt zelfs uitgegaan van ***24-uurs volcontinu*** bedrijfstijden. Het is teveel gevraagd op nonsens van deze magnitude serieus in te gaan.

Afzonderlijk bewijs tegen de JHV-crematieaantallen is ook de vervangingscyclus van de ***vuurvaste stenen*** van het oveninterieur.

Na ca. 2.000 crematies moesten die worden vervangen omdat anders schade aan de ovens ontstaat. Men kan dat uitstellen tot 3 à 4.000 crematies, daarna gaat de oven er onherroepelijk aan.

Bij voor Birkenau opgegeven aantallen crematies betekende dit, dat voor de Krema's II, III, IV en V, deze vuurvaste stenen 5 x hadden moeten worden uitgebroken en door nieuwe vervangen, waarvoor de ovens elke keer langdurig zouden moeten zijn stilgelegd.

Alleen in het oudste Krema, die van het hoofdkamp uit 1940 is dat enkele malen gebeurd, hetgeen administratief is vastgelegd, compleet met data, aannemer, stilstandperiodes, kostenspecificaties, enz.

Van de Krema's in Auschwitz-Birkenau bestaat daarover echter *niets*, hetgeen aangeeft dat die crematoria nooit het aantal van 4.000 crematies per crematiekamer hebben bereikt (totaal 184.000).

Een glasheldere aanwijzing contra vooropgezette grootschalige uitroeiing is eveneens dat *geen van de ovens in de crematoria was gemaakt voor ver-*

branding van meer dan één lijk tegelijk. De crematoria waren ontworpen om één overledene per keer te cremeren. Dat er bij tyfusepidemieën soms twee tegelijk werden gecremeerd, was weliswaar mogelijk, maar leverde zoals aangetoond geen tijdwinst op. Als de nazi's systematische massamoord op miljoenen joden wilden plegen, zijn muffels voor één lijk uiteraard ondenkbaar.
William L. Shirer, beroemd Holocaustpromotor, geeft in *The Rise and Fall of the Third Reich* in een voetnoot(!) gedwongen toe (alleen in de Duitse editie!) dat *"… de afmetingen van de crematoria normaal waren voor een niet al te groot crematorium van het ouderwetse type, bestemd voor kleine begraafplaatsen en ongeschikt voor massaverbrandingen"*.[1505] Het is de letterlijke tekst die wtb ingenieur Prof. Dr. Trastel van Didier Werke, rechtsopvolger van Töpf & Sohne, in een proces in 1962 als rectificatie eiste.
Verklaringen dat vier of meer lijken tegelijk werden verbrand zijn niet alleen onjuist, maar doen ook aan het civiele ontwerp niets af.
Een ander argument tegen massavergassingen is dat de nieuwbouw van Auschwitz-Birkenau crematiecapaciteit geen verhoging, maar verlaging van de ingezetenen/oven ratio betekende: van 3.330 : 1 naar 4.300 : 1.
Ongerijmd is ook dat volgens een verklaring van Höss vóór de bouw van de crematoriumuitbreiding bekend was, dat verbranding in putten efficiënter was dan crematoria.[1506] Toch werden met veel kosten en moeite crematoria gebouwd! [1507] Dat bewijst dat de crematoria bestemd waren om door 'natuurlijke' oorzaken gestorvenen hygiënisch te cremeren.
De crematiecapaciteit van Auschwitz-Birkenau was niet berekend op massavernietiging. Die was daarvoor absoluut ontoereikend en stond in totale wanverhouding met de 'vergassingscapaciteit'. De crematiecapaciteit was geen fractie noodzakelijk voor massavernietiging. Noch qua ontwerp, noch qua omvang was ze berekend op massamoord en zelfs ontoereikend voor de normale kamppopulatie, zoals bleek bij epidemieen. De crematoria konden die aantallen lijken al niet verwerken, laat staan bijkomende *miljoenvoudige* vergassing.
Volgens Auschwitzhistoricus Pressac waren in Hoofdkamp Auschwitz I van maart tot december '40 2.000 sterfgevallen (blz. 146), gemiddeld 8 per dag. Niettemin had dit crematorium met toen 2 ck (later 6) problemen deze 8 lijken per dag te cremeren! Een brief waaruit dat blijkt bevindt zich onder de Moskouse documenten.[1508]
De nieuwe crematoria voor het 8 x grotere Birkenau (Auschwitz II), hadden één crematiekamer per 4.300 ingezetenen.[1509] Minder dan voorheen, want in Auschwitz I was dit één per 3.330.
De capaciteit voor Birkenau was dus lager dan in Auschwitz I waar geen 'massavergassingen' zijn gemeld.
De *13% lagere capaciteit voor de nieuwbouw in Birkenau* verwijst dan ook alle verhalen van Holocausthistorici over de crematiecapaciteit als 'bewijs voor miljoenenvergassingen' naar het Rijk der fabelen.

Natuurlijk, gelovigen in de JHV zullen aanvoeren dat de Birkenau kampomvang van 200.000 niet werd gehaald; Zimmermann schermt met een maximum aantal van 92.000. Waarheid is dat het aantal ingezetenen nooit verder kwam dan 140.000, maar daarbij moet worden vermeld dat Auschwitz ook nog 32 *subkampen* telde, Krema I voor ruim 20.000 ingezetenen van het Hoofdkamp buiten bedrijf werd gesteld en dagelijks overledenen met de treinen aankwamen.
Zomer '42, toen de crematiecapaciteit van Birkenau werd bepaald, teisterde een tyfusepidemie Auschwitz. Van 1 juli tot 19 augustus stierven 8.236 mannen aan tyfus; van vrouwen zijn geen cijfers bekend, maar het aantal vrouwen en kinderen was ca. 25% van het aantal mannen, zodat het aantal tyfusdoden in die 7 weken meer dan 10.000 kan zijn geweest.

Himmler typeerde de verhalen over de crematoria in 1945 zo:

> *"Om epidemieën te stoppen waren we gedwongen de lijken van ontelbare door ziekte getroffen mensen te verbranden. Wij bouwden daarom crematoria en zij knopen ons daarvoor aan de galg"*.[1510]

Mattogno merkte enigszins ironisch op dat, indien men de exterministische rekenmethode voor Auschwitz volgt, de nazi's van plan moeten zijn geweest ook de gehele Duitse bevolking uit te roeien. Immers, de civiele crematiecapaciteit in Duitsland was daar in 1939 volgens de JHV berekeningsmethode 14 x de totale sterfte....[1511]
De crematiecapaciteit kan exact worden vastgesteld omdat de gegevens van de ovens bekend zijn en het verbrandingsproces volgens nauwkeurig bekende natuurkundige processen verloopt. Niettemin doen daarover wilde verhalen de ronde. Sommige Holocaustbronnen gaan uit van 8 lijken per crematiekamer, bedrijfstijden van 24 uur per dag, verbrandingstijden van minder dan een half uur, enz. Als men dat soort onzinnige uitgangspunten cumuleert, komt men tot de schizofrene JHV-aantallen.[1512]
Mattogno en anderen analyseerden wetenschappelijk de capaciteit van Auschwitz-Birkenau en enkele andere kampen.[1513]
Zij stelden vast dat de verbrandingstijd minimaal 1 uur moet zijn geweest en bij meer lijken per crematiekamer de tijd evenredig toeneemt. Het is onmogelijk en onzinnig vier of meer lijken in één crematiekamer te verbranden: dat *verlaagt* de capaciteit en *verwoest* het interieur van de ovens.
Alle crematoria in Auschwitz vertoonden sowieso al gebreken, o.a. door gebruik van inferieure materialen.[1514] en waren daardoor veelvuldig en langdurig buiten bedrijf (zie Hfdst. **6.** ***e*** 5). Crematorium II, gereed op 15 maart 1943, viel al na negen dagen uit en bleef 4 maanden buiten bedrijf tot 18 juli. De schoorsteen van Krema III bleek al na twee weken gescheurd en was daarna zes weken onbruikbaar. Krema IV werd herhaaldelijk stilgelegd omdat schoorsteen en ovens verbrand waren.
Na ca. 3 à 4.000 crematies moesten de crematiekamers van nieuwe vuurvaste stenen worden voorzien, hetgeen wekenlange stilstand zou vergen.

De technische levensduur van ovens lag op *ten hoogste* 10.000 crematies per crematiekamer. Mattogno geeft een gedetailleerd overzicht van alle bekende reparaties en perioden dat crematoria buiten bedrijf waren.[1515]
De crematoria II en III samen waren 888 dagen *beschikbaar*. IV en V samen 359, waarvan 276 operationeel (75%).[1516]
Mattogno concludeert dat het aantal *mogelijke* crematies in Auschwitz weinig meer dan **162.000** kon zijn geweest. Dat sluit aan bij het geëxtrapoleerde aantal sterfgevallen en de cokesadministratie en weerspreekt 'massavergassing'.
Gemeld werd dat per dag tot 5 transporten in Auschwitz-Birkenau aankwamen, in totaal dagelijks tussen de 15.000 en 25.000 mensen. Als meer dan de helft rechtstreeks naar 'gaskamers' ging, betekende dat minstens *per dag* **12.000** vergassingen extra bij de reguliere sterfte.
'Echte' Holocausthistoricus Gilbert: *"Op 21 mei 1944 waren de perrons, gaskamers en crematoria in Birkenau drukker dan gewoonlijk, want op die dag arriveerden er drie treinen uit Hongarije, twee uit Holland en een uit België..... Van de drie Hongaarse treinen werden slechts elf mannen en zes vrouwen naar de barakken gezonden en meer dan 12.000 vergast. Dit was het grootste aantal vergasten op één dag tot dan toe. Maar het was een aantal dat vanaf nu dag na dag zou worden herhaald".* [1517]
Pure verzinsels van deze historicus/vervalser. *"Twee treinen uit Holland"* is – zoals bijna alles wat *controleerbaar* is – *gelogen:* er vertrok in die periode één trein uit Holland (op19 mei) met 453 personen voor Auschwitz.[1518]

De JHV spreekt alleen over in Auschwitz *aangekomen* treinen; *vertrekkende* treinen uit Auschwitz naar andere kampen worden genegeerd. Zoals bij **7 *a.*** aangetoond, is vrijwel zeker *geen* van de Hongaarse joden in Auschwitz 'vergast'; zij werden nagenoeg allemaal van daar naar andere bestemmingen getransporteerd. Ook van de groep Anne Frank (8 personen) werden er in dezelfde periode 5 (62%!) uit Auschwitz overgeplaatst!

Van Pelt komt tot enorme aantallen 'vergaste' en verbrande joden. Hij gaat voor de Krema's II en III uit van *4 lijken* ck/u bij 24/7 per week en komt zo tot 2.880 lijken, plus 768 van het derde in bedrijf zijnde Krema, totaal 3.648 *per dag*, *6 keer zoveel* als de revisionistische berekening![1519]
Vier lijken per uur per ck is volkomen absurd. De opening waardoor lijken in de oven werden geschoven was 40 x 50 cm. Het ging om mensen zojuist uit de trein, met normaal lichaamsgewicht. Deskundigen weten, dat de crematietijd toeneemt met de massa. Wie het onmogelijke aantal van 4 lijken per ck van Van Pelt accepteert, moet ook de verbrandingstijd met een factor 4 verhogen, zodat de capaciteit per 24 uur(!) tot 1/4 daalt.
Als het door hem later tot ca. 900 per 24 uur verminderde aantal realiseerbaar was (wat niet zo was), dan betekende dit bij 12.000 'vergassingen' per dag voor de 3 Krema's een *dagelijks* met 11.100 lijken oplopende crematieachterstand. Na één week zou de *achterstand* 77.700 lijken zijn!

Waarom bij massamoord op honderdduizenden, ja zelfs miljoenen, primitieve, inefficiënte cokesgestookte ovens gebruikt met een veel te lage capaciteit? Ovens die de as van de gecremeerde gescheiden houden van as van de brandstof (cokes). Er waren (zoals in Theresiënstadt, waarvan vaststaat dat daar nooit werd 'vergast') aanzienlijk efficiëntere ovens (Ignis Machinebau), die in fases drie lijken tegelijk konden cremeren. Waarom civiele crematieovens en geen *'Sonder-Krema's* voor 50 of meer lijken, zoals voor kadaververbranding? Die nieuwe crematoria in Birkenau waren immers bedoeld voor de *'Final Solution'*?
Crematiespecialisten bevestigen uiteraard dat tienduizenden crematies per dag in Auschwitz *onmogelijk* waren. Ivan Lagacé, manager van een groot Canadees crematorium, getuigde in 1988 dat die aantallen Auschwitzcrematies technisch uitgesloten zijn. Ook de veronderstelling dat in de zomer van '44 in crematoria en greppels van Auschwitz elke dag 10.000 of zelfs 20.000 lijken kunnen zijn verbrand is *"simpelweg bovennatuurlijk en buiten elke realiteit,"* verklaarde hij onder ede.[1520]
De hoeveelheid cokes die blijkens de nauwkeurig bijgehouden Duitse administratie voor de crematoria werd aangevoerd (20 à 25 kg per stoffelijk overschot) komt eveneens vrijwel overeen met het aantal doden uit de in 1989 gevonden *Sterbebücher* (Dodenboeken) van Auschwitz. Die vermelden naam voor naam alle 68.864 in de jaren 1941, '42 en '44 in Auschwitz gestorven personen (1943 ontbreekt).[1521] Die 46 boeken kwamen na de val van het communisme tevoorschijn uit Russische archieven.[1522] In de JHV is altijd gesteld dat ouderen, kinderen en arbeidsongeschikten direct bij aankomst werden geselecteerd en zonder registratie rechtstreeks naar 'gaskamers' afgevoerd. Uit de 'Dodenboeken' blijkt dat kinderen, ouderen, zieken, enz. met namen, religie, woonplaats, doodsoorzaak, etc. in de administratie werden opgenomen. Elke categorie komt in normale verhoudingen in die boeken voor. Statistisch onderzoek laat zien dat 65% van de mensen overleed aan tyfus; 52% had het joodse geloof. Uit de Auschwitz kampadministratie blijkt verder dat in 1943 ca. 40.000 sterfgevallen werden geregistreerd en voor 1944 met eenzelfde aantal werd gerekend.[1523]
Er zijn aanwijzingen dat de 46 *Sterbebücher* niet alle delen waren die in 1945 door de Sovjets werden verdonkeremaand. De ontbrekende 30 à 35 boeken zouden eveneens zijn meegenomen, maar niet meer boven water gekomen. Een door de revisionisten Carlo Mattogno en Jürgen Graf ontdekte briefwisseling uit 1948 tussen het Sovjet Ministerie van Buitenlandse Zaken en ene Bogojavlenski, Hoofd van de Buitengewone Sovjet Commissie voor Onderzoek naar de Duitse Misdaden in de USSR, sprak naar aanleiding van een vraag van het Nederlandse Rode Kruis over 80 boeken met namen van in Auschwitz overledenen. Waarschijnlijk is, dat zich daaronder ook de boeken van het sleuteljaar 1943 bevinden. Of die nog steeds in Moskou zijn en waarom niet vrijgegeven, is onbekend. De

complete serie boeken zou rekenkundig ca. 130.000 sterfgevallen moeten bevatten, ongeveer het revisionistische aantal sterfgevallen in Auschwitz. (Zie: **Jürgen Graf,** *Die Neue Weltordnung und der Holocaust*. Interneteditie.)

3. Verbranding in open lucht

Naarmate *crematie* van miljoenen onmogelijk bleek, verlegde de Holohistorie dat naar verbrandingen in de open lucht.

Rookontwikkeling bij verbranding van 200 kadavers in Australië.

Ook dit 'alternatief' moet echter, als het niet om incidenten gaat, om technische redenen worden uitgesloten: het levert tal van nieuwe problemen op: er bestaat *niet één enkele foto* van lijkverbrandingen op stapels (behalve die in Keulen, Hamburg en Dresden na Geallieerde holocaustbombardementen) en ook *geen luchtfoto's van enorme rookontwikkeling in kampen, geen stoffelijke resten, geen verbrandingsresten, het grondwaterpeil maakte putten onmogelijk, dat vergde ook grote hoeveelheden brandstof (hout en fossiele), enz.*

We berekenden dat in Auschwitz en Majdanek (de enige 'vernietigingskampen' met crematoria), niet meer dan ca. 165.000 lijken kunnen zijn gecremeerd. Volgens de JHV zijn dan 5,8 miljoen mensen in de open lucht verbrand. Gemiddeld *meer dan 1,2 miljoen per vernietigingskamp.*[1524]

Niettemin is verbranden in de open lucht voor *massaverbranding* per saldo *sneller* dan cremeren. Dat was ook de Duitsers bekend voor zij de crematoria voor één-lijk-per-keer in Birkenau bouwden. Het is een nooit verklaard Holocaustraadsel waarom zij voor 'systematische massamoord in gaskamers' überhaupt *crematoria* bouwden.

Als er sprake was van verbrandingen in de open lucht, kan dat niet anders dan beperkt en incidenteel zijn geweest. Massaverbranding in *putten* waren in Auschwitz uitgesloten. Op *stapels* boven de grond is weliswaar mogelijk, maar daarvoor bestaat evenmin bewijs.

Openluchtverbrandingen waren op z'n hoogst *incidenteel* van aard en op beperkte schaal. Anders waren sporen daarvan 'overweldigend' en ook vandaag nog gemakkelijk aantoonbaar.

4. Verbranding in putten

Holocaustillusionisten als Van Pelt beweren dat, toen de Duitsers *"zich later realiseerden* [Van Pelt Report, blz. 112] *dat de putten de lijken beter verbrandden, sloten zij de crematoria nadat de putten in gebruik kwamen."* Volkomen nonsens, niet alleen omdat Van Pelt hier 'verbranden' gelijk stelt aan 'cremeren', maar ook omdat de Duitsers lang voor zij aan de bouw van de crematoria begonnen, *wisten* dat massaverbranding sneller ging.
Massaverbrandingen *in putten* zijn echter een pyrotechnische *absurditeit en zeker in Auschwitz onmogelijk.*

De zuurstoftoevoer in putten is ontoereikend, wat leidt tot onvolledige verbranding en verkoolde in plaats van veraste resten, nog afgezien van het vele grond- en hemelwater. Ze leveren grote hoeveelheden onverbrande resten op, welke echter alweer nooit zijn aangetroffen.

De verhalen daarover worden ook niet ondersteund door bijv. geallieerde luchtfoto's. Die tonen *niets* van greppels of stapels lijken. Ook geavanceerde satellietfotografie, waarmee greppels *uit de Romeinse tijd* kunnen worden getraceerd, toonde geen greppels in en om Auschwitz.

Over verbranden van lijken of kadavers in de open lucht bestaat veel expertise en literatuur. Dit is arbeids- en middelenintensief, er moet aan veel voorwaarden worden voldaan en de parameters voor brandstofgebruik, tijdsduur en residuen sluiten dit vrijwel uit.[1525]
Als brandstof is *droog hout,* geïmpregneerd met Dieselolie nodig. Weersomstandigheden als neerslag, temperatuur, enz. beïnvloeden de effectiviteit van dat soort verbrandingen in hoge mate negatief.

Verbranding in putten was in moerasgebied Auschwitz ook vanwege de hoge grondwaterstand vrijwel uitgesloten. Ze kwamen vol water, waardoor onderliggende brandstof (hout) en 'menselijk vet' onbruikbaar werden. Nog belangrijker echter is ***de slechte zuurstoftoevoer in putten.***

Een belangrijke getuige van veronderstelde massaverbranding in putten is Filip Müller.[1526] In zijn boek *Eyewitness Auschwitz* stelt hij dat *"De putten 40 tot 50 meter lang waren, ca. 8 meter breed en 2 meter diep".* Hij beschrijft hoe verbranding in deze putten ging: *"Op liggende spoorrails werden ca. 100 lijken in vier lagen met de gezichten omhoog boven de de houtblokken gelegd."*

Hij spreekt over *"houtblokken"*, hetgeen enorme hoeveelheden hout (minstens 100 kg/lijk) impliceert. Stel dat de Auschwitzovens 160.000 lijken cremeerden, dan moeten er volgens de JHV dus 1.240.000 lijken in de open lucht zijn verbrand. Dat betekent aan houtblokken 1.240.000 x 100 kg = 124.000 *ton*. Dat moest gekapt, getransporteerd, gedroogd en in blokken gehakt worden alvorens het te gebruiken.

Müller probeerde uit te leggen dat het probleem van onvoldoende zuurstoftoevoer werd opgelost door olie, alcohol en 'menselijk vet' over de lijken te gieten (blz. 136). Echter, vloeibare brandstoffen zouden slechts het oppervlak van de lijken schroeien, omdat tussen de lijken nauwelijks sprake van zuurstoftoevoer kon zijn. Niettemin gaat hij verder: *"Het verbrandingsproces duurde vijf tot zes uur."*
Ja, *dat mocht hij willen,* want hij 'vergeet' dat daarna de vuren, de as en de verbrandingsresten moesten *doven,* daarna de put moest worden *uitgeruimd,* nieuwe houtblokken en *lijken aangevoerd*, vele botten en verbrandingsresten *verpulverd*, tonnen asresten afgevoerd, enz. Alles bij elkaar was dit minstens een volle dag werk.
Kroongetuige Müller zei dat per verbranding in zo'n put 400 lijken tegelijk werden verbrand. Dat betekent dat voor één *dagtransport* 'vergasten' ('12.000' joden), dus 12.000 – 600 (gecremeerden) = 11.400 lijken in putten moesten worden verbrand. Dat vraagt 11.400 : 400 = bijna 30 van deze verbrandingsputten op het terrein van Auschwitz.
Zelfs al heeft Müller zich ook hier 'vergist' en werden er in zo'n put 2.000 lijken per keer verbrand, dan moeten er nog altijd 6 van die gigantische putten continu in bedrijf zijn geweest.
Van zo'n gigantische operatie in en rond Auschwitz is uiteraard ***niets, helemaal niets*** gezien, getuigd, gefotografeerd, of wat ook. Müller blijkt dan ook grovelijks onwaarheid te hebben gesproken.

5. Asbezorging

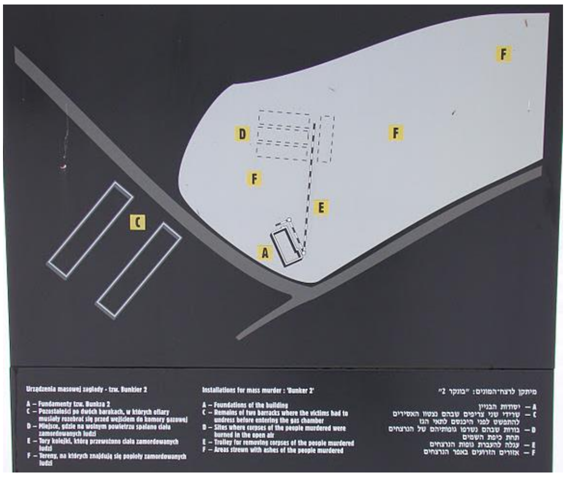
Over *spoorloze* verdwijning van miljoenen lijken na 'vergassing' doen in de Holocaustliteratuur allerlei verhalen de ronde, zich kenmerkend door vaagheid en ongeloofwaardigheid. Eerst zouden alle lijken gecremeerd zijn, maar omdat de crematoria dit soort aantallen in de verste verten niet aankonden, werd het verhaal later dat honderdduizenden in putten en op stapels op het Auschwitzterrein zijn verbrand.

Sinds kort (2012) staan op enkele plaatsen in Birkenau borden met de tekst: **F.** *"Gebied met verstrooide as van vermoordden*."

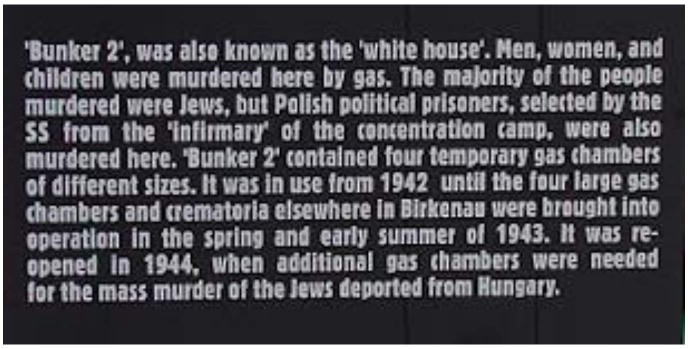
Echter, niet bekend is of daarin daar ooit menselijke as is gevonden. *Niets* over hoeveelheden "as", doodsoorzaken, forensisch onderzoek, vermoedelijke aantallen, enz. Slechts *"bestemd voor as afkomstig van vermoordden, joden en niet-joden"*. Geen objectieve gegevens dus. En zelfs al ware dit zo, er *waren* crematoria in Auschwitz-Birkenau en de as daarvan moest worden bezorgd. Overal bij begraafplaatsen en crematoria treft men asvelden aan en crematie betekent weliswaar dood, maar dood betekent *niet* "vermoord" of "vergast".

Het plattegrondje stelt dat daar 'het kleine witte huis' ('Bunker 2'), een boerenwoninkje, zou hebben gestaan, waarin massaal zou zijn "vergast", met name ook Hongaarse joden in 1944. Echter, het *niet bestaan* van deze

'Bunkers' is gedetailleerd en overtuigend aangetoond in Mattogno's boek *The Bunkers of Auschwitz, Black Propaganda versus History*.[1527] Mattogno toont o.m. aan dat de tienduizenden Auschwitzdocumenten ***niets*** over die "Bunkers" bevatten, dat ze op de luchtfoto's nooit zijn waargenomen evenmin als openluchtverbrandingen daar.

Plattegrond plaats Kleine witte huis 'Bunker 2' (A). *Met 'F' zijn plaatsen aangegeven waar asresten zouden liggen.*

Display met beschrijvende tekst.

De paar regels op het Auschwitz-display noemen liefst 4 x het woord "vermoord", evenals 'massamoord' op Hongaarse joden in 'heropende' 'gaskamers' in 'Bunker 2' wegens 'tekort' aan vergassingscapaciteit. ***Puur nonsens.*** **Z**oals in Hfdst. 5 bij *"Het Auschwitz Gambiet"* (blz. 719) aangetoond, kwamen tussen mei en oktober '44 totaal 23.117 Hongaarse joden in Auschwitz aan, van wie er in dezelfde periode 21.527 naar andere bestemmingen werden doorgetransporteerd! Er bleven slechts 1.860 Hongaarse joden in Auschwitz achter! Daarbij komt dat er zowel rekenkundig als volgens 'Holocausthistorici een *wanverhouding* was tussen

vergassingscapaciteit en de crematie/verbrandingscapaciteit. Zodanig, dat in ’43 de ‘gaskamers’ van de grootste Krema’s II en III zouden zijn gehalveerd! Men is aldus verstrikt in de eigen leugens.

Waarover gaat het bij menselijke as? In Auschwitz zouden volgens Holocausthistorici 1,4 miljoen mensen zijn ‘vermoord’ à ca. 5 kg as. Dat maakt (i.v.m. kinderen de factor 0,8 hanterend) 7.000.000 kg x 0,8 = 5.600 ton, [1528] ofwel 2.800 volle 2-tons Opel Blitz vrachtwagenladingen as en botresten. Die 5.600 ton as zijn (uiteraard) nooit gevonden.

Sommige bronnen (o.m. *Nizkor*) stellen zonder bewijs dat het in de nabijgelegen rivieren Vistula en Sola werd gestort en daar geheel is “verdwenen”, c.q. door de stroming verspreid. Dat is *nonsens*. In hedendaagse ovens blijven na 2 uur cremeren nog grove botresten onverbrand. Die moeten in een afzonderlijke bewerking worden fijngestampt, waarna een hoeveelheid spaanders en botdeeltjes overblijft. Die worden uit de as gezeefd, zodat nabestaanden fijn stofas in de urn ontvangen. In crematie-as van concentratiekampen bevonden zich grote hoeveelheden grovere botresten, wat nauwelijks ‘door de wind’ of stroming kan zijn verspreid.

“Asresten” na crematie.

Ook is uitgesloten dat dumpen van grote hoeveelheden crematieas onopgemerkt bleef; er zijn geen plausibele getuigenissen. Andere bronnen willen dat het als *mest* werd verspreid over nabijgelegen landerijen. Eveneens nonsens, want dat verhaal roept prangende vragen op:

- Werden Poolse landerijen *het hele jaar door* bemest of alleen in een bepaalde periode?
- Waar werden de enorme hoeveelheden as opgeslagen alvorens te worden gebruikt?
- Wisten boeren welke effecten menselijke asresten op hun land en gewassen hadden? Gebruikten zij het eerder?
- Vonden de katholieke boeren het niet immoreel menselijke asresten op hun land te verspreiden?
- Welk *voordeel* hadden zij daarvan, buiten de risico’s?

- Hoe verdraagt *'uiterste geheimhouding'* zich met verspreiding van menselijke as door Poolse boeren over Poolse landerijen?
- Waren alle boeren in de omtrek pro-nazi?
- Waren er ook die weigerden?
- Waarom die as niet verspreid over de agrarische percelen van de nabijgelegen SS-kwekerijen?
- Bestaat over deze asverhalen ook maar *één* (1) document?

Op al deze vragen wordt natuurlijk nooit antwoord gegeven.

Idem over Majdanek. Daar zouden botten van 'vergasten' *"mechanisch verpulverd, als kunstmest in blikken zijn gedaan en naar Duitsland gebracht"*.[1529]

Compleet waanzin. De Duitsers bezaten enorme *overschotten* fosforhoudende kunstmest als restproduct van het zgn. Thomasprocédé bij de staalproductie (*'Thomasmehl'*). Het meeste ijzererts voor Duitsland kwam van de Jurassische ertsvelden (Salzgitter; Lorraine-Luxemburg, Württemberg) en had een hoog fosforgehalte. Het zou onzinnig zijn geweest om beendermeel middels een kostbare bewerking met zwavelzuur tot fosfor te verwerken. De Sovjets wisten dat echter niet, omdat hun ertsvelden (Magnitogorsk, Kriwoj Rog) geen fosfor bevatten.

Ten overvloede zij vermeld dat het totaal aantal doden over de vier jaar van het bestaan van Majdanek thans op 58.000 staat; een aantal dat elke speculatie over 'kunstmestproductie' uit menselijke as teniet doet.

Niet alleen is het JHV-as- en kunstmestverhaal een verzinsel, essentiëler is dat *niets,* geen gram bewijs voor het bestaan van enorme hoeveelheden menselijke as is geleverd. Dat hoeft natuurlijk niet, want: de JHV is *geloof.*

6. Nooit aangetoonde massagraven

Eerder werd opgemerkt dat van 'bijna twee miljoen vergasten' in 'vernietigingskampen' in de verste verten geen stoffelijke overblijfselen zoals lijken, botresten, asresten, tanden en kiezen, kleding, verbrandingsresten, enz. zijn aangetoond. Niet in de kampen zelf en ook niet in de omgeving.
Ook niet van 1,5 miljoen beweerd door *Einsatzgruppen* in de Sovjet-Unie vermoorde joden (*'Holocaust by Bullets'*).[1530] Dat is niet alleen vreemd, het is *onmogelijk*. Des te meer, omdat meermalen 'onderzoek' is gedaan.
Hiervoor spraken we over vergeefse archeologische excercities van communistische en joodse teams in en rond de 'vernietigingskampen' (zie Hfdst. **6 *e.* 7** Treblinka, **6 *e.* 8** Belzec, **6 *e.* 9** Sobibor en **6 *e.* 10** Chelmno).
Die onderzoeken werden gewoonlijk met de gebruikelijke propaganda-tam-tam aangekondigd, maar daarna bleef het steeds oorverdovend stil. Op enkele nietszeggende parafernalia na, werd *niets* van belang voor een veronderstelde 'Holocaust' aan de oppervlakte gebracht, laat staan getoond, geïdentificeerd of geanalyseerd. Geen lijken, geen botresten, geen verbrandingsas, geen tanden/kiezen, *Niets daarvan.*

Dat geldt bij alle 'vernietigingskampen', waarin bijna 2 miljoen joden zouden zijn 'vergast', alsook voor de *'Holocaust by Bullets'*, de veronderstelde moord op 2 miljoen joden door *Einsatzgruppen* in de Sovjet-Unie.
Voor zover *concreet* massagraven zijn aangetroffen in Polen en Oost-Europa, waren die overwegend van door de Sovjets vermoorde Volksduitsers, 'Vijanden van de Staat', collaborateurs, etc. *Nauwelijks van joden.*

Hier een overzicht van *concreet aangetoonde* massagraven in de door de Duitsers bezette gebieden (niet limitatief).

Daadwerkelijk aangetroffen massagraven in Duitsbeheerst gebied

Land	**Plaats**	**Jaar**	**Verm. aantal slachtoffers**	**Nationaliteit slachtoffers**	**Vermoed. daders**
Polen	Katyn	1942	20.000	Polen	Sovjets
	Vinnitsa	1942	10.000	Oekr. burgers	Sovjets
	Jedwabne	1940	1.600	**Joden**	Polen
	Marienburg	1945	2.116	Volksduitsers	Polen
	Treblinka I*	1942	15.000	**Joden**	Duitsers
	Waldenburg	'45	48.000	Volksduitsers	??[1531]
	Bromberg	1939	7.000	Volksduitsers	Polen
Tsjechië	Postelberg	1945	2.000	Sudet. Duitsers	Tsjechen
	Dobronin	1945	231	Sudet.Duitsers	Tsjechen
Slovenië	Huda-Jama	1945	100.000	Duitsers/collab.	Slowaken
	Maribor	1945	20.000	Duitsers/collab.	Slowaken
	Tezno	1945	15.000	Duitsers/collab.	Slowaken
	Kocevski Rog	'45	12.000	Slowaken/coll.	Slowaken
Oostenrijk	Karintië	1945	27.000	Duitsers	Slowaken
Oekraïne	Lvov	1941	'honderden joden'	Niet vastgesteld	
		1946	200	Oekrainers	Sovjets
	Odessa	1942	5.000	**Joden****	Duitsers
	Bykovnia	1938	250.000	Oekrainers	Sovjets
Wit-Rusland	Kurapaty	1937	200.000	Russen	Sovjets

* Niet te verwarren met 'vernietigingskamp' Treblinka II.
** Niet vastgesteld; gesproken wordt over 'vermoedelijk joden'.[1532]

In heel Oost-Europa is dus slechts een handvol massagraven uit die tijd blootgelegd, <u>*met vrijwel uitsluitend niet-joden:*</u> Volksduitsers, 'Vijanden van het Volk', 'collaborateurs', enz., vermoord door anderen dan Duitsers. Sommige werden bij toeval ontdekt en van enkele werden valselijk de Duitsers als daders aangewezen.

In Polen en Oost-Europa zouden echter ca. 5 miljoen joden zijn vermoord en in massagraven gedumpt. Dat zijn, om de gedachten te bepalen:

10.000 massagraven met 500 lijken, óf
5.000 massagraven met 1.000 lijken, óf
1.000 massagraven met 5.000 lijken, óf
500 massagraven met 10.000 lijken.

Het staatje toont amper massagraven met *joden*; 'slechts' 21.600 van totaal **735.147** slachtoffers (2,9%) zijn (mogelijk) joods. Typisch ook, dat de na '46 in Polen en de SU gevonden massagraven ***allemaal niet-joods bleken,*** *per ongeluk* werden ontdekt en altijd aan 'de nazi's zijn toegeschreven**.**

Een soortgelijke anticlimax bij de Franse pater Desbois, die met wereldwijde mediatamtam, gefinancierd door joodse organisaties, een 'onderzoek' begon naar "ontelbare Duitse massamoorden" in de Sovjet-Unie en daarover *"Holocaust by Bullets"* schreef.[1533] Hij trok met enkele archeologen en een ballistisch deskundige door Oekraïne en Wit Rusland, op zoek naar de 'duizenden massagraven', voerde daarover in tientallen dorpjes gesprekken met 'honderden getuigen' en schreef vervolgens dat hij '*achthonderd massagraven* met honderdduizenden door de *Einsatzgruppen* geëxecuteerde joden had gevonden'. De hele wereldpers schreef het hem na. Echter, ***hij toont niet één forensisch vastgesteld massagraf, niet één stoffelijk overschot waarvan is vastgesteld dat het joods was, niet één stoffelijk overschot welke aantoonbaar door Duitsers is vermoord, zelfs niet één foto van een echt graf, niet één schedel en niet één menselijk bot! Kortom, niets dat aansluit op het verhaal van de JHV!***

Die zogenaamde massagraven ***zijn niet geopend en zullen nooit geopend worden!*** Wonderbaarlijk? Nou nee. Want, ziet u, "Halachidische wetten *verbieden* het aanraken en verplaatsen van joodse lijken", zegt men. Verhalen van 'getuigen' over joodse 'massagraven' zullen dus nooit worden onderzocht. Zolang kunnen 'massagraven' ook in uw achtertuin geacht worden te liggen. Men kan zelfs foto's van uw tuin maken als 'bewijs'. Maar, weet u wat wonderbaarlijk is aan Halachidische Wetten die verbieden joodse Holocaustlijken op te graven en te onderzoeken? Dat is dat joodse resten voor 'asbergmonumenten' in Sobibor, joodse lijken voor nieuwe parkeergarages in Tel Aviv, etc. wel mogen worden verplaatst . . . In Amerikaanse advertenties worden joden opgeroepen lijken van begraven verwanten te laten opgraven om ze in Israel opnieuw te begraven. Dat met de zegen van een (betaalde) rabbi. Logisch, want in de *Encyclopedia Judaica* (1978) staat onder 'Autopsies' [meerv.] en 'Ontleding' [enkelv.] ***niets*** van zo'n verbod. Voor 'joodse lijken' in door communisten opgegraven 'massagraven' (zie de al dan niet vervalste gruwelafbeeldingen, Hfdst. **9.** ***g.***) golden 'Halachidische Wetten' evenmin. Heeft Desbois, voor hij het *wetenschapsargument* bij zijn joodse sponsors inleverde, dat niet met hen besproken? Puur *bedrog,* dat Halachidische schijnargument!

Noch in zijn boek, noch in zijn documentaire, noch in de vele praatjes van hem en andere postuleerders, is één concreet bewijs voor door Duitsers massaal omgebrachte joden te vinden. Gefotografeerde skeletresten zijn niet onderzocht op doodsoorzaken. Op *geen* van zijn 'slachtoffers van de *Holocaust by Bullets'* is één kogelwond aangetroffen. Zijn ballistisch specialist spreekt weliswaar over patroonhulzen van Duitse makelij, maar in

die gebieden vonden langdurige gevechten tussen Duitsers en Sovjets plaats met meermalen verschuivende fronten. Dat de Sovjets de moorden bij Katyn pleegden met *Duitse munitie,* laten we dan maar onbesproken.
In gevechtsgebied werden burgerslachtoffers veelal pas dagen later verzameld en in massagraven begraven. Om het beeld compleet te maken: de bodem in Oekraïne is bezaaid met massagraven van NKVD, Oekraiense milities en de kort voor de oorlog door Stalin veroorzaakte *'Holodomor',* de uithongering van de Oekraiense bevolking, wat volgens Stalin zelf 10 miljoen mensen het leven kostte.
Natuurlijk, in Desbois' documentaire zien we hem temidden van berkenbosjes, vergezeld van al of niet joodse en/of communistische dorpelingen, met een bedroefd gezicht. Er zijn verhalen uit de derde hand over moordpartijen "met 100.000 doden" die daar begraven *waren* en door de Duitsers 2 jaar later op het eind van de oorlog(!) opgegraven en 'spoorloos' verbrand. Met andere woorden: niet één lichaam, niet één bewezen bot van een slachtoffer werd door Desbois in die berkenbosjes (of waar dan ook) concreet aangetoond. *Niets!* Getoonde menselijke botten blijken afkomstig uit de omgeving van joodse begraafplaatsen.

Omdat Desbois *geen enkel forensisch onderzoek deed,* is van zijn 'massagraven' niet objectief vast te stellen of en hoeveel mensen daar liggen, of het joden waren, wanneer zij precies stierven, wat de doodsoorzaken waren en door wie eventueel vermoord.

Desbois deed weinig meer dan de bevolking van bepaalde dorpen enkele weken tevoren van zijn komst verwittigen, vrijwilligers interviewen, betalen voor medewerking en vervolgens verklaren dat daar en daar een 'massagraf van door de nazi's vermoorde joden ligt.

Tussen suggestieve afbeeldingen van opgehangen mensen door, beklaagt pater Desbois zich echter in zijn 'documentaire' dat de meeste dorpelingen over de veronderstelde massaexecuties zeggen niets te weten: niets van executies door Duitsers en niets van massagraven.

Hij verklaart dat als volgt: *"Ze willen niets zeggen, omdat ze bang zijn dat opgravingen hun gewassen zullen schaden."* Anderzijds zegt hij dat 'opgravingen wegens joodse religieuze wetten niet zijn toegestaan.' Nauwelijks één bot dus van "1,5 miljoen" joodse vermoorden in de *'Holocaust by Bullets'.*

Is dat alles niet wat vreemd? Stel, ik ben pater, heet Patrick Desbois, ervan overtuigd dat de nazi's in voormalig Sovjet-Rusland 1,5 miljoen joden systematisch vermoordden, die zij een jaar later allemaal weer opgroeven en vervolgens spoorloos lieten verdwijnen. Ik wil daarnaar onderzoek doen en met joodse financiële en andere hulp een boek schrijven. Stel ook, dat ik iets minder naïef en goedgelovig en iets meer wetenschappelijk gericht ben dan mijn naamgenoot. Wat zou ik als eerste doen?
Als eerste zou ik de autoriteiten van Oekraïne en Rusland vragen of zij mij exact de plaatsen van alle bekende massagraven zouden willen

wijzen. Wat zegt u, dat weten de autoriteiten daar ook niet?! Hebben zij u dat officieel meegedeeld, Pater? Zo ja, is dat niet opvallend? *Willen* zij u dat niet vertellen en wat is daarvan de reden? Of *kunnen* zij u dat niet vertellen omdat er geen massagraven zijn? De Sovjetluchtmacht maakte in de oorlog immers *tienduizenden foto's* van alle Sovjetgebieden die in Duitse handen waren. Elke Duitse eenheid, activiteit, troepenverplaatsing, etc., werd door het rode leger op vrijwel elk moment nauwkeurig gefotografeerd en vastgelegd. Zonder dat kon men die oorlog niet voeren, laat staan winnen.

Er *moeten* dus *vele honderden foto's* van al die massamoorden, massagraven, opgravingen, lijkverbrandingen, enz. bestaan. Die foto's ***moeten*** er zijn! Dat staat vast. Tenzij . . ., tenzij die duizenden massamoorden, honderden massagraven met honderdduizenden lijken en massale lijkverbrandingen ***er nooit waren.***

Ben *ik* nu gek, of Pater Desbois met zijn *Holocaust by Bullets*? Die trekt het veld in om aan enkele stokoude, al dan niet aan demente aftakeling lijdende straatarme dorpelingen te *vragen*, of zij zich tegen beloning iets kunnen herinneren van massamoorden door de fascisten. En zelfs dan klaagt hij: *"ze willen niets zeggen, omdat ze bang zijn dat opgravingen hun gewassen zullen schaden."* Maar, hoezo *opgravingen,* Pater? Uw Halachidische geldschieters willen alles, dat wil zeggen, publiciteit, herdenkingen, monumenten, enz. *behalve opgravingen,* toch? Zij *verbieden* u zelfs 'om religieuze redenen' die 'graven' te openen (zodat zij ook zelf niet kunnen weten of die al dan niet lijken bevatten, laat staan of dat *joodse* lijken zijn!).

Wellicht het opmerkelijkst in een documentaire over die opzienbarende ontdekkingen vond ik Pater Desbois' *gezicht*: hij kijkt niet alleen erg bedroefd, hij kijkt vooral *teleurgesteld.* En dat is begrijpelijk. Als je met hooggespannen verwachtingen en rijkelijk gesponsord op pad gaat om honderden massagraven en concrete bewijzen in Rusland aan de wereld te tonen en je kunt *niets,* ***helemaal niets concreets tonen,*** dan kijk je inderdaad niet tevreden in de camera.

Pater Desbois had, als u het mij vraagt, beter eerst wat archief- en documentstudie kunnen doen; waarschijnlijk was hij daarna gewoon thuisgebleven. Oké, dan hadden wij het zonder zijn prachtboek *Holocaust by Bullets* moeten doen, waarin staat dat in Oekraïne '800 massagraven van joden zijn gelocaliseerd'. Echter, bij bestudering blijken dat *'aangewezen'* plaatsen in open terrein te zijn, waarvan enkele dorpelingen zich 70 jaar na dato 'herinneren' dat de 'fascisten' daar mensen executeerden. Of, en zo ja hoeveel joden en/of anderen op die plaatsen liggen, of en door wie ze zijn 'vermoord', of dat het mensen zijn die tijdens beschietingen omkwamen en later door de Duitsers in een kuil zijn gegooid, dat is nu, ***65 jaar later,*** nog steeds niet onderzocht of vastgesteld. Zolang dat niet is gebeurd, heeft ook zijn boek – zoals vrijwel de hele JHV – de status van een verzameling *onbewezen vertelsels.* En die zijn er al meer dan genoeg.

De Amerikaanse Carolyn Yeager geeft in een artikel *Searching for the Bodies; The search for mass graves to support WWII extermination numbers is taking a surprising turn,*[1534] een onthullend overzicht van na de oorlog (niet) gevonden massagraven in door de Duitsers bezette gebieden.

Pater Desbois stelt dat in Oekraine 1,5 miljoen joden door de nazi's zijn vermoord.[1535] Dat betekent bijvoorbeeld **3.000** massagraven à 500 joden. Hij zegt dat er 800 zijn *aangewezen*. In die 800 'aangewezen' massagraven moeten dan zo'n 400.000 joodse lijken liggen. Hoeveel daarvan *werkelijk* zijn (aan)getoond? Met 15 à 25 stoffelijke resten heeft u het echt helemaal gehad, zij het, dat die niet forensisch zijn onderzocht en in sommige gevallen aan de rand van joodse begraafplaatsen zijn gevonden . . .

Kortom, een staaltje Holocaustpostulering van de bovenste plank: oncontroleerbare *verhalen,* 70 jaar na dato uit de mond van 'getuigen', gepresenteerd door 'onderzoekers' die astronomische aantallen in de mond nemen, maar nog geen splinter concreet bewijs tonen.

Natuurlijk zijn er ook talrijke Sovjet 'foto's' van 'massagraven'. Hoofdstuk **9 *g.*** zal nog aantonen dat die foto's in een aantal gevallen *vervalsingen* zijn. Echte, forensisch gedetailleerde foto's en rapporten van massagraven – zoals gebruikelijk en noodzakelijk – zijn er niet of nauwelijks.

Volgens de JHV gaf Himmler juni 1942 *SS-Sturmbannführer* **Paul Blobel** opdracht alle sporen van massamoorden in het Oosten uit te wissen. Kennelijk was Himmler tot de ontdekking gekomen dat hij een foutje had gemaakt door tijdens de 'systematische' miljoenenmoord op de joden de lijken niet meteen 'onzichtbaar' te laten verdwijnen, maar ze eerst bij honderdduizenden te laten begraven. Goed, een foutje kan, dus Blobel formeerde *Sonderkommando 1005,* om *alle* massagraven open te maken en de lijken alsnog *spoorloos* te laten verdwijnen. Zij trokken langs alle 'vernietigingskampen' en bezochten bezette gebieden, om op duizenden plaatsen hun afschuwelijke, maar baanbrekende werk uit te voeren: het onzichtbaar maken van miljoenen joodse lijken.

Daarbij groeven de nazi's tijdens de oorlog niet alleen de 'massagraven' van twee miljoen *joden* op, om die allemaal voorgoed te verbranden, zoals de JHV zegt, ***maar er zijn evenmin massagraven van 'miljoenen' door de Duitsers vermoorde Slavische en Russische burgers gevonden!*** Heeft het groepje mannen van Blobel die ook allemaal spoorloos zoekgemaakt?

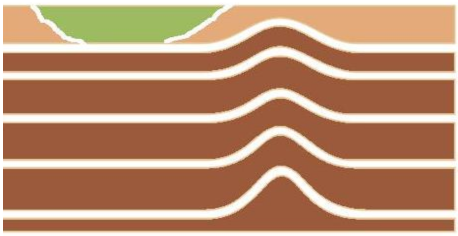
Hoe dat moest gebeuren, wist volgens de JHV Blobel overigens niet (laat staan zijn opdrachtgever Himmler!). Blobel voerde, volgens de JHV, enkele mislukte experimenten uit, zoals opblazen met explosieven van grote stapels stoffelijke overschotten. Dat werkte natuurlijk niet, maar nazi's waren nu eenmaal niet zo slim. Of toch wel? Want daarna vond Blobel zijn unieke, nooit eerder of later geëvenaarde methode uit, om die ***miljoenen lijken spoorloos te laten verdwijnen.*** Hoe dat kon, mag u niet vragen, want 'het gebeurde': er is toch nooit meer iets van gevonden?

Van de *massagraven* van Treblinka II, waar 870.000 lijken begraven, opgegraven en verbrand zijn (zegt de JHV), bleek later *zelfs het geringste spoor niet traceerbaar.* Met moderne grondradarapparatuur werd in 2000 *op de plaats van de massagraven in Treblinka zelfs geen aardlaagverstoring gemeten.* Een technisch-wetenschappelijke prestatie van de hoogste orde van Blobel, of beter: een *Holocaustwonder!*

Maar niet alleen dat. De *Encyclopedia of the Holocaust* toont de plaatsen waar Blobel zijn veronderstelde activiteiten uitvoerde. Dat was een gebied dat zich van Noord naar Zuid 1.500 kilometer uitstrekte en van Oost naar West 1.300 kilometer. In dat enorme gebied zou Blobel met zijn *Sonderkommando* in anderhalf jaar honderden massagraven onzichtbaar hebben gemaakt en honderdduizenden lijken spoorloos hebben laten verdwijnen, zonder stoffelijk of documentair bewijs. Goed, volgens Desbois blijkt hij nu minstens 800 massagraven over het hoofd te hebben gezien. Wisten Blobel en de SS niet dat die er waren? Hielden zij geen aantekening van alle massamoorden? Moest Blobel er naar *zoeken?* Maar waarom weet de JHV wél precies *aan te wijzen* waar ze plaatsvonden?

(Holocaust)Wonderen bestaan dus echt. Blobel, die *en passant* ook nog verantwoordelijk wordt gesteld voor talloze massaslachtingen (o.a. die van Babi Yar), werd in 1951 opgehangen. Jammer voor hem en voor de wetenschap, want nu kunnen we hem niet meer vragen op welke wijze hij miljoenen lijken absoluut spoorloos heeft kunnen laten verdwijnen.

Maar . . ., wat een geluk! Met hedendaagse grondradartechnieken is alsnog *exact* eenvoudig vast te stellen of op bepaalde plaatsen lijken waren begraven, die later spoorloos verdwenen.

Aardlaagverstoring na graafwerk.

De *bovenste* aardlaag wordt bij graven altijd verstoord en ook al vult men het gat later op, de samenstelling van de grondlaag zal qua soort, diepte en structuur *nooit meer zijn* als tevoren. En dat is met grondradar duidelijk vast te stellen. Zo zijn – met een klein beetje goede wil – die door Blobel 'onzichtbaar' gemaakte massagraven dus in een handomdraai te localiseren. Met *een klein beetje goede wil* dus. Maar is die er wel?

Hoe dan ook, ***geen massagraven, geen Holocaust.*** Daarom loofde *Nafcash,* de US *National Association of Forensic Historians*, een beloning uit van 54.000 Dollar voor hem of haar, die op of bij een van de 54 'officieel' als

joodse massagraven *aangewezen* massagraven in Treblinka, Belzec, Sobibor en Chelmno (1,9 miljoen JHV vergasten'), slechts *één duizendste van 1 procent* (0,001%) van de lijken en/of het gewicht van stoffelijke resten (aan)toont.[1536] (Voor Treblinka II met 870.000 'vergasten' het equivalent van slechts 8,7 lijk, voor alle 'vernietigingskampen' samen 19.)

Zo moeilijk kan dat toch niet zijn, dames en heren Holocausthistorici? Toon met die 0,001%, die éne ooghaar van de Olifant door u "systematische miljoenenmoord" genoemd, dan *weten* we dat die echt bestond en pak *en passant* $ 54.000 mee! Allicht kunt u daarmee nieuwe 'Holocausteducatie' projecten financieren. Uw 'ooggetuigen' en archeologen noemden immers *op de meter nauwkeurig* plaatsen waar het gebeurde en schreef uzelf niet de bijzonderheden op in 'wetenschappelijk onderbouwde' bestsellers? Voor u geen probleem toch? Echter, u staat de tien jaar dat deze uitdaging nu loopt *voor schut* met te blijven *zwijgen.*

Zelfs die éne ooghaar kan het gilde Holocaustverhalenvertellers niet concretiseren: er waren geen 'vernietigingskampen', dat waren *doorgangskampen.* Er zijn geen 'massagraven' van honderdduizenden of 'miljoenen' joodse lijken. *Onaantoonbare massagraven bestaan bij de huidige stand der technologie niet meer,* **tenzij er geen Joodse Holocaust-Versie was, zoals haar vele lippendienaren ons dwingen te *geloven.***

Kan een andere pater (Bisschop mag ook) na *Holocaust by Bullets* nu *Holocaust by Firebombs* schrijven, over massamoord in Duitse woonwijken?

j. Meer feiten contra vergassingen

Merkwaardig feit bij de JHV verhalen over 'massavergassingen' is ook dat alle 'vernietigingskampen' op Auschwitz na, slechts korte tijd zijn gebruikt. Dat komt omdat het volgens revisionisten *Doorgangskampen* waren, waar naar het Oosten over te brengen joden van hun bezittingen werden beroofd, sommigen geselecteerd voor werk elders en de overigen ontluisd en doorgevoerd naar de Baltische Staten en veroverde Sovjetgebieden.[1537] Deze politiek van massale verplaatsing wordt massief ondersteund door documenten, en bijv. de Wannsee Conferentie.[1538]

Deze massale logistieke operatie ('Aktion Reinhard') was begin '43 voltooid, waarna de kampen Belzec, Chelmno, Sobibor en Treblinka resp. werden gesloten, afgebroken of voor andere doelen gebruikt.

Het Holocaustcommittment verklaart dit zo: de *'Final Solution'* (moord op alle joden) zou rond die tijd zo goed als afgerond zijn en de rest overgenomen worden door in Birkenau in aanbouw zijnde crematoria . . .[1539]

Dit nu is om meerdere redenen waanzinnig: de goedkope, 'geheime, 'moordcentra' zonder Krema's, Treblinka, Chelmno, Sobibor, waar miljoenen zonder sporen na te laten zouden zijn vermoord, vervangen door duur nog bouwen *civiele ovens* voor 1 lijk per muffel in overbevolkt, door tyfus geteisterd Auschwitz? Een verhaal, maar niet meer dan dat . . .

Grote groepen mensen zouden jarenlang dagelijks in gaskamers de dood in zijn gedreven. Door heel Europa circuleerden daarover geruchten. Tienduizenden in Auschwitz en elders kenden die geruchten.

Toch horen we *nergens* over paniekincidenten of zwaar bewapende SS-eenheden om die duizenden in toom te houden bij hun gang naar die lugubere ruimten, waar zij met kinderen en familieleden werden gedood. Onvoorstelbaar. Niet gedurende een dag, niet gedurende een week of een maand, maar meer dan twee jaar lang! De bekendste foto van mensen 'op weg naar vergassing' is die van een oude vrouw met enkele kinderen (blz. 866) die, ver van elke bewaking, ergens midden in Birkenau 'op weg naar de gaskamer' zouden lopen. Dat was zomer 1944, toen heel Europa 'wist' van 'massavergassingen'. De foto maakt deel uit van een zeldzame verzameling willekeurig genomen foto's uit Birkenau. Daarop ziet men groepen vrouwen, kinderen en bejaarden 'op weg naar de gaskamers'.[1540] Wie kritisch kijkt, ziet *niets* van bewaking, *niets* van visuele afscherming, *niets* van belemmeringen om te communiceren.

Geen enkele foto toont 'gaskamers'. Zelfs *niets* van 'op weg zijn naar gaskamers'. Integendeel: mensen in relatieve vrijheid zitten, staan, lopen, praten en eten, op bijna picknickachtige wijze. *Niets* van angst, *niets* van dwang, *niets* van SS-ers met honden en zwepen, *niets* van 'gaskamers'. Toch zeggen de bijschriften bij deze foto's: 'Op weg naar de gaskamers'.

Kan iemand serieus geloven dat groepen mensen op weg naar hun dood de gelegenheid wordt gegeven om nagenoeg onbewaakt, in hun eigen tempo daar naar toe te wandelen en onderweg rustig zitten te eten en wachten tot het hun beurt is? De rook en de stank van de crematoria was overal, zegt men en zeker dicht bij de crematoria. Ieder die dat *ruikt*, *weet* intuïtief en bij geruchte dat *mensen* worden verbrand!

"Op weg naar de Gaskamers" of wachtend op *huisvesting in barakken?*
[Auschwitz Album]

Waarom zouden de nazi's voor hun vertrek de Krema's II en III hebben vernietigd? Om 'sporen uit te wissen'? Welke sporen? In de restanten van de 'gaskamers' werden immers *geen* blauwzuursporen aangetroffen en ook geen inwerpgaten voor Zyklon-B in het dak. Noch in de tekeningen, noch in de restanten is 'bewijs' voor een 'gaskamer' te vinden. Veelzeggend is dat de crematoriumgebouwen, crematieovens, installaties, inventaris, enz. compleet waren vernield c.q. verwijderd, maar *de restanten van die zogenaamde gaskamers zelf nog voldoende intact waren voor onderzoek!*

'Vernietiging van bewijsmateriaal' past perfect in het verhaal van de JHV, maar het voornaamste bewijs, de *restanten* van de 'gaskamers', zijn door de 'daders' achtergelaten. (Evenals de joodse *'Sonderkommando's'!*)

De Sovjets hadden met hun leugenrapport over *'meer dan 4 miljoen vermoorden'* alle reden te zeggen dat 'de fascisten' die 'gaskamers' opbliezen, en het zoeken naar bewijs voor deze leugen in de kiem te smoren.
Wat ook niet in het massavernietigingsverhaal past en door mainstream-historici dus niet wordt genoemd, is bijv. het bestaan van kampgeld voor gevangenen.[1541] Zulke details verzwijgt men, omdat die in tegenspraak zijn met de JHV, die leert dat Auschwitz en andere kampen 'vernietigingskampen' waren. De circulatie van grote hoeveelheden geld en premiecoupons past bij een arbeidskamp, waar arbeiders gemotiveerd en beloond moesten worden. Met dat 'geld' konden extra en 'luxe' goederen en diensten worden gekocht, tot (voor 2 RM) bordeeldiensten toe.

Premiegeld Auschwitz, waarde 1 DM.

Let op de signatuurregel onderaan de hier afgebeelde coupon: 'KL/101 – 8.44/500.000'. Ze geeft aan dat deze serie bonnen is gedrukt in *augustus '44* in een oplage van 500.000! Op het hoogtepunt van 'de Holocaust' drukten de nazi's dus alleen voor Auschwitz een *half miljoen* premiebonnen van 1 Reichsmark om gevangenen te belonen voor verdienstelijk werk.
Hoe dit te rijmen met de JHV die zegt dat daar honderdduizenden joden systematisch werden 'vernietigd'? Voor het 'Reich' was arbeid voor de oorlogsindustrie in dergelijke industriële complexen *to be or not to be.*

Het International Trading Service (ITS) in Arolsen (Dld), is een onder Geallieerd toezicht staand instituut dat vrijwel alle informatie over de Duitse kampen in WO II archiveert. Het beschikt over ca. 50 miljoen dossiers van vrijwel iedereen die in Duitse gevangenschap was of dwangarbeid verrichtte. Het heeft die informatie meer dan 60 jaar na de oorlog 'onder de pet' gehouden. Ook nu is nog – in tegenstelling tot wat wordt beweerd – geen sprake van vrije toegang tot alle materiaal. Vaststaat, dat als dit toegankelijk is voor onafhankelijk onderzoek, er onthullende feiten over aantallen omgekomen joden en niet-joden aan het licht zullen komen.

Op vragen over vergassingen, antwoordde de manager van dit Archief, U. Jost, recentelijk: ***"Helaas kunnen wij geen document noemen dat de dood van een gevangene tengevolge van vergassing met Zyklon-B aangeeft. Gewoonlijk gaven de Nazi's andere doodsoorzaken voor gevangenen die in concentratiekampen omkwamen".***[1542] Duidelijk veelzeggend.

Er zijn nog andere aanwijzingen die JHV massavernietiging uitsluiten. Op het hoogtepunt, voorjaar en zomer '44, werden door de Geallieerden *luchtfoto's* van Auschwitz-Birkenau gemaakt waarop *niets is te zien* van massavernietiging. De foto's zijn bij helder weer genomen, uitzonderlijk scherp en nauwgezet onderzocht door fotobeoordelingsexperts.[1543] Geen spoor van lijkverbrandinggreppels, geen rijen mensen voor gaskamers, *niets* dat op 'vergassing' wees.

Het ligt voor de hand te concluderen dat dit het antwoord is op de veelgestelde vraag: *"waarom bombardeerden de geallieerden de 'vernietigingskampen' nooit om daarmee een eind te maken aan de vergassingen?"* Men *wist,* door en ondanks de eigen propaganda, al te goed dat er *niet* werd 'vergast'.

Het ontbreken van dit soort bewijzen op de luchtfoto's heeft kennelijk de CIA (Brugioni?) er in 1979 toe aangezet foto's daarvan te *vervalsen*.[1544]

De geallieerden, het Vaticaan, het Internationale Rode Kruis, joodse organisaties en verzetsorganisaties in bezet gebied handelden gedurende de oorlog alsof zij *wisten* dat de joden *niet* werden uitgeroeid.[1545]

Een Rode Kruis Rapport stelde dat '*Vanaf mei 1943 ongeveer 9.000 pakketten* per dag *naar de kampen werden verzonden. Van herfst 1943 tot mei 1945 in totaal 1.112.000, met een gewicht van 4.500 ton.*[1546]

Delegaties van het Internationale Rode Kruis inspecteerden tijdens 'de Holocaust' samen met officials van de U.S., Engeland, Frankrijk en Zwitserland de Duitse concentratiekampen, inclusief Auschwitz. Zij interviewden duizenden gevangenen en controleerden de geruchten over massamoorden en gaskamers. Na hun onderzoek rapporteerden zij aan o.m. de Amerikaanse regering dat zij geen spoor van bewijs hadden gevonden voor massamoord, maar wel van verschrikkelijke sterfte door epidemieën en gebrek aan middelen door de oorlog.

De nazi's zelf alarmeerden op 1 februari 1945 het Rode Kruis over de onhoudbare toestanden in de kampen. Daarop werd in elk kamp een

waarnemer gestationeerd en zo goed en zo kwaad het ging hulp geboden (Rode Kruis Rapport, Deel III, blz. 83). Het Rode Kruis protesteerde al op 15 maart 1944 tegen de *"barbaarse luchtoorlog van de Geallieerden"*,[1547] waardoor voedselvoorziening vrijwel onmogelijk werd.[1548] De waarnemers vonden in de kampen *geen* aanwijzingen voor een uitroeiingsbeleid, noch van gaskamers. Samen met aanwezige vertegenwoordigers van het Vaticaan, stelden zij vast dat joden en anderen blootstonden aan verschrikkingen en ontberingen van velerlei aard. Evenmin als het Vaticaan ging het Rode Kruis mee in de beschuldigingen van massamoord.

Het Internationale Rode Kruis had tijdens de gehele oorlog toegang tot *alle* burgerlijke gevangenen in Duitse kampen. Dit in tegenstelling tot de Sovjet Unie, die alle internationale verdragen had opgezegd en de Conventies van Genève en Den Haag niet ondertekende. Gevangenen en krijgsgevangenen daar waren verstoken van elke hulp of steun.

September 1944 bezocht een delegatie van het Int. Rode Kruis, onder leiding van haar vertegenwoordiger Rossel, Auschwitz-Birkenau. In zijn rapport, geciteerd in *Documents sur l'activité du Comité international de la Croix Rouge en faveur des civils détenus dans les camps de concentration en Allemagne* (Genève, 1947) werd gerapporteerd dat onderzoek ter plaatse noch gesprekken met gevangenen massavernietiging bevestigden.[1549] Het sluit massavernietiging in doucheruimten af door te vermelden: *"niet alleen wasgelegenheden, maar ook installaties voor badruimtes, douches en wasserijen werden door de waarnemers geïnspecteerd. Zij moesten niet zelden actie ondernemen om deze te doen repareren en uitbreiden"* (Deel III, blz. 594).

De Holocaustindustrie reageerde daar zo op:

> *"In een brief van 22 november 1944 aan U.S. State Department officials over de inspectie, stelt het Rode Kruis: <u>"We waren niet in staat enig spoor van installaties voor uitroeiing van burgerlijke gevangenen te ontdekken …"</u>*
> *In dit geval tonen de documenten dat het Rode Kruis op alle punten <u>faalde.</u> Niet alleen zagen de Rode Kruis officials de situatie daar over het hoofd, maar <u>zij gaven verkeerde informatie</u> door aan de Geallieerden. De Rode Kruis officials begrepen de werkelijke omvang van de nazi misdaden niet …"* [Mijn onderstreping.]

Ene Radu Ioanid, directeur van de *Holocaust Survivors Registry* van het U.S. Holocaust Memorial Museum zegt: *"Er bestaat geen enkele twijfel dat het Rode Kruis zich liet gebruiken door de nazi's"*. *Een **Gotspe**!*

De Holocaustindustrie zelf zag nota bene met hordes 'wetenschappers' en duizenden 'ooggetuigen' in 65 jaar tijd geen kans ook maar één enkel concreet bewijs voor 'gaskamers' of 'massavergassingen' aan het licht te brengen. Uitgerekend zij verwijten de onafhankelijke deskundigen van het Rode Kruis, die hun onderzoeken zorgvuldig voorbereidden, door onnozelheid en onachtzaamheid 'gigantische' gaskamers met tienduizenden vergaste lijken en enorme groepen gaskamerkandidaten over het hoofd te hebben gezien . . . Sterker, sommigen zijn gewetenloos genoeg te stellen dat het Rode Kruis dit deed omdat ze *pro-nazi* was!

Wie moet men (niet) geloven: het onafhankelijke en humanitair gemotiveerde Rode Kruis, dat op het hoogtepunt van 'de Holocaust' in 1944 inspecteerde, gesprekken voerde met duizenden gevangenen in kampen en daarbij in het bijzonder de geruchten over massamoord en vergassingen onderzocht, of de Directeur van *Special Interest Group* "Holocaust Overlevenden Registratie" van het 'Holocaust Museum' in Washington?

Over de schandelijke beschuldigingen aan het adres van het Rode Kruis nog dit: Israël verbood na de massaslachting in Jenin elke Internationale inspectie. Israël staat evenmin toe dat onderzoek wordt gedaan naar Biologische, Chemische en Nucleaire Wapens voor Massavernietiging.

Zelfs Saddam Hoessein stond Internationale controle naar Wapens voor Massavernietiging toe (tot in zijn paleis toe!), omdat hij in dat opzicht niets concreets te verbergen had.

Zo ook Iran, dat internationale inspectie van haar atoominstallaties toelaat. Zij hebben niets te verbergen en kunnen zich dat dus permitteren.

Datzelfde gold voor de Duitsers in Auschwitz. Het is *ondenkbaar* dat de nazi's Internationale inspecteurs afkomstig uit neutrale en vijandelijke landen als Amerika, Engeland, Frankrijk en Zwitzerland op hun terreinen zouden hebben toegelaten als daar honderdduizenden mensen werden vernietigd! Het is net zo *ondenkbaar,* dat inspecteurs die gedetailleerd rapporteerden over Auschwitz-Birkenau, niet gezien of gemerkt zouden hebben dat daar in werkelijkheid *gaskamers* waren, waarin honderdduizenden mensen werden vergast! Zij lieten in hun rapportages dan ook *geen twijfel* aan hun terugwijzing daarvan bestaan.

De Westerse Geallieerden *verboden* na de oorlog de kampen met Duitse krijgsgevangenen door het Rode Kruis te laten inspecteren! Eisenhower ontzegde voorjaar 1945 daarom de Duitse militairen de krijgsgevangenstatus en kon zo een miljoen Duitse soldaten laten sterven![1550]

Noch Roosevelt, Churchill, De Gaulle of Eisenhower, repte in hun omvangrijke memoires met één woord over 'gaskamers'. Zij wisten beter dan wie ook waarheid en propaganda in een oorlog te scheiden.

Professor R. Lynn van de Universiteit van Ulster zei: *"Ik heb Churchill's Tweede Wereldoorlog Mémoires gelezen en daarin staat geen enkele verwijzing naar Nazi 'gaskamers' 'genocide van de joden' of 'zes miljoen' joodse slachtoffers. Dat is verbijsterend.* Hoe valt dat te verklaren? Eisenhower's *Crusade in Europe* is een boek van 559 pagina's; de zes banden van Churchill's *Second World War* 4.448 pagina's en De Gaulle's driedelige *Mémoires de guerre* 2.054 pagina's. In die omvangrijke geschriften, totaal 7.061 bladzijden (inleidende gedeelten niet inbegrepen), gepubliceerd van 1948 tot 1959, vindt men ***zelfs niet één enkele vermelding*** van Nazi 'gaskamers', 'genocide' van joden, of 'Zes Miljoen joodse slachtoffers".[1551]

Elk land kon tijdens de oorlog klachten indienen over oorlogsmisdaden van tegenstanders. De Geallieerden vroegen de Duitsers *nooit* onderzoek

te doen of te reageren op het uitroeiingsverhaal. Het *bewijst* dat zij de joodse beschuldigingen van massavernietiging niet serieus namen.

Merkwaardig is ook het voornemen van het Vaticaan haar archieven slechts tot 1939 open te stellen.[1552] Daardoor blijven veel sleuteldocumenten, bijv. het dagboek van Pius XII, wederom voor generaties ontoegankelijk. Zou deze beslissing ook genomen zijn als de documenten aawijzingen of bewijzen voor systematische jodenmoord en gaskamers bevatten? En indien daarover geen woord staat geschreven, wat zou dat dan betekenen? En waarom verbergt Israël cruciale Holocauststukken?

Auschwitz was het grootste kamp. Een Amerikaans rapport, *Operation Bloodstone*,[1553] vermeldt dat in 1943 in Polen 109 Duitse kampen waren: 9 doorgangskampen, 24 concentratiekampen, 3 grote arbeidskampen, 60 kleinere arbeidskampen, 3 voor priesters, 9 voor joden en 1 opvoedingskamp voor Ariërs. Geen *'vernietigingskampen'*, wel *doorgangskampen* !

Het *Bloodstone Report* was decennialang geheim. Vrijgave ervan door de Russen werd na de val van het communisme door joodse activisten als *'een serieuze fout'* van de Russen bestempeld.[1554] Zij vallen niet de authenticiteit of juistheid van die documenten aan, maar de 'indiscretie' van de archivarissen om die stukken vrij te geven . . .

k. Overlevenden/Gaskamergetuigen

'Holocaustoverlevenden' is een *contradictio in terminis.* Bij 'systematische massamoord op 6 miljoen joden in gaskamers', zouden die er niet in de thans gekende aantallen zijn.

Op enkele absurde, duidelijk verzonnen verklaringen na,[1555] zijn er ook geen getuigenissen van overlevenden van 'gaskamers'. De belangrijkste getuigenissen zijn van nazi's in gevangenschap, nazi-overlopers en communistische kampingezetenen zoals *Auschwitz-partisanen*. De joodse 'getuigen' spreken over 'gaskamers' van horen zeggen. Voorbeeld is het relaas van de in 1942 uit Nederland naar Auschwitz gedeporteerde Willi Lowenberg,[1556] die in een verhaal dat bol staat van 'gaskamers', 'vergassingen', enz. maar liefst 7 (9?) concentratiekampen plus een 'Dodenmars' wist te overleven. Als dat geen *Holocaustwonder* is!

Höss sprak zelfs over een nooit bestaand 'vernietigingskamp': 'Wolzek'. Bedekte spot met zijn onzin'bekentenis'? Verder 'bekende' hij dat in de 2,5 jaar van zijn commandantuur 2,5 miljoen mensen zijn vermoord en een half miljoen omkwam door ziektes.[1557] Geen historicus neemt die cijfers nog serieus. Höss was bereid *alles* te verklaren als zijn folteringen maar eindigden; hij probeerde zich van de dood te redden en vrouw en kinderen van de bedreiging naar Siberië te worden gedeporteerd.

Het Holocaustestablishment ridiculiseert de revisionistische taxaties van Holocaustgetuigen. Onterecht, want revisionisten nemen verklaringen van getuigen in hoge mate serieus: zij toetsen die aan objectieve criteria. Als dan blijkt dat ze onmogelijk, onbetrouwbaar of ongerijmd zijn, is

ridiculisering van de revisionistische methode een lege huls. Temeer indien weerleggende feiten en argumenten daarbij ontbreken.

Men kan voor *alles* getuigen vinden, vooral in stituaties waarin *haat, wraak, foltering, strafvermindering, beloning* en *straffeloosheid bij meineed* overheersen. Men moet ook weten dat 75% van de 'Amerikaanse' ondervragers naar de VS uitgeweken anti-Duitse joden waren, die als weinig Amerikanen de Duitse taal beheersten. Dat, en standaard *exit-vragen*, speelde bij de na-oorlogse 'getuigenissen een dominante rol. Hoofdstuk **8** ***a.*** behandelt het fenomeen 'Holocaustgetuigen' breder.

Hier zij over 'gaskamers' echter opgemerkt dat, indien er een kern van waarheid zou zijn in het argument dat *"talloze nazi's het bestaan van gaskamers en vergassingen bekenden"*, er voor die gaskamers een massaliteit aan forensische bewijzen zou moeten bestaan en over het functioneren ervan volstrekte helderheid. Maar die 'bekentenissen' werden in naoorlogse processen afgeperst van mensen die in dodelijke onzekerheid verkeerden over hun lot en *wisten* dat elke ontkenning voor hen het einde betekende. Zij 'bekenden' daarom 'gaskamers' en 'vergassingen' te hebben 'gezien', maar dat het natuurlijk altijd *anderen* waren die daaraan meewerkten; *zij gaven niet één enkel wezenlijk technisch of forensisch detail over dat 'vergassingsproces, noch de organisatie daarvan, enz. Niets.*

Als er *werkelijk* getuigen van gaskamers en vergassingen waren, zouden alle onmogelijke, onzinnige en tegenstrijdige verhalen daarover ondubbelzinnig, eenduidig en tot in details verklaard moeten zijn.

Dat is niet zo, integendeel. Die 'getuigenissen' van gevangen SS-ers hadden – als ze op waarheid berustten – definitief een eind gemaakt aan alle onduidelijkheid. Onder druk van hun berechting en vaak bedreigd met de dood zeiden sommigen weliswaar "Ik heb het gezien", maar geen gaf wezenlijke informatie over wie, wat en hoe. Dat kon ook niet, want: ***er bestonden geen 'gaskamers' en er waren geen 'massavergassingen'.***

Onbegrijpelijk is ook dat aanklagers noch rechters pogingen deden deze 'getuigen' te ondervragen over de technische, organisatorische en logistieke details van dat unieke proces van mensenvernietiging. Zodra een 'getuige' eenmaal 'bekend' had dat er massavergassingen waren, werd niet langer doorgevraagd, maar dit als 'feit' genoteerd. Vreemd, niet?

l. Gevolgtrekkingen

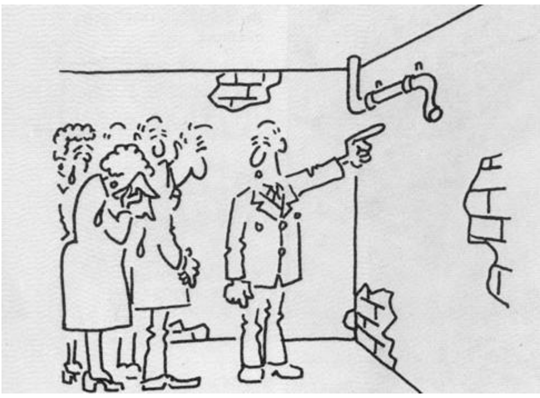
Geen moordmiddel is zo onbetrouwbaar, inefficiënt, gecompliceerd, riskant en onzeker als 'vergassen'.

Zoals aangeoond, waren de veronderstelde 'gaskamers' en 'massavergassingen' van de JHV ***onmogelijk.***

Hoewel 'vergassing' een eenvoudige methode lijkt om grote aantallen mensen efficiënt te doden, is het in *werkelijkheid* ***de meest gecompliceerde methode.*** Executionele vergassing is *niet* vergelijkbaar met zelfmoord of vergassing per ongeluk. Extreem veel aandacht moet worden gegeven

aan de omgeving, aanliggende ruimten en mensen die met het gif in aanraking kunnen komen. Speciale apparatuur is nodig om het gif effectief te laten worden. Eenmaal vrijgekomen, is dat niet beheersbaar of doseerbaar. Bij grote groepen is extreem moeilijk te bepalen wanneer de dood is ingetreden, omdat dit per individu verschilt. Bij Zyklon-B (HCN, hydrocyanide geïmpregneerd in diatomeeënaarde of houtsnippers), gelden extra factoren als verdampingstijd en luchtcirculatie, die zonder gespecialiseerde apparatuur en streng geconditioneerde ruimtelijke omstandigheden de werking extreem onzeker, of zelfs onmogelijk maken.
Het uitruimen van lijken uit zo'n ruimte, zonder ruimtevaartkleding te dragen, staat gelijk aan *zelfmoord*, evenals schoonmaken van de ruimte.

Ook natuurkundige, chemische, bouwkundige, installatietechnische, archeologische, documentaire, logische, logistieke en psychologische feiten maken dit hoofdonderdeel van 'de Holocaust' tot de compilatie van onbewijsbare, onmogelijke en Mythische beweringen die ze is.

Illustratie uit Pressac's: Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers (p. 16).

Dat deze zoveel jaren in stand kon blijven is te wijten aan opzettelijk afzien van objectief forensisch feitenonderzoek, strafbaarstelling van serieuze revisie en kritiek, de ongekend postulerend serviele houding van historici, de ideologisch-religieuze 'Holocauststudie' met onophoudelijke hersenspoeling en doodzwijgen van feiten door pers en media.

Zonder te psychologiseren staat vast dat mensen neigen naar zelfprojectie bij confrontatie met lijden. Dat en niet de objectieve feiten, verklaren het brede geloof in 'gaskamers' en de JHV.

Van 'gaskamers' en 'massavergassingen' van 'de Holocaust' kan o.m. het volgende worden vastgesteld:

Geen Hitlerbevel
Geen bewijsdocumenten
Geen Plannen
Geen systeem

Geen specifieke organisatorische eenheid
Geen financiële middelen
Geen geheimhouding
Geen 'vernietiging van bewijzen'
Geen forensische bewijzen
Geen archeologische bewijzen
Geen vergast lijk
Geen gaskamers in Groot-Duitsland
Naoorlogse 'gaskamer' zwendel in Dachau
Naoorlogse 'gaskamer' vervalsing in Auschwitz I
Naoorlogse 'gaskamer' vervalsing in Chelmno/Kulmhof
Naoorlogse 'gaskamer' vervalsing in Mauthausen
Naoorlogs 'gaskamer' bedrog in Struthof (Franse Elzas)
Gaskamerbedrog in Beerendonk (België)
Gaskamerleugen in Amersfoort (Nederland)
Geen 'gaskamerselecties' op perron Birkenau
Logistiek absoluut onmogelijke procedures in en rond 'gaskamers'
Geen relevante blauwzuursporen in 'gaskamers' Auschwitz
Geen gaskamers in Majdanek
Geen spoor van 'gaskamers' in Belzec, Sobibor en Treblinka
Geen overeenkomende lijken en/of graven in Belzec, Sobibor en Treblinka
Onmogelijk mensen te 'vergassen' met Dieseluitlaatgas
Zyklon-B als mythisch 'gifgas'
Volstrekte ongeschiktheid van zogenaamde vergassingsfaciliteiten
Beschikbaarheid van aanzienlijk efficiëntere methoden
Volstrekte irrelevantie en ontoereikendheid van de crematoria
Onbetrouwbare getuigen, geen ondersteuning van concreet bewijs
Aantallen 'vergaste joden' aantoonbaar onmogelijk.

Wat betekent nu het niet bestaan van één bewijsbaar document over 'vergassing van joden', het niet aantreffen van één concreet forensisch bewijs over 'gaskamers', het niet aantreffen van één vergast lijk, het niet bestaan van één directe getuige, het niet bestaan van een vonnis van één direct betrokkene bij 'vergassingen', niet bestaan van één mogelijke 'gaskamer', het bouwen van namaak gaskamers *na de oorlog* door Geallieerden, de in meerdere opzichten bewezen *onmogelijkheid* van die 'vergassingen', de onbetrouwbaarheid van honderden 'getuigen' en het bij benadering niet vinden van overeenkomende hoeveelheden stoffelijke resten en/of menselijke as? ***Dat alles betekent dat 'gaskamers' en 'massavergassing', zoals de JHV die ons vertelt, zonder feitelijke grond zijn.***

Ook orthodoxe Holocausthistorici geven dit toe. De Franse historicus Baynac zei in 1996: [1558] *"Omdat het onmogelijk is te bewijzen dat gaskamers bestonden, moeten we in de toekomst bewijzen dat het onmogelijk was dat ze niet bestonden!"* Daarop wachten we nu.

7. *Zes Miljoen ?*

Nee. Er zijn onder de nazi's bij lange na geen zes miljoen joden omgekomen, laat staan vermoord. In dit Hoofdstuk zullen we dat *tienvoudig* bewijzen, naast het feit, dat *voor dat aantal geen bewijzen bestaan*. Het wordt tegenwoordig in de literatuur weergegeven als ***Z***es ***M***iljoen, met *H*oofdletter, zoals ***G***od, de ***H***eere, ***A***llah, enz.: het is dan ook een ***Talmoedisch gegeven.***

Door sommigen wordt dat *aantal* zo fanaat beleden, dat zij zelfs een zijdelingse toespeling in ander verband daarop van een hoogstaand mens als mevrouw Gretta Duisenberg, door de rechter vervolgd willen zien.

Die 'Zes Miljoen' is echter het fundament van de JHV i.c. 'de Holocaust': een *vals* fundament, zoals hier zal worden aangetoond.

"GIJ ZULT TERUGKEREN, MINUS ZES MILJOEN"[1559]

a. *Geen bewijzen voor Zes Miljoen*

Zoals bij alle constituerende punten van de JHV, bestaan ook voor 'Zes Miljoen vernietigde joden' geen concrete, forensische, demografische, statistische of andere bewijzen. Ook niet voor enig aantal daarbij in de buurt. *Geen schijn van bewijs zelfs.* Daarom werd en wordt ook nooit gevraagd. Het zijn *beweringen* uit de tweede en derde hand, al dan niet onder pressie genoteerd, zonder concrete basis. Het 'Zes Miljoen' dogma van de Joodse Holocaust-Versie is dan ook het gemakkelijkst te weerleggen Holocausthoofdpunt.

Behalve een omstreden 'studie' van Wolfgang Benz uit 1991,[1560] zijn er geen serieuze studies van Holocausthistorici en/of demografen welke dat aantal ondersteunen. Daarop kom ik nog uitvoerig terug.

Niettemin werd het 'Zes Miljoen' aantal door het IMT in Neurenberg verheven tot een onaantastbaar apocrief gegeven door het noemen ervan door de Britse hoofdaanklager Sir Hartley Shawcross in zijn Slotbeschouwing en de Geallieerde rechters in hun vonnis. Sindsdien mag niemand in het Westen dit aantal nog in twijfel trekken.

Wat in Neurenberg naar voren werd gebracht zijn niet ondersteunde en niet getoetste *verklaringen,* die door hun inhoudsloosheid door geen enkele normale rechtbank als bewijs zouden mogen worden geaccepteerd. Ironisch genoeg deed ook het IMT dat zelf niet, omdat de niet onder ede afgelegde schriftelijke verklaring van voornaamste getuige Höttl, in strijd met Artikel 16e,[1561] zonder kruisverhoor in de archieven werd opgeborgen. Ten overvloede betwistte Höttl na de oorlog de juistheid ervan.[1562]

Pers en media gingen echter in 1945 met dit aantal op de loop en historici namen het klakkeloos op in hun *postulerende cirkelredenatie,* ondersteund door de dubieuze 'bronnen' Höttl,[1563] Wisliceny en Höss.[1564]
Wie dan ook meent dat het aantal berust op rationele onderzoeksresultaten, vergist zich deerlijk. De oorsprong is Talmoedisch en alle 'schattingen' zijn daarop afgestemd. Het heeft ***niets*** van doen met het *werkelijk* aantal onder de nazi's omgekomen joden: dit Hoofdstuk bewijst dat.

Holocausthistorici proberen die religieuze *numerus fixus* een *schijn* van authenticiteit te verlenen door aantallen te presenteren quasi in de buurt van 'Zes Miljoen': 5,1, 5,2, 5,5, 5,7, 5,9, 'bijna 6 miljoen', enz.

Joods historicus Jacob Lestchinsky, presenteerde in 1946 een studie *Balance Sheet of Extermination* voor het World Jewish Congress, met daarin 5.957.000 vermoorde joden op grond van schattingen en een onjuiste methodologie, die niettemin direct door vooral joodse Holocausthistorici werd geaccepteerd omdat ze 'toevallig' tot het door hen zo gewenste, verplichte magische aantal leidt: Nora Levin,[1565] Leon Poliakov,[1566] Raul Hilberg,[1567] Lucy Dawidowicz,[1568] e.a.

Establishmenthistorici berekenen hun aantallen tussen 5 en 6 miljoen 'vermoorde joden' (te) simpel: het aantal geschatte joden na de oorlog wordt afgetrokken van het aantal bekende joden zeven jaar eerder in 1939. Lestchinsky kwam aldus in 1946 tot 5.957.000 vermoorde joden.

Holocaustpaus **Hilberg** geeft voor zijn *5,1 miljoen* geen andere bron dan zichzelf. Zijn aantallen voor Auschwitz zijn o.a. afgeleid van schattingen gebaseerd op aankomende treinen, met eveneens geschatte aantallen joden en vervolgens 'geschatte' aantallen 'vergaste' joden. Omdat onverklaard vrijwel alle informatie van uit de kampen *vertrokken* treinen ontbreekt, worden honderdduizenden joden die naar de bezette delen van de Sovjet-Unie werden overgebracht, postulerend als 'vergast' aangegeven en vervolgens ook nog eens dubbel geteld bij in het Oosten vermoorde joden. Hoe dan ook, Hilberg's specificatietabellen (naar doodsoorzaak, land en jaartal) komen uit op 5,1 miljoen.[1569] Merkwaardig genoeg is dit in zijn Tabel *Joodse bevolkingsverliezen 1939-1945* 5.457.500, dus 357.500 *hoger* en alweer zonder bonafide bron . . .[1570]

Hilberg, Raul: *"5,1 en 5,4 miljoen".*

Benz, Wolfgang: *"Tussen 5,29 en 6,01 miljoen".*

Dawidowicz, Lucy: *5,9 miljoen.*

Gerlach, Christian: *'6 miljoen'.*

Die officiële aantallen hebben gemeen dat ze alle rondom de 6 miljoen cirkelen en elke serieuze bevestiging missen.

Voor wie de verwijzingen naar '6 miljoen' uit de joodse religie kent, weet dat de terugkeer naar het Beloofde Land slechts mogelijk is nadat eerst '6

miljoen joden zijn afgeslacht'. Een profetie, die met de Joodse Holocaust-Versie en de stichting van Israël miraculeus lijkt te zijn uitgekomen.

Rabbi's hadden echter altijd al iets met overdreven aantallen als het om joodse slachtoffers ging.[1571] De joods-religieuze historie kent daarin enorme overdrijvingen: de Talmoed stelt dat *'vier miljard(!) joden door de Romeinen werden gedood in de stad Bethar* (Gittin 57b). In werkelijkheid konden dat er niet meer dan 50.000 zijn geweest; gedood nadat ze onder Bar-Kokhba, een joods leider die zichzelf tot Messias had uitgeroepen, in opstand kwamen tegen de Romeinen.[1572] Vanzelfsprekend zegt de Talmoed niets over de duizenden Romeinen die daarbij eveneens het leven lieten. Iets verderop (Gittin 58b) stelt ze dat *16 miljoen* joodse kinderen door de Romeinen in Torah-rollen werden gewikkeld en levend verbrand.[1573] Zoveel joden waren er in de wereld niet, laat staan joodse kinderen, om niet te spreken over Torah-rollen.[1574]

Het mythisch aantal Zes Miljoen is door uiteenlopend deskundigen-onderzoek historisch, statistisch, demografisch en documentair reeds grondig onderuitgehaald,[1575] dus bij *waarheidsvinding* kunnen we het onmiddellijk loslaten.[1576]

Voormalig directeur van het Duitse *Institut für Zeitgeschichte,* Dr. Martin Broszat, verklaarde onder ede dat *"… 6 miljoen een symbolisch aantal is, geen feitelijk aantal"*.[1577] Terecht, alleen al door het feit dat in de joodse literatuur dit aantal sinds 1869 als een soort constante wordt gebruikt voor de uitdrukking van joods lijden:

6 miljoen joden in de wereld in 1869
6 miljoen joden in Rusland in 1891
6 miljoen joodse families in Rusland
6 miljoen joden in Rusland in 1911
6 miljoen lijdende joden in Europa in 1915, 1920, 1938 en 1942
6 miljoen joden vermoord in 'de Holocaust'.[1578]

Thans wordt dit aantal – in 1945 door het IMT overgenomen – middels dwang, chantage en Ketterwetten in het Westen onderwezen als wiskunde en justitieel opgelegd.

'Zes' is in het judaïsme een *Heilig Getal.* Joods-Talmoedische profetieën vereisen een 6-miljoen Holocaust alvorens de joden kunnen terugkeren naar het beloofde land. *"Gij zult terugkeren, minus Zes Miljoen"* zeggen de geschreven en Orale Talmoed.[1579] Zes miljoen is een Heilig getal: 6 met 6 nullen. De optelsom van de cijfers is eveneens 6. Het is 10 tot de zesde macht x 6. In Kaballistische numerologie staat zes voor 'perfect''. Zes is het aantal dagen waarin in Genesis God hemel en aarde schiep. Het heeft speciale betekenis in het judaïsme,[1580] dat een zespuntige ster als symbool gebruikt. De Talmoed spreekt van 'zuivering' van de 'uitverkorenen' door een 'Holocaust' van 6 miljoen joden in 'verbrandingsovens'; het is ongezuiverde zielen immers niet toegestaan terug te keren naar het

'Beloofde Land'.[1581] Vandaar de '6 miljoen' doden van de Joodse Holocaust-Versie, compleet met 'verbrandingsovens'.
Israëlisch historicus Tom Segev schreef dat de Zes Miljoen "een poging is het Holocaustverhaal te transformeren tot Staatsreligie"; in werkelijkheid tot de enig in het Westen nog beleden religie van de New World Order. Hoofdstuk 12 geeft daarvoor verpletterende bewijzen.

Het magisch aantal dook veelvuldig op in zionistische propaganda lang vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog (onderdeel ***b.*** dit Hoofdstuk).

De Zes Miljoen zijn dus niet toevallig. Het werd onmiddellijk na afloop van de oorlog, op 11 juni 1945, geponeerd in een kantoor in New York. Daar waren enkele heren bijeen om te spreken over het instellen van een Internationaal Militair Tribunaal ter berechting van de leiding van het verslagen Derde Rijk. De New Yorkse rechter Jackson, overtuigd zionist, fervent pleitbezorger voor een joodse staat in Palestina *'op grond van religie en ras'*,[1582] een man met presidentiële ambities, had Truman ervan weten te overtuigen dat het beter was de topnazi's niet ordinair te lynchen maar voor het oog van de wereld te berechten. Die middag ontmoette *would-be* presidentskandidaat Jackson enkele invloedrijke joodse heren: Nathan Perlman, Jacob Robinson en Alexander Kohanski. Het *World Jewish Congress* had tijdens de oorlog een *Institute of Jewish Affairs* in New York opgezet, met als directeuren twee bekende Litouwse joodse juristen, de broers Jacob en Nehemiah Robinson. Zij hadden een compleet nieuw fenomeen bedacht en uitgewerkt: het IMT, met het oog op speciale aandacht voor het joodse lijden en Duitse herstelbetalingen.[1583]
David Irving schreef in *Nuremberg, the Last Battle*[1584] (vert.):

> *"Enige dagen voor Jackson naar Londen vertrok, bezocht hij op 11 juni 1945 FBI officials in New York. Hier had hij, waarschijnlijk niet op zijn verzoek, een eerste ontmoeting met vertegenwoordigers van verschillende machtige joodse organisaties, die eerder duidelijk hadden gemaakt dat zij een rol wilden spelen bij het verloop van het proces. In een ruimte in het FBI hoofdkwartier zaten drie vooraanstaande joodse advocaten: rechter Nathan Perlman, Dr. Jacob Robinson en Dr. Alexander Kohanski, om te lobbyen namens een coalitie van Amerikaanse organisaties.*
> *[…] Deze advocaten, die indruk op hem maakten door hun intelligentie en eruditie, hadden verwachtingsvol de opmerking in zijn rapport aan de President gelezen dat hij de vervolging van de joden als een misdaad op zichzelf beschouwde. Robinson overhandigde hem een exemplaar van het rapport van het Verdrag van Sèvres, waarin de Geallieerden straffen oplegden aan de Turken voor misdaden tegen de Armeniërs in de Eerste Wereldoorlog. Dit kon dienen als precedent. Robinson suggereerde ook dat het Tribunaal Alfred Rosenberg als Nazi filosoof zou berechten. Hij bezwoer dat zij geen wraak zochten en ook 'geen compensaties voor joodse verliezen'.*
> *'Hoe groot waren die verliezen' vroeg Jackson, zoekend naar een aantal dat kon dienen voor het komende Tribunaal.* **'Zes Miljoen,'** *antwoordde Dr. Robinson en gaf te kennen dat dit alle joden omvatte 'van het Kanaal tot Stalingrad'."*
> Jackson noteerde die dag:
> *"Ik was met name geïnteresseerd in de bron en de betrouwbaarheid ervan, omdat ik daarover niet over betrouwbare gegevens beschikte."*

Robinson zei dat hij aan dat aantal was gekomen door extrapolatie van bekende statistieken over de joodse populatie in 1929 en het aantal overlevenden nu. Met andere woorden, zijn aantal was iets tussen een hoopvolle schatting en een ontwikkelde gissing. 'Afwijkingen worden verondersteld te zijn veroorzaakt door sterfte en ondergedokenen', zei hij."

Gelet op de woelingen en tragedies in het door de oorlog verscheurde Europa, vernietigd door bommen en epidemieën, was dit geen basis waarop een statisticus zou vertrouwen. Wat over de grensverschuivingen, Wie was joods? Over deze vragen vlogen cartografen, etnografen, religieuze fanatici en politici elkaar naar de keel.

De delegatie sprak tegenover Jackson haar zorg uit dat de Geallieerden een minder strenge houding zouden aannemen en de nazi's voor lichtere misdrijven zouden vervolgen. Zij wilden een beslissing gebaseerd op vervolging van de joden, welke zoals zij benadrukten, bij alle eerdere processen ontbraken. Zij vroegen zelfs om een aparte rechtbank om deze aanklachten te berechten of anders het recht een 'amicus curiæ' (raadgever) *in Jackson's rechtszaal te mogen aanstellen, die 'de zes miljoen vermoordden' vertegenwoordigde. Omdat Jackson daarbij onoverzienbare problemen verwachtte, maakte hij daartegen bezwaar. Alle andere vervolgde minderheden zouden dan immers ook dezelfde rechten opeisen. Hij deed de delegatie daarover geen toezeggingen, maar beloofde erover te zullen nadenken. Niet geslaagd zijnd in hun missie, vroegen zij hem om dan tenminste een officier aan zijn staf toe te voegen die speciaal hun zienswijze zou belichten. Ideeën over hoe zich op te stellen en hoe het proces te voeren, ontwikkelden zich in Jackson's geest en hij was erop gebrand deze met anderen te delen."*

Op Jackson's vraag hoe hoog de verliezen waren, zodat hij dat tijdens het Tribunaal zou kunnen hanteren, antwoordde Robinson: *'Zes Miljoen'*.

Aldus werd het religieuze getal zonder concrete basis uitgangspunt en richtlijn voor het IMT en – zoals later zou blijken – de rest van de wereld.

De 'officier die hun zienswijze zou belichten' werd aangesteld als Hoofd van het Bureau van Hoofdaanklager Jackson; het was de beruchte uitgeweken Duitse jood Robert Kempner. De Duitslandhater, intrigant en vervalser kwam aan het hoofd van Jackson's Bureau, al meer dan driekwart bestaand uit 'Amerikaans' Duitse joden, na de oorlog teruggekeerd om wraak te nemen en oude rekeningen te vereffenen.[1585]

'Zes Miljoen' werd bij het IMT opgevoerd op basis van zogenaamde getuigenissen van twee SS-ers, die dit uit de tweede hand zeiden te hebben: Wilhelm Höttl, een Duits spion die tijdens de oorlog contacten onderhield met Geallieerde inlichtingendiensten[1586] en Dieter Wisliceny.

De voornaamste was **Höttl.** Hij liep – als voormalig dubbelspion voor de Sovjets en de Britten – direct na de oorlog over naar de Amerikaanse Contraspionage OSS,[1587] daarbij nauw samenwerkend met twee joodse emigranten uit Wenen, Perger en Verber, officieren betrokken bij de voorbereiding van de ondervragingen in Neurenberg.[1588]

'Getuige' Höttl was in feite een Amerikaans agent, als ex-nazi en *speciale getuige* ondergebracht in een verblijf voor geprivilegieerde getuigen in Neurenberg. Hij werd curieus genoeg niet vervolgd, hoewel hij net zoals de ter dood gebrachte Wisliceny en Eichmann, nauw betrokken was bij

de massale jodendeportaties. Als dubbelagent gaf hij tijdens de oorlog nooit enig bericht door over massavernietiging of 'vergassingen'.[1589]

In een *schriftelijke* verklaring, op 26 november 1945 bij het Tribunaal ingediend, stelde Höttl dat Eichmann hem in augustus 1944 in Boedapest had *'verteld'* dat in totaal 6 miljoen joden waren vernietigd. Op de ochtendzitting van 14 december poogde de Amerikaanse aanklager Walsh het aantal door het Tribunaal geaccepteerd te krijgen door Höttl's verklaring te presenteren.[1590] (Eichmann ontkende later in alle toonaarden ooit dit of enig ander aantal vermoorde joden te hebben genoemd; hij sprak over *aperte nonsens* en opperde dat Höttl het uit de krant of van de radio had.) Dezelfde middag moest Walsh Höttl's verklaring intrekken, na interventie van advocaat Kauffmann, die gedecideerd eiste dat deze getuige daarover aan een kruisverhoor zou worden onderworpen. Dat werd, in strijd met de Statuten van het IMT,[1591] niet toegestaan.[1592] Media en historici gingen daarna met het aantal aan de haal.

Saillant is, dat nadat Eichmann in 1960 gevangen was genomen, hij schreef in zijn cel benaderd te zijn door Nahum Goldmann, een belangrijk zionist, die namens joodse organisaties met Bondskanselier Adenauer onderhandelingen over miljarden reparatiebetalingen voerde. Goldmann probeerde vergeefs Eichmann over te halen zich achter dat aantal te stellen.[1593] Ook om die reden heeft de Israëlische regering Eichmann's in gevangenschap geschreven Mémoires niet vrijgegeven.

Overigens verklaarde Höttl in 1988 niet langer te geloven in de juistheid van dat aantal en Eichmann 'geen massamoordenaar was'.[1594] In 1996 ontkende Höttl impliciet dat het Zes Miljoen aantal van hem afkomstig was. Een riskante verklaring,[1595] want in het huidige Duitsland wordt een 'Holocaustgetuige' die terugkomt op eerder onder druk afgelegde verklaringen,[1596] opnieuw vervolgd: nu wegens 'Holocaustontkenning'.

Jackson – mede namens de Sovjets sprekend – stelde tijdens de Slotbeschouwing van het Tribunaal:

> *"Adolf Eichmann, de sinistere figuur die de leiding had over het vernietigingsprogramma, schatte dat de anti-joodse activiteiten hadden geleid tot het vermoorden van 6 miljoen joden. Daarvan werden er 4 miljoen gedood in vernietigingsfaciliteiten en 2 miljoen door Einsatzgruppen, mobiele eenheden van de Ordnungspolizei en SD welke de joden vervolgden in de ghetto's en in hun huizen en hen afslachtten in gaswagens, massa-executies in antitankgrachten en elk ander middel dat de nazi vindingrijkheid kon verzinnen. Zo grondig en meedogenloos was dit programma dat de Europese joden als ras niet langer bestaan, daarmee de duivelse 'profetie' van Adolf Hitler aan het begin van de oorlog vervullend."* (IMT 2738-PS).

We laten die opeenstapeling van enormiteiten voor wat ze is, maar constateren dat het IMT het Zes Miljoen aantal overnam van twee dubieuze 'getuigen' op basis van een van-horen-zeggen-'schatting' van Eichmann, die dat later tegensprak. Buiten deze ontkende schatting is er *niets* dat zelfs maar lijkt op *bewijs* voor dit aantal.

Jackson beklaagde zich in zijn Slotbeschouwing over de korte tijd die het Tribunaal ter beschikking stond (8 maanden). Het was ook daarom *onmogelijk* in juli 1946 over enig betrouwbaar gegeven, laat staan bewijs, te kunnen beschikken van het *werkelijke* aantal omgekomen joden. Jackson deed gesteund door Kempner weinig anders dan opvoeren wat hem vóór het begin van het proces door zijn joodse souffleurs in New York was aangedragen: Zes Miljoen.

De tweede Neurenbergse 'getuige' voor de Zes Miljoen was **Dieter Wisliceny,** medewerker bij Eichmann's bureau in Boedapest en latere Gestapochef in Slowakije.[1597] Zijn verklaring kwam onder extreme omstandigheden tot stand na martelingen door Slowaakse communisten in de gevangenis van Bratislava.

Wisliceny legde op 3 januari 1946, als lichamelijk en geestelijk wrak in de beklaagdenbank gezet, een soortgelijke verklaring af als Höttl, waarbij hij sprak over 'vier of vijf' miljoen. De omstandigheden waaronder zijn 'verklaring' tot stand was gekomen ontnemen daaraan elke geloofwaardigheid, evenals het feit dat beiden zeiden dit van Eichmann te hebben 'gehoord', maar niettemin verschillende aantallen noemden.

Eichmann zei tijdens zijn proces nooit over cijfers van aantallen 'vernietigde' joden te hebben beschikt.[1598] Dat kan kloppen, want in de tientallen miljoenen nazidocumenten is er nooit één aangetroffen welke daarop wees.

Natuurlijk ging het IMT-aantal 'Zes Miljoen joodse vermoordden' dus niet vergezeld van enig concreet bewijs. Dat was ook niet nodig, want de Statuten van het IMT hadden vooraf al bepaald dat voor wat 'algemeen bekend' was, bewijs niet hoefde te worden geleverd.[1599] En 'Zes Miljoen' was 'algemeen bekend', al eeuwen zelfs.

Als 'Zes Miljoen' een objectief en oprecht aantal was, zou het normaal zijn geweest om later, toen aantallen doden in Auschwitz en andere kampen substantieel lager werden gesteld en nauwkeuriger cijfers over geëmigreerden en naar de Sovjet-Unie uitgeweken joden bekend werden, dat aantal evenredig omlaag bij te stellen. Dat dit niet gebeurde (afgezien van het door Holocausthistorici gehanteerde alibi-aantal van "5,7 miljoen"), bevestigt het religieus/ideologisch karakter.

Het 'Zes Miljoen' aantal heeft nooit gedeugd: vandaag minder dan ooit. Elke poging tot correctie druipt af als water van een eend op de religieuze *Numerus Fixus* van de 'Zes Miljoen' van de Holocaustnomenclatura.

Nergens is dat duidelijker dan bij het aantal Auschwitzslachtoffers, dat sinds de vaststelling door het IMT in 1945 daalde van '4 miljoen' tot (officieel) '1,5 miljoen' thans. Op 6 mei 1945 brachten de Sovjets als bevrijders van Auschwitz hun officiële Onderzoeksrapport bij het IMT in, samengesteld door een indrukwekkende Commissie communistisch wetenschappelijke fraudeurs en 'getuigen'.[1600] Het Rapport werd evenals de

'getuigenissen van Höttl en Wisliceny door het IMT zonder verificatie als 'bewijsstuk' opgenomen.

Waren die 4 miljoen voor Auschwitz nu wel of niet begrepen in de '6 miljoen' van het IMT? 'Natuurlijk!' zegt het gezonde verstand. 'Nee', zegt anno 2010 de Holocaustpromotie, geplaatst voor het failliet van haar religieuze aantal.

Omdat de Holocuststrafwetgeving is gebaseerd op deze IMT-uitspraak en Europese vonnissen daarnaar expliciet verwijzen, is elke discussie over 'Zes Miljoen' met daarin al dan niet opgenomen de '4 miljoen' van Auschwitz, *verboden* en *strafbaar*. Natuurlijk was Auschwitz vanaf het begin in die 'Zes Miljoen' opgenomen.

Omdat 'Vier Miljoen' Auschwitzdoden in 1989 onomstotelijk als onjuist zijn aangemerkt, probeert het Holocaustkabbal nu allerlei rookgordijnen op te trekken om de 'Zes Miljoen' fictie overeind te houden.

Zwendel, want het is *ondenkbaar* dat de 4 miljoen van Auschwitz ooit buiten de 'Zes Miljoen' zouden zijn gehouden.

Indien zo, dan had men sinds 1946 moeten lezen: "6 Miljoen vermoorde joden, *plus X van Auschwitz*." Of: "6 Miljoen vermoorde joden, *inclusief 'X' van Auschwitz"*. Dat zou een correctie op het religieuze totaal zijn geweest en het gecelebreerde aantal 4 miljoen Auschwitzdoden . . . Dat konden de *werkelijke* Auschwitzleugenaars zich uiteraard niet permitteren.[1601]

Niemand van de *pro domo* 'Holocaust' historici wenste toen (en nu!) de moeite te nemen door middel van een rekensommetje vast te stellen dat dat aantal niet alleen uit het oogpunt van lijkverbranding onmogelijk was, maar ook het Magische 6 miljoen aantal niet waar kan zijn. Natuurwetten – voor joden en nazi's dezelfde – maken immers 430.000 Auschwitzcrematies (10%) tot het absoluut *theoretisch* maximum voor de bestaansperiode van Auschwitz.[1602]

'Vier miljoen' stond tot 1990 op het Auschwitzmonument, zodat o.a. Paus Johannes Paulus II bij zijn bezoek in 1979, publiekelijk zijn zegen uitsprak over 'Vier Miljoen' doden: *drie miljoen teveel . . .*

Niemand onder de duizenden 'Holocausthistorici' bekritiseerde ooit dit onzinige aantal, noch stelde het expliciet aan de kaak. Men laat in die kringen veiligheidshalve de leugen liever de leugen.

Na het proces tegen Zündel en de val van het communisme, werden de Auschwitz-plaquettes in 19 talen in oktober 1991 stilzwijgend vervangen door andere, nu met '1,5 miljoen' slachtoffers', dat wil zeggen, niet-joden en joden tezamen en ongeacht doodsoorzaken.[1603] Daarmee *en passant* de 'getuigenissen' van Höss, Gerstein en andere prominente Holocaustgetuigen in de vuilnisbak zettend. Het Auschwitz Museum wist toen overigens al dat ook deze '1,5 miljoen' minstens nog 400.000 te hoog was.[1604]

Pas weer drie jaar later, in 1993, stelde het Pools Historisch Genootschap voor het met 400.000 te verminderen; geallieerde luchtverkenningsfoto's

en andere bewijzen toonden immers aan dat de zogenaamde vernietiging van 430.000 Hongaarse Joden in Auschwitz nooit heeft plaatsgevonden.[1605] Erkend werd dat deze joden uit Auschwitz naar andere kampen waren doorgetransporteerd, ***hetgeen alweer de bijl legt aan de wortel van de gepostuleerde cirkelredenatie dat alle niet-geregistreerde joden in Auschwitz "rechtstreeks de gaskamer in gingen".***

Volgens Auschwitzexpert Jean-Claude Pressac, begon de 'vernietiging' van de joden een half jaar later dan aangenomen, nl. in de loop van 1942 en werd eerder stopgezet (mei 1944). Hij stelt het aantal Auschwitzdoden sinds 1994 op 631.000.[1606] In de laatste editie van zijn boek houdt hij het zelfs op 500.000. Ook dat aantal zal geen stand houden en het revisionistisch totaal van 135.000[1607] steeds dichter naderen. Dit 3,5 miljoen(!) lagere getal voor Auschwitz in aanmerking nemend, wordt 6 Miljoen 2,5 miljoen (joden en niet-joden). Daarmee zijn we er niet, want ook de cijfers van andere 'vernietigingskampen' zijn na het IMT-vonnis bijgesteld.

Pressac en anderen noemden nieuwe aantallen slachtoffers voor andere 'vernietigingskampen' in het Oosten, nu 'aangepast aan materiële omstandigheden' zoals capaciteiten van gaskamers, crematiemogelijkheden, aanvoer van gevangenen, enz.[1608] Dat leidde alweer tot bijna 3 miljoen (tussen 3,052 en 2,947) *minder* doden dan bij het IMT:

Chelmno:	80- 85.000	in plaats van IMT	380.000 [1609]
Belzec:	100-150.000	in plaats van IMT	600.000 [1610]
Sobibor:	170.000 [1611]	in plaats van IMT	250.000
Treblinka:	200-250.000	in plaats van IMT	830.000
Majdanek:	78.000 [1612]	in plaats van IMT	1.700.000 [1613]
Totaal:	**628.000-733.000**	**in plaats van IMT**	**3.680.000**

(De aantallen van de tabel werden eerder al gigantisch bijgesteld: voor Belzec en Treblinka werden direkt na de oorlog door 'getuigen' *3 miljoen* slachtoffers gemeld.[1614] Voor Chelmno 1,35 miljoen, enz.).[1615]

Pressac's opgave heeft (evenals de bij het IMT opgevoerde aantallen) betrekking op *alle* slachtoffers, joden en niet-joden). Het aantal *joden* daarin begrootte hij voor Chelmno op 80.000, voor Belzec op 150.000, voor Sobibor op 35.000, voor Treblinka op 250.000 en Majdanek op 59.000, totaal ca. 569.000 (van Chelmno, Sobibor en Treblinka neemt hij aan dat *allen* joden waren). Aannemend dat de IMT-aantallen 20% niet-joden telden, zouden 2.944.000 joden in die kampen zijn omgebracht.

Volgens Pressac's cijfers waren dat er 574.000, ofwel 2.370.000 *minder.*

Hoe kwetsbaar Pressac's aantallen ook mogen zijn, ze zijn in elk geval aanzienlijk betrouwbaarder dan de 'officiële' aantallen en men zal zijn beperkende 'materiële omstandigheden' (= maximale mogelijkheden) moeten weerleggen, alvorens ze hoger te kunnen stellen. Die 'materiële omstandigheden' geven het *maximaal* mogelijke aantal aan, zodat de *werkelijke* aantallen alleen *nog lager* kunnen zijn.

De 2.370.000 joden *meer* van het IMT zijn natuurlijk ook *onmogelijk* omdat daarvan elk forensisch spoor (massagraven, botresten, asresten, onbossing, installaties e.d.) ontbreekt.

Wat Pressac in zijn laatste boek opmerkte is van grote betekenis: ***"Wat de vernietiging van de joden betreft, moeten meerdere fundamentele gegevens grondig ter discussie worden gesteld. De* [door de officiële geschiedschrijving] *gehanteerde aantallen moeten volkomen worden gereviseerd. De uitdrukking 'Volkenmoord' is niet meer op haar plaats"*.**[1616].

'Gereviseerd' is in dit verband een interessante uitdrukking van hem.

Het *Auschwitz Gambiet*

Over Auschwitz wordt recentelijk op Holocaustsites ter 'verklaring' van het niet in mindering brengen van 2 miljoen niet gestorven joden gezegd, dat men dit al 'eerder' wist en deze daarom nooit in de Zes Miljoen waren begrepen. Westerse historici zouden het Sovjetaantal 4 miljoen nooit serieus hebben genomen. Een bedrieglijk argument, want Jackson zei in zijn slotrede voor het IMT dat er "4 miljoen (joden) waren gedood in vernietigingsfaciliteiten", waarvan Auschwitz de grootste was.

Een artikel van ene Harmon op de *Nizkor*-holocaustsite[1617] geeft om die 'ontkenning' van 4 miljoen door de Sovjets genoemde Auschwitzdoden door Westerse historici aan te tonen, een overzicht van zogenaamd door hen gegeven aantallen.[1618]

Het poogt 'uit te leggen' waarom als er in Auschwitz in 1989 drie miljoen minder doden bleken te zijn, deze geen invloed mogen hebben op de *numerus fixus* van 6 miljoen. Een mathematisch *Holocaustwonder*: **6 – 3 = 6.**

Het is deerniswekkend te zien hoe deze Holocaust 'voorlichters' drie miljoen teveel opgevoerde slachtoffers van Auschwitz trachten weg te liegen.[1619] Na een scheld- en smaadkanonnade tegen revisionisten *('Bedrog en Valse Weergave: Techniek van Holocaustontkenning'*) voert Harmon Westerse historici op, die volgens hem duidelijk maken dat zij van veel lagere aantallen uitgingen en de vals gebleken 3 miljoen dus niet van de Zes Miljoen behoeven te worden afgetrokken. Ik noem dit het *Auschwitz gambiet*. Een gambiet is een trucje in het schaakspel om door een schijnoffer de tegenstander beentje te lichten en voordeel te creëren. Een list, gemakkelijk te doorzien en te weerleggen.

Harmon verzwijgt van wie en wanneer de *numerus fixus* 'Zes Miljoen' Holocaustslachtoffers stamt. Dat was het IMT, wiens uitspraken sindsdien Eeuwigheidswaarde hebben. Het IMT was op het moment van haar vonnis al bijna een jaar in het bezit van het officiële Rapport van de *Sovjet Buitengewone Staats Commissie voor Onderzoek naar Fascistische en Nazistische Misdaden in Auschwitz*.[1620] Daarin stond: *'Meer dan 4 miljoen'*.[1621] (Het woordje 'meer' werd weggelaten op de oorspronkelijke gedenkstenen.)

Hij beweert dat Westerse historici nooit 4 miljoen voor Auschwitz hanteerden en probeert dit aan te tonen met een selectief overzicht.[1622]

Daarmee diskwalificeert hij *en passant* alle Sovjethistorici, inclusief Sovjetbronnen, maar ook alle 'deskundigen' die pausen, koningen, presidenten, media, etc. in Auschwitz een drie maal te hoog aantal joodse slachtoffers lieten gedenken. Waarvan akte.

Natuurlijk waren die '4 miljoen Auschwitzdoden' wél in die magische '6 miljoen' begrepen, zoals ook blijkt uit verklaringen van de Poolse rechter Jan Sehn, die de leiding van Auschwitz berechtte:

"De hoeveelheid bewijs toont dat, rekeninghoudend met de periode dat de crematoria en andere installaties in Birkenau in bedrijf waren, het aantal vergaste en verbrande personen niet minder dan 4 miljoen was. Dit stemt overeen met de bevindingen van eerdergenoemde Sovjet Commissie en is bevestigd door het vonnis van het Internationaal Militair Tribunaal in het proces tegen de belangrijkste nazi oorlogsmisdadigers".[1623, 1624]

Harmon nu betrekt dit aantal *niet* in de totaaltelling van het IMT; onvoorstelbaar, want dit zou de belangrijkste Geallieerde als ongeloofwaardig hebben geschoffeerd. Het *enige* onderzoeksrapport in het bezit van het IMT, over het grootste 'vernietigingskamp' met het hoogste aantal slachtoffers, is volgens Harmon door het IMT als onwaar *terzijde* geschoven, terwijl rechter Sehn destijds het omgekeerde beweerde! Dat de Westerse Geallieerden die vier miljoen niet serieus zouden hebben genomen is en was eveneens *ondenkbaar* en daarvoor is geen enkele aanwijzing. Westerse Geallieerden beschikten zelf niet over cijfers, hadden geen onderzoek verricht en geen enkel motief een rem te zetten op het aantal nazi-slachtoffers, integendeel. Dus, *"Who do you think, you are kidding, Mr. Harmon?"*

Vervolgens *bagatelliseert* hij het vijfenveertig jaar lang in 19 talen op de Auschwitz-gedenkstenen gebeiteld staande aantal 4 miljoen. Alle groten der aarde en miljoenen anderen stonden decennia in ontroering gebogen voor 3 miljoen niet-bestaande Holocaustdoden, onder absolutie van diezelfde Westerse 'Holocausthistorici'!

Krampachtig tracht Harmon hun latere aantallen (tot 5 miljoen!) uit het zicht te houden (zie ook Hoofdstuk **6 *e* 5**). Onthullend voor het 'wetenschappelijk' gehalte van de officiële Holocausthistoriografie!

Yehuda Bauer, directeur van het Yad Vashem Museum in Israël, noemde tot 1982 "3,5 miljoen vermoorde joden in Auschwitz". In 1989 stelde hij echter "dat het tijd was te erkennen dat het getal zes miljoen een *opzettelijk verspreide mythe* is".[1625] Wij zijn dit met hem eens; Nizkor zwijgt.

Eenzelfde bedrog bij **Lucy Dawidowicz**: vóór 1978 schreef zij in *War against the Jews* "2 miljoen Auschwitzdoden"; niet 1,1 miljoen.[1626]

Eveneens bedrog bij **Paulesky,** die 1,13 miljoen noemt op basis van Höss' valse 'bekentenis' in Neurenberg, terwijl Höss na afschuwelijk te zijn gemarteld over 2,5 miljoen sprak, plus een half miljoen door ziektes.[1627]

Martin Gilbert schreef *"3 miljoen Poolse doden"* en wijkt daarmee af van alle andere historici, ook Poolse. Die stellen dat in totaal "6 miljoen Polen

(niet-joden en joden) omkwamen". Gilbert zelf schreef ook over Auschwitz dat "vanaf mei '44 12.000 joden *per dag* werden 'vergast en gecremeerd".[1628] Ook dat Höss 'bekende' "3 miljoen" joden in Auschwitz te hebben vergast. Nizkor sjoemelt ook bij **Hilberg,** want die noemt niet '1 miljoen', maar 1,1 en 1.457.500.

Wellers' aantal van 1,6 miljoen is ook tendentieus, want tot 1973 schreef hij in *The Yellow Star at the Time of Vichy* '2 miljoen'.

- Van Harmon's 'Westerse' historici is Piper niet 'Westers'; hij kan onmogelijk in dienst van Sovjet- en Poolse communisten tot 1989 afvallig zijn geweest van het communistische 4 miljoen aantal.
- 10 van de 21 door Nizkor genoemde historici geven 2,5 miljoen of meer vermoorde joden voor Auschwitz en wijken daarmee decennia *na de oorlog* nauwelijks 1 miljoen af van het Sovjet/IMT propaganda-aantal van 1945 (92% van 4 miljoen = 3,68 miljoen joden).

Gemiddeld noemen Harmon's bronnen vóór 1970 2,44 miljoen. Stellen we het percentage joden in Auschwitz volgens Wellers op 92% (het was <60%), dan moeten voor Auschwitz 0,92 x 1,56 miljoen = 1,44 miljoen joden op het 6 miljoen aantal in mindering worden gebracht. Dat alleen reduceert het magisch aantal 6 miljoen al tot 4,56 miljoen.

Harmon/Nizkor's aantallen demonstreren de onbetrouwbaarheid van 'Westerse' historici in het algemeen: ze lopen uiteen van 0,9 miljoen (Reitlinger) tot 4,5-5 miljoen (Kogon, Friedman), allen professoren . . .
Een *gotspe* in Harmon's bedrieglijke stuk is zijn conclusie: *"Elk stuk van deze ontkennerspuzzel is onterecht, van de bewering dat het aantal omgekomenen in Auschwitz werd afgeschermd als "onweerlegbaar feit" tot het bestaan van een kabbal dat iedereen belastert die dit aantal bestrijdt."*
Natuurlijk beschouwden revisionisten de '4 Miljoen' van Auschwitz *niet* als 'onweerlegbaar', integendeel: het Holocaustkabbal deed dat. Niet voor niets hebben *zij* decennialang ieder die dit aantal betwistte besmeurd, vervolgd en als ***'Auschwitzlügner!'*** berecht. Ook nu nog hebben zij de brutaliteit hen 'Ontkenners' te noemen . . .
Hij stelt unverfroren dat *'de meeste (Westerse) historici 'opmerkelijk consistent zijn in hun schattingen van 'ongeveer een miljoen Auschwitzdoden'.* Zoals we zagen, is die consistentie ver te zoeken. Slechts een kleine minderheid (3 van de 19) noemden tot 1997 'ongeveer 1 miljoen' Auschwitzdoden.

Ook mag men zich afvragen waarom *nooit* één van deze Westerse 'historici' protesteerde tegen de miserabele processen waarin *'Auschwitzlügner'* tot langdurige gevangenisstraffen werden veroordeeld. Zij bleven *muisstil* als anderen in ontelbare boeken en gruwelverhalen erop los fantaseerden en de groten der Aarde eer betuigden aan miljoenen 'vermoorden' teveel. De oorzaak van dit bange zwijgen geeft het Oude Testament: *'En uit alle volken van het land sloten zich velen bij de Joden aan, want angst voor de Joden had zich van hen meester gemaakt'.*[1629]

De *werkelijke* aantallen joden in Auschwitz

Officiële aantallen *uit Duitse kampadministraties van mei '40 t/m eind '44,* ontzenuwen het Holocaust getallencircus. Recentelijk zijn Duitse administraties die 60 jaar in Sovjetarchieven lagen gepubliceerd, waarin exact, maand-na-maand, alle aankomsten, vertrekken, sterftes aan tyfus en anders van joden en niet-joden zijn aangetekend.[1630] Ze staan op microfilm in het Russisch *Central State Archive,* No. 187603, Rolls 281-286.
Dr. Germar Rudolf analyseerde die door de communisten 'onder de pet' gehouden informatie en kwam voor Auschwitz tot deze resultaten:

Totaal aantal gevangenen Auschwitz, 1940-1944:	**334.785**
Totaal aantal joden, 1941-1944:	**173.000**
Niet-joden, 1940-1944:	**161.785**
Totaal doden door tyfus, 1941-1944:	**103.429**
Totaal joodse doden door tyfus, 1942-1944:	**58.240**
Total niet-joodse doden door tyfus, 1941-1944:	**45.189**
Doden door natuurlijke oorzaken (anders dan tyfus), 1940-1944:	**4.140**
Totaal doorgetransporteerd uit Auschwitz, 1940-1944:	**121.453**
Totaal joden doorgetransporteerd uit Auschwitz, 1941-1944:	**100.743**
Totaal aantal gevangenen terechtgesteld:	**1.646**

Overzicht joodse gevangenen in het Auschwitz-kampsysteem, 1941-1944

	IN	**UIT**
Joodse gevangenen ingestroomd	**173.000**	
Joodse gevangenen gestorven door tyfus		**58.240**
Joodse gevangenen gestorven door natuurlijke oorzaken		**2.064**
Joodse gevangenen geëxecuteerd		**117**
Joodse gevangenen getransporteerd naar andere kampen		**100.743**
	========	========
Totaal:	**173.000**	**161.164**

(Aantal joodse gevangenen aanwezig eind 1944: 11.836, plus aangekomenen in november en december 1944.)

De van mei tot oktober '44 naar Auschwitz overgebrachte en 'vergaste' aantallen **Hongaarse** joden waren volgens Holocausthistorici astronomisch: Lucy Dawidowicz in *The War Against the Jews* (1975) 430.000; Raul Hilberg in *The Destruction of the European Jews* (1985) meer dan 180.000.[1631]
De *werkelijke* aantallen *Hongaarse* joden, die blijkens de door de Sovjets geheimgehouden documenten naar Auschwitz werden gebracht waren:

Hongaarse joden Auschwitz	**IN**	**UIT**	
Mei '44	**8.548**	**2.963**	
Juni	**3.981**	**5.934**	
Juli	**6.543**	**9.630**	
Augustus	**3.881**	**1.500**	
September	**163**	**1.300**	
Oktober	**1**	**200**	
	=======	=======	
	23.117	**21.527**	**Na oktober '44: 1.590.**[1632]

Dit maakt verhalen over 'massavergassingen' van honderdduizenden Hongaarse joden tot morbide fantasieën; het toont het volstrekte failliet van verhalen en 'analyses' van de 'Holocaustgeschiedschrijving' en obligate verhalenvertellers, inclusief fotobijschriften als *'op weg naar de gaskamers'*, zoals in het zgn. *Auschwitz-Album*.[1633]

In officiële Holocaustliteratuur leest men niets over naar Rusland getransporteerde Poolse en West-Europese joden. Van de vermiste joden uit die landen wordt gepostuleerd dat zij ongeregistreerd hun einde vonden in 'gaskamers' van 'vernietigingskampen'. Thans zijn er documenten gepubliceerd over 'evacuatie' van grote aantallen West-Europese joden en 'hervestiging in het Oosten'. Drie revisionistische auteurs, de Spanjaard Enrique Aynat, de Belg Jean-Marie Boisdefeu en de Zweed Thomas Kues documenteerden jodentransporten ten Oosten van Auschwitz.[1634] Ook Steffen Werner schreef daarover in *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten*.[1635] (Zie ook Hfdst. **10**).

In april 1944 berichtte de Franse ondergrondse communistische krant *Notre Voix*, verwijzend naar een uitzending van Radio Moskou, dat 8.000 joden uit Frankrijk in Oekraïne waren bevrijd door het rode leger. Ook voor hen had Auschwitz dus slechts gediend als *Doorgangskamp*.

Auschwitz – het belangrijkste spoorwegknooppunt in Polen – was ook een *doorgangskamp* voor de Hongaarse joden. Op 11 mei '44 beval Hitler dat 200.000 Hongaarse joden tewerk moesten worden gesteld in de vliegtuigbouw. Duitse documenten bevestigen wat ook luchtfoto's tonen: 430.000 Hongaarse joden werden niet vermoord in Auschwitz-Birkenau, noch hun lijken verbrand in open putten. Een klein deel van hen werd in Auschwitz geregistreerd, de meerderheid al dan niet via Auschwitz getransporteerd naar werkkampen en fabrieken elders.

Holocaustconforme historici erkennen sinds kort dat er niet ca. 5-7.000 kampen/nederzettingen waren, zoals steeds beweerd, maar ca. 20.000.[1636] Het overgrote deel daarvan lag in Sovjetgebied. Dat roept onmiddellijk twee vragen op: 1. waarom is dat niet eerder gemeld c.q. onderzocht en 2. waarvandaan kwamen de ingezetenen van die ca. 15.000 extra kampen in Sovjetgebied?

Natuurlijk zijn de Westerse Holocausthistorici, die decennia *na de oorlog* allerlei *fancy aantallen* 'vermoorde joden' verspreidden, niet bepalend voor het wel of niet opgenomen zijn van de 4 Miljoen van Auschwitz. Maatgevend daarvoor is alleen het apocriefe IMT-*vonnis* uit 1946.

Het is van tweeën één: óf dit aantal Zes Miljoen is een joods-religieus mantra, óf ze is gestoeld in realiteit. Bij dat laatste moeten alle later aangetoonde verminderingen compromisloos worden toegepast. Dat dit niet gebeurt, zegt alles!

Was het aantal Auschwitzslachtoffers tot 1989 dus nog '4 miljoen', sinds de val van het communisme is dit '1,4 miljoen', 'waarvan 1,1 miljoen

joden'. Aangezien 'het merendeel' van die 4 miljoen joden waren (volgens Wellers 92% dus 3.680.000), moet men voor Auschwitz 3.680.000 – 1.100.000 = **2.580.000** joden in mindering brengen op de 6 miljoen van Neurenberg, hetgeen 6 miljoen terugbrengt tot **3,42** miljoen.

Tot zover Nizkor's even zinloos als doorzichtig pogen de vermindering op het religieuze aantal 'Zes Miljoen' te willen *wegliegen.*

De aantallen slachtoffers in andere Duitse kampen werden eveneens aanzienlijk lager vastgesteld: *Majdanek* minus 190.000 (250.000 – 60.000 nu), *Dachau* minus 268.000 (300.000 – 32.000 nu), *Belzec* minus 450.000 (600.000 – 150.000 nu), *Treblinka* minus 1.170.000 (2 miljoen – 830.000 nu), *Sobibor* minus 80.000 (250.000 – 170.000 nu), *Buchenwald* minus 265.000 (300.000 – 35.000 nu). Dat maakt ook voor deze kampen het aantal joodse slachtoffers nog eens 2.423.000 of ***bijna 2,5 miljoen lager.***

Totaal dus maar liefst *5 miljoen minder* dan door het IMT bepaald!

En, hoewel niet noodzakelijk *Falsus in Uno, Falsus in Omnibus,* kan men aannemen dat ook de 'officiële' aantallen voor andere slachtoffergroepen (*Einsatzgruppen, Sovjet-Unie, etc.)* aan de te hoge kant zijn. Aldus komt het revisionistisch totaal van **3-600.000** omgekomen joden in zicht.
Het toont, dat 'Zes Miljoen' elke grond mist en kant noch wal raakt.

Dat is allemaal niet waar, zeggen Holocaustapologeten: **6 miljoen – 5 miljoen = 6 miljoen** en wie iets anders zegt, begrijpt het niet, kan niet rekenen, is een 'Holocaustontkenner' en (natuurlijk) een 'anti-semiet'!

Noch het IMT, noch de twee belangrijkste 'getuigen' onderbouwden hun aantallen. Het werd eenvoudigweg als 'vaststaand' aangenomen. Men nam aan dat Höttl, Wisliceny en de voor 80% joodse ondervragers wel over de beste informatie zouden beschikken.
Onvrijwillige 'onderzoeken' kwamen pas later, toen revisionistische twijfel ontstond over 'Zes Miljoen', maar die 'onderzoeken' leverden behalve het gebruikelijke gekrijs *'anti-semitisch'*, slechts een gemanipuleerde 'bevestiging' van de *numerus fixus* op (Benz, et al.).

Is de volkomen foute 'Zes Miljoen' al ondermijnend voor de Joodse Holocaust-Versie, de betekenis ervan strekt verder dan een te hoog aantal alleen, namelijk: *Geen Zes miljoen = Geen massavergassingen.*

b. *Vanwaar Zes Miljoen Holocaustslachtoffers?*

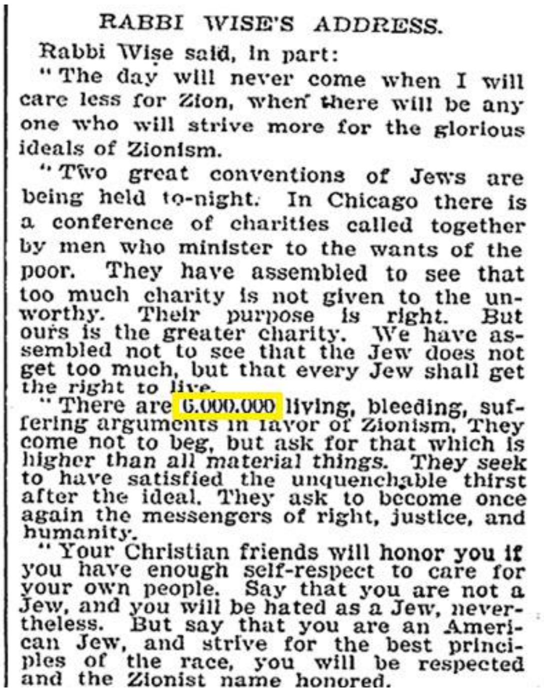
Zoals aangegeven, heeft *'Zes Miljoen'* een Talmoedisch en Kaballistisch *religieus-symbolische* oorsprong.
De joodse profetie luidt dat er 'een 6-miljoen Holocaust' moet plaatsvinden alvorens de joden mogen terugkeren naar hun 'beloofde land': *"Gij zult terugkeren, minus Zes Miljoen" (TaShuVU)*.[1637] Jehova eist dit voor de zuivering van zijn zondige volk, niet meer en niet minder. Die zuivering moest plaatsvinden in *verbrandingsovens,* want terugkeer van onreine zielen naar het 'Beloofde Land' is niet mogelijk.

Dat verklaart de nadruk op crematieovens in enkele kampen. Niet voor niets worden miljoenen toeristen in Auschwitz e.d. langs de civiele ovens gevoerd. **<u>Crematoria hebben echter *niets*, maar dan ook *Niets* te maken met massavergassingen of een 'Holocaust'.</u>** Zoals gezegd, hadden de grootste 'vernietigingskampen' (Belzec, Chelmno, Sobibor en Treblinka) ***geen*** crematoria, terwijl niet-'vernietigingskampen' als Theresienstadt, Dachau, Buchenwald, Westerbork, Vught, enz. die wél hadden.

Dat 'Zes Miljoen' voor joden geen willekeurig getal is, bewijzen de talrijke verwijzingen naar 'Zes Miljoen' door joodse geestelijken, activisten en politici. Het zijn er nooit meer en nooit minder. 'Zes (in Hebreeuws de letter *vav*) is een Heilig Getal. De Bijbel zegt ons dat 600.000 joden Egypte ontvluchtten naar het Heilige Land; Hitler verdreef niet alleen 600.000 joden uit Duitsland, hij vermoordde er in Europa 6.000.000.[1638]

Dit Talmoedische gegeven werd door joden reeds lang voor WO II veelvuldig intensief gebruikt.[1639] Een kleine greep daaruit:

> **<u>500 nChr.</u>** werd het aantal Zes Miljoen als Geloofsartikel opgenomen in de zgn. Babylonische Talmoed, de voor joden richtinggevende versie van de Talmoed.[1640] (Het is een '6' met 6 nullen.)
>
> **<u>1897.</u>** In Tsaristisch Rusland werd aan het eind van de 19e Eeuw de ontluikende zionistische beweging geïnspireerd door een toen veelgehoorde 'massamoord op zes miljoen Russische joden'.[1641]

RABBI WISE'S ADDRESS.

Rabbi Wise said, in part:

"The day will never come when I will care less for Zion, when there will be any one who will strive more for the glorious ideals of Zionism.

"Two great conventions of Jews are being held to-night. In Chicago there is a conference of charities called together by men who minister to the wants of the poor. They have assembled to see that too much charity is not given to the unworthy. Their purpose is right. But ours is the greater charity. We have assembled not to see that the Jew does not get too much, but that every Jew shall get the right to live.

"There are 6.000.000 living, bleeding, suffering arguments in favor of Zionism. They come not to beg, but ask for that which is higher than all material things. They seek to have satisfied the unquenchable thirst after the ideal. They ask to become once again the messengers of right, justice, and humanity.

"Your Christian friends will honor you if you have enough self-respect to care for your own people. Say that you are not a Jew, and you will be hated as a Jew, nevertheless. But say that you are an American Jew, and strive for the best principles of the race, you will be respected and the Zionist name honored.

1900. Rabbi Wise gebruikte het Talmoedisch aantal ook in *The New York Times* van 11 juni als wervingspropaganda voor het zionisme: *"Er zijn 6.000.000 levende, bloedende en lijdende argumenten voor het Zionisme".*[1642]

1902. Men kon het al vinden in de *Encyclopædia Britannica.*[1643]

1906. De *New York Times* citeert de Joodse publicist Paul Nathan, die als "Ruslandkenner" op een meeting in Berlijn meldt dat "6.000.000 joden werden bedreigd met een "*Final Solution*" door de Tsaristische regering middels "systematische moorddadige uitroeiing".

In 1906, A Jewish publicist told an audience in GERMANY that the Russians had a "solution" of the Jewish question which meant systematic extermination of Six Million Jews ...

The New York Times
Published: March 25, 1906
Copyright © The New York Times

Dr. Paul Nathan's View of Russian Massacre

STARTLING reports of the condition and future of Russia's 6,000,000 Jews were made on March 12 in Berlin to the annual meeting of the Central Jewish Relief League of Germany by Dr. Paul Nathan, a well-known Berlin publicist, who has returned from an extensive trip through Russia as the special emissary of Jewish philanthropists in England, America, and Germany, to arrange for distribution of the relief fund of $1,500,000 raised after tho massacres last Autumn.

Dr. Nathan paints a horrifying picture of the plight and prospects of his coreligionists, and forecasts at any hour renewed massacres exceeding in extent and terror all that have gone before. He left St. Petersburg with the firm conviction that the Russian Government's studied policy for the "solution" of the Jewish question is systematic and murderous extermination.

Dr. Nathan read to the meeting a circular addressed to the garrison of Odessa, calling upon the soldiers to "rise and crush the traitors who are plotting to upset the holy Government of the Czar and substitute for it a Jewish empire."

He concluded with an appeal to the Jewish money powers of the world to arrest Russia's career as a borrower. The financiers of the world should call a halt to Russia, not only for humanitarian reasons, but for practical reasons. Russia's bankruptcy is an established fact, he added.

1911. Voorzitter Max Nordau noemde in zijn speech voor het Tiende Zionistische Congres '*Zes Miljoen* joden die in de (drie jaar *later* pas begonnen!) *EERSTE* Wereldoorlog zouden worden vermoord', om een joodse staat te rechtvaardigen.[1644] (Eerder, op het 6e Zionistische Congres in 1903(!), sprak hij al over "de komende Wereldoorlog".)

1915. Monopoliekapitalist, oorlogshitser van WO I, financier van Lenin's bolsjewistische 'revolutie' en stichter van de ADL, Jacob H. Schiff, liet tijdens een meeting voor schatrijke joden een brief voorlezen waarin o.m. stond: *'Er zijn in de wereld ongeveer 13.000.000 joden, waarvan meer dan 6.000.000 in de oorlogszone; joden wiens levens op het spel staat en blootstaan aan allerlei soorten lijden en ellende'.*[1645]

Eveneens in **1915** (4 december) **in** de Australische *Mercury:* ***Six Million Jews, Victims of German Antisemitism German Race Fanaticism & Institutionalised Antisemitism German Super-Race.***

1916. *Lewiston Evening Journal,* 4 oktober 1916:

LEWISTON EVENING JOU

Hold Yom Kippur Services Friday And Saturday

Yom Kippur services will be conducted Friday and Saturday in the Beth Jacob Synagogue, with Rabbi David Berent and the choir officiating. The following is the schedule of the services: Kol Nidre—Friday evening, 5 o'clock; Shachris—Saturday morning, 8 o'clock; Torah reading, 9:45 A. M.; Memorial services, 1030; sermon, 11:00; Musaf service, 11:30; Mincha, 3 P. M.; N'ilah service 4 P. M.; and Sounding of Shofar 5:30.

Topics of the Kol-Nidre sermon will be "Five Letters of Repentance," and the Yizkor, "The Living and the Dead." Junior services will be conducted in the vestry, Kol-Nidre at 5:30 and Yom Kippur at 10 o'clock.

A special memorial service will be conducted for members of the congregation who gave their lives in the war, and in conjunction with this, a service will be held memorializing the six million Jews who died in Europe.

Jews everywhere will observe the Yom Kippur, or Day of Atonement, from sundown Friday until sundown the following day. It is the most sacred and solemn day in the Jewish year, and as such, will be observed with special prayers and rituals. Unlike other Jewish holidays, the Day of Atonement has no historical background. It is a day given over to introspection and contemplation. On the New Year, the Book of Life was opened. On the Day of Atonement, the Book is sealed. And before it is closed, Jews everywhere will fast and pray in order that they may be written down for a good life.

The Day of Atonement represents man's striving for a more perfect world, a world in which there will be no wrong-doing or evil-thinking.

ON CAMPUS—Opening day always finds a group of students gathered around the ever-popular bulletin board, in front of the Little Theatre on the Bates campus.

Believe Roland L. Albert Held As Slave In China

Possibility that Lt. Roland L. Albert, Lewiston native, may have survived the 1944 crash of a B-29

sufficient credence placed in the story now to decide Bishop Beaudry, who spent some 20 years among the Lolos, to enter the remote fastnesses

In **1916,** verspreidde het American Jewish Committee het boek *The Jews in the Eastern War Zone* in een oplage van 25.000 exemplaren onder invloedrijke Amerikanen en opinieleiders, zoals president Wilson en alle Congresleden. Het betoogde dat Tsaristisch Rusland een gebied had ingericht als strafkolonie, waarin *zes miljoen mensen,* alleen omdat zij joden waren, gedwongen waren te leven onder

ellendige omstandigheden, voortdurend bedreigd met massamoord, rechteloos en zonder sociale status: "Een soort gevangenis voor *zes miljoen* bewaakt door corrupte en meedogenloze cipiers".[1646]

<u>1918.</u> *The New York Times* van 18 oktober bij een joodse inzamelingsaktie voor $1 miljard(!) direct na de Eerste Wereldoorlog onder de kop: *"Six Million Souls Will Need Help to Resume Normal Life When War Is Ended"*. En: *"6.000.000 Jews Need Help."*

<u>1919.</u> In *The American Hebrew* van 31 oktober Martin H. Glynn, voormalig Gouverneur van de staat New York: *"Van over de Oceaan roepen zes miljoen mannen en vrouwen om onze hulp* [...] *zes miljoen menselijke wezens.* [...] *Zes miljoen mannen en vrouwen sterven* [...] *in de dreigende holocaust* [!] *van mensenlevens* [...] *zes miljoen uitgehongerde mannen en vrouwen. Zes miljoen stervende mannen en vrouwen* [...]." In 1919!

582 THE AMERICAN HEBREW October 31, 1919

The Crucifixion of Jews Must Stop!

By MARTIN H. GLYNN

(*Former Governor of the State of N. Y.*)

From across the sea six million men and women call to us for help, and eight hundred thousand little children cry for bread.

These children, these men and women are our fellow-members of the human family, with the same claim on life as we, the same susceptibility to the winter's cold, the same propensity to death before the fangs of hunger. Within them reside the illimitable possibilities for the advancement of the human race as naturally would reside in six million human beings. *We may not be their keepers but we ought to be their helpers.*

In the face of death, in the throes of starvation there is no place for mental distinctions of creed, no place for physical differentiations of race. In this catastrophe, when six million human beings are being whirled toward the grave by a cruel and relentless fate, only the most idealistic promptings of human nature should sway the heart and move the hand.

Six million men and women are dying from lack of the necessaries of life; eight hundred thousand children cry for bread. And this fate is upon them through no fault of their own, through no transgression of the laws of God or man; but through the awful tyranny of war and a bigoted lust for Jewish blood.

In this threatened holocaust of human life, forgotten are the niceties of philosophical distinction, forgotten are the differences of historical interpretation; and the determination to help the helpless, to shelter the homeless, to clothe the naked and to feed the hungry becomes a religion at whose altar men of every race can worship and women of every creed can kneel. In this calamity the temporalities of man's fashionings fall away before the eternal verities of life, and we awaken to the fact that from the hands of one God we all come and before the tribunal of one God we all must stand on the day of final reckoning. And when that reckoning comes mere profession of lips will not weigh a pennyweight; but deeds, mere intangible deeds, deeds that dry the tear of sorrow and allay the pain of anguish, deeds that with the spirit of the Good Samaritan pour oil and wine in wounds and find sustenance and shelter for the suffering and the stricken, will outweigh all the stars in the heavens, all the waters in the seas, all the rocks and metals in all the celestian globes that revolve in the firmament around us.

Race is a matter of accident; creed, partly a matter of inheritance, partly a matter of environment, partly one's method of ratiocination; but our physical wants and corporeal needs are implanted in all of us by the hand of God, and the man or woman who can, and will not, hear the cry of the starving; who can, and will not, take heed of the wail of the dying; who can, and will not, stretch forth a helping hand to those who sink beneath the waves of adversity is an assassin of nature's finest instincts, a traitor to the cause of the human family and an abjurer of the natural law written upon the tablets of every human heart by the finger of God himself.

And so in the spirit that turned the poor widow's votive offering of copper into silver, and the silver into gold when placed upon God's altar, the people of this country are called upon to sanctify their money by giving $35,000,000 in the name of the humanity of Moses to six million famished men and women.

Six million men and women are dying —eight hundred thousand little children are crying for bread.

And why?

Because of a war to lay Autocracy in the dust and give Democracy the sceptre of the Just.

And in that war for democracy 200,000 Jewish lads from the United States fought beneath the Stars and Stripes. In the 77th Division alone there were 14,000 of them, and in Argonne Forest this division captured 54 German guns. This shows that at Argonne the Jewish boys from the United States fought for democracy as Joshua fought against the Amalekites on the plains of Abraham. In an address on the so-called "Lost Battalion," led by Colonel Whittlesey of Pittsfield, Major-General Alexander shows the fighting stuff these Jewish boys were made of. In some way or another Whittlesey's command was surrounded. They were short of rations. They tried to get word back to the rear telling of their plight. They tried and they tried, but their men never got through. Paralysis and stupefaction and despair were in the air. And when the hour was darkest and all seemed lost, a soldier lad stepped forward, and said to Col. Whittlesey: "I will try to get through." He tried, he was wounded, he had to creep and crawl, but he got through. To-day he wears the Distinguished Service Cross and his name is

ABRAHAM KROTOSHINSKY.

Because of this war for Democracy six million Jewish men and women are starving across the seas; eight hundred thousand Jewish babies are crying for bread.

WHITHER ?

1919. Oktober, Nathan Straus roept op tot voor hulp aan "6.000.000 Oosteuropese joden bedreigd door de hongerdood".

6,000,000 JEWS IN BREAD LINE, STRAUS WRITES
NATHAN STRAUS

6,000,000 JEWS IN BREAD LINE, STRAUS WRITES

More Than Third of Entire Race in World Reduced to Despair in Europe

PITIFUL PICTURE DRAWN

Appeal Issued for Mothers Driven Insane by Seeing Children Starved

By NATHAN STRAUS

NATHAN STRAUS, noted philanthropist and merchant, who pleads for the relief of destitute Jewish people in Eastern Europe.

NEW YORK, October 18.—Terrible as conditions have been for the last five years among the destitute Jews of Eastern Europe, they have never before been so appalling as they are at the present moment. With the coming of winter the climax of tragedy has been reached, according to the latest reports from American Jewish relief workers, in every part of these stricken countries. At no time since hostilities ceased has the suffering been so intense as it is now among the Jews in these unfortunate lands.

Six million Jews, out of the 16,000,000 in the world, or considerably more than a third of the entire Jewish race, are today standing in bread lines or getting the soup on which they live from the soup kitchens of the Joint Distribution Committee of American Funds for Jewish War Sufferers.

ORPHANS LIVE ON STREETS

help of the Joint Distribution Committee of American Funds for Jewish War Sufferers.

Every month this summer 27,000 Jewish children were sent to vacation homes to recover their strength depleted by starvation. Last month 160 additional children were sent from Vienna to Holland, where private homes were to receive them and 100 other invalids were sent from Vienna to Trieste to convalesce.

Extensive as it seems, the aid now

1919. Eveneens de *New York Times,* 11 december**:** *"Felix M. Warburg* [monopoliekapitalist en voorzitter van het *Verenigd Distributie Comité van Amerikaanse Fondsen voor Joodse Oorlogsslachtoffers*] zegt dat *"Joden het meest hebben geleden in de oorlog"* en dat er 6.000.000 joden stierven in de *Eerste* Wereldoorlog[!] Hij was zojuist teruggekeerd van een trip door Europa namens die organisatie en vertelde over zijn ervaringen. *"De achtereenvolgende slagen van strijdende legers hebben de rug van het Europese jodendom gebroken"*, zei hij, *"en hen teruggebracht tot ongelooflijk tragische armoede, honger en ziekte en slechts 6.000.000 zielen, ofwel de helft van de joodse wereldbevolking.*

MONTREAL, TUESDAY, DECEMBER 29, 1931.

SIX MILLION JEWS FACE STARVATION

Bad Conditions in South-Eastern Europe Reported by Rabbi Wise

FEARS CRISIS AT HAND

Chairman of American Joint Distribution Committee Makes Appeal to Canadian Jewry for Help

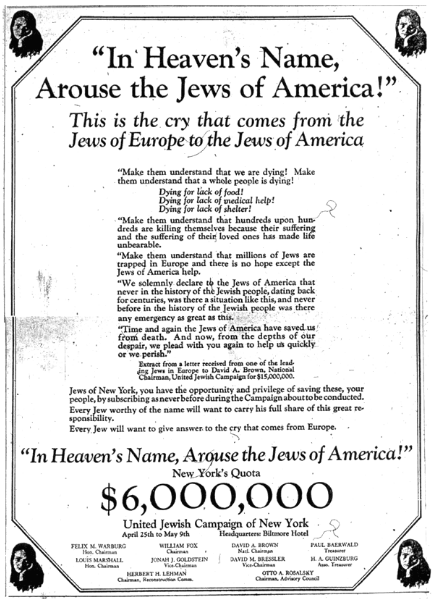
Six million Jews in Eastern Europe face starvation, and even worse, during the coming winter. If additional funds are not collected by the American Joint Distribution Committee to meet an estimated budget of $2,500,000 unprecedented havoc and misery will rule to the everlasting shame of humanity at large, Rabbi Jonah Wise, of New York, chairman for 1931, told a large gathering of leaders in Montreal Jewish communal life at a luncheon meeting at the Montefiore Club, Guy street, yesterday.

ernment, which show that numerous pogroms are raging in all parts of Russia

1921. *New York Times,* 20 juli 1921: "6.000.000", nu *Russische* joden bedreigd met "massaslachting".

Twintig jaar en langer voor het uitbreken van WO II werden de Amerikaans-joodse gemeenschap en alle Amerikanen aldus door joodse leiders vertrouwd gemaakt met de gedachte van een 'Holocaust', die *Zes Miljoen* Europese joden het leven zou gaan kosten.[1647]

1926. Advertentie *New York Times,* 21 april, '6 miljoen' om fondsen te werven: in dollars uitgedrukt $ 6.000.000.

"In Heaven's Name, Arouse the Jews of America!"

This is the cry that comes from the Jews of Europe to the Jews of America

"Make them understand that we are dying! Make them understand that a whole people is dying!

Dying for lack of food!
Dying for lack of medical help!
Dying for lack of shelter!

"Make them understand that hundreds upon hundreds are killing themselves because their suffering and the suffering of their loved ones has made life unbearable.

"Make them understand that millions of Jews are trapped in Europe and there is no hope except the Jews of America help.

"We solemnly declare to the Jews of America that never in the history of the Jewish people, dating back for centuries, was there a situation like this, and never before in the history of the Jewish people was there any emergency as great as this.

"Time and again the Jews of America have saved us from death. And now, from the depths of our despair, we plead with you again to help us quickly or we perish."

Extract from a letter received from one of the leading Jews in Europe to David A. Brown, National Chairman, United Jewish Campaign for $15,000,000.

Jews of New York, you have the opportunity and privilege of saving these, your people, by subscribing as never before during the Campaign about to be conducted.

Every Jew worthy of the name will want to carry his full share of this great responsibility.

Every Jew will want to give answer to the cry that comes from Europe.

"In Heaven's Name, Arouse the Jews of America!"

New York's Quota

$6,000,000

United Jewish Campaign of New York

April 25th to May 9th — Headquarters: Biltmore Hotel

FELIX M. WARBURG, Hon. Chairman — WILLIAM FOX, Chairman — DAVID A. BROWN, Natl. Chairman — PAUL BAERWALD, Treasurer

LOUIS MARSHALL, Hon. Chairman — JONAH J. GOLDSTEIN, Vice-Chairman — DAVID M. BRESSLER, Vice-Chairman — H. A. GUINZBURG, Asso. Treasurer

HERBERT H. LEHMAN, Chairman, Reconstruction Comm. — OTTO A. ROSALSKY, Chairman, Advisory Council

<u>1931.</u> 12 December 1931: *"Zes Miljoen joden bedreigd met Hongerdood"*

<u>1936.</u> Chaim Weizmann, eerste president van Israël en president van de World Zionist Organization, verklaarde op 25 november *"het 6 miljoen aantal is symbolisch voor het joodse lot"*.[1648] Inderdaad, *symbolisch.*

<u>1939.</u> *The Evening Independent,* 22 februari 1939:

The Evening Independent

ST. PETERSBURG, FLORIDA, WEDNESDAY, FEBRUARY 22, 1939.

Jewish Relief Appeal Starts Here Tomorrow

More than 200 volunteers will begin tomorrow a thorough canvass of St. Petersburg in behalf of the local campaign of the United Jewish Appeal for Refugees and Overseas Needs. It is the largest and most intensive drive ever conducted by American Jews for relief and reconstruction in Europe, immigration and resettlement in Palestine and integration of refugees into the life of the United States.

Milton S. Lew, chairman of the local campaign, said today that the appeal represents the greatest effort in the history of the American Jews to relieve distress abroad to provide new immigration opportunities in Palestine. "The lives of many hundreds of thousands of persecuted men, women and children depend upon our success in this drive," he reported to his campaign workers.

Appeal to All Creeds

Chairman Lew explained that the appeal will be made to all creeds and races because the agents of terror and hatred now aroused in Europe are levied against all religions in general. Once unleashed these powers cannot easily be stopped.

"Intolerance," Lew stated, "is as anti-Christian as it is anti-Jewish. The fiction of racial superiority is so alien to our American traditions that we cannot understand the callousness of many European nations toward the helpless victims. I feel that Americans of all creeds can join to prove to the world once more that while American democracy lives, humanity and compassion shall not die."

6,000,000 Helpless

Lew pointed out that there are six million Jews in Europe today fighting desperately against intolerance and despair. For them the support of the united appeal is crucial, he said.

The national quota sought in the

carry mail, and lastly will take on passengers.

The Pacific clippers cut the average passage time between San Francisco and Manila from 24 days to five. The Atlantic air fleet will use the same figures in reverse. The five-day passage of the fastest liners will be cut to 24 hours.

<u>1940.</u> *The Palm Beach Post* wist op 25 juni 1940 al te melden dat *"als de nazi's de overwinning behalen, 6.000.000 Europese joden gedoemd zijn te worden vernietigd".* Een geniale vooruitziende blik van dit plaatselijke krantje in 1940, toch?

> Ondanks de zich als maar herhalende vooroorlogse joodse oproepen om fondsen te werven voor "6 miljoen stervende en hongerende Europese joden", "6 miljoen met moord bedreigde Russische joden", "6 miljoen vermoorde joden tijdens de Eerste Wereldoorlog", enz., verminderde het aantal joden in die jaren niet. Integendeel, vastgesteld kan worden dat het aantal joden gestaag *vermeerderde*, van nauwelijks 13 miljoen eind 1800,[1649] tot bijna 16 miljoen in 1938.

THE PALM BEACH POST

Tuesday Morning, June 25, 1940

DOOM OF EUROPEAN JEWS IS SEEN IF HITLER WINS

NEW YORK, June 24.—(AP)— Dr. Nahum Goldmann, administrative committee chairman of the World Jewish Congress, said today that if the Nazis should achieve final victory "6,000,000 Jews in Europe are doomed to destruction."

"Their only hope for future existence lies in the ability of Great Britain to resist the Nazi conquest," declared Dr. Goldmann, who arrived here Friday from Geneva.

He issued a statement calling upon United States Jewry to take leadership in mobilizing Jews in North and South America for an organized defense program.

1942. In mei 'voorspelde' Nahum Goldmann, president van zowel het Jewish World Congress als de World Zionist Organization, dat 'van de acht miljoen joden onder Duitse heerschappij slechts twee of drie miljoen de oorlog zouden overleven.' Hij voerde na de oorlog de onderhandelingen met West-Duitsland over herstelbetalingen op basis van ''Zes Miljoen' vermoorde joden.

1942. In december voorspelde de Londense *News Chronicle* een 'Holocaust'; in het Hogerhuis werd dit herhaald door de joodse afgevaardigde Lord Samuel.[1650]

In **1942** werd het 'Holocaustmuseum' *Yad Vashem* door de zionisten gepland. Lang voordat sprake kon zijn van '6 Miljoen' joodse slachtoffers waren die plannen er al.[1651]

1943. Februarinummer *Readers Digest.*

1943. De Poolse jood Rafael Lemkin in zijn boek *Axis Rule in Occupied Europe,* uitgegeven in New York in 1943.

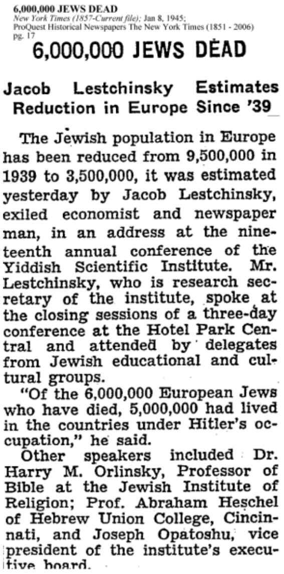
1944. Op 31 mei de joodse propagandist Rabbi Dov Weissmandel in een brief: *"Tot op vandaag zijn zes maal een miljoen Europese en Russische joden uitgeroeid."* Hoe kon hij dit toen weten?

1944. Vóór de bevrijding van Auschwitz publiceerde een joods specialist in het oproepen tot genocide, Sovjetmaniak Ehrenburg, '6 miljoen' in de buitenlandeditie van de Sovjetpropaganda.[1652]

1945. Januari. De *New York Times* en de *New Jewish Frontier* wisten te melden dat de nazi's "6 miljoen joden hadden omgebracht".[1653]

Nog vóór de Russen hun 'Officiële Rapport' over het aantal doden van Auschwitz publiceerden en vóór de Amerikanen voet op Duitse bodem zetten, werden '6 miljoen' vermoorde joden genoemd. 15 miljoen mensen zouden door de Duitsers in kampen zijn vermoord,

waaronder 'zes miljoen' joden.[1654] Over die 9 miljoen niet-joden is sindsdien in de media of elders *niets meer vernomen*.

6,000,000 JEWS DEAD
New York Times (1857-Current file); Jan 8, 1945;
ProQuest Historical Newspapers The New York Times (1851 - 2006)
pg. 17

6,000,000 JEWS DEAD

Jacob Lestchinsky Estimates Reduction in Europe Since '39

The Jewish population in Europe has been reduced from 9,500,000 in 1939 to 3,500,000, it was estimated yesterday by Jacob Lestchinsky, exiled economist and newspaper man, in an address at the nineteenth annual conference of the Yiddish Scientific Institute. Mr. Lestchinsky, who is research secretary of the institute, spoke at the closing sessions of a three-day conference at the Hotel Park Central and attended by delegates from Jewish educational and cultural groups.

"Of the 6,000,000 European Jews who have died, 5,000,000 had lived in the countries under Hitler's occupation," he said.

Other speakers included Dr. Harry M. Orlinsky, Professor of Bible at the Jewish Institute of Religion; Prof. Abraham Heschel of Hebrew Union College, Cincinnati, and Joseph Opatoshu, vice president of the institute's executive board.

In het in chaos verkerende Europa van juni 1945, toen demografisch onderzoek onmogelijk was en elk aantal omgekomen joden of anderen een slag in de lucht was, spraken zionistische leiders over 6 miljoen door de Duitsers vermoorde joden,[1655] hetgeen sindsdien niet meer is veranderd.

Bovenstaande voorbeelden bewijzen de Talmudische basis van 'Zes Miljoen' en de historisch-religieuze plaats in joods denken en joodse propaganda. Het toont aan, dat het 'Zes Miljoen' aantal, evenals 'de Holocaust', niet voortkwamen uit analyse van gebeurtenissen uit de naziperiode, maar uit de een eeuw eerder al gebruikte zionistische propaganda. 'Zes Miljoen' is een *religieus aantal* en – zoals bekend – kan *alles* veranderen, behalve religieuze dogma's.

c. *Tien bewijzen* tegen *Zes Miljoen*

Dit alles volstaat de *Talmoedische Numerus fixus* een *Mythe* te noemen. Om echter voorgoed af te rekenen met dit religieuze gegeven, geef ik hier ***Tien concrete bewijzen van de onjuistheid van dit verplicht opgelegde, veel te hoge aantal.*** Niet, omdat een lager aantal minder gruwelijk of droevig is, maar omdat ***historische waarheid*** primaat verdient boven mythes.

Deze tien concrete bewijzen tonen *<u>elk voor zich</u>* de *onmogelijkheid* van dit handelsmerk van de JHV aan:

1. Het aantal joden daadwerkelijk onder Duits regime was nooit hoger dan 4,5 miljoen.

2. Joodse opgaven van aantallen joden voor en na de oorlog.

3. Demografisch onmogelijkheidsfenomeen: aantallen joden na de oorlog.

4. Geëmigreerde en naar de Sovjet-Unie uitgeweken joden.

5. Een empirisch-statistische benadering.

6. Aantallen joden die overlevendenpensioenen aanvroegen.

7. Terugrekening aantal overlevenden op basis van aantal overlevenden in 2004.

8. Niet aangetoonde 'gaskamers' en 'massavergassingen'.

9. Ontbreken van stoffelijke resten, ashoeveelheden en massagraven die dit aannemelijk maken.

10. Verhouding in kampen omgekomen joden en daarbuiten.

De complexiteit van deze materie is aanzienlijk door het grote aantal factoren van invloed op elk gegeven aantal: van de definities 'wie is joods', tot de mobiliteit van joden zelf, grenswijzigingen voor, tijdens en na de oorlog, politieke motieven achter gepresenteerde aantallen, enz. *Niet zeker* is dan ook of alle bronnen en aantallen juist zijn; *zeker* is echter wel, dat aantallen *zonder bronnen* ('Zes Miljoen') *onjuist* zijn! Excuses voor onvermijdelijk complexe cijferreeksen, maar waarheid over 'de Holocaust' is nu eenmaal alleen te benaderen vanuit de details.

1e Bewijs. *Het aantal joden daadwerkelijk onder Duits regime was nooit hoger dan 4,5 miljoen.*

Dit maakt op slag '6 miljoen vermoorde joden' *geheel onmogelijk.* Het aantal joden onder Duits bestuur valt af te leiden uit *vooroorlogse* joodse bevolkingsstatistieken, het Wannsee Protokoll, het Korherr Rapport van het Nazi Bureau voor Statistiek en onderzoek van demografen als prof. dr. W.N. Sanning,[1656] dr. C. Nordling,[1657] prof. F. Hankins,[1658] alsmede onderzoeken, studies en uitspraken van andere onafhankelijke deskundigen. **Joodse bevolkingsstatistieken** noemen aan het begin van de oorlog (1939) aantallen Europese joden van 8.861.800,[1659] 8.939.508 *(American Jewish Congress)* en 9,3 miljoen.[1660]
Prof. Hankins, prof. Walter Sanning,[1661] dr. Karl Nordling[1662] en anderen kwamen op rond 9 miljoen. Ook niet-revisionisten als Yehuda Bauer van Yad Vashem in Israël schreef dat.[1663] De afbeelding toont dat volgens het *AJC* er in **1933** in Europa **9.494.368** joden waren. Vijf jaar later, in **1938**, waren dit er **8.939.508,** dus een half miljoen *minder.* Dit maakt **9 miljoen** joden in Europa in 1939 tot een reële aanname.

Dit papieren totaal omvat vooroorlogs *ongedeeld* Polen, inclusief delen van Oekraïne en Wit-Rusland die destijds Pools waren.

POPULATION, WORLDWIDE, BY RELIGIOUS BELIEFS. 1933

The figures in the following table are based on the latest official and unofficial estimates of the various standard sources of authority in such matters.
All figures relating to the strength of membership of the religions of the world are, at best, simply estimates.

Sect.	No. Amer.	So. Amer.	Europe.	Asia.	Africa.	Oceania.	Total.
Christians							
Roman Catholics	40,000,000	61,000,000	220,000,000	7,000,000	2,000,000	1,500,000	331,500,000
Orthodox Catholics	1,000,000	....	120,000,000	20,000,000	3,000,000	....	144,000,000
Protestants	75,000,000	900,000	115,000,000	7,000,000	3,000,000	6,000,000	206,900,000
Total Christians	116,000,000	61,900,000	455,000,000	34,000,000	8,000,000	7,500,000	682,400,000
Non-Christians							
Jews	4,383,643	293,474	9,494,363	882,609	530,869	30,401	15,315,359
Mohammedans	20,000	....	5,000,000	160,000,000	44,000,000	....	209,020,000
Buddhists	180,000	....	....	150,000,000	....	....	150,180,000
Hindus	150,000	....	....	230,000,000	....	....	230,150,000
Confucianists, Taoists	600,000	....	....	350,000,000	....	....	350,600,000
Shintoists	....	....	....	25,000,000	....	....	25,000,000
Animists	50,000	....	....	45,000,000	90,500,000	100,000	135,650,000
Miscellaneous	25,000,000	2,000,000	5,000,000	18,000,000	....	870,000	50,870,000
Total Non-Christian	30,383,643	2,293,474	19,494,363	978,882,609	135,030,869	1,000,401	1,166,785,359
Grand total	146,383,643	64,193,474	474,494,363	1,012,882,609	143,030,869	8,500,401	1,849,185,359

The estimate for Jews in the above table is for 1933, and is by the American Jewish Committee.

Jewish People Here and Abroad, 1938

Source: Compilations from latest available data, by the American Jewish Committee, and the Jewish Statistical Bureau of the Synagogue Council of America, H. S. Linfield, director

JEWS IN THE WORLD, BY COUNTRIES

The American Jewish Committee, which gives the figures in the table below, estimated the Jewish population of the world, in 1936, as follows: Europe, 8,939,608; Africa, 596,339; Asia, 839,809; Australasia, 27,016; the Americas, 5,343,319; world total—15,748,091.

Country	Jews	Country	Jews	Country	Jews	Country	Jews
Abyssinia	51,000	Egypt	72,550	Malta	35	Russia (U. S. S. R.)	3,020,141
Aden & Perim	4,151	Estonia	4,302	Mexico	20,000	Saar Basin	3,117
Afghanistan	5,000	Finland	1,755	Morocco (Fr.)	161,312	S. W. Africa	200
Alaska	600	France	240,000	Morocco (Sp.)	12,918	Spain	4,000
Albania	204	Germany	240,000	Netherlands	156,817	Surinam (D.G.)	799
Algeria	110,127	Gibraltar	886	New Zealand	2,653	Sweden	6,653
Arabia	25,000	Gt. Brit. & N. Ireland	300,000	Norway	1,359	Switzerland	17,973
Argentina	260,000	Greece	72,791	Palestine	424,373	Syria & Leban	26,051
Australia	23,553	Guiana (Brit.)	1,786	Panama	74	Tanganyika	10
Austria	191,408	Haiti	150	Panama C. Z.	25	Tangier Zone	7,000
Belgium	60,000	Hawaii	310	Paraguay	1,200	Trans-Caucasian Rep.	62,194
Brazil	40,000	Hong Kong	250	Persia	40,000	Transjordan	200
Brit. Malaya	703	Hungary	444,567	Peru	1,500	Tunisia	59,485
Bulgaria	48,398	India	24,141	Philippine Is.	500	Turkmenistan	2,011
Canada	155,614	Indo-Ch'a (F.)	1,000	Poland	3,113,900	Turkey	78,730
Chile	3,697	Iraq	90,970	Porto Rico	200	Ukraine	1,571,428
China	19,850	Irish F. State	3,686	Portugal	1,200	Un. of S. Africa	90,662
Colombia	2,045	Italy	47,825	Portug'se E. A.	100	United States	4,770,647
Congo (Belg.)	177	Jamaica	2,000	Rhodesia (No.)	426	Uruguay	12,000
Crimea	45,926	Japan	200	Rhodesia (So.)	2,021	Uzbekistan Rep.	37,834
Cuba	7,800	Jugoslavia	68,405	Roumania	900,000	Venezuela	882
Curacao	566	Kenya	305	Russia (R. S. F. S. R.) in Asia	49,571	Virgin Islands	62
Cyprus	75	Latvia	93,479	Russia (R. S. F. S. R.) in Europe	539,272	White Russia	407,059
Czechoslovakia	356,830	Libya	30,046				
Danzig	10,448	Lithuania	155,125				
Denmark	5,690	Luxemburg	3,144				
Dom. Rep.	55						

Religious Population of the World 1948

Sect	No. Amer.	So. Amer.	Europe	Asia	Africa	Oceania	Total
Catholics:							
Roman	47,056,724	60,836,143	203,944,823	9,213,413	6,866,072	1,858,488	329,775,663
Orthodox	1,208,157	....	112,447,659	8,106,071	5,868,089	....	127,629,976
Protestants*	41,943,104	657,481	81,767,054	4,422,777	2,782,864	6,372,250	137,945,530
Total	90,207,985	61,493,624	398,159,546	21,742,261	15,517,025	8,230,738	592,406,342
Jews	4,971,261	226,958	9,372,666	572,980	642,869	26,954	15,753,633
Mohammedans	1,400	....	5,672,225	138,299,144	55,538,211	21,467,868	220,978,848
Others*	79,020,577	22,134,607	137,981,585	956,607,018	76,301,961	46,868,606	1,318,914,384
Total	83,984,238	22,361,565	153,026,476	1,095,479,092	132,383,041	68,363,328	1,555,544,740
Grand total	174,202,223	83,855,189	551,186,022	1,117,221,353	147,900,066	76,594,066	2,150,959,919

Orthodox (Eastern) Catholics includes Russian, Greek, Albanian, Bulgarian, Rumanian, Serbian Syrian, Armenian and Coptic Catholics.
Roman Catholics include also Polish Catholics and Old Catholic Churches.
Others includes Philosophic and heathen religions, unchurched, unclassified and unknown.
(*) The totals for "Others," in North and South America and Europe are mostly those who consider themselves Protestants but are not regular communicants.

Lang niet alle Europese joden kwamen onder directe Duitse heerschappij. Engeland, Ierland, Vichy-Frankrijk, Italie, Croatië, Portugal, Roemenië, Zweden, Zwitserland, Slowakije, Spanje, Servië, enz. kwamen niet onder Duits bestuur.

Het *werkelijk* aantal joden onder Duitse heerschappij in **Polen** verdient eveneens bijzondere aandacht. **Prof. Sanning** toont in zijn onweer-

legde gedetailleerde studie aan, dat in de door Duitsland geannexeerde helft van **Polen** het *werkelijk* aantal joden eind 1939 niet 3.113.900 was, zoals Holocaustbronnen opvoeren, maar *2.356.900 minder*(!), nl. **757.000.**[1664] Dit veel lagere aantal had de volgende oorzaken:

1. In de acht jaar tussen 1931 en 1939, *verminderde* het aantal joden in heel Polen met 480.900 (15,4%) tot 2.633.000, o.a. door emigratie en het hoge joodse sterfteoverschot.[1665]
2. Daarvan bevonden zich er 1.026.000 in de door de Sovjets geannexeerde helft van Polen, zodat in 1939 *theoretisch* slechts 1.607.000 Poolse joden onder Duits bestuur kwamen.
3. Van dezen vluchtten honderdduizenden direct al naar Sovjetgebied (onder hen de latere Israëlische premier Menachem Begin), terwijl de Duitsers ook nog eens groepen joden de grens over dreven. West-Duitse, zionistische, Poolse en Amerikaanse bronnen laten er geen twijfel over bestaan dat na de Duitse bezetting van 1939 niet meer dan **757.000** Poolse joden onder Duits bestuur kwamen.[1666]

In Duitsland bevonden zich volgens joodse gegevens in 1939 nog 240.000 joden, in Oostenrijk 191.408, in Tsjecho-Slowakije 356.830 en in Danzig 10.448. Met de bezette helft van Polen dus 1.555.686 joden onder Duitse heerschappij. In 1942 waren door emigratie, vlucht en andere oorzaken in Duitsland volgens Sanning's bronnen nog 164.000 joden, in Oostenrijk 50.000, in Tsjecho-Slowakije 255.000 en in Danzig ca. 10.000, totaal 479.000, hetgeen het *werkelijk* aantal onder Duits bestuur in 1942 daar toen met bijna 320.000 vermindert tot **1.236.448**.

Een andere oorlogsfase had Noorwegen, Denemarken, Nederland, België, Luxemburg en Frankrijk onder Duitse hegemonie gebracht, met naar joodse opgaven 466.911 joden; het *werkelijk* onder Duits bestuur zijnd aantal joden komt daarmee in 1941 op **1.703.359**.

De inval in de Sovjet-Unie bracht ook Estland, Letland, Litouwen, Oost-Polen, Wit-Rusland, Oekraïne en een deel van Europees Rusland onder Duits regime. We tellen alle oorspronkelijke 252.907 joden van de Baltische Staten onder Duits regime,[1667] hoewel er aanwijzingen zijn dat velen kans zagen te vluchten, tallozen door plaatselijke militia's werden vermoord en een deel door de Sovjets geëvacueerd.
In het eerder Sovjetbezette Oost Polen (incl. Pools Wit-Rusland en Oekraïne) waren na de Duitse inval van 1941 *in werkelijkheid* niet meer dan 1 miljoen joden aanwezig.[1668]
Grote aantallen (Sanning: 1.550.000) waren eerder door de Sovjets al dan niet vrijwillig verder Oostwaarts en naar de Goelags overgebracht.[1669] Dit alles bracht voorlopig het aantal joden onder Duits regime op bijna 3 miljoen.
Tijdens en na de inval in de Sovjet-Unie ('Barbarossa') werd bijna de helft van de daar toen aanwezige joden door de Sovjets geëvacueerd.

In december 1942 schreef Sovjetcommunist David Bergelson, zionistisch propagandist en secretaris van de Joodse Antifascistische Commitées in Moskou hierover:

> *"De evacuatie redde de overgrote meerderheid van joden uit de Oekraïne, Wit-Rusland, Litouwen en Letland. Volgens informatie uit Vitebsk, Riga en andere grote steden door de fascisten bezet, waren daar nog slechts weinig joden toen de Duitsers arriveerden. Daardoor werd een groot deel van de Poolse en Baltische joden door de USSR geabsorbeerd".*[1670]

Met het verschuiven van het front dieper Rusland in, kwamen eveneens gebieden waar oorspronkelijk veel joden woonden onder Duits gezag, maar ook daar was onder Stalin's politiek van de 'verschroeide aarde' geen sprake meer van grote groepen joden. De meesten waren al Oostwaarts gevlucht, door de Sovjets gedeporteerd en/of gedwongen opgenomen in het door Moskou geleide partizanenleger.[1671]

Tellen we de rest van de landen waar de Duitsers zeggenschap over joden hadden (Griekenland, Joegoslavië, Bulgarije en Hongarije (1.534.161), dan wordt het **totaal-generaal van alle joden onder Duits regime 4.003.666;** nauwelijks 4 miljoen.

Holocaustbronnen hanteren merkwaardig genoeg het cijfermatig onbetrouwbare *nazidocument* **'Wannsee Protokoll'**,[1672] waarvan de cijfers vermoedelijk zijn 'aangepast' en tot 'ruim 11 miljoen joden' komt.[1673] Onjuist, want geen joodse bron kwam voor de oorlog verder dan 9 miljoen. Dat Wannsee aantal was dus *2 miljoen joden hoger* dan die van de joodse bronnen! In dat Wannsee totaal waren bovendien alle *niet* door Duitsland bezette landen begrepen! Men begrijpt waarom: het aantal vooroorlogse Europese joden moest zo hoog mogelijk worden opgevoerd, om na de oorlog tot het Talmoedisch aantal '6 Miljoen vermoorde joden' te kunnen komen. Men noemt daarom ***Europa***, ***inclusief** landen en gebieden die **niet** door Duitsland waren bezet!* Het Wannsee overzicht toont *twee onderdelen:* 'A' door Duitsland bezette gebieden (4.536.500 joden) en 'B' *alle overige gebieden* (meer dan 6,5 miljoen). Van 'A' moeten nog 700.000 Vichy-joden worden afgetrokken, omdat zij niet werden vervolgd. Dat brengt het aantal onder Duits bestuur bij 'A' in *werkelijkheid* op **3.836.500,** niet op '11 Miljoen'.
Inclusief de achtergebleven joden van Europees Rusland, waren er ruim genomen nooit meer dan 4,5 miljoen joden onder Duits gezag. Zie ook Korherr,[1674] Listojewsky, Sanning en Hankins.

Het **Korherr Rapport**[1675] van de nazi-demograaf met die naam van begin 1943, beschrijft hoe de Europees-joodse bevolking tussen 1933-43 reeds met ca. 4,5 miljoen was verminderd. Hij noemt als oorzaken joodse emigratie, buitengewoon hoge sterfte, zelfmoorden, een laag joods geboortecijfer, dubbeltellingen, vluchtelingen, onbekende aantallen omgekomen joden in de oorlog met de Sovjet-Unie en joden die van West-Rusland naar Aziatisch Rusland waren gedeporteerd.

Relatief grote aantallen joden waren er op dat tijdstip alleen nog in Hongarije (750.000), Roemenië (302.000) en Frankrijk (incl. Vichy).
Ook het Korherr Rapport gaf dus aan dat eind 1942, bij het begin van de veronderstelde massamoord, ***minder dan 3 miljoen joden*** onder Duits bestuur waren. Indien men hoogstens 1 miljoen (eventueel) achtergebleven joden in bezet Rusland meetelt, totaal ca. ***4 miljoen.***

Historicus en publicist **Erich Kern** stelt in *Die Tragödie der Juden* het aantal joden binnen Hitlers machtsbereik op ***3,2 miljoen.***[1676]

Sanning, Nordling,[1677] Hankins [1678] en anderen [1679] komen tot ***3-3,5 mil-joen*** onder Duitse heerschappij.

En, hoewel de onderzoekingen van Sanning en statisticus Nordling onafhankelijk tot stand kwamen, volgens verschillende methoden, stemmen de uitkomsten nagenoeg overeen.[1680]

De vraag is natuurlijk: hoe kan het leger 'historici' deze wetenschappelijke uitkomsten niet kennen? Het antwoord is eenvoudig: *zij weten niet* – erger – *willen niet weten* van onderzoeken naar het werkelijk aantal omgekomen Europese joden. Wie de naam Sanning of zijn onderzoek noemt, ontmoet in die kringen slechts glazige blikken.

Begrijpelijk, want Sannings onderzoek uit 1983 is consequent doodgezwegen, of uit de losse pols afgedaan als 'anti-semitisch'. Oorzaak is ook dat 'Sanning' de *nom de plume* van een Amerikaans Universitair docent is, die om zijn bestaan niet te riskeren zijn anonimiteit bewaart.
Pas acht jaar na Sanning, in 1991, verscheen het eerste establishment 'onderzoek' naar Zes Miljoen, dat van Wolfgang Benz, directeur van het *Zentrum für Antisemitismusforschung* in Berlijn, weinig meer dan een poging Sanning's onderzoeksresultaten weg te rekenen.

In plaats Sanning's onderzoek met open vizier te becommentariëren of te weerleggen, poogt Benz' compilatie met valse uitgangsaantallen, onbewezen mega-aantallen en enorme dubbeltellingen het verplichte aantal 'Zes Miljoen' te construeren.

Benz negeert Sanning's studie, in de eerste plaats om het stilzwijgen over de revisionistische uitkomsten niet te doorbreken, in de tweede plaats omdat die de magische 'Zes Miljoen' verre buiten bereik stelt en in de derde plaats omdat ze niet essentieel weerlegd kan worden. Duidelijk is ook waarom Benz' uitgangspunten en cijferreeksen nooit door andere historici zijn bevestigd of aangevuld: ze houden geen stand en dat leidt slechts tot 'anti-semitische' conclusies.

Historici die Sannings studie wél kennen, zwijgen erover. Natuurlijk! Deze 'historici, altijd bereid revisionistische stellingen te 'weerleggen', zien in dat deze op hoofdlijnen niet te weerleggen zijn en linksom of rechtsom tot veel lagere aantallen joodse slachtoffers leiden. Sanning's

aantallen *bevestigen* betekent het onmiddellijke einde van hun loopbaan; ze *verzwijgen* is daarom veiliger.

Ingaan op Sannings werk zou de methodiek en foutieve aantallen van boegbeelden van de Joodse Holocaust-Versie – 'Zes miljoen' – meedogenloos blootleggen en klinkende reputaties in de val meeslepen.

Revisionist dr. Germar Rudolf toont in zijn vergelijkende studie [1681] Benz/ Sanning onbarmhartig aan dat Benz' studie is doordesemd met grove 'fouten', zoals *meer dan een half miljoen aan dubbeltellingen*, ten onrechte opvoeren van *110.000 Roemeense joden* als 'vermoord', honderdduizenden niet door de nazi's *vervolgde half- en kwartjoden*, *valse uitgangspunten* bij het aantal Poolse joden aan het begin van de oorlog, Russische joden tijdens de oorlog, enz. Dit maakt deze enige officiële 'studie' naar het aantal joodse slachtoffers tot ordinaire *zwendel*.

Conclusie: er waren – ruim gesteld – nooit meer dan 4-4,5 miljoen joden onder Duits bewind.

Met dit eerste bewijs kan elke verdere discussie over wel of niet 'Zes Miljoen' worden gestaakt. Ik vervolg de reeks alleen omdat voor sommigen nu eenmaal één bewijs niet voldoende is.

2e Bewijs. *Joodse opgaven van aantallen joden voor en na de oorlog.*

Een benadering gebaseerd op het totaal aantal joden *in de hele wereld,* komt evenmin in de buurt van 'Zes Miljoen'.
Ook hiervoor gaan we uit van onverdachte joodse bronnen: de *World Almanac,* met *o.a.* gegevens van het *American Jewish Committee* en het *Jewish Statistical Bureau of the Synagogue Council of America*.

Deze vooroorlogse bronnen zijn onverdacht, omdat vóór 1939 de fixatie op 'Zes Miljoen' in relatie tot 'de Holocaust' nog niet bestond en er toen geen reden was voor manipulatie.

Opgaven aantal joden voor de oorlog wereldwijd:

World Almanac 1929 (blz. 727):	**15.630.000**
Nationale Raad van Kerken USA 1930:	**15.600.000**
World Almanac 1936 (blz. 748):	**15.753.633**
World Almanac 1938 (blz. 510):	**15.748.091**

Opgaven aantal joden tijdens de oorlog:

Raad van Synagogen Amerikaans Joods Congres 1939	**15.600.000**
World Almanac 1940 (blz. 129):	**15.319.359**
World Almanac 1942 (blz. 849):	**15.192.089**

Opgaven aantal joden na de oorlog:

World Almanac 1947: (blz. 748):	**15.688.259**
World Almanac 1948 (blz. 849):	**15.763.630**
Encyclopedia Britannica 1955:	**11.627.450**

Hieruit blijkt dat de gerapporteerde aantallen joden voor en tijdens de oorlog logisch in elkaars vervolg lagen: de wereld telde kort voor de oorlog **15,7 miljoen** joden.
In 1947 waren er volgens dezelfde bronnen zelfs 368.900 joden *méér* dan in 1940! Het is dan ook 163.630 *hoger* dan dat van de Raad van Synagogen van het Amerikaans Joods Congres uit 1939!
Uit opgaven tot 1948 blijkt dus *niets* van miljoenen vermoorde joden'.
Duidelijk is ook dat gezaghebbende joodse demografische bronnen na de oorlog niet geloofden in 6 miljoen verdwenen joden. Dat werd pas opgevoerd tijdens en na de stichting van Israel. De aantallen *vooroorlogse* joden werden toen *hoger* en de *naoorlogse lager* vermeld.
Niet verwonderlijk dat het New Yorks joodse blad *Aufbau* op 24 december '48 de *'Six Million Story'* betitelde als *"een puur verzinsel"*.
Indien tussen 1939/1940 en 1947 zes miljoen joden zouden zijn vermoord, is uitgesloten dat er in 1948 meer joden waren dan in 1940. Bij 6 miljoen vermoorde joden konden er na de oorlog niet meer dan 10.288.259 joden in de wereld zijn. Dat begrepen de proponenten van het Talmoedisch aantal ook, vandaar de op papier na 1947 hogere aantallen vooroorlogse en lagere aantallen naoorlogse joden. De *manipulatie* met aantallen joden is dan ook een *naoorlogs* fenomeen.
Zelfs indien men aanvoert dat de eerdere aantallen vooroorlogse joden onzuiver of foutief waren, dient men uit te leggen wat daarvan de oorzaken waren en waarom dit destijds niet was aangegeven. En ook indien men de aanvankelijke naoorlogse cijfers onjuist noemt, dient men latere, veel lagere, in de opgaven te onderbouwen met bewijsmateriaal. Dat is nooit gebeurd. Pas 46 jaar later, in 1991, kwam het obligate werk van Benz op de markt met, natuurlijk, '6 miljoen'.
De eerste afwijkende *naoorlogse* opgave stond in de *Almanac* van 1949. Toen werd de joodse wereldbevolking van 1947 ineens gesteld op **11.266.600**. Maar liefst **4.421.659** *lager* dan de eerdere opgave:

1939:	**15.688.259**
1947:	**11.266.600**
Verschil:	**4.421.659**

Maar zelfs 4.421.659 minder maakt nog geen Zes Miljoen. *Wat nu*? Simpel, de *Almanac* gaf plots *hogere* aantallen *vooroorlogse* joden:

in **1946** geeft ze voor 1939 nog	**15.688.259** joden,
in **1949** geeft ze voor 1939	**16.643.210** joden.

Bijna 1 miljoen (954.951) *meer* als daarvoor! Opgeteld bij 'vernieuwde' aantallen *naoorlogse* joden, waren er nu *op papier* ineens 5.376.610 joden 'verdwenen'! Ziehier de oorsprong van het door officiële Holocausthistorici gehanteerde "5,4 of 5,7 miljoen".

De chaos en willekeur over *naoorlogse* aantallen joden in de wereld is groot en toont het volgende beeld:

Statistical Handbook of Council of Churches USA	**1951: 15.300.000**
Encyclopedia Britannica's Book of the Year	**1955: 11.627.450**
US News & World Report	**1983: 16.820.850**
World Almanac & Book of Facts	**1989: 18.080.000**
World Almanac, blz. 646	**1996: 14.117.000**
World Almanac & Book of Facts	**2001: 13.200.000**

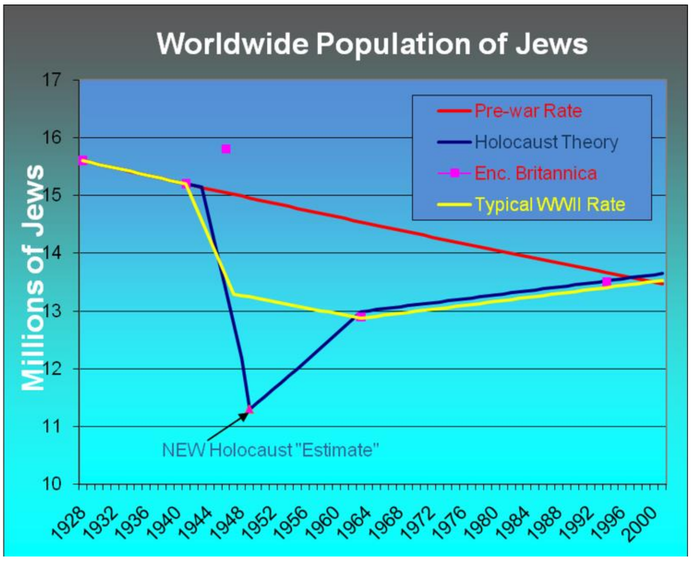
Dit geknoei *wijst* op onwaarheid en manipulatie in joodse na-oorlogse bronnen over aantallen joodse slachtoffers. Slechts één aantal bleef ongewijzigd: 'Zes Miljoen'.

3e Bewijs. *Demografisch* onmogelijkheidsfenomeen: *aantallen joden na de oorlog.*

Tijdens een conferentie van Staatssecretarissen van Binnenlandse Zaken van Westduitse Bundesstaten in 1959 werd gesuggereerd dat er een officieel Federaal onderzoek moest komen naar het aantal slachtoffers van de kampen in het Derde Rijk. Enige maanden later antwoordde de Minister van Buitenlandse Zaken, Gerhard Schröder:

"Er bestaan buitengewoon overstijgende redenen welke het raadzaam maken van dit voornemen af te zien".[1682] Zegt dit niet genoeg?

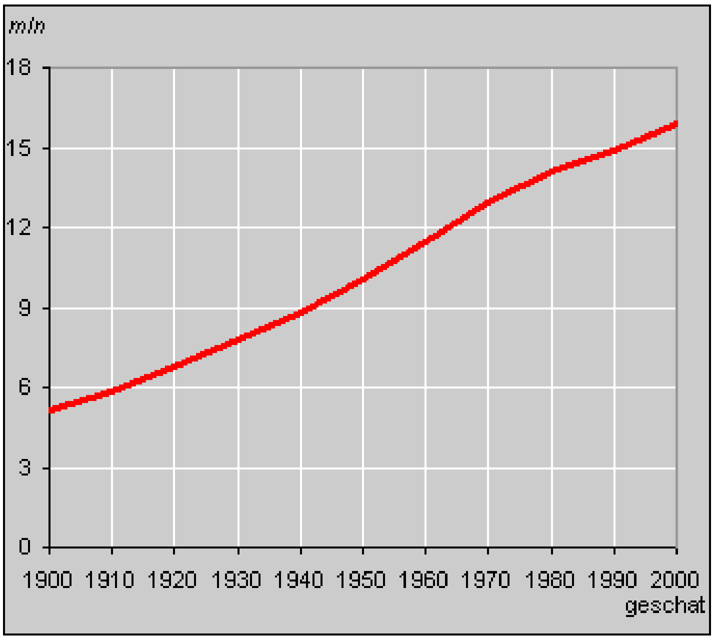
Onderstaande grafiek toont in één oogopslag de *onmogelijkheid* van de magische 'Zes Miljoen'. Ze is gebaseerd op aantallen van *The World Almanac and Book of Facts,* gepubliceerd in *New York World Telegram* pagina's 727, 849, 748 en 441, de 1996 editie van Funk & Wagnalls, blz. 646 en de *Encyclopedia Britannica* van 1955 en toont de aantallen joden in de wereld van 1928 tot 2000.

De *gele* lijn geeft aan: een gestaag *dalend* aantal joden tot 1941 (sterfteoverschot in 12 jaar 500.000), daarna een scherpe daling in de oorlog van 1941-1947 (in 6 jaar 1,9 miljoen minder), herstel van 1947 tot 1964 op het normale vooroorlogse dalingsniveau en vanaf 1965 stabilisering op een groeiniveau van ca. 700.000 in 35 jaar. Indien we het vooroorlogse sterfteoverschot in mindering brengen op de daling tijdens de oorlog, komt de vermindering van het aantal joden in de wereld door de oorlog op 1.65 miljoen. Verre van zes miljoen dus.

Vanaf 1948 (de *blauwe* lijn) een *ongelooflijk fenomeen*: eerst tijdens de oorlog een steile *daling* van ruim 4 miljoen ('de Holocaust'), gevolgd door een steile *stijging* tot 1964 met daarna stabiel blijvend herstel tot normaal. Zo'n ongelooflijke stijging van het aantal geboorten tussen 1949 en 1962, met abrupte stabilisering op normaal niveau is *onbestaanbaar*. Zo'n 'inhaaleffect' *kan* niet waar zijn en is ook niet waar.

Om de onbestaanbaarheid van zo'n inhaaleffect te illustreren, ter vergelijk een grafiek van het Centraal Bureau voor de Statistiek over de ontwikkeling van de Nederlandse bevolking in de vorige Eeuw. Daarin is de explosieve stijging van het aantal geboorten in de jaren 1945-'55 (de **'Babyboom'** met 20-25% meer geboorten in tien jaar) nauwelijks zichtbaar! En hoewel de schaal van de grafieken niet geheel overeenkomt, is duidelijk dat een bevolkingsontwikkeling als na 'de Holocaust' ongekend en onbestaanbaar is.

De grafiek over joodse verliezen visualiseert zowel een onmogelijke naoorlogse demografische ontwikkeling, als een onverklaarbare discrepantie met de reële situatie van thans.

4e Bewijs. *Geëmigreerde en naar de Sovjet-Unie uitgeweken joden.*

Tussen 1930 en 1942 vond door **emigratie** een exodus van joden plaats uit Duitsland, Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije, Baltische Staten en – vooral – Polen. Sanning berekende dat het aantal joden in die gebieden tot 1943 alleen al daardoor met 969.000 verminderde.[1683]

Verder, dat *na de oorlog* (1948-1970) nog eens **1.548.000** joden uit Europa emigreerden met bestemming o.a. de Verenigde Staten, Israël, Zuid-Amerika, maar ook Canada, Australië, enz.

Zelfs tijdens de oorlog ging de emigratie van joden met visa voor Palestina, de VS, Zuid-Amerikaanse landen enz., zoveel mogelijk door. Zij die niet weg konden werden in kampen als Vittel in Zuid-Frankrijk ondergebracht. Honderdduizenden joden, zijn dan ook nooit naar concentratiekampen gevoerd, laat staan vermoord.

Bewijzen voor die massale emigratie zijn o.a.: **(a)** de getuigenis van U.S. Onderminister van Buitenlandse Zaken Breckinridge Long voor een Congrescommissie: tot 1943 werden ca. **580.000** joodse vluchtelingen in de VS toegelaten; **(b)** massale emigratie van door de zionisten geselecteerde joden naar Palestina (bijna **300.000**); **(c)** de stijging van het aantal joden in Latijns Amerika (bijna **200.000**) en niet-bezet West Europa (meer dan **100.000**). Sanning's cijfers zijn gebaseerd op Geallieerde, zionistische en pro-zionistische bronnen. Voor- en naoorlogse joodse **emigratie** verminderde het aantal mogelijk omgekomen joden dus met **ruim 2,5 miljoen** (2.517.000). Na de Poolse deling vluchtten volgens Sanning 1.550.000 joden naar Oost-Polen (Feiling Foster: '2,2 miljoen'). Sanning's lagere aantal lijkt waarschijnlijker. Na de aanval op de SU werden nog eens ca. 1 miljoen Poolse joden door de Sovjets Oostwaarts getransporteerd.

De nazi's deporteerden bovendien uit het Generalgouvernement in Polen 1.449.692 joden naar het Russische 'Ostgebiet' (Graf, J. *Hoax or Holocaust*. AAARGH, blz. 84.).

Historicus dr. Aschenauer schreef in *Krieg ohne Grenzen:*

> *[. . .] "Solzjenitzyn bevestigt met meerdere bewijzen, waarvan 'een aantal uit joodse bronnen', dat de Sovjetleiding direct na het begin van de oorlog orders gaf tot een voorrangsevacuatie van de joden uit de Westelijke grensprovincies met vele duizenden wagens en karren . . . 1 tot 1,1 miljoen joden naar productiecentra in veilig achterland."*

Stuart Kahan, een Amerikaanse neef van de joodse Sovjet-massamoordenaar Lazar Kaganovitch bevestigt de voorkeursbehandeling van joden in diens biografie (1987, *The Wolf of the Kremlin*, blz. 206):

"Op aandringen van Lazar Kaganovitch, beval Stalin de evacuatie van alle personen uit de grensgebieden, in het bijzonder de joden, die de grootste groep in het gebied vormden. Stalin hield niet van de joden, maar het bevel dat zij kregen was hun huizen plat te branden, hun vee te doden en zich terug te trekken in het achterland van Rusland . . . Het was beter dat de joden in het achterland waren en niets aan Hitler lieten, dan hen als werkslaven te laten werken en vee, voedselvoorraden en andere goederen aan Hitler te laten."

Het aantal vooroorlogs geëmigreerde (1,1 miljoen), gevluchte en door de Sovjets gedeporteerde joden (2,5 miljoen) en joden in niet-bezet Europa (bijna 1 miljoen),[1684] verlaagt het *werkelijk* onder Duits bewind geweest zijnd aantal joden al tot 4,4 miljoen.

De massaliteit van deze verplaatsingen bewijst de onmogelijkheid van 'Zes Miljoen vermoorde joden'.

5e Bewijs. *Een empirisch-statistische benadering.*

De benadering van het *werkelijk* aantal omgekomen joden tijdens de oorlog is – zoals we hebben gezien – weerbarstig. Bronnen zijn beperkt betrouwbaar en zelfs als men fouten, omissies, dubbeltellingen, enz. elimineert, blijft het schier onmogelijk definitieve conclusies te trekken, of één-op-één vergelijkingen te maken. Sanning's studie – evenmin vrij van onnauwkeurigheden – is echter wetenschappelijk het meest betrouwbaar.

Dit wordt ook aangetoond door afzonderlijk wetenschappelijk onderzoek van revisionist dr. Carl C. Nordling. Deze *statisticus* onderzocht de gebeurtenissen met joden tijdens WO II op andere basis, namelijk op die van een bepaalde groep overlevenden. Sanning's en Nordling's methodologie verschilt daardoor wezenlijk. Vergelijk Sanning's onderzoek met archeologisch veldonderzoek, dat alle *werkelijk* gevonden feiten weergeeft, met dat van Nordling, die wetenschappelijk-statistische conclusies trok uit steekproefsgewijze *sonderingen.* Als men beide studies naast elkaar legt, is het nog steeds moeilijk een vergelijkend inzicht te verkrijgen. Echter, indien men Sanning's *numerieke* uitkomsten voor de verschillende categorieën joden (natuurlijke sterfte, geëmigreerd, gevlucht, met zekerheid omgekomen, overlevenden, enz.) in *percentages* naast die van Nordling plaatst, komen beide **verbluffend overeen** en verschillen per categorie nauwelijks (*Jewish Casualties During World War II,* The Holocaust Historiography Project).

Deze wetenschappelijke cross-check bevestigt de juistheid van de revisionistische methode, de uitkomsten van Sanning en Nordling en onderstreept de onjuistheid van 'Zes miljoen door de nazi's vermoorde joden'.

6e Bewijs. *Aantallen joden die overlevendenpensioenen aanvroegen.*

Onderstaand een afschrift van een brief van een Duitser die in september 1985 aan het Duitse Ministerie van Financiën vroeg hoeveel personen een uitkering conform de *Wiedergutmachungsregelung* (Overlevendenpensioen) via Israël ontvingen.
Antwoord van het Ministerie: in totaal waren er per 1 januari 1985 ***tenminste 6 tot 7 miljoen aanvragen!***[1685]

> **Der Bundesminister der Finanzen**
> 5300 Bonn 1
> Graurheindorferstr. 108
>
> 10. September 1985
> VI A4-01478-L 4/85 [...]
>
> Herrn Werner Laska
>
> Betr.: *Wiedergutmachung nationalsozialistischen Unrechts;*
> *hier: Leistungen an Israel*
>
> Bezug: *Ihr Schreiben vom 4. September 1985*
>
> Sehr geehrter Herr Laska,
>
> auf Ihr Schreiben vom 4. September 1985 darf ich Ihnen zur Ergänzung einen Abdruck der Wiedergutmachungsübersicht nach dem Stande vom 1. Januar 1985 übersenden. Darin finden Sie auf Seite 2 (rot kenntlich gemacht)auch Hinweise auf die Zahl der bis zum 1. Januar 1985 gestellten Anträge. Allein nach dem Bundesentschädigungsgesetz und dem Bundesrückerstattungsgesetz sind es zusammen weit über 5 Millionen.
>
> Hinzuzurechnen sind außerdem alle Anträge, die im Rahmen sonstiger Wiedergutmachungsregelungen - beispielsweise nach den Entschädigungsgesetzen der einzelnen Bundesländer - gestellt worden sind; insgesamt wird man wohl von mindestens 6 bis 7 Millionen Anträgen ausgehen können.
>
> Mit freundlichen Grüßen
>
> Im Auftrag
> Oldenburg
>
> Beglaubigt Stempel Unterschrift Angestellte

Bij dit enorme aantal van 'minstens 6-7 miljoen' aanvragen moet worden opgemerkt dat het gaat om *aanvragen* vanuit *Israël,* dus alleen betrekking hebbend op *joden.* Niet alle aanvragen zullen zijn gehonoreerd en ook moet rekening worden gehouden met dubbele en valse aanvragen. Daar staat tegenover dat aanvragen door een gezinshoofd werden gedaan, zodat ze op meer personen betrekking

hadden. Ook dat veel overlevenden nooit een aanvraag indienden, zoals joden achter het IJzeren Gordijn, voor wie de regeling niet gold.

Dit roept de vraag op: *hoeveel overlevendenuitkeringen zijn er* ***werkelijk*** *uitbetaald?* Daarover hult de Duitse regering zich in stilzwijgen. Het laat zich raden waarom. Het is niet overdreven om – zoals velen – aan te nemen dat dit er 4-4,5 miljoen zijn geweest. Volgens de Israëlische premier Netanyahu hebben 5 miljoen Holocaustoverlevenden 'recht' op schadevergoeding door Duitsland . . .

Met zulke enorme aantallen aanvragen van joodse overlevenden, kan van een 'Zes Miljoen Holocaust' geen sprake zijn geweest.

7e Bewijs. *Terugrekening aantal overlevenden op basis van aantal overlevenden in 2004.*[1686]

Rekenkundig moet het aantal joodse overlevenden in 1945 in elk geval *boven 3 miljoen* zijn geweest en waarschijnlijk fors meer.[1687]

De joodse demograaf Jacob Ukeles, berekende in 2004 het aantal overlevende Europese joden in 1945 op **3.250.000.**[1688] Dit op basis van 687.900 Europese 'Holocaustoverlevenden' in 2004.

Een Israëlisch overheidsrapport bevestigde dit aantal (*New York Times*, 21 april 2005). Als de overlevenden in '45 van alle leeftijdsgroepen waren, met een gemiddelde levensverwachting van 75 jaar, dan waren in de 58,5 jaar nadien in 2004 58,5/75e deel van hen gestorven en bedroeg het aantal overlevenden in 2004 dus 16,5/75^{e}. *Rekenkundig is het aantal overlevenden in 1945* dan simpel vaststelbaar: 75/16,5 x 687.900 = **3.127.000**.

Dr. Nordling berekende eerder op basis van cijfers van het Israëlische AMCHA uit 1997, rekeninghoudend met een standaardafwijking van 15% en maximalisering van onzekere factoren, het aantal in mei 1945 op **"iets meer dan 3 miljoen".**

Buiten beschouwing nog dat de levensverwachting in 1945 niet 75 maar 67 jaar was en voor Oost-Europa 57 jaar; indien men dit meeneemt, leidt het aantal van 2004 tot nog enkele miljoenen *meer* in '45.

Het *dubbele aantal,* 5 à 6 miljoen 'overlevenden' in 1945, is zo maar mogelijk, want in het aantal van 2004 zijn ook veel geassimileerde joden en joden die niets meer met het Jodendom en/of de oorlog te maken willen hebben, *niet* begrepen.

Wat bij deze aantallen overlevenden overblijft van de *'Final Solution'* en 'Zes Miljoen vernietigde joden', wetend dat in Europa nooit meer dan 4,5 miljoen joden onder nazicontrole waren, bepale de lezer zelf.

Het *bewijst* in elk geval keihard de onjuistheid van 'Zes Miljoen'.

8e Bewijs. *Niet aangetoonde 'gaskamers' en 'massavergassingen'.*

Dat er geen forensische bewijzen of sporen zijn van 'gaskamers' waarin 2.000.000 of meer joden zouden (kunnen) zijn vermoord, maakt het Zes miljoen aantal eveneens **onmogelijk.**

Geen spoor van concreet bewijs van 'gaskamers', geen spoor van forensisch bewijs van 'massavergassingen'. Ook niet van 'vergaste' joden. Zelfs niet van ***één 'vergast' lijk*** of deel daarvan, terwijl dit met huidige forensische technieken ook nu nog eenvoudig zou kunnen worden aangetoond.

Als we aanvaarden dat spoorloze verdwijning van miljoenen mensen *onmogelijk* is en er dus geen massavergassingen hebben plaatsgevonden, is 6 miljoen vermoorde joden alleen al om die reden *onmogelijk*.

Geen 'gaskamers', geen Zes Miljoen en omgekeerd ***geen Zes Miljoen, geen 'gaskamers'.***

Ook dit *bewijst* de onwaarheid van het aantal 'Zes Miljoen'.

9e Bewijs. *Ontbreken van stoffelijke resten, ashoeveelheden en massagraven die dit aannemelijk maken.*

Zoals bekend zijn er geen overeenkomende hoeveelheden stoffelijke resten (asdepots, overschotten, massagraven, etc.) van Zes Miljoen (of zelfs 0,1% daarvan) in en rond 'vernietigingskampen' aangetroffen.

Vrijwel de enig forensisch vastgestelde massagraven zijn die van de Sovjet-massamoord in Katyn en van na de oorlog vermoorde etnische Duitsers. In *gelokaliseerde* massagraven in Wit-Rusland en Oekraïne liggen honderdduizenden NKVD slachtoffers. Waar zijn die honderden massagraven van duizenden joden, c.q. duizenden massagraven van honderden joden? Vrijwel *niets* is daarvan *concreet* aangetoond, terwijl er wel degelijk naar is gezocht. Talloze onderzoeken werden uitgevoerd met geavanceerde grondradarinstallaties, onder meer op plaatsen in Treblinka waar 850.000 vergaste joden begraven zouden hebben gelegen; ze leverden *niets, geen spoor zelfs van aardlaagverstoring* op.[1689] Opvallend, gezien de 'getuigen'.

Regelmatig worden thans in Tsjechië en Joegoslavië massagraven met honderden lijken van Duitsers en anderen ('Vijanden van het Volk') ontdekt, maar *nauwelijks van joden*. Graven en asresten van duizenden jaren oud zijn gevonden en door archeologen uitvoerig beschreven; het graf van Tutanchamon, de graven van de Tsarenfamilie, de tienduizenden lijken van Eisenhowers *Rheinwiesenlager*, etc., etc.[1690] Geen graf, geen asbegraafplaats of geen moordscene uit de geschiedenis, *of ze is vroeg of laat* blootgelegd en forensisch beschreven.

Alleen van 'Zes Miljoen' joden is er 65 jaar later weinig meer dan *niets*. Het is aan Holocaustproponenten om aan te geven waar die miljoenen vermoorde joden zijn gebleven. Tot nu toe zijn zij elk zinnig ant-

woord daarop schuldig gebleven. En hoewel zij wel de plaats van de misdaad noemen, data, wijze van vermoorden, wijze van lijkbehandeling met de meest gruwelijke details, vragen zij ons te *geloven* dat tienduizenden tonnen menselijke as en stoffelijke resten, miljoenen tanden en kiezen, door de wind werden weggevoerd in een miraculeus *Niets.* Die 'getuigen' mogen geacht worden te kunnen aangeven waar te zoeken naar bijbehorende forensische bewijzen. *Niets echter.* Zelfs op de enkele hectaren waar volgens hen *miljoenen* mensen zouden zijn vermoord (Auschwitz, Treblinka, Sobibor, Belzec, Chelmno, enz.) slaagden archeologen er in de afgelopen 65 jaren niet in de waarheid daarvan forensisch aan te tonen, laat staan substantiële massagraven of asresten te tonen. Vreemd.

Ook vreemd dat dergelijke 'opgravingen' in de media met veel tamtam worden aangekondigd onder het noemen van astronomische aantallen joodse slachtoffers die ter plaatse zouden zijn vermoord, waarna nooit meer iets over de resultaten wordt vernomen, anders dan dat er bierflesbodems, zakkammetjes, spijkers, etc. zijn gevonden.

3 Miljoen vergaste lijken, dat zijn 300 massagraven (de meeste 'vergasten' werden volgens de JHV eerst *begraven*) met in elk sporen van 10.000 lijken, of 3.000 massagraven met elk 1.000 of 30.000 massagraven met elk 100. Echter, *niets* van dat al. *Integendeel,* geen aardverstoring van betekenis werd gemeten in Treblinka[1691] en Sobibor.[1692]

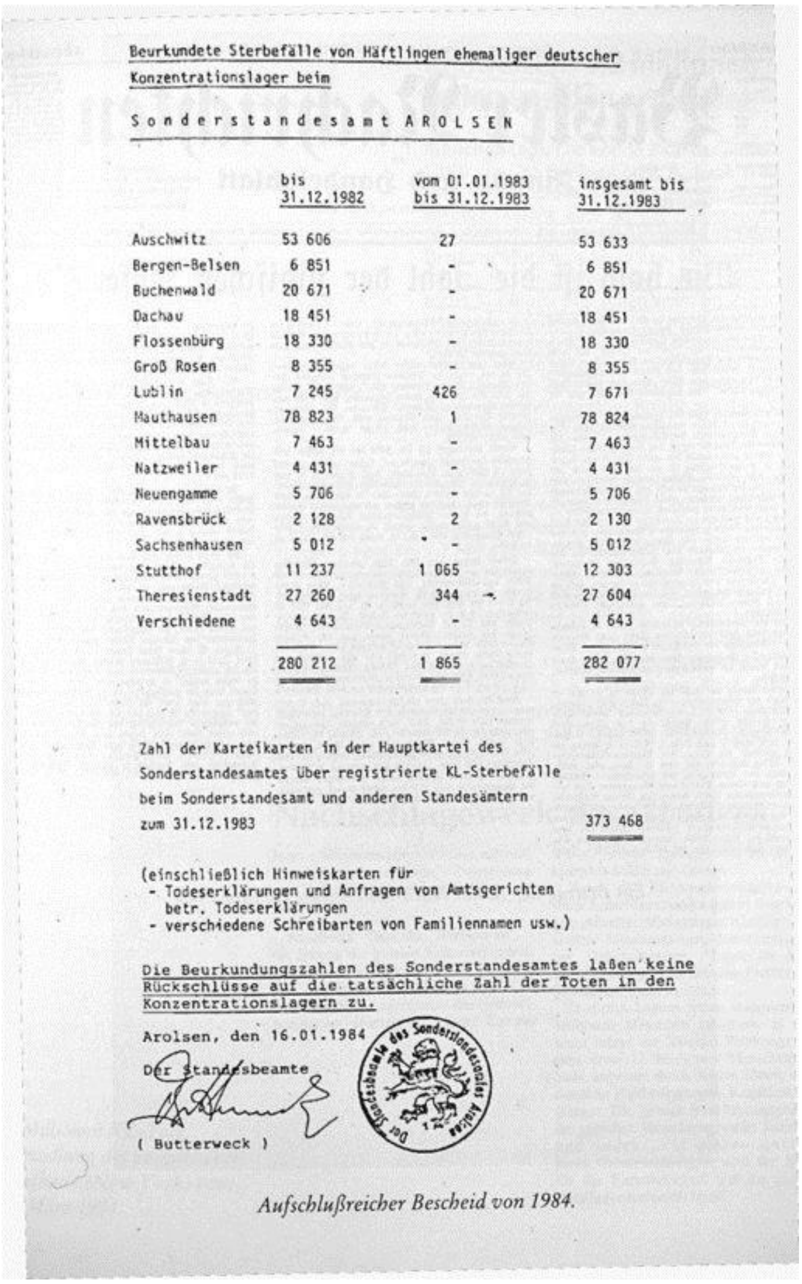
Het niet aantreffen van overeenkomende sporen bewijst eveneens de onwaarheid van 'Zes Miljoen'.

10e Bewijs. *Verhouding in kampen en daarbuiten omgekomen joden*

De rapporten van het Rode Kruis komen niet boven 400.000 tijdens de oorlog in alle Duitse kampen omgekomen joden en niet-joden uit. Hoewel de ITS (International Tracing Service, onderdeel van het Rode Kruis), beschikt over 17 miljoen dossiers met meer dan 40 miljoen documenten van vrijwel alle nazigevangenen en dwangarbeiders, en daaruit geen essentiële gegevens mag publiceren, lekte dit totaal van minder dan 400.000 omgekomenen niettemin uit (afbeelding).

Het betekent volgens de JHV dat buiten de concentratiekampen een onmogelijk aantal van meer dan 5,5 miljoen joden zou zijn vermoord.

De onwaarheid van *Zes Miljoen* wordt ook bevestigd doordat aantallen 'vermoorde joden' voor de 'vernietigingskampen' met miljoenen omlaag zijn bijgesteld: Auschwitz 3 miljoen minder, andere kampen nog eens twee miljoen minder. Toch is het in 1946 'vastgestelde' aantal '6 miljoen' niet bijgesteld. **"6 Miljoen minus 5 Miljoen = 6 Miljoen."** Die Holocaustrekenkunde bewijst het failliet van dit Mythische aantal.

Beurkundete Sterbefälle von Häftlingen ehemaliger deutscher Konzentrationslager beim

Sonderstandesamt AROLSEN

	bis 31.12.1982	vom 01.01.1983 bis 31.12.1983	insgesamt bis 31.12.1983
Auschwitz	53 606	27	53 633
Bergen-Belsen	6 851	-	6 851
Buchenwald	20 671	-	20 671
Dachau	18 451	-	18 451
Flossenbürg	18 330	-	18 330
Groß Rosen	8 355	-	8 355
Lublin	7 245	426	7 671
Mauthausen	78 823	1	78 824
Mittelbau	7 463	-	7 463
Natzweiler	4 431	-	4 431
Neuengamme	5 706	-	5 706
Ravensbrück	2 128	2	2 130
Sachsenhausen	5 012	-	5 012
Stutthof	11 237	1 065	12 303
Theresienstadt	27 260	344	27 604
Verschiedene	4 643	-	4 643
	280 212	1 865	282 077

Zahl der Karteikarten in der Hauptkartei des Sonderstandesamtes über registrierte KL-Sterbefälle beim Sonderstandesamt und anderen Standesämtern zum 31.12.1983 — 373 468

(einschließlich Hinweiskarten für
- Todeserklärungen und Anfragen von Amtsgerichten betr. Todeserklärungen
- verschiedene Schreibarten von Familiennamen usw.)

Die Beurkundungszahlen des Sonderstandesamtes laßen keine Rückschlüsse auf die tatsächliche Zahl der Toten in den Konzentrationslagern zu.

Arolsen, den 16.01.1984

Der Standesbeamte

(Butterweck)

Aufschlußreicher Bescheid von 1984.

Brief ITS (Rode Kruis) over aantallen gestorvenen in belangrijkste Duitse kampen.

Maar stel . . ., stel dat latere (huidige) aantallen van Holocausthistorici over vermoorde joden in kampen juist zijn, dan zouden daar bijna 3

miljoen joden zijn 'vermoord' (Auschwitz 1,1 miljoen; Majdanek 60.000; Belzec 483.000; Sobibor 170.000; Treblinka 870.000; overige kampen 221.436). In dat geval moeten ruim 3 miljoen joden buiten de kampen zijn vermoord. Eveneens een onwerkelijk aantal, noch door bewijs, noch door forensische aanwijzingen aannemelijk te maken.

Omdat het hier om *Waarheid* en niet om *Mythes* gaat, wordt iedere Holocaustpostuleerder uitgenodigd om:

a. gedocumenteerd Sanning's c.s. aantallen terug te wijzen en duidelijk te maken dat op enig moment tussen 1939 en 1945 zich **meer dan 4,5 miljoen joden** onder nazi-bezetting bevonden; en/of

b. te bewijzen dat de nazi's 6 miljoen joden vermoordden, buiten de massale emigratie, 2 miljoen naar het Oosten gevluchte/gedeporteerde joden en 3,5 miljoen overlevende joden in 1945.

Inmiddels ga ik verder aan te tonen hoeveel joden er *werkelijk* kunnen zijn omgebracht.

d. *Hoeveel joden kwamen* werkelijk *om?*

Hiervoor wijs ik op het sublieme revisionistische werk van Richard Harwood, *Did Six Million Really Die* [1693] Ook dat behandelt alle relevante details van dit onderwerp helder en controleerbaar.

Het artikel van revisionistisch historicus dr. Jurgen Graf *Jewish population losses in the German sphere of influence during the World War II* bevat eveneens relevante informatie.[1694]

Dr. Listojewsky, joods statisticus, schreef in *The Broom*:

> *"Als statisticus heb ik 2½ jaar gepoogd vast te stellen hoeveel joden er in de Hitlerjaren (1933-1945) zijn vermoord en verdwenen. Dat aantal schommelt tussen 350.000 and 500.000. Als wij joden claimen dat er 6 miljoen zijn vermist, vertellen we een leugen".*[1695]

Hoeveel joden stierven/vermist werden in de periode '39-'45, kan men verschillend benaderen, bijvoorbeeld:

a. Het aantal joden aan het begin van de oorlog vaststellen en daarvan het aantal overlevenden na de oorlog aftrekken.

b. De veronderstelde sterfte aan alle oorzaken vaststellen en totaliseren.

Methode a. is het eenvoudigst, maar onzuiver en vrijwel nietszeggend.
Methode b. is gecompliceerder en heeft alleen waarde als wordt afgezien van mythische en onbewezen veronderstellingen.

Eerder is aangetoond dat er niet meer dan 4,5 miljoen Europese joden onder nazibewind waren. Bovendien was er een groot aantal overlevenden in 1946, te stellen op *tenminste* 3-3,5 miljoen.
Aldus kunnen ***ten hoogste 1,5 miljoen joden zijn vermist/omgekomen.***

Aanwezig begin van de oorlog		**9.000.000**	
Nooit onder Duits bewind		**4.500.000**	
	-/-		
Maximaal onder Duits bewind			**4.500.000**
Overlevenden 1945 (ca.)			**3.500.000**
		-/-	
Maximaal omgekomen/vermist			**1.000.000**
Daarvan:			
Maximaal in kampen (stel 80% joods)			**360.000**
Maximaal overig			**640.000**

Hilberg schreef over joodse Holocaustslachtoffers in de Sovjet-Unie:

> *"Het gewogen tekort is 850.000 tot 900.000 en daarvan moet men tenminste vijf categorieën aftrekken die niet op rekening van de Holocaust komen: (1) Joodse soldaten gedood in het Rode Leger; (2) Gestorven Joodse krijgsgevangenen die niet als joods werden herkend; (3) Joodse gestorvenen in Sovjetstrafkampen in de periode 1939-'59; (4) In de oorlogszone gestorven burgerjoden, in het bijzonder in de belegerde steden Leningrad en Odessa; en (5) Doden door ontbering tijdens vlucht of evacuatie om andere redenen dan angst voor de Duitsers".*[1696]

Laten we hieruit het mogelijk door de Duitsers vermoorde aantal joden in de Sovjet-Unie eens benaderen. In totaal *sneuvelden* ca. 10 miljoen Sovjetsoldaten, waaronder (stel) 1,5% joden: 150.000, inclusief Hilberg's gestorven niet-herkende joodse *krijgsgevangenen*. Naar het aantal joodse gestorvenen in *Sovjetkampen* kan men slechts gissen, stel 20% van ca. 2 miljoen naar deze kampen afgevoerde joden: 400.000. In *belegerde steden* enz. kwamen naar schatting eveneens 2 miljoen mensen om, waarvan (stel) 5% joden: 100.000. Stelt men de door ontbering, vlucht, etc. omgekomen joden in de SU op 100.000, dan blijven er van Hilberg's 'tekort' van 900.000 joden in de Sovjet-Unie 15**0.000** 'Holocaustjoden' over . . .

Sanning citeert joodse bronnen dat 750.000 joden tijdens de Duits-Poolse campagne naar de Sovjetsector vluchtten, waarvan het grootste deel (600.000) naar Siberische Goelags werd gedeporteerd.[1697] Ook later werden grote aantallen joden uit West-Rusland door de joodse Sovjet massamoordenaar Lazar Kaganovitz, hoofd van de NKVD, door Chroestsjev er later van beschuldigd 20 miljoen Russen te hebben vermoord en/of naar Goelags gedeporteerd. Kaganovitz zelf beroemde zich er na de oorlog op 'miljoenen' joden te hebben 'gered' door hen voor de komst van de Duitsers te evacueren en uit handen van de nazi's te hebben gehouden.[1698]

Dat was dezelfde Kaganovitz die het bevel tekende voor de moord op twintigduizend Poolse burgers en officieren bij Katyn.

Ook na 'Barbarossa' in 1941 vluchtten veel joden verder Oostwaarts en werden daarop door de Sovjets overgebracht naar Goelags. Door deze al

dan niet gedwongen verplaatsingen bleven minstens ca. 2 miljoen Poolse Sovjetjoden buiten bereik van de Duitsers.
Het staat ook vast dat onder de Sovjets 1,5 à 2 miljoen joden omkwamen. Zij kunnen weliswaar niet onder slachtoffers van 'de Holocaust' worden gerekend, aangezien schuld daarvoor exclusief aan de Duitsers wordt toegedacht, maar zij verdwenen niettemin.

Sannings onderzoek wordt, ondanks enkele tekortkomingen,[1699] door deskundigen geprezen om de zorgvuldigheid en objectiviteit. Het is een zeldzaam serieus demografische onderzoek naar de 'zes miljoen' en wel uit revisionistische hoek. Zijn boek is de neerslag van jaren intensieve studie en het laatste woord over de demografie van de joodse bevolking in Europa in WO II, gebaseerd op meer dan 50 publicaties met statistische gegevens over joden in betrokken landen, inclusief emigratie, migratie, vruchtbaarheid, sterftecijfers, enz. Hij maakte vrijwel uitsluitend gebruik van *joodse* bronnen en gegevens van joods historicus Gerald Reitlinger (*The Final Solution*) uit de jaren '50, evenals van het *American Jewish Year Book,* de *Encyclopaedia Judaica* (1971) en de *Universal Jewish Encyclopedia* (1943). Zijn werk maakt alle andere studies over het onderwerp 'Wat gebeurde er met de 'Zes Miljoen' onbetrouwbaar en overbodig.[1700]

Sanning komt, zorgvuldig benaderend, eveneens uit op totaal maximaal 1,5 miljoen omgekomen/vermiste joden, in kampen en door oorlogsomstandigheden. Zijn studie toont aan dat in Duitsbezet Europa niet meer dan enkele honderdduizenden joden als door de Duitsers omgebracht kunnen worden beschouwd.[1701]

Als weinig anderen hield hij rekening met een groot aantal realiteiten:
- De joodse *emigratie* voor, tijdens en na de oorlog.
- Het hoge joodse *sterfteoverschot.*
- De joodse *vluchtelingenstroom* Oostwaarts.
- Deportaties van joden *verder Oostwaarts* door de Sovjets.
- *Gesneuvelde joden* in de Poolse en Sovjetlegers.
- Joodse verliezen door *oorlogsomstandigheden.*
- *Vermisten.*

Rassinier kwam in zijn studie *Was nun Odysseus?* tot ca. een half miljoen vermiste Europese joden.[1702]

Yad Vashem houdt een register bij van in 'de Holocaust' omgekomen joden. Iedereen ter wereld kan daar een of meer joden aanmelden die volgens hem/haar in de naziperiode zijn omgekomen of vermist.[1703]
De juistheid van dit register wordt door Yad Vashem zelf gerelativeerd: ondanks o.m. oncontroleerbare aanmeldingen, dubbele aanmelding door spellingsverschil van namen, naamloos gestorvenen, niet-joden, na de oorlog omgekomenen, naamsveranderingen,[1704] onbekende doodsoorzaken, enz.), komt het register nauwelijks tot 3 miljoen namen.

Veel namen werden verschillend gespeld, bijv.: Meyer, Meier, Meijer, Maier, Myer, Meyr, Meïr, Mejr, etc., waardoor dezelfde personen soms meerdere malen zijn opgenomen. Tallozen kozen na de oorlog een niet-joodse naam en bleven onder de oorspronkelijke naam 'vermist', enz.[1705]
Hoezeer joodse organisaties dit aspect van belang vonden, bleek na de val van het communisme, toen de Joodse Wereld Organisatie (WJO) in 1989 van de Poolse paus Johannes Paulus II eiste(!) bij de Poolse regering erop aan te dringen de Staatsarchieven daarover *niet* te openen. Johannes Paulus II kwam daarop prompt met een verklaring die het 'anti-semitisch' noemde de oorspronkelijke namen van 2,6 miljoen joden, halfjoden, enz., die tussen 1944 en 1969 Poolse namen aannamen te openbaren.[1706]

Wat? Waren er na de oorlog nog zoveel joden in Polen dan? De 'Holocauststudie' en -literatuur beweren altijd dat er na de oorlog praktisch geen joden meer in Polen waren. *'Bijna allemaal uitgemoord'!* Opnieuw een Holocaustwonder, deze grote aantallen joden in Polen na de oorlog.

Anderhalf miljoen omgekomen en vermiste joden in plaats van zes miljoen? Is daar iets verkeerds aan? Is het geen aanleiding tot grote vreugde dat miljoenen mensen *minder* omkwamen dan we veronderstelden? Merkwaardig genoeg geven joodse organisaties weinig blijk van blijdschap als dit wordt aangetoond. Zij *haten* het en zijn des duivels. Joods Lijden en het *getal* Zes Miljoen zijn voor hen Heilig.[1707]
Vasthouden aan 'Zes Miljoen' is voor jodendom en zionisme van existentieel belang. In de eerste plaats *religieus.* De geloofsleer staat geen ander aantal toe. *Ten tweede,* anderhalf miljoen betekent dat geen sprake was van massavergassingen. *Ten derde,* anderhalf miljoen komt overeen met hoge sterftepercentages van andere slachtoffergroepen. *Ten vierde:* 'Zes Miljoen' en 'de Holocaust' zijn de basis voor de joodse en Israëlische identiteit: de enige basis om de voortgaande secularisatie en assimilatie van deze sociopolitieke groep in te dammen. 'Deze vormen immers het laatste bindmiddel van het zionisme.
De lezer kan stellen, '*wat maakt het voor verschil of er anderhalf of zes miljoen joden door de nazi's zijn vermoord, het is en blijft misdadig.'*
Inderdaad, *moreel* maakt dat geen verschil. Wel worden er dan ten onrechte vijf miljoen joodse slachtoffers teveel opgevoerd en de waarheid over de joodse Holocaust vervangen door een religieus geloofsartikel. Dat is verraad aan Waarheid en bescherming van Onwaarheid en daarom verwerpelijk. Net zo verwerpelijk als te roepen dat er '1 miljoen Euro' van u is gestolen, als het werkelijke bedrag 1.000 Euro was. Als het aantal slachtoffers er niet toe doet, waarom dan Zes Miljoen immuniseren en tot sociaal en strafbaar taboe verheffen? In werkelijkheid doet dat aantal er alleen maar voor de Holocaustpromotie toe. Zij aanbidden het.
Voor revisionisten is niet één aantal Heilig: Heilig is voor hen slechts aantoonbare waarheid over dat aantal. Zij vinden ook één miljoen doden

al zo gruwelijk, dat er geen reden is dit om politieke of religieuze redenen met een factor zes te vermenigvuldigen.
De Duitsers betalen al decennialang op basis van 'zes miljoen vermoorde joden' enorme bedragen *'Wiedergutmachung'* (waarvan overigens aan joodse zijde bitter weinig valt te constateren), nog afgezien van de morele last welke daardoor generaties lang op dit volk drukt. Waarom Duitsers tot in eeuwigheid demoniseren? En waarom mag u zelf uw oordeel over de juistheid of onjuistheid van dat aantal 'Zes Miljoen' niet vrij vormen?

Het Internationale Rode Kruis en de ITS

Eerder spraken we al over het Internationale Rode Kruis (ICRC). Dat was één van de zeer weinige organisaties die gedurende de oorlog een politiek neutrale houding bewaarde. Op grond van de Geneefse Militaire Conventie van 1929 had zij tijdens de hele oorlog toegang tot alle Duitse *burgerlijke* gevangenen in West- en Midden-Europa. Eind 1942 werd de concessie uitgebreid en kreeg het Rode Kruis toegang tot *alle* Duitse kampen, ook militaire, voor het uitvoeren van inspecties, humanitaire bijstand, voedselhulp, etc.
Dit in tegenstelling tot de Sovjet-Unie, die weigerde de Conventie te ondertekenen en elke samenwerking met het Rode Kruis voor, tijdens en na de oorlog categorisch afwees. Daardoor bleven miljoenen gevangenen in Russische kampen, waarin omstandigheden veel slechter waren dan in die van de Duitsers, verstoken van controle en bijstand.
De samenwerking tussen de Duitse autoriteiten en het Rode Kruis was, gezien de omstandigheden, correct. Het Rode Kruis bemiddelde bij het verzenden van post, bezorgde gedurende de oorlog miljoenen voedselpakketten bij gevangenen in kampen en andere plaatsen (o.a. Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen, Flossenburg, Ravensbrück, Neuengamme, Mauthausen, Theresienstadt, Auschwitz-Birkenau, Bergen-Belsen).
Opmerkelijk is, dat het Rode Kruis in samenwerking met de Duitsers in vrijwel alle kampen per nationaliteit gevangenen had aangesteld, die als *contactpersonen* de ontvangst en verzending van post en voedselpakketten in goede banen moesten leiden. Langs die weg beschikte het Rode Kruis dus over een groot aantal directe *informanten* binnen die kampen.
Het is ondenkbaar dat, als er waarheid in de geruchten over 'gaskamers' zou zijn geweest, het Rode Kruis daarvan niet op de hoogte was.
In de kampen werden periodiek inspecties uitgevoerd, die niet zelden de Duitsers ertoe brachten de omstandigheden te verbeteren.[1708]
In januari '45 luidden de *Duitsers* zelf bij het Rode Kruis de noodklok over de dreigende humanitaire catastrofe door wat het Rode Kruis noemde "de barbaarse luchtoorlog van de Geallieerden",[1709] waarna in de belangrijkste kampen *permanent* Rode Kruis functionarissen werden gestationeerd. Sommige kampen (Dachau) werden bij de capitulatie door Rode Kruis medewerkers aan de Geallieerden overgedragen.

Aldus deed het Rode Kruis in de oorlogsjaren belangrijk humanitair werk en kon zij een schat aan informatie verzamelen over de werkelijke omstandigheden in de kampen.

Tijdens en na de oorlog legde het Internationale Rode Kruis haar werkzaamheden en bevindingen o.a. vast in een omvangrijk, uit drie delen bestaand rapport van 1.600 bladzijden.[1710, 1711]

Dat bevestigde de slechte tot zeer slechte omstandigheden, de hoge sterfte door ziekte, gebrek en overbelasting van mensen en faciliteiten, enz. Echter, tijdens en na de oorlog sprak het Rode Kruis *tegen* dat er een politiek van 'vernietiging' was gevoerd en er 'vernietigingsinstallaties' waren. Evenmin dat er verboden waren om bepaalde kampgedeelten of kampinstallaties te inspecteren.

Gedurende de jarenlange aanwezigheid in *vernietigingskampen*, diende het Rode Kruis ***niet één keer*** een klacht in over 'gaskamers' of 'massavernietiging'. Logisch: die waren er niet.

En hoewel de Holocaustpromotie bij monde van Nizkor stelselmatig valselijk beweert dat het Rode Kruis rapporteerde over 'vergassing' als doodsoorzaak van joden (Nizkor: *"Herman van Pels, business associate of Anne Frank's father, was gassed upon the group's arrival at Auschwitz-Birkenau, September 6, '44; Netherlands Red Cross, dossier 103586")*,[1712] heeft het Rode Kruis in werkelijkheid *nimmer* één overledene in de kampen als 'vergast' opgegeven. (Ze kan dat ook niet: *daar bestaat eenvoudig geen enkel bewijs of geloofwaardige aanwijzing voor*.) Het is daarom dat de Holocaustnomenclatura vrijwel niets over de Rode Kruis activiteiten in de kampen publiceert en stelselmatig het toenmalige Rode Kruis belastert en verdacht maakt (hen worden zelfs *nazi-sympathieën* nagedragen!).

Ook op het *Vaticaan,* dat met haar dichte net van priesterinformanten en de biecht veel informatie uit de eerste hand had, werd na de oorlog door Geallieerden en joodse organisaties immense druk uitgeoefend om ontlastende feiten uit de openbaarheid te houden en te verhinderen dat het *werkelijk* aantal slachtoffers onderwerp van onderzoek zou worden.

In het Duitse stadje Arolsen bevindt zich een belangrijk onderdeel van het Rode Kruis, de ***International Tracing Service*** **(ITS).** Deze organisatie met ruim 400 medewerkers, werd na de oorlog door de Geallieerden in het leven geroepen, o.m. om informatie te verzamelen over de honderdduizenden vermisten tijdens de oorlog. Het beleid van de ITS wordt bepaald door een groep van 10 landen, waaronder Israël. De kosten van de organisatie worden door Duitsland gedragen. Ze beheert een archief met 47 miljoen dossiers van 17 miljoen mensen die zich in Duitse arbeids- en concentratiekampen bevonden.

Begin 1978 werd het archief gesloten voor revisionistisch onderzoek. Sindsdien is toegang afhankelijk van toestemming van de Directeur, die bij twijfel de Overheid van het betreffende land moet informeren.

De enorme hoeveelheid gegevens uit Duitse kampadministraties bevat niet slechts personalia, data, etc. maar o.a. ook (kopieën van) de 46 Auschwitz Dodenboeken,[1713] met gedetailleerde informatie over alle in 1941, 1942 en 1944 in Auschwitz overledenen, dagelijkse appèllijsten, vrijlatingbesluiten, aankomstlijsten, transportlijsten, ziekenhuisopnamen, overlijdenscertificaten, crematielijsten, enz. Het is relatief eenvoudig om met hedendaagse dataprocessing uit deze ongelooflijke hoeveelheid informatie exacte overzichten samen te stellen van aantallen doden, transportbewegingen, enz.[1714] Het is de ITS echter *verboden* dergelijke overzichten te maken, laat staan te publiceren. Voormalig ITS-directeur Charles Biedermann, verklaarde in 1989 op het Zündelproces onder ede: *"Ik heb strikte opdracht geen statistieken samen te stellen, daarom zijn alle getoonde statistieken afkomstig van andere bronnen dan de onze"*.[1715]

Het is een schandaal dat het Internationale Rode Kruis onder druk van de haar financierende belanghebbende overwinnaars, tot zestig jaar na dato het Arolsen Archief voor vrij wetenschappelijk onderzoek gesloten heeft gehouden.

In 2006 maakte de wereldpers bekend dat 'nu de ITS-archieven geheel worden opengesteld', er 'vermoedelijk een groot aantal nieuwe nazimisdaden' aan het licht zullen komen.' Volstrekt misleidend, want al wat gebeurde was dat van die geheime archieven een select deel werd overgebracht naar het 'Holocaust Museum' in Washington en ieder die onderzoek of informatie wenst zich nu tot dit bolwerk van revisionistenbestrijding moet wenden. Allesbehalve open, allesbehalve objectief en allesbehalve 'opengesteld' dus. Integendeel, die informatie berust nu voor komende generaties in handen van de eenzijdig chauvinistisch-religieuze Holocaustpromotie. Gevreesd kan worden dat dit Archief daardoor zelfs nog ondoorzichtiger en selectiever wordt gehouden dan tevoren. Het is immers *ondenkbaar* dat deze Holocaustchauvinisten ooit vrijwillig zullen concluderen dat Duitse concentratiekampen geen 'vernietigings-' maar arbeidskampen waren, er vanuit 'vernietigingskampen' grote aantallen joden naar Rusland werden getransporteerd, enz. Een ramp dus voor elk werkelijk objectief onderzoek van 'de Holocaust', onderwijs en geschiedschrijving en een schande dat de controle over deze vitale gegevens van onze geschiedenis nu in handen is gesteld van een exclusief zionistische *special interest group*.

Natuurlijk verneemt u nooit meer van de in 2006 geventileerde canard dat "na openstelling van het archief vermoedelijk nog meer bewijzen voor de Holocaust zullen worden gevonden." Thans, *zes jaar verder,* is er *niets* uit dat archief tevoorschijn gebracht dat lijkt op bewijs voor de JHV.

Op de schriftelijke vraag van een JHV-twijfelaar, of in die gigantische hoeveelheid materiaal bewijs werd gevonden van één enkele 'vergaste' gevangene, werd geantwoord:

"... helaas kunnen wij niet aan een document refereren dat de dood van een gevangene tengevolge van vergassing door Zyklon-B aangeeft. In de regel gaven de nazi's andere doodsoorzaken op voor gevangenen die in de kampen omkwamen.
Met vriendelijke groet, **U. Jost,** Archief Manager.[1716]

"... aan geen enkel document ..." dat wil dus zeggen: geen van de 47 miljoen documenten, spreekt over 'vergassen' of 'vernietigen'.

Het 'opengestelde' Archief is niet toegankelijk via internet of via Universiteitsbibliotheken.[1717] Op de vraag waarom niet, weigert men antwoord.

Onafhankelijke critici spreken er schande van dat het Archief *met de geheimhoudingsplicht* is overgebracht naar het Holocaustmuseum in Washington, terwijl driekwart van de documenten betrekking heeft op nietjoden etc. en daarom thuishoort in Nationale archieven. Voortaan moeten Nederlandse, Oekraïense, Servische, etc. dwangarbeiders en/of hun nabestaanden zich tot dit joodse bolwerk wenden voor informatie over hun geschiedenis. Doel ervan is het krampachtig uit het zicht houden van de werkelijke, veel lagere, joodse verliezen. Dat zou de JHV onherstelbaar aantasten en wordt niet toegestaan door invloedrijke clubs.

Ook in 2010 gold die geheimhouding: op een telefonische vraag naar het aantal mensen dat door de Duitsers in de concentratiekampen werd gedood, kwam op 29 juni 2010 tot in tweede instantie geen antwoord. Uiteindelijk werd zonder commentaar de hoorn op de haak gesmeten ...

Ondanks de geheimhoudingscultuur m.b.t. de werkelijke aantallen omgekomenen in Duitse kampen, zijn daarover cijfers uitgelekt. Het Officiële Rapport van het Internationale Rode Kruis uit 1947 gaf als vermoedelijk totaal aantal burgerslachtoffers van *oorlogsgeweld* 17.850.000 en door *vervolging, joden en andere groepen samen,* **300.000** omgekomenen.[1718]

Op het Zündelproces moest ITS-directeur Biedermann onder ede erkennen dat in 1977 zijn voorganger in een speech het aantal geregistreerde overledenen in de kampen per 31 december 1976 op **357.190** had gesteld, overleden aan *alle oorzaken* en van *alle nationaliteiten*.

In een brief van 16 januari 1984 stelde het ITS dit aantal geregistreerde slachtoffers van alle nazikampen eind 1983 op **373.468**.[1719]

Omdat dit aantal nog steeds licht stijgt – zij het in steeds trager tempo – kan worden aangenomen dat in 2010 dit totaal op ca. 400.000 ligt.

Ik rond dit enigszins arbitrair naar boven af op 450.000 mensen (joden en niet-joden) omgekomen in *alle* Duitse kampen, door alle oorzaken (ziekte, natuurlijke sterfte, honger, ontbering, executie, bombardementen, enz.). Indien het aantal *joden* op 80% wordt ingeschat, zijn tijdens de oorlogsjaren ruim **360.000** joden in de Duitse kampen om het leven gekomen.

Conclusie is dat hoogstens 1,5 miljoen joden tijdens de oorlog als *vermist* kunnen worden aangenomen, waarvan ca. een miljoen onder Duitse verantwoordelijkheid 'verdween' en de rest ofwel door oorlogsomstandigheden, ofwel elders om het leven kwam, c.q. overleefde.

e. *Demografisch/statistisch onderzoek*

Er zijn weinig serieuze demografische publicaties over de joodse bevolking tijdens de oorlog. Behalve het Korherr Rapport,[1720] bestaan er slechts enkele andere gedetailleerde demografische studies over joodse verliezen in WO II: die van gezaghebbend Amerikaans demograaf professor Frank H. Hankins, *How Many Jews were Eliminated by the Nazi's?*,[1721] de onweerlegde onderzoeksresultaten van prof. dr. Walter N. Sanning *The Dissolution of the Eastern European Jewry* [1722] uit 1983 en *Dimension des Völkermords*,[1723] (1991) de compilatie onder redactie van Wolfgang Benz.

De eerste naoorlogse publicatie (1958) was van **prof. Frank Hankins**, die in *How Many Jews Were Eliminated by the Nazi's?* wees op enorme verschillen in opggeven aantallen joden in Europa in publicaties vóór en na de oorlog. Hankins stelde in zijn conclusie dat zolang er geen beter onderbouwde cijfers waren, Reitlinger's stelling juist moest worden geacht dat minder dan 500.000 joden omkwamen door bewust nazibeleid.

De meest gedegen studie is van professor Walter Sanning *The Dissolution of Eastern European Jewry*, welke het aantal joodse slachtoffers tussen 3 en 600.000 berekent.[1724] De officieel gehanteerde is de compilatie van Benz, een Duitser die strijdt tegen 'anti-semitisme' en Israëlkritiek.[1725] Hij stelde als ongenoemde reactie op Sanning in 1991 *Dimension des Völkermords* [1726] samen, met als weinig verrassende uitkomst 6 miljoen.

Daarnaast zijn er nog documenten uit de oorlog, zoals een Rapport van nazi-statisticus Korherr,[1727] die uitsluitend spreekt over *gestorven* joden (geen 'vermoorde' of 'vernietigde' joden) en de notulen van de Wannsee Conferentie, die schattingen van het aantal Europese joden bevat.

Korherr stelde dat eind 1942 het Europese jodendom 1/3 van het Wereldjodendom bedroeg. In aantallen: ca. 5,25 miljoen. Daarin begrepen 845.000 joden in niet door de nazi's beheerste Europese landen en delen van de SU die nooit binnen Duits bereik lagen, waaruit bij hem een totaal van **4.400.000** onder Duits bestuur vallende joden resteert.

Het Korherr Rapport werd samengesteld in opdracht van Himmler, die het verloop van het aantal joden in Duitsbezet gebied van 1933 tot eind 1942 zichtbaar wilde maken. Het was exclusief bestemd voor Himmler en Hitler, zodat 'codetaal' of andere verbloemingen uitgesloten zijn. Korherr verdeelde zijn gegevens over verschillende rubrieken: *Emigratie, Evacuatie, Sterfteoverschot, enz.* Er was geen rubriek *"Gedood in vernietigingskampen"* of zoiets. Wel onder Evacuatie: *"Transport van joden uit de Oostelijke Provincies naar Russische Oostgebieden".*

Te veronderstellen dat dit stuk 'Codetaal' voor 'vergassing' bevat, is onzinnig: er bestaat ook geen één-op-één congruentie tussen *"Transport van joden uit de Oostelijke Provincies naar Russische Oostgebieden"* en massavergassing. 'Massavergassing', waarvan Korherr als opsteller van dit Rapport, na de oorlog hardnekkig ontkende daar iets van te hebben geweten.

Ontstellend genoeg blijkt de 'Holocauststudie', die generaties studenten indoctrineert met verhalen over '5-6 miljoen' vermoorde joden, de feiten van Sanning, Nordling, Hankins e.a. niet te (willen) kennen!

Natuurlijk hadden deze wetenschappelijke werken ofwel moeten worden weerlegd, ofwel kritisch vergelijkend moeten worden behandeld. In plaats daarvan wordt het waardeloze werk van Benz gecanoniseerd. Diens compilatie werd acht jaar later als reactie op Sanning samengesteld, ***zonder het te noemen, laat staan te weerleggen. Vreemd, want Sanning geeft wetenschappelijk controleerbare en gedetailleerde berekeningen, gebaseerd op joodse bronnen.***

Als 'antwoord' op Sanning verwijst Benz één keer naar hem in een voetnoot aan het eind. Hij ondernam geen poging Sanning's werk te weerleggen! Het omgekeerde gebeurde wel: de briljante revisionist dr. Germar Rudolf maakt in zijn indrukwekkende studie *Holocaust Victims: A Statistical Analysis. W. Benz and W.N. Sanning – A Comparison,* een één-op-één vergelijking tussen Sanning en Benz en legt het bedrog en de tekortkomingen van Benz *et al.* onbarmhartig bloot.[1728]

Omdat Benz' werk het enig geciteerde werk in Holocaustland over joodse verliezen is, is Rudolf's vergelijking tussen Sanning en Benz van groot belang.[1729]

Benz telt ruim een half miljoen vooroorlogse joden *tweemaal:* zij die door grenswijzigingen tussen 1939 en 1945 (Hongarije, Roemenië, Tsjechoslowakije, Joegoslavië) van land wisselden.

Ook 100.000 Besarabische joden, volgens Benz door de Duitsers en hun Roemeense bondgenoten uitgeroeid, zijn *tweemaal* verwerkt: als vernietigde Sovjetjoden en als vernietigde Roemeense joden. Dit alleen al maakt Benz's aantal een half miljoen(!) (533.193)[1730] te hoog.

Hij negeert, anders dan Sanning, ook de joodse uittocht voor en na WO II naar de de VS, Sovjet-Unie, Israël, enz.[1731]

Tevens rekent hij joden die omkwamen door bombardementen, dienstneming in het Rode Leger, Russische deportaties, de Goelag, enz. bij zijn 'zes miljoen door de nazi's vermoorde joden' en negeert de massale joodse emigratie, alsof die nooit plaatsvond.

Ook natuurlijke sterfte, oorlogsslachtoffers, vluchtelingen, gesneuvelden, enz., komen bij Benz niet overeenkomstig in beeld.

Iedere jood of halfjood die zich sinds 1939 niet meer in zijn/haar oorspronkelijke woonplaats meldde, wordt door hem als *vermoord* gerekend: 6 Miljoen! Kortom een kaleidoscoop van valse uitgangspunten, fouten en omissies, dit 'standaardwerk' in misleiding en *creatief boekhouden*.[1732]

Hoewel Benz' 'methode' de wetenschapskritiek niet doorstaat, is het nu de basis voor de aantallen van de 'Holocaustwetenschap' en – natuurlijk – de 'Zes miljoen'.

Sanning en Benz verschillen dus hemelsbreed: Sanning berekent het totaal aantal *vermiste* joden in WO II op ca, 1,5 miljoen, waaronder 3-600.000 *omgekomenen*, terwijl Benz 6 miljoen vermoorde joden opvoert.
Het verzwijgen van joodse emigratie uit het vooroorlogse antisemitische Polen (ca. 100.000 *per jaar*[1733] ≥ 500.000) was onvoldoende om tot Zes Miljoen slachtoffers te komen. Daarom past hij nog andere trucs toe.
Bijvoorbeeld manipulatie van de uitkomsten van de laatste vooroorlogse Poolse volkstelling van 1931, die 3.113.900 joden aangaf.[1734]
Acht jaar later, in 1939, kon Polen als gevolg van de sterke joodse bevolkingsafname niet meer dan 2.664.800 joden hebben gehad.[1735] Benz stelt niettemin het aantal Poolse joden voor 1939 op 3.446.000.
Hij bagatelliseert ook de Poolse *opdeling*, die 1.026.000 Poolse joden onder Sovjetbestuur bracht.[1736] Gemakshalve rekent hij ook alle in het Sovjetleger gevallen joodse militairen (ca. 150.000) onder Holocaustslachtoffers, evenals de bij Sovjetdeportaties omgekomen joden.
Ook de neveneffecten van de door hem veronachtzaamde joodse massa-emigratie, *hogere sterfte- en lagere geboortecijfers* omdat jongeren vertrokken en ouderen achterbleven, negeert Benz.

Als voorbeeld van Holocaustgetallenzwendel, analyseren we hier kortheidshalve alleen **Polen**.
Volgens Benz waren er aan het begin van de oorlog (1939) 3.446.000 joden in Polen.[1737] Echter, de volkstelling van 1931 gaf aan (inclusief toen nog Poolse delen van Oekraïne en Wit-Rusland) **3.113.900** joden.[1738] Tussen 1931 en 1939 nam het aantal door emigratie en geboortedaling af, waardoor dit in 1939 in werkelijkheid **2.633.000** bedroeg.

Een op universiteiten thans onderwezen onjuiste vuistregel stelt, dat in Polen tijdens de oorlog ruim 6 miljoen Polen door de nazi's zijn vermoord, waaronder 3 miljoen joden. Dit aantal is een grove onjuistheid.[1739] Wladyslaw Bartoszewski, ex-Pools minister van Buitenlandse Zaken schreef,[1740]

> *"Van de 3 ½ miljoen Poolse joden leefden er bijna 2 miljoen in wat tegenwoordig Oekraine en Wit Rusland zijn. Zij werden in oktober 1939 Sovjetburger en nooit meer Pools. Ongeacht wat met hen gebeurde tussen 1939 en 1945 – of zij overleden of overleefden – zij kunnen niet als "Poolse slachtoffers" worden beschouwd, maar behoren bij de Sovjet-Unie. Anders worden zij tweemaal geteld."*

Volgens Bartoszewski moet het aantal '6 miljoen Poolse slachtoffers' dus met 3,5 miljoen worden verminderd (1,5 + 2). Polen kan deze verliezen niet tot de hare rekenen. Het veelgebruikte aantal 6 miljoen Poolse slachtoffers van WO II is dan ook veel te hoog.

Voor onder de Duitsers vallende aantallen Poolse joden moet men *twee fasen* onderscheiden: die na de Duitse inval in november 1939 en die na de inval in de Sovjet-Unie van juni 1941 ('Barbarossa'). De eerste fase, opdeling van Polen tussen Duitsland en de Sovjet-Unie najaar '39, bracht 1.026.000 Poolse joden onder Sovjetbewind, zodat *theoretisch* 1.607.000

Poolse joden onder Duits bewind resteerden. De angst voor de Duitsers was zo groot, dat al in de eerste weken honderdduizenden joden naar het door de Russen bezette deel vluchtten.[1741] Een van de bekendsten onder hen was de latere terrorist en premier van Israël, Menachim Begin, die uit het Poolse leger was gedeserteerd; hij terroriseerde liever de Britse troepen in Palestina dan met zijn Poolse landgenoten te vechten tegen de nazi's. Bekend is dat veel Poolse joden sympathie voor de communisten koesterden, zodat de Sovjets bij hun inval in Oost-Polen in september '39 door velen van hen enthousiast werden verwelkomd. Het aantal Poolse joden onder Duits bestuur bleef hierdoor beperkt tot *857.000.* Daarbij vluchtten meer dan 100.000 joden naar Roemenië en Bessarabië, zodat eind 1939 in Duitsbezet Polen *in werkelijkheid* slechts **757.000** joden aanwezig waren.[1742] Door deze vlucht van Westpoolse joden naar de Sovjetsector steeg het zich daar bevindende aantal joden tot 1.876.000.

Voor en na 'Barbarossa' in '41 deporteerden de Sovjets meer dan een miljoen Poolse joden naar de Oeral en Zuid-Siberië,[1743] zodat *in werkelijkheid* in 1942 in voormalig Polen niet meer dan ca. **1.500.000** joden onder Duitse heerschappij waren (volgens Reitlinger 1.532.600,[1744] volgens het Duitse *Institut für Zeitgeschichte* 1,1 miljoen).

Het door Benz c.s. genoemde aantal voor Polen van 3-3,5 miljoen was na de eerste fase in 1939 *in werkelijkheid dus **757.000**.* Maar liefst **2,7 miljoen *minder*** dan de Holocaustspreekbuizen verkondigen! Alleen voor Polen!!

Sanning toetste uiteraard zijn aantal van 757.000 zorgvuldig aan andere zionistische, Poolse, Westduitse en Amerikaanse bronnen. Dat werd ook bevestigd door het *Joint Distribution Committee*, een joodse hulporganisatie, die in 1940 ca. 630.000 joden in Duitsbezet Polen telde.[1745]

In de tweede fase, na juni 1941, kwamen opnieuw joden onder Duits bewind, maar zoals we zagen, waren dat er door Sovjetdeportaties en al dan niet vrijwillig vertrek naar Sovjetgebied, relatief weinig.[1746]

De aantallen joden in de wereld en onder nazibewind kunnen ongeveer als volgt worden weergegeven:

1931-33	Aantal joden Wereld		15.318.359
	Aantal joden Europa (incl. Eur. Rusland)	9.494.303[1747]	
	Waarvan in Polen	3.113.900	
1939-40	Aantal joden Wereld		15.600.000[1748]
	Aantal joden Europa (incl. Eur. Rusland)	8.939.608[1749]	
	Waarvan in Polen	2.633.000[1750]	
	Onder Duits bewind in Polen '40	757.000	
	Onder Sovjet bewind in Polen '40	1.876.000	
	Oostwaarts gevoerd door Sovjets ca.	1.000.000	
	Rest Europa	6.275.608	
1941-	Onder Duits bewind in Polen '42	1.663.000	
	Overig Europa onder Duits bewind	1.518.500[1751]	
	Bezette Sovjetgebieden ca.	1.000.000	
	Totaal onder Duits bewind	**4.181.500**	

Sanning telt 674.000 Poolse joden die na de oorlog niet meer konden worden getraceerd. Dat wil niet zeggen dat zij allen omkwamen, laat staan door de Duitsers werden 'vernietigd'.

Een interessante tabel over Poolse bevolkingsaantallen geeft *Poland: It's People, It's Society, It's Culture* van Clifford Barnett.[1752] Die tabel[1753] stelt de vooroorlogse Poolse bevolking (1931) op 29.892.000 en de naoorlogse (1946) op **23.625.000**. Een verschil van ongeveer 6 miljoen (21%). Dat *lijkt* de stelling van "6 miljoen Polen minder, waarvan 'de helft joden', dus te bevestigen, maar… het *tegendeel* is het geval.

Table 1. Population of Poland (in thousands)

Province(a)		1931	1946	1950	1955	Percent Change 1931 to 1946	1946 to 1950	1950 to 1955
Warsaw (including Warsaw City)		3,552	2,662	2,809	3,245	-25.1	5.5	15.5
Bydgoszcz	*Bromberg*	1,566	1,457	1,470	1,597	- 7.0	0.9	8.6
Poznan	*Posen*	2,311	2,086	2,109	2,304	- 9.7	1.1	9.2
Lodz (including Lodz City)		2,385	2,015	2,047	2,210	-15.5	1.6	8.0
Kielce		1,858	1,702	1,659	1,763	- 8.4	- 2.6	6.3
Lublin		2,069	1,753	1,640	1,719	-15.3	- 6.5	4.8
Bialystok		1,194	944	952	1,040	-20.9	0.8	9.2
Olsztyn	*Allenstein*	1,030	442	675	811	-57.1	52.8	20.1
Gdansk	*Danzig*	1,065	732	891	1,082	-31.3	21.6	21.4
Koszalin	*Köslin*	789	585	514	632	-25.8	-12.1	23.0
Szczecin	*Stettin*	941	308	508	661	-67.3	65.1	30.1
Zielona Gora	*Grünberg*	884	347	560	678	-60.7	61.4	21.1
Wroclaw	*Breslau*	2,604	1,769	1,735	1,986	-32.1	- 1.9	14.5
Opole	*Oppeln*	1,040	792	811	887	-23.8	2.3	9.4
Katowice	*Kattowitz*	2,608	2,363	2,635	3,040	- 9.4	11.5	15.4
Cracow		2,195	2,133	2,147	2,359	- 2.8	0.7	9.9
Rzeszow		1,801	1,535	1,371	1,530	-14.7	-10.7	11.6
Total Population		29,892	23,625	24,533	27,544	-21.0	3.8	12.3

(a) Prewar boundaries adjusted to 1950; postwar provincial boundaries as of year cited.

Sources: Adapted from Mauldin, W. Parker, and Akers, Donald S., The Population of Poland, p. 122, and from Polska Rzeczypospolita Ludowa: Główny Urząd Statystyczny, Rocznik Statystyczny 1956 (Polish People's Republic: Main Statistical Administration, Statistical Yearbook 1956), p. 44.

De tabel toont een bijna volledig herstel van het bevolkingsaantal in tien jaar tot 1955 – op 2 miljoen na. Tussen 1950 en 1955 al een groei van 3.011.000 in 5 jaar! Kunnen dit geboortes over sterfte zijn geweest? Nee. De stijging kan ook niet veroorzaakt zijn door naar Polen teruggekeerde Duitsers, Oekrainers of Litouwers, want na de oorlog werden honderdduizenden van hen in Polen vermoord en uitgedreven. Bovendien is Polen thans een van de meest etnisch homogene staten. Werd die bovenmatige stijging veroorzaakt door uit de SU teruggekeerde joden, of zijn daarvoor wellicht andere oorzaken aan te wijzen (veel te laag opgegeven aantallen joden na de oorlog)?

Het 'verlies' sinds 1931(!) van 6,27 miljoen Polen blijkt in 10 naoorlogse jaren voor 63% hersteld! Dat is demografisch *onmogelijk*, temeer daar in de naoorlogse jaren de sterfte in Polen het geboortecijfer ver overtrof. Bovendien bleken er nog tenminste 800.000 joden te zijn, waarvan onbekende aantallen na de oorlog werden afgeslacht (hoe kan dat als ze al "vrijwel

volledig door de nazi's waren vernietigd"?) terwijl ook een miljoen ethnische Duitsers waren verdreven en vermoord?

Vooraanstaande Polen lieten zich recentelijk uit over deze merkwaardige bevolkingsstatistieken met zes miljoen (zogenaamd door de nazi's) vermoorde Polen tussen 1939 en 1945.[1754] Onder anderen het voormalige Poolse staatshoofd Jaruzelski. In een interview voor het Russische *Izvestia* zei hij niet te kunnen begrijpen hoe de Poolse bevolkingscijfers tussen 1946 en 1970 konden exploderen, daarna stagneren en vanaf 1990 stabiel bleven.[1755] Eenzelfde *demografisch onmogelijkheidsfenomeen* voor Polen dus als bij de joodse wereldbevolking van grafiek **3.** bij **c.** *Tien bewijzen . . .* !

Jaruzelski: *"Ik kan tot op heden niet begrijpen hoe mijn land na de oorlog 24 miljoen Polen telde en dit er bij de eerste volkstelling in 1970 in werkelijkheid maar liefst* ***14 miljoen meer*** *waren. Toen ook eindigde plotsklaps de bevolkingsexplosie om stabiel te schommelen rond de huidige 38 miljoen, een aantal van 14 miljoen meer, dat sindsdien onveranderd bleef. Blijkbaar was er na de oorlog een sterk afrodisiacum dat tot de geboorte van X-miljoen nieuwe Polen leidde, hoewel er nog miljoenen stierven en de winkels slechts azijn verkochten."*

Barnett's 23.625.000 naoorlogse Polen maakt voor Jaruzelski (en anderen) het aantal van 38 miljoen Polen in 1970 onbegrijpelijk.
Met andere woorden: Jaruzelski gelooft als ex-Pools premier niet in het lage aantal Polen vlak na de oorlog en ziet geen tekenen van 6 miljoen verdwenen Polen, waaronder 3 miljoen Poolse joden!

f. *Waar bleven de 'Zes Miljoen' ?*

Pro domo Holocaustapologeten [1756] stellen bij gebrek aan bewijzen voor hun vergassingsthese als laatste redmiddel de wanhopige tegenvraag: ***"Als er geen Zes Miljoen joden zijn vergast, waar zijn zij dan gebleven?"*** Een *valse* en vooral *domme* vraag, een goedkope truc, om dat ongefundeerde aantal te fixeren en de bewijslast bij anderen te leggen. Zij erkennen daarmee impliciet de *onwaarheid* van dat aantal en het niet hebben van enig bewijs (bijv. massagraven!) maar vallen de boodschapper aan. De bewijslast voor 'Zes Miljoen' behoort bij henzelf en bij niemand anders. De *Zes-Miljoenvraag* verheft dit aantal ten onrechte tot *norm.* Een wanhopige poging het JHV-verhaal overeind te houden, dom en vergeefs! Net zo dom als: *"Als in Treblinka geen spoor van massagraven van 870.000 vermoorde joden zijn, waar bleven die massagraven dan?"*
Die foute Zes-Miljoenvraag is gemakkelijk te beantwoorden. We hoeven alleen maar van het ***werkelijk*** aantal *vermiste* joden uit te gaan (ca. 1,5 miljoen); zij zijn als alle slachtoffergroepen omgekomen/vermist door oorlogsomstandigheden, erbarmelijke omstandigheden in kampen, enz. Ik herinner nog eens aan de hoge sterfte onder de 602 Puttense, op gezondheid geselecteerde mannen tussen 20 en 50 jaar, waarvan na slechts 7 oorlogsmaanden in werkkampen in *Duitsland* slechts 49 (8%)

overleefden. 553 keerden niet terug. Zij gingen niet naar Polen, er waren geen vrouwen, kinderen, zieken of bejaarden onder hen. Toch stierf in 7 maanden – zonder 'gaskamers' – 92% van hen. Dat gold ook voor andere groepen gevangenen. Onder *allen* was de sterfte tijdens de oorlog extreem hoog. Ook van 106.000 Duitse krijgsgevangenen bij Stalingrad, mannen in de kracht van hun leven overleefden slechts 5.000 (< 5%) de Goelags.

Een passende reactie op de bewering *"Ik zag na aankomst in Auschwitz mijn hele familie daar naar de gaskamers worden gevoerd"*, is betrokkene te vragen wat hij bedoelt met zijn *"hele familie"* en hem te adviseren namen, geboortedata, woonplaatsen *en feiten* te melden bij de ITS van het Rode Kruis; dat beschikt over de gegevens van vrijwel alle ca. 17 miljoen mensen die ooit in Duitse kampen waren. ***Van niet één van deze mensen is als doodsoorzaak tot dusver "vergassing" bekend!***

Indien men werkelijk de naam, geboortedatum en woonplaats van zo'n 'vergast' familielid heeft, is vrijwel zeker dat uit de ITS gegevens blijkt, dat betrokkene naar één of meer andere kampen is doorgevoerd!

De 'verdwijning' van aantallen joden is in bepaalde opzichten vergelijkbaar met de 'verdwijning' van 17 miljoen Duitsers die na de oorlog uit hun communistisch geworden woongebieden werden verdreven, waarvan er minstens 3,2 miljoen werden vermoord en omkwamen.[1757] Waar de andere 11 miljoen bleven is hypothetisch; ook daarover kan o.a. door de politieke en territoriale turbulenties van voor en na de oorlog geen zekerheid worden gegeven. Het lijkt echter absurd te veronderstellen dat die 11 miljoen overeenkomstig het ideologische gedachtengoed van communistische joden als Beria, Ehrenburg, Kaganovitz, enz. *dus* in de ontelbare Stalinconcentratiekampen (die overigens *nimmer* zijn onderzocht!) zouden zijn *vergast*. Dat zegt men zonder bewijs wel over de nazi's.

Feit is ook dat tussen juni en november 1941 ongeveer 12 miljoen mensen, met bedrijven, grondstoffen, vee, etc. door de Sovjets werden geëvacueerd uit de door de Duitsers bedreigde gebieden, waaronder 2.226.000 joden, die van Stalin een voorkeursbehandeling kregen.[1758]

g. *Gevolgtrekkingen*

Aantallen zijn belangrijke wapens in reële en psychologische oorlogvoering. Zo ook in de zionistische propaganda tegen de rest van de wereld. Vooral het aantal 'Zes Miljoen' – psychologisch anker voor de joods-religieuze achterban en wapen tegen schuldig geachte anderen – is van apocriefe betekenis. Elk JHV-aantal kan worden gewijzigd, bekritiseerd of gedecimeerd, het 'totaal' echter was, is en blijft 'Zes Miljoen'.

De religieus-Talmoedische oorsprong van die 'Zes Miljoen', de Kabbalistisch-numerologische betekenis en de van oudsher bekende propagandistische verspreiding zijn evenzovele aanwijzingen voor de *Mythologische* aard van dit verplichte aantal.

Geen Zes Miljoen joden onder Duits bewind, *geen* demografische bewijzen voor Zes Miljoen joden minder na de oorlog, een *demografisch onmogelijkheidsfenomeen,* emigratiecijfers die dat aantal *onmogelijk* maken, anderhalf miljoen naar de Sovjet-Unie gevluchte en door Kaganowitz c.s. afgevoerde joden die dat *onmogelijk* maken, minstens 4,5 miljoen aangevraagde overlevendenpensioenen, retrocalculatie van 3,5 miljoen overlevenden in 1945, geen ondersteunende aantallen stoffelijke resten, geen massagraven, etc., geen forensisch bewijs. Dat alles maakt zes miljoen vermoorde joden: **ONMOGELIJK.**

In de zeventig jaren na de oorlog is van officiële zijde *nooit* een poging gedaan het juiste aantal onder de nazi's omgekomen joden op grond van concrete gegevens vast te stellen. Dit, terwijl de combinatie van tientallen miljoenen bewaard gebleven documenten en geavanceerde computersystemen dit voortreffelijk mogelijk maakt. Het is daarom duidelijk dat men ***niet wenst*** dat een bij benadering juist aantal wordt vastgesteld.

Het aantal joden gestorven in Nationaal Socialistische concentratiekampen kan niet veel hoger dan 300.000 zijn geweest. Zelfs als we de sterfte door barre omstandigheden in het Oosten meerekenen en de tienduizenden die de Duitsers daar executeerden, kunnen dat er niet meer dan één miljoen zijn geweest. Hoe men het ook benadert: het 'Zes Miljoen' aantal blijkt langs alle kanten een overdrijving van Mythische properties.
De vraag "Waar zijn zij die zes miljoen joden dan gebleven?", is dus irrelevant. Er waren zelfs nooit zes miljoen joden onder Duits regime, laat staan *vermoord.* Dat is nooit bewezen en zal – zoals aangetoond – ook nooit bewezen kunnen worden.
Na de oorlog werd een groot aantal joden *vermist* – zoals na de oorlog ook tientallen miljoenen niet-joden werden vermist. Niemand weet waar die gebleven zijn. Ieder die zegt dat te weten *liegt.*
Vast staat ook, dat grote aantallen joden door de nazi's zijn overgebracht naar op de Sovjet-Unie veroverde Oostelijke gebieden. Ook, dat deze mensen dus niet in 'vernietigingskampen' zijn 'vergast' (Hfdst. **10**).

Wat met hen gebeurde is nog altijd in duisternis gehuld: zijn zij omgebracht, van honger, koude, ziekte en ellende omgekomen, achtergelaten, door de Sovjets naar de Goelags gedeporteerd om nooit meer terug te keren? Dat alles is nooit serieus onderzocht.

Wel staat vast, dat ook deze mensen onzegbaar hebben geleden tijdens een Odyssee door de Nacht, waarin op licht niet kon worden gehoopt.

De *meervoudig onjuiste en bewijsbare onmogelijkheid* van het JHV-aantal "Zes Miljoen vermoorde joden" ***maakt dit Hoofdonderdeel van de Joodse Holocaust-Versie tot een Mythische onwaarheid.***

8. *Analyse: Hoekstenen JHV*

Hiervoor werden de hoofdpunten van de JHV 'Hitlerbevel', 'Bewijsdocumenten', 'Gaskamers' en 'Zes Miljoen' op feitelijke gronden weerlegd. Ze staan of vallen namelijk met enkele belangrijke hoekstenen:

- Getuigenverklaringen
- Geheimhouding
- Codetaal
- Uitgewiste sporen

We zullen hier aantonen dat ook deze hoekstenen niet zo solide zijn als wordt gesuggereerd en enkele ervan zelfs volkomen fictief.

a. Getuigenverklaringen en 'bekentenissen'

'Liegen als een ooggetuige'.
RUSSISCH SPREEKWOORD

De belangrijkste bewijsgroep voor 'de Holocaust' zijn *getuigenverklaringen*. Die zijn tegelijk haar grote zwakte: er bestaan immers geen concrete, forensische of documentaire bewijzen voor systematische jodenuitroeiing, 'gaskamers' of 'massavergassingen', alleen *getuigenverklaringen*. Echter, zoals Hoofdstuk **2 *d*** betoogt, is het onmogelijk – en gelukkig ook ongebruikelijk – alleen op basis van getuigenissen waarheid vast te stellen. Als iemand u van moord beschuldigt en zegt u een lijk in uw tuin te hebben zien begraven, kan dat geen reden zijn voor veroordeling. Ook niet als anderen dat ook beweren. Daarvoor zijn altijd *ook* concrete forensische bewijzen nodig: het lijk, bloedsporen, moordwapen, menselijke as, enz.

In tegenstelling tot alle andere criminologische vraagstukken, worden bij 'de Holocaust' getuigenverklaringen echter wél als het belangrijkste en enige bewijselement gezien en gehanteerd. De vergelijking met Middeleeuwse Heksenvervolgingen is ook hierbij treffend.[1759]

JHV-conformisten stellen over de *overwaardering* van getuigen: *"Zij liegen toch niet? Waarom zouden zij? Ze hebben toch geen reden te liegen? Zoiets verzin je niet. Wie heeft daar iets aan? Als één persoon het zou zeggen, maar nee, duizenden, verspreid over honderden verschillende plaatsen zeggen het."*
Alleszins begrijpelijk, zeker bij verklaringen die vergezeld gaan van verbluffend reële details en overtuigend overkomende 'bewijzen' als (vage) foto's, bevestiging door anderen, tijd en plaats, enz. Voor de goede orde: ik heb het hier even over ***Vliegende Schotels.***

Nu hebben *vliegende schotels* weinig van doen met de JHV, niet meer dan dat voor allebei *concrete* bewijzen ontbreken. Maar vergis u niet: bestaan van die schotels is in minstens één principieel opzicht *waarschijnlijker* dan de JHV: ***voor vliegende schotels zijn er geen tegenbewijzen . . .***

Zijn tienduizenden *getuigen* met vage, tegenstrijdige, niet door concrete feiten gesteunde verklaringen bewijs voor vliegende schotels? Nee! Zijn vage, tegenstrijdige, niet door concrete feiten gesteunde verklaringen bewijs van massavergassingen? Nee! Een verschil is weliswaar dat enkele elementen van de JHV concreet aantoonbaar zijn (transporten, kampen, crematoria, etc.), maar van de *relevante* punten ('gaskamers', 'vergassingen', een schotel of een groen Marsmannetje) buiten verklaringen helemaal *niets*. Men gelooft het, omdat men erin *wil* geloven.

Dat getuigenissen over 'vergassingen' ***leugenverklaringen*** waren is eenvoudig vaststelbaar: **1.** Historici stellen thans dat in ***geen*** van de Duits/Oostenrijkse kampen is 'vergast' en **2.** Bij 'miljoenen' lijken in Poolse 'vernietigingskampen', sprak ***niet één getuige*** over een opvallend ***rode lijkkleur***. Die is *evident* bij alle met *koolmonoxide* (uitlaatgassen) of *blauwzuur* (Zyklon-B) omgekomen mensen. *Waarom* sprak geen van al die 'getuigen' daarover? Omdat geen van de hen *werkelijk* een 'vergassing' meemaakte, deze symptomen niet 'algemeen bekend' waren en de *foto's* die zij kenden in **zwart/wit** waren! Zij allen ***logen,*** want niet noemen van die ***rode lijkkleur*** is net zo onvoorstelbaar als een ontdekkingsreiziger in Afrika die niet zou opmerken dat mensen daar zwart/bruin zijn.

Volgens onderzoek van Oostenrijks establishmenthistoricus prof. Jagschitz, blijken er wereldwijd ca. 8.000 getuigen van 'de Holocaust' te zijn, waarvan het overgrote deel 'van horen zeggen', dus uit de tweede of derde hand. Als men zich realiseert dat er in 2004 bijna een miljoen joodse overlevenden waren [1760] en in de decennia daarvoor een veelvoud, kan men vaststellen dat weinig daarvan concrete bewijzen voor 'de Holocaust' opleverden. Veel Holocaustgetuigen, overlevenden en Holocaustschrijvers zijn *joods*, terwijl toch ook honderdduizenden niet-joden in Auschwitz etc. zaten. Dit alleen is al ***vernietigend*** voor het fenomeen 'Holocaustgetuigen.' Daarbij zijn getuigen **à decharge**, Duitsers dus, selectief *buiten beeld gehouden*, zodat die kant van het verhaal *nooit* vrij en onbedreigd is verteld. Oostenrijks revisionist Honsik, laat in *Freispruch für Hitler? 37 ungehörte Zeugen wider die Gaskammern im Dritten Reich*, 37 van dezulken aan het woord (verboden in Oostenrijk, Duitsland, etc.).[1761]

Links-socialistisch revisionist, professor Paul Rassinier, als verzetsstrijder in Buchenwald en Dora geïnterneerd geweest en ook ooggetuige, schreef in *Het Drama van de Europese joden* (1964) over 'gaskamergetuigen':

> *"15 jaar lang reisde ik naar alle uithoeken van niet-communistisch Europa, zodra ik hoorde dat daar iemand was die claimde getuige te zijn geweest van vergassingen om diens getuigenis vast te leggen. Aan de hand van de documentatie stelde ik hen zodanig precieze vragen, dat al snel duidelijk werd dat zij die niet konden beantwoorden, tenzij door te liegen. Vaak waren de leugens zo stuitend, ook voor hemzelf, dat hij zijn verklaring beëindigde met te zeggen dat hij het niet zelf gezien had, maar dat een van zijn beste vrienden die in het kamp was gestorvenen, aan wiens woord hij niet twijfelde, het hem had verteld. Daarvoor legde ik vergeefs vele duizenden kilometers in Europa af."*

Getuigenissen worden altijd afgelegd met een bepaald doel; dat doel beïnvloedt de objectieve waarheid. Daarnaast speelt een aantal factoren welke eveneens leiden tot afwijkingen van die objectieve werkelijkheid.
Er is maar één waarheid, maar er zijn duizenden bewuste en onbewuste redenen waarom mensen daarvan afwijken:

- Omdat zij er eerlijk van overtuigd zijn dat het zo was
- Omdat zij er belang bij hebben
- Om hun vijanden te schaden
- Omdat zij er zelf voordeel van hebben of verwachten
- Uit haat of uit wraak
- Om eigen schuld te minimaliseren
- Onvermogen om feiten compleet en/of objectief te formuleren
- Omdat ondervragers er op aandringen
- Omdat hun omgeving dat van hen verwacht
- Omdat zij *geloven* dat het zo gebeurd moet zijn
- Omdat zij het zich niet goed herinneren
- Omdat zij een selectief herinneringsvermogen hebben
- Om er geld mee te verdienen
- Om iets 'nieuws' te brengen
- Om aan verwachtingen van anderen te voldoen
- Om interessant te lijken
- Om anderen te steunen

Kortom, talloze redenen leiden tot verschillen tussen getuigenissen en werkelijkheid. Het is dan ook terecht dat in de criminologie aan getuigenissen het minst van al waarde wordt gehecht.

In aanmerking moet ook worden genomen dat veel getuigenissen zijn afgelegd en opgetekend zonder controle of kritische evaluatie.[1762] Noch tijdens processen, noch bij anderszins afgelegde verklaringen was sprake van verificatie door gekwalificeerde deskundigen. Samuel Gringauz schreef over Holocaustgetuigen:

> *"...de meeste herinneringen en verslagen staan vol onzinnige vertelsels, overdreven verzinsels, sensatieverhalen, zelfgenoegzaamheid, dilettantistisch gefilosofeer, pseudo lyricisme, onbevestigde geruchten, vooroordelen, enz..."*.[1763]

Tijdens Holocaustprocessen wordt niet gezocht naar waarheid, maar naar bevestiging van de *gepostuleerde cirkelredenatie*. De druk om *waarheid* te spreken was dan ook zelden groot. Daarom ook is nooit een Holocaustgetuige vervolgd wegens meineed.
Wie legden die getuigenissen af? In ieder geval *geen* getuigen à décharge, die komen nooit aan het woord! Wat erger is: ook onafhankelijke deskundigen zijn uitgesloten. Gehoord worden alleen bittere vijanden van de aangeklaagden en het nazisysteem.
Bijna alle 'ooggetuigen' van 'vergassingen' waren *communisten* en *joden*. Wonderlijk, dat voor Auschwitz, waar een groot deel van de gevangenen

niet-joods was en volgens de JHV 1,1 miljoen joden zijn vergast, daarover geen niet-joden getuigden. ***Er bestaat voor zover bekend van niet-joden <u>niet één boek</u> <u>en niet één getuigenis</u> over 'vergassingen'!*** Nog frappanter is, dat de communisten, die volop gelegenheid hadden alle Poolse 'vernietigingskampen' nauwgezet te onderzoeken, ook niet het kleinste forensische bewijs voor 'massavergassingen' hebben aangedragen. Des te meer echter door de NKVD geselecteerde 'getuigen'. ***Is niet wonderbaarlijk, dat we NOOIT iets over Auschwitz horen van de Russen (Sovjets), die dat kamp bevrijdden en meer dan 10 jaar na de oorlog potdicht hielden voor onderzoek, terwijl het Westen <u>elke dag</u> over 'vergassingen' in Auschwitz schrijft? Inderdaad, wonderbaarlijk, zeer wonderbaarlijk!*** Niet voor niets waarschuwde o.a. joods historicus Reitlinger ervoor de verklaringen van Oost-Europese joden niet letterlijk te nemen.[1764]

Waarom vinden revisionisten getuigenverklaringen onbetrouwbaar? Getuigenverklaringen zijn ***de onbetrouwbaarste bewijsvorm*** en zonder concrete forensische bewijzen zijn ze ***helemaal niets*** waard.
Zoals aangegeven, kunnen ze sterk afwijken van de werkelijkheid. Daarbij waren er in het geval van 'de Holocaust' *extra factoren*, die de waarde van afgelegde verklaringen afbreuk deden, zoals:

- Partijdige rechtspraak door overwinnaars
- Vooraf bepaald wat waar is (algemeen bekend) en wat niet waar
- *Judicial notice:* bewijs voor beschuldigingen was niet vereist
- Beklaagden konden geen tegenbewijsmateriaal vergaren
- De verdediging was een *farce*
- Getuigen waren communisten, joden, gefolterde Duitsers en *antinazi.*
- Getuigen *à charge* kregen *voorkeursbehandeling* en werden beloond
- *Meineed* van getuigen à charge werd nooit vervolgd
- Getuigen à décharge werden niet toegelaten
- De processen speelden zich af in een sfeer van *virulente haat* en *wraak*
- Verdachten werden bedreigd, mishandeld, gemarteld en misleid.
- De oorlog tegen Duitsland moest achteraf gerechtvaardigd worden.
- De processen moesten de gruwelpropaganda tot waarheid maken.
- De vernietiging van de Duitse steden en Sovjetmisdaden tegen de bevolking moesten worden gerechtvaardigd.
- De Sovjets, die heel Oost-Europa veroverden, moesten bewijzen dat ze 'bevrijders' waren.
- De stichting van Israël moest worden gerechtvaardigd.
- Alle Oosteuropese en Israëlische getuigen waren bij de processen van de jaren zestig namens hun regeringen vooraf 'geprepareerd'.[1765]

De selectiviteit in de presentatie van 'Holocaustgetuigen' in de media blijkt evident uit de selectie voor de met een 'Oscar' bekroonde Holocaustdocumentaire *The Last Days*. Daarvoor koos Spielberg uit 50.000 videogetuigenissen van de zgn. *Spielberg's Archives*,[1766] de 'getuigenis' van

Irene Zisblatt, een pathologische leugenaarster met een scatologisch verhaal. Onder de tienduizenden video's in die *Spielberg Archives* bevinden zich er echter duizenden met waarheidsgetrouwe ervaringen in Auschwitz bijvoorbeeld over verzenden en ontvangen van briefkaarten, voetbalwedstrijden, filmvoorstellingen, kampgeld, kampkantines, kinderspeelplaatsen in Auschwitz, enz. Dat alles wordt verzwegen.

Tegen die achtergrond wordt de klucht van 'getuigenverklaringen' voor 'de Holocaust' (JHV) opgevoerd.

Het begrip 'waarheid' speelde en speelt nauwelijks een rol.

Getuigenverklaringen hebben sowieso al de laagste bewijswaarde. Als we de achtergrond kennen waarin deze vrijwel enige bewijscategorie voor 'de Holocaust' tot stand kwam, is niet onverantwoord te zeggen dat het bewijs voor 'de Holocaust' flinterdun is.

De geallieerden maakten niet voor niets direct na de oorlog *fake-gaskamers* in zogenaamde vernietigingskampen: de oorlogspropaganda moest toen worden 'waargemaakt'. Opvallend is de combinatie van valse 'gaskamers' in Duitsland (Dachau, Sachsenhausen, enz.) en de later vals gebleken 'getuigenissen' van 'vergassingen' daar!

Kunt u zich trouwens de positie van een in de Sovjet-Unie of Israël teruggekeerde getuige voorstellen, die tijdens een anti-naziproces zou hebben verklaard dat er in Auschwitz ***geen*** 'gaskamers' waren?

Naast getuigenverklaringen van voormalige gevangenen en kampingezetenen komen we in de Holocaustliteratuur veelvuldig de stelling tegen dat *"de nazi's zelf na de oorlog de misdaden van de Holocaust hebben bekend"*. Dat is in meerdere opzichten onwaar. Er zijn nauwelijks 'bekentenissen' van ex-nazi's over 'gaskamers', 'massavergassingen' of massaexecuties, van joden of niet-joden. Alle topnazi's voor het Neurenberger Tribunaal *ontkenden* het bestaan en verklaarden daarvan alleen via buitenlandse propaganda of later tijdens hun gevangenschap te hebben gehoord.

Nazi's die wel getuigden over 'vergassingen', benadrukten daar *zelf* onschuldig aan te zijn. Nauwelijks één getuigde daaraan zelf te hebben deelgenomen. Zij bevestigden dus 'de Holocaust' maar ontkenden elke directe betrokkenheid. Hetzelfde als tijdens de Heksen- en Ketterprocessen, waarbij verdachte en verdediging niet mochten zeggen dat de Duivel niet bestond maar slechts konden ontkennen dat de beklaagde deelnam aan een Heksensabbath of andere demonische bijeenkomsten.

Sommigen zeggen: *"Als de Duitsers onschuldig waren aan massamoord waarom protesteerden zij daar dan niet tegen en verdedigden zich niet tegen de beschuldigingen?"* Ontkennen dat joden massaal en kwaadaardig door de Duitsers werden vermoord voor een Tribunaal dat was opgericht om dat te bevestigen, was niet alleen verboden, maar voor een beklaagde net zo desastreus als voor een Middeleeuwse Ketter die voor de Inquisitie de Heilige Drieëenheid of de Heiligheid van Jezus ontkende".[1767]

Dat was de reden waarom Oost-Duitsers na de oorlog niet protesteerden tegen de leugenverhalen van de Sovjets en de volkenmoord en verkrachtingen van het rode leger. Angst voor vervolging en vernietiging.
Zelfs nu nog durft of wil ***niemand*** in het voorheen Oostduitse plaatsje Treuenbrietzen spreken over de gruwelijke massamoord van de Sovjets op meer dan 1.000 burgers daar in april 1945.[1768]

Er is slechts een handvol **nazi-'bekentenissen'** van Höss, Ohlendorf, en anderen, verkregen na foltering en bedreigingen tegen henzelf, hun familieleden en anderen.

Men moet zich allereerst afvragen: *waarom bekent iemand?* Een goede reden is als iemand geconfronteerd wordt met onweerlegbare bewijzen. Maar …, die waren (zijn) er niet. En, als ze er waren, wat is dan nog de betekenis van een bekentenis? Waarom dringt men dan zo aan op bekentenissen, maakt men daarover propaganda en stelt ze in de plaats van concrete *werkelijke* bewijzen?
Lichamelijk en geestelijk folteren van gevangen Duitsers om 'bekentenissen' los te krijgen, was *systematisch* en aan de orde van de dag. Vooral Amerikanen en Britten gingen zich daaraan te buiten.
Aan zulke 'bekentenissen' kan geen waarde worden toegekend. De naoorlogse geschiedschrijving besteedt aan dat aspect geen aandacht en voert blindweg enkele Duitsers op die 'bekenden'.
Daarnaast zijn er de door de Sovjets vastgelegde 'bekentenissen' van in de SU gevoerde processen, waarbij de genoemde Duitsers veelal overleden, terechtgesteld of onvindbaar waren toen ze werden gepubliceerd. Als regel wordt ook dit door historici niet vermeld.

Een enkel voorbeeld van de wijze waarop de Amerikanen 'bekentenissen' door ***folteringen*** trachtten los te krijgen, is de behandeling van de Duitse arts Dr. A. Bender, die daarover in 1948 een beëdigde schriftelijke verklaring bij een notaris aflegde:

> *[. . .] " 's Avonds om 8 uur hoorde ik lawaai en luid geschreeuw. Kort daarop werd ik uit de cel gehaald. In de lange corridor van de barak stond een aantal Amerikanen in twee rijen opgesteld, als in een straat. Daar moest ik tot aan het eind van de barak doorheen lopen, terwijl ze met riemen, bezems, knuppels, emmers en dergelijke met alle kracht op mij insloegen. Daarbij trappen en vuistslagen, vooral op rug, zitvlak, buikwand en onderlijf. Door beentjelichten en en stompen probeerden ze me ten val te brengen. Uiteindelijk smeten ze me in een kantoorruimte. Daar moest ik mij onder schoppen en stompen in het bijzijn van een Amerikaanse kapitein naakt ontkleden. De zware militaire schoenen waaruit de veters verwijderd waren, moest ik aanhouden.*
> *Daarna dreven ze mij, belemmerd door de schoenen, nogmaals meerdere keren de rij door waarbij ik telkens dezelfde mishandelingen onderging. Later zaten mijn rug, zitvlak en bovenbenen met grote blauwe plekken en dikke striemen. Vervolgens duwden ze me in een ruimte, waarin het ongewoon heet en stikdonker was.*
> *Na enige tijd stelde ik vast dat de cel ongeveer 1,70 x 2,50 meter was en ongeveer 2,50 m hoog. Er was geen raam, geen ventilatie en geen luchtverversing. De wanden waren met warmte-isolerend materiaal bedekt. De vloer was van hout, zonder voegen of*

kieren. Aan de wand tegenover de deur was een met blik omkleed verwarmingselement aangebracht, met een vermogen van 2000 Watt. De schakelaar was buiten de cel.
De enorme hitte en de doorgemaakte lichamelijke beproeving, belette mij normaal te ademen. Plotseling werd de deur opengegooid en werd er nog iemand met schoppen en stompen de cel in gesmeten. In het duister hoorde ik dat het Hans Theodor Schmidt was. Zijn ademhaling en pols getuigden beter dan woorden van de door hem zojuist ondergane behandeling. Daarna kregen we van een sergeant gedragsregels te horen: zitten en liggen was streng verboden. Alleen staan. Wee ons, als we anders dan stram in de houding met het gezicht naar de deur werden aangetroffen! Door de kennelijk speciaal uitgezochte bewakers werd om de 10 à 15 minuten met veel lawaai en geschud van sleutelbossen gesuggereerd alsof de deur zou worden geopend, zodat we geen moment geestelijke of lichamelijke rust konden nemen. Of ik in de loop van de volgende twaalf en een halve dag geslapen heb, weet ik niet. In elk geval heeft men mij, ondanks een door de mishandelingen opgelopen kniewond, niet eenmaal niet in de voorgeschreven stramme houding aangetroffen. Terwijl wij daar stonden en het zweet van ons lichaam gutste, kregen we emmers koud water over ons heen. De deur werd gesloten en het licht ging uit. De hitte werd ondraaglijk en maakte ademhalen pijnlijk. De toch al snelle hartslag ging over in gejaagdheid. Door de verdamping van het op de grond staande water bleef deze toestand niet alleen urenlang gehandhaafd, maar verergerde nog. Alsof dit alles niet genoeg was, bond men ons na enige tijd aan elkaar vast. Eerst borst tegen borst, dan rug tegen rug en later zij aan zij. Daarbij schoven zij buizen door een kier van de deur en riepen 'Gas, Gas!' Inplaats van gas bliezen ze wit poeder – vermoedelijk DDT – naar binnen, zodat we bijna stikten en de ogen uiterst pijnlijk werden.
De boeien werden telkens door een Amerikaan gecontroleerd en elke keer strakker aangetrokken. Het waren scherpgerande ringen. Op de plaatsen waar de boeien bevestigd waren ontstond hevige pijn en doordat de bloedsomloop werd afgekneld zwollen de handen op. Na enige tijd van hevige pijn werden ze gevoelloos, maar de pijn op de plaats van de boeien des te heviger. Toen na eindeloos lijkende tijd de boeien werden afgedaan zaten rond mijn linker onderarm brede insnijdingen, waaruit bloed sijpelde. De vierde en vijfde vinger van mijn rechterhand kon ik niet meer bewegen en de zenuwen van de hand bleven lange tijd daarna beschadigd.
In de nacht werd op dezelfde manier als Hans Schmidt, ook Albert Schwartz de cel in gesmeten. Met vier andere kameraden, Hans Meerbach, Otto Barnewald, Max Schobert en Dr. Gerhard Schiedlauski was hij aan dezelfde martelingen onderworpen geweest als wij. Hij was volkomen murw. Tot in de ochtend werden we daarna om de tien-vijftien minuten door de bewakers geschopt, geslagen, bespuwd, enz.
Vanaf 19 september 1945 's ochtends werd een systematisch folteringschema uitgevoerd, waarbij het Amerikaanse personeel een vast rooster hanteerde. We merkten spoedig wat de bedoeling was van de zorgvuldige voorbereidingen. Men had ons niet zomaar in Freising geselecteerd een paar honderd kilometer verder.
Gedurende de martelingen – die twaalfeneenhalve dag zonder onderbreking voortduurden – wisselden drie sergeants in acht uur durende dienst elkaar af. Ze kwamen minstens elke anderhalf uur de cel in en voerden volgens een vast patroon de mishandelingen uit, dag en nacht. Ze werden steeds door anderen in Amerikaans uniform begeleid en door anderen, waaronder de kapitein, van enige afstand gadegeslagen. Een van de sergeants, blijkbaar een frontsoldaat, was het met het gebeurde niet eens en zei dat ook, waaraan hij toevoegde dat hij moest, of hij wilde of niet, op bevel van de kapitein. Het was de hogere dienstleiding die achter de martelprocedure zat. De tweede sergeant was een folterknecht pur sang, die zichtbaar genoegen schepte in het martelen. De derde voerde zijn martelingen op cynisch berekenende wijze uit en geloofde blijkbaar psychologisch dezelfde resultaten te kunnen bereiken als lichamelijk. De drie

sergeants voerden systematisch martelingen volgens een bepaald plan uit, terwijl de gewone manschappen en bewakers willekeurig allerlei mishandelingen begingen.
Tijdens de eerste negen dagen was ik met Hans Schmidt in de cel, in absolute duisternis en onder voortdurende hitte. Van de tiende tot de dertiende dag werd ik gescheiden van mijn kameraden en onderging ik in een andere cel onder omstandigheden van koude martelingen van een ander soort.
Daaronder hoorden: vuistslagen op het hoofd, in de nek, in het gezicht, in de hart- en maagstreek en tegen het onderlichaam. Slagen met de zijkant van de hand op keel en adamsappel. Heftige porren met gespreide vingers en nagels tussen de ribben. Slagen met de bovenkant van de vingers en nagels op de oogbollen. Knijpen en verdraaien van de oorschelpen en de neus. Knijpen en trekken aan borstklieren en tepels, waarbij vooral de nagels werden gebruikt.
Slagen met allerlei voorwerpen waarmee verwondingen kunnen worden aangebracht, zoals, koppelriemen, gespen van broekriemen, stokken, natte handdoeken, emmers en dat talloze keren over het hele lichaam.
Trappen in buik, onderlijf, zitvlak en benen. Trappen met de voetzolen tegen de zijkant van het kniegewricht, op handen en voeten, in het bijzonder op tenen en nagels. Wrijven over de wonden aan de scheenbenen. Scheuren van teennagelranden met de zijkanten van de dienstlaarzen.
Pluksgewijs uittrekken van hoofdharen, baardharen, wenkbrauwen, okselhaar, schaamhaar. Steken met naalden. Beschadigen van de huid met een grove straatbezem. Veroorzaken van brandwonden met een straalkachel en brandende sigaretten. Kwellingen door hitte, koude, water, zuurstofgebrek, duisternis, honger, dorst en bedreigingen. Verbieden van toiletgebruik, lichaamsverzorging en reiniging.
Sadistische aanvallen van allerlei soort. Gedwongen roken van sigaretten en laten doorslikken van brandende resten.
Veroorzaken van lichamelijke uitputting door diepe kniebuigingen, liggen en met de armen opdrukken, op de plaats in looppas bewegen. Minderwaardige behandeling waaronder ik als officier-arts volledig naakt onder eerdergenoemde omstandigheden taalfeneenhalve dag doorbracht. Voortdurend in het gezicht en op het lichaam gespuwd worden zonder mogelijkheid tot reiniging. Gedwongen speeksel en slijm van Amerikanen van de grond oplikken en hun laarzen schoon te likken.
Over het hoofd uitgieten van brijmaaltijden en dat onder dwang van de grond likken. Met een lepel brij in het gezicht en op het lichaam gooien.
In een toestand van ernstige honger en dorst eten en drinken voorhouden en het dan weggooien of weghalen Maaltijden door een overvloed aan peper en zout oneetbaar maken. De cel reinigen met een onbruikbare tandenborstel. Scheldwoorden van het laaghartigste en meest lasterlijke soort. Bijzondere vermelding verdient de voortdurend op het uiterst mogelijke gehouden hitte, die zorgvuldig werd gedoseerd. Bij klaarblijkelijk stilvallen van de bloedsomloop – men nam de polsslag op –, lichamelijke ineenstorting of onmachtigheid, werd enige frisse lucht toegevoerd en de verwarming lager gezet, om daarna des te heviger door te gaan. We bevonden ons daardoor continu op de rand van verstikking met heftige klachten vanwege de stagnerende bloedsomloop. Als we met water werden overgoten nam de kwelling nog meer toe door de gevormde hete waterdamp. Soms werd deze toestand dagenlang achter elkaar in stand gehouden. Het water bedekte de vloer en verergerde door verdamping de toestand. Bovendien stonden we bij voortduring in het water.
De duisternis werd tijdens de mishandelingen door het aansteken van het licht voor korte tijd doorbroken. De maaltijden moesten we zo goed en zo kwaad als het ging in de duisternis tot ons nemen. Tijdens de eerste vier dagen kregen we 's ochtends en 's avonds ongeveer ¼ liter cacao of koffie, een snee witbrood en ½ liter soep of een vaste maaltijd van ongeveer ½ liter in volume.

Door de hitte en het weinige drinken verdween de aanvankelijke sterke zweetafscheiding en vanaf de vierde dag was nauwelijks nog transpiratie vast te stellen. De lippen werden schilferig, de tong werd dik en scheurde door wondjes open. Spreken en eten was pijnlijk en nauwelijks mogelijk. De urine nam een toenemend bruinrode kleur aan en was op het laatst nog maar enkele kubieke centimeters per dag, per keer slechts enkele druppels. We bevonden ons op de grens van anurie. De pols was snel en gespannen. Aan het hart waren rhytmestoringen en extrasystole waarneembaar. De hartslag daalde naar 35-50 per minuut.
Mijn kameraden kregen toenemend last van waanvoorstellingen die tot aanvallen van verscheidene aard leidden. Soms waren ze niet aanspreekbaar, dan weer niet tot bedaren te brengen. Die toestand werd bevorderd door de manschappen en door de dreigingen van de sergeant die zichzelf psychologisch bevoegd achtte met zijn voor een leek niet onmiddellijk doorzienbare psychologische beïnvloeding.
's Ochtends, 's middags en 's avonds werden we door de haag van bewakers naar het toilet gedreven. In de toiletruimte werd ook van alles gedaan om urineren of gebruik van de wc te verhinderen. Een sergeant en een onderofficier onderscheidden zich daarbij bijzonder. De onderofficier werd door seksueel-sadistische motieven beheerst.
De waterkraan en spoelinrichting werden telkens vol open gedraaid, kennelijk om ons snakken naar drinken nog te verergeren.
Omdat we in het toilet meestal de kans niet kregen, loosden we de urine in de cel. De zoute smaak van het water dat we in hoge nood van de vloer moesten drinken werd daardoor veroorzaakt. Op een avond dwong men ons de vloer van de cel met weinig water en heel veel zeep te bewerken. Echter, om na te spoelen gaf men ons geen water meer, maar goot in plaats daarvan vlak bij onze benen heet water. Zo bleef de zeep op de vloer en – zoals spoedig bleek – niet zonder reden.
's Nachts haalde men ons uit de cel en werden we met vier andere kameraden, verhit als we waren, geheel naakt naar buiten gedreven. Men joeg ons met de blote voeten over een met grof steensplit en as bedekte binnenplaats tot we volledig uitgeput waren. De zeepresten op de celvloer bleken de gewenste uitwerking op onze verwonde voetzolen te hebben. Omdat dat nog niet genoeg was penseelde de kapitein eigenhandig rijkelijk jodium over onze voeten. Daarop moest ieder één schoen aantrekken vermoedeljk om het staan daarna zo moeilijk mogelijk te maken.
Voor mij pakten de zeepresten bijzonder kwaadaardig uit: op de derde dag van de martelingen had men mij met het zitvlak tegen de gloeiende verwarming gedrukt en daardoor op het zitvlak twee vuistgrote brandwonden veroorzaakt. Was zitten op de grond in onbewaakte ogenblikken daardoor al uiterst pijnlijk, nu werd dit onverdraaglijk. Enige behandeling van de wonden was er natuurlijk niet. In plaats daarvan gebruikte men rijkelijk jodium en later schraapten ze met een stuk hout meerdere keren de wondkorsten eraf. Ook werd systematisch op de wonden geslagen en getrapt. 's Avonds op de achtste dag haalden ze me uit de cel en moest ik in de hoek van de corridor met over het hoofd gevouwen handen neerknielen. Omdat men kennelijk wist dat ik een absolute niet-roker was – men had mij al meermalen tot roken gedwongen -, moest ik zes of zeven sigaretten na elkaar roken. De kapitein dwong mij telkens de nog brandende resten in te slikken. Tijdens het roken bogen meerdere Amerikanen zich dicht over mij over en bliezen terwijl zij mijn neus dichthielden hun sigarettenrook in mijn gezicht. Om mij de rook te laten inhaleren probeerden ze door mijn borst samen te drukken ademnood te veroorzaken, en bij de daaropvolgende ademhaling de rook te laten inhaleren.
Daarna dreven ze mij met stompen en trappen door de gebruikelijke straat naar het andere eind van de barak in een zich daar bevindende cel. Het was een hok uit planken van nauwelijks een vierkante meter en ongeveer 2,50 m hoogte. Er was geen raam en geen verwarmingstoestel. Tussen de onderkant van de deur en de vloer was een handbrede kier. De ruimte leek op een bezemkast en was uiterst smerig. In deze cel was

alleen staan en hurken mogelijk. Omdat ze dicht bij de ingang van de barak lag waarvan de deur steeds open stond, stroomde er voortdurend koude lucht en tocht door de kieren van de planken. Ik was geheel naakt, had acht dagen in extreme hitte doorgebracht en mocht van de kapitein geen deken hebben, waardoor ik buitengewoon leed onder de koude. Het was eind september. In de cel heerste praktisch buitentemperatuur, door de tocht nog aanzienlijk verergerd In die omstandigheden heb ik nog drie-en-een-halve dag doorgebracht.

Uit door mij opgevangen gesprekken in het Engels, had ik begrepen dat men over de bij mij bereikte resultaten niet tevreden was. Lichamelijk was ik nog in een te goede toestand; met de tot dusver gebruikte methoden was men met mij niet verder gekomen en psychisch al helemaal niet. Dit werd mij later bijna woordelijk door een sergeant verteld. De daarop met nog kortere tussenpozen uitgevoerde mishandelingen overtroffen dan ook in wreedheid en bestialiteit alles wat ik daarvoor had doorgemaakt.

Of de daarvoor verantwoordelijken waren zich er blijkbaar niet van bewust welke zware lichamelijke letsels met blijvend gevolg hun maatregelen konden hebben, of ze hadden daadwerkelijk de bedoeling mij te vernietigen. Gelukkig lukte het mij met behulp van mijn medische kennis en uiterste wilsinspanning het ergste te doorstaan.

Op een middag waren de wanden en de vloer van de cel zo met bloed besmeurd dat men mij om het op te ruimen een emmer water en een grote dweil gaf.

Op de vierde ochtend in deze cel en in totaal de dertiende dag brachten ze me plotseling in een doucheruimte. Hier kon ik mij wassen en scheren. Ik kreeg kleding en kwam in een gewone cel. Plotseling was de behandeling correct. Op 4 oktober zetten ze mij en mijn zes kameraden allerijl in een vrachtwagen en brachten ons naar Ludwigsburg. De reden voor deze plotselinge verandering heb ik intussen ervaren.

Aan vaststelbaar lichamelijk letsel had ik opgelopen:

Kale plekken op het hoofd door uitrukken van plukken haar. Een gescheurd trommelvlies met als gevolg wekenlange uitscheiding en ernstige bijverschijnselen.

Vele weken durende evenwichtsstoornissen en tot op vandaag verminderd gehoorvermogen van het rechteroor; vermoedelijk een beschadiging van het binnenoor.

Een uiterst pijnlijke verwonding aan het rechteroog tengevolge van herhaalde slagen met de vingernagels. Enkele dagen was het oog volledig gesloten, ernstige bloedafscheiding welke dagen heeft geduurd, verder suizingen en sterren voor de ogen.

Kale plaatsen op het hoofd door plukken uitgetrokken haren. Gescheurd linker trommelvlies met daardoor wekenlange uitscheiding en bijbehorende verschijnselen.

Wekenlange evenwichsstoringen en tot op heden voortdurend verminderd gehoor aan het rechteroor. Vermoedelijk een beschadigd binnenoor.

Een zeer pijnlijke verwonding van het rechteroog door meppen met vingernagels. Enkele dagen lang was het oog volledig gesloten met een een bloedig etterende afscheiding, verder samentrekkingen en flitsen. Later trad oogvertroebeling op.

Wonden aan de lippen met kloofvorming. Tijdelijk loszitten van de snijtanden.

Op rug, zitvlak, dijen bloedige blauwe huid en striemen. Builen op het hoofd.

Op beide zitvlakken grote Tweedegraads brandwonden, die pas later genazen. Kleinere brandwonden over het hele lichaam door brandende sigaretten.

Talloze steekverwondingen door in de huid steken met harde bezemborstels. Cirkelvormige insnijdingen in de onderarmen, vooral de linker door afbinden.

Beschadigde linkerknieband met zwelling en blessure door zijdelingse trappen tegen het kniegewricht. Gewond linkervoetgewricht met bloeduitstorting. Zwellingen en loopproblemen door trappen.

Verwondingen aan de voetzolen door met blote voeten moeten lopen door grove as en steensplit. Huidafschavingen op de scheenbenen en verwondingen aan nagelkepen van handen en voeten.

Arhytmie en extrasystole van het hart, die maandenlang voortduurden en van tijd tot tijd nog altijd optreden.

Het doet bespottelijk aan dat ik - en ook mijn lotgenoten – van tijd tot tijd langs een dokter werden gevoerd. Die had duidelijk alleen tot opdracht vast te stellen hoe levensvatbaar we nog waren.
Tot onderzoek of behandeling van mijn talrijke verwondingen verklaarde hij zich door gebrek aan instrumenten, medicijnen en verbandmiddelen, niet in staat. Enige behandeling heeft dan ook niet plaatsgevonden.
Tijdens de folteringen werden door de Amerikaanse kapitein steeds weer vragen in een bepaalde vorm gesteld, die mij ook eerder al tijdens talrijke verhoren bij de CIC in Freising waren gesteld.
Soms stelde een eerste-luitenant in aanwezigheid van een kapitein die vragen. Er werd geen protocol bijgehouden.

Deze Beëdigde Verklaring op 15 pagina's in schrijfmachineschrift geschreven, dient ter overlegging bij het Gerecht en de Autoriteiten.

Kreuzau über Düren (Rhld.), Feldstraße 14, 6 november 1948.
Stempel: Dr. med. A. Bender
getekend: Dr. Bender
Kreuzau-Düren (Rhld.)

Eigenhandige ondertekening door Dr. August Bender wordt hiermee notarieel gewaarmerkt.
Kreuzau, 8 november 1948.
Der Amtsdirektor: *(Zegel) get. Küpper.*"

(De martelingen in de Abu Grahib gevangenis in Bagdad waren voor het Amerikaanse leger geen novum, maar maken in tegenstelling tot wat o.a. George W. Bush zei, wel degelijk deel uit van praktijken van het Amerikaanse leger, dat er volgens hem naar streeft in 'barbaarse' landen vrijheid, beschaving en democratie te brengen.)

Een Amerikaans rechter, Van Roden, deed in 1948 onderzoek naar oorlogsmisdaden tijdens processen tegen Duitse krijgsgevangenen en schreef daarover een Rapport.[1769] Daarin staat o.m. dat van 139 gevangenen tijdens het zgn. Malmédy proces, de testikels met een *bankschroef* zodanig waren afgekneld, dat dit bij 138 van hen tot blijvende invaliditeit leidde. Verhoren werden afgenomen met een zak over het hoofd waarbij 'ondervragers' de gevangenen met boksbeugels in het gezicht stompten totdat zij kaakbreuken, gebroken tanden, etc. opliepen.

Gebruikelijk was ook opvoeren van valse processen. Een verdachte werd voor een pseudo 'rechtbank' geleid en tijdens een schijnproces ter dood veroordeeld. Hem werd meegedeeld dat "het vonnis over een paar dagen ten uitvoer zou worden gebracht, nadat het door een generaal was ondertekend." Als hij een bekentenis tekende, kwam de doodstraf te vervallen, zo werd gezegd. Enkelen weigerden zelfs toen nog, voor de valse perverse bestialiteiten daarin te tekenen.

Een 18-jarige jongen werd onder foltering gedwongen verzonnen bekentenissen af te leggen. Halverwege werd hij naar zijn cel teruggebracht, waarbij medegevangenen hem hoorden zeggen *"Ik wil geen valse verklaringen meer afleggen."* Toen de bewaker hem de volgende morgen op-

haalde voor het laatste deel van zijn 'bekentenis', bleek hij zich in zijn cel te hebben opgehangen. De mededeling van de aanklager dat beklaagde zich om aan ondertekening van zijn 'bekentenis' te ontkomen had opgehangen, werd door de rechtbank als bewijs van schuld geaccepteerd....

Folteringen vonden niet alleen in Duitsland plaats, ook in Frankrijk en Engeland. In hartje Londen was tussen juni '40 en september '48 een monumental pand, *Kensington Palace Gardens,* als geheim ondervragingscentrum van MI19 ingericht, de inlichtingentak van het leger. Het werd *the Cage* genoemd en stond onder leiding van ene lt.-kolonel Scotland.[1770]
Een deel van het pand was ingericht als martelcentrum. In het gebouw passeerden 3.573 Duitse officieren om te worden ondervraagd. Scotland schreef zijn memoires, waarin enkele 'ondervragingsmethoden' daar werden beschreven. Dat liep van de goorste smeerlapperijen tot pseudoterechtstellingen, dreigen met 'overbodige operaties', uithongering, onthouding van slaap gedurende dagen en nachten, mishandelingen, enz. Fritz Knoechlein, een ex-gevangene, beschreef hoe hij in oktober 1946 werd behandeld, toen zijn ondervragers pochten 'efficiëntere methodes te hebben dan de Gestapo'. Medegevangenen smeekten om gedood te worden, terwijl anderen te verstaan kregen dat zij wel eens spoorloos zouden kunnen 'verdwijnen'.
Het Rode Kruis eiste meermalen het gebouw te mogen inspecteren, maar kreeg geen toestemming. Uiteindelijk kon een Rode Kruis inspectie niet langer worden uitgesteld en werd het complex ontruimd en de gevangenen naar enkele kampen in Duitsland gebracht, waar, volgens Scotland, "de ondervragingsmethodes meer in overeenstemming waren met politiemethodes dan met die van de Conventie van Genève".[1771]
In een klacht, bewaard in de Britse *National Archives,* zegt een 27-jarige Duitse journalist, die twee jaar gevangene van de Gestapo was, dat die hem nooit zo slecht behandelden als de Britten.

Over de Geallieerde martelpraktijken en mishandelingen nog dit: Het is niet alleen zo, dat gevangenen valse bekentenissen aflegden als hun vinger- en teennagels een voor een worden uitgetrokken, of zij brandende sigaretten moeten inslikken. Zij 'bekenden' ook om niet opnieuw gemarteld te worden. Zelfs voor de rechter kon het besef dat onwelgevallige verklaringen later alsnog werden 'bestraft' met martelingen, hun verklaringen beïnvloeden.

Onder de naoorlogse omstandigheden konden de Geallieerden elke 'bekentenis' loskrijgen die zij wilden. Een blik soep, een reep chocola, een kleine gunst, een bedreiging, was vaak voldoende om verslagen, uitgehongerde, dakloze Duitsers te laten vertellen en tekenen wat zij vroegen. En zo ging het ook. Niet alleen revisionisten wijzen daarop: ook auteurs als Arno Mayer, Gerald Reitlinger, J.C. Pressac en Tom Segev doen dat.

Aan welke *normen* behoort een getuigenis eigenlijk te voldoen om voor een normale rechtbank bruikbaar te zijn? [1772]

1. De getuige moet geloofwaardig zijn

Enkele omstandigheden die geloofwaardigheid kunnen aantasten zijn:

a. Emotionele betrokkenheid. Als een getuige emotioneel betrokken is bij de zaak, kan dat de getuigenis in een bepaalde richting verdraaien.

b. Feitelijkheid. Als blijkt dat een getuige onvoldoende waarde hecht aan waarheid op bepaalde punten, roept dat twijfel op over zijn geloofwaardigheid elders.

c. Getuigenis onder dwang/beloning. Spreekt voor zichzelf.

d. Invloed van anderen. Iemands geheugen kan gemakkelijk worden gemanipuleerd. Gebeurtenissen verteld door kennissen of in de media, kunnen herinneringen aan persoonlijke ervaringen beïnvloeden.

e. Tijd verstreken sinds de gebeurtenis. Betrouwbaarheid van herinneringen neemt als meer tijd verstrijkt. Vergeten details kunnen onbewust worden vervangen door andere, al dan niet van anderen verkregen.[1773]

2. Getuigenissen moeten plausibel zijn.

a. Interne samenhang. Getuigenissen moeten niet tegenstrijdig zijn en overeenstemmen met de logica.

b. Technisch/wetenschappelijk reëel. Getuigenissen mogen niet strijdig zijn met natuurwetten of de stand der techniek in de betreffende tijd.

c. Een getuigenis moet ondersteund zijn door concreet bewijsmateriaal. In Hoofdstuk **2.** ***d.*** is uitgebreid aangetoond dat verklaringen die niet ook vergezeld gaan van concreet bewijs, *nauwelijks of geen waarde hebben.*

Vrijwel alle 'Holocaustgetuigenissen' waren strijdig met deze normen. Sommigen erkennen dat, maar zeggen dat ze niettemin door interne samenhang (*'convergentie'*) een grotere bijdrage aan de waarheid leveren dan geïsoleerde concrete feiten.[1774] Echter, 'convergerend bewijs' voor 'de Holocaust' is reeds in Hoofdstuk **2.** ***d.*** al geanalyseerd en te licht gebleken. Het kan in specifieke gevallen het geval zijn, maar alleen als de samenhang overtuigend is en gesteund wordt door concrete forensische feiten. Om de bombardementen op Hamburg, Dresden, Berlijn. Hiroshima, enz. te bewijzen, waren geen samenhang, getuigen, bekentenissen of processen nodig. De feiten spreken bij dat soort gruwelijkheden voor zichzelf. Echter, een verondersteld systematisch moordproces als de JHV, verspreid over heel Europa, gedurende drie jaar, met miljoenen slachtoffers, kan niet bewezen worden zonder forensische sporen en daarmee overeenkomende lijken. 'De Holocaust' is alleen uniek, omdat ze wordt 'bewezen' door 'getuigenverklaringen' zonder *concrete* bewijzen.

Eerder werd opgemerkt dat geen historicus nog staande houdt dat er in concentratiekampen van het *Altreich* vergassingen plaatsvonden. Maar wat te zeggen van talloze 'getuigen' die verklaarden 'met eigen ogen gezien te hebben' dat in Dachau, Ravensbrück, Buchenwald, Bergen-

Belsen, Neuengamme, enz., 'honderdduizenden' joden werden vergast? Het enige dat men daarvan kan zeggen is, dat *zij leugenaars en/of fantasten zijn gebleken.* Daarbij gaat het niet om geïsoleerde individuele leugenaars, maar om allerlei mensen die zich in het klimaat waarin zij optraden aangemoedigd en gerechtvaardigd voelden vals te getuigen.
Niet zo maar fantasten over 'de Holocaust' en 'vergassingen': zij maakten talrijke 'getuigenissen' over zogenaamde 'vergassingen in die kampen tot een farce.
Dat zo zijnd, waarom zouden we dus zo maar *aannemen* dat *getuigen* van Auschwitz, Treblinka, enz. dan weer wél de waarheid spraken?
Ook Gerald Reitlinger waarschuwde de lezers van zijn *The Final Solution,* dat Holocaustbewijzen, inclusief Neurenberger documenten en getuigenissen niet blind kunnen worden geaccepteerd: "Een zekere scepsis bij al dat materiaal is nodig, in het bijzonder bij de laatste hoofdstukken" (getuigenverklaringen), schreef hij. Heeft dit te maken met het feit dat vrijwel alle 'getuigenissen' over 'gaskamers' en folteringen afkomstig zijn van joden? Want volgens Reitlinger, zelf jood: "De Oosteuropese jood is een geboren retoricus, die spreekt in vloeiende beeldspraak".[1775]
Pressac waarschuwde ook dat "uiterste waakzaamheid is vereist bij getuigenissen van overlevenden". Hannah Arendt schreef in *Eichmann in Jerusalem,* dat de "ooggetuigen" die in 1961 in het proces tegen Eichmann getuigden *"nauwelijks in staat bleken verschil te zien tussen wat zij destijds werkelijk beleefden en wat zij sindsdien hadden gelezen, gehoord en zich hadden ingebeeld."* Lucy Dawidowicz schreef *"Het geheugen van overlevenden is vaak vertekend door haat, sentimentaliteit en het verstrijken der tijd."*
Frans historica Germaine Tillion waarschuwde dat *"het aantal liegende voormalige kampingezetenen veel groter is als mensen zich realiseren en het onderwerp concentratiekampen – bij uitstek geknipt om sado-masochistische fantasieën te prikkelen – hen daartoe een uitgelezen mogelijkheid biedt. We hebben genoeg gestoorden, halve zwendelaars en halvegaren gezien, die denkbeeldige deportaties beschreven. Anderen – echte gedeporteerden – hadden zulke zieke geesten, dat zij de gruwelijkheden die zij zelf beleefd hadden of anderen hen vertelden, tot in het absurde overdreven."*

We kunnen lang doorgaan te wijzen op de betrekkelijkheid van 'getuigenverklaringen' van overlevenden en 'ooggetuigen' van 'de Holocaust'.

Shmuel Krakowki, Hoofdarchivaris van Yad Vashem, zei in 1986 dat "meer dan 10.000 van de 20.000 bewaarde getuigenissen van joodse overlevenden onbetrouwbaar zijn".[1776] Krakowki: "Veel overlevenden die 'de geschiedenis willen ingaan', waren nooit op de plaatsen die zij noemden, terwijl anderen informatie uit de tweede en derde hand gebruikten van vrienden of toevallige kennissen."
We weten ook dat getuigen in Neurenberg vals getuigden tegen de belangrijkste Duitse gevangenen. In het oog lopend zijn de getuigenverklaringen over de massamoord op Poolse officieren bij Katyn.

Stephen F. Pinter was van januari 1946 tot juli 1947 US aanklager bij de processen in Dachau. Er werden tijdens die processen daar 420 Duitsers ter dood veroordeeld. In een verklaring van 1960 stelde Pinter dat *"notoir meinedige getuigen"* werden opgevoerd om Duitsers te beschuldigen van *"valse en ongefundeerde"* misdaden *"Helaas werden als gevolg daarvan veel onschuldige mensen veroordeeld, waarvan sommigen geëxecuteerd."*

Zwitsers revisionist Dr. Jürgen Graf: *"In mijn boek* Auschwitz. Daderbekentenissen en Ooggetuigen der Holocaust, *onderzocht ik de verklaringen van de 30 belangrijkste ooggetuigen van veronderstelde vergassingen in Auschwitz. Mijn conclusie was ondubbelzinnig: Deze ooggetuigen logen allemaal!*[1777]
Hij stelde vast dat de getuigenissen verregaand verschilden en waar ze overeenstemden was dat op punten die onmogelijk waarheid konden zijn. Bijvoorbeeld crematie van drie lijken in 20 minuten. Omdat die getuigen onmogelijk dezelfde absurditeiten onafhankelijk van elkaar konden verzinnen en bij meerdere getuigenissen opdoken, concludeert Graf dat die getuigen vooraf waren geïnstrueerd.
Een opvallend feit in de Holocaustliteratuur is dat voor zover er getuigen van 'vergassingen' opduiken, dit altijd joden zijn, 'overlevenden' en hun verhalen meestal uit de tweede of derde hand komen. Er is voor zover bekend geen enkele getuige van vergassingen van niet-joodse afkomst.
Geen van de duizenden getuigen van 'de Holocaust' is ooit onderworpen aan kruisverhoor. Al die getuigenissen zijn daarmee arbitrair.
De Holocaustpropaganda is zich ervan bewust dat veel verhalen van getuigen ongeloofwaardig, tegenstrijdig en soms aantoonbaar onwaar zijn. In Israël bestaat daarom een organisatie, *'National Israeli Center for Psychological Support of Survivors of the Holocaust and the Second Generation'* (AMCHA), die probeert getuigenverklaringen vooraf in overeenstemming te brengen met het JHV-verhaal.[1778]

Waarheid was bij de naoorlogse processen nooit een criterium. Op haar best een bijverschijnsel. Met waarheid kon men niet verder, waarheid verkoopt niet in de media. Waarheid was ongewenst in een klimaat waarin eigen misdaden en politieke motieven moesten oplossen in gruwelijkheden van de verslagen vijand. *Waarheid mocht niet.*
De oorlogspropaganda moest worden 'bewezen' en de verslagenen werden daartoe opgevoerd in een waar *auto-da-fé*.[1779]

Niet voor niets wordt bij misdaadonderzoek een rangorde gehanteerd voor evaluatie van bewijsmateriaal, zoals in Hoofdstuk **2** ***d*** *Over bewijs en geen bewijs* al is aangetoond. De belangrijkste bewijzen zijn altijd fysieke sporen zoals lijk(en), moordwapen, bloedsporen, vingerafdrukken, vezelresten, enz. Logisch, want aan de hand daarvan kunnen tijd, plaats, betrokkenen, verloop van het misdrijf, enz. objectief worden vastgesteld. Na fysieke sporen en aanwijzingen komen documentaire bewijzen: documenten, aantekeningen, kaarten, etc. Als laatste, minst betrouwbare cate-

gorie gelden getuigenverklaringen van mensen die direct of indirect bij de gebeurtenis waren betrokken.
De 'bewijzen' van de JHV behoren bijna alle tot die onbetrouwbare derde categorie. Dat wil niet zeggen, dat daaraan in het geheel geen belang kan worden gehecht, maar wel dat voor juiste beoordeling er ook *forensische* bewijzen moeten zijn, die *altijd* het primaat hebben. Elke getuigenis zonder forensisch bewijs, is immers zo goed als *waardeloos.*
Bij 'de Holocaust' zijn echter alle waarden *omgekeerd*: daar wordt primaire waarde toegekend aan getuigenverklaringen en geen of nauwelijks waarde aan forensisch bewijs.
Voorbeeld is het niet aantreffen van relevante sporen voor gebruik van blauwzuurgas in de zgn. gaskamers. Hoewel er geen ooggetuigen waren die aannemelijk maakten persoonlijk een vergassing te hebben gezien, en getuigenissen bol staan van onmogelijkheden, worden de vaststaande fysieke en chemische feiten van Leuchter, Rudolf en anderen genegeerd.

Als we hier de ooggetuigenverklaringen van holocaustoverlevenden bekritiseren of de pretenties van sommigen aan de kaak stellen, diskwalificeren we hen niet per definitie als leugenaars. Zelfs als van een verklaring wordt aangetoond dat deze op bedrog of leugens berust, diskwalificeren we hem of haar niet als mens. Het is goed te begrijpen als een betrokkene die afschuwelijke gebeurtenissen heeft overleefd, dingen meent te hebben gezien en meegemaakt die in werkelijkheid niet gebeurden.
Hilberg zei over getuigen en overlevenden: *"Zij zijn te emotioneel en hun herinneringen onbetrouwbaar."*
Naarmate de tijd verstrijkt, neemt de betrouwbaarheid nog verder af. Door bewuste en onbewuste beïnvloeding raken getuigenissen verontreinigd met imaginaire, ongecontroleerde en niet plaatsgevonden hebbende gebeurtenissen en elementen.
Ook speelt de relatie van getuigen tot personen en/of gebeurtenissen een rol. Bij naoorlogse getuigenissen overheersten *haat en wraak.* Begrijpelijk, maar ook dat komt het waarheidsgehalte niet ten goede.
Om compleet te zijn is er nog het soort 'overlevenden' dat bereid is *alle* gewenste verklaringen (en meer dan dat) af te leggen voor geld.
De New Yorkse *'Nazi-hunter'* Charles Kremer bezocht in 1981 Israël op zoek naar joden die misdaden konden bevestigen van een voormalige Oekraiense(sic!) SS-er uit New Jersey. Echter, Kremer beëindigde al snel teleurgesteld zijn bezoek: talloze joden boden hem valse 'getuigenverklaringen' aan in ruil voor geld. De *Brooklyn Jewish Press* schreef: "Kremer kreeg last van darmkrampen – een kwaal die hij toeschreef aan de omgang met sjacheraars die zijn onderzoek probeerden te gebruiken voor persoonlijk gewin".[1780]
Niet alleen logen 'overlevenden' na de oorlog, ook latere 'getuigen', bijv. bij de processen tegen Eichmann en Demjanjuk, *logen tegen de klippen op.*
Moeten we het nog hebben over pathologische zwendelaars als Wilko-

mirsky, Wiesel, Marco, Kozinski, Wiesenthal, Defonseca, Rosenblatt, en vele, vele anderen?

Bekentenissen van gevangengenomen nazi's kwamen onder marteling en extreme druk tot stand, waarbij waarheid ondergeschikt was. Ze werden door de tegenpartij op schrift gezet, waarna 'alleen maar' een handtekening moest worden gezet. Instemming werd 'beloond', ontkenning resulteerde in mishandeling, bedreiging, represailles en intimidatie op leven en dood. Beruchte voorbeelden zijn de getuigenissen van de belangrijkste JHV-getuigen, Rudolf Höss, commandant in Auschwitz en Gerstein, naar zeggen SS-infiltrant. Höss veranderde tijdens zijn detentie in een doodsbange ontoerekeningsvatbare neuroticus. Zijn deels vervalste 'verklaringen',[1781] (in het Engels, een taal die hij niet sprak), tekende hij zonder ze te hebben gelezen.[1782]

Een soldaat van de Britse *Fifth Royal Horse Artillery,* Ken Jones, verklaarde in een artikel in de *Wrexham Leader* van 17 oktober 1986:

"Zij brachten hem [Höss] *bij ons in de winter van '45/'46, toen hij weigerde mee te werken bij de ondervraging over zijn activiteiten tijdens de oorlog. Ikzelf en twee andere soldaten werden met Höss in zijn cel gezet om hem klein te krijgen voor de ondervraging. Dag en nacht zaten we bij hem, gewapend met zware bijlstelen. We moesten hem steken met de stelen als hij in slaap viel, om zijn weerstand te breken. Als Höss voor excercitie naar buiten werd gebracht, had hij in de bittere kou alleen een broek en een dun katoenen hemd aan. Na drie dagen en nachten zonder slaap, stortte Höss totaal in en legde een volledige bekentenis af."*

De derde nacht tekende hij om half drie in een geforceerd en onregelmatig handschrift de volgende verklaring:

"Ik schat dat ca. 3.000.000 personen echt stierven in Auschwitz. Ik schat, ik veronderstel, dat ongeveer 2.500.000 daarvan zijn vergast."

Höss verklaarde later: *"Ik heb geen idee wat er in die verklaring staat en ook niet dat ik hem heb getekend. De alcohol en de zweep waren teveel voor me . ."*.[1783]

Een van zijn folteraars, R. Butler, beschreef in het boek *Legions of Death* trots hoe het folteren van Höss er aan toe ging:

"We trokken hem van de bovenste brits en scheurden de pyama van z'n lijf. Toen werd hij naakt naar de marteltafel gebracht, waar hij schier eindeloos kreunde en gilde. Uiteindelijk zei de dokter tegen de Kapitein: 'Stop ermee, als je geen lijk mee terug wilt nemen'."

Veelzeggend is ook dat Höss' later zei dat vanaf het begin van zijn verhoor de ondervragers hem onophoudelijk aantallen 'vergaste' mensen in de mond probeerden te leggen: *"vijf, zes, zeven miljoen....."*.[1784]

Eichmann's reactie op de 'Höss memoires' was vernietigend. Over Höss' verklaring dat er tweeëneenhalf miljoen joden werden vernietigd zei hij: *"Waar haalt Höss die tweeëneenhalf miljoen joden vandaan? Niet van mij. Om tweeëneenhalf miljoen zwakke, oude, arbeidsongeschikte joden te liquideren had ik in die korte tijd drie, vier, vijf of zeven miljoen joden moeten aanleveren; alleen al*

uit een oogpunt van transportfaciliteiten volslagen onmogelijk." Die verklaring van Eichmann maakt ten overvloede duidelijk dat het doel van die transporten *arbeidsinzet* was, geen 'vernietiging'.
Transportspecialist Eichmann rekende exact voor hoeveel rollend materieel nodig zou zijn geweest en zei letterlijk 'dat Höss uit z'n nek kletste'.[1785]
Volgens Höss waren al zijn ondervragers joods.[1786] Een van die ondervragers schreef *"... Later merkten we dat hij zijn cyaankalitabletten verloren had. Maar hij zou weinig kans gekregen hebben die in te nemen omdat wij hem direct al een staaflantaarn in zijn keel hadden gepropt"*.[1787]
Tijdens zijn verhoor op de zitting van het IMT van 15 april 1946 was hij in een toestand van schizofrene apathie. Hij legde geen verklaringen af, maar antwoordde wezenloos met 'ja' en 'nee' op door de aanklager voorgelezen gedeelten uit zijn in het Engels gestelde 'verklaring'. Zijn 'bekentenis' heeft hij, ondanks andere berichten, nooit ondertekend.[1788]
Volgens een getuige zei Höß later over zijn 'bekentenis' *"Zeker, ik heb toegegeven dat ik 2 miljoen joden omgebracht heb. Maar ik zou evengoed toegegeven kunnen hebben dat het er 5 miljoen waren. Er zijn nu eenmaal methodes waarmee men elke bekentenis loskrijgt – waar of niet waar"*.[1789]
Hij probeerde een brief voor zijn vrouw de gevangenis uit te smokkelen waarin hij zich o.m. verontschuldigde voor het na gefolterd te zijn bekennen van gruwelijke misdaden. (Die brief werd door gevangenispersoneel onderschept en is thans in de VS in particulier bezit.[1790])

Gerstein wordt steevast een 'belangrijke getuige' genoemd, maar dat was hij *niet,* want een belangrijke getuige verschijnt voor de rechtbank en legt verklaringen af. Gerstein's 'getuigenis' bestaat uit een in het Frans getypte verklaring' met onzinnige en onmogelijke gebeurtenissen. Zo is het winter in augustus en bevond hij zich in de ene zin in de auto en een volgende in de trein. Onder het stuk staat een (zijn?) handtekening. Gerstein pleegde in 1946, zegt men, zelfmoord in zijn cel.
Kunnen 'bekentenissen' als van Gerstein en Höss, de belangrijkste Holocaustgetuigen, onder deze omstandigheden door anderen opgetekend serieus worden genomen? De vraag stellen is haar beantwoorden. Geen historicus, zelfs niet uit het Holocaustestablishment, die nog waarde hecht aan de door Höss genoemde aantallen. Bewijs daarvoor is het huidige 'officiële' Auschwitzdodenaantal van 1,5 miljoen.
Tijdens vroegere heksenprocessen misleidden beschuldigden soms hun rechters, net zoals Duitsers tijdens de naoorlogse processen. Heksen gaven bijvoorbeeld toe dat zij de Duivel op een bepaalde plaats en tijd hadden gezien, maar dat hij bovenop een berg stond en zij beneden in het dal en dus geen contact met hem hadden gehad. Duitsers gaven na de oorlog toe dat zij 'gaskamers' hadden gezien, maar daar *zelf* niets mee te maken hadden, hopend de rechters, die zeiden over 'overstelpende bewijzen' te beschikken, met hun 'bekentenis' gunstig te stemmen en lichter te worden gestraft.

Tallozen legden 'getuigenissen' en 'schuldbekentenissen' af die hen onder zware bedreigingen, 'ter voorkoming van erger', represailles tegen familieleden of uitlevering aan de Sovjets, waren afgedwongen: dat was standaardgebruik voor gevangen Duitse soldaten en officieren,[1791] zoals ook hun 'bekentenissen' in zekere zin 'standaard' waren. Ontelbaar zijn ook 'bekentenissen' waarbij men om het eigen leven te redden anderen, vaak overledenen, beschuldigde.

Toen generaal Jodl voor het Tribunaal in Neurenberg door Sovjet-ondervragers allerlei gruwelen werd voorgeworpen, riep hij *"Het is niet waar, het is niet waar!"* en toen Sovjet aanklager Rudenko zijn getekende bekentenis voorlas, zei Jodl:

"Meneer de Aanklager, dit is niet juist. Ik weet dat ik dit in Moskou heb getekend, maar ik stelde: "Als u dit publiceert zal geen zinnig mens het geloven, want deze taal is niet de mijne. Geen enkele van de vragen in dit stuk is mij in deze vorm gesteld en ik heb niet één antwoord in die vorm gegeven".[1792]

Uit de criminologie zijn talloze gevallen bekend van beschuldigden die onder druk afschuwelijke misdaden bekenden. Bijvoorbeeld de *'Vier van Phoenix'*, die ondanks dat hen de doodstraf boven het hoofd hing, in 1991 bekenden in koelen bloede 9 monniken te hebben vermoord in een Boeddhistische tempel in Phoenix Arizona.[1793] Later bewees forensisch onderzoek dat niet zij, maar twee 19-jarige recruten de moordenaars waren.

Een ander voorbeeld is Gary Gauger, een normale man die na 21 uur intensief verhoor ten onrechte 'bekende' zijn beide ouders op beestachtige wijze te hebben vermoord.[1794] Hoewel de politie geen spoor forensisch bewijs had, werd Gauger ter dood veroordeeld. Na drie jaar gevangenschap moest men hem vrijlaten toen de echte daders, leden van een motorbende, werden gepakt.

De methode om onschuldigen valse bekentenissen te laten afleggen, zelfs zonder hen lichamelijk te martelen, is verrassend eenvoudig:

1. Isoleer ze onder intimiderende omstandigheden (dag-en-nacht koude, vocht, keiharde muziek, fel licht, onthouden van slaap, pesterijen, geen of te weinig voedsel, geen drinken, geen 'gunsten', etc.),

2. Confronteer hen intensief en uitputtend met als waarheid gebrachte verzinsels ("de politie liegt toch zeker niet?"), niet bestaande 'bewijzen', valse getuigen, "we hebben volop bewijzen dat je het gedaan hebt, waarom lieg je tegen ons, dat maakt het alleen maar erger," enz.

3. Overtuig hen ervan dat zij het hebben gedaan, waarschijnlijk in een roes, door schuld van anderen, in dronkenschap, onder invloed van drugs of bij een black-out.

Tijdens zijn voorarrest bij het zgn. Auschwitzproces van 1964 in Frankfurt, stierf onverwacht Richard Bär, opvolger van Höss als commandant van Auschwitz en een sterke kerel van 51 jaar wiens vrouw verklaarde dat hij in uitstekende gezondheid verkeerde.[1795] Bär weigerde hardnekkig

vanaf zijn arrestatie in 1960 het bestaan van gaskamers en massavernietiging in Auschwitz te 'bekennen' en zei eerder in een interview in de Parijse krant *Rivarol,* dat '*gedurende de periode dat hij de leiding over Auschwitz had, hij nog nooit enige gaskamer gezien had, noch geloofde dat zulke dingen bestonden'* en dat niets hem van deze verklaring zou kunnen afbrengen.[1796] Hij was ervan overtuigd te zullen worden vrijgesproken. Zijn standvastigheid maakte de voortzetting van het proces – dat al twee keer uitgesteld was – onzeker. Het Gerechtelijk Laboratorium van de Frankfürtse Universiteit onderzocht na zijn dood in de gevangenis Bär's lijk en sloot in een rapport niet uit dat hij was gestorven aan een 'reukloos, niet bijtend gif'.[1797] Maar nog vóór de dood van deze beslissende getuige verder kon worden onderzocht, werd op last van de beruchte joodse hoofdofficier van justitie, de (ook al) na de oorlog naar Duitsland teruggekeerde Fritz Bauer, nota bene verantwoordelijk voor de veiligheid én het leven van Bär, zijn lijk overhaast gecremeerd. Dezelfde Bauer, door Prof. Rassinier de *Duitse Tomas de Torquemada* genoemd,[1798] leverde eerder informatie die leidde tot de aanhouding van Eichmann; niet aan zijn werkgever, de Duitse Justitie, maar aan zijn geestverwanten bij de Mossad; een loyaliteitskeuze?

Kort na Bär's dood kon het proces eindelijk beginnen, maar in de processtukken ontbreekt elke verwijzing naar hem en de door hem afgelegde verklaringen.

Hier een stukje uit het vonnis van het Auschwitzproces van 1964 in Frankfurt, aangaande betrouwbaarheid van getuigen en afwezigheid van bewijzen voor massamoorden en gruwelen daar:

> *"… Afgezien van enkele weinig waardevolle documenten, waren nagenoeg uitsluitend getuigenverklaringen beschikbaar voor reconstructie van daden van de verdachten. Het is een ervaringsgegeven in de criminologie dat getuigenverklaringen niet tot de beste bewijsvormen behoren. Dat is te meer het geval als de getuigenis betrekking heeft op een gebeurtenis welke twintig of meer jaren geleden plaatsvond, onder omstandigheden van onnoemelijk verdriet en angst. Zelfs de ideale getuige, die alleen waarheid wil spreken en zijn hersens pijnigt zich te herinneren, kan na twintig jaar blinde vlekken niet voorkomen. Hij loopt het gevaar dingen die hijzelf heeft meegemaakt op anderen te projecteren en dingen op zichzelf te betrekken die hem van anderen uit die verschrikkelijke omgeving bekend zijn. Hij loopt het gevaar tijd en plaats van ervaringen te verwarren.*
>
> *Wij vragen van de getuigen teveel als we na twintig jaar in detail willen horen wanneer, waar, hoe en wie wat deed. Daardoor uitten getuigen meer dan eens hun verbazing als wij vroegen naar de precieze reconstructie van die vroegere gebeurtenissen.*
>
> *Er is geen absoluut bewijs voor de individuele moorden; er zijn alleen getuigenverklaringen.*

De overlading van de getuigen toont hoe oneindig moeilijk het is concrete gebeurtenissen twintig jaar na de oorlog terug te roepen en vast te stellen. We hoorden getuigen die aanvankelijk door het Hof zo betrouwbaar werden geacht dat op grond daarvan zelfs arrestatiebevelen werden uitgebracht. Echter in uitputtende onderzoeken naar de getuigenverklaringen in urenlange beraadslagingen werd vastgesteld dat deze verklaringen niet absoluut betrouwbaar en niet absoluut overeenkwamen met de objectieve waarheid.
Door de zwakte van getuigenverklaringen – en nu spreek ik alleen over de onder ede staande getuigen, in wiens verlangen naar waarheid, subjectieve en objectieve waarheid het gerechtshof volledig vertrouwen stelde – moest het hof in het bijzonder de getuigenverklaringen onderzoeken. Slechts een paar weken geleden lazen we in de kranten dat een staflid van Buchenwald was veroordeeld voor moord op een gevangene waarvan is vastgesteld dat deze in leven is en zeker niet vermoord".[1799]

Nazigetuigen werden in de naoorlogse processen gewoonlijk gechanteerd. Zij waren bij voorbaat al misdadigers, die onder bedreiging met vervolging verklaringen moesten afleggen. Gesprekken met hun advocaten waren slechts toegestaan in bijzijn van de aanklager. Hoe schizofreen aanklachten konden zijn bleek uit een verhoor door de Amerikaanse hoofdaanklager R.H. Jackson van het IMT, die naziminister voor Bewapening Albert Speer ervan beschuldigde bij Auschwitz met een *atoombom* 20.000 joden spoorloos te hebben vernietigd. Dat was tien maanden na de Amerikaanse atoombommen op Japan ....[1800]

Naast systematisch verkregen 'bekentenissen van de pijnbank', zijn er de ontelbare, al dan niet opzettelijk afgelegde, ***valse*** verklaringen.
Zo waren er getuigen die beweerden 'met eigen ogen te hebben gezien' dat in Auschwitz mensen op een lopende band werden gezet, geëlektrocuteerd, in een oven gedumpt en tot landbouwmest verwerkt.
Verklaringen van belangrijke getuigen, bijvoorbeeld SS-arts Johann Kremer, werden voor rechtbanken en in publicaties vals geciteerd. Kremer's verklaring: '*Om drie uur vandaag was ik voor de eerste keer aanwezig bij een Sonderaktion in de open lucht*' werd vervalst door 'in de open lucht' weg te laten, zodat de indruk ontstaat alsof hij getuige was van vergassing.[1801]

Verbazingwekkend is, dat bij de *bevrijding* van de kampen niet één joodse of niet-joodse gevangene getuigde over gaskamers of massavergassingen. Dat kon ook niet, want dan hadden zij ook de plaats en de middelen daarvoor moeten aanwijzen! Eveneens opmerkelijk is dat 'getuigenissen' daarover gewoonlijk *veel later* kwamen. Mogelijk is ook een deel van de sociopsychologische leugens te wijten aan HSS, het Holocaust-Survival-Syndrome.[1802] Hoewel sommigen HSS gelijkstellen aan 'Holocaustleugens', gaf Prof. Dr. Hans Kilian voor een deel een plausibele medische verklaring,[1803] bij zijn beschrijving van symptomen van onbehandelde tyfus, als ernstig delirium, gepaard gaand met waanvoorstellingen.

Blijkbaar hebben veel van deze patiënten Holocaustboeken geschreven (al dan niet middels ghostwriters) en interviews gegeven. Onnodig te zeggen dat het merendeel ervan berust op fantasie.
Een bekend 'ooggetuige' is Viktor Frankl, de beroemde joodse psychiater die in zijn boek *Man's Search for Meaning* over zijn verblijf in Auschwitz schreef. Hij wekt de indruk langdurig in Auschwitz gevangen te hebben gezeten (*"We moesten een half jaar lang dezelfde hemden dragen, tot ze elke gelijkenis met hemden hadden verloren"*). Hij besteedt bijna dertig pagina's in zijn boek aan zijn ervaringen in Auschwitz.
Echter, een Amerikaans historicus, professor Timothy Pytell van de Cooper Union in New York, stuitte bij onderzoek voor de biografie van Frankl op het feit dat hij nog geen *drie dagen* in Auschwitz verbleef. Hij was daar op *doorreis* van Theresiënstadt in Tsjecho-Slowakije naar een subkamp van Dachau.
Zijn vertellingen waren van dien aard dat Pytell daarover schrijft: *"Maar om de waarheid te zeggen is Frankls verhaal tegenstrijdig en ronduit bedrieglijk."*
Frankls verhaal is echter om andere redenen dan bedoeld veelzeggend. In de eerste plaats: hij was (als *niet-geregistreerde*!) in Auschwitz op *doorreis.* Dat is strijdig met de JHV-doctrine dat in Auschwitz aangekomenen die niet werden geregistreerd, werden 'vergast'.
Frankl bevestigt dus de correctheid van de opvatting van revisionisten als Carlo Mattogno, die stellen dat grote groepen in Auschwitz aangekomenen na daar te zijn ontluisd ('vergast') *naar andere bestemmingen werden getransporteerd* zonder te zijn geregistreerd.
Tevens bevestigt Frankl dat hij, eenmaal als transitgevangene in Auschwitz aangekomen, zich eerst moest scheren, douchen en ontluizen. Ook dit komt overeen met de revisionistische stelling dat niet-geregistreerden niet naar 'gaskamers' werden gevoerd, maar mannen en vrouwen met kinderen apart naar de douche- en ontluizingruimten gingen!
Verder dat niet-ingeschreven, niet-getatoeerde gevangenen niet 'automatisch' werden 'vergast', maar vanuit Auschwitz (een spoorwegknooppunt) naar andere bestemmingen werden getransporteerd.
Bovendien: hoe gestoord moet je zijn om gevangenen, die je van plan bent vroeg of laat te vergassen, te tatoeëren? Een tatoeage is voor *langdurige, levenslange identificatie!* Op de beroemde video van David Cole over Auschwitz zien we gezonde *kinderen* bij de bevrijding van Birkenau, die de tatoeages op hun arm tonen! Dat ondergraaft het verhaal dat kinderen, ouderen, zieken, enz. ongetatoeerd rechtstreeks de 'gaskamers' in gingen. Het bevestigt de registraties in de zgn. Auschwitz Dodenboeken, waarin deze (aan natuurlijke oorzaken overleden) categoriën zijn vermeld. Danuta Czech, een joods-communistisch verzetsstrijdster die drie jaar Auschwitz overleefde en schrijfster van het zgn. *Kalendarium* over de transporten naar Auschwitz, zegt *niets* over de transitfunctie van Auschwitz; integendeel, zij stelt over het transport van overlevende

Frankl: *"Met een transport van het RSHA werden 1.500 joodse mannen, vrouwen en kinderen uit het getto Theresiënstadt aangevoerd. Na de selectie werden 169 vrouwen in het doorgangskamp en 173 mannen als gevangenen in het kamp opgenomen. De mannen kregen de nummers B-13307 tot B-13479. De overige 1.158 mensen werden in de gaskamer van Krematorium III gedood.*

Zoals vaak, als cijfers en beweringen van Holocausthistorici worden gecontroleerd, blijken ze *niet* te kloppen. In dit geval bleek dat zich onder 1.158 niet-geregistreerde en dus 'vergaste' mensen van Czech ene Viktor Frankl bevond, die na in Auschwitz geschoren, gedouched en ontluisd te zijn, naar Dachau werd vervoerd en na de oorlog in de VS een succesvolle carrière als psychiater opbouwde en als 'overlevende' een goed verkopend leugenboekje over zijn belevenissen in Auschwitz schreef. Ondanks dat hij een gruwelboekje kon schrijven, is hij – als ontelbare ongeregistreerde transitgevangenen – in de statistieken als 'vermoord' geboekstaafd. Er zijn veel verklaringen van gevangenen die, op transport naar andere kampen, Auschwitz aandeden en vandaar verder gingen. Mirjam Penha-Blits was één van hen. Haar trein ging uit Westerbork naar Auschwitz, stond daar enkele uren en ging van daar uit naar Sobibor.[1804]

Er is géén overlevende die een gaskamer heeft gezien. Wel is er gigantisch gefantaseerd. Voorbeeld is abbé Pierre Renard. Die zei na de bevrijding: *"Ik heb duizenden, nee tienduizenden onder de douche zien gaan, waarbij geen water maar gifgas over hen uit werd gesproeid."* In werkelijkheid had de Abbé *niets* gezien, want in Buchenwald en Dora, waar hij gevangen zat, waren geen gaskamers. En Zyklon-B kon *niet* uit douchekoppen komen! Daarmee geconfronteerd gaf hij in 1947 toe: *"Dit was literaire vrijheid, maar omdat die dingen toch ergens gebeurden, is dit amper van betekenis."*

Een andere abbé-'ooggetuige' met een op hol geslagen fantasie, Georges Héncoque, voormalig kapelaan van de Saint-Cyr Militaire Academie, beschreef die (nooit bestaande) 'gaskamer' van Buchenwald als volgt:

> *"Ik voelde mij gerustgesteld, opende de ijzeren deur en was in de beroemde gaskamer. De ruimte was ongeveer vijf meter in het vierkant en tweeëneenhalve meter hoog.*
> *Zeventien sproeikoppen waren op regelmatige afstanden aan het plafond bevestigd. Niets onthulde hun moorddadige functie. Ze leken op onschuldige watersproeiers. De gevangenen werkzaam in het crematorium waarschuwden me: ironisch genoeg kregen alle slachtoffers bij het binnengaan van de ruimte een handdoek en een miniscuul stukje zeep. De ongelukkigen geloofden dat zij onder de douche gingen. Toen werd de zware ijzeren deur, afgezet met een soort rubberrand van een halve centimeter dik om de toegang van het laatste restje lucht tegen te gaan, achter hen gesloten.*
> *Binnenin waren de wanden zacht, zonder spleten, als gevernist. Aan de buitenkant zag men bij de deurpost vier onder elkaar geplaatste knoppen, rood, geel, groen en wit. Ook een ander detail verontrustte mij: ik begreep niet hoe het gas van de sproeikoppen op de vloer zou komen. De kamer waarin ik mij bevond was omgeven door een corridor. Ik ging daarin en zag een enorme pijp die ik met beide armen niet kon omvatten, bekleed met een centimeter dikke laag rubber.*

Opzij ervan was een hendel die als ze van links naar rechts werd bewogen het gas vrijmaakte. Onder hoge druk daalde het op de vloer zodat geen van de slachtoffers kon ontsnappen aan wat de Duitsers noemden "de langzame en aangename dood."
Onder de plek waar de pijp een elleboogvorm had en de gaskamer binnenging zaten dezelfde buttons als aan de buitendeur: rood, groen, geel en wit, duidelijk dienend om het indalen van het gas te meten. Alles werkte perfect en was wetenschappelijk opgezet. De kwade geest had het niet beter kunnen doen. Ik ging terug naar de gaskamer en probeerde de crematoriumruimte te vinden.[1805]

Waarom *liegt* zo'n 'Abbé'? Daarvoor kunt u kiezen uit de tientallen motieven welke dit Hoofdstuk heeft gegeven.

In 1979 loofde het Institute for Historical Review (IHR), een beloning van $ 50.000 uit voor degene die het bewijs zou leveren dat in Auschwitz mensen in 'gaskamers' zijn vergast. Ene Mermelstein, schrijver van een boek over de joodse Holocaust, nam de uitdaging aan. Het IHR vond echter dat hij het gevraagde bewijs niet had geleverd en betaalde de beloning dus niet uit.
In de brief waarin Mermelstein aanspraak maakte op de beloning, schreef hij o.m.: *'Ik zag dat mijn eigen moeder en twee zusters samen met anderen de tunnel in werden gevoerd naar hun laatste bestemming, Gaskamer nummer 5 in Birkenau. Ik herinner het me. Ik stond op een steenworp afstand van de gaskamers en de crematoria . . .'*
('Gaskamer' 5 van Birkenau, in werkelijkheid Crematoriumgebouw V, spiegelbeeldig gebouwd aan Crematorium IV, had geen trap naar beneden, geen tunnel, geen kelder zoals Mermelstein verklaarde. Het gebouw stond in werkelijkheid boven de grond; zie de plattegrond van Krema 2, Hoofdstuk **6, *e* 5**).
Onjuistheden, verschillen tussen eerdere en latere statements en andere ongerijmdheden doen vermoeden dat Mermelstein nimmer getuige was van zo'n gebeurtenis, maar dat hij de scène verzon of het zich voorstelde ter gelegenheid van de IHR-beloning. Deze Auschwitz overlevende verklaarde ook in 1981 onder ede dat hij en andere gevangenen zeep van menselijke vetten gebruikten: *"Het was een feit"*, zo bezwoer hij, *"dat de zeep waarmee ik mij waste, vervaardigd was van joodse lijken"*.[1806]
Mermelstein bracht de zaak voor de rechter, gesteund door de misjpoche, die nog altijd juicht dit proces te hebben gewonnen en daarmee het 'bewijs' voor vergassingen in Auschwitz te hebben geleverd. Echter, het vonnis zegt dit over het 'bewijs':
"Volgens Bewijs Code Sectie 452(h), neemt het Hof aan dat er joden werden vergast in het Auschwitz concentratiekamp in Polen gedurende de zomer van 1942. Het is eenvoudigweg een feit dat valt binnen de definitie van Bewijs Code Sectie 452(h). Het is in redelijkheid geen zaak welke ter discussie staat. Het kan onmiddellijk en nauwkeurig worden vastgesteld door raadpleging van bronnen van redelijke en onbesproken nauwkeurigheid. Het is gewoon een feit."
Het is gewoon een feit. Eerder al stelden wij dat justitie in dit soort zaken incompetent is. De uitspraak van deze rechtbank diende dan ook nergens

toe. Ze stond tevoren vast omdat de rechter, zoals dat heet, '*judicial notice*' had genomen van 'vergassingen in Auschwitz'. Dat wil zeggen dat een rechter ervan uit gaat dat iets een feit is, zonder dat dat hoeft te worden bewezen. Bewijscode Sectie 452(h) van de Amerikaanse Wet zegt grofweg 'het is een feit, als feiten zo onomstotelijk vaststaan dat de redelijkheid gebiedt dat het een feit is.' In de zaak Mermelstein koos rechter Johnson gemakshalve voor 'judicial notice'. Dat wordt gewoonlijk gereserveerd voor zaken als 'de zon komt op in het Oosten en gaat onder in het Westen', of voor de Wet van de zwaartekracht. Voor juristen is 'judicial notice' een *'vuilnisbakbewijs'*. Het werd hier echter toegepast op een essentiële zaak waarover fundamenteel verschil van inzicht mogelijk is en een veelheid bewijsmateriaal (van revisionistische zijde) werd gepresenteerd. Omdat de rechter stelde dat er niets bewezen hoefde te worden, was daarmee de kous juridisch af. Het IHR verloor het proces, zonder dat bewijs van de tegenpartij nodig was.

Op de zaak Mermelstein, door de Holocaustpromotie bejubeld als het 'bewijs' voor 'gaskamers', komen we in Hoofdstuk **15** '*Ontzenuwingen Weerlegd'* nog terug.

Een ooggetuigeverslag over de (nooit bestaand hebbende) gaskamer van Bergen-Belsen, op 5 augustus 1993 gepubliceerd in de *Montreal Gazette*:

> **De gruwelen overleefd**
>
> St. Laurent – "*Als 11-jarige jongen tijdens de Tweede Wereldoorlog in Bergen-Belsen* [waar nooit is 'vergast'!] *gevangengezet, werd Moshe Peer minstens zes keer naar de gaskamer gestuurd.*
>
> *Elke keer als hij het overleefde, zag hij vervuld van afgrijzen hoe de vrouwen en kinderen die samen met hem werden vergast in elkaar zakten en stierven. Tot op de dag van vandaag weet Peer niet hoe hij het overleefde. "Misschien hebben kinderen meer weerstand, ik weet het niet" zei hij vorige week in een interview.*
>
> *Op zijn zestigste heeft Peer de afgelopen 19 jaar een verslag uit de eerste hand geschreven over de gruwelen waarvan hij in Bergen-Belsen getuige was.*
>
> *Zondag jl. sprak hij ca. 300 jongelui toe over zijn boek en zijn ervaringen als Holocaustoverlevende op de Petah Tikva Sephardic Congregation in St. Laurent.*[1807]

Deze Moshe Peer, 'ooggetuige', Holocaustauteur en schnabbelaar in het lezingencircuit, is geen geïsoleerde lunatic maar, zoals af te leiden uit de verklaring van Shmuel Krakowski, één uit duizenden.

Dan zijn er nog de onwaarachtige stukken, overgoten met een sausje van betrouwbaarheid en menslievendheid, zoals die van Wiesenthal, die zei meerdere nazi-concentratiekampen te hebben overleefd.[1808] Of van de beroemde *Holofantast* Jerzy Kozinski (akka Lewinkopf), die in zijn boek *The Painted Bird* 'autobiografisch' de verschrikkingen van de joodse Holocaust beschrijft door de ogen van een zesjarige. In werkelijkheid brachten hij en zijn ouders de oorlog in betrekkelijke veiligheid door, ondergedoken bij Poolse katholieken die hen als ware Christenen opnamen. Dat in schrille tegenstelling tot Oekraïners die voor de oorlog moesten onderduiken voor de (overwegend joodse) Sovjetmoordenaars van de NKVD.

Er is in Oekraïne *niet één geval* bekend van joden die hun leven riskeerden door niet-joden voor de NKVD te laten onderduiken.[1809] De humane behandeling van aartsleugenaar Kozinski door Poolse Christenen verhinderde niet, dat hij na de oorlog zijn Poolse beschermers op de meest infame, men kan zeggen, fundamentalistisch-Talmoedische wijze beledigde. De kwalijke fantast pleegde in 1991 zelfmoord.[1810]
De 'Fiction-Judaïca' viert natuurlijk ook hoogtij in Hollywoodproducties als *Schindlers List,* waarover we in Hoofdstuk **2 *c*** al schreven. Die kiest steevast de meest bizarre verzinsels uit de getuigenverklaringen als basis voor haar als feiten gepresenteerde *fictie.*
Holocaustindustrie en media nodigen ook voortdurend uit tot nieuwe, 'onthullende' verklaringen en publicaties. Exemplarisch is de bestseller *Hitlers Willing Executioners* van professor Daniël Goldhagen, een infaam en van *haat* doordrenkt schrijfsel, dat publiek en studenten er zestig jaar na de oorlog van moet overtuigen dat elke Duitser sinds de Middeleeuwen een potentiële jodenmoordenaar is (*'De Duitsers zijn een natie van geboren moordenaars'*). Misleiding en bedrog van het kwalijkste soort, verzonnen en opgeschreven door een van de 'grootsten' onder hedendaagse 'Holocausthistorici'. Deze baarde zelfs in academische Holocaustkring opzien met wat werd genoemd zijn *'bedrieglijke onderzoek'* en *'schaamteloze verdraaiingen van historische bronnen'*.[1811]

Met hele en halve valse verzinsels, al dan niet onder ede afgelegd, zijn dikke boeken te vullen. Zelden zijn Holocaustgetuigenissen door rechters op waarheid onderzocht. Nooit werd één van de tienduizenden valse getuigen wegens meineed vervolgd.[1812] Dat hoeft niet want vergassingen, massamoord op miljoenen joden en de meest surrealistische beestachtigheden zijn *'een morele zekerheid'*… waarbij forensische bewijzen overbodig zijn en elk begin van *onderzoek* daarnaar 'anti-semitisch'.
Bovendien worden meinedige Hocaustgetuigen niet vervolgd, omdat men 'de vervolgden niet opnieuw mag vervolgen'. Een vorm van juridische coulance, die voor geen enkele andere categorie wordt toegepast.
Hoewel het belang daarvan niet overdreven moet worden, mag men een ander aspect van joodse getuigenissen evenmin verzwijgen: het *Kol Nidre.* De joodse religie sanctioneert in de *Talmoed* liegen en meineed tegenover niet-joden. Het *Kol Nidre* [1813] is het heiligste joodse gebed, dat jaarlijks op Grote Verzoendag in de Synagoge wordt opgezegd en het geeft voor één jaar vooraf toestemming tot liegen, bedriegen, meineed, beloftes breken, enz. Samen met de praktijk van niet-vervolgen van joodse meinedige Holocaustgetuigen, een religieus *License to Lie.*
De twijfelachtige 'bekentenissen' van Höss en Gerstein bij het IMT worden nog altijd ten volle uitgespeeld. Niemand spreekt echter meer over vergelijkbare 'bekentenissen' van de leiding van Ravensbrück, een kamp waar nooit vergassingen plaatsvonden. Commandant Sühren, adjudant Schwartzhüber en kampdokter Dr. Treite 'bekenden' dat daar

werd 'vergast'.[1814] De aangeklaagden voor deze 'vergassingen' in Ravensbrück 'bekenden' dus en werden geëxecuteerd of pleegden 'zelfmoord'. Hun valse, afgedwongen 'bekentenissen', promoveerden daardoor tot 'feiten' en worden sindsdien in de Holocaustliteratuur als zodanig opgevoerd: *"Wat was de afmeting van de gaskamer* (die nooit bestond)?" Antwoord: "negen bij vier en een halve meter." *"Weet u waar deze zich bevond?"* Antwoord: "vijf meter vanaf de twee crematieovens." *"Weet u hoeveel personen daar zijn vergast? Van welke nationaliteiten? Op welke data? Op wiens bevel? Welke 'gascapsules'(!) werden gebruikt?"* Al deze gefingeerde antwoorden over de niet bestaande 'gaskamer' in Ravensbrück vindt men in een boek van ex-Ravensbrück gevangene en JHV'historicus' Germaine Tillion. Teruggekeerd in Frankrijk werd zij de officiële Franse geschiedkundige op het gebied van de deportaties.[1815]

Vrouwelijke gevangenen werkend voor de Duitse oorlogsindustrie in Ravensbrück

Zo zijn er ook volop 'bewijzen' en 'getuigen' van vergassingen in Oranienburg, Buchenwald, Dachau en Mauthausen. Professoren, priesters, joden, communisten getuigden van het bestaan van 'gaskamers' voor gevangenen in die kampen. Bijvoorbeeld Mgr. Piguet, bisschop van Clermont-Ferrand schreef dat Poolse priesters de 'gaskamers' van Dachau(!) werden ingevoerd. De nazi's vergasten dus ook priesters, dat wil zeggen, alleen als ze Pools waren....

Dan Bergen-Belsen. In 1945 schreef Associated Press:

In Lueneburg, Duitsland, getuigde een joodse dokter in een proces tegen 45 mannen en vrouwen beschuldigd van oorlogsmisdaden in Bergen-Belsen en Auschwitz, dat 80.000 joden, de totale bevolking van het Poolse Lodz, in één nacht werden vergast en levend verbrand in Bergen-Belsen.[1816]

Toch staat van Bergen-Belsen vast, dat daar nooit één gevangene is vergast of levend verbrand.[1817] Hoewel een gedenkplaat vermeldt dat daar 50.000 mensen om het leven kwamen, waren dit er in werkelijkheid ruim over de gehele oorlog 7.000 en *na de bevrijding,* onder de Britten, nog eens 14.000 meer door dezelfde besmettelijke ziekten, totaal 21.000.[1818]

Voor het Neurenberger Tribunaal verklaarden getuigen dat ook in Dachau tienduizenden, nee honderdduizenden joden waren vergast. Het Tribunaal knikte ja, maar ook dit was *pure fantasie*.

Over de onbetrouwbaarheid van Holocaust-getuigenverklaringen kon John Demjanjuk, volgens een groot aantal joodse 'getuigen' eerst *'Iwan de Verschrikkelijke'* in Treblinka, 15 jaar later 'gecorrigeerd' tot Sobibor(!), een boekje open doen. In Tel Aviv getuigden reeksen 'overlevenden' dat de man tegenover hen 'zonder enige twijfel de gaskamer in *Treblinka* bediende'. Zij waren daar en – volgens hen – Demjanjuk ook. Zij wisten het zeker! *Hun hele familie was daar immers 'vergast'!* Hoofdgetuige, ene Eliahu Rosenberg, die in de Israëlische rechtszaal hysterisch werd toen hij Demjanjuk 'herkende', had echter eerder in 1947 onder ede verklaard dat hij Demjanjuk in dat kamp in zijn slaap had doodgeslagen. Gevraagd hoe hij dan de man hier als Demjanjuk kon herkennen en of die soms uit de dood was opgestaan, antwoordde hij, dat degene die destijds zijn verklaring op papier had gezet zich had vergist. Op basis van die 'getuigenissen' werd Demjanjuk in Israël *ter dood veroordeeld*. In de rechtszaal schreeuwde men hysterisch: *"Doodt, doodt, doodt Iwan! Doodt de verdediger! Doodt alle Oekraieners!"* Door toeval moest hij, na op basis van vervalste identiteitsbewijzen [1819] eerst vijftien jaar(!) in de VS gevangen te hebben gezeten, uiteindelijk worden vrijgesproken in Israël: niet omdat het recht daar zegevierde, maar omdat in 1989 de Sovjet Unie instortte en toen pas openbaar gemaakt bewijsmateriaal onthulde dat cruciale documenten over *Iwan de Verschrikkelijke* vervalsingen waren uit de naoorlogse KGB-campagne tegen Oekraïens nationalisme.

Buitengewoon laakbaar, om niet te zeggen ronduit crimineel, was de rol van twee figuren van het Openbaar Ministerie in de VS, de joodse officieren van justitie Norman Moscowitz en Martin Mendelssohn. Al aan het begin van de zaak beschikte Mendelssohn over informatie waaruit bleek dat Demjanjuk in Polen onbekend was. Toen stukken daarover op grond van de wet Openbaarheid van Bestuur aan Demjanjuks verdediging moesten worden overlegd, werd het deel dat Demjanjuk ontlastte achtergehouden. Door toeval kwam de complete tekst later tevoorschijn bij stukken van een andere zaak.[1820] Moscowitz had een ontlastende verklaring van een Duitse getuige verdonkeremaand en manipuleerde de

getuige tot meineed.[1821] Dat eerste proces tegen Demjanjuk was één Orwelliaanse aaneenschakeling van justitiële fraude en bedrog. Het enige 'bewijsstuk' tegen hem was een nazi-identiteitsbewijs, waarvan later werd vastgesteld dat de foto daarop een gemanipuleerde foto van zijn immigratie-aanvraag voor de USA in 1947 was. De mediatrust heeft noch tijdens de twaalf jaren van illegale justitiële actie tegen Demjanjuk, noch nadat hij ternauwernood in Israël aan de galg was ontsnapt, aandacht geschonken aan de feiten en argumenten van zijn verdediging. Nederlandse papegaaimedia afficheerden professor Willem Wagenaar, die in Israël voor de verdediging optrad, als een wereldvreemd type. De 'kwaliteitspers' hier kwam natuurlijk niet verder dan vals gekrijs: '*Iwan de Verschrikkelijke van Treblinka!'*

Een uitgebreid verslag van de internationale juridische kongsi tegen Demjanjuk, die pas in 2011 na een barrage van verschrikkingen eindigde, werd geschreven door zijn Israëlische advocaat, mr. Yoram Sheftel.[1822]

Ondanks criminele praktijken van de Openbaar Ministeries van de VS en Israël en een historisch complot van valse 'getuigen' en gerechtelijk medeplichtigen, was Israël genoodzaakt Demjanjuk in 1989 vrij te spreken.

Deze eerste zaak tegen Demjanjuk, aangespannen door het pas opgerichte, onder joodse curatele staande *Office of Special Investigations* (OSI), berustte **totaal op vervalsingen en meineed**.

Na in 1990 ternauwernood als "Iwan de Verschrikkelijke"van ***Treblinka*** *aan de Israëlische galg te zijn ontkomen, wordt de 89-jarige invalide Demjanjuk twintig jaar later in 2009 uit zijn huis gehaald om dit keer (zonder enig bewijs en zelfs zonder enige getuige!) voor een Duitse Bloedraad in München 'terecht te staan' wegens "aanwezigheid"(!) in* ***Sobibor.***
Hij zal zonder enig bewijs voor wat dan ook, tot ***5 jaar*** *worden veroordeeld.*
(Mijn juist gebleken voorspelling vóór de uitspraak!)

Natuurlijk werd de man ook na zijn gedwongen vrijspraak onophoudelijk achtervolgd met processen aangespannen door joodse haatpredikers en hun meelopers: Oudtestamentische haat vergeet en vergeeft immers niet. In 2004 werd hem na 55 jaar op 84-jarige leeftijd zijn US staatsburgerschap ontnomen en werd hij uitgewezen naar Oekraïne. Opgegeven reden: hij zou tijdens de oorlog een Duits uniform hebben gedragen. Niet alleen ontkent hij dit in alle toonaarden, maar van de *tienduizenden* joden die in de oorlog *vrijwillig* Duitse uniformen droegen (de joodse gettopolitie, enz.) is er niet één vervolgd. Die genieten in Israël als 'Holocaustoverlevenden' pensioenen, betaald door Duitse burgers. Voor de ontelbare medewerkers van Joodse Raden, schuldig aan de ernstigste vormen van collaboratie, put de Hololobby zich uit in excuses en verzachtende omstandigheden. Niet voor deze Oekraïnse niet-jood. Het was immers *zijn* schuld dat het eerdere zionistische Treblinka showproces [1823] voor het oog van de wereld haar Waterloo leed? Dat moest gewroken worden. Bovendien was Demjanjuk Oekraïner en bestaat er een eeuwenoude verzengende *joodse haat* tegen Oekraïners omdat ooit *Kozakken* Oekraïne bevrijdden van joodse onderdrukkers en afpersers.[1824] *Haat*, van veinzers van 'tolerantie' en 'haatbestrijding'.[1825]
Hoe onvoorstelbaar ook, na zijn dertigjarige lijdensweg en een schandelijk onrechtvaardig *doodvonnis*, werd hij in 2009 op 89-jarige leeftijd opnieuw door joodse aanklagers zonder enig crimineel bewijs beschuldigd en opgepakt, deze keer voor *aanwezigheid* in <u>Sobibor</u>. En hoewel men niet over één feit, zelfs niet over één getuige beschikte, om een dergelijke onmenselijke behandeling en een nieuw folterproces te rechtvaardigen, bleek een schare Duitse juristen bereid in deze nieuwe Bloedraad zitting te nemen, en . . . *hem te veroordelen !*

Demjanjuk moest hangen, Demjanjuk zou hangen. Dat eiste de *misjpoche* en zo geschiedde met medewerking van Duitse *Willing Executioners*.

De Demjanjuk-affaire stelt de 'historische' Dreyfus-affaire qua discriminatie, bedrog en valsheid, voor altijd in de schaduw ! [1826]

Naast de vraag of vergassingen überhaupt plaatsvonden, roept de afwezigheid van veroordeelde nazi'vergassers' andere vragen op: waren het dus *joden* die hun geloofsgenoten de gaskamers induwden?
We weten van getuigen dat leden van *Sonderkommando's, joden* dus, de crematoria bedienden en lijken verbrandden. Ook dat vrijwel alle assistenten van Dr. Mengele (de *'Engel des Doods'*) *joodse* artsen waren. In de getto's opereerde de *joodse* gettopolitie, die eveneens volgens getuigen hun Duitse superieuren overtroffen in wreedheid en hebzucht. Bij aankomst op het perron van Auschwitz waren het eveneens *joodse* gevangenen die de nieuw aangekomenen begeleidden. In de barakken zwaaiden *joodse* kapo's de scepter en niet zelden beslisten zij over leven en dood van hun medegevangenen.[1827]

Is het onlogisch te veronderstellen dat – als op grote schaal zou zijn vergast – het joden waren die in die gaskamers hand- en spandiensten verrichtten?
Nee, dat ligt zelfs zeer voor de hand. De Duitsers zetten voor vrijwel alle werk gevangenen in en bediening van de 'gaskamers' door joden zou geen uitzondering zijn geweest en zelfs een geruststellend effect op de slachtoffers gehad hebben om hen te overtuigen dat het – zoals de JHV zegt – om het nemen van een 'bad' ging.
Waarom rept de JHV daarover niet? Waarom is er nooit één jood voor een rechter gebracht, zoals Demjanjuk, tegen wie zelfs niet één enkel bewijs bestond, van wat dan ook?

Volgens Primo Levi, Elie Wiesel [1828] en andere Holocaustcoryfeeën, konden de gevangenen van Auschwitz in januari 1945 zelf *kiezen*: achterblijven in Auschwitz en wachten op de Russische bevrijders die op 30 km van het kamp waren, waarvoor Levi koos, óf met de nazibewakers naar Duitsland trekken, zoals Wiesel besloot. Een *vrijwillige* keuze, hen door de Duitsers geboden. Van de toen bijna 30.000 ingezetenen verkoos slechts een minderheid – 800, waarvan een deel te zwak of te ziek was om naar het Westen af te reizen – de komst van de Russen af te wachten. De overgrote meerderheid, 29.200 gevangenen, waaronder Elie Wiesel – volgens Chomsky de grootste fraudeur van onze tijd – ***koos er vrijwillig voor onder de hoede van de 'nazi-beulen' te blijven en samen met hen naar Duitsland te trekken.*** Hoe de Holohaatindustrie dit aan ons 'uitlegt'? . . . *dat waren Dodenmarsen*!

De keuzes die toen door de gevangenen konden worden gemaakt, zijn van belang voor de waarheid over 'de Holocaust'. De joden in Auschwitz konden vrij kiezen: in het kamp blijven, door de Sovjets worden bevrijd, de hele wereld vertellen over de gruwelijkheden van de nazi's en helpen hen te verslaan, óf vrijwillig met hun beulen en moordenaars samenwerken en met hen optrekken naar Duitsland.
Dat zij massaal voor het laatste kozen is maar op één manier te verklaren: de angst voor de Duitsers in Auschwitz was minder groot dan voor de Sovjets! Er was bij de nadering van de Sovjets sprake van *paniek* onder de gevangenen! Met name de kapo's en andere joods/communistische handlangers van de Duitsers verwachtten door de Sovjets meedogenloos te zullen worden behandeld. Hoe slecht was dan de behandeling door de Duitsers *in werkelijkheid*?
Maar ook: hoe te rijmen dat de nazi's ca. 30.000 in doodsangst voor de Sovjets verkerende gevangenen ('joden') onder barre omstandigheden (*'dodenmarsen'*) onder hun hoede namen en hen naar het noodlijdende Duitsland voerden? Was er dan geen *'Final Solution'* die hen gebood alle joden te vermoorden? Wederom staat alle verstand stil bij de JHV story…..

Al die joden, die vrijwillig met de nazi's Westwaarts trokken, ontkenden daarmee 'de Holocaust'. ***Zij waren – na de Westerse Inlichtingendiensten – de eerste 'Holocaustontkenners'.***

Geen van de Holocaustcoryfeeën, ook Wiesel en Levi niet, zagen in Auschwitz een 'gaskamer' of 'vergassing'. Wiesel schreef tot lang na de oorlog over gruwelijke 'levende verbrandingen in putten', om dit pas later te veranderen in 'gaskamers'. Ook Levi zag nooit een gaskamer en zei eerst na de bevrijding over 'gaskamers' in Auschwitz te hebben gehoord! Hij had zijn leven te danken aan het feit dat hij joods was: hij werd als *partizaan* opgepakt, maar terwijl niet-joodse partizanen uit zijn groep werden geëxecuteerd, werd Levi als jood naar Auschwitz gestuurd waar hij de oorlog overleefde.

Prominente getuigen van de JHV waarvan is *aangetoond* dat hun getuigenissen op grove wijze de waarheid geweld aandeden zijn: Philip Auerbach,[1829] Kurt Gerstein, Rudolf Höss, Wilhelm Höttl, Primo Levi, Rudolf Vrba, Yankel Wiernik, Eliyahu Rosenberg, Elie Wiesel, Wiesenthal, Dieter Wisliceny. Op vooral hun getuigenissen rusten 'gaskamers', 'Zes Miljoen' en 'systematische vernietiging'.

Geconfronteerd met totaal onzinnige en gelogen getuigenissen, tracht de Holocaustpromotie zich te verschuilen achter een nieuw fenomeen: het *False Memory Syndrome.* Onderzoekers kwamen tot de weinig verrassende conclusie, dat het menselijk geheugen 'gemakkelijk kan worden gemanipuleerd tot herinneringen die nooit plaatsvonden'. (Revisionisten stelden dat voor wat betreft 'holocaustgetuigen' decennia eerder al vast). Anderen noemen het *'False Memory Syndrome'* het excuseren van leugens. Dat is maar ten dele waar, want gebleken is, dat leugens wel degelijk van buitenaf in betrokkenen kunnen worden geïnjecteerd waardoor mensen *onbewust* onwaarheid kunnen spreken.

Daarmee zij niet gesteld dat *alle* getuigenissen over de joodse Holocaust onjuist of onbetrouwbaar zijn, maar wel dat waarheid en bewuste en onbewuste fantasie uit elkaar moeten worden gehouden. Dat is bij 'de Holocaust' nooit gebeurd. De onbetrouwbaarheid van vrijwel alle getuigenissen noodzaakt deze kritisch te beoordelen en in ieder geval te zoeken naar en primaat te verlenen aan concreet bewijs. Getuigenissen *kunnen* een aanvulling zijn op forensisch bewijsmateriaal. Ze mogen daarvoor echter nooit in de plaats komen.

Wie over 'gaskamers' en 'vergassingen' hoort, moet zich realiseren dat voor het bestaan daarvan geen forensisch-wetenschappelijke bewijzen zijn, maar wél overtuigende forensische feiten die het tegendeel tonen. Daarvan zijn er in dit werk talloze genoemd. Geen getuigenis toont aan dat ze wél bestonden. Ze zijn onbewezen, uit secundaire bron, 'van horen zeggen', uit de tweede, derde of vierde hand.

"Zijn er dan wél getuigenissen van mensen die verklaarden dat er ***geen*** massavergassingen in Auschwitz plaatsvonden?" Die zijn er zeker, maar worden vervolgd en verzwegen. Bijvoorbeeld de in de Washington National Archives vastgelegde getuigenissen van dwangarbeiders uit Auschwitz die verklaarden dat daar geen gaskamers waren.[1830]
Jenny Spritzer, een Oostenrijkse jodin die voor de oorlog naar Nederland emigreerde, vluchtte bij de Duitse inval in Nederland naar België en daarna naar Frankrijk. In 1942 werd zij daar gearresteerd en naar Auschwitz gedeporteerd. Na de oorlog emigreerde zij naar Zwitserland en schreef haar Mémoires (Jenny Spritzer, *Ich war no. 10291*), waarin zij afrekent met 'drie tot vier miljoen Auschwitzdoden', vlammen uit schoorstenen van crematoria en gas uit douchekoppen.
De Oostenrijkse Maria van Herwaarden, in 1942 veroordeeld wegens betrekkingen met een Poolse dwangarbeider, getuigde in 1988 voor een Canadese rechtbank dat zij in de trein naar Auschwitz van een zigeunerin hoorde dat zij allemaal zouden worden vergast. (De geallieerden strooiden toen al propagandapamfletten over vergassingen in de kampen boven Polen uit). Na aankomst in Auschwitz moesten zij zich ontkleden in een betonnen ruimte zonder ramen. De doodsbange vrouwen waren er zeker van te worden vergast. Er kwam echter geen gas uit de douchekoppen maar water. Maria bevestigde dat Auschwitz geen vakantieoord was: heel wat van haar metgezellen stierven aan tyfus en andere ziekten en velen pleegden zelfmoord uit pure ellende en wanhoop. Aanwijzingen voor vergassingen of een vernietigingsprogramma verklaarde Van Herwaarden echter niet te hebben.[1831]
Ook de joodse Marika Frank, in juli 1944 uit Hongarije in Auschwitz-Birkenau gearriveerd, in de periode dat er naar zeggen *dagelijks* 20.000 joden werden vergast, getuigde dat zij tijdens haar verblijf niets van 'gaskamers' had gehoord of gezien. "Dat kwam na de oorlog".
Thies Christophersen, door de pers consequent 'ex-SS er' genoemd, maar in werkelijkheid luitenant bij de Wehrmacht, was wegens oorlogsverwondingen drie jaar in Oekraïne gestationeerd waar hij een landbouwproject leidde voor grondstof voor surrogaatrubber (latex uit paardebloemen). Bij het oprukken van het rode leger werd hij overgeplaatst naar Auschwitz. Hij verbleef daar van januari tot december 1944 en had toezicht over 200 vrouwen uit het Raisko kamp en 100 mannen uit Birkenau. Hoewel hij frequent Birkenau en de crematoria bezocht, hoorde ook hij pas na de oorlog over 'gaskamers' en massavernietiging. Christophersen: '*Ik was in Auschwitz en kan u verzekeren dat daar geen 'gaskamer' was*. In 1973 schreef hij daarover een boek: *De Auschwitz Leugen.* Hij moest naar België vluchten om vervolging door de (onder joodse druk opererende) Duitse Holocaustjustitie te voorkomen. We zullen u de onwaarheden en het vuil besparen door dezen en de censuurmedia over hem uitgestort. Na op illegale gronden gevangen te zijn gezet en onder de canonieke wetgeving

te zijn veroordeeld, vluchtte hij voor tegen hem gerichte haat en terreur naar Denemarken en later naar Zwitserland. Daar overleed hij in 1997.

Een Pool verklaarde: *"Een deel van mijn familie woonde vlak bij Auschwitz; zij kenden velen die dat kamp heel goed overleefden en na de oorlog hun eigendommen terugeisten. Om u de naam van één van hen te noemen: meneer Gnat, voormalig eigenaar van hotel 'Zentrum' aan de Hauptwache, Rosenmarkt 7 in Frankfurt am Main. Die verbleef 5 jaar in Auschwitz en kreeg na de oorlog zijn familie's omvangrijke onroerend goed terug."*

Een Duits militair legde zijn getuigenis over ***niet bestaan*** van 'gaskamers' in Auschwitz onder ede notarieel vast:

Beëdigde Verklaring

Mij bewust zijnde van strafrechtelijke consequenties van een valse Beëdigde Verklaring, leg ik, Franz Krause, geboren op 16 juni 1904 in Gedaithen, Kreis Allenstein, Oost Pruisen, de volgende verklaring af, de juistheid waarvan ik hiermee onder ede bevestig.

Van oktober 1943 tot maart '45, was ik eskadronsleider (sergeant-majoor) van het Hoofdkwartier van de 1e Divisie van Tankregiment de 'Viking'. Begin maart 1944 was ik bij dat Tankregiment leider van het Ondersteuningspunt. 'Ondersteuningspunt' hield in materiële reserves, apparatuur, kleding, enz. Ik kreeg opdracht een Ondersteuningspunt op te zetten in kamp Auschwitz, terwijl mijn Divisie zich bij Heidelager (Debica, Polen) bevond. In Auschwitz kreeg ik van de kampleiding enkele barakken, waarin ik de materialen kon opslaan.

Mijn verblijf daar duurde 10 weken, zodat ik de mogelijkheid gebruikte mijn vrouw en 5 jaar oude zoontje te laten overkomen. Daarvoor kreeg ik een woonhuis toegewezen. Omdat ik genoeg tijd had, liep ik over het kamp om het te leren kennen. Er was mij daarvoor geen enkele belemmering opgelegd.

Ik herinner mij zeer goed dat ik muziek hoorde en ging kijken waar dat vandaan kwam. Voor het gebouw van de kampleiding stonden duizenden gevangenen voor de afmars en anderen liepen op de kampweg naar de fabrieken buiten het kamp onder leiding van Kapo's (gevangenen) op de maat van de muziek. Tegen de avond keerden zij terug in het kamp. Dit gebeurde elke dag tijdens mijn verblijf. Ik stelde vast dat de gevangenen behoorlijk gevoed waren en ook hun gedrag was goed.

In het vrouwenkamp zag ik hetzelfde. Op het lied 'Hoog op de gele wagen', marcheerden zij naar de plaatselijke experimentele agrarische inrichting, die onder leiding stond van Thies Christophersen. Ik herinner mij dat de vrouwen van het bij Birkenau gelegen kamp [Raisko] kwamen.

Op mijn inspecties zag ik een kamp met koffers. Omdat ik na de omsingeling van ons kamp bij Tscherkassy al mijn kleding en toebehoren was kwijtgeraakt, ging ik naar kampcommandant Bär om te vragen of ik een koffer kon krijgen. Bär weigerde. Hij legde uit dat de koffers van gevangenen waren en hij daarover niet kon beschikken. Hij vertelde me dat een week eerder een

commissie de verblijven van het kamppersoneel had doorzocht. Als iets werd gevonden dat van gevangenen was, ging de betreffende person naar het SS-strafkamp in Matzkau bij Danzig. Bär wilde niet het risico lopen vanwege een koffer te worden gestraft. Dat voorval ben ik nooit vergeten.
Tijdens mijn tochten door het Auschwitz kamp heb ik nooit een gaskamer gezien, noch enige stank van verbrande lichamen geroken. De rook die ik zag kwam uit schoorstenen van omliggende fabrieken.
Als mensen tegenwerpen dat er in die tijd duizenden, of zelfs tienduizenden gevangenen werden vergast, kan ik alleen maar zeggen dat dit onmogelijk voor mij verborgen had kunnen blijven. In elk geval: nooit zag of hoorde ik daarvan iets! Een chef van de Administratie woonde dicht bij ons en met hem praatte ik veel over alle mogelijke zaken. Onze vrouwen werden vriendinnen en bezochten elkaar. Nooit was er sprake van vergassing van gevangenen. We bezochten ook muziekuitvoeringen in het kamp.
Over het geheel genomen ervoer ik Auschwitz als een behoorlijk arbeidskamp. Met de gevangenen zelf had ik geen contact; zij waren overdag aan het werk zodat het kamp dan bijna leeg was. Nooit zag ik wreedheden van de SS tegen gevangenen. Een keer zag ik een gevangene onkruid wieden, onder een agressieve toezichthoudende Kapo, die hem verscheidene malen schopte.
Dit is mijn verslag van de voornaamste indrukken die ik mij herinner.
Aldus onder ede getekend,
Franz Krause.
N° 11 op de Rol Beëdigde Verklaringen 1991.
Notaris Helmut Meyer, Einbeck, 7 maart 1991.

Van dit soort naoorlogse **beëdigde verklaringen** zijn er veel. De reden daarvan is dat het onder de Holocaustvervolgingswetten in Duitsland *verboden* is daarover in het openbaar te spreken of te schrijven.
Alle nazi-kopstukken voor het Neurenberger Tribunaal verklaarden *niets* te weten van een vernietigingsprogramma van miljoenen joden.
Laat u niets op de mouw spelden van 'bekentenissen' van top-nazi's over 'gaskamers': geen van hen 'bekende' daarover vrijwillig ook maar iets.
Integendeel, wie de verhoren voor het IMT leest kan zich niet aan de indruk onttrekken dat hun *'Wir haben es nicht Gewüßt'* gemeend was.[1832]
Julius Streicher, uitgever van *Der Stürmer*:

"Ik hoorde voor het eerst over massamoorden en massadodingen in de gevangenis in Mondorf. Maar ik verklaar hier dat als mij zou zijn verteld dat 2 tot 3 miljoen mensen zouden zijn vermoord, ik dat niet geloofd zou hebben. Ik zou niet geloofd hebben dat het technisch mogelijk was zoveel mensen te doden; en op grond van de hele houding en het karakter van de Führer, zoals ik die ken, zou ik niet hebben geloofd dat die massamoorden, in die omvang mogelijk waren geweest. Punt."
(*Verhoor IMT*, 29 april 1946.)

IMT-beklaagden werden daarentegen gedesoriënteerd door valse info over 'Hitler's testament' die uitroeiing van joden zou hebben opgebiecht:

Streicher: *"De aanklacht beschuldigt mij ervan indirect te hebben bijgedragen aan massamoord en ik wil daarover een verklaring afleggen: Er is vandaag iets bekend geworden dat ik persoonlijk niet wist. Ik hoorde van het testament achtergelaten door de Führer en ik neem aan dat de Führer enkele ogenblikken voor zijn dood in dat testament de wereld de waarheid vertelde; dat de massamoorden een represaille waren".*[1833]

Zoals bekend heeft Hitler *nooit*, noch in een 'testament' noch elders, iets in die zin gezegd of geschreven. Dit soort *valse* informatie werd bij het IMT gebruikt om 'bekentenissen' over vernietiging los te krijgen; het tekent de frauduleuze sfeer bij die Neurenberger processen.

Boeken waarin overlevende nazi's 'gaskamers' of andere verondersteld systematische massamoorden ontkennen zijn verboden, spoorloos verdwenen en de auteurs vervolgd.[1834]

We sluiten dit gedeelte over getuigenissen van de joodse holocaust af met wat een van de grondleggers van het holocaustrevisionisme, professor Robert Faurisson, zei over de bewijsvoering:

"In naam van de waarheid en uit respect voor het lijden van de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog is het tijd dat historici terugkeren naar de beproefde methoden van historische analyse en getuigenissen van 'ooggetuigen' onderwerpen aan grondig onderzoek in plaats van kritiekloze aanvaarding."

Een teken aan de wand is, dat moderne holocausthistorici als Peter Longerich, de belangrijke JHV-hoeksteen 'getuigen', nauwelijks nog memoreren,[1835] kennelijk omdat zij met de onwaarheden, tegenstrijdigheden en onmogelijkheden daarin niet langer uit de voeten kunnen.

b. Geheimhouding

Geen geheimhouding, geen Holocaust. Zo eenvoudig is het. Echter, die 'geheimhouding' is een *fictie,* door proponenten van de JHV als het hen uitkomt opgevoerd om binnen de gepostuleerde cirkelredenatie hun nooit bewezen beschuldigingen te onderbouwen.[1836]

De JHV eist te geloven dat de nazi's *in het geheim* in kampen zoals Auschwitz *dagelijks* systematisch tienduizenden mensen vermoordden, terwijl het Internationale Rode Kruis deze kampen inspecteerde en daar structureel met gevangenen als vertrouwenspersonen communiceerde. Wie in ernst meent dit te kunnen rijmen met massavergassingen en geheimhouding, bevindt zich buiten de realiteit.

Enkele van de vele eisen waaraan geheimhouding van een *enkelvoudige* moord moet voldoen om onontdekt te blijven zijn:

A. *Het slachtoffer mag niets vermoeden van een plan hem of haar te vermoorden.*

B. *Niemand mag weten wie voor het laatst contact heeft gehad met het slachtoffer.*

C. *Er mag geen duidelijk motief zijn en elk mogelijk voordeel voor de dader roept verdenking op.*

D. *Er mogen geen anderen bij voorbereiding, plegen of afronden betrokken zijn.*

E. *Het lijk of resten mogen nooit worden gevonden; zelfs na crematie kan de identiteit van het slachtoffer soms nog worden bepaald.*
F. *Er mag geen spoor van het moordwapen zijn: dat kan naar de dader leiden.*
G. *Het geringste vermoeden is voldoende om forensisch onderzoek op gang te brengen, dat vrijwel zonder uitzondering tot reconstructie van de gebeurtenissen en/of ontdekking van de dader leidt.*
H. *De dader moet vooraf een sluitend plan maken en voorbereidingen treffen.*
I. *De dader moet een excuus hebben waarmee hij weg kan komen: een alibi, een ander kan het gedaan hebben, etc., etc.*

Als aan één of meer van deze essentiële voorwaarden niet is voldaan, wordt een enkelvoudige moord vrijwel altijd opgelost. Bij meervoudige moord is het oplossingspercentage nog hoger.

Een miljoenenmoord als 'de Holocaust' ***kan onmogelijk verborgen worden gehouden.*** **V**oorbereiders en plegers moeten collectief ontoerekeningsvatbaar zijn geweest als zij ook maar één moment die illusie zouden hebben gehad. *Te waanzinnig voor woorden.*

De JHVersie vereist echter te geloven dat de nazi's zo gestoord waren dat zij geloofden een miljoenenmoord 'geheim' te kunnen houden!

Laten we eens zien of, en in hoeverre, de nazi's zich hielden aan de hierboven genoemde geheimhoudingseisen.

(A.) De slachtoffers mogen niet het geringste vermoeden van de moordplannen hebben. Honderdduizenden joden emigreerden voor de oorlog, Hitler schreeuwde volgens de JHV vóór en na 1933 van de daken dat hij de joden zou 'vernietigen', vanaf het begin van de oorlog verspreidden de Geallieerden in Polen miljoenen pamfletten waarin stond dat ze vergast zouden gaan worden, het geruchtencircuit onder joden sprak over niets anders, enz. Wat was daarover dan nog geheim?

Haatzaaier Goldhagen beweert in zijn bestseller zelfs dat *alle Duitsers* op de hoogte en 'Gewillige Beulen' (*Willing Executioners*) waren. Deze Farizeeër verdient daarmee, als eertijds zijn geestverwant Ehrenburg, de Stalinprijs 1e Klasse. Wat de Duitsers wél wisten, was wanneer en hoeveel joden naar Auschwitz e.d. werden gebracht. Die gegevens stonden in alle Duitse kranten.[1837] Daar was niets 'geheim' aan.

Andere adepten van de JHV willen ons echter weer doen geloven in een zo *gründliche* 'geheimhouding', dat niemand een flauw vermoeden had van criminele plannen van de nazi's en miljoenen joden zich zonder ook maar iets te weten als makke schapen naar de slachtbank lieten leiden.

De meerderheid van de Holocausthistorici is echter ambivalent: zij gebruiken 'geheimhouding' alleen waar hen dit goed uitkomt. In het ene geval laten zij de nazi's alle sporen' van duizenden documenten en miljoenen lijken *gründlich* vernietigen, in het andere geval verklaren zij dat "duizenden documenten zijn gevonden die de Holocaust bewijzen." En ook, dat 'iedereen' (behalve joden) ervan wist en de 'vernietiging'

binnen en buiten de kampen kon worden gezien, bij dag en nacht, met rook, vlammen en stank tot op tientallen kilometers afstand.

(B.) Niemand mag weten wie als laatste contact had met het slachtoffer.

De hele wereld wist dat de joden door de nazi's werden vervolgd, opgepakt, op transport gesteld naar met naam en toenaam bekende concentratiekampen en volgens de verhalen daar werden 'vergast' en/of gekookt/gestikt/geëlektrocuteerd, enz.

Miljoenen familieleden, vrienden, buren, collega's, enz. hadden contact met hen vlak voor de moord; soms tot in de kampen toe!

(C.) Er mag geen duidelijk motief bekend zijn en elk vermoedelijk voordeel voor de dader(s) roept verdenking op.

De Holocaustpromotie beweert zestig jaar dat de nazi's motieven hadden om alle joden uit te roeien. Die motieven kwamen volgens hen weliswaar slechts voort uit pathologische jodenhaat, maar ook *haat* is een motief.

Dat de nazi's er voordeel bij zouden hebben om zes miljoen joden te vermoorden, moet blijken uit talloze Holocaustboeken: ze waren uit op diefstal van geld, onroerend goed, kunst, zouden zeep maken uit jodenvet (*'Reines Iüden Fett'*), kunstmest van lijken, lampenkappen van mensenhuid, enz.

Dat daartegenover staat dat de nazi's meer belang hadden bij zes miljoen *werkende* joden om de rampzalige tekorten aan arbeidskracht, oorlogsmaterieel en gebruiksartikelen te verlichten, wordt onder de pet gehouden of misvormd, omdat dit niet past in de postulering van de JHV.

(D.) Men moet ervoor zorgen dat er geen getuigen bij het voorbereiden, plegen en afronden van de moord zijn.

Dit maakt dat massamoord nooit 'perfect' kan zijn, d.w.z. geheim te houden is. Want afgezien van omvangrijke beleidsmatige, organisatorische en logistieke voorbereidingen, waren er nog de tijdrovende bouw van noodzakelijke faciliteiten en de complexe transporten door heel Europa. Ook bij de veronderstelde vergassingen zelf en het 'onvindbaar' maken van de lijken moesten tienduizenden mensen worden betrokken.

Aan de eis 'geen getuigen' van de moord, werd dus op geen enkele wijze voldaan, integendeel.

(E.) Het lijk of restanten daarvan mogen nooit worden gevonden; zelfs na crematie kan immers nog worden aangetoond wie de gecremeerde was.

Hoe dom de nazi's ook waren, hierin zijn ze volgens de JHV wonderbaarlijk succesvol geweest. Wordt bij moord het lijk vroeg of laat vrijwel altijd gevonden, van die veronderstelde *miljoenen vergassingsslachtoffers* is er *nooit één* gevonden.

Na de bevrijding stuurden de Geallieerden teams deskundigen de kampen in om sectie op aangetroffen lijken te verrichten. Amerika's bekendste patholoog-anatoom, *Dr. Charles Larson,* onderzocht destijds dagelijks

honderden lijken en stelde daarbij vast, dat *niet één* was omgekomen door gas. Hij noemde berichten over vergassingen 'bedrog'.[1838]

Omdat ook die miljoenen vergaste lijken nooit zijn gevonden, geen honderdduizend, geen tienduizend, geen duizend en zelfs niet één, mogen wij dan – zoals deze Amerikaanse patholoog-anatoom – spreken van 'bedrog'? Nee, zegt de JHV, die lijken waren er wél, maar de nazi's waren zo slim ze zonder **1** uitzondering spoorloos te laten verdwijnen.

Daarmee stellend dat met verbranden of cremeren van lijken alle sporen volkomen en voorgoed zijn uitgewist . . . Een monumentale onwaarheid!

Tegenwoordig kan DNA onderzoek van verbrande of gecremeerde menselijke resten in veel gevallen nog aantonen van wie ze afkomstig zijn en wat de doodsoorzaak was. Voorbeeld daarvan zijn de archeologische opgravingen bij de zgn. Verbrande Stad in Iran. Daar werd van een 5000 jaar geleden verbrand babylijkje vastgesteld dat die niet was overleden door verbranding, maar als gevolg van *koolmonoxidevergiftiging*.[1839]

Omdat zo'n 2 miljoen joden volgens de JHV met koolmonoxide zouden zijn vergast, kan het dus niet moeilijk zijn thans te *bewijzen* dat de nazi's mensen vergasten. ***Stel u voor: in één klap onomstotelijk 'de Holocaust' bewezen en het revisionisme weerlegd!*** Dat dit niet plaatsvindt (en vond!) kan maar één oorzaak hebben: *het massavergassingsverhaal is volkomen nep!* Men vreest de waarheid en blokkeert daarom onderzoek.

De nazi's waren overigens met 'spoorloze' verdwijning van miljoenen lijken hun tijd ver vooruit, want hoewel de Sovjets bijv. in Buchenwald alle 'gaskamers' en crematieovens intact aantroffen, zagen zij geen kans de 20.000 Duitse burgers die zij daar kort na de oorlog hebben vermoord 'spoorloos' te laten verdwijnen! Die liggen nog altijd in enkele onopvallende massagraven buiten het hek van Buchenwald . . .

Hoe dan ook, alleen op dit lastigste punt, het laten verdwijnen van lijken, waren de nazi's volgens de JHV succesvol. Jammer dat niemand in staat is te verklaren *hoe* dat gebeurde. Misschien als ooit nog eens *echt onderzoek* naar 'de Holocaust' wordt toegestaan . . .

(F.) Er mag geen spoor van het moordwapen zijn omdat dat naar het slachtoffer en dus de dader kan leiden.

Dat bij het verdwijnen van de moordwapens ('gaskamers') bovennatuurlijke krachten betrokken moeten zijn geweest, wordt duidelijk als men weet dat in de overblijfselen van de 'gaskamers' geen Pruisisch Blauw, afkomstig van bijv. Zyklon-B, is aangetroffen. Dat vormt zich namelijk *altijd* als blauwzuur in aanraking komt met bouwmaterialen: het is onoplosbaar, dringt diep in muren, plafonds, e.d. door en blijft altijd aanwezig. Alle na de oorlog getoonde 'gaskamers', zowel in Duitsland als in Polen, zijn bewezen ***fake bouwsels***. Daarvan staat vast dat ze niet als 'gaskamer' zijn gebruikt en ook niet *konden* worden gebruikt.

Het lijkt er wel op of zij die de crematoria opbliezen *bewust* de 'gaskamers' ontzagen: wel de ovens werden ontmanteld, maar de eigenlijke 'gaskamers' bleven intact genoeg om vast te stellen dat daarin nooit mensen met Zyklon-B kunnen zijn vergast.

(G.) Het geringste vermoeden van moord is voldoende om forensisch onderzoek op gang te brengen, onderzoek dat vrijwel zonder uitzondering tot nauwkeurige reconstructie van gebeurtenissen en daardoor tot ontdekking van de dader(s) leidt.

Die vermoedens bestonden zelfs al lang vóór de oorlog, dus ook aan de voorwaarde 'geen vermoeden' werd niet voldaan.

Jammer dus dat nooit forensisch onderzoek plaatsvond. De redenen daarvoor zijn tot op de dag van vandaag weliswaar nooit echt verklaard, maar voor revisionisten volkomen helder.

H. De dader moet vooraf een sluitend plan maken en voorbereidingen treffen. Echter, voor 'de Holocaust' was ***niets*** voorbereid. Er was geen plan, geen uitvoeringsdirectieven, ***niets!*** Zelfs volgens JHV-conformisten werden de Krema's van Birkenau pas na de bouw in '43 'omgebouwd' om erin te 'vergassen'. Zelfs hier: ***niets*** voorbereid!

I. De dader moet een excuus hebben waarmee hij weg kan komen: een alibi, een ander kan het gedaan hebben, etc.

Het is duidelijk dat het zelfs voor de nazi's onbegonnen werk was de schuld van moord op 6 miljoen joden op anderen af te schuiven.

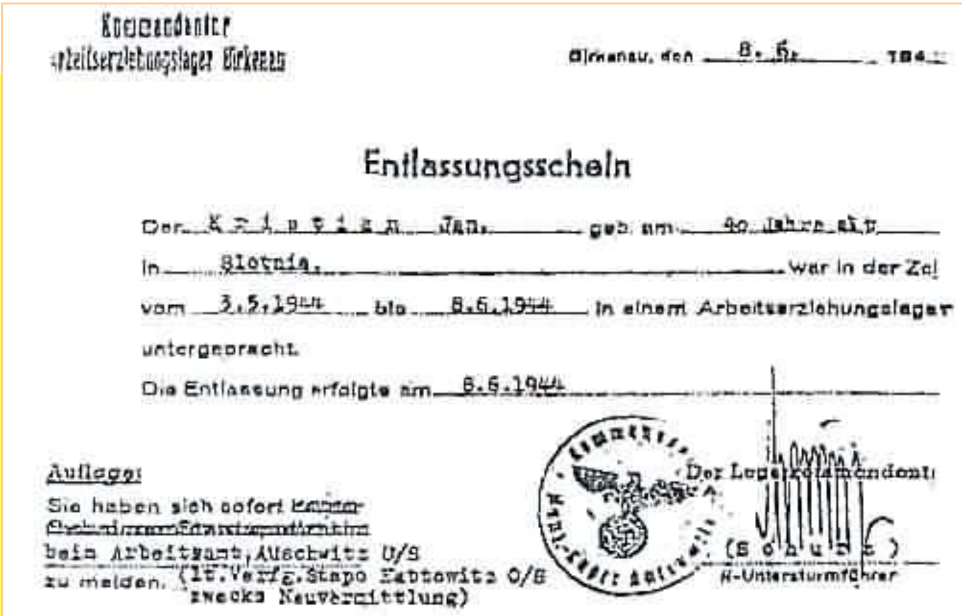
Ondanks dat de JHV stelt dat de nazi's hun miljoenenmoord 'onder uiterste geheimhouding' pleegden, voldeed *niet één wezenlijk punt* van die veronderstelde misdaad aan die geheimhouding. Alleen spoorloze verdwijning van miljoenen lijken kan men daaronder rekenen, tenminste als die bestond en daar ook maar één bewijs voor was. . .

Kortom, die hele zogenaamde geheimhouding is om al deze redenen aantoonbare kletskoek. *Wat moest dan wel en wat moest niet 'geheim' worden gehouden?* Het bestaan van Auschwitz, bijvoorbeeld? Overal in Europa wist *iedereen* dat Auschwitz bestond; alle Nederlandse joden in Amsterdam, Westerbork en daarbuiten wisten waarheen zij gingen. De transporten? Het verblijf? Veel joden zonden post naar achtergebleven vrienden. Het feit dat in Auschwitz tienduizenden joden en niet-joden *door elkaar* in de barakken zaten? Het feit dat de ontluizingsgebouwen ('gaskamers') aan de *achterzijde* van het kamp Birkenau lagen waardoor de rijen te 'vergassen' mensen voor iedereen zichtbaar door het hele kamp moesten worden gevoerd om bij de 'gaskamer' te komen? Het feit dat honderden Poolse arbeiders en familieleden van nazi's uit Duitsland dagelijks de poorten van Auschwitz in en uit gingen? Dat voor inwoners van de stad Auschwitz rondleidingen door het kamp werden georganiseerd? [1840] Het feit dat veel gevangenen na het uitzitten van hun straf weer naar huis vertrokken? [1841] Het feit dat tienduizenden gevangenen naar andere

kampen werden overgeplaatst?[1842] Het feit dat inspecties door het Rode Kruis plaatsvonden? Het feit dat leveranciers en andere bezoekers in grote getalen het kamp in en uit gingen? Het feit dat . . . ? *Welke geheimhouding eigenlijk?*

De crematoria – zo die er in een bepaald kamp waren – lagen op een steenworp afstand van woonbarakken, keukens, ziekenhuizen, enz. Noch 'gaskamers', noch de kampen waren visueel afgeschermd en normaal zichtbaar en benaderbaar voor kampingezetenen, arbeiders, leveranciers, etc.

Pressac zag in, dat het 'geheim' van zo'n onvoorstelbare massamoord voor de nazi's nooit te bewaren was en zij nooit enige inspanning met dat doel verrichtten. Hij gaf dit in zijn standaardwerk over Auschwitz toe en bewees dat Auschwitz en Birkenau in hoge mate 'transparant' waren: duizenden burgerarbeiders mengden zich dagelijks onder de gevangenen, joden en niet-joden door elkaar, enz.[1843]

Kommandantur
Arbeitserziehungslager Birkenau

Birkenau, den 8. 6. 194[illegible]

Entlassungsschein

Der [illegible] Jan. geb. am 40 Jahre alt
in Slotnia. war in der Zeit
vom 3.5.1944 bis 8.6.1944 in einem Arbeitserziehungslager
untergebracht.

Die Entlassung erfolgte am 8.6.1944

Auflage:
Sie haben sich sofort ~~[illegible]~~
beim Arbeitsamt, Auschwitz O/S
zu melden. (lt. Verfg. Stapo Kattowitz O/S
zwecks Neuvermittlung)

Der Lagerkommandant:
(S c h u r z)
SS-Untersturmführer

Vrijlatingsbewijs gevangene Auschwitz-Birkenau wiens straftijd er op zat.

Natuurlijk, wie het idee van miljoenenmoord in 'gaskamers' voor het grote publiek postuleert en aannemelijk wil maken, kan niet anders dan suggereren dat dit alles 'in het diepste geheim' gebeurde.

Als we de JHV geloven, liet de ene na de andere groep van tussen twaalf en twintigduizend slachtoffers zich alleen al in Auschwitz dag-in-dag-uit

met een handdoek en een stukje zeep de crematoria ('gaskamers') invoeren, de dood tegemoet. Dat kan alleen maar onder 'uiterste geheimhouding'; *maar die was er niet . . .*

Het verhaal 'Geheimhouding' is een ***truc*** om de afwezigheid van concrete bewijzen te verbergen; de JHV en de ***postulerende cirkelredenatie*** kunnen alleen daarmee enigszins overeind worden gehouden.

De onzinnigheid ervan wordt ook duidelijk als men zich realiseert dat voor de oorlog 6 miljoen Duitsers *communist* stemden, allen bittere tegenstanders van het nationaal-socialisme, gemotiveerd genoeg om tijdens en na de oorlog eventuele harde bewijzen over een eventuele 'Holocaust' aan te dragen, als die er waren . . . Hetzelfde gold voor *miljoenen* andere mensen, in en buiten de bureaucratie, die ongetwijfeld een dergelijke monstrueuze misdaad van de door hen gehate nationaal-socialisten aan de kaak zouden hebben gesteld. Ook daarvan was geen sprake. En de katholieke clerus dan? Zij protesteerden eerder fel en met succes, tegen het euthanasieprogramma. Zouden zij – omdat het *joden* betrof – dan niet geprotesteerd hebben?! 'Heel Duitsland' wist het toch?

Over *vernietiging van bewijzen* een kleine bloemlezing van wat de Sovjets compleet en ongeschonden aantroffen toen zij Auschwitz overnamen:

De Archieven van de Bau-Abteilung. Alle namen, rangen, dienstroosters, compleet met foto's, gesigneerde tekeningen, bijzonderheden over ontwerpers, bouwers, uitvoerders, etc. De *complete Zyklon-B administratie* van de laatste drie jaar, de *complete cokesboekhouding* van alle crematoria, de *zgn. Auschwitz-Dodenboeken* met de personalia van alle in Auschwitz overledenen tijdens het bestaan van het kamp, de *Crematoriaregisters* waarin *alle crematies* in Auschwitz-Birkenau staan vermeld (nog altijd door het Auschwitz Museum onder de pet gehouden!), enz., enz.

Dat en veel meer werd in Auschwitz aangetroffen, maar ook in andere kampen als Dachau, Mauthausen, Buchenwald, Oranienburg, Majdanek, Ravensbrück, Westerbork, enz. *Een paar lucifers* waren genoeg geweest om dit alles te laten verdwijnen! Duidelijk is, dat de nazi's daar nooit opdracht voor kregen en dit niet nodig vonden. Hoopten zij met die documenten verantwoording te kunnen afleggen voor hun *werkelijke daden*?

Tientallen miljoenen andere Duitse documenten vielen in Geallieerde handen. Complete archieven BuiZa, NSDAP, Leger, Marine, Führerhoofdkwartier, RSHA, Rapporten Einsatzgruppen, enz., enz. Nooit in de geschiedenis van een staat viel een administratie zo compleet in handen van de vijand en werd zo grondig onderzocht als die van de nazi's.

Miljoenen documenten liggen nog altijd *achter gesloten deuren* in Russische, Amerikaanse, Engelse en Franse archieven. Slechts over een selectief deel ervan kan de Duitse regering zelf beschikken. Mede daardoor kent de Duitse natie haar eigen geschiedenis van de eerste helft van de vorige eeuw niet. Over *geheimhouding* gesproken . . . De *redenen* waarom die

archieven gesloten blijven zijn duidelijk: de waarheid over 'de Holocaust' moet verborgen blijven. Wie waarheid achter slot en grendel houdt, beschermt leugens en doet dat met een bedoeling.
Het verzonnen concept nazi-'geheimhouding' is dan ook vooral een truc om de ontbrekende bewijzen van de *postulerende cirkelredenatie* te compenseren. Een fictie, die volkomen onbewezen is gebleven. Als sprake was van methodische massamoord op joden, zouden *honderdduizenden anderen* dat hebben geweten. Voor- en tegenstanders van het nazi-regime, het Rode Kruis, het Vaticaan, talloze neutrale landen en instanties zouden protesten hebben laten horen. Om nog te zwijgen over Duitslands vijanden, die dit propagandistisch maximaal zouden hebben uitgebuit.
De regisseurs en best geïnformeerden over deze oorlog, Roosevelt, Churchill, De Gaulle, Stalin, etc. bleken echter *niets concreets* te weten.[1844] Waren zij zo onmenselijk dat dit hen volkomen onverschillig liet? Waren zij zo ongeïnformeerd niet te weten wat joodse propagandisten wél wisten?
Nee, zij *wisten* beter dan wie anders dat de verhalen over 'Zes Miljoen' vergaste joden niet meer waren dan dat: *verhalen.*

c. Codetaal

Ook de zogenaamde "Nazi-Codetaal" is regelrechte *Holocaustzwendel.* Arthur Schopenhauer schreef in de Negentiende Eeuw dat bij dogmatische theorieën de ene fictie de andere noodzakelijk maakt, zoals in het gewone leven de ene leugen de andere. De *afwezigheid* van forensisch en documentair bewijs voor veronderstelde planmatige, systematische massamoord van miljoenen joden in gaskamers leidde er daarom vanzelf toe dat naoorlogse exterministen het fenomeen 'Codetaal' introduceerden.[1845]
Onder 'Codetaal' verstaat de Holocaustpromotie gebruik door de nazi's van normale woorden als Verhuizing (*Umsiedlung*), Eindoplossing (*Endlösung*), Speciale behandeling (*Sonderbehandlung*), Transport naar het Oosten (*Transport nach dem Osten*), Kolonisering (*Kolonisierung*), Evacueren (*Aussiedlung*), enz., maar dat zij daar in werkelijkheid *iets volkomen anders* mee bedoelden, namelijk "massamoord op alle joden".[1846]
Holocaustcryptologen 'ontdekten' dus na de oorlog dat *'verhuizen'*, *'herhuisvesting'*, *'evacuatie'*, *'jodentransport naar Russische Oostgebieden'*, *'naar Polen gezonden'* eigenlijk geheimtaal ('codetaal') was voor 'vermoorden'.

Uiteraard was en is er geen enkel bewijs voor zo'n codetaal, maar ze past perfect in de *postulerende cirkelredenatie.* De pijnlijke afwezigheid van JHV-bewijsdocumenten was ondervangen: neutrale documenten konden met die 'codetaal' alsnog tot 'bewijs' worden getransformeerd!

'Codetaal' is niet zomaar een van de vele belachelijke randverschijnselen van de JHV, het is *een van de hoekstenen.*

Het verbijsterende is, dat de Duitsers over complexe, mathematisch hoogwaardige codetalen als *Fisch* en *Enigma* beschikten, waarmee zij automatisch alle topgeheime stukken van leger en nazitop en- en decrypten. Hoewel zij er 'zeker' van waren dat die codes onmogelijk 'gekraakt' konden worden, slaagden de knapste Britse mathematici erin de Enigmacode te kraken. Daardoor vielen vanaf juni 1941 vrijwel alle geheime berichten van nazi-Duitsland in hun handen. Om een idee van de omvang te krijgen: iedere maand werden 90.000 Duitse geheime berichten door de Britten gedecodeerd, waaronder de veertiendaagse rapporten van de commandanten van alle concentratiekampen aan het Hoofdkwartier RSHA in Berlijn. Dit duurde tot eind 1943. De Britse intelligence officier die de leiding had over de onderschepping en ontcijfering, professor Frank Hinsley, schreef na de oorlog dat: *"de meldingen uit Auschwitz, het grootste kamp, als hoofdoorzaak van de sterfte ziekte aangaven, maar ook aantallen gefusilleerden en opgehangenen.* ***Aanwijzingen voor vergassingen werden in de ontcijferde berichten niet aangetroffen"***.[1847]

Natuurlijk zijn er geen bewijzen of zelfs maar getuigen van gebruik van een JHV- schooljongens 'codetaal' en is er ook geen 'code' waarmee men die kan ontdekken, toepassen of ontcijferen! Een 'codetaal' zonder codes dus . . . In plaats ze logisch te kunnen opsporen en hanteren, zijn wij in dit geval geheel afhankelijk van Holocaustexegeten.

Het bewijs bestaat er uit, dat het bewijs onzichtbaar is![1848]

'Gecodeerd taalgebruik' zou uiteraard alleen zinvol zijn geweest als de nazi's de illusie koesterden het vermoorden van miljoenen joden 'geheim' te kunnen houden. Zoals we gezien hebben, bestond die kans niet.

Anderzijds, 'codetaal' zou niet tot JHV hoeksteen zijn gepromoveerd als er concrete bewijzen van systematische massamoord bestonden. Ze ontstond min of meer vanzelf, omdat de *postulerende cirkelredenatie* dat eiste.

'Gecodeerd taalgebruik' bevestigt het revisionistisch gelijk dat exterministen geen concrete bewijzen hebben voor hun Holocaustversie. Het impliceert dat de nazi's veronderstelden dat systematische moord op miljoenen mensen mogelijk was zonder dat daarvan enig concreet forensisch spoor zou kunnen overblijven…..

Hoe schizofreen moet een groep of een volk zijn om zoiets te veronderstellen…..? En hoe verblind door *haat* moeten hun tegenstanders zijn om hen van zo'n ondenkbare dwaasheid te beschuldigen? In welk een waan moet men verkeren om daaraan geloof te hechten?

Het is onvoorstelbaar, dat een bij zinnen zijnd mens bij nadere beschouwing zo'n *absurdum in extremis* nog serieus neemt.

'Gecodeerd taalgebruik' dus, om een in uitvoering zijnde miljoenenmoord onzichtbaar te maken. Maar hoe konden er dan wel duizenden 'getuigen' zijn na de oorlog? En hoezo zijn die 'gecodeerde' berichten gevonden? Hadden de nazi's die dan niet *als eerste* moeten vernietigen? 'Vergaten' zij de geheime 'gecodeerde' correspondentie ook al?

Nee. De afwezigheid van documentaire bewijzen bracht de JHV-proponenten er later toe documenten middels de trouvaille 'codetaal' zodanig te herinterpreteren, dat ze alsnog in overeenstemming met het gepostuleerde JHV-verhaal leken te zijn. De illusionistentruc 'codetaal' gaf aan neutrale documenten ineens een heel andere, morbide strekking. 'Deportatie' is dan geen deportatie meer, maar 'vernietiging'. Cryptologen/illusionisten als Manvell en Frankl 'ontdekten' dat de (dit keer) sluwe nazi's *"diverse uitdrukkingen gebruikten om genocide op joden te camoufleren"*,[1849] zoals 'Aussiedlung' (evacuatie), 'Abbeförderung' (wegvoeren), enz. Weliswaar zonder bewijs, maar gelukkig voor hen heeft bewijs in Holocaustkringen geen overheersende status.
Aan documenten die niet stroken met de gewenste duiding, wordt aldus de gewenste betekenis verleend. Net zoals bij Sovjetcommunisten: *"als de feiten niet passen bij het dogma, veranderen we de feiten"*.
Alleen 'codetaal' maakt het Wannsee Protokol – Heydrich's richtlijn voor tewerkstelling in het Oosten – tot een expliciete massamoordopdracht.'
Destijds normale, maar later berucht gemaakte woorden als 'Final Solution' (= *Gesamtauflösung* valselijk vervangen door *"Endlösung'*),[1850] bleken volgens Kogon, Langbein en Rückerl in hun boek *Unmasking the Code Terms,* sinds 1941 voor massamoord te staan, zonder dat zij daarvoor geloofwaardig bewijs aanvoerden.
Daarvoor zijn zelfs geen 'getuigen' beschikbaar. *Nooit* bevestigde iemand dat de nazi's *codetaal* gebruikten voor berichten over veronderstelde massavernietiging; *nooit* verklaarde iemand getuige te zijn geweest van "aanpassing" of vernietiging van daarop betrekking hebbende documenten.[1851]
De onzin ervan blijkt alleen al uit de vele documenten waarin de Duitsers openlijk spreken over liquidatie, terechtstelling, represaille, executie, enz. Als ergens 'geëvacueerd' staat (bijvoorbeeld een dorp), moet men volgens Holocausthistorici daarvoor lezen: 'vermoorden'.
Natuurlijk was er niet zo'n codetaal; er staat wat wordt bedoeld, niets meer en niets minder. Niet alleen omdat het onzinnig is, het is ook *onmogelijk*. Men wil met 'gecodeerd taalgebruik' doen geloven dat iets bedoeld werd dat past in de JHV. Met name wordt dan gewezen op woorden als *'Ausrottung'* ('verwijdering'), *'Endlösung'* ('eindoplossing', 'Final Solution') en *'Sonderaktion'* ('speciale aktie'). Het eerste zou 'vergassing' betekenen, het tweede en derde 'fysieke vernietiging.'
De onzinnigheid van de interpretatie van *Ausrottung* blijkt onder meer uit Hitler's memorandum over het Tweede Vierjarenplan van augustus 1936. Daarin stelt hij: *"als de Bolsjewieken erin slagen Duitsland te bezetten zal dat leiden tot de uitroeiing (Ausrottung) van het Duitse volk."*
Wie meent dat Hitler dus bedoelde dat dan 60 miljoen Duitsers fysiek zouden worden uitgeroeid, moet volledig overtuigd zijn van een diepe krankzinnigheid van deze dictator.

Hetzelfde in zijn toespraak van 1 september 1939, toen hij het internationale jodendom ervan beschuldigde een Wereldoorlog te willen beginnen om "de Arische volkeren te vernietigen" (*"Ausrottung der arischen Völker*). Bedoelde Hitler dat die joden alle Arische volkeren fysiek zouden gaan uitmoorden? Nee, ook hier werd 'vernietiging' natuurlijk gebruikt in de zin van: onschadelijk maken, onderwerpen, enz.

Tegen de Tsjechische president, Emil Hácha, zei hij op 15 maart 1939 iets soortgelijks. Hácha had 's nachts de afstand van de Tsjechische onafhankelijkheid getekend en Hitler zei hem: *"'t Is goed dat u tekende, anders zou dat de vernietiging van het Tsjechische volk hebben betekend."* Daarmee bedoelde hij zeker niet *"Als u niet had getekend, zou ik 8 miljoen Tsjechen hebben vermoord."* Hij bedoelde uiteraard 'Als u niet had getekend, zou ik een eind hebben gemaakt aan Tsjecho-Slowakije als zelfstandig land." Er zijn daarvan vele voorbeelden te geven.

Toen Alfred Rosenberg op het IMT-proces gevraagd werd naar de betekenis van *'Ausrottung'*, zei hij geen woordenboek nodig te hebben: "Men kan een idee 'Ausrotten', een economisch systeem, een sociale orde, maar ook een groep. Het is een *figuurlijke* voorstellingswijze, geen letterlijke. Het kent veel betekenissen: 'verslaan', 'overwinnen', 'onderwerpen', enz.; het is ook vaak gebruikt tegen het Duitse volk en we hebben nooit aangenomen dat daarmee moord op 80 miljoen Duitsers werd bedoeld."

Rosenberg's antwoord over de etymologie van *Ausrottung* was correct. Het werd tijdens de oorlog vaak gebezigd, bijvoorbeeld: het Joods-Bolsjewistisch systeem moet worden *'ausgerottet'*.

Rosenberg sprak goed Russisch en daardoor ontmaskerde hij bij het IMT herhaaldelijk opzettelijk valse vertalingen, bijvoorbeeld als 'inlijving' werd vertaald als 'uitroeiing'.

Van het beruchte *'Endlösung'* (emigratie, deportatie uit Groot-Duitsland) is in Hoofdstuk ***6 b*** (valse vertaling brief Göring) en Heydrich's brief afdoend aangetoond dat daarmee *territoriale eindoplossing* werd bedoeld.[1852]

Uitdrukkingen synoniem aan 'Endlösung' (*eindoplossing*) werden al vanaf het begin van de jaartelling gebruikt als het om problemen met joodse bevolkingsgroepen ging. Napoleon gebruikte het toen hij gelijkberechtiging van joden invoerde en de Britten bij de Balfour Verklaring. Ook de nazi's bedoelden geen *fysieke* uitroeiing.

Wat met "Endlösung" bedoeld werd, verduidelijkte Heydrich enkele weken na de Wannsee Conferentie. In februari '42 had hij een bespreking met de Gouverneur van het Generalgouvernement, Frank. Staatssekretaris Bühler, die in Wannsee aanwezig was, zei op 23 april in Neurenberg onder ede dat Heydrich daar verklaard had dat Himmler van de Führer opdracht had "Alle Europese joden op te pakken en naar Noordoost Europa te evacueren."

Een jaar eerder, 27 maart 1941, was in Frankfurt am Main een vergadering van het *Instituut voor Onderzoek naar het Joodse Vraagstuk*.[1853] Daar

werden drie oplossingen voor het jodenprobleem, zoals de nazi's dat zagen, behandeld: 1. Vertrek zoals tot 1941, 2. Gettovorming en 3. Uitdrijving uit West-Europa. Dat waren de opties voor de zgn. *Endlösung.*

Op 10 februari 1942 schreef het Hoofd Joodse Zaken van het RSHA Rademacher, in een brief aan Reichsminister Bielfeld:

In augustus 1940 gaf ik u mijn plan voor de Endlösung van het Joodse Probleem waarin Madagascar zou worden verkregen van Frankrijk als voorwaarde voor een vredesverdrag. De praktische uitvoering van dit project behoort te worden overgedragen aan het Reichs Sicherheits Hauptampt. Conform de plannen is Heydrich door de Führer belast met de uitvoering van de Endlösung in Europa.

De oorlog tegen de Sovjet Unie heeft inmiddels andere mogelijkheden geboden, namelijk verkrijging van geschikte gebieden voor de Endlösung.

Als geschikte locaties te vinden zijn op basis van wetenschappelijke analyse en praktische overwegingen, dan is uitdrijving voor de joden zelf en voor de Europese volkeren het beste. Het werkelijke probleem dat dan ontstaat is reorganisatie en koloniale opbouw. Daarbinnen kan het vraagstuk van de Europese joden met haar sociale en industriële problemen de Endlösung vormen.[1854]

Deze brief van het Hoofd van de afdeling Joodse Zaken bevat vier keer de uitdrukking *Endlösung.* Helder is dat dit staat voor territoriale 'oplossing' en niet als 'codetaal' voor fysieke uitroeiing.[1855]

Op 7 maart 1942 schreef Goebbels nog een memorandum waarin hij het Madagascar Plan voorstelde als *'Endlösung'* (*'Final Solution'*).

Het voorvoegsel *Sonder* (bijzonder, speciaal) werd bij talloze begrippen en namen gebruikt. Bijna alles wat van het normale afweek werd door de Duitsers als *'Sonder'* aangeduid. Een *'Sonderbehandlung'* kon een speciale behandeling van een bepaalde groep zijn, zoals krijgsgevangen geallieerde piloten of officieren die anders werden behandeld dan gewone krijgsgevangenen, mensen met besmettelijke ziekten, enz. Van *'Sonderbehandlung'* was sprake bij ieder willekeurig 'van-geval-tot-geval' situatie. In de kampen in het zgn. Altreich, waarvan thans door historici wordt gesteld dat daar nooit werd 'vergast', werd in veel documenten niettemin gesproken van *'Sonderbehandlung'*.

Aangeklaagde Kaltenbrunner verklaarde over het begrip *'Sonderbehandlung'* voor het IMT:

"In twee hotels waren gekwalificeerde, bijzonder aanzienlijke personen ondergebracht, met drievoudige diplomatenverzorging, d.w.z. negenvoudige voedseltoewijzing t.o.v. gewone Duitsers tijdens de oorlog, dagelijks verstrekking van een fles Sekt, vrije goederentoezending door familie, etc..... Dat verstonden wij onder 'Sonderbehandlung'".[1856]

Hoewel vaststaat dat *Sonderaktion* ook werd gebruikt als mensen werden geliquideerd, was *'Sonderbehandlung'* of *'Sonderaktion'* niet zoals in het taalgebruik van de JHV, altijd 'moord'.[1857] Een *Sonderkraftfahrzeug* is voor hen een 'Gaswagen', terwijl de Wehrmacht meer dan tweehonderd verschillende typen wagens kende met de aanduiding *Sonderkraftfahrzeug*.

Talloze Duitsers verdedigden zich na de oorlog vergeefs tegen aantijgingen die terug waren te voeren op kwaadaardige foutieve interpretaties van normale Duitse woorden. Kaltenbrunner bijvoorbeeld, die in Neurenberg zei*: "Ik verzeker u dat als er staat dat het systeem moet worden uitgeroeid* (ausgerottet werden) *dat de uitroeiing van het Bolsjewistisch systeem betekent en niet van menselijke wezens."*

Het enkele feit van dit soort 'discussies' typeert de naoorlogse hysterie en demonisering.

Nizkor beweert dat *'Sonderbehandlung'* altijd 'moord' betekende. Om dat te 'bewijzen' somt ze 12 gevallen op waarin het woord naar haar mening door nazi's als synoniem voor moord zou zijn gebruikt. Ze doet dat om de tegenovergestelde stelling van revisionisten te 'ontzenuwen', die voorbeelden geven waarin het woord juist *niet* die betekenis had. Alleen al de veelheid waarin dat woord werd gebruikt en de – hoe dan ook – verschillende betekenissen ervan bewijst dat van 'codetaal', of eenduidige betekenis 'moord' geen sprake was.[1858]

Ook Pressac erkende dat er geen geheime 'codetaal' van de nazi's bestond waarmee zij misdaden camoufleerden. Hij stelde tot ergernis van zijn collegae Holocausthistorici: 'codetaal' is een *mythe*.[1859]

De potsierlijkheid van die onbewezen 'codetaal' wordt duidelijk, als men zich realiseert dat die alle zin verloor zodra de 'werkelijke' betekenis van codewoorden bekend zouden raken. Iedereen zou onmiddellijk weten dat *'Sonder'* moord betekende en *Endlösung* moord op alle joden. Ook als die 'codetaal' ooit nog eens zou moeten worden vernietigd en uit miljoenen documenten worden verwijderd, is dit door het ontbreken van elk onderscheid met de normale betekenissen bizar.

'Gecodeerd' taalgebruik vereist een sleutel die aangeeft waarvoor en wanneer bepaalde termen voor iets anders stonden. Van zo'n sleutel is uiteraard nooit enig bewijs geleverd.

'Gecodeerd taalgebruik' is een voor de JHV bruikbare truc, omdat die naadloos past in de *postulerende cirkelredenatie* en demoniseringsstrategie. Het versterkt het beeld van een criminele organisatie en vergemakkelijkt acceptatie door een onwetend publiek. Maar bovenal maakt het allerlei documenten alsnog tot 'bewijsstukken', heeft het suggestieve waarde en geeft beschuldigingen van 'systematische massavergassingen' de schijn van geloofwaardigheid.

Het moet echter op grond van onzinnigheid en totaal ontbrekend bewijs naar het Rijk der fabelen worden verwezen.

De 'codetheorie' blijkt ook onzinnig als men de correspondentie tussen nazi's en bijvoorbeeld Joodse Raden ziet, waarin '*Endlösung der Jüdenfrage'* veelvuldig ook door joden wordt gebruikt als het gaat over evacuatie van joden.[1860] Niemand minder dan *Karl Marx* (Kissel Mordechai) schreef in

1844 in het *Duits-Frans Jaarboek* over de *'Endlösung der Jüdenfrage'*. Ook in Tsaristisch Rusland was het een gebruikelijke uitdrukking.
Hoe de Duitse bureaucratie overigens de interpretatieverschillen tussen de normale en 'gecodeerde' betekenis van veelgebruikte woorden moest ontdekken, wordt wijselijk in het midden gelaten. Hoe te voorkomen dat een groep gevangenen die voor *Sonderbehandlung* in aanmerking kwam werd vergast in plaats van gestraft, ontluisd, afgezonderd, medisch verzorgd, enz.? Elke eigen 'interpretatie' van bevelen of opdrachten van hogerhand was in de Duitse hiërarchie verboden en levensgevaarlijk. Wie de keiharde discipline in nazi-Duitsland kent, weet dat van 'eigen interpretaties' absoluut geen sprake kon zijn. *Befehl ist Befehl!*
Een in de 'voorlichting' over de joodse holocaust veelgebruikte misleidingsvorm is ook *kwaadwillige vertaling* van Duitse documenten. Als Hitler in 1936 in een memorandum bij het 2e Vierjarenplan spreekt over *Beseitigung* (= terzijde schuiven, buitensluiten) van joden uit de Duitse economie, wordt dat later vertaald als *uitroeiing*.
Van Pelt stelt dat de documentatie (die de Duitsers volgens hem 'vergaten' te vernietigen) van planning, bouw, verbouw, uitbreiding, etc. van gebouwen en installaties in Auschwitz-Birkenau, *'geen enkel geheim document noch enig aanknopingspunt voor massamoord bevat, omdat dit verborgen zit in 'onschuldig lijkende documenten'*.[1861] Hij stelt dat er 'een codetaal bestond waarin nooit over vergassingen werd gesproken maar alleen over speciale akties' (*Sonderaktion*). De illusionist stelt ook nog dat Bischoff (chef van de *Bau-Abteilung*(!) van Auschwitz) 'had uitgevaardigd nooit het woord 'gaskamer' te gebruiken. Dat betekent dus dat allerhande subalterne nazi officieren naast een centrale 'codetaal' ook nog eens op eigen houtje aparte 'codetalen' gebruikten. Natuurlijk geeft Van Pelt voor die rabiate onzin *geen enkel* steekhoudend bewijs. Integendeel: voor het *ontbreken* van elke geheimhoudingsduiding op de tienduizenden in Auschwitz aangetroffen documenten, geeft hij als verklaring: *"De beste manier (voor de nazi's) om geen wantrouwen te wekken als het om een geheime operatie gaat, is geen aandacht te schenken aan de geheimhouding ervan en zo weinig mogelijk de kwalificatie 'Geheim' te gebruiken"*....[1862] De nieuwste variant van 'gecodeerd taalgebruik' dus: *"Het was zo geheim dat niemand mocht weten dat het geheim was en daarom werd het niet geheim gehouden...."* Kan men dit als Peltiaanse Holocaustfantasterie afdoen, kwalijker is zijn verzwijgen van het deskundigenrapport waarin werd verklaard dat uit bestudering van de tekeningen van de 'gaskamers' van Auschwitz-Birkenau blijkt dat deze niet als gaskamers konden worden geïdentificeerd en het onmogelijk was ze tot gaskamers om te bouwen.[1863] Bekend is, dat Van Pelt wel degelijk inzage in dit rapport heeft gehad.[1864]
'Gecodeerd taalgebruik' en veronderstelde vernietiging van alle bewijzen van massavergassingen is totaal ongeloofwaardig als men weet dat vrijwel alle documenten over bestellen en gebruik van Zyklon-B volledig

zijn aangetroffen. Alweer niets van 'vernietigde sporen', 'geheimhouding' of 'gecodeerd taalgebruik' dus.

d. 'Uitgewiste sporen'

'Praktisch geen enkele Duitse massamoord of gruweldaad heeft enig forensisch spoor nagelaten'. Dat is de rode draad in het JHV-verhaal. Geen spoor van miljoenenvergassingen, noch van massaexecuties bij Babi Yar, noch van andere gruweldaden. Daarentegen kon de Sovjet massamoord bij Katyn later door de Duitsers gedetailleerd worden onderzocht en vastgelegd, met inschakeling van internationale waarnemers, waarbij zij zelf in het belang van objectiviteit op de achtergrond bleven.[1865]

De nazi's legden vrijwel alles wat zij deden pijnlijk nauwkeurig vast. Daarom werden na de oorlog ***honderden miljoenen documenten*** door de Geallieerden aangetroffen en in beslag genomen. Complete Duitse archieven werden naar Moskou, Parijs, Londen en Washington overgebracht om daar na de oorlog achter gesloten deuren te worden onderzocht.[1866] Dat de nazi's alle bewijzen van 'de Holocaust' vernietigden, is dan ook compleet onzin. Documentaire sporen van een 'Holocaust' zouden zich hebben moeten bevinden van de Kanselarij van de Führer, tot in de kleinste kampen als Amersfoort, Westerbork, Vught, etc. en alles daartussenin in heel Europa.

Geheime documenten kan men in principe maar op *twee* manieren vernietigen:

1. Door ze eerst uit de archieven, secretariaten en administraties te ***selecteren*** en ze daarna te verbranden, of
2. De complete archieven, secretariaten en administraties te verbranden.

De eerste optie is buitengewoon arbeidsintensief en zou vele jaren duren. Daarvoor was in de laatste oorlogsmaanden noch de tijd, noch de mankracht. Bovendien bestaat daarbij groot risico dat iets over het hoofd wordt gezien. Er is dan ook nooit iets van dit soort activiteiten gemeld.
De tweede optie is het snelst en grondigst: *alles* verbranden. Ook dat is niet gebeurd want, zoals gezegd, troffen de Geallieerden enorme massa's documenten aan in alle geledingen van de Partij, de Regering, de SS, het Leger, de Marine, de Ministeries, de kampen, de fabrieken, en noem verder maar op.
De conclusie kan daarom geen andere zijn dan dat niet alleen geen 'selectieve' vernietiging van documenten heeft plaatsgevonden, maar dat ook van anderssoortige vernietiging van documenten geen sprake was. De Geallieerden viel nagenoeg alles in handen wat er was.

Wie zich realiseert over welke enorme hoeveelheden documenten men het daarbij heeft en er behalve primaire belastende documenten en afschriften ook ontelbare secundaire documenten moeten zijn geweest

waarin daarnaar werd verwezen, verspreid door half Europa tot in de haarvaten van de Duitse bureaucratie, moet concluderen dat selectieve vernietiging totaal ongeloofwaardig is. Behalve van in elk leger circulerende vernietigingslijsten voor strategische zaken (waarop niets over massavernietiging voorkwamen) zijn geen documenten gevonden over een *'vernietigingsoperatie voor documenten aangaande massamoord of -beleid*.
Wie weet dat na de oorlog een leger historici decennialang de enorme hoeveelheid archiefbestanden met stofkam en vergrootglas heeft nageplozen en daarin *niets* vond over systematische massavergassingen, beseft waarom alle opgevoerde 'bewijzen' van zulk een povere en discutabele kwaliteit zijn. Enerzijds wordt gezegd dat *alle* bewijzen door de Duitsers zijn *vernietigd*, anderzijds zouden de meest geheime en belastende documenten (die met 'codetaal') in handen van ijverige historici, zijn gevallen!
Men moet ontstellend naïef zijn te menen dat de laatste commandant van Auschwitz, Bär, vlak voor de evacuatie van Auschwitz in het voorjaar van 1945 tegen zijn ondergeschikten zou hebben gezegd:
"Zoek uit alle documenten die welke de vergassing van de joden bewijzen en laat de rest voor de Russen achter! Ook die in 'codetaal' kunnen jullie gerust laten zitten."
Of was het zo dat niemand van de nazi's iets afwist van een 'codetaal' die pas na de oorlog bij gebrek aan bewijzen werd 'ontdekt'? Het JHV scenario is volslagen onzin omdat de enorme hoeveelheid documenten in een fractie van de benodigde tijd verbrand kon worden. En *waarom* selectief vernietigen? Dat was enorm *arbeidsintensief*, daarvoor ontbrak de op leven en dood strijdende nazi's domweg de tijd; het bevatte bovendien het *risico* dat de hele operatie nutteloos werd als bepaalde stukken over het hoofd werden gezien. *Eén lucifer was hier de enig juiste oplossing . . .*

Dat gebeurde niet, maar ook die selectieve *'vernietiging van alle bewijzen'* heeft niet plaatsgevonden. Zelfs alles overbrengen naar Duitsland werd niet nodig geacht. ***Dit, omdat de Duitsers over 'gaskamers' en 'vergassingen' niets te verbergen hadden, zij lieten daarom praktisch alles van en over de crematoria etc. gewoon achter!***

De reden dat er nooit één belastend document over vergassingen is gevonden, kan dan ook geen andere zijn dan dat die nooit plaatsvonden. Dat geldt ook voor Majdanek, waarvan historici thans verklaren dat de 'gaskamers' daar geen 'homicidegaskamers' waren.

Brits historicus David Irving zei daarover o.m.:
"Je moet accepteren dat, als nergens in de archieven enig bewijs is voor vergassingen, als er niet één enkel Duits document over vergassing van mensen bestaat, als er niet één enkel document uit oorlogstijd is en nergens enige verwijzing in de Duitse archieven voorkomt waarin iemand opdracht werd gegeven mensen te vergassen, en als aan de andere kant, forensisch onderzoek van laboratoria, van de

crematoria, van de gaskamers van Auschwitz, enzovoort aantonen dat er geen spoor, geen restant van gifbestanddelen is, dan kan dat maar één ding betekenen."

Gaskamers voor massamoord waren er niet, en hoefden dus niet vernietigd te worden. De 'gaskamers' in Majdanek (ontluizingruimten) werden niet vernietigd, de lijkenruimtes in Auschwitz bleken weliswaar omver gehaald, maar waren intact genoeg om forensisch/chemisch te worden onderzocht. Ook in andere kampen is archeologisch of anderszins nooit iets aangetroffen wat voldeed aan de beschrijving van een 'gaskamer'.
Zelfs al zouden de Duitsers 'gaskamers' in Sobibor, Treblinka, Belzec, enz. hebben afgebroken, dan zouden zij toch ergens de hoeveelheden afval en puin daarvan hebben moeten laten. Er is nooit iets gevonden.

De meest verbazingwekkende verdwijntruc van de nazi's is zonder enige twijfel het spoorloos wegwerken van – zegt men – zo'n 3 miljoen ***lijken.***
Drie miljoen lijken, waarvan er ca. 1 miljoen zouden zijn gecremeerd en 2 miljoen verbrand in de open lucht. Aan resten menselijke as zou dat tenminste 1.000.000 x 2,5 kg + 2.000.000 x 10 kg = 22.500.000 kg, ofwel 22.500 *ton* zijn geweest. Dat waren destijds 7.000 3-tons Opel-Blitz vrachtwagens met as inclusief zo'n slordige 70 miljoen onverbrande tanden en kiezen. Hoe de nazi's dit spoorloos hebben kunnen laten verdwijnen is nooit uitgelegd. Er is immers ***helemaal niets van gevonden?***

Ook ***massagraven*** zijn vrijwel nergens gevonden. Geen van de archeologische onderzoeken bij Auschwitz, Treblinka, Belzec, Chelmno, Sobibor, enz. heeft duidelijke sporen van massagraven opgeleverd. Want hoewel miljoenen doden zouden zijn verbrand, zegt de JHV dat ze eerst werden begraven in massagraven, enige tijd later weer opgegraven en pas daarna verbrand. De as- en botresten zouden in de oorspronkelijke massagraven zijn gedumpt. Omdat van die massagraven ***niets*** is gevonden, zegt de JHV dat de Duitsers ook de sporen daarvan vernietigden.

Hoe? Tsja, helaas wordt dat *niet* verteld.

Met die "Uitgewiste sporen" van de nazi's valt het dus al met al enorm mee. Anders zouden thans niet tientallen *miljoenen* nazidocumenten de omvangrijke archieven in Moskou, Londen, Parijs en Washington vullen. Sporen van 'gaskamers' zijn er volop, dat wil zeggen: van *ontluizingsruimten* in Majdanek, alsook van de neergehaalde crematoria in Auschwitz en – natuurlijk – van de valse, na de oorlog door Geallieerden gebouwde 'gaskamers' in Auschwitz I, in Dachau en Sachsenhausen. Alleen de sporen van 'miljoenen vergaste joden' zijn door de nazi's kennelijk zeer grondig vernietigd; daarvan is er niet één gevonden. Als dat geen Wonder is . . .
Massagraven zijn er wel – zegt de JHV – alleen, daarin zijn geen lijken, resten of as te vinden.

De onhoudbaarheid van de JHV-stelling ***'Praktisch geen enkele Duitse massamoord of gruweldaad heeft enig forensisch spoor nagelaten'*** blijkt met dit alles evident en heeft wetenschappelijk dan ook geen waarde.

Als die sporen er niet zijn, evenmin als aanwijzingen of feiten welke op *vernietigde sporen* wijzen, kan niet worden bewezen dat dergelijke massamoorden of gruweldaden op de vertelde wijze plaatsvonden.

Bovendien doet zich hier de bizarre principiële wetenschappelijke ***tegenstelling*** voor dat Holocaust 'wetenschap' haar bewijs voor 'gaskamers' en 'massavergassingen' ontleent aan *niet (meer?) bestaand bewijs*, terwijl het revisionisme haar conclusies baseert op *voorhanden* zijnd bewijs.

Het is onthullend te constateren, hoe elk van de hoekstenen van de Joodse Holocaust Versie bezwijkt onder druk van de feiten en een (te) hoog mythologisch gehalte.

9. *Fabels en Vervalsingen*

Het JHV-verhaal, *'de Holocaust'*, is van begin tot eind doordesemd met onwaarheden, halve waarheden, verzinsels, vervalsingen en overdrijvingen. Dat kan ook niet anders, bij een verhaal waarop taboe en censuur rust en serieuze kritiek onverbiddelijk leidt tot vernietiging van elke niet conformistische criticus. *Waarom is dat eigenlijk zo?* Omdat propaganda en religieuze dogma's zonder banvloek tegen objectieve kritiek weinig kans maken. Een ander antwoord is, dat er nu eenmaal geen harde forensische bewijzen bestaan voor de drie hoofdelementen van de JHV.

In dit Hoofdstuk zullen we bij wijze van aanvullende kritiek een aantal van de vele onwaarheden, vervalsingen en verzinsels aantonen, uiteraard met bijbehorende bewijzen.

> *"Hitler zei tegen Himmler het niet voldoende te vinden de joden gewoon te laten sterven; zij moesten sterven onder helse pijnen. Wat vond hij* [Himmler] *de beste manier om hun lijden langer te laten duren? Himmler legde het probleem voor aan zijn adviseurs, die concludeerden dat een langzame dood onder helse pijnen mogelijk was door de joden in vrachtwagens te laden met op de vloeren ongebluste kalk, dat helse brandwonden maakt. Ze verwachtten dat het vier dagen zou duren alvorens de gevangenen dood waren en gedurende die tijd konden de vrachtwagens op een afgelegen plek worden gezet ... Uiteindelijk werd besloten dat de vrachtwagens in aanvulling op de vernietigingskampen zouden worden gebruikt"*.[1867]

Dergelijke perverse onzin, geuit door verwrongen geesten – in dit geval de 'briljant' genoemde 'historicus' Robert Payne – wordt zonder bewijs en zonder weerwoord gepubliceerd in 'bestsellers' met miljoenenoplages. Dit Hoofdstuk geeft geen overzicht van de *ontelbare* leugens, verdachtmakingen, gruwelverzinsels als deze; dat zou boekdelen vergen.

Ik beperk mij tot enkele van de bekendste Holocaustvervormingen en -verhalen, waarmee het publiek voortdurend wordt misleid.

a. Babi Yar

Het verhaal van Babi Yar, een ravijn ten Noordwesten van Kiev, dichtbij een joodse begraafplaats, is bekend geworden als plaats van een van de grootste Duitse massamoorden in de Sovjet-Unie. *Einsatzkommando 4a* van Standartenführer Paul Blobel – u weet wel, van de miljoenen zoekgemaakte lijken – zou daar eind september 1941 in twee dagen tijd (29-30 september) 33.771 joden hebben doodgeschoten. Daarna zou het ravijn zijn opgeblazen, zodat alle lijken door de vallende aarde werden bedekt.

Omdat in de SU vrijwel geen lijken van door de Duitsers gepleegde massamoorden zijn gevonden – en waarschijnlijk ook omdat de Sovjets niet het risico wilden lopen dat ontelbare massagraven van door de NKVD vermoorde eigen burgers zouden worden blootgelegd – werd het verhaal in de wereld gebracht dat *"de nazi's twee jaar later een Sonder-*

kommando formeerden die alle Duitse massagraven in Rusland opspoorde, de lijken opgroef en alsnog spoorloos verbrandde".

Volgens de JHV zou Blobel dan ook tot 28 september '43 met zijn *Kommando,* één graafmachine en 370 joden, alle lijken van Babi Yar weer hebben opgegraven, verbrand en zonder spoor hebben laten verdwijnen.[1868] Vandaar dat daarvan *niets* is aangetoond, begrijpt u? Echter, twee dagen eerder was het gebied gefotografeerd door een Duits verkenningsvliegtuig. De foto's toonden *niets* van verbrandingen, open graven of menselijke activiteiten.[1869]

Nadat de Sovjets Kiev in 1943 hadden heroverd, inspecteerde een commissie Babi Yar en maakte foto's. Het enige daarop te zien, zijn een paar oude schoenen en wat rommel.[1870]

In de *US National Archives* in Washington bevinden zich ca. 600 luchtfoto's van Kiev en omgeving, waaronder het Babi Yar ravijn. Ze werden genomen tijdens meer dan 20 verkenningsvluchten over het gebied. De eerste foto, van 17 mei 1937, 12:23 uur, toont gedetailleerde beelden van auto's in de straten en schaduwen van lantaarnpalen in Kiev. In het dal van Babi Yar is letterlijk elke helling, struik en kleine boom zichtbaar.

Luchtfoto Babi Yar ravijn bij Kiev (26 sept. 1943).

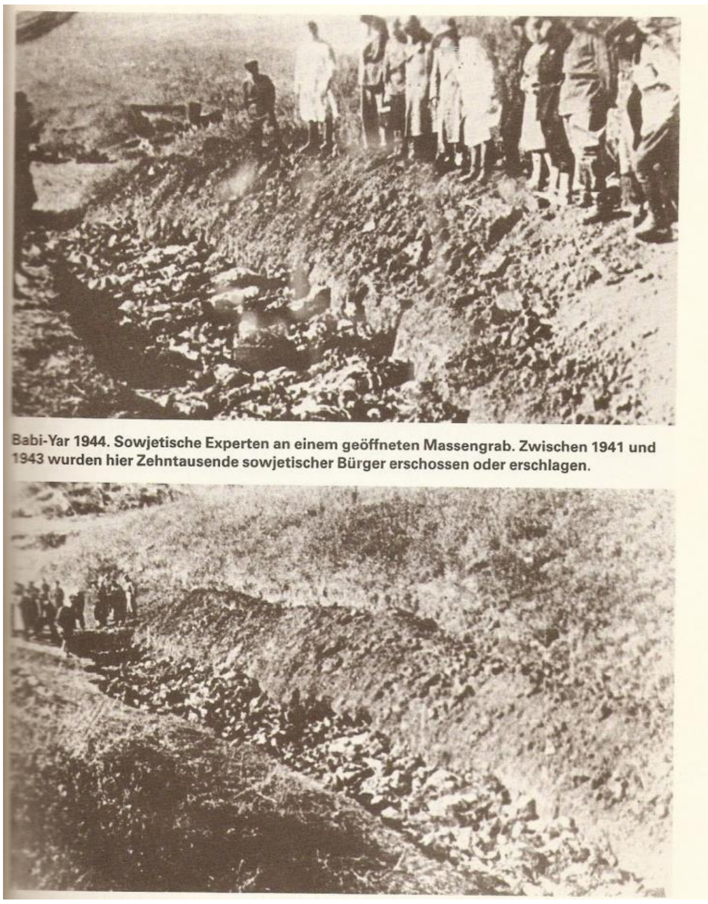
De laatste luchtfoto van Kiev en Babi Yar dateert van 18 juni 1944, negen maanden nadat de stad werd bevrijd door het rode leger.

Tijdens de gehele oorlog toonde het Babi Yar ravijn op luchtfoto's geen veranderingen in topografie of begroeiing. Ook niet van menselijk ingrijpen of activiteiten tijdens de Duitse bezetting of van door getuigen gemelde massaverbrandingen. *Niets.*

Foto's van vóór de Duitse aanwezigheid (sept. '41) zijn luchtarcheologisch vergeleken met die van '43 van hetzelfde gebied. Ze tonen alleen de sporen van massagraven van de NKVD/Cheka uit 1922-1935.[1871]
Dat een tweedaagse moordpartij in het ravijn dichtbij Kiev onopgemerkt zou blijven, zou men – afgezien van onafgebroken schieten, dat in de stad hoorbaar moet zijn geweest – met de nodige goodwill nog kunnen aannemen. Echter niet het daarna dynamiteren van 34.000 lijken en al helemaal niet van het twee jaar later opgraven, maandenlang verbranden en 'spoorloos' laten verdwijnen. Ook niet dat volgens Sovjetgetuigen de Duitsers van september '41 tot 1943 bij Babi Yar nog eens 70.000 Sovjetburgers zouden hebben vermoord, zoals de JHV wil. *Onmogelijk.*
Getuigenissen waren afkomstig van door de NKVD gepresenteerde personen en zijn te onsamenhangend, te tegenstrijdig en te ridicuul om bij stil te staan. Uiteraard deden de communisten na de terugtocht van de Duitsers geen pogingen stoffelijke resten of forensische aanwijzingen te vinden of aan te tonen. Alle oproepen tot onafhankelijk onderzoek werden sindsdien genegeerd. Na de oorlog werd het gebied als vuilstort gebruikt,[1872] en een weg er doorheen aangelegd met aan beide zijden bebouwing, waaronder een afvalverwerkingsbedrijf. Niet een manier om recht te doen aan de nagedachtenis van honderdduizend veronderstelde vermoorde burgers; wel om de waarheid daarover verborgen te houden.

Na de val van het communisme in 1989 deed een opmerkelijk gerucht de ronde, afkomstig van de internationale zionistische woelrat, de 'Amerikaanse' Globalist Soros. Zijn Oekraïense krant *Derzhavnist* publiceerde een artikel waarin stond dat de geëxecuteerden in Babi Yar Oekraïense nationalisten waren, vermoord door joodse politieke commissarissen.[1873]
Nu is Soros niet in zijn eerste leugen gestikt en het is niet denkbeeldig dat zijn 'openbaring' tot doel had anti-Russische sentimenten in Oekraïne aan te wakkeren, maar er waren ook andere berichten die massamoord door de Duitsers daar tegenspreken.
De *Kiev Evening News* publiceerde op 19 maart 1997 een 4 pagina's groot artikel, waarin zij o.m. schreef:
"Thans is onbetwistbaar bewijs geleverd dat bij Babi Yar tijdens de Duitse bezetting van Kiev geen massamoord gebeurde en het ravijn niet als massagraf is gebruikt voor door de Duitsers vermoorde joden. Het was daarentegen tussen 1922 en 1935 een dumpplaats voor vermoorde slachtoffers van de Cheka/NKVD".[1874]

Hoewel de waarheid gemakkelijk zou zijn vast te stellen met enig forensisch onderzoek, hebben de Sovjets noch de Oekraïners dat nooit gedaan. Op z'n minst is dat verdacht. Ook de zogenaamde 'experts' op bijgaande Holocaustafbeeldingen niet. Men mag aannemen dat, als daar inderdaad 'een fascistische massamoord' had plaatsgevonden, Moskou dat tijdens de oorlog en kort na Katyn propagandistisch maximaal zou hebben uitgebuit. Niet dus.

Sovjet'foto's' van massagraf bij Babi Yar. Het bijschrift luidt: "Babi Yar 1944. Sovjetexperts bij een geopend massagraf. Tussen 1941 en 1943 werden hier tienduizenden Sovjetburgers doodgeschoten en doodgeslagen." [*Merk op, dat de JHV zwendelaars steeds zeggen dat* ***de SS*** *(Blobel) eerder, in 1943, alle lijken in Babi Yar* ***opgroef*** *en 'spoorloos' liet verdwijnen!*]

Het was en is voor 'iedereen' beter te blijven denken dat in Babi Yar '100.000 joden door de nazi's zijn vermoord': voor communisten, voor joden, voor de JHV en het Westerse Holocaustcorrecte establishment.

De verhalen in de media over Babi Yar, Ponar en Rumboli stammen van de Sovjetjoden Ilya Ehrenburg en 'Vasilly' Grossman, dezelfden die kort na de oorlog 4 miljoen vermoordden voor Auschwitz, 1,5 miljoen voor Majdanek en 3,5 miljoen voor Treblinka wereldkundig maakten. Sovjet-propagandisten Ehrenburg en Grossman sloegen daarmee twee vliegen in één klap: de nazi's werden weer eens gedemoniseerd en Sovjet massamoorden op de eigen burgers met *de Mantel der Haat* bedekt.

Ze passen goed bij een ander verhaal uit die tijd over een gevangengenomen Duitse arts, Gustave Schübbe, die 'bekend' zou hebben leiding

te hebben gegeven aan een Vernietigings Instituut met nazidokters in Kiev. Daar zouden 110.000 mensen met fenolinjecties zijn vermoord, waarvan Schübbe zei er 21.000 voor zijn rekening te hebben genomen.[1875]
Kennelijk deze keer allemaal niet-joden, want joden waren er na Babi Yar in Kiev niet meer. Zoals eerder opgemerkt, als het om massamoorden ging, rekenden de Sovjets in honderdduizenden. Luchtfoto's tonen onweerlegbaar aan dat in die periode op de betreffende plaatsen geen massamoorden, verbrandingen of opgravingen plaatsvonden.[1876]
'Foto's' van *'de Misdaden in Babi Yar'* zijn lomp geretoucheerde en beschilderde afbeeldingen, waarop niets te zien is van joodse lijken, de Duitsers als daders, of wat dan ook. Dat wordt bij uitvergroting van de foto's zichtbaar. Het enig duidelijke is de fotovervalsing.[1877] Alle figuren zijn onherkenbare vlekken! Wie in deze 'lijken' ook maar iets ziet van door de nazi's met dynamiet opgeblazen lijkenhopen die door aarde werden bedekt, mag het zeggen. De 'lijken' op de foto liggen in dezelfde richting, zodat daar in geen geval van 'explosies' sprake kan zijn geweest.

In Holocaustliteratuur wordt over Babi Yar geschreven dat de Duitsers in 2 dagen 33.771 joden executeerden. Een Brits-joodse luitenant, Walter Rothschild, leverde bij het IMT een ongedateerd, niet ondertekend document aan met daarop dit pseudopreciese aantal.[1878]
Dat executeren ging in groepjes van tien,[1879] die door een corridor werden gevoerd en daarna neergeschoten. Zien we even af van de niets tonende luchtfoto's en door de KGB opgevoerde getuigen, dan is het volgende *rekensommetje* te maken:

- 10 mensen tegelijk, per (zeg) 5 minuten. Dat is 33.771 / 10 = 3.377 groepjes à 5 minuten, maakt 18.750 minuten, ofwel 282 uur. Als tot zonsondergang werd doorgegaan, kon per dag 10 uur worden geëxecuteerd.[1880] 282 uur gedeeld door 10 betekent dus **28 dagen** onafgebroken executeren. Volgens 'getuigen' en historici was de veronderstelde moordpartij echter in *twee dagen* voltooid.

Ook langs andere weg blijken de officiële gegevens onmogelijk:

- per dag 10 uur executietijd is voor twee dagen 33.771 : 20 uur = 1.689 executies *per uur*. Absoluut *onmogelijk* dus.

Vergelijk dit met de Sovjet massamoord bij Katyn; zij hadden voor 22.000 Poolse officieren *2 maanden* nodig! De nazi's deden dus het *onmogelijke!*

Over Babi Yar nog het volgende:

- Vaststaat dat vóór de komst van de Duitsers, de Sovjets ca. 80% van de joodse bevolking van Kiev (160.000 personen) evacueerden.[1881] Het is *onmogelijk* om de 32.000 achtergeblevenen in twee dagen te executeren.
- Op gedetaileerde luchtfoto's van Babi Yar uit die periode is *niets* te zien van massa's mensen, executies, massaverbranding, begraven van tienduizenden lijken en/of grondverstoring. *Niets.*

- Er zijn daar *nooit* lijken aangetoond die het verhaal geloofwaardig maken; ook geen kogels, hulzen of andere forensische sporen. En hoewel het verhaal loopt dat de SS in 1943 alle lijken 'spoorloos' liet verdwijnen (Paul Blobel c.s.), struikelt de JHV hier over de eigen leugens met 'foto's' waarop 'Sovjetdeskundigen' in 1944 bij Babi Yar 'tienduizenden lijken blootleggen'!
- De getuigen voor Babi Yar werden opgevoerd door de KGB.
- Die getuigenissen zijn tegenstrijdig en inconsistent.
- Ook na de oorlog deden de Sovjets geen pogingen forensisch bewijs voor de verhalen te tonen. Integendeel, elk mogelijk onderzoek werd geblokkeerd.
- Foto's van het USHMM (US Holocaust Memorial Museum) van Babi Yar bevatten geen aanwijzingen dat die daar of in de omgeving zijn genomen; ze zijn voor iedereen *oncontroleerbaar*, ook voor het USHMM zelf.[1882]
- En, o ja, de *Wannsee Conferentie* was pas 4 maanden later . . .

Alles bij elkaar genoeg om deze forensisch onbewezen, onmogelijke massaslachting een *historisch verzinsel* te noemen. (In 2011 voorzag de Russische regering de plaquettes bij Babi Yar van een nieuwe tekst, los van joodse exclusiviteit: *"vreedzame burgers en Sovjet krijgsgevangenen"*.[1883]

b. Zeep van jodenvet

Pools black propagandist 'Jan Karkski' (Kozielewski) claimde ooggetuige van massavernietigingen te zijn geweest in Belzec, Sobibor en Treblinka. Zijn berichten werden door zionisten in Genève geredigeerd en in *The New York Times* van 26 november 1942 gepubliceerd. Ze bevatten beweringen van Opperpropagandist rabbi S. Wise, dat de nazi's uit lijken van joden 'vetten, zeep en smeermiddelen maakten'.[1884]

In 1943 bezocht een Russisch-joodse delegatie onder de schizofrene propagandist Ehrenburg de VS om fondsen te werven; om hun streven te ondersteunen toonden ze ter plaatse 'stukken zeep uit jodenvet'. [1885]

Later, in 1946, schreef Wiesenthal in het blad voor de Oostenrijks-joodse gemeenschap *"Der Neue Weg"* een artikel: '*De Belzec Zeepfabriek: RIF*', daarmee de perverse leugen uit WO I dat 'de Duitsers zeep maakten uit lijken' aanpassend aan de joodse agenda en het publieke bewustzijn daarmee te vergiftigen. Hypocriet en leugenaar Wiesenthal schreef:

> *"De vreselijke woorden 'Transport voor zeep' werden voor het eerst gehoord eind 1942. Het was in Polen en de fabriek was in Belzec. Van april 1942 tot mei 1943 werden 900.000 joden in deze fabriek tot grondstoffen verwerkt."*

Dáár zijn dus die 'miljoenen' JHV-lijken gebleven! De kwaadaardige fantast verder:

> *"Het afvalvet werd gebruikt voor zeepfabricage. Na 1942 wisten de mensen in het Generalgouvernement wat de letters RIF op de zeep betekenden:* Rein Iüdisches Fett" (In werkelijkheid: Reichsstelle für Industrielle Fettversorgung).

"…De beschaafde wereld zal niet geloven welke gedachten de mannen en vrouwen in het Generalgouvernement over deze zeep hadden. Zij zagen in elk stuk zeep een jood, daarin verwerkt om te voorkomen dat er een tweede Freud, Ehrlich of Einstein zou komen."

Onbegrijpelijk hoe zulke zieke 'nazi-jagers' en propagandisten konden verzinnen dat de 'van rassenwaan bezeten nazi's' of anderen zich zouden willen wassen met zeep gemaakt uit vet van joden. . . .

In de betrouwbaar geachte *Encyclopedia Judaïca* stond in de 1971-uitgave een foto van 'een zeepfabriek in Polen' ter grootte van een dubbele garage met een aantal uitgemergelde lijken op een kar, zogenaamd bestemd voor zeepproductie. Ook tal van vooraanstaande historici ontzien zich niet de zeepleugen in hun 'standaardwerken' te vermelden, op z'n best in het midden latend of daarin waarheid is of niet.[1886] Voor hen, als slaven onder het *Joch von daß Brot,* is keuze tussen joodse fantasieën als *leugens* bestempelen of de leugen de leugen laten, al lang geen probleem meer.

Revisionisten ('Holocaustontkenners') toonden in 1979 de perversiteit van het verzinsel aan. In 1981 moest zionistisch haatpriesteres Deborah Lipstadt ook toegeven dat bewezen was dat de nazi's "nooit zeep uit lijken maakten".[1887] Historicus Yehuda Bauer zei later in beperkte kring dat de nazi's destijds niet over de techniek beschikten om zeep te maken uit menselijk vet. Let wel, *niet* dat de nazi's die perversiteit zelfs nooit hebben overwogen, maar dat 'ze niet over de techniek' beschikten. *Haat* moet immers prevaleren? Zelfs het Holocaustestablishment moet door de tegenwoordige DNA techniek knarsentandend de onhoudbaarheid van het zeepverhaal erkennen.[1888] Daarom zeggen zij nu, dat zeep uit joodse lijken 'niet is bewezen'. Wel gebeurd dus, maar alleen 'niet bewezen'. Eigenlijk zoals de kern van de hele JHV dus . . .

Inmiddels houden miljoenen het zeepverhaal (en de JHV) voor *waar.*

Rabbi Arthur Schneier gebruikte de zeepleugen bij de grootste Holocaust meeting uit de geschiedenis. Tijdens zijn speech voor de 'Amerikaanse Bijeenkomst van Joodse Holocaust Overlevenden,' in Washington april 1983, declameerde hij op gedragen toon: *'Wij herinneren ons de stukken zeep met de letters RIF* – Rein Jüdisches Fett – *gemaakt van de lichamen van onze geliefden.'* Een dubbele onwaarheid in één zin, die het altijd goed doet.

Bedoelde de rabbi dezelfde *herinnering* waarin eerder Vidal-Naquet en 34 Holocaust-'historici' 'de Holocaust' wilden 'terugroepen' bij hun verontwaardigde afwijzing van Faurisson's vraag naar onderzoek en forensische *feiten?*

Het zeepverhaal schaadt behalve de JHV ook het IMT, dat daaraan autoriteit verleende.[1889] Een zoveelste blamage voor dit juridisch wangedrocht, dat monsterlijke leugens als deze zonder bewijzen accepteerde.

Het toont dat megaleugens ook door 'historici', 'deskundigen' en media klakkeloos worden overgenomen en geconsumeerd.

Eenenzestig jaar na dato, zondag 24 augustus 2003, zond de VPRO een programma uit waarin een 'Holocaustoverlevende' geëmotioneerd vertelde hoe hij jarenlang thuis in de kast een stuk zeep gemaakt van jodenvet had liggen met daarop RIF ('Reines Iüdisches Fett'). Of deze huilende György Konrad (1933), bekend schrijver van joods-Hongaarse afkomst, zionist en fervent voorstander van de Irakoorlog, die onwaarheid bewust of onbewust verspreidt laten we in het midden.[1890] Ik daag deze in Duitsland(!) woonachtige Holocaustproponent uit, zijn stukje zeep chemisch te laten onderzoeken en het resultaat via de massamedia bekend te maken.

Begraafplaats/gedenkteken voor tot zeep gemaakte joden; Havanna, Cuba.

In oktober 2006 werd getracht de zeepleugen nieuw leven in te blazen met Pools 'onderzoek' dat '*definitief bewezen* zou hebben dat de nazi's zeep uit menselijke resten maakten'.[1891] Het bericht vermeldde (verkort):

Poolse studie bewijst: de nazi's gebruikten menselijke lichamen om zeep te maken.
"De nazi's in Polen gebruikten, volgens een onderzoek van het Poolse Instituut voor Nationale Herinnering (IPN), menselijke grondstoffen uit lijken van concentratiekampgevangenen. De studie, uitgevoerd om claims van het tegenovergestelde door revisionisten te weerleggen, wees uit dat er zeep is gemaakt van menselijke stoffen verkregen uit lijken in het Anatomisch Instituut van de Medische Academie te Gdansk.
"We verrichtten ons onderzoek om de stemmen die ontkennen dat dit ooit plaatsvond het zwijgen op te leggen," aldus de woordvoerster van het IPN.

Voor dit onderzoek gebruikten Poolse wetenschappers het vormeloze brok 'zeep' dat als bewijsstuk diende in Neurenberg en wordt bewaard in de Archieven van het Internationale Hof van Justitie in Den Haag. Pools

televisiestation TVN24 citeerde IPN-onderzoekers, die zeiden dat lijken van gevangenen van Stutthof in Noord-Polen en de Stadsgevangenis van Gdansk werden gebruikt om de zeep te maken. Ook waren er lijken van patiënten van het psychiatrisch ziekenhuis in Gdansk.

De 'zeep' uit het laboratorium van Prof. Spanner.

"Enkele dozijnen kilo's zeep werden door de nazi's in Gdansk geproduceerd en gebruikt om laboratoriumtafels schoon te maken', aldus het IPN. Om de zeep een aangename geur te geven werd amandelextract toegevoegd."
Hier is *"de nazi's"* vals: het ging om een eenmansinitiatief van een professor van het Anatomisch Instituut in Gdansk, een niet-nazi. *"Lijken van concentratiekampgevangenen"* is ook onjuist: ze waren van in plaatselijke inrichtingen overleden *Duitsers*. *"Geproduceerd'* is ook al vals in dit bericht: het was een *restproduct* van het Instituut zelf.
"Het onderzoek, uitgevoerd om claims van revisionisten te weerleggen" geeft aan dat het een *politiek* gemotiveerd onderzoek was, hetgeen de vraag rechtvaardigt of dit de uitkomsten (mede) heeft bepaald of beïnvloed. Het is misleidend, omdat revisionisten de propagandaleugen hebben weerlegd dat de nazi's *joden* zouden hebben gebruikt om *industrieel* en *massaal* 'jodenzeep' voor de consumentenmarkt te fabriceren. Daarvan blijkt volgens dit persbericht dan ook *niets, helemaal niets* te zijn bewezen.
"Lijken van gevangenen uit Stutthof, de Stadsgevangenis van Gdansk en het psychiatrisch ziekenhuis van Gdansk" is gedeeltelijk onwaar, want uit *Stutthof* werden door het Instituut geen lijken gebruikt. Ze waren afkomstig uit instellingen die overal ter wereld lijken leveren voor wetenschappelijk onderzoek en anatomisch onderwijs aan studenten.
Gdansk was etnisch nagenoeg geheel Duits: 98% van de bevolking. De lijken waren dat ook. De twee brokken zogenaamde 'zeep' (waarover straks meer) waren dus noch van vermoorde mensen, noch van concentratiekampgevangenen, noch van *joodse* lijken.
Het bericht spreekt over *"Enkele dozijnen kilo's"* zeep. De vraag rijst hoe de onderzoekers dit vaststelden; een verklaring is dat het onderzoek mede berust op (selectieve) getuigenissen.
Pools historicus en wiskundige Dr. Joachim Neander,[1892] bekend van boeken als *The Danzig Soap Case – Facts and Legends around 'Professor*

Spanner' and the Danzig Anatomic Institute 1944-1945,[1893] gaf op de kwestie o.m. het volgende commentaar:

• Het IPN is noch onafhankelijk, noch wetenschappelijk. Het is de opvolger van de Sovjetorganisatie die in 1945 'onderzoek' deed naar de Gdansk zeepkwestie.

• Alle onderzoeksinformatie is *mondeling* gegeven, dus oncontroleerbaar.

• Het IPN erkende dat een en ander *niets van doen had met genocide*.

• Het IPN erkende ook dat Spanner al in 1945 toegaf op beperkte schaal intern ontledingsresten als 'zeepachtige substantie' te hebben gebruikt.

• Het IPN erkende dat deze 'zeepachtige substantie' *niets* te maken had met de 'RIF' zeep uit de joodse verhalen over 'zeep uit jodenvet'.

• Het IPN citeert kritiekloos 'ooggetuigen' die na de oorlog de geruïneerde gebouwen van het Universitair Anatomisch Laboratorium bezochten, en wijst verklaringen van Duitse zijde als onbetrouwbaar van de hand.

• De 'zeep' werd in het laboratorium toegepast van februari '44 tot januari '45, drie jaar *nadat* verhalen over zgn. 'zeep uit jodenvet' opdoken.

• Alle getuigen bevestigden dat de lijken voor het Instituut afkomstig waren van het krankzinnigengesticht in Conradstein en de gevangenissen van Gdansk, Elbing en Königsberg. Dat betekent dat nagenoeg alle lijken van etnische *Duitsers* waren.

• Er werden *geen* lijken gebruikt uit concentratiekamp Stutthof.

• Het Gdansk zeepverhaal was vanaf het begin *politiek.* Na de oorlog werden in het Instituut enkele stukken grijs materiaal gevonden, volgens omwonenden 'zeep' van menselijk vet. De *Commissie voor Onderzoek naar Duitse Misdaden tegen het Poolse Volk* concludeerde daarop dat Spanner zeep had gemaakt uit menselijke overblijfselen (geen woord over 'joden' of 'productie').

• Spanner getuigde dat hij één keer enkele lijken uit Stutthof aangeboden kreeg, maar had geweigerd omdat ze al zodanig uitgedroogd waren dat ze als studiemateriaal ongeschikt waren.

• Een van de taken van het Instituut was – zoals van alle anatomische instituten in de wereld – menselijke organen, lichaamsdelen, enz. te prepareren door *maceratie* (= weekmaken met alkalische hydroxides) voor onderzoek en opleiding. Bij dat proces ontstaat altijd als ***restproduct*** een vettige zeepachtige substantie, die normaal de afvalbak ingaat, maar bij schaarste kan worden gebruikt als eenvoudig schoonmaakmiddel.

• Kennelijk heeft Spanner intern een kleine hoeveelheid als reinigingsproduct gebruikt; voor buitenstaanders niet zo kies, maar geen misdaad.

Van het recente onderzoek naar de 'zeep' is verder bekend:

- Het is uitgevoerd onder leiding van professor Stolyhwo van de Landbouwhogeschool Warschau. Deze verklaarde publiekelijk originele stukken RIF-zeep te hebben onderzocht, welke een ander chromatografisch spectrum hadden waarin *geen* menselijke vetten werden aangetroffen.

Het geïsoleerde gebruik van het restproduct in het laboratorium was tijdens de oorlog alleen daar bekend. Het heeft *niets* te maken met de lang daarvoor al circulerende gruwelpropaganda over 'zeep uit jodenvet'.

Het is typisch voor de *na de oorlog* gefabriceerde Holocaustgruwelen.
Overal ter wereld en sinds alle tijden doen mensen uit beroepsdeformatie of anderszins, onethische dingen. De voorbeelden zijn eindeloos. In 2007 nog was er een rel over een Engelse ziekenhuisarts die honderden kinderlijkjes en -organen bewaarde en ontleedde. De man zelf zag daarin geen kwaad. Anderen in zijn beroep deden hetzelfde, zei hij.
Het zou onzinnig zijn zestig jaar later de case van een Engels patholoog-anatoom die lichaamsdelen en lijkjes van babies prepareerde aan te halen als 'bewijs' voor misdadige perversiteiten van Engelsen onder Tony Blair.
Het Poolse IPN voert een geïsoleerd irrelevant incident op, met als doel een verachtelijke *leugen* alsnog als 'waarheid' te verkopen.

Vast staat dat:
1. Er *nooit* 'jodenzeep' heeft bestaan.
2. 'Zeep uit jodenvet' sinds 1941 als *verzinsel* de wereld in is gebracht en levend gehouden door joden (o.a. Ehrenburg, rabbi Wise, Wiesenthal) en joodse organisaties (World Jewish Congress, Nizkor, e.v.a.).
3. Alle verhalen over de 'zeepfabriek' in Belzec *propagandaleugens* waren.
4. Er *nooit* zeep is gemaakt uit lijken van concentratiekampgevangenen.
5. Er *nooit* zeep is gemaakt uit lijken van vermoorde mensen.
6. Er *nooit* industrieel zeep uit menselijke resten werd vervaardigd.
7. Er *nooit* dergelijke zeep in omloop was.
8. Er *nooit* plannen of voornemens daartoe bestonden.
9. Het Universitair Anatomisch Instituut in Gdansk *niets* met het leugenachtige joodse RIF-zeepverhaal te maken had.
10. Het Anatomisch Instituut in Gdansk überhaupt *niets* met 'de Holocaust' of 'nazi's' van doen had.

Met dit in 2006 opnieuw mondiaal uitgedragen 'onderzoek' bewees het IPN het revisionisme onbedoeld een belangrijke dienst: het bracht de leugen van het jodenzeepverhaal nu *definitief* om zeep.

De enige relatie met 'de Holocaust' ligt in het feit dat het joden waren die al sinds 1941 walgelijke verhalen over jodenzeep in de wereld brachten en levend trachten te houden.

Op Poolse vlooienmarkten kan men voor ca. € 5,- nog volop stukken RIF-zeep kopen, geproduceerd door de *Reichsstelle für Industrielle Fettversorgung* (volgens Wiesenthal en consorten "Reines Jüdisches Fett")….

Hoe hardnekkig het joodse zeepverhaal is, blijkt nog eens uit een recent kranteartikel in *Haaretz :* [1894]

> ***Door Amiram Barkat***
> *De Leger Radio berichtte dat gisteren een doos zeep is gevonden op een begraafplaats in Magdiel (bij Hod Hasharon) in Centraal Israël, dat volgens de Roemeens joodse*

gemeenschap is gemaakt van de lichamen van vermoorde joden uit de Holocaust. De doos was begraven onder een grafsteen, met daarop: 'Zeep van Heilige Mensen.'
Woordvoerders van Yad Vashem uitten hun teleurstelling over het radioverslag en noemden het verhaal 'een puur verzinsel verspreid door de media'. Een Yad Vashem woordvoerster zei dat er geen bewijs is dat de nazi's tijdens de Holocaust zeep maakten van menselijke lichamen.
De woordvoerster zei dat dezelfde claims in het verleden zijn gemaakt, inclusief zeep dat vorig jaar werd aangetroffen op de Nahariya begraafplaats. Die zeep is onderzocht, waaruit bleek dat ze niet was gemaakt uit menselijke resten.

R I F ***R****eichsstelle für* ***I****ndustrielle* ***F****ettversorgung*

In 1990 zijn monsters van diverse zepen waarvan werd geclaimd dat ze van joden waren gemaakt, voor DNA onderzoek naar de Universiteit van Tel Aviv gestuurd. Ook daarvan werd vastgesteld dat ze geen menselijke vetten bevatten
De directeur van het Joods Begrafenis genootschap (Hevra Kadisha), Moti Elbaum, zei voor de Leger Radio over de ontdekking: 'Ik was zeer verrast en geschokt'. Ik wist niet dat er in Israël een graf is voor zeep gemaakt van de Heiligen die in brand zijn gestoken. Elke keer opnieuw zijn wij meer ontzet over wat ons Volk is aangedaan."
Anderen in de gemeenschap zijn boos dat Yad Vashem twijfel heeft veroorzaakt over de echtheid van de zeep. Holocaustoverlevenden claimen dat de zeep was voorzien van een opschrift dat het was gemaakt van het vet van joodse lichamen.

Grafsteen Hod Hasharon met inscriptie: 'Hier ligt begraven Zeep van Heilige Mensen.'

Holocausticoon Hilberg schrijft in zijn 'standaardwerk' de Zeepleugen niet toe aan propaganda, maar legt daarvoor de schuld bij de nazi's. *Een gotspe*. Hij haalt daartoe een 'getuigenis' aan van SS-rechter Konrad Morgen,[1895] die als volgt zou luiden:
"Dirlewanger [een berucht SS-officier die niets met kampen te maken had] *had illegaal en willekeurig personen opgepakt en zijn vrouwelijke gevangenen – jonge jodinnen – behandelde hij als volgt:*
Hij nodigde een kleine kring vrienden uit die tot een bevoorradingseenheid van de Wehrmacht behoorden. Vervolgens deed hij zogeheten wetenschappelijke experimenten, waarbij de slachtoffers werden uitgekleed. Daarop kregen ze strychnine ingespoten. Terwijl Dirlewanger een sigaret opstak en toekeek en zijn vrienden hetzelfde deden, waren ze er getuige van hoe deze meisjes stierven. Onmiddellijk daarna werden de lichamen in kleine stukken gehakt, met paardenvlees gemengd en tot zeep verkookt.
Ik wil hier nadrukkelijk stellen dat het hier een vermoeden betreft, zij het een zeer sterke aanwijzing. We beschikken over verklaringen van ooggetuigen en ook de Sicherheitspolizei in Lublin heeft hier onderzoek naar ingesteld ..."
Let op hoe Hilberg voor dit idiote verhaal 'verklaringen van getuigen' aanhaalt, spreekt over een 'vermoeden' en tegelijkertijd verzwijgt wat de uitkomst van het onderzoek van de Sicherheitspolizei in Lublin was. Niettemin neemt hij deze (en andere) *waanzinverhalen* in zijn 'wetenschappelijke' Standaardwerk over 'de Holocaust' op . . .
Daarmee exposeert hij zich als de kwaadsappige manipulator die hij was. Deze Sovjetleugen zal voor ieder die niet zwakzinnig is duidelijk zijn. Onthullend dat Hilberg, inplaats van deze (en duizenden andere!) 'bekentenissen' te diskwalificeren, ze zonder bewijs als 'getuigenverklaringen' opvoert ('*We beschikken over verklaringen van ooggetuigen*'!).
Door aldus de zeepleugen op te voeren, demonstreert Hilberg zijns ondanks niet alleen de leugenachtigheid van de Sovjets en de waardeloosheid van zogenaamde 'nazi getuigenverklaringen', ook die van hemzelf. *Haat* tegen Duitsers is het enig denkbare motief.

c. Lampenkappen van mensenhuid[1896]

Van de naoorlogse gruwelverhalen spraken die van *'zeep uit jodenvet'* en '*lampenkappen van mensenhuid'* misschien wel het meest tot de verbeelding. Het is tekenend voor het naoorlogs klimaat van hysterie en haat, dat het IMT dit soort waanzinnige verzinsels accepteerde en tot speerpunten voor haar vervolging van de verslagen vijand promoveerde. Het zette de toon voor de daarop volgende processen. In een wereldwijd mediaoffensief werden twee jaar lang 'feiten' daarover, compleet met foto's en 'getuigenverslagen' verspreid, zoals altijd voorzien van commentaren van 'deskundigen', instituten, historici, moraaltheologen, geestelijken, onderwijzers, politici, overlevenden, etc......

Sindsdien worden Duitsers vereenzelvigd met onmenselijke sadisten, wars van elke moraal en tot elke smeerlapperij in staat.
Decennia en miljoenen geïndoctrineerden verder, bleken het infame leugens, bedoeld om de eigen rol in de gruwelijke oorlog te verbergen achter een nog demonischer tegenstander. Ze zijn inmiddels – voor waar of niet waar – geabsorbeerd in het Westers onderbewustzijn.
Omdat bij ontmaskering van dit soort leugens de stilte in de censuurmedia en bij 'deskundigen' oorverdovend is, sterven die gruwelverhalen slechts een langzame dood. Ze doen nog altijd hun werk.[1897]

Zo ook de walgelijke propagandaleugen *'lampenkappen uit mensenhuid'*, openbaar gemaakt voor het Internationaal Militair Tribunaal, breed uitgemeten tijdens twee processen tegen Ilse Koch en 60 jaar lang tegen beter weten in volgehouden door de Holocaustpromotie en haar media.
Aanklagers toonden uit 'mensenhuid' gemaakte lampenkappen als 'bewijs voor gruwelijke sadistische nazimisdaden. Een ideaal item voor de Afdeling PsyOps (Psychologic Operations, ofwel *mindcontrol*): *Crime and Sex* doen het altijd in de publiciteit en het door de media breed uitgemeten verhaal over Ilse Koch verspreidde zich dus vanzelf.
Toen de verdediging tegen deze 'bewijsstukken' protesteerde, omdat was gebleken dat ze afkomstig waren uit het gerechtelijk dossier van *een in de jaren Dertig geëxecuteerde seriemoordenaar,*[1898] weigerde Hoofdaanklager Jackson tijdens de middagzitting van 12 december 1945 ze uit de 'bewijsstukken' te verwijderen. Zijn reactie: *"Ik kan geen twee heren dienen!"* [1899]
Blijkens het IMT-verslag (13 december 1945) werden 'bewijsstukken' (nrs. USA-252 en 253) ingebracht om de getuigenis van een krijgsgevangene (Andreas Pfaffenberger) te ondersteunen en een beeld van de onmenselijkheid van de nazi's te schetsen.[1900]
Het gaat hier te ver in te gaan op de malafide Pfaffenberger,[1901] van beroep slager, maar uit zijn verslag wordt duidelijk dat hij vanaf 1938 bijna 6 jaar(!) in Buchenwald als gewoon crimineel gevangen zat, o.m. wegens geweldpleging. Aan het eind van de oorlog, in 1944, werd hij tegen zijn wil ingezet in het Duitse leger in België, waar hij zich na zijn overgave als informant aanbood aan de Amerikanen. Daar kon hij kiezen: of volledig meewerken en verklaren wat van hem verlangd werd en vervolgens als IMT-getuige allerlei privileges genieten, of zoals andere Duitse soldaten zeggen wat hij wist en dan als 'vuile nazi' behandeld te worden. Die keus was voor Pfaffenberger niet moeilijk.[1902]
Kennelijk voelde hij zelf wel dat er iets niet goed zat met zijn 'getuigenis', want aan het eind schreef hij(?): *"Ik vraag om niet als verrader te worden beschouwd. Maar ik wil niet over een kam worden geschoren met misdadigers. Ik vraag mijn naam niet bekend te maken, want de nazi's zijn nog aan de macht in Duitsland en ik heb een vrouw en vijf kinderen, die in gevaar kunnen komen. Ik heb maar één vijand, de nazi's en de SS."* Een ideale IMT 'getuige' dus.

De crimineel Pfaffenberger verklaarde dat hij in Buchenwald in 1939(!) enkele stukjes getatoeerde huid had gezien, die volgens hem naar Ilse Koch gingen, die er dan lampenkappen en andere gebruiksvoorwerpen van zou hebben gemaakt. Tijdens de zitting van het IMT (noch ooit daarna) werd *geen* 'lampenkap van mensenhuid' getoond. (Mogelijk was die van de seriemoordenaar door de rechtbank verwijderd door bezwaren van de verdediging.)

Ilse Koch

Pfaffenberger 'getuigde' ook valselijk over de door hem in 1939 in Buchenwald 'waargenomen' marteldood van de Oostenrijkse minister Reitner en diens schoonzoon. Alleen 'marteldood' roept direct al wantrouwen tegen deze 'getuige' op: immers, Duitse voorschriften *verboden* martelen expliciet. En voor wie ondanks dat toch nog vertrouwen in deze getuige wenst te stellen: Reitner heeft *nooit* in Buchenwald gezeten; hij overleefde de oorlog in *Dachau* en stierf in 1950!
Samenvattend kan worden geconcludeerd dat *nooit ook maar één* 'lampenkap van mensenhuid' is getoond, noch tijdens de processen, noch op de propagandafilms, noch later ergens ter wereld. Die welke werden opgevoerd zijn onderzocht en bleken van *geitenvel.* Alles berust op 'getuigenissen' die – als men ze naleest – zich kenmerken door onwaarheden, haat en laster. De perversiteit zat hier duidelijk niet in de nazi's, maar in hun aanklagers.
Waar ook nooit enig spoor van is gevonden waren *lichtschakelaars* in de woning van Ilse Koch. Nog steeds worden berichten verspreid waarin

staat dat *de knoppen van de lichtschakelaars* in haar huis van vingers van vermoorde gevangenen waren gemaakt.[1903] *Wahnsinn Ohne Ende.*
Jammer voor de 'Holocaust-' en 'Tolerantiemusea': ze zullen deze perfect in hun verhalen passende relikwieën moeten missen..... En het is daar toch al zo leeg in de vitrines, nu de stukken RIF-Zeep wegens falsificatie ook al uit de vitrines moesten worden verwijderd.....
Op het IMT-proces werd het naziregime met deze 'bewijsstukken' aangevallen, niet één persoon bijzonder. Kort daarna, tijdens het Dachau-proces in 1948, werd Ilse Koch ervan beschuldigd getatoeerde gevangenen te hebben aangewezen om te worden vermoord om lampenkappen van hun huid te maken.
Frau Koch, de geschiedenis ingegaan als een van de meest verachtelijke oorlogsmisdadigers (*'The Hex of Buchenwald'*), had geen enkele functie in het Duitse leger of overheid. Zij was de tweede vrouw van de commandant, moeder van twee kinderen, wonend in de nabijheid van het kamp.
Haar man was Karl Koch, van 1937 tot 1941 commandant van Buchenwald en daarna van Majdanek, waar hij in 1942 door een SS-rechtbank(!) *twee maal* ter dood werd veroordeeld voor moord op twee gevangenen.
In augustus '43 was Ilse Koch al door de SS zelf gearresteerd op het gerucht van maken van lampenkappen uit mensenhuid. Tijdens een acht maanden durend gerechtelijk onderzoek door het *Reichs Kriminal Polizei Amt,* de afdeling die het onderzoek naar de misdaden van haar ter dood veroordeelde man verrichtte, werd die beschuldiging ingetrokken omdat daarvoor geen grond werd gevonden. Zij werd vrijgesproken.
Na de bevrijding stak bij de exit-ondervragingen van ex-gevangenen het gerucht over 'lampenkappen' opnieuw de kop op. Door een van de Amerikaanse filmploegen die 'nazi-gruwelen' moesten verfilmen, met de uitgeweken Duits-joodse 'Amerikaan' Samuel ('Billy') Wilder als regisseur, werden wellicht op instigatie van in Buchenwald gearriveerde joodse officieren van de Propaganda en Psychologische Oorlogvoerings Eenheid van het Hoofdkwartier van de Twaalfde Legergroep (W. Fleck en E. Tenenbaum) door communistische kapo's van Buchenwald 'bewijzen' op een tafel geplaatst van 'door de nazi's gepleegde gruwelen, waaronder gekrompen hoofden en een 'lampenkap van mensenhuid'.[1904]
Hier een foto van deze rariteitentafel, met o.m. geprepareerde getatoeerde huid, gekrompen hoofden en de 'schemerlamp van mensenhuid'.
Deze en andere films werden na de oorlog overal ter wereld vertoond, voorzien van commentaar van 'deskundigen'. Het publiek twijfelde niet: dit waren de onomstotelijke bewijzen voor de verdorvenheid van Duitsers in het algemeen en een fraaie blonde Arische vrouw in het bijzonder.

De beruchte rariteitentafel uit de film over Buchenwald met de falsificaties. De schemerlamp (rechts) bleek bij onderzoek 4 jaar later van geitenvel te zijn.

In die tijd werden Duitse burgers, meest vrouwen en kinderen, gedwongen in kampen langs daar neergelegde lijken gevoerd, ter 'afschrikking' en hen in te prenten tot welk een verderfelijk volk zij behoren. Dat leidde tot stuitende toestanden.

Duitse vrouwen en kinderen werden door Amerikaanse propaganda-onderdelen gedwongen langs neergelegde lijken in Buchenwald en Dachau te lopen. Een moeder schermt de ogen van haar kind voor het verplichte gruweltafereel af.

Een rapport vermeldde dat de stukken getatoeerde huid menselijk waren. Door de verdediging werd uiteengezet dat een arts-assistent van de patholoog-anatoom van Buchenwald onderzoek deed naar de relatie tussen crimineel gedrag en tatoeages, waartoe hij soms tatoeages van overleden criminelen bij autopsies verwijderde en bewaarde. In die tijd hadden vrijwel uitsluitend zeelui en criminelen tatoeages.
Later werd duidelijk dat die assistent, Erich Wagner, voor het Instituut voor Forensische Geneeskunde en Wetenschappelijke Criminologie van de Friedrich Schiller Universiteit in Jena een dissertatie (*"A Contribution to the Tattooing Question"*) voorbereidde over de relatie tussen criminaliteit en tatoeages en daartoe in Buchenwald, waar ook veel criminelen verbleven, monsters verzamelde.[1905] Die dissertatie was vanaf 1945 in het bezit van de Duits-Amerikaanse psyop officier in Buchenwald, de jood Albert G. Rosenberg, die de levens van 9 ter dood veroordeelde bewakers had kunnen sparen als hij de rechtbank van die doctoraalscriptie in kennis had gesteld…. De scriptie van ca. 50 pagina's is te zien op de rariteitentafel, helemaal vooraan rechts. Ze is thans in het bezit van ene professor David A. Hackett, die het van Rosenberg kreeg.[1906]
Er was aldus *geen enkel verband* tussen tatoeages en Ilse Koch.

Van de op foto's getoonde lampenkap was geen forensisch verslag. (Later bleek de lampenkap uiteraard van *geitevel* te zijn.)
De voornaamste getuige, Dr. Sitte, erkende tijdens het kruisverhoor dat hij zelf nooit een lampenkap van mensenhuid had gezien. Hij gaf ook toe dat de lamp van de film niets met Ilse Koch te maken had. Maar, zei hij, het was 'algemeen bekend' dat zij gevangenen naar het *ziekenhuis*(!) liet sturen om te worden vermoord om van hun getatoeerde huid lampenkappen en andere artikelen te laten maken en dat was genoeg.
(Men herkent '*algemeen bekend'* van getuigenissen over 'gaskamers', ook altijd uit de tweede of derde hand. Uiteraard werd door de rechtbank 'algemeen bekend' als bewijs geaccepteerd; dit volgens *Artikel 21* van de Statuten van het IMT, welke luidde: *Het Tribunaal <u>verlangt geen bewijzen</u> van algemeen bekende feiten maar houdt daarmee wel juridisch rekening*.)
'Getuige' Kurt Froboess verklaarde dat hij een fotoalbum van Ilse Koch had gezien, met een kaft van getatoeerde huid van een gevangene.
In haar verweer verwees Ilse Koch naar een artikel in *Newsweek,* dat meldde dat het fotoalbum in het bezit was van de bezettingsautoriteiten. Ze vroeg de rechtbank dat bewijsstuk op te vragen, zodat kon worden vastgesteld dat noch de kaft, noch de lampenkappen van mensenhuid waren. Dit werd niet ingewilligd.
Op 14 augustus 1947 werd Frau Koch door de Amerikanen tot levenslang veroordeeld voor *'medeplichtigheid aan schending van de Wetten en Gebruiken van de Oorlog'*, maar *niet* voor de beschuldiging opdracht te hebben gegeven voor moord en/of het maken van 'lampenkappen uit menselijke huid'.

In oktober 1948 veranderde generaal Lucius Clay, Opperbevelhebber en Gouverneur van de US-Zone in Duitsland, haar straf van levenslang in vier jaar. Een van de overwegingen was dat inmiddels onomstotelijk was komen vast te staan dat de getoonde lampenkap van *geitevel* was.
Na het uitzitten van haar straf kwam ze in 1950 vrij, maar niet voor lang. Want wie de illusie heeft dat Duitsland na WO II een rechtsstaat zou zijn, leert uit de vervolging van Ilse Koch en anderen beter.
Een elementaire rechtsnorm is namelijk *Non bis in Idem,* wat zoveel wil zeggen als: *'Niemand zal twee keer voor hetzelfde feit worden veroordeeld.'* In Duitsland geldt dat – evenmin als andere rechtsregels – *niet,* al helemaal niet voor veroordeelden uit de laatste Wereldoorlog.
Hoewel zij al twee keer eerder terechtstond, in 1943 voor de nazi's en in 1947 voor de Amerikanen, werd zij in 1951 opnieuw gearresteerd, nu door de Duitse justitie op beschuldiging van moord, aanzetten tot moord en aanzetten tot mishandeling van gevangenen. Ook de derde keer is zij *niet* veroordeeld wegens opdracht tot vermoorden van gevangenen om hun getatoeerde huid, of iets met 'schemerlampen uit mensenhuid', maar op grond van algemene beschuldigingen, afkomstig van 'getuigen'.
In Neurenberg weigerde SS-rechter Mr. Konrad Morgen een meinedige verklaring af te leggen als zou Ilse Koch lampenkappen hebben gemaakt van menselijke huid. *'Dat was een mythe,'* zei hij: *'totaal onwaar. De Amerikanen vermoordden me bijna om dat te bekennen,'* zei hij. *'Ze dreigden ook drie maal me over te dragen aan de Russen, de Fransen of de Polen'.*[1907]
Hoger beroep bij de Internationale Commissie voor Mensenrechten werd afgewezen. Na 20 jaar te hebben vastgezeten werd Ilse Koch, 61 jaar oud, op 1 september 1967 dood aangetroffen in haar cel in Aichach. Haar dood door ophanging was zelfmoord, zei men.
Overbodig op te merken dat er ***nooit ook maar één 'nazi-lampenkap van mensenhuid is gevonden.*** Overigens verbiedt de joodse Wet tatoeages.
Het is een zoveelste *bewezen leugen* uit de immer voortdurende hysterische haat- en leugencampagne tegen een verslagen tegenstander.
Hoewel hier vaststaat dat het om regelrechte leugens gaat, beweren Holocaustproponenten als het joodse *'Nizkor'* zestig jaar na dato nog altijd dat dit op waarheid berust.
Voor wie zich afvraagt wat *walgelijker* is: lampekappen uit mensenhuid maken of leugens daarover in stand houden, heb ik mijn antwoord wel.

Gekrompen hoofden van onthoofde gevangenen

Ook de *gekrompen schedels* bleken frauduleus.[1908] Ze kwamen uit het Hasmburgse *Volkenkundig Museum,* uit de collectie over primitieve Zuid-Amerikaanse volkeren.[1909] Waar het *beschrijvingsplaatje* zat, ziet men nog!
Ze zijn nadien nooit meer gezien….. Vreemd, omdat als de nazi's zulke praktijken uitoefenden, er sinds 1939 toch massa's van zulke hoofden en

lampenkappen zouden moeten zijn gemaakt. Maar behalve in musea en IMT- lokalen, is er verder nooit een gezien.

De Amerikanen waren slechts enkele maanden in Buchenwald, alvorens dat deel van Duitsland aan de Sovjets werd overgedragen. De luitenant belast met het documenteren van Buchenwald (waar de lampenkappen en gekrompen hoofden werden 'ontdekt') was een uitgeweken Duitse jood, Albert G. Rosenberg, pas genaturaliseerd tot Amerikaan. *'Psychological Warfare Division'* was de veelzeggende naam van zijn onderdeel, met als Hoofd de joodse Sidney Bernstein en als taak de 'geschiedenis' van het kamp voor komende generaties vast te leggen. Hoewel pas achter in de twintig, had Rosenberg een speciale SHAEF pas, die hem de bevoegdheid gaf de fraaie villa van Baldur Von Schirach, burgemeester van Wenen en leider van de Hitlerjeugd toe te wijzen aan 12-15 voormalige Buchenwaldgevangenen, die de documentatie over dat kamp moesten samenstellen. De meesten communisten, geleid door de Oostenrijkse katholiek Eugen Kogon. Die stelde het rapport samen onder Rosenberg's supervisie. Dat werd dus grotendeels door communisten, onder leiding van een uitgeweken Duits-joodse luitenant van de *Psychological Warfare Division* verzorgd.

Na afloop van het project confisceerde Rosenberg een buitenhuis voor Kogon en zijn familie, waarin Kogon een boek kon schrijven over zijn persoonlijke ervaringen in Buchenwald. De *Psychological Warfare Division,* nu omgedoopt tot *Information Control,* wilde dat dit boek werd verspreid onder de Duitse bevolking. Het boek, *De SS-Staat*, is nog altijd het standaardwerk over Buchenwald. Later, in juni 2007, vertelde Rosenberg, dat Kogon Bondskanselier van de Bondsrepubliek Duitsland had kunnen worden inplaats van Konrad Adenauer (Kogon kende Kardinaal Pucelli, dat was toen belangrijk), maar hij was 'rechts' en Adenauer Centrum-rechts, waardoor de keus op Adenauer viel.

Opmerkelijk: de naam van *Psychological Warfare Division* veranderde in *Information Control,* Kogon schreef zijn boek en werd voorgedragen als toekomstig hoofd van de Bondsrepubliek.[1910] De 'objectiviteit' van Holocausthistoricus Kogon en zijn 'standaardwerk' is daarmee getekend.

d. Meer bewezen vervalsingen

In Frankfürt fungeerde het voormalig IG-Farben kantoor korte tijd als hoofdkwartier voor het verzinnen, vervalsen en bewerken van documenten en 'getuigenissen' voor het IMT. Karrevrachten aanklachten, foto's en films arriveerden daar om geselecteerd, 'vertaald', verdraaid en vervalst te worden. Aan het eind van 1945 werd dat gebundeld als "Officiële Documentatie van Nazi oorlogsmisdaden en Agressie," als basis voor de vervolging van de gedoodverfde oorlogsmisdadigers.

Na gebruik werd het overgedragen aan de zogenaamde 'Wiener Library' in Londen, een rabiaat joods/zionistische club, die selectief bepaalt welke historici welke stukken mogen inzien en welke niet.

De bewijsvoering voor de JHV kent veel en belangrijke bewezen vervalsingen: objecten, documenten, verklaringen en getuigenissen gemaakt of afgelegd om veronderstelde of verzonnen gebeurtenissen te 'bewijzen' of aannemelijk te maken.

Documentvervalsing heeft door de geschiedenis heen een belangrijke rol gespeeld. Gelukkig bestaat er een groot aantal ***vervalsingskenmerken,*** aan de hand waarvan men de (waarschijnlijke) echtheid of vervalsing van een document kan vaststellen.

a. *Forensische kenmerken,* zoals papiersoorten, drukinkten, grondstoffen, fabricageprocessen, druk- of reproductietechnieken, schrijfmachines, printers, lettertypen die ten tijde van de veronderstelde vervaardiging van het stuk niet of niet op deze wijze in gebruik waren, etc.

b. Niet aanwezig zijn of onjuist zijn van gebruikelijke (soms vereiste) *correspondentiekenmerken* als briefhoofd, registratuurnummers, stempels, referenties, parafen, ondertekening, etc.

c. *Inhoudelijke kenmerken* als taal- en schrijffouten, foutieve zaakbeschrijvingen, tegenstrijdigheden, onjuiste data, chronologiefouten, etc.

d. *Contextuele kenmerken.* Bijzonderheden buiten of naast de context welke door potentiële vervalser(s) al dan niet gewenste onderdelen benadrukken of negeren.

e. *Kenmerken m.b.t. de herkomst*; onduidelijkheid van wie of van waar het document afkomstig is, of welke weg het aflegde voor het verscheen.

f. *Publicatiemoment,* speciaal als betrokkenen de echtheid niet (meer) bevestigen kunnen of bestrijden, bijvoorbeeld omdat ze zijn overleden.

g. *Vertalingsfraude,* opzettelijke nuancewijzigingen na vertaling, waardoor een stuk of onderdelen een andere strekking krijgen.

h. *Origineel of kopie.* Op kopieën kunnen alle gewenste vervalsingshandelingen zijn toegepast, zonder zichtbare sporen. Aan kopieën zonder origineel kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend.

i. *Foto- of beeldmateriaal* heeft hoge overtuigingswaarde, maar kan geretoucheerd, gemanipuleerd, in scène gezet zijn, van valse tijd-, plaatsaanduidingen en bijschriften zijn voorzien; zaken welke door nietspecialisten nauwelijks worden opgemerkt.

Als één van deze kenmerken niet klopt, is *wantrouwen* gerechtvaardigd. De *forensische* kenmerken zijn het duidelijkst: als één of meer daarvan niet overeenkomt is sprake van *fysieke vervalsing*. Indien twee of meer van de andere kenmerken niet overeenkomen is het document een *vermoedelijke vervalsing* en in elk geval *te onbetrouwbaar* als historisch document.

Nog onlangs werd bekendgemaakt dat nepdocumenten over de veronderstelde moord op Himmler de *National Archives* in de VS zouden zijn

binnengesmokkeld door historicus Martin Allen, die een verhaal maakte op basis van die 'originele documenten'. Die bleken te zijn vervaardigd op een *laserprinter*.[1911] ***Kennelijk is het kinderlijk eenvoudig documenten aan archieven toe te voegen, te verwijderen of te wijzigen.*** Allen *ontkende* hardnekkig bij een en ander betrokken te zijn geweest. Omstanders bij het Britse *National Archive* in Kew, Londen, benadrukten wel erg opvallend dat Allen "conclusies uit andere, niet vervalste, documenten had overdreven" en "dubieuze claims" zou hebben gemaakt. Merkwaardig overbodige opmerkingen in dit verband. Vreemd genoeg ging het Britse Openbaar Ministerie niet over tot vervolging, zoals zij zeiden, 'gedeeltelijk vanwege zijn slechte gezondheid'.[1912] Verdacht, want in zijn boek toont Allen met niet-vervalste stukken aan dat de genereuze Duitse vredesvoorstellen door de Britten consequent werden getorpedeerd, dat zij de oorlog *coute que coute* wilden voortzetten en dat alle nog bestaande documenten daarover (voorlopig) tot 2017 door de Britse Geheime Dienst worden vastgehouden. Niet aan te nemen is, dat zijn boek *The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War* bij de Britse Geheime Dienst goed is gevallen.[1913] Daarom zijn vraagtekens te plaatsen bij de 'Vervalsingen van Martin Allen'. Kort na zijn verhoren en een 13 maanden durend onderzoek overleed hij in 2008.

Greep uit *bewezen* (niet altijd toegegeven) vervalsingen:

- Telegram van Heydrich aan de politiebureau's om de onlusten van de 'Kristallnacht' te beginnen. In volledige tegenspraak met de door Himmler gegeven aanwijzing aan Heydrich: *Polizei und SS die Unruhen schnellstens abzustoppen oder zu unterbinden hätten und darüber hinaus die jüdische Bevölkerung und ihr Eigentum schützen sollten.*[1914] Het IMT sprak de SS (Himmler en Heydrich) vrij van betrokkenheid bij de 'Kristallnacht'.[1915]
- IMT Document 1721-PS van veronderstelde stormtroepaanvallen op *joodse synagoges* in november 1938 ('Kristallnacht').[1916]
- De aan miljoenen toeristen getoonde gaskamer in Crematorium I van Auschwitz (Hoofdstuk **6 *e*** 5).
- De door de Amerikanen tot 'gaskamer' verbouwde ruimte in Dachau (Hoofdstuk **6 *e*** 1).
- De door de Russen gebouwde 'gaskamer' in Sachsenhausen (Hoofdstuk **6 *e*** 3).[1917]
- Schoenen in Auschwitz op een hellend vlak liggend, een 'berg' schoenen suggererend,[1918] enz.
- IMT bewijsstuk Document USSR-378: *'Memoires' van Rauschning van zijn 'Gesprekken met Hitler'.*[1919]

- Franke-Gricksch Rapport; 'bewijs' tot 1977 voor een opdracht van Hitler tot het vermoorden van alle joden. [1920]

- Brief Dr. Erhard Wetzel aan Reichskommissar Lohse, 25 oktober 1941 over 'gaskamers' in Riga (Document NO-365).[1921]
- Het Sovjet-Rapport over 840.000(!) door de fascisten vermoorde Russische krijgsgevangenen in *Sachsenhausen,* bij het IMT gedeponeerd als Document USSR-052.[1922]
- *Talloze foto's* (dit Hoofdstuk ***g.***)
- *'Nekschot'-apparaat Buchenwald* (door Sovjets gefabriceerd)
- *'Nekschot'-apparaat Sachsenhausen* (door Sovjets gefabriceerd) [1923]
- *Inwerpgaten Zyklon-B in dak lijkenkamer Krema II Auschwitz-Birkenau*[1924]
- *'Gaswagens'*[1925]
- *Dagboek van Hitler*[1926]
- *Wannsee Protocol,* IMT Document G-2568 (Hoofdstuk **5 *e***).[1927]
- IMT-documenten 1515-PS, 3870-PS en NO-1973 met de door Marszalek opgestelde *'Bekentenis' van commandant Franz Ziereis* van Mauthausen van *vergassing* van honderdduizenden.[1928]
- IMT Document USSR-29: Sovjet-Rapport *1,5 miljoen doden Majdanek.*
- IMT Document USSR-8: Sovjet-Rapport *4 miljoen doden in Auschwitz.*
- IMT Document USSR-54, een 'onderzoeksrapport' dat de *massamoord bij Katyn* aan de nazi's toeschrijft. (*Katyn,* F. Kadell, *Die Katyn-Lüge,* München: Herbig, 1991). [1929]
- IMT Document USSR-511, sokken van mensenhaar voor onderzeebootbemanningen (blz. 327). Sovjetfotokopie met getypt briefhoofd en getypte 'ondertekening'. Nooit zijn dergelijke sokken gevonden. Onmogelijk, ook forensisch omdat menselijk haar niet vervilt.
- *Recept voor zeep* uit jodenvet. (IMT USSR-197).[1930]
- IMT Document L-3 (US-28) Hitlerspeech voor generaals, 22 augustus 1939, waaraan de wereldwijd geciteerde valse strofe *"Wie spreekt tegenwoordig nog over de uitroeiing van de Armeniërs?"* werd toegevoegd.
- IMT Document 386-PS: het Hossbach document met valselijk zgn. *geheime plannen van Hitler voor wereldheerschappij en agressie*.[1931]
- IMT Document D-728 (Red Series, Vol. 7, blz. 175), Sprenger Document, 15 maart 1945. Bevel van Minister Sprenger vals vertaald, gebiedend vernietiging van documenten met *geheime instructies van de Führer voor 'afschrikkende' werkzaamheden in concentratiekampen.*[1932]
- IMT Document 3311-PS met Poolse 'bewijzen' voor *Stoomkamers.*[1933]
- Göring's *Endlösung der Judenfrage Erlass* van 31-07-1941, vals geciteerd door *'…middels emigratie en evacuatie'* weg te laten.
- *Stroop Rapport,* over de opstand in Warschau.[1934]
- *Tienduizenden getuigenverklaringen.*[1935]
- *SS identificatiekaart Demjanjuk.*[1936]
- *Brief van Just aan Rauff over 'Gaswagens' in Chelmno.*[1937, 1938, 1939]
- *Brief van Rauff aan Pradel over 'Gaswagens' in Mauthausen.*[1940]

e. *Waarschijnlijke* vervalsingen

- *Memo van 28 juni 1943 aan SS-generaal Kammler in Berlijn, het aantal lijken dat in één dag in Auschwitz-Birkenau kon worden verwerkt op 4.756 stellend.*[1941]
- *'Opgegraven Kroniek van een in Birkenau vergaste gevangene'.*[1942]
- *De Posen-speech (stukje waarin Himmler over "Ausrottung des jüdischen Volkes" zou hebben gesproken).*[1943] Ook van het geluidsfragment van die speech is de echtheid nooit vastgesteld.
- '*Dagboek' Anne Frank.*[1944]
- *Ereignismeldungen UdSSR.* Zogenaamd Duitse documenten die honderdduizenden door de *Einsatzgruppen* vermoorde joden aangeven. Het zijn *kopieën*, zogenaamd gevonden in Berlijn bij het RSHA. Geen enkel heeft een briefhoofd of de handtekening van de opsteller, behalve enkele bladen, die 'toevallig' niet incriminerend zijn.[1945] Ze staan vol on-Duits taalgebruik, "ß" en "ss" worden willekeurig en foutief gebruikt, enz.[1946] (Hoofdstuk **5** ***g***).

Vermeld zij dat het overgrote deel van alle "Holocaustdocumenten" ***kopieën*** zijn! De Amerikaanse *National Archives* zeggen dat de originelen van het IMT in het Haagse Vredespaleis zijn, die echter zeggen dat ze bij de *National Archives* berusten! [1947] Bijna alle bestaande documenten zijn *kopieën waarvan de originelen niet kunnen worden getoond!* Het feit dat *kopieën* elke ***vervalsing*** mogelijk maken en de onverklaarde verdwijning' van de originelen, maakt *alle Holocaustocumenten suspect.*
Aantal en ernst van deze (niet limitatief) opgesomde hele en halve vervalsingen, waarvan het overgrote deel als 'bewijs' door het IMT werd geaccepteerd en gebruikt, maakt belangrijke beschuldigingen van het IMT en 'bewijzen' en schrijfsels van 'Holocausthistorici' tot een farce. Vernietigend voor de Joodse Holocaust-Versie omdat daaruit blijkt dat *werkelijke* bewijzen van veel van de beschuldigingen er niet waren en daarom tot grootschalige *vervalsing* werd overgegaan.

f. Vals taalgebruik

Het Holocaustidioom is vervuild met uitdrukkingen, *valse vertalingen* en aantallen die waarheid en de taalintegriteit grof geweld aan doen. In het bijzonder in werken van Holocausthistorici vindt men woorden en 'feiten' die bij verificatie onjuist zijn. Aantallen, data, motieven, omstandigheden, enz. blijken veelal onjuist of onbetrouwbaar, terwijl voetnoten irrelevant zijn of de gerelateerde beweringen niet ondersteunen.
Bij zoveel belangrijke en structurele missers (neem de *aantallen* van de kampen, de kritiekloze overname van getuigenissen, de selectiviteit *pro domo*, enz.), gecombineerd met rabiate partijdigheid, eenzijdigheid en de postulerende cirkelredenatie, is grote scepsis bij alles wat Holocausthistorici beweren vereist. Dat geldt te meer bij beweringen zonder bron, meestal om gepostuleerde conclusies of stellingen te onderbouwen of te

versterken: beschuldigingen, insinuaties, contaminaties, conclusies *ad verbotenus,* amateur-psychohistorie, toegevoegde sentimentaliteit, enz.
Voorbeelden zijn ´**de** Holocaust´ en ´Holocaustontkenners´, maar ook andere terminologie is bewust foutief en misleidend: *'Endlösung,' 'Final Solution', 'Sonderkommando', 'Mobiele Moordgroepen',* enz.
Ook zwendelverhalen als de Zeep-Leugen die – in plaats van als propaganda te worden erkend, levend worden gehouden door ervan te maken *"Ook als het niet waar is, had het waar kunnen zijn . . ."*
Een hoofdstuk apart zijn ***valse vertalingen***. Die zijn in Holocaustliteratuur *structureel*: termen als *Entjudung, herausdrängen* (verdringen), *(End)lösung* (eindoplossing), *Aussiedlung* (hervestigen), *Abschieben* (verbannen), *Evakuierung* (evacuatie), *Abbeförderung* (wegvoeren), etc., worden zonder uitzondering 'vertaald' als 'vermoorden'. Klip en klare zwendel en subtiele verdraaiingen, die documenten en verklaringen in een vals licht plaatsen en bij rechtbanken zelfs tot onterechte (dood)straffen leidden.
Vertalingsvalsing i.v.m. 'de Holocaust' is na '45 zelfs tot ***standaard*** verheven: in Duitse woordenboeken staat bijv. bij *Endlösung* niet 'uiteindelijke oplossing', maar: *'uiteindelijke oplossing;* nat-soc ***vernietiging van de joden****'.*
Een voorbeeldje van anderssoortige tekstmanipulatie is de 'verklaring van SS-er Oskar Gröning, die in Auschwitz diende.[1948]

> *"Ik zie het als mijn plicht, nu op mijn leeftijd met die dingen in het reine te komen en de Holocaustontkenners te weerspreken die claimen dat Auschwitz nooit gebeurde. Daarom ben ik vandaag hier. Omdat ik die ontkenners wil zeggen: Ik heb de **gaskamers** gezien, ik heb de crematoria gezien, ik heb de verbrandingsputten gezien – en ik wil dat u mij gelooft dat deze gruwelen gebeurden. Ik was daar"* (Mijn accentuering).

Zijn *oorspronkelijke* tekst:

> *"Ik zie het als mijn plicht, nu op mijn leeftijd met die dingen in het reine te komen en de Holocaustontkenners te weerspreken die claimen dat Auschwitz nooit gebeurde. Daarom ben ik vandaag hier. Omdat ik die ontkenners wil zeggen: Ik heb de crematoria gezien, ik heb de verbrandingsputten gezien – en ik wil dat u mij gelooft dat deze gruwelen gebeurden. Ik was daar."*

'Gaskamers' zijn door de vervalsers hier dus 'gewoon' toegevoegd . . . , een uit de losse pols breed gebruikte truc in Holocaustland. Van andere Duitsers, zoals de officier Christophersen, die getuigde dat hij tijdens bijna anderhalf jaar in Auschwitz *nergens iets van 'gaskamers'of 'vergassingen'* had gezien, zult u nimmer iets horen. Integendeel, deze getuige werd vervolgd en moest naar het buitenland vluchten. Zijn boek *Die Auschwitz-Lüge*, verboden, in beslag genomen, *verbrand.*

g. Belangrijke Fotovervalsingen

Foto's bezitten in de publieke perceptie hoge bewijswaarde. *Ten onrechte.* Als ergens mee gemanipuleerd *kan* worden en *wordt,* is het met foto's, fotobijschriften en beeldmateriaal.

Met name van Holocaustfoto's is gebleken dat daarin alle vormen van *vervalsing* zijn toegepast: fotomontage, retouche, cropping, enscenering, toevoegingen, weglatingen, antidatering, valse of misleidende bijschriften. Die zijn meer regel dan uitzondering.

Van weinig foto's valt uit het getoonde iets af te leiden. Het zijn de begeleidende teksten die aan de beelden plaats, tijd, context en betekenis geven. Het is daar, waar propagandisten en fantasten hun kansen nemen. Argeloosheid van het publiek (*'Eén plaatje zegt meer dan duizend woorden'*) en onbegrensde mogelijkheden van beeld- en tekstmanipulatie maken dat Holocaustbeelden zelfs nog kritischer moeten worden beoordeeld.

De gebruikelijke techniek is: *Doe een claim, citeer 'getuigen' en voeg daar min of meer toepasselijke of bewerkte foto's bij.* De lezer of kijker zal automatisch verband leggen tussen het geheel, ook al is er geen verbinding tussen de items. De truc is mensen te laten denken dat zij hun eigen conclusie trekken, want zij vinden zich te intelligent voor de idee dat zij gehersenspoeld worden. Zo dom zijn zij niet, vinden zij, en de valsheid van de media heeft grenzen, denken zij. Omdat zij daarin naïef zijn, herkennen ze het ook niet. Zij 'denken' daardoor dat er 'overweldigende bewijzen voor de Holocaust' zijn en kwalificeren ieder die dat 'ontkent' als dom en/of een slechterik. 'De Holocaust' is daarom een excellent studie-item voor de sociale-psychologie bij het implementeren van 'meningen'.

Bovendien, als foto's *vals* zijn, zullen 'deskundigen' dat toch wel aantonen en bekritiseren? Niet bij 'de Holocaust'! Kritiek is immers 'antisemitisch', strafbaar en ook nog dodelijk voor carrière en bestaan. Bij alle deskundigen geldt de Holocaustcensuur onder *het Juk van het Brood.*

Holocaustfoto's zijn per definitie *verdacht,* ook al omdat ze nauwelijks feiten tonen waaruit tijd, plaats, daders, relevantie bijschrift, authenticiteit, enz. kunnen worden afgeleid. Uit onpartijdige beoordeling van details – of de afwezigheid daarvan – kan vaak worden vastgesteld dat sprake is van manipulatie. Foute of tegenstrijdige schaduwen, verkeerde seizoenskenmerken, later aangebrachte details, onjuiste wapens of uniformen, extreme onduidelijkheid, zichtbare poses of rangschikking van objecten, ingetekende of geretoucheerde onderdelen, ontbrekende originelen en/of negatieven, niet vastgestelde herkomst, enz., duiden vaak op *vervalsing.*

De Sovjet-Unie was berucht op het gebied van fotovervalsingen: we kennen allen de talrijke foto's van Stalin c.s. met en zonder weggezuiverde en vermoorde 'kameraden'. Die vervalste groepsfoto's zijn onherkenbaar, maar de veel gecompliceerder foto's die als Holocaust 'bewijsmateriaal' uit Sovjetbron worden voorgedragen, zijn voor mensen met een gezond waarnemingsvermogen zichtbare *vervalsingen*. De omvang ervan is zo groot, dat het niet overdreven is te stellen dat *bijna alle Sovjet Holocaustfoto's die massaexecuties suggereren zichtbaar niet deugen.*

Zichtbaar, omdat ze onevenredig onscherp zijn en verstoken van details, waardoor vrijwel niets van wat ze tonen daadwerkelijk verifieerbaar is.

Abrupt in elkaar overlopende zwarte en witte partijen, strijdigheid met normale schaduw- en toonverhoudingen, 'lijken' als klodders witte en zwarte verf, waarop gebruikelijke details ontbreken.[1949]
Vrijwel alles wat op die onduidelijke, kennelijk bewerkte en geretoucheerde Sovjetfoto's is te onderscheiden, is vervalst, in scène gezet, en/of voorzien van valse aanduidingen over tijd, plaats en omstandigheden. De foto's tonen niets dat vermelde 'feiten' of gebeurtenissen controleerbaar maakt. Hoewel vaak "Onderzoekscommissies", "Getuigen", "Experts", etc., worden genoemd, zelden foto's van schotwonden, kogels, hulzen, kinderlijkjes of andere details, laat staan forensische rapporten.

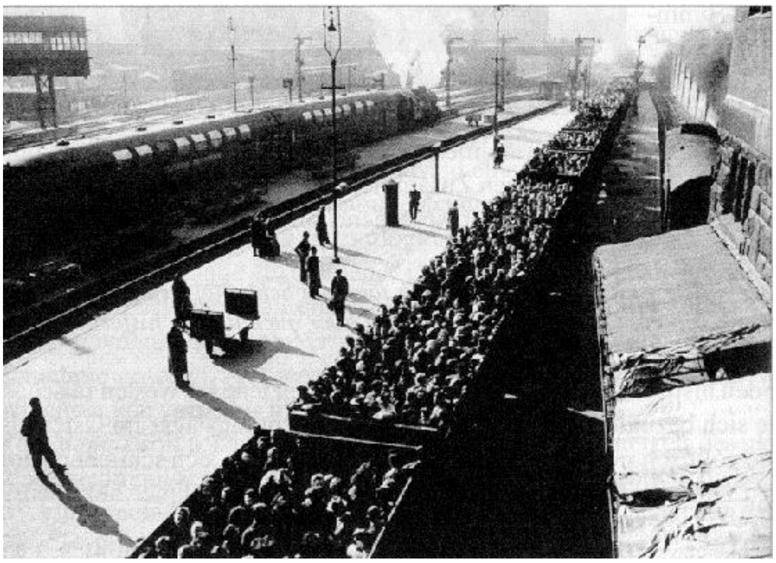
Dat alleen is reden er bij voorbaat van uit te gaan dat ***alle uit Sovjetbron stammende 'Holocaustfoto's van massagraven vervalsingen zijn,*** *tenzij* daarbij onafhankelijke forensische verslagen worden overlegd met aantallen, doodsoorzaken, bewijzen over daders, identificatie van slachtoffers, enz. (bijv. zoals bij Katyn!).[1950]

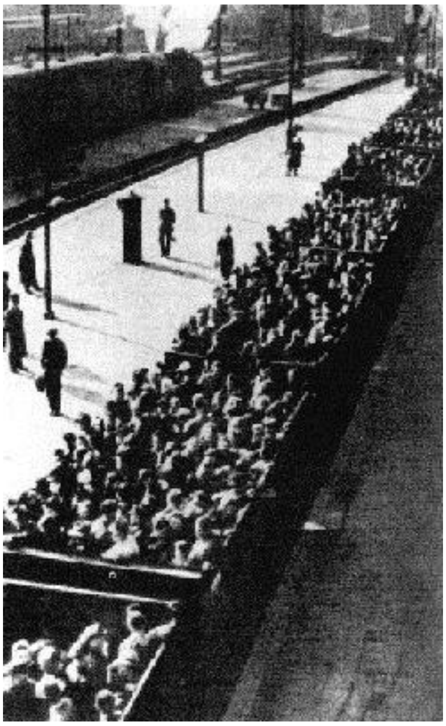
Bodies of the dead at Babi Yar ravine outside of Kiev on September 29-30, 1941. Sonderkommando 4a of Einsatzgruppe C executed 33,771 Jews here, and the area was used by the Nazis for mass executions until the Red Army captured it. Soviet authorities estimate some 100,000 persons were executed at Babi Yar ravine.

Geen van dit soort onduidelijke afbeeldingen (tekeningen, schilderijen?), zoals hier "bij Babi Yar", laat iets zien van de slachtoffers, plaats, datum, doodsoorzaak, daders, etc. Ze bewijzen niets over 'de Holocaust'. Niet de foto, maar het ***bijschrift*** *spreekt over een Duitse 'massaslachting' op een bepaalde plaats en een bepaalde datum.*

Verdacht is ook dat nauwelijks scherpe Sovjetfoto's van massagraven, executies, etc. lijken te bestaan. Het zijn bijna altijd 'spaghetti' decors, waarin niets concreets te onderscheiden valt; elke scherpte en detaillering ontbreekt. Toch zouden vele door de Duitsers zelf gemaakte foto's zijn.

Originele foto. Transport Duitse burgers op de vlucht voor de naderende Sovjets.

Dezelfde fotouitsnede, gemanipuleerd en geretoucheerd als
'Jodentransport op weg naar vernietigingskampen.'

Een ander kenmerk van Sovjetfotovervalsingen – die in vrijwel alle 'Holocaustliteratuur' rijkelijk worden getoond – is dat gewoonlijk *slechts één foto* van de zogenaamde gruwelen of massaexecuties wordt getoond: er is zelden een tweede foto of een foto uit andere gezichtshoek beschikbaar, terwijl men toch kan aannemen dat zich in het fototoestel een rolletje bevond dat meerdere opnames mogelijk maakte! Nee, meestal slechts één kopie van een foto, zonder bijbehorend origineel. Dat is onlogisch en verdacht, behalve bij *vervalsingen*.

Ik beperk mij in de beschrijving tot enkele bekende fotografische 'bewijzen' waarmee aantoonbaar is geknoeid:

- Einsatzgruppen-foto
- Duitser schiet vrouw met kind dood
- Auschwitz lijkverbranding
- Babi Yar

Met misleidende foto's wil natuurlijk niet gezegd zijn, dat er in werkelijkheid geen jodentransporten waren. Maar ze laten wel zien dat met Holocaustfoto's wordt gemanipuleerd en tot 'Holocaustfeiten' worden omgevormd.

De eerder getoonde 'foto' van 'opgegraven lijken' bij Babi Yar, is een bewerkte foto, een semi-*schilderij!*[1951] Een typisch Sovjet 'fotobewijs'. Bij nadere beschouwing *beschilderde* plaatjes, zonder details, die niets van het gesuggereerde bewijzen!

De beruchte vreselijke foto van 'een nazi die een vrouw met kind doodschiet.

- Maar is deze foto authentiek? Is dit een Duitser? Een bevel van Himmler van 17 juni 1942 luidde: "Fotograferen van terechtstellingen binnen en buiten het Rijk is verboden." Welke soldaat of leger zou een foto maken van een dergelijke misdaad? Met welk doel? Ze is immers alleen geschikt voor *antipropaganda.* Fotograaf en herkomst zijn natuurlijk onbekend. Een origineel ontbreekt natuurlijk ook.

Russisch Nagant-M33 geweer

Het wapen op de foto is niet Duits, maar *Russisch*: een Nagant M38. De Duitsers gebruikten geen geweren van deze vorm en lengte. Ook baret en uniform van de soldaat zijn niet van de Wehrmacht. Het type broek werd door de Duitsers te velde niet gedragen.

Uit het onafgesneden beeld blijkt dat achter de soldaat nog minstens twee andere militairen richten op een doel dat veel verderop ligt. Als de vrouw en de dekking zoekende mannen doelen waren, staat de soldaat op de voorgrond in de vuurlinie!

- Let op het ontbreken van schaduw op het gezicht van de vrouw, in tegenstelling tot de soldaat; op de weggesneden onderkant van de afbeelding; de complete afbeelding toont uiterst links nog twee geweerlopen, die op doelen in de verte zijn gericht. Als de voorste soldaat de vrouw doodschiet, schieten zijn twee collega's hem dan dood? Kennelijk zoekt de vrouw, evenals de mannen voor, haar dekking achter een object. De grootteverhouding van soldaat en vrouw zijn niet gelijk. Dit kan op fotomontage duiden! [1952] Als de vrouw met kind inderdaad zijn ingemonteerd, schiet de zichtbare soldaat (zoals zijn collega's achter hem) over de dekking zoekende burgers heen op een doel in de verte.

  In werkelijkheid is deze foto een *vervalsing*. Wie zorgvuldig kijkt, ziet dat de houding van vrouw en kind onnatuurlijk is, waarbij de voeten van de vrouw de grond niet geheel raken. De 'fotograaf' is Jerzy Tomaszewski, fotograaf van het Poolse verzet en de Poolse regering in Ballingschap in Londen. Tomaszewski verraadde zichzelf door het copyright van de foto te claimen. Het officiële verhaal is dat dit een authentieke Duitse foto is, gevonden in een brief naar huis van een Duits soldaat aan het Oostfront en in 1942 onderschept door het Poolse Binnenlandse Leger, die in het postkantoor van Warschau post uit het Oosten controleerde. Belangrijke brieven en foto's werden gekopieerd en naar de Poolse Regering in Ballingschap in Londen gestuurd. Als dit waar is, is er geen copyright. Hoe kan Tomaszewski copyright claimen voor een foto gemaakt door een Duitse soldaat? Hij is verstrikt geraakt in zijn eigen leugens.

  In elk geval geeft dit verhaal aanleiding tot de volgende vragen:
  1) Wat was de naam van die Duitse soldaat? (Die zou bekend moeten zijn van de brief waarin hij werd verzonden).
  2) Waarom zou een soldaat een dergelijke foto naar huis sturen? (Soldaten sturen geen foto's van door hen gepleegde gruwelijkheden naar familie, vrienden en kennissen).
  3) Waarom zou de Duitse censuur toestaan incriminerende foto's van gruwelijkheden naar huis te sturen? Het was Duitse soldaten verboden aan het front foto's te nemen!
  4) Wie was de Poolse verzetsman die claimde die brief met foto te hebben onderschept?
  5) Waar is (de kopie van) die brief? Toon hem, zodat men kan zien dat ze werkelijk bestond.

  Zonder heldere antwoorden op deze vragen is er geen reden aan te nemen dat deze foto iets anders is als een *vervalsing.*

  Ter illustratie meer fake-foto's:

Commentaar overbodig.

De beroemde 'Holocaustfoto' (bevrijding Buchenwald) is vervalst. De staande man is ingemonteerd; zie ook tegengestelde schaduwval op gezichten en van staande man.

Origineel zonder uitgemergelde man rechts. (The New York Times Magazine, *zondag 6 mei 1945*, p. 42).

Fotomontage: Hitler lachend temidden van 'lijken'.

Boven Sovjet-propaganda met origineel.

Wie maakt zo'n foto?

En deze . . ?Het 'slachtoffer' staat *en heeft haar stethoscoop nog om . . .*

En kijk: de nazi's in exact dezelfde pose elders bezig een jood te vernederen . .

Meer knip- en plakwerk . . .

Nazi 'massamoord', Sovjet-style.

Zo maar een foto . . .

. . . hier met Grootmoeder, moeder en kind ook in beeld . . .

'Foto' 'executie Letlandse joden 1942' tegen gefabriceerde achtergrond.[1953]

Veel 'foto's' komen van zogenaamde 'Sovjet Onderzoeks Commissies'; die lieten alles wat gevonden werd fotograferen, maar omdat het vaak slechts enkele lijken betrof, werden die meerdere keren uit verschillende invalshoeken gefotografeerd en samengevoegd om voor te stellen dat het om enorme aantallen lijken ging.

Dat werd bijvoorbeeld gedaan bij de kampen in *Osarichi.* Op 12 maart '44 zetten de Duitsers de bevolking van dit Wit-Russische dorp gevangen in twee kampen in de omgeving, waar zij tot de komst van het rode leger, zes dagen verbleven. Na de bevrijding van beide kampen stelde de *Buitengewone Staats Commissie voor de Opsporing van de Misdaden van de Duitse Fascistische Veroveraars* dat de Duitsers **49.000** mensen hadden gedood, waarvan er 600 zouden zijn gevonden in een 'enorm massagraf'. Echter, toen fotografen ter plaatse arriveerden, werden er in totaal *zeven* lichamen aangetroffen (vier kinderen en drie volwassenen). Daarom gingen zij over tot de gebruikelijke trucage: ze maakten meerdere foto's van de lijken uit verschillende hoeken en pasten daarop de uit de reproductiefotografie bekende methode van in elkaar belichten van verschillende beelden toe. Door retouche werden de sporen van de in elkaar belichte opnamen gemaskeerd waardoor 'foto's' ook nog de onscherpte van 'spaghetti'-foto's kregen, zoals bekend van Sovjet Holocaustfoto's. Aldus werd met 7 lijken de illusie gewekt dat het om 'honderden' lijken ging van in totaal '49.000 door de Duitsers vermoordden'.

Hier een Sovjet spaghetti-'foto' (door Duitsers gemaakt, zeggen zij): '*Lijken van vergassingsslachtoffers'* in Chelmno'. Het enig herkenbare zijn de grove onduidelijkheid en de onscherpte in de afbeelding.

Als dit soort afbeeldingen al door de Duitsers gemaakt zou zijn, hetgeen onwaarschijnlijk is, dan toch niet in deze abominabele kwaliteit, die standaard lijkt voor Sovjet Holocaust'foto's'. Waarschijnlijk een bewerkte fotomontage of paste-up. Dit 'massagraf' is natuurlijk ook nooit gelocaliseerd, dus is onmogelijk vast te stellen van waar ze komt.

Sovjet-spaghetti 'foto': *"Lijken gestikte slachtoffers van de gaskamers."*

De zogenaamde *Buitengewone Staats Commissies voor de Opsporing van de Misdaden van de Duitse Fascistische Veroveraars* waren NKVD afdelingen, bekend om hun hilarisch leugenachtige 'Rapporten' over gigantische en gruwelijke moordpartijen door de Duitsers. Ze missen elke schijn van geloofwaardigheid en feitelijkheid. (Zie wat Dr. Poulsen in 2005 publiceerde over deze commissies en archiefstukken in Podolsk.[1954])

Vervalste 'brandende synagoge' Berlijn, Kristallnacht.

Media publiceren vervalsingen zoals bijvoorbeeld de *fotomontage* van de *brandende synagoge* in de Berlijnse Oranienburger Straße. Die werd het beeldmerk voor de zgn. 'Kristallnacht' 1938. Omdat daarvan geen geschikte foto was, besloten onbekenden na de oorlog een foto van de bekende Berlijnse synagoge te manipuleren. In 1990 claimde schrijver Heinz Knobloch te kunnen bewijzen dat dit een *vervalsing* was, hoewel hij de dader niet kon aangeven. Dat bleef zo tot 1998, toen Kurt Wernicke de dader aanwees: ene Klaus Wittkugel, voormalig expert fotomontage.[1955]

Vervalsing in 2000 met 'rokende schoorstenen op internetsite van het Simon Wiesenthal Centrum ('Wiesensmoke').

Originele foto.

Tekst bij de *vervalste* Wiesenthal Centre foto: *"Terwijl de gevangenen worden klaargemaakt voor slavenarbeid, worden veel vrienden en familieleden vergast en verbrand in de ovens van de crematoria. De rook ziet u op de achtergrond. Juni 1944."* Zelfs de 'rook' is vals. Na kritiek werd hij in 2003 van de Wiesenthalsite gehaald en verscheen de tekst: *"Photo not available"*.

Toen een bezoeker ernaar vroeg, reageerde het Wiesenthal Centrum: *"De foto is nooit geretoucheerd. Een vlek op de foto werd ten onrechte voor rook uit de schoorsteen aangezien."* Elke leugen vereist immers een volgende?

Van 'vergassingen' in Auschwitz is in het zesjarig bestaan van dat kamp nooit ook maar één foto gemaakt. Er wordt alleen geclaimd dat in 1944 vier foto's werden gemaakt van een openlucht lijkverbranding. Van deze vier foto's is er één onbruikbaar (mislukt), één is van een groep naakte vrouwen en twee zijn van een openluchtverbranding achter Krema V.

Revisionisten ontkennen niet dat in Auschwitz van tijd tot tijd op beperkte schaal lijken in de open lucht werden verbrand. Door de vele defecten aan de crematieovens en de soms langdurige uitval van crematoria,[1956] moesten bij epidemieën om hygiënische redenen soms lijken in de open lucht werden verbrand. Dit, om toestanden als in Bergen-Belsen aan het eind van de oorlog te voorkomen. Hieronder de drie foto's waarvan revisionisten en conformisten elkaar de echtheid betwisten:

Lijkverbranding Auschwitz-Birkenau.

Detail van dezelfde foto.

In de detaillering van deze Holocaustafbeelding treffen we niet alleen onscherpte en gebrek aan details aan, maar is ook de anatomie absurd, zoals de uitvergroting toont. De vrouwenfiguur heeft een onmogelijke anatomie en ook andere 'lijken' zijn door 'spaghettikwaliteit' typisch voor JHV-fotografie.

Tweede foto.

Derde foto (links): naakte vrouwen. Rechts: Detail van gedeelte linksonder. Niet bekend is, waar en wanneer de foto is genomen.

De derde foto van naakte vrouwen is op een andere plaats en op een andere tijd met hetzelfde toestel genomen. De gedraaide camera toont in de benedenhoek links een aantal naakte vrouwen, die blijkens het detail met waterkannen, naar de nabije waterplas lopen om te baden.[1957]

Dit zijn de enige 3 foto's welke 5 jaar massamoord in Auschwitz moeten bewijzen. Na de bevrijding van het kamp werd namelijk van 'gaskamers' of massagraven voor meer dan een miljoen mensen, niet één enkele foto gemaakt . . .

Schoenen van in Chelmno vergaste joden (Schnabel).

En in Lublin . . . *(Simonow).*

Arad, ex-NKVD-er, ex-generaal/terrorist in Palestina/Israël en een van de belangrijkste Holocausthistorici, publiceerde de linkerfoto als "schoenen van in Chelmno vergaste joden'. Waarschijnlijk is ze echter in Majdanek genomen, dat over een grote afdeling leerbewerking beschikte.

Bovenstaande foto, gepubliceerd als 'documentaire' foto 'Op weg naar de executie' in *'Eichmann – Chefbuchhalter des Todes'* van S. Einstein.[1958]. In werkelijkheid een montage van foto en *tekening*. De schaduwen, perspectieven, lichtval, enz. zijn volkomen onnatuurlijk en verkeerd. Gepubliceerd in Der Spiegel Nr. 53, 1966. Reactie van *Der Spiegel* op een kritische brief: "Wij hebben geen bewijs dat deze foto echt is".[1959]

*Slachtoffers Geallieerd bombardement op werkkamp Nordhausen bij Berlijn op 4 april 1945; de omgekomen **dwangarbeiders** worden voorgesteld als 'vermoord door de nazi's'.*

Getruceerde foto: Duitse militairen droegen geen swastika's op uniformen. Bovendien deugen de schaduwverhoudingen niet.

Typische Sovjetfotovervalsing van zogenaamde 'massamoord door Einsatzgruppen' bij Khmelnitstki (Oekraïne) met '7.000 slachtoffers'. Let op de 'geposeerde lichaamshoudingen': de schaduwval op 'lijken', 'soldaten' en 'walkanten' is volkomen tegenstrijdig, van de mensen nergens rust het gewicht vol op elkaar, nergens schotwonden, nergens bloedsporen, alleen volwassenen, gezichten naar beneden, zorgvuldig genitaliën buiten beeld en sommigen geknield of rechtop zittend! Uiteraard is er geen forensisch rapport.

Geënsceneerde Britse propaganda-opname.

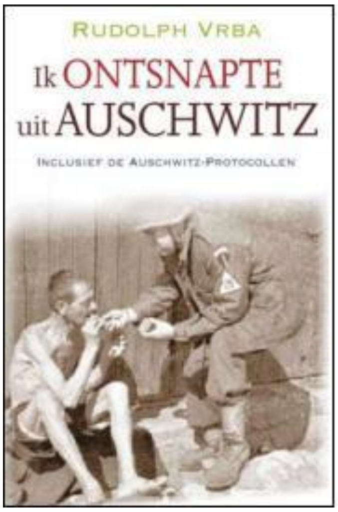
'Massagraf' Babi Yar (andere bronnen: Drobitski Yar bij Charkov).

Detail 'foto' massagraf: commentaar overbodig.

Geënsceneerde Sovjetfoto van een Duitse 'lijkverbranding'.
Let op de geposeerde ligging van de 'lijken' en een nog op het hoofd zittende pet!

Nederlands boek van JHV-kroongetuige 'Rudolph Vrba' (Walter Rosenberg) "Ik ontsnapte uit Auschwitz".[1960] *Het toont zonder verdere vermelding een foto van een door een **US-militair** bevrijde gevangene in vermoedelijk Dachau(!).*
Auschwitz werd, zoals deze boekverkoper blijkbaar niet weet, niet door de Amerikanen bevrijd, maar door de Sovjets, in de Poolse winter.

Verwarmd zwembad voor gevangenen in Auschwitz, compleet met zes startblokken, verchroomde instapleuningen en een duikplank.

En dit schrijft de Holocaustindustrie bij het zwembad op een display:
"Brandweerreservoir in de vorm van zwembad. Waarschijnlijk begin 1944".
(Duikplanken bij een 'brandweerreservoir': *Voor hen die in de JHV geloven . . .*)

Welk een minachting moeten Holocaust'voorlichters' voor de gelovigen koesteren om hen dergelijke nonsens te durven presenteren. Alweer: de ene leugen haalt een andere uit.

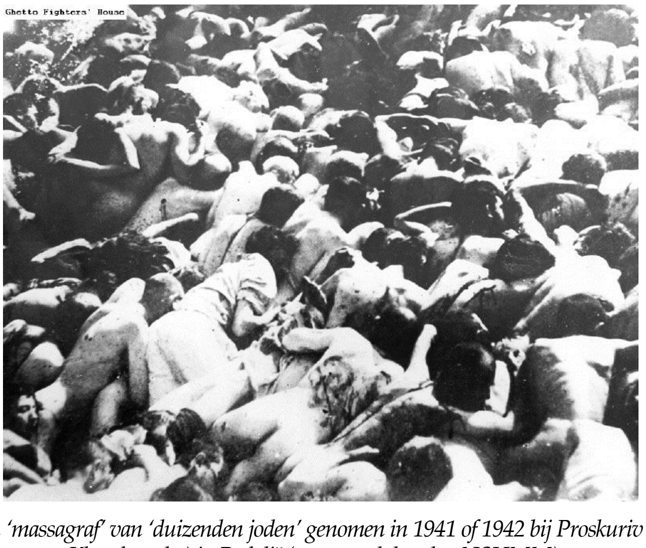
Zojuist(!) opgegraven lijken . . .

Tentoonstellen van foto's van nazi-misdaden is een hachelijke onderneming, met name in Duitsland. Een tentoonstelling over 'de Misdaden van de Wehrmacht aan het Oostfront' moest in 1999 worden gestaakt wegens zware kritiek door deskundigen. Zij wezen op tal van onjuiste presentaties, *vervalste foto's*, onjuist opgegeven herkomst, valse teksten en rabiaat eenzijdige weergave van feiten.[1961]

Een aankondiging voor een presentatie van nazi-gruwelen in Buchenwald (2007) stelde: *"De antifascistische beheerders van Buchenwald vonden de stapels lijken die de US troepen hadden gefotografeerd bij de bevrijding van het kamp te klein om de misdaden mee te illustreren, vooral omdat die stapels op foto's van Auschwitz groter waren. Daarom plakten zij foto's aan elkaar om het gruwel-effect te versterken"*.[1962]
Zo vatten bepaalde 'voorlichters' over 'de Holocaust' hun taak op.

Valse martelfoto, o.m. tot 2003 in Dachau geëxposeerd. In werkelijkheid een scene uit een Oostduitse film uit 1958.[1963]

Open 'massagraf' van 'duizenden joden' genomen in 1941 of 1942 bij Proskuriv (nu Khmelnytsky) in Podolië (opgevoerd door het USHMM).
Let op de ligging, de gemanipuleerde fotocompositie en geposeerde houding van levende 'lijken' en de niet belastende 'ligging' van de 'slachtoffers'. Pure nep!

De Engelse *Catholic Herald* van 29 oktober 1948 onthulde een staaltje filmvervalsing. In Kassel, waar elke Duitser verplicht werd een film over de gruwelen van Buchenwald te bekijken, zag een arts uit Göttingen zichzelf op het scherm voorbijkomen. Maar, hij was nooit in Buchenwald geweest! Verbijsterd realiseerde hij zich dat wat hij zag, onderdeel was uit een film over het bombardement op Dresden, waar hij als arts werkte. Bij die Holocaustbombardementen werden minstens 135.000 mensen, waaronder veel uit het Oosten voor de Sovjetmoordenaars en beestachtige verkrachters gevluchte Duitse vrouwen en kinderen,[1964] levend verbrand. In volgende weken werden de resten van slachtoffers opgestapeld op hopen van 4 à 500 en verbrand. Scenes daarvan werden door de arts herkend en waren in de Buchenwaldfilm gemonteerd als 'misdaden van de nazi's'.

Het enige 'positieve' is dat deze Amerikaanse filmers *zelf* het bombardement van Dresden dus ook als misdaad beschouwden . . .

De volgende foto's komen uit Dr. Udo Walendy's *Bild 'Dokumente' für die Geschichtsschreibung?*[1965] De herkomst van de eerste foto is onbekend, de tweede een *fotomontage*, waarop te zien is dat aan de staande mensen een andere achtergrond en op de voorgrond een laag lijken is toegevoegd. Aldus werd een nieuwe gruwelfoto gecreëerd. Deze vervalsing verscheen op blz. 341 van historicus R. Schnabel's boek *Macht ohne Moral: eine Dokumentation über die SS* (Frankfürt, 1957), onder de kop "Mauthausen". Walendy toont nog 18 andere voorbeelden van vervalsingen, alleen al in Schnabel's boek!

Foto van onbekende herkomst, aangegeven als 'Mauthausen'. Let op de voorgrond . . .

Let op de voorgrond hier; 'Vernietigingskamp Mauthausen'.

Bovenstaande *fake* foto verscheen in *Proceedings of the International Military Tribunal, Vol. XXX, blz. 421,* om Mauthausen te documenteren. Ook in Aroneanu's *Konzentrationslager Document* voor het Internationale Hof in Neurenberg (*F.321*); Heinz Kühnrich's *Der KZ-Staat* (Berlijn, 1960, blz. 81); in Vaclav Berdych's *Mauthausen* (Praag, 1959) en in Robert Neumann's *Hitler - Aufstieg und Untergang des Dritten Reiches* (München, 1961).

Befaamde foto van een oude vrouw met kinderen in Auschwitz.
"Op weg naar de gaskamer", *stelt de JHV.*

Deze foto komt uit het zgn. *Auschwitz Album*,[1966] een serie foto's van de aankomst van een transport Hongaarse joden in mei 1944. Het bijschrift is volkomen misleidend, omdat – afgezien van het ontbreken van bewijs voor 'gaskamers' – inmiddels door de meeste historici is vastgesteld dat de Hongaarse joden in Auschwitz niet zijn 'uitgeroeid', maar vrijwel allen naar andere plaatsen werden doorgetransporteerd. Natuurlijk is ook op deze foto's *niets te zien van* een gang naar 'gaskamers': men ziet joden in het kamp volledig bepakt en gezakt zonder dwang of bewaking op weg naar barakken, quarantaine- en douchefaciliteiten.

Tonen **luchtfoto's van Auschwitz** 'gaskamers' toen deze op hun veronderstelde hoogtepunt zouden hebben gefunctioneerd?

Nee. In werkelijkheid is daarop geen spoor te zien van enorme hoeveelheden rook die constant over het kamp zouden hebben gehangen, noch enige aanwijzing voor 'putten' waarin lijken zouden zijn verbrand.[1967]
Holocaustpropagandasite *Nizkor* daarover: *In de eerste plaats moet men zich realiseren dat de vluchten over Auschwitz zeer schaars waren met grote tussenpozen. In 1943 en voorjaar 1944 begonnen de Geallieerden de olieproducerende faciliteiten te bombarderen, inclusief de middelgrote petrochemische fabriek in Auschwitz III. Auschwitz III of Monowitz, was een satellietkamp op ongeveer vier kilometer afstand van de gaskamers van Auschwitz II ofwel Birkenau.*
Geallieerde bommenwerpers en begeleidende jachtvliegtuigen hadden tot april 1944 onvoldoende actieradius om Monowitz te bereiken (zie Gilbert, Auschwitz and the Allies, *1981, blz. 191). Fotoverkenningsvluchten van het gebied op 4 april 1944 coverden toevallig Birkenau; twintig foto's werden genomen, waarvan drie van Auschwitz-Birkenau. Na die datum waren er slechts vier andere vluchten voordat de crematoria werden neergehaald: 31 mei, 26 juni, 25 augustus en 13 september. Sommige daarvan tonen onvoldoende detail om van nut te zijn.*

Luchtfoto's van Auschwitz-Birkenau uit die periode waren van uitnemende scherpte en kwaliteit; ze werden genomen van december 1943 tot 19 februari 1945. Op geen ervan zijn cokesvoorraden, schoorsteenrook, lijken of open vuren in putten waar te nemen. Nizkor suggereert dat 'toevallig' op geen van die dagen werd 'vergast' of verbrand en er daarom *niets* van te zien is. Foto's van 31 mei 1944, tijdens de veronderstelde uitroeiing van de Hongaarse joden en joden uit Lodz, waarvan getuigen verklaarden dat dag en nacht enorme vuren in putten brandden, tonen alleen wat rook in de omgeving van Crematorium V.[1968]
Eén reeks bijzonder duidelijke en gedetailleerde opnamen (die van 26 juni 1944, op het hoogtepunt van de 'vergassing' en verbranding van 400.000 Hongaarse joden) eindigt juist op het moment dat Birkenau in beeld kwam. Sommigen vermoeden dat dit niet toevallig is en die gedetailleerde foto's buiten bereik van het publiek worden gehouden.

Nizkor over de foto van 25 augustus 1944: *Dezelfde foto toont de gaskamer, inclusief overduidelijk inwerpluiken voor Zyklon-B. Hoe verklaren de ontkenners dit? Onthoud, een lijkenkelder kan niet worden ontsmet met Zyklon-B omdat dat gif geen effect op bacteriën heeft. (Gilbert, op. cit., foto 28, tussen blz. 192-193.)*
De luiken zijn zichtbaar op de gaskamers van Krema II en III maar niet op de ontkleedruimten. Hoe verklaren de ontkenners dat verschil aangezien zij claimen dat zowel de gaskamers als de ontkleedruimten lijkenkelders waren? Waarom luiken op de een en niet op de ander; en is het toevallig dat de ruimte met de luiken dezelfde is als die welke sinds 1940 als gaskamer wordt aangewezen? Onthoud, deze foto's werden pas in de jaren '70 vrijgegeven.

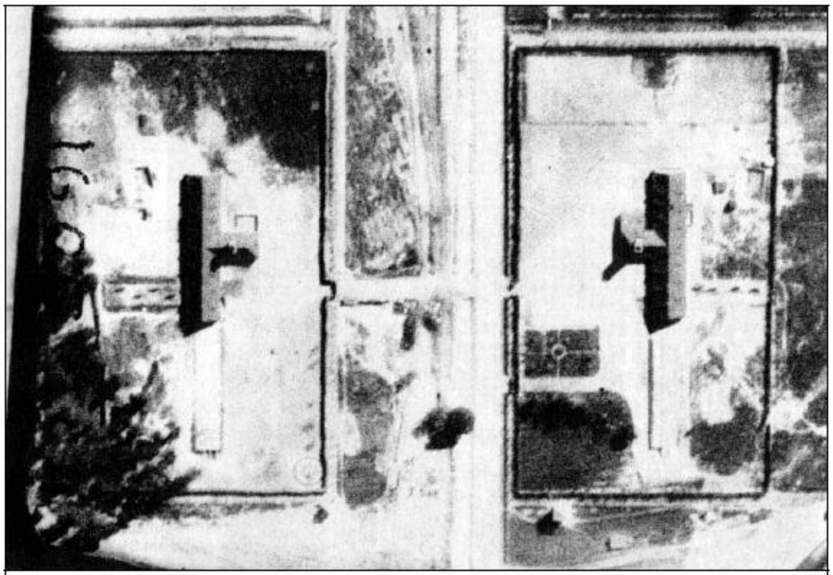
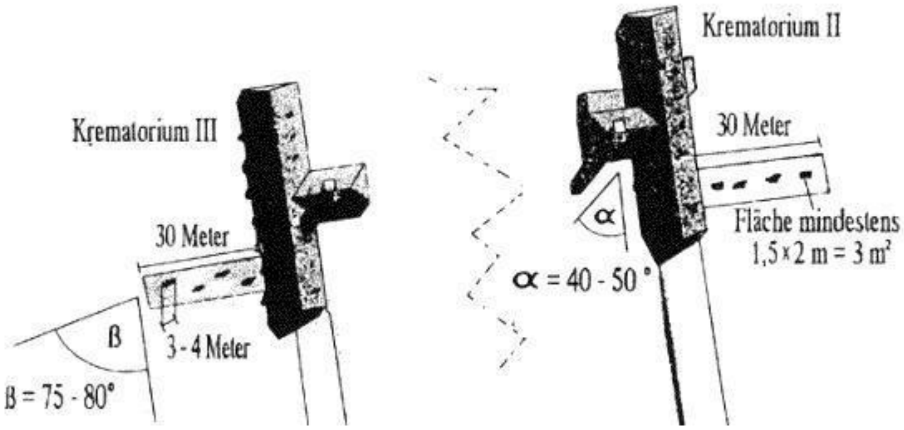

Illustration 6 : *Detail enlargement of RG 373 Can F 5367, exp. 3185, Aug. 25, 1944, crematoria II and III.*

CIA Luchtfoto van Krema's II (links) en III (rechts) van 25 augustus 1944. Let op de 4 ingetekende 'inwerpgaten voor Zyklon-B' op het dak van de lijkenkamers ('gaskamers') haaks op de gebouwen.

Ja! Door de CIA! En: in 1940 bestonden de Krema's II en III nog niet! Hierboven de CIA-foto van augustus '44 van de Krema's II en III in Birkenau. In 1979 vrijgegeven met als commentaar dat de 'inwerpgaten' voor Zyklon-B in de daken van de lijkenkelders ('gaskamers') van de Krema's II en III te zien zijn; deze zijn volgens experts echter ***ingetekend*:** te groot, foutieve verhoudingen, verkeerde plaatsen en schaduwval (zie schema).
Beide crematoria zijn spiegelbeeldig ten opzichte van elkaar gebouwd. De lijkenkamers ('gaskamers') zijn de op de foto horizontale halfondergrondse uitbouwsels met daarop *getekend* vier *'Zyklon-B luiken'* (knullige streepjes).

De foto is o.m. door expert John C. Ball analoog aan hedendaagse kennis van luchtfotografie en fotografische manipulatietechnieken geanalyseerd. Met het blote oog is op de foto te zien dat de plaats van *'Zyklon-B luiken'* (de vier streepjes op de lijkenkamers van de Krema's II en III) niet deugt: bij Krema II (rechts) liggen ze in elkaars verlengde, terwijl ze bij Krema III (links) onregelmatig verspringend ten opzichte van elkaar liggen.

Schema schaduwval CIA-'luchtfoto' Krema's II en III Auschwitz-Birkenau.

Na vergroting blijken de afmetingen van deze zogenaamde luiken niet alleen verschillend, maar zelfs groter dan de dakkapellen op het dak aan de voorkant van het Crematorium. De schaduwhoeken ervan (75-80°) komen niet overeen met die van de schoorsteen (40-50°)! De *ingetekende* streepjes ('inwerpluiken') zijn 3-4 m lang, met een oppervlak van 3 m^2! Groter dus dan de dakkapellen van de voorzijde: Vergelijk ze bijv. met de bovenzijde van de getekende 'Kula-kolommen' (blz. 649), waarvan de kleine 'schoorstenen' ca. 1 m^2 in het *vierkant* waren en slechts 15 cm hoog!

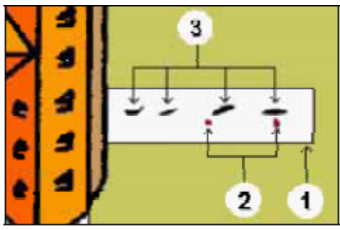

***Illustration 8:** Schematic drawing of the position and size of the patches (3) on the roof of mortuary 1 (the 'gas chamber', 1) of crematorium II and the location (2) of the only two holes to be found.*

De streepjes zijn ook buitengewoon slordig ingetekend: op Krema II (boven) liggen ze nog enigszins parallel, maar op Krema III schots en scheef. Ook deugen de onderlinge afstanden ervan niet. Het is uitgesloten dat ze op die wijze zouden zijn aangebracht.

De plaatsen van de ingetekende 'inwerpluiken' komen dan ook niet overeen met die van de steunpilaren waarlangs Zyklon-B naar beneden

zou zijn gekomen, noch met (na de oorlog aangebrachte) 'gaten' in het dak van de lijkenruimte.
Op eenzelfde foto, drie weken later genomen op 13 september, hebben de luiken van Krema III hun vorm en schaduw behouden, ondanks een andere zonnestand en zijn de *'Zyklon-B luiken'* van het dak van Krema II verdwenen......
Kortom een bedrieglijke vervalsing, waarmee CIA/Nizkor meent revisionisten (*'ontkenners'*) als fantasten te kunnen neerzetten.

Van enkele andere foto's stelde men dat 'rijen naar de gaskamers lopende mensen' te zien zijn. Echter, zoals op de uitvergrote details is te zien, zijn die 'rijen' eveneens *ingetekend* en 'lopen' de 'te vergassen mensen' zelfs gedeeltelijk *over de daken* van de barakken). Deze treurige van de CIA afkomstige vervalsingen lijken op de 'foto's' die US minister Colin Powell in de Algemene Vergadering van de VN als 'bewijs' voor 'massavernietigingswapens' van Saddam Hoessein toonde (zie ook *Convergence or Divergence?: On Recent Evidence for Zyklon Induction Holes at Auschwitz-Birkenau Crematory II* van Brian Renk, *The Journal for Historical Review*).
Hier de betreffende foto, afgebeeld en beschreven in het artikel *Air Photo Evidence* van luchtfotoexpert John Clive Ball: [1969]
De eerste twee afbeeldingen (11 en 12) zijn met 3,5 seconde tijdsinterval genomen; duidelijk is in de detaillering (13) de ingetekende zigzag lijn van de retoucheur te zien. De *vervalser* hielp het *'geluk'* dus een handje......

Illustration 11 *(Exposure 3185): Allegedly a marching column of inmates on their way to the gas chamber.*

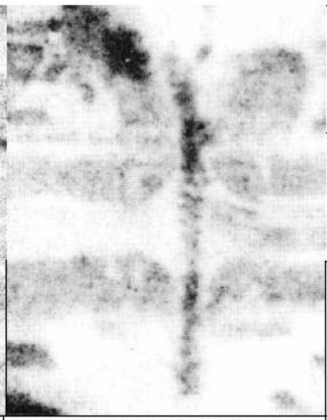

Illustration 12 *(Exposure 3186): 3.5 seconds later. Now the inmates in the middle of the column are marching in a zigzag.*

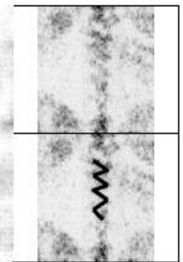

Illustration 13: *The zigzag line drawn by the photo retoucher is clearly visible: another proof that the photo was falsified.*

Er bestaat niet één luchtfoto die de veronderstelde massamoord op joden door de Duitsers op enige plaats in Europa ondersteunt. Daarentegen weerspreken alle luchtfoto's de claim dat de nazi's honderdduizenden mensen vergasten en verbrandden, zoals de 400.000 Hongaarse joden in Auschwitz en massamoord bij Babi Yar. Geen wonder dus, dat de

Geallieerden de kampen nooit bombardeerden en noch Eisenhower, noch Churchill, noch De Gaulle in hun omvangrijke Mémoires na de oorlog ooit één woord spraken over 'massavergassingen'.
Te hopen is ook dat ooit de vele door de Sovjets gemaakte luchtfoto's zullen worden vrijgegeven. Dat dit nog steeds niet is gebeurd, spreekt eveneens boekdelen.

Dat foto's in Westerse handen overduidelijk werden bewerkt en door de CIA voor het eerst naar buiten zijn gebracht, geeft al een deel van het antwoord. Want, hoe paradoxaal ook, die *vervalste* luchtfoto's bewijzen de leugen van de 'gaskamers'.

Van de duizenden echte of bewerkte Holocaustfoto's van lijken in kampen die u werden of worden getoond, was slechts een klein gedeelte joods. De overgrote meerderheid van hen was niet-joods. NIET EEN van de afgebeeld lijken kwam om het leven door 'vergassing'.

Dit hoofdstuk behandelde Holocaustleugens als documentvervalsingen, fotovervalsingen, enz. Deze completeren de vele andere belangrijke vervalsingen zoals valse 'gaskamers', valse getuigenissen, valse beschuldigingen, enz. Wellicht de grootste vorm van manipulatie blijft onzichtbaar: vernietigen, achterhouden en *selectief* vrijgeven van informatie.

De *kernvraag* is al eerder gesteld: *Waarom al die vervalsingen?*

Niet alleen informatie uit die periode wordt vervalst, maar tot op de dag van vandaag ook veel van wat ons door de Holocaustindustrie wordt voorgezet. Waarom? Bij ***waarheid*** is vervalsen en liegen niet nodig.

Revisionisten ***vervalsen en liegen niet.*** Zij hoeven dat niet en willen dat ook niet: één enkele *leugen* of *vervalsing* betekent voor hen het einde van het revisionisme. Ook dat is een verschil tussen revisionisten en anti-revisionisten of, anders gezegd, tussen Waarheid en Onwaarheid.

10. *Blinde Vlekken en een Zwart Gat*

Dit hoofdstuk behandelt belangrijke feiten, welke het ontbreken van bewijs voor 'gaskamers' en de afwezigheid van miljoenen stoffelijke resten uit de JHV kunnen verklaren.

Een door Holocaustconformisten gebruikte dooddoener is *"De Holocaust is de best gedocumenteerde misdaad uit de geschiedenis"*, daarmee aangevend dat er indrukwekkende hoeveelheden papier uit de nazitijd en daarna bestaan. Dat zich daaronder *geen bewijzen* van een Hitlerbeleid voor jodenuitroeiing bevond, noch *bewijzen voor 'gaskamers* of *Zes Miljoen*, moge reeds voldoende duidelijk zijn. Het bestaan van die miljoenen documenten bewijst – behalve de *fictie* van "de nazi's vernietigden alle Holocaustdocumenten" – allesbehalve de waarheid van de JHV. Integendeel, het overgrote deel van de documenten welke de Waarheid over de gebeurtenissen met joden onder de nazi's kunnen prijsgeven, bevindt zich achter gesloten deuren van archieven van de overwinnaars, vooral in de voormalige Sovjet-Unie. Het was vooral dan ook daarom, dat Raul Hilberg in 2006 verklaarde dat ***'we nog geen 20% van de Holocaust weten'.***[1970]

Holocaustconformisten en revisionisten zijn het eens over massale transporten van joden naar allerlei kampen in het door Duitsland bezette Europa. Een waanzinnige en misdadige manoeuvre van het naziregime om in navolging van andere volkeren en andere tijden de joden uit hun leefgebied te verwijderen.

Ondanks alle beweringen is de Holocausthistoriografie niet in staat gebleken aan te geven wat het lot van de overgrote meerderheid van die vele honderdduizenden is geworden. 'Vergast en spoorloos verdwenen' is daarvoor de onmogelijke en al te gemakkelijke verklaring. Al te gemakkelijk, want er zijn geen concrete bewijzen van een systematisch uitroeiingsbeleid, 'gaskamers', honderdduizenden lijken, enz. Merkwaardig ook, omdat de Holocaustpromotie de afgelopen 70 jaar *geen enkel initiatief* heeft laten zien haar verhaal met forensisch bewijs te onderbouwen. Integendeel, serieus forensisch onderzoek wordt stelselmatig geblokkeerd.

Anderzijds heeft ook revisionistisch onderzoek tot nog toe niet met bewijzen kunnen aangeven wat er gebeurde met grote aantallen joodse vrouwen, kinderen en arbeidsongeschikten die naar de 'vernietigingskampen' (de Duitsers: *Doorgangskampen*) zijn gebracht.

Ontbrekende gegevens over het lot van die joden is een van de vele *blinde vlekken* in de kennis over de gebeurtenissen met joden onder nazibewind;

bovendien bestaat een enorm *zwart gat* m.b.t. het lot van grote aantallen joden die onder Sovjetregime waren en kwamen.

Een eerste belangrijke *witte vlek* is de vrijwel totale *afwezigheid* van forensische informatie door niet toestaan van *onafhankelijk* wetenschappelijk onderzoek, c.q. dwarsbomen daarvan en het smoren van elke kritiek op de gepostuleerde 'waarheid' van de JHV.

Dat omvat ook het *Cordon Sanitaire* rond de dichtst betrokkenen bij die veronderstelde miljoenenmoord: de vermeende daders en uitvoerders. Zij worden slechts selectief en demoniserend opgevoerd: zorgvuldig gemodelleerd binnen het gepostuleerde verhaal. Daardoor blijven 'waarheid' en 'kennis' doelbewust het monopolie van JHV-propaganda en 'overlevenden'. Want, hoewel Holocaustvertellers roepen dat de nazi's massavergassingen 'bekenden', valt op dat die 'daders' en hun 'bekentenissen', ***niet één enkel betekenisvol detail of aanwijzing*** opleveren over 'gaskamers', de organisatie van de 'spoorloze' verdwijning van miljoenen lijken', de logistiek, allocatie van middelen of *whatsoever*. Geen enkel concreet bewijs, gedetailleerde beschrijving, technische bijzonderheid, etc. is afkomstig van 'bekennende' daders. Natuurlijk zou, ***als*** zij betrokken waren en 'gaskamers' bestonden, de detailinformatie nu beschikbaar zijn en bestonden vragen, onduidelijkheden en onmogelijkheden niet meer.

Niet alleen ontbreekt die noodzakelijke bewijsvormende informatie in de zgn 'daderbekentenissen'', maar ze bevindt zich ook niet in de miljoenen documenten in de gesloten archieven van de VS, Engeland, Frankrijk, de Russische Federatie en Israël. Ware dit zo, dan was dat natuurlijk al veel eerder publiek gemaakt.

Geen bewijzende documenten dus, maar vreemd genoeg ook geen betrouwbare daderinformatie. Faurisson's retorische vraag *"Toon of teken mij een gaskamer"* is daarom nog altijd niet beantwoord: er bestaat geen technische beschrijving van dat veronderstelde massamoordmiddel. Niemand is in staat de nieuwe kleren van de Keizer te tekenen . . .

Andere *Blinde vlekken,* door conformisten *niet* als zodanig (h)erkend, zijn:

- Het vernietigen en nog altijd ontoegankelijk houden door Westerse regeringen en vooral door de Sovjet-Unie en haar opvolgers van enorme hoeveelheden informatie.
- Transporten van joden *uit* 'vernietigingskampen'. Vaststaat dat grote aantallen joden uit Auschwitz, Treblinka en Sobibor naar Sovjetgebied zijn getransporteerd.[1971] Ook dat de Sovjets op hun beurt vóór en na de Duitse bezetting miljoenen mensen uit die gebieden naar Siberië en Sovjet-Azië deporteerden.[1972]
- Gegevens over *aangekomen* jodentransporten in het *Ostgebiet*.
- Gegevens over in kampen daar en vooral in steden en getto's in Wit-Rusland gehuisveste joden.[1973]

- Gegevens over door de Sovjets naar Siberië, de Goelag en andere bestemmingen in de Sovjet-Unie gedeporteerde joden.
- Ontbrekende documentatie over de gebeurtenissen met joden in het Ostgebiet, vóór, tijdens en ná de nazibezetting.[1974]
- Gegevens over *honderdduizenden* gevangenen die – hoewel naar de grote concentratiekampen vervoerd – in duizenden **subkampen** gehuisvest waren en na de oorlog niet systematisch als 'overlevenden' van deze kampen zijn geregistreerd. (Alleen Mauthausen had al meer dan 50 subkampen, verspreid over Oostenrijk!)
- Voor zover bekend is er niet één rapport of studie over het aantal overlevenden van de ca. 20.000(!) Duitse nederzettingen.[1975] Een weinig populair item onder Holocausthistorici, die zich committeren aan de Joodse Holocaust-Versie.
- Onbekende aantallen van de over heel Europa tewerkgestelde dwangarbeiders in de *Organisation Todt, enz.*

Allemaal *blinde vlekken*, welke de frase dat "alles over de Holocaust bekend is" en niet(s) onderzocht hoeft te worden, tot een loze kreet maken. Daarnaast is er het Zwarte Gat van de voormalige Sovjet-Unie.

a. Het grote Zwarte Gat

Eerder is gesteld dat ***de voormalige Sovjet-Unie,*** feitelijk militaire overwinnaar van de oorlog, die de zgn. 'vernietigingskampen' bevrijdde en de helft van Europa en Duitsland bezette, *nooit betrouwbare informatie over 'de Holocaust' naar buiten heeft gebracht*; het beperkte zich tot verzonnen verhalen, ideologische demonisering van 'de fascisten' en miljoenenoverdrijvingen om zichzelf als 'bevrijder' in plaats als bezetter te profileren. *Waarheid* was in de USSR nooit een criterium, *bewijs* nog minder.

Vaststaat dat na de Poolse deling in 1939 ruim 1 miljoen Poolse joden direct onder Sovjetheerschappij kwamen, bijna 1 miljoen uit het Generalgouvernement vluchtten naar Oost-Polen en de nazi's na *Barbarossa* minstens 1,5 miljoen joden naar het Russische 'Ostgebiet' deporteerden.[1976] Ook dat Stalin de joden in door de Duitsers *bedreigde* gebieden in Oekraïne en Wit-Rusland een *'voorkeursbehandeling'* gaf door hen massaal naar Sovjet-achterland te evacueren.[1977] Volgens Solzjenitsyn werden van dezen ca. 1,1 miljoen naar Siberië en de Goelags gedeporteerd.[1978] Toen de Sovjets bij de uitdrijving van de Duitsers in 1944 die gebieden weer binnentrokken, werden opnieuw rekeningen vereffend. Alle aangetroffen Russen, joden en niet-joden, werden automatisch beschouwd als 'landverraders', die deportatie naar de Goelags en dus de dood verdienden omdat zij waren achtergebleven. Na de oorlog verhevigden de Sovjets hun terreur in de Westelijke Sovjet-Unie nog: Solzjenitsyn beschrijft hoe tot Stalins dood de voorheen routinematige minimumstraf voor lichte en

verzonnen 'overtredingen', *"de Tien"* jaren Goelag, zonder wettige basis veranderde in *"het Kwart"*, nl. 25 jaar, een kwart van de doodstraf. Een gebruikelijke toevoeging was: *"met correspondentieverbod"*, hetgeen elk contact van of naar betrokkenen verbood was en in het gunstigste geval de familie alleen een overlijdensbericht ontving.
Solzjenitsyn rept ook over door Stalin georganiseerde naoorlogse razzia's, waarbij hij om buitenlandse joden – aangeduid als *'kosmopolieten'* – 'tegen pogroms te beschermen' naar de Goelags afvoerde.[1979] Dat past perfect in de these dat Stalin na de oorlog joden uit West-Rusland met *"het Kwart"* (25 jaar, ofwel tot hun dood) in Siberië dumpte!

De voorzitter van de Joodse Liga, Rabbi Benjamin Schultz, verklaarde in 1954 voor een Onderzoekscommissie van het Amerikaanse Congres, dat tijdens de Tweede Wereldoorlog in de Sovjet-Unie **3.390.000** joden spoorloos bleken te zijn verdwenen.[1980]
Hij verklaarde dat dit door Westelijke kringen bewust verborgen wordt gehouden omdat zij uit overtuiging of uit diplomatieke overwegingen de waarheid over de Sovjet-Unie niet willen openbaren. Natuurlijk dienen we alle Holocaustaantallen met kilo's zout te nemen, maar zelfs als de rabbi de helft ervan overdreef, is het aantal onder de Sovjets verdwenen joden enorm. Schultz stelde dat het aantal door de Sovjets vermoorde joden *hoger* was, dan van de nazi's, en gezien de aantallen joden onder Duitse en Sovjetheerschappij is er geen reden dat uit te sluiten.

Van miljoenen joden onder de Sovjets is dus *niets* meer vernomen. Inmiddels is bekend hoe wreed en moorddadig Stalin's bevolkingspolitiek was. 's Werelds grootste massamoordenaar, de jood Kaganowitz, leidde ook de deportaties van miljoenen binnen- en buitenlandse joden. Hij was het ook, die het 'probleem' van de 20.000 Poolse militairen bij Katyn 'oploste'.

De Sovjets verdonkeremaanden ook miljoenen Duitse documenten, met het doel de Sovjetversie over de oorlog en de gepropageerde misdadigheid van de 'fascisten' niet in gevaar te brengen. Alles verdween in het enorme Zwarte Gat van het Sovjet-aandeel in 'de Holocaust'.

Na de overwinning lieten de Sovjets het IJzeren Gordijn neer, dat samen met het beruchte *'correspondentieverbod'* communicatie met gedeporteerden in de Goelags en de buitenwereld uitsloot. Decennialang was elke informatie over het lot van joden in de Sovjet-Unie daardoor niet bestaand. Vertrek naar of communicatie met het buitenland was geheel uitgesloten. Edward Crankshaw schreef over Chroestsjov's Mémoires, dat Stalin na de oorlog de Oekraïnse joden naar Siberië deporteerde.[1981]

In het Westen werden in die tijd kampen voor zgn. *displaced persons* opgezet (veelal statenloos geworden joden) waarin honderdduizenden verbleven voordat zij naar andere bestemmingen vertrokken. Niet in de Sovjet-Unie dus, waar toch ook honderdduizenden joden in dezelfde positie verkeerden. Een enkele keer werd in de communistische pers wel

eens zijdelings verwezen naar het oppakken en deporteren van wat zij noemden *'kosmopolieten'*, een fraaie, typisch communistische term om ongewenste joden mee aan te duiden. Van miljoenen joden onder Sovjet-regime is dan ook *niets* meer vernomen, zelfs niet dat het Westen hen ten onrechte onder de nazislachtoffers telt.

Emigratie van joden – en anderen – uit de Sovjet-Unie bleef tientallen jaren volkomen onmogelijk.[1982] Tussen 1945 en Stalin's dood in 1953 werden slechts 18 (!) uitreisvisa aan joden verstrekt.[1983]

Emigratie uit de Sovjet-Unie werd pas na 1967 enigszins verruimd, hoewel dit onderhevig bleef aan strenge politiek-strategische voorwaarden. Zelfs reizen *binnen* de Sovjet-Unie was aan talloze bureaucratische regels gebonden.

Tot aan het eind van de Sovjetperiode bleef het verdacht familie of contacten in het buitenland te hebben. Op bijna elk formulier werd de vraag gesteld: *"Hebt u verwanten of kennissen in het buitenland?"*[1984] Bevestiging was riskant en betekende behalve maatschappelijke discriminatie ook uitsluiting van elk vrij contact.

De thans nieuwe machthebbers hebben in hun streven naar rehabilitatie en acceptatie door het Westen minstens evenveel belang bij het verzwijgen van Sovjetmisdaden als destijds de communisten. Onder de Sovjets bestonden er in heel Rusland honderden *geheime dorpen en steden,* die op geen enkele kaart waren te vinden en waarover nooit werd bericht. Het is interessant om kaarten uit de Sovjettijd te vergelijken met huidige en dan te ontdekken dat er nu steden bestaan, met soms honderdduizend of meer inwoners, die in de Sovjettijd nergens vermeld werden.

Na de val van het communisme zijn die steden en dorpen weliswaar genormaliseerd, maar nog altijd is ca. 20% van het Russische grondgebied afgesloten voor bezoekers. Met name in delen van Wit-Rusland en Oekraïne hebben buitenlanders geen toegang, in het bijzonder tot gebieden waarover in de periode 1942-1944 berichten van jodenvestiging en nieuwe dorpen en gehuchten verschenen. Vermoed wordt dat bepaalde gebieden radioactief besmet zijn of om andere reden aan de blik van buitenstaanders worden onttrokken. In Wit-Rusland zijn ook na het communisme gebieden afgescheiden waarnaar in de oorlog Europese joden werden gedeporteerd.

Het lot van joden in gebieden onder Sovjetheerschappij is door dat alles ***een zwart gat*** gebleven, dat door de latere regeringen niet is gedicht. In dat zwarte gat moet een belangrijk deel over het lot van de vermiste Europese joden worden gezocht.

Ongelooflijk is, dat in de ruim zestig jaar na WO II noch uit de Sovjet-Unie, noch uit post-communistisch Rusland *nauwelijks één* wetenschappelijke Holocaustpublicatie is opgedoken die de moeite van vertaling en publica-

tie in het Westen waard is bevonden. In Holocaustbibliografieën zal men die vergeefs zoeken.
Even ongelooflijk is, dat in de Westerse Holocaustgeschiedschrijving informatie en betrouwbare documentatie uit door de Sovjets heroverde gebieden ontbreekt. Dit terwijl grote hoeveelheden Duitse documenten en archieven over die gebieden in hun handen vielen, tot in Berlijn toe. Niets is daarover gepubliceerd. Hilberg sprak dus terecht over '*nog geen 20% van de Holocaust is bekend'*. Ook deze verregaande incompleetheid van de informatie, kán de huidige JHV 'de' waarheid niet zijn.

Het lijkt erop dat alle informatie over naar Sovjetgebied gedeporteerde joden – ook door Westerse regeringen – systematisch wordt geblokkeerd. Waarom anders werd eind jaren '70 het boek *Geschichte der Deutsche* van de bekende Duitse historicus professor Helmut Diwald door de Duitse overheid *vernietigd*? Dit, omdat hij schreef (blz. 165) dat *"wat er ook met de naar het Oosten gedeporteerde joden na 1940 is gebeurd, dit nooit ten principale is opgehelderd, ongeacht wat daarover allemaal is geschreven."*
Vaststaat dat uit 'vernietigingskampen' (*Doorgangskampen,* zeggen Duitse documenten en revisionisten) veel transporten naar het *Ostgebiet* vertrokken, dat het daarbij om vele honderdduizenden joden ging en ook dat de Sovjets vóór en na de Duitse bezetting miljoenen mensen uit die gebieden (veelal joden), naar Siberië en Aziatisch Rusland deporteerden.[1985]
De Sovjets troffen in 1945 een ongekende hoeveelheid informatie aan van met Duitse gründlichkeit opgetekende details over letterlijk elk gehucht waarin zij opereerden, maar publiceerden daarover vrijwel *niets.* Integendeel, zij bestudeerden het en borgen het weg in geheime archieven. Pas 45 jaar later, na de ineenstorting van het communisme in 1989, kwam incidenteel, selectief en *ad hoc* iets aan het daglicht.
Werd het verborgen gehouden omdat de Sovjets de nazi's of het naoorlogse West-Duitsland wilden behoeden voor nog meer beschuldigingen? Uiteraard niet. In de Koude Oorlog zou dergelijke informatie vernietigend zijn geweest tegen het verfoeide en verketterde West-Duitsland.
Redenen waarom de Sovjets die informatie achterhielden was dat ze vermoedelijk informatie bevatten over naar de SU gedeporteerde joden en daardoor aan de Duitsers toegeschreven megamisdaden ontkrachtten. Vandaar dat zij bij het IMT met een wagonlading *vervalsingen* aankwamen, omdat de *werkelijke* documenten *aantallen* van naar de Sovjet-Unie getransporteerde en gevestigde joden zouden openbaren en vragen zouden oproepen naar de miljoenen joden die de communisten naar de Goelags deporteerden maar – volgens hen – 'bij miljoenen' door de fascisten industrieel waren vermoord.

Beschreef Eichmann – logistiek manager van de jodendeportaties – in het boek dat hij in Israël schreef ook de deportatie van honderdduizenden joden naar Sovjetgebied? En is het daarom dat Ben Goerion het niet vrij-

geven daarvan motiveerde met *"dat dit de geloofwaardigheid voor het publiek van het (Eichmann-)proces zou aantasten"?*

In het Westen is joods lijden uitgegroeid en geïnstrumentaliseerd tot een staatsideologisch dogma. De Sovjet-Unie en huidig Rusland geven aan 'de Holocaust' nauwelijks aandacht; die is daar in die vorm niet bestaand en minder dan een voetnoot in de Grote Vaderlandse Oorlog.

Het niet-bestaan van 'de Holocaust' in de Sovjet-Unie en het Rusland van nu is begrijpelijk. In de SU kwam de JHV niet van pas omdat daar in theorie alle etnische groepen gelijk waren, allen 'Sovjetburgers', één in de strijd tegen het fascisme. Alleen dissidenten en joodse chroniqueurs spraken daarover. Het huidige Russisch bewind voert campagne om de 'grandeur' van Rusland te herstellen en nationalisme te promoten. Daarin komen Sovjetmisdaden niet meer van pas.

Vaststaat echter dat de Duitsers grote groepen West-Europese en Poolse joden naar Wit-Rusland, Oekraïne, Oost-Polen en de Baltische Staten deporteerden, die vervolgens bij de herinname door de Sovjets achterbleven en waarvan nimmer meer iets is vernomen. Er zijn documenten van eind 1941 over levering van een crematorium voor een kamp in Mogilev, Wit-Rusland (200 km Oostelijk van Minsk), waaruit JHV 'historicus' en slippendrager Christian Gerlach, concludeerde dat "de nazi's plannen hadden daar West-Europese joden te vergassen".[1986]

De Baltische staten

De Baltische Staten speelden een belangrijke rol in de opname van Poolse, Duitse en West-Europese joden. Niet alleen werden daar tienduizenden tewerkgesteld in de Duitse oorlogsindustrie en bij infrastructurele projecten, velen zijn ook verder getransporteerd naar gebieden achter het Russische front voor aanleg van wegen, spoorlijnen, de bouw van opslagplaatsen, enz. Daarover zijn versnipperd talloze gegevens bekend.

Estland is de kleinste en meest noordelijke Baltische Staat, met Tallinn als hoofdstad. Het had in 1941 ca. 2 miljoen inwoners; in 1945 waren er nog 1,4 miljoen. Het was – als de andere Baltische Staten – voor de Eerste Wereldoorlog onder Tsaristisch bewind. In 1919 werd het zelfstandig. Na het *Molotov-Ribbentrop Pact* kwam het in 1940 onder Sovjetrussisch bewind. Vrijwel direct drongen de Sovjets, geholpen door joodse Estlanders, het land een Sovjetregime op. Tot juli 1941, toen de Duitsers binnenvielen, oefenden de communisten met veelal ongeüniformeerde joodse NKVD-handlangers, een schrikbewind uit, nog steeds bekend als *Het jaar van Verschrikking.* Bij de komst van de Duitsers richtte de wraak van de Estlanders zich in de zomer van 1941 vooral tegen collaborerende joden, waarvan er duizenden door Estlandse milities werden afgeslacht.

Het eerste transport Westerse joden, ca. 1.500, kwam eind september 1942 in Estland aan. Ca. 1.250 Berlijnse joden gingen naar het kamp Jaegala.

Later kwamen joden uit heel Europa naar Estland: uit Litouwen, Polen, Tsjechoslowakije, Duitsland, Frankrijk, enz.
Vanaf 15 september 1943 diende het kort daarvoor gebouwde concentratiekamp Vaivara als opvang voor transporten. Dit was het enige concentratiekamp in Estland; de andere waren nederzettingen en verblijfskampen voor dwangarbeiders: in het district Virumaa in Ahtme, Auvere, Aseri, Ereda, Illuka, Jõhvi, twee in Kiviõli, in Kuramaee, Narva, Narva Jõesuu, Sonda, Vivikond en mogelijk andere plaatsen in het huidige Laeaene Virumaa (Westwierland). Rondom Tallinn ontstonden drie kampen: Lagedi, Jaegala en Klooga, mogelijk dependances van Vaivara. Ze hadden 2.000-3.000 gevangenen, mannen, vrouwen en kinderen. Andere kampen waren kleiner met bezettingen van enkele honderden.
Als de nazi's al plannen hadden om joden te herhuisvesten, dan waren de Baltische Staten wel de slechtse keuze. De Balten waren door communistische joden en de NKVD het jaar daarvoor zo geterroriseerd, dat zij niet alleen hun eigen joden naar het leven stonden, maar zeker ook geen onbeschermde buitenlandse joden zouden tolereren.

Letland is de middelste van de drie Baltische Staten, met als hoofdstad Riga. Het aantal inwoners bedraagt thans bijna 2 miljoen. Ook Letland werd na de Eerste Wereldoorlog zelfstandig, daarvoor behoorde het tot Tsaristisch Rusland. Letland werd in 1940 gedwongen een groot contingent Sovjettroepen op haar grondgebied toe te staan en ook hier grepen de communisten – geholpen door veel Letse joden – de macht, die zij middels ongekende terreur uitoefenden, tot ze een jaar later, in juni '41, door de Duitsers werden verjaagd. Dat jaar van Sovjetterreur leidde tot felle haat jegens de Sovjet-Unie en haar Lets-joodse collaborateurs. Veel Letten sloten zich zich bij de Duitsers aan en vochten tot het eind van de oorlog fanatiek aan die zijde tegen de communisten. Die veteranen worden door veel Letten nog altijd als helden beschouwd.

Buiten Riga, bij Salaspils, zetten de Duitsers een concentratiekamp op. Schattingen van het aantal doden in dat kamp variëren – al naar de nationaliteit van de 'historicus' – van 2-3.000 (Lets historicus Heinrihs Strods), tot 101.000 volgens de in honderdduizenden rekenende Sovjets. Men vond er echter niet meer dan 564.[1987]
Er zijn bewijzen voor transporten van tenminste 30.000 West-Europese joden alleen al naar Letland. Die zouden daar met 70.000 Letse joden door de nazi's zijn vermoord. Dat moet worden betwijfeld, gezien het astronomische verschil in aantallen slachtoffers tussen de Letse historicus Strods (2-3.000) en de Sovjets (101.000). Veel Letse joden waren immers naar Sovjetgebied gevlucht of vervoerd en als geen 101.000 Letse joden door de nazi's werden vermoord, zou dat vragen oproepen over hun lot in de Sovjet-Unie. Het weer onafhankelijk geworden Letland sloot bij de eerste de beste gelegenheid een door de Sovjets aan "101.000 door de nazi's

vermoorde joden in het bos bij Rumbula" gewijd 'bezoekerscentrum'. Onnodig te zeggen dat *geen massagraf, niet één lijk, geen enkel bot, geen pond as, geen graf, geen kogel en zelfs geen huls in dat bos is gevonden.*[1988] Niets, absoluut *niets.*

Voor de nazi's zou massamoord op joden in Letland waanzinnig zijn. Waarom tienduizenden joden door heel Europa vervoeren, nota bene langs en via 'vernietigingskampen' als Auschwitz, Treblinka, Sobibor, enz., om hen dan *in Letland* massaal te vermoorden? Duitse documenten over de aanvoer van joden daar, geven aan dat die ontoereikend was voor de behoefte aan *arbeidskrachten!* Ook dit is niet in de lijn met 'systematische (planmatige) uitroeiing' of 'Final Solution'.

'Ostgebiet' Estland (Estonia), Letland (Latvia), Litouwen (Lithuania), Wit-Rusland (Belarus) en Oekraïne (Ukraine).

Bekend is ook dat de Letse bevolking na het jaar van Sovjetbezetting bij hen nog steeds bekend onder de naam "*The Year of Horror*",[1989] bij het verjagen van de Sovjets door de Duitsers, op grootschalige wijze wraak namen op vooral joden, waarvan een overgrote meerderheid zich in dat jaar ontpopte als NKVD-handlangers en moordenaars, verantwoordelijk voor de terreur, moorden en massadeportaties naar de Goelags. Omdat bij de komst van de Duitsers veel joden naar de SU vluchtten, waren er toen nog maar weinig Letse joden. Op 13 oktober 1944 viel Riga weer in handen van de Sovjets. Had Letland in 1939 nog 2 miljoen inwoners, in 1945 waren daarvan 1,4 miljoen over.[1990]

De historische *haat* tegen Rusland is in de Baltische Staten nog altijd groter dan tegen Duitsland. Joden zijn er nog altijd niet populair.

Litouwen is de meest zuidelijke van de drie Baltische Staten, in het noorden grenzend aan Letland, in het Oosten aan Wit-Rusland en in het zuidwesten aan Polen. Hoofdstad is Vilnius (Wilna), het aantal inwoners bedraagt thans ca. 3,5 miljoen.
Na 'Barbarossa' werd ook Litouwen van '41-'44 door de Duitsers bezet. Veel Litouwers zagen dat, evenals Esten en Letten, als bevrijding van communistische terreur en werkten samen met de Duitsers. Ook in Litouwen nam de bevolking wraak op hartgrondig gehate, met de NKVD samenwerkende joden. In '44 werd het land opnieuw 'bevrijd', nu door het rode leger. Vele tienduizenden Litouwers weken bij de nadering van het rode leger naar Duitsland uit. De Sovjets zetten zodra ze Litouwen weer betraden, hun in 1940 begonnen deportaties tot 1952 voort, waardoor alweer ca. 200.000 Litouwers als "vijanden van het Volk" naar Siberië en de Goelags werden afgevoerd.

Hilberg beschreef deportaties van Duitse en Tsjechische joden naar Letland (Riga) en Wit-Rusland (Minsk) wegens het grote economische belang van de joodse arbeid. Hij stelt dat er "grote vraag naar joodse arbeiders" was en Duitse en Letse joden in Riga werkten voor de SS, de Wehrmacht, de Marine, de Luchtmacht, de spoorwegen en de handel.[1991]
Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken Luther, schreef daarover:

> *Het principe van de Duits-joodse politiek na de [Nationaal Socialistische] machtsovername, was de joodse emigratie met alle middelen te bevorderen … De oorlog geeft Duitsland de mogelijkheid en de plicht het joodse probleem in Europa op te lossen … De evacuatie [Evakuierung] van de joden uit Duitsland begon op basis van bovengenoemde aanwijzing van de Führer [Führerweisung]. Het was logisch daarbij ook de joodse burgers te betrekken van landen die de anti-joodse maatregelen hadden aanvaard …* ***Het aantal joden dat op deze manier wordt gedeporteerd naar het Oosten, is op geen enkele wijze toereikend voor de vraag naar arbeidskracht daar.***

Historici die beweren dat "evacuatie" sinistere "codetaal" is voor uitroeiing, zullen moeten uitleggen waarom Luther schreef "*Het aantal joden dat op deze manier wordt gedeporteerd naar het Oosten, is op geen enkele wijze toereikend voor de vraag naar arbeidskracht daar."*

Een ***buitengewoon belangrijk feit*** waaraan nauwelijks aandacht besteed is, is dat ***tienduizenden joodse vrouwen en kinderen*** uit West-Europa door de nazi's in kampen op Sovjetgebied werden ondergebracht. Dat verklaart het mysterie ***"waar zijn de kinderen en arbeidsongeschikten gebleven"*** en vernietigt de algemeen aanvaarde JHV postulering van 'massavergassingen'. Sovjet IMT-hoofdaanklager, generaal Rudenko, verklaarde tijdens zijn openingsspeech op 8 februari 1946 op de hoogte te zijn van ***speciaal gebouwde Duitse concentratiekampen op Sovjetgebied, voor honderdduizenden vrouwen, kinderen en arbeidsongeschikten***.[1992]
Daarover zei hij o.m.: *"Ik noem concentratiekampen in Smolensk, Stavropol, Kharkov, Kiev, Lvov, Poltava, Novgorod, Orel, Rivne, Dnepropetrovsk, Odessa, Kamenetz-Podolsk, Gomel, Kerch, de regio Stalingrad, Kaunas, Riga, Mariam-*

pos, Klooga ***en veel andere kampen***" [...] [IMT, VII, 180]. Drie van deze kampen werden in document USSR-4 gedetailleerd beschreven: *"Op 19 maart 1944 troffen Sovjettroepen in Polesië (Wit-Rusland), binnen het Duitse verdedigingssysteem drie concentratiekampen aan in Ozaritschi, tussen Minsk en Kiev; in deze kampen bevonden zich meer dan* ***33.000 kinderen, vrouwen, ouderen en arbeidsongeschikte personen****"*.[1993] Het document werd door hoofdaanklager Smirnov overhandigd, maar niet opgenomen in de IMT-documenten.[1994] Waarom niet?

Nooit meer daarna is door de Sovjets, noch door Westerse historici, over dit *buitengewoon belangrijke feit* enig bericht naar buiten gebracht, noch enig onderzoek gedaan. Dat is *veelzeggend*.

Indien dit Sovjetrapport op waarheid berust – en er is geen reden aan te nemen dat zij hierover logen – is niet ondenkbaar dat tienduizenden Duitse en West-Europese joodse vrouwen en kinderen uit de "vernietigingskampen" daar terechtkwamen.[1995] Te denken valt aan het beruchte Kindertransport uit Vught van 1.296 kinderen van 3-16 jaar, die op 6-7 juni 1943 via Westerbork naar Sobibor (*Riga?*) vertrokken.

In zijn *Mémorial de la Déportation des Juifs de France*, sprak Serge Klarsfeld over een transport mei '44 van 878 joden uit Frankrijk naar Tallin in Estland en Kaunas in Litouwen. Onder hen kinderen tussen de 12 en 15 jaar, van wie de meesten te jong om te werken. Waarom hen helemaal naar de noordelijke Baltische Staten vervoerd als het de bedoeling was hen te vermoorden? Plausibeler is, dat zij terechtkwamen in de kampen waarover Rudenko sprak.

De reden voor de zwijgzaamheid over die *"speciaal gebouwde concentratiekampen achter het front"* ligt voor de hand: het slechte geweten van de Sovjets. Direct daarna *blokkeerden* de Sovjets alle informatie over joden in de Sovjet-Unie.

Avraham Grant, manager van de Engselse voetbalclub Chelsea, zei in een interview in 2008 o.m.[1996]:

> *"Toen de nazi's kwamen brachten zij ons naar het zuiden, vlak bij Warschau. We bleven daar zes maanden en trokken nog wat verder rond, maar in 1941 zagen we dat het in Polen steeds slechter werd en besloten ons geluk te beproeven in Rusland. Daar werden we verbannen naar het hoge Noorden. Bewakers dropten ons in een bos en zeiden "Bouw een huis of sterf".*
> *"Als het zo koud is heeft het lichaam meer voedsel nodig. Het was 's winters - 40 °C en het eten wat we konden vinden was steenhard. In zulke omstandigheden hadden oudere mensen geen enkele kans."*

Uit zijn verhaal blijkt niet direct dat de nazi's deze joden herhuisvestten in Rusland, wel dat zij daar waren en nooit terugkeerden.

Steffen Werner schreef in *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten:*

> *"Tenslotte wil ik de vraag opwerpen naar het lot van de joden die naar de bezette Sovjetgebieden zijn gedeporteerd. Zonder twijfel was de sterfte onder hen extreem,*

zeker gegeven het feit van de oorlogsomstandigheden en dat velen van hen oud en fysiek ongeschikt waren om te werken. Het lijkt mij waarschijnlijk dat veel van de overlevende Poolse joden aan het eind van de oorlog in de Sovjet-Unie wilden blijven, omdat Polen tijdens de oorlog was verwoest en wegens het rabiate anti-semitisme daar. [In Polen werden *na de oorlog* honderdduizenden joden vermoord.] *Anderzijds lijkt het onwaarschijnlijk dat veel overlevende West-Europese joden vrijwillig in de Sovjet-Unie bleven.*[1997]

Werner en Boisdefeu *speculeren* dat naar Sovjetgebied gedeporteerde West-Europese joden (*'kosmopolieten'*) die de oorlog hadden overleefd, door de Sovjets werden opgepakt en naar Siberische kampen gedeporteerd. In die tijd steunde Stalin de vernietigingsmythe en die zou worden aangetast als West-Europese joden massaal terugkeerden. Bovendien zou dat vragen oproepen over het lot van honderdduizenden andere joden die door Kaganowitz c.s. massaal waren gedeporteerd.

Ook kan men zich voorstellen dat Stalin geen behoefte had aan verhalen in het Westen van teruggekeerde joden over het bestaan van en de behandeling in de *Goelags,* die door hen die beide systemen aan den lijve hadden meegemaakt veel slechter werden genoemd dan de Duitse.

Problematisch voor het Holocaustestablishment is ook het aanzienlijk aantal joden uit West-Europa dat naar de Baltische Staten en Wit-Rusland werd gedeporteerd. Raul Hilberg kon er niet omheen en bericht over Duitse en Tsjechische joden die naar Riga en Minsk werden getransporteerd om daar te werken. Hij schrijft over "grote behoefte aan joodse arbeiders" en dat in Riga Duitse en Letse joden werkten voor de SS, het leger, de marine, de luchtmacht, de spoorwegen en in commerciële bedrijven. Veelzeggend, dat juist Hilberg kort voor zijn dood opmerkte "dat we nog maar 20% van de Holocaust weten, met name over de gebieden in het Oosten." Dekte hij zichzelf *avant mortem* in?

Opmerkelijk in dit verband is, dat twee maanden voor de door Hilberg genoemde jodentransporten, de veronderstelde 'vernietigingskampen' (*Doorgangskampen*) Chelmno en Belzec waren geopend, waarvan hij eerder postuleert dat daar enorme aantallen joden werden 'vergast'. Waarom joden naar verder Oostelijk gelegen plaatsen als Riga en Minsk deporteren, als de bedoeling was hen in die doorgangskampen systematisch uit te roeien? Alweer ontbreekt hier alle logica aan het JHV verhaal. De logica zit er natuurlijk in dat Chelmno en Belzec inderdaad *Doorgangskampen* waren en die grote aantallen joden daarvandaan verder Oostwaarts zijn getransporteerd. Voor wie dat betwijfelt, wijzen we er nog maar eens op, dat in en om die 'vernietigingskampen' geen as of menselijke resten van betekenis zijn gevonden.

Een en ander wordt versterkt door berichten zoals in het *Israelitisches Wochenblatt für die Schweiz* van oktober 1942: [1998]

"Sinds enige tijd bestaat de tendens de gettos in Polen te ontmantelen. Eerst Lublin en nu volgt Warschau. Niet bekend is in welke mate dit plan al is uitgevoerd. Voormalige ingezetenen van die gettos gaan verder Oostelijk, naar bezet Russisch grond-

gebied. Zij worden voor een deel vervangen door joden uit Duitsland ... Een ooggetuige, die onlangs in Riga was en wist te ontsnappen zegt, dat er al 32.000 joden in het getto van Riga zijn. Sinds de bezetting zijn al duizenden joden gestorven. De Joden moeten zich 's ochtends verzamelen voor dwangarbeid buiten de stad... Recent is in Riga gezien dat jodentransporten uit België en andere West-Europese landen arriveerden, welke echter direct verder gingen naar onbekende bestemmingen."

De officiële Holocaustliteratuur zwijgt over transporten van Poolse joden naar bezette Sovjetgebieden en zegt dat allen zijn 'vergast' in 'vernietigingskampen'. Over transporten van Belgische en Nederlandse joden naar Riga wordt in de Holocaustliteratuur niet gesproken.

Slechts een losse opmerking van Schelvis in een interview, maakt duidelijk dat zijn trein naar Sobibor als eindbestemming *Riga* in Letland had!

Duidelijk is, dat voor veel Belgen (en *Nederlanders!*) de *eindbestemming* niet Auschwitz of Sobibor was, maar deze kampen voor hen dienden als *doorgangskamp*. Twee revisionisten, de Spanjaard Enrique Aynat en de Fransman Jean-Marie Boisdefeu, geven daarvan tal van voorbeelden.[1999]

Ook opgedoken Duitse documenten maakten gewag van deportatie van West-Europese joden naar bezette Sovjetgebieden.[2000]

In het verslag van een SS-conferentie in Berlijn over 'de joodse kwestie' van 28 augustus 1942, waar werd gesproken over deportatie van statenloze joden uit Frankrijk, staat o.m. dat Eichmann opdracht gaf voor levering van barakken, besteld door de commandant van de *Sicherheitspolizei* in Nederland, <u>voor een te bouwen kamp in Rusland</u>. *"Het transport van de barakken kan zo worden geregeld dat drie tot vijf barakken per keer worden vervoerd met elke transporttrein"* stond er.[2001] Merkwaardig, transporten uit Westerbork van te 'vergassen' joden, in combinatie met prefab-barakken voor ***huisvesting!***

Het boek van Werner, *Die zweite babylonische Gefangenschaft,* geeft ook tal van bewijzen voor Duitse deportaties van joden naar Wit-Rusland.[2002]

Bevolkingsvergelijking in Duitsbezet gebied in Wit-Rusland in de periode 1939-1959 toont een *vervijfvoudiging* van de bevolking daar, terwijl tal van nieuwe dorpen en nieuwe nederzettingen bleken te zijn ontstaan.

Duitsland voerde oorlog op leven en dood op twee fronten, tegen een formidabele tegenstander in het Westen en een gigantische overmacht aan mensen en materieel in het Oosten. Er was voortdurend een nijpend tekort aan arbeidskrachten: alle weerbare mannen vochten aan het front terwijl er nauwelijks nog arbeiders beschikbaar waren voor oorlogsproduktie, civiele behoeften en noodzakelijke projecten in de rest van bezet Europa. Het leidde er aanvankelijk toe dat arbeiders uit bezette gebieden, eerst betaald en later gedwongen, in Duitsland tewerk werden gesteld. Ook dat alles was nog onvoldoende.

Het is ondenkbaar dat de Duitsers onder die omstandigheden honderdduizenden joden zouden hebben vernietigd uit ideologische motieven.

Er bestond een uitgebreid netwerk van duizenden (meestal kleinschalige) arbeidskampen over heel Europa en bezette gebieden in het 'Ostgebiet', de Baltische Staten, Wit-Rusland en Oekraïne. Ook de ***Organisation Todt*** (genoemd naar de leidinggevend ingenieur van het succesvolle Autobahnen projekt), voerde grote infrastructurele en oorlogswerken uit (zoals de bouw van de Atlantik Wall) door heel Europa.

Op 15 januari 1942 onderschepten Britse codebrekers van de GC&CS een geheim bericht van Höherer SS und Polizeiführer Südost aan Höherer SS und Polizeiführer Nord, Jeckeln, dat luidde: "*De Führer heeft bevolen groepen joodse dwangarbeiders met spoed naar het Russische operatiegebied te zenden voor de uitvoering van belangrijke werken. Zij vertrekken op 18 januari 1942 met een special transport* ("Sondertransport") *naar het aan de Silesische projectgroep toegewezen gebied in de regio Dünaburg/Moskou. Medisch onderzoek en injecties noodzakelijk. De joden dragen zwarte werkkleding met groene armbanden. Tewerkstelling - Reichsautobahn. De Organisation Todt is belast met de bewaking. Erop toezien dat de groep dwangarbeiders niet vermindert*".[2003]

Dat veel joden als arbeidskrachten werden ingezet in het op de Sovjets veroverde gebied, blijkt ook uit een vrijwillige verklaring van SS-Hauptstürmführer Friedel Rau van 24 februari 1946. Die verklaarde dat Gruppenführer Prützmann voorjaar 1942 van Himmler opdracht kreeg weg Nr. 4 van de Poolse grens naar Rostov zodanig te reconstrueren, dat die tijdens alle seizoenen bruikbaar zou worden. Juli '42 inspecteerde Prützmann de weg en constateerde o.m. dat grote aantallen joden van beide seksen aan die weg werkte.[2004] Ze waren in de buurt bij Kirovgrad 'bij duizenden' gehuisvest in een Arbeidskamp. Het zijn slechts enkele van de vele aanwijzingen dat grote aantallen gedeporteerde joden door de Duitsers in de Sovjet-Unie tewerk zijn gesteld.

Recent werd bekend dat Geallieerde diplomaten in Rome eind 1944 druk uitoefenden op Paus Pius XII om in een radiotoespraak *geen* kritiek uit te oefenen op de deportatie van de Hongaarse joden.[2005] De Paus had laten weten dat als hij dat zou doen, hij niet kon zwijgen over de misdaden van de Sovjets en deze ook zou veroordelen. Daarop ontstond paniek onder de Westerse diplomaten. Wat waren die misdaden, die kennelijk die van de nazi's in de schaduw stelden en de wereld niet mocht weten? Hadden die ook met joden te maken? Wist de Paus van miljoenendeportaties van de Sovjets en het lot van joden onder de communisten?

b. De weggevoerde Nederlandse en Westeuropese joden

Tot op heden houden orthodoxe Holocausthistorici staande dat ***niet één jood uit Nederland*** verder Oostwaarts is gedeporteerd dan Polen: een voor de professionele Nederlandse Holocausthistorici beschamende ***onwaarheid.*** **Er bestaat overvloedig bewijs dat ca. 28.060 uit Nederland**

gedeporteerde joden, via de zgn. "vernietigingskampen" naar Duitsbezet gebied in de Baltische Staten en de Sovjet-Unie zijn gebracht.

Dit ***feit*** is van ***grote betekenis*** voor de geschiedschrijving en nabestaanden van uit Nederland gedeporteerde joden en voor beoordeling van de *werkelijke* functie van *'vernietigingskampen'* als Sobibor, Treblinka, etc.

Terwijl daar enerzijds *geen* 'gaskamers', massagraven, verbrandingsputten, lijken, asresten enz. van betekenis zijn aangetroffen, spraken anderzijds de Duitsers consequent over deze kampen als *Durchgangslager.* Deze kampen lagen alle op de grens van twee spoorweggebieden met verschillende spoorbreedtes – *Deutsche Reichsbahn* en *Generaldirektion der Ostbahn* (Gedob) – grenzend aan Sovjetgebied.[2006] Het waren dus *logischerwijze* transitplaatsen voor verder transport naar de Sovjet-Unie. Getuigen spraken over transporten vanuit die kampen als "verder Oostwaarts".

Revisionist Thomas Kues publiceerde recent een belangrijke studie gewijd aan West-Europese joden die naar de door de Duitsers bezette Oostgebieden werden overgebracht: *"Bewijs voor de aanwezigheid van 'vergaste' joden in de bezette gebieden"* (*Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Territories*).[2007] ***Honderdduizenden joden*** **zijn – zonder dat de JHV-historiografie daaraan aandacht besteedt – al dan niet via Auschwitz, Sobibor, Treblinka, etc. naar Sovjetgebied overgebracht.**

Kues: *"Hoewel naoorlogse historici aannemen dat de Duitsers tussen 5 en 7.000 verblijfsplaatsen hadden voor gevangenen en dwangarbeiders, weten we sinds vier jaar dat dit er bijna 20.000 waren, de meerderheid waarvan in bezet Sovjetgebied.* ("Largest Archive of Holocaust Records to Open," *USA Today* (online edition), 19 november 2006). *Thans wordt een 7-delige encyclopedie van deze kampen en getto's samengesteld door Geoffrey Megargee van het USHMM. Belangrijk nieuws voor revisionisten, omdat dit de verbinding legt met het lot van naar de AR Doorgangskampen gedeporteerde joden."*

In de Holocaustliteratuur leest men weinig tot niets over Poolse, Belgische en Nederlandse transporten naar Rusland; het wordt genegeerd. Alles houdt op bij (niet bewezen) 'vernietigingskampen' en 'gaskamers'. De talloze verwijzingen in Duitse documenten naar hervestiging, evacuatie, tewerkstelling in het Oosten, enz., worden in Holocaustliteratuur afgedaan als 'Codetaal' voor uitroeiing. Van vermiste joden uit West-Europese landen wordt verondersteld dat zij niet verder kwamen dan 'vernietigingskampen' om daar te worden 'vergast'. Thans gevonden bewijzen tonen dat de Duitse verwijzingen naar 'Evacuatie' en 'Hervestiging in het Oosten' ***geen*** 'Codetaal' waren, maar dat honderdduizenden gevangenen daadwerkelijk naar die 'Ostgebiete' zijn overgebracht.

Enrique Aynat en Jean-Marie Boisdefeu documenteerden vele gevallen van West-Europese joden die tijdens de oorlog ver ten Oosten van Auschwitz werden aangetroffen. Volgens de orthodoxe Holocausthistoriografie zouden zij daar nooit zijn geweest.

Men zou verwachten dat Nederlandse Holocausthistorici de aanwezigheid van ***Nederlandse joden*** in de bezette voormalige SU zorgvuldig zouden hebben onderzocht. Of dit *alsnog* doen, nu is gebleken dat daarvoor sterke aanwijzingen zijn. De *verhalenvertellers* en historici van de JHV hebben dit tot nu toe genegeerd als niet passend in *de postulering*.

Een ongelooflijke *nalatigheid*, want vaststaat dat ***tienduizenden joden uit Nederland naar die gebieden zijn gevoerd*** en daar grotendeels onder verschrikkelijke omstandigheden later in de Sovjet-Unie zijn omgekomen. Een nalatigheid, die niet alleen nabestaanden met een fout beeld over het lot van hun gedeporteerde verwanten achterlaat, maar historiografisch ***onaanvaardbaar*** is. In plaats verantwoordelijkheid als historici te nemen en dit grondig te onderzoeken, prefereren zij het *Laudari a lauda to vio,* geprezen te worden door de geprezenen, en volgen de veilig ***postulerende cirkelredenatie*** van de JHV. Immers, zodra officieel wordt vastgesteld dat honderdduizenden joden *niet* in magische 'gaskamers' van 'vernietigingskampen' zijn 'vergast', maar onder barre omstandigheden tewerk werden gesteld bij o.m. de *Organisation Todt* (Publieke Werken) in de niet onderzochte *Ostgebiete*, dan stort het JHV-axioma in als een *kaartenhuis*.

Als de (joodse) getuigen betrouwbaar blijken te zijn (en er zijn nauwelijks motieven te bedenken waarom zij dat in dit geval niet zouden zijn), werden ***tienduizenden Nederlandse (en andere West-Europese) joden door de Duitsers uit de Doorgangskampen verder getransporteerd naar nooit serieus onderzochte bezette delen van de Sovjet-Unie.***

Nederland was een van de weinige landen waarvan de aantallen weggevoerde joden nauwkeurig werden vastgelegd; de documenten lieten de Duitsers gewoon achter(!)

Volgens die gegevens waren er op 10 januari 1941 140.000 voljoden in Nederland, waarvan 80.000 in Amsterdam. Op 17 juli 1942 begonnen vanuit Westerbork de transporten naar de kampen in het Oosten.

Als 'eindbestemmingen' voor de joden uit Nederland gaf Hilberg op:

Mauthausen (1941 en 1942)	1.750
Diverse kampen	350
Auschwitz-Birkenau	60.000
Sobibor	34.300
Theresienstadt	4.900
Bergen-Belsen	3.750

In totaal 105.050. Vast staat echter dat deze aanvankelijke bestemmingen geen "eindbestemmingen" waren. Hilbergs 350 voor 'Diverse kampen' is ook al onjuist, omdat van februari tot juni 1941 680 Nederlandse joden naar Buchenwald werden gedeporteerd.[2008] Schelvis geeft nauwkeuriger cijfers: 60.185 voor Auschwitz en 34.313 voor Sobibor.[2009] Het aantal uit Nederland gedeporteerde joden ligt dus dicht bij 106.000. Schelvis stelt

het aantal transporten op 102 met totaal 102.993 joden, exclusief ongeveer 2.000 die in België en Frankrijk werden gearresteerd.
Van het totaal overleefden er volgens Hilberg 5.020. Hij stelt dat ongeveer 2.000 joden in Nederland "werden gedood, zelfmoord pleegden en van ontbering stierven in Vught en Westerbork." Bovendien dat meer dan 5.000 waren gevlucht of geëmigreerd en het joodse sterfte-overschot ook nog eens vermindering met 'een paar duizend' veroorzaakte; hij stelt daardoor het aantal joden aan het eind van de deportaties in Nederland op 20-22.000. Een overheidsrapport van oktober '45 stelt dit op 23.000.[2010]

Gesteld aantal omgekomen gedeporteerden	ca. 99.900
Teruggekeerden	5.100
Doden in Nederland	ca. 2.000
Sterfteoverschot	ca. 2.000
Geëmigreerd en gevlucht	> 5.000
Aantal joden september '44	20-22.000
Totaal	**134- 136.000**

Rekeninghoudend met de mogelijkheid dat enkele categorieën in deze cijfers zijn onderschat, is dit het gegeven beeld van de ca. 140.000 in Nederland aanwezige joden tijdens de oorlog. Achtergebleven Duitse documentatie bevestigt het aantal *gedeporteerden*.
Echter, het aantal *teruggekeerden* ligt meer complex. Onder de ca. 106.000 gedeporteerden, waren ca. 8-10.000 buitenlandse en statenloze joden, waarvan een deel door de Nederlandse overheid al *voor de oorlog* in Westerbork was gehuisvest en het andere deel door de Nederlands-joodse gemeenschap niet bepaald welwillend was opgenomen. Niet kan worden aangenomen dat overlevenden onder die groep na de oorlog allemaal naar Nederland zouden terugkeren.

Holocausthistorici ***postuleren*** dat de meerderheid van de uit Nederland gedeporteerde joden in Auschwitz en Sobibor bij aankomst werd 'vergast', zonder in kampadministraties daar te zijn opgenomen: 33.313 in Sobibor en 38.231 van de 60.085 naar Auschwitz gedeporteerden.[2011] Dat betekent in de orthodoxe Holocaustvisie dat ca. 70.000 Nederlandse joden direct na aankomst zijn 'vergast'. Zoals nog zal worden aangetoond, is die postulering niet alleen zonder bewijs, maar veel te kort door de bocht.
Een voorbeeld is ook een verslag van J. Looijenga, Chef Informatiedienst van het Nederlandse Rode Kruis, die na de oorlog een ooggetuigeverslag van een Auschwitz-overlevende 'aanpaste', die schreef hoe twee groepen gedeporteerden, arbeidsgeschikt en -ongeschikt, beide naar Auschwitz I werden gebracht (waar niet werd 'vergast'), door te schrijven dat de arbeidsongeschikte vrouwen en kinderen naar Birkenau werden gevoerd om te worden 'vergast'.[2012]
Volgens de revisionistische these werd een groot deel van hen *doorgetransporteerd* naar bezette Sovjetgebieden en andere bestemmingen. Zo

werd onlangs bekend, dat 'honderden' Nederlandse joden *vanuit Auschwitz* naar een kamp bij Warschau werden gebracht, waar zij van augustus 1943 tot de komst van de Sovjets juli 1944 een jaar lang aan herstel van de stad werkten na de opstand in het getto. In totaal werkten daar minstens 6.500 joden, afkomstig uit Auschwitz en Sobibor; Nederlandse overlevenden noemden zelfs "nog veel grotere aantallen".[2013]

Al deze duizenden joden zijn opgevoerd als 'vergast' en de meesten van hen ***dubbel geteld*** als slachtoffers over verschillende kampen.

Het opmerkelijke feit doet zich voor, dat van vrijwel alle in Auschwitz *aankomende* treinen schema's bewaard zijn gebleven, maar van uit Auschwitz, Sobibor, etc. *vertrekkende* treinen nauwelijks. Dit, terwijl Schelvis in een interview stelde, dat op de trein die hem naar Sobibor bracht, als bestemming stond: *Riga*.[2014] Hij gaf daarvoor geen verklaring. Hoewel dat niet in zijn boek staat, net zo min als één woord over *vertrekkende* treinen uit Sobibor, zal blijken dat dit *van uitzonderlijk belang* is voor zowel het lot van de Nederlandse joden, als de werkelijke functie van de zgn. vernietigingskampen. We zullen nog zien, dat tienduizenden joden, waaronder duizenden uit Nederland, vanuit de *Doorvoerkampen* doorgetransporteerd zijn naar o.m. de Baltische Staten (Riga) en de bezette Sovjet-Unie, waarover Hilberg stelde dat daarover vrijwel niets bekend is.

Thomas Kues berekent het aantal vermoedelijk naar bezet Russisch gebied getransporteerde Europese joden op maar liefst 1,8-1,9 miljoen.[2015]

Het is alweer tekenend dat de 'Holocaustwetenschap' daarnaar nooit serieus onderzoek heeft gedaan. Wat voor 'wetenschap' is het, die zonder onderzoek te hebben gedaan roept: *"Het is niet waar!"*?

Documentaire aanwijzingen

Hoewel voor Westerse historici de aanwezigheid van aanzienlijke aantallen gedeporteerde West-Europese en Poolse joden in het 'Ostgebiet' dus niet bestaat, is dit niettemin bekend uit indirecte, niet vrijgegeven bronnen als rapportages aan Regeringen in Ballingschap, ondergrondse en andere publicaties, Russische IMT-aanklagers en gedetailleerde verklaringen van ooggetuigen.

Het *American Jewish Yearbook* zegt in haar editie van 1943:

> *"Er zijn rapporten van joodse gedeporteerden uit* ***Holland*** *en andere Westerse landen die naar de bezette gebieden zijn overgebracht voor militaire werken, maar hun aantal en verdere lot zijn nog steeds in duisternis gehuld".*[2016]

Het *Israëlitisch Weekblad voor Zwitserland* (Israelitisches Wochenblatt für der Schweiz) dat regelmatig rapporten publiceerde over de voortgang van de 'Final Solution' in haar nummer van 16 oktober 1942, blz. 10 e.v.:

> *Er is sinds enige tijd een trend naar opheffing van de Ghetto's in Polen. [. . .] Transporten van joden uit België en andere West-Europese landen zijn gezien in Riga, waarvandaan ze onmiddellijk werden doorgezonden naar andere bestemmingen".*[2017]

Dit stemt overeen met de joden die uit het getto van Warschau naar Treblinka werden gevoerd, maar ook met Schelvis' waarneming van de

bestemming van zijn trein. Zoals bekend is in Treblinka en Sobibor *niets* van de ca. 1,1 miljoen lijken(!), massagraven of 'gaskamers' gevonden, hetgeen op zich al een verpletterend bewijs is voor de *Doorgangskamp-hypothese* en *tegenbewijs* voor de gaskamerthese.

In het mei-juni nummer 1944 van het Zweedse *Judisk Krönika* leest men:

> *"Bepaalde schaarse informatie over het lot van uit West-Europa naar Oost-Europa gedeporteerde joden begint door te sijpelen. Volgens een bericht uit Litouwen zijn duizenden joden uit* ***Nederland,*** *België en Noord-Frankrijk naar Kaunas gedeporteerd, waar veel van hen werden doodgeschoten in de Vesting van de stad. Ook in Vilnius is een groot aantal West-Europese joden geëxecuteerd. Zo'n 20.000 joden uit West-Europa zijn nog steeds in het Stadsghetto. De Duitsers executeren elke dag honderden van hen en de Gestapo stelt lijsten op van de volgende slachtoffers. Veel joden slagen erin uit de ghetto's te ontsnappen en zich aan te sluiten bij partizanengroepen en een groot aantal vecht dan ook samen met de Litouwse partizanen.*[2018]

Hoewel men vraagtekens kan plaatsen bij *". . . vecht dan ook samen met de Litouwse partizanen",* omdat de Letten vóór de Duitsers vochten en tegen de Sovjets en rabiaat anti-semitisch waren (geworden), blijkt hieruit toch dat tienduizenden West-Europese joden naar Letland zijn gebracht en als 'partizanen' onder Sovjetbewind bleven. Waarom kampen bouwen en hen in grote aantallen naar Estland en Letland transporteren, als ze in 'vernietigingskampen' in *Polen* systematisch moesten worden uitgeroeid?

Over massa-executies van joden in Vilnius in 1944, is van belang op te merken wat de Letse historicus Andrew Ezergailis zegt over dergelijke claims in Letland: *"Sommige kroniekschrijvers zeggen dat kort voor de joden naar Duitsland werden teruggestuurd, er in Letland grote massaslachtingen waren. Deze berichten moeten echter als 'folklore' worden beschouwd omdat geen documentaire bewijzen zijn opgedoken die deze moorden bevestigen. Ook de Sovjet-Buitengewone Commissie berichtte in 1944 niet over massagraven".*[2019]

Ook dit toont aan dat de *Judisk Krönika* ervan overtuigd was dat Westerse joden uit België, Nederland en Frankrijk naar de Oostelijke gebieden waren getransporteerd.

Interessant is ook de opmerking van Ezergailis *"kort voor de joden naar Duitsland werden teruggestuurd".* Als dat juist is, zijn er dus eind 1944 groepen overlevende joden teruggestuurd. Het is niet denkbeeldig dat de meesten van hen op die terugreis tijdens felle gevechten tussen Duitsers en Sovjets in die gebieden onder de toen heersende barre omstandigheden (de koudste Winter sinds 100 jaar), alsnog omkwamen.

April '44 schreef de ondergrondse Franse krant *Notre Voix:*

> *Dank u! Een verheugend nieuwsbericht voor alle Franse joden werd door Radio Moskou uitgezonden. Wie van ons heeft niet een broeder, een zuster of familieleden onder degenen die uit Parijs werden gedeporteerd? En wie zal geen enorme blijdschap voelen als hij denkt aan het feit dat 8.000 Parijse joden* (eerder naar Auschwitz gedeporteerd!) *van de dood zijn gered door het glorieuze Rode Leger! Een van hen zei op Radio Moskou hoe hij gered werd van de dood, zoals 8.000 andere Parijse joden.* ***Zij allen waren in de Oekraïne*** *toen het laatste Sovjetoffensief begon en de SS-bandieten*

hen dood wilden schieten voor zij het land verlieten. Maar omdat zij het lot kenden dat hen wachtte en wisten dat de Sovjettroepen niet ver meer waren, besloten zij te ontsnappen. Zij werden onmiddellijk verwelkomd door het Rode Leger en zijn momenteel allen in de Sovjet-Unie.

Het heroïsche Rode Leger verdient daarom alweer de dankbaarheid van de Frans-joodse gemeenschap".[2020]

'Massaal ontsnappen' moet natuurlijk met een korrel zout worden genomen. Meer voor de hand ligt dat de Duitsers voor de oprukkende Sovjets de wijk namen en die 8.000 Franse gevangenen eenvoudig aan hun lot overlieten. En, waarom brachten de 'SS-bandieten' hen naar Oekraïne en 'vergasten' zij hen niet na aankomst in Auschwitz?

De Holocausthistoriografie maakt ook geen melding van tewerkstelling van de Belgische joden. Het heet: "verreweg het grootste deel van de Belgische joden krepeerde in Auschwitz en enkele kleine groepjes werden naar Buchenwald, Ravensbrück en Bergen-Belsen gezonden".[2021]
Het Zwitsers Israelitisches Wochenblatt van oktober 1942 meldde: "Kortgeleden kwamen in Riga transporten uit België en andere West-Europese landen aan, die direct verder gaan naar onbekende bestemming".[2022]

Dit zijn niet de enige berichten over transporten van joden uit Auschwitz. In 1942 arriveerden volgens een getuigenis van I. Hertz per trein joden uit België, ***Nederland*** en Frankrijk in Lvov (Lviv), Oekraine.[2023]

In 1943 publiceerde de Canadese demograaf professor Eugene M. **Kulischer** een onderzoek getiteld *The displacement of population in Europe (*De bevolkingsverplaatsing in Europa*).* Kulischer had daarbij de hulp van niet minder dan 24 instituties, inclusief joodse, die op hun beurt een dicht netwerk van informatiekanalen in verschillende Europese landen hadden. Zijn hoofdstuk *The Expulsion and Deportation of Jews* (De verdrijving en deportatie van joden) bevat interessante informatie voor onderzoekers. Hier enkele relevante passages:

"Deze gedwongen verplaatsing heeft de volgende vormen: [...]. Uitdrijving uit een gebied dat van joden wordt 'gezuiverd' en deportatie naar een speciale regio, stad of deel daarvan (bijv. het Lublin ghetto). Dit was sinds 1940 de gebezigde praktijk bij het verwijderen van joden uit verschillende Duitsgecontroleerde gebieden, met overbrenging naar het Generalgouvernement, of laatstelijk, ***naar het bezette gebied van de Sovjet-Unie****".*[2024]

Deze transporten naar "het bezette gebied van de Sovjet-Unie" kunnen weliswaar ook betrekking hebben op deportaties van Duitse, Oostenrijkse en Tsjechische joden naar de Baltische Staten en Wit-Rusland in '41-'42, maar de volgende passage is meer specifiek:

"Sommige joden uit België werden naar een aangrenzend deel van West-Europa gebracht voor dwangarbeid, maar in het algemeen gesproken was de tendens de joden naar het Oosten te verwijderen. Gerapporteerd is dat veel West-Europese joden naar de mijnen in Silesië gingen. De grote meerderheid ging naar het Generalgouvernement en steeds groter aantallen naar het Ostgebiet, dat wil zeggen naar de gebieden die sinds september 1939 onder Sovjetheerschappij hadden gestaan ***en andere bezette delen van de Sovjet-Unie****".*[2025]

Hierbij moet men zich realiseren dat de aantallen Duitse, Oostenrijkse en Tsjechische gedeporteerde joden volgens bewaard gebleven documenten in 1942 niet meer stegen, maar *daalden* en het laatste transport uit Wenen die op 28 november '42 was.[2026] Het ligt daarom niet voor de hand te veronderstellen dat Kulischer sprak over *"steeds groter aantallen"* naar genoemde gebieden als hij niet over informatie beschikte van transporten naar bezet Sovjetgebied. Verderop zegt hij:

> *"… In het algemeen is deportatie naar het Oosten van joden het equivalent van tewerkstelling in het Reich, waaraan de rest van de door de Duitsers gecontroleerde Europeanen onderworpen waren en de verwijdering van joden **verder en verder Oostwaarts** houdt ongetwijfeld verband met de noodzaak van bevoorrading van het leger aan het front".*[2027]

De uitdrukking *"verder en verder Oostwaarts"* is opmerkelijk. Dit wordt duidelijk aan de deportaties van joden uit het ghetto van Warschau, waarvan mainstream historici claimen dat zij hun dood tegemoet gingen in gaskamers in Treblinka:

> "*Sinds zomer '42 […] wordt bericht over nieuwe grootschalige verplaatsingen uit het ghetto van Warschau. Veel van de gedeporteerden zijn naar werkkampen gezonden aan het Russische front; anderen voor werk in de moerasgebieden bij Pinsk en de ghetto's in de Baltische landen, Wit-Rusland en Oekraïne. Het is nauwelijks vast te stellen of en in welke mate de veranderingen in de joodse populatie van het Generalgouvernement veroorzaakt worden door deportatie en in hoeverre door 'gewone' sterfte en uitroeiing. Bovendien is het aantal joden in het Generalgouvernement onzeker".*[2028]

Kulischer brengt de vermindering van het aantal joden in Polen dus in verband met de verplaatsingen naar het *Ostland.* Hij spreekt verder over "honderdduizenden Poolse joden" die vanuit het Generalgouvernement (Polen) ***verder Oostwaarts*** werden getransporteerd".[2029]

Behalve documentaire aanwijzingen, zijn er getuigenverslagen over aanwezigheid van grote aantallen West-Europese joden in Sovjetgebied, waaronder uit Nederland.

Enkele gedeelten uit Thomas Kues' studie *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories* (Bewijs voor Aanwezigheid van 'vergaste' Joden in de Bezette Oostelijke Gebieden),[2030] met name over **uit Nederland gedeporteerde joden** en hun aanwezigheid daar. Noch in Nederland, noch internationaal, heeft de Holocausthistoriografie, daaraan *ooit een woord gewijd.* Kues' recente werk is dan ook van uitzonderlijk belang voor onderzoek naar het *werkelijke* lot van massa's 'verdwenen' joden in het algemeen en uit Nederland gedeporteerde joden in het bijzonder.

Een belangrijke getuige vond Kues in **Herman Kruk**, een jood geboren in 1897 in het Poolse Plock. Na de Duitse aanval op Warschau in 1939 vluchtte hij naar Vilnius in Litouwen, waar hij was toen de Duitsers in 1941 binnenvielen. In het ghetto van Vilnius was hij hoofd van de Bibliotheek en prominent lid van de ghettogemeenschap. Drie jaar, van 1941 tot

1944, hield hij een dagboek bij, dat hij beschouwde als kroniek van de vernietiging van de joden in Vilnius. In september '43 werd Kruk uit Vilnius gedeporteerd naar arbeidskamp Lagedi in Estland, waar hij volgens berichten in september 1944 werd geëxecuteerd. Zijn dagboek bleef bewaard dankzij een vriend, die naar Israël emigreerde.
In 1961 werd zijn dagboek in het jiddisch gepubliceerd door de joodse organisatie YIVO onder de titel *Hurbn Vilne* (Vernietiging van Vilnius). Andere edities van het boek verschenen onder de titel *Togbuch fun Vilner Geto*, Dagboek van het Vilnius Ghetto). Het dagboek verscheen in 2002 in een Engelse vertaling.[2031]
Het bevat talloze fragmenten van uitzonderlijk belang, die in tegenspraak zijn met de orthodoxe historiografie over 'vernietigingskampen' en daarom de revisionistische doorgangskampthese krachtig steunen.

Een uit de tweede hand verkregen bericht staat in Kruk's dagboekaantekening van 12 maart 1942: de *Judenälteste* van het ghetto in Kovno had hem "een gele ster van een Westeuropese jood" gegeven, samen met een brief waaruit bleek dat dit van een "grote groep Belgische en ***Nederlandse*** joden" kwam die kort daarvoor naar Kovno zouden zijn gebracht om geëxecuteerd te worden, maar waarvan "velen erin slaagden zich te verbergen".[2032] Deze dagboekaantekening is dus een aanwijzing voor de aanwezigheid van Nederlandse joden in Kovno, en in het kamp Chelmno met als functie *Doorgangskamp*.

Mainstreamhistorici houden het erop dat vanaf januari '42 tienduizenden joden uit het ghetto van Lodz (*Litzmannstadt*) naar 'vernietigingskamp' Chelmno werden gebracht om daar in nooit gevonden 'gaswagens' te worden 'vergast'. Volgens de *Chronicle of the Łódź Ghetto* 10.003 in januari en 7.025 in februari.[2033] In Duitse documenten uit die tijd werd die evacuatie omschreven als *ausgesiedelt* (evacueren, verdrijven) en een dagboekaantekening van Kruk toont duidelijk aan dat dit geen 'Codetaal' was voor massamoord, maar wel degelijk *verplaatsing.*

Op 12 april 1943 schreef Kruk onder het kopje *"30.000 nieuwe slachtoffers":*

> *"Uit de Duitse pers vernam ik dat de joden 8 van de 11 Nederlandse provincies moeten verlaten. Dit betekent ongeveer 130.000 nieuwe slachtoffers. Niemand weet of de joden naar Oost-Europa worden gezonden om te werken, of zullen worden gedood. Nu is het de beurt van de Nederlandse joden".*[2034]
> *Eerder noemde ik wagonladingen goederen van **Nederlandse joden** in het station van Vilnius. Nu een geval dat het allemaal duidelijk maakt - prachtig antiek meubilair is daar tevoorschijn gebracht en naar onze meubelmakerswerkplaats gebracht om te worden gerepareerd. In de laden vond men Nederlandse documenten vanaf december 1942, wat ogenschijnlijk betekent dat de Nederlanders niet naar het Oosten werden gebracht voor januari of februari. Dus de joden* [daar] *wisten niet dat zij zouden worden uitgeroeid. De rijke joden brachten zelfs bridgetafels mee, die, God bewaar me, bij de schamele Ostjuden niet zullen worden aangetroffen. Nu is duidelijk dat zij zijn afgeslacht, zoals de Oszmiana en Swieciany joden.*[2035] *In ons gebied zijn tientallen spoorwagons met joodse rommel, restanten van het voormalig Nederlandse jodendom".*[2036]

Deze passage neemt twijfels weg over de herkomst van de transporten: de hoofdzakelijk jiddisch sprekende joden van het Vilniusgetto waren zeker in staat om Nederlands van Duits te onderscheiden. De data op de documenten die werden gevonden bevestigen eveneens dat Nederlandse joden in januari of februari 1943 uit Auschwitz naar Litouwen werden gebracht en/of in maart of april via Sobibor.

En passant maakt Kruk's opmerking duidelijk dat hij zijn informatie over verplaatsingen van o.a. *Nederlandse* joden had uit *de Duitse pers*, daarmee de fabel van "uiterste geheimhouding" tot de *farce* makend die het is!

Men kan opmerken dat de treinen alleen de bezittingen van de Nederlandse joden die in Sobibor waren vermoord bevatten en niet de joden zelf. Dat is echter strijdig met de historiografie van Sobibor. Miriam Novitch schrijft dat "Goud en juwelen direct naar de Kanselarij van de Führer in Berlijn werden gebracht. Kleding, waarvan de Gele Ster was verwijderd, gingen naar allerlei Duitse instellingen".[2037]

Yitzhak Arad citeert de verklaring van *Jan Piwonski,* een spoorwegman op het station van Sobibor:

"Ik zag hoe de goederen die voor de Duitsers waardeloos waren werden verbrand. De andere dingen werden op vrachtwagens geladen en naar Duitsland gestuurd. Zulke transporten van goederen en kleding werden tweemaal per maand verstuurd. Kostbare spullen, goud en geld werden verpakt in een ijzeren kist en tweemaal per week naar Berlijn verzonden".[2038]

Piwonski zou het zeker hebben vermeld als spullen niet naar Duitsland maar naar de Baltische staten zouden zijn verzonden! Bovendien, als de wagons werkelijk werden geladen met gestolen spullen van in Sobibor vermoorde joden, hoe konden er dan incriminerende documenten tussen de goederen hebben gezeten en Davidsterren? Ook blijkt hieruit dat niet alle joodse bezittingen in Sobibor werden geconfisqueerd.

Vievis (onderstreept) in Litouwen (1941).[2039]

Kruk's aantekening van 16 april 1943 is ook van buitengewoon belang: *"Ik hoorde dat in de laatste twee weken twee treinen stopten in Vilnius, elk met 25 wagons vol goederen, blijkbaar van de Nederlandse joden. [. . .] Vandaag gaat het gerucht dat ongeveer* ***19.000 Nederlandse joden in Vievis zijn****"*.[2040]

Vievis is een klein stadje aan de spoorlijn tussen Kovno en Vilnius (zie kaart). In een Litouwse dissertatie, gedeeltelijk in Engelse vertaling online, beschrijft historicus Neringa Latvyte-Gustaitiene de kampen in Vievis aan de hand van naoorlogse getuigenissen:

> *"Al in 1942 waren er twee arbeidskampen in Vievis, een voor Sovjetkrijgsgevangenen en de ander voor joden. Beide onder een Duitse militaire eenheid onder leiding van een officier genaamd Deling.* [Deze kampen bevatten vrijwel uitsluitend Poolse en West-Europese joden omdat uit Estland praktisch alle joden al waren gevlucht] *De meeste joden werden ingezet bij het aanleggen van de snelweg. [...]. In mei '42 waren er 700 joden in het kamp. De stroom mensen was intens: grote groepen werden vaak weggevoerd om vermoord te worden en anderen arriveerden om hen te vervangen. Gevangenen uit de ghetto's van Vilnius en Kaunas werkten er [...]. Het bewind in het Vievis werkkamp was zeer hard. Het was streng verboden het kamp te verlaten. Het kampterrein was afgezet met prikkeldraad en werd bewaakt door gewapend personeel. De werkdag begon om 5:30 uur; het appel was om 06:00 uur. Het voedsel was slecht […] Midden '43 kwam het Vievis kamp onder supervisie van de Stadscommissaris van Vilnius, die bekend stond om zijn wreedheid [...]. De gevangenen werkten aan de bouw van de snelweg. De voeding verbeterde niet. Vaak zag je joden terugkeren van het werk, elkaar ondersteunend om niet te vallen. De verblijven waren ongezond en zelfs levensgevaarlijk. Mensen sliepen op houten bedden vier boven elkaar, afgedekt met board, als dat er was. Als er wat stro was, werd dat gebruikt. De selecties in het kamp gingen door en groepen joden werden afgevoerd en vervangen door anderen. Zij die ziek waren werden meestal naar de ghetto's in Vilnius of Kaunas gebracht. Uit die ghetto's kreeg het kamp soms wat hulp, kleding, schoeisel en andere dingen. Hoewel het interne regime niet substantieel veranderde, kwamen confrontaties tussen de joden en bewakers steeds vaker voor. [...]. In September arriveerde een grote groep joden in het Vievis kamp. De selecties voor arbeid begonnen direct. De arbeidsgeschikte joden en zij die goud hadden, bleven in het kamp. De overgrote meerderheid, inclusief ouderen en kinderen gingen naar Paneriai* [de veronderstelde massa-executieplaats Ponary]. *Er was een 45 km lang smalspoor aangelegd, die joden naar de plaats van hun dood bracht [...]. Het Vievis arbeidskamp werd in december 1943 opgeheven. Alle arbeiders werden vermoord in Paneriai"*.[2041]

Hieruit blijkt dat joden dus wel degelijk werden tewerkgesteld; voor het vermoorden van de afgevoerde gevangenen is dan ook geen bewijs. Zij kunnen evenzeer naar Russisch gebied zijn afgevoerd.

Treinen uit het Zuiden arriveerden bij het Landwarowo (*Lentvaris*) spoorwegknooppunt, waar zij ofwel verder oostwaarts gingen richting Vilnius, of noordwestelijk naar Kovno (Kaunas).

Veronderstellen dat iemand als Kruk ten onrechte zou claimen dat 19.000 Nederlandse joden in een klein Litouws stadje aankwamen lijkt ondenkbaar. Waarom zou hij dat doen?

Transportlijsten tonen dat vanaf 2 maart t/m 6 april '43 zes transporten met in totaal 7.699 joden uit Westerbork vertrokken met bestemming Sobibor.[2042] Was de persoon achter het Vievis gerucht wellicht verkeerd

geïnformeerd over het aantal Nederlandse gedeporteerden? Dat is mogelijk, maar het kan ook zijn dat in Vievis rond die datum niet alleen gedeporteerden uit Sobibor, maar ook uit Auschwitz daarheen zijn gebracht. Tusen 17 juli '42 en 25 februari '43 werden 45.319 joden vanuit Nederland naar Auschwitz gebracht; 30.413 werden "vergast bij aankomst", c.q. naar elders overgebracht, zegt de JHV.[2043] Als een deel van hen echter naar Vievis is gebracht, is dus mogelijk dat op 16 april 1943 daar inderdaad 19.000 joden uit Nederland waren.

Later op die dag (16 april '43) schreef Kruk onder het kopje "Nogmaals over de Nederlandse joden":

> *"Zojuist kreeg ik een Gele Ster afkomstig van een Nederlandse jood en een kopie van een afschrift van de* Reichskommissar *voor Bezet Nederland over joodse eigendommen (aangehecht).*[2044]

De Gele Ster droeg het Nederlandse opschrift *"Jood"*. De uitgever van het dagboek schreef dat het formulier over joodse goederen ontbreekt. De dagboekaantekening maakt echter duidelijk dat Kruk goede redenen had aan te nemen dat het gerucht in Vievis over Nederlandse joden op waarheid berustte, want hij had zelf persoonlijke eigendommen van naar het Oosten getransporteerde Nederlandse joden in zijn bezit.

Kruk's aantekening van drie dagen later, 19 april '43: *"De Westeuropese joden worden naar het Oosten gebracht, hun zwerftocht gaat verder,"* duidt erop dat hij niet geloofde dat de joden massaal in 'vernietigingskampen' in Polen werden 'vergast'. Waarom zou hij dat geloven, als hij *wist* dat Nederlandse en West-Europese joden naar de bezette Oostgebieden werden gebracht?

Op 26 april 1943 schreef Kruk meer over de West-Europese joden, onder het kopje *"Waar zijn de miljoenen Europese Joden?"*, suggererend dat op z'n minst een deel van hen in Litouwen en Wit-Rusland was geëxecuteerd:

> *"We weten bijvoorbeeld dat er alleen in Polen al meer dan 3 miljoen joden waren en nu – kun je er zelfs nog maar een half miljoen vinden? Wat we ook proberen, dat aantal halen we nooit meer. En de honderdduizenden joden van Roemenië, Bulgarije, Joegoslavië en de duizenden joden van Frankrijk, België,* ***Holland*** *en Tsjechoslowakije die bij duizenden naar Litouwen gingen en bij Minsk werden neergeschoten en bij het zevende Fort van Kovno, etc.?"*[2045]

Vier dagen later kwam Kruk op de Nederlandse joden terug:

> *"We hebben reeds geschreven over het oppakken van ongeveer 130.000 Nederlandse joden en hun transport naar het* Oosten [eind april '43 waren er totaal 56.771 joden uit Westerbork gedeporteerd].

Hilde Sherman-Zander, een Duitse jodin, geboren in 1923, gedeporteerd uit Keulen naar Riga op 10 december 1941. In haar memoires beschrijft zij een incident op een niet nader aangegeven datum in de zomer van 1942:

> *"Op een ochtend op weg naar werk, toen we de spoorlijn overstaken, zagen we een stilstaande lange trein bestaande uit veewagens. Op de rails lagen kleine stukjes papier en karton, waarop stond geschreven: 'Help, we komen om van de dorst' en we hoorden schreeuwen 'Water! Water!'*

Uit de luiken, die waren afgesloten met prikkeldraad, zagen we handen en onderarmen. Toen gooiden de ongelukkigen ringen, horloges en geld in de hoop op een slok water. Haastig vervolgden we onze weg."

's Avonds in het ghetto hoorden we dat de kleren van dit transport al in het ghetto waren aangekomen. Alleen de kleding. Ook een paar kinderwagens met zuigflessen gevuld met melk. Er was geen spoor van de mensen. Het waren ***Nederlandse joden, gedeporteerd uit Westerbork.***

Zo ging het de hele zomer. Om de dag arriveerden grote hoeveelheden kleding in het ghetto: beddelakens, schoenen, toiletartikelen. Alles werd uitgeladen in de enorme hal en daarna gesorteerd [...] Niet één keer bereikte een enkele van al die duizenden uit deze transporten ons ghetto. Nu weten wij waar zij naar toe gingen: naar het Hochwald (= het Bikernieki Woud]. Allen. Zonder uitzondering. Allen werden geëxecuteerd en begraven in massagraven".[2046]

Evenals Herman Kruk, claimde ook Sherman-Zander dat de Nederlandse gedeporteerden allen werden geëxecuteerd in de bossen rond Riga, hoewel ook haar verklaring daarvan niet uit eigen waarneming is. Zoals eerder aangegeven, begon de deportatie van Nederlandse joden op 17 juli 1942, wat overeenkomt met Sherman-Zander's getuigenis.

In 1993 werd in het Bikerniekibos bij Riga een monument gebouwd. Tot 1986 vermeldde een gedenksteen daar "46.500 Sovjetburgers". Het huidige monument "40.000 door de nazi's vermoorde Duitse en Oostenrijkse *joden*". Zoals gebruikelijk, is ook hiernaar nooit serieus forensisch onderzoek gedaan en zijn er geen opgravingen geweest.

Tijdens een ondervraging in Sovjetgevangenschap op 14 december 1945, gaf voormalig Hoofd van de SS en Polizei van het Ostland, **Friedrich Jeckeln,** de volgende verklaring over een kamp in Salaspils, Letland:

"V.: *Uit welke landen kwamen de joden die in* ***Salaspils*** *werden gebracht?*
A.: *Joden kwamen uit Duitsland, Frankrijk, België,* ***Holland,*** *Tsjechoslowakije en andere landen naar het Salaspils kamp. Een precieze telling van het aantal joden in het Salaspils kamp is moeilijk [...]. Het eerste konvooi joden arriveerde in november 1941. Toen, in de eerste helft van 1942, arriveerden konvooien op regelmatige tijden. Ik denk dat in november '41 niet meer dan drie konvooien aankwamen, maar in de volgende zeven maanden, van december '41 tot juni '42, arriveerden er elke maand acht tot twaalf konvooien. Totaal arriveerden er in acht maanden niet minder dan 55 en niet meer dan 87 jodentransporten in het kamp. Gesteld dat elk transport bestond uit duizend personen, maakt dat in totaal 55.000 tot 87.000 joden in het Salaspils kamp werden vernietigd".*[2047]

Hoewel Rusland tot 2004 claimde dat 101.000 "Sovjetburgers" in Salaspils werden vermoord en een Sovjetencyclopedie in 1970 het aantal op tenminste 53.700 stelde, historici tegenwoordig het dodenaantal op enkele duizenden stellen.[2048] *Waar bleven de anderen?!*

In het boek over Abba Kovner's Joods-Litouwse verzetsgroep *The Avengers,* vertelt Rich Cohen het verhaal van Kovner's metgezel **Lebke Distel,** die op 1 september 1943 uit Vilnius naar Estland en kampen in de omgeving van het Narva-Leningrad front werd gedeporteerd en zich pas in 1945 weer bij de groep van Kovner voegde:

"Van Vilnius werd Lebke van kamp naar kamp gebracht, een dodenmars, altijd een stap vooruit voor het Rode Leger. In Kortla Java, werkte hij aan de wegen in het moerasgebied. 's Nachts kon hij de granaat- en geweerschoten horen. Toen werd hij naar de rivier de Narva bij Suski gestuurd, waar hij aan de Duitse spoorweg bouwde. De temperatuur daalde tot 25 graden onder nul; gevangenen droegen de doden om ze te tellen en te begraven. De sneeuw stond in Koromej tot aan zijn middel, ***waar hij werd opgesloten met joden uit Holland en Kovno.***

In een getuigenverklaring van de Letse jodin uit het Daugavpils ghetto, **Paula Frankel-Zaltzman,** verschenen in het Jiddisch in 1949 en thans online in Engelse vertaling, vindt men de volgende zin bij de beschrijving van de liquidatie van dat ghetto op 25 oktober 1943:

"Toen begonnen zij ons naar Pogulanka te brengen, waar de aarde doordrenkt is met het bloed van tienduizenden joodse slachtoffers uit Letland, ***Holland*** *en andere landen"* [2049]

Een andere interessante passage schreef Kruk op 23 juni '43:

"In het ghetto van Minsk leven nu 3.000-4.000 joden. Naast het ghetto is een ander ghetto. In het eerste ghetto zitten Russische joden uit Minsk, Slutsk, Baranovitsh, etc. In het tweede ongeveer 1.500 Duitse en Tsjechische joden".[2050]

Kruk had deze informatie van twee personen die kort tevoren in Minsk waren. Het bericht dat 1.500 Duitse en Tsjechische joden in het tweede ghetto leefden, weerspreekt de getuigenis van Minsk getuige Hersh Smolar dat de laatst overblijvende Duitse joden in het zgn. "Hamburg Ghetto" werden vermoord in 'gaswagens' begin 1943.[2051] Anderzijds stelt Smolar dat 12.000 joden (waarvan ongeveer 3.200 ondergedoken) eind februari 1943 leefden in het ghetto van Minsk.[2052] Carlo Mattogno vond een serie documenten die informatie bevatten over de bedoeling van jodendeportaties naar het Oosten.[2053]

De Sovjets keken wel uit om na de oorlog iets over de gebeurtenissen in dat gebied openbaar te maken, laat staan te onderzoeken. Daarom is er weinig tot geen bewijsmateriaal over wat Duitsers daar wel of niet deden.

Een revisionistisch werk over naar Wit-Rusland gedeporteerde joden is van Steffen Werner: *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.*[2054] Werner bewijst deportaties van joden uit verschillende landen naar Wit-Rusland. Op blz. 89 citeert hij uit een boek van Sovjet-partizanen en 'anti-fascisten', gepubliceerd in Oost-Berlijn in 1976: *"In de kameraadschappelijke familie van Wit-Russische partizanen, vochten Tsjechen en Slowaken, Fransen, Joegoslaven, Grieken en* ***Hollanders,*** *Spanjaarden en Oostenrijkers, Duitsers en andere nationaliteiten, heldhaftig tegen het fascisme."* Hoe konden anti-fascisten uit al deze landen in Wit-Rusland zijn, als zij daarheen niet eerst waren gedeporteerd?

Zeker is, dat grote aantallen joden door de Sovjets werden aangetroffen in de door de Duitsers verlaten gebieden en dat die joden vervolgens in de SU zijn "verdwenen".

Dat, en het *bestaan* van duizenden Duitse kampen in Sovjetgebied wijst op de onzin van de zgn. *Final Solution.* Het ging niet om vernietiging van

alle joden, maar om *uitdrijving en arbeid.* Dat daarbij zeer veel joden om het leven kwamen, was voor de Duitsers alleen een probleem voor zover dat de uitvoering van werken stagneerde; daarin hebben de Holocaust-postuleerders zeker gelijk.
Bijkomend feit is nog, dat ook die joden zijn *dubbelgeteld*: als 'vergaste' Westeuropese joden en als door de nazi's vermoord in de SU.

Conclusie Nederlandse joden in Sovjetgebied

Er zijn serieuze aanwijzingen en getuigenberichten over aanwezigheid van tienduizenden Nederlandse en andere West-Europese joden in bezet Russisch gebied. Joodse getuigen als Hermann Kruk, Lebke Distel, Hilde Sherman-Zander, Paula Frankel-Zaltzman en anderen verklaarden dat en die verklaringen komen overeen met deportatiedata uit o.m. Westerbork naar Sobibor en Auschwitz.
Voorts bevestigen de studies van revisionisten als Steffen Werner, Thomas Kues, Enrique Ainat, en Boisdefeu dat.
Ook publicaties uit die tijd zoals in het *American Jewish Yearbook 1949,* het *Israelisches Wochenblatt für die Schweiz* berichtten daarover, evenals Duitse documenten waarover Hilberg en Kulischer schreven.

Als we Sovjetrapporten mogen geloven, zijn alleen al naar het (door de Duitsers *werkkamp* genoemde) kamp Trostinets in Wit-Rusland tussen de 200.000 en 500.000 joden overgebracht en vermoord.[2055] Een deel van hen arriveerde *of all places* uit 'vernietigingskamp' Treblinka II.
Waarom tienduizenden gevangenen uit een 'vernietigingskamp' naar Wit-Rusland halen om ze in Trostinets te vermoorden?

Er zijn dus maar liefst 4 belangrijke bewijsvormende elementen die erop wijzen dat honderdduizenden joden niet in 'gaskamers' van 'vernietigingskampen' zijn vermoord, maar werden overgebracht naar de nooit onderzochte Oostelijke gebieden in de Sovjet-Unie:

1. Documentaire verwijzingen in joodse publicaties
2. Joodse getuigen uit Sovjet-gebied
3. Uitspraken van Sovjet-aanklagers, de generaals Rudenko en Smirnov
4. Revisionistisch onderzoek.

Tenslotte moet de totale afgrendeling van alle informatie over joden in de Sovjetunie na de oorlog worden genoemd, omdat dit de voornaamste oorzaak is van de mysterieuze onbekendheid over wat er gebeurde met honderdduizenden West-Europese joden.

Dit alles is genoeg reden om serieus onafhankelijk onderzoek te starten naar de *werkelijke* lotgevallen van o.a. veel Nederlandse joden, anders dan 'vergast' in 'gaskamers'.

Het is na 70 jaar dan ook hoog tijd de *eenzijdige* verketterende en immuniserende 'geschiedschrijving' over de Tweede Wereldoorlog te verbeteren door een meer objectieve historiografische weergave van de feiten.

11. Het *Internationaal Militair Tribunaal* (IMT)

Die Mütter von Dresden

Als sie in Nürnberg saßen, die Großen, zu Gericht,
fragten in Dresden die Mütter: ruft man uns nicht?
Aus den Kellern wollen wir kriechen und starren in euer Gesicht,
wir, Rest der Mütter von Dresden, die andern leben ja nicht.

Sie wurden erlegt, und die Toten reden ja nicht.
Aber wir, die in Kellern noch schleichen, ruft man uns nicht?
Unmenschliches zu ahnden, so sagt ihr, sei eure Pflicht.
Da sind wir! Bessere Zeugen findet ihr nicht.

Sie schwebten hoch, die Geschwader, und lösten die Bomben dicht
drei Tage lang ungefährdet, und kamen Schicht um Schicht.
Kinder mit Spielzeug in Händen – ihr saht sie ja nicht! -
zerstückelt wie auf der Fleischbank – und immer noch Bomben dicht.

Das berstende Höllenfeuer, euch brannte es nicht.
Wir starrten in unserer Kinder verkohltes Angesicht.
Habt ihr gewiegt in den Armen den kleinen Leib? Ihr nicht!
In unseren Fingern zerfiel er, den wir geboren ins Licht,
Stück nach Stück von den Knochen, – seht, wie er bricht!
Die Zähne nur blinkten noch weiß. Ach, so grausam
schlachtet man Kälber nicht.

Zu Nürnberg, ihr Großen, nun sitzt ihr zu Gericht.
Ruft ihr die Mütter von Dresden nicht?

Heinrich Zillich

Duitsland werd vernietigd. Het Duitse Volk is niet meer. In twee Wereldoorlogen verloor het haar zonen, haar geest en de bloem van hen, die een Volk sterk en weerbaar maken. 30 miljoen Duitsers kwamen om in een Dertigjarige Oorlog, van 1914 tot 1945, tot tweemaal toe verklaard door de Geallieerden met hetzelfde doel: *Duitsland moest vernietigd worden!* Die vernietiging stond vóór 1910 al vast en werd met WO I, Versailles, WO II, de eis van 'onvoorwaardelijke overgave' in '43 in Casablanca, Holocaust-bombardementen en het demoniseringsgericht in Neurenberg bezegeld.

Wat thans resteert achter de façade van consumentisme en vlijt, zijn bange mensen, zonder identiteit, zonder élan, bevreesd voor nationaal gevoel, die met dichtgeknepen keel hun geschiedenis niet *willen* en *mogen* kennen, hun voorouders besmeurd zien worden, boetvaardig stamelend *'Mea Maxima Culpa'* en elke belediging en afpersing gelaten ondergaan. Zij weten dat leefwaardig leven in huidig Duitsland niet mogelijk is als zij waarheid en objectiviteit over hun geschiedenis hooghouden en leggen zich in meerderheid neer bij Onvoorwaardelijke Duitse Schuld als *modus vivendi.* Schuldbesef doodt de menselijke Geest. Duitse kinderen *kunnen* en *willen,* zwelgend in Schuld, de waarheid zelfs niet kennen.

Een Tribunaal van Overwinnaars, ten onrechte Internationaal Militair Tribunaal (IMT) genoemd, stelde op slag de verslagen Duitse natie buiten het Internationaal Recht en brandmerkte haar, haar leiders en haar functionarissen *ex post facto* als misdadige demonen, die naar unieke regels werden veroordeeld om het Duitse volk en de Wereld voor eeuwig van hun Schuld te doordringen.

Wie nu Dresden bezoekt, in 1945 een inferno, een *letterlijke* Holocaust, waarin *honderdduizenden* weerloze vrouwen, kinderen en ouderen met voorbedachte rade bewust levend zijn verbrand, ziet daarvan *niets* meer. Men ziet een naoorlogse politiek-correcte *Disneyversie* van de onvervangbare *Frauenkirche,* een schaamlap voor daders en hun vrienden, waarin God Zich nooit Thuis zal voelen. Bestuurders, gecontroleerd door spiedende media, *liegen* over aantallen slachtoffers en laten alle schuld bij het toenmalige Duitse volk en haar leiding. *Stuitend,* de Duitse samenleving haar geschiedenis en waardigheid juist daar zo te zien verloochenen.

Opruimen slachtoffers na bombardement Dresden van 13 en 14 februari 1945.
"Wer das Weinen verlernt hat, der lernte es wieder beim Untergang Dresden",
(Gerhard Hauptmann).

Dresden was één van de vele Duitse steden waarvan de bevolking in hellevuur en bommenterreur genadeloos is uitgeroeid, ***levend verbrand in een bewezen Holocaust,*** *omdat zij Duitsers waren*. Bijna zo meedogenloos als Duitsers die joden *deporteerden* omdat zij *joden* waren.

Een zo mogelijk nog laaghartiger Holocaust richtten Westerse leiders aan in Japan: atoombommen op de woonsteden Hiroshima en Nagasaki en fosforbombardementen op Tokyo, ditmaal *omdat zij Japanners waren*. Massamoord, Historische Misdaden tegen de Menselijkheid die geen zich *'Mens'* noemend wezen op zijn geweten zou moeten willen hebben.

Nagasaki, 800 meter van de inslag.

Eenmaal de 'overwinning' in zicht, besloten deze on-mensen hun vijanden ter verantwoording te roepen voor misdaden en stelden daartoe, wat zij noemden, het *Internationaal Militair Tribunaal* in.

14-jarig meisje; overlevende van de Holocaust van Nagasaki.

"Maar, 'de Holocaust' werd toch bewezen door het IMT en de latere Neurenberger Militaire Tribunalen (NMT's)?", zult u zeggen. ***Nee.***

Belangrijke Europese en Amerikaanse rechtsgeleerden kenschetsten die processen als pure *overwinnaarsjustitie,* waarbij de winnaars als aanklager, rechter en slachtoffer optraden. Onder die voorwaarden is eerlijke procesvoering per definitie uitgesloten. De Neurenberger processen berustten geheel op ***gelegenheidswetgeving.*** Veel deskundigen vonden terecht dat fundamentele principes van het Internationale Recht en de juridische integriteit ernstig werden geschonden.[2056]

Toch was er tijdens de aanloop onder juristen en leiders een zekere euforie: nu zouden Universele Rechtsbeginselen worden geïntroduceerd, waarmee oorlogsstokers, oorlogsmisdadigers en andere megaschurken ter verantwoording konden worden geroepen. Inderdaad, een uniek perspectief. Jammer, dat daarvan *Niets, helemaal Niets* is terechtgekomen.

In plaats nieuwe rechtsregels te vestigen waarmee toekomstige oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid juridisch konden worden aangepakt, vertrapte het IMT alle bestaande rechtsregels en degradeerden aanklagers en rechters zich tot puur *eenzijdige* werktuigen van hun politieke leiding en een hysterisch wraakzuchtige publieke opinie.

Het IMT integreerde Sovjetcommunistische agitprop en Westerse propaganda, waarbij de filosemitische gezindheid (> 75% was joods) – de lijnen trok voor wat later *'de Holocaust'* zou gaan heten.

Het IMT behoort in de geschiedenis te worden bijgezet als een *showproces* vol leugens, valse aannames, haat en wraak. Een *juridische schandvlek* van historische proporties met de internationale rechtsorde als grote verliezer.

Sinds het eind van WO 2 zijn alweer meer dan 100 agressieoorlogen gevoerd, vooral door de machten die zitting hadden in het IMT en Israël.

Hier een korte, onvolledige lijst daarvan: *Indochina (1946-54), Indonesië (1947-49), Korea (1950-53), Vietnam (1957-75), Laos (1955), Cambodja (1970), Congo (1960), Afghanistan (1979-88), El Salvador (1980), Libië (1981), Falklands (1982), Sinaï (1982), Libanon (1982-83), Egypte (1983), Grenada (1983), Honduras (1983), Tsjaad (1983), Persische Golf (1984), Libië (1986) , Bolivia (1986), Iran (1987), Perzische Golf (1987), Kuweit (1987), Iran (1988), Honduras (1988), Panama (1988), Libië (1989), Panama (1989), Colombia, Bolivia en Peru (1989), Philippijnen (1989), Panama (1989-1990), Liberia (1990), Saudi Arabië (1990), Irak (1991), Zaïre (1991), Sierra Leone (1992), Somalië (1992), Bosnië-Herzegovina (1993), Macedonië (1993), Haïti (1994), Macedonië (1994), Bosnië (1995), Liberia (1996), Central Afrikaanse Republiek (1996), Albanië (1997), Congo/Gabon (1997), Sierra Leone (1997), Cambodja (1997), Irak (1998), Guinee/Bissau (1998), Kenya/Tanzania (1998), Afghanistan/Sudan (1998), Liberia (1998), Oost Timor (1999), Servië (1999), Sierra Leone (2000), Yemen (2000), Oost Timor (2000), Afghanistan (2001 tot heden), Yemen (2002), Philippijnen (2002), Ivoorkust (2002), Irak (2003 tot heden), Liberia (2003),*

Georgië/Djibouti (2003), Haïti (2004), Georgia/Djibouti/Kenya/ Ethiopë/Yemen/ Eritrea, War on Terra (2004-eindeloos), Pakistan drone attacks (2004 tot heden), Somalië (2007), Zuid-Ossetië/Georgië (2008), Syrië (2008), Yemen (2009), Libië (2011). Nieuwe oorlogen (Iran, Syrië, Noord-Korea, China) voorbereid door de megamoordenaarskaste, dan met inzet van nucleaire wapens.
Het stond toch zo fraai in het IMT Charter: *Beginnen van een agressieoorlog is "de ultieme internationale misdaad, alleen verschillend van andere oorlogs-misdaden doordat het alle criminaliteit ervan veroorzaakt."*

Natuurlijk is geen van de verantwoordelijken voor die agressieoorlogen berecht. Zij kregen geld en veel medailles, die laatste veel posthuum. Slechts een handvol *verliezers* verscheen op voordracht van de 'winnaars' voor een zogenaamd 'Internationaal Strafhof'. *Alleen zij* hebben schuld.

Als ergens het principe *'Judices est jus dicare, non dare'* (Een rechter moet recht spreken, niet maken) had moeten gelden, dan was het bij het IMT. De IMT-vonnissen leverden ook *geen bewijs* op voor de JHV. Maar wie *twijfelt* aan de uitspraken van dit Tribunaal of afwijkende feiten publiceert wordt in het 'vrije' Westen voor rechters gesleept.
De 'verdienste' van het IMT was, dat ze onbewezen beschuldigingen tot 'waarheid' maakte en 'ontkenning' daarvan nu *strafbaar* is gemaakt.

Ontstaan en motivering IMT

De befaamde Franse Hoogleraar Internationaal Recht, Louis Bardèche, constateerde in zijn boek uit 1948, *Neurenberg, of het Beloofde Land,*[2057] dat de juridische farce in Neurenberg geen simpele wraakneming van overwinnaars op overwonnenen was, maar dat behalve de aangeklaagden, ook de Duitse natie, het Nationaal-Socialisme en het *Nationalisme* zelf terecht stonden: het eeuwenoude idee dus, dat een Volk het door hen geërfde land, waarin zij vanouds leven, *bezit* en het recht heeft daarin te leven zoals *zij* dat willen en – mochten zij dat willen – anderen uit te sluiten. Het was *Nationalisme in elke vorm,* dat in Neurenberg werd veroordeeld en moreel verwerpelijk en *strafbaar* werd gemaakt, als *Volksvijand* van de Nieuwe Wereld Orde.
Bardèche zag toen al welk *werkelijk doel* achter de eenzijdige veroordeling van een gehele natie en een geheel Volk schuil ging.

Het idee dat volkeren bestaan, rassen bestaan, naties bestaan, grond niet voor elke meestbiedende vreemdeling te koop is, mensen er niet zijn voor de economie maar andersom, kapitaal er is voor de economie en niet de economie voor het kapitaal, het werkelijke 'kapitaal' bestaat uit de Intelligentie, inventiviteit, productiviteit en ijver van een Volk en *niet* uit geel metaal in kelders van anonieme particulieren, dat kunst van iedereen is en niet behoort in kastelen van speculanten, daarover ging deze oorlog en met die rebellie moest voorgoed worden afgerekend.

Professor Bardèche doorzag dat de werkelijke motieven achter oorlogen niets te maken hebben met 'menselijkheid', 'vrijheid' of rechtvaardigheid,

maar eerst en vooral economische belangen dienen, met als doel *Macht.* Macht over bezit en natuurlijke hulpbronnen, maar vooral *Macht over mensen.* Daarvoor is nodig alle principes van Naties, Volkeren, Religies, Etniciteit en Moraal te vernietigen, te demoniseren en te vervangen door economisch manipuleerbare, willoze en krachteloze massa's individuen die, nergens bijhorend, *alleen* staan tegenover de Macht. Bardèche:

> *"En, van de ene kant van de Wereld tot de andere, in perfect gelijke steden . . .*
> *Zal onder gelijke wetten een bastaardbevolking leven,*
> *Een ras van ondefinieerbaar grauwe slaven,*
> *Zonder geest, zonder instinct, zonder stem . . .*
> *Dat, zal het Beloofde Land zijn."*

Anno 2011 zien we in onze steden hoezeer Bardèche's profetie uit 1948 toen reeds de kern raakte.

Het Internationaal Militair Tribunaal werd ingesteld bij de zgn. Londense Overeenkomst tussen de United States, de Sovjet-Unie, Engeland en Frankrijk, op 8 augustus 1945. Dat was twee dagen nadat de VS een *uranium*bom boven de woonstad Hiroshima tot ontploffing had gebracht en exakt op de dag dat de VS een *plutonium*bom op Nagasaki afwierp.
Onderdeel van die Overeenkomst was het *Statuut van het Tribunaal*, waarin de samenstelling, werkwijze en regels werden bepaald en een *Lijst met Daden* welke als crimineel werden beschouwd. Op die dag vernam men voor de allereerste keer dat zaken die nooit eerder in het Internationaal Recht waren genoemd, als crimineel werden bestempeld. Daarbij, dat de rechtsbescherming voor personen die orders van hun Regering uitvoerden, *met terugwerkende kracht* niet meer van toepassing was. Ook dat het Tribunaal kon beslissen dat politieke organisaties geen politieke organisaties waren, maar criminele organisaties, waarvan alle leden als samenzweerders en criminelen konden worden behandeld.
Daarmee maakte dit Tribunaal in 1945 alle Duitse partijleden, functionarissen en militairen *met terugwerkende kracht* vanaf 1920 tot *misdadigers*.
De wellicht belangrijkste schending van het Internationale Rechtsstelsel waaraan dit Tribunaal zich schuldig maakte was de Universele regel: *"**Alle Naties moeten voor de Wet gelijk worden behandeld".*** Er bestaat geen Recht (meer) als naties voor de Wet niet gelijk worden behandeld. In de *preambule* van het IMT stond echter dat aanklachten tegen de Geallieerden niet zouden worden behandeld en Amerikaans Hoofdaanklager Robert H. Jackson, verklaarde voor een Geallieerde rechtbank: *"Misdaden aan Duitsers begaan, zijn geen misdaden tegen de Menselijkheid."*
Duitsers waren vóór (en na) het IMT *'Untermenschen'.*

De Duitsers waren niet zo maar een verslagen volk. Het Kwaad ín hen moest uitgeroeid worden: men zou hen leren, dat zij niet alleen **Barbaren** waren geweest, maar alles waar zij voor stonden *het absolute Kwaad* vertegenwoordigde, dat moest worden vernietigd. Wat hen nu overkwam,

was het laatste stadium van catastrofe, verlatenheid als op de Dag des Oordeels, hun natie en steden vernietigd als Sodom en Gomorrah, zijzelf verlaten dwalend, verbijsterd, temidden van de lijken van hun verwanten en ruines, als na de ondergang van de Wereld, als wilde men hen zeggen, zoals kinderen, dat dit *Wel góéd* was! Het was het Rechtvaardig oordeel van de Hemel. Zij moesten op de knieën, deze Duitsers, temidden van hun doden en hun ruïnes en zich de haren uit het hoofd trekken. Want zij waren de Monsters geweest. En het was terecht dat de steden van die Monsters waren vernietigd en ook de vrouwen van de Monsters en de Monsterkinderen.[2058]

De Geallieerden bleef weinig keus: als zij de verslagen vijand niet buitenaards demoniseerden, waren zij *niet* de redders van de Mensheid, maar *zelf* massamoordenaars. Om de eigen, nooit tevoren op deze schaal gepleegde oorlogsmisdaden te rechtvaardigen, moest de andere zijde met nog groter, epische misdaden worden gestigmatiseerd. Aldus verschenen na de oorlog de 'gaskamers' en 'Holocaust' ten tonele.

Door het naziregime te demoniseren, bevestigden de US, Groot-Brittannië, Frankrijk en de Sovjet-Unie bovendien hun positie als bezetters van Duitsland en rechtvaardigden de annexatie van Duits grondgebied en de verdrijving van miljoenen Duitsers. Plannen voorzagen erin Duitsland te de-nazificeren en de-industrialiseren tot het niveau van een geitenstal, met de laagste levensstandaard van Europa.[2059] Duitsland, het dichtstbevolkte land van Europa, zou een agrarische natie worden, die de wereld en de Duitsers zou laten voelen dat zij *Barbaren* waren, die onmenselijke behandeling verdienden. Het land zou worden teruggebracht tot een status waarbij Duitsland 'de wereldvrede nooit meer zou kunnen bedreigen.' Dat zeiden de overwinnaars toen, onder wie daarna de Wereldvrede nooit meer veilig was ***en nooit meer veilig zal zijn.***

Hetzelfde was de bedoeling – hoewel minder bekend – met het verslagen Japan. Om de gruwelijke atoombomaanvallen daar te compenseren waren daar beschuldigingen van *kanibalisme* door de Japanners. Zonder een spoor van bewijs werden Japanners beschuldigd en ter dood gebracht wegens eten van *soep* van Amerikanen. Natuurlijk werden ook beschuldigingen van 'gaskamers' en 'massavergassing' van Amerikaanse *krijgsgevangenen* aangevoerd (er waren in Japan geen joden).[2060, 2061]

Hoewel de Britten de Duitsers collectief wilden straffen met massa-executie van Duitse militairen (officieren en overheidsfunctionarissen) en Amerikanen het beruchte joodse Morgenthauplan voor doodhongeren en *Verelendung* van de *Duitse Untermenschen* hadden klaarliggen, was het **Stalin,** die op de Derde Moskouse Conferentie in november 1943,[2062] aandrong op een Showproces, om de aandacht af te leiden van de met geen pen te beschrijven Sovjetmisdaden tegen de eigen bevolking en zijn eigen schendingen van het Internationaal Oorlogsrecht.

De stupide Westelijke Geallieerden beseften te laat in zee te zijn gegaan met een nog groter dictator, massamoordenaar en imperialist ooit. Die kon dankzij het Westen heel Oost-Europa veroveren en half Duitsland. Alsnog stond het voortbestaan van Europa op het spel. IJlings werd NATO opgericht en beter dan het Duitse volk volgens het 'Amerikaans' zionistische Morgenthauplan te vernietigen, bleek het noodzakelijk West-Duitsland als militaire buffer en economische motor van Europa in de Koude Oorlog te instrumentaliseren.

Ironisch genoeg voelde Stalin er na de oorlog niets voor de ruggengraat van het Duitse volk te breken, de Duitse leiding en intelligentsia uit te moorden en de rest te steriliseren en terugbrengen tot de geitenhoedersstatus, zoals het 'semitisch' genocidale Morgenthauplan (zo genoemd door VS minister Stimson) voorstelde. Dat Plan was voorbereid door de ex-Duitse joden Morgenthau, Dexter White en een van de allergrootste schurken uit WO II, 'Lord Charwell', de ex-Duitse jood 'Sir' Friedrich Lindemann van het 'Lindemann Plan' om dichtbevolkte Duitse steden met tapijtbombardementen uit te roeien (w.o. Dresden) en Churchill voorstelde Duitsland te bombarderen met gifgas en *Anthraxbommen*.[2063]

Voor Stalin's Internationale Communisme was Duitsland al sinds 1917 de meest begerenswaardige te veroveren natie, op weg naar de mondiale "Dictatuur van het Proletariaat". De Sovjet-Unie was geografisch weliswaar een reus, maar een *agrarische* reus. Voor de verovering van Europa (en de wereld) was inlijving van het industriële Duitsland vanaf het begin een eerste prioriteit. De vanuit Moskou geleide communistische machtsgreep van 1918 (de Münchense Sovjet Republiek, geleid door communistische joden), was jammerlijk mislukt en met de opkomst van Hitler zag Stalin zijn hoop op inlijving van Duitsland langs "revolutionaire" weg vervlogen. Militaire verovering was de enig openstaande optie. Die kans was hem met de Brits-Franse oorlogsverklaring in de schoot geworpen.

De idee van een genocidaal vernietigd Duitsland, teruggebracht tot een *agrarische* staat, zoals invloedrijke Westerlijke kringen voorstelden, was dan ook niet in overeenstemming met Stalin's oogmerken. Ondanks Stalin's oorlogsretoriek, had hij diepe bewondering voor de Duitse soldaten, vanwege hun ijver, inventiviteit, discipline, moed en loyaliteit, een bewondering welke hij bij gelegenheden niet onder stoelen of banken stak. Hij had andere plannen met het hoogindustriële Duitsland, waarvan hij aanvankelijk meende dit *geheel* te kunnen veroveren. Het waren overwegingen van deze aard waardoor Stalin gekant was tegen Westelijke voornemens Duitsland volledig te vernietigen en genocide op de bevolking te plegen. Stalin, als werkelijke overwinnaar en machtigste geallieerde, stelde daarom 'berechting' van de overwonnen Duitsers door een Tribunaal voor.

Zo werd, ***op aangeven van Stalin,*** het Internationaal Militair Tribunaal (IMT) opgericht, om de hoogste Duitse leiding te berechten. Voor lagere functionarissen werd het Neurenberg Militair Tribunaal (NMT) opgezet, welke een hele reeks vervolgprocessen voerde tegen beschuldigde Duitsers. Daarnaast had de Sovjet-Unie bedongen dat Duitsers die in landen waar zij misdaden hadden gepleegd, in die landen zelf berecht zouden worden.

Het belangrijkste proces, het IMT, duurde van 14 november 1945 tot 10 oktober 1946. In de beklaagdenbank daar zaten 22 nazi-kopstukken, aangeklaagd op één of meer van deze vier Hoofdpunten:

1. Complot tot een Aanvalsoorlog
2. Misdaden tegen de Vrede
3. Oorlogsmisdaden
4. Misdaden tegen de Menselijkheid

Drie van deze vier Hoofdaanklachten (1, 2 en 4) bestonden nooit eerder en waren een schending van het allereerste rechtsbeginsel, *nulla poena sine praevia lege:* geen straf zonder Wet. Ook dit maakte de Neurenberger Tribunalen vanaf de aanvang tot *illegale rechtbanken.*

Het 4e Hoofdpunt, was door de vervolgers speciaal *verzonnen,* om niet het gevaar te lopen zelf te worden veroordeeld conform het bestaande Internationale Oorlogsrecht!

(De criminele bende met de leiding over de joodse staat, George W. Bush, Tony Bliar en consorten zouden alleen al wegens de illegale aanvalsoorlog tegen Irak op elk van deze vier punten veroordeeld moeten worden. Toen zij die pleegden, bestonden die Rechtsregels immers *wél*!)

Voor *'de Holocaust'* leverde het IMT – in tegenstelling tot wat steeds wordt beweerd – **geen enkel concreet bewijs op:** niet voor de gepostuleerde systematische miljoenenmoord, niet voor 'gaskamers' en niet voor 'Zes Miljoen' vermoorde joden. Dat alles was reeds vóór de aanvang van het Tribunaal als 'algemeen bekend' aanvaard en gold tijdens de processen als *'judicial notice'*: een onaantastbare waarheid, waarvoor geen bewijs behoeft te worden geleverd.
Men vond dat onnodig en ongewenst. Ontkenning van die 'feiten' had dan ook bij voorbaat geen enkele zin.
De Tribunalen bewezen ***niets.*** De Statuten waren zo opgesteld dat misdaden en schuldigverklaringen tevoren vaststonden. Door de aanklagers geselecteerd en opgesteld 'bewijsmateriaal' en beschuldigingen hoefden niet te worden bewezen, stonden als 'algemeen bekend' niet ter discussie en de normale verdedigingswegen waren tijdens de processen onbegaanbaar. Niet alleen waren de procedures vrijwel een kopie van de beruchte communistische showprocessen in de Sovjet-Unie van de jaren Dertig, alle 'bewijsmateriaal' was afkomstig uit communistische, zionistische en *anti*-nationaalsocialistische bronnen.

Vooral de Sovjets leverden karrevrachten vals en vervalst 'bewijsmateriaal' dat nooit was gecontroleerd, maar aanklagers en rechters waren verplicht ook dat te accepteren en zij citeerden er naar hartelust uit.

Zelfs de naam van het Tribunaal was *onwaar.* Het was *niet 'Internationaal',* want bestond uitsluitend uit de zegevierende landen en ook *niet 'Militair'.* Het had weliswaar de status van *Krijgsraad,* waarbij civiele rechten van verdachten en verdediging niet van toepassing zijn, maar voor een Krijgsraad belangrijke regels waren geschrapt. Bijvoorbeeld de regel dat verdachten niet schuldig zijn als zij handelden op bevel van meerderen.

US Schout bij Nacht Admiraal Dan V. Gallery merkte op :

> *"De illegale rechtbank van Neurenberg wordt officieel 'Internationaal Militair Tribunaal' genoemd. Die naam is beledigend voor de militaire professie. Het tribunaal was in geen enkel opzicht militair. De enige militairen onder de rechters waren de Russen.... In Neurenberg stond de mensheid en onze huidige beschaving terecht, met mannen die zelf bloed aan hun handen hadden op de zetels van de rechters. Een van die rechters kwam uit het land dat de massaslachting van Katyn had uitgevoerd en hij voerde een reeks getuigen op die allen zwoeren dat de Duitsers dat hadden gedaan."*

Artikel 8 van de Statuten vermeldde uitdrukkelijk:

"Het feit dat de beklaagde uitvoering gaf aan opdrachten van zijn regering of van een superieur, bevrijdt hem niet van zijn verantwoordelijkheid, maar kan als verzachtende omstandigheid bij de strafbepaling gelden indien naar het oordeel van het Tribunaal de rechtvaardigheid dit vereist".[2064]

Nergens ter wereld geldt gehoorzaamheid aan regering of superieuren als misdaad. Dat is overal een Militair-juridische hoeksteen. Gehoorzaamheid wordt overal beloond en ongehoorzaamheid bestraft. Het IMT bepaalde dat Duitsers met terugwerkende kracht vanaf 1933 (*'ex post facto'*) hun regering en superieuren ongehoorzaam hadden moeten zijn, op straffe van veroordeling als zij de oorlog verloren.

Het *Internationaal Militair Tribunaal* was dan ook een *politiek* gericht.

Het werd ingesteld op grond van de zgn. Londense Overeenkomst van 8 augustus 1945 tussen de USA, Frankrijk, Groot-Brittannië en de USSR. Haar *Statuut* bepaalde de Samenstelling, Werkwijze, Regels en leverde een Lijst van daden welke als misdadig werden beschouwd.

Uit die Lijst kon men in 1945 voor het eerst vernemen welke daden – die tevoren in geen enkele Internationale Overeenkomst of Internationale Rechtsregel bestonden – als crimineel werden beschouwd. Daartegen moesten de beschuldigden zich verdedigen. Een juridische *farce.*

Ook was vooraf van elke politieke organisatie en vereniging bepaald of dit een *criminele* organisatie was, waarvan alle leden zonder verdere aanklacht als samenzweerders en criminelen konden worden vervolgd.[2065]

Hoofdaanklager Robert Jackson liet tevoren *off the record* weten twijfels te hebben bij de rechtmatigheid van de processen. In een brief aan Truman schreef hij dat de Geallieerden dezelfde dingen deden waarvoor de Duitsers werden vervolgd. *"De Fransen schenden de Geneefse Conventies*

over behandeling van krijgsgevangenen zodanig dat ons Opperbevel voor dwangarbeid uitgeleverde Duitse gevangenen terughaalt. Wij vervolgen plundering, terwijl onze Bondgenoten zich daaraan ook schuldig maken. Wij zeggen dat een aanvalsoorlog een misdaad is, terwijl een van onze Bondgenoten de soevereiniteit over de Baltische Staten door niets anders dan verovering heeft verkregen".[2066]

Na het IMT, dat de nazitop moest berechten, werden de 12 zgn. *Neurenberger Militaire Tribunalen (*NMT's*)* ingesteld, die van oktober 1946 tot april 1949 een reeks vervolgprocessen voerden tegen lagere echelons van de verslagen tegenstander.

Ook deze Tribunalen waren niet 'Militair'. Ze waren – zoals het een ware Inquisitie betaamt – zonder uitzondering samengesteld uit leden van de eisende partij, allen doodsvijanden van de Duitse staat. Dat spotte met Recht en Rechtvaardigheid. Om de subjectiviteit en onwettigheid nog te versterken, waren belangrijke beginselen van het Recht losgelaten:

- Nemo iudex in causa sua
Niemand mag rechter in eigen zaak zijn.

- Ex post facto
Regels opgesteld na het plegen van de feiten, zijn juridisch *onwettig.*

- Nulla poena sine praevia lege
Geen straf zonder wet; schending van dit oudste rechtsbeginsel plaatst de Neurenberger processen in het gruwelkabinet van de historie.

- In dubio pro reo
Bij twijfel beslisse men in het voordeel van de beschuldigde.

- Tu quoque
Partijen moeten gelijk worden behandeld.

Het gold allemaal niet meer bij de processen van het IMT en het NMT, die zelfgemaakte regels hanteerden, waarbij *wraak* op en vernietiging van de overwonnen centraal stond. Hoger beroep was tevoren uitgesloten. Bepaalde *groepen* waren *als groep* misdadig verklaard en de medewerkers *collectief* schuldig (de Nationaal-Socialistische Partij, de Gestapo, de Sicherheitsdienst, SA, SS, enz.).[2067]

Het begrip 'criminele organisatie' werd niet gedefinieerd; evenals andere beschuldigingen (o.m. 'vergassingen') werd dat als 'algemeen bekend' aangenomen. Ook werd open gelaten vanaf welke datum organisaties als 'crimineel' werden beschouwd.

Het IMT was geen rechtbank en sprak geen recht. Het was gebaseerd op *ex post facto* gelegenheidswetgeving en werkte om te de-nazificeren, de Duitsers demonstratief te straffen, de wereld de gruwelen van het naziregime te tonen, heropvoeding van de Duitsers en het grondvesten van een rechtsorde gericht op blijvende onderdrukking. Daarin slaagde ze.

Om de natie onder controle te houden, werd geen Vrede getekend met het Derde Rijk, dat formeel nooit is opgehouden te bestaan. Volkenrechtelijk is de Bondsrepubliek Duitsland dan ook geen soevereine staat. Haar 'Grondwet' is *onwettig,* o.m. omdat het vereiste referendum nooit heeft

plaatsgevonden. Na de Duitse hereniging had dit gekund, maar omdat de 'Geallieerden' nog altijd niet wensen dat Duitsland een soevereine, van hen onafhankelijke staat wordt, gebeurde dat niet. In Hoofdstuk **2 *e.*** gaven wij al aan hoe de opsteller van die Duitse 'Grondwet', professor Internationaal Recht Carlo Schmid, de Duitse staat karakteriseerde: *'Een 'organisatievorm van een Modaliteit onder Buitenlandse Heerschappij.'*

Naast terzijdeschuiven van principes van Internationaal Recht, was er ook sprake van andere grove rechtsschendingen:

- Partijdigheid
- Geen bewijs bij beschuldigingen vereist
- In veel gevallen een *bewijsverbod* voor beschuldigden
- Acceptatie van 'Algemeen bekend' (vergassingen) als 'bewijs'.
- Meineed werd niet verondersteld en niet bestraft
- Valse en vervalste 'bewijsstukken'
- Valse vertalingen; Duitse documenten werden door de OCC (CIA) in Parijs voor het IMT in hrt Engels 'vertaald', de verdediging kreeg kort voor de zitting een Duitse 'vertaling' van die vertaling en het *origineel* kwam niet ter tafel.
- Achterhouden van ontlastend bewijs
- Zware inperking rechten verdediging.

Zoals Hfdst. **7 *a.*** toont, was het IMT een joods geregisseerd gebeuren. De tweede man van de Staf van de Amerikaanse Openbare Aanklager, Senator Tom Dodd, die direct na de oorlog in Duitsland was, zei dat 75% van zijn staf bestond uit voormalige Duitse joden, die Duitsland hadden verlaten na de aankondiging van de Neurenberger wetten. Hij schreef:
"U weet hoezeer ik anti-semitisme verfoei. U weet hoe ik denk over hen die intolerantie van welk soort dan ook tonen. Dat wetend – begrijpt u het als ik u zeg dat deze Staf voor 75% joods is. Mijn punt is, dat de joden afstand zouden moeten nemen van dit proces – in hun eigen belang. Want – let wel – de klacht "Een Oorlog voor de joden" wordt nu al gehoord en zal in de naoorlogse jaren steeds weer worden gebruikt. Het veel te grote percentage joodse mannen en vrouwen hier zal als bewijs voor die aantijging worden gezien. Soms lijkt het dat de joden dit soort dingen nooit zullen leren. Ik wil hierover niet schrijven – het is te onsmakelijk voor mij – maar ik ben er verstoord over. Zij intrigeren, spannen samen en bakkeleien met elkaar en iedereen.[2068]

Beter kan de samenstelling en joodse invloed bij het IMT niet worden getypeerd. Minder dan 10% van de 'Amerikanen' was Amerikaan van geboorte. Het hoofd van het Bureau van Openbare aanklager was Robert M. Kempner, een pathologische Duitsers hatende uitgeweken jood, geassisteerd door ene Morris Amchan. Mark Lautern, die de zittingen volgde, schreef in zijn boek: *"Ze zijn er allemaal: de Solomons, de Schlossbergers en de Rabinoviches, leden van de staf van de Openbare Aanklager...."* De meerderheid van de getuigen was ook al joods.[2069]

Alle bij de Tribunalen betrokken juristen, verdedigers, vertalers, stenografen, enz. waren geselecteerd op anti-nazi gezindheid. Wie voor of tijdens de oorlog ook maar zijdelings betrokken was geweest bij het regime, viel af, in tegenstelling tot tegenstanders.

Zündel's verdedigster tijdens het naoorlogse heksenproces in Mannheim (2006), advocate Sylvia Stolz (die naar aanleiding van haar verdediging op dit proces tot 3,5 jaar gevangenisstraf en een Berufsverbot werd veroordeeld en sindsdien als *de Duitse Jeanne d'Arc* wordt beschouwd), noemde het IMT een *"naoorlogse Talmoedische Inquisitie, geleid door Duitslands vijanden. Het gaf getuigen 'ingebouwde geloofwaardigheid' en accepteerde joodse getuigenissen, die nooit waren onderzocht of geautoriseerd"*.[2070]

Behalve negeren van de belangrijkste rechtsregels, voerde het Neurenberger Tribunaal voor de gelegenheid nieuwe begrippen in het internationaal recht in, namelijk *Collectieve Verantwoordelijkheid* en *Misdaden tegen de Vrede.* Die van de collectieve verantwoordelijkheid werd al in 1953 op aandrang van internationale juristen ingetrokken. Ze bestaat alleen nog in Israël. Inmiddels waren duizenden Duitsers daarmee voor IMT en NMT tot zware en zeer zware straffen veroordeeld.

Het door het IMT ingevoerde novum 'misdaden tegen de vrede' is alleen op Duitsers en andere door de Geallieerden overwonnenen toegepast.

Voor de oordeelsvorming over het IMT is ook van belang te wijzen op wat verder in haar Statuten was opgenomen:

Artikel 19: *Het Tribunaal is niet gebonden aan technische bewijsvoering.*

Artikel 21: *Het Tribunaal verlangt geen bewijzen van algemeen bekende feiten maar houdt daarmee wel juridisch rekening* (het beruchte *judicial notice*); *het neemt ook 'judicial notice' van alle ambtshalve ingebrachte rapporten, inclusief handelingen en documenten van comités opgezet in de verschillende landen* […].

Aanklager Jackson voerde dat in zijn Openingsrede expliciet aan.[2071]

Op grond daarvan hoefden de aanklagers *geen* (technisch) *bewijsmateriaal te leveren* en werd bewijskracht verleend aan 'algemeen bekende feiten'.

Voor lezers bekend met Middeleeuwse *heksenprocessen* is de gelijkenis treffend. *Ook daar waren technische bewijzen niet vereist, gold 'algemeen bekend' als bewijs, waren getuigenverklaringen beslissend en werden beestachtige verhoormethoden toegepast.* In *werkelijkheid* was de Geallieerde rechtspraak nog schrijnender, omdat Middeleeuwse rechters behalve getuigenverklaringen ook bekentenissen van verdachten zelf nodig hadden. Bij de Tribunaalrechtspraak was zelfs dat niet meer nodig. Getuigenverklaringen en 'algemeen bekende feiten' waren voldoende voor de doodstraf. De verdediging bij de IMT-processen kreeg wezenlijk minder mogelijkheden toebedeeld dan die bij de heksenprocessen. Ook het percentage vrijspraken (5-10%) was bij heksenprocessen gunstiger dan bij het IMT.

Het is goed zich te realiseren dat wat doorgaans 'algemeen bekend' wordt genoemd, gewoonlijk *niet* is bewezen en die kwalificatie wordt

gebruikt om gebrek aan bewijs te neutraliseren. Zo bij Kettervervolging, zo bij de Neurenbergse processen.
Eén bepaling van Heksenprocessen was ook bij het IMT van bijzondere betekenis: ***'Haeresis est maxima, opera maleficorum non credere',*** ofwel *Het is de allergrootste Misdaad het Kwaad te ontkennen.*
De verdediging was daarmee tevoren het recht ontnomen beschuldigingen over 'gaskamers', genocide en andere 'algemeen bekende feiten' met forensische feiten (of het ontbreken daarvan) aan te vechten. Het Hof was ***verplicht*** alle door Poolse, Tsjechische, Sovjet-Commissies etc. ingediende Rapporten als ***waarheid*** te accepteren. Cynisch genoeg waren de enige *forensische* Rapporten bij het IMT de *valse* Sovjetrapporten, waarmee zij o.a. *'bewezen'* dat de Duitsers schuldig waren aan de door hen begane massamoord op 22.000 Poolse officieren bij Katyn, net zoals het aantal "4 miljoen vergaste joden in Auschwitz".[2072] Westerse Geallieerden leverden *niet één* forensisch rapport!
Het Duitse Recht in het Derde Rijk bepaalde, dat aanklagers verplicht waren voor de verdachte ontlastende bewijzen te presenteren, als zij die bezaten. Daarop aangesproken door de Verdediging, antwoordde Amerikaanse Hoofdaanklager Jackson, *"Ik kan geen twee heren dienen"*.[2073]
Ook was het Neurenbergse Hof volgens de bepalingen van het Londens Accoord *niet* verplicht documenten van de ***aanklagers*** op waarheid en authenticiteit te controleren. Op geen enkel moment van het proces vroegen rechters om een forensisch rapport of bewijs van de middelen waarmee volgens hen miljoenen waren vermoord, de 'gaskamers'. Zij zelf hadden die gaskamers uiteraard ook nooit gezien, maar *'wisten'* dat dit 'algemeen bekend' was, dat ze bestonden en waren gebruikt. Voor de rechters en het IMT was dit geen vraag, maar de *conditio sine qua non.*

De jurisdictie van het IMT was merkwaardig genoeg niet beperkt tot handelingen tijdens de oorlog, maar ging terug tot de oprichting van de Nationaal Socialistische Partij in 1920. De NSDAP, de SS, de SA, de Sicherheitsdienst, de Generale Staf, enz., enz. werden als geheel zonder enige vorm van rechtspleging als misdadige organisaties bestempeld, daarvan lid te zijn geweest was genoeg voor veroordeling.[2074]
Alle documentaire 'bewijzen' waren geselecteerd door de aanklagers. De verdediging had geen toegang tot het materiaal waaruit die selecties waren gemaakt; zij kon alleen reageren.
Beklaagde Joachim von Ribbentrop, acht jaar minister van Buitenlandse Zaken en veroordeeld tot de galg, merkte tijdens het proces op:
"Wat is er nu eigenlijk bewezen in dit proces over het criminele karakter van de Duitse buitenlandpolitiek? Welnu, dat uit ruim 300 documenten die door de verdediging zijn overlegd er meer dan 150 zijn verwijderd zonder behoorlijke reden. Dat documenten van de vijand en zelfs van Duitsland niet toegankelijk waren voor de verdediging. Dat Churchill's vriendelijke hint tegenover mij dat als

Duitsland te sterk zou worden ***het vernietigd zou worden,*** *irrelevant is verklaard voor de beoordeling van de Duitse buitenlandpolitiek."*
Het is onder die omstandigheden niet verwonderlijk dat tal van onwaarheden, waaronder de grootst mogelijke onzin door dat IMT werden vastgesteld. We noemen hiervan alleen al de 'vergassing' in Dachau van 300.000 mensen, naar later bleek volslagen fictie (in *werkelijkheid* waren de Amerikanen op dat moment bezig met bouwen van een *valse gaskamer* daar, Hfdst. **6** ***e.*** 1.).
De man achter de schermen van de IMT organisatie was de joods-Amerikaanse rechter Sam I. Rosenman, 'adviseur' van de halfjoodse president Roosevelt en zijn opvolger, de vrijmetselaarshoofdman Truman.[2075]

Jackson, die als hoofdaanklager merkwaardig genoeg ook de leiding kreeg bij het opstellen van de regels waaronder het IMT zou gaan functioneren, zei al in de openingsverklaring: *"Als Krijgsraad is dit Tribunaal de voortzetting van de oorlog door de Geallieerden."*
Jackson begon zijn requisitoir met verwijzingen naar o.m. de volgende (vervalste en waardeloze) documenten: IMT 212-PS, 81-PS, 1014-PS, 1721-PS, II 120-142 en 1947-PS.[2076]
Van enige onpartijdigheid van rechters was per definitie geen sprake. Allen waren afkomstig uit het vijandige kamp. De Sovjetaanklager Nikitchenko, die in de aanloop tot het proces de aangeklaagden had geselecteerd, verklaarde aan het begin onverwacht dat hij door Stalin was benoemd tot rechter en introduceerde generaal Rudenko als USSR Hoofdaanklager. Een eerdere aanklager trad plots dus als rechter op.
Opperrechter Harlan Fiske Stone van het Amerikaans Hooggerechtshof noemde het Neurenberger proces *"Een lynchpartij voor de Duitsers"* en *"Een heilige fraude"*.[2077] Hij zei geen bezwaar te hebben als overwonnenen zoals vroeger "over de kling werden gejaagd", maar zei verontwaardigd te zijn dat dit "onder het mom van Recht en Wet" gebeurde.
Generaal Montgommery zei dat dit proces *"het tot een misdaad maakte een oorlog te verliezen"*.
De *werkelijke* gang van zaken bij de Neurenberger Processen werd getypeerd door de Amerikaanse rechter Wenersturm, president van een van de NMT Tribunalen. Hij walgde zo van het verloop ervan dat hij afstand deed van zijn benoeming en naar Amerika terugkeerde. In de *Chicago Tribune* gaf hij een puntsgewijze opsomming van zijn bezwaren.[2078] De punten 3 t/m 8 luidden:

"**. . . 3.** De leden van het Bureau van de openbare aanklager werden uit persoonlijke ambitie en wraak aangesteld, inplaats van te proberen een nieuwe juridische leidraad te formuleren.
4. De aanklagers deden hun uiterste best op elke mogelijke manier te *voorkomen* dat de verdediging haar zaak kon voorbereiden en maakten het onmogelijk bewijs te leveren.

5. De aanklagers, voorgezeten door Taylor, deden alles wat in hun macht lag te voorkomen dat het besluit van het Militaire Hof werd uitgevoerd om Washington te vragen verder documentair bewijs, in het bezit van de Amerikaanse regering, aan het Hof beschikbaar te stellen.

6. Negentig procent van het Hof van Neurenberg bestond uit bevooroordeelde personen die, ofwel op politieke gronden ofwel op grond van ras, de zaak van de aanklager bevorderden.

7. De aanklager wist kennelijk hoe alle functies van het Hof moesten worden vervuld met "Amerikanen" van wie de naturalisatiecertificaten nieuw waren en die – hetzij in de administratieve dienst hetzij door hun vertalingen enz. – een vijandige sfeer schiepen voor de aangeklaagden.

8. Het werkelijke doel van de Processen van Neurenberg was om de Duitsers de misdaden van hun Führer te laten zien en dat was tegelijk het voorwendsel waaronder de processen werden bevolen....

"Had ik zeven maanden eerder geweten wat er in Neurenberg gaande was, dan was ik er nooit naar toe gegaan."

Punt **6,** dat stelt dat negentig procent van het Hof van Neurenberg bestond uit mensen die bevooroordeeld waren op gronden van ras of politiek, werd door anderen bevestigd en kan als feit worden aangenomen. Volgens Earl Carrol, Amerikaans advocaat, bestond zestig procent van het personeel van het Amerikaanse Openbaar Ministerie uit Duitse joden, die Duitsland hadden verlaten na de uitvaardiging van Hitlers rassenwetten."

Het viel hem op dat minder dan tien procent van de Amerikanen die werkten bij het Hof, Amerikaan van geboorte waren. Van die tien procent beheersten slechts enkelen de Duitse taal. Tot zover Wenersturm

Volgens David Irving beïnvloedden machtige joodse organisaties nog voor het begin de Neurenberger processen. Roosevelt belastte in 1945 zijn joodse 'adviseur' en rechter Samuel Rosenman met het in 'Sovjet stijl' opzetten van het IMT. Enkele dagen voor hoofdaanklager Robert Jackson (die net zo min als de President van het Tribunaal Geoffrey Lawrence, Duits verstond) naar Neurenberg vertrok, had hij in New York een ontmoeting met rechter Nathan Perlman, Jacob Robinson en Alexander Kohanski, die hem onomwonden duidelijk maakten dat zij een belangrijke rol wilden spelen in de loop van het proces. Tijdens dit onderhoud zei Robinson van het World Jewish Congress (WJC) dat "Zes Miljoen joden het leven hadden verloren" tijdens de oorlog en dat hij tot dat getal was gekomen 'door extrapolatie'.

De Litouws-joodse broers *Jacob en Nehemiah Robinson*, juristen die namens het JWC in New York (thans Londen) een '*Institute of Jewish Affairs'* hadden opgezet, wilden een belangrijke rol spelen in het Tribunaal en hadden daar ook 'recht' op, vonden zij: zij waren het immers die tijdens de oorlog voor het WJC een plan hadden uitgedacht dat de berechting

van Duitse 'oorlogsmisdadigers' door een 'Internationaal Tribunaal' koppelde aan astronomische Duitse 'herstelbetalingen'.[2079] Die 'herstelbetalingen' waren niet geënt op materiële verliezen, maar aan aantallen slachtoffers. Hoe hoger het aantal slachtoffers, des te hoger de 'herstelbetalingen'. Het Talmoedisch aantal 'Zes Miljoen' was daarvoor geknipt.

Al voor het einde van de oorlog stond voor hen vast dat het Tribunaal moest leiden tot enorme 'herstelbetalingen', niet ten gunste van de tegen Duitsland oorlogvoerende naties, maar ten gunste van de internationale zionisten. Middels het Tribunaal moesten de misdaden van de Duitse leiding tot gigantische afmetingen worden opgeblazen. Dat verklaart de ongekende demonisering door de joods onderhorige media, de rechteloze positie van verdachten, het vertrappen van normale rechtsregels, het niet kritisch onderzoeken van getuigenissen, niet toelaten van ontlastend bewijsmateriaal, martelingen waarmee 'bekentenissen' werden verkregen, de zwaarte van de straffen, gruwelpropaganda, enz.

De gruwelbeschuldigingen konden slechts worden ingebracht, indien eerst de rechtsfactor "Bewijs" was geneutraliseerd. Dat gebeurde, o.a. met de Artikelen 19 en 21 van de Statuten.

De naties die de oorlog voerden en in mensenlevens en materieel onvoorstelbaar hadden geleden, kregen *niets* aan 'reparaties': alles (talloze miljarden) ging, op grond van de 'zes miljoen' en 'gaskamers', in een niet aflatende stroom naar de internationale zionisten, eerst naar Israël, niet veel later ook daarbuiten.

Toen die 'reparaties' eenmaal binnenkwamen, was er al helemaal geen behoefte meer aan onderzoek naar 'vergassingen' en 'gaskamers'. Integendeel, onderzoek zou alleen ongewenste uitkomsten opleveren. Wel gaf men ruim baan aan verhalen van 'overlevenden' om het slachtofferbeeld op comfortabel individueel niveau levend te houden.

Dat alles werpt een ander licht op het merkwaardige opereren van het Tribunaal en haar aantal 'Zes Miljoen'.

Over valse 'bewijzen' bij het IMT

Alle door de SU bij het IMT ingediende officiële Rapporten en 'bewijzen' kwamen via een speciaal opgezette NKVD afdeling *"Buitengewone Staats Commissie voor Vaststelling en Onderzoek naar de Misdaden gepleegd door de Duits-Fascistische Overvallers en hun Medeplichtigen."* Alle *blatante vervalsingen*, van de Rapporten Nr. USSR-008 over "4 Miljoen doden in Auschwitz", USSR-29 met "1,5 Miljoen vernietigden in Majdanek", USSR-52 'bewees' dat in Sachsenhausen 840.000(!) Russische krijgsgevangenen waren vermoord, RF-301 met 'Gaskamers' in Buchenwald, enz., tot USSR-54 die 'bewees' dat de Katyn massamoord door de Duitsers was gepleegd. (Voor nog meer IMT-*vervalsingen* zie Hoofdstuk **9 *d.*** en ***e.***).

Het IMT was bij haar Statuut *verplicht* al deze 'documenten' te accepteren, *zonder bewijs of verificatie*!

Ook, dat tegenwoordig historici die onderzoek doen in inmiddels selectief vrijgegeven Sovjetarchieven onomwonden stellen dat van enig bewijs of concrete onderbouwing in die rapporten geen sprake is *en dat deze Buitengewone Staats Commissies (ESC)* ***expliciet opdracht hadden de door de Sovjets op haar burgers gepleegde massamoorden aan de Duitsers toe te schrijven.***[2080]

Het zou naïef zijn te veronderstellen dat de Sovjets hun Katyntruc niet ook in andere gevallen toepasten. Tenslotte was dat een van de opdrachten van de "Buitengewone Staats Commissies".[2081]

Ook veel ander bij het IMT opgevoerd 'bewijsmateriaal' was frauduleus, bijvoorbeeld de veelgeciteerde *speech van Hitler* voor zijn generaals van 22 augustus 1939 (Document 003-L).

Het zgn. '*Hossbach-document*' (IMT 386-PS), op grond waarvan het IMT 'bewees' dat het Hitlerregime vanaf 5 november 1937 'misdaden tegen de vrede' beraamde en voorbereidde, was volgens Hossbach zelf en anderen *vervalst* en week sterk af van het oorspronkelijke, spoorloos verdwenen origineel.[2082]

Ook het document waarop Von Neurath werd veroordeeld (Nr. 3859-PS), was een blatante vervalsing.[2083]

Het schandelijke leugen- en smaadschrift van Rauschning *Conversations with Hitler* gaf een volkomen vals en geperverteerd beeld van zogenaamde uitspraken van Hitler, die niettemin tot op de dag van vandaag nog altijd door historici en media als authentiek worden geciteerd.[2084]

De valse 'bewijzen' voor de zeepzwendel, lampenkappen, gekrompen hoofden, etc., etc. hoeven hier niet herhaald te worden.

Een beruchte IMT-vervalsing is ook Document R-135, over uitmoorden van burgerbevolking aan het Russische front en trekken van gouden tanden en kiezen. Het document werd 17 keer opgevoerd tijdens het Hoofdproces. Echter, het was een *overgetypt* stuk, *met* ***getypte*** *handtekening(en), zonder stempels, zonder aantekeningen*, een *kopie* van een *kopie,* overduidelijk opgesteld door een *niet-Duitser*. De datum waarop de 'echtheid' werd aangegeven was een jaar *na* afloop van het IMT, 19 juli 1948 en er is nooit een origineel getoond!

Het gaat te ver nog gedetailleerder in te gaan op deze blatante vervalsing, maar ze staat bol van fouten, onwaarheden, onwaarschijnlijkheden, on-Duits taalgebruik (een vulling is geen 'Blombe', maar *plombierung*), etc. (In Hoofdstuk **9 *d.*** kunt u de kenmerken waaraan *documentvervalsingen* herkend kunnen worden, nog eens nazien.)

Men kan tegenwerpen dat bestempelen van documenten als 'vals' een comfortabele manier is om documentair bewijsmateriaal te diskwalificeren. Dat zou zo kunnen zijn, maar revisionisten noemen bij een dergelijk oordeel altijd gedetailleerd en gedocumenteerd de vele punten waaruit zo'n vervalsing blijkt. Met enige inspanning kunt u dit ook zelf consta-

teren. Men moet zich realiseren dat na de oorlog behalve miljoenen Duitse documenten, ontelbare schrijfmachines, stempels, briefpapieren, cliché's, drukplaten, drukkerijen, enz. in Geallieerde handen vielen. Het is naïef te veronderstellen dat daarvan door de gespecialiseerde vervalsingsbureaus van de Geallieerden, bijv. die van de Brit Sefton Delmer en de Sovjets, geen misbruik zou zijn gemaakt.

Delmer vervaardigde met zijn uitgebreide staf vervalsers en misinformanten vals materiaal, waarbij geen doel of middel te immoreel was. Zo liet hij om de gevangengehouden Rudolf Hess te intimideren, een vals exemplaar van de *Völkischer Beobachter* drukken, waarin stond dat zijn vrouw en zoon in een krankzinnigengesticht waren opgesloten. Ook stuurde hij post met postzegels waarop niet Hitler, maar Himmler stond naar Duitse gezanten in het buitenland, hopend verwarring en tweedracht te zaaien; dat had echter niet het bedoelde effect. Karaktermoord en trucs waren zijn specialiteit, waarin hij na de oorlog verder excelleerde.

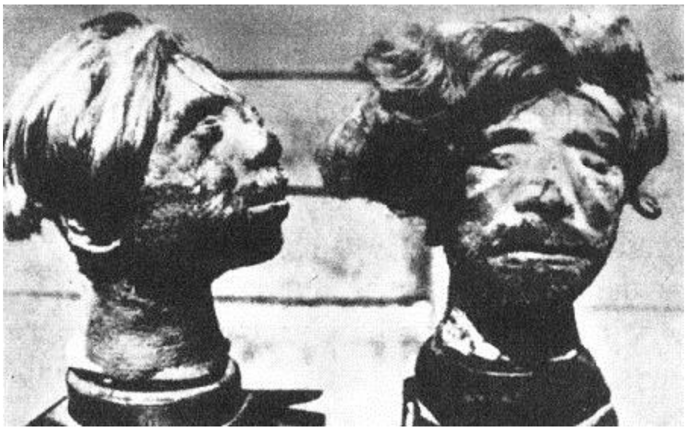
De feilbaarheid van IMT-vonnissen werd in 1990 getoond met de erkenning door de Russen van de Sovjetmassamoord bij Katyn; het IMT legde op grond van het valse document USSR-054 de schuld bij de Duitsers.

Het Sovjetrapport van de Moskouse chirurg Burdenko, stelde 'op basis van ***meer dan honderd beëdigde getuigenverklaringen'***, 'pathologisch-anatomisch onderzoek', 'deskundigen', 'documenten' en 'ander bewijsmateriaal', dat de *Duitsers* de massamoord bij Katyn pleegden. Van dezelfde Burdenko waren ook de 'onderzoeksverklaringen' bij 'spaghettifoto's' van massagraven in Lvov, een plaats waar na de val van het communisme massagraven met tienduizenden lijken van door Kaganovich vermoorde Oekraïners zijn gevonden.

Dat toont de onwaarde van IMT documenten en Russische en Pools-Russische 'Onderzoekscommissies'.

Hoewel de verdediging aantoonde dat de Sovjets de daders waren, ontbrak in het vonnis daarnaar elke verwijzing. Alles wat niet van pas kwam, verzweeg men immers . . . Een andere ernstige zwendel was het aantal Auschwitzslachtoffers (joden en niet-joden) van 4 miljoen. In zijn *slotrede* voor het Tribunaal op 26 juli 1946 zei de Engelse hoofdaanklager Hartley Shawcross dat *"meer dan zes miljoen joden werden gedood door de Duitsers, …uitgevoerd bij wijze van industriële massaproductie in de gaskamers en de ovens van Auschwitz, Dachau(!), Treblinka, Buchenwald(!), Majdanek en Oranienburg(!)"*.[2085]

Een op *valse* documenten en het valse adagio 'algemeen bekend' gebaseerde bewering, strijdig met de werkelijkheid, welke ten overvloede duidelijk maakt dat de '4 miljoen' van Auschwitz wel degelijk in het IMT-totaal van '6 miljoen' waren begrepen![2086]

Gekrompen mensenhoofden afkomstig uit een Volkenkundig Museum, als 'bewijsstukken gebruikt door het Internationaal Militair Tribunaal in Neurenberg.[2087]

Gekrompen mensenhoofden van niet-Europese origine, als bewijs getoond in het proces tegen Ilse Koch, de vrouw van de commandant van Buchenwald. Na dat proces werden ze geïdentificeerd als van Zuid-Amerikaanse herkomst, met op de standaard nog zichtbaar de plaats waar het beschrijvingsplaatje van een antropologisch museum had gezeten(!)[2088] Het hoofd rechts voorzien van een oorlogsbeschildering! Zie ook een video hierover.[2089] (De twee gekrompen mensenhoofden zijn – sinds ze hun werk deden – natuurlijk spoorloos verdwenen.)

Ook accepteerde het IMT vals materiaal over zeep gemaakt van joodse lijken, 'gaskamers' en 'vergassingen' gezien door 'ooggetuigen' in Ravensbrück; omvangrijk nepbewijsmateriaal voor 'vergassingen' in kampen waarvoor geen enkel concreet bewijs is.[2090]

Holocaust-stergetuige, leugenaar Dr. Franz Blaha, getuigde voor het IMT over Dachau: *"Het was gebruikelijk dat de huid van borst en rug van dode gevangenen werd verwijderd. Mij werd vele malen opgedragen dat te doen. Speciaal Dr. Rascher en Dr. Wolter vroegen om huid van menselijke ruggen en borsten. Dat werd chemisch behandeld en in de zon gelegd om te drogen. Daarna werd het in stukken gesneden voor het maken van zadels, rijbroeken, handschoenen, pantoffels en damestasjes"*.[2091] Hoe de nazi's artsen tot leerbewerkers maakten dus, en hoe het IMT dat accepteerde . . .

In 1943 waren er 'geruchten' dat de nazi's joden stoomden, bakten, elektrocuteerden, kookten, in vacuumkamers stikten en vergasten.[2092] Ook die beschuldigingen werden door het IMT geaccepteerd, waarbij 'vergassingen' 'bewezen' werden geacht. Ook koken werd 'bewezen' geacht (proces tegen Pohl, Vierde Neurenberg Tribunaal, NMT IV, 1119-1152). Bakken, elektrocuteren en verstikking door vacuum werd als 'gerucht' voor kennisgeving aangenomen.

De *verdediging* droeg maar liefst 312.022 beëdigde ontlastende schriftelijke verklaringen aan en 102 getuigen. Behandeling daarvan vond plaats voor een aparte 'Commissie', maar daarvan werd geen woord teruggevonden in het Tribunaalverslag. Van de 102 gehoorde getuigen verschenen er 29 voor het Tribunaal, dat hun verklaringen als doublures verwierp, "omdat zij al waren afgelegd voor de Commissie".
Het toppunt was dat de aanklagers in hun slotrequisitoir verklaarden dat het Tribunaal "300.000 verklaringen had ontvangen en beoordeeld", valselijk suggererend dat dit *belastende* verklaringen waren![2093]

Aanklachten, beklaagden en vonnissen

23 Verdachten werden voor het hoofdproces gedagvaard; Martin Bormann was spoorloos en werd bij verstek veroordeeld. Die vier Hoofdaanklachten zijn hiervoor besproken.

Martin Bormann, Rijksleider. Werd o.a. beschuldigd van "geloofsvervolging". Hoewel veel landen (o.a. de Sovjet-Unie) rabiaat atheïstisch waren, werd Bormann verweten een verbod te hebben uitgevaardigd voor priesters om lid te zijn van de nazi-partij en hoge partijfuncties te bekleden (V 312). Een bogus-beschuldiging in dit verband. Dit was geen "geloofsvervolging" à la de SU, maar scheiding tussen Kerk en Staat.
Bormann's advocaat, Dr. Bergold, voerde aan dat veel moderne staten blatant atheïstisch zijn (de Sovjet-Unie!) en uitvaardiging van een verbod voor priesters om hoge (nazi)-partijfuncties te bekleden geen 'geloofsvervolging' inhield. Dr. Bergold verder: *"De (nazi-)partij wordt hier beschouwd als een 'criminele' organisatie; hoe kan het uitsluiten van sommige mensen van het lidmaatschap dan een criminele daad worden genoemd?"*[2094]
Dat Bormann nota bene geloofsvervolging *verbood* en Godsdienstonderwijs toestond op voorwaarde dat de *volledige* Bijbeltekst werd gebruikt, zonder weglatingen, manipulaties of veranderingen, werd niet in aanmerking genomen (XXI 462-465). Ook niet dat de Kerken tot aan het eind van de oorlog staatstoelagen genoten (XVII 261-271). Bormann werd bij verstek *veroordeeld tot de galg* op de hoofdaanklachten drie en vier.

Karl Dönitz, sinds 1943 Groot-admiraal van de Duitse oorlogsvloot, in Hitler's testament benoemd tot zijn opvolger als Rijkspresident (geen Führer). Onterecht beschuldigd van het voeren van een "illegale duikbootoorlog" tegen de Britten. Veroordeeld tot *tien jaar cel* op alle vier de hoofdaanklachten.

Hans Frank, Gouverneur van bezet Polen (Generalgouvernement). Frank werd ervan beschuldigd antisemitische statements te hebben gemaakt in een 12.000 pagina's tellend document, dat ten onrechte zijn "Dagboek" wordt genoemd. In werkelijkheid een verzameling stenografische, niet woordelijke notities over vrijwel alle door hem in zijn functie aangetroffen zaken, circulaires, notulen, enz. Veelal was niet duidelijk van wie bepaalde uitspraken afkomstig waren. Humane statements werden gene-

geerd (XII 115-156). Antisemitische door de Sovjets geselecteerd (in de Sovjet-Unie gold de doodstraf voor anti-semitische uitingen) en in een apart boekje bijeengebracht (2233-PS), dat onder de valse naam "Dagboek van Frank" als bewijsstuk werd ingebracht (XII 86).
Het was Frank zelf die al zijn documenten aan de Amerikanen overhandigde, in de overtuiging dat die hem zouden vrijpleiten, hetgeen ten overvloede bewijst dat van 'stelselmatige vernietiging van bewijsdocumenten' geen sprake was. Frank had in publieke toespraken veelvuldig kritiek geuit op de politiek van Hitler en daarmee groot risico gelopen; 14 keer probeerde hij vergeefs zijn functie neer te leggen (XII 2-114; XVIII 129-163). Hij werd *veroordeeld tot de galg* op hoofdaanklachten 3 en 4.

Wilhelm Frick, Minister van Binnenlandse Zaken. *Veroordeeld tot de galg* op de hoofdaanklachten twee, drie en vier. Werd beschuldigd van "Germanisering" van de inwoners van Posen, Danzig, West Pruisen, Eupen, Malmédy, Sudetenland, Memelland en Oostenrijk. Behalve Oostenrijk allemaal voormalige gebieden van Pruisen die in 1919 bij het Verdrag van Versailles van Duitsland waren afgnomen. De Oostenrijkse bevolking koos bij referendum (13 maart '38) met overweldigende meerderheid (99,7%) voor aansluiting bij Duitsland (XVIII 55, XIX 360).
Op Malmédy na waren al deze "gegermaniseerde" gebieden Duitstalig. Frick werd ook beschuldigd van "de massavergassingen in Dachau" in een door ene Lt. Daniel L. Margolies geschreven document (3249-PS); Die Daniël Margolies was ook betrokken bij vervalsing van 3 zgn. Hitler speeches (XIV 65), getekend door getuige Franz Blaha). Beroepsleugenaar Blaha, communist en president van de Internationale Dachau Associatie, claimde tot 1961 getuige te zijn geweest van massavergassingen in Dachau.

Hans Fritzsche, Chef radiocommentator. Tijdens zijn verhoor voor het Tribunaal moest worden erkend dat de buitenlandse pers stelselmatig vals berichtte over Duitsland (XVII 175-176; XVII 22-24). Niettemin waren juist die krantenverhalen en radioverslagen de basis voor de "algemeen bekende feiten" waarvoor het IMT bewijs niet nodig achtte (Artikel 21 van de Statuten, I 15, II 246).
Dr. Fritzsche werd schuldig bevonden aan valse propaganda, maar tijdens de koehandel over het vaststellen van de straffen op het eind van het proces, werd het opportuun geacht hem *vrij* te laten (XVII 135-261; XIX 312-352).

Walter Funk, Minister van Economische Zaken en Rijksbankpresident. Veroordeeld tot *levenslang* op de hoofdaanklachten twee en vier. Funk was financieel specialist en een klassiek pianist, uit een aristocratische familie. Zoals alle beklaagden werd hij beschuldigd van "immorele daden" waaronder het accepteren van verjaardagscadeautjes van Hitler en "gewillige deelname aan een Gemeenschappelijk Plan". Ook werd hij

beschuldigd met de SS te hebben samengezworen om concentratiekampgevangenen uit te moorden en met de opbrengst van hun gouden kiezen de oorlog te financieren. Die kiezen zouden zijn opgeborgen in een Rijksbankkluis samen met scheersets, vulpennen, wekkers en andere min of meer waardeloze voorwerpen (de "bekentenis" van Höss dat gouden tanden en kiezen eerst *in Auschwitz* werden omgesmolten, was de aanklagers kennelijk ontgaan; XI 417).
De waarheid was dat wegens de bombardementen door Duitse burgers veel waardevolle zaken in kluizen bij de Rijksbank waren gedeponeerd. Na bombardementen op de Bank werd veel kunst en waardevols ondergebracht in een kaliummijn in Thüringen. De Amerikanen vonden dat en maakten een film met de nazi's als kunstrovers in de hoofdrol, waarin gouden kiezen prominent in beeld werden gebracht. Funk en zijn advocaat toonden de *falsificatie* hiervan aan in een van de felste en indrukwekkendste kruisverhoren van het proces (XIII 169, 203-204, 562-576; XXI 233-245).

Hermann Göring, Rijksmaarschalk, opperbevelhebber van de Luftwaffe. *Veroordeeld tot de galg* op alle vier hoofdaanklachten. Vond het een ongehoorde schande dat een Duits veldmaarschalk zou worden opgehangen en wilde de kogel, hetgeen hem werd geweigerd. Algemeen wordt het als een triomf voor hem gezien dat hij kans zag aan de galg te ontkomen, door kort voor zijn executie zelfmoord te plegen.
Hij werd ervan beschuldigd het Duitse concentratiekampsysteem te hebben opgezet en een aanvalsoorlog tegen Polen te hebben voorbereid. Zijn verdediging was dat Duitsland een soevereine staat was, erkend door alle landen van de wereld (XXI 580-581); dat Hitler legaal was gekozen; dat elke staat het recht heeft zijn eigen staatsvorm en wetten in te richten; dat generaal Von Schleicher in 1932 probeerde illegaal aan de macht te komen; dat Duitsland in 1933 aan de rand van een Burgeroorlog stond; dat concentratiekampen door de Britten voor het eerst tijdens de Boerenoorlog werden gebruikt en internering van vreemdelingen en politieke tegenstanders zowel door de Britten als de Amerikanen (etnische Japanners) tijdens WO II werd toegepast. Ook dat Polen voorafgaand aan de inval ontelbare provocaties tegen Duitsland pleegde, invallen op Duits grondgebied *(casus belli)*, beschieten van Duitse passagiersvliegtuigen die naar Danzig vlogen, niet bereid bleek over oplossingen voor de *Corridor* naar Danzig te onderhandelen en stelselmatig honderdduizenden etnische Duitsers vervolgde, onteigende en grof discrimineerde.

Rudolph Hess, tot mei 1941 Hitler's plaatsvervangend voorzitter van de nazi-partij. Moest worden vrijgesproken van de aanklachten, "oorlogsmisdaden" en "misdaden tegen de menselijkheid"; de enige man die zijn leven geriskeerd had om vrede te bereiken, werd schuldig verklaard aan "misdaden tegen de vrede" en tot levenslang veroordeeld.

Hij zat tijdens de oorlog 4 jaar solitair gevangen in Engeland en na de oorlog 41 jaar in de Berlijnse Spandau gevangenis, waar hij al die jaren met niemand een woord mocht spreken. Hij wist te veel. Kort voor zijn vrijlating in augustus 1987 werd hij dan ook door de Britse geheime dienst in zijn cel vermoord, waarvoor nooit iemand is vervolgd.
Op 10 mei 1941 vloog Hess met een genereus vredesvoorstel naar Engeland en werd daarvoor voor de rest van zijn leven gevangengezet.
Het voorstel hield in dat Duitsland in ruil voor vrede in 1941 alle bezette Europese landen, Denemarken, Nederland, België, Frankrijk, Noorwegen, enz. direct zou ontruimen en de oorlogsschade vergoeden. De Europese industrieën zouden betrokken kunnen worden bij de productie om de oorlog tegen de Sovjet Unie te ondersteunen.
De Britten hielden in overleg met de Amerikanen Hess' missie en voorstellen geheim omdat zij kostte wat kost de oorlog wilden voortzetten. De Europese bevolking mocht niets weten van vredesvoorstellen, ook al omdat men vreesde dat dan de wil om de oorlog voort te zetten zou verdwijnen. Dat was de werkelijke reden voor de onmenselijke en nooit officieel toegelichte eenzame opsluiting van Hess gedurende 46 jaar.
Hess, laatste woorden tijdens het proces waren: *"Als ik aan het begin van mijn carrière zou staan, zou ik hetzelfde doen als voorheen, ook als ik wist dat mij de brandstapel wacht waarop ik levend zal worden verbrand en ongeacht wat men met mij zal doen. De dag zal komen dat ik voor de troon van de Almachtige sta en aan Hem zal ik rekenschap afleggen voor mijn daden – en Hij zal mij onschuldig verklaren."*

Alfred Jodl, Generaal van de Operationele Staf van de Wehrmacht. *Veroordeeld tot de galg* op alle vier hoofdaanklachten. Beschuldigd van medeplichtigheid aan de zgn. Commando Order, die bepaalde dat saboteurs en Britse commando's in burger, moesten worden geëxecuteerd (XV 316-329). Jodl's verdediging was dat het internationale oorlogsrecht soldaten beschermt die hun wapens openlijk dragen. Partisanen en soldaten in burger zijn onder het internationale Oorlogsrecht niet toegestaan. Berechting en executie van hen is legaal onder Artikel 63 van het Geneefs Krijgsgevangenen Verdrag van 1929. Bedoeling ervan is voorkomen dat op die manier indirect strijd wordt gevoerd en men zich bij ontdekking simpelweg kan overgeven.

Ernst Kaltenbrunner, Chef van het Reichs Sicherheits Haupt Amt (RSHA), SS Obergruppenführer. *Veroordeeld tot de galg* op de hoofdaanklachten drie en vier. Tijdens zijn kruisverhoor werd hem verontwaardigd toegeschreeuwd "hoe hij het lef had *bewijzen* te vragen voor gaskamers en daarmee stelde dat 20 of 30 getuigen logen" (XI, 349).[2095] Uiteraard verschenen die "getuigen" niet voor het Tribunaal; zij waren weinig meer dan namen op papier. Eén van die namen was Franz Ziereis, commandant van Mauthausen. 'Ooggetuige' Ziereis 'bekende' 65.000 mensen

te hebben "vergast", lampenkappen van menselijke huid te hebben laten maken, vals geld te hebben laten drukken, etc.
Ook beschuldigde hij Kaltenbrunner ervan opdracht te hebben gegeven alle gevangenen van Mauthausen uit te moorden bij de komst van de Amerikanen. Echter, toen Ziereis zijn "bekentenis" zou hebben opgesteld, ***was hij al ruim 10 maanden dood.....*** Wat een geluk voor de aanklagers dat een antifascistische kampgevangene, ene Hans Marsalek, die nooit voor de rechtbank verscheen en enige getuige van Ziereis' 'bekentenis' was die later opschreef ..... (3870-PS, XXXIII 279-286).
Hij was met de Fransman Pierre-Serge Choumoff tevens een van de weinige getuigen van de nooit getoonde 'gaskamers' in Mauthausen . . .

Een typische aanklagersverklaring was die welke de verdediging bestreed tijdens het Concentratiekamp Proces tegen Alois Höllriegel, bewaker in Mauthausen. Van deze door de aanklagers overlegde verklaring bewees de verdediging dat ze verkregen was tijdens marteling van Höllriegel. Mede op grond van die 'verklaring' was Kaltenbrunner al ter dood veroordeeld. Het claimde dat Höllriegel getuige was geweest hoe Kaltenbrunner (tweede man onder Himmler) persoonlijk deelnam aan een vergassing in Mauthausen. Toen een jaar later, bij het proces tegen Pohl, dezelfde verklaring opnieuw werd gepresenteerd, werd dit compleet onderuit gehaald: de verdediging bewees niet alleen dat de verklaring vals was, maar toonde aan dat alle doden van Mauthausen systematisch waren onderzocht door de locale autoriteiten. Tot schrik van de aanklagers werden de onderzoeksregisters ten bewijze overlegd!
Ook beschikte de verdediging over taltijke verklaringen van ex-gevangenen waarin deze getuigden over ordelijke condities in het kamp.

Wilhelm Keitel, stafchef van de Wehrmacht (OKW). *Veroordeeld tot de galg* op alle vier hoofdaanklachten. Keitel werd beschuldigd verantwoordelijk te zijn geweest voor gruweldaden in Rusland, executeren van Politieke Commissarissen, Nacht und Nebel bevelen en moedwillig verspreiden van tyfus onder Sovjetburgers. Het bewijs bestond uit *valse* rapporten van Sovjet Buitengewone Staats Commissies (XVII 611-612, XXII 76-83, USSR-4, USSR-470).

Robert Ley, Leider van het Duitse Arbeids Front werd aangeklaagd op de punten 1, 3 en 4. hij bleef tot het eind trouw aan Hitler. Zou 'zelfmoord' in zijn cel hebben gepleegd, waarna Amerikaanse artsen hem *injecties in het hart* gaven om hem te 'reanimeren'. Later werden zijn hersens verwijderd voor 'wetenschappelijk onderzoek'.

Constantin von Neurath, Minister van Buitenlandse Zaken tot februari 1938, daarna Rijksprotector van Bohemen en Moravië. Veroordeeld tot *vijftien jaar cel* op alle vier de hoofdaanklachten. Von Neurath werd o.m. het slachtoffer van documentzwendel (Document 3859-PS). De Tsjechen vervalsten een document door wijzigingen en toevoegingen en presen-

teerden dat met getypte "handtekeningen" als een "fotokopie" van hun "kopie" aan het Tribunaal. Het "origineel" bevond zich in Tsjecho-Slowakije en bijna alles daarop bleek vals: foute adressen, foute referenties, foute procedures en allerlei andere foute details.
Von Neurath zei tegen de aanklager die het document presenteerde: *"Het spijt mij te moeten zeggen dat u liegt"* (XVII 67; 373-377).

Franz von Papen, tot juli 1934 vice-Kanselier, daarna Speciaal Gevolmachtigde voor Oostenrijk en ambassadeur in Turkije. Von Papen werd beschuldigd van *samenzwering* om Von Hindenburg aan te zetten Hitler in 1933 als Rijkskanselier in de regering op te nemen. Volgens de aanklagers bedroog Von Papen Hindenburg door hem te doen geloven dat een burgeroorlog dreigde als hij Hitler niet in de regering opnam.
De aanklagers eisten van Von Papen dat hij in 1933 had moeten voorzien dat Hitler (in 1939) een agressieoorlog wilde beginnen. Von Papen (geen nazi) werd *vrijgesproken.*

Erich Raeder, Groot-admiraal, tot 1943, voorganger van Dönitz. *Veroordeeld tot levenslang* op de hoofdaanklachten twee en drie. Werd ervan beschuldigd met de Japanners te hebben samengezworen om de Verenigde Staten aan te vallen. Andere misdaden waarvan hij werd beschuldigd waren dat hij naar toespraken had geluisterd, aanwezig was geweest bij conferenties en kennis had gehad van aanvalsplannen.
Raeder toonde aan dat Roosevelt al 10 dagen eerder op de hoogte was van de aanval op Pearl Harbor, terwijl de Duitsers van niets wisten (XIV 122). (Later bleek dat Roosevelt inderdaad tevoren wist van de aanval op Pearl Harbour, maar dat *bewust voor het Amerikaanse volk geheim hield om de VS officieel in de oorlog te kunnen brengen*).[2096]

Joachim von Ribbentrop, sinds januari 1938 Minister van Buitenlandse Zaken, *veroordeeld tot de galg* op alle vier hoofdaanklachten. Volgens Von Ribbentrop was de invasie van België, Nederland en Frankrijk geen agressie omdat 8 maanden eerder Frankrijk aan Duitsland de oorlog had verklaard. België en Nederland stonden volgens hem toe (verhinderden niet) dat Britse vliegtuigen 's nachts gebruik maakten van hun luchtruimen om het Duitse Roergebied te bombarderen. De Duitsers zouden daartegen 127 keer schriftelijk hebben geprotesteerd (XVII 581; XIX 10).

Alfred Rosenberg, Filosoof. Rijksminister voor de Bezette Oostgebieden. *Veroordeeld tot de galg* op alle vier hoofdaanklachten. Evenals Frank werd hij beschuldigd van "diefstal" en "plundering" van kunstvoorwerpen.
Beiden stelden dat Duitsland onder de Haagse Conventie verplicht was kunstschatten te beschermen en ze daarom weghaalde van plaatsen van oorlogshandelingen. Als het de bedoeling zou zijn geweest te plunderen zouden er geen registers zijn bijgehouden met de namen en adressen van de eigenaars.

Ernst Sauckel, Gauleider, Gevolmachtigde voor de Arbeidsinzet. *Veroordeeld tot de galg* op de hoofdaanklachten twee en vier.

Hjalmar Schacht, Minister van Economische Zaken tot 1937, Rijksbank-president tot 1939. Vrijmetselaar en vriend van de gouverneur van de Bank of England; op voordracht van de Engelse rechter Lawrence (ook Vrijmetselaar?) tot ieders verbazing *vrijgesproken.*

Baldur von Schirach, Leider van de Hitlerjeugd en Gauleider van Wenen. Veroordeeld tot *twintig jaar cel* op hoofdaanklacht vier.

Arthur Seys-Inquart, Rijkscommissaris voor Nederland. *Veroordeeld tot de galg* op de hoofdaanklachten drie en vier.

Albert Speer, Minister van Bewapening vanaf 1942. Veroordeeld tot *twintig jaar cel* op de hoofdaanklachten drie en vier. Werd beschuldigd van het in *slavernij* brengen van miljoenen mensen als dwangarbeiders in de Duitse industrie, waar zij werden gedwongen te slapen in pisbakken (Document D-288, verklaring van Wilhelm Jager) en gemarteld in massaal gemaakt 'martelkisten' gecamoufleerd als kledingkasten (USA-894). Daarmee werden normale gebruiksvoorwerpen als 'bewijs' voor gruwelijkheden geaccepteerd. Over deze beschuldiging zei Speer: *"Ik beschouw deze verklaring als een leugen..... Het is onmogelijk het Duitse volk op zo'n manier door het slijk te halen"* (XVI 543). Overigens was Speer de enige verdachte die bekende dat het regime misdadig was geweest en erkende schuld voor zijn deelname daaraan. Dat redde hem zijn leven.

(De beschuldiging dat Speer *"miljoenen mensen als dwangarbeiders in de Duitse industrie"* had ingezet was tamelijk navrant: op datzelfde ogenblik werden conform het Morgenthauplan *miljoenen* Duitsers als *slaven (dwangarbeiders)* naar Rusland, Frankrijk, Engeland en de VS afgevoerd.)

Julius Streicher, particulier uitgever van *Der Stürmer. Veroordeeld tot de galg* op hoofdaanklacht vier. Beschuldigd van "aanzetten tot rassenhaat", een beschuldiging die sindsdien populair is gebleven, vooral tegen blanken. Streicher's veroordeling was opmerkelijk omdat democratische staten, die zich lieten voorstaan op Godsdienstvrijheid en Vrijheid van Meningsuiting, zich aansloten bij communisten die mensen ophingen voor meningen die het regime onwelgevallig waren.

Streicher had geen enkele criminele of oorlogsdaad op zijn geweten, noch was hij daarbij betrokken geweest. Hij was al in 1939 uit de partij gezet en stond tot het eind van de oorlog onder huisarrest. Hij bekleedde geen enkele functie en was niet betrokken bij het regime.

Hij werd gedood voor het publiceren van zijn mening over joden. Een van zijn publicaties in *Der Stürmer* ging over een joodse rituele moord; de aanklagers moesten erkennen dat alle afbeeldingen en teksten daarvan authentiek waren (V, 103).

Thans is bekend is dat Duitse gevangenen op de meest afschuwelijke manieren fysiek en psychisch werden gemarteld (zie Hoofdstuk **8** ***a.***).

Streicher protesteerde daartegen voor de rechtbank. Dat gedeelte van zijn verklaring is echter op aandringen van de aanklagers uit de processtukken verwijderd; de rechters oordeelden dit "niet relevant" (XII, 398). Streicher moest dood omdat hij feiten en meningen over joodse machinaties publiek maakte. En hoewel hij nooit opriep tot geweld tegen joden en alleen argumenteerde, was de *haat en hysterie* tegen hem zo onvoorstelbaar dat US hoofdaanklager Jackson duizenden brieven ontving met doodswensen voor Streicher. Een haatzieke rijke joodse koopman uit New York, ene Schoenfeld, smeekte Jackson:

"Als het is toegestaan(...), wanneer Julius Streicher gedoemd is te sterven(...), dan is het mijn vurigste wens niet alleen getuige te mogen zijn van zijn executie, maar daaraan te mogen participeren".[2097]

Jackson zou de brief niet hebben beantwoord. Kennelijk werd Streicher toch voor zijn dood gemarteld; foto's van zijn lijk, waarop (alleen voor de vorm?) een strop wordt getoond, laten sneden in zijn hals zien die doen vermoeden dat hij niet stierf door ophanging, maar door marteling.[2098]

Toen duidelijk werd dat de directeur van Krupp, **Gustav Krupp**, te oud en te ziek was om te berechten, werden pogingen ondernomen zijn zoon, Alfried in zijn plaats te berechten.[2099] Dit mislukte en daarom werden later bij het NMT Alfried Krupp en elf andere leidende functionarissen van het concern berecht. Halverwege het proces, in de elfde maand op 16 januari 1948, verliet de voltallige verdediging vol walging de rechtbank, hoewel de zitting werd voortgezet. De verdedigers werden later veroordeeld voor 'minachting van het Hof'. Een verslag van dit tekenende voorval in NMT Vol. XV, blz. 996-1013. Het daaraan voorafgaande verslag (blz. 991-995) maakt de beschuldiging over *vervalste documenten* bij deze Tribunalen des te geloofwaardiger.

Veel IMT-verslagen werden vastgelegd in een omvangrijke serie boekwerken, in het Engels (Amerikaans) en Duits. Die van de NMT processen in het Duits, Frans, Russisch en Engels. Tussen haakjes geplaatste cijfers verwijzen naar de officiële (Amerikaanse) verslagen van het IMT; Romeinse cijfers naar de delen, Arabische cijfers naar de bladzijden. Op internet zijn ze o.a. te raadplegen bij *The Avalon Project*.[2100]

Groot was de ontsteltenis onder historici en exterministen toen tijdens het Zündelproces in 1985 in Canada de joodse Dr. John Fried, eindverantwoordelijke voor het destijds samenstellen van de IMT verslagen, verklaarde dat *alles wat ten nadele van de Geallieerden was, regelrecht in de prullebak belandde*.[2101] Daarmee is in één klap dit betrouwbaar geachte historische materiaal (basis voor historici en talloze boeken en artikelen) gedegradeerd tot selectief chauvinistisch geschrijf. Niettemin doen 'historici' alsof zij dat niet weten en citeren uit deze verslagen alsof het wiskunde is. Is dit wellicht de reden waarom zij nooit of te

nimmer één ontlastend feit of verklaring van de verdediging naar voren brengen?[2102]

Verder bevat de Engelse verslaglegging ontoelaatbare 'vertaalfouten'. Bijvoorbeeld *"Ein Volk, ein Reich, ein Führer"* wordt vertaald als *"Eén Ras, één Rijk, één Führer"* en "jodenvervolging" (persecution of jews) als "vernietiging van de joden". De aanklagers brachten tal van onzinnige beschuldigingen naar voren, zoals majoor Walsh, die stelde dat "Trouw aan God, de kerk en wetenschappelijke waarheid onverenigbaar waren verklaard met het naziregime". Beklaagde Alfred Rosenberg, de rassenspecialist uit Hitler's regering, zei voor het Tribunaal dat hij het woord *'Herrenvolk'* in zijn leven nooit zo vaak had gehoord als tijdens het proces.[2103] (In Hitler's *Mein Kampf* staat het alleen bij een passage over de *Romeinen!*). Een krankzinnige beschuldiging, tot op de dag van vandaag rondgestrooid, want niet alleen gebruikten de Duitsers 'Herrenvolk' nauwelijks en zeker niet systematisch, maar in de anti-Duitse demonisering wordt *Herrenvolk* in het Engels vals vertaald als 'Master Race' om de Duitsers na de oorlog 'rassensuprematie' in de schoenen te schuiven.

Herrenvolk is en was *niet* hetzelfde als *Herrenrasse.* In *Herrenvolk* ontbreekt elk racistische element. Herren*volk* werd door de nazi's in opvoedende zin gebruikt. Er werd mee aangegeven dat het Duitse volk, dat tot dan toe in een deplorabele staat van verpaupering leefde, zich moest verheffen tot het niveau van andere Westerse naties, boven dat van wat we nu 'ontwikkelingslanden' noemen en het Duitse volk een soeverein volk en geen volk van *slaven* moest zijn. Met name voor de Duitse jeugd had het een *voorbeelfunctie*: orde, fatsoen, discipline, eerlijkheid en tucht werden daarmee geïdealiseerd. *Herrenvolk* gaf – als het al werd gebruikt – niet het Duitse *'Ist'* aan, maar het *'Soll',* iets om na te streven.

Het speelde een grotere rol in de naoorlogse demonisatie, dan in Duitsland zelf. Het is dan ook *nonsens*, ingegeven door *haat.*

De lezer van de rechtbankverslagen kan zich ook niet aan de indruk onttrekken dat niveau en motivatie van de toegewezen verdedigers niet waren wat zij behoorden te zijn. Sommigen, zoals Herr Marx, die Julius Streicher 'verdedigde', maakten het werk van de aanklager overbodig.
Getuigen à décharge werden, als ze al waren toegelaten, slecht behandeld en kwamen meestal geboeid de rechtszaal in.
Dit in scherp contrast met de getuigen van de aanklagers. Die genoten dezelfde privileges als Amerikaanse officieren. Die getuigen à charge werden door Friedrich Oscar in zijn boek *Über Galgen wächst kein Gras*,[2104] ingedeeld in vier categorieën: 1. *Beroepsgetuigen;* zij verbleven maandenlang onder Geallieerde hoede en deden niets anders dan getuigen, in ruil waarvoor zij allerlei voorrechten kregen. 2. *Blinde getuigen;* een weinig benijde status, want zodra ze de aanklagers niet meer van nut waren, verloren zij al hun privileges. Zij hadden er belang bij zo lang mogelijk 'inte-

ressant' te blijven. 3. *Schijngetuigen:* Getuigen die verklaringen aflegden van situaties waar zij niet bij betrokken waren geweest, of tijdens het veronderstelde plaatsvinden ervan op andere plaatsen waren. 4. *Prominente getuigen:* Eerder gestrafte getuigen, ofwel politieke tegenstanders, ofwel ordinaire criminelen. Voorbeelden van elk type 'getuige' en de door hen afgelegde getuigenissen, voorzien van namen en documentatie geeft Oscar's boek. Bepaalde hoge SS-ers, die nauw betrokken waren geweest bij deportaties en kampen, waren tevoren buiten vervolging gesteld in ruil voor 'getuigenissen' (Van den Bach-Zelewski, Höttl, e.v.a.).
Kenmerkend voor de bevooroordeelde, onzorgvuldige en onrechtvaardige werkwijze van het IMT is dat getuigenverklaringen niet werden gecontroleerd (geen van de getuigen werd aan een kruisverhoor onderworpen en – zo getuigen á charge al onder ede werden gehoord – werd nooit een vals gebleken getuigenis vervolgd wegens meineed).
Des te verwerpelijker dat de IMT vonnissen in landen als Rusland, Duitsland, Oostenrijk en de meeste Europese landen tot op de dag van vandaag als onfeilbaar 'bewijs' gelden voor 'de uitroeiing van zes miljoen joden' met daarin een hoofdrol voor 'gaskamers'.

Zwaar aanzetten van nazimisdaden was voor de Geallieerden van het grootste belang. Door te spreken over de grootste genocide uit de geschiedenis konden de oorlog, het afwijzen van meer dan 50 Duitse vredesvoorstellen, het willens en wetens voortzetten van de oorlog en de vele eigen oorlogsmisdaden worden gerechtvaardigd. Stalin leidde er de aandacht van zijn massamoorden mee af en de Engels-Amerikaanse leiders hun Holocaustbombardementen op Duitse burgers en atoomaanvallen op Japan.

Bij de Holocaustbombardementen op Dresden stierven in februari 1945 enorme aantallen burgers de verbrandingsdood.[2105] Een ware Holocaust: levend verbranden van ontelbare onschuldigen zonder enig onderscheid. *De grootste brandstapel uit de geschiedenis*, zonder zelfs maar een proces, zoals in fatsoenlijker tijden bij de Inquisitie.
Dresden was *geen* industriestad, het had *niet één* fabriek die werkte voor de oorlogsindustrie, *geen* militaire objecten of doelen en zelfs *geen* luchtafweergeschut. De Geallieerden *wisten* dat de stad toevluchtsoord was voor *honderdduizenden* burgers, vrouwen, kinderen en bejaarden, op de vlucht voor de oprukkende Sovjets. Het aantal slachtoffers wordt gesteld tussen 25.000 tot 300.000, al naar gelang de politieke oriëntatie van de 'historicus'. Echter, kijken wij naar de nuchtere feiten, dan staat vast dat zich tenminste 750.000 mensen in en om de stad bevonden. Juist *daarom* werd Dresden door Churchill persoonlijk uitgekozen als doelwit; hij wilde in één keer meer dan 600.000 Duitsers uitmoorden, om die andere massamoordenaar, Stalin, te imponeren.[2106] Na de bombardementen waren dat er nog 368.619; dat zijn er dus 381.381 minder. Van het totaal aantal

huizen (220.000) waren er 175.000 (80%) geheel verwoest. Stel dat in elke volledig verwoeste woning gemiddeld 1,2 mensen de dood vonden, dan waren dat alleen al 210.000 doden, *nog afgezien van de tienduizenden vluchtelingen in de parken en aan de oevers van de Elbe.* Het gebruikte type bommen was niet alleen dodelijk door explosieve kracht en instorting, maar zoog alle zuurstof in een straal van tientallen meters weg om die te vervangen door lucht van meer dan 1.000 °C, de temperatuur van een crematieoven! De aarde was op sommige plaatsen tot op 3 meter diepte verkleurd door de hitte. Van de 28.410 huizen in het centrum waren er 3.544 (12%) over. Op basis van deze cijfers en de intensiteit van twee dagen en nachten onafgebroken bombarderen met fosforbrandbommen, is absoluut *onmogelijk* dat slechts 25.000 mensen in die Holocaust zouden zijn omgekomen, zoals hedendaagse stadsambtenaren vertellen; dat waren er *in elk geval* meer dan 200.000. De stad brandde na het bombardement nog 7 dagen en de stoffelijke overschotten waren pas na 3 maanden opgeruimd. Dresden alleen had zo al net zoveel doden als Hiroshima en Nagasaki samen na de atoombomaanvallen.[2107]

Ultrageheime Enigma codeberichten die de Britten ontcijferden, spraken over 135.000 doden en 80-135.000 'vermisten'.[2108]

Het lijdt geen twijfel dat, als de VS en Engeland zouden ophouden te bestaan, het bombardement op Dresden als een zware smet op hun geschiedenis aangetekend zal blijven.

Op 9 maart, vijf maanden vóór Hiroshima en Nagasaki, bombardeerden de Amerikanen Tokyo, eveneens met fosforbommen, waarbij 84.000 Japanse burgers levend verbrandden. Alweer een *letterlijke* Holocaust.

De eerste *nucleaire* bom, een uraniumbom, werd op 6 augustus 1945 boven Hiroshima afgeworpen: op de *allereerste* dag nadat dit qua weersomstandigheden mogelijk was. Twee dagen later een (niet geteste) plutoniumbom op Nagasaki. *Tweehonderdenveertigduizend burgers* verbrandden levend. Er was haast met het afwerpen van deze meest barbaarse bommen uit de geschiedenis, want in Jalta was overeengekomen dat de Sovjet Unie 2 dagen later Japan de oorlog zou verklaren. Truman, die eerder Japan's overgave vertraagde, zodat de atoombommen nog konden worden ingezet, wilde niet dat de Japanners vrede zouden sluiten met de Sovjets. Het later gebruikte argument dat de kernbommen een bloedige strijd om Japan moesten voorkomen was een *leugen* voor publieke consumptie: Japan had al te kennen gegeven dat het zich zou overgeven, maar *niet* onvoorwaardelijk. Het was materieel al volledig verslagen.[2109]

De onmenselijke atoombommen werden afgeworpen om Geallieerde concessies uit te sluiten en aan de Sovjets hun macht te tonen. Sinds maart 1945 was er een totale blokkade van alle Japanse havens en 59 van de 66 grootste Japanse steden waren al volledig verwoest door Holocaustbombardementen met fosfor. Het management van het *'Manhattan Project'* onder leiding van de werkelijke machthebber in de VS, *Prince of Darkness*

en Rothschildpaladijn Bernard Baruch (die in de New Yorkse wijk *Manhattan* woonde), had slechts één angst: dat Japan zou capituleren vóór de uranium- en plutoniumbommen op de bewust van fosforbommen gevrijwaarde steden Hiroshima en Nagasaki zouden vallen. De bevolking van deze Japanse steden was ook *niet* gewaarschuwd, zodat er zoveel mogelijk slachtoffers zouden zijn bij de demonstratie van macht van de Satanisten. Zij waren te laat ze nog in Duitsland te gebruiken en Japan was dus de laatste mogelijkheid te tonen wie na de oorlog de wereld zouden overheersen.[2110]

Eisenhower over de vergadering over het gebruik van atoombommen op de Japanse steden:

"Tijdens zijn (minister van Defensie Henry Stimson's) opsomming van relevante feiten, bekroop mij een gevoel van onbehagen en ik stelde hem op de hoogte van mijn ernstige twijfels: in de eerste plaats vanuit mijn overtuiging dat Japan al verslagen was en het gooien van de bom volstrekt overbodig was en in de tweede plaats omdat ik vond dat ons land de wereldopinie niet moest shockeren door het gebruik van een wapen welks inzet niet nodig was om Amerikaanse levens te sparen. Ik was ervan overtuigd dat Japan op dat tijdstip naar mogelijkheden zocht om zonder al te veel gezichtsverlies te capituleren."

Vanaf het moment dat de atoombom realiteit leek te zijn, bestond het vaste voornemen deze tegen Japan te gebruiken. Geleerden en wetenschappers die het wapen ontwikkelden kregen, naarmate die bedoeling duidelijker werd, in toenemende mate morele bezwaren. Zij legden die in mei voor aan de regering, op 2 juni gevolgd door het zgn. Franck Rapport, dat voorstelde de bom op onbewoond gebied te demonstreren aan vertegenwoordigers van de internationale gemeenschap. De beslissing om atoombommen te gebruiken was echter al genomen. De doelen waren niet militair, maar *politiek* geselecteerd. Er was een lijst van steden welke niet in aanmerking zouden komen (o.a. Tokyo, Kyoto, Kokura, Niigata); de *demonstratieve* waarde stond voorop.

Er kan geen twijfel over bestaan dat de Geallieerde Holocaustbombardementen op Japanse en Duitse steden moreel en naar Oorlogsrecht *oorlogsmisdaden* waren. De Haagse Conventies van 1899 en 1907 verklaren *'de moedwillige vernieling van steden, stadjes of dorpen'*, of *'verwoesting niet gerechtvaardigd door militaire noodzaak'* tot oorlogsmisdaad.[2111]

De initiatiefnemers van het IMT wisten maar al te goed dat zij op dezelfde beschuldigingen zouden kunnen worden aangeklaagd. Daarom werd onderling besloten dat het *onmogelijk* zou zijn dat Geallieerde landen door Duitse autoriteiten of Duitsers konden worden aangeklaagd; voor reeds lopende gevallen moest gratie worden verleend. Bij een onafhankelijk Tribunaal zouden talloze Westerse leiders en militairen naast de nazikopstukken ook in de beklaagdenbank hebben gezeten.

Daarvan was bij het Neurenberger overwinnaarstribunaal geen sprake: echte en vermeende nazimisdaden, met 'systematische massamoord' en 'gaskamers' in de hoofdrol, werden door de vele vervalsingen nog demonischer aangezet dan ze in werkelijkheid al zouden zijn.
De vooropgezetheid bleek uit de direct na de Duitse nederlaag gebouwde fake-gaskamers in Auschwitz en Dachau.

Stalin zette een 'Joods anti-Fascistisch Comité' op onder leiding van het hoofd van de Geheime Dienst, de beruchte jood Lavrenti Beria. Het hoofdkwartier daarvan was gevestigd in het bureau van de NKVD.

Het Internationaal Militair Tribunaal, uitbundig geprezen door de gelijkgeschakelde pers, faalde op historische wijze *recht* te spreken over de schuldigen en gruwelijkheden van de Tweede Wereldoorlog. Het heeft daarentegen de door de Geallieerde machten aangereikte *politieke* opdracht – het tot in de grond demoniseren van de overwonnen vijand – even kritiekloos als rücksichtlos uitgevoerd. Dit Tribunaal heeft geruchten, leugens, verzinsels, vervalsingen, roddel en smaad als waarheid geabsorbeerd en daarop uitspraak gedaan. Van de 23 aangeklaagden zijn er 13 ter dood veroordeeld op feiten die noch eerder, noch later in de geschiedenis als misdaden zijn berecht. De aanval op Polen werd ten onrechte behandeld als pure agressie. Het defensieve karakter van de Duitse bezetting van Noorwegen, Denemarken, België en Nederland werd eveneens afgewezen, waarbij de verdediging niet kon beschikken over ontlastend Brits materiaal dat pas decennia later werd vrijgegeven. Hetzelfde voor de Duitse *preventieve* aanval op de Sovjet-Unie, waarvan vijftig jaar later door Russische historici werd vastgesteld dat die inderdaad *preventief* was.
Als Hitler twee weken had gewacht met *Barbarossa,* had Stalin Duitsland aangevallen: zijn totale militaire opbouw was volledig ingericht op oorlog op vreemde bodem, met duizenden zweefvliegtuigen, grote aantallen parachutisten, enz. De Sovjetstrategie was op de ***aanval*** gericht. Dat was de *werkelijke* reden waardoor de Duitsers in staat waren in de eerste weken van de oorlog het gedesoriënteerde Sovjetleger gigantische verliezen in mensen en materiaal toe te brengen.
Tekenend is, dat Stalin na de enorme nederlaag aan het begin van de oorlog, *niet één van zijn opperofficieren* liet berechten of vermoorden: *hijzelf* was het, die de *aanvalsoorlog* tegen Duitsland had bevolen!

Hitler verklaarde dat hij in de week voor *Barbarossa* 's nachts geen oog dichtdeed, omdat hij vreesde dat Stalin hem op het laatste moment voor zou zijn en de Wehrmacht evenmin op verdediging was ingesteld.

Een joods filmproducent, Budd Schulberg, werd door de OSS aangesteld om fotografisch en cinematografisch het "bewijs" van Neurenberg vast te leggen. Alweer, partijdigheid troef. Hij ontving voor zijn werk een militaire onderscheiding.

Absurde aantallen joodse slachtoffers werden bij het IMT en later opgevoerd, misdaden veroordeeld die nooit waren begaan, andere (bijvoorbeeld de V1 en V2 aanvallen op Londen en het bombardement op Rotterdam, met 800 doden, waarvan Churchill er in zijn haatpropaganda 30.000 maakte) niet veroordeeld omdat die verbleekten bij de Geallieerde Holocaustbombardementen op burgerdoelen, enz.[2112] Het IMT is daarmee een schande voor de internationale rechtspraak en de naties uit wiens naam zij sprak. Juristen van naam beschouwen thans de vonnissen van dit Tribunaal naar beschaafde rechtsnormen, het Volkenrecht en Nationale wetgevingen, als een oorlogsmisdaad in zichzelf.[2113]
Wij constateren dat deze oorlogsmisdaad tot op de dag van vandaag in Europa wordt voortgezet door vervolgwetgeving gebaseerd op haar uitspraken. Uitspraken op grond waarvan duizenden ook thans nog worden vervolgd en geschoffeerd omdat zij de moed hebben af te wijken van de onjuiste gronden van de vonnissen van het Tribunaal.
Het is navrant wat de voormalige Britse IMT hoofdaanklager Sir Hartley Shawcross veertig jaar later zei:

> *"Stap voor stap ben ik tot het oordeel gekomen dat de doelen van het communisme in Europa sinister en fatal zijn. Bij de Neurenberger Processen veroordeelde ik, samen met mijn Russische collegae Nazi agressie en terreur. Nu geloof ik dat Hitler en het Duitse Volk geen oorlog wilden. WIJ,* [Engeland] *VERKLAARDEN DE OORLOG AAN DUITSLAND, MET DE BEDOELING HET TE VERNIETIGEN, in overeenstemming met ons principe van Machtsevenwicht, aangemoedigd door 'Amerikanen'* [joden] *rondom Roosevelt. We negeerden Hitler's pleidooien om niet tot oorlog over te gaan. Nu zijn we gedwongen ons te realiseren dat Hitler gelijk had. Hij bood ons in plaats daarvan samenwerking: thans staan we tegenover de enorme macht van het Sovjet Imperium. Ik ben beschaamd en beledigd te zien dat de bedoelingen waarvan we Hitler beschuldigden, nu onder andere vlag worden nagestreefd.*[2114]

Wie thans, na alle criminele oorlogen, gemotiveerd door haat, roofzucht en ondersteund met leugens, meent dat het berechten van de ene partij door een andere iets van doen heeft met Humaniteit, Recht of Rechtvaardigheid, is beklagenswaardig en gevaarlijk naïef.

Laten we ons geen illusies maken: als de Duitsers de overwinnaars waren geweest, was het met het berechten van de vijand weinig anders gegaan.

Oorlog is misdaad, overal en altijd. Elke moraliteit en waarde wordt geofferd aan dat ene doel: vernietiging van de 'vijand'. Wie wint, heeft het 'recht' de verliezer naar willekeur te behandelen.

Dat gebeurde in Neurenberg en was 'normaal'; daar moeten we vrede mee hebben. Noem dat geen Recht en nog minder Rechtvaardigheid.

Duitsland voerde in de afgelopen honderd jaar van alle grootmachten verreweg *het minst* vaak oorlog. De overwinnaars van Neurenberg daarentegen voerden tot vandaag de ene *aanvalsoorlog* na de andere. Het tekent de Neurenberg-willekeur en de mythe van Westerse 'onschuld'.

Truman: *"dit Tribunaal is een laatste oorlogsdaad geweest, niet onderworpen aan normale wettelijke regels van rechtbanken inzake bewijsvoering en oordeel."* Des te verwerpelijker, dat sindsdien 'feiten' en uitspraken van dat Tribunaal in de Westerse wereld als axioma's in Wetten zijn vastgelegd, bedoeld om objectiviteit, kritiek en waarheidsvinding te blokkeren.

Als de Geallieerden de verslagen Duitsers niet op deze manier hadden terechtgesteld, wat hadden zij dan moeten doen? Wel, zij hadden na de absolute, zinloze en duivelse waanzin van wederzijdse massauitroeiing eens kunnen beginnen zichzelf en hun vijanden in de ogen te kijken en zich af te vragen: ***Waarmee zijn wij als Mensen in Godsnaam bezig? Hoe hebben wij Mensen ons zo kunnen laten meeslepen in absolute en Duivelse waanzin, waarbij elke moraal en elke menselijkheid tot ver onder het dierlijke niveau kon afzinken? Is <u>dit</u> nu een overwinning? Of moet die nog komen door het eeuwige vijanddenken los te laten? Was dit de laatste keer? Of moedigt het ons als 'overwinnaars' slechts aan om door te gaan op dit pad?***
Zo ja, dan is niet alleen het oordeel over de verliezers geveld, maar over de hele Mensheid en zullen er ook geen 'overwinnaars' meer zijn.

En 'de Holocaust'? Wat heeft het IMT daarvan bewezen? ***<u>Niets.</u>*** Er werd van alles *geroepen:* 'Systematische Jodenvernietiging', 'Massavergassing', 'Zes Miljoen', maar bijna alle aangeklaagden verklaarden daarover pas *voor het eerst* tijdens en na het Tribunaal te hebben gehoord. *Alle* beklaagden bij het IMT ontkenden iets te hebben gezien of kennis te hebben gehad van jodenvernietiging of plannen of middelen daarvoor. *Niet één* forensisch feit, *niet één* document daarover werd getoond, naar *niet één* vergast lijk werd verwezen of gevraagd, *niet één* naam van een vergaste genoemd, *niet één* autopsierapport getoond van niet één vergassingsslachtoffer, *niet één* gaskamer werd bewezen, *niet één* aangeklaagde daarvoor veroordeeld en *niet één* bewijs voor 'Zes Miljoen' kon worden getoond.

<u>Niets,</u> <u>Niets,</u> helemaal <u>Niets</u> over 'de Holocaust' is door het IMT in Neurenberg concreet bewezen.

12. 'De Holocaust': *Instrument voor Wereldmacht*

Catastrofe is Macht.
DAVID BEN GOERION

Al eeuwenlang bestaan vermoedens en *concrete bewijzen* over geheime organisaties die achter de schermen werken aan duistere plannen voor omverwerping van de bestaande maatschappij en in handen krijgen van totale macht over de Wereld. Aanvankelijk was daarvoor weinig aandacht, maar vóór en na de Franse Revolutie staken steeds meer geruchten de kop op over manipulaties en machinaties door geheime ondergrondse 'broederschappen'. Onder strikte *Geheimhouding* houden die zich bezig met Kaballistisch Satanistische en Talmoedische rituelen, subversieve en ondermijnende acties tegen Volk, Kerk en Staat, financiële zwendel, moord en intimidatie, vergelijkbaar met de Maffia, maar dan universeel, politiek gericht en uitgevoerd door lieden uit de hoogste en allerhoogste kringen. Om de werkelijke bedoelingen te verhullen en te rechtvaardigen, gaan die praktijken schuil achter obscure occulte rituelen en abstract geformuleerde doelstellingen met als *modus operandi*: *geheimhouding*.

Samenzweringen zijn *geen 'theorie'* maar behoren tot de menselijke natuur: zodra twee of meer mensen met overeenkomende belangen of doelen een plan maken, daarnaar handelen en dat niet aan de grote klok hangen, is er een samenzwering. Zonder samenzweringen ook geen geheime organisaties. Dat is geen *'theorie'*: daar zijn bibliotheken vol over. Ook is het informatiemonopolie door de huidige electronische technieken zo goed als verdwenen, zodat veel vroeger verzwegen onderwerpen en onwelgevallige kennis thans onbeschermd in de openbaarheid komen.
Op internet is een stortvloed aan documentatie te vinden over de werkwijzen van deze 'broederschappen' en de geschiedenis van de laatste honderd jaar levert onweerlegbare bewijzen voor het bestaan en opereren van deze groepen. Wegens de enorme invloed welke ze op de samenleving hebben, zullen we de belangrijkste kort de revu laten passeren.

Een van de oudste is de ***Vrijmetselarij,*** officieus bestaand sinds 1717, maar in werkelijkheid een voortzetting van al eeuwen daarvoor bestaande geheime soortgelijke machtsstructuren. Ze werden en worden aangevoerd door lieden uit de rijkste en machtigste kringen en bestaan uit ijdele en hebzuchtige opportunisten uit alle geledingen. Ze heeft thans over de hele wereld afdelingen ('Loges'); het aantal leden wordt gesteld op 6 à 7 miljoen. Het is o.m. ontstaan uit het veel oudere Joods-Luci-

feraanse Occultisme, het zgn. *Kabbalisme*, door sommigen ook *Satanisme* genoemd. Daaraan ontleent de Vrijmetselarij dus een belangrijk deel van haar symboliek, riten en gebruiken. Belangrijke doelen zijn o.a. het verwerven van Wereldmacht door *in het geheim* politiek, volkeren religies en samenlevingen te vervormen tot een door hen gewenst en beheersbaar model, bevordering van Zionisme en de Nieuwe Wereld Orde. *Geheimhouding* maakt de Vrijmetselarij tot een onoprechte en suspecte club. Zij zelf omschrijven de Wereld als *"een door hen te voltooien bouwwerk."* Hoe dat er precies zal uitzien, weten alleen de allerhoogste graden, met namen als Rothschild, Rockefeller, Kuhn & Loeb, Goldman Sachs, de Warburgs, de Lehmanns, Baruch, Warstein, etc., dezelfde namen dus, als die die destijds het communisme in Rusland financierden en twee Wereldoorlogen veroorzaakten. Bestaat het Satanistisch kabal uitsluitend uit joden? Zeker niet. Zoals Christus zei (Openbaringen 2 : 9): *"Ik ken de laster van hen die zeggen joden te zijn, maar dat niet zijn, doch een synagoge van Satan."*

Deze *geheime* en daarom *verdachte* organisatie, is ultiem ondemocratisch (uitgangspunt is *ongelijkwaardigheid* van mensen, vrouwen mogen geen lid zijn, etc.), pyramidevormig opgedeeld in 33 hiërarchische 'Graden',[2115] waarvan de laagste bestaan uit lieden die zichzelf aanmelden of door anderen als 'geïnteresseerd' worden aanbevolen. Naarmate men meer invloed in de maatschappij heeft of krijgt, of door verdienstelijk uitvoeren van geheime opdrachten, kan men 'bevorderd' worden tot een hogere 'Graad'. Anderen worden na een korte 'inwijding' al opgenomen in hogere echelons, afhankelijk van afkomst, (gebleken) bruikbaarheid (bijv. invloedrijke journalisten, schrijvers, rechters, juristen, politiecommissarissen, politici, hoge ambtenaren, officieren, diplomaten, academici, geestelijken, captains of industry, etc.). Hogere Graden (tot 18e) zijn voor ministers, Presidenten, Koningen, leden van vorstenhuizen, politieke 'adel', hoge functionarissen van geheime diensten, de hoogste legerleiding, bankpresidenten e.d. De laatsten zijn de 'Meesters', welke op hun niveau zelfs voor hen geheime akties ondernemen en zorgen voor uitvoering van opdrachten en doelen. De allerhoogste Graden, tot en met de 32e, worden bezet door de klasse die aan de hand van geheime, 'occulte' principes, het beleid bepalen. Zij zijn vooral afkomstig uit de kaste van joodse kapitaalmonopolisten, moguls en satanische politieke intriganten.

Door gelaagdheid, diversiteit en hiërarchie, oefenen zij *enorme invloed* uit op *alle belangrijke sectoren* van de nationale en internationale samenleving.

De onderste lagen houden zich vooral intern bezig met ijdelheden als het showen van hun intellectuele en maatschappelijke vermogens en het beoefenen van occulte rituelen, waarin Luciferaanse symboliek, suprematie van diverse categorieën, bloed, dood en quasiwijsheden centraal staan.

Voornaamste motivering voor deze minst belangrijke deelnemers is echter, dat zij – indien bruikbaar – via mede-'metselaars' allerlei posities,

informatie, transacties, etc. krijgen toegeschoven, waarvoor niet-vrijmetselaars niet of bij uitzondering in aanmerking komen. Deze coöptatie creëert afhankelijkheid en loyaliteit onder de deelnemers, welke zich als een olievlek verspreidt binnen de gevestigde machtsstructuren. Strenge occulte groepsdiscipline, inclusief sancties, zorgen ervoor dat niemand verder uit de school klapt dan toegestaan.

De gelaagdheid tot in 33 niveau's zorgt ervoor dat alleen de top de precieze doelstellingen en acties kent. De lagere en middenniveau's kennen, noch de planning, noch de hoogste leiding, noch de concreet nagestreefde doelen. Zij herkennen en identificeren elkaar als Vrijmetselaar door bepaalde gebaren, handdrukken en codes. Opdrachten ontvangen zij van een anonieme 'hogerhand', meestal voor projecten waarvan zij zelf de implicaties niet kennen noch overzien. De wijze waarop zij erin slagen die opdrachten tot een goed eind te brengen, bepaalt hun hiërarchische, maatschappelijke en dus financiële vooruitzichten.

Illuminati maken zich kenbaar met* 'mana cornuta' *het internationale Satanistenteken

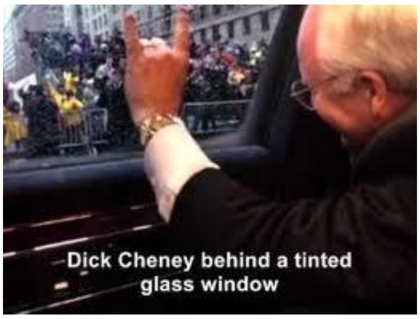
Hillary Clinton

Nicholas Sarkozy

G.W. Bush

Dick Cheney

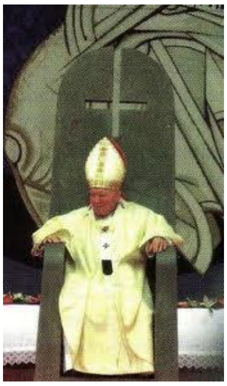

Barack Obama

Na deze onvolledige typering van de Vrijmetselarij *in a nutshell,* moet de daaruit ontstane obscure club *Princes of Darkness*, de ***Illuminati*** worden genoemd. Deze werd in 1776 uit de Vrijmetselarij opgericht door Adam Weishaupt, joods en paladijn van Meyer Amschel Rothschild, de *God-*

father van de zgn. New World Order. Zij verenigden een groep megarijke lieden die samen zoveel geldmacht bezaten, dat Keizers, Koningen, Presidenten volledig van hen afhankelijk waren en zijn. Door internationaal leningen al dan niet te verstrekken, konden zij Koningen toestaan of beletten oorlogen te voeren, bepalen of bepaalde oorlogen in hun voordeel waren, wie moesten 'winnen', wie verliezen, welke regimes aan de macht zouden komen, enz. Hun macht en invloed werd zo omvattend, dat zij beslissende zeggenschap uitoefenen over een *matrix* (netwerk) van geheime en semi-geheime organisaties als Vrijmetselarij, 'B'nai B'rit, Bilderbergers, Council on Foreign Relations, Trilaterale Commissie, Federal Reserve Board, Wereldbank, Verenigde Naties, AIPAC, ADL en andere invloedrijke, zogenaamd 'onafhankelijke' instituties. De leidinggevenden ervan zijn echter ***allen broeders van eenzelfde Convenant***.
Het gaat het onderwerp van dit werk te buiten daarop specifiek in te gaan, maar die macht – die ***alle*** belangrijke aspecten en gebeurtenissen in wereld en regeringen direct of indirect bestuurt – bestaat *werkelijk* en is voor iedereen die denkt en *wil* zien, niet meer te ontkennen.[2116]

De veelgebruikte dooddoener dat 'samenzweringen' een verzinsel van fantasten zou zijn, is gemakkelijk te weerleggen. Als samenzweringen niet bestonden, bestonden er ook geen geheime organisaties en geheime doeleinden. Die zijn er natuurlijk wel degelijk en meer en belangrijker dan men vermoedt: Geheime Diensten, de Vrijmetselarij, Talmoedisten, Bilderbergers, Skull & Bones, Illuminati, etc. *Geheimhouding* is voor elk de levensvoorwaarde, waardoor ze zich kenmerken door een hoge mate van *gelaagdheid,* waarbij iedere schil het totaal afschermt en geen daarin weet wie verantwoordelijk is (zijn) voor plannen en acties van 'hogerhand'.

*Paus Johannes Paulus II onder het **Satanskruis** in Israël, 2000.*

Paus Johannes Paulus II en Blair geven elkaar nadrukkelijk de vrijmetselaarshanddruk.

Zij vormen het Kabbal met een eeuwenoud einddoel: het vestigen van de *New World Order*, geleid door een kleine niet-verkozen elite, gediend door handlangers, met de massa als slaven. Zij beschikken letterlijk over alle

middelen om de wereld te manipuleren en in hun macht te hebben: onuitputtelijke hoeveelheden geld, grondstoffen en natuurlijke hulpmiddelen, de grote industrieën, geld- en goederenmarkten en aandelenbeurzen om crises en renteschommelingen mee te veroorzaken, de media die de publieke opinie vormen en sturen, het militair-industrieel complex, delen van de geestelijkheid, belangrijke politieke bewegingen, politici, etc., etc.

Dit Kabbal is de '*Verborgen Hand*', (de Satanistische *Illuminati*), waarover de Brits-joodse minister-president Benjamin Disraëli al in 1844 schreef:

> *"Regeringen regeren niet, maar controleren het overheidsapparaat, terwijl zij zelf worden bestuurd door de Verborgen Hand. De wereld wordt door heel andere mensen geregeerd dan degenen die zelf niet achter de schermen zijn vermoeden."*

De Verborgen Hand wordt bestuurd door een handvol onmetelijk rijke en invloedrijke lieden en hun complices, die nooit direct in de publiciteit komen. Zij hebben paladijnen in alle belangrijke landen; in de VS de Rockefellers, met David Rockefeller aan het hoofd van zowel de Council on Foreign Relations (CFR) als de Trilaterale Commissie. Die 'Verborgen Hand' (de *Illuminati*) bestuurt de gehele *Global Control Matrix* (GCM).

Elke twijfel over het nagestreefde doel is weggenomen in de *Memoirs* van David Rockefeller zelf (2003, blz. 405): *"Sommigen geloven dat we onderdeel zijn van een geheim kabal dat tegen de belangen van de United States werkt, mij en mijn familie typerend als 'globalisten' samenzwerend met anderen voor een geïnte-greerde globale politieke en economische structuur— een Nieuwe Wereld Orde, zo u wilt. Als dat de beschuldiging is, ben ik schuldig en daar trots op."*

Het Kabbal selecteert en functioneert efficiënt op basis van familierelaties, coöptatie, operationele bruikbaarheid, financieel maatschappelijke bevoordeling, hebzucht, elitaire ijdelheid, chantage en waar nodig moord.

Naar aard en overtuiging zijn zij *anti-democratisch*. Zij gaan uit van *ongelijkwaardigheid* van mensen en menen dat het 'één stem voor ieder' nooit zal leiden tot eenheid en excellent leiderschap. Overtuigd als zij zijn van hun G-ddelijke uitverkorenheid, benoemen zij uit hun midden uitsluitend lieden die door hen als briljant of nuttig voor het bereiken van het doel worden gezien en anderen die over de middelen om dat doel te bereiken beschikken. Macht zonder middelen is immers *geen* macht.

Prof. Quigley, mentor van Bill Clinton aan de Georgetown University:

> *"De Council on Foreign Relations (CFR) is de Amerikaanse tak van een Engels gezelschap, dat vindt dat Nationale grenzen moeten worden uitgewist en een Wereldregering moet worden gevestigd.*[2117]

De *Council on Foreign Relations* (CFR) is een door Ashkenazische kapitaaljoden in de VS na de Conferentie van Versailles in 1919 opgerichte 'denktank'. De London-City tak is de *Royal Institute of International Affairs* (Chatham House). Ze telt meer dan 4.500 leden die zich bevinden in de hoogste kringen van de publieke en private sector: banken, industrie, media, universiteiten, het militair-industriële complex, de overheid, hoofden van onduidelijke, maar over oneindige kapitalen beschikkende stich-

tingen etc. Beslissende regeringsposten worden altijd door een of meer van hen bezet, ongeacht hun politieke richting. Het zijn de figuren van wie u nog nooit hebt gehoord, maar die plotseling bij regeringsformaties etc. op belangrijke posten, of als 'adviseurs' worden aangesteld.

De CFR in de VS financiert o.m. de lieden die in aanmerking komen genomineerd te worden voor een Gouverneurschap, het Congres, de Senaat of het Presidentschap, want, zoals u weet: *Wie betaalt, bepaalt.*

Eerste taak was het verkrijgen van controle over pers en media. Daarmee werd John D. Rockefeller belast, die een aantal nieuwsbladen oprichtte zoals *Life* en *Time.* Hij financierde Sam Newhouse voor het opkopen en opzetten van een conglomeraat regionale kranten en Eugene Meyer voor belangrijke bladen als de *Washington Post*, *Newsweek*, *The Weekly Magazine*, etc. Om de hegemonie over de media en dus de *mind control* over de Amerikanen compleet te maken, werden radio-, televisiestations en Hollywood opgekocht door andere joodse bankiers: Kuhn & Loeb, Goldman Sachs, de Warburgs, de Lehmanns, enz.[2118]

De invloed van de CFR op de Amerikaanse publieke opinie en samenleving kan daarom nauwelijks worden overschat.

'Amerikaanse' regeringsleiders, opgekocht door en in de macht van de 'Israël-Lobby': G.W. Bush, Cheney, Hillary Clinton, Barack Obama, Bolton, de zusjes Rice, Pelosi, Gingrich, Perry, Romney en vele, vele anderen …

De CFR is niet de enige *False Flag* organisatie van het *Illuminati* Kabbal. Ook de AIPAC (*American Israel Public Affairs Committee*) is opgericht om Amerikaanse politici te kopen in ruil voor onvoorwaardelijke trouw aan Israël. Wie daaraan vooraf niet onvoorwaardelijk trouw *zweert*, kan topfuncties in de Amerikaanse Regering, het Congress, de Senaat, de Ministeries, Overheid, etc. voor *altijd* vergeten. Geen wonder dat AIPAC thans meer dan 100.000 'leden' heeft, veelal de allerhoogste functionarissen.

Een eenvoudig voorbeeld van een ***samenzwering*** was het Israëlische atoomwapenarsenaal. Omdat dat in de begroting etc. onzichtbaar moest blijven, werd dat gefinancierd uit de enorme ondoorzichtige *particuliere* fondsen van o.m. Edmond de Rothschild, waarover nergens doorzichtige verantwoording wordt afgelegd, laat staan correct belasting betaald.[2119]

Het zorgvuldig opgebouwde Satanisch Kabbal heeft inmiddels de machtigste staat ter wereld in bezit genomen en dicteert diens politieke, wetgevende, financiële, economische, militaire en demografische beleid.
Ernest Hollings, bijna 40 jaar lid van de Senaat voor Carolina, verklaarde:

"Laat mij u zeggen dat geen President zijn ambt aanvaardt – ongeacht Republikein of Democraat – zonder dat AIPAC hem heeft verteld wat de politiek is die hij moet voeren en welke besluiten Senatoren en Congresleden moeten nemen."

Weinigen in de VS weten dat ieder die daar een openbare functie wil bekleden, een belofte tot *eeuwige trouw aan Israël* moet afleggen. Zij moeten eerst een kniebuiging maken voor de **Holocaustdoctrine** en *zweren* op Zes Miljoen door de Duitsers vermoord joden in WO II. Spreekbuis van het internationale zionisme, de *Washington Post,* stelde in een hoofdredactioneel artikel op 29 oktober 1981: *"Ieder die weigert de Staat Israël te steunen, betuigt zijn sympatie aan de moordenaars van Zes Miljoen joden."*

Webster's Dictionary definieert hoogverraad als *"de misaad van verraad van de staat of ondermijnen van de regering van de staat waartoe de veroorzaker behoort."* VS overheidsdienaren die trouw aan de Constitutie zwoeren en daarna trouw aan een vreemde mogendheid, zijn schuldig aan *hoogverraad,* waarop de doodstraf staat.[2120] Geld, aanzien en Macht weerhoudt Senatoren noch Congresleden dit *hoogverraad* straffeloos te plegen.

President Woodrow Wilson:

> *"Enkele van de grootste namen in de United States op financieel en economisch gebied, zijn ergens bang voor. Zij weten dat er een Macht is, zo georganiseerd, zo subtiel, zo waakzaam, zo onderling verbonden, zo totaal en zo doordringend, dat zij deze niet hardop durven noemen of veroordelen….*

De Illuminatie ten voeten uit. Felix Frankfurter, joods US Opperrechter:

> *De werkelijke leiders in Washington zijn Onzichtbaar en oefenen hun macht uit vanachter de coulissen.*

Die *Masters of Darkness*, welke zich meester maakten van vrijwel alle middelen waarmee in de wereld macht wordt uitgeoefend, verzekerden zich al in een vroeg stadium van de middelen waarmee de *publieke opinie* kan worden gevormd, bestuurd en gemanipuleerd. Pers, uitgeverijen, media, reklamebureaus, onderzoeksinstituten, politieke partijen, gekochte volksvertegenwoordigers, universiteiten, kortom alles wat de samenleving maakt tot wat ze is. Of, beter, *maakt* tot wat *zij* willen dat het wordt.
David Rockefeller voor de Trilaterale Commissie in juni 1991:

> *"…we zijn de Washington Post, de New York Times, Time Magazine en andere grote uitgevers dankbaar, waarvan de directies onze vergaderingen bezochten en de beloften van vertrouwelijkheid meer dan veertig jaar respecteerden. Het zou voor ons onmogelijk zijn geweest* ***ons plan voor de wereld*** *te ontwikkelen als wij gedurende die jaren aan het licht van de publiciteit zouden zijn blootgesteld. Maar, thans is de wereld meer gevormd op de weg naar een Wereldregering. De* ***supranationale soevereiniteit*** *van een intellectuele Elite en Wereldbankiers is verre te verkiezen boven Nationale zelfbeschikking* [zelfbestuur] *van vorige eeuwen."*

Daarvoor worden *alle* middelen gebruikt, ook *catastrofes* als *'de Holocaust'.*

De 'Amerikaanse' jood Richard Perle, *Prince of Darkness* binnen de 'regering' van de VS en fervent promotor van zionistische macht over de wereld, schrijft in zijn boek *An End to Evil: How to Win the War on Terror*:

> *"In de Oorlog tegen Terreur is er geen middenweg voor de Amerikanen: het is de overwinning of de Holocaust."*

Let op de combinatie: *Oorlog* en *'Holocaust'*!

Ook deze vrijmetselaar/zionist mobiliseert dus alle Holocaustgelovigen voor de Israëlisch-Amerikaanse terreur tegen Islamieten', met als (voorlopig) doel de 'overwinning' op grond- en olierijke vijanden van schurkenstaat Israël. Ook deze demon in mensgedaante laat geen twijfel bestaan over het lot van de Amerikanen als het Duivelse plan voor Eeuwigdurende Oorlog en onderdrukking niet wordt uitgevoerd: de *'Holocaust!'*
Dat hij en andere witteboordencriminelen schuldig zijn aan dood en verminking van miljoenen, komt nooit in de censuurmedia. Meneer kan haatzaaiende boekjes in miljoenenoplagen laten verschijnen en hoge posities bekleden in het machtigste Westerse land, waarbij wij hem dankbaar moeten zijn ons te 'waarschuwen' voor *een nieuwe 'Holocaust'.* Dit soort levensgevaarlijke criminelen houdt de door hen geïmmuniseerde 'Holocaust' levend als instrument voor hun geheime agenda.
Als zo'n zionistische oorlogsstoker de enige was die dit soort misbruik van 'de Holocaust' maakt, zou men dit kunnen afdoen als een geïsoleerde opmerking van een gestoord fanaticus. Dat is echter allesbehalve het geval: vrijwel alle belangrijke zionisten in Israël, de VS en andere Westerse landen gebruiken 'de Holocaust' om het publiek voor de kar van hun Satanische agenda te spannen en te houden.
Golda Meir typeerde het juist, toen zij zei: ***"Na de Holocaust kan niemand ons nog iets maken!"*** Dat wil zeggen dat zionisten alles straffeloos kunnen doen, voor hen is elke misdaad OK. En de VS, inplaats zich te verzetten tegen de zionisten in Israël en thuis, voorziet hen voor miljarden aan wapens en vecht complete oorlogen voor hen uit. Men hoeft geen Profeet te zijn te voorspellen dat de volgende Wereldoorlog zal worden gevoerd voor de zionistisch-kabballistische macht en door de VS (Israël) zal worden begonnen: "***om een nieuwe Holocaust te voorkomen!***"
Er was geen recente oorlog, of 'de Holocaust' en het 'nazisme' werden opgevoerd om de geesten tegen de 'vijand' en voor de oorlog rijp te maken. Indien men hier even over *nadenkt,* volkomen 'logisch', want altijd moet eerst *haat* worden gezaaid en een *eenzijdig* beeld geschapen, alvorens de massa zich achter hun nieuwe Oorlogen schaart.
De farizeïsche schurk Netanyahu 'waarschuwde' hoogwaardigheidsbekleders bij de Auschwitzherdenking van 2010 dat "de wereld moet leren van 'de Holocaust' en zich verenigen tegen nieuwe 'dreigingen'.[2121]
De Holocaustideologie dient dan ook uitsluitend de behoeften van het politiek zionisme.

In bedekte termen riep hij de wereld op zich te verenigen tegen Iran en zich teweer te stellen tegen een op handen zijnde 'nieuwe Holocaust'. Inmiddels zijn hij en zijn cohort kwalijke intriganten en leugenaars zelf de grootste bedreiging voor wereldvrede en vrijheid. De allerbelangrijkste les van de Shoah, zegt Netanyahu (in de Westerse pers liefkozend 'Bibi' genoemd), "is dat het dodelijke kwaad (Iran) zo snel mogelijk moet worden gestopt, voordat het haar plannen voor ***een nieuwe Holocaust*** ten uitvoer kan brengen." *Als de Wolf de Passie preekt . . .*

Dat de leider van een racistische, fascistische Schurkenstaat, welke decennialang alle rechtsregels en regels van humaniteit en beschaving aan de laars lapt en in strijd met alle internationale regels een geheim atoomwapenarsenaal opbouwde, daarover ***liegt,*** maar niettemin verklaarde die ook te zullen gebruiken, de arrogantie heeft de rest van de wereld frauduleus op te roepen zich te verenigen tegen het 'kwaad' en daarvoor 'de Holocaust' mobiliseert, is – zoals alles van dit soort kaballistische gangsters – buiten alle proporties.

Moshe Kantor, president van het European Jewish Congress demonstreerde het Holocaustmisbruik tegen Iran, door tegen reporters in Krakow te zeggen dat *"oneindige tolerantie jegens intolerantie" een grote bedreiging vormt en dit de hedendaagse les van de Holocaust tegenover Iran is."* Schijnheiliger (of schizofrener) kan niet. Hoe 'tolerant' deze Farizeeërs zelf zijn, zien we al zestig jaar dagelijks in Palestina en omgeving.

President van het Europese Parlement, Jerzy Buzek daarentegen, vroeg in een speech erkenning voor het lijden van de Oost-Europese landen onder het communisme en stelde voor om 23 augustus uit te roepen voor gezamenlijke herdenking van de slachtoffers onder communisme en nazisme. De Holocaustmisjpoche noemde dit echter 'de ernstigste bedreiging voor de herinnering aan 'de Holocaust' en 'trivializering' van de Holocaust. Wist Buzek dan niet, dat voor hen alleen *Joods* Lijden bestaat en de G-d van 'de Holocaust' een *egoïstische G-d is?*

Yad Vashem voorzitter Avner Shalev, die na Buzek sprak, zei 'bezorgd' te zijn over pogingen 'de Holocaust' te *vergelijken* met andere catastrofes.

Een van de meest evocatieve sprekers in Krakow was de voormalige opperrabijn van Israel, Meir Lau, ook al een Holocaustoverlevende, van Poolse komaf. Die vertelde hoe zijn moeder hem toen hij 7½ jaar was, op weg naar een concentratiekamp bij een selectie wegduwde.

"Mijn moeder voelde dat ik bij de mannen een betere kans op overleven zou hebben, dan bij de vrouwen en kinderen", zei hij. "In zaken van leven of dood, moet men moeilijke keuzes maken." Lau – die overleefde omdat Duitsers bij 'selecties' het verschil niet zagen tussen arbeidsgeschikten en 7-jarigen – zei zijn moeder daarna nooit meer te hebben gezien. Hij zei dat de Wereldleiders van zijn moeder moesten leren. "Neem een beslissing", riep hij de media en de EU-vertegenwoordiging toe. "Wees moedig en

bereid levens te sparen. Aarzel niet. Een coalitie van bondgenoten kan de wereld behoeden voor een krankzinnige", riep deze miserabele krankzinnige rabbi en oorlogshitser, tijdens de Auschwitzherdenking.

Wie nog meent dat het bij Holocaust-ideologie gaat over *"nooit weer"* slape ongestoord verder.

Het verhaal van 'de Holocaust' is omgevormd tot een Doctrine, waarmee zionisten en globalisten enorme invloed over de Westerse Wereld uitoefenen. Ze wordt met succes gebruikt om oorlogen te beginnen, bedoeld voor de vestiging van hun wereldhegemonie.

De JHV-proponenten gaan verder dan dagelijkse indoctrinatie met *gruwel- en haatpropaganda* voor de massa tegen de vijanden van het zionisme en buiten schot houden van kritiek. Zij gebruiken dit sluipende onzichtbare gif om hun politieke dogma op te leggen aan het Westen.

Beschaving verdwijnt als de rede op z'n kop wordt gezet en het valse tot norm wordt in sociaal en maatschappelijk denken. Om het anders te zeggen, ***als het kwade onder valse vlag de plaats inneemt van het goede.***

a. De Cultuur van de Holocaust

Het verhaal van 'de Holocaust', de JHV, is thans volledig geïntegreerd in de Westerse cultuur. Van de wieg tot het graf worden de mensen daarmee dagelijks geconfronteerd, zodanig dat het Satanisch Systeem dit kan instrumentaliseren voor haar doeleinden. Dat dit geen 'complottheorie' is, maar harde *realiteit*, blijkt o.m. uit:

- De dogmatisch opgelegde visie van de geschiedenis.
- De vervolging en censuur van alle andersluidende feiten en informatie.
- De selectieve beperking van vrije meningsuiting, discussie en debat.
- De voortgaande dagelijkse hersenspoeling
- De steeds intensiever wordende indoctrinatie van de jeugd.

De Tweede Wereldoorlog en talloze oorlogen en genocides verder, beleven we thans ongekende bagatellisering van alle sindsdien aangerichte massamoordpartijen en onuitsprekelijk lijden van honderden miljoenen. Alleen 'de Holocaust' wordt ons met toenemende intensteit ingegoten. Ouderen onder ons zien daarin *de leugens, de haat en de demonisering* een steeds groter aandeel nemen. De jeugd is al opgegroeid in dat verfoeilijk eenzijdige beeld, bedoeld om door het NWO kabbal nagestreefde nog komende, veel grotere gruwelijkheden en lijden 'acceptabel' te maken.

Op veel scholen staat Godsdienstonderwijs niet meer op het rooster. In plaats daarvan is nu 'Holocausteducatie' (= *Holocaustreligie*) gekomen.

Er gaat geen dag voorbij, of ook de media brengen 'nieuws' dat 'de Holocaust' in Holocausthersenspoeling levend moet houden. Alsof zich ergens een schakelpaneel bevindt, waarvan door de media dagelijks een andere knop wordt ingedrukt om het Joodse Lijden in leven te houden:

'Hoogbejaarde Duitse oorlogsmisdadiger gearresteerd', 'Holocaustontkenner veroordeeld', 'Anne Frankboom gekapt', 'Kleindochter overlevende schrijft boek', 'Grafitti op Anne-Frankhuis', 'Interview met Holocaustoverlevende', 'Meer joden in WO II omgekomen dan gedacht', 'Marokkaanse jeugd bezoekt Westerbork', 'Anne Frankboom toch niet gekapt', 'Basisscholieren herdenken Kristallnacht', Bush bezoekt Yad-Vashem', 'Popconcert New York 75-jarige geboortedag Anne Frank', 'Duits Plan strafbaarstellen Holocaustontkenning wint steun in EG', Daniel Radcliffe doneert bril voor Holocaustproject', Nederlanders zien Holocaust als oorzaak van WO II' (**!**), *'Joodse organisaties herdenken Holocaust', 'Kampbewaakster verzwijgt naziverleden voor joodse man', 'Comité aanplant nieuwe Anne Frankboom', enz., enz.* "Dit was het NOS-Journaal, goedenavond en tot morgen." Elke dag, jaar-in-jaar-uit, decennialang, decennia te gaan.

Een Duits gezegde daarover: *Einmal im Jahr kommt Santa Claus, dreimal am Tag der Holo Claus.* De JHV is zo langdurig, omvangrijk en indringend ingebrand, dat de onwaarheid ervan eenvoudig niet meer past in het denkraam van een gehersenspoelde en vercommercialiseerde massa, die leeft in de Waan van een Vervalst Bewustzijn: *"Wat niet op tv is* (geheime machtsstructuren en Israëlische misdaden) *bestaat voor de massa niet."* 'De Holocaust', *dagelijks* op tv, 'bestaat' daarom nog altijd.

Waarom die hersenspoeling? Voor wie? Om medelijden te genereren voor zionisten die behalve met zichzelf met ***niemand*** medelijden hebben?

Het propagandageweld, steeds meer en grotere Holocaustmonumenten, Holocaustmusea, Holocauststudiecentra, programma's voor onderwijzers, leraren en studenten, een stortvloed aan 'informatiemateriaal', publiekscampagnes, Hollywoodfilms, TV-documentaires, gesprekken met overlevenden en tweede en derde generatie overlevenden, boeken, brochures, enz., alles bedoeld ervoor te zorgen dat we continu herinnerd blijven aan de joodse Holocaust. *Niet* ter nagedachtenis van de slachtoffers, zoals ook Finkelstein opmerkt, maar ter verspreiding van de ideologie waarmee de rijkste en machtigste sociopolitieke groep ter wereld zich kan opwerpen als *slachtoffervolk* en haar agenda onkwetsbaar kan realiseren.

Die intensieve indoctrinatie dient slechts het joods-zionistische belang. Het zadelt Duitsers en niet-joden tot in eeuwigheid op met schuldgevoelens jegens het exclusief aan joden/zionisten aangedane Lijden, en dat is de bedoeling. 25 augustus 2008 in de *European Jewish Press:*

Europees Joods Congres dringt aan op strengere wetgeving tegen racisme en anti-semitisme

"Deze oproep kwam na bekladding van dit Holocaustgedenkteken in het centrum van Berlijn en vermeend anti-semitisme in andere Europese landen volgens deze in *Parijs* gevestigde Europees Joodse organisatie."

[Voor *oorzaken* van het door hen vermeende hedendaags 'anti-semitisme' moeten zij zich echter tot Tel Aviv richten, niet tot Berlijn.]

"De Duitse politie meldde zaterdag de ontheiliging van het Berlijnse monument voor de vermoorde joden tijdens het nazi-bewind te onderzoeken,

nadat een bewaker 11 swastika's op 7 van de [2.711] betonblokken van het monument had aangetroffen.

In juli jl. werd een man gearresteerd die anti-semitische grafitti op het monument had gespoten. Verscheidene keren eerder is vandalisme gemeld."

'Wij roepen de leiding van de Europese Unie op wetgeving tegen racisme en anti-semitisme in te voeren om een politiek van tolerantie en onderwijs in de Europese Unie te promoten. Dat is het meest passende antwoord,' aldus Moshe Kantor, president van het Europese Joodse Congres.

'Veroordelingen van deze aanvallen moeten worden ondersteund door krachtige overheidsacties en -beleid. Het EJC is voor het ontwikkelen van maatregelen en scholingsprogramma's die de tolerantie en het begrip in Europa ondersteunen.'

Hij voegde daaraan toe: *'De lessen van de Holocaust zijn Universeel en moeten de mensheid herinneren aan de gevaren van haat, intolerantie en onverschilligheid.'*

Is dit soms het *werkelijke* doel van het met ruime hand neerzetten van dit soort 'monumenten', waardoor randdebielen volop gelegenheid hebben hun getormenteerde vandalisme bot te vieren, zodat 'joodse organisaties' steeds maar weer op strategische momenten nieuwe maatregelen van de EUSSR kunnen eisen tegen 'anti-semitisme' en 'haat'?

Dit wanstaltige 'monument' werd in 2005, zestig jaar na de oorlog, tegen de wil van de Berlijnse bevolking in het centrum van hun stad uitgespreid, dichtbij de Brandenburger Tor. Een provocatie en een zweepslag voor het Duitse volk, onder het mom van 'herdenken'. Wat herdenken? De vermeende unieke Duivelachtigheid van Duitsers? De vermeende unieke Slachtofferrol van *uitsluitend* joden in WO II?

En waarom eigenlijk 2711 betonblokken? Ligt dat niet wat erg dichtbij de 2800 goyim slaven welke de Talmoed belooft aan elke jood, zodra hun Messias op aarde verschijnt? [2122] Tegelijkertijd verzet de in Duitsland oppermachtige Centrale Joodse Raad zich ook al met succes tegen voorstellen om een Nationale Gedenkdag voor de 12 miljoen na de oorlog verdreven en vermoorde Duitse burgers in te stellen . . .[2123]

Stukje van het 60 jaar later, in 2005 in het centrum van Berlijn neergelegde Holocaust Monument van 2.711 betonblokken.

Was de bekladder van het joodse monument wel Duits, of – zoals eerder gebeurde – was dit een zoveelste georchestreerde provocatie van joodse activisten om nieuwe pro-joodse maatregelen door een Parlement te drukken? En *wetgeving* invoeren om 'tolerantie' te promoten?! Nee, om de immense druk op niet-joden met nog zwaarder straffen op te voeren.

Is het niet *immoreel* op grond van enkele gekalkte swastika's te pleiten voor beknotting van de vrijheid van meningsuiting van 300 miljoen Europeanen? We weten inmiddels maar al te goed dat dit soort wetgeving een veel bredere en intimiderende werking heeft en er altijd toe leidt dat steeds oneigenlijker 'vergrijpen' daaronder zullen worden gebracht en op anderen dan bezopen kalkers toegepast. Het gaat deze joodse organisaties immers niet om enkele swastika's van gedrogeerde vandalen en ook niet om oprechte slachtofferherdenking. Als dat zo was, kon men beter zwijgen inplaats van dit soort incidentjes in de media te laten rondbazuinen en daarop volgend nieuwe maatregelen tegen Holocaustvrijheid te eisen. Door dit soort incidenten van randdebielen te rond te bazuinen, lokt men die uit en eist (weer) nieuwe, strengere wettelijke maatregelen.

Alles erop gericht de Europeanen nog strakker te persen in het zionistische dwangbuis. Stelt u zich zo'n monument voor in het centrum van Tel Aviv, ter herdenking van duizenden door Israëliers vermoorde Palestijnse burgers en kinderen en diefstal van land; hoe 'tolerant' zouden joodse burgers reageren?

In de VS, op een paar honderd meter van het Washington Monument, bevindt zich het door Amerikaanse belastingbetalers gefinancierde US Holocaustmuseum, een gruwelkabinet met moderne videofictie apparatuur, speciaal voor het verspreiden onder de jeugd van de boodschap dat Israëlieten het Uitverkoren Volk zijn. Deze als Herdenkingsplaats vermomde Synagoge, in een land waar nooit één burger door de hand van de nazi's is gestorven, is de eerste Staats Kathedraal in de Amerikaanse geschiedenis. Ze symboliseert niet alleen het eind van de scheiding van Kerk en Staat in de VS, maar tegelijk de ondergang van 232 jaar bestaande Christelijke normen en waarden, de daaruit gegroeide Westerse vrijheid en de ledegang van Amerika als leidende natie in de wereld.[2124]

Angst en *Oorlog* worden gebruikt om ieders bewustzijn te vervalsen. George Orwell beschreef in 1948 in zijn profetische boek *1984* al, dat elke dag *Twee Minuten van Haat* op TV verschijnen. Steeds weer andere berichten over ene 'Emmanuel Goldstein', een propagandaverzinsel van het Ministerie van Waarheid, als Oceania's *Vijand van het Volk* Nummer Een, wiens niet-bestaande organisatie "The Brotherhood," Oceania's terroristische vijand is. Dat dagelijks op TV terugkerende beeld van zelfgeschapen dreiging geeft Big Brother de rol van beschermer, terwijl hij het volk besteelt met gigantische uitgaven voor bewapening en steeds

nieuwe oorlogen. De gelijkenis met Osama bin Laden en Al CIAda is hier treffend. Evenals de dagelijkse *Twee Minuten Holohaat*.

De Westerse censuurmedia zijn al heel lang in joods-zionistische handen en *wie betaalt, bepaalt.* En zegt u nu niet, dat u daar niets van merkt.

Maatschappelijke Holocaustschade loopt men gemakkelijk op, die is onomkeerbaar en een *doodverklaring.* 'Hogerhand' bepaalt wie voor bepaalde banen (niet) in aanmerking komen, wie wel en niet leningen van banken krijgen, wie in de politiek of media worden gesteund, genegeerd of belasterd. Maar ook of iemand voor een dienst of bedrijf een account krijgt bij Pay-Pal: in de VS, waar vrijheid van meningsuiting officieel nog geen farce is, wordt ieders account onmiddellijk gesloten die een kritisch woord over zionisten schrijft. Hetzelfde bij You-Tube, Google, Yahoo, Facebook en andere internetproviders opgekocht door 'Hogerhand'.

Zelfs het zogenaamd onafhankelijke *Wikipedia* is inmiddels door professionele infiltranten van het JHV-establishment overspoeld met dezelfde kritiekloze, 100% *eenzijdige* en grotendeels leugenachtige "informatie", die we kennen uit de tijd van het Mediamonopolie.

In de VS wordt al een speciale wetenschap gebruikt, *'perception management'*, een nauw samenwerkingsverband tussen overheid en media om via de gewenste beeldvorming en timing de publieke perceptie (mening) te beïnvloeden. De methode wordt ook toegepast tegen de vijanden van USRAEL: Irak, Iran, Syrië en straks Rusland en China.

Het accent van die aanval op het bewustzijn ligt op het slachtofferbeeld van joden, voortkomend uit het idee van duizendjarig psychopathisch anti-semitisme onder niet-joden. Dat psychopathologische anti-semitisme, een *geestesziekte* waaraan alle niet-joden zouden lijden, was ook de oorzaak van de slachtpartij bekend als 'de Holocaust', wordt gezegd.

De druk van de Holocaustdoctrine is immers zo immens, dat die 'als vanzelf' leidt tot zelfcensuur. Scholieren, academici, politici en anderen zijn bevreesd de ontoelaatbaar geachte grenzen bij het oordeel over joden en joodsgerelateerde zaken niet te overschrijden. De straf daarvoor is immers *verschrikkelijk.*

In de Holocaustcultuur geldt dat ieder, voor hij iets over joden zegt of schrijft, zich eerst bedrukt afvraagt: "Kan dit wel? Kan ik zeggen dat iemand jood is, als dit relevant is? Mag ik kritiek uiten op joods handelen of joodse organisaties?" Indien er ook maar één woord wordt gezegd of geschreven dat extreem lange joodse tenen raakt, komt de misjpoche in het geweer om dat te wreken. Eerst met scheldwoorden: 'anti-semitisch', 'neo-nazistisch', 'fascistisch', enz. Dan met rechtszaken waarmee mensen worden gecriminaliseerd, besmeurd en maatschappelijk vernietigd.
De moedige enkeling wordt met vuil overgoten, bedreigd, belasterd als 'slecht mens', antisemiet, gerelateerd aan Auschwitz, de nazitijd, enz.[2125]
Dat kan ook nauwelijks verbazen. De joodse bevolkingen hebben steeds veel effect op gastvolken uitgeoefend door twee eigenschappen: uitzonderlijke slimheid (aangewend o.a, bij vergaren van geld en bezit) en samenwerking in cohesief georganiseerde groepen (Mac Donald, 1994).

Het Holocaustspook oefent onzichtbaar enorme macht uit over alle gebieden van massabeïnvloeding. Bijvoorbeeld over de *Democratie: "Hitler-Duitsland was een dictatuur en je ziet waartoe dat heeft geleid!"*. Of over het *Multiculturalisme* met massa-immigratie en rasvermenging: *"We weten allemaal waar ideologieën eindigen die claimen dat mensen niet gelijk zijn: in de gaskamers van Auschwitz."*
Zgn. 'egalitarians', NWO-proponenten en globalisten die zeggen dat 'alle mensen gelijk zijn' (*niet* dat alle mensen *gelijkwaardig* zijn!) en multiculturalisme nastreven, profiteren daarvan momenteel wellicht het meest.
Zij hebben in de Holocaustmythe een fantastisch wapen, want het "bewijst" de slechtheid van iedereen die verschil maakt tussen verschillende soorten mensen. (In werkelijkheid doet het Westen niet anders met haar vijandbeeld.) Ieder die het niet met die egalitarische wereldbeschouwing eens is wordt vernietigd door het beeld van 'gaskamers' op te roepen.

Dit soort hersenspoeling, gebaseerd op eenzijdige desinformatie, zonder kritiek of debat, is door de ongeïnteresseerde en passieve massa geabsorbeerd en verwerkt tot 'eigen mening'. Dodelijk voor elke vorm van vrij, onafhankelijk en zelfstandig denken. Thans – nu het te laat is – gaan meer en meer mensen beseffen tot welke rampzalige gevolgen dit in deze inmiddels dolgedraaide wereld leidt.

b. Holocaustchantage

De Leugen is bewezen op de dag dat de eerste Holocaustcriticus werd veroordeeld.

Niet aflatende Holocaustindoctrinatie is een middel bij uitstek om de Westerse samenleving te chanteren. Die ***chantage*** strekt zich uit over drie terreinen: *Morele chantage, Politieke chantage* en *Financiële chantage.* Elk faciliteert de andere; samen vormen zij het ***Holocaustchantage Complex.***
Morele chantage is het omvangrijkst en basis voor de andere vormen. Doel is ***angst*** *te scheppen en kritisch denken* over 'de Holocaust' uitsluiten.

Aartsvader van het zionisme, Herzl, schreef in zijn dagboek:

> *"Het is van het grootste belang dat het lijden van Joden ..... erger wordt..... dit zal behulpzaam zijn bij het realiseren van onze plannen..... Ik heb een uitstekend plan...... Ik zal anti-Semieten aanzetten tot het vernietigen van Joodse rijkdom..... Daarmee zullen anti-Semieten ons behulpzaam zijn omdat zij de vervolging en onderdrukking van de Joden versterken. De anti-Semieten zullen onze beste vrienden zijn."*

Hiermee gaf de grondlegger van het moderne zionisme aan welk instrument wordt gebruikt om haar doeleinden te realiseren: het *lijden* van de joden – reëel of gemanipuleerd – moet worden geïnstrumentaliseerd. Daarmee wordt ***morele chantage*** uitgeoefend, wat Herzl voor de zionistische zaak nog belangrijker achtte dan rijkdom.

Na WO II voelt de Westerse wereld de druk van die chantage middels 'de Holocaust', opgelegd en in stand gehouden door de joods-zionistische sociopolitieke elite, verenigd in internationaal, nationaal en locaal opererende organisaties van invloedrijke joden, religieus, atheïstisch, zionistisch, niet-zionistisch, alle de joods-zionistische agenda bevorderend.

De mediatrust houdt ons intussen gegijzeld in het tijdperk 1933-1945. Duivel Hitler en zijn nazi's worden geëxploiteerd. De zondvloed aan nieuwe boeken, documentaires, films, etc. over WO II, Hitler en 'de Holocaust' was nog nooit zo groot. Het JHV paradigma biedt slechts één keuze: *Je bent voor zionisten en Israël, óf voor Hitler en de Holocaust.*
Daarom zullen komende generaties geïndoctrineerd blijven met 'de Holocaust', 'de Shoa', 'de Gaskamers', 'de Zes Miljoen', 'Auschwitz', enz., voor het zionisme de weg plaveiend haar streven naar Wereldhegemonie voort te zetten. Vandaar elke dag (minstens) *Twee Minuten Holocausthaat.*

Die wereldwijde Holocaustpropaganda heeft er inmiddels toe geleid dat in het bewustzijn van mensen de Tweede Wereldoorlog thans wordt gezien als *een voetnoot van 'de Holocaust'.*
De morele druk sinds WO II op Duitsland is zelfs nog verstikkender dan die na het Verdrag van Versailles. Aan alle kanten is de vrije lotsbestemming van die natie, met volle medewerking van haar leiders en intelligentsia, uitgeleverd aan de belangen van zion. Zij maakten van Nationaal Socialisme, Nationaal-Masochisme.
De morele chantage en daaruit voortkomende onderworpenheid maakten de ongekende *politieke* en *financiële Holocaustchantage* mogelijk.

Politieke chantage. Sinds de Tweede Wereldoorlog is de Holocaustkaart ook met succes uitgespeeld in de internationale politiek.
Daarmee werden ongekende resultaten bereikt. Om er enkele te noemen:

- Stichting en erkenning van een joodse staat
- Immuniteit tegen politieke kritiek
- Ongekende exorbitante financiële steun
- Blinde, absoluut slaafse politieke steun aan Israël

De verborgen banden van de Illuminati met de Westerse politiek maakten de stichting van de rampzalige joodse staat mogelijk[2126] en bezorgden de middelen om die staat te bouwen: zo leverde Duitsland Israël *om niet* bijvoorbeeld al haar spoorbanen, treinen, bussen, haveninstallaties, de bijna volledige vloot, waaronder *zes kernonderzeeërs,* elektriciteitscentrales, bruggen, tractoren, vrachtwagens, enz. En daarbij blijft het niet.

Met *politieke Holocaustchantage* wordt enorme macht uitgeoefend over de Westerse politiek. Elke politicus siddert bij de gedachte in opspraak te komen als "onverschillig tegenover het leed dat Zes miljoen joden is aangedaan", of in verband te worden gebracht met "anti-semitisme". Zijn partij en de concurrentie zullen onmiddellijk afstand van hem nemen.

Edgar Bronfman, zionist, *Prince of Darkness,* Vrijmetselaar uit een beruchte Russisch-joodse familie, president van het *World Jewish Congress* en de Satanisch- zionistische organisatie ADL, zei in september 1990 in Washington tegen de Duitse minister Lothar de Maizière:

"Het zal verschrikkelijk aflopen voor de Duitsers, als toekomstige generaties de betalingen aan Israël en het Wereldjodendom stopzetten; dan verdwijnt het Duitse volk van de aardbodem".[2127]

Wie dit geen *Holocaustchantage* noemt, leeft niet in de werkelijkheid.

Niets *'Wiedergutmachung'* dus. Keiharde *chantage* en oneindige 'betalingen aan Israël en het Wereldjodendom'. Over welk een macht en brutaliteit moeten Maffiosi beschikken om op deze wijze bestuurders van een land zo te kunnen chanteren en onder druk te zetten . . .?

Geen instrument is binnen de kaste van elitaire kapitaaljoden van groter belang dan 'de Holocaust'.

Nooit in de geschiedenis ontving één enkele natie zo gigantisch veel blijvende financiële vergoedingen als Israël en het 'joodse volk'. Geen enkel land kreeg na WO II ooit vergelijkbare schadevergoeding van Duitsland.

'De Holocaust' is het bindmiddel en de oorzaak van de macht voor deze sociopolitieke groep. Zonder 'de Holocaust' zou wat zich 'de joodse gemeenschap' noemt in deze tijd als los zand uit elkaar vallen. Zionisten en vooraanstaande joodse vertegenwoordigers zien dat als een dodelijke bedreiging waartegen zij zich met alle middelen verzetten. 'De Holocaust' is thans het belangrijkste middel om deze heterogene sociopolitieke groep bijeen te houden. Ze is noodzakelijk voor het voortbestaan van het judaïsme, joodse macht en zionisme. Een noodzaak van religieuze en ideologische strekking, waarvan niet kan worden toegestaan dat daaraan wordt getornd.

Ook voor politiek correcte extremisten van de EG is 'de Holocaust' het instrument om alles wat hen politiek in de weg staat te demoniseren, te verbieden en te onderdrukken. Zij heeft daarvoor een Commissie, de *Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie(!)* in het leven geroepen, wiens taak het is *"Racisme, xenofobie, anti-semitisme en onverdraagzaamheid*

op pan-Europees niveau te bestrijden vanuit de optiek van de bescherming van de mensenrechten". U kent inmiddels de selectiecriteria voor hen die in dit soort Commissies zitting nemen.

In werkelijkheid stelt dit orgaan zich tot doel een bepaald gedeelte van het Europese politieke spectrum (door hen als nationalistisch en uiterst rechts bestempeld) te onderdrukken, te demoniseren en te vervolgen.[2128] Ook voor dat doel instrumentaliseert de EG de Joodse Holocaust-Versie.

Financiële chantage. Een rapport van het Israëlisch Ministerie van Financiën, claimde in 2004 dat de materiële schade van joden tijdens de Tweede Wereldoorlog tussen 240 en 330 miljard Dollar bedroeg. Aanzienlijk hoger dan eerdere berekeningen, omdat nu ook gemist inkomen en salarissen worden meegerekend (uiteraard met rente-op-rente sinds 65 jaar).

Het rapport zegt ook: *"Reparaties kunnen alleen succesvol worden verkregen door buitengewone wettelijke maatregelen."* (…) *"In de meeste landen zijn snelle, speciale en simpele wetten hoogst nodig."* Met andere woorden: *"Geef de zionisten zonder controle alles wat zij eisen, blanco cheques, doe dat snel, zonder te morren en tot in Eeuwigheid".* Gezien de houding van Westerse politici tegenover de "Zes Miljoen slachtoffers van de Holocaust", maar vooral door de morele chantage waaronder zij zich hebben gesteld, hoeft er niet aan te worden getwijfeld of zij zullen zonder slag of stoot akkoord gaan met deze nieuwe verzonnen *megaplundering*. Het is immers niet *hun* geld en joden zijn nog altijd zielige slachtoffers van de niet meer levende nazi's. En denk niet, dat het daarna afgelopen is: een nieuwe 'studie' heeft de geëiste bedragen inmiddels alweer exponentieel hoger vastgesteld.

Charles Krauthammer, een joods schrijver voor de *Washington Post,* de op een na invloedrijkste krant in de VS, schreef een column welke begon met: *"De jacht op miljarden Holocaust schuldgeld is geëscaleerd van onwaarschijnlijk tot schandelijk."* Krauthammer betitelde die georganiseerde uitbuiting als "de Holocaustafpersing."

Dat schuldigen aan jodenvervolging en haar slachtoffers allemaal overleden zijn, verhindert niet dat joodse plunderaars onschuldige burgers nu en in de toekomst laten bloeden uit spreekwoordelijke hebzucht.

Misbruik van 'de Holocaust' beperkt zich dus niet tot morele en politieke chantage. Het werd en wordt ook gebruikt om Duitsland en haar bondgenoten gigantische sommen te laten opbrengen ten gunste van Israël. Ook internationale ondernemingen, banken, etc. worden aangesproken.

Rusland echter kreeg voor de vernietiging van 80% van haar industrieën en steden in Europees Rusland, haar 20 miljoen doden en 35 miljoen oorlogsgewonden *niets.*

Op 21 maart 1952 werd in Kasteel Oud Wassenaar onderhandeld tussen Bonn en Israël over herstelbetalingen. Israëls minister van Buitenlandse Zaken, Mosje Scharett, verklaarde in de Knesset dat als Bonn niet met nieuwe garanties en betalingen over de brug kwam, Israël de onder-

handelingen zou afbreken met internationale consequenties die een crisis in de Bondsrepubliek zouden veroorzaken. Nahum Goldman, hoofd van de Wereldzionisten waarschuwde Audenauer dat als Duitsland niet zou betalen, er een 'vijandige reactie over de hele wereld' zou volgen van 'diepe sympathie met het martelaarschap van het Joodse volk tijdens de naziperiode.' De Londense *Jewish Chronicle* schreef: *Het volle gewicht van het internationale Wereldjodendom zal tegen Duitsland worden gemobiliseerd* (in 1933 hoorden de Duitsers dat eerder!) *als Bonn's herstelbetalingenaanbod onvoldoende is.* Pure *Holocaustchantage* dus.

Intussen had Bonn bij Commissioner McCloy de ontwerp-Grondwet van West-Duitsland gepresenteerd. McCloy stelde echter de ondertekening uit. In zijn Memoires schreef Adenauer:

"Het was me duidelijk dat, als de onderhandelingen met de joden misliepen, de onderhandelingen op de Londense Krediet Conferentie eveneens zouden mislukken omdat joodse bankkringen invloed uitoefenden.... en dat kon niet worden onderschat".[2129]

En hoewel bijna niemand daarvan op de hoogte is, zijn de betalingen volgens Versailles – door Hitler in 1933 geschrapt – in 1948 opnieuw van kracht verklaard en door West-Duitsland geaccepteerd.[2130]

Kijken we naar de 1,25 miljard Dollar die het Joods Wereldcongres middels chantage heeft weten los te krijgen van Zwitserse banken wegens 'confiscatie' van joodse tegoeden. Die banken werden bedreigd met een boycot door alle Amerikaanse Staten (...), veel van de grootste steden (o.a. New York) en natuurlijk, de regering van de VS. De Zwitsers stonden bloot aan haatcampagnes van joodse lobbies, joodse organisaties, kranten en TV stations. Bewijs van zelfs maar één illegaal achtergehouden bankrekening werd niet geleverd. De Zwitsers, die altijd alles uitrekenen, zeiden echter te hebben becijferd dat de kosten van niet betalen, na wereldwijde gecoördineerde joodse acties, hoger zouden uitvallen dan van betalen en kozen dus eieren voor hun geld.

De miljardenbetalingen zijn onrechtvaardig want het geld voor onvindbare joodse slachtoffers wordt ontnomen aan onschuldige mensen en komt op de bankrekeningen van advocaten en machtige belangengroepen, die elke criticus of tegenstander, hoe groot of machtig ook, door hun netwerk en machinaties kunnen vernietigen.

Norman Finkelstein noemt de Ho£oca$h 'de grootste diefstal uit de geschiedenis van de mensheid' en zij die achter de miljardeneisen zitten schurken.[2131] Beroepsholocaustoverlevende en pathologisch fantast Elie Wiesel,[2132], die in 1986 de Nobelprijs kreeg, typeert hij als *'de regerende clown van het Holocaustcircus.'* Als jood komt Finkelstein met die uitspraken nog weg: iedere niet-jood zou besmeurd, vervolgd en op oneigenlijke gronden veroordeeld zijn. Finkelstein merkte ook nog op dat zigeuners en andere slachtoffers van Duitsland bijna niets ontvingen.

Het 'Amerikaans' gevoel voor 'collectieve schuld', bijvoorbeeld voor hun Vietnamese slachtoffers (vijf miljoen doden, een miljoen weduwen, verschroeide aarde en miljoenen verminkten), werd perfect duidelijk toen minister William Cohen (mind the name) daarover zei: *"Er is geen plaats voor verontschuldigingen* (laat staan compensatie). *Een oorlog is een oorlog."*

Het gemak waarmee joodse roofbaronnen miljarden binnenhalen, bewijst de macht die de aanstuurders van deze industrie uitoefenen. Een macht verscholen in zelfverkozen duisternis, onaanspreekbaar, maar net zo reëel als de enorme sommen geld die worden afgeperst.

De Israëlische regering is zo begaan met het lot van geterroriseerde, verdreven, onderdrukte en onschuldig vemoorde mensen van zeventig jaar geleden, dat zij elk staatshoofd dat Israël bezoekt omringd door de onderhorige censuurmedia naar het Holocaust Museum en Holocaust-monumenten voert. Men ziet oorlogsmisdadigers als Netanyahu samen met Westerse Misdienaren met de regelmaat van de klok bloemen leggen ter nagedachtenis van (uitsluitend) joodse slachtoffers.

De Amerikaanse professor en criticus van zionisten, Dr. William Pierce, schreef een artikel over die joodse roofzucht,[2133] waaruit hieronder enkele fragmenten:

Holocaust Afpersing

> Stelt u zich voor dat een rover een bank binnenloopt, een pistool op de kassier richt, hem een zak overhandigt en eist daar het kasgeld in te doen. De kassier protesteert, maar als de rover dreigt te schieten, vult hij de zak.
>
> Vervolgens, als de rover met buit de bank uitloopt, opent de bankbeveiliger beleefd de deur voor hem, lacht hem vriendelijk toe, vraagt of hij een taxi nodig heeft en zegt keurig: 'tot ziens'. Dat laatste is dan ook zeker . . . .
>
> Dit lijkt erop hoe joodse organisaties werden behandeld. Enkele jaren geleden zetten zij een pistool op het hoofd van de Zwitsers en eisten miljarden dollars 'herstelbetalingen' voor bankrekeningen waarvan zij claimden dat ze van joden waren die gedurende de Tweede Wereldoorlog waren verdwenen. Aanvankelijk protesteerden de Zwitsers, omdat de nooit geclaimde joodse banktegoeden uit de jaren '30 en '40 hoogstens enkele miljoenen en geen *miljard* bedroegen; bovendien was dat langer dan 50 jaar geleden en had een en ander al veel eerder geclaimd moeten worden. De joodse organisaties dreigden echter figuurlijk te zullen schieten, door de gekochte politici in de VS opdracht te laten geven dat Zwitserse banken geen zaken meer in de VS mochten doen als zij hun zin niet kregen. Uiteindelijk wandelden ze met 1,25 *miljard* dollar aan buit weg, waarbij de Zwitsers hun excuses maakten het geld niet eerder te hebben opgehoest.

Na dat succes konden de Zwitsers (en anderen) verwachten dat ze snel terug zouden komen. En inderdaad, kort daarop waren ze er weer, nu met eisen tegen *Volkswagen,* omdat die tijdens de oorlog joodse arbeiders had ingezet, die een kamer en een kast kregen en geen CAO lonen ontvingen. Men zou kunnen zeggen dat die joodse arbeiders Volkswagen dankbaar moesten zijn omdat die hen tijdens de oorlog voedsel, onderdak en een bescheiden vergoeding verschafte, waardoor zij de oorlog overleefden, terwijl daarentegen grote delen van de Duitse bevolking slechts bomkraters hadden om in te leven. Maar, als u dat denkt, kent u de joodse aanpak niet. Zij vertelden Volkswagen, dat als zij ooit nog auto's in de VS wilden verkopen, zij maar beter over de brug konden komen. Gekochte AIPAC politici in de VS, geholpen door de mediabazen, begonnen reeds de trom te roeren en spraken openlijk over sancties tegen Volkswagen. En zie, net zoals de Zwitserse banken, bracht Volkswagen het geld op.

Volkswagen was niet de enige industrie die moest betalen voor gedwongen arbeid in de oorlog. De joodse tollenaars gingen met hetzelfde succes achter Daimler-Benz, BMW en Siemens aan.

Natuurlijk beperkten zij zich niet tot Europa, want ook Amerikaanse concerns als IBM, Ford en General Motors hadden toen nog geld. Zij herinnerden zich dat aan het begin van de oorlog in een Duitse fabriek Ford voertuigen voor de Duitsers bouwde, net zoals General Motors bij dochteronderneming Opel. Daarom claimden zij ook in de VS honderden miljoenen aan niet uitbetaalde salarissen plus rente-op-rente-op-rente.

Zwitserland was niet het enige land waar de joden claimden dat daar voor de oorlog geld van joden op rekeningen stond. Daarom werd ook in Frankrijk en Engeland in de media geklaagd dat de banken daar 'gevoelloos' waren voor arme, behoeftige 'Holocaust-overlevenden' en nabestaanden, die weliswaar nooit iets hadden geclaimd, maar zich plotseling herinnerden dat ze 'recht' hadden op het geld van oudoom Jacob en oudtante Sarah – en wel direct!

Daarna herinnerden zij zich verzekeringsmaatschappijen in Italie, Zwitserland, Engeland en elders, waarvan zij vermoedden dat Jacob en Sarah daar levensverzekeringspolissen hadden ondergebracht. Ook, dat de Zweden, de Denen en de Noren hen nog goud schuldig waren. Zelfs de Polen, waar joden bijna 50 jaar als communistische politieke commissarissen regeerden, waren hen geld schuldig, zeiden zij.

Die georganiseerde afpersing werkte overal op dezelfde manier: betaal ons, of we schakelen onze gekochte politici in om wetten aan te nemen die het onmogelijk maken nog zaken met de VS te doen, en onze mensen in de media schilderen jullie af als monsters die

willen profiteren van de winsten die jullie maakten toen Jacob en Sarah in de gaskamer werden geperst, zodat de Holocaustgelovigen jullie producten niet meer lusten. Volhard je, of doe je moeilijk, dan maken we jullie tot voorbeeld van harteloosheid en vuig winstbejag over de lijken van de Zes Miljoen. Betaal die paar honderd miljoen dollar nu maar, anders gaat het je uiteindelijk nog veel meer geld kosten. Wat zegt u? Lijkt dit op het *Maffia* systeem? Nee, het *is* het!

Dit zijn praktijken waarbij de Maffia als *kruimeldieven* afsteken. Ook al, omdat 'reparaties' alleen door joden worden geëist en aan joodse organisaties betaald. Niet-joden ontvangen *geen fractie* van die bedragen terwijl veel grotere aantallen niet-joden omkwamen, ook alles kwijtraakten en in de Duitse industrie werkten. Echter, die hebben geen Holocaustverhaal, chanteren niet en persen niet af.

En het werkt elke keer. Geen enkele bankier of industrieel durfde zich te verzetten of weigerde te betalen. Niet één president of eerste minister zei hen: Okee joodse jongens! Jullie dreigen met een boycot van mijn land, dan organiseren wij een boycot tegen Israël. Maar niemand verweerde zich tegen de chantage. Ze realiseerden zich allemaal dat niet betalen van de afpersers hun alleen zelf hun baan zou kosten, terwijl hun opvolgers toch wel zouden betalen. Onder het excuus dat niet betalen meer zou kosten, capituleerden zij. 'Eer' zegt deze zakenlui en politici niets; uw geld dat zij weggeven nog minder. Het enige wat hen deert is op het pluche te blijven.

Joodse organisaties beperken zich niet tot Europa en WO II, maar eisen nu ook van Engeland $ 600 miljoen. Dit, omdat de Britse autoriteiten in de periode '40-'42 het mandaat over Palestina hadden en toen volgens hen geld van joden confisqueerden. Dat de joden voor 1948 in Palestina een guerillaoorlog tegen de Britten voerden en Britse diplomaten, militairen vermoordden en kidnapten, is natuurlijk 'vergeten'. Ook dat joodse terroristen in 1946 o.a. het King David Hotel in Jeruzalem opbliezen. Vroeger zei men: *Vergeten is geen geweten!* maar die tijd is lang voorbij.

Niet vergeten waren zij dat ook een groot deel van de Europese kunstschatten voor de oorlog in joodse handen was geweest en vaak als speculatie-objecten in particuliere kelders opgeslagen was geweest. Toen veel rijke joden de wijk namen naar het buitenland, mochten zij die kunst niet meenemen. De nazi's vonden dat die rijkdom aan Europese kunst aan het volk moest worden getoond en in musea thuishoorde. Ze kochten daarom via joodse tussenhandelaren alle Vermeers, Rembrandts, Holbeins, Dürers en Halsen op waarop zij de hand konden leggen, tegen destijds gangbare prijzen. Dit niet zelden met instemming van de eigenaren.

Na de oorlog kwamen veel van die werken weer in handen van joodse tussenhandelaren, die ze veelal verkochten aan niet-joodse belangstellenden, verzamelaars, instituten, overheden, musea, etc. Toen de prijzen van de kunstschatten jaren na de oorlog astronomische hoogten bereikten, herinnerden sommige joden zich plots dat die ooit in bezit van hun verre of overleden familie waren geweest en 'gedwongen' aan tussenhandel en/of de nazi's waren verkocht. Inmiddels hebben vooral musea en overheden deze kunstschatten, waarvoor zij te goeder trouw miljoenen betaalden, *om niet* aan de op geld azende nazaten van eerdere verkopers moeten afstaan. U begrijpt inmiddels dat geen museumdirectie, minister van cultuur of andere overheidsfunctionaris het in het hoofd zou halen zich daartegen te verzetten en zijn/haar carrière beëindigd wil zien als 'anti-semiet', 'kunstdief' of 'neo-nazi'.

Tot zover de samenvatting van het artikel van dr. William Pierce over Holocaustafpersing en het Holocaust Chantage Complex.

c. 'De Holocaust' als Wapen en Schild

Norman Finkelstein (ook *zijn* moeder werd *niet* vergast in Auschwitz, zijn vader *overleefde* als dwangarbeider) schreef recentelijk een onthullend boek over het oudste wapen van de joodse macht: *Beyond Chutzpah;* Duitse vertaling: *Anti-semitismus als politische Waffe*.

In zijn indrukwekkende boek *De Holocaust Industrie* schrijft hij verder: [2134]

> *"Het aanroepen van de Holocaust is een middel om alle kritiek op joden onwettig te maken. Het projecteren van totale onschuld op joden immuniseert Israël en het Amerikaanse jodendom voor gerechtvaardigde kritiek."*

Hij excuseert zich voor 'Holocaust', want *"dit is verworden tot een zionistische strijdkreet, die we verafschuwen, maar gedwongen worden te gebruiken."*

'De Holocaust' is een machtig ideologisch *Wapen* en een effectief *Schild.* Zonder de JHV kon de elite van die extreem machtige sociopolitieke groep onmogelijk een racistische staat oprichten en in stand houden, daarin systematisch mensenrechten vertrappen, de ene abjecte misdaad na de andere plegen, illegaal en volledig ongecontroleerd atoomwapens produceren, elke internationale controle daarop weigeren, arrogant tientallen VN-resoluties aan de laars lappen,[2135] oorlogen beginnen en aanwakkeren, enz. Wie meent dat de overbelichting van 'de Holocaust' is bedoeld om ons te herinneren aan "dit nooit weer", doet er goed aan zich daarvan rekenschap te geven. De rijkste,[2136] machtigste, agressiefste en invloedrijkste elite op aarde heeft via haar enorme geld- en mediamacht het valse beeld gecreëerd een 'slachtoffervolk' te zijn en instrumentaliseert dat voor de verwezenlijking van haar globalistische doelstellingen.

Op 1 november 2010 namen de 191 lidstaten van de VN zonder stemming een Israëlische resolutie aan, waarin de 27e januari werd aangewezen als "Internationale Herinneringsdag voor het gedenken van de slachtoffers van de Holocaust." Let op de koppeling van de datum met Auschwitz, het religieuze "Heiligste der Heiligheden" (Van Pelt) en de nieuwe Calvarieberg. Daarbij verwerpt de tekst letterlijk *"elke ontkenning van de Holocaust als historisch feit, zowel geheel als gedeeltelijk."*

Een verbijsterende omarming door de VN van het zionisme en de NWO. Niet alleen is de platitude *'de'* Holocaust een ongedefinieerde onzinnigheid, ook het woord *'ontkenning'* is dat, terwijl *'zowel geheel als gedeeltelijk'* een aan de Inquisitie ontleende *religieuze* lading heeft.

De Australische professor W.D. Rubinstein erkende schoorvoetend: *"Als zou worden aangetoond dat de Holocaust een mythe is, is daarmee het krachtigste wapen van Israël vernietigd"*.[2137]

Stellen we ons voor dat de JHV inderdaad publiekelijk wordt herkend als schaamteloos bedrog, een monsterlijke overdrijving waarbij geen zes miljoen joden werden vernietigd, maar ca. 10% daarvan, die omkwamen onder dezelfde ellendige omstandigheden als honderdduizenden andere, niet-joodse kampslachtoffers. Dus dat er geen sprake was van systematische uitroeiing en 'gaskamers' verzinsels zijn om de oorlogsmisdaden van de Geallieerden en de Sovjets te rechtvaardigen.

Dat zou immense gevolgen hebben voor de politiek van de Westerse democratieën, de Verenigde Staten voorop. De politieke verhoudingen in de wereld zouden ingrijpend wijzigen. Het zou er o.m. toe leiden dat:

- De oorlogsmisdaden van de Geallieerden (Hiroshima, Nagasaki, Tokyo, Dresden, Hamburg) en de Sovjets plots de gruwelijkste van WO II zouden zijn.[2138]
- Het beeld van joden in de wereld onherstelbaar beschadigd zou raken evenals de geloofwaardigheid van de Westerse censuurmedia en de politiek.
- Israël met al haar rampzalige invloed op de wereldvrede niet langer als joodse staat wordt geaccepteerd.
- Gerechtvaardigde kritiek op joden en Israël niet langer kan worden gedemoniseerd.
- De Israëlische misdaden tegen Palestijnen elke 'rechtvaardiging' zouden verliezen.
- De miljardenbetalingen door de Duitsers aan Israël en joodse organisaties onverdedigbaar blijken te zijn geweest.
- De blinde steun van het Westen aan Israël een ongehoorde schande zou blijken te zijn.
- Een wereldwijde golf van anti-semitisme zou ontstaan.
- Er en golf van nationalisme door Duitsland gaat: politici, intellectuelen, historici en journalisten zullen worden veracht.

- Makers en manipulators van de publieke opinie raken in discrediet, niet alleen in Duitsland, maar in het gehele Westen. Mensen zullen zich gaan afvragen waarom het Holocaustcircus inclusief heksenvervolging met zoveel brutaliteit decennialang moest worden opgevoerd. Het vertrouwen in de heersende Nomenclatura zal fundamenteel worden aangetast – dat in een tijd van ernstige sociale en economische crises, waarvoor het Westen ook al geen oplossingen heeft.

Als het besef zou doordringen dat 'de Holocaust' conform de JHV een gigantische leugen is waarmee sinds WO II iedereen is gemanipuleerd, heeft dat dus vernietigende gevolgen en niet alleen voor het internationale zionisme en Israël. Het resultaat zal kunnen zijn, om met Nietzsche te spreken, *"een omkering van alle waarden"*.

Bij de premiere van de film *The Passion of the Christ,* over de kruisgang van Christus van niet-joods regisseur Mel Gibson, verschenen in de VS voor de theaters demonstranten in *Auschwitzkleding*. Anti-Christelijk, misbruik van Auschwitzsymboliek, het leugenwoord 'antisemitisch' en joodse *haat* van het zuiverste water. Een hen onwelgevallig religieus fenomeen (Christus' kruisiging) werd gebrandmerkt als 'anti-semitisch', zonder zinnige argumentatie. Niet Christus was slachtoffer van joden, de joden zijn de slachtoffers van het er met de haren bijgesleepte Auschwitz, was de boodschap. Dat tweeduizend jaar geleden Jezus van Nazareth op last van een joodse machtselite werd vastgezet en op hun aandringen gekruisigd, die waarheid heten zij nu 'anti-semitisch'. Zoals later de Inquisitie, liet de joodse elite van die tijd het vuile werk van martelen, verbranden en kruisigen, opknappen door wereldlijke machthebbers, die daar hun eigen motieven bij hadden. Het waren echter de religieuze aanstichters aan wier handen dat bloed kleefde. Niks specifiek joods, gewoon algemeen 'menselijk': immers, hoe fundamentalistischer in een geloof, hoe haatdragender tegen 'vijanden'.

Wel bijzonder is het om tweeduizend jaar later, al dan niet in 'Auschwitzkledij' het haatstigma 'anti-semitisch' te verspreiden. Niemand, ook Mel Gibson niet, bedoelde dat *'de joden'* Christus kruisigden: ook toen al was een joodse *machtselite* verantwoordelijk, niet *de joodse mensen*.

Hoe kwaadaardig en schizofreen zou het zijn, als thans de katholieke clerus protestanten zou beschuldigen van *'katholiekenhaat'*? Joodse vertegenwoordigers, rabbi's en joodse belangengroepen doen precies dat, bewust of uit onnozelheid, gesteund door de media. De hysterici die *The Passion of the Christ* aanvielen hoefden niet eens zelf de publiciteit te zoeken om hun haatboodschap over deze Christelijke – dus *'anti-semitische'* – film uit te kraaien. Het waren de mediaknechten die hen de woorden kwijlend uit de mond trokken. Beschamend te zien hoe journalisten, 'intellectuelen' en zelfs 'Christelijke' geestelijken partij kozen tegen

de boodschap van Verlossing en Naastenliefde, ten faveure van Christus' doodsvijanden.

Bij Mel Gibson's interview in Reader's Digest van maart 2004, was een eerste vraag: *"De Holocaust gebeurde, nietwaar?"* (Let op de ondertoon van angst: *zeg in G-dsnaam ja!* Maar, wat heeft de Joodse Holocaust-Versie met zijn film te maken?).

Gibson, een verstandig en eerlijk man, antwoordde: *"Ik heb vrienden met getatoeëerde nummers op hun armen. De man die mij Spaans leerde was een holocaust overlevende. Hij werkte in een concentratiekamp in Frankrijk. Ja, natuurlijk. Gruwelijkheden kwamen voor. Oorlog is afschuwelijk. De Tweede Wereldoorlog kostte tientallen miljoenen mensen het leven. Sommigen van hen waren joden in concentratiekampen. Veel mensen verloren hun levens. In Oekraïne stierven tussen 1932 en 1933 miljoenen mensen de hongerdood. In de afgelopen eeuw stierven er 20 miljoen mensen in de Sovjet Unie."*

Een ander beginsel dat via de joods-gedomineerde censuurmedia wordt opgelegd, lijkt te zijn: wat voor de joodse gemeenschap funest en abject wordt geacht moet de goyimsamenleving worden opgedrongen: onverschilligheid tegenover eigen ras, volk en land, minachting voor religieuze en culturele eigenheid, oppervlakkigheid, globalisering, populisme, enz. Bevorder alles wat de onderlinge saamhorigheid van afzonderlijke volkeren vermindert, door verdeel en heers, multiculturalisme, ondergraving van burgerlijk, moreel en religieus prestige (monarchie en geestelijkheid), decadentie, trivialisme en massawaan op allerlei terrein en leid daarmee de aandacht van werkelijke problemen en bedreigingen van de samenleving af. De Mythe van de JHV is daarin een machtig wapen: het weerhoudt de Goyim ervan de eigen gemeenschap centraal te stellen en vrijwaart zionisten van weerstand en kritiek.

Inderdaad, dit zijn ingrediënten voor een Apocalyps.

In tegenstelling tot de rampzalige onomkeerbare processen die vooral joodse aanjagers zo energiek als 'multiculturele samenleving' uitventen, bewaken zij fanatiek de raciale zuiverheid van de eigen groep.

Hoe merkwaardig, dat zionisten als proponenten van de multiculturele samenleving, zelf zo gruwen van gemengde huwelijken en ten koste van alles 'hun' eigen groep en staat ethnisch zuiver trachten te houden? Dat zij internationalisering, 'multiculturalisme' en globalisering bevorderen, maar *zelf* menen 'recht' te hebben op een eigen staat, met slechts plaats voor joden?

Dat zij die nationalisme en nationale cohesie demoniseren, zelf de machtigste nationalistische groep in de wereld vormen? Ook hierin manifesteert zich een dubbele moraal van veinzen en verbergen.

Israël, dat onooglijke stukje grond aan de Middellandse Zee, dat 'thuisland' voor de joden van de wereld, (die daar in overgrote meerderheid nooit willen en zullen wonen), dat landje is door een wereldelite decennia geleden voorbestemd als zetel van de komende NWO, met Jeruzalem als

hoofdstad. Daarom zal er *nooit* vrede komen in het Midden Oosten, daarom is van compromissen door Israël geen sprake, daarom zal *ten koste van alles vernietiging van de Palestijnen en zo nodig een Derde Wereldoorlog* Groot-Israël tot stand worden gebracht. Zo lang dat er nog niet is moet de joodse wereldmacht verborgen blijven achter de façade van het arme verdreven joodse volk, als exclusief tragische slachtoffers van nationalistische staten als nazi-Duitsland en 'anti-semitische' schurken, die hen als maar willen 'vergassen'. De mythe van de JHV speelt daarin een strategische rol. Ari Shavit, een bekend joods schrijver, formuleerde dat in 1996 in Ha'Aretz heel goed, nadat het Israëlische leger weer eens meer dan honderd burgervluchtelingen had vermoord, deze keer in Kana, Libanon: *"We moordden ongestraft, want het Holocaust Museum staat aan onze kant."*

De Russische Joodse Raad gaf in april 2002 ter gelegenheid van de herdenking van de joodse Holocaust een verklaring uit waarin stond:
"De nazigenocide waarvan vele joden in de Twintigste Eeuw het slachtoffer werden, is niet vergelijkbaar met de huidige gebeurtenissen in het Midden Oosten. Als anti-semieten in het 'tolerante Europa' de kop opsteken en skinnheads aktief zijn in Rusland terwijl er bloed wordt vergoten in het Midden Oosten, dan herinneren en gedenken we de miljoenen die werden vermoord alleen omdat ze anders waren dan hun moordenaars."

Alweer het JHV-Wapen en Schild, nu ter verdediging en relativering van etnocide in en door Israël. Het een heeft niets te maken met het ander, al zijn er overeenkomsten. Bovendien alweer de niet onderbouwde verwijzing naar 'anti-semieten' en 'skinnheads' en de comfortabele leugen dat 'miljoenen (joden) werden vermoord alleen omdat ze anders waren'.

De Joodse Holocaust-Versie met haar inherente *morele chantage,* kan als machtsmiddel van de zionistische nomenclatura dan ook nauwelijks worden overschat. Vóór 1945 was het mogelijk kritiek op joden of joodse handelwijzen te uiten. Daarna werd dat gekoppeld aan de Joodse Holocaust-Versie om kritiek te criminaliseren. Joodse terreur in de Palestijnse bezette gebieden wordt door de wereldopinie weliswaar niet goedgekeurd, maar *getolereerd* met de gedachte "och, de joden verdienen een thuisland en beschermen zich tegen een nieuwe Holocaust." En, zegt u nu zelf, 'wat is het lijden van de Palestijnen vergeleken met de 'gaskamers', de Zes Miljoen en het Joodse Lijden onder Hitler?'

Zweeds Eurocommissaris Margot Wallström stelde in 2005 bij de aanloop van het (later door de bevolking afgewezen) referendum over een Europese Grondwet, dat: *"de Europeanen de voorgestelde Grondwet moeten accepteren of anders een nieuwe Holocaust riskeren."* Dat is *geschift.*

Uit zo'n opmerking kan men afleiden dat die Concept-Grondwet dus de instrumenten bevatte om zo'n "nieuwe Holocaust" te voorkomen (i.e. politieke onderdrukking, hersenspoeling, Holocaustreligie, Strafwetge-

ving, bevoordeling van Israel en zionisme). Hoewel ondubbelzinnig *verworpen,* werd ze drie jaar later bij het Verdag van Lissabon zonder volksraadpleging *de facto* vastgesteld en ingevoerd.

Deze effecten zijn het gevolg van het in de collectieve geest gebrand staan van 'de Holocaust'; en omdat dit zo moet blijven, krijgt u *elke dag* de *Twee Minuten Holocausthaat* voorgeschoteld. Het bereidt thans de geesten voor op die Nieuwe Wereld Orde, met 'de Holocaust' als *Nieuwe Religie.*

De vorige 'Nieuwe Wereld Orde' – Communisme – was een hersenspinsel van dezelfde joods-maçonnieke elite die thans alweer de moderne wereld aan de afgrond brengt. De gruwelen en existentiële terreur van dat communisme zullen in het niet vallen bij wat deze satanisten thans voorbereiden.

Zij zullen religies en democratie onmogelijk maken en mensen degraderen tot willoze, machteloze slaven. Wat revisionisten thans doormaken is daarvan een eerste verschijnsel.

In een interview met het Duitse *Der Spiegel*, becommentarieerde de Iraanse President Ahmadinejad 'de Holocaust', de toekomst van de staat Israël, fouten van de VS in Irak en Teheran's nucleaire conflict met het Westen. *"We hoeven 'de Holocaust' niet te bevestigen of te ontkennen. We zijn tegen elke misdaad van elke soort tegen mensen. Maar we willen weten of deze misdaad plaatsvond of niet. Zo ja, dan moeten zij die daarvoor verantwoordelijk waren daarvoor worden gestraft, niet de Palestijnen. Waarom is onderzoek naar wat 70 jaar geleden gebeurde niet toegestaan . . .?"*

Het antwoord is even duidelijk als verbijsterend: omdat de JHV *geen* blauwdruk is voor eerlijk *gedenken* van het verleden, maar een instrument voor de religie van de NWO, een instrument ter *onderwerping* van alle niet-zionisten. Dat verdraagt geen onderzoek.

Een voorspelling:

"Als ik de oorlog win, maak ik een eind aan de joodse wereldheerschappij en geef het de doodsteek. Als ik de oorlog verlies, zullen zij aan hun overwinning geen plezier beleven. Zij zullen hun kop verliezen en hun aanmatiging zo ver drijven, dat zij zelf de reaktie uitlokken."

HITLER, 13 februari 1945.[2139]

13. *De JHV: de Nieuwe Religie*

De Mythe tot Religie Gemaakt[2140]

Sinds het Christendom bestaat, is het onverenigbaar met het Judaïsme. Ondanks dat beide religies *schijnbaar* als basis het Oude Testament hebben, ontzeggen zij elkaar het recht zich het Ware Geloof te noemen. *Schijnbaar als basis*, want toen in 458 vChr. de bestaande orale Judaïsche traditie werd omgezet in de geschreven Wetten van de *Pentateuch*, weken deze op essentiële punten af van het authentieke Geloof. Dat, uit Egyptische en andere verwante religies voortgekomen geloof, kende al ver voor het Judaïsme het principe één God voor alle mensen.[2141] In de ***geschreven*** Wet (Torah) werd in 458 vChr. echter abrupt *onderscheid* gemaakt tussen een Uitverkoren Volk, aan wie zowel het Beloofde Land als het bezit van alle anderen werd toegezegd. En hoewel Mozes de Geboden opstelde, waaronder "Gij zult niet doden", veranderden deze tussen *Exodus* en *Numeri* in het tegendeel en eindigde hijzelf als massamoordenaar van een naburig volk, waarvan alleen maagden werden gespaard!
Het Judaïsme was ***niet,*** zoals velen menen, het eerste monotheïstische geloof op Aarde. Integendeel, het evolueerde uit eerder daarin gelovende stromingen tot een geloof *exclusief* van één Volk met een exclusieve G-d. Het *Egyptisch Dodenboek* van 2000 jaar vóór de Judaïsche Wet, vermeldde reeds: *"Gij zijt de enige, de God van het begin der tijden, de Heer der onsterfelijkheid, zelfgeschapen en zelfgeboren; Gij schiep de Aarde en de mens"*. Tegenover dat *monotheïsme* schreven Judaïsche Wetten 1.500 jaar later *multitheïstisch*: *"Wie is als Gij, O Heer onder de Goden"?* (*Exodus*).

Christus' *komst* is slechts te plaatsen als *geestelijke* revolte tegen Judaïsche misvorming van het eerdere Godsgeloof: *tegen* farizeeïsch favoritisme en separatistisme, *tegen* hun interpretatie van Gods Woord en de beschrijving daarvan in de Torah. Christus streefde een ***Revisie*** tot het oorspronkelijk Geloof na of, zoals Hij het uitdrukte: *"Ik ben niet gekomen om de Wet te vernietigen, maar om haar te vervullen."* Orde moest worden geschapen in de geestelijke chaos, hebzucht, egoïsme, liefdeloosheid en mensvijandigheid. Dat was Christus' Missie en daarom verwierp en veroordeelde Hij het Judaïsme in niet mis te verstane woorden [*Johannes 8:42-44*]:

> *"Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Hij was een mensenmoordenaar van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.*[2142]

De God van Christus was dus duidelijk ***niet*** de G-d van de joden, integendeel, zij aanbaden de duivel en spraken zijn woord, de leugen!

Niet voor niets was de Christelijke Boodschap *Naastenliefde* en *Hebt uw vijanden Lief,* haaks staand op het tribaal Judaïsch egoïsme van Wij tegen Zij, Oog om Oog, Tand om Tand, egoïsme en *haat* tegen buitenstaanders. Het Christus-Evangelie is *revolutionair* en staat voor Liefde voor *iedereen.* Daarom staat Christus' weg naar vergeving en genade ook open voor joden: altijd is er de mogelijkheid na bekering, berouw en vergeving de weg terug naar God te vinden, voor *iedereen*.[2143]

Omgekeerd werd het Christendom door de joden verworpen en veroordeeld: in de Talmoed staat o.m. dat het juist was Jezus van Nazareth te doden en dat hij kreeg wat hij verdiende.[2144] Hij was een *hoerenzoon*, verdienend eeuwig in de Hel in excrementen te koken.[2145] Zijn boodschap van Naastenliefde voor *iedereen* ging dwars in tegen het farizeeïsch favoritisme en de elitaire boodschap van joodse uniciteit als G-ds Uitverkorenen. Bij hen geen gelijkheid of verzoening met niet-joden, alleen zij waren 'uitverkoren', buitenstaanders niet toelatend, hen als minderwaardige, submenselijke en principiële vijanden afschilderend.

Men kan geloven dat God door Zijn enige Zoon naar de Aarde te zenden om orde op zaken te stellen, daarmee aangaf het judaïsme te verwerpen en dat daarom Christus' oordeel daarover vernietigend was. Zelfs voor de G-d van de joden, Jehova, was de maat kennelijk vol, want kort na de kruisiging verwoestte hij de Tempel ten tweede male en verstrooide het joodse volk in de diaspora, als *straf* voor volhardend zondaarschap.

De *'schriftgeleerden'* wilden daarvan bitter weinig begrijpen, want in ca. 370 na-Christus schreven zij de zgn. Babylonische Talmoed, waarin zij niet alleen hovaardig uiteenzetten G-ds boodschap beter te begrijpen dan G-d zelf (zij plaatsten de Talmoed *boven* de Torah),[2146] maar in dat nieuwe geschrift werd de *haat* tegen Christus en de Christenen tot in het extreme, om niet te zeggen immorele, opgevoerd. Het gaat het onderwerp van dit werk te buiten in te gaan op de inhoud van de Talmoed tegenover niet-joden, maar een kerngedachte van de Talmoed is dat niet-joden gelijk zijn aan *dieren*, alleen bestemd om de joden te dienen.[2147]

Omdat de Talmoed vooral de joodse *zedenleer* tot onderwerp heeft en gedetailleerde aanwijzingen geeft op elk gebied van het dagelijks leven, is ze ingrijpender in het joodse leven dan de Torah. Ze staat voor joden dan ook *boven* de Bijbelse Torah.[2148]

In tegenstelling tot de Bijbel, de Koran, Boeddhistische en Hindoestaanse heilige geschriften, is de Talmoed *geheim*. Alleen gekuiste, 'vertaalde' versies zijn te raadplegen (zgn. 'Soncino-vertaling') maar daarin zijn de meest stuitende anti-goyim en anti-Christendom gedeelten slechts aangegeven met een "O", d.w.z. "Oral" of mondeling onderwezen. Die gedeelten behoren dus wel degelijk tot de Talmoed en worden alleen aan joden onderwezen.[2149] Zelfs een *vertaling* van een *gekuiste versie* is met moeite beschikbaar; veelal beperken zij zich tot 'uittreksels', 'citaten', enz. welke alleen door joden of specialisten kunnen worden geverifieerd.

Joden doen hen die op Talmoedische obsceniteiten wijzen af als 'anti-semieten', 'leugenaars', 'vervalsers', 'neo-nazi's ', etc. Echter, zij geven weer, wat *letterlijk* in de Talmoed staat. Talmoedisten wringen zich in duizend bochten om aan blatante schandteksten een neutrale uitleg te geven.[2150] Hoeveel waarde daaraan gehecht kan worden, zegt de Talmoed zelf:

> *"Het is VERBODEN de geheimen van de Wet te onthullen. Men moet en zal EEN VALSE EED AFLEGGEN indien de Goyim vragen of in onze boeken iets TEGEN hen is vermeld. We zijn dan verplicht om onder ede te verklaren dat daar niets van waar is."*(Szaalot-Utszabot. Jore d'a, 17).

En over die verplichte geheimhouding:

> *"Elke Goy welke de TALMOED bestudeert en elke Jood welke hem daarbij helpt, BEHOORT TE STERVEN."* (Sanhedryn 59a. Aboda Zora 8-6: Szagiga 13a).

Die geheimhouding is niet zonder redenen. De rabiate *haat,* valsheid, bedrog en minachting in de Talmoed jegens niet-joden is van dien aard, dat bij openbaarmaking, het leven van joden gevaar zou lopen.
Niet voor niets waarschuwden vroegere Kerkvaders tegen de immorele inhoud van de Talmoed, verboden en verbrandden die, maar maakten wijselijk de inhoud ervan niet expliciet bekend aan hun goegemeentes.
Laat ons volstaan te zeggen dat de *haat* van joden tegen Christenen onvergelijkbaar veel groter was dan andersom en dat het bewijs daarvan in de Talmoed overvloedig aanwezig is. Dat joden door de geschiedenis heen overal waar zij verbleven uiteindelijk werden gehaat en verdreven, was niettemin niet zozeer een gevolg van hun afwijkende *geloof,* maar van hun afwijkende *gedrag.* **Hun *gedrag – door de Talmoed en het rabbinaat voorgeschreven* – maakte hen tot *daders;* dat *daderschap* maakte hen als groep uiteindelijk tot *slachtoffers.***

Men moet niet uit het oog verliezen dat de Talmoed door de eeuwen heen het voornaamste joodse geschrift was en is, waarmee de joodse jeugd en gemeente werden opgevoed. Ten opzichte van niet-joden is het in hoge mate een *Evangelie van Minachting en Haat.* De sporen zien we in de joodse behandeling van Palestijnen, Christenen en anderen in Israël.

Vanaf het begin van het Christendom trachtte het Judaïsme – behalve zichzelf te handhaven – het Christendom te benadelen en te vernietigen.
Dat is door de eeuwen heen nooit opgegeven en in recente eeuwen in een stroomversnelling geraakt. De joodse invloed in de vrijmetselarij, de Franse revolutie, het ontstaan van Marxisme en communisme, de ondermijning van de Monarchieën, het rationalisme en andere maatschappij ontwrichtende tendensen, werden zo niet geïnitieerd, dan toch krachtig ondersteund door joods kapitaal en joods gedomineerde media.
Niet toevallig was een van de eerste Sovjet Wetten in de bolsjewistische Sovjet-Unie de *doodstraf* voor 'anti-semitisme'. Ook niet dat in het eerste decennium na die 'revolutie' *miljoenen Christenen* werden vermoord door de joods gedomineerde NKVD en duizenden Christelijke kerken werden vernietigd, *maar niet één synagoge.*

De *Holocaustreligie* in zichzelf is niet nieuw; ze is zo oud als het judaïsme zelf en de kern daarvan. Het brengen van bloedoffers voor verkrijgen van gunsten is in de Thora aanwezig vanaf G-ds eis aan Abraham zijn zoon Isaac te offeren. Nieuw is, dat het noodzakelijke bloedoffer, 'de Holocaust' van Zes Miljoen joden met haar profetie van terugkeer naar het Heilige Land, thans door de *Shoa* is gebracht, waarmee de joodse profetie is vervuld en Christus' Lijden tot menselijke proporties gereduceerd.

Dat nu, verandert de relatie tussen joden en niet-joden volkomen.

De thans verplichte ***Holocaustreligie*** *Heiligt* joden in het algemeen en de joodse Lijdensgeschiedenis in het bijzonder. Ze maakt *alle niet-joden* tot zondaars, schuldig aan de Zonde van het laten gebeuren van de JHV en moreel ondergeschikt aan de 'uitverkorenen'. Het is de *omkering* van het Middeleeuws stigma van joden als *Christusmoordenaars*: niet-joden als nakomelingen van de *jodenmoordenaars* en hen die dit niet *verhinderden*.

'De Holocaust' markeert het einde van de mars door de joods-religieuze woestijn van *Discriminatie, Bedreiging, Vervolging en Vernietiging* en is het begin van de joodse religie als onwrikbare bestaanstoestand. Elie Wiesel:

> *"In den Beginne was de Holocaust. Daarom moeten we opnieuw beginnen. Een nieuwe Talmoed creëren en een nieuwe Midrashim samenstellen zoals na de Hurban, de verwoesting van de Tweede Tempel. We deden dat om een nieuw begin aan te geven: tot dan leefden we anders: van toen af was niets meer hetzelfde"*.[2151]

De voorbereidingen voor onderwerping aan de JHV zijn dus in volle gang, hoewel *verborgen* en bij uitgesproken vermoedens *ontkend.* Echter, voor ieder die niet ziende blind is, is dit glashelder.

De transformatie van 'de Holocaust' tot *religie* voltrekt zich in fasen:

> **1e Fase:** Historie werd omgezet in een *Verhaal*. Dat verhaal, *de* JHV, werd voor goyim '*de* Holocaust'. Daarin staat het joods religieuze Lijdensthema centraal tegenover een demonische afschildering van niet-joden. Het Verhaal wordt in literair en prozaïsch ethnocentrische vorm eenzijdig sentimenteel voorgedragen als *uniek*.
>
> **2e Fase:** Het Verhaal werd *geïmmuniseerd*: kritiek voorgesteld als 'anti-semitisch' afkomstig van 'neo-nazi's' en achterlijken. Dubieuze incidenten gebruikt als hefboom voor invoering van strafwetgeving tegen kritiek en vrije meningsuiting. Holocaustkritiek (ook op onderdelen), wordt *strafbaar* en 'Holocaustontkenners' (*'ketters'*) in gevangenissen opgesloten en maatschappelijk-sociaal vernietigd.
>
> **3e Fase:** Het geïmmuniseerde verhaal wordt *losgekoppeld van de feiten.* Objectief, afwijkend wetenschappelijk onderzoek en feitenvermelding worden onder het valse stigma 'anti-semitisme' *vernietigd*. Cruciale objecten als kampen, waar forensisch onderzoek tot waarheid leidt, worden geasfalteerd, ontmanteld en 'Halachidisch' afgeschermd. Het Verhaal moet worden *geloofd,* op straffe van vervolging, die Middeleeuwse vormen heeft. Waarheid mag

niet meer worden gezegd en pleit daarom niet meer vrij. Door *doodzwijgen* van kritiek, eenzijdig onderwijs en dito covering door de media, verdwijnt eerst de waarheid, dan de wil ze te kennen.

4e Fase: 'De Holocaust' *vervangt het Christendom*, met volle collaboratie van de Katholieke Kerk na het 2e Vaticaans Concilie. Terwijl het Christendom van binnen en van buiten met alle middelen wordt beschadigd en afgeserveerd, wordt door de VN de JHV als 'uniek' afgezonderd en met een jaarlijkse Wereldgedenkdag gecelebreerd en tot *Wereldreligie* verheven.

5e Fase: Indoctrinatie met het *Holocaustgeloof* wordt op ongekende schaal geïntensiveerd. Op steeds jonger leeftijd worden kinderen met het dogma van het Joodse Lijden en de verderfelijkheid van hun vijanden gehersenspoeld. Niet om slachtoffers te gedenken – die van de Tweede Wereldoorlog en haar 50 miljoen doden zijn door de JHV volkomen naar de achtergrond gedrukt, evenals de honderden miljoenen slachtoffers van al die andere genocides – maar om de resterende weerstand tegen het zionisme te breken en *morele suprematie* over alle anderen te vestigen. Dit eenmaal bereikt, kan voor eeuwen macht over denken en handelen van de wereldbevolking worden uitgeoefend. In termen van judaïsme en NWO: het joods suprematistisch wereldbeeld is gevestigd.

Aldus werd *Geschiedenis* een *Verhaal* en het Verhaal een ***Religie.***

'De Holocaust' wordt door onderwijs en censuurmedia gepositioneerd als lakmoesproef voor Goed en Kwaad en daarmee als *substituut voor het Christendom.* De Holocaustreligie brengt de voor Wereldhegemonie noodzakelijke *tweedeling* teweeg tussen Schuldig en Onschuldig, tussen Slachtoffers en Daders, tussen Uitverkorenen en Onderdrukten, tussen Mensen en Submensen. Ze vertelt ons wat 'goed' is en wat 'fout', wat onze 'zonden' zijn en wie onze 'vrienden' en 'vijanden' zijn.

Zoals elke religie, heeft de Holocaustreligie als doel – en zeker als *effect* – het uitoefenen van Macht over de gedachten en gedragingen van haar gelovigen. Haar eerste gebod eist onvoorwaardelijke onderwerping aan diens leerstellingen en de Wetten van hun clerus. De HolocaustG-d is een *jaloerse* G-d:[2152] *Gij zult geen andere Holocaust hebben dan Mij.* Hij duldt geen concurrentie van andere Goden en is meedogenloos voor 'ketters'! Hoewel ieder vrij is elke religie te kiezen of te verwerpen, geldt dat niet voor 'de Holocaust', waarin men in het Westen *strafrechtelijk verplicht* is te geloven. Dit ondanks door joodse organisaties geveinsde 'tolerantie'.

Israël zag kans in de EG een clausule ingevoerd te krijgen(!) die alle nieuwe lidstaten verplicht *Schuld* te bekennen voor de JHV. Letland weigert voor die eis te buigen, omdat haar regering in Sovjetarchieven vond dat de stichter van het Israëlische *Yad Vashem*, Yitzhak Arad (akka:

Rudnicki) een NKVD-agent was, die deelnam aan de massamoord op duizenden Letten, maar daarvan de *Duitsers* de schuld geeft!

Onvoorstelbaar is dat Schurkenstaat Israël de EG haar wil blijkt te kunnen opleggen over acceptatie van 'de JHV'. Het Universele karakter van deze nieuwe wereldreligie werd in oktober 2005 door de Verenigde Naties bevestigd door invoering van de jaarlijkse zogenaamde '*Wereldgedenkdag voor de Holocaust*'.
In tegenstelling tot de moord op Gods Zoon, *'Met Wie de gehele mensheid werd gekruisigd'* (H. de Lubac), wordt door de VN – werktuig in de totstandbrenging van de Nieuwe Wereld Orde – elke 'ontkenning' van de JHV veroordeeld. Daarmee zonderde de VN de moord op *joden* af als *onvergelijkbaar* en verklaarde de JHV tot *dogma*. Men is *verplicht* aan het unieke ervan *geloven,* zoals Christenen aan de Erfzonde. Interessante studiestof voor sociologen, politicologen en psychologen om te onderzoeken welke voorbereidende psychologische en machtspolitieke mechanismen tot een dergelijke racistische VN-resolutie konden voeren.

Niet alleen Westerse landen en supranationalistische organisaties leggen verplichtend de aanbidding van het joodse Lijdensdogma op, ook tal van private organisaties doen dit. Van journalisten bij de Springer Pers in Duitsland is bekend dat zij een document moeten tekenen waarin o.m. staat dat zij over Israël uitsluitend positief mogen schrijven.[2153] Geen wonder dus, dat noch in de censuurmedia, noch in de politiek, noch in het onderwijs iemand durft of wil zeggen wat hij eigenlijk denkt. Dat leidt ertoe dat 'Vrijheid van Meningsuiting' geen vrijheid meer is en ons geen open en eerlijke informatie meer mag bereiken over 'de Holocaust'.

Raed Halil: *eervolle vermelding Teheran Holocaust Cartoon prijsvraag*

Als *Geloofswaarheid* is 'de Holocaust' *religie*. Wie haar betwijfelt geldt als immoreel en vijand van de Menselijkheid; hij/zij pleegt *blasfemie* en behoort niet langer tot de gemeenschap van geloofsverbondenen der aarde.

De Holocaustreligie wordt sinds het Eichmann Proces van 1961 verbreid. De joodse theoloog Marc Ellis geldt als de stichter. Ellis ziet de kracht van de Holocausttheologie in drie dialectisch verbonden thema's: 'Lijden en Volbrengen', 'Onschuld en Verlossing' en 'Uniciteit en Normalisering'. Onschuld staat daarin voor het Joodse Volk, Verlossing voor de stichting van de staat Israël. In korte tijd is de nieuw ontstane religie – geholpen door niet aflatende mediacovering – stormachtig verspreid. Het initiatief kwam natuurlijk in de eerste plaats uit joodse hoek zelf. Steeds meer joden lieten hun oorspronkelijke religie verwateren of gaven die op. De vele strenge joodse religieuze wetten werden in de naoorlogse maatschappij te belemmerend geacht, waardoor meer en meer joden assimileerden en gemengd huwden. Dat betekende voor joodse organisaties verminderende invloed en existentieel gevaar voor de joodse identiteit. Alleen *Holocaustreligie* kan die dreiging afwenden en is tevens reddingsboei voor de onhoudbare JHV zelf. Voor *religie* gelden niet langer feiten, noch Wetten van logica. Revisionisten en sceptici zijn daarin gelijkgesteld aan de antipodes van G-d. Een G-dgegeven Wonder! Het slachtofferschap van joden (en Israël!) gesacraliseerd en de groeiende kritiek op de JHV en zionisten voorgoed het zwijgen opgelegd!

God is dood verklaard en Auschwitz heeft Christus tot menselijke proporties teruggebracht, want het Lijden van joden ging dat van Christus te boven, zeggen zij. Holocoryfee Primo Levi: *"Als God bestaat, was er geen Auschwitz geweest. Auschwitz maakt het bestaan van God onmogelijk."* Wiesenthal: *"Als wij voor de Zes Miljoen staan, zal ons worden gevraagd, wat wij met ons leven deden"*.[2154] Niet als wij voor God staan wordt ons dat gevraagd, maar als wij voor de Zes Miljoen staan! Holocaustzwendelaar Elie Wiesel in een leugenstory over Buchenwald: *"Achter mij hoorde ik dezelfde man vragen: 'Waar is God nu?' En ik hoorde een stem in mij antwoorden: 'Waar Hij is? Hij is hier – Hij hangt hier aan de galg'."*

Het is slechts één van Wiesel's *Stellvertretende* weergaves van Christus' kruisiging: zijn metafoor voor de Calvarieberg en (het niet bestaan van) de Christelijke God.[2155] Niet G-d staat in het Judaïsme centraal: het Joodse Volk en haar Eeuwigdurend Lijden worden aanbeden.

Hij claimt *"Het Christendom stierf in Auschwitz."* In 1971: *"De oprechte Christen weet dat wat stierf in Auschwitz, niet het Joodse Volk was, maar het Christendom"*[2156] *en* pretendeert dus te weten, wat *"de oprechte Christen"* weet.

Of, zoals joods Vaticaan II 'bekeerling' Gregory Baum het verwoordde: *"na Auschwitz* [...] *is het de Christelijke wereld die bekering nodig heeft"*.[2157]

Ook anti-wetenschapper Van Pelt noemt Auschwitz *"Het Heilige der Heiligheden"*. En zo zijn er ontelbare voorbeelden waarin 'de Holocaust' door joden en zionisten boven God en Christus wordt gesteld.

Maar . . ., als er geen God is, is er ook geen Zoon van God, geen Christus en geen Christendom. Precies, dan is er alleen nog de Duivel!

Sinds Auschwitz, zegt men, heeft het Christendom geen God meer als voorheen. Door 'Holocaustlijden' boven het lijden van Christus te plaatsen, wordt de morele en spirituele waarde van het Christendom definitief ondergeschikt aan die van het jodendom. Dat is wat de elite van de NWO ons en de wereld ons wil voorhouden en verplicht doen aannemen.

Het Christendom, met het anti-judaïsch Nieuwe Testament, de kruisiging en joodse schuld, zal beschouwd worden als 'haat' en 'intolerant', dat in de plaats zal treden van het overleefde 'anti-semitisme'. Daarmee wordt het gelijk of erger dan 'Holocaustontkenning' en zal het in de toekomst doelwit zijn van demonisering en vervolging.

In de hiërarchie van Heiligheden is er niets meer dat 'de Holocaust' van de Eerste Plaats kan dringen. Geloof in 'de Holocaust' *vervangt* in de NWO het Christendom.[2158] Niet toevallig werd in 2011 in de 'vertaling' van de Amerikaanse Katholieke Bijbel (NABRE) het woord 'holocaust' verwijderd en vervangen door 'brandoffer'. Dit om aan het *met niets te vergelijken* Lijden van het Uitverkoren Volk in 'de Holocaust' niet langer afbreuk te laten doen door de Bijbel: *de G-d van de Holocaust is een jaloerse G-d*.[2159] De Bijbel wordt dus 'aangepast' aan de joodse misnominatie van 'holocaust': niet één jood is echter in WO II door nazi's levend verbrand.

Na de bewuste verloedering van de Christelijke godsdienstbeleving door Vrijmetselaarspausen na Vaticanum II, proclameerde Paus Johannes Paulus II in 1979 onder meer als Nieuwe Heilige Canon: "*Auschwitz is het Golgotha van de moderne Wereld.*" Onder die slogan bestrijdt thans de huidige rechtsopvolger van de Inquisitie, de Duitse Aartsbisschop Gerhard Müller, onder de Paus de *Holocaustheidenen*.

Aartsbisschop Gerhard Müller, 'Groot Inquisiteur' van het Vaticaan sinds 2012.

Navrant genoeg was het Duivel (Hitler) en niet God of een Paus, die de Heilige Holocauststatus aan het Lijden van dit 'Uitverkoren Volk' schonk.

Alle voorbereidingen voor invoering van de *Holocaustreligie* zijn reeds getroffen. **E**en continu proces, met de kenmerken van procesplanning.

De JHV beschikt over alle elementen en instrumenten binnen en buiten grote Christelijke religies om die te vervangen door de Holocaustreligie. Vervolgingswetten zullen uiteindelijk leiden tot de gedachtenhegemonie van Orwell´s ´Big Brother Party´ en *voor eens en voor altijd de mogelijkheid tot onafhankelijk denken wegnemen.*

De zogenaamde Holocaustwetenschap is onder aanvoering van joodse Holocaust 'wetenschappers' al volledig geïntegreerd in de post-Orwelliaanse werkelijkheid. Forensisch onderzoek is *not done*, kritiek op alles wat over 'de Holocaust' wordt geschreven beschouwd als niet bestaand, demonisering van opponenten en revisionisten is een apart leervak, zeloten als Van Pelt, beweren dat voor 99% van 'de Holocaust' weliswaar geen bewijzen bestaan, maar wij die 'Holocaust' niettemin zonder bewijzen in onze geesten *en in de geschiedenis* moeten accepteren zoals door hem en andere Holocaustayatolla's verteld. Met hun instemming en support worden thans de plaatsen waar fysieke bewijzen voor massamoord in de zogenaamde vernietigingskampen zouden (moeten) liggen, met beton en asfalt bedekt, onderzoek door komende generaties onmogelijk makend. Daarna is de strategie de JHV als *geloof* geaccepteerd te laten worden, een feit.[2160] Evenals het moraalterrorisme tegen *ongelovigen*.

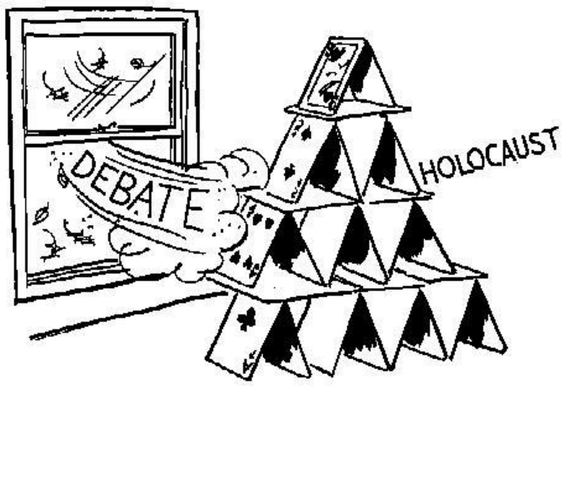
Behalve met niet aflatende dagelijkse indoctrinatie met 100% *eenzijdige* Holocaustbewustzijnsbevorderende 'informatie', zijn de media intensief bezig de geesten te vergiftigen met anti-Christelijke en pro-judaïsche 'wetenschap'. Zo toont men ons flankerend in zogenaamde documentaires steeds vaker 'wetenschappelijke onderzoeken' naar Bijbelse geschiedenissen, waarin niet alleen de rol van Christus naar de achtergrond wordt gemanoevreerd door allerlei (gezien de namen vooral joodse) 'deskundigen' en gerenommeerde (gesubsidieerde) 'Instituten' en het beeld van het Oudtestamentische Joodse volk wordt geïdealiseerd. Uit dergelijke 'documentaires' (welke door niemand van ons op waarheid kunnen worden gecontroleerd), moeten we afleiden dat de joodse Judas niet de *verrader* van Christus was, maar een zeer te respecteren man. Dat de *Romein* Pilatus wel degelijk schuldig was aan Christus' kruisiging. Ook dat uit 'onderzoek' zou zijn gebleken dat het Evangelie van Johannes – met haar *vernietigende* oordeel over de rol van joden en het Judaïsme – door een *krankzinnige* is geschreven en niet in de Bijbel thuishoort.

Druppelsgewijs wordt het publiek – en speciaal de naar 'wetenschap' hunkerende jeugd – aldus vergiftigd met 'informatie', gericht op diffamatie en vernietiging van het Christendom.

Dat joden streven naar Heiligmaking van de JHV, een nieuwe religie, begrijpt ieder die op de hoogte is van het Judaïsme. Dat richt zich immers niet in de eerste plaats op een Verlosser of Grote Profeet en zelfs niet op God, *maar op de lijdensgeschiedenis van het Uitverkoren Volk zelf*. Het verklaart waarom men de dramatische gebeurtenissen uit WO II tot in

eeuwigheid levend wil houden. Ook waarom 'de Holocaust' 65 jaar na dato in de joods-gedomineerde censuurmedia *elke dag* wordt aangestipt, er ontelbare Holocaustmusea en -monumenten over de hele wereld worden opgericht en als het aan Holocaustreligieuzen ligt, de mensheid over 6.000.000 jaar nog altijd 'de Holocaust' moet gedenken.
Ben Weintraub schreef: *"Het Judaïsche Holocaustdogma is een geloofsartikel en een Joods religieuze doctrine van hun geschiedenis, opgelegd door rabbi's volgens de Talmoedische Wet en Kabballistische traditie"*.[2161]
Voor zionisten is 'de Holocaust' meer dan een historische gebeurtenis. Het reflecteert een triumfant judaïsch paradigma van het Universum. 'De Holocaust' bewijst dat joden de niet-joden nooit kunnen vertrouwen en hun eigen lot moeten kunnen bepalen. Anders wacht hen – in handen van de niet-joden – Auschwitz en de dood. 'De Holocaust' bewijst dat en eist een Joodse Staat, eerst om joods overleven te waarborgen, daarna om vanuit Zion de wereld te overheersen. Het religieuze dogma moet worden geloofd, niet ondergraven door historische feiten. Daarom worden alle gebeurtenissen met joden zodanig geïnterpreteerd dat ze de Holocaustreligie en de zionistische wereldvisie ondersteunen.
Wat te doen als het geëxalteerde joodse lijden, de Holocausttempels, de indoctrinatie op scholen en universiteiten, de bevoordeling van Israël, de eenzijdige geschiedschrijving, de religieuze onderwerping van politiek en intelligentsia, aan open debat en gefundeerde kritiek komen bloot te staan? Dan stort de JHV in als een *kaartenhuis*.
Dat moet natuurlijk ten koste van alles worden voorkomen, want de mythe van 'de Holocaust' moge dan gloeien met duizend lichten, in werkelijkheid verdraagt ze het open debat niet en brandt ze zichzelf af door censuur, chantage, vervolging en propaganda *ad nauseam*.

Op den duur houdt dat geen stand, daarom wordt 'de Holocaust' in het publieke bewustzijn *geïntegreerd* en tot ***staatsreligie*** gemaakt. *Religie* heeft het voordeel dat de leerstellingen buiten bereik van waarheid, feiten en kritiek vallen zodat rationele tegenwerpingen daarop geen vat meer hebben. Geloof laat zich immers noch beargumenteren, noch bekritiseren.

In het Poolse blad *Journal*,[2162] publiceerde hoofdredacteur Tomasz Gabis een essay over de wording van de Holocaustreligie. "De Holocaust," zegt hij, "wordt niet beschouwd als onderdeel van de menselijke geschiedenis, maar gepresenteerd als een altijd van toepassing zijnde pseudo-religieuze mythe."
Die speelt volgens Gabis niet alleen een cruciale rol in het joods religieuze leven en het collectief joodse bewustzijn, maar is een centraal element van het Westerse culturele, politieke en intellectuele leven geworden, diepgaand van invloed op de relatie joden/niet-joden.
Hoewel de kern van de 'mythe' joods is, is 'de Holocaust' door onderwijs en massamedia veralgemeniseerd tot een paradigma waarmee ieder het verleden, speciaal de 20e eeuwse geschiedenis moet beoordelen. Ze is dan als 'onvergelijkbaar historisch fenomeen' van kosmische betekenis en moet een nieuw tijdperk in de menselijke relaties markeren.

De dissidente joodse schrijver en musicus Gilad Atzmon schreef: *"Hoe verschrikkelijk ook, op enig moment werd aan een afschuwelijke tijd een exceptionele meta-historische status gegeven. De 'feitelijkheid' ervan werd afgedicht door draconische wetten, de discussie door sociale en politieke achtergronden. De Holocaust werd de nieuwe Westerse religie. Helaas, het is de meest sinistere religie van de mensheid. Het is een* 'license to kill', *om te vernederen, nucleair te treffen, te vernietigen, te verkrachten, te plunderen en etnisch te zuiveren. Het maakt wraakzucht en revanche tot Westerse waarden. Nog verontrustender is, dat het de mensheid berooft van haar erfgoed en ons belet waardig naar ons verleden om te zien. Holocaustreligie berooft de mensheid van haar humanisme. In naam van de Vrede en toekomstige generaties moet de Holocaust haar exceptionele status worden ontnomen. Het dient te worden onderworpen aan grondig historisch onderzoek. Waarheid en zoeken naar waarheid is een elementaire menselijke eigenschap. Die moet prevaleren."*

Door joodse macht over de censuurmedia kent de Holocaustreligie inmiddels honderden miljoenen niet-zionistische gelovigen – ook al zijn die zich daarvan niet bewust. Niet-joden vormen de kracht en macht van die religie: een *cohort* gestuurd door joden, trouw aan de belangen van Zion en Israël, daarmee de eigen onderdrukking faciliterend. Dat de vruchten van dat *Evangelie van de Haat* nooit hen, maar uitsluitend de 'Uitverkorenen' toevallen, beseffen zij niet. De Holocaustreligie onderscheidt zich daarin niet van andere False Flag operaties uit de wereldgeschiedenis zoals de Eerste en Tweede Wereldoorlog, de 'War on Terra', de Irak Oorlog en geplande catastrofes als de *False Flag* Oorlog tegen Iran. De massa betaalt zoals altijd de tol in lijden en bloed, terwijl de manna toevalt aan de elitaire aanstichters.

In een seculiere samenleving zoals de VS, waar traditionele religies meer en meer buiten het onderwijs worden gehouden, treedt 'Holocausteducatie' (*hersenspoeling*) in de plaats, met een intensiteit en mentaal-geeste-

lijke devotie gewoonlijk voorbehouden aan dogma's en religies. En naarmate het vak Geschiedenis steeds minder plaats in de lesroosters krijgt, neemt 'Holocausteducatie' daarin een steeds centralere plaats in.

De misdadige nationaalsocialistische jodenvervolging heeft er niet alleen toe geleid dat die Macht zich een nieuwe industrie kon scheppen, de 'Holocaustindustrie',[2163] maar in het verlengde een nieuwe Wereldreligie. Nobelprijslaureaat en een van de grootste zwendelaars van onze tijd,[2164] Eli Wiesel, introduceerde het begrip *'Holocaust'*, dat de claims heeft van een religie: *Uniciteit, Eenmaligheid* en *Onvergelijkbaarheid.* Zoals de menswording van God in de verschijning van Christus, de aan Moses gegeven Openbaring van de Tien Geboden en het door Mohammed ontvangen Diktaat van Allah, wordt ook 'de Holocaust' voorgesteld als een unieke, eenmalige en met niets anders vergelijkbare gebeurtenis.
Een nieuw fenomeen ontwikkelde zich daarop in de Westerse wereld: *Holocausteducatie.* Niet 'Oorlogseducatie', niet 'Genocide-educatie' niet 'Misdaadeducatie': *Holocausteducatie!*

Schoolkinderen worden tegenwoordig al vanaf hun zesde jaar programmatisch geïndoctrineerd met de Holocaustreligie. Daartoe zijn speciale lestechnieken ontwikkeld en voor leerkrachten speciale 'educatieve' programma's om de effectiviteit te optimaliseren.
Terwijl de media *gruwelafbeeldingen* van hedendaagse oorlogen, vliegrampen, moorden, enz. buiten beeld houden en het publiek daarvan afschermt, worden gruwelafbeeldingen van joden in WO II prominent getoond en aan rijp en groen te pas en te onpas vertoond. Het is daarmee *de enige uitzondering* op de afschermingsregel.

'Holocausteducatie'.
Een "educatie"(!), waardoor kinderen bij latere kritiek of twijfel strafbaar zijn!!
Let op overeenkomst met Religieuze catechisatie! *('Je ziet het pas, als je het door hebt').*

Vergiftiging van de kindergeest met gruwel- en Holocaustindoctrinatie is ***kindermisbruik***, want geestelijke verminking. **K**inderen zijn niet in staat 'Oorlog', 'nazi's', 'joden' of wie of wat dan ook in enig zinnig verband te plaatsen. Nog voor zij de krant kunnen lezen of toe zijn aan "geschiedenis", worden zij ***gehersenspoeld*** met "de Holocaust", gruwelijk sadisme van Duitsers tegen een volmaakt onschuldig 'Joods Volk'. De term 'Hersenspoeling' geeft overigens een eufemistisch beeld van deze vergiftiging, want het 'zuivert' niets en 'spoelt niets weg', het voegt iets toe aan de hersens: een onherstelbaar vals beeld van andere mensen. *Die kinderen weten nog niets, beseffen nog niets,* maar hun absorptieve hersentjes zijn als sponzen: wat zij 'leren' wordt niet in hun brein geschreven met een griffel, ***maar gekrast met een mes***! Dat is ht effect van *'Holocausteducatie'***:** blijvend ***misvormen*** van de denkwereld van kinderen, die daar later (zie hun gelijkgschakelde onderwijzers) nauwelijks nog van kunnen loskomen.
De wat oudere middelbare schooljeugd vergt een andere, nog geslepener aanpak, want daaronder zijn er die via internet op kritische feiten over *de* Holocaust zijn gestuit. Zij staan bloot aan *damage control* technieken.
Ten overvloede zijn er EU Richtlijnen voor Holocaust Onderwijs die stellen: *"Voorkomen moet worden ontkenners(!) een platform te geven . . . of te proberen hun argumenten te weerleggen met de normale historische methodologie en rationele argumenten."* Ongelooflijk, maar zo staat het er echt en het wordt opgevolgd. Ook daarvan kan de reden voor ieder helder zijn.
Bij geen enkele historische gebeurtenis worden dergelijke intensieve methoden in het onderwijs toegepast. Uitsluitend voor de JHV.

Die mondiale vervanging van Christendom door Holocaustreligie werd ook onderstreept bij de rel rond Bisschop Williamson. Het begon met een simpele opmerking van de Bisschop over 'de Holocaust': hij merkte op, de claim van 6 miljoen vermoorde joden *bewezen* te willen zien. Pas dan,

zei hij, zal hij daarin geloven. Studies o.m. over het werk van geestelijken in Auschwitz [**!**] leverden hem geen bewijs voor 'vergassingen'.

In plaats hem die bewijzen eenvoudig te geven (bijv. uit de archieven van het Vaticaan als die daarin te vinden zijn!) werd een hysterische haatcampagne tegen de Bisschop ontketend. De Joodse NWO elite zag opnieuw kans de Kerk publiekelijk te diskwalificeren en ondernam, geholpen door de media en *sjabbes-goy* een nieuwe poging het Christenom te vernederen en onderhorig te maken aan de Holocaustreligie.

De Joodse Holocaust Versie heeft immers alle kenmerken van een <u>*religie*</u>:

1. Haar basis bestaat uit *mondelinge overleveringen*, in de regel afkomstig van geloofsgenoten. Concrete forensische of wetenschappelijke feiten spelen geen rol van betekenis. Mógen geen rol van betekenis spelen.[2165]
2. Overleveringen kenmerken zich door overdrijving en onmogelijkheden (*Wonderen*) die als waarheid moeten worden erkend.
3. Forensische *feiten* strijdig met de doctrine worden fanatiek bestreden; ze tasten de *geloofsleer* aan.
4. Afwijzing c.q. weerlegging van enig onderdeel is *uit den boze*. Men dient *alle* onderdelen van de religie te accepteren (te *geloven*), of wordt tot ketter verklaard en zodanig behandeld.
5. Wetenschappelijk de onjuistheid van (delen van) het religieuze dogma aantonen wordt beschouwd als ketterij en leidt tot terreur, vervolging en uiteindelijk maatschappelijke vernietiging.

Er zijn veel definities van *religie*. De beste is wellicht 'gebeurtenissen die zonder objectieve bewijzen worden geloofd en geen tegenspraak dulden.' Zij die een religie aanhangen zijn *gelovigen*. Niet toegestane afwijkingen zijn 'Ketterij'; twijfel of tegenspraak is Godslastering.

De Holocaustreligie kent geen toelatingsritueel: ieder wordt vanaf de geboorte geacht deze te belijden. Herkenning van Goed en Kwaad, demoniseren van Kwaad zoals de religie eist, doet mensen 'vanzelf' tot de religie toetreden. Zij die de Codex praktiseren behoren automatisch tot de religieuze gemeenschap. Zij verketteren de ratio en dragen de hun ingedruppelde haat tegen niet-gelovigen bij elke bruikbare gelegenheid uit.

De Holocaustreligie is een *seculiere* en *mediareligie*, de enige waarin het agnostisch Westen nog gelooft. Een burgerlijke religie, met als zijnsleer het Auschwitz-Golgotha, dat Christus' komst en Kruisiging vervangt.

Voor niet-joden biedt de Holocaustreligie – behalve soms financiële revenuen – slechts uitzicht op de Stalinistische NWO, niet op Verlossing; die is middels Eeuwigdurende Herinneringsdwang voorbehouden aan de enig erkende Slachtoffers en hun nakomelingen: het Uitverkoren Volk.

Ze berust op een Heilige Schrift van Openbaringen (de JHV), Heiligen (overlevenden), joodse geestelijken en historici, mystici, belletristen, gelo-

vigen, geselecteerd en gecontroleerd door joodse Farizeeën en de onder hun invloed staande wereldlijke handlangers.

Primo Levi: *"Als Auschwitz bestaat, kan God niet bestaan."*

Elie Wiesel: *"de Holocaust is een onzichtbaar mysterie, waarin G-d en de mensheid elkaar vervuld van schrik in de ogen kijken."*

Van Pelt: *"Auschwitz: het Heiligste der Heiligheden".*

Claude Lanzmann, de Frans-joodse filmer, zei ronduit: *"Als Auschwitz iets anders is dan een gruweldaad van de geschiedenis, dan wankelt het Christendom op haar grondvesten. Christus als Zoon van God ging tot aan het eind van wreed lijden wat menselijk nog draagbaar is (...) Als Auschwitz waar is dan bestaat er een menselijk lijden waarmee het lijden van Christus eenvoudig niet kan worden vergeleken. (…) In dat geval is Christus vals en zal de verlossing niet van hem komen. (…) Auschwitz is de weerlegging van Christus".* [2166]

Christus 'vals' en 'weerlegd' door Auschwitz, zegt deze toonaangevende 'publieksvoorlichter' en predikant van de JHV.

Zoals alle grote religies, zegt Gabis, heeft 'de Holocaust' haar eigen Heiligen, Heilige plaatsen, Heilige teksten, relikwieën, rituelen, taboes en Ketters. 'Hogepriester' Wiesel vindt dat wat hij *'De Gebeurtenis'* noemt, mystiek en vereerbaar is. Impliciet daarin is collectieve schuld (akka: de 'Erfzonde') drukkend op niet-joden in het algemeen en Duitsers in het bijzonder en de notie dat joods lijden zwaarder weegt dan niet-joods lijden. Inmiddels is dit door de VN erkend.

De Holocaust Religie heeft haar *Heilige plaatsen*: Auschwitz, Treblinka, Belzec, Sobibor, Chelmno, Yad Vashem, Holocaustmusea, talloze monumenten, enz., als substituut voor *Bidkapellen*.

G-dslasteraars: Bekritiseert u joden of zionisten? U bent een Godslasteraar, een 'anti-semiet!' Hitler was ook anti-semiet en die vergaste zoals we 'weten' Zes Miljoen Joden. Ieder die joden of zionisten bekritiseert is als Hitler, dient de Duivel en wil 'gaskamers' bouwen! [2167]

Duivels* en *Demonen: Hitler, Himmler, Goebbels, Goering, de nazi's, de SS en volgens sommigen het hele Duitse volk.

Heilige Geschriften: het *'Dagboek' van Anne Frank*, Wiesel's *Night,* Martin Grays *Au nom de tous les miens*, in honderden miljoenen exemplaren verspreid en in geschiedenisboeken genoemd, evenals ontelbare verslagen van en over Holocaustoverlevenden.

Liturgie van Gedenkdagen, Ceremonies, bijeenkomsten, symposia.

Heiligen als Anne Frank en Wiesenthal.

Priesters als Elie Wiesel en andere zelfbenoemde *'Rechtvaardigen'*;

Relikwieën als 'sofa's van mensenhaar van in Auschwitz vermoorden', schoenen, koffers, tandenborstels en als valse relikwieën ontmaskerde stukken zeep van 'Zuiver Jodenvet' en lampenkappen van mensenhuid.

Martelaren, Zes Miljoen vermoorde joden.

Wonderen, ontelbare met de natuurwetenschap strijdige, niet te verklaren mythes van de JHV.

Discipelen, miljoenen overlevenden, een Wonder in zichzelf.
Misdienaren (niet-joodse *docenten, leraren, geestelijken, journalisten*, e.d.).
Ketters en afvalligen, als revisionisten en Abbé Pierre die, als een Heilige werd vereerd om zijn het land uitsmokkelen van honderden joden, maar het waagde zijn vriend, de befaamde filosoof en revisionist Roger Garaudy tijdens diens Holocaustvervolging bij te staan.
De ***Heilige joodse Inquisitie,*** organisaties die in de Westerse wereld ongelovigen en critici opsporen en door seculiere autoriteiten tot afschrikwekkende straffen laten veroordelen.

Natuurlijk zijn er ook **de TIEN GEBODEN VAN DE HOLOCAUST,**[2168] om de gelovigen de *gedragsregels* van de Heilige Leer in te prenten.

Ze zijn sinds het eind van de Tweede Wereldoorlog in het publieke bewustzijn gedruppeld met de kracht van waterdruppels op een rots:

1e Gebod: *Gij zult nimmer De Holocaust vergelijken met andere genocides !*
Voor hen [gelovige joden] *is de Eerste van de Tien Geboden geworden: 'De Holocaust is een jaloerse G-d; gij zult daarmee geen parallellen trekken'.*
Om dit gebod in een pluriforme maatschappij te handhaven, moet ze *ex cathetra* worden opgelegd. Hysterische reacties van pers en censuurmedia op ieder die het durft zo'n parallel te trekken, zijn daarvoor het middel.
Dit verplichte onderscheid tussen joods en ander lijden is *racistisch* en impliceert dat joods leven meer waard wordt geacht dan andere levens. De gevolgen ervaren Palestijnen dagelijks in Israël.
Uniciteit van 'de Holocaust' en de propaganda daarvoor is de moderne versie van het judeocentrische 'Uitverkoren zijn' en in haar uitwerking op de maatschappij het doel van de theologisering. Een barrière ook tegen historische analyse, welks voornaamste middel immers *vergelijking* is.

2e Gebod: *Gij zult niet vergeten wat Amalek u heeft aangedaan!*
Dit is een van de belangrijkste joods-religieuze en identiteitsbevestigende Oud-Testamentische grondbeginselen.[2169] De Oudtestamentische koning Amalek is synoniem voor alle vijanden van de joden, van allen die hen kwaad deden of doen, in het bijzonder de nazi's en hun vermeende opvolgers. Maar niet alleen zij! Ook alle anderen hebben schuld: de Christenen, de Duitsers, de Geallieerden, de Polen, de Oekraïners, het Rode Kruis, de Geestelijkheid, het Vaticaan, Zwitserse banken, enz. Maar alweer: ieder, *behalve* Joodse Raden, Joodse kapo's, Joodse kamppolitie, Joodse 'Sonderkommando's', etc. …
Dit gebod moet de joodse lijdensgeschiedenis voor eeuwig vasthouden als scheidslijn tussen Goed en Kwaad. Het herinnert eeuwigdurend aan jodenvervolging, de schuld van de niet-joden en vormt zo het bindmiddel voor deze sociopolitieke groep.

3e Gebod: *Gij zult nimmer Nazi-misdaden vergelijken met die van Israël !*
Dit verbod geldt sterker buiten dan binnen Israël. Bekende figuren in Israël wagen het soms dit Gebod te doorbreken.

Een absurd gebod: er zijn immers meer dan genoeg redenen de Israëlische politiek en daden tegen Palestijnen te vergelijken met daden van de nazi's tegen joden en anderen.

4e Gebod: *Gij zult niet twijfelen aan het aantal Zes Miljoen vermoorde Joden!*
Er is geen concrete grond voor dit aantal (Hfdst. **7**). Onderzoeken en studies komen tot aanzienlijk lagere aantallen vermiste joden. Het joodse lijden in WO II wordt ook nauwelijks minder als dit aantal nabij het reële aantal wordt vastgesteld. Niettemin houdt het Holocaustdogma ieder verplicht aan dit onwerkelijke aantal, omdat het in de joods-religieuze lijdensgeschiedenis een *Heilig Aantal* is.

5e Gebod: *Gij zult nimmer de Nazi Judeocide in twijfel trekken !*
Een van de krachtigste verboden. *Twijfel* staat aan het begin van kennis en wetenschap, fenomenen die religie en geloof uitsluiten. Omdat onderzoek en feiten de JHV-leerstellingen aantasten, worden twijfel, scepsis en kritiek met de grofste middelen bestreden. Echter, alleen de *personen* kunnen bestreden worden, niet hun argumenten.

6e Gebod: *Gij zult nimmer Israël's recht betwijfelen als joodse staat te bestaan !*
Een verbod, om – voor eeuwig – het bestaan van de joods-racistische staat te waarborgen. Israël, als vrijhaven voor joden, die zich volgens het zionisme onder de niet-joodse Amalekieten nergens anders ter wereld veilig kunnen wanen. Het moet daardoor – in lijn met het judaïsch uniciteitsbeginsel – afwijken van wat voor de rest van de wereld geldt.

7e Gebod: *Gij zult geen kritiek uiten op joodse organisaties en Israël's politiek!*
Elke politicus, journalist of publiek figuur is zich ervan bewust te zullen worden vernietigd als hij zich in het openbaar kritisch over leidende joodse organisaties of de Israëlische politiek uitlaat. Er is in het Westen dan ook geen politicus of publiek figuur die dit overtreedt. Ze worden onmiddellijk na de kleinste kleinigheid gebrandmerkt als 'anti-semitisch' (Günter Grass) of, als het joden betreft, joodse 'zelfhaters'.

8e Gebod: *Gij zult nimmer joodse organisaties of zionistische leiders bekritiseren voor het in de steek laten van de Europese joden tijdens het Nazitijdperk !*
De schuld voor de judeocide in WO II ligt volgens de Holocaustpromotie bij de niet-joden. Joden zelf hebben als eeuwige slachtoffers daaraan geen enkele schuld. Joodse daders waren ook *slachtoffers*. Zij gaven nooit aanleiding en werkten *gedwongen* mee met de Duitsers! Voor niet-joden (Demjanjuk!) mag dat *niet* gelden. Die kritiek mag zelfs niet worden geuit, want is 'anti-semitisch'.

9e Gebod: *Gij zult nimmer overlevenden bekritiseren die zeggen jarenlang duizenden geloofsbroeders, -zusters en kinderen gaskamers te hebben ingevoerd of te zien invoeren, zonder hen te waarschuwen!*
De JHV zal *geheel* in stand blijven. Joodse schuld of zonde past daarin *niet.* Ook collaborerende joden, zoals de Joodsche Raden, joodse zwendelaars à la Weinreb, Auerbach, Arad, de Joodse Kamppolitie, joodse Kapo's, de

joodse *Sonderkommando's*, joodse oorlogsmisdadigers, joodse criminelen, joodse kampartsen, enz.: zij allen hebben de *slachtofferstatus* en zijn dus onschendbaar. Van die tienduizenden joden is er nooit één veroordeeld! ("Men mag de vervolgden van toen immers niet opnieuw vervolgen"?)

10e Gebod: *Gij zult Hitler's rol in de industriële Jodenuitroeiing niet betwijfelen!* Dat daarvoor geen bewijzen zijn speelt geen rol. Het is onderdeel van de JHV en moet daarom worden geloofd.

Men zou bij deze Geboden bijna de joodse Heilige Schrift – de *Talmoed* – vergeten (geheim en alleen voor joden), waarin rabiate haat en verachting voor alles wat niet-joods is impliciet en expliciet wordt onderwezen.
Als de Heilige Stoel een document publiceert dat *Medeplichtigheid van de Kerk aan 'de Holocaust'* erkent, zoals het Frans episcopaat voorstelde, dan is capitulatie van het Christendom voor de Holocaustreligie een feit. Het is moreel onderworpen en kan alleen dankzij haar traditionele rituelen als randverschijnsel, gebukt onder eeuwig schuldbesef binnen de Holocaustreligie *in obscura* voortbestaan, zoiets als Christenen onder Stalin.
Zolang de Holocaustreligie bestaat, zal er geen zuivering, geen vergiffenis en geen verzoening zijn. Elie Wiesel schrijft: *Iedere Jood moet ergens in zijn hart een Plek van Haat bewaren, gezonde, mannelijke Haat, tegen dat wat het Duitse belichaamt en in het Wezen van de Duitsers ligt. Al het andere is verraad aan onze doden.* Vervang daarin 'Duits' door 'joods' en het is van een rabiaat verbaal anti-semitisme, dat zelfs de nazi's nooit tentoonspreidden.
Inmiddels is 'Duits'verbreed tot 'niet-joods'. Alle niet-joden zijn immers voor joodse organisaties 'schuldig': het Vaticaan, het Internationale Rode Kruis, de Geallieerden, de Zwitserse banken, de door de Duitsers onderworpen bevolkingen, critici van Israël, wij allemaal.

Aanhangers van de JHV gebruiken veel vaker het woord 'geloven' dan revisionisten. Begrijpelijk, gezien het gebrek aan *bewijzen*. Geloven is ook gemakkelijker dan het Verhaal terugwijzen met feiten en bewijzen. Dat vraagt studie, tijd en kennis en oproeien tegen de stroom van 'algemeen bekend', 'deskundigen', onderwijs, maatschappelijke risico's, enz. Dat, en het onkundig zijn met objectieve feiten en informatie, is verantwoordelijk voor het grote aantal Holocaust*gelovigen*.
Echter, *religies* verdwijnen soms ook weer, vooral *seculiere religies* als de JHV is. De *bewijzen* contra zijn te sterk en kunnen nauwelijks nog worden afgeschermd. De hoofdpunten van dat verhaal steunen vooral op *hersenspoeling,* waarvan bekend is dat dit tenslotte verdwijnt als sneeuw voor de zon. Voorbeelden zijn het op hersenspoeling gebaseerde Marxisme en communisme. Bij het ontdekken van de *werkelijkheid* was het daarmee snel en voorgoed gedaan en begrepen honderden miljoenen plots hoe lang en hoezeer zij waren bedrogen. Net zoals bij het Holocaustverhaal, vermoedden zij al langer dat de hen opgedrongen ideologie *vals* en de *werkelijkheid* anders was. Echter, door geestelijke, maatschap-

pelijke en justitiële terreur werden zij weerhouden dit kenbaar te maken, laat staan zich ertegen te verzetten. Eenzelfde fatum zal ook de JHV-treffen. Op enig moment begrijpt een kritische massa *goyim* dat het Verhaal niet gelijk is aan de werkelijkheid. *Angst* daarvoor is dan ook de *diepere* reden voor de hedendaagse Holocaust-Kettervervolging.

Van Hate Speech naar New Speak

a. *De Religie van de Niewe Wereld Orde*

Je ziet het pas, als je het door hebt.
Amsterdamse straatjongen

Als u *waarheid* vertelt, zullen JHV-gelovigen dit niet aanvaarden. Het is immers gemakkelijker een verhaal te geloven dat men honderden keren hoorde, dan een waarheid die men niet kent. Bovendien, waarheid en geloven verdragen elkaar niet. Aangekweekte opvattingen van de goe-gemeente bestaan door de onmacht Mythes te onderscheiden van hun eigen hoop, angsten, wensen, dromen en dogma's. Die kunnen echter – anders dan *waarheid* – worden gevormd, gemanipuleerd en zelfs beheerst. Dat is de basis van religie en dat is waarom de architecten van de Nieuwe Wereld Orde het niet zonder religie willen stellen. *Zij* kunnen die religie vormen en manipuleren en zijn aldus in staat de geschiedenis, het heden en de toekomst te beheersen.

De – zoals gebruikelijk bij het NWO-project – onbenoemde invoering van de *Holocaustreligie* dient **vier doelen.** In de eerste plaats markeert het de triomf van de *Lijdensreligie* van het Jodendom over het Christendom, welke daardoor wordt vervangen.

In de tweede plaats vereist de Nieuwe Wereld Orde een religie om – zoals met alle religies – geestelijke *macht* te kunnen uitoefenen over de massa's. Dat faciliteert de nagestreefde Wereldoverheersing. Immers, alleen een *Religie* kan de massa's bewegen tot "Heilige Kruistochten" tegen de vele vijanden van Zion. Men ziet dat in de retoriek tegen Iran.

Ten derde: Eeuwige *Schulderkenning* en daardoor morele onderwerping van de niet-Uitverkorenen.

Ten vierde: *Heiligverklaring* van Holocaustlijden, zodat dit een *religieuze* 'Waarheid', buiten bereik van kritiek en wetenschappelijk onderzoek. De JHV verkrijgt in de Nieuwe Wereld Orde de rol van *Staatsreligie.*

"Zogenaamde Regeringen regeren niet, maar besturen het overheidsapparaat, terwijl zijzelf worden bestuurd door de 'Verborgen Hand'." Dat schreef de Brits-joodse Minister-President Benjamin Disraeli al in 1844 in een van zijn stukken. Hij wist toen al wat heden een publiek geheim is: dat de 'Verborgen Hand', *'London City'*, het internationale monopoliekapitaal is, geleid door de Rothschilds c.s., gebruikmakend van geheime o.m. maçonniek-elitaire clubs, welke de traditionele maatschappij ondermijnen met als doel het verkrijgen van totale wereldheerschappij.

De geschiedenis van het internationale monopoliekapitaal loopt vanaf de opkomst van de beruchte Rothschild- en Rockefeller dynastieën tot op heden. Ze vormden de basis voor de opbouw van onvoorstelbare hoeveelheden geld en hegemonie over alle concrete waarden op aarde. Ze schiepen een wijdvertakt conglomeraat van nagenoeg alle geld- en machtsconcentraties in het Westen en de eertijds koloniale wereld. Ze stonden aan de wieg van alle belangrijke banken, aandelenbeurzen, metaal- en goederenbeurzen, multinationals, enz., waardoor zij de beschikking kregen over onvoorstelbare sommen geld en macht. *Zij* bepalen de waarde van kostbare metalen, de hoeveelheid en waarde van het geld, verhoging of verlaging van rente, voedsel- en grondstofprijzen, schaarste of overvloed, verstrekken of weigeren van leningen, oorlog of vrede; *zij zijn de bezitters van vrijwel alle rijkdom en macht op aarde.*

Hoewel het werkelijke bezit van elke gemeenschap bestaat uit haar productief potentieel, grondstoffen en materiële voortbrengselen, kan dit thans alleen nog worden benut onder de voorwaarden van de kapitaalmonopolisten, die tevens beslissen over creatie en uitgifte van geld en financiële kredieten en de daaraan door hen verbonden voorwaarden. De 'diensten' die zij verrichten zijn *boekhoudkundig*, niet productief. Het groeit door de autonome toename van de wereldbevolking, productiviteit en groeiende behoeftes 'als vanzelf' mondiaal tot astronomische hoeveelheden geld, bezit en 'schulden', welke hen toevallen. Dat biedt hen alle middelen voor het opleggen van hun wil aan alle naties op Aarde en de realisering van hun in het verborgene nagestreefde 'New World Order'.

Detail Illuminati op het Amerikaanse Dollarbiljet: Novus Ordo Seclorum.

Alle regeringen, Koningen, Keizers, Dictators, enz. waren en zijn afhankelijk van de kredieten van deze monopolisten. Als de kapitaalbehoeftige regeringen aan tafel zitten met kapitaalverstrekkers, is er geen twijfel wie

de *werkelijke Macht* bezitten: Grootkapitaal is niet zo maar Geld, het is *Macht* over anderen, over bijna *alles.*
Ongeacht welke revoluties de wereld kende, de Macht van het Geld bleef. De Franse, Amerikaanse en Russische Revoluties werden alle begonnen en geleid door het internationale monopoliekapitaal, dat daarmee haar macht keer op keer cumulatief versterkte.
Die Macht wordt thans aangewend om de wereld zodanig om te vormen dat het lang geleden gestelde doel, Macht over de hele Wereld, is bereikt. Het is – naar mijn stellige overtuiging – *te laat* deze ontwikkeling nog langs *democratische* weg te stuiten.
Hoewel de uitvoerders en hun handlangers al eeuwenlang in het verborgene opereren, zijn hun manipulaties niettemin zichtbaarder en herkenbaarder dan ooit. Het gaat te ver daarop hier in te gaan, maar het is een positieve ontwikkeling dat deze 'Verborgen Hand' en de macht die zij nastreeft – ondanks het zwijgen van de volkomen onderhorige censuurmedia – met de dag door meer mensen wordt herkend.
De eeuwenoude joodse doelstelling – vernietiging van haar grootste vijand en concurrent, het Christendom – is bijna vervuld.[2170] Het Christendom is inmiddels volledig uitgehold en op sterven na dood.
Maar dat niet alleen. Want behalve vernietiging van het Christendom, nadert ook dat andere eeuwenoude elitaire doel de eindfase: Wereldoverheersing door de Uitverkoren Elite. Net zo min als onder het communisme, heeft het Christendom onder de NWO nog bestaansrecht.

Die eindfase, *Novus Ordo Seclorum,* is de New World Order, waarvan het symbool op het Amerikaanse dollarbiljet staat – uitgegeven en gedrukt niet door het Amerikaanse Volk, maar door de ***particuliere*** kapitaalmonopolisten van de joodse/vrijmetselaarselite, de *Illuminati.*
Die beoogde Nieuwe Wereld Orde valt samen met de teloorgang van het Christendom, dat wordt vervangen door de 'Holocaust' *Lijdensreligie.*
In die *Novus Ordo Seclorum,*[2171] d.w.z. de 'New World Order' of 'Globalisering' is geen plaats voor Democratie en Godsdienstvrijheid. Bestaande religies worden (alleen voor de *goyim*) vervangen door het dogma van de JHV, dat voorschrijft wie en wat goed is en wie en wat slecht, hoe wij behoren te denken, wie en wat we moeten aanbidden en wie en wat we moeten haten. Voor de joodse religie, waartoe goyim geen toegang hebben, is de Holocaustreligie een bevestiging en een verdieping.

Hoewel niet vaststaat dat het magistrale document *De Protocollen van de Wijzen van Zion* door joden is geschreven en mogelijk zelfs uit 'anti-semitische' bron afkomstig is, geeft dit meer dan honderd jaar oude geschrift, naast gedachtegoed uit de Talmoed, perfect de doeleinden, middelen en methoden aan waarmee die elite (hoe ook samengesteld) de macht over de wereld overneemt. Lees ze *zelf,*[2172] dan wordt u duidelijk dat alle grote veranderingen sindsdien geen 'toevallig' uit de lucht vallende 'inciden-

ten' waren, maar zorgvuldig geplande fases van een 'Werk in Uitvoering': de Nieuwe Wereld Orde. Wie ze *niet* gelezen heeft, begrijpt *niets* van wat in de wereld gebeurt en zal dat ook nooit begrijpen.
Wie ze leest, is verbijsterd over de ijzingwekkende inhoudelijke waarheid van die blauwdruk: *alles* wat sindsdien gebeurde werd daarin *tevoren* al glashelder aangekondigd: de komende drie Wereldoorlogen (toen die *Protocollen* in 1896 verschenen, bestond het fenomeen 'Wereldoorlog' nog niet!) het communisme en haar werkwijze, de val van de monarchieën, de Beurskrach op Wall Street, aanslagen op sleutelfiguren uit de geschiedenis, toekenning van extra-parlementaire *persoonlijke* macht aan puppet-presidenten van de VS, om zonder toestemming van het Parlement oorlog te verklaren,[2173] vernietiging van de Christelijke Kerk en het gezin, de verwording van de jeugd, verslaving, massamanipulatie, politieke debilisering, enz., enz. Het meest overtuigend is nog dat die *Protocollen* in <u>1896</u> verschenen! Niet als een 'waarzeggerij' of 'samenzwering', maar als doelgericht *strategisch plan* voor een geheim kabbal.
Besturen en beheersen van de publieke opinie neemt daarin een cruciale plaats in, inclusief afbraak en vervanging van bestaande Godsdiensten.

Geloof in de JHV is behulpzaam bij de overheersing van de massa's en de bevordering van de zionistische agenda en tevens een bindmiddel tussen machtsstructuren ter voorbereiding van oorlogen.
Voortdurende overbelichting van de joodse Holocaust en exclusieve uitvergroting van joods lijden, zijn instrumenten voor het verkrijgen van zionistische macht. Directeur Overheidsbetrekkingen van de zionistisch Canadese Loge van de B'nai B'rit, I.J. Kagedan daarover:

"Het Joodse Holocaustdogma is de Hoeksteen van de New World Order".
"Ons doel, het bereiken van de 'New World Order' hangt af van de lessen die wij uit de Holocaust leren".[2174,2175]

Die 'lessen' van dat dogma worden ons door de gecontroleerde media en het geïdeologiseerd onderwijs dagelijks voorgeschoteld. In het Westen is men zich daardoor bewuster van het Holocaustverhaal, dan van God.

Het verschil tussen *dogma* en *religie* is in veel opzichten verwaarloosbaar. Hetzelfde opzijschuiven van feiten en waarheid, dezelfde slaafse gehoorzaamheidseisen, dezelfde verkettering en dezelfde morele terreur.

Opvallend genoeg zijn Holocaust-'educatie' en -indoctrinatie in de VS het sterkst. In een natie waar tijdens WO II geen steen van de andere is gegaan en jodenvervolging niet bestond, wordt de jeugd intensief geïndoctrineerd en verrijzen in als maar meer steden 'Holocaust-Musea', enz. De buitenproportionele joodse invloed (slechts 1,87% van de US-bevolking[2176]) in regering en overheidsapparaat en de blinde steun aan Israël zijn daarvan zowel oorzaken als gevolgen. De menselijke en financiële offers welke VS-burgers aan Israël en haar belangen in het Midden-Oosten brengen, *vereisen* zo'n Holocausthersenspoeling.

De belangrijkste reden daartoe is de rol die de VS bij het totstandbrengen van de New World Order is toebedeeld: gewapenderhand onderwerpen van landen en culturen die deze in de weg staan. Scheppen en suggereren van *chaos* op alle terreinen, is de eerste voorwaarde om alle mensen onder de totale slavernij van die 'Uitverkoren' elite te brengen.
Die nagestreefde Wereldorde laat geen ruimte voor andere religies dan die waarin elitaire meesters van de New World Order de Hogepriesters zijn: het Talmoedisch *Judaïsme* voor de uitverkorenen en *Holocaustdogma* en de Maçonnieke *Novus Ordo Religio* voor het verweesde Christendom.

De tekenen daarvoor zijn meer dan duidelijk. Het Christendom is in een vernietigingsproces gebracht. Niet door geestelijken te vermoorden of kerken af te branden, maar door stelselmatige implementatie van desinformatie, laster, aanvallen van binnenuit en geestelijke vergiftiging van mens en maatschappij. De Kerk van Rome is sinds het Tweede Vaticaans Concilie omgevormd tot een schuldbewuste "Nieuwe Kerk", een *Novus Ordo Religio*. Dit in scherp contrast met het lelieblanke Lijden van het 'joodse volk' veroorzaakt door 'de anderen', van Perzen, Egyptenaren, Grieken, Romeinen, Katholieken, Hervormden, Agnosten, Palestijnen, etc. 'De Holocaust' wordt daarin door haar vijanden geïnstrumentaliseerd als een intern breekijzer voor ideologische afbraak.
De grootste toekomstige bedreiging voor de Holocaustreligie – behalve verspreiding van de *werkelijkheid* – is dat ze voor een religie te *seculier* is en teveel berust op wereldse onderdrukking. Ook het Vaticaan van enkele eeuwen terug berustte politiek en religieus op de seculiere macht. Dat leidde uiteindelijk tot haar val. Zo ook de *Nieuwe Holocaustreligie*. Als instrument van Israël, de VS, de EU, de NAVO, grote bankconsortiums, etc. is ze door *leugens, dwang* en gebondenheid aan de seculiere grootmachten – gelijk het Communisme – slechts een Reus op Lemen Voeten.

b. Holocaustvervolging is **Kettervervolging**

Inquisiteurs zien wat zij willen zien, en eisen wat zij willen eisen.

De Westerse Holocaustkettervervolging is het sluitstuk in de totstandkoming van de Holocaust Staatsreligie. Die vervolging is een bespotting van het Recht en Vrijheid van Meningsuiting, speerpunt van het hedendaags politiek-correcte extremisme en de knoet waarmee de NWO de JHV tot pseudo-religie wil omvormen. ë
Een van de drijfveren is *haat. Haat* tegen nazi's, *haat* tegen Duitsland, *haat* tegen Duitsers, *haat* tegen feiten, *haat* tegen critici, *haat* tegen de geschiedenis, *haat* tegen objectiviteit en voor alles *haat tegen waarheidsvinding.*

U dacht in een moderne, verlichte en tolerante samenleving te leven? Zegt de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens niet:

"Ieder heeft het recht op vrijheid van mening en meningsuiting, zonder tussenkomst" en *"Ieder heeft het recht van vrijheid van uitdrukking; dit recht omvat de vrijheid informatie en ideeën van elke soort te vergaren, te ontvangen en door te geven, ongeacht grenzen, zowel mondeling, in geschrifte, in druk, in de vorm van kunst of middels ieder ander medium van zijn keuze".*[2177]

De feiten zijn *volstrekt anders.* Nog nooit waren onderdrukking en vervolging van vrije meningsuiting zo massaal, zo geraffineerd als heden over 'de Holocaust'. En het wordt met de dag erger.
De toegepaste middelen zijn weliswaar veel geraffineerder dan die uit de Middeleeuwen, maar in essentie verschillen ze weinig. Ook toen werden mensen van kindsbeen verschrikt en geterroriseerd door beelden en verhalen over Duivels, Heksen, Vuren, Verbrandingen, Ovens, Schoorstenen, Brandend vet, tweelingen, enz. Het JHV verhaal bevat dezelfde elementen, zij het dat de slachtoffers nu joden zijn en de Duivels 'Nazi's'.
De vervolging van die Duivels en vermeende Duivelsknechten geschiedt ook nu volgens dezelfde matrices: de 'Waarheid' staat tevoren onomstotelijk vast en mag niet worden bestreden. Bewijs wordt niet gevraagd maar bestraft. De straffen zijn draconisch gezien het 'delict', etc.

'Vrijheid van Meningsuiting' is in de EG een *leugen,* tenzij ze zou luiden:
"Ieder heeft het recht op vrijheid van mening en meningsuiting, zonder tussenkomst [behalve over de Holocaust]*"* en *"Ieder heeft het recht van vrijheid van uitdrukking* [behalve over de Holocaust]*; dit recht omvat de vrijheid informatie en ideeën van elke soort* [behalve over de Holocaust] *te vergaren, te ontvangen en door te geven, ongeacht grenzen* [behalve over de Holocaust], *zowel mondeling, in geschrift, in druk, in de vorm van kunst of middels ieder ander medium van zijn keuze* [behalve over de Holocaust]*".*
Dit is hedendaagse, Eenentwintigste Eeuwse praktijk in de meeste landen van de EU, binnenkort in *alle* EU-landen en de VS.

Monddood Maken

Nooit meer !

Driehonderdvijftig jaar vóór de Joodse Holocaust-Versie werden wetenschappelijke kwesties ook aan rechters voorgelegd. Paus Urbanus VIII liet

de Inquisitie bepalen of Galileï's bevinding dat de Aarde om de Zon draait en niet de Zon om de Aarde, onwaar en Godslasterlijk was. Het antwoord van de Inquisitie is bekend: de Zon draait om de Aarde, het middelpunt van het heelal. Galileï moest zijn wetenschappelijke werk in het openbaar loochenen om niet op de brandstapel te eindigen. De briljante geestelijke/filosoof Giordano Bruno, ook een 'ontkenner', werd decennia daarvoor, in 1600, door 'rechters' daadwerkelijk op de brandstapel vermoord. Hij weigerde Copernicus' stellingen te verloochenen.

Vergelijking van het conflict tussen Galileï en de Inquisitie met dat van revisionisten en de *Gedapo*,[2178] valt in het voordeel van de Middeleeuwse Inquisitie uit: Galileï werd toegestaan zijn theorie als wetenschappelijke *hypothese* te publiceren. Die vrijheid wordt revisionisten niet verleend.

De religieus-dogmatische benadering blijkt ook uit benamingen die Holocaustreligieuzen geven aan onderzoekers en sceptici: *'ontkenners'* en *'negationisten'*, heresiologische *leugenwoorden* uit het idioom van de ketterleer.

In werkelijkheid beroven zij revisionisten van hun Mensenrechten en Meningsvrijheid en zijn zij daarmee de *werkelijke* vijanden van Vrijheid en Democratie. De benaming 'Ontkenner' heeft niets te maken met revisionisme, maar omdat het wordt gerelateerd aan nazisme, misdaden en vergassing van joden, heeft dat woord het vermogen vervolging en veroordeling van revisionisten te rechtvaardigen.

Weest u er zich van bewust dat zolang de Vrijheid van Meningsuiting voor 'Holocaustontkenners' wordt beperkt, u niet in staat zult zijn eerlijk te beoordelen of hij een 'Ontkenner' is, of een advocaat van Waarheid en eerlijke geschiedschrijving. Hij mag immers niet *zelf* zijn mening geven of toelichten. Daarom kent u zijn mening en feiten niet.

Alles wat de JHV bekritiseert, wordt bestempeld als 'Holocaustontkenning', 'antisemitisch', 'haat', 'negationisme' en andere heresiologische *hate-speech*. Revisionisme wordt benaderd als een *anathema,* een religieuze vloek. Natuurlijk vinden we die kwaadaardige onzinterminologie 'Holocaustontkenning' terug in media, onderwijs en Holocaust-'educatie'.

Ketterse opvattingen werden altijd al als onwaar en godslasterlijk gezien, zonder ze op waarheid te toetsen. Feit of geen feit, het *kon* niet waar zijn, het *mocht* niet waar zijn. Er stonden te grote belangen op het spel. Voor het gewone publiek was Galileï een *Bijbelontkenner,* een imbeciel. Want zeg nou zelf: je kunt toch elke ochtend met eigen ogen de Zon in het Oosten zien opkomen, steeds hoger zien stijgen en in het Westen omlaag zien zakken…? De Zon draait daarom rond de aarde, nietwaar? Dat is toch 'algemeen bekend?' Verbranden dus, zulke idiote ontkenners ….

Kenmerk van Kettervervolging is dat beschuldigden niet is toegestaan de juistheid van hun argumenten aan te tonen. Een revisionist die vasthoudt aan zijn inzichten, wacht een extra zware straf volgens *Hæresis est maxima, opera maleficorum non credere* en zijn onwil tot 'inkeer' te komen. Echter,

Elke vooruitgang begint met Ketterij.

De rechtspraak moet haar handen van dit soort vraagstukken afhouden. Een rechtbank velt vonnis op grond van wetten die op haar best zijn opgesteld om de codes en matrices van een maatschappij te handhaven; waarheidsvinding is daaraan niet zelden ondergeschikt. Afschuwelijke voorbeelden kennen we van processen tegen 'ketters', 'heksen', 'tovenaars', communistische 'renegaten', 'vijanden van het volk', naziprocessen uit de dertiger jaren, enz. Tegenwoordig wordt 'rechtspraak' van dit kaliber toegepast op wetenschappers en schrijvers die de *non existence* van 'gaskamers' in Duitse concentratiekampen en/of een substantieel lager aantal dan 6 miljoen vermoorde joden aantonen.

Rechtbanken missen de competentie uitspraken te doen in zaken die alleen met wetenschappelijke middelen kunnen worden beslecht of, om met Dr. Germar Rudolf te spreken: *"Het is mijn vaste overtuiging dat het niet de taak van welke rechtbank in de wereld is te beslissen wie in deze discussie gelijk heeft. Geen rechter zal ooit de kennis en bekwaamheid bezitten dat te kunnen, aangezien waarheidsvinding daarin exclusief op de weg ligt van de wereldwijde wetenschappelijke gemeenschap.*

'Rechtspraak' is in deze kwestie ***onmogelijk*** en een ***gotspe*** omdat rechters *niet vrij en onafhankelijk* recht kunnen spreken: de Wet bepaalt dat revisionistische feiten niet *mogen* worden erkend, omdat rechters dan ***zelf*** de Wet overtreden. Deze *cirkeljustitie* sluit eerlijke rechtspraak *per definitie* uit.

Hoewel 'rechtspraak' hier dus een farce is, maken belangenorganisaties er *om die reden* graag gebruik van. Zodra weer een veroordeling van een revisionist op politieke in plaats van op feitelijke gronden heeft plaatsgevonden, claimen zij triomfantelijk dat de beschuldigden 'dus' ongelijk hadden en daarmee de 'waarheid' van de JHV 'bewezen' is.

Hoewel het aantal slachtoffers van Auschwitz sinds de Neurenberger processen 3 miljoen lager werd vastgesteld en dat van de overige kampen in het Oosten minstens 1,5 miljoen lager, blijft het aantal omgebrachte joden middels het vonnis van het IMT uit 1946 juridisch merkwaardig genoeg nog altijd Zes Miljoen. Overtuigender kan men niet aantonen dat het tot absolute waarheid verklaren van gerechtelijke uitspraken dwaasheid is. Laat staan om ten behoeve van die JHV wetgeving voor te schrijven welke *onderzoek, twijfel* en *debat* criminaliseert.

De huidige processen wegens *'holocaustontkenning', 'anti-semitisme', 'onnodig kwetsen van een groep', 'belediging van de nagedachtenis van overledenen', enz.* zijn van minder allooi dan die uit de Middeleeuwen. Revisionistische stellingen kunnen immers, in tegenstelling tot die van de Ketters, wél op juistheid worden getoetst, maar men *weigert* dit thans, verbiedt het en beschouwt aandringen op onderzoek als bewijs van schuld.[2179]

Holocaustrevisionisten en -sceptici worden vervolgd omdat *zij niet mogen ontkennen*, omdat *zij niet mogen spreken* en *verplicht moeten geloven*.

Men beperkt zich uit ideologische en emotionele motieven tot *getuigenis-rechtspraak* op basis van *'algemeen bekende feiten.'* Bewijs en waarheid spelen een ondergeschikte rol, danwel worden als *anti-semitisch* of *overtreding van het procesprotocol* bestempeld.[2180] Wie bepaalt of 'een groep' zich gekwetst voelt door waarheid of onderzoek daarnaar? Zijn dat zelfbenoemde joodse belangenclubs, valselijk pretenderend *alle* joden te vertegenwoordigen? En wat nog, als 'men' zich 'gekwetst zou voelen door feiten'? Moeten die daarom worden verzwegen en gedemoniseerd? Vrijheid van meningsuiting kan niet bestaan als mensen het recht niet hebben sommige medeburgers te kwetsen. En waar begint en eindigt 'gekwetst' zijn? Nadat de laatste overlevende is overleden? Na de -tigste generatie?
Beledigen is in dit soort gevallen *selectief* toegestaan. Zo mag een orthodox geestelijke zeggen dat vrouwen zich moeten onderwerpen aan hun man. Imam El Moumni en Christen-Unie-politicus Van Dijke mogen zeggen dat homo's minder zijn dan varkens, of gelijk aan dieven. Zij beroepen zich met succes op vrijheid van godsdienst en genieten daardoor extra juridische bescherming. Niet-gelovigen moeten daarentegen het recht hebben hen tegen te spreken en die standpunten 'achterlijk' te noemen. 'Beledigen' mag alleen worden erkend als het om onware, persoonlijk gerichte, schadelijke belediging gaat. Zelfs het vroegere *Majesteitsschennis* en *Godslastering* zijn uit de rechtspleging verdwenen.
Alweer is de JHV uniek: men wordt vervolgd (en veroordeeld!) als men die 'ontkent' of door kritiek of twijfel een groep (joden) 'beledigt'.
Begrippen als 'beledigend', 'gekwetste gevoelens', etc., verhouden zich slecht met waarheid en onwaarheid. In Duitsland is *onderzoek* naar feiten die de JHV aantasten *als zodanig* strafbaar (behalve voor joden) omdat ze 'beledigend' zouden zijn voor de nagedachtenis van de slachtoffers. Welk psychopathologisch complex is dit, dat waarheid en onderzoek als beledigend bestempelt? En wat voor 'slachtoffers' zijn het, van wie niet mag worden onderzocht hoeveel en waardoor? In een beschaafd land behoren rechters waarheid te erkennen en daarnaar uitspraak te doen, ongeacht van wie afkomstig. Het ernstigst is nog dat dit soort wetgeving in de regel *niet* specifiek 'anti-semitisme' strafbaar stelt en daarmee aangeeft wie in bescherming worden genomen, maar 'racisme', 'haat', 'belediging', etc. Dit voorkomt dat joodse belangengroepen zichtbaar worden als de *auctores intellectuali* ervan.
Het is onthullend voor de voosheid van de – in dit geval – Duitse Holocaust 'rechtspraak' dat zij meer dan zestig jaar na WO II niet in staat is tegen de argumenten van de door haar veroordeelden een solide collectie bewijzen voor te leggen over de kernelementen van de JHV.[2181]
Helaas beperkt die kwalijke wetgeving zich niet tot Duitsland, maar is ze bijna overal ter wereld ingevoerd waar joodse organisaties in staat zijn hun selectieve moraalterrorisme op regeerders over te dragen. Alleen in de VS beschermt het Constitutionele Eerste Amendement de Vrijheid van

Meningsuiting nog tegen obstructie. Te vrezen valt echter dat pressiegroepen ook daar de kunstmatige paranoïa voor 'terreur' zullen misbruiken om dit laatste obstakel voor wereldhegemonie te slechten.
Hoezeer 'waarheid' van de JHV een *politieke* affaire is en revisionisten geen schijn van kans op een eerlijk proces hebben, blijkt bijvoorbeeld uit een opmerking van een Duitse rechter die tegen de in 'gaskamer'-processen gespecialiseerde advocaat Dr. K. Göbel zei: [2182]
"U denkt toch niet, dat men uw bewijsvoering accepteert? U weet toch dat er een politieke opdracht is, die vereist dat iedereen die aan de gaskamers twijfelt voor het gerecht wordt gebracht en veroordeeld moet worden? U zult dit nooit winnen".
Daarmee kunnen waarheidsvinding en objectiviteit bij revisionistenvervolging in Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk, Zwitserland, Canada, etc. worden afgeschreven. Die worden daar eenvoudigweg *niet* nagestreefd.
Zelfs Hilberg zei dat men holocaustrevisionisten niet moet vervolgen.[2183] *"Ik ben voor vrijheid van deze lieden. Men kan van hen leren. Ze zeggen net als kinderen: 'bewijs het' en, we moeten het bewijzen."* Hij zei ook eerlijk: *"Hoewel de nazi-Holocaust een niet te ontkennen feit is, is dit gemakkelijker gezegd dan bewezen"*, onbewust aangevend dat dit bewijs niet vanzelfsprekend is.
Het besef dat revisionisten de tegen hen aangespannen rechtszaken nauwelijks nog zouden kunnen verliezen zodra zij in staat worden gesteld hun feitelijke argumenten te presenteren, werd na het Canadese Zündelproces door de Holocaustnomenclatura als een bedreiging opgevat. Het streven is er sindsdien op gericht elke feitelijke discussie te ontlopen.
Daarom luiden beschuldigingen valselijk *'racisme', 'aanzetten tot haat', 'belediging',* of welke andere schijnbaar geschikte drogmotivering ook. Nog minder oprecht dan die tijdens religieuze Kettervervolgingen.
In de late Middeleeuwen werden Ketters en heksen vervolgd op beschuldiging contacten te onderhouden met de Duivel. Uiteraard konden noch de Duivel, noch die veronderstelde contacten worden bewezen. Dat nam niet weg, dat kerkelijke en wereldlijke autoriteiten, geleerden en gezaghebbende meelopers, in collectieve verblindheid het onbewijsbare 'bewezen' noemden en hun ingebeelde vijanden met hun gevaarlijk geachte ideeën gruwelijk lieten terechtstellen. Niet zozeer om deze beklagenswaardige slachtoffers te treffen, maar met hen als signaalvlag de massa te chanteren en te terroriseren.
Dat gebeurt nu met revisionisten: zij worden met voorbijgaan aan hun argumenten beschuldigd contacten te onderhouden met de Holocaust-Duivel en de nazi's en 'gaskamers' te willen goedpraten ('verheerlijken').
'Ketterij' (*heresie)* komt uit het Grieks (*hairesis*) en betekent 'kiezen'. Een 'ketter' heeft nagedacht over verschillende mogelijkheden, verwerpt bestaande dogma's en *kiest* voor – in zijn gedachten – het betere; onafhankelijke, vrije geesten dus, die opgedrongen dogma's niet voetstoots aannemen. 'Ontkenning' is verbonden met kritisch denken. Zij die officiële lezingen van gebeurtenissen ontkenden, konden altijd rekenen op

vijandigheid en repressie. Middeleeuwse en Nieuwe Inquisities hebben gemeen *vrijheid van denken* te bestraffen.

Inquisitie beschouwt twijfels als fouten en daarvoor geldt een ecclesiastisch theorem: *'Fouten hebben geen rechten'*; niet op onderzoek en niet op bestaan. De 'foute' twijfelaar kan daarom worden geboycot, geband, gestigmatiseerd met scheldwoorden als 'ketter', 'heks', 'ontkenner' of 'demon', mishandeld, veroordeeld of gedood.

Tegenwoordig geldt dit voor twijfelaars die niet in miljoenenvergassingen geloven. Ook zij worden uitgestoten, geband, mishandeld of gedood, onder goedvinden en applaus van media, linksliberale Holocausttheologen en politiek-correcte slippendragers, de slachtoffers stigmatiserend.

De revisionistische 'aberratie' heeft geen rechten. Feiten pleiten niet vrij, het Europese Hof voor de Rechten van de Mens neemt hun klachten niet in behandeling, *Amnesty International* laat hen in de steek en pleit zelfs met de joodse lobby mee om hun isolement nog groter te maken. Dat maakt Amnesty wel degelijk tot een Westerse *politieke* organisatie.

Begin 21^{e} Eeuw heeft Holocaustvervolging de plaats ingenomen van de Middeleeuwse Heksen- en Kettervervolging. Het *Reductio ad Diabolicum* vervangen door het *Reductio ad Hitlerum*.

Die parallellen zijn veel sterker dan men zich realiseert.

Wie anno 2011 wordt beschuldigd van 'Holocaustontkenning' kan – in tegenstelling tot Ketters in de Middeleeuwen – niet worden vrijgesproken: de veroordeling staat tevoren vast, Waarheid pleit niet vrij en bekentenissen zijn niet vereist. Laat uw advocaat dus thuis, hij verleent slechts schijnlegitimatie aan de farce van de 'Holocaustrechtspraak'. Elke Euro voor uw verdediging uitgegeven is verspild, u heeft geen schijn van kans op een eerlijk proces. *Voor Ketters bestaan Recht noch Rechtsstaat*. In tegenstelling tot de Middeleeuwse Ketter- en Heksenprocessen is van de beschuldiging 'Holocaustontkenner' nog *nooit* iemand vrijgesproken.

Revisionistenvervolging wordt zoals Kettervervolging ingegeven door *Haat, Fanatisme* en *Angst.* Kenmerkend zijn *demonisering, uitsluiting* en *ontkenning van feiten.*

In de Middeleeuwen riep de clerus op tot kettervervolging als reactie op *schriftkritiek* op orthodox-religieuze leerstellingen. De in Duitsland en Oostenrijk gevangen gezette prominente revisionisten *Ernst Zündel, de wetenschapper Dr. Germar Rudolf, de historicus David Irving en uitgever Siegfried Verbeke* deden niets anders: *schriftkritiek* leveren op de *Codex Holocaustica,* de JHV. Wie meent dat zij eerlijke processen krijgen, kent de praktijk van dit soort 'rechtpraak' niet. Die is Kafka en Orwell ver voorbij.

De procesgang is analoog aan Frans-Revolutionaire tribunalen: beschuldigingen worden niet op waarheid getoetst, beschuldigden en advocaten wordt niet toegestaan feiten aan te voeren, de laatsten op straffe van uitsluiting, gevangenisstraf en/of een *Berufsverbot*.[2184]

Wie voorbij gaat aan typisch tijdgebonden aspecten in toegepaste strafmethoden (folteringen zijn onnodig omdat bekentenissen thans niet meer nodig zijn) maar zich richt op wetgeving, vervolging en bewijsvoering, stelt vast dat tussen Middeleeuwse Kettervervolging en hedendaagse revisionistenvervolging schokkende overeenkomsten bestaan.
Er zijn tenminste *drieëndertig belangrijke analogieën* tussen 'Holocaustrechtspraak' en Middeleeuwse Ketterprocessen:

1. De 'misdaad' is *ongeloof* in een (staats)religieus dogma.
2. De aanklacht komt van *gelovigen,* vervolging en veroordeling vindt met hun hulp plaats door wereldlijke autoriteiten.
3. Een eerlijk proces is *per definitie uitgesloten*; rechters zijn onder Holocaustwetgeving *zelf* strafbaar als zij argumenten van ketters/'ontkenners' overnemen of hen vrijspreken.
4. Naar argumenten wordt niet geluisterd: het rechtsprincipe van *Hoor en Wederhoor,* wordt brutaal geschonden.
5. De bewijsvorm is Middeleeuws: '*bekentenissen' en 'ooggetuigen'.*
6. *Waarheid pleit niet vrij.*[2185] Zich beroepen op feiten en waarheid wordt als bevestiging van de 'misdaad' beschouwd.
7. Zoals Ketters door de Inquisitie ten onrechte werden gelijkgesteld aan *valse 'voorlopers'* (de *anti*-Christelijke Katharen), zo worden revisionisten vereenzelvigd met nazi's en fascisten.
8. Vervolgden maken zich *niet schuldig* aan criminele feiten; zij analyseerden de officiële opvattingen en maakten hun kritische bevindingen daarover openbaar; *dat* maakt hen strafbaar.
9. Zij riepen nooit op tot, noch pleitten ooit voor haat of geweld.

10. Vervolging is niet gericht tegen argumenten, maar tegen *personen*.
11. Doel is onafhankelijk *denken* te ontmoedigen.
12. Door *chantage, censuur* en *terreur* blijft rechtschapen burgers geen andere keuze dan hun bevindingen en meningen 'illegaal' te uiten. Dat wordt dan *tegen* hen gebruikt.
13. Zij worden als *afvalligen* verketterd, gedemoniseerd, rechteloos gemaakt en vervolgd; hun 'misdaad' wordt als *'crimen atrox'*[2186] afgeschilderd en behandeld.
14. De 'delicten' *verjaren nooit.*
15. Vervolgden hebben geen maatschappelijke groepen of belangenorganisaties van betekenis achter zich, zodat media en 'justitie' vrij baan hebben voor beschimping en onevenredig zware straffen.
16. Gelegenheidswetgeving (*Malleus Maleficarum, 'Heksenhamer'*, 'Internationaal Militair Tribunaal', de *Lex Auschwitz*, de *'Wet Gayssot'*, enz.) en politiek-religieuze dogma's zijn basis voor een vervolging, waartegen inhoudelijke *verdediging onmogelijk* is gemaakt. Daarbij moet worden opgemerkt dat bij Middeleeuwse Heksenprocessen de vergrijpen afzonderlijk en gedetailleerd waren omschreven, terwijl de Ontkennersgerichten ontoepasselijke nauwelijks gedefinieerde *platitudes* hanteren.
17. Aanklachten en getuigenverklaringen à charge zijn *onaantastbaar.* Ze worden kritiekloos geaccepteerd en onmogelijkheden *genegeerd.*
18. Om de onrechtmatigheid van de aanklachten te verdoezelen, zoekt men toevlucht in *oneigenlijke, niet gedefinieerde* stereotype beschuldigingen ('Godslastering', 'duivelsverering', 'racisme', 'aanzetten tot', 'Holocaustontkenning', 'belediging', 'antisemitisme', 'haat').
19. Aanklagers beschikken over onbeperkte (financiële) middelen; aangeklaagden staan er alleen voor.
20. Aanklagers/rechters kunnen de waarheid van hun (geloofs-)stellingen en daarvan afgeleide aanklachten *niet bewijzen;* zij beroepen zich op *heiligverklaarde* abstracties. Het door rechters gehanteerde argument toen en nu is: 'algemeen bekend'.
21. Er zijn een *Bewijsverbod, een Spreekverbod en een Verdedigingsverbod.*[2187] Beklaagden en verdedigers wordt *verboden* ter ondersteuning bewijzen of verweer te leveren: aangeklaagden de mond gesnoerd, hun advocaten gearresteerd.[2188] De Inquisiteurs *staan niet toe* dat door hen gewraakte stellingen worden bewezen. Wie dat doet, *wordt als 'ontkenner' des te meedogenlozer gestraft*.
22. Vragen naar *bewijzen* voor het dogma is *strafbaar* en wordt door rechters als *'absurd'* van de hand gewezen; het 'bewijst' uw schuld.
23. *Waar geloof heerst zal wetenschap zwijgen.* Aan objectiviteit, zoeken naar en aantonen van *waarheid* wordt *geen waarde* gehecht.
24. Omdat feiten en bewijzen *ondergeschikt* zijn, wordt meineed van getuigen à charge niet als zodanig beschouwd of bestraft.

Kettervervolging in de 21e Eeuw

25. Zichzelf met feiten verdedigen geldt als *bewijs* voor de misdaad.
26. Zij die geloofs*onderdelen* afwijzen zijn Ketters. Zij die *onderdelen* van 'de Holocaust' afwijzen zijn 'Ontkenners', 'neonazi's', 'fascisten','antisemieten' en schuldig door associatie, *ad infinitum* en *ad nauseam*.
27. Holocaustvervolging is *geloofs*vervolging, die hen die Waarheid en wetenschap voorop stellen hun Grondwettelijke Recht ontzegt.
28. Als tegenbewijs wordt toegestaan, is dit ter legitimatie van het schijngericht. *Nooit aanvaard,* altijd overruled door *ideologische* 'waarheden'.
29. In tegenstelling tot collega's van de Inquisitie, kunnen Holocaustrechters *niet* vrijspreken of een lage straf toewijzen zonder zelf maatschappelijk te worden vernietigd. Daardoor staat *tevoren* vast dat van een eerlijk proces geen sprake kan zijn en de beschuldigden zullen worden veroordeeld tot excessieve straffen; rechters weten wat 'hogerhand' van hen verwacht en handelen daarnaar.[2189]
30. Niet één rechter is onbevooroordeeld. Tijdens Holocaustprocessen wordt *niet gezocht naar waarheid,* maar naar *schuld,* geholpen door open-eind Wetsformuleringen.
31. *Hæresis est maxima, opera maleficorum non credere* ("De grootste zonde is ontkennen van zonde".) In onze tijd: *Hæresis est maxima, holocaustum non credere*).
32. Aan uitspraken van dit type rechtspraak wordt *eeuwige,* apodictische waarde toegekend.
33. Ketters werden onderworpen aan de pijnbank, het brandijzer, blindmaken, uitslaan van tanden, breken van hun botten, enz. voordat zij naar de brandstapel werden gevoerd, om er zeker van te zijn dat als ze daar eenmaal stonden, hun lot accepteerden en geen scenes maakten die de toeschouwers konden doen twijfelen aan hun slechtheid en de juistheid van hun straf.

De analogie met de Middeleeuwse Kettervervolging is ook *qua omvang* niet overdreven: in de 160 jaar tussen 1540 en 1700 zou de Spaanse Inquisitie 44.647 ketterprocessen hebben gevoerd,[2190] gemiddeld 280 per jaar. Alleen de Duitse Justitie al voert thans per jaar ca. 15.000 processen tegen gedachtencriminelen ('Holocaustontkenners', 'neo-nazi's', etc.).[2191]

Net zoals bij Middeleeuwse ketter- en heksenvervolgingen, vinden de kwalijkste excessen plaats in Duitsland en Oostenrijk. Tienduizenden 'heksen' en 'Holocaustontkenners' zijn daar veroordeeld. Revisionisme wordt daar beschouwd als *crimen atrox* [2192] en *buitenproportioneel* bestraft. Revisionisten worden opgesloten in Stuttgart-Stammheim, de Duitse isoleergevangenis met het zwaarste regime. In Oostenrijk staat op 'Holocaustontkenning' 20 jaar (!) In Nederland, middels de leugen 'racisme', 1 jaar; echter, door het Kafkaïaanse EG uitleveringverdrag (toegepast door incompetente *Nederlandse* CIDI-loopjongens als de joodse officier van

Justitie Velleman) in werkelijkheid 5 jaar.[2193] Dit uitleveringverdrag – destijds verkocht als gericht tegen internationale drugshandelaren en terroristen – wordt door *Israël Firsters* gebruikt tegen fatsoenlijke burgers die hun recht op vrijheid van meningsuiting uitoefenen. Die bestaat echter niet als meningen die Israël en het EG-collaborateursregime onwelgevallig zijn, niet mogen worden geuit. Feit en Fictie hier: Orwell's *Ministerie van Waarheid* een feit en Vrijheid van Meningsuiting een fictie.

Elk van deze 33 analogieën maakt de anachronistische politieke revisionistenvervolging tot een morele en juridische misdaad: een politiek geïnspireerde schending van de Mensenrechten, de Vrijheid van Meningsuiting, deVrijheid van Drukpers en de Vrijheid van Wetenschap.

Verbijsterend dat ontkennen van God, de Duivel, Christus, Allah, Mohammed, het Vaderland, enz. niet strafbaar zijn, maar 'ontkennen' van (delen van) 'de Holocaust' in de 21e Eeuw met fanatieke haat en hysterie wordt vervolgd. Wetten die onbewezen platitudes boven *waarheid* stellen, zijn strijdig met principes van Waarheid en Recht, het recht op vrije meningsuiting en maken inbreuk op de vrijheid van religie. Zoals een priester het stelde, is het onder Duitse wetgeving onmogelijk te voldoen aan de *"Eerste, vanzelfsprekendste Liefdesopgave van elke priester aan zijn gemeenschap, namelijk gehoorzaamheid aan de Waarheid, de ontmaskering en weerlegging van dwalingen en verhulling, in welke vorm, onder welk mom dit zich ook voordoet. Daarvan afzien zou niet alleen verraad aan God en mijn Heilige beroep zijn, maar ook zonde tegenover het ware belang van mijn Volk en mijn Vaderland".*[2194] Bisschop Williamson is dan ook niet de enige gewetensvolle geestelijke.

Holocaustvervolging dient een veelheid aan *politieke* belangen:
- het publiek afhouden van Nationaal-Socialistische ideeën.
- Bestrijden van 'anti-semitisme'.
- Joden als unieke slachtoffers te profileren en te vrijwaren voor kritiek.
- De financiële en politieke bevoordeling van Israël en het zionisme te continueren.

Wie van mening is dat burgers recht hebben hun geschiedenis open en eerlijk te bespreken, waarbij *alle* zienswijzen aan bod moeten kunnen komen, is een vijand van Zion en bedreigt de New World Order!
Daarom gaat het bij de schandelijke vervolging van 'Holocaustontkenners' !
In Canada zei David Matas, Senior Counsel van de *Liga voor Mensenrechten* van het Zionistische *B'nai B'rith*:
"De Holocaust was de moord op zes miljoen Joden, waaronder twee miljoen kinderen. Holocaustontkenning is het voor de tweede keer vermoorden van deze zes miljoen. Eerst werd hun leven uitgewist; dan hun dood. Iemand die de Holocaust ontkent neemt deel aan de Holocaust zelf."
Wie opkomt voor waarheid wordt door dit soort gelovigen als massamoordenaar gedemoniseerd en door politiek-correcte extremisten en hun Oudtestamentische *Willing Executioners* gebrandstapeld.

c. *Criminaliteit van de heretische Holocaustvervolging*

In mijn kinderjaren las ik in een boekje, dat Middeleeuwse gelovigen op een dorpsplein soms een aantal katten in een rieten mand boven een vuur hingen. Zij meenden, dat het hels gekrijs van deze diertjes de Duivel uit hun dorp zou houden. Met een schok drong toen tot mij door dat, *als* de Duivel ergens was, het in de geesten van die dorpelingen zelf was!

Later ervoer ik, dat dezelfde mentaliteit nog altijd heerst en zij die zeggen tegen de Duivel te strijden, daar vaak onbewust *zelf de werktuigen* van zijn. *De criminaliteit zit niet bij hen die twijfelen of de waarheid van geloofsstellingen bestrijden, maar bij hen die vervolgen.* In de Middeleeuwen liet eenzelfde soort lieden eerlijke en integere mensen gruwelijk martelen en ombrengen, in de waan daarmee de Duivel te bestrijden. De huidige Holocaustvervolgers zijn geen haar beter, omdat zij niet handelen voor God en tegen de Duivel, maar zeggen een arbitrair te definiëren begrip als 'de nagedachtenis van de joodse slachtoffers' te beschermen.

Evenmin als intellectuele imbecielen van toen, realiseren eigentijdse beulsknechten zich dat zij *niet* iets Duivels bestrijden, maar dit creatuur ongemerkt bezit van henzelf heeft kunnen nemen.

De boodschap van de revisionistenvervolging is duidelijk: wie waarheid, zijn land, volk, familie en cultuur koestert, of opkomt voor behoud en autonomie van de maatschappij die hem lief is, wordt in de EUSSR door de moraalterroristen meedogenloos vervolgd.

Een aanklager of rechter die zich ertoe leent op te treden tegen revisionisten, laat zich politiek misbruiken en schaart zich daarmee onder zijn/haar criminele Middeleeuwse voorgangers.

Vergis u niet, revisionistenvervolging is moreel en juridisch kwaadaardiger dan Kettervervolgingen; toen was een *bekentenis* van de beschuldigde vereist, *alle* punten van de Heilige Drieëenheid moesten door hem/haar worden verworpen, hun uitlatingen moesten bij herhaling zijn gebezigd, enz., waardoor de overgrote meerderheid werd vrijgesproken. Zelfs de beul en zijn helpers toonden destijds nog respect en vroegen aan de slachtoffers vergiffenis alvorens het vuur te ontsteken. Heden worden 'Holocaustontkenners' door de gecontroleerde media gehoond, bij voorbaat schuldig verklaard en in oneerlijke kansloze processen zonder uitzondering veroordeeld tot langdurige gevangenisstraffen en immorele sancties.[2195]

Niemand zal bestrijden dat Middeleeuwse vervolgers van ketters (*justitie, geestelijkheid, politici*) zich bewust of onbewust schuldig maakten aan criminele wandaden. Evenmin dat de Stalinistische politieke processen in de Sovjet Unie misdadig waren. *Mutatis mutandis* geldt dit thans voor de politiek-religieuze vervolgers van holocaustsceptici in Europa. Ditmaal niet vanuit de waan van religieuze apodicten, maar als ordinaire uitvoerders van politieke dwingelandijwetten. Men kan en mag niemands

recht op vrije meningsuiting ontkennen. Als het gaat om *werkelijke* bezorgdheid over de morele waarden van de mensheid is niet in de eerste plaats vervolging van wetenschappelijk gemotiveerde onderzoekers zoals Faurisson, Irving, Zündel, Rudolf, enz. geboden, maar die van oorlogshitsers, apologeten van marteling, geweldsamusement, pornografie, etc. In onze verworden maatschappij is de tegenstelling groter dan ooit: fatsoenlijke mensen als revisionisten worden jarenlang opgesloten, terwijl – om enkele willekeurige voorbeelden te noemen – lieden als Peter Singer en Avigdor Lieberman staatssalarissen genieten en rijk worden met het publiceren van het grofste morele vuil dat men zich kan indenken. Wie Singer is? Een Amerikaans-joods professor en 'filosoof' die aan de Universiteit seks met dieren, groepsseks, seks met overledenen en het doden van gehandicapte kinderen propageert, alsook vermoorden van pasgeborenen zodat zieke oudere familieleden hun organen kunnen gebruiken en kweken van babies om hun organen te 'oogsten'. Hij is van mening dat als moet worden gekozen tussen het leven van een volwassen chimpansee en dat van een pasgeboren baby, de chimpansee gekozen moet worden en de VN aan grote apen de persoonsstatus moet toekennen. Zij die op de hoogte zijn van bepaalde delen van de Talmoed zullen 's mans opvattingen wellicht herkennen. In een geestelijk gezonde wereld zouden morele dégénerees van dit slag zich niet verder kunnen uiten dan binnen de muren van een gesloten inrichting, maar Singer is professor bio-ethics[!] aan de Princeton University en zijn geschrijf verschijnt in miljoenenoplagen. De *New Yorker* stelde zelfs dat *"geen andere filosoof zo'n grote invloed heeft als hij"*.[2196]

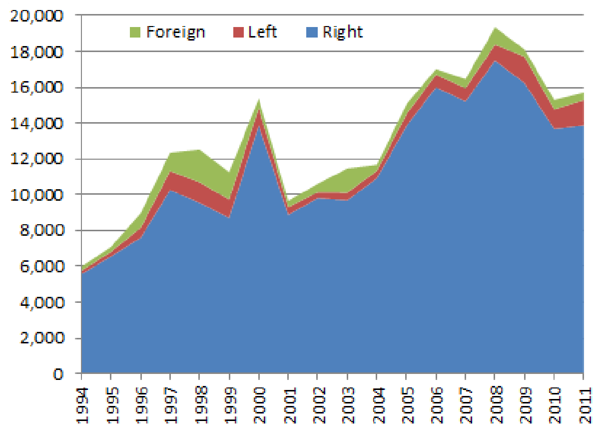
Wie Avigdor Lieberman is? Ook zo'n broeder met Talmoedische ideeën, bovendien minister van Strategische Zaken en vice-ministerpresident van Israël. Hij bepleit publiekelijk dat 90% van de Israëlisch-Arabische bevolking moet worden uitgewezen omdat zij *sympathiseren* met Palestijnen die in de bezette gebieden langzaam maar zeker worden uitgemoord.

Helaas is de wereld vol van dit soort schizofrene karakters, waartegen niemand optreedt, doch aan wie overheden en media hoog aanzien toekennen.[2197] Wie zich daarentegen keert tegen de ficties van de Holocaustreligie, wordt met alle middelen bestreden.

Overheidsdienaars en rechters knappen voor de pseudo-religieuzen bij Ketters en Holocaustsceptici het vuile werk op en verschuilen zich daarbij achter canonieke wetgeving. Dat is *immoreel* en *crimineel.* Holocaust-*vervolging* bevat dan ook de volgende *criminele* aspecten:

1. Het is ***<u>racistisch.</u>*** Het zijn *uitsluitend niet-joden* die door *joden* worden aangeklaagd. Joodse revisionisten worden nimmer aangeklaagd, laat staan door de Nieuwe Inquisitie vervolgd.[2198]

2. Vervolgden zijn ***geen misdadigers,*** maar mensen die gebruik maken van hun recht krachtens de *Universele Verklaring van de Rechten van de Mens* (Art. 19, Alg. Verg. VN, 10 december 1948).
3. Politici en in hun voetspoor aanklagers en rechters, lappen om **politiek-ideologische redenen** dit Universele Recht, de basis van elke werkelijke democratie, aan hun laars en drijven aldus de spot met de eigen Grondwetten. Niet de vervolgden zijn hier overtreders, maar de ***vervolgers.*** Hun *politieke* interpretaties van de Grondwet zijn illegaal en subversief; ze ondermijnen het vertrouwen van de burger in de staat en eerlijke rechtspraak.
4. Voorbeeld, is *Artikel 5* van de Duitse Grondwet. Een zich democratisch noemend land, dat de revisionisten Dr. Germar Rudolf, Siegfried Verbeke, Ernst Zündel en Dr. Fredrick Töben na hen illegaal uit het buitenland te hebben geïmporteerd, in showprocessen veroordeelt. Toch staat in die Grondwet ***letterlijk:*** *"Ieder heeft het recht, zijn mening in woord, geschrift en beeld vrij te uiten en te verspreiden en zich uit algemeen toegankelijke bronnen ongehinderd te informeren. Censuur vindt niet plaats."*
   In de praktijk is dit een schaamteloze farce: Duitse *Gedapo*-ideologen vormen een staat-in-de-staat en vervolgden en veroordeelden in 10 jaar *meer dan 100.000 mensen* wegens Holocaustontkenning en dat aantal stijgt als maar verder![2199]

*Aantallen **politiek vervolgden** in Duitsland 1994-2011: (Blauw = 'rechts', Rood = 'links', Groen = buitenlandse vervolgden).* Bron: Bundeskriminalamt.

5. Holocaustvervolging is *politieke* vervolging, vergelijkbaar met Stalinistische wetgeving en procesvoering. De instigators komen weliswaar uit diverse politieke richtingen, maar hebben overeenkomende *politieke* motieven om de ideologie en mythe van 'de Holocaust' te promoten en uit de wind te houden.

Deze politiekers dichten 'politieke oogmerken' toe aan revisionisten (zij zijn 'neo-nazi's', 'fascisten', 'extreem-rechts'), hoewel die uit *alle geledingen* van het politieke spectrum komen, noch politiek georganiseerd zijn, noch politieke doelen nastreven. Dit in tegenstelling tot hun aangevers.

Wie in Nederland kritisch publiceert over 'de Holocaust' – gesteld dat iemand daartoe de gelegenheid krijgt – loopt het risico justitieel te worden vervolgd zonder dat hun tevoren bekend is op welke beschuldiging. Expliciete wetgeving voor 'Holocaustontkenning' bestaat hier namelijk niet; die zou de onderdrukking van vrije meningsuiting over 'de Holocaust' openlijk blootleggen. Daarom wordt hier naar believen uitgeweken naar open eind frases als 'racisme', 'discriminatie', 'aanzetten tot haat', 'belediging', enz., hetgeen goed verkoopbaar is, maar flagrant in strijd met de waarheid. Een fundamenteel rechtsbegrip is *Nulla poena sine lege,* 'geen straf zonder wet.' De betekenis is dat de burger middels de Wet moet kunnen weten wat strafbaar is en wat niet. Door 'Holocaustontkenning' te vervolgen onder 'racisme' etc., bedriegt de Wetgever de burger, laat men hem in het ongewisse over wat wel of niet strafbaar is, kortom, pleegt men *Misbruik van Recht*.

Pas *achteraf* wordt nu op instigatie van politiek-correcte extremisten en/of belangengroepen bepaald wat niet door de *politieke* beugel kon. Mag men aantonen dat cijfers over verondersteld vergaste joden enkele duizenden te hoog zijn? Enkele tienduizenden? Enkele honderdduizenden? Enkele miljoenen? Niemand die de grens kent.

Mag men opmerken dat van de vermiste joden er in de loop van de oorlog een groot aantal door ziekten, natuurlijke oorzaken, oorlogsomstandigheden, Sovjet-deportaties enz. omkwamen en dus niet *alle* weggevoerde joden automatisch door de nazi's zijn 'vernietigd'?

Mag men het onwaarschijnlijk vinden dat in de veronderstelde gaskamers van Auschwitz geen relevante cyanidesporen zijn gevonden? Of moet men tegen beter weten in (zonder forensisch bewijs) *geloven* dat daar honderdduizenden mensen zijn vergast?

Mag men opmerken dat in de crematoria van Auschwitz – zoals iedereen kan narekenen – nog *geen fractie* van de veronderstelde aantallen kunnen zijn gecremeerd? Is het niet vreemd dat men nog altijd moet *geloven* dat 6 miljoen joden zijn vernietigd als men weet dat het IMT-aantal inmiddels met tenminste 5 miljoen is verminderd? Mag men opmerken *niet te geloven* in spoorloos van de aardbodem verdwijnen van 6 miljoen joden?

Mag men het onmogelijk vinden dat 6 miljoen joden door de nazi's zijn gedood, als nooit meer dan 4,5 miljoen onder hun bereik waren?

Nee, dat mag niet. 'De Holocaust' niet *geloven, betwijfelen, onderzoeken, 'ontkennen'* of *in gedachten verwerpen* is strafbaar. Men is als in de Middeleeuwen *verplicht te geloven.* Dat is de kern van Holocaustvervolging.

Er zou een *Referaat voor Holocaustcensuur* moeten worden ingesteld, een Staatsbureau, een 'Waarheidsministerie' analoog aan Orwell, waar ieder

die iets over 'de Holocaust' publiek wil maken zijn product vooraf ter beoordeling moet voorleggen.
Vrijwel niemand die iets anders over 'de Holocaust' wil schrijven dan de bestaande doctrine toelaat, durft dat openlijk te doen uit angst voor vervolging achteraf door (meestal) joodse belangengroepen, welke politiek en justitie als de ezels voor hun kar weten.
Daarom graag een *Europees Holocaustreferaat,* waar schrijvers en historici hun werk vooraf laten beoordelen, zodat zij niet langer uit integere motieven Holocaust-incorrecte feiten en meningen publiceren, de Joodse Holocaust Versie *officieel* tot *Staatsreligie* wordt verklaard en de tienduizenden die in gevangenissen zijn gesmeten eindelijk weten *waarom.*
In sommige EG landen is inmiddels verboden te *twijfelen* aan 'de' Holocaust, zodat nog meer mensen als 'schuldig' kunnen worden aangepakt. Ondanks alle lippendienst aan 'mensenrechten' en 'vrijheid van meningsuiting' bestaat in de EG wel degelijk *vervolging* van politiek ongewenste meningen en normafwijkend wetenschappelijk onderzoek à la Galileï.
Door Holocaustwetgeving en -vervolging heeft die terreur het stadium bereikt dat zelfs ***twijfel*** wordt bestraft. Zei de grote Duitse filosoof Wittgenstein niet: *'Waar geen twijfel is, is geen Waarheid'*? De joodse filosoof Karl Popper verdedigt de these dat de mens zich van het dier onderscheidt omdat hij Schijn niet voor Zijn houdt, maar kan *twijfelen.* Het vermogen te *twijfelen,* maakt de mens tot mens.
Dit existentiële recht wordt ons voor wat betreft de JHV thans door de EG ontzegd, op straffe van vervolging.
De Holocaustlobby weet maar al te goed dat *twijfel* de eerste stap is naar onderzoek en waarheid en wil dat de JHV-religie daarvan gevrijwaard blijft. Daarom is nu ook *twijfel* strafbaar. Europese rechtbanken hebben er kennelijk geen probleem mee daarin een Pilatusrol te spelen.
De JHV doctrine *vervangt* het Christendom en meer: het wordt (is) *Staatsreligie.* Wetten zijn ingevoerd die 'Ontkennen' van 'de Holocaust' criminaliseren en strafbaar maken. Kritiek op het JHV-verhaal valt niet langer onder vrijheid van meningsuiting, maar wordt beschouwd als 'haat' en 'intolerantie'. Zelfs de *gedachte* dat de JHV wellicht niet geheel waar zou kunnen zijn, of dat voor 'gaskamers' uiteindelijk geen bewijzen zijn, zelfs dat soort *gedachten* is – in post-Orwelliaans Duitsland – strafbaar.[2200]
De volgende stap in de verwording is al gezet: na *twijfel* is nu ook de *gedachte* aan *'Holocaustleugens'* en *'Holocaustleugenaars'* strafbaar. De Duitse Bundestag nam op 11 december 2003 een motie aan waarin letterlijk staat dat "antisemitisch *denken,* spreken en handelen geen plaats heeft in Duitsland en er voor hen die *strafbare gedachten* hebben *geen plaats in de samenleving* meer mag zijn".
Zelfs daarmee is het eind van deze waanzin nog niet bereikt, want om de Europese *goyim* tot *totale geestelijke slavernij* te voeren, heeft de Secretaris-Generaal van de Duitse Joodse Raad (ZJD), Stephan Kramer, over de

reeds geheel monddood gemaakte Duitsers gezegd: *"Zij ontwijken vervolging wegens anti-semitische propaganda en Holocaustontkenning, zonder een woord te schrijven en zonder hun lippen te bewegen"*.[2201] Hiermee verdient de machtigste man van Duitsland *ex post facto* de Stalin Prijs der 1e Klasse. Volgens hem bestaan anti-semitisme en 'Holocaustontkenning' nog altijd *telepathisch.* Echter, zegt hij, dat is alleen nog maar *'empirisch'* te bewijzen. U kunt zelf invullen wat deze woorden straks voor de geestelijke vrijheid van de Europeanen zullen gaan betekenen als 'empirisch bewijs' voor 'anti-semitisme' wordt gebruikt in processen tegen burgers.
Een satanisch-Kafkaïaans vooruitzicht: wetgeving op basis van 'empirisch' vastgestelde *'gedachten'* over *'ontkenning'* van een *'convergerend'* bewezen joodse Holocaust-Versie!

Wat wel of niet 'anti-semitisch' is, is niet gedefinieerd en geeft rechters *carte blanche*. Waar veroordeelde 'antisemitisch' *denkenden* naar toe moeten (gevangenis, heropvoedingskamp, psychiatrische inrichting), wordt in EG-verband nog nader uitgewerkt . . .

Wie denkt dat het in Nederland wel meevalt, kan zich door de feiten gepasseerd weten. Want hoewel de maximumstraf voor Holocaustscepsis ('racisme') volgens de Nederlandse Wet maximaal één jaar bedraagt, is dat in Duitsland op grond van de *Wet Auschwitz* vijf jaar.
Zonder dat onze politieke Fröbelaars dit beseffen, is voor Nederlanders de maximumstraf op 'Holocaustontkenning' buiten hen om *tot vijf jaar verhoogd.* De vuigheid van die juridische zwendel ondervond Belgisch revisionist Siegfried Verbeke (63) die in zijn 'vaderland' wegens 'negationisme'(!) eerder al tot één jaar gevangenisstraf was veroordeeld. Niettemin werd hij *op doorreis* op Schiphol op *Duits* bevel opnieuw gearresteerd. De Nederlandse Staat, aangevoerd door Donner, bleek bereid deze Belg, die noch in België, noch in Nederland, noch in Duitsland ooit enig crimineel feit pleegde en *zelfs nooit een voet op Duitse bodem had gezet*, aan de Duitse *Gedapo* uit te leveren, die hem tot vijf jaar kon veroordelen.
Nog een 'geluk' dat hij niet aan Oostenrijk werd uitgeleverd, zoals Irving. In Oostenrijk staat *20 jaar* gevangenisstraf op 'Holocaustontkenning'!

Verbeke vroeg in België als alternatieve straf in de 'gaskamer' van Auschwitz te mogen worden 'vergast', in plaats van in de gevangenis te worden gesmeten. Hij was ervan overtuigd dat hij vanwege de ondeugdelijkheid van die ruimte in Auschwitz en de belachelijke Zyklon-B vergassingsprocedure binnen een kwartier als vrij man buiten zou staan……

Er is geen beletsel Nederlandse ingezetenen straks aan Duitsland uit te leveren n als het aan politici in de Tweede Kamer ligt, ook aan bevriende staten als Turkije (Armenië niet-ontkenners) en Israël (anti-zionisten).
In beoogd EG-staat Turkije speelt een 180° *omgekeerd* fenomeen: daar zijn Wetten die *niet ontkennen* van de Turkse genocide op Armeniërs strafbaar stellen. Levert de Nederlandse justitie op verzoek van Turkije straks ook

Nederlanders uit die zeggen, schrijven of *bewijzen* dat de Turken in (1917) wél genocide op de Armeniërs pleegden? En zo nee, is dat dan alleen omdat de Turkse lobby hier minder machtig is als de joodse?
Die *politiek* geïnspireerde waanzin is voor de Armeense genocide dichterbij dan men zich realiseert maar voor 'de Holocaust' bittere realiteit.[2202]
Dezelfde EU coryfeeën die schande spreken over vervolging van de Turkse schrijver Pamuk, die genocide op de Armeniërs erkent, sturen schrijvers, wetenschappers, onderzoekers, uitgevers en juristen die de Holocaust staatsreligie *betwijfelen,* voor jaren gevangenissen in.
Daarmee passeren zij de Chinese communisten, die 'ontkenners' van het officiële aantal van *30 miljoen* Chinese doden in WO II *niet* vervolgen.

De *New York Times* van maandag 29 november 2004 meldde:

Frankrijk stelt Gerechtelijk Onderzoek in naar Holocaust Twijfelaar **[!]**

PARIJS (Reuters) – *Franse openbare aanklagers maakten bekend een gerechtelijk onderzoek te zullen openen naar opmerkingen van een ultrarechts politicus die twijfelt of de nazi's tijdens de Holocaust gaskamers gebruikten.*
Minister van Justitie Dominique Perben vroeg om onderzoek naar **Bruno Gollnisch,** *professor in de Japanse Taal aan de Universiteit van Lyon, die zich publiekelijk afvroeg hoe gaskamers werden gebruikt bij het afslachten van joden en hoeveel joden er aldus zijn vermoord.*
De aanklagers in Lyon zeggen dat het onderzoek zich richt op 'Ontkenning van misdaden tegen de menselijkheid'. Franse 'antiracisme' wetten maken Holocaustontkenning tot een misdaad met boete en gevangenisstraf.
De aanklagers hadden voorbereidend onderzoek laten doen naar opmerkingen van Gollnisch, afgevaardigde bij het Europees Parlement en nummer twee van het Front National, de partij van Jean-Marie Le Pen [en miljoenen andere Fransen!].
Gollnisch merkte vorige maand op een persconferentie op dat hij erkende dat gaskamers bestonden, maar vond dat historici niettemin zouden moeten vaststellen of die daadwerkelijk werden gebruikt om joden te vermoorden.
Hij pleitte voor een open debat over de vraag of het totaal aantal vermoorde joden tijdens de Holocaust werkelijk 6 miljoen was.
De overkoepelende CRIF-groep van Frans Joodse organisaties heeft Gollnisch's opmerkingen publiekelijk veroordeeld en de voorzitter van het Europees Parlement, Josep Borrell, zei dat de Europese Assemblee zo'n verklaring niet tolereert.
Gollnisch, die Rechten en Politieke Wetenschappen studeerde aan de Universiteit van Kyoto in Japan, bekleedt de leerstoel Japanse Taal en Cultuur aan de Universiteit van Lyon, genoemd naar Jean Moulin, een held van het Franse verzet, in 1943 door de nazi's vermoord.

Religieuze *Holocausthysterie.* De man heeft *niets definitiefs* over 'de Holocaust' gezegd, hij *erkent* dat er een 'Holocaust' was en zelfs dat er 'gaskamers' waren. Niettemin is hij in november 2006 wegens *twijfel* en het

pleiten voor een *open debat* over 'zes miljoen' na drie maanden voorarrest veroordeeld tot: € 10.000 boete, € 55.000 schadevergoeding aan 'antiracistische' en joodse groepen en daarboven de proceskosten. Ook moest hij advertenties met het vonnis in alle grote Franse dagbladen plaatsen en werd hij voor 5 jaar uit zijn functie aan de Universiteit gezet.

Een buitensporig zware – om niet te zeggen ideologische – straf, in een *politiek* proces, conform aan Middeleeuwse Ketterprocessen.

Vergis u niet. Mensen zijn vergeleken met Middeleeuwers weinig veranderd: dezelfde massapsychoses, dezelfde demonisering met hetzelfde type 'bewijs', dezelfde getuigen die "met eigen ogen zagen hoe Pietje Pietersdochter de Duivel compleet met Hoorns en Bokkepoten verleidde, die *'echt waar'*, na zijn verderfelijke daden in de gedaante van een Zwarte Kater verdween". Dezelfde onwaarheden, dezelfde haat, dezelfde beulsknechten, dezelfde rechtsgang, dezelfde *geloofs*wetten in plaats van feiten. Een *Spieghel Memoriael* dus, die processen tegen 'Holocaustontkenners'.

Natuurlijk voegt ook de hoogste clerus van de Rooms Katholieke Kerk zich in deze Donkere Eenentwintigste Eeuw onder de vervolgers en folteraars van 'Holocaustketters', zij het deels onder dwang en manipulatie. Het Tweede Vaticaans Concilie (1979) van Vrijmetselaarspaus Johannes Paulus II, *capituleerde* voor het Judaïsme, door alle geloven van de wereld *gelijkwaardig* aan het Apostolisch geloof te verklaren en gelijktijdig diens meest Heilige geloofs- en liturgische waarden op de vuilnisbelt te deponeren. Om de judaïsche overwinning te onderstrepen zei deze Paus ex cathetra: *"Auschwitz is het Golgotha van de moderne Wereld,"* daarmee de absolute onderwerping van zijn Kerk aan Juda een feit makend. Slechts oprechte Katholieken zoals Sedevacantisten en het genootschap van bisschop Williamson (SSPX)[2203] bleven de oorspronkelijke Kerkleer trouw.

Hoe toepasselijk dus, dat de rechtsopvolger van het Hoofd van de Middeleeuwse *Inquisitie*, de Duitser Aartsbisschop Gerhard Müller, alle 'ontkenners' van 'de Holocaust'(!) in de Ban heeft gedaan.

Het wachten is nog slechts op heroprichting van *Brandstapels.*

De macht van Middeleeuwse Pausen over Koningen en Keizers is onder de NWO thans volkomen omgekeerd: de Joods-Zionistische Macht heeft de Katholieke Kerk middels de Joodse Holocaust-Versie volkomen en definitief in de greep. Wie niet in de JHV *gelooft,* wordt door de Kerk op last van Joodse farizeeën geband. Wie thans niet *zweert* op Joods lijden volgens de JHV, wordt *maatschappelijk en religieus* gebrandstapeld.

'Holocaustontkenner' is, een belediging die elke vrije discussie blokkeert, alle recht van spreken ontneemt en in laatste instantie ook alle burgelijke en juridische rechten. Een pariastatus, waarvoor de brandstapel *genade* is.

De laatste Japanse oorlogsmisdadiger uit WO II werd veroordeeld in 1949. Op Duitsers wordt *70 jaar later* nog altijd jacht gemaakt, een beschamende vertoning door het menselijk wrakhout dat in de beklaag-

denbanken verschijnt. Nog even, dan worden *lijken* opgegraven om voor de Holocaustrechters te verschijnen .....

Geen misdaad zo ernstig en geen misdadiger zo abject of men heeft het recht zich tegen de beschuldigingen te verdedigen. Niet het Duitse volk. Dat moet zich eeuwig zonder verdediging de beschuldigingen van de JHV tot in eeuwigheid laten nadragen.

Op de 'Bevrijdingsfeesten' van 25 april 1995, liep Reinhold Elstner, een 75-jarig gepensioneerd ingenieur en Wehrmacht-veteraan, de trappen van de Feldherrnhalle – Duitslands 'Heldengalerij' – op. Hij overgoot zich met benzine en stak zich in brand. Pogingen hem te redden faalden en hij stierf kort daarna. Op de brief die hij achterliet stond:

> *"Vijftig jaar meedogenloze hetzes en demonisering van een volk zijn genoeg.*
> *Vijftig jaar aanhoudend beledigingen en verwijten slingeren naar de hoofden van Duitse oorlogsveteranen is genoeg.*
> *Met mijn 75 jaar kan ik niet meer doen dan met mijn zelfvernietiging een daad stellen en een signaal afgeven.*
> *Als hierdoor slechts één enkele Duitser ontwaakt en tot waarheid komt, is mijn zelfopoffering niet voor niets geweest."*

Processen worden aangespannen door belangengroepen al dan niet met hulp van stromannen. Merkwaardig (of niet?) is, dat *uitsluitend niet-joden worden aangeklaagd*. Publicaties van Burg, Eisen, Friedman, Finkelstein, Shahak, Atzmon, e.a. staan vol constateringen die niet-joden achter tralies brachten. Maar omdat de georkestreerde joodse lobby bepaalt wie wel en niet worden aangeklaagd, treft dit lot dus alleen niet-joden.

Ernst Zündel werd in 1985 in Canada aanvankelijk tot 15 maanden gevangenisstraf veroordeeld op een joodse aanklacht gebaseerd op een wet die sinds mensenheugenis niet meer was toegepast en verspreiden van 'vals nieuws' strafbaar stelt. Zündel werd uiteraard veroordeeld omdat ook hier de rechter 'judicial notice' toepaste. De indrukwekkende documentatie bij Zündel's stelling, dat er onmogelijk 6 miljoen joden kunnen zijn vergast, haalde niets uit. De getuigenissen van Leuchter, de professoren Arthur Butz, Robert Faurisson en Paul Rassinier (ex-gedetineerde van Buchenwald) werden door de rechtbank niet in beschouwing genomen.

Het was ook niet nodig dat de joodse aanklagers hun stelling Zes Miljoen bewezen; dat kwam niet ter tafel. Zündel werd ook in hoger beroep veroordeeld, zijn zaak en privé-leven verwoest. Dat beide vonnissen in appèl wegens ongrondwettelijke wetteksten uit 1840 werden vernietigd, doet daaraan niet af. Het doel van de klagers was bereikt.

Rechter Ronald Thomas instrueerde de jury vooraf dat, ongeacht wat de verdediging naar voren zou brengen, *hij*, Ronald Thomas, *judicial notice* had genomen van hetgeen de beschuldigden bestreden. Daarmee viel het masker van 'recht'spraak en waren de aangeklaagden bij voorbaat schuldig.[2204] Deze processen waren niettemin een triomf voor het revisionis-

me en luidden, door de kracht van de ingebrachte bewijzen, de ondergang van de Joodse Holocaust Versie in.
Zündel (in de oorlog geboren, langer dan vijftig jaar Canadees staatsburger en getrouwd met een Amerikaanse), werd later wederom na een schijnaanklacht in de VS aangehouden en illegaal naar Canada uitgewezen. Joodse haatgroepen, die in dit soort zaken in Canada wetten voorschrijven, fabriceerden voldoende 'bewijs' om hem aan Duitsland te laten uitleveren. Wat in de VS en Canada niet lukte, is nu onder de schandelijke Duitse wetgeving wel gelukt: Zündel is daar na een schijnproces tot 5 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Ze *haten* Zündel omdat hij het officiële dodental van Auschwitz met drie miljoen verminderde en tijdens zijn proces Leuchter's onderzoeksrapport over de 'gaskamers' presenteerde. Daarvoor moest Zündel, dertien jaar later alsnog boeten, waarvoor de 'Amerikaanse' overheid de Judasrol op zich nam en de Canadese die van Pilatus. Oudtestamentische *Haat* vergeet en vergeeft immers niet.
Advocate Sylvia Stolz, die Ernst Zündel en Dr. Rudolf tijdens hun processen in Duitsland bijstond, werd door ene 'rechter' Meinerzhagen, die niet opgewassen bleek tegen haar argumenten, tegen de wil van de beklaagden vervangen door een door Meinerzhagen aangewezen advocaat.
Stolz werd door de aanklager in de rechtszaal bedreigd en daarna aangeklaagd. In 2007 werd zij veroordeeld tot 3,5 jaar gevangenisstraf en een beroepsverbod voor 5 jaar. Inmiddels heeft zij die uitgezeten. Door haar moedige en onwankelbare optreden kreeg Sylvia Stolz (*Nomen est Omen,* Stolz = 'Trots') de erenaam *'De Duitse Jeanne D'Arc'.* Een andere advocaat van Zündel, Jürgen Rieger, wacht nog een proces en een veroordeling.

Wie meent dat *onderzoek* naar vergaste joden in nazi-kampen niet nodig is omdat hij vindt dat dit overbodig en/of anti-semitisch is, heeft daartoe het volste recht. Maar hij of zij heeft *niet* het recht anderen te verbieden dat onderzoek wel te doen en de resultaten in de openbaarheid te brengen.
Hoewel Holocaustvervolging in de eerste plaats *politieke vervolging* is, is ze in vele opzichten vergelijkbaar met Middeleeuwse geloofsvervolging en ten minste zo *misdadig* en ondoelmatig.

Het arrogante, zelfvoldane machtsestablishment begrijpt nog altijd niet dat men ***waarheid*** *niet* ***blijvend kan vernietigen,*** ongeacht hoevelen zij demoniseren, besmeuren en in gevangenissen zetten. Waarheid blijft altijd opnieuw boven komen *omdat streven naar Waarheid des mensen is.*

14. ‘Holocaust Studie’: *Anti-wetenschap par excellence*

De Eerste Wet is, dat de historicus niet mag schrijven wat vals is;
de Tweede dat hij nooit de waarheid zal verbergen;
de Derde dat zijn werk boven twijfel van begunstiging of vooroordeel is verheven.
MARCUS TILIUS CICERO, 106-43 vChr.

‘Holocauststudie’: Niet Denken, niet Onderzoeken, Geloven!
Vrij naar HOLOCAUSTHISTORICUS VIDAL-NAQUET, C.S..

In Hoofdstuk **3 *a.*** schreven wij: *“Wetenschap* is *een geordend, logisch en samenhangend kennisstelsel van concrete feiten.* Het is *rationele analyse* en vastlegging vanuit een open geest met *verificaties* zonder falsificaties. Wetenschap gaat over *bewijs.”*

De academische ‘Holocaustwetenschap’ baseert zich echter *niet* op *concrete* feiten, maar op *secundair* en *tertiair* bewijs, aangevuld met mondelinge getuigenissen, die vervolgens via een matrix van *postulering* en subjectieve *interpretatie* tot *‘feiten’* worden omgevormd. Het belang van *concreet* onderzoek en *concrete feiten* wordt stelselmatig *ontkend* en naar de achtergrond verschoven, als niet passend in het gepostuleerde *verhaal.*

Dat ‘Holocauststudie’ ***geen wetenschap*** is, wordt helder als men Googelt op *‘Holocaust scientific’.* Men vindt dan ***niets*** over concreet feitelijk onderzoek, geen feitenverslagen, forensische rapporten, wetenschapskritiek, etc. Alleen prietpraat over *‘herdenken’*, *‘educatie’*, *‘Holocaustontkenners’*, etc.

De academische Holocauststudie behoort tot de zgn. Alpha-wetenschappen en is een *narratieve discipline,* openstaand voor en gedomineerd door subjectieve invloeden. Omdat ze kritiek en forensisch onderzoek tot vijand heeft verklaard, is ze bovendien aan te merken als ***anti-wetenschap.***

De wereld waarin we leven kenmerkt zich door verregaande specialisatie op alle gebieden. We zijn nauwelijks nog in staat op basis van eigen kennis en inzicht juiste conclusies te trekken of gefundeerde uitspraken over enig onderwerp te doen. Daarvoor hebben we specialisten, deskundigen nodig. Daar is niets op tegen, mits die deskundigen eerlijke en controleerbare informatie verschaffen en een gezonde kritische instelling bewaren. We moeten ons ervan bewust zijn, die specialisten niet zelf te kiezen: ze worden voor ons geselecteerd en soms gemanipuleerd door de leugenmedia, politiek en invloedrijke belangengroepen. Die bepalen daardoor grotendeels wat mensen denken en vinden, ter promotie van eigen belangen en doelstellingen, die niet altijd in het algemeen belang zijn. Politiek, globalisten, kapitaalmonopolisten, zionisten, enz. selecteren de ‘deskundigen’ die onze mening vormen. En dat is slechts één aspect; een ander is de selectie van het ‘nieuws’ en de wijze van presentatie daarvan.

De groep 'deskundigen' bij de meningsvorming over 'de Holocaust' zijn historici. Zij behoren tot een categorie wiens deskundigheid niet 'harde', exacte wetenschap betreft, maar Alpha-wetenschap,[2205] een wetenschap vol subjectieve elementen. Daardoor zijn ook hun resultaten per definitie subjectief. Vooral bij politiek gevoelige onderwerpen, laten de meesten zich beïnvloeden door maatschappelijke conventie, politieke correctheid en daarmee – welbegrepen eigenbelang.

Cicero's geciteerde uitspraak over geschiedschrijving van meer dan 2000 jaar geleden, was Universeel; hij ontzegt daarin historici politieke-correctheid en staat geen politieke sympathieën, antipathieën, eenzijdigheid, vijandigheid of *haat* toe. Hij eist objectiviteit en terzijdeschuiven van persoonlijke politieke opvattingen. Hoe anders is de praktijk vandaag….

Zwitsers historicus Burckhardt formuleerde de hedendaagse opvatting over zogenaamde historische objectiviteit: *"Historie is wat een tijdperk als waarheid kan gebruiken voor een ander tijdperk."* Daarmee worden 'waarheid' en 'historische waarheid' ondergeschikt geacht aan wat 'men' meent te kunnen *gebruiken*. Schopenhauer zei het onomwonden: *"Geschiedenis is de hoer van de politiek."*

De officiële geschiedschrijving bevindt zich in de wurggreep van politiek-correct extremisme. Ieder die in historiografie, media of politiek kritiek levert op de lofzang op 'multi-culturalisme' (= monoculturalisme), Israël, de NWO of 'de Holocaust', laat staan deze verwerpt, wordt *kaltgestellt*. Een regisserende elite bepaalt wat Goed en Kwaad is en wat u, ik en vooral onze kinderen daarover moeten vinden. De voor gedachten- en maatschappijvorming belangrijke Westerse universitaire faculteiten staan dan ook onder zware druk van het politiek-correcte extremisme. Invloedrijke krachten controleren en financieren de leerstoelen, aanstellingen, docentschappen, leerprogramma's, promoties, enz., van a tot z.

Dit heeft er ook toe geleid dat de officiële, op scholen en universiteiten onderwezen, Holocauststudie is verworden tot een *sociopolitieke Farce.* Een studie *pro domo,* ver van academische standaards als objectieve waarheidsvinding en wetenschapskritische toetsing. Een beschamend eenzijdige *anti-wetenschap,* met als onderwijsdoel: *indoctrinatie.*

Holocaustdocenten geven les aan gebrainwashte studenten, bij wie het niet opkomt de koshere versie van 'de Holocaust' ter discussie te stellen. Die docenten kunnen knap formulerend debatteren op conferenties, zich bijvoorbeeld overgevend aan speculaties over wel of geen Hitlerbevel om alle joden uit te roeien. Zij schuwen de discussie met revisionisten, wetend dat dit een carrièreverwoestend *kritisch paradigma* vertegenwoordigt, een terrein, waarop zij onder de heersende politieke opvattingen geen antwoorden kunnen en mogen geven.

Overwinnaarshistorie is in de eerste plaats *politiek,* en dat laat geen ruimte voor wetenschappelijke objectiviteit.

Zoals artsen zich aan de eed van Hippocrates moeten houden, zijn Universiteiten verplicht serieus kennis te nemen van ***alle*** maatschappelijke opinies en daarop met *rationele* argumenten te reageren. Anders is er geen sprake van academische moraal. Politieke Correctheid mag daarin slechts een ondergeschikte plaats innemen.
Bij 'de Holocaust' is dat in de Westerse academische praktijk totaal anders: Holocausthistorici *postuleren, interpreteren, psychologiseren, novelliseren en conformeren, in plaats van objectief te onderzoeken*".[2206]
Zij *verketteren* alle van de JHV afwijkende feiten en meningen en weigeren zelfs deze te onderzoeken. Zij ontkennen daarmee *het eerste academische principe*: universaliteit (allesomvattendheid). Ook daarom is *'Holocauststudie'* ***geen*** wetenschap, *geen* geschiedschrijving, maar in de eerste plaats *geloof* en *politiek.* Wie kritisch is en niet *gelooft*, hoort daar niet bij.[2207]
JHV-studie mag geen geschiedwetenschap worden genoemd omdat ze geïmmuniseerde 'feiten' en opvattingen overeind houdt, die zelfs dwars ingaan tegen technische en natuurwetenschappelijke principes; ze functioneert onder de doctrine van de *Holocaustcorrectheid*.
Wetenschappelijk gebruik is, dat men vrij historisch en technisch onderzoek kan doen naar alle facetten van belangrijke gebeurtenissen uit de geschiedenis zonder belemmeringen van politieke of godsdienstige aard. Ook dat daarover vrij kan worden gepubliceerd en gediscussieerd en conclusies getrokken, eventueel middels these, antithese en synthese.
Uitvoerige studies en onderzoek door allerlei deskundigen: archeologen, geologen, paleontologen, chemici, historici, sociologen, psychologen, wapendeskundigen, enz. maken daar dan deel van uit. De JHV is daarin een uitzondering. Daar wordt objectief forensisch-wetenschappelijk onderzoek stelselmatig tegengewerkt en gecriminaliseerd. Haar conclusies berusten grotendeels op postulerende interpretaties van selectief gekozen documenten en getuigenverklaringen.
Hedendaagse Holocausthistorici veronachtzamen als regel een belangrijk aspect van wetenschappelijke geschiedschrijving, namelijk de *Context* of *Zeitgeist* waarin gebeurtenissen plaatsvonden. In tegenstelling tot bijv. archeologen, die van elke vondst nauwkeurig plaats, omgeving en omstandigheden vastleggen, beschrijven en interpreteren zij feiten los van objectieve omstandigheden. Als *voorbeeld* daarvan kunnen de zgn. Neurenberger Wetten gelden, welke niet vanuit de Duitse en joodse voorgeschiedenis worden beschreven, maar vanuit *hedendaagse* opvattingen.
Officiële geschiedschrijvers van 'de Holocaust' verzaken ook hun plicht door te verzuimen normale en algemeen aanvaarde methoden van historisch en forensisch *onderzoek* toe te passen op het JHV-verhaal. Zij *interpreteren* tertiaire 'bewijzen', d.w.z. verhalen en 'getuigenissen, in plaats van feitelijkheden te verifiëren door bijv. forensisch onderzoek.
Holocaustliteratuur – ook 'wetenschappelijke' – is er gewoonlijk op gericht de lezer via postulering en suggestie tot conclusies te leiden. Veron-

derstellingen worden gepresenteerd als feiten. Reden is de lezer te conditioneren en rijp te maken voor acceptatie van alles wat hem zonder bewijs wordt voorgeschoteld. Treurig genoeg werkt die tactiek, omdat de lezer zich niet kan en wil bezighouden met de allesbepalende details.

Historici zonder voldoende concrete forensische gegevens en zonder kritische attitude zijn *Verhalenvertellers.* Dat komt omdat zij verzuimden behoorlijk onderzoek te doen, met name naar kernelementen als 'gaskamers', 'systematische vernietiging' en 'Zes Miljoen'. In plaats daarvan accepteerden zij vanaf het begin een op *emoties* gebaseerde *postulatie*, waarbij selectief bevestigende 'bewijzen' worden vergaard en het andere genegeerd. Hun werk typeert zich door omissies, onnauwkeurigheden, veronachtzaming van inconveniënties, subjectief interpreteren en kritiekloos verwijzen naar 'getuigen' die grotendeels fantastische nonsens presenteerden. Zij laten dat ongemoeid om de geloofwaardigheid van de getuigen (en hun daarop gebouwde conclusies) niet te beschadigen, omdat anders van het gepostuleerde verhaal weinig concreets overblijft. Door hun rabiate *eenzijdigheid* zijn zij overwinnaars in een strijd met lijken. Gebiologeerd huilen zij met de wolven in het bos, maatschappelijk en emotioneel verlamd, in staat noch bereid noodzakelijk kritisch onderzoek te verrichten. De Holomythologie heeft hen op sleeptouw en vanaf de puinhopen van zelfingenomen stellingen prediken zij hel en verdoemenis over een immer groter wordende schare 'Ontkenners'.
Hoe kan het, dat een meerderheid van anders zo kritische historici, volledig in de ban is van wat niet anders dan *de Grote Mythe* kan worden genoemd? De verklaring is in wezen simpel: ook zij gaan uit van de dominante propaganda en *het bedrog van de aanname.* "Als zoveel getuigen en berichten hetzelfde zeggen, dan kán dat geen leugen zijn." Wat dit standpunt ***absurd*** maakt, is dat zij tegelijk weigeren waarde en betrouwbaarheid van die 'getuigen' en 'berichten' objectief te onderzoeken.
Dat doen is inderdaad onbegonnen werk. Het aantal 'getuigenissen' is enorm, maar tegelijk volkomen tegenstrijdig, onbewezen en onzinnig. Dat kan niet worden erkend, want is de basis onder de postulering.
Liever voeren zij die getuigenissen selectief op en verklaren ze na 'aanpassingen', weglatingen en 'interpretaties' tot 'convergerend bewijs'.

Ook het argument dat alle Holocaustonderwijs en alle 'Holocausteducatie' een moreel-opvoedende functie zou hebben, is inmiddels leeg gebleken. Dat argument is, tegen de achtergrond van de daden in Palestina door het voormalige joodse slachtoffervolk en de wereldwijde agressieve aanvalsoorlogen van het Westen, volkomen *bankroet*.
Voor zover het de historie van 'de Holocaust' betreft, *verzaakte* de academische Holocaustgemeenschap haar eerste taak en plicht: objectief onderzoek en verificatie van de basisfeiten. Zij hield zich daarmee niet bezig,

want ‘de Holocaust’ was vanaf het eerste begin ‘algemeen bekend’, met ‘een overweldigende hoeveelheid bewijzen’.
Echter, wie naar bewijzen voor ‘systematische, fabrieksmatige vernietiging’, ‘gaskamers’ of ‘Zes miljoen’ durft vragen, krijgt slechts ‘getuigenissen’, verhalen, demoniseringen, weerlegde en niet terzake doende details.
Holocaust‘wetenschap’ is wetenschap van en voor moefti’s. Die kunnen bewonderenswaardig Koranverzen en geloofsfeiten en feitjes analyseren en uit het hoofd opdreunen, erudiet en scherpzinnig discussiëren over exegetische thema’s, quasi geleerd ‘rechtspreken’, maar zijn met al hun geleerdheid niet in staat de *waarheid* van hun geloofskern aan te tonen. Hun intellectuele exercities zijn geen ‘weten’schap: het blijft *geloven*. Dat is ook de essentie van JHV-‘wetenschap’. Wie zich aan de JHV conformeert, conformeert zich niet aan wetenschap, maar aan *geloof.*
Sancties op openlijke twijfel moeten dat geloof waarborgen, net zoals bij *religies*. Het maakt de officiële Holocauststudie tot een *farce. ‘Weten zonder twijfel, is geen weten’*, leerde Wittgenstein. Die kende ook Cicero’s *Dubitando ad Veritatum Pervenimus*: door Twijfel tot Waarheid. Die universele, intellectuele en existentiële *twijfel,* is de mensheid ontzegd bij het Holocaustverhaal. Die *verbiedt* twijfel, omdat die onthult dat er binnen de JHV geen antwoorden zijn.
Holocausthistorici hebben geen beroepscode zoals artsen en andere beroepsgroepen, of het moet zijn dat de JHV gebeurde zoals verteld. Omdat wezenlijke kritiek op hun verhalen onmogelijk en strafbaar is en zij revisionisme als *anathema* hebben weggezet, vindt ook nauwelijks controle op onjuistheden, misleiding, overdrijving en leugens plaats. Die zijn in het JHV verhaal dan ook overweldigend aanwezig.
Omdat de ‘Holocaust Studie’ niet in staat is de revisionistische uitdaging te weerleggen, staan revisionisten voor de *rechter.* Alsof die dat wel zou kunnen. Revisionisten vervolgen en opsluiten is het ultieme bewijs voor de *Farce* van de ‘Holocauststudie’. De hand- en spandiensten die deze ‘wetenschap’ aan de revisionistenvervolging verleent, maken die ‘studie’ eens te meer tot anti-wetenschap.
De keren dat Holocausthistorici voor rechtbanken onder ede hun stellingen moesten herhalen, waren voor hen catastrofaal. Ik noem de processen tegen Zündel in Canada, waarbij Hilberg onder kruisverhoor zijn claims over ‘systematische vernietiging’ niet kon waarmaken. Zo ook voor Rudolf Vrba en illusionist Robert-Jan van Pelt tijdens het Irving-proces, waar bewijs niets anders bleek te zijn als ‘literatuur’, ‘convergerend bewijs’ en ‘algemeen bekend’.
Verbijsterend is dat conformistische historici hun belangrijkste opgave uit het oog zijn verloren: kritisch onderzoek doen naar de feiten en documenten waarop standpunten gebaseerd zijn. Die kritiekloze acceptatie

van documenten vond een hoogtepunt bij de vervalste *Hitler Dagboeken*. Een vervalsingsschandaal, aan het licht gebracht door David Irving.[2208]

Een deel van de verklaring is dat naoorlogse conformistische historici onder de sentimentele en emotionele propaganda niet in staat bleken hun rug recht te houden en een minimum aan professionele objectiviteit te bewaren. Ook is de combinatie van geloof, maatschappelijke chantage en *Das Joch von daß Brot* voor de meeste *'de-Holocaust-is-mijn-job'* historici te sterk. Velen weten dat wat zij aan hun studenten verkondigen niet waar *kan* zijn en niet waar *is*, maar verkiezen positie en salaris boven waarheid, verlaten de Partijlijn niet en trappen dus niet op verkeerde tenen. Zij weten aan welke kant hun boterham wordt gesmeerd.

Vrij onderzoek naar de geschiedenis is in bijna alle Westerse landen toegestaan. De Joodse Holocaust-Versie is daarop de enige uitzondering. Een wetenschapper of onderzoeker die de opvattingen daarover in twijfel trekt of onwelgevallige uitkomsten publiceert, riskeert strafvervolging, beroepsuitsluiting of erger, dat *weet* iedereen, maar *zegt* niemand.

Duizenden dissidenten zijn door de heersende Holocaustterreur gevangenissen ingegaan. Zonder dat ook maar één *pro domo* Holocaust-'wetenschapper' daartegen protest liet horen, al was het maar ter verdediging van wetenschapsvrijheid.

Die vervolging en criminalisering leidde tot een klimaat waarin bekwame en gewetensvolle wetenschappers liever uitzien naar andere onderzoeksterreinen dan te kiezen voor de onwetenschappelijke, onaangename, riskante en door de staat met haar waakhonden gedomineerde 'Holocauststudie'. Het schrikt wetenschappers af, die zonder oogkleppen en handboeien hun werk willen doen.

De vraag waarom veel historici in moderne geschiedenis zichzelf en hun beroep prostitueren, behoeft voor hen die bekend zijn in de academische wereld niet te worden beantwoord.

Een Duits academicus en rechtskundige schreef in zijn dissertatie:

"Kan een Duits historicus het zich veroorloven de volkerenmoord op de Europese joden of de methode van massavergassing 'onbevooroordeeld' te behandelen, c.q. in twijfel te trekken? – De vraag stellen is ze met 'Nee' beantwoorden".[2209]

Academische vrijheid is vrijheid van onderzoek en onderwijs. Die vrijheid is bij de 'Holocauststudie' een regelrechte *farce*.

Holocauststudie functioneert onder het juk van politieke *Holocaustcorrectheid*. Elke betrokkene beseft dat zijn bevindingen en kritiek zich niet buiten zekere lijnen mogen begeven.

Wetenschap is objectief onderzoeken en voortdurend reviseren van overgeleverde theses, paradigma's, dogma's en aannames. Dat doet het revisionisme, en daaruit volgt: revisionisme = *wetenschap*. Men mag stellen dat *niet alle* revisionisme wetenschap is, maar men is op de verkeerde weg dat te onderbouwen met onwetenschappelijk *politiek-psychologische* vormen van

verweer. **Men kan bepaalde revisionistische *resultaten* of *conclusies* weerleggen c.q. afwijzen, maar *nooit* de legitimiteit van het revisionisme zelf.** Revisionisme *afwijzen* is *wetenschap afwijzen* en dus ***anti-wetenschap.*** Vrij revisionisme is *respectabel en noodzakelijk* voor elke wetenschap. Door rabiate afwijzing van het revisionisme doet de Holocauststudie zichzelf tekort en *kan niet langer wetenschap worden genoemd.*
Kenmerkend voor *Wetenschap* is o.m.:

- Elke beginthese toegestaan.
- Onderzoeksresultaten zijn noch verboden, noch voorgeschreven, noch ingeperkt.
- Alles is openbaar en staat open voor weerleggende of bevestigende wetenschapskritiek.

Anti-wetenschap kenmerkt zich door:

- Vooringenomen stellingen waarop kritiek verboden is.
- Geen, selectieve of gemankeerde bewijsvoering.
- Negeren van tegenargumenten, bijvoorbeeld door een these te weerleggen zonder alle aspecten in aanmerking te nemen.
- Immunisering; het huldigen van theses en/of argumenten die niet open staan voor weerlegging, zoals: *"Omdat concrete bewijzen niet bestaan, is bewezen dat ze zijn vernietigd".*

Alzo de 'Holocauststudie', er niet op gericht studenten te laten of leren *denken,* maar om hen te laten *geloven* in politiek-religieuze *ideologie.* Wie colleges 'Holocauststudie' aan Nederlandse Universiteiten volgt (en in andere Westerse landen), is verbijsterd over het gebrek aan wetenschappelijk niveau en totale afwezigheid van kritiek. Die is er niet bij studenten en al helemaal niet bij docenten. De daar heersende JHV-volgzaamheid is beschamend, tot aan het *beangstigende* toe. Onvoorwaardelijk *geloof* is wat de klok daar slaat. Een verbijsterende realiteit en uit wetenschappelijk oogpunt *een absolute farce*. *Indoctrinatie* is het woord dat hier alles zegt. Van voorgeschreven leerstof, documentatiemateriaal, 'cases', tot de keuze van docenten en gastdocenten. Hoe kan het anders bij een discipline die haar academische autonomie volkomen uit het oog heeft verloren.
Geschiedenisstudenten krijgen verplichte boeken over 'de Holocaust' van joodse romanciers als Michael Marrus' *The Holocaust in History*, die in zijn Voor-woord schrijft: *"[. . .] excluding from this book any discussion of the so-called revisionists – malevolent cranks who contend that the Holocaust never happened".*[2210] Het visitekaartje van een *'malevolent cranck'*. . .
Waarom liggen de namen van Rassinier, Faurisson, Butz, Rudolf, Mattogno, Graf, Berg en andere revisionisten niet vóór op de tong bij geschiedenisstudenten? Als 'de Holocaust' van zo groot belang is als wordt gezegd, moet dan niet elke student op z'n minst bekend zijn met *alle* kanten daarvan? Waarom worden zij niet aangemoedigd de studies van de revisionisten te lezen? Geen wonder, dat zij met de mond vol

tanden staan bij elke incidentele feitenconfrontatie. Zij worden 'opgeleid' met boeken die veelal het papier waarop zij gedrukt zijn niet waard zijn, vol fouten, laster en scheldkanonnades (*"malevolent cranks"*), afgeschrikt en afgeschermd van revisionistische bevindingen omdat die het geindoctri-neerde beeld aantasten. Een schoolvoorbeeld van een ideologisch-autistische 'wetenschap'. De huidige Holocauststudie leert *wat* te geloven en *wat* te denken, niet *hoe* kritisch te denken en te onderzoeken.

Holocaustdocenten durven hun studenten zelfs geen opdracht te geven de revisionistische stellingen gemotiveerd te weerleggen: zij vrezen zowel de reacties van 'hogerhand' als die van hun studenten.

Het is hoog tijd dat de academische wereld het deel van de geschiedenis over de gebeurtenissen met joden onder de nazi's terugverovert op een judaïsch/zionistische nomenclatura, welke die *pro domo* exploiteert.

Hoezeer politiek-correct extremisme de universitaire wereld in het algemeen en de Holocauststudie in het bijzonder in de wurggreep heeft, blijkt uit de vergelijkbare affaire Buikhuisen uit de jaren tachtig en recente 'kritiek' daarop van Jaap Dronkers, professor in *onderwijssociologie,* ook al zo'n Alpha-Faculteit waarin politiek-correct extremisme regeert.[2211]

Hij wees er in een interview in de NRC op, dat bij onderzoek naar verschillen in schoolcapaciteiten van etnische groepen alleen aandacht is voor discriminatie, sociaal-economische achtergronden en invloed van zwarte scholen. Elke duiding van aangeboren verschillen tussen etnische groepen en de term IQ is ideologisch taboe.

Oost-Aziatische leerlingen doen het beter dan leerlingen uit Afrika en Zuid-Amerika. Een verklaring daarvoor zegt Dronkers niet te hebben *"en daar waag ik me ook niet aan, want ik wil niet de Buikhuisen van de onderwijssociologie worden"*(!) Dat is ook de attitude in de 'Holocauststudie.

Wouter Buikhuisen was in de jaren tachtig professor neurosociale psychologie in Leiden en wilde onderzoek doen naar eventuele erfelijke actoren welke tot criminaliteit konden leiden. Omdat de politiek-correcte extremisten van universiteiten en journalistieke pseudo-intellectuelen destijds meenden dat dit zelfs niet mocht worden gesuggereerd, werd Buikhuisen publiekelijk en maatschappelijk op hysterische wijze afgebrand en gedwongen zijn leerstoel en universitaire functies op te geven.

Dronkers geeft toe geen onderzoek te willen verrichten naar het achterblijven van migrantenkinderen, omdat ook hij vreest voor een politiek-correct Volksgericht. De Nederlandse belastingbetaler, die de salarissen van sociale wetenschappers op moet brengen, kan dus eerlijk onderzoek naar belangrijke relevante vragen domweg vergeten: vrije wetenschap is te 'politiek gevoelig'. Wetenschap mag voor Alpha-ayatolla's niet strijdig zijn met de links ideologische partijlijn. Dat maakt onze 'Holocaustdeskundigen' op slag een stuk minder deskundig.

Dronkers in de beklaagdenbank zetten zou onrechtvaardig zijn, want hoewel hij zichzelf als wetenschapper gediskwalificeerd, is hij eerlijk

genoeg dit toe te geven. Zijn collega's van de 'Holocauststudie' blijven zelfs met die eerlijkheid in gebreke.
Het *negeren* van kritiek is een van de opvallendste kenmerken van de 'Holocaustwetenschap'. Als ze al op kritiek reageert, wijst ze deze met pejoratieve, onwetenschappelijke en ronduit leugenachtige argumenten van de hand. Ook forensisch-wetenschappelijke kritiek.
Welke oprechte wetenschapper zou zijn conclusies en stellingen niet bevestigd willen zien of kritiek daarop willen pareren met objectieve forensische feiten? In de Holocauststudie echter zijn fundamentele kritiek en onderzoek *Taboe* en mikpunt van grove politieke stigmatisering.

Wat is het voor 'wetenschap', die de Joodse Holocaust-Versie als onaantastbare 'waarheid' accepteert en haar vrijheid van onderzoek en vrijheid van publicatie aan banden laat leggen?

Maatschappelijke chantage schermt af, zowel van kritiek, als van beantwoording daarvan; daardoor kan zelfreinigende wetenschapskritiek haar werk niet doen. Elke kritiek en elke vorm van onafhankelijk onderzoek wordt met grove middelen gedwarsboomd, gecriminaliseerd, doodgezwegen, verdraaid en politiek vervolgd. Van objectieve wetenschap en feitenonderzoek over 'de Holocaust' kan domweg geen sprake zijn: als een niet-joods deskundige feiten aan het licht brengt die het dogmatische verhaal weerspreken, wordt hij maatschappelijk vernietigd. Dat is niet overdreven, integendeel, daarvan gaf Hoofdstuk **3** talloze voorbeelden; kettervervolging in de 21e Eeuw bestaat: maar uitsluitend over 'de Holocaust', dat toont ook Hoofdstuk **13** aan.
Al deze factoren binnen de zgn. Holocauststudie leidden ertoe dat slechts een kleine Holocaust-incrowd (overwegend joods) zich nog met deze tot een farce geworden wetenschap wenst bezig te houden.
Dat heeft uiteraard een negatieve weerslag op de onderwijskwaliteit. De laatste 30 jaar is er niet één baanbrekende of vernieuwende publicatie van 'Holocaustwetenschappers' verschenen. Slechts een aantal de JHV herkauwende en op de sensatiezucht van het publiek inspelende schrijfsels werd uitgegeven, met dat van Daniël Goldhagen over de Duitsers als *genetisch gepredestineerde massamoordenaars* als dieptepunt.
Niet één van de Holocausthistorici kwam met nieuwe (= van de JHV afwijkende) feiten. Niet één ook met hout snijdende argumenten tegen de feiten en stellingen van revisionisten. Niet één met serieuze reacties op de aanzwellende golf kritiek en ongeloof.
Op geschiedenisfaculteiten worden de gebeurtenissen met joden tijdens de Tweede Wereldoorlog *ideologisch* onderwezen. Het Holocaustcorrecte JHV-verhaal wordt daar voorgedragen met de zekerheid van wiskunde en alles wat afwijkt met wantrouwen en dédain verworpen. Op middelbare scholen absorberen kinderen wat hen als Waarheid wordt voorgeschoteld en zij beschikken over onvoldoende kennis en kritisch vermogen

om dat beargumenteerd te betwijfelen. Universiteiten zijn diplomafabrieken, waar studenten in zo kort mogelijke tijd en met zo min mogelijk inspanning zo hoog mogelijke cijfers willen halen. Docenten danken hun plaats en status aan conformering aan het Holocaustverhaal. Studenten worden geconfronteerd met een indrukwekkende reeks studieboeken en 'onderzoeken' van gevestigde, meestal joodse Holocaustcoryfeeën en het lijkt dom en Heiligschennis daarop zelfs maar de geringste inhoudelijke kritiek te uiten, laat staan fundamentele kritiek.

De geesten van jonge mensen worden aldus gevuld met een grotesk en manicheïstisch *geloof*, gebaseerd op vooral *emotie*. Hun gevoel voor integriteit en eer vervangen door 'denken' in een zwart-wit patroon.

Kritische oriëntatie of kritische vraagstelling leidt slechts tot irritatie bij docenten, die niet gewoon zijn daarmee om te gaan en er geen raad mee weten. Een Holocaustkritische instelling leidt dus niet tot hoge cijfers en ook later is er geen droog brood mee te verdienen. Goede tentamencijfers krijg je door op standaardvragen standaard antwoorden te geven en voor elke kritische docent geldt onverbiddelijk *'clean your desk'*, een *berufsverbot.* Wie afwijkt wordt verstoten. Een weinig aantrekkelijk vooruitzicht voor jonge academici; kritisch zijn vereist *moed* en *opoffering* en dat zijn nu eenmaal *schaarse* en slecht beloonde deugden.

Daarbij wordt het vak Geschiedenis in veel Westerse landen tegenwoordig 'modern' benaderd, door dit pseudo-wetenschappelijk te splitsen in allerlei deelstudies, zoals *'Social Studies', 'Multiculturalism', 'Jewish Studies',* etc., waarbij het geen verbazing wekt dat leerlingen en docenten hoofdzakelijk afkomstig zijn uit milieus welke die populaire en lucratieve maatschappelijke onderwerpen bevestigen.

Voor niet-joden, laat staan objectieve wetenschappers, is het nauwelijks mogelijk posities binnen een faculteit 'Joodse Studies' (welke 'de Holocauststudie' heeft geannexeerd), te verwerven. Niet-joodse paradigma's zijn daar niet welkom. In 1987 schreef de joodse professor Jacob Neusner:

"Kortgeleden werd een niet-joodse afgestudeerde, die solliciteerde naar een docentschap Joodse Studies aan een Staatsuniversiteit in het Midden Westen, te verstaan gegeven dat hij verreweg de best gekwalificeerde kandidaat was. In feite was hij de enige werkelijk gekwalificeerde kandidaat. Maar hij werd zelfs niet uitgenodigd. Waarom? Hij is niet joods. De plaatselijke Joodse Federatie betaalde mee aan het salaris en wilde iemand onder haar auspiciën. Alleen een jood kwam in aanmerking. Daarop bepaalde de Staatsuniversiteit dat voor Joodse Studies alleen joden in aanmerking komen".

Neusner toonde zich verontwaardigd dat faculteiten voor Joodse Studies (waaronder 'de Holocaust') zich in Amerika hebben ontwikkeld tot academische ghettos. *"Ik kan mij geen completere capitulatie voorstellen dan de minachting die joden zichzelf aandoen met hun onbegrip voor academische waarden".*[2212]

Het toont tenminste 3 feiten: 1. Faculteiten worden opgekocht; 2. Aanstelling geschiedt door coöptatie; 3. Objectiviteit binnen de 'Holocaust Studie' is ongewenst.
In 1998 staakte Harvard University na drie jaar een aanstellingsprocedure voor een hoofddocent Holocauststudies. Voor die leerstoel was $ 3.2 miljoen beschikbaar gesteld door de rijke joodse toneelschrijver Kenneth Lipper, die eerder al $ 8 miljoen aan de universiteit had geschonken. Oorzaak was de onophoudelijke politieke en wetenschappelijke strijd over wie die functie moest krijgen. Met name de wijze waarop 'de Holocaust' zou moeten worden onderwezen werd betwist. Lipper pushte charlatan Daniël Goldhagen voor een vaste aanstelling. *"Volgens normen van Universitair onderwijs behoort een donor geen rol te spelen in het aanstellingsbeleid"*, zei de niet-joodse kandidaat Christopher Browning. *"Dat een donor daarin een overheersende rol speelt, is schandalig."*
De joodse dominantie over de Holocauststudie is vernietigend voor de objectiviteit en dus de kwaliteit. Het versterkt vooroordeel, eenzijdigheid, *pro domo* standpunten, toewerken naar gepostuleerde conclusies, negeren van ongewenste onderwerpen en vermijden van lastige vragen.
Over revisionisme heerst binnen academische kringen een vijandige sfeer, zich kenmerkend door *onwetendheid, doodzwijgen, leugens, laster en rabiate eenzijdigheid.* De 'Holocaust Studie' is daarbinnen een religieus-ideologisch bastion, dat *lippendienst* bewijst aan intellectuele vrijheid. Uit ontelbare voorbeelden noem ik de politiek gemotiveerde uitsluiting van Dr. Germar Rudolf door het Max Planck Instituut, het ontslag van Nicholas Kollerstrøm, professor natuurkunde aan de Universiteit van Londen, enz. De stichter van die Universiteit, Jeremy Bentham, was nota bene fervent voorvechter van intellectuele vrijheid: *"Het kwaad van censuur is onmetelijk, want het is onmogelijk te zeggen waar het eindigt,"* zei hij ooit.
Nederlands oudste Universiteit, de Leidse, heeft als devies *'Præsidium Libertatis'*, 'Bolwerk der Vrijheid'. Boegbeeld is professor Cleveringa, die in 1940 een uit verzetsoogpunt betekenisloze, later gemythologiseerde, lezing hield. (*"Wij kunnen, zonder in nutteloze dwaasheden te vervallen, welke ik U met klem moet ontraden, thans niets anders doen dan ons buigen voor de overmacht"*). Cleveringa pleitte voor een joods collega, professor Meijers, nota bene op grond van ***persoonlijke verdienste*** en ***onmisbaarheid***.[2213]
Een gotspe, dat motto van die Universiteit, ook als men haar huidige houding tegenover vervolging van revisionistische en dissidente wetenschappers in aanmerking neemt: *ideologische* afwijzing en oorverdovende stilte. Een universiteit die daarover zwijgt moet geen pretenties meer ventileren over geestelijke, intellectuele en wetenschappelijke vrijheid. De universitaire *pro domo* Holocauststudie buigt ook hier voor overmacht.
Er is voor zover bekend slechts één gunstige uitzondering op de regel van academische onderwerping geweest. Daarvoor moeten we dan wel naar de andere kant van de wereld. De Nieuw-Zeelander Noël Hayward

schreef als student aan de Canterbury University in 1993 een doctoraalscriptie over revisionisme. Hij was geen revisionist, maar om een juist beeld van het revisionisme te kunnen krijgen, bestudeerde hij de standpunten van zowel revisionisten als anti-revisionisten.
Een van de conclusies in zijn studie luidde: '*Tenslotte is de vergassingsclaim niet verenigbaar met het overstelpende gewicht aan bewijzen uit de officiële nazi-politiek over de Joodse kwestie. Die was, zoals onze zorgvuldige en onbevooroordeelde bestudering van de bewijsstukken aangeeft, er niet een van totale vernietiging, maar een wrede politiek van deportatie en dwangarbeid. Deze afstandneming van de gangbare mening over de gaskamers impliceert geen ideologische verdediging van de ene stroming van historisch denken boven de andere en evenmin een poging het Derde Rijk te verdedigen".*[2214]
Deze conclusie had Hayward in zijn *cum laude* doctoraalscriptie natuurlijk niet mogen trekken, want zoals we eerder stelden: Oudtestamentische *haat* vergeeft en vergeet nooit. Zeven jaar later in 2000, aan het begin van zijn professionele loopbaan, herriep hij onder zware joodse druk zijn werk. Hij had 'spijt' gekregen van zijn eerlijkheid, zei hij. Hij stelde niet meer achter de conclusies van zijn studie te staan, maar gaf niet aan waarom zijn conclusies geen stand (meer) zouden houden. Inmiddels weten wij dat hijzelf en zijn kinderen doodsbedreigingen ontvingen. Niet zijn conclusies bezweken, maar hijzelf kon de druk en de *haat* van intellectueel en Holocaustcrapuul niet langer aan. De maatschappelijke gevolgen van niet buigen oordeelde hij zodanig desastreus voor zijn carrière en zijn gezin dat hij zijn werk verloochende (*Galileo revisited*). Zijn Universiteit weigert echter moedig, ondanks aanhoudende druk van joodse zijde, Hayward's doctoraalscriptie uit haar bibliotheek te verwijderen. Die voldoet volgens haar aan alle wetenschappelijke criteria. Niet verbazend dat daarna ook de Universiteit doelwit werd van Holocaustchantage, gericht op vernietiging van zelfs het laatste restje universitaire vrijheid over de joodse Holocaust. Dat andere Universiteiten die academische moed niet bezitten is hun eigen schuld: door hun *verkettering* van het revisionisme beschikken zij over onvoldoende kennis en deskundigheden om de aanvallen van de Holocaustlobby te weerstaan.
Geeft dit voorbeeld van macht en intimidatie op zichzelf al een onthullend beeld van de maatschappelijke en morele druk waarmee critici van de joodse zaak te maken krijgen, nog funester is de afschrikwekkende werking daarvan op veel (potentiële) onderzoekers over de hele wereld. Geen wonder dus dat velen deze studierichting links laten liggen en die laten aan minder kritische carrièristen en filosemieten.

Universitaire Holocaustdocenten bevinden zich op *dood spoor.* Dociele conformering aan de JHV en hun aanstelling op grond daarvan, beletten hen daarop terug te komen. De maatschappelijke *doodverklaring* die hen boven het hoofd hangt als zij zich tot *echte* wetenschap bekeren en/of

(delen van) het JHV-verhaal in twijfel trekken, voorkomt dat zij zelfs maar één stap in de juiste richting kunnen zetten.
Westerse universiteitsfaculteiten met ooit vrije waarheidsvinding hoog in het vaandel zijn, als het over de recente geschiedenis gaat, bastions van judeofiele indoctrinatie, gericht op bevestiging van de JHV-ideologie.

David Irving zei terecht: *Ik ben niet geïnteresseerd in universiteiten. Ze zijn gemakzuchtig, zelfvoldaan, bekrompen en lijfeigene van het Systeem; ze herhalen meestal wat andere academici schrijven omdat dat voor hen het veiligst is."*

Velen binnen universiteiten bevalt het evenmin wat daar gebeurt, maar missen de moed zich te keren tegen de machtige nomenclatuur, verlamd al zij zijn door de heersende atmosfeer van chantage en zelfcensuur.

Net zoals in Nederland (De Jong, Herzberg, Presser, Schelvis, Van Pelt, Gans), zijn ook vrijwel alle vooraanstaande internationale holocausthistorici *joods.* Dat betekent niet per definitie dat hun werken over 'de Holocaust' niet wetenschappelijk (kunnen) zijn, maar *vooringenomenheid* met de joodse zaak (een wetenschappelijke doodzonde) is evident. Hoeveel objectiviteit kan men verwachten van mensen die meer dan eens (zonder feitelijk bewijs) verklaarden dat hun "hele familie in Auschwitz is vergast" en emoties laten prevaleren boven verstand en objectiviteit?
Met name Presser liet zich zo door zijn emoties op sleeptouw nemen, dat hij in het tweede deel van zijn *Ondergang* [2215] als historicus niet meer serieus te nemen is. Geeft zijn eerste deel nog een redelijk betrouwbaar verslag van de gebeurtenissen met de joden in Nederland, zijn tweede deel, dat o.m. handelt over de Duitse concentratiekampen, is niets meer dan een compilatie van oncontroleerbare verhalen over 'gaskamers' en 'vergassingen', waarvan vrijwel alles wat wel controleerbaar is, blatant onjuist blijkt te zijn. Als literair product, vol gedichten, anecdotes, psychologie-van-de-koude-grond en ontbrekende bronnen, zijn Presser's 'feiten' een historicus onwaardig. Zo spreekt hij in Deel II over 'gaskamers' en 'vergassingen', *'Sonderkommando's* die in Auschwitz *jonge joodse vrouwen en meisjes* vergasten, 'dag en nacht rokende schoorstenen', vlammen uit schoorstenen, 'volgende groepen joden die klaarstonden om direct na een eerdere 'vergassing' de gaskamers te worden in geleid', enz., enz. Voor *Sobibor* spreekt hij over gaskamers met een naar omlaag wentelende vloer. Teveel nonsens om op te noemen. Een door postulering en emoties verblinde joodse man, die zonder bewijs of logica een inderdaad verdrietig verhaal vertelt. Als prozaïst en dichter zij hem dit vergeven; als historicus diskwalificeert hij zichzelf volledig.

De officiële 'Holocaustgeschiedschrijving' is een opvoering met een vrijwel uitsluitend *joodse* cast: Raul Hilberg, Martin Gilbert, Yehuda Bauer, William Shirer, Franciszek Piper, Saul Friedländer, Danuta Czech, Jacov Katz, Michael Marrus, Hannah Arendt, Debora Lipstadt, Yisrael Gutman, Walter Laqueur, Nora Levin, Léon Poliakov, Gideon Hausner,

Germaine Tillion, Gerald Fleming (Gerhard Flehinger), Lucy Dawidovicz, Yitzhak Arad, Reitlinger, Wellers, Goldhagen, enz. Men moet met een vergrootglas zoeken naar een niet-joods Holocausthistoricus.
Daarboven zijn universiteiten, instituten, sponsors, uitgeverijen, promotors, archieven, etc., als regel eveneens joods gedomineerd.
Het is *eenzijdigheid pur sang,* doortrokken van chauvinisme en emotionaliteit. Dat moge voor mensen van joodse afkomst begrijpelijk zijn – en niet voor hen alleen – voor *historici* is dit *ontoelaatbaar.*
Het is alsof de geschiedenis van het Palestijns-Israëlische conflict wordt geanalyseerd door zionisten. Zoals we gezien hebben, is het gezelschap van revisionisten aanzienlijk heterogener van samenstelling.
De kwaliteit van het werk van de conformistische Holocausthistorici is (we toonden dit met voorbeelden aan) van een bedroevend wetenschappelijk gehalte: ontbreken van bewijzen, afzien van onderzoek, weglating van essentiële vragen en feiten, gigantisch uiteenlopende aantallen, onmogelijke postulaties, monddood maken en verzwijgen van kritiek, etc.
Daarmee wordt de waarheid *per definitie* geweld aangedaan, zoals bijv. revisionist Dr. Carlo Mattogno met voorbeelden aantoont. Hij vergeleek de tekst van het zgn. Gerstein Verklaring, zoals afgedrukt in het boek *Bréviaire de la haine* (1951; herdruk 1974) van de Frans-joodse Holocausthistoricus Léon Poliakov, met de oorspronkelijke tekst. Hij plaatste ze in twee kolommen naast elkaar en gaf in een derde kolom de tekstverschillen in Poliakov's versie aan. Dat waren er welgeteld 398: wijzigingen, toevoegingen, weglatingen, enz. Alleen al op grond van zo'n mutilatie van een oorspronkelijk document noemde Mattogno dit borstbeeld van de Holocausthistoriografie *'een onbetrouwbare gewetenloze bedrieger.'*

Deugt er dan helemaal niets aan de academische 'Holocaust Studie'? Toch wel. Ze doorvorst en beschrijft knap allerlei bronnen, documenten, omstandigheden, getuigenissen, transporten, kampen, leidinggevenden, etc. Vergelijk dat met religieuze studies. Daar zit het probleem niet. Het probleem zit in het *a priori* van de werkwijze: de gepostuleerde cirkelredenatie. De JHV ('de Holocaust') gebeurde, dus ook systematische uitroeiing van 6 miljoen joden met behulp van 'gaskamers' gebeurde. De 'Holocaust Studie' onderzocht dat nooit forensisch en *wil dat ook niet onderzoeken*. Ze zegt dat ze het *niet mag* onderzoeken, *want het gebeurde!* Daarom documenteert en beschrijft zij uitsluitend wat in het door haar gepostuleerde beeld past. Al het andere is taboe, wordt doodgezwegen en *verketterd.* Het zijn de selectie, de rangschikking, de wijze van beschrijven en interpreteren die dat verhaal *onmogelijk* en *onhoudbaar* maken.

Beknopt beeld van enkele belangrijke Holocausthistorici:

Hilberg, de grootste der Holocausthistorici, valt op kernpunten door de mand. We hebben gezien hoe hij zijn *'twee Hitlerbevelen'* van fysieke uitroeiing van de joden' moest intrekken en ook zijn 'honderdduizendvou-

dige schriftelijke bewijzen' smadelijk moest terugnemen en mystificeren. Zijn 'standaardwerk' *De Vernietiging van de Europese Joden* is een typisch judaïsch manifest, verdienstelijk in het bijeenbrengen van documenten, namen en data, maar van ronduit erbarmelijke kwaliteit als het gaat om bewijsvoering en objectiviteit over de drie Hoofdpunten van de JHV. De lezer moet tot pagina 1.063 geduld hebben eer hij toekomt aan het onderwerp 'moordcentra' (gaskamers), waaraan hij nauwelijks 20 pagina's wijdt en *geen enkel document* toont, zich beperkend tot *getuigenissen* zonder *concreet* in te gaan op de *feitelijkheden* van zijn 'vernietigingsproces'.

Danuta Czech, die geldt als belangrijkste bron voor aantallen naar Auschwitz-Birkenau getransporteerde joden, was een *communistische* jodin, die aan het begin van de oorlog door de nazi's als verzetsstrijdster werd opgepakt, maar niettegenstaande haar dubbele kwalificatie voor 'vergassing', *'als door een wonder'* drie jaar Auschwitz overleefde. Tien jaar na de bevrijding werd zij door het communistisch regime aangesteld als onderzoeksleidster bij het Auschwitz Staatsmuseum, functionerend onder de KGB Hoofdafdeling *Desinformatie*. In die tijd werd het aantal 'Vier miljoen door de Duitsers vermoorde mensen in Auschwitz' nog volop door het Auschwitz Museum uitgedragen. Het kon niet anders of Czech heeft destijds in haar als Staatsopdracht geschreven 'standaardwerk' *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau,*[2216] de communistische leugen van '4 miljoen Auschwitzvermoorden' in stand moeten houden. Merkwaardig dat orthodoxe Holocausthistorici nog altijd onverkort gebruik maken van de gegevens uit dit boek van deze communistische agente Desinformatie.

In haar boek vermeldt Czech per dag de belangrijkste gebeurtenissen uit het kamp, in het bijzonder de dagen waarop vergast zou zijn. Zij gaf de 'precieze' aantallen vergasten aan. Waarop baseerde zij dit?

Haar bronnen zijn in de meeste gevallen naoorlogse communistische uitspraken (getuigenverklaringen, of daderbekentenissen tijdens processen) van aangekomen transporten: aankomstdata, toegewezen registratienummers en de herkomst van die transporten. Over vergassingen *niets.* Czech vergelijkt de aantallen van elk transport met die in de documenten van Duitse politieonderdelen, verantwoordelijk voor de deportaties. Daarbij is sprake van aanzienlijke verschillen: slechts een deel van de volgens die documenten gedeporteerde joden werd in de aantekeningen vermeld. Alle niet vermelde joden worden door Czech als vergast beschouwd! Daarbij komt dat een deel van de gedeporteerden helemaal niet in Auschwitz aankwam, omdat zij 100 km westelijker, in het arbeidskamp Cosel waren ondergebracht. De Frans-joodse Serge Klarsfeld beschrijft dat in *Mémorial de la Déportation des Juifs de France,*[2217] en Presser in *Ondergang*. Slechts enkele gevallen daarvan vermeldt Czech in de tweede druk van haar boek uit 1989. Die verschilt aanzienlijk van de eerste druk

uit 1960. Zij negeert consequent het feit dat veel 'vergaste' joden later ten Oosten van Auschwitz en in de Baltische staten en in Wit-Rusland bleken te zijn,[2218] wat betekende dat lang niet elke jood in Auschwitz bleef, omdat dit ook een *Doorvoerkamp* was. Haar aantallen 'vergasten' zijn daarom *bedrog* en haar methodologie *bewijsvervalsing*. Enrique Aynat beschrijft dit in detail in zijn studie *Estudios sobre el Holocausto*.[2219]

Van Pelt. Over die Holocaustcoryfee schreven we al eerder. Geen wetenschapper maar een *gelovige*. Een priester en leep Holocaustillusionist. Het kan niet anders of deze man moet onder goedgelovigen veel bewonderaars hebben. Omdat we veel van zijn bizarre uitspraken en meningen reeds van commentaar voorzagen, gaan we hier verder niet in op deze zich als historicus presenterende *illusionist*.

Bauer. Bauer's werk over de *'Final Solution'*, staat vol aannames waarvoor hij geen bronnen geeft. Bijvoorbeeld over massaslachtingen door *Einsatzgruppen* in Rusland zegt hij (blz. 200): "Massamoorden gebeurden ook in Odessa door de Roemenen, waar 144.000 burgers door verdrinking werden vermoord." Wie dit wil checken, vindt daarvoor noch bij Bauer, noch elders enige concrete bevestiging.

Michael Marrus. *The Holocaust in History*[2220] van deze joodse chauvinist is voorgeschreven kost bij veel 'Holocauststudies'. Behalve zijn haat tegen het revisionisme, komt hij weinig verder dan de algemeenheden van de JHV uit te meten. Een *waardeloos* boek voor ieder die het platgetreden pad van de JHV kent, *zonder een spoor van bewijs* voor een Hitlerbevel, 'gaskamers' of 'Zes Miljoen'. Ze worden door hem, omlijst met gruwelproza en van haat doordrenkte demonisering, opgevoerd *"as is"*.

Lucy Dawidovicz stelt in *The War Against the Jews* het aantal in 1944 in Auschwitz 'vergaste' Hongaarse joden op 430.000; haar collega Hilberg stelde dit later op 200.000, bijna een *kwart miljoen* verschil.[2221] De Duitse documenten (blz. 428) geven een totaal ander beeld: 0 (Nul) 'vergasten'. Beschouwt *kritiek* op het verhaal van de JHV als een aanval op een joods totem en beantwoordt dat met niets dan razen, tieren en beledigen.

Eugene Kogon sprak in 1974 over Auschwitz van *"minstens 3,5 miljoen, waarschijnlijk 4,5 miljoen doden"* en passeerde daarmee in zijn 'standaardwerk' *De SS-Staat* zelfs de Sovjetfraudeurs uit 1945.[2222] De revisionistisch joodse auteur J.G. Burg noemde dit boek "schandalig" en de verhalen over 'vergassingen' in Auschwitz "zieke fantasie". Kogon, een van de meest geciteerde Holocaustauteurs, schreef na de oorlog in opdracht van de *US Psychological Warfare Division,* later *Information Control,* ook een boek over zijn ervaringen in Buchenwald. Dat stond zo vol haat- en gruwelpropaganda tegen Duitsers, dat de Amerikaanse opdrachtgevers het wilden verspreiden als verplichte kost onder de Duitse bevolking in het kader van een denazificeringsprogramma. Kogon is een van de meest

kwalijke en schaamteloze leugenaars onder alle 'Holocausthistorici': een *ordinaire gruwelfantast.*

Georges Wellers, vooraanstaand Frans Holocausthistoricus, schreef in ernst dat in de onderzochte 'gaskamers' van Auschwitz geen permanente resten van cyanide zijn gevonden, *"omdat de vergasten dat bijna allemaal hadden ingeademd."* Waarom professor Faurisson hem 'een leugenaar' noemde is te lezen in een artikel in *Journal of Historical Review.*[2223]

Franciszek Piper was decennialang onder het communistisch Pools regime Hoofdcurator van het Auschwitz Museum. Onder revisionisten is hij vooral bekend omdat hij in een vertrouwelijk (met een verborgen camera opgenomen) interview met de joodse revisionist David Cole, openhartig en 'onder ons' het gelijk van de revisionisten erkende door toe te geven dat de 'gaskamer' in Auschwitz een *vervalsing* is, speciaal voor toeristen na de oorlog als zodanig gebouwd. Na de val van het communisme verlaagde hij het aantal in Auschwitz omgebrachte mensen 'officieel' met maar liefst 2,5 miljoen tot 1,4 miljoen, nog altijd minstens 1 miljoen te hoog.[2224]

Martin Gilbert, een joods historicus, die door zijn bewezen leugens, vervalsingen en astronomische overdrijvingen die titel niet verdient, *vervalste* ook al de tekst van het Gerstein Document om dit in overeenstemming te brengen met het gaskamerverhaal. Waar Gerstein stelt dat er 700-800 mensen op 25 m^2 in de gaskamer van Belzec waren samengeperst' (28-32 per m^2!), vergroot Gilbert die ruimte in zijn boek *Auschwitz and the Allies* sneaky tot 100 m^2 om Gerstein's *waanzin* voor de lezers verteerbaar te maken.[2225] Een *bewuste* vervalsing, want hij doet dit meerdere malen, één keer het quasi-nauwkeurig op '93 m^2' stellend. In *Auschwitz and the Allies* stelt hij dat vanaf mei 1944 meer dan 12.000 joden *per dag* werden vergast en verbrand.[2226] Hij ontziet zich niet *valse* gruwelgetuigen als Olga Kriegel op te voeren om demonische verhalen kracht bij te zetten.[2227]

Men zal in duizenden boekwerken en 'wetenschappelijke' publicaties over 'de Holocaust' vergeefs zoeken naar rapporten en verslagen van competente ingenieurs en natuurwetenschappers. Evenmin treft men forensisch-wetenschappelijk onderzoek van enig niveau aan.

Veelzeggend, want beschrijvingen van historische gebeurtenissen als de judeocide kunnen alleen gefundeerd zijn indien geschraagd door technische en natuurkundige processen en methodes.

Een ander manco is negeren van oorzakelijke verbanden. Men bespreekt uitvoerig de 'Kristallnacht', anti-joodse maatregelen, de gebeurtenissen in de kampen, enz., maar laat na de daaraan ten grondslag liggende oorzaken en omstandigheden objectief te benoemen. Ook wordt in de 'wetenschappelijke' behandeling van allerlei deelaspecten de volgordelijkheid uit het oog verloren. De meest voor de hand liggende vragen worden niet gesteld, laat staan beantwoord, zoals:

- Welke gegevens ontbreken over het lot van de gedeporteerde joden?
- Is bekend hoeveel mensen *uit* Auschwitz en andere kampen verder werden getransporteerd en indien niet bekend, waarom niet?
- Welke *bewijzen* zijn er dat *de nazi's* documenten daarover vernietigden? Die waren immers *ontlastend* voor hen?!
- Welke documenten (bijv. bij het IMT) zijn *vervalsingen* gebleken en door wie, wanneer en vooral *waarom* werden ze vervalst?
- Welke *vermoedelijke vervalsingen* zijn *nooit onderzocht* en waarom niet?
- Welke getuigen pleegden *meineed* en waarom is er nooit één vervolgd?
- Hoeveel mensen en waar vandaan werden uit door de Duitsers bezet geweeste plaatsen later door de Sovjets op transport naar Siberië gesteld?
- Om hoeveel joden ging het precies?
- Waarom mocht na de oorlog vrijwel niemand de Sovjet-Unie verlaten, in het bijzonder joden niet?
- Waarom geen spoor van een Hitlerbevel over uitroeiing van de joden?
- Waarom was er geen *systeem* in de veronderstelde massale uitroeiing?
- Kan men met Zyklon-B insectenkorrels, gemaakt voor *vertraagde,* veilige afgifte van blauwzuur, onder de geschetste omstandigheden massaal mensen 'vergassen'? Zijn ten aanzien daarvan wel eens dier- of andere experimenten verricht?
- En met *Dieseluitlaatgas*? Wetenschappelijke experimenten hebben aangetoond dat daarmee geen mensen kunnen worden vergast.[2228]
- Waarom waren de in 1942-43 gebouwde nieuwe crematoria van een *civiel* model, wat ze volkomen ongeschikt maakte voor massacrematie en waardoor ze zelfs qua capaciteit voor de 'normale' kampbezetting ontoereikend waren?
- Waarom is er bij de naoorlogse autopsies *niet één* lijk gevonden met als doodsoorzaak vergassing?
- Waarom zijn geen stoffelijke resten van miljoenen slachtoffers gevonden. Is dit technisch-wetenschappelijk mogelijk?
- Hoe verhoudt het aantal 6 miljoen zich tot het aantal joden direct na de oorlog, tot het aantal 'overlevenden' later en tot de huidige omvang van het aantal joden in de wereld?

Een braakliggend terrein van essentiële vragen waarmee de Holocauststudie zich bezig zou moeten houden, als ze dit wilde (durfde). In plaats daarvan worden uitsluitend de verplichte axioma's gevolgd.

Wat voor zin heeft het de minimaal dodelijke dosis Zyklon-B te betwisten als men daarvoor heeft vastgesteld dat er geen bevel van Hitler was om de joden uit te roeien, geen plan, budget, document, verantwoordelijke afdeling, verantwoordelijk functionaris, logistieke organisatie, adequate installaties, enz.? Wat voor zin heeft het te vragen *"waar die zes miljoen verdwenen joden zijn gebleven"*, als men niet eerst vaststelt (mag vaststellen!) of dat er 6 miljoen of bijv. 10% daarvan waren? Het verhaal van 'de Holocaust' begint aldus in het midden – ver voorbij het objectief

onbewezen *uitgangspunt* van miljoenenvergassingen – op het suggestieve dwaalspoor van de *postulerende JHV-cirkelredenering*.

De verschillen in data, namen, aantallen, enz. zijn eveneens verbijsterend. Zo stelt Hilberg het aantal vermoorde Hongaarse joden op 200.000 (*De Vernietiging van de Europese Joden,* blz. 1299), Wellers op 410.000 (*Le Monde Juif,* oktober-december 1983, blz. 153) en Dawidovicz op 430.000. Er zijn echter overtuigende documenten dat de meeste Hongaarse joden al of niet *via* Auschwitz naar andere kampen in Polen zijn vervoerd.

Voorbeeld van geschiedvervalsing door **Dawidovicz** zijn de Hongaarse joden, die tussen mei en oktober '44 naar Auschwitz werden gedeporteerd. Volgens haar werden er 430.000 in die periode 'vergast'.[2229] Hilberg schreef dat dat er bijna 200.000 waren, *een kwart miljoen*(!) minder. Veel kwalijker is dat in die periode volgens de kampadministratie en gegevens van de Duitse Reichsbahn in totaal 23.134 Hongaarse joden in Auschwitz *aankwamen*, terwijl er in dezelfde periode 21.527 vandaar vervoerd werden naar andere bestemmingen.[2230] In *werkelijkheid* kwamen dus **23.134** Hongaarse joden in Auschwitz aan, niet het aantal gedeporteerden van 430.000! Het overgrote deel van hen was nooit in Auschwitz, omdat zij naar andere kampen en plaatsen waren vervoerd; daarvoor zijn inmiddels talloze bewijzen (bijv. 40.000 Hongaars-joodse vrouwen die in Stutthof bij Gdansk tewerk werden gesteld), maar ook het feit dat na de oorlog Hongaarse joden werden aangetroffen in **386** verschillende kampen en werkplaatsen. Van de in Auschwitz aangekomenen (23.134) vertrokken er 21.527 naar elders, zodat slechts 1.607 Hongaarse joden in het kamp achterbleven. Documenten van 4 joodse artsen bewijzen dat meer dan duizend Hongaarse joden in Auschwitz medisch werden behandeld, waaronder veel kinderen, die bij de bevrijding in het kampziekenhuis werden aangetroffen.

Hannah Arendt, onderzoeksdirectrice van de *Conference on Jewish Relations,* hoofd van de *Jewish Cultural Reconstruction*, stipendiaat van de Guggenheim Foundation, enz., stelde zonder met de ogen te knipperen dat '3 miljoen Poolse joden al in de eerste dagen van de oorlog (eind 1939) werden afgeslacht'.[2231] Men vraagt zich dan af waar Hilberg de 'ongeveer 2 miljoen joden' vandaan haalde, die in '42 en '43 naar kampen werden getransporteerd en daar werden afgeslacht'.[2232]

Amerikaans filosoof Lyle Burkhead, wantrouwig geworden door de onbetrouwbaarheid van *voetnoten* in Holocaustwerken, verrichtte daarnaar gedetailleerd onderzoek en kwam tot de schokkende conclusie dat die bijna allemaal nietszeggend, onjuist, verwijzend naar niet traceerbare, volstrekt irrelevante en doodlopende bronnen zijn.[2233] Voetnoten, verwijzingen, enz. in Holocaustboeken zijn bedoeld om 'wetenschappelijk' verantwoording af te leggen voor het gestelde, maar voor een verbijsterend groot deel irrelevant. Ze bewijzen niet wat ze geacht worden te

bewijzen, verwijzen naar schrijvers die op hun beurt geen bewijzen leveren en/of onbetrouwbaar gebleken 'getuigen' als Wiernik, Gerstein en de beruchte Duitse 'bewijs' creërende processen uit de jaren '60.

Hier slechts één voorbeeld uit Pressac's *Anatomy of the Auschwitz Death Camp,* waarin hij op blz. 238 gedetailleerd verslag doet van vergassing van Hongaarse joden:

"De slachting van Hongaarse joden in mei en juni 1944 werd voornamelijk uitgevoerd in de crematoria II, III en V. De oven van crematorium V was al snel overbelast en er werden daarom putten naast de gaskamers daar gegraven om de slachtoffers in de open lucht te verbranden. Ook werd voor de gelegenheid Bunker 2 weer in gebruik genomen voor kleine groepen, die werden verbrand in een verbrandingsput van 30 m².

Als bewijs verwijst Pressac naar voetnoot 154: *Moscow/October Revolution, Russian plan of bunker 2, scale 1:1000 of March 3, 1945.*

Is die plattegrond van 'Bunker 2' (een kleine boerenwoning) bewijs voor zijn verhaal over de slachting van de Hongaarse joden? Natuurlijk niet! Die plattegrond zegt helemaal *niets* over 'vergassingen'. Uiteraard ook niet over hoe Pressac dacht die groepen mensen in de 'gaskamers' te krijgen terwijl in putten ernaast duizenden lijken werden verbrand . . . Hij vermeldt ook niet dat juist in de periode van de veronderstelde massaverbrandingen geallieerde luchtfoto's van Auschwitz-Birkenau zijn genomen waarop daarvan *niets* is te zien. En natuurlijk zwijgt hij over de hoge grondwaterstand daar, waardoor die 'putten' bijna tot aan de rand met water gevuld moesten zijn. Dit zijn nu juist zaken, die met enig onderzoek *wél* allemaal gedocumenteerd en bewijsbaar zouden moeten zijn . . .

Kortom, de bewijsvoering, als resultante van de vele voetnoten van gecommitteerde historici is van geringe waarde; als het gaat om concreet bewijs voor 'vergassingen' zelfs *nul.*

Eli Wiesel, schreef in de eerste versie van zijn geroemde boek *Night* niet één keer over gaskamers in Auschwitz, alleen over *crematoria*. In latere Franse en Duitse vertalingen bleek waar eerst 'crematorium'stond, dit was veranderd in 'gaskamers'. Ook de Franse schrijver F. Sedel veranderde in herdrukken na 1990 '*fours crématoires*' in '*chambres à gaz*'. Zo eenvoudig maken 'Holocaustgetuigen' en publicisten crematoria tot 'gaskamers'.

Het eerder weergegeven overzicht van door Holocausthistorici opgegeven aantallen doden in *Auschwitz* vertoont een verloop van 9.000.000 in 1945 tot 630.000 (7%) in 1994.[2234]

Tot 1990 stond op de gedenkstenen van Auschwitz dat 'de nazi's daar 'Vier miljoen mensen vermoordden'. Duizenden Westerse 'Holocausthistorici' die Auschwitz bezochten *wisten* (of moesten weten) dat dit aantal *grovelijk onwaar* was. Niet één heeft tegen deze leugen geprotesteerd of dit zelfs maar aan zijn/haar studenten verteld. In plaats van Waarheid kozen zij liever voor hun positie aan de universiteit en lieten

ook deze megaLeugen gewoon de Leugen. *Dit bewijst dat zij, de 'conformistische historici' en de censuurmedia, de ware Auschwitz-leugenaars zijn!*
Wat voor Auschwitz geldt, geldt voor alle andere kampen. Bijvoorbeeld Chemno/Kulmhof: volgens het *Jewish Year Book,* Band 47, blz. 398, was het aantal slachtoffers daar 1,35 miljoen; volgens Claude Lanzmann (film *Shoa,* 1988) 'meer dan 400.000'; volgens Wolfgang Scheffler 300.000 (*Judenverfolgung im Dritten Reich,* 1964, blz. 40); volgens Hilberg 150.000, volgens Pressac 85.000). Alles uit officiële bron, alles zonder bewijs!

Een ander voorbeeld van 'Holocaustdeskundigen' en 'experts', die in studieboeken en cursussen vaak worden geciteerd over de hele wereld: Raul Hilberg en Lucy Dawidowicz. Volgens Hilberg werden 2,67 miljoen joden vermoord in wat genoemd wordt 'vernietigingskampen'. Hij stelt het totaal aantal joodse slachtoffers op 5,1 miljoen, zodat er volgens hem *buiten de kampen* 2,43 miljoen joden werden omgebracht.
Dawidowicz vertelt een volkomen ander verhaal. Zij stelt in haar boek *War Against the Jews* dat er niet minder dan 5,37 miljoen joden werden vergast in 'zes moordfabrieken'. Aangezien haar totaal van alle omgebrachte joden *5,9 miljoen* is, betekent dit dat er volgens haar 'slechts' 530.000 joden *buiten de kampen* werden omgebracht.
Een verschil van 1,9 miljoen tussen Hilberg en Dawidowicz. Ik laat andere 'Holocaustwetenschappers' en al hun aantallen daar tussenin maar voor wat ze zijn…. Ze komen – hoe verschillend ook – conform Holocaustrekenkunde steevast allemaal uit op 'tussen vijf en Zes Miljoen'.
Men vraagt zich af hoe zulke enorme verschillen kunnen voorkomen in 'officiële' aantallen, maar meer nog rijst de vraag hoe deze kopstukken uit de Holocaust'wetenschap' aan hun cijfers kwamen. *Welke onderzoeken of bronnen raadpleegden zij?* Het antwoord is simpel: de *Talmoed* en *hun duim!*

Mag men verwachten dat als een wetenschapper iets publiceert, hij daarvoor betrouwbare bronnen c.q. bewijzen heeft, en als zijn cijfers later door anderen worden gehalveerd, hij daartegen in verweer komt? Niet bij 'Holocausthistorici'! Bij ieder nieuw (lager!) cijfer blijven reacties van eerdere 'deskundigen' achterwege. Zo volkomen uit de lucht gegrepen waren (zijn) steeds hun 'cijfers'!
Studenten kunnen ervan uitgaan dat *nauwelijks één enkel slachtofferaantal* door hun docenten gepresenteerd, bij benadering juist is. Het is ongecontroleerde *hearsay* en *collegiale incest, zonder bewijs*.
Moeten wij dan alle andere, evenmin bewezen 'feiten' waarmee hun boeken vol staan, wel kritiekloos voor waar aannemen? En zo ja, hoezo?
Waarom zou men deze conformisten, die zestig jaar lang over Auschwitz en andere 'Holocaustkampen' de grootst mogelijke onzin beweerden en staande hielden *geloven,* als ze vandaag (weer) andere cijfers noemen, eveneens zonder bewijs? Welk krediet hebben zij daarvoor?

Deze 'deskundigen' zijn behalve Auschwitz-leugenaars, ook *Holocaust-leugenaars.* Immers, sinds het aantal Auschwitzdoden ca. 3 miljoen verminderde, bleek het slachtofferaantal van overige kampen tenminste 1,5 miljoen lager. Bij elkaar zo'n 4,5 miljoen minder doden. Mocht u denken dat 6 miljoen minus 4,5 miljoen 1,5 miljoen is, dan heeft u het helemaal mis en bent u strafbaar! In Holocaustrekenkunde en politiek geldt namelijk: **6 miljoen – 4,5 miljoen = 6 miljoen**.

Niet één Holocaust-'historicus', Holocaust-'expert', noch media, heeft hardop opgemerkt 6 – 4,5 = 1,5. Er heerst oorverdovende stilte: **6 minus 4,5 = (blijft eeuwig) 6.** Ik noem dat: *Een Holocaust Wonder . . . !*

De 'studie van de joodse Holocaust' is een *politiek-religieuze*. Immers, in wetenschap is het gebruikelijk nieuwe inzichten te onderzoeken en te bediscussiëren. Blijken die inzichten geheel of gedeeltelijk juist, dan past men de literatuur aan. ***Niet*** in de 'Holocaustwetenschap': daar is afwijken ketterij, onderhevig aan onvervalste Inquisitie.

Geloof eist onderworpenheid aan apodictische uitgangspunten. Feiten zijn bedreigend en ongewenst. Er wordt geen vrij feitenonderzoek toegestaan, maar dogma's op de werkelijkheid geprojecteerd, waarbij het dogma het laatste woord moet hebben. Feiten en documenten die het dogma lijken te ondersteunen worden verheven tot onaantastbare waarheden, andere met Inquisitiemethoden bestreden. De Ketters rondom de Holocaustreligie noemen zij 'ontkenners', nog net geen *'Heidenen'.*

Dit hoofdstuk toont aan dat de *pro domo* Holocauststudie de titel 'wetenschap' niet verdient, maar daaraan afbreuk doet en te schande maakt.

Naar wetenschappelijke maatstaven moeten alle zgn. universitaire 'Holocaust Studies' worden geherstructureerd:

1. De HS voldoet niet aan de wetenschapdefinitie: *'rationele analyse* vanuit een open geest met *verificaties* zonder falsificaties'.
2. Maatschappelijke chantage, groepsgevoelen, beroepsverboden strafrechtelijke vervolging bepalen (mede) haar uitkomsten.
3. De *methodologie* is onjuist, uitgaand van als vaststaand beschouwde gebeurtenissen binnen een *gepostuleerde cirkelredenatie.*
4. De *immunisering* tegen kritiek bevordert *obscurantisme.*
5. Ze is *eenzijdig manicheïstisch,* alleen vanuit slachtofferperspectief.
6. *Twijfel* aan de Joodse Holocaust-Versie is niet toegestaan en studenten krijgen geen adequate andersluidende informatie.
7. Het *politiek-religieuze* karakter van onderzoek en onderzoeksresultaten sluit objectiviteit buiten.
8. Emotionaliteit en subjectieve elementen overheersen.[2235]
9. Docenten en onderzoek zijn *niet onafhankelijk* en *niet vrij*.
10. Er is geen *wetenschapskritische evaluatie.*

Een treurige, historisch onvruchtbare 'studie'. Als ze al bijdraagt aan kennis, is dit aan zionistische propaganda en postulerende beeldvorming.

De waardeloosheid ervan kan nog het best worden weergegeven met de uitspraak van de fossielen van die 'studie': *"Alles over de Holocaust is al onderzocht en bewezen."* Okee, dan mag voor deze 'studie' het licht uit!

Uiteraard is die opmerking van hen onwaar, want zoals professor Faurisson opmerkte: *"Het revisionisme is een van de grootste wetenschappelijke uitdagingen van deze tijd."*

Niet voor niets schreef de joodse Prof. Norman Finkelstein: ***"Het terrein van de Holocauststudie is doordrenkt met nonsens, zo niet puur bedrog."***

De 'Holocauststudie' is geloof en politiek. Geen wetenschap.
Maar wil het dat nog wel zijn?

Holocauststudie blijft een farce, zolang revisionisme daarbinnen niet volwaardig functioneert.

15. *Alle 'Ontzenuwingen' weerlegd*

Dit werk geeft over de Joodse Holocaust-Versie de *werkelijkheid* aan. Zonder haat, zonder leugens, zonder partijdigheid maar met overtuiging en op feitelijke, rationele gronden. Die werkelijkheid wordt door de Holocaustpropaganda te vuur en te zwaard bestreden, roepend dat zij de feiten en argumenten van revisionisten al lang hebben 'ontzenuwd' – zonder gevaar te lopen publiekelijk te worden gecorrigeerd. Dit hoofdstuk gaat op die 'ontzenuwingen' in en zal ze stuk voor stuk weerleggen.

Belangrijk is nog eens te stellen wat de conclusies van het wetenschappelijk revisionisme zijn. Die bestaan uit drie hoofdpunten:

> **1.** *Er bestond geen opdracht, besluit of bevel van Hitler en/of andere topnazi's om de joden fysiek uit te moorden.*
>
> **2.** *Er bestaat geen documentair of forensisch bewijs voor 'gaskamers' of 'massavergassing' van joden. Integendeel, er zijn volop wetenschappelijke bewijzen dat die 'vergassingen' om talloze redenen niet hebben kunnen plaatsvinden zoals steeds verteld.*
>
> **3.** *Er zijn bij lange na geen 'zes miljoen' joden door de Duitsers vermoord.*

Dit zijn de solide onderbouwde stellingen van de revisionisten, waarover we het volgende vast stellen:

> *1.* Holocaustindustrie en -historiografie leverden nooit een document, opdracht, bevel, uitvoeringsdirectief, verslag, of andere concrete aanwijzing, welke wijst op een politiek van systematische fysieke liquidatie van de joden. Zij erkennen dit o.m. impliciet met de zgn. 'Historikerstreit' van '*functionalisten'* en *'intentionalisten'*.
>
> *2.* Er is nooit één naam, lijk, lichaamsdeel, autopsierapport, of anderszins getoond, waarvan forensisch kon worden bewezen: "deze persoon kwam om het leven door 'vergassing'." Evenmin één ruimte waarvan bewezen is dat daarin massavergassingen plaatsvonden zoals beweerd. Ook géén massagraf of ashoeveelheid die genoemde grote aantallen vermoorde joden suggereren.
>
> *3.* De Holocaustpromotie heeft nooit bewijs geleverd voor haar aantal 'Zes Miljoen vermoorde joden'. Die bewijzen zijn er niet en *kunnen* daarom niet worden geleverd. Hoofdstuk 7 geeft ***tien bewijzen,*** die elk voor zich de onwaarheid van dat aantal tonen. Dat de 'ontzenuwers' *zelf* voor hun *numerus fixus* evenmin plausibel bewijs leveren, is bijkomend bewijs.

Het in gebreke blijven van de Holocaustpromotie om de drie revisionistische hoofdstellingen met bewijzen te ontkrachten, toont aan dat ***er geen sprake is*** van 'ontzenuwing' van het revisionistisch gedachtegoed**.**

Daarmee kan eigenlijk al elke verdere beschouwing over "Ontzenuwing van het Revisionisme" worden gestaakt. De drie revisionistische Hoofdpunten zijn niet "ontzenuwd", verre van dat!

Dit ontbreken van concreet tegenbewijs, maakt het weerleggen van de zogenaamde 'ontzenuwingen' dan ook eenvoudig. Te eenvoudig. Ook al, omdat de Holocaustpromotie ter verhulling allerlei bijzaken opvoert, die door afwezigheid van concreet bewijs, logica en overtuigende tegenargumenten falen.

Ik zal hier echter aan bijna al hun opgevoerde teksten aandacht besteden, omdat ik vind dat op elke 'ontzenuwing' – ook al is ze triviaal – serieus moet worden ingegaan en niet het verwijt te krijgen bepaalde onderdelen te hebben 'genegeerd'; de lezer heeft ook recht op de bij de *weerlegging* van 'ontzenuwingen' behorende relevante feiten en factoren.

Zoals Hoofdstuk **3 *e.*** al aangaf, beperkt de Holocaustlobby haar 'ontzenuwingen' meestal tot ondergeschikte, van de kern afleidende omstandigheden, verdachtmakingen, beledigingen, leugens, misleiding en *ad hominem* aanvallen, dit om *rookgordijnen* rond het onhoudbare JHV-verhaal op te trekken. Heldere en duidelijke *bewijzen* – al was het er maar één – geven zij nooit, noch op hoofdpunten, noch op details.

hun voornaamste argument: *"het bewijs over de gebeurtenissen is te wijdverspreid en te goed gedocumenteerd om vervalst te zijn geweest."* Let op, zij noemen dit geen *bewijs,* maar een *'argument'*. Ook spreken zij over *"de gebeurtenissen"*, een contaminatie, wat *niet* hetzelfde is als systematisch uitmoorden van joden, massavergassing en Zes Miljoen. Bovendien is het bewijs voor deze drie JHV-Hoofdpunten door hen *allesbehalve* "goed gedocumenteerd".

Natuurlijk valt er over de "gebeurtenissen", evenals over de bevindingen van revisionisten te discussiëren. Dat moet ook, zolang die discussie eerlijk is, zonder vervolging, verkettering, beledigingen en leugens.

Zoals eerder aangetoond, is daarvan bij de tegenstanders van een open en eerlijk debat weinig sprake. Waarom?!

De bekendste Holocaustpropagandasite is *Nizkor* (Hebreeuws voor *'We Onthouden'*).[2236] We gaan hier dan ook in op de 'ontzenuwingen' van de specialisten van die site,[2237] die op de twintig jaar geleden door het *Institute for Historical Review* [2238] uitgebrachte ***66 Questions & Answers about the Holocaust*** van Ernst Zündel reageerden.[2239]

Nizkor is een van de weinige sites, die tracht de uitdaging van het revisionisme ook met argumenten en documenten te ontzenuwen. Dat is positief, want te vaak bestaan reacties uit louter scheldpartijen en beledigingen. Niettemin valt op dat Nizkor's 'ontzenuwingen' vrijwel uitsluitend *verhalend* zijn. Bij de belangrijkste onderdelen ontbreekt het hen aan concreet controleerbaar bewijs.

Zij ontzien zich niet stellingen van revisionisten *vals* weer te geven, te negeren, incompleet te behandelen en zelfs te *liegen* als dit hen uitkomt. Zij speculeren op oppervlakkige kennis bij de lezer en de tijd en moeite die het deze kost het beweerde te controleren. Zelden noemen zij revisionistische bronnen, maar anonimiseren die: *"revisionisten zeggen", "Holocaustontkenners beweren"*, enz.

Nadrukkelijk zij gesteld dat mijn weerleggingen van die 'ontzenuwingen' hier weliswaar zijn gebaseerd op revisionistische literatuur, maar zonder medeweten/medewerking of betrokkenheid van andere revisionisten. Voor eventuele onjuistheid en/of onvolledigheid van weerleggingen, standpunten etc., is dan ook alleen deze auteur verantwoordelijk.

De Nizkor-'ontzenuwingen' zijn niet zo maar reacties van leken, maar de resultante van het werk van geïnstitutionaliseerde 'Holocaustdeskundigen', die beschikken over uitgebreide kennis, faciliteiten, onuitputtelijke financiële middelen en propagandakanalen. Het handjevol revisionisten echter bestaat uit individuele personen, die zonder steun van machtige organisaties en vrijwel zonder financiële middelen onder druk van zware vervolging en censuur hun werk verrichten.

De 66 Vragen & Antwoorden van het *Institute for Historical Review* (IHR) welke *Nizkor* als basis voor hun 'ontzenuwing' gebruikt, zijn gebaseerd op uitvoerig bewijsmateriaal, dat destijds in de publiekspresentatieie niet integraal was opgenomen.

Wij nemen dit hier middels voetnoten en verwijzingen alsnog deels op.

Daarbij behandelen we enkele andere belangrijke 'ontzenuwingen' die in de 66 Q & A niet aan de orde kwamen, waarmee het beeld van "Ontzenuwing" en de revisionistische weerlegging vrijwel compleet is.

Basis voor de weerleggingen hier is een artikel op de Stormfrontsite Nederland & Vlaanderen *"Weerlegging CIDI/Nizkor "Stop Sjoa Ontkenning – 66 Vragen ontzenuwd"*, dat de commentaren van *Nizkor* uitvoerig behandelt en weerlegt.[2240] Ook verwijzen wij natuurlijk naar de nooit genoemde weerlegging van deze 'ontzenuwingen' door Ernst Zündel zelf.[2241] Omdat die weerlegging diep gaat, beperken we ons hier tot de belangrijke facetten. Wij adviseren de lezer bij onduidelijkheid of twijfel bovengenoemd *Stormfront* artikel te raadplegen. Dat wordt alleen maar daar gevonden, omdat in Nederland elk revisionistisch geluid door de systeempers effectief wordt *doodgezwegen* en andere fora het vanwege chanterende ***Holocaustangst*** niet durven plaatsen. Er is voor publicatie van zo'n artikel dan ook geen andere keuze.

Hier die 66 Q & A van het IHR **gedrukt** op ***rode*** ondergrond, Nizkor's 'ontzenuwing' ***vet-cursief*** in **blauw** en onze weerlegging in ***zwart***:

1. Welke bewijzen zijn er dat de Nazi's genocide pleegden of opzettelijk zes miljoen joden doodden?

IHR antwoord: Geen. De enige bewijzen zijn naoorlogse getuigenissen van individuele overlevenden. Deze getuigenissen zijn tegenstrijdig en weinig overlevenden zeggen werkelijk getuige te zijn geweest van een vergassing. Er bestaan geen documenten, harde bewijzen of wat dan ook: geen asbergen, geen crematoria die in staat waren miljoenen lijken te verwerken, geen bergen kleding, geen 'zeep' van menselijk vet, geen lampenkappen van mensenhuid, geen verslagen, geen geloofwaardige demografisch-statistische gegevens.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"Dit is van A tot Z gelogen."*** [Dat Nizkor daar later van maakte: *"Dat er geen bewijzen zouden zijn, is van A tot Z gelogen"* laten wij voor wat het is. Wij nemen de door hen gebruikte truc om twee inhoudelijk niet afwijkende formuleringen te brandmerken als "tegenstrijdig" of "bewijs" voor een eerdere "leugen" niet over. Daarom op de tekstafwijking van *Nizkor* hier dus geen commentaar.]

Revisionistische weerlegging: Omdat revisionisten *wetenschappers* zijn, is *liegen* voor hen absurd. Zij hoeven dat niet, want zij hebben *geen ander belang* dan waarheid aan te tonen. Leugens betekenen het *onmiddellijke einde* van het revisionisme (in tegenstelling tot de JHV-religie).

Na deze inleidende grove belediging, trachten zij het IHR antwoord op de eerste V & A te 'ontzenuwen'. *Niet* door met noodzakelijke bewijzen te komen, maar door omtrekkende bewegingen te maken. Zij stellen punten aan de orde, die in de overige 65 V & A nog uitvoerig komen. Om herhaling te vermijden blijft onze weerlegging hiervan bij deze eerste V & A kort. Wel zullen we zien wat Nizkor waarmaakt van haar ***"van A tot Z gelogen"***, maar niet nadat hier reeds is vastgesteld dat Nizkor in gebreke blijft *één deugdelijk bewijs* te geven voor de JHV en/of opzettelijk vermoorden van Zes Miljoen joden. Een Rapport van het *Internationale Rode Kruis* uit 1948 gaf als vermoedelijk aantal slachtoffers van WO II 17.850.000 burgerdoden, waarvan 300.000 omgekomen door vervolging, *joden en andere groepen samen*.[2242] Dit soort gegevens zult u van Nizkor nooit horen, terwijl zij voor *hún* aantal (Zes Miljoen joden) ***niet één*** bewijs leveren.
(De *onwaarheid* "Zes miljoen vermoorde joden" is in Hoofdstuk 7 reeds gedetailleerd aangetoond.)

Nizkor: ***"Naoorlogse getuigenissen van individuele overlevenden" zouden het enige bewijs zijn van de sjoa."***

Revisionistische weerlegging: Goed zo, Nizkor! Er zijn ***geen*** concrete forensische bewijzen voor de drie revisionistische Hoofdpunten: **geen** Hitlerbevel, **geen** massavergassingen en **geen** Zes Miljoen vermoorde joden. Ook jullie tonen daarvan weer *niets* hier concreet aan!

Over getuigenissen: niet *elke* getuigenis wordt door revisionisten gediskwalificeerd: alleen de tegenstrijdige, onmogelijke of leugenachtige verklaingen, en dat zijn er veel. Revisionisten leveren daarbij dan *altijd* de controleerbare feiten en bewijzen.[2243]
Eén voorbeeld: *Duizenden getuigen verklaarden dat in kampen in Duitsland werd 'vergast'*, ***logen***. Dat is thans ook door Holocausthistorici erkend**.**
In Dachau, Bergen-Belsen, Ravensbrück, Neuengamme, Sachsenhausen, Stutthof, Buchenwald, Mauthausen, enz. is *nooit vergast*, dat stelden inmiddels ook Wiesenthal, Broszat en tal van historici, wat 'getuigen', Nizkor c.s. daarover ook beweren.

Nizkor: ***"Achter dit argument gaat een complottheorie schuil. Hier wordt de getuigenis van* elke *gevangene uit* elk *nazikamp automatisch als onbetrouwbaar van de hand gewezen.***

Revisionistische weerlegging: ***"Complottheorie"*** is een ***belachelijk Nizkor verzinsel***: niet één revisionist heeft in dit kader ooit over een 'complot' gesproken. ***Natuurlijk niet***: indien er een 'Complot' was, zou de JHV ***niet*** bol staan van onmogelijkheden, tegenstrijdige getuigenverklaringen, vergassing met Dieseluitlaatgas, Zyklon-B en andere nonsens en zouden miljoenen lijken van met koolmonoxide 'vergaste' joden niet blauw, groen, etc., maar ***felrood*** zijn genoemd, Nizkor maakt haar 'complot'-verzinsel tot ***vals*** kernpunt van haar 'ontzenuwingen', maar ***noemt niet één enkel voorbeeld***. Zij voert een 'complottheorie' op om revisionisten als malloten en 'Platte Aarde' zonderlingen neer te zetten voor een achterban die niet verder kijkt dan een neus lang.

Nizkor: ***"Bovendien zouden ze honderden documenten nazi-archieven hebben binnengesmokkeld die pas na de oorlog werden ontdekt".***

Revisionistische weerlegging: ***Klinkklare nonsens!*** Geen revisionist heeft dergelijke onzin ooit gezegd of geschreven. Nizkor geeft ook daarvoor (vanzelfsprekend) alweer geen voorbeeld!

Nizkor: ***"Het dagboek van* Goebbels *bijvoorbeeld was bijna verkocht als 7000 pagina's kladpapier, maar dat verspreide manuscript bevat diverse veelzeggende passages, zoals (vertaald naar Lochner,* The Goebbels Diaries*, 1948, pp. 86, 147-148):***

> **4 februari 1942**: De Führer heeft opnieuw gezegd dat hij vastbesloten is de Joden in Europa zonder pardon op te ruimen. Hier mag geen laffe sentimentaliteit aan te pas komen. De Joden hebben de catastrofe verdiend die ze nu treft. Hun vernietiging zal hand in hand gaan met de vernietiging van onze vijanden. We moeten dit proces met koude genadeloosheid bespoedigen.
>
> **27 maart 1942**: De procedure is behoorlijk barbaars en kan hier niet nader beschreven worden. Er zal niet veel overblijven van de Joden.

Het komt erop neer dat ongeveer 60 procent ervan geliquideerd zal moeten worden, terwijl maar 40 procent gebruikt kan worden voor dwangarbeid."

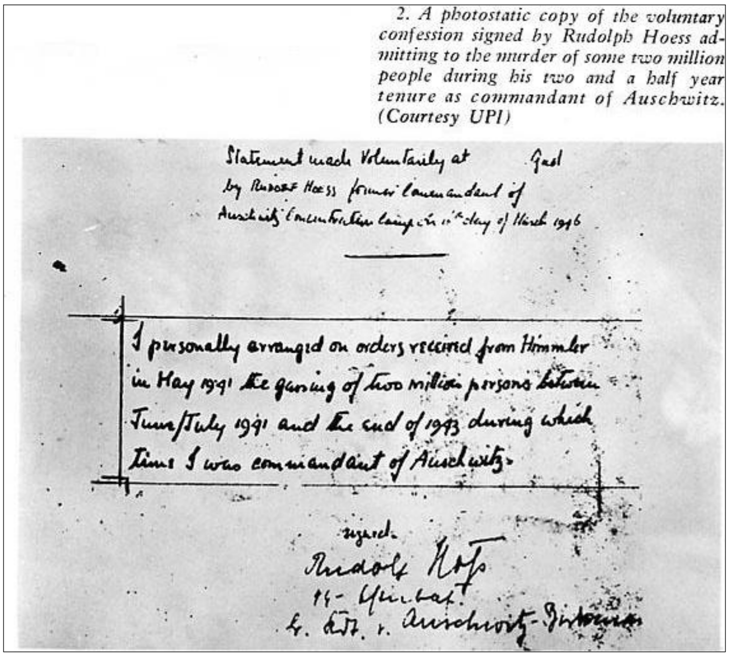
Revisionistische weerlegging: Dit vervormde citaat uit **68.000** pagina's zonder *één* verwijzing naar vergassing,[2244] is het enige wat Nizkor daarin heeft weten te vinden. Deze citaten van Nizkor zijn een *selectie* uit slechts een zeer klein deel daarvan uit de periode 1939-1941.[2245] Als ze al iets 'bewijzen' is het, dat van 'systematische vernietiging' van alle joden in gaskamers geen sprake was, maar van deportatie. Betreffende passages zijn door Nizkor tendentieus weergegeven. Hoe afschuwelijk ze ook zijn, ze *bevestigen* wat ook in de Wannsee-Notulen stond, nl. dat de joden werden *uitgedreven* en in het Oosten op meedogenloze wijze voor arbeid ingezet.

Het zijn enkele door Goebbels geschreven regels naar een rede van Hitler van 30 januari '42 in het Berlijnse Sportpalast, uitgezonden over de Duitse radio. Daarin zei Hitler niet *"zonder pardon op te ruimen"*. Hij sprak over de joodse Wet van 'Oog om Oog en Tand om Tand' en zei dat niet de joden de Arische rassen zouden vernietigen, maar in plaats daarvan *"Het wereldjodendom* [*zal*] *tegelijk met het Bolsjewisme een grote catastrofe beleven."* En Goebbels schreef: *"De Führer uitte nogmaals zijn vastbeslotenheid de joden genadeloos* ***uit Europa te zullen verwijderen.*** *Daarover mag geen overdreven sentimentaliteit bestaan. Hun vernietiging zal hand in hand gaan met de vernietiging van onze vijanden. We moeten dit proces meedogenloos bespoedigen"*.[2246]
'Vernietiging', "hand in hand" met vernietiging van andere vijanden (de Geallieerden). 'Vernietiging' was dus *figuurlijk* bedoeld. "*Uit Europa te zullen verwijderen,* wordt door Nizkor c.s. hapklaar vervormd als "*zonder pardon op te ruimen,* passend in het JHV-verhaal.

Natuurlijk verzwijgt Nizkor het belangrijke ***vervolg*** van Goebbels' tekst, namelijk: *"….. De joodse kwestie moet worden opgelost binnen het gehele Europese raamwerk. In Europa zijn 11 miljoen joden. Die moeten vooreerst worden geconcentreerd in het Oosten. Na zekere tijd, na de oorlog, zal een eiland aan hen worden toegewezen, misschien Madagascar. Hoe dan ook, er zal geen vrede in Europa zijn zolang de joden niet volledig zijn verwijderd van het Europese grondgebied.* [….]".
Goebbels Dagboek vermeldt al op 11 april 1938 een gesprek waarin Hitler hem meedeelde dat de 'Final Solution' (*Endlösung*) van het joodse vraagstuk was de joden over te brengen naar *Madagascar*. Zelfs in juli 1942, twee maanden nadat dat eiland door de Britten was bezet (en een half jaar nadat Goebbels genoemd citaat in zijn dagboek schreef!) persisteerde Hitler erbij dat de oplossing Madagascar was.[2247] Overigens zij nog opgemerkt dat het in US bezit zijnde exemplaar van het 'Dagboek van Goebbels' is voorzien van het stempel: *"The US government neither warrants nor guarantees the authenticity of this document"* ("De US-Overheid staat voor de echtheid van dit document niet in, noch garandeert dit").[2248]

De 100-jarige Brunhilde Pomsel, van '42 tot mei '45 Goebbels 1e secretaresse die destijds *alle* brieven, toespraken, poststukken, enz. van hem in handen kreeg, verklaarde in 2011 dat zij pas *in de naoorlogse jaren* voor het eerst vernam van 'massamoord' op joden en 'de Holocaust'.[2249]

Onder *"Bekentenissen"* suggereert Nizkor dat revisionisten stellen dat: *"honderden nazileiders zouden zijn gemarteld tot zij misdaden bekenden die zij nooit hebben begaan"*. Ook dat is in deze vorm nooit door revisionisten gesteld. Het aantal nazileiders dat 'gaskamers' en 'vergassingen' bekenden, was ondanks stelselmatige martelingen vrijwel ***NUL***. ***Geen van de nazi-kopstukken bekende tijdens het IMT 'gaskamers' of 'vergassingen'.*** Integendeel, ***allen*** ***ontkenden*** dat, tot het eind. Een van de weinige uitzonderingen was Höss, commandant van Auschwitz van mei '40 tot november '43, die zwaar werd gefolterd alvorens hij een 'bekentenis' (in het Engels, dat hij niet kon lezen of verstaan) ondertekende.[2250] Alle andere beschuldigden verklaarden daarvan voor het eerst tijdens het Tribunaal te hebben gehoord.

2. A photostatic copy of the voluntary confession signed by Rudolph Hoess admitting to the murder of some two million people during his two and a half year tenure as commandant of Auschwitz. (Courtesy UPI)

Statement made Voluntarily at Gaol
by Rudolf Hoess former Commandant of
Auschwitz Concentration Camp on 14th day of March 1946

I personally arranged on orders received from Himmler in May 1941 the gassing of two million persons between June/July 1941 and the end of 1943 during which time I was commandant of Auschwitz.

signed.
Rudolf Höß

De "vrijwillige" bekentenis van Rudolf Höss, opgeschreven in een ander handschrift (zie Höss' handtekening die waarschijnlijk echt is), in een taal (Engels) die hij niet sprak.

De suggestie dat ***"honderden nazi-leiders"*** zouden hebben "bekend" is dus alweer een ***leugen.*** Onder de duizenden berechte Duitse militairen en functionarissen waren er zeker enkelen die bepaalde misdaden bekenden; soms ook misdaden die zij niet hadden begaan. Echter ***niet één*** van hen bekende 'gaskamers' of 'massavergassingen.'

Nizkor ***ontkent*** dat "bekentenissen" veelal onder marteling werden verkregen. De beruchte folteringen van o.m. Höss en vele, vele anderen tonen dat echter onweerlegbaar aan.[2251] Tevens zijn daarvoor bewijzen als bijv. het Rapport van de Amerikaanse Commissie Van Roden (1947). Beestachtige aftuigingen, brandende lucifers op de huid en onder de nagels, met een *bankschroef* kapotknijpen van testikels (in het zogenaamde Malmedy-proces bleek bij onderzoek dat van de 139 door voornamelijk Amerikaans-joodse ondervragers[2252] gemartelde Wehrmachtsoldaten, op één na allen kapotgedrukte testikels hadden), maandenlange eenzame opsluiting, bedreigingen tegen familieleden, enzovoort enzovoort. Lagere functionarissen werd 'beloofd' dat hun 'bekentenissen' alleen tegen superieuren zouden worden gebruikt; later bleek uiteraard dat die tegen henzelf werden aangevoerd. Hogere functionarissen werd 'beloofd' dat als zij vrijwillig verantwoordelijkheid op zich namen, hun ondergeschikten vrijuit zouden gaan.[2253] (Hoezo 2004 Abu Grahib Bagdad 'on-Amerikaans' en 'een incident'?) Ontkenning daarvan door Nizkor is dus aantoonbaar *gelogen*.[2254] (Zie ook Hoofdstuk **8 *a*).**

Fritz Sauckel, hoofd van het Duitse Arbeidsmobilisatieplan, werd door het Neurenberger Tribunaal ter dood veroordeeld. Een belangrijk bewijsstuk was een door hemzelf getekende verklaring.[2255] Hij had zijn handtekening daaronder gezet toen hem te kennen werd gegeven dat bij weigering zijn vrouw en kinderen aan de moordende en verkrachtende Sovjets zouden worden overgedragen. "Ik wilde niet, maar denkend aan mijn familie, tekende ik," verklaarde Sauckel later.[2256]

Getuigenissen, verklaringen en bekentenissen hebben uitsluitend waarde indien ondersteund met concreet forensisch bewijs.

We stellen vast, dat Nizkor bij wat zij *"getuigen"* en *"bekentenissen"* noemen (= de *zwakste* bewijsvorm), *geen enkel concreet forensisch bewijs levert.*

Nizkor zegt dat zij niet alleen op getuigen afgaan, maar dat *"het Amerikaanse leger veel documenten uit oorlogstijd heeft buitgemaakt […] over vergassingen en andere misdaden."* Dit is een Holocausttypische *contaminatie,* een samentrekking van beweringen, waarvan sommige waar en andere niet waar zijn. Het Amerikaanse leger (en ook de Sovjets!) maakten inderdaad vele tientallen miljoenen Duitse documenten buit, waaronder complete archieven van de belangrijke Partij-, Overheids- Militaire en Kamporganisaties. Dat daarin iets concreets *"over vergassingen"* zou staan, is ***een regelrechte leugen.*** In ***geen van die miljoenen documenten*** is iets aangetroffen dat daarop betrekking heeft. Als dat zo was, waren 'vergassingen' bewezen en ***dat zijn die dus niet!*** Nizkor noemt zo'n document natuurlijk niet bij naam en blijft ook hier *zonder enig bewijs.*

Wij citeren de Directeur van de Militaire afdeling van de National Archives in Washington, Robert Wolfe, die eind zeventiger jaren over de daar opgeslagen ***miljoenen*** documenten zei: "*het bewijs voor de Holocaust*

past in een kleine schoenendoos". Jammer alleen, dat wij zelfs die kleine doos onder alle Holocaustpropagandamateriaal nooit hebben aangetroffen . . . Anders bestond het revisionisme, met haar tienduizenden vervolgden niet. Dat miljoenen documenten ijlings uit Duitsland werden weggehaald, is een veeg teken: men mag aannemen dat dit *politieke* redenen had. Daardoor ook heeft het Duitse volk sinds de oorlog niet meer zelfstandig de beschikking over dat deel van haar geschiedenis.

Nizkor: ***Over de gaswagens, voorlopers van de gaskamers, vinden we bijvoorbeeld een topgeheim document van SS Untersturmführer Becker aan SS Obersturmbannführer Rauff (uit* Nazi Conspiracy and Aggression*, 1946, Vol. I, pp. 999-1001):*** [volgt tekst brief].

Revisionistische weerlegging: Ook hier een 'samenzweringstheorie', dit keer in de titel van een Holocaustboek over de nazi's: *"Nazi* ***Conspiracy*** *and Aggression"*. Wat hebben Nizkor c.s. toch met 'samenzweringen'?

Wij verwezen in Hoofdstuk **6 *e.* 10** al naar de studie van Ingrid Weckert, *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage,* en stelden op grond van inhoudelijke en fysieke aspecten al vast dat beide 'topgeheime' brieven ***aantoonbare vervalsingen*** zijn.[2257]

Nizkor over haar 'bewijs' voor gaskamers: ***"Vergissingen in correspondentie over de gaskamers kwamen voor en sommige daarvan ontkwamen gelukkig aan vernietiging en werden na de oorlog gevonden. Een memo aan SS-man Karl Bischoff van 27 november 1942 beschrijft de gaskamer in Krema II niet met de gebruikelijke algemene term 'Lijkenkelder', maar als 'Sonderkeller', 'speciale kelder'.***
Twee maanden later, op 29 januari 1943 schreef Bischoff een memo aan Kammler en noemde dezelfde ruimte 'Vergasungskeller'. (Zie Gutman,* Anatomy of the Auschwitz Death Camp*, 1994, blz. 223, 227.) 'Vergassingskelder' is exact zoals het klinkt: 'Gaskelder', een ondergrondse gaskamer.

Revisionistische weerlegging: Eerder, in Hoofdstuk 6 ***h. 1*** gingen we al uitvoerig op die 'vergissingen' in.

'Vergissingen' in *'correspondentie over de gaskamers'* waren *onmogelijk,* eenvoudig ***omdat er geen correspondentie over 'gaskamers' bestaat*****.** Nizkor poneert eerst *'de gaskamer in Krema II'* als feit en probeert die dan met *'vergissingen'* te bewijzen! *Postulerende cirkelredenatie* ten voeten uit en tekenend voor het gebrek aan concrete bewijzen. Suspect is ook dat in de datum van deze 'incriminerende' (en niet als vertrouwelijk of geheim aangeduide) brief, een on-Duitse taalfout staat: *'Auschwitz, am 29.1.1943'* in plaats van *'Auschwitz, den 29.1.1943'*.[2258]
Jammer voor Nizkor, maar in 1989 werden Russische archieven met nazi-documenten over Auschwitz opengesteld en deden revisionisten daarin onderzoek. Jürgen Graf en Carlo Mattogno ontdekten een document dat

helderheid geeft over de duiding van Nizkor's opgevoerde brief met de 'fout' van Bischoff over de 'Vergasungskeller'.[2259] In *Dachau*, waar nooit werd 'vergast', werd het gebouw van de ontsmettingruimte ook 'Vergasungsgebäude' genoemd.[2260] Dit ontkracht dit zogenaamde 'bewijs' voor 'gaskamers' in Auschwitz.[2261]

De door Bischoff genoemde *Vergasungskeller* kon echter ook de ruimte *beneden* een deel van de ovenhal zijn. In die 'kelder', het laagste deel achter de ovens, stonden wat crematietechnici van Topf & Söhne de 'Gasgeneratoren' noemden, waarin de hete lucht voor het crematieproces werd gegenereerd (door *'Vergasung'* van cokes). Dat Bischoff deze kelder 'Vergasungskeller' noemde is dus *geen 'vergissing'*. Het heeft niets met criminele intenties van doen en niets met vergassen van mensen, maar is een normale aanduiding voor zo'n ruimte!

'Vergasung' (*verdamping*), omzetten van een vaste stof in brandbaar gas (*gasgeneratie*), wordt in het Duits ook midden in een zin met Hoofdletter geschreven, in tegenstelling tot 'vergasung' (*vergassen*). De lager gelegen ruimte, waar de cokes tot brandbaar gas werd verdampt, werd in het technisch taalgebruik ook wel 'Vergasungskeller' genoemd. Een ontluizingruimte (of 'gaskamer') is in het Duits *'Gaskammer'*, niet 'Vergasungskeller'(zie bijv. de Degesch advertentie voor Zyklon-B, Hfdst. **6 *h.* 2**).

Het document waarin zogenaamd *'bij vergissing'* over *'Sonderkeller'* wordt gesproken, is een ***ander*** stuk dan dat met *'Vergasungskeller'*. Het heeft betrekking op *een andere ruimte.* Nizkor stelt *in strijd met de waarheid* dat beide documenten, die over *'Sonderkeller'* en *'Vergasungskeller', 'dezelfde ruimte'* betreffen, om te suggereren dat er een 'gaskamer' was.

Nizkor: ***Holocaustontkenners verwijzen naar Arthur Butz die een ogenschijnlijk plausibele verklaring geeft voor de Vergasungskeller. "Vergasung" zegt hij, heeft geen betrekking op het vermoorden van mensen met gas, maar op een proces waarbij een vaste of vloeibare brandstof wordt omgezet in gas. Daarom, zegt hij, moet de 'Vergasungskeller' een speciale ruimte zijn geweest waarin de brandstof voor de Auschwitzovens werd geconverteerd tot gas – een 'vergassingskelder'.***

Er zijn drie problemen met deze verklaring. Ten eerste' 'Vergasung' kan zeker betrekking hebben op het vermoorden van mensen met gas; Butz spreekt geen Duits en hij moet daarom niet proberen les te geven in die taal. Ten tweede, is er geen ruimte welke dienst had kunnen doen voor het doel dat Butz beschrijft – jaren nadat hij zijn boek schreef erkende hij dat en suggereerde hulpeloos dat er op een andere plaats in het kamp zo'n vergassingskelder moet zijn geweest. Ten derde, het type oven dat in Auschwitz werd gebruikt maakte geen gebruik van vergaste brandstof! Ze brandden op vaste brandstof (Zie Gutman, op. cit., blz. 184-193).

Dus waar duidt de term 'Vergasungskeller' op? Holocaustontkenners moeten daarvoor nog een geloofwaardige verklaring bieden.

Revisionistische weerlegging: *'Er zijn drie problemen met deze verklaring'* zeggen de meesters in valse taal bij Nizkor. Hun constateringen falen geheel omdat:

(1) ruimten waarin levende organismen (ratten, luizen, insekten, enz.) werden vergast in het Duits 'Gaskammern' en geen 'Vergasungskammer' werden genoemd (zie de reclames van Degesch voor Zyklon-B en de definitie van *Gaskammer* door de *Duitser* Dr. Germar Rudolf).[2262] Weliswaar wordt in zeldzame gevallen vergassen van levende organismen ook 'vergasung' of 'begasung' genoemd, maar dat is uitzondering. In het Duits is 'gaskamer' dan ook niet *'Vergasungskammer'* maar *'Gaskammer'*.

(2) Er was *wel degelijk* een ruimte die door Topf-technici *Vergasungskeller* werd genoemd als normaal onderdeel in het crematieproces. Professor Butz nam in de eerste versie van zijn boek *The Hoax of the Twentieth Century*[2263] zonder onderzoek aan dat een *'Vergasungskeller'* een ruimte moest zijn waarin vaste brandstof in gas werd omgezet ('vergast') dat net zoals olie of gas werd gebruikt voor het genereren van hete lucht voor de muffels. In dat laatste vergiste hij zich, maar zijn fout was van beperkte betekenis. Het was geen vuurplaatsgas, maar *hete lucht* voor de muffels.

(3) De ovens waren weliswaar *niet gasgestookt*, maar de Topf ingenieurs noemden het proces waarbij de vaste brandstof (cokes) in hete lucht werd omgezet *'Vergasung'*. De 'kelder' achter de vijf ovens werd dan ook soms naar normaal technisch gebruik *'Vergasungskeller'* genoemd.

De opmerking *'Holocaustontkenners moeten daarvoor nog een geloofwaardige verklaring bieden'* raakt – afgezien dat 'Holocaustontkenners' niet bestaan – dan ook kant noch wal. (Zie ook Hoofdstuk **6 *h.* 1.**)

Nizkor valt Butz aan, maar levert ook hier ***geen concreet document of bewijs*** voor haar 'gaskamers'. Dat kan ook niet, wegens de overdonderende veelheid aan overige 'vergassings' onmogelijkheden.

Nizkor bestrijdt dat er *"Geen crematoria* [waren] *die miljoenen lichamen kunnen wegwerken."* Bij V & A 43 t/m 47 zal de ***onmogelijkheid*** van crematie van 'miljoenen' lijken (tienduizenden *per dag*) nog gedetailleerd aan de orde komen.

Hun opmerking *'140.000 lichamen per maand weg te werken'*, is ***volkomen larie***. Alle crematoria van Auschwitz samen konden ***per dag theoretisch maximaal 828 lijken*** verwerken (*The Number of Victims of Auschwitz*, Fritjof Meyer/Van Pelt)[2264] en waren daardoor nauwelijks in staat de 'normale' sterfte binnen de reguliere kamppopulatie te verwerken, ***laat staan per dag nog eens 12-20.000 extra 'vergasten'!*** Nizkor beseft dat ook, want niet voor niets zegt ze eufemistisch: *"dat dit totaal* (140.000 p.mnd) *in de praktijk niet kon worden gehaald."* Het slaat domweg helemaal *nergens op!*

Ronduit een ***leugen*** is: *"Holocaustontkenners verwarren met opzet burgerlijke crematoria op begraafplaatsen met de gigantische industriële ovens van de vernietigingskampen."* De Auschwitzovens *waren van het gewone* ***civiele type***,

zoals die overal in crematoria op begraafplaatsen in Duitse steden stonden, bestemd voor 1 lijk per crematiekamer. Een algemeen gebruikt type, toen al verouderd, nl. gestookt met *cokes* in plaats van met olie of gas. Ze waren NIET 'gigantisch', maar zelfs iets *kleiner* als elders, omdat *ongekist* werd gecremeerd. Het enige 'grote' eraan was dat in de Krema's II en III meerdere, (vijf) ovens met elk 3 verbrandingskamers (vk), bij elkaar waren geplaatst,.

Hoezeer de Holocaustpromotie de crematiecapaciteit overdrijft, bleek uit de bestseller van William L. Shirer, *The Rise and Fall of the Third Reich.* Hij schreef: *'miljoenen mensen werden verbrand in ovens van Topf & Söhne'* (thans Didier-Werke GmbH)". Die firma daagde Shirer daarop voor de rechter, waarna hij gedwongen werd een voetnoot te plaatsen (blz. 972) met de tekst: *"Didier-Werke heeft bezwaar aangetekend tegen het noemen van haar naam in het hoofdstuk over vernietigingskampen. Dr. S. Trastel, Professor Werktuigkunde, verklaarde in augustus 1961 dat de betreffende installaties* ***standaard-crematoriumovens*** *waren, niet modern,* ***bedoeld voor kleine begraafplaatsen*** ***<u>en ongeschikt voor massaverbrandingen.</u>****"* In latere *Duitse* edities schrijft Shirer dan ook: "… *de afmetingen zijn die van een crematoriumoven van niet modern ontwerp, bedoeld voor kleine begraafplaatsen, ongeschikt voor massaverbranding".*[2265] In de overige internationale edities van dat boek zult u die correctie echter niet aantreffen . . .

Ook de verdere inrichting van de Krema's, met lijkenruimtes, dissectiekamers, artsenruimte, doucheruimte, enz. was conform de gebruikelijke standaards voor crematoria. ***De crematoria in Auschwitz-Birkenau onderscheidden zich in niets van crematoria elders.*** Geen ***"gigantische industriële ovens"*** dus.

Hun *leugen* over crematoria versterken zij nog door contaminerend te spreken over *"de vernietigingskampen"*: behalve Auschwitz, had geen van die andere 'vernietigingskampen' (Chelmno, Belzec, Treblinka, Sobibor) de beschikking over crematoria . . .

<u>Nizkor:</u> ***"Geen stapels kleren."***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Nizkor beweert onjuist dat revisionisten stapels kleding, schoenen, enz. in zgn. 'vernietigingskampen' kampen tegenspreken. Dit, om de indruk te wekken dat revisionisten achterlijk zijn en duidelijke zaken als foto's van schoenen enz. 'ontkennen'. Natuurlijk is dat ***niet*** het geval. Met 'geen bergen kleding' bedoelen zij uiteraard: *geen bergen kleding van vergaste joden'.* De Holocaustpromotie presenteert die 'stapels schoenen' etc. nl. ten onrechte als 'bewijs' voor vergassingen. Daartoe worden zelfs foto's bewerkt (Hoofdstuk **9 *g.***).

<u>Nizkor:</u> ***"Geen stapels kleren"? Blijkbaar vindt de IHR stapels kleren 'harde bewijzen'! Dat is vreemd, want zij ontkennen niet het bestaan van de andere stapels die in concentratiekampen zijn aangetroffen: stapels***

brillen, stapels schoenen (in Auschwitz, Belzec en Maidanek), stapels gouden tanden, stapels verbrande lijken, stapels onverbrande lichamen, stapels kunstledematen (zie Swiebocka, Auschwitz:* A History in Photographs, *1993, p. 210), stapels menselijk haar* (ibid, *p. 211), stapels geplunderde koffers* (ibid, *p. 213), stapels scheerkwasten* (ibid, *p. 215), stapels kammen* (ibid), *stapels potten en pannen* (ibid), *en ja, zelfs die stapels kleren* (ibid, *p. 214) waarvan de IHR beweert dat ze niet bestaan.

Revisionistische weerlegging: Zoals in ***alle*** kampen, waren ook in Auschwitz, Belzec en Majdanek stapels kleren, brillen, koffers, schoenen, etc. Die hielden geen verband met 'massamoord': ze waren er immers ook in Theresiënstadt, Dachau, Mauthausen, Ravensbrück, Neuengamme, enz., waar ***niet*** werd *'vergast'*. 'Stapels' kleren zijn – of die er waren of niet – daarom *geen bewijs* voor 'vergassingen'.
Gevangenen kwamen in kampen aan met geld, aandelen, sieraden, goud, diamanten, complete garderobes, koffers, potten, pannen en de meest uiteenlopende andere zaken die men in de kampen niet nodig had. Iedereen moest persoonlijke bezittingen inleveren, zodat ieder in het kamp gelijk was. Alleen gevangenisuitrusting was toegestaan. In het kader van de 'Aktie Reinhard***t***' werden alle persoonlijke spullen, geld, aandelen, sieraden, onroerend goed en andere bezittingen geregistreerd, c.q. centraal verzameld, gerepareerd, verwerkt en naar Duitsland gebracht. Majdanek had bijvoorbeeld een enorme centrale verwerkingsplaats voor leer: schoenen, laarzen, tassen, enz.
Omdat in Duitsland gebrek aan alles was (de meeste Duitse arbeiders waren aan het front) werd bijna alles *gerecycled* voor hergebruik. Dat gebeurde in de kampen, met schoenen, kleding, brillen, kunstledematen, enz. van vooral slachtoffers van de gebombardeerde Duitse steden.[2266]

Anekdotisch is de vitrine in Auschwitz met haar (onzichtbaar gemaakte) *schuin oplopende vloer*, die ten onrechte de suggestie wekt dat die 'berg' schoenen' daar authentiek is . . . Ook valt de oplettende bezoeker op, dat adreslabels op koffers uit alle plaatsen van Europa in hetzelfde schrift met dezelfde inkt zijn geschreven . . . *There's no business like Shoa business.*

Nizkor: ***Misschien realiseerden de auteurs van de 66 Q&A zich dat het gevaarlijk voor ze was om toe te geven dat die stapels harde bewijzen waren, want dan zouden zij ook gedwongen zijn veel andere zaken te erkennen als "harde bewijzen".***

Revisionistische weerlegging: *Compleet onzin.* Laat Nizkor maar eens aantonen dat een stapel schoenen in Auschwitz van 'vergasten' was en die in bijv. Theresienstadt of Neuengamme niet.

Nizkor: ***"Geen zeep van mensen"***

Revisionistische weerlegging: Ook hier blijkt hoe geraffineerd de Holocaustpromotie het publiek om de tuin leidt: de kwestie is *niet,* zoals zij

hier valselijk stellen, "zeep van mensen", nee de leugen luidde: ***"zeep van joden"!*** Dat was het verhaal. Weet u nog, *"Reines Jüdisches Fett" (RIF) zeep?* Deze op zich kleine verdraaiing is – zoals Hoofdstuk **9 *b.*** duidelijk maakt – bedoeld om via taalbedrog nog een glimp van de zeepleugen overeind te houden en de eigen leugenachtigheid te verbloemen.

<u>Nizkor:</u> ***"Geen zeep van mensen"? Dat is waar, maar misleidend. Hoewel er enig bewijs is dat er op zeer kleine, experimentele schaal zeep is gemaakt van lichamen, heeft de 'massaproductie' waarover geruchten in omloop zijn*** [*gehouden*] ***nooit plaatsgevonden en voorzover bekend bestaat er geen zeep die van menselijke resten is gemaakt. Er bestaan echter beëdigde verklaringen, die nooit zijn weerlegd, van Britse krijgsgevangenen en een Duits legerofficier, waarin zij verklaren dat er zeep-experimenten zijn uitgevoerd, en het recept voor de zeep is door de geallieerden buitgemaakt. Om botweg te zeggen dat de nazi's nooit zeep hebben gemaakt van mensen is onjuist.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> *'Het is* ***waar****, maar misleidend* [sic!]. Ja, maar pas 50 jaar later trokken de Holocaustleugenaars deze verzonnen leugen, waarmee zij de wereld vergiftigden, gedwongen in! Niettemin beweren zij thans met dubbele tong: dat *"de nazi's nooit zeep hebben gemaakt van mensen is onjuist."* Het *normale afval* van het maceratieproces in het pathologisch opleidingscentrum van Professor Spanner in Danzig was niet 'gemaakt', het was *afval* en zeker *geen* 'RIF-zeep' en Spanner was geen 'nazi'. Ook hier bedrog zonder weerga. Het joodse zeepverhaal is één van de walgelijkste uit het Holocaustleugenrepertoire. Een perfide vorm van smaad tegen het Duitse volk, waarmee miljoenen kinderen en volwassenen over de wereld decennialang werden vergiftigd. In plaats van excuses aan te bieden, proberen perverse Nizkor demoniseerders een schijn van waarheid aan de leugens te verbinden. De rücksichtloze be-driegerij van de JHV-Promotie ten voeten uit. (Hoofdstuk **9 *b.*** rekent af met de *'jodenzeep' leugen*.)

<u>Nizkor:</u> ***"Geen lampekappen van mensenhuid"? Onwaar – in beide processen tegen Ilse Koch zijn lampekappen en andere 'ornamenten' van menselijke huid toegelaten als bewijsmateriaal en in de late jaren '40 zijn zij getoond aan een onderzoekscommissie van de Amerikaanse Senaat. Wij weten dat zij gemaakt waren van menselijke huid omdat zij tatoeëringen droegen en omdat er een microscopische forensische analyse is uitgevoerd van deze objecten.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Alweer een *smerige leugen*. Behalve aan de Zeepleugen, houdt de Holocaustpromotie ook schaamteloos vast aan haar bewuste leugen over 'Lampenkappen van mensenhuid'. Dat zijn geen 'fouten' of 'vergissingen', maar doelbewuste verdraaiingen.

Nee, er waren geen lampenkappen van mensenhuid! Nizkor verlaagt zich tot het gilde van vals formulerende *bedriegers* als zij schrijven: ***"in beide processen tegen Ilse Koch zijn lampekappen en andere 'ornamenten' van menselijke huid <u>toegelaten</u> als bewijsmateriaal en in de late jaren '40 zijn zij <u>getoond</u> aan een onderzoekscommissie van de Amerikaanse Senaat."*** Zo suggereren zij u, dat er iets van waarheid in hun leugens zit. Puur ***bedrog en tekstmanipulatie.*** Inderdaad werden die 'ornamenten' zoals Nizkor stelt *"toegelaten"* en *"getoond"*, maar – zoals zij goed weten maar voor u verzwijgen – die waren ***volkomen <u>vals</u>.*** In de propagandafilm van Samuel ('Billy') Wilder van 1946 over Buchenwald, werden op een tafel een 'lampenkap van mensenhuid' getoond, een aantal losse stukjes huid met tatoeages en twee gekrompen mensenhoofden. Schandelijk genoeg werden deze valse 'bewijsstukken' 'toegelaten' door het IMT in Neurenberg als 'bewijs' voor gruwelen van de nazi's. Echter, toen de Amerikaanse Opperbevelhebber voor de Amerikaanse Zone in Duitsland, generaal Clay, die 'lampenkap uit mensenhuid' in 1948 liet onderzoeken, bleek het ***<u>geitenvel</u>.*** De levenslange straf van Ilse Koch werd daarop omgezet naar *vier jaar.* Nizkor *misleidt* (liegt) dus ook hier.

De stukjes *getatoeëerde menselijke huid* waren van gestorven *criminelen*, destijds vrijwel de enige groep met tatoeages. Een assistent-arts werkte aan een proefschrift over een eventueel verband tussen tatoeages en criminaliteit; voor die studie had hij enkele tatoeages van lijken verwijderd. (Het rapport van die arts ziet u trouwens op de foto van Wilders rariteitentafel rechts vooraan liggen.) Ook hier *misleidt* Nizkor weer.

De *gekrompen hoofden* waren door het Amerikaanse PWD-SHAEF (*Psychological Warfare Department*) was opgediept uit de collectie Zuid-Amerikaanse Volkenkunde van een Museum; op foto's waren de vlakjes voor de beschrijvende tekst van deze museumitems nog zichtbaar . . .

Uiteraard zijn er NOOIT 'lampenkappen van mensenhuid' aangetroffen, noch 'door de nazi's gekrompen mensenhoofden'. Niemand kan daarvoor een spat van bewijs leveren. Hoewel Nizkor, in het nauw gedreven, 20 jaar geleden blufte daarover 'binnenkort' met een 'studie' te zullen komen, wachten wij daar nog steeds op. *Misleiding op misleiding* dus.

De IHR-weerlegging van de Lampenkappenleugen wordt dus door Nizkor c.s. "ontzenuwd" met ***misleiding en keiharde onwaarheden.***

<u>Nizkor:</u> ***"Geen archieven"? Dat is onzin (hetgeen mogelijk verklaart waarom deze claim is geschrapt uit de 'herziene' versies van de 66 Q&A). Uitroeing door vergassing werd weliswaar inderdaad altijd aangeduid met codewoorden. En de slachtoffers die onmiddellijk na aankomst in een vernietigingskamp werden vergast, zijn niet geregistreerd. Maar er zijn vergissingen gemaakt in het gebruik van codewoorden die de werkelijke betekenis ervan onthullen, zoals boven is beschreven. Er zijn inventarissen van, en requisities door de Krema, die zaken onthullen die***

niet te rijmen vallen met normaal gebruik, maar perfect te rijmen zijn met massamoord door vergassing. Er zijn transportlijsten van deportatietreinen die, als je ze samenvoegt, duidelijke taal spreken. En zo voort. Hierboven zijn al verschillende voorbeelden gegeven.

Revisionistische weerlegging: Weer zwetst Nizkor er op los. Eerder gaven wij al aan, dat ***nagenoeg alle archieven*** van het Derde Rijk in Geallieerde handen zijn gekomen.

Met 'geen archieven' bedoelt het IHR natuurlijk dat in de *tientallen miljoenen documenten* van die compleet in beslag genomen en met de stofkam gescreende archieven ***niet één document is gevonden dat het bestaan van een 'vernietigingsplan' of 'gaskamers' bewijst.*** **Kan Nizkor er één presenteren?** ***Eén maar?***

Nee. Zij komen met de belachelijke *'codewoorden' fake* van creatieve Holocaustcryptografen, waarmee Hoofdstuk **8 *c.*** afrekende.

Hoewel het credo aanvankelijk was: '*De nazi's vernietigden alle bewijzen'*, kon dat vanwege de gigantische hoeveelheden documenten niet worden volgehouden. Die hoeveelheid was zo groot dat het uitgesloten was dat die in de laatste oorlogsmaanden *selectief* op belastende teksten zouden kunnen zijn gescreend. Dat gaf dus een *probleem.* Hoe uit te leggen dat zich daarin ***niet één document*** bevond over 'vergassingen'? Het napluizen en steeds ***niets*** vinden voerde vanzelf tot de oplossing: bepaalde woorden ***moesten*** een andere betekenis hebben dan op het eerste gezicht gedacht! *Codewoorden* dus! Dat paste perfect in de Holocaustmethodologie van ***postulerende cirkelredenatie.*** Die voert als vanzelf tot het fenomeen *'codetaal'.* Normale woorden zoals *'Endlösung der Jüdenfrage',* die lang voor de oorlog werden gebruikt, ook door joodse organisaties, bleken vanaf '42 plotseling sinistere 'codewoorden' te zijn die iets totaal anders betekenden. Dezelfde woorden! *"Kijk moeder, er staat niet wat er staat!"* (Martinus Nijhoff, *Awater*).

De nazi's zouden dan ook via *'codewoorden'*, een *schooljongensgeheimtaaltje,* met elkaar hebben gecommuniceerd over 'de Holocaust'. Toch beschikten zij over geavanceerde codeersystemen als *Enigma* en *Fisch* . . . De Holocaustpromotie maakt ons wijs, dat algemeen gebruikte woorden 'codes' waren om JHV-massamoord verborgen te houden. U dient daarom net als onze 'historici' bij 'verhuizing' te lezen *vernietiging*, bij 'Sonderbehandlung' *liquidatie*, bij 'Eindoplossing' *vermoorden*, etc. Dat wil zeggen: alléén in overheidscorrespondentie en alléén ná '41, want daarvóór betekende het gewoon wat het betekende. Maar . . ., zult u zeggen, "als de Duitsers alle belastende documenten vernietigden, waarom dan niet die ultrageheime documenten in 'codetaal'?" Daarop moet de Holocaustpromotie het antwoord nog verzinnen . . . Zij maken daarmee geen haast, want *niemand* vraagt het hen . . .

Een ander 'probleempje' bij die zgn. 'Codetaal' was natuurlijk, dat als *één keer* ergens de 'geheime' betekenis van een woord aan het licht kwam, de 'Codetaal' compleet op straat lag. Echter, zo ver wordt u niet geacht door te denken . . .

Hoe kon een kampcommandant weten of hij een groep krijgsgevangen Geallieerde piloten voor *'Sonderbehandlung'* in een speciale barak dan wel in een gaskamer moest onderbrengen? Tsja, dat moest hij in de Duitse *Befehl is Befehl* cultuur kennelijk zelf interpreteren . . . dat was zo geheim, dat zelfs de *Enigma codeermachines* niet werden gebruikt . . .

De Britse *Government Code and Cypher School,* een Dienst met duizenden wiskundigen en decoderingsspecialisten, slaagde er juni '41 in het totale ultrageheime *Enigma* en *Fisch* berichtenverkeer van de Duitsers te kraken. Tot eind 1943 waren de Britten daardoor in staat ***alle geheime Duitse berichtenverkeer*** te decoderen, inclusief wekelijkse overzichten van kampcommandanten aan het Berlijnse hoofdkwartier. Op het hoogtepunt van de 'massavernietiging' ontcijferden zij maandelijks 70.000 berichten. Het Hoofd, professor Frank Hinsley, verklaarde na de oorlog dat: ***"de meldingen uit Auschwitz, het grootste kamp met 20.000 gevangenen, ziekte als hoofdoorzaak van de sterfte aangaven, maar ook gefusilleerden en opgehangenen. Aanwijzingen voor vergassingen werden in de ontcijferde berichten niet gevonden"***.[2267]

Het naoorlogse ***'codewoorden' verzinsel is dus lariekoek.*** Weet u nog, *'alle bewijzen door de nazi's vernietigd'?* Alleen *niet* die ***allergeheimste,*** *met Holocaust 'codewoorden' doorspekte documenten* dus, die zo 'geheim' waren dat ze niet alleen niet via Enigma, maar openbaar werden verstuurd, gelezen en gearchiveerd en ondanks de 'allergrootste geheimhouding' niet vernietigd! Gelukkig maar dat ***na de oorlog*** ijverige Holocausthistorici ze in groten getale 'ontdekten'. Het onzinnige 'Codetaal' verzinsel en de veronderstelde behandeling ervan door de nazi's, werpt de vraag op: hoe *ontoerekeningsvatbaar* zijn Duitsers in het algemeen en 'Holocausthistorici' in het bijzonder?

Het codewoordverzinsel typeert de postulerende cirkelredenatie en de *'kwaliteit' van het 'Holocaustbewijs'.*

Een ***volkomen onbewezen*** postulering is ook: *"slachtoffers die onmiddellijk na aankomst in een vernietingskamp werden vergast, zijn niet geregistreerd".* Volstrekt onaannemelijk dat de nazi's, die ***alles*** registreerden, van dit in de geschiedenis unieke project waarmee zij – zoals de Promotie stelt – 'de mensheid van de plaag van het jodendom bevrijdden', ***niets*** registreerden. Zelfs niet in 'Codetaal'. Als zo'n enorm project ooit werkelijkheid was, kan men er zeker van zijn dat dit op meerdere plaatsen tot in de finesses zou zijn geregistreerd, met namen, aantallen, verslagen, functionarissen, vergassingsplaatsen, tijdstip, vergassingstijd, lijkverwerking, asbezorging, enz., enz. Wie meent dat dit alles **totaal** zou kunnen

zijn vernietigd, ziet over het hoofd dat dit soort registraties in dat geval op tal van plaatsen zou hebben plaatsgevonden en het menselijkerwijs ***uit-gesloten*** is dat daarvan niet één document bewaard zou zijn gebleven.

Wie stelt dat ook van eventuele jodendeportaties naar de verdere Oost-gebieden geen registraties bestaan, heeft wellicht een punt, echter, er is één verschil: vrijwel de totale nazi-administratie viel in handen van de Geallieerden, die dit tot in detail konden napluizen. Eventuele Duitse registraties van verdere transporten, verhuizingen, hervestiging, enz. naar Oostelijker Sovjetgebieden, vielen in Sovjethanden en zijn nog steeds ontoegankelijk.

Onthullen *rekwisities "zaken die niet te rijmen vallen met normaal gebruik"*? Wel, Nizkor, leg eens uit, welke 'rekwisities' in de lijkenkamers van Auschwitz waren niet te rijmen met normaal Kremagebruik? *De crematoria in Auschwitz verschilden* ***in geen enkel opzicht*** *van normale Krema's in andere kampen.*

Wat in geen geval te rijmen valt, is dat koude en vochtige *ondergrondse* lijkenkamers (altijd koeler dan ca. 15 °C) gebruikt zouden zijn als 'gaskamers' voor Zyklon-B, dat pas effectief wordt boven 25,7 °C en zonder verwarming en circulatie *nauwelijks* blauwzuurgas afgeeft en dicht bij het dauwpunt helemaal *niet*. Het Amerikaanse chemieconcern Cyanamid Co. in Linden N.J. stelde: '*Wij kennen geen proces waarbij HCN (Blauwzuur) onmiddellijk verdampt bij blootstelling aan lucht.'* Laat staan dus uit gipskorrels in ***koude****, niet-circulerende* lucht. Evenmin is te rijmen dat de nazi's voor massavergassing niet de noodzakelijke en doelmatige Zyklon-B verdampingsapparaten en beluchtingssystemen gebruikten (zie afb. Hoofdstuk **6 *h.* 1**). Ook niet waarom geen Zyklon-inwerpgaten in de betonnen daken van de restanten van de Krema's II en III zijn aangetroffen (u weet wel, van *Geen gaten, geen Holocaust* van professor Faurisson). En zo kunnen we nog een lange reeks opsommen.

Nizkor poneert als 'bewijs' voor 'gaskamers': *"er zijn vergissingen gemaakt in het gebruik van codewoorden"*. Ook hier 'vergissingen' van de nazi's om forensisch onbewezen 'gaskamers' te 'bewijzen'. Hoe ver ga je om zonder concreet bewijs onbewijsbare 'gaskamers' te 'bewijzen'?! Zij doelen op de hiervoor weerlegde brief van Bischoff aan Kammler. Zeker is dat *geen* 'vergissingen' zijn gemaakt met de *vervalste, naoorlogse 'gaskamers'*, o.m. in Auschwitz I en Dachau. Het bestaan daarvan staat *wél* onomstotelijk vast (*zie* **6 *e.* 1** en **6 *e.* 5**).

Ook de *"… transportlijsten van deportatietreinen die duidelijke taal spreken."* 'Codetaal' van Nizkor: bij *'duidelijke taal spreken'* verwachten zij van de lezer een Pavlov-reactie door *'vergassingen'* te lezen . . . Ja, die lijsten spreken duidelijke taal: ze zeggen hoeveel mensen op welke data op bepaalde (voorlopige?) plaatsen ***aankwamen.*** NIETS over hun bestemming of lot daarna, laat staan over 'vergassingen'. En, *"als je ze samen-*

voegt"? Hoe kan dat? Er zijn vrijwel alleen transportlijsten over in kampen ***aankomende*** treinen, die van ***uitgaande*** treinen *ontbreken nagenoeg geheel.* Waarom? Bewaarden de nazi's alleen lijsten van *aankomende* treinen en 'vernietigden' zij die van *uitgaande* treinen? De *Ostbahn* registreerde ***alles***, zelfs *lege* treinen. Maar de vertreklijsten, die hen konden *vrijpleiten* van massamoord, *verdwenen*. Of liggen die tussen de miljoenen ontoegankelijke documenten in Arolsen, Podolsk en Washington?

Nizkor: ***"Geen geloofwaardige demografische statistieken."***

Revisionistische weerlegging: Natuurlijk bedoelt het IHR met "geen geloofwaardige demografische statistieken" die voor de ***numerus fixus*** van '6 miljoen vermoorde joden'. Het Nizkor' statistiekje' is een *'schatting'* van het aantal 'vermoorde' Joden, afkomstig, zoals zij zelf zeggen, van een niet nader aangegeven *"Anglo-Amerikaans Comité*! De onjuistheid daarvan ('iets minder dan 6 miljoen'), is uitvoerig en *tienvoudig* teruggewezen in Hoofdstuk **7**, zodat daarop hier niet meer behoeft te worden ingegaan.
Stelt de Talmoed immers niet als voorwaarde voor terugkeer naar het Beloofde Land *"Gij zult terugkeren, minus Zes Miljoen?"* [2268]
Curieus is (of juist niet?), dat de *'officiële'* studie naar het aantal joodse slachtoffers van Duits 'anti-semitismebestrijder' professor W. Benz, hier door Nizkor niet (meer) wordt genoemd. Is dat omdat die volkomen is gedeklasseerd door revisionistische deskundigen?

Nizkor's conclusie bij wat zij hier bij V & A 1 beweert is als volgt:
'Revisionisten' stellen vaak, en terecht, dat de bewijslast ligt bij geschiedkundigen. Het bewijs is uiteraard al sinds eind 1945 gedocumenteerd en toegankelijk voor het publiek in bibliotheken over de hele wereld. Aan de bewijslast is vele malen voldaan. Wat hierboven staat is maar een korte presentatie van een paar hoogtepunten uit die enorme hoeveelheid bewijzen; er is veel meer en het is toegankelijk.

Beweren dat de sjoa nooit heeft plaatsgevonden is een aanfluiting. Maar om met een stalen gezicht te beweren dat geen van die vele bewijsstukken bestaan, gaat nog verder. Het is een duidelijk voorbeeld van de leugenachtigheid van 'revisionisten'.

Revisionistische weerlegging: "***De sjoa nooit heeft plaatsgevonden"*** is een zaak van *definitie.* Als de JHV zegt dat daarbij "Zes Miljoen joden werden vergast", zal zij dat moeten *bewijzen.* Als daarover ***vele bewijsstukken bestaan,"*** laat zij die dan tonen. Ook hier toont ze er weer ***niet één.*** De *bewijslast* voor 'gaskamers', 'zes miljoen', etc. ligt bij de Holocaustpropaganda en nergens anders. Die heeft 50 jaar *ontkend* de bewijslast te dragen. Thans ziet zij zich gedwongen dit als waarheid te erkennen.
Maar *waarom* ontkende de Promotie steeds dat de bewijslast bij haar lag? Omdat zij die **bewijzen** *niet heeft! Ze bestaan niet!*

Heeft *u*, beste lezer, in deze 'ontzenuwing' van Nizkor ook maar iets wat lijkt op bewijs voor systematische genocide op 6 miljoen joden in 'gaskamers' gezien? Ik ook niet. Behalve leugens, beledigingen en onzinnige beweringen ("140.000 crematies *per maand*", etc.) levert ze alweer niet één enkel concreet forensisch bewijs daarvan. Heeft *u* ze gezien *in bibliotheken over de hele wereld*? Laat het mij alstublieft weten, dan bent u de eerste.
Nizkor komt ook hier weer niet verder dan *valse* contaminatie: *"Beweren dat de sjoa nooit heeft plaatsgevonden"*. Wat is dat, "de" sjoa? Als dat vervolging, uitsluiting, deportatie, tewerkstelling, terreur en grove mishandeling van o.a. joden is, dan heeft die zeker plaatsgevonden. Als het 'systematische uitroeiing', 'gaskamers', 'Zes miljoen vermoorde joden', 'zeep van jodenvet', 'lampenkappen van mensenhuid', '140.000 crematies in Auschwitz per maand' is, dan heeft die absoluut ***niet*** plaatsgevonden.

Conclusie na V & A 1: Nizkor zei aan het begin van haar 'ontzenuwing' van deze V & A: ***"Dit is van A tot Z gelogen".*** Zij toont echter *niet één* revisionistische 'leugen' aan. Integendeel, *wij* wijzen hier direct al op een aantal regelrechte *leugens* van Nizkor:

- Niet *alle* getuigenissen worden door revisionisten gediskwalificeerd: alleen *onmogelijke*, *onzinnige*, *tegenstrijdige* en *onware* getuigenissen.
- Nizkor *liegt* over een revisionistische 'Complottheorie'.
- Nizkor *liegt* dat revisionisten zouden zeggen dat *'honderden documenten de nazi-archieven zijn binnengesmokkeld'*.
- Nizkor *liegt* dat revisionisten zeggen dat *"honderden nazileiders zouden zijn gemarteld tot zij misdaden bekenden die zij nooit hebben begaan."* (Dat honderden nazileiders ernstig zijn gemarteld is waar; dat honderden nazileiders vergassingen hebben bekend, is *niet waar*.
- Dat in nazidocumenten iets over 'vergassingen' zou staan, is een *leugen*.
- Dat *"'Holocaustontkenners' met opzet burgerlijke crematoria op begraafplaatsen met de gigantische industriële ovens van de vernietigingskampen verwarren* is een *leugen*. Er waren geen *"gigantische industriële ovens"*.

Al deze aangetoonde *leugens* voert Nizkor in deze 1e V & A aan, nadat zij eerst het IHR beschuldigde *"Van A tot Z te liegen."* Vraag is: *Waarom* liegt Nizkor c.s.? Het antwoord ligt in de rest van haar 'ontzenuwing' hier: zij hebben *geen concreet bewijs* voor hun Verhaal.
Géén documentair bewijs voor een opdracht van Hitler voor systematische uitroeiing van alle joden, géén forensisch bewijs voor 'gaskamers' en géén geldige adstructie voor 'Zes Miljoen vermoorde joden'. **Integendeel, zij introduceren een belachelijke, op niets gebaseerde revisionistische 'complottheorie'! Waar zijn hun 'bewijzen' voor de hoofdpunten van die JHV? Dat is duidelijk: *ze zijn er niet.***

● 2. Wat voor bewijs is er dat de nazi's geen zes miljoen Joden hebben vermoord?

IHR antwoord: Uitvoerige forensische, demografische, analytische en vergelijkende bewijzen tonen de onmogelijkheid van dit aantal aan. Het breed verspreide en herhaalde cijfer 'zes miljoen' is een onverantwoordelijke overdrijving.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Ten eerste: in hun antwoord op die vraag beweren ontkenners dat ze "uitputtend bewijs" hebben dat iets*** **niet** ***gebeurd is. Maar Holocaustontkenners stellen vaak dat zij niets hoeven te bewijzen omdat, zeggen zij, "het onmogelijk is een ontkenning te bewijzen". Greg Raven heeft dit tenminste tweemaal gezegd: een keer impliciet, en eenmaal expliciet:***

Revisionistische weerlegging: *Uitputtend bewijs* voor de onverantwoordelijke overdrijving van het *aantal* 'Zes Miljoen vermoorde joden', is in Hoofdstuk **7** definitief en tienvoudig gegeven. Zodanig, dat daarop niet opnieuw behoeft te worden ingegaan. Het maakt Nizkor's 'ontzenuwing' hier tot een lege dop.

Revisionisten zeggen inderdaad dat het niet mogelijk is iets te bewijzen dat *niet* is gebeurd. Dat is iets anders als wat Nizkor daarvan maakt: het is *heel goed mogelijk* de onjuistheid van een ontkenning of een *aantal* te bewijzen (dat gebeurt dagelijks in rechtszalen). Met dit soort infantiele vliegenafvangerij probeert Nizkor het ontbreken van bewijs voor haar religieuze 6 miljoenaantal achter een rookgordijn te verbergen. Zelfs het feit dat voormalig directeur van het IHR Greg Raven de (terechte) opmerking maakte dat het *onmogelijk* is te bewijzen dat iets *niet* is gebeurd (zoals Holocaustadepten bij hun weigering de 'Zes Miljoen' te bewijzen kwaadsappig van revisionisten 'eisten'), wordt bij dit kernpunt over 'de Holocaust' irrelevant als *'argument'* opgevoerd. Ongelooflijk.

Die redenatie is bedoeld om te ontkomen aan de *plicht* van de Holocaust-nomenclatura het door hen gepromote Zes Miljoen aantal met bewijzen te staven. *Die bewijslast ligt bij hen en bij niemand anders.*

- **3. Schreef Simon Wiesenthal ooit *'er waren geen vernietigingskampen op Duitse bodem'*?**

IHR antwoord: Ja. De beroemde nazi-jager schreef dit minstens tweemaal: in '*Books and Bookmen'* van april 1975 en *'Stars and Stripes'* van 24 januari 1993. Hij stelde ook dat vergassingen van joden alleen in Polen plaatsvonden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"Hoe ironisch dat hij niet alleen gelijk had, maar dat zijn eigen woorden hierover later werden misbruikt op de manier die hij beschreef. Beide antwoorden zijn op zich juist: Wiesenthal zei inderdaad in 1975 en 1993 dat er geen vernietigingskampen waren in wat nu Duitsland heet."***

Revisionistische weerlegging: Nizkor bevestigt hier de ***juistheid*** van deze V & A. Wiesenthal's 'gelijk' kwam ***30 jaar nadat*** revisionisten dit aan de orde stelden en ***15 jaar*** na de officiële zegsman (Martin Broszat in 1960). Zelfs nadat historici de valsheid van 'gaskamers' in Duitsland bekend maakten, verdedigde Wiesenthal deze Holocaustleugen nog tegen beter weten in. Als iets 'ironisch' is, is het Wiesenthal's (veel te late) gedwongen verklaring. Hoezo werden zijn woorden ***"misbruikt"***? Hoe kunnen revisionisten een waarheid 'misbruiken' die zij 30 jaar eerder zelf bekend maakten? Alweer lasterlijke aantijgingen dus.
Wiesenthal, door Nizkor c.s. als Heilige vereerd, werd door joodse historici ontmaskerd als pathologische leugenaar[2269] in Hoofdstuk **9 *b.*** en de eerste verspreider van de Zeepleugen.[2270]

- **4. Als Dachau in Duitsland lag en zelfs volgens Simon Wiesenthal geen vernietigingskamp was, waarom zeggen dan duizenden veteranen in de VS dat Dachau een vernietigingskamp was?**

IHR antwoord: Omdat nadat de Geallieerden Dachau innamen, duizenden GI's door Dachau werden geleid waarbij hen gebouwen werden getoond waarvan werd beweerd dat het gaskamers waren en massamedia breeduit vals meldden dat Dachau een 'vergassingskamp' was.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"In de zin dat er tienduizenden mensen werden doodgehongerd en soms vermoord, was Dachau inderdaad een dodenkamp. Dachau moet waarschijnlijk niet worden aangeduid met de term 'vernietigingskamp', want die wordt meestal gezien als aanduiding van een van de grote kampen in bezet Polen, waar massale vergassingen werden verricht. (Zie vraag 3).***

Revisionistische weerlegging: Het vaste Holocaust misleidingsidioom. Het is niet *"waarschijnlijk"*, nee, Dachau ***wás geen*** 'vernietigingskamp'! Na de dubbele leugen over Dachau ('gaskamers' en de latere nepgaskamer), vervangt men dit nu door 'doodhongeren'. ***Er werden in Dachau nooit mensen 'doodgehongerd'*** en Nizkor c.s. weet dat. Er stierven de laatste 7 oorlogsmaanden inderdaad ruim 18.000 mensen, ook door honger, maar zeker niet door 'doodhongeren'. Het kwam doordat in de reeds overbevolkte Duitse kampen in de laatste oorlogsmaanden honderdduizenden zieke en verzwakte mensen uit de Oostelijke kampen binnenstroomden, terwijl tegelijkertijd de Westelijke Geallieerden dag-en-nacht spoorwegen, bruggen, vaarwegen, opslagplaatsen, fabrieken, enz. bombardeerden. Daardoor ontstonden rampzalige tekorten aan voedsel, medicijnen, water, enz. In die laatste 7 maanden stierven in Dachau ***tweemaal zoveel mensen als in alle vijf jaren daarvoor*** zoals **officiële sterftecijfers *bewijzen*** (zie de tabel in Hoofdstuk **6 *b.*,** blz. 395).

Die tabel toont ook andere opmerkelijke feiten: in 1943, tijdens het hoogtepunt van de zogenaamde 'massavernietiging', ***daalde*** de sterfte in Dachau met bijna 55%. Dit opmerkelijke feit was vrijwel zeker het gevolg van Himmlers order van 28 december 1942 dat *"… de sterfte in de kampen tot elke prijs moet worden teruggebracht."* Men ziet in de sterftecijfers ook de tyfusepidemie van najaar/winter '42-'43, evenals een ongebruikelijk hoog aantal in maart '44, toen 223 gevangenen omkwamen bij een Geallieerd bombardement. Van ***'doodgehongerd'*** zoals Nizkor c.s. hier zeggen, was dan ook geen sprake. Het is een van vele uit *haat* ingegeven beschuldigingen van de Holocaustpropaganda. [*Doodhongeren gebeurt in Gaza en op de Westbank. Daar wordt in vredestijd bij een overvloed aan geld en voedsel aan honderdduizenden vrouwen en kinderen moedwillig voedsel, electriciteit en medische zorg onthouden, 65 jaar na het eind van de oorlog.* Dat is *doodhongeren.*]

De crematiecapaciteit in Dachau werd eind '43 van 3 op 5 muffels gebracht. Vijf muffels voor een dodenaantal in 1942 van 2.470 en in 1943 van 1.100. Dat betekent minder dan ***2 resp. 1 lijk*** per muffel *per dag*. Dit werpt een bizar licht op de door de Holocaustindustrie voor Auschwitz verzonnen aantallen crematies per muffel per dag: **260** ! (12.000 'vergasten per dag voor 46 muffels.)
Overigens werd het 'officiële dodental van Dachau gesteld op '**238.756'**. Dat stond tot 1950 op een *gedenkteken* bij Dachau, was afkomstig van 'getuige' Ds. Niemöller en werd bevestigd door de na de oorlog wegens grootschalige zwendel veroordeelde jood Philipp Auerbach. De werkelijkheid ligt over de 12 jaar van het bestaan van Dachau plus alle subkampen op ca. 35.000.[2271]
Ook wordt Dr. Blaha opgevoerd, communist en blatant Holocaustleugenaar, die *schriftelijk* verklaarde dat hij 'gaskamers' en 'experimentele vergassingen' in Dachau zag, *terwijl vaststaat dat daar in de oorlog nooit een gaskamer was.* De daarop bij het IMT aangesproken beklaagde Kaltenbrunner eiste na die voorgelezen verklaring een kruisverhoor met de *getypte* naam Blaha onder die verklaring, maar dat werd door de rechters geweigerd. Bedrieger Blaha had het over 'experimentele vergassingen'. Kan Nizkor uitleggen waarom *in 1944* (toen al 'miljoenen' joden zouden zijn 'vergast') *experimentele* vergassingen nodig waren? Ook hier ***leugens.***

Uiteraard zwijgt Nizkor over de ***na de oorlog*** in Dachau door de Amerikanen gebouwde *Nepgaskamer*.
Het Amerikaanse tijdschrift *Common Sense* (New Jersey) schreef op 1 juni 1962 in een artikel op pagina 2 onder de kop '*De Valse Gaskamer*':

> *"Het kamp moest een gaskamer hebben*[!]*, maar omdat die niet bestond, werd besloten er een te maken. Legerkapitein Strauss en zijn gevangenen gingen aan het werk. Voorheen was de ruimte tot op 1,20 m vanaf de vloer betegeld. Uit de naastgelegen droogruimte werden dezelfde tegels gebruikt en boven die*

van de doucheruimte aangebracht. Er kwam een nieuw, lager plafond met pijpen daarboven (voor de toevoer van het gas)".[2272]

Het was niet de enige melding over deze ***vervalste* 'gaskamer'**. Aanklager bij het US Ministerie van Defensie, S. Pinter, zei over 'vergassingen' in Duitse concentratiekampen:

"Na de oorlog was ik 17 maanden in Dachau als US aanklager voor oorlogsmisdaden; ik verklaar dat daar geen gaskamer was. Wat aan bezoekers en toeristen wordt getoond en valselijk gaskamer wordt genoemd, was een crematorium. Ook in de andere concentratiekampen in Duitsland waren geen gaskamers".[2273]

Conclusie na Vraag 4: Deze vraag ging over gehersenspoelde GI's in Dachau en elders (zie foto bij **6 *e.* 1).** Nizkor gaat daarop begrijpelijk niet in. Onmiddellijk na de oorlog werd de reeds breed voorbereide campagne voor de demonizering van Duitsland aangevat. Tienduizenden soldaten, honderdduizenden burgers werden door de Geallieerden verplicht langs 'gaskamers' en stapels lijken van aan ziektes gestorven gevangenen gevoerd. Filmploegen onder leiding van joodse regisseurs stonden klaar om eveneens onschuldige Duitse vrouwen en kinderen langs deze betreurenswaardige slachtoffers te voeren. Daarbij werden de demoniserende taferelen nog gruwelijker gemaakt met valse attributen als schemerlampen, gekrompen hoofden, enz.
Daarin paste ook de bouw van valse 'gaskamers' door de Geallieerden, die juist in die tijd werden begonnen. Maar, waarom *valse gaskamers* bouwen, als er echte waren?
In Polen en in door de Sovjets bevrijde kampen in Duitsland bleven de 'vernietigingskampen' tien jaar lang gesloten voor bezoekers. Was dat omdat de Sovjets daar na de oorlog op hun beurt honderdduizenden Duitsers gevangen hielden en uitmoordden, of omdat er **geen enkel bewijs** was voor 'massavergassingen' daar? Of voor beide?

Hoe dan ook, bij deze V & A liegt Nizkor en 'ontzenuwt' alweer ***niets*.**

- **5. Auschwitz lag in Polen, niet in Duitsland. Is er enig bewijs dat er gaskamers bestonden voor het vermoorden van mensen in of bij Auschwitz?**

IHR antwoord: Nee. Een beloning van $ 50.000 werd uitgeloofd voor zo'n bewijs en het bedrag gedeponeerd bij een bank, maar niemand verscheen met enig geloofwaardig bewijs. Auschwitz, bevrijd door de Sovjets, werd na de oorlog ingrijpend veranderd en een lijkenruimte werd verbouwd om de indruk te wekken van een grote 'gaskamer'. Het is thans een grote toeristische attractie van de Poolse overheid (zie ook V & A 61).

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Wat betreft die beloning van $50.000: die is tot op de laatste cent (in werkelijkheid was het $90.000) uitbetaald aan Mel Mermelstein, een Auschwitz-overlevende die de IHR voor het gerecht heeft gedaagd.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Weer ***misleidt*** **Nizkor:** *"die beloning"* was het resultaat van latere *juridische afpersing*, niet voor het leveren van bewijs. In de VS bestaat een juridische regel, ***'judicial notice'***, waarbij voor bepaalde zaken geen bewijs hoeft te worden geleverd. Het IHR loofde in 1979 een beloning uit van $ 50.000 voor bewijs dat in Auschwitz mensen in gaskamers zijn vergast. Een berucht querulant en fantast, Mel Mermelstein, claimde dit te kunnen bewijzen. Hij kon echter behalve een onmogelijke bewering *niet één* geldig bewijs voor die 'gaskamer' opvoeren. Mermelstein: *'Ik zag dat mijn eigen moeder en twee zusters samen met anderen de tunnel in werden gevoerd naar hun laatste bestemming, Gaskamer nummer 5 in Birkenau. Ik herinner het me. Ik stond op een steenworp afstand van de gaskamers en de crematoria . . .'* . Helaas, ook al stond Mermelstein *'op een steenworp afstand'*, Krema V in Birkenau was *geheel* ***bovengronds***. Nergens was daar iets dat ook maar leek op 'een tunnel'.
Dat zijn claim *bogus* was bleek uit het vervolg. Hij spande, typisch Amerikaans, een rechtszaak aan waarin hij $ 17 miljoen *'schadevergoeding'* eiste wegens "*lijden en grote mentale smart, ernstig slaapgebrek, nachtmerries van lijden en kwellingen in nazi concentratiekampen en ernstige nerveuze klachten*".

> **<u>Nizkor:</u>** *Hieronder het vonnis van de rechter:*
> Edelachtbare Th. Johnson vonniste op 9 oktober 1981 als volgt: "Op grond van Bewijscode Sectie 452(h) [*'judicial notice'*] verklaart dit Hof wettelijk bewezen dat Joden in het concentratiekamp Auschwitz door vergassing ter dood zijn gebracht in de zomer van 1944."
> *En:*
> "Het is eenvoudig een feit dat valt binnen de definitie van Bewijscode Sectie 452(h) [*'judicial notice'*]. Het valt niet redelijkerwijs te betwisten. En het kan onmiddellijk en accuraat worden vastgesteld door bronnen te raadplegen waarvan de juistheid redelijkerwijs onbetwistbaar is. Het is eenvoudig een feit."

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Bedoeld vonnis was gebaseerd op *'judicial notice'*. ("Het is gewoon een feit") Nizkor noemt deze term wel, maar laat na deze voor haar lezers uiteen te zetten. "Judicial notice" geeft een rechter de mogelijkheid *onomstotelijk vaststaande feiten* zonder bewijs waar te achten. Gewoonlijk geldt dat voor zaken als de zon komt in het Oosten op en gaat in het Westen onder, de Wet van de zwaartekracht, enz.
Op deze gemakzuchtige grond velde deze rechter vonnis. De beloning werd *niet betaald omdat het vereiste bewijs niet was geleverd.* Nizkor c.s. schermt nu met deze uitspraak en doet valselijk voorkomen alsof de

Holocaustlobby een overwinning behaalde. In werkelijkheid leden Mermelstein en de joodse lobby een nederlaag.
In het kort de feiten van de affaire.[2274] Mermelstein claimde te kunnen bewijzen dat er in Auschwitz mensen werden vergast. Zijn bewijsmateriaal voldeed echter niet aan de eis dat deze conform aan de bewijsvoorwaarden voor moord van een US Gerechtshof moest zijn. Dat werd hem als voorlopige conclusie meegedeeld, met de opmerking dat zijn claim na afhandeling van een soortgelijke claim alsnog behandeld zou worden. Daarmee nam Mermelstein geen genoegen en zijn advocaten spanden een nieuwe rechtszaak tegen het IHR aan wegens 'contractbreuk' en 'het kwetsend ontkennen van een vaststaand feit'. Zij eisten 17 miljoen dollar schadevergoeding, o.m. wegens "lijden en grote mentale smart, ernstig slaapgebrek, nachtmerries van lijden en kwellingen in nazi concentratiekampen en ernstige nerveuze klachten." (Mermelstein hield jarenlang lezingen, voordrachten, presentaties e.d. over zijn Auschwitzervaringen, schreef daarover boeken, bezocht Auschwitzconferenties, etc.). Enige tijd later verlaagden zij de eis met 16 miljoen tot 1 miljoen dollar, daarbij een procedurevorm voorstellend waarbij de rechter 'judicial notice' van de Holocaust zou nemen, zodat daarvoor geen bewijzen behoefden te worden overlegd. Duidelijker konden zij niet aangeven dat het hen niet ging om waarheid over de 'Holocaust', maar om vernietiging van het IHR. De rechter wees dat voorstel af en de zaak ging op de oude voet verder.
Op 9 oktober 1981 deed rechter Johnson eerdervermelde uitspraak, inclusief 'judicial notice'. Ondanks dat dit vonnis dus niets over 'gaskamers' bewees, kraaide de Holocaustlobby victorie. Het IHR ging in beroep en loofde tegelijkertijd een nieuwe beloning van $ 50.000 uit voor dezelfde claim, nu met uitsluiting van 'judicial notice'. Er kwamen drie reacties, die wegens tekortschietend bewijs werden afgewezen.
In 1985 werd het nieuwe proces voortgezet waarbij Mermelstein zijn eis tot schadevergoeding verlaagde tot 1 miljoen dollar. De zaak ging alleen nog over "opzettelijk veroorzaken van emotionele angst". Voorafgaand aan het proces moest en hoorzitting worden gehouden, waarbij de rechter trachtte partijen tot een schikking aan te zetten. De druk die daarbij op partijen wordt uitgeoefend is groot. Overbelaste rechtbanken in de VS plegen partijen die niet tot schikken bereid zijn in de daarop volgende rechtszaak niet zelden de rekening te presenteren. De schikkingsrechter deelde het IHR mede dat zij bij een jury grote kans maakte te verliezen en dat jury's in Los Angeles berucht waren om de hoge schadevergoedingen die zij toekenden aan slachtoffers met echte of vermeende emotionele grieven. Tevens zei de rechter dat als het IHR tot slechts één dollar schadevergoeding zou worden veroordeeld, zij alle juridische kosten van Mermelstein zou moeten betalen, alles bij elkaar meer dan een half

miljoen dollar. De financiële positie van het IHR was al rampzalig zodat harerzijds de bereidheid tot schikken aanwezig was.
In deze civiele zaak, die niets meer te maken had met feiten van de Holocaust, werd een schikkingsbedrag overeengekomen van $ 90.000. Het bedrag was uitsluitend voor vergoeding van gemaakte onkosten; de $ 50.000 voor het bewijs was daarin niet opgenomen omdat dat niet was geleverd. Onderdeel van de schikking was een excuusbrief aan Mermelstein, waarmee het IHR onder deze omstandigheden gedwongen was in te stemmen, maar waarvan zij onmiddellijk afstand nam. Na jaren van juridische ellende kon het IHR weer normaal aan het werk. Tenminste, dat dacht men, maar Mermelstein c.s. droegen daarop in de hen ter beschikking staande massamedia ten onrechte breed uit "dat het bewijs voor het bestaan van 'gaskamers' in Auschwitz was geleverd en zij het revisionisme "een beslissende slag" hadden toegebracht. Daarop spande het IHR een proces tegen hem aan wegens valse, kwaadaardige en beledigende verklaringen. Het IHR besloot enige tijd later haar aanklacht in te trekken, maar Mermelstein diende daarop van zijn kant een aanklacht in wegens "kwaadaardige vervolging en smaad". Hij zette dat door en ook dat proces eindigde voor hem in een nederlaag, waarna Mermelstein c.s. na 12 jaar hun pesterijen staakten.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Het IHR klaagde dat het niet de kans had gekregen dit feit te betwisten, maar het Amerikaanse rechtssysteem is niet bedoeld als plaats waar mensen kunnen proberen waanzinnige theorieën te bewijzen. Er is geen "geloofwaardig bewijs" gepresenteerd omdat dit niet noodzakelijk was*** [. . .] – ***een rechtszaal is niet de plaats om het werk van historici gedurende de laatste halve eeuw te herkauwen.***

Revisionistische weerlegging: Men realiseert zich wat de Holocaust-lobby hier beweert: **a.** Zij doet valselijk voorkomen of het IHR iets moest bewijzen. Het was andersom: Mermelstein zou gaskamers in Auschwitz bewijzen maar bracht niets concreets naar voren. **b.** Nizkor presteert het zonder enig concreet bewijs voor haar 'gaskamers' in Auschwitz te spreken over *"zonderlinge theorieën",* als ze het over wetenschappers heeft die volop forensische tegenbewijzen hebben dat 'gaskamers' daar niet bestonden. **c.** Het IHR kreeg geen gelegenheid haar *'zonderlinge theorieën'* naar voren te brengen en Nizkor c.s. juicht dat toe. Vreemd, want als die '*theorieën'* zo zonderling waren was dit een unieke gelegenheid geweest dat publiekelijk aan te tonen. **d.** Nizkor spreekt hypocriet van *'het werk van historici van de laatste halve eeuw'* en merkt op dat het niet nodig is 'hun werk opnieuw te doen'. Inderdaad, er bestaat maar één tak van 'wetenschap', bevolkt door 'historici', die het niet nodig vindt eenmaal 'vastgestelde' bevindingen kritisch opnieuw te benaderen: de Holocaust-'wetenschap'. Die is daarin dan ook *uniek.*

Edelachtbare Johnson deed *juridisch* een juiste uitspraak. Bewijscode Sectie 452(h) stelt immers dat iets **vanzelfsprekends** *bij voorbaat* als waar mag worden aangenomen. En 'vergassingen' zijn, zoals 'iedereen' weet, volgens de Wet 'vanzelfsprekend', net zoals destijds het bestaan van de Duivel, de Heilige Drieëenheid en het Geocentrisme. Daarvoor waren ook 'getuigen' en ***die hoeven dus niets te bewijzen.*** Sterker nog, ook ***als een overvloed aan tegenbewijzen*** wordt aangevoerd**,** blijven ze 'bewezen' omdat ze ***vanzelfsprekend*** zijn en omdat ze vanzelfsprekend zijn, zijn ze 'bewezen'. De perfecte *postulerende cirkelredenatie!*

Vergelijk Galileo Galileï: in de Wet stond dat ***vanzelfsprekende*** zaken, die ***algemeen bekend*** waren, niet mochten worden betwijfeld of ontkend. Zoals de Zon die om de Aarde als Middelpunt van het Heelal draaide (Geocentrisme). Dat was niet alleen 'vanzelfsprekend', nee, dat staat ook nog in de Bijbel en ten overvloede kan iedereen dat elke dag met eigen ogen zien: de Zon komt in het Oosten op, draait *over de Aarde heen* en gaat in het Westen onder. Echt, nog ***'vanzelfsprekender'*** dan 'de Holocaust'**.** Wat zeuren wij nou over Galileï die op de brandstapel moest! De Inquisiteurs hadden alle gelijk van de Wereld. Meer zelfs dan die van 'de Holocaust'. Die kunnen niet eens wijzen op dagelijks zintuiglijke waarneming en ook niet op Bijbelse Waarheid. Hoogstens op de Talmoed en Holocaust Religie.

Nizkor stelt ook nog: *"Er is geen 'geloofwaardig bewijs' gepresenteerd omdat dit niet noodzakelijk was"*. Maar zou het de zaak niet aanzienlijk vereenvoudigd hebben als dat bewijs toch even was getoond? Deze zaak toonde in ieder geval dat men wetenschappelijke kwesties niet voor rechters kan en mag beslissen. Ze horen thuis in het wetenschappelijk discours, niet bij **rechters!** Die ***misbruiken het Recht*** als zij dit soort zaken ontvankelijk verklaren!

Wellicht begrijpt u nu beter, waarom allerlei groepen die belang hebben bij de Zaligverklaring van 'de Holocaust' zo veel en zo graag naar de rechter stappen om hun 'gelijk' te halen, om daarna te roepen dat hun opponenten 'door de rechter veroordeelde overtreders' zijn en 'de Holocaust bewezen' is.

Hoogste tijd te stoppen met deze juridische schijnvertoningen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Daarbij betekent "geloofwaardig bewijs" alleen maar wat Holocaust-ontkenners willen dat het betekent. Michael Shermer heeft in een open brief aangeboden het IHR aan een vergelijkbaar aanbod te houden, maar alleen als het tevoren precies zou definiëren wat het als bewijs zou accepteren. Hij heeft geen antwoord ontvangen. (Het IHR heeft zijn brief tot op heden zelfs niet gepubliceerd.)***

Revisionistische weerlegging: Alweer een onwaarheid: het IHR kreeg binnen het rechtssysteem inderdaad geen gelegenheid dat vonnis te betwisten. Dat revisionisten geen definitie zouden geven van bewijs, is

een pertinente onwaarheid van Nizkor, zoals blijkt uit het antwoord aan Shermer van Paul Grubach, die hem daarvoor 5 criteria gaf (Hfdst. **2 *b*.**) **Bovendien, iedereen *weet* wat *bewijs* is om iemand te veroordelen voor moord: minstens een (1) lijk, een criminele doodsoorzaak, een moordwapen en onomstotelijk daderschap.**

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Na zijn rechtszaak klaagden zowel Mermelstein als het IHR de ander aan wegens laster, maar beiden besloten de zaak niet te laten voorkomen. De Holocaustontkenners stellen dat dit een "overweldigende overwinning" is, die 'het resultaat teniet doet van het eerste proces'. Onzin: de twee zaken hielden geen verband met elkaar, en de tweede zaak had niets te maken met de gaskamers in Auschwitz.***
Zoals bij de meeste processen zijn de details zeer gecompliceerd. Uitgebreide details, inclusief copieën van diverse officiële documenten, zijn te vinden in de FTP-archieven.
Over het fraudulente "Rapport" van Fred Leuchter is een afzonderlijke lijst Vragen & Antwoorden beschikbaar.

Revisionistische weerlegging: [Op het *'fraudulente'*[sic!] *Rapport" van Fred Leuchter,* kom ik bij V&A **14** terug, ten detrimente van Nizkor.]

Conclusie na Vraag 5: De zaak Mermelstein was inderdaad *een overweldigende overwinning* voor revisionisten: op geen enkele wijze bleek de Holocaustpromotie in staat enig bewijs te leveren voor haar 'vergassingen'. Niet alleen Mermelstein gaf geen *bewijs*, Nizkor zelf doet zelfs geen poging daartoe. Dit, omdat zoals ook Hoofdstuk **6** meervoudig aantoont, *er geen enkel bewijs voor massavergassingen in Auschwitz (of elders) berstaat.* **Auschwitz was geen "vernietigingskamp". Dat *ene* bewijs is dan ook nooit getoond.**

- **6. Als Auschwitz geen "vernietigingskamp" was, wat was dan het werkelijke doel ervan?**

IHR antwoord: Het was een grootschalig industrieel complex en interneringscentrum. Gevangenen werden o.m. ingezet als werkkrachten bij de productie van synthetische brandstoffen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Tot op zekere hoogte waar. Auschwitz was een groot complex; het had gewone krijgsgevangenenkampen (waarin ook Britse piloten werden vastgehouden, en zij getuigden over oorlogsmisdaden in het nabij gelegen vernietigingskamp). Auschwitz II, ofwel Birkenau, was het grootste kamp, en de gaskamers bevonden zich daar. Auschwitz III, ofwel Monowitz, was het fabrieksterrein. Veel gevangenen werden inderdaad gebruikt voor dwangarbeid in Auschwitz. Maar de "ongeschikten" – dat wil zeggen de ouderen, de kinderen en de meeste vrouwen – werden onmiddellijk naar de gaskamers gezonden.***

In het herziene antwoord stelt het IHR dat daar "synthetische brandstof" werd geproduceerd en niet Buna. Dat is accurater. Aan het eind van de oorlog was er nog niet een ons rubber geproduceerd in het Buna kamp. Het is echter een tactische fout dat het IHR dit toegeeft, want in vraag 40, over kuilverbrandingen, stelt het dat het onmogelijk was lichamen te verbranden omdat er geen brandstof was. Niettemin geeft het toe dat er een brandstoffabriek was op slechts enkele kilometers afstand. Die produceerde inderdaad brandstof, en was om die reden een doelwit voor geallieerde bombardementen.

Revisionistische weerlegging: Nizkor erkent ***"tot op zekere hoogte"*** dat Auschwitz een ***arbeidskamp*** was. Zij leveren ***geen bewijs*** voor de bewering dat het een *"vernietigingskamp"* was. Zij postuleren dit weliswaar met de onbewezen bewering dat *'ouderen, kinderen en de meeste vrouwen' 'direct naar de gaskamers werden gezonden',* maar dat is ook al door het ontbreken van bewijs luchtfietserij. We hoeven maar te wijzen op het niet bestaan van enig technisch/forensisch rapport over een 'gaskamer', het niet bestaan van één vergast lijk of resten daarvan, het niet bestaan van één foto van een 'vergassing', het niet bestaan van één betrouwbare getuige die stelt *zelf* een 'vergassing' te hebben gezien, en de fabel van de crematiecapaciteit en afwezigheid van enorme hoeveelheden lijken en niet gevonden asresten.
Dat *"ongeschikten" – dat wil zeggen de ouderen, de kinderen en de meeste vrouwen – onmiddellijk naar de gaskamers werden gezonden"*, is ***pure postulering,*** de onjuistheid waarvan wordt aangetoond door foto's van de zogenaamde 'selecties' op het perron. Die tonen twee rijen: één met mannen en één veel kortere met vrouwen en kinderen.[2275] Er waren dus ***geen 'selecties' van arbeidsongeschikten op de perrons!***
De rij met zogenaamd "arbeidsongeschikten" (vrouwen met kinderen) was veel **korter** dan de rij met zogenaamd arbeidsgeschikten (mannen). Dit is het omgekeerde van wat de Holocaustpromotie vertelt: die zegt dat 80% van de gedeporteerden op het perron werd geselecteerd voor 'vergassing'. En hoewel verder commentaar hierop al overbodig is, wijzen ook de zgn. Auschwitz *Sterbebüchern* uit dat de overledenen in het kamp van alle leeftijdscategorieën waren, van zeer jonge kinderen tot grijsaards, *in voor de kamppopulatie normale verhouding.*
Zie bijv. de groep Anne Frank: > 60% van hen werd uit Auschwitz naar andere kampen ***overgeplaatst*** en slechts 1 (12,5%), een arbeidsgeschikte man van 46 (Herman van Pels), zou naar 'de gaskamer' zijn gestuurd. Welke ***bewijzen*** Nizkor & Co voor dat laatste hebben? Wat dacht u, *Niets, HELEMAAL NIETS!* (zie daarover ook V & A 55).
In plaats in te gaan op de fundamentele kwestie van deze Vraag, leiden zij de aandacht af met de secundaire brandstofkwestie. Maar ook daarover ***liegen*** zij: het IHR stelt bij V & A 40 namelijk ***niet*** *"dat het onmogelijk*

was lichamen te verbranden omdat er geen brandstof was," maar dat er ***een nijpend tekort*** aan benzine was. In Auschwitz III werd weliswaar synthetische brandstof vervaardigd, maar daarover kon *kamp* Auschwitz niet vrij beschikken. Het werd *verplicht* middels contracten geleverd aan het Duitse militaire apparaat. Aan het Oostfront verloor het Duitse leger meer tanks door brandstoftekort dan in veldslagen. De levens van Duitse soldaten hingen rechtstreeks af van de beschikbaarheid van die synthetische brandstof, waaraan steeds tekort was. Het was daardoor zelfs in de crematoria, die beschikten over moderne oliegestookte generatoren (o.m. in Dachau en Buchenwald), *verboden* vloeibare brandstof te gebruiken; zij schakelden in die crematoria verplicht terug op cokes.[2276]
Als volgens Holocaustvertellers in Auschwitz *meer dan 1 miljoen* lijken in kuilen zijn verbrand – op zichzelf al een totale onmogelijkheid – zouden daarvoor gigantische hoeveelheden schaarse en onmisbare synthetische brandstoffen op zeer inefficiënte wijze zijn verspild.

Neem zelf de proef: graaf een kuil in uw tuin van 50 x 50 x 50 cm en leg daarin een ca. 35 cm hoge stapel oude telefoonboeken. Giet daarover 5 liter benzine en steek het aan. Na 5 minuten is de benzine opgebrand, terwijl de droge, uit 100% hout bestaande telefoonboeken alleen aan de randen enigszins zijn geschroeid. Gooi er nog eens 10 liter benzine overheen en na ca. 20 minuten is het vuur opnieuw uit. De telefoonboeken zijn dan nog altijd goed leesbaar en bruikbaar. Ca. 15 kg gortdroge, 100% brandbare telefoonboeken zijn met 15 liter benzine na 30 minuten branden nog onaangetast! Volkomen onzinnig dus, dit zogenaamde verbranden van lijken in *kuilen* met benzine.
Bij lijken (70% water!) werkt deze methode al helemaal niet en is minimaal ca. 60 liter benzine nodig om één lijk gedeeltelijk te laten verbranden; een verspilling van **60.000.000 liter (!)** uiterst schaarse benzine!

Grondwaterstand Auschwitz.

Het grondwaterpeil in Auschwitz bevindt zich ca. 60 cm onder het oppervlak, zodat de lijken letterlijk in het water zouden liggen. Door de verdieping was er ook weinig zuurstoftoevoer (trek), zodat van efficiënt verbranden sowieso geen sprake kon zijn. Kortom, pyrotechnisch en natuurkundig een echt onzinverhaal, dat verbranden van lijken *in kuilen.*

Nizkor ontkracht met haar leugens over massale openluchtverbrandingen zelf haar *"enorme, speciaal gebouwde vernietigingsinstallaties", crematoria die 'fabrieksmatig miljoenen lijken konden cremeren',* want waarom anders een miljoen lijken in putten verbranden?

Over verbrandingen op 'stapels', zoals sommige getuigen beweerden, kunt u lezen bij **6 *i.* 3.**

Aan de weerlegging van deze ernstige Nizkor-misleiding voegen we enkele weinig bekende factoren toe, die aangeven dat Auschwitz een ***arbeids-*** en ***geen vernietigingskamp was.*** Auschwitz had onder meer:

- Een modern uitgerust ziekenhuis met verpleegafdelingen
- Een tandheelkundige kliniek
- Een zwangerschapskliniek
- Een psychiatrische afdeling
- Een postkantoor
- Een klachtenbureau voor gevangenen
- Een concertzaal
- Een bibliotheek
- Kampgeld
- Een zwembad voor gevangenen
- Een voetbalveld voor gevangenen
- Joden en niet-joden door elkaar gehuisvest
- Een kampbordeel
- Speciaal kampgeld dat in miljoenenoplagen werd gedrukt
- Post en voedselpakketten via het Rode Kruis
- Enzovoort, enzovoort.

Nee, Auschwitz was geen vakantieoord, het was een keihard werkkamp waar mensen onterecht en tegen hun zin gedwongen waren onder slechte omstandigheden te verblijven, met Kapo's (medegevangenen) die er nog meer een hel van maakten, maar geen "vernietigingskamp".[2277]

Conclusie na Vraag 6: **Het antwoord van het IHR op deze V & A is *juist.* Nizkor echter verzwijgt, verdraait, postuleert en *liegt.***

Kampgeld voor kampingezetenen (let op de Davidster).

● **7. Wie bouwde de eerste concentratiekampen, waar en wanneer?**

IHR antwoord: De eerste concentratiekampen in de Westerse wereld werden door de Britten opgezet tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog. Zij interneerden duizenden Amerikanen, waarvan velen stierven door mis-han-eling en ziekte. Andrew Jackson en zijn broer – die stierf – waren twee van hen. Later zetten de Britten in Zuid-Afrika concentratiekampen op voor Afrikaanse vrouwen en kinderen tijdens de Boerenoorlog. Tien-duizenden lieten het leven in deze inferno's, die veel erger waren dan welk Duits concentratiekamp tijdens WO II ook.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Irrelevant als het over de Holocaust gaat, behalve de laatste zin – die absurd is. Zelfs Holocaustontkenners moeten toegeven dat honderduizenden gevangen in nazi-kampen zijn gestorven – zie hun antwoord op <u>vraag 36</u>. Alweer spreken zij zichzelf tegen.***
Het IHR wil de misdaden van de nazi's goedpraten door ze te vergelijken met andere kwaden. Wij doen niet mee aan dit moreel relativisme. Wij presenteren slechts de historische feiten over de nazi's en laten de lezer voor zichzelf beslissen.

<u>Revisionistische weerlegging:</u> De JHV-demonisering schept het beeld dat concentratiekampen en gruwelen uniek zijn voor joden en nazi's. Het is daarom niet overbodig – vooral voor jonge mensen – erop te wijzen dat dit allesbehalve het geval was en niet alleen joden hebben geleden, maar veel meer anderen evenzeer. Dat Nizkor zegt niet te doen aan *moreel relativisme* is een *gotspe,* want zij beschrijft uitsluitend het lijden van joden *en joden alleen* in haar JHV. Het is geen '*interne tegenspraak'* als revisionisten stellen dat honderdduizenden gevangenen in nazikampen stierven: dat is een *waarheid* die door geen revisionist wordt ontkend (zie V & A 36). Dat Nizkor de lezer hier *voor zichzelf laat beslissen,* juichen wij toe. Alleen, dat kan niet op grond van *hun* informatie. Zij lichten de lezer eenzijdig voor en schermen elk oppositioneel geluid af. *Eenzijdigheid is Haat.* Dat was en is de voedingsbodem voor alle oorlogen.
Revisionisten spreken geen enkele misdaad goed. Zij beseffen maar al te zeer dat de ene misdaad de andere niet opheft. Het gaat om ***Waarheid.***

Wie de eerste concentratiekampen opzette is niet zo irrelevant als Nizkor stelt, want media en publiciteit suggereren dat Duitsland dit afschuwelijke fenomeen zou hebben uitgevonden. Dat is dus niet zo. Het IHR verzuimt zelfs de Sovjet-Goelags te noemen, die lang voor Auschwitz in groten getale in de SU bestonden, gewoonlijk onder Sovjet-joodse leiding. Russische gevangenen die eerder in Sovjet-Goelags zaten, ervoeren hun verblijf in Duitse kampen als een onwaarschijnlijke luxe, hoewel niemand zich illusies mag maken over die kampen als recreatieoorden. Echter, vergelijking met eerdere kampen is in dit kader inderdaad weinig zinvol. Maar waarom doet de Holocaustindustrie dan alsof Duitse kampen uniek waren en in afschuwelijkheid andere kampen overtroffen? Als we de omstandigheden van de laatste zes oorlogsmaanden buiten beschouwing laten, waren de Duitse kampen oneindig veel beter dan die van de Goelag. In beginsel was er voldoende te eten, er waren dokters, ziekenhuizen, een bibliotheek, muziekuitvoeringen, sportfaciliteiten, speciaal kampgeld, ja zelfs kampbordelen voor gevangenen.
Zinvoller dan dit soort vergelijkingen is echter de vraag: *'Wie heeft er **<u>nu</u>** concentratiekampen?* Ze bestaan immers nog altijd, vooral in 'beschaafde' Westerse landen, maar dan zonder eerdergenoemde faciliteiten: Guantanamo, Israël, Gaza, de Westbank enz.

● <u>8. Waarin verschilden Duitse concentratiekampen van Amerikaanse 'relocation'-kampen voor Japanse, Duitse en Italiaanse Amerikanen tijdens WO2?</u>

<u>IHR antwoord:</u> Behalve de naam, was het enige opvallende verschil dat de Duitsers mensen interneerden op basis van een werkelijk of vermeend veiligheidsrisico voor de Duitse oorlogsinspanning, terwijl de Amerikanen mensen interneerden enkel op basis van ras.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Niet relevant als het om de sjoa gaat, en onwaar. De zinsnede "de Duitsers interneerden personen omdat zij een werkelijk of vermoed veiligheidsrisico vormden" zou nog waar kunnen zijn – als men zou erkennen dat iedere Jood ervan werd verdacht een veiligheidsrisico te zijn uitsluitend omdat hij of zij Joods was.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Nizkor heeft gelijk als ze zegt dat deze vergelijking niet relevant is. Ook het IHR heeft gelijk, als die stelt dat de internering van Japanners in de VS op *ras* was gebaseerd. De omstandigheden tussen Amerikaanse en Duitse kampen verschilden teveel om ze te kunnen vergelijken. Echter, Duitsland bevond zich in een vernietigingsoorlog en joden werden als een veiligheidsrisico beschouwd. De Duitsers hadden daarvoor – naast racistische – politiek en historisch zwaarwegende redenen. Volksduitsers in de Sovjet-Unie werden voor minder uit Rusland naar Goelags gedeporteerd. In Nederland, Engeland, Frankrijk e.d. werden Duitsers en politiek onbetrouwbaar geachten voor en na de oorlog ook direct opgepakt en geïnterneerd.

Al in 1933 verklaarde Judea Duitsland de oorlog. H. Stern beschrijft in *Jüdische Kriegserklärungen an Deutschland, Wortlaut, Vorgeschichte, Folgen* (FZ Verlag, München), een hele *reeks* joodse oorlogsverklaringen tegen Duitsland. En al vóór Hitler aantrad, zei de president van de *Joodse Wereldliga*, Bernard Lecache: *"Duitsland is onze Staatsvijand Nummer Een. Het is ons belang haar meedogenloos de oorlog te verklaren."* Lecache bedoelde met 'onze staat' niet Frankrijk of het niet bestaande Israël, maar zijn zionistische 'wereldstaat'! De opdracht aan joodse Duitsers was hun verblijfsland *'meedogenloos de oorlog te verklaren.'* Daarmee meende Hitler zijn stelling bevestigd te zien dat Duitse joden geen loyale staatsonderdanen konden zijn, maar zoals in de rampzalig verlopen WO I, potentiële 'vijanden van Duitsland' waren.
Hoofdstuk **4** toont talloze oproepen vanaf 1933 van joodse wereldleiders om Duitsland te vernietigen, inclusief die aan de Duitse joden. Daaraan kan geen twijfel bestaan. Dat niet alleen volwassenen werden geïnterneerd, maar ook *kinderen,* was het gevolg van de doelstelling de joden uit het Reich te verdrijven. *Waarmee dat hier overigens niet is 'goedgepraat'.*

Dat joden voor en vooral *tijdens* de oorlog een 'Vijfde Colonne' en een ***veiligheidsrisico*** waren, kan strategisch niet worden ontkend.

<u>Nizkor:</u> ***Een rapport van Himmler aan Hitler uit 1942 noemt bijvoorbeeld drie categorieen "Bandenverdächtige" – mensen die ervan verdacht werden deel uit te maken van de oppositie. Er werden er 19.000 genoemd onder "gevangen". Onder "geexecuteerd" stonden er 14.000. En onder "geexecuteerde Joden" een derde van een miljoen. Een foto en transcriptie van dit document zijn beschikbaar.***
Overigens, het gaat hier om eenderde van een miljoen Joden die eind 1942 in slechts vier maanden waren geëxecuteerd door de <u>Einsatzgruppen</u>.
De bewering dat er geen belangrijke verschillen waren, is natuurlijk een leugen. De Amerikanen hebben geen miljoenen mensen doodgehongerd, dwongen hun gevangenen niet om onder wrede omstandigheden te werken, en stuurden ze niet naar gaskamers als ze "ongeschikt" waren om te werken.

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Nizkor noemt niet welk document dit is en ook toont zij geen 'foto of transcriptie' ervan, maar iets dergelijks zal ongetwijfeld getoond kunnen worden. Opvallend is ook dat dit 'rapport' van Himmler een *'transcript'* is, geen *origineel* dus, maar een *kopie.* Er zijn door de Holocaustpromotie veel van dit soort 'transcripten' tevoorschijn gebracht, als regel niet op origineel briefpapier, zonder registratuurkenmerken, zonder handtekening en vaak zelfs in het *Engels*. Als Nizkor met dit 'document' een van de zgn. *Ereignismeldungen UdSSR* bedoelt, is de betrouwbaarheid ervan *Nul* (Hoofdstuk **5 *g*** geeft de voornaamste redenen waarom deze onbetrouwbaar en waarschijnlijk vervalsingen moeten worden genoemd).
Revisionisten accepteren dit pas als bewijs als ze voldoen aan minimale authenticiteitskenmerken. Daarvan is bij een foto van een 'kopie' geen sprake. Bovendien is bekend dat de Geallieerden kort na de oorlog in Duitsland speciale onderdelen hadden voor *vervalsing* van documenten.

Met dit soort vervalsingen en '30 getuigen onder ede' 'bewezen' de Sovjets namelijk dat *de Duitsers* de massamoord bij Katyn pleegden . . .

Nizkor maakt met valse taal van *Bandenverdächtige* (verzetsstrijders, franctireurs) *"mensen die ervan verdacht werden deel uit te maken van de oppositie".* Een typisch staaltje taalvervalsing, om terreurverdachten in oorlogstijd (Al CIAda, Taliban, Palestijnen) "leden van de oppositie" te noemen!
Ook de bewering dat revisionisten *"liegen"* is volkomen onjuist: revisionisten liegen niet; dat zou het onmiddellijke einde van het revisionisme betekenen. Natuurlijk waren er belangrijke verschillen tussen in kampen in de VS geïnterneerden in vredestijd en gevangenen van een land dat in een vernietigingsoorlog vocht voor haar bestaan. Een ***leugen*** van Nizkor is dat de Duitsers hun gevangenen ***"doodhongerden"***. De sterftecijfers en keukenboekhoudingen van Dachau en andere kampen in Duitsland tonen anders aan,[2278] evenals bevrijde mensen in Auschwitz (voor zover ze niet aan tyfus e.d. leden) die redelijk gevoed waren. *Honger was een*

gevolg van de oorlogsomstandigheden in de laatste maanden. Men maakt domweg misbruik van foto's van door tyfus afschuwelijk uitgeteerde mensen in die kampen. ***Doodhongeren*** gebeurde in het Duitsland na WO I, toen de Britten de voedselblokkade van de Duitse havens een jaar handhaafden om de duitsers te dwingen Versailles te tekenen en in **Geallieerde** kampen na WO II. Bekend en gedocumenteerd is ook dat de Sovjets na de oorlog in Buchenwald duizenden gevangengenomen Duitsers bewust lieten doodhongeren. De Amerikanen (Eisenhower!) lieten met voorbedachte rade *bijna een miljoen* Duitse krijgsgevangenen op kale weilanden van honger sterven (Google op *'Eisenhower death camps'*).

Conclusie na Vraag 8: Het IHR stelt terecht dat het bij Amerikaanse en Duitse concentratiekampen om detentie op grond van *ras* en een daaraan toegeschreven *veiligheidsrisico* ging. Toch doet het IHR in haar antwoord te weinig recht aan verschillen *in* die kampen zelf.
Die waren aanzienlijk, hetgeen alleen al blijkt uit de hoge sterfte in de nazikampen. Het ging de nazi's niet *alleen* om veiligheidsrisico's: zij streefden ernaar de joden uit het Reich te verwijderen.
Nizkor *liegt* over *'doodhongeren van miljoenen mensen'* en levert *geen enkel concreet bewijs* voor de stelling dat 'mensen naar gaskamers werden gestuurd als ze niet konden werken'.

- **9. Waarom interneerden de Duitsers Joden in concentratiekampen?**

IHR antwoord: Omdat de Duitsers joden als een direct gevaar voor de soevereiniteit en het voortbestaan van de natie beschouwden en joden in overweldigende mate betrokken waren bij communistische subversiviteit. Echter, alle verdachte veiligheidsrisico's – niet alleen joden – liepen gevaar geïnterneerd te worden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Alle Joden waren communisten of een gevaar voor de nationale veiligheid? En de Joden in andere landen, zoals Polen? En de homoseksuelen, en de zigeuners? Hier wordt nazipropaganda van de ergste soort gereïncarneerd. De stelling dat Joden "in overweldigende mate vertegenwoordigd" waren in "communistische subversiviteit" en in de verkeerde "beroepen" is een exacte echo van antisemitische nazi-propaganda.***

Revisionistische weerlegging: Alweer een rhetorische 'ontzenuwing' van Nizkor, doorspekt met *leugens*. IHR stelde ***niet*** dat *"Alle joden communisten of een gevaar voor de nationale veiligheid"* waren. Het is voor een land in oorlog *onmogelijk* op dat punt prudent onderscheid te maken. Ook in bezette gebieden waren beperking van subversiviteit en verzet voor Duitsland van levensbelang. De toevoeging *"in de verkeerde beroepen"* is van Nizkor, niet van het IHR.

Revisionisten geven het correcte antwoord, zonder waardeoordeel. Waarheid is dat de nazi's de joden als een gevaar beschouwden voor het voortbestaan van het Duitse volk en Duitsland als natie. Zij achtten dat tijdens de Eerste Wereldoorlog overtuigend bewezen. De Duitsers waren in oorlog met de joden en joden in oorlog met Duitsland. Daarbij was Hitler panisch voor een herhaling van de binnenlandse chaos die volgens hem de Duitse nederlaag en Versailles hadden veroorzaakt. Wie zegt dat de isolatie van joden uitsluitend uit onberedeneerde, pathologische haat van de nazi's of het Duitse volk tegen joden voortkwam, *liegt*. Dit te constateren is een reflectie van de waarheid, geenszins inhoudelijke goedkeuring, zoals Nizkor kwaadaardig insinueert. Als vandaag Nederland in oorlog raakt met België, worden alle Belgen in Nederland vastgezet. Omgekeerd zal België hetzelfde met daar verblijvende Nederlanders doen. Dat is gebruikelijk.
Zelfs in deze tijd (2011) heeft de USA-regering **meer dan 800 concentratiekampen** (de zgn FEMA kampen) en miljoenen doodskisten achter de hand, om in geval van oorlog of opstand miljoenen mensen die ***binnenlands*** als veiligheidsrisico worden aangemerkt, zonder aanklacht voor *onbepaalde tijd* gevangen te houden, wist u dat? [2279] (Zoek ook op "Fema Camps".)
We noemen dit fenomeen, niet om deze kampen of die van de Duitsers in de oorlog goed te keuren, maar aan te geven dat in *oorlog* of bij dreigende oorlog, mensen *massaal* worden vastgehouden, ook vandaag en morgen.

Wachttorens FEMA kamp USA. Het prikkeldraad van de honderden lege maar wel zwaarbewaakte kampen, is naar binnen gericht, bedoeld om mensen binnen te houden.

Spreiding FEMA kampen over de USA

Het IHR stelt dat *joden in overweldigende mate vertegenwoordigd waren in communistische subversiviteit.* Dat is – ook al noemt Nizkor dit *een exacte echo van antisemitische nazipropaganda* – een waarheid als een koe. Hoofdstuk **4** toont dat gedocumenteerd aan.

Nizkor: ***Feit is dat de nazis dergelijke propaganda gebruikten om de moord te rechtvaardigen op elke Jood die zij achter het oprukkende Oostelijk Front vonden, en in elk ander land dat zij overweldigden: miljoenen, mannen, vrouwen en kinderen. Holocaust-ontkenners geven overigens toe dat honderdduizenden Joden, inclusief vrouwen en kinderen, in de oostelijke gebieden werden doodgeschoten. Zie vraag 10 (hieronder). De nazis beweerden dat dit gerechtvaardigd was wegens de oorlogsomstandigheden. Wij vinden het schokkend diezelfde rechtvaardigingen vijftig jaar later opnieuw te zien opduiken.***

Revisionistische weerlegging: Het onderwerp 'Oostfront' is hier niet aan de orde. Het moet deze 'ontzenuwing' over concentratiekampen een *schijn* van relevantie geven. Op misdaden van Duitsers daar komen we nog terug en zullen daarbij vaststellen dat – ondanks alles – ook die door Nizkor eenzijdig en tendentieus worden voorgesteld.

Nergens 'rechtvaardigt' een revisionist het vermoorden van mensen. Niet in de Oostelijke gebieden, niet in Dresden, niet in Hiroshima, ***Nergens!*** Al helemaal niet in ***"vraag 10 (hieronder)"***; die betreft de economische boycot tegen Duitsland.

Revisionisten accepteren dat vele tienduizenden burgers in de Sovjet-Unie door de Duitsers zijn gedood, waaronder veel joden, maar niet de veelgenoemde mega-aantallen; daarvan zijn nauwelijks sporen gevonden, ook al vanwege Stalin's politiek van verschroeide Aarde met zijn gelijktijdige voorrangsbehandeling voor joden voor transport naar het

achterland. De ongeauthoriseerde zgn. *Ereignismeldungen* zijn onbetrouwbaar en qua aantallen enorm overdreven (Hoofdstuk 5 ***g***).[2280] Het volstaat verder te constateren dat het ***volslagen absurd*** is en *"**aanzetten tot haat**"* revisionisten te beschuldigen dat zij *"moord willen rechtvaardigen"*, *"aanzetten tot rassenhaat"* of *"belediging van de doden"*. Dit soort beschuldigingen toont ***haat*** tegen revisionisten, waarheid en onderzoek. "Rechtvaardigt" het moord, als men tracht te bewijzen dat de beschuldigde die niet heeft gepleegd of niet zoals gezegd (bijvoorbeeld omdat het slachtoffer al dood was, een natuurlijke dood stierf, niet ter plaatse was of zelfs nog in leven is)? Zo ja, dan maken advocaten zich daaraan stelselmatig schuldig. Hoe kan wetenschapskritisch onderzoek naar waarheid over historische gebeurtenissen gelijk worden gesteld aan *"aanzetten tot rassenhaat"* of *"beledigen van de doden"*. Juist, ***dat kan niet.*** Dat is een kwaadaardige hetze, gericht tegen revisionisten en waarheid**.**

Ook over *Homoseksuelen* spreekt Nizkor onwaarheid, ook al is die onwaarheid wijdverbreid: zij werden in de oorlog ***niet*** vervolgd wegens homoseksueel zijn. Zoals destijds in veel Westerse landen, werd een aantal van hen op grond van hun *gedrag* – dat in strijd met de goede zeden werd gevonden – en zij die zich schuldig maakten aan schennis van de openbare eerbaarheid, pedofilie, etc. veroordeeld en gevangengezet. In die tijd werden homoseksuele <u>daden</u> *overal* bestraft. *Joodse* homo's gingen naar kampen, anderen de cel in. Zij moesten na de oorlog ook van de Geallieerden hun straf uitzitten. Tijdens de bezettingsjaren werden in Nederland ***minder*** homoseksuelen veroordeeld en gevangengezet dan vóór en na de oorlog! Alle in bezet Nederland veroordeelde homoseksuelen stonden terecht voor misbruik van kleine jongens.[2281]

Zigeuners (Roma) werden – evenals destijds in andere landen – beschouwd als landlopers. De nazi's vonden dat zij uit de samenleving moesten worden gehaald. Ook voor zigeuners gold geen *blinde haat*, maar zij werden volgens de toen heersende opvattingen gezien als asociale elementen met crimineel gedrag, parasiterend op het Duitse volk. Zij werden in kampen ondergebracht om hen te 'resocialiseren',[2282] van de gemeenschap te isoleren en vast te stellen waar hun wortels lagen.[2283] Zigeuners zijn dan ook *niet racistisch* vervolgd.[2284] Zij leefden veelal 'in open kampen, of op het land bij boeren; primitief, maar relatief vrij'.[2285] Het aantal zigeunerslachtoffers – door Nizkor 'amateuronderzoeker' Zimmermann gesteld op '500.000'(!) – werd door historicus Eberhardt Jäckel gesteld op 25.000 (= 5%!).[2286]

<u>Conclusie na Vraag 9:</u> De vraag luidt: *"Waarom interneerden de Duitsers joden in concentratiekampen."* Het IHR antwoord is *juist* en allesbehalve 'ontzenuwd'.

10. Welke vergaande maatregel ondernam het Wereld Jodendom al in 1933 tegen Duitsland?

IHR antwoord: Een *internationale boycot* van Duitse goederen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Deze boycot is toevallig precies dezelfde kwestie waar vraag 11 (hieronder) naar verwijst, alleen in die vraag wordt dit een "oorlogsverklaring aan Duitsland" genoemd. Waarom beschreef het IHR diezelfde kwestie tweemaal met verschillende woorden? Hier zit een luchtje aan.***

Revisionistische weerlegging: Hier zit het *luchtje* aan van Nizkor, want – zoals we zullen zien – Nizkor geeft geen antwoord op deze vraag. Het gaat bij Vraag 11 wel degelijk om de formele, eveneens *militaire*, joodse oorlogsverklaring tegen Duitsland. Lees *Daily Express* artikel (blz. 229).

Nizkor: ***De boycot van Duitse goederen werd ingezet als reactie op diverse misdaden van de nazi's, inclusief een door de nazi geplande boycot van Joodse goederen en diensten. Maar dat "vergat" het IHR gemakshalve te vermelden.***

Revisionistische weerlegging: Een complete *leugen*. Laat Nizkor eerst maar eens uitleggen welke *diverse misdaden van de nazi's* vóór 1933 een wereldwijde permanente economische boycot tegen Duitsland rechtvaardigden. Die waren er niet! En ook haar ***"inclusief een door de nazi's geplande boycot van Joodse goederen en diensten"*** is ronduit gelogen. De *ééndaagse* boycot van joodse bedrijven op 1 april 1933 was een directe ***reactie*** op die joodse permanente wereldboycot! Ze was uitgeroepen door het *Duitse Kabinet*, waarin de nazi's toen met slechts 3 zetels een minderheid vormden (zie Hoofdstuk **4**, *"1 april 1933: Eendaags protest tegen joodse Wereldboycot"*). Een economische boycot is een eerste *oorlogsdaad,* zoals ook onlangs bleek bij recente oorlogen in het Midden Oosten.

Nizkor: ***Let op het openlijke antisemitisme in de Samisdat versie (van Zündel): de gaskamers en de poging tot uitroeiing doen er niet toe, dat er zes miljoen stierven doet er niet toe. Vraag liever of de nazi's "het volste recht" hadden om Joodse baby's naar kampen te sturen met weinig eten, geen sanitaire voorzieningen en om zich heen grijpende typhusepidemieen, waar ze stierven als vliegen? Waren die baby's "krijgsgevangenen".***

Revisionistische weerlegging: *Nizkor-demagogie*. Overtuigend bewezen is dat voor het gaskamerverhaal geen concrete bewijzen zijn. Bovendien is tienvoudig bewezen (Hoofdstuk **7**) dat verre van zes miljoen joden stierven. Ondanks dat, heeft Zündel\ nooit gezegd of gesuggereerd *"dat dat er niet toe doet"*. Een typische Nizkor-insinuatie, door *haat* ingegeven.
De Duitsers deden er *alles* aan om tyfusepidemieën in de kampen te voorkomen en te bestrijden. Historicus Pressac bewees dat van alle Zyklon-B in Auschwitz, 97% werd gebruikt voor ontsmetting (met het

restant van 3% dat op papier niet kon worden aangetoond, zouden volgens de JHV 1,4 miljoen mensen zijn 'vergast'. Ook bevonden zich in Auschwitz medici voor epidemiebestrijding en ziekenhuizen. Niettemin slaagden zij er niet in uitbraken van grote epidemieën te voorkomen.
Waren die Joodse baby's "krijgsgevangenen"? Nee, zij waren daar omdat hun ouders als veiligheidsrisico werden beschouwd en uit het beoogde Duitse leefgebied werden verwijderd. Daarin was onderscheid niet mogelijk. Op geen enkele wijze 'goed te praten', net zo min als het zonder aanzien des persoons levend verbranden van vrouwen en kinderen bij Geallieerde vernietigingsbombardementen op steden.

Nizkor: ***Zelfs "revisionisten" moeten toegeven dat deze slachting heeft plaatsgevonden. De Holocaust-ontkenner David Irving beschrijft een speech van Himmler in 1944 (Skeptic magazine, Vol. 2, No. 4, p. 50):***
"Als mensen mij vragen," zei Himmler, "waarom moet je de kinderen ook doden, dan kan ik alleen zeggen dat ik niet zo'n lafaard ben dat ik aan mijn kinderen iets over laat wat ikzelf kan doen." (…) Ik erken, Himmler zei dat. Hij zei: "We vagen de joden weg. We vermoorden hen. We doden hen" … Hij spreekt over het joodse probleem, over het ook moeten vermoorden van vrouwen en kinderen.
(In het geciteerde interview stelt Irving dat deze uitspraak van Himmler geen bewijs is van de sjoa, omdat Himmler niet specifiek het aantal Joden had genoemd die vermoord werden.)

Revisionistische weerlegging: Een volkomen verdraaide tekst over niet-revisionistisch historicus David Irving. Natuurlijk erkennen revisionisten 'slachtingen', waarvoor bewijzen zijn; maar ***niet*** die waarvoor geen bewijs is. Ook Irving deed dat niet. Wat Nizkor hier verdraait en tracht te veralgemeniseren, komt uit een korte passage uit de zgn. Posen-speech van Himmler, onder het kopje *'Jodenevacuatie'*, die werd trouwens niet in 1944 gehouden zoals Nizkor foutief vermeldt, maar in 1943. In Hoofdstuk **5 *f*** is dit grondig weerlegd. V & A **39** gaat daarop nog verder in.

Conclusie Vraag 10: Het IHR antwoord op deze vraag is *juist.* Er ***was*** een internationale joodse boycot tegen Duitsland. Daar is *geen speld tussen te krijgen.* Nizkor kan dat noch *'ontzenuwen'*, noch wegliegen, noch daarvoor irrelevante, 10 jaar latere discussies aanhalen.

● 11. Verklaarde het wereldjodendom Duitsland de oorlog?

IHR antwoord: Ja. De wereldmedia kwamen met koppen als *"Judea verklaart Duitsland de oorlog"*. Kranten over de hele wereld berichtten het. Als voorbeeld een kop op de voorpagina van de London Daily Express van 24 maart 1933.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"Wereldmedia"? "Kranten over de hele wereld"? Er wordt één Britse krant geciteerd, die het heeft over een* voorgenomen *economische boycot. Er is een transcript van dat artikel beschikbaar.***

Revisionistische weerlegging: Nizkor probeert het voor te stellen alsof slechts één krant de joodse Oorlogsverklaring in 1933 publiceerde. Ook tracht ze die Oorlogsverklaring aan Duitsland voor te stellen als de oproep tot de wereldwijde economische boycot in 1933. De inhoud van dat krantenbericht maakt echter duidelijk dat dit verschillende zaken waren. Dat toont ook Hoofdstuk **4** onder *"Elitair jodendom verklaart Duitsland economisch de oorlog"* en *"Elitair jodendom verklaart Duitsland militair de oorlog"* onweerlegbaar aan.
Valselijk suggereren dat *één Britse krant* deze wereldwijde boycot zou hebben gepubliceerd is pure nonsens: het bericht werd – zoals gebruikelijk – door de wereldpers overgenomen. Behalve de *London Daily Express* brachten talloze andere kranten dit bericht. Wie de distributie van het nieuws kent, weet hoe dit werkt. Een daaropvolgende demonstratie in Madison Garden New York werd eveneens wereldwijd over de radio uitgezonden.

Nizkor: ***Kortom, deze vraag-en-antwoord zijn een goedkope truuk om het te doen voorkomen alsof "het Wereld Jodendom" is begonnen met "de oorlog" tegen Duitsland, in plaats van andersom. Het woord 'oorlog' heeft vele betekenissen. In dit geval betekende het uitoefenen van economische druk.***

Revisionistische weerlegging: Als er sprake was van *"een goedkope truuk"* was dat die van het internationale kapitaaljodendom. Zij verklaarden in het openbaar Duitsland de oorlog, *niet* andersom. Er is ook geen reden om *"het Wereld Jodendom"* tussen aanhalingstekens te plaatsen, want zoals ieder weet, is dat een macht van enorme betekenis. Maar goed, we weten dat Nizkor c.s. leeft bij de gratie van het chauvinisme en de onnozelheid van haar aanhang. Zij veronderstelt – waarschijnlijk terecht – dat haar lezers deze truc om de oorlogsverklaring van het kapitaaljodendom tegen Duitsland in het belachelijke te trekken, niet doorzien.
Vladimir Jabotinsky, stichter van de joodse terreurorganisatie Irgun, schreef in januari 1934 in het joodse blad *Mascha Rjetsch*:

> *'Vier maanden lang wordt de oorlog tegen Duitsland nu gevoerd door elke joodse gemeenschap, op elke conferentie, in al onze syndicaten en door elke jood op de Wereld. Er is alle aanleiding te geloven dat ons aandeel in de strijd belangrijk is. We zullen een psychologische en materiële oorlog van de hele wereld beginnen tegen Duitslands ambities opnieuw een sterke natie te worden en haar verloren gebieden en koloniën te herwinnen. Onze joodse belangen vereisen Duitslands totale vernietiging, collectief en individueel. De Duitse natie is een bedreiging voor ons joden.*

Hoofdstuk **4** geeft meer vooroorlogse uitspraken van joodse wereldleiders, die alle hierop neerkwamen: *Duitsland moest vernietigd worden!*

"Het woord 'oorlog' heeft vele betekenissen" is juist. *Economische* druk was – net zoals thans – de *prelude* tot de *militaire* Oorlogsverklaring. Het doel: *vernietiging van Duitsland.*

Nizkor: ***Feit is dat Duitsland de echte oorlog is begonnen, de Tweede Wereldoorlog, en dat het die begon door Polen binnen te vallen met vliegtuigen, bommen, tanks en miljoenen infanteriesoldaten. Om dit te vergelijken met een*** **voorgenomen** ***economische boycot is belachelijk, maar een typisch voorbeeld van "revisionistische" truuks.***

Revisionistische weerlegging: Feit is, dat *Engeland* en *Frankrijk* de door hen gewenste Tweede Wereldoorlog *begonnen* door de Oorlogsverklaring tegen Duitsland. Het gaat hier te ver in te gaan op alle factoren die tot de inval in Polen leidden, maar dat ver vóór 1 september 1939 de voorbereidingen tot de vernietiging van Duitsland al werden getroffen is onweerlegbaar. De ophitsing, de economische boycot, de loze Britse garanties aan Polen, de agressieve plannen van Polen en de Sovjet-Unie tegen Duitsland, de sabotage van alle Duitse vredesvoorstellen, het Geallieerde Pact met Stalin (die Polen óók was binnengevallen!), de deelname van de VS aan de oorlog, dat alles had één doel: *de vernietiging van Duitsland.* Hoofdstuk **4**, *Het Huiveringwekkend Bedrog van WO II,* geeft daarvan de cynische details.
Geen wonder dat steeds meer historici het axioma van Duitsland als veroorzaker van de Tweede Wereldoorlog minder vanzelfsprekend achten.
De *economische boycot* was daarin een facet, een aanleiding voor Duits wantrouwen jegens joods-kapitalistische bedoelingen. Daarin is helemaal niets van een revisionistische *"truuk"*. Bijna elke oorlog *begint* met een economische boycot en zo was het ook met deze!

Nizkor: ***Maar het IHR en Zündel willen je doen geloven dat dit een echte oorlogsverklaring was. Hoeveel troependivisies had "Judea"? Hoeveel tanks? Hoeveel vliegtuigen? Hoeveel mortiergranaten?***

Revisionistische weerlegging: Waarom insinueert Nizkor dat het IHR en Zündel doelen op een directe *militaire* oorlog door Judea zelf? Het internationale elitaire jodendom voert geen militaire oorlogen; het bereidt oorlogen voor, financiert ze, ondersteunt ze met haar propaganda-apparaat en maakt er daavoor en daarna enorme winsten uit. Geen revisionist stelt dat de joodse oorlogsverklaring er een was van directe joodse militaire deelname. Aanstichters van oorlogen nemen ***nooit zelf*** fysiek aan oorlogen deel; alleen door er miljarden aan te verdienen en hun eigen agenda te bevorderen. Schieten en sterven doen anderen wel. Of het nu WO I was, waarin zionisten als Weizmann, Rothschild, c.s. door middel van de Balfour Verklaring een eerlijke vrede in 1916 voorkwamen door Amerika in de oorlog te betrekken en die afschuwelijke oorlog onnodig 2 jaar langer te laten duren met een tol van miljoenen extra mensenlevens,

of de huidige olie-oorlogen in de "War on Terra" enz. in het belang van Israël en het internationale bankkapitaal, zij voeren die oorlogen nooit zelf, maar altijd *'by proxy'*; het resultaat is steeds hetzelfde: ongekende gruwelijkheden, ellende en enorme winsten en nog meer macht voor de onzichtbaar blijvende aanstichters.

Nizkor: ***Bovendien spreken de ontkenners zichzelf weer tegen. Hun antwoord op vraag 54 stelt dat "Duitsers onderhielden vriendschappelijke relaties met de Zionistische leiders". Oorlog is geen vriendschappelijke relatie. Hun verhaal klopt niet.***

Revisionistische weerlegging: Inderdaad onderhielden de Duitsers *hartelijke* (geen vriendschappelijke!) zakelijke relaties met zionisten, en omgekeerd, over Palestina. Dat is niet vreemd, want het ging de nazi's erom zoveel en zo snel mogelijk joden uit Duitsland weg te krijgen, terwijl de zionisten van hun kant behoefte hadden aan geschikte kapitaalkrachtige joden in Palestina, die de nazi's kwijt wilden. Rijke Duitse joden mochten van de zionisten naar Palestina komen, maar hun bezit moest voor de Duitsers in Duitsland blijven. Ter compensatie leverde Duitsland daarvoor industriële producten voor ongeveer gelijke waarde aan de geëmigreerde joden in Palestina. Dat bood Duitsland het voordeel van joods vertrek, met gelijktijdig extra werkgelegenheid voor de Duitse industrie. De zionisten op hun beurt kregen hun gewenste type joodse immigranten en machines en apparatuur om Palestina mee te ontwikkelen. Het toont dat de nazi's niet uit waren op 'vernietiging' van de joden, maar hen uit Duitsland weg wilden hebben. Die zgn. *Ha'Avara* regeling bood voordeel voor alle betrokkenen. Inconsequent? Niet inconsequenter dan de Amerikanen, die tijdens de oorlog doorgingen via Italië en Zwitserland olie en apparatuur aan Duitsland te leveren. Wat *"klopt niet"* hier en wie spreekt zichzelf tegen? Nizkor, die volhoudt dat de nazi's vanaf 1933 en eerder uit waren op *"fysieke vernietiging van alle joden"*, terwijl zij in werkelijkheid *emigratie* van joden stimuleerden en steunden.

Conclusie Vraag 11: *De vraag was:* "Verklaarde het wereldjodendom Duitsland de oorlog?" Het IHR antwoord is juist. Nizkor ontkent dit niet, poogt het te bagatelliseren en te ridiculiseren, maar 'ontzenuwt' de realiteit ervan niet.
De Judaïsch-Brits-Franse oorlogsverklaring leidde tot het drama van de Tweede Wereldoorlog. Het heeft Duitsland vernietigd, de Europese volkeren in een orgie van geweld en terreur gebracht met 50 miljoen doden en noch de Polen, noch de joden, noch de democratie gediend. Integendeel. De Polen, Oost-Europa en de helft van Duitsland kwamen onder de Stalinistische dictatuur. Daar was niemand blij 'bevrijd' te zijn, integendeel. Het tragische lot van de joden door die oorlog is bekend. Israël was daarvan een wrange vrucht.

- **12. Was dit voor of nadat de geruchten over ‘dodenkampen’ begonnen?**

IHR antwoord: Bijna zes jaar DAARVOOR. Judea verklaarde Duitsland de oorlog in 1933.

‘Ontzenuwing’ Nizkor: ***Het ging om een economische “oorlog”, zoals opgemerkt in het antwoord op vraag 11 (zie boven).***
Dit spreekt zichzelf tegen: in het antwoord op vraag 10 (zie boven), stelt de allereerste (Samisdat-)versie dat er in 1933 “nepverhalen over dodenkampen circuleerden”.

Revisionistische weerlegging: De vraag hier is, of de joodse Oorlogsverklaring aan Duitsland vóór of ná geruchten over “dodenkampen” kwamen. Die *economische* oorlogsverklaring, kwam ruim vóór de geruchten over “dodenkampen”. *Hiermee is deze V & A al beantwoord.* Niettemin gaat Nizkor in op zaken die we niet onbeantwoord willen laten.
De zwakte van Nizkor’s ‘ontzenuwing’ is deerniswekkend. Eerst zegt ze bij V & A 11 *“Het woord ‘oorlog’ heeft vele betekenissen”*, dan probeert zij de Oorlogsverklaring aan Duitsland te *ontkennen* en te *bagatelliseren* en nu stelt zij dat *“Het ging om een economische “oorlog”*!
Dat het niet *alleen* om een financieel-economische oorlog tegen het toen volkomen aan de grond zittende Duitsland ging, blijkt ook uit uitspraken van de Amerikaans-joodse Minister Henry Morgenthau uit 1933: *“De Tweede Wereldoorlog is begonnen”*, van Jabotinsky *“de definitieve vernietiging van Duitsland”* en van vele anderen (zie Hoofdstuk **4**).

Nizkor: ***Hieronder verklaringen en daden door nazi-leiders, jaren voor de echte oorlog uitbrak in 1939.***
1919: Hitler schrijft in een brief:
“… Alles dat mensen doet streven naar grootsere zaken, of het nu religie is, socialisme, of democratie, dient de Jood slechts als middel om zijn hebzucht en dorst naar macht te bevredigen…”
“Rationeel antisemitisme daarentegen [in tegenstelling tot emotioneel antisemitisme] moet leiden tot een systematische en wettige strijd tegen, en uitroeiing van, alle privileges die Joden hebben boven andere buitenlanders die onder ons leven. Het uiteindelijk doel moet echter zijn het totaal verwijderen van alle Joden uit ons midden.”

Revisionistische weerlegging: Dat Hitler en de nazi’s antisemitisch waren, hoeft geen betoog. Hitler benadrukte hier dat joodse privileges moesten worden afgeschaft en gaf het doel van de Nationaal-socialistische jodenpolitiek weer: ***verdrijven*** (niet vermoorden!) van de joden! Dit overigens in de ‘traditie’ dat *altijd,* door alle eeuwen heen, de joden overal uiteindelijk werden ***verdreven*** (Hoofdstuk **4**, *Anti-semitisme*).

Nizkor. **1924**: ***Hitler schrijft in de gevangenis* Mein Kampf*, waarin hij betreurt dat Duitsland in de Eerste Wereldoorlog invloedrijke Joden niet heeft vergast.***

Revisionistische weerlegging: De tekst in Mein Kampf luidde:

> *"Als aan het begin of zelfs tijdens de oorlog* (WO I) *twaalf of vijftienduizend van deze joden, die het land corrumpeerden, gedwongen gifgas toegediend hadden gekregen, zoals honderdduizenden van onze beste Duitse werkers van alle sociale klassen aan het front ondergingen, dan zouden de miljoenenoffers aan het front niet vergeefs zijn geweest. Integendeel. Als twaalfduizend van die misdadigers op het juiste moment waren geëlimineerd, waren mogelijk de levens van een miljoen fatsoenlijke mannen, levens die voor het toekomstige Duitsland van waarde zouden zijn geweest, gespaard gebleven".*[2287]

Een vergezocht "bewijs" voor latere 'vergassing' van *alle* joden. Hitler had hetzelfde kunnen zeggen over elke groep in zijn ogen misdadigers; waarom heeft hij die later ook niet 'vergast'?

Laten we die onaanvaardbare uitspraak van Hitler plaatsen in de context van het oordeel van het Amerikaans Congres over WO I:

> *"De volledige verantwoordelijkheid voor de Eerste Wereldoorlog ligt keihard op de schouders van internationale joodse bankiers. Die zijn verantwoordelijk voor miljoenen doden en stervenden."*
>
> **(US Congres Verslag 67e Congres, 4e zitting,** Senaatsdocument nr. 346**)**

Nizkor: **1932**: ***Hermann Goering zegt, sprekend namens de Nazi Partij die dan nog niet aan de macht is, in een interview met een Italiaanse journalist dat de nazi's zich moeten verdedigen tegen de Joden door gemengde huwelijken te verbieden, Joden van Oost-Europese afkomst uit Duitsland te zetten, Duitse Joden te ontslaan uit alle banen, eervolle posities of functies waarin zij volgens de nazi's hun "destructieve, anti-nationale of internationale invloed" kunnen uitoefenen.***

In hetzelfde zwartboek waarin de nazi's dit interview herdrukten, zeiden zij dat ze de synagoges zouden verbranden, de moordlustige Jodenbende zouden opsluiten in ghetto's en gevangenissen, en ze aan de bomen zouden ophangen. (13 juli 1932,* Stellung der NSDAP *[NSDAP = Nazi Partij])

Revisionistische weerlegging: Hoe authentiek dit 'bericht' is en hoe het precies luidde, deelt Nizkor ons helaas niet mee. Zeker is, dat er na 1933 geen galgen op de Mariënplatz in München verschenen. Integendeel, joden in Duitsland leefden tussen 1933 en 1941 in relatieve rust: Palestijnse kinderen zouden zich daar in de hemel hebben gewaand.

Nizkor: **Zomer 1932**: ***nazi-fractie in het Pruisische (Weimar) parlement eist het ontslag van toneelspelers van niet-Duitse afkomst, een verbod op de Joods-rituele slacht van dieren, en het in beslag nemen van eigendommen van oost-Europese Joden die in Duitsland wonen.***

Juli 1932: ***Goebbels schrijft een artikel in het dagblad Der Angriff waarin hij oproept tot een pogrom tegen de Joden.***

Revisionistische weerlegging: In 1932 waren de nazi's niet aan de macht. Nizkor vermeldt niet dat die Oosteuropese joden *illegaal* in Duitsland waren (en ondanks "stromen van bloed" weigerden Duitsland te verlaten!). Was wat Goebbels schreef werkelijk een ***"oproep tot een pogrom"***, of is dit weer zo'n typisch literaire stijlbloem van de Holocaustpromotie? En, is die *oproep tot een 'pogrom'* uitgevoerd?

30 januari 1933: ***Adolf Hitler benoemd tot Kanselier van Duitsland.***

Maart 1933: ***Tegenstanders van de nazi's gearresteerd en gevangen gezet in de eerste concentratiekampen.***

Revisionistische weerlegging: In maart 1933 bestonden er alleen *gevangenkampen* als Dachau en Buchenwald. Ze waren nog uit de tijd van eerdere regeringen.

23 maart 1933: ***Hitler bekrachtigt de "Wet ter Verwijdering van de Kwelling van Volk en Rijk", die Hitler het mandaat geeft om alle regionale parlementen in Duitsland af te schaffen.***

Revisionistische weerlegging: De Wet werd voorbereid en aangenomen door de Duitse Regering en de Rijksdag, als maatregel van Binnenlands bestuur. Duitsland was (nog) geen dictatuur. De NSDAP was een minderheid. Omdat Hitler *Rijkskanselier* (premier) was, bekrachtigde hij – zoals overal elders – aangenomen wetten.

31 maart 1933: ***Hans Kerrl, Commissaris van het Pruisische ministerie van Justitie en Hans Frank, Commissaris van het Beierse ministerie van Justitie, verklaren dat alle Joodse rechters en officieren van Justitie onmiddellijk met verlof moesten gaan en dat Joodse advocaten en notarissen niet langer hun beroep mochten uitoefenen [in hun deelstaten; kort daarna verspreidt zich hetzelfde dictum naar andere deelstaten].***

Revisionistische weerlegging: Dat Hitler en de nazi's antisemitisch waren is niet omstreden. Zij voerden een antisemitische politiek waardoor joden het leven in Duitsland zodanig zuur werd gemaakt dat ze 'vrijwillig' zouden emigreren, hetgeen velen van hen dan ook deden. Parallel daaraan was er een beleid om de in hun ogen te grote joodse dominantie in cruciale professies te beëindigen.
Er zij op gewezen dat vrijwel alle belangrijke segmenten van de Duitse samenleving en economie (pers, onderwijs, cultuur, media, banken, enz.) grotendeels in joodse handen waren, welke de Duitsers op belangrijke posten door coöptatie buitensloten. Met het verbod op gemengde huwelijken sloot Hitler aan bij een door joden zelf lang bestaande religieuze wens. Ook heden nog zijn gemengde huwelijken in Israël onmogelijk.

Nizkor: ***De "66 Vragen en Antwoorden" zijn er, zoals de meeste ontkennerspropaganda, op uit om alles te vereenvoudigen. Zij presenteren***

één enkel uit zijn contekst gerukt merkwaardig feit, en hopen de lezer te overtuigen dat dit alles is wat hij hoeft te weten. Maar als er weer wat van de contekst aan wordt toegevoegd, blijkt het merkwaardige feit vaak niet merkwaardiger dan enige andere gebeurtenis uit die tijd.

Revisionistische weerlegging: Zoals de lezer inmiddels heeft kunnen zien, is dit alweer onzin over revisionisten.

Nizkor: ***Dit zijn slechts de openbare, bekende anti-Joodse daden en geschriften van voor de Joodse boycot van 1933.***

Revisionistische weerlegging: Waren deze maatregelen en een artikeltje in een particulier blad nu de aanleiding voor het Wereldjodendom om Duitsland in 1933 de oorlog te verklaren en te zeggen dat Duitsland en de Duitsers 'vernietigd' moesten worden? Welke 'gruweldaden' waren er toen tegen joden en welke 'stromen bloed' zoals buitenlandse kapitaal-joden niet ophielden in de wereldpers te bazuinen? Ook Nizkor ziet de irrelevantie daarvan en verschuift de zaak dan maar naar 1939.

Die daden en geschriften werden meer uitgesproken en gewelddadig naarmate de tijd verstreek. Hitler werd meer en meer expliciet, totdat hij op 30 januari 1939 publiekelijk verklaarde:
"Vandaag zal ik weer een profetie doen: als de internationale financien-Joden binnen en buiten Europa er nogmaals in zouden slagen om naties opnieuw in een wereldoorlog te storten, dan zal het gevolg niet de verBolsjewieking van de aarde zijn en daarmee de overwinning van de Joden, maar de vernietiging van het Joodse ras in Europa!"
Hij herhaalde die opvatting nog minstens tweemaal in het publiek, tijdens de oorlog, en hij was niet de enige.

Revisionistische weerlegging: Hoe zit het nu met die 'uiterste geheimhouding' over 'de Holocaust'? Verklaarde Hitler zo maar, bijna een jaar voor de oorlog, voor de *Rijksdag,* de radio, de wereldpers, enz. dat hij alle joden ging uitmoorden? Helaas kwam Hitler's profetie uit, zij het voor een deel: het internationale jodendom slaagde er inderdaad in de naties voor de tweede keer in een Wereldoorlog te storten. Zijn waarschuwing dat dit de vernietiging van het joodse ras in Europa tot gevolg zou hebben, kwam *ten dele* uit. Nadat was gebleken dat elke vorm van vrede in Europa volledig en blijvend werd geblokkeerd, werden honderd-duizenden joden onder Duits bereik naar arbeidskampen buiten het Reich gedeporteerd. Dat betekende *niet* de totale *fysieke* uitroeiing van het joodse 'ras', maar wel dat door de wreedheid van die deportaties en kampen, te verwachten epidemieën en zeer hoge sterfte, enkele honderd-duizenden joden om het leven kwamen.
Dat Nizkor teksten daarover uit hun verband haalt blijkt uit wat Hitler anderhalf jaar later, 25 oktober 1941, over hetzelfde onderwerp tegen Himmler en Heydrich opmerkte:

"Van het podium van de Rijksdag sprak ik de profetie over het jodendom uit dat als zij oorlog onvermijdelijk zouden maken de joden uit Europa zouden verdwijnen. Dat ras van criminelen heeft 2 miljoen doden van de Eerste Wereldoorlog op haar geweten en nu honderdduizenden meer. Laat niemand mij vertellen dat wij hen niet in de moerasgebieden van Rusland kunnen neerzetten! Wie geeft er om onze troepen? Het is overigens geen slecht idee, dat publieke gerucht dat ons een plan toeschrijft voor uitroeiing van de joden. Terreur is een heilzaam ding."

Hieruit blijkt dat Hitler eind 1941 (vlak voor de zgn. Wannsee Conferentie!), ondanks zijn bittere vijandschap tegen joden, niet op fysieke uitroeiing doelde, maar op gedwongen *verplaatsing* naar het Oosten.[2288] Als, zoals 'echte' Holocausthistorici postuleren, Hitler in december 1940 aan Himmler en Heydrich opdracht gaf "alle joden te vernietigen", waarom zei hij dan *een jaar later* tegen hen in een gesprek, ze in Russische moerasgebieden te zullen neerzetten? Er klopt hier iets niet . . .

Conclusie na Vraag 12: Ook deze vraag en het IHR antwoord zijn helder. Nizkor kan niet anders dan dit met ontkenningen, uit het verband gehaalde citaten en *rookgordijnen* aan het zicht trachten te onttrekken.

- **13. Welke natie staat te boek als de eerste die massaal burgers bombardeerde?**

IHR antwoord: Groot Brittannië – op 11 mei 1940.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***De stad Guernica in Spanje is in 1937 gebombardeerd door de Duitse Luftwaffe tijdens de Spaanse Burgeroorlog. Maar wat heeft dit te maken met de sjoa?***
Het is waar dat de geallieerden op grote schaal burgers hebben gebombardeerd – net als de Duitsers. Betekent het feit dat er tegen Duitsers wreedheden zijn gepleegd dat zij er zelf geen hebben gepleegd? Wat een gestoorde logica.
De vorige paar vragen zinspeelden hier alleen op, maar het IHR suggereert elders openlijk dat het interneren van Europese Joden gerechtvaardigd was. Zie hun webpagina, The Encampment of the Jews: Might It Have Been Justified? (Het in kampen brengen van de Joden: zou het gerechtvaardigd zijn geweest?)

Revisionistische weerlegging: Inderdaad heeft deze vraag weinig met de sjoa te maken en wordt ze nog overtroffen doordat Nizkor hier met Guernica op de proppen komt. Zelfs daarover debiteert zij *onwaarheden en foute suggesties.* Zo is het onvolledig te zeggen dat het *"de Duitse Luftwaffe"* was, die het berucht geworden bombardement uitvoerde: het was een *gecombineerd* Duits-Italiaanse eenheid.
Dat bombardement was ***niet*** bedoeld om *burgers* te doden, zoals de meerderheid van de Geallieerde bombardementen, maar puur *militair* gericht, op fortificaties van de Republikeinse milities die Guernica en om-

geving bezetten. De stad was strategisch voor controle door Franco over de regio. Door dit *militaire gevechtsbombardement* kreeg Franco drie dagen later de stad en regio onder controle.
Na 70 jaar propaganda stellen historici het totaal aantal doden op 300, meest vijandige strijders.

Nizkor: *"Het is waar* **[dat]** *de geallieerden op grote schaal burgers hebben gebombardeerd – net als de Duitsers."*

Revisionistische weerlegging: Dat laatste is ***niet*** waar! Duitsland beschikte niet over een 'strategische luchtmacht' van zware bommenwerpers (Lancasters, B-17 en B-24's), die op grote hoogte vliegend *geen ander doel hadden dan blinde bommenterreur.* Duitsland voerde *geen* systematische brandbombardementen op steden en woonwijken uit. Uit wraak hebben de Duitsers wel eens een niet-gevechtsbombardement op een Britse stad (Coventry) uitgevoerd; de verhouding tot de Britten/Amerikanen was ongeveer 1 : 100. Beschietingen met V-1 en V2's ('*Vergeltungswaffen*') op Londen waren een vergelding voor bombardementen op Duitse steden.

Verder stelt Nizkor de idiote vraag aan het IHR (of 'wreedheden tegen Duitsers betekent dat zij er zelf geen hebben gepleegd') en suggereert zij een even idioot antwoord. Daarna verwijt zij het IHR '*gestoorde logica'.*

Nizkor: ***De vorige paar vragen zinspeelden hier alleen op, maar het IHR suggereert elders openlijk dat het interneren van Europese Joden gerechtvaardigd was. Zie hun webpagina,*** **The Encampment of the Jews: Might It Have Been Justified?** ***(Het in kampen brengen van de Joden: zou het gerechtvaardigd zijn geweest?)***

Revisionistische weerlegging: Geen enkele oorlog is gerechtvaardigd. ***Oorlog is smeerlapperij.*** Het in kampen en gevangenissen interneren van tegenstanders is iets wat alle oorlogvoerenden doen en het IHR suggereert nergens 'goedkeuring' daarvoor. Het IHR artikel is in vergelijkende zin bedoeld en houdt geen 'rechtvaardiging' in.

Conclusie na Vraag 13: Het IHR antwoord op deze weinig relevante vraag is gewoon ***juist***. Dat had ook Nizkor kunnen zeggen.

- **14. Hoeveel gaskamers voor het doden van mensen waren er in Auschwitz?**

IHR antwoord: Geen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Onwaar, zoals gebruikelijk; geeft geen bewijs, zoals gebruikelijk.***
(Slaat deze zin op henzelf? Ongelooflijk! Het IHR heeft, voor zover dat mogelijk is, zeer uitvoerige bewijzen geleverd voor dat niet bestaan van 'gaskamers'! Zie o.a. Hoofdstuk **6**).

Nizkor: ***Er waren vijf "Kremas", die elk onder meer een vernietigings-gaskamer bevatten en ovens om de slachtoffers te cremeren. De eerste had eerst een andere bestemming en was omgebouwd. De overige vier zijn gelijk ontworpen als gaskamers. (Voor alle volledigheid: een getalenteerd en gerespecteerd amateur-onderzoeker genaamd Pressac gelooft dat de twee grootste Krema oorspronkelijk werden ontworpen als lijkenhuizen en in een zeer vroeg stadium van de bouw werden herbestemd tot gaskamers. Hij is de enige die dit gelooft.)***

Revisionistische weerlegging: Inmiddels erkennen vrijwel alle Holocausthistorici – Robert-Jan van Pelt voorop – dat *drie* van de vijf Krema's (I, II en III) ***niet*** werden ontworpen en gebouwd als 'gaskamers'! Zoals aangetoond bestaat er niet één enkel bewijs voor een *"vernietigingsgaskamer",* niet in Auschwitz en nergens. Over het zeer gedocumenteerde indrukwekkende werk van Jean-Claude Pressac van 564 pagina's,[2289] een exterministisch standaardwerk over Auschwitz 'gaskamers', is in Hoofdstuk **6** uitvoerig en afdoende bericht.

Overbodig te zeggen dat Pressac niets *"gelooft"*, maar als wetenschapper (door Nizkor "amateur" genoemd!), ook geen 'gaskamers' uit het niets kan maken. Hij zei dan ook eerlijk behalve 'indicaties', *geen bewijs* voor 'gaskamers'' te hebben gevonden. Sindsdien heet hij in de Holocaustschrijverij "amateur" (hij was apotheker van professie).

Niet waar is ook de bewering dat Pressac *"de enige* [is] *die dit gelooft"*. Holocausthistoricus Van Pelt stelt, evenals inmiddels talloze anderen, dat de Krema's II en III nooit als 'gaskamers' zijn ontworpen. We zwijgen dan nog over de later gebouwde Krema's IV en V, die als oorspronkelijk ontworpen 'gaskamers' ronduit *bespottelijk* zijn (Hoofdstuk. **6 *e.* 5.**).

Nizkor: ***Twee andere vernietingsinstallaties werden respectievelijk "Bunker I" of "het kleine rode huisje" genoemd en "Bunker II" of "het kleine witte huisje". En opnieuw voor alle volledigheid: de eerste vergassing werd uitgevoerd in de kelder van Blok 11, en er was ook een zesde Krema die nooit verder is gekomen dan het allereerste planstadium.*** **Aanbevolen literatuur: *The Anatomy of the Auschwitz Death Camp*, Gutman et al., pp. 157-245.**

Revisionistische weerlegging: Wie geïnteresseerd is in die zogenaamde 'Bunkers' (twee kleine boerenhuisjes buiten het kamp) en *"de eerste vergassing"* in Blok 11, leze de boeken daarover van dr. C. Mattogno *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda versus History*[2290] en *The First Gassing;*[2291] die van deze aantijgingen *niets* heel laten.

Conclusie na Vraag 14: Nog altijd geen enkel concreet bewijs van Nizkor c.s. voor 'gaskamers'. Niet van hen, niet van Pressac, niet van Van Pelt, niet van Gutman et al., van niemand. Zoals te zien in Hoofdstuk **6,** zijn echter aantal en kwaliteit van de tegenbewijzen indrukwekkend en onweerlegbaar. Wat nu ontzenuwing, Nizkor?

● 15. Hoeveel Joden waren er voor de oorlog in de gebieden die de Duitsers bezetten?

IHR antwoord: Minder dan vier miljoen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Hebben ze niet net in vraag 1 gezegd dat er "geen geloofwaardige demografische statistieken" waren?***
Ongeveer drie miljoen in Polen, een miljoen in Hongarije, meer dan een miljoen in het door de nazi's bezet gebied van Rusland, en nog veel, veel meer door heel Europa. Volgens de eigen cijfers van de nazi's die zijn opgenomen in het Wannsee Protocol waren er in 1942 elf miljoen Joden in bezet Europa. Zie het antwoord op vraag 1.
Merk ook op dat als echte historici een Holocaust-gerelateerde schatting hadden veranderd van zes miljoen naar vier miljoen of omgekeerd, de "revisionisten" dat voortdurend zouden herhalen en aanhalen als bewijs dat historici hun verhaal veranderen en geen echte cijfers hebben om te staven wat zij zeggen. Maar als revisionisten hun eigen cijfers veranderen met twee miljoen, maken ze daar weinig woorden aan vuil, lijkt het.

Revisionistische weerlegging: Opnieuw poogt Nizkor de lezer te misleiden met prietpraat en 'miljoenen' zonder enige onderbouwing. "*'Ze'* (revisionisten) *zeggen bij vraag 1 dat er geen geloofwaardige demografische statistieken waren"*. Fout! Bij **V & A 1** gaat het over de ***numerus fixus*** van *'Zes Miljoen'!* Daarvoor heeft de Promotie nooit geloofwaardige demografische statistieken geleverd! Nizkor houdt zich dus van den domme.
Veelzeggend geven zij ook hier ***geen enkel*** bewijs voor hun '6 miljoen', noch een betrouwbare studie daarover. Zij citeren valselijk de nazi-'schatting' van het zgn. "Wannsee Protocol",[2292] waaruit echter ***niets*** te halen is van wat zij beweren en die aangetoond veel te hoog is. Integendeel!

Noemen van het 'Wannsee' aantal *"elf miljoen Joden in bezet Europa"* is hier, zoals wij eerder bij V&A **1** en Shermer al aangaven, ***ordinair bedrog***. Los van de vraag of het zgn. Wannsee Protocol een vervalsing is, kan ieder zien dat dit aantal betrekking had op ***heel Europa plus de Sovjet-Unie***, dus inclusief *nooit bezette landen* als Italië, Spanje, Portugal, Engeland, Ierland, Zweden, Finland, Zwitserland, Europees Turkije, Albanië, Vichy-Frankrijk, enz., waar geen nazi-jodenvervolging was. Telt men alleen de door Duitsland bezette landen van de Wannsee notulen op (onder **'A.'**), dan is het totaal (minus 700.000 in Frankrijk, waar 90% van de joden met Franse paspoorten niet werd gedeporteerd[2293]) **3.836.500.** Opvoeren van het miljoenentotaal van die Wannseeschatting als ***uitgangspunt*** voor het aantal vermiste ('*vermoorde*') joden, is dus ***misleidend.***

Voor een gedetailleerde en gedocumenteerde benadering van het maximaal aantal aanwezige joden onder Duitse heerschappij, zie Hfdst. **7 *c.*** (1e Bewijs), waar wij om elke verdere discussie daarover te stoppen, dit zeer ruim op *maximaal* 4,5 miljoen stellen.

16. Als de Joden van Europa niet zijn uitgeroeid door de nazi's, wat is er dan met ze gebeurd?

IHR antwoord: Na de oorlog waren alle Europese joden nog in Europa, behalve zo'n 300.000, die door allerlei oorzaken tijdens de oorlog waren gestorven en behalve degenen die naar Israël, de Verenigde Staten, Argentinië, Canada, etc. waren geëmigreerd. De meeste joden vertrokken echter na de oorlog, niet tijdens de oorlog. Zij werden allen geregistreerd.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit is belachelijk. Het impliceert dat ongeveer 5 miljoen vermiste joden na de oorlog naar deze landen zijn geëmigreerd Dit is niet in overeenstemming met de werkelijkheid, bij lange na niet. De meeste joden in die landen kwamen voor WW II. In Palestina bijvoorbeeld waren in 1936 370.000 joden en in 1947 590.000. In Amerika waren er in 1939 5.54 miljoen joden en ongeveer 6 miljoen tegenwoordig. Er zijn ongeveer 6 miljoen Europese joden vermist en die zijn niet geregistreerd – behalve in Duitse kampen.***
Interessant genoeg erkende de bekende 'revisionist' David Irving recentelijk verrassend genoeg 'Ins Blaue hinein' dat hij nu gelooft dat **vier miljoen** ***joden stierven in concentratiekampen tijdens de oorlog.***

Revisionistische weerlegging: ***'Belachelijk'*** zijn Nizkor's aantallen 6 miljoen vernietigde en '5 miljoen vermiste' joden (zie Hoofdstuk **7 *c.*** *Tien bewijzen tegen Zes Miljoen*). In 1946 waren *863.000* joden als overlevenden geregistreerd, terwijl van *923.000* onbekend bleef wat er met hen gebeurde.[2294] Als we ervan uitgaan dat daarvan ca. 300.000 zijn gestorven, blijft een aantal van ca. 623.000 als *vermist* over. Dat lijkt veel, maar is het niet: in de jaren 1945 en 1946 werden 16,5 miljoen Duitsers van huis en haard verdreven, waarvan er bij benadering 3,2 miljoen door Sovjets, geallieerden en wraakzuchtige Oosteuropeanen zijn vermoord en op transport gesteld.[2295] Van de overige 12,8 miljoen is nooit vastgesteld wat er van hen is geworden Zijn deze 12,8 miljoen Duitsers wellicht ook 'vergast', maar nu in de (nooit onderzochte!) Goelag van Stalin? We kennen toch de Goebbels overtreffende oproepen van Ilya Ehrenburg en andere hoge communisten aan het eind van de oorlog: *"Kameraden, Moordt, Moordt, Moordt!!" "De Duitsers zijn geen mensen. Voortaan wordt het woord 'Duits' het ergste scheldwoord. Voortaan doet het woord 'Duits' een geweer afgaan. Wij zullen niet praten. Wij zullen ons niet opwinden. Wij zullen doden… Wanneer je een Duitser gedood hebt, dood dan nog een tweede; voor ons bestaat er niets aangenamers dan Duitse lijken. Tel niet de dagen. Tel niet de kilometers. Tel maar één ding: het aantal Duitsers dat je gedood hebt…"*. Bedenk het effect dat de vrijbrief van die Ehrenburg aan het front heeft gehad op de Homo Sovjeticus: '*De Duitse vrouw is uw buit*'.
Natuurlijk is het ***onzin*** dat *ongeveer vijf miljoen* joden van de gepostuleerde 'Zes Miljoen' na de oorlog zouden zijn geëmigreerd. *Dat heeft het*

IHR nooit gezegd! Er waren nooit *"zes miljoen Europese Joden vermist"*. De naoorlogse Europees joodse emigratie was buitengewoon gecompliceerd. Niet alleen honderdduizenden joden trokken uit het onder communistische heerschappij gekomen Oost-Europa naar de Amerikaanse sector in Duitsland, ook grote aantallen niet-joden deden hetzelfde. Zij kwamen voor een deel in zgn. Displaced Persons (DP) kampen, waar zij soms maanden, soms jaren verbleven alvorens elders te worden opgenomen. Tot 1950 nam Israël alleen al ca. 650.000 joden uit DP kampen op.[2296] Ook andere methoden om aantallen geëmigreerde joden te bepalen – bijvoorbeeld de *instroom* van joodse immigranten in Palestina en de VS – zijn globaal: veel joden werden niet (meer) als joods ingeschreven omdat zij aangaven het joodse geloof niet (meer) aan te hangen. Anderen veranderden hun namen en/of landen van herkomst.

Als we de Wiesenthal website aanhouden, emigreerden er na de oorlog 1,5 miljoen joden. Revisionistische demografen (o.m. Sanning) berekenden dat aantal op 1.548.000.

Ook de tellingen waren onregelmatig en niet altijd volledig. Niettemin is het ***vermoedelijk*** aantal gestorven/overlevende joden globaal te bepalen op ca. honderdduizend nauwkeurig.

Als Nizkor 'citeert' is het oppassen geblazen, ook nu. Nizkor lijkt beter te weten wat individuele revisionisten zouden hebben gezegd dan zijzelf, zelfs als dat 'Ins Blaue hinein' was. Wij kennen de uitspraak van Irving niet, waarin hij zegt dat hij *"gelooft" dat vier miljoen joden stierven in concentratiekampen tijdens de oorlog* en zouden dan ook gaarne een bronvermelding zien. Revisionisten "geloven" niet, dat hebben zij afgeleerd. Wat Irving, die zichzelf *niet* beschouwt als 'revisionist', "gelooft" moet hij natuurlijk helemaal zelf weten.

Er waren nooit *"ongeveer 5 miljoen vermiste joden na de oorlog."* Dat heeft Nizkor c.s. nergens aannemelijk gemaakt. Hoofdstuk **7** toont meervoudig gedocumenteerd aan dat er *maximaal* 1,5 miljoen joden zouden kunnen zijn *vermist*. Dat wil zeggen, opgegaan in de massa, gestorven door natuurlijke of oorlogsomstandigheden, in kampen of elders.

Samenvatting na V & A 16: Nizkor geeft – behalve op wat zij als 'algemeen bekend' veronderstelt – op deze vraag geen serieuze reactie, zodat van enige 'ontzenuwing' alweer geen sprake is.

● 17. Hoeveel Joden zijn gevlucht tot diep in de Sovjet Unie?

IHR antwoord: Meer dan twee miljoen. De Duitsers hadden geen toegang tot deze joden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Het gaat erom hoeveel Joden er zijn gebleven. Zie vraag 18.***

Revisionistische weerlegging: Een non-reactie. Nizkor *erkent* impliciet dat ruim twee miljoen joden uit Polen naar de Sovjet Unie vluchtten, maar houdt daarmee bij haar 'vernietigingscijfers' geen rekening; waarvan akte. Zij heeft daarnaar geen relevant onderzoek gedaan en wil deze materie kennelijk niet kennen.
"Hoeveel Joden er zijn gebleven" is in Hoofdstuk **7** ruimschoots aangetoond: *"Ongeveer drie miljoen in Polen"* zoals Nizkor bij V&A 15 stelt, bleken er in 1940 na 'Barbarossa' 775.000 en in '42 ca. 1.663.000 te zijn!
Bagatelliseren door Nizkor c.s. van het aantal joden dat via de Sovjet-Unie buiten Duits bereik bleef is begrijpelijk, omdat dit de basis voor 'zes miljoen' ernstig aantast! Zij zwijgen over de verklaring van rabbi Benjamin Schultz, voorzitter van de *Jewish League* voor het Amerikaans Congres in 1954, waaruit bleek dat in WW II, 3.390.000 joden in de Sovjet-Unie spoorloos verdwenen.[2297] Schultz benadrukte dat dit geheim is gehouden om de Sovjetbondgenoot niet te bruuskeren en de motivatie in het Westen voor de oorlog niet te schaden. Historicus Erich Kern, die onderzoek deed naar Schultz's opzienbarende verklaring, concludeerde dat, zelfs al zou zijn aantal aan de hoge kant zijn:
"Het zeker is dat ongeveer tweemaal zo veel joden om het leven zijn gebracht in door de Sovjet-Unie gecontroleerde gebieden dan in door de nazi's bezette gebieden" **(*Deutsche Wochenzeitung*, 13 januari 1967).**
Wellicht de grootste massamoordenaar ooit, de jood Lazar Kaganovitz (Kahan), door Chroestsjov bij de destalinisatie beschuldigd 20 miljoen Russen te hebben vermoord, pochte *"voor de komst van de Duitsers miljoenen joden naar Siberië te hebben geëvacueerd."* De Sovjets hadden geen belang bij verdere opheldering daarover, Putin's Russische Federatie evenmin en Nizkor blijkbaar ook niet. Het *'de nazi's hebben het allemaal gedaan!'* komt hen allen het beste uit . . .

Conclusie na Vraag 17: Ook in deze V&A ***niets van 'ontzenuwing'***, integendeel: Nizkor bevestigt de IHR stelling over meer dan twee miljoen naar de Sovjet-Unie gevluchte joden. De Duitsers hadden geen toegang tot die ruim 2 miljoen naar de USSR uitgeweken joden en over hun lot onder de Sovjets is ***nooit*** meer iets vernomen. Nizkor c.s. tonen zich daarin vreemd genoeg niet geïnteresseerd. Waarom niet?

● 18. Hoeveel Joden emigreerden voor de oorlog en bleven buiten Duits bereik?

IHR antwoord: Meer dan een miljoen (exclusief degenen opgenomen door de Sovjet-Unie).

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Ja, maar er bleven er meer dan zes miljoen achter. Er waren in 1937 ongeveer elf miljoen Joden in Europa, volgens de eigen schattingen van de nazi's in het Wannsee Protocol.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> *Nee maar!* Heeft Nizkor geen eigen cijfers over het aantal joden in Europa in 1937? Ze noemt hier *"schattingen van de nazi's"*. Is dat niet vreemd? Nee hoor, want die onnauwkeurige nazi *schatting* valt ruim 2 miljoen *<u>hoger</u>* uit dan de jaarlijkse tellingen uit die tijd van de Raad van Synagogen van het Amerikaans Joods Congres! Die telde er in 1939 **8.939.508**. Alweer een staaltje creatief boekhouden, zo kenmerkend voor Holocaustgetallen! Hoe *hoger* de Holocaustpromotie het aantal *vooroorlogse* joden stelt, des te gemakkelijker bereiken zij het naoorlogse aantal van "Zes Miljoen vermoorde joden", begrijpt u?

<u>Conclusie na Vraag 18:</u> Met misleiding *ontwijkt* Nizkor het antwoord op de vraag: *"Hoeveel joden emigreerden voor de oorlog?"*

- **<u>19. Als Auschwitz geen vernietigingskamp was, waarom bekende de commandant, Rudolf Höss dan dat het dat wel was?</u>**

<u>IHR antwoord:</u> Hij werd zwaar gefolterd door joodse ondervragers in Brits uniform, zoals ook een van hen later heeft toegegeven.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> *Wacht eens even! Dat verhaal wordt met elke herziening vager. Wat heeft die martelende ondervrager nu precies bekend? Eerst stelde het IHR dat de ondervragers Joodse agenten waren die (namaak)Britse uniformen droegen. Als een van die ondervragers dat zoals beweerd zou hebben bekend, waarom veranderde het IHR dat dan en maakte het van deze Joodse namaak-agenten echte Britse militaire politie?*

Het echte antwoord is dat deze bewering over "Joodse ondervragers in Britse uniformen" nergens anders in de Holocaustontkenners literatuur wordt genoemd. Deze bewering verschijnt alleen in de "Q&A". Hij wordt door geen enkel bewijs ondersteund.

Met andere woorden, dit is gewoon door iemand verzonnen. Later besloot een ander dat zij die bewering maar beter stilletjes konden laten vallen. Voor hoeveel van de andere 65 Vragen-en-Antwoorden geldt hetzelfde? Dat weten we niet, omdat zij voor geen enkele ervan enig bewijs geven.

Wat betreft de bekentenis van Höss:

Wij moeten alle informatie in zijn contekst bekijken. Er zijn ontelbare andere getuigenissen die de belangrijkste feiten van Höss' bekentenis bevestigen. Er zijn documenten buitgemaakt die heel duidelijk spreken van vergassingen en massa-executies. De lijst gaat door en door; zie de weerlegging van <u>vraag 1</u> voor slechts een paar voorbeelden.

Ontkenners steunen zwaar op het verhaal dat Höss onder druk zou zijn gezet en dat hem een verhaal in de mond gelegd zou zijn. Zij hebben daarvoor echter maar twee bewijsstukken:

- een luguber boek door ene Rupert Butler, getiteld* Legions of Death *(Doodslegioenen). Butler vertelt dat hij zag hoe Höss werd geslagen toen hij werd gevonden. Butler zegt uiteraard niet dat de ondervragers Joodse agenten in Brits uniform zouden zijn.
En, belangrijker nog, Butlers versie van de gebeurtenissen spreekt de hypothese van de ontkenners* tegen *dat Höss een verhaal in de mond zou zijn gelegd. Butlers boek zegt nergens dat Höss een bepaald verhaal zou zijn voorgezegd, het zegt alleen dat hij werd geslagen.
- en dan een verhaal uit de tweede hand, dat zou staan in een geheim document dat "revisionist" Robert Faurisson niet zou mogen vrijgeven. (En zelfs als het werd vrijgegeven, zou dit de eerste keer zijn dat de ontkenners de geldigheid van een verhaal uit de tweede hand accepteerden...)

Revisionistische weerlegging: Erg doorzichtig, deze leugens. Dat er ***Joodse namaak-agenten*** (wat zijn *namaak-agenten??*) in ***'namaak'*** Britse uniformen betrokken waren bij de martelingen van Höss, is door mij *nooit* in revisionistische literatuur aangetroffen en – zoals u kunt zien, staat dat ook niet in het revisionistische antwoord.
Zij vervolgen: *"Het echte antwoord is dat deze claim van 'joodse ondervragers in Brits uniform' nergens anders voorkomt in Holocaustontkenners literatuur".* Dat is natuurlijk onjuist. Faurisson noemt de joodse folteraars bij naam in zijn artikel *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Höss,* gepubliceerd in *Journal of Historical Review*.[2298]
Een verdere *onwaarheid* is: *een luguber boek door ene Rupert Butler, getiteld* Legions of Death *(Doodslegioenen). Butler vertelt dat hij zag hoe Höss werd geslagen toen hij werd gevonden. Butler zegt uiteraard niet dat de ondervragers Joodse agenten in Brits uniform zouden zijn.*
Dat komt ervan als je je Revisionistische Klassieken niet kent! Butler heeft zelf ***niets gezien!*** Hij was de *schrijver* van dat boek uit 1983! [2299] In welk opzicht dat boek 'luguber' is, moet de lezer zelf maar bepalen. Butler beschreef daarin hoe de belangrijkste folteraar, de Brits/joodse sergeant *Bernard Clarke,* trots vertelde aan welke martelingen hij en zijn collega's Höss drie dagen lang onafgebroken onderwierpen. Dat welke revisionist dan ook geschreven zou hebben dat *de ondervragers Joodse **agenten** in namaak-Britse uniformen* waren, is behalve bij Nizkor bij niemand bekend. Dat alle ondervragers *joden* in Britse uniformen waren, verklaarde Höss overigens bij meerdere gelegenheden zelf.
Nizkor:*"Butlers boek zegt nergens dat Höss een bepaald verhaal zou zijn voorgezegd, het zegt alleen dat hij werd geslagen"* is *bedrog*. Zij weten heel goed dat Clarke een van de Britse joden was die Höss drie dagen en nachten voor zijn 'bekentenis' martelden; het laten ondertekenen van een voorgetypte 'bekentenis' gebeurde niet, zoals Nizkor stelt, in hun bijzijn, maar in dat van hun superieuren. *Bewijs* voor het *voorkauwen* van de door

Höss na intensieve foltering getekende teksten leverde Faurisson,[2300] professor in het evalueren en interpreteren van documenten! Echter, ook een kind kan zien dat de tekst van die cruciale 'bekentenis' niet door hemzelf, maar door de voor zijn foltering verantwoordelijken werd opgesteld (IMT Document NO-1210). Als klap op de vuurpijl was die getekende 'bekentenis' ***in het Engels***, een taal die hij niet kon lezen of schrijven (zie hiervoor eerste foto bij V & A 1 en Hfdst. **6 *a.*** blz. 365.). Op het NMT werd *valselijk* gezegd dat die laatste 'uit het Duits was vertaald'!
Nizkor's commentaar *'teksten uit de tweede hand'* over martelpraktijken, gaat ook al niet op, omdat revisionisten *vanaf het begin* gedocumenteerd wezen op dwang en martelingen waaraan Höss blootstond tijdens verhoren. Het boek van Butler – een sterk anti-nazi stuk – heeft die bewijzen van een van de folteraars zelf, zodanig vastgelegd en bevestigd dat geen serieus historicus ze nog negeert.
Het zijn ***niet*** de enige bewijzen voor Höss' martelingen. Ook zijn verklaringen uit de eerste hand en correspondentie met zijn vrouw laten daarover geen twijfel (zie V & **1** bij 'Bekentenissen'). Höss zelf over zijn 'bekentenis' *„Zeker, ik heb toegegeven dat ik 2 miljoen joden heb omgebracht. Maar ik zou evengoed toegegeven hebben dat het er 5 miljoen waren. Er zijn nu eenmaal methodes waarmee men elke bekentenis kan krijgen – of die waar is of niet"*.[2301]
Uitgebreide informatie over de walgelijke martelingen waaraan verdachten tijdens de Neurenberger Processen werden blootgesteld kunt u o.m. vinden in het artikel *The Nuremberg Trials and the Holocaust*.[2302]
Wat Nizkor verder opmerkt kan buiten beschouwing worden gelaten. De 'nieuwste' officiële Auschwitzcijfers gaan immers uit van maximaal 1,3 miljoen doden (nog altijd een miljoen te hoog), terwijl Höss in zijn 'bekentenis' **'3 miljoen'** zegt tot november '43. Dat toont – met vele andere dwaasheden – de nonsens van die 'bekentenis' ondubbelzinnig aan.
Zo is het in zijn 'bekentenis' genoemde kamp 'Wolzek' fictief en geen verwarring met Belzec.[2303] Vooraanstaand Holocausthistoricus Reitlinger noemde Höss' aantallen *'pervers en megalomaan'.*
Een andere ***grove onwaarheid*** in deze Nizkor 'ontzenuwing' is: *"Er zijn documenten buitgemaakt die heel duidelijk spreken van vergassingen en massa-executies."* Maar waarom noemen zij er daarvan dan ***niet één***, afgezien van die waarvan bij V & **1** al is aangetoond dat die *vervalst* zijn**.** Let ook op de ***contaminatie*** van 'vergassingen' en 'massa-executies'.

Conclusie na Vraag 19: Het revisionistisch antwoord op deze vraag was *correct;* Höss is gruwelijk gefolterd om hem tot 'bekentenissen' te brengen. Dat is ook uit andere bron bevestigd en versterkt. Nizkor probeert een rookgordijn op te trekken. Elders erkennen zij zelf dat Höss' voor zijn bekentenissen werd gemarteld. En over 'bevestigd' gesproken: na de oorlog kwam uit dat de zogenaamde bewering van Höss over '3 miljoen

vergasten onder zijn commando' *apekool* was en een ***keiharde geallieerde leugen,*** uit de tijd dat in Auschwitz "4 miljoen mensen waren vermoord"! ***Niets*** 'ontzenuwd' dus van deze belangrijke revisionistische stelling, integendeel.

- **20. Is er enig bewijs dat het Amerikaans, Brits, Frans en Sovjet beleid zou zijn om Duitse gevangenen te martelen om hen bekentenissen af te dwingen voor de Neurenberger processen en elders?**

IHR antwoord: Ja. Er zijn uitgebreide bewijzen dat werd gefolterd zowel voor als tijdens de beruchte Neurenberger processen – en daarna, bij andere processen wegens 'oorlogsmisdaden'.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Er waren ongetwijfeld incidentele gevallen van mishandeling. Sommige geallieerde soldaten waren zo geschokt door wat zij in de kampen hadden gezien dat ze met geweld reageerden, maar dat is geen factor van belang voor het totaalbeeld. Dit is verre van een*** **beleid** ***van martelingen toegepast om bekentenissen te krijgen.***

Revisionistische weerlegging: *'Enkele'* incidentele gevallen van mishandeling door *'soldaten'* is een aantoonbare en flagrante onwaarheid. Het ging om *grootschalige* en *structurele foltering*, uitgevoerd op bevel en met goedkeuring van de hoogste Geallieerde leiding. Die folteringen waren zo ernstig en van invloed op de procesvoering dat na het Dachau-proces speciale onderzoekscommissies in het leven werden geroepen. De belangrijkste – maar niet de enige – was de Commissie Van Roden, die in haar Rapport ondubbelzinnig aangaf dat er "een beleid *van martelingen werd toegepast om bekentenissen te verkrijgen*".[2304]

Nizkor: ***Zoals wij vroegen in onze reactie op Vraag 1: welke martelingen en dwang zou zelfs na decennia nog in staat zijn een nazi ertoe te brengen zijn getuigenis over de gruwelen van de Holocaust in de jaren '60, '70 en '80 te handhaven? Welke marteling of dwang werd er toegepast op de nazi's terwijl zij hun berechting voor Duitse rechtbanken afwachtten?***

Bij Vraag 1, in Hoofdstuk **8 *b*** en de *pseudo-bewijs creërende processen* van de jaren '60 zijn de oorzaken daarvan uitvoerig aangegeven.

Voorts komt Nizkor hier met enkele triomfantelijke vragen aan Greg Raven, destijds directeur van het *Institute for Historical Review*. Greg Raven was uitstekend in staat die vragen te beantwoorden (en heeft dat ook gedaan!), maar omdat hij al 15 jaar niet meer aan het IHR is verbonden, achter elk van die 4 vragen onze reactie in zwart tussen [ ].

Nizkor: ***Doe het volgende experiment: E-mail Greg Raven, Hoofd van het IHR op*** **revisionism@corax.org** ***Vraag hem:***

1. Of hij denkt dat individuele daden van Geallieerden van onmenselijke behandeling van nazi's kunnen gelden als **bewijs** ***voor een beleid van***

foltering. [Bewijzen toonden al aan dat folteringen niet *'individueel'*, maar *structureel* waren (Van Roden Report, etc.)].

2. Welk bewijs hij heeft dat het Amerikaanse, Britse, Franse en Sovjet-politiek was om door martelen bekentenissen van Duitse gevangenen los te krijgen [Bewijs daarvoor is o.m. het Rapport van de US Commissie Van Roden, tienduizenden na de oorlog door de Sovjets mishandelde Duitse functionarissen, folteringen door de Britten en talloze 'incidenten' onder de Fransen; om nog te zwijgen over de Sovjets [Hoofdstuk **8 *b.***].

De systematische beestachtige martelingen van *nazi-getuigen* waren van dien aard dat daarnaar na het Dachau proces officieel onderzoek werd verricht door de US Army onder leiding van de rechters Edward van Roden en Gordon Simpson, opperrechter in Texas. Hoewel toen te laat, stelde het onderzoek vast dat de gevangenen routinematig en op grote schaal grof waren mishandeld. Beestachtige aftuigingen, brandende lucifers op de huid en onder de nagels, schoppen tegen de testikels, (in het zogenaamde Malmedy-proces bleek bij onderzoek dat van de 139 door voornamelijk Amerikaans-joodse ondervragers[2305] gemartelde Wehrmachtsoldaten, op één na allen kapotgedrukte testikels hadden), maandenlange eenzame opsluiting, bedreigingen tegen familieleden, enzovoort enzovoort. Lagere functionarissen werd 'beloofd' dat hun 'bekentenissen' alleen tegen superieuren zouden worden gebruikt; later bleek uiteraard dat die tegen henzelf werden aangevoerd. Hogere functionarissen werd 'beloofd' dat als zij vrijwillig verantwoordelijkheid op zich namen, hun ondergeschikten vrijuit zouden gaan.[2306] (Hoezo 2004 Abu Grahib Bagdad 'on-Amerikaans' en een 'incident'?)

Het zal als 'anti-semitisch' worden afgedaan, maar het is niet anders: *"praktisch alle US onderzoekers die zaken voor Amerikaanse militaire rechtbanken in Dachau aanbrachten waren teruggekeerde Duits-joodse vluchtelingen die de Duitsers haatten,"* zei Joseph Halow, US Army rechtbankverslaggever in 1947. "Veel ondervragers uitten hun haat met beestachtig gedrag".[2307] Een andere rechtbankverslaggever was zo woedend over de martelingen in naam van het 'recht', dat hij weigerde zijn werk langer te doen. Hij zei voor een Senaatssubcommissie dat de smerigste ondervragers drie in Duitsland geboren Amerikaanse joden waren.

3. Of hij meent dat individuele daden van nazi's die joden vermoordden kunnen gelden als bewijs voor een* beleid *van vernietiging. [Absurd. Niemand beschuldigt geallieerde martelaars van een *'vernietigingspolitiek'*. Moord en machtsmisbruik tegen joden werden door de Duitsers *uiterst streng bestraft*; zie SS-rechter Konrad Morgen en de *doodvonnissen* tegen de kampcommandanten Florstedt en Koch.) De naoorlogse martelingen door Geallieerden hadden hoofdzakelijk tot doel valse bekentenissen af te dwingen.]

4. Of hij Himmler's speech van 4 oktober 1943 beschouwt als aanwijzing voor een nazi-politiek van jodenvernietiging:* "Het joodse volk wordt vernietigd" zegt elk Partijlid, "heel juist, het is onderdeel van onze plannen, de eliminatie van de joden, vernietiging, we doen dat."** [Zoals aangetoond in Hoofdstuk **5 *f*.**, vertoont Himmler's *Posen speech* alle kenmerken van een ***vervalsing. We komen op dit kroonjuweel van de Holocaustpropaganda in V & A **39** nog gedetailleerd terug. Hier volsta ik te zeggen dat deze speech een ***kennelijke vervalsing*** is. Een aanwijzing daarvoor is de leugen die ook Nizkor oplepelt: *"het joodse volk wordt vernietigd, dat zegt elke Partijgenoot: 'heel duidelijk, dat staat in ons Programma."* Een ***historische Leugen*** van Nizkor en consorten: in het NSDAP Partijprogramma (of ander partijstuk) wordt met ***geen woord*** over vernietiging van joden gerept.[2308] Dat is dus een *platte leugen*. Himmler (en zijn toehoorders!) wisten dat beter dan wie ook; de *vervalsers* kennelijk niet. Ook Nizkor kan dat weten.

Stuur een kopie van uw E-mail naar* <u>webmaster@nizkor.org</u> *en vraag mr. Raven hetzelfde te doen.

<u>Conclusie na Vraag 20:</u> Er zijn talloze bewijzen waaruit blijkt dat bekentenissen werden afgedwongen door *foltering*, zowel bij de Neurenberger als andere processen. Niet alleen hoge nazigetuigen zoals Höss, Höttl, Frank, Pohl, enz. stonden daaraan bloot, ook tienduizenden nazi's van lagere rang. Talloze bewijzen tonen aan dat door foltering afgedwongen bekentenissen geen *'individuele daden'* waren, zoals Nizkor valselijk stelt, maar ***doelbewust beleid.***

Het antwoord van het IHR op deze vraag is triest genoeg 100% juist en allesbehalve 'ontzenuwd.

- **<u>21. Welk voordeel hebben de Joden van nu bij het 'Holocaust'-verhaal?</u>**

<u>IHR antwoord:</u> Het vrijwaart hen als groep tegen kritiek. Het schept een "gezamenlijke band" waarmee hun leiders hen kunnen besturen. Het bevordert geldinzamelingcampagnes voor Israël en rechtvaardigt steun aan Israël ter grootte van jaarlijks ongeveer $ 10 miljard.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Dit argument grenst aan de waanzin. De VS was een van de voornaamste krachten die de Holocaust aan de kaak stelden. Hebben de VS de Holocaust soms uitgevonden opdat ze later geld konden geven aan Israel?***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Weer is de werkelijkheid totaal anders dan wat Nizkor ervan maakt. Het IHR constateert dat het Holocaustverhaal joden als groep tegenwoordig op tenminste vier niveau's begunstigt: **1.** vrijwaring van kritiek, **2.** versterking van de groepsidentiteit, **3.** financieel en **4.** buitenproportionele politieke en militaire steun aan Israël.

Wie dat heden ten dage ontkent is pas werkelijk waanzinnig. Nizkor laat daarbij de eerste drie onbecommentarieerd, waaruit wij afleiden dat het IHR deze terecht noemde. De vierde, waarop zij wel ingaat, is het gemakkelijkst aantoonbaar. De gruwelpropaganda van de Geallieerden na de oorlog was vooral gericht op rechtvaardiging van eigen oorlogsmisdaden. Jozef Stalin drukte er zijn genocides en Goelags met tientallen miljoenen slachtoffers mee naar de achtergrond, voor buitenlands en binnenlands gebruik. De Westerse geallieerden hun holocaustbombardementen op de burgerbevolkingen van Duitsland en Japan en hun hardnekkige weigeringen tot vrede te komen. Vrede was aan geallieerde zijde immers uitgesloten: *Duitsland moest vernietigd worden,* Hitler of geen Hitler. Dat alles staat los van politieke en financiële steun aan Israël.
De vrijwaring van kritiek op Israël blijkt dagelijks in de Westerse censuurmedia, die nauwelijks aandacht schenken aan de vele afzichtelijke misdaden tegen Palestijnen: uithongeren, bottenbreken, medische zorg en medicijnen onthouden, gericht schieten op kinderen, dagelijkse mensenrechtenschendingen, schendingen van het Internationaal Recht, agressieoorlogen, illegale productie van atoomwapens, huizen en boomgaarden vernietigen, apartheidsmaatregelen, illegaal 'nederzettingen' bouwen, diefstal van land en water, een Apartheidsmuur over Palestijns gebied, slow motion genocide op het Palestijnse volk, enz., enz. De lijst is te lang en te gruwelijk om alle wandaden van deze Schurkenstaat, met aan het hoofd een bende oorlosgsmisdadigers te vermelden. Wist u dat dit ministaatje *meer 70 VN-resoluties aan haar laars lapt* en daarmee verreweg de grootste schender van het Internationaal Recht ooit is? [2309] Hoe dat kan? *Uitsluitend en alleen dankzij 'de Holocaust'.*

Over de politieke en financiële steun van de US aan Israël stelt Nizkor: *'dit argument grenst aan krankzinnigheid'.* Wij wijzen dan op de volgende feiten: de regeringen van de US lopen decennialang aan de leiband van machtige zionisten. Daarover kon al geen twijfel bestaan en voor zover die er nog zou zijn, is het masker na de Irak oorlog en de voorbereiding van de aanvalsoorlog tegen Iran definitief gevallen. Die zionistische macht (politiek, media, financieel) was en is de aanstichter en motor van de Amerikaanse Holocaustmassapsychose. De miljarden dollars welke VS burgers in de loop der jaren hebben moeten afdragen aan Israël, zijn een rechtstreeks *gevolg* van die zionistische invloed. Wie dat ontkent is dwaas of heeft andere oogmerken. Hoe die meer dan $ 200.000.000.000 van de Amerikaanse belastingbetalers wordt besteed, zien we al tientallen jaren op onze TV in beelden van onderdrukking, landroof, doodseskaders, beschietingen, kindermoord, huizensloop, enz. in de joodse staat.
Niet de United States vonden de JHV uit, die eer komt de zionisten toe. De Geallieerden namen haar voor hun doelen over, de joodse gemeenschap maakte het verhaal tot religie en de zionisten exploiteren het in

Israël's belang. Wat anders kan het doel zijn van de immer sterker wordende Holomania, zeventig jaar na dato?

Nizkor: ***En wie zegt dat de herinnering aan de Holocaust de reden is dat de US geld geeft aan Israël? Er waren – en zijn – belangrijke strategische redenen voor de US om Israël te steunen en aan Egypte zelfs nog grotere steun te verlenen. Tenslotte, waar komt het 10 miljard dollar per jaar bedrag vandaan? Het is een grove overdrijving, zoals de volgende tabellen laten zien:***

Year	Aid to Israel	Aid to Egypt
	In Billions	In Billions
1988	$1.831	$3.480
1989	1.902	2.085
1990	4.377	4.977
1991	2.028	2.478
1992	4.746	2.539
1993	2.886	2.734
Total (Six Years)	$17.770	$18.293
Source: *Readers Digest Almanac* and *Yearbook*		
(Egypt was the largest recipient during that period, with Israel second.)		

Totaal aan Israël gegeven bedragen 1945-1984, in miljarden Dollars	
Giften	*$ 13,751*
Leningen	*$ 11,756*
Lopende leningen	*$ 9,360*

Het totaal ongefundeerde $ 10 miljard bedrag is geruisloos verdwenen uit de gereviseerde "66 Vragen & Antwoorden". Het beledigende commentaar over hoe de joden worden bestuurd door hun leiders werd eveneens weggelaten. Het mogelijk nog beledigender sarcastische commentaar over "hoe de joden lijden" is kennelijk dankzij Ernst Zündel...........

Revisionistische weerlegging: Met *'totaal ongefundeerde 10 miljard dollar bedrag'* tracht Nizkor de werkelijkheid weg te liegen. Zij hanteert cijfers uit de populistische *Readers Digest*. In de eerste plaats bestaat er in werkelijkheid geen verschil tussen Giften en 'Leningen': die worden ***nooit*** terugbetaald. Maar ook de veel grotere *indirecte* schenkingen zoals patentrechten, wapentuig, gratis gebruikmaking van faciliteiten, enz., worden in tegenstelling tot de overzichten van US-onderminister George Ball niet genoemd. Die berekende de *directe* kosten van de 'speciale band' met Israël van 1947 tot 1991 op $ *61.822.000.000*.[2310] de *indirecte* steun, inclusief bedragen waarmee de Egyptische 'vriendschap' *ten bate van Israël* werd gekocht, de verliezen wegens Arabische olieboycots en Amerikaans-Ara-

bische handel als gevolg van de blinde Amerikaanse serviliteit aan Israël beliepen nog eens *$ 107.356.000.000.* In totaal spendeerden Amerikaanse belastingbetalers in die periode bijna $ 170 miljard aan de staat Israël, ofwel exclusief inflatie bijna 4 miljard per jaar. Na 1991 zijn die bedragen meer dan *verdubbeld*: al in 1993 keurde de Senaat een gegarandeerde 'lening' van $ 10 miljard voor Israël goed. Cijfers voor de daaropvolgende jaren ontbreken, maar er is geen reden aan te nemen dat die lager zijn geworden.

Een andere financiële aderlating van de US ten bate van Israël is belastingvrijstelling voor giften aan Israël voor schatrijke particuliere zionisten en allerlei onduidelijke 'fondsen'; Ball berekende de daardoor gemiste belastinginkomsten op nog eens $ 20 miljard. De comfortabele mogelijkheden voor zionistische kapitalisten om daarmee in de VS belasting te ontlopen kan de lezer zich wel voorstellen.

Zelfs de geflatteerd lage bedragen waarmee Nizkor schermt, zijn *per inwoner* voor Israël meer dan het *tienvoudige* van die voor Egypte. Hoewel Nizkor hypocriet wijst op de US hulp aan Egypte, verzuimt ze te melden dat die hulp *een afkoopsom* is voor de vrede die Egypte met Israël sloot. De VS hulp aan Egypte is een door de Amerikaanse belastingbetaler betaalde verzekering tegen oorlog, waarvan Israël profiteert.

Kortom, deze 'vergelijking' van Nizkor van VS hulp aan Israël/Egypte gaat aan alle kanten mank. In werkelijkheid zou Israël zonder die 'herstelbetalingen' en massieve Amerikaanse financiële en materiële steun nog geen jaar kunnen blijven bestaan. Het cynische is, dat die miljardensteun aan Israël is 'geleend' via de 'Federal Reserve Board', het zionistisch gedomineerde bankconsortium waaraan de Amerikaanse bevolking (de gewone mensen) tot triljarden 'schuld' hebben en tot in het oneindige honderden miljarden 'rente' zullen moeten opbrengen.

Het eind aan die exproportionele 'steun' voor Israël is uiteraard niet in zicht. De voortdurende steun aan die kleine geldverslindende pariastaat zou zonder de Holocaustpsychose in de VS volkomen onverkoopbaar zijn. Begrijpt u nu, waarom wij 'de Holocaust' nooit mogen vergeten?

Naast de 'Holocaustopbrengsten' uit de VS zijn er nog de gigantische Duitse herstelbetalingen aan zowel Israël als individuele 'Holocaustoverlevenden'. Van 1947 tot heden betaalde Duitsland minstens $ 135 miljard aan Israël, buiten *gratis* levering van oorlogstuig als marineschepen en 6 *gratis* kernonderzeeërs. Nahum Goldman, voormalig president van het World Jewish Congress, zei over Duitse 'herstelbetalingen' aan Israël al veel eerder:

"Zonder de Duitse herstelbetalingen zou Israël nog niet de helft van haar huidige infrastructuur bezitten. Iedere trein in Israël is Duits, de schepen zijn Duits, de Electriciteitswerken en een groot deel van de industrie..... om de pensioenbetalingen aan individuele overlevenden nog maar niet te noemen. In bepaalde jaren

bedroeg het bedrag dat Israël van Duitsland ontving twee of drie keer zoveel als alle bijdragen van het internationale jodendom".[2311]

Bij deze 'Holocaust'-revenuen tellen we dan nog de vele miljarden op die joodse organisaties afpersten van Zwitserland en Zwitserse banken, een astronomisch veelvoud van de werkelijke schade, uniek in de wereld ten opzichte van alle andere slachtoffer van alle oorlogen uit alle tijden, die bovendien overal zijn blijven hangen, behalve bij de veronderstelde slachtoffers. Bovendien zijn de betalingen aan 'overlevenden' een prooi voor frauduleuze profiteurs, niet alleen individuen, maar ook organisaties die ze namens joodse belangengroepen toekennen.[2312]

Inderdaad, 'de Holocaust' wordt duur betaald en men moet buitengewoon onnozel zijn, of Nizkor heten, om dat te ontkennen.

Conclusie na Vraag 21: Het IHR stelt als als antwoord op deze vraag, dat het Holocaustverhaal de joden als groep op vier niveau's begunstigt: **1.** Vrijwaring tegen kritiek, **2.** Versterking van de groepsidentiteit, **3.** Financieel en **4.** Buitenproportionele politieke en militaire steun aan Israël.

Alle deze punten zijn ***ondubbelzinnig juist.*** Van een waarheidsgetrouwe 'ontzenuwing' door Nizkor is – zoals gebleken – alweer geen sprake. Nizkor laat de eerste drie onbecommentarieerd, waaruit valt af te leiden dat die onweerlegbaar zijn. Van het vierde betwist zij vergeefs de hoogte van het bedrag, zonder het feit zelf te kunnen ontkennen.

● 22. Welk voordeel heeft de Staat Israel erbij?

IHR antwoord: Het rechtvaardigt de miljarden dollars voor 'reparaties' die de staat Israël van West-Duitsland heeft ontvangen (Oost-Duitsland weigerde te betalen). De 'Holocaust' wordt gebruikt door de zionistisch/ Israëlische lobby ter beïnvloeding van de Amerikaanse buitenlandse politiek en de Amerikaanse belastingbetaler te dwingen Israël te geven wat het wenst. De hoogte ervan neemt elk jaar toe.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Er worden geen herstelbetalingen gedaan voor door de nazi's vermoorde mensen. Er wordt alleen restitutie betaald aan overlevenden voor verloren bezittingen en als smartegeld. Het zal duidelijk zijn dat de overlevenden – als het ze primair ging om herstelbetalingen – er meer belang bij zouden hebben om het dodencijfer te milimaliseren en juist niet te maximaliseren.***

Zonder verstrikt te willen raken in een discussie over hedendaagse politiek, wijzen wij er slechts op dat er duidelijke redenen zijn waarom het in het nationaal belang is van de VS om Israel te steunen. Als het IHR dit van de hand wijst, en denkt dat alleen een tragedie als de sjoa het bedrag aan steun dat Israel ontvangt kan verklaren, dan kunnen zij misschien eens uitleggen waarom Egypte nog meer steun krijgt (zie de tabel in de vorige vraag).

Revisionistische weerlegging: Een ***idioot*** antwoord. In de eerste plaats is het blote bestaan van de joodse staat een gevolg van 'de Holocaust'. Wie dat ontkent doet niet aan educatie maar aan misleiding. Bij de vorige vraag zagen we dat jaarlijks *megabedragen* uit de VS en Duitsland richting Israël en 'overlevenden' vloeien. Dat staat *in geen enkele verhouding* tot *"verloren bezittingen"* of werkelijk geleden schade. Nizkor *bedriegt* als ze stelt dat de miljardenbetalingen *"restitutie betaald aan overlevenden voor verloren bezittingen en als smartegeld"* zijn. *'Smartegeld'* zou zonder 'de Holocaust' een grove discriminatie zijn van alle niet-joden die in de oorlog eveneens oneindig leden en nooit één cent *'smartegeld'* kregen! Alleen joden (of liever: joodse 'organisaties') kregen *'restitutie'* en *smartegeld*. Een betere bevestiging voor de juistheid van de IHR opmerking is er nauwelijks. Behalve een eigen staat, verkregen zij miljarden aan geld en goederen door *politieke chantage,* afgeperst van mensen die part noch deel hadden aan hun lijden of de oorlog. Dat alles is nog niet genoeg, want er bestaan al plannen om onder dezelfde voorwendselen *in de toekomst* veelvouden van onze kinderen en kleinkinderen af te persen. Qua uitbuiting is de JHV voor Duitsland de voortzetting van 'Versailles'.

Het vertelsel dat joodse organisaties *"er meer belang bij zouden hebben om het dodencijfer te milimaliseren en juist niet te maximaliseren"* is te hypocriet voor woorden. Bij 'de Holocaust' is immers *alles* omgekeerd: de critici moeten bewijzen dat de JHV *niet* is gebeurd en schadevergoedingen worden niet geëist op basis van hen die aantoonbare schade hebben geleden, maar op grond van wat een groep veronderstelde rechtsopvolgers claimt. De numerus fixus van 'Zes Miljoen' moet 'de gaskamers' overeind houden en daarmee voorkomen dat de JHV met alle daaraan verbonden financiële en politieke privileges instort. Daarom 'Zes Miljoen', ook al is het aantal Auschwitzdoden met 2,5 miljoen verlaagd en dat van andere kampen ook nog eens 2 miljoen.

Nizkor's *buzzwoord* 'strategische steun aan Israël' en de vergelijking met Egypte is bij de vorige vraag al als *desinformatie* teruggewezen.

Conclusie na Vraag 22: Het wordt eentonig: Met ***geen enkel item*** heeft Nizkor deze V & A kunnen 'ontzenuwen'. Integendeel: *desinformatie*.

● 23. Welk voordeel hebben Christelijke geestelijken erbij?

IHR antwoord: Het correleert met het Oud Testamentische idee dat Joden het vervolgde "Uitverkoren Volk" zijn. Het houdt het door Israel gecontroleerde "Heilige Land" bovendien toegankelijk voor geestelijken.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Misschien kan een geestelijke hier commentaar op leveren.***

Revisionistische weerlegging: Evenmin als Nizkor, kan ik hierop commentaar te leveren. Ik zie niet in hoe een Christelijk geestelijke de notie van een 'Uitverkoren Volk' kan aanvaarden, gelet op Handelingen 10 : 34-35: *Toen begon Petrus te spreken. "Ik begrijp thans hoe waar het is dat God **geen favoritisme** kent, maar mensen van elk volk accepteert die Hem vrezen en het goede doen."* De idee "uitverkoren volk" is joods en anti-Christelijk. Het maakt onderscheid tussen mensen op grond van geboorte en bevat een negatief oordeel over niet-'uitverkorenen'. *Dat kan niet Christelijk zijn.*

Conclusie na Vraag 23: De Christelijke boodschap is helder: er is geen 'Uitverkoren Volk'. Elke andere uitleg is voor een *Christen* blasfemisch.

● 24. Welk voordeel hebben de Communisten erbij?

IHR antwoord: Het verbergt de omvang van de eigen oorlogsplannen en gruwelijkheden voor, tijdens en na de oorlog

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Historici en de publieke opinie zijn heel goed op de hoogte van wreedheden die communisten hebben begaan. Hun misdaden, verschrikkelijk als zij zijn, hebben helemaal niets te maken met de feiten over de sjoa.***

Revisionistische weerlegging: Hieruit blijkt dat deze V & A dateert uit de tijd van het communisme; van vóór 1989 dus. Het 'voordeel' voor de communisten van 'de Holocaust' en daaraan gekoppelde gruwelen stipten wij al aan bij V & A **21.** Kortgezegd was gigantische overdrijving voor de Sovjets instrumenteel om de misdaden tegen de eigen bevolking, haar militairen en Duitse burgers te 'rechtvaardigen'. Ook was het een middel om de dictatoriale *overname* van half Europa te verkopen. Of historici en publiek aard en omvang van de communistische misdaden kennen, betwijfelen wij. Pers en media zwijgen daarover in ieder geval. Niettemin mag de ene misdaad nooit een excuus zijn voor een andere, ook al was het aantal Christelijke slachtoffers vele malen groter dan het joodse.

De onuitsprekelijke misdaden van de Sovjets tegen Duitse burgers bij de verovering van Duitsland zijn nauwelijks bekend. Geïnteresseerde lezers raden wij het uitstekend gedocumenteerde boek van professor Joachim Hoffmann aan.[2313]

Conclusie na Vraag 24: Het revisionistisch antwoord op deze V&A is in essentie juist. Het heeft wel degelijk met de sjoa te maken, want de gruwelpropaganda van de Sovjets maakt daarvan integraal deel uit. Voor de Sovjets was de notie van 'unieke' naziwreedheden van niet te onderschatten belang als 'rechtvaardiging' voor het eigen optreden. Men stelle zich alleen al voor dat de gruwelpropaganda niet tegen de nazi's, maar tegen de Sovjetsmisdaden zou zijn gericht. Dat kon nu niet meer.

De door revisionisten aan 'de Holocaust' toegekende afleiding van de communistische misdaden is dus ***in alle opzichten juist.***

25. Welk voordeel heeft Groot Brittannië erbij?

IHR antwoord: Op dezelfde wijze als het de Sovjet-Unie begunstigt.

'Ontzenuwing' Nizkor: *Irrelevant moreel relativisme.*

Revisionistische weerlegging: Niets *'moreel relativisme'* en allesbehalve *'irrelevant'*. Het *rechtvaardigen* van die Wereldoorlog, de consequente *verwerping* van 40(!) Duitse vredesvoorstellen[2314] en de Holocaustbombardementen op Duitse steden en de burgerbevolking maken dat ook Engeland demonisering van Duitsland en hard nodig had (heeft).
Belangrijke feiten, zoals de missie van Rudolf Hess, de Britse moord op deze 93-jarige invalide kort voor zijn vrijlating, het ***consequent geheimhouden en afwijzen*** van Duitse vredesvoorstellen, enz., zijn in 2012 nog altijd niet openbaar gemaakt omdat dit te 'explosief' is. Hess mocht 40 jaar lang met niemand in vrijheid spreken! Hij wist veel te veel!
Stelt u zich voor dat in 1941 Nederland, België, Frankrijk, Luxemburg, Denemarken hun regeringen hadden teruggekregen, *in ruil voor de door Duitsland aangeboden vrede !* Dat was immers de kern van de Duitse vredesvoorstellen in die dagen! Geen jodenvervolging, geen Anne Frank, geen oorlog in het Westen, geen Hongerwinter, geen bombardementen, enz., enz. Liever dan dit bekend te maken, benadrukt men eenzijdig gruwelen van de JHV.
Men mag niet vergeten dat elitaire zionisten die nu de JHV propageren, die oorlog koste-wat-kost wilden voortzetten en *geen hand uitstaken* om hun groepsgenoten in Europa te hulp te komen. Integendeel! Zij waren het die in 1943 achter de schermen streefden naar *onvoorwaardelijke overgave van Duitsland,* daarmee elke vrede uitsluitend en het lot van hun mindere broeders en zusters bezegelend.

Conclusie na Vraag 25: Het IHR antwoord is juister dan velen zich vandaag realiseren.

26. Is er enig bewijs dat Hitler (bekend was met) bevel gaf tot een massa-executie van Joden?

IHR antwoord: Nee.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Natuurlijk is dat er wel. Himmler, Eichmann, Höss en anderen hebben gezegd dat het bevel voor de genocide rechtstreeks van Hitler kwam.***

Revisionistische weerlegging: Dat is er ***niet.*** Daarvoor bestaat geen bewijs. Er is *geen enkel bewijs* dat Hitler dat tegen wie dan ook *'gezegd'* heeft. Er zijn daarentegen talloze documenten waaruit blijkt dat Hitler uitging van verplaatsing en arbeidsinzet van joden.

"Himmler, Eichmann, Höss en anderen hebben gezegd dat het bevel voor de genocide rechtstreeks van Hitler kwam." Een regelrechte leugen. Geen van hen sprak ooit over 'genocide'. Bovendien, *'gezegd'*, dus alles uit *de tweede of derde hand* en geen bewijs. Höss' verhaal is sowieso dubieus gezien de folteringen waaronder zijn 'bekentenissen' tot stand kwamen. Eichmann's 'verklaring' dateert van twintig jaar na zijn dood uit een in 1983 gepubliceerd boek (*Eichmann Interrogated,* Farrar, Strous & Giroux, blz. 74-82). Zelfs die was uit de ***derde hand:*** Eichmann zou dat hebben *gehoord* van Heydrich, die het van Hitler zou hebben *gehoord*.

Als zo'n bewijs van een Bevel van Hitler voor de uitroeiing van de joden er is, laat Nizkor het dan tonen. Let wel, Holocaustpaus Hilberg schrapte deze ***leugen*** al in 1985 noodgedwongen uit zijn 'standaardwerk' *De vernietiging van de Europese Joden.* Daarin stond aanvankelijk dat er 'twee bevelen van Hitler' waren. Met haar ontkenning bestempelt Nizkor ook (joodse) historici tot leugenaars.[2315] Holocausthistorici erkennen in Hilberg's voetspoor dat er ***geen bevel van Hitler bestaat.*** De 'officiële' historici vormen zelfs rond de afwezigheid van bewijs twee kampen: *'Intentionalisten'* en *'Functionalisten'*. *Intentionalisten* beweren (zonder bewijs) dat de nazi's vanaf het begin het plan hadden om alle joden om te brengen, *Functionalisten* menen (eveneens zonder bewijs) dat er *geen* plan was, maar tijdens de oorlog een aantal hoge nazi's besloot het 'probleem' buiten de Führer om op te lossen. Op de onzinnigheid van zowel het een als het ander, ga ik hier niet in, want het enkele feit van het bestaan van deze stromingen toont aan dat er *geen bewijs voor een 'Bevel', een 'Opdracht' of een 'Plan' bestaat!* Als dat zo was, bestond die zogenaamde *'Historikerstreit'* niet! Ook hier leugens en misleiding van Nizkor c.s.!

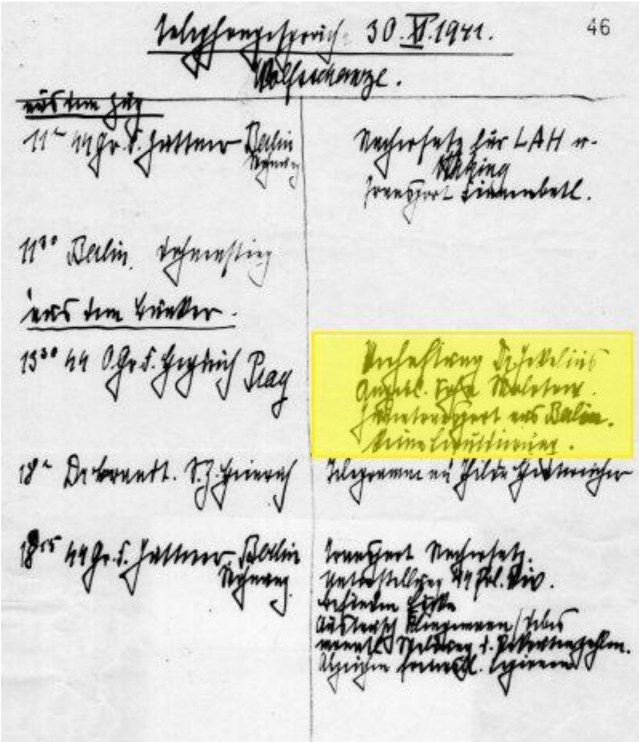
Nizkor: ***Bedenk dat Hitler in december 1942 een rapport ontving van Himmler, waarin stond dat er tussen augustus en november 1942 363.211 Joden waren vermoord. Dit was slechts een van de vele rapporten van de Einsatzgruppen, die de taak hadden de Joden en anti-nazi's uit te roeien achter de oostelijke frontlinie. Een foto en de tekst van dit rapport zijn beschikbaar.***

Revisionistische weerlegging: **D**e zogenaamde *'Ereignismeldungen'* bevatten, zoals eerder in Hoofdstuk 5 ***g.*** uitgebreid is aangetoond, alle kenmerken van *vervalsingen.*

Nizkor: ***Of overweeg een telefoon-memo van Hitler aan Himmler, waarin Hitler beval een bepaalde treinlading Joden "niet te liquideren", omdat zij verdenkingen hadden tegen een van de passagiers en die wilden verhoren. Als Hitler niets wist van het liquidatieproces, hoe kon hij dan bevel geven het in dit ene geval tegen te houden? (Ironisch genoeg gebruikte David Irving een deel van dit telefoon-memo, uit contekst gerukt, om aan te geven dat Hitler probeerde het uitroeiingsprogramma op te laten houden. Dit was natuurlijk voordat dhr Irving van gedachten***

veranderde en besloot dat er nooit een uitroeingsprogramma is geweest, laat staan dat Hitler daarvan wist.)

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Alweer een foute en tendentieuze voorstelling. Het was ***<u>geen</u>*** ***"telefoon-memo <u>van Hitler</u> aan Himmler"*** maar een aantekening van *Himmler* van een telefoongesprek op 30 november 1941 met Heydrich in Praag, vanuit Hitler's Wolfsschanze. Die aantekening in het telefoonregister – door David Irving ontdekt – bestond uit vier korte regeltjes:

Telefoonkladje Himmler

Verhaftung Dr. Jekelius – Angebl(ich) *Sohn Molotovs – Judentransport aus Berlin – keine Liquidierung*.

Irving meende ten onrechte dat de twee laatste regeltjes inhielden dat Himmler opdracht zou hebben gegeven een voorgenomen liquidatie van joden af te blazen en Hitler daarvan op de hoogte was. Postulerende historici als Lucy Dawidowicz c.s. distilleerden daaruit dat Hitler 'dus' op de hoogte was van "andere transporten voor liquidatie." Irving (door Nizkor eerder leugenaar en 'Hitler-apologist' genoemd) postuleert weliswaar ook, maar Dawidowicz doet dit in het kwadraat. Zij kon zich zo'n humaan ingrijpen van Hitler niet voorstellen, noemt Irving een leuge-

naar en trekt zelf zonder spoor van bewijs de conclusie dat Hitler op de hoogte zou zijn geweest van massaliquidaties. Het tegendeel is het geval: nadat vijf eerdere jodentransporten in een overvol geworden getto bij Riga waren ondergebracht, concludeerden enkele nazi's daar dat voor het zesde transport van ruim 1.000 Berlijnse joden geen plaats meer was en schoten hen bij aankomst dood. Himmler kreeg lucht van het voornemen en verbood het, maar bleek te laat. De volgende dag, 1 december 1941, zond hij het volgende, door de Britten onderschepte geheime radiobericht naar bevelhebber Friedrich Jeckeln in Riga: *"De in het Ostland geherhuisveste joden moeten behandeld worden overeenkomstig de richtlijnen van het RSHA uit mijn naam gegeven. Eenzijdige akties en overtredingen zullen door mij worden bestraft"*.[2316]

De moordpartij bij Riga was een afschuwelijk misdadig incident, dat Himmler te laat probeerde te verhinderen.

Er is *geen aanwijzing* dat Himmler hiertoe opdracht van Hitler kreeg. Ook Irving toont dit niet aan. Hij baseert zijn veronderstelling op het gegeven dat Hitler en Himmler op de 30e november samen lunchten, maar het telefoongesprek met Heydrich had daarvóór al plaats gehad.[2317]

Ook was in november 1941 geen sprake van liquidatie van jodentransporten. 'Liquidierung' kan ook betrekking hebben op het ***transport*** zelf: die moest vervallen. Dat is minder vreemd dan het lijkt, want het getto waarin de eerdere vijf transporten waren gehuisvest, was overvol en het was op dat cruciale moment niet bekend waar dat zesde transport naar toe moest.

Nizkor's verhaal over Kersten, fysiotherapeut van Himmler, is van een zodanig infantiele doorzichtigheid dat het hier zelfs geen weerlegging verdient.

Nizkor: ***"Vergeet ook Hitlers publieke redevoeringen niet, die zijn aangehaald in het antwoord op* vraag 1*. Hij verklaarde niet minder dan driemaal in het publiek dat hij voornemens was de Joden uit te roeien. En dat noemt het IHR "geen bewijs".***

Revisionistische weerlegging: Natuurlijk is dat geen bewijs. Het is *tegenbewijs!* Die redevoeringen werden uitgesproken voor en tijdens de grote Duitse *emigratiecampagnes* voor joden. Het is *krankzinnig* een 'geheim' vernietigingsprogramma over radio en pers rond te bazuinen. Interessant zou zijn te checken hoe vaak Churchill, Stalin, joodse leiders, etc. in het openbaar verkondigden Duitsland, de Duitsers en de nazi's te zullen 'vernietigen'. Zo zei Churchill op de vraag waarom hij met Stalin samenwerkte: *"Het komt erop aan, zoveel mogelijk Duitsers te doden. Ik verbind mij met iedereen, als hij maar genoeg Duitsers kan doden."* Aan Duitse zijde is nooit het Plan of de wens uitgesproken zoveel mogelijk Engelsen, Fransen, Russen of joden te doden.

Conclusie na Vraag 26: Het IHR-antwoord bij deze vraag is alweer *juist:* er is geen concreet *bewijs* dat Hitler opdracht gaf voor massaexecuties van joden! We merken op dat Nizkor hier ***niets substantieels aanvoert dat op een bevel van Hitler voor het uitmoorden van alle joden duidt.***
Er is *géén bewijs van een bevel van Hitler om alle joden uit te roeien; zelfs geen zinnige aanwijzing.* En, zoals helder kan zijn: ***Geen Hitlerbevel, geen 'Holocaust'!***

● 27. Wat voor gas gebruikten de nazi's in de concentratiekampen?

IHR antwoord: Hydrocyanisch gas van "Zyklon B", een commerciële pesticide die door heel Europa veel gebruikt werd.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Het herziene antwoord is correct.***

Revisionistische weerlegging: Met *'herzien'* doelen zij op een oudere redactie van dit tekstje: *"Zyklon-B, een blauwzuurgas"*. Dat tekstje was voor het beoogde publiek duidelijk, maar Nizkor meent spijkers op laag water te moeten zoeken en dit in een "wetenschappelijk" kader te kunnen aanvallen. Echter, zelfs daarmee slaat zij wegens ondeskundigheid de plank mis (zie de oorspronkelijke weerlegging van deze V & A door 'King Arthur' op de Stormfront.org site, sectie Nederland & Vlaanderen, onder "Revisionisme': *"Weerlegging CIDI/ Nizkor "Stop Sjoa Ontkenning – 66 Vragen ontzenuwd"*,[2318] dat de commentaren van *Nizkor* uitvoerig behandelt en weerlegt.
Wetenschappelijk geïnteresseerde lezers bevelen wij het uitgebreide werk van dr. Germar Rudolf aan, *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.*[2319]

Een *structurele omissie* van zowel het IHR als Nizkor bij deze V & A is het niet noemen van het ***belangrijkste*** gas, ***koolmonoxide,*** waarmee (volgens de JHV) meer mensen zouden zijn 'vergast' dan met Zyklon-B. Nizkor stelt dat in Belzec, Chelmno, Treblinka en Sobibor, meer dan 2 miljoen joden met *koolmonoxide* (uitlaatgassen) zouden zijn vermoord. Bij V & A **29** en **33** gaan we daar uitvoerig op in.

Conclusie na Vraag 27: Het IHR antwoord is voor Zyklon-B *globaal* juist.

● 28. Voor welk doel werd, en wordt, dit gas geproduceerd?

IHR antwoord: Voor de vernietiging van tyfus-overbrengende luizen. Het wordt toegepast voor het ontsmetten van kleding en gebouwen. Ook tegenwoordig is het normaal verkrijgbaar.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dat klopt. Maar het werd ook gebruikt om mensen te doden op enorme schaal. HCN (hydrocyanisch gas, dat vrij-***

komt uit Zyklon-B) heeft een 'bijverschijnsel' dat de SS bijzonder bruikbaar vond: het doodt mensen heel goed.
Sterker, eenzelfde dosis doodt mensen en andere zoogdieren veel sneller dan luizen en andere insecten. De concentratie die wordt gebruikt voor het ontluizen, 8-10 gram per kubieke meter, doodt mensen bijzonder snel, hoewel het tot 32 uur nodig heeft om insecten en motten te doden. Zelfs als een lagere concentratie wordt gebruikt, doodt het snel.
HCN wordt nog steeds gebruikt in de VS om ter dood veroordeelden te executeren in gaskamers.
Er is een nogal technische verhandeling beschikbaar over de aard en werking van cyanide.

Revisionistische weerlegging: Wat hier ***niet*** klopt, is *"het werd ook gebruikt om mensen te doden op enorme schaal".* Indien dit het geval was, zouden er bijvoorbeeld lijken (of delen van) moeten zijn gevonden van mensen die aan blauwzuurgasvergiftiging overleden, ***al was het er maar één. Dat is niet het geval.*** Het is *ondenkbaar* dat miljoenen mensen op verschillende plaatsen met gif zijn vergast *zonder ook maar één lijk (of fragment daarvan) te vinden waaraan dat kan worden vastgesteld.*
Toch werden *honderden* in de kampen aangetroffen lijken direct na de oorlog in laboratoria op gifsporen onderzocht. Bij ***niet één*** werd een spoor van HCN (of koolmonoxide) gevonden.
Ook in de zogenaamde 'gaskamers' zelf werd geen HCN van betekenis aangetroffen. In sommige gevallen uiterst kleine sporen die ook in barakken, keukens, enz. werden gemeten, doordat alle ruimten periodiek werden ontsmet. *Des te meer* echter in de Zyklon-B ***kledingontluizingruimten:*** daar zien de muren ook nu nog *blauw* van het onvergankelijke *Pruisisch Blauw*, het niet meer te verwijderen restproduct van HCN.
Bij **V & A 14** toonden wij de resultaten van gaskamerspecialist Leuchter's onderzoek naar gaskamermonsters en zijn onderzoek naar de (on)geschiktheid voor blauwzuurvergassingen van die ruimten zelf.
Zijn onderzoek en dat van Rudolf toonde aan: ***in de zogenaamde 'gaskamers' van Auschwitz en Majdanek is nooit met HCN vergast!***
Behalve niet bestaan van lijken met cyanidesporen, maken ook veel andere feiten het vergassingsverhaal ***onmogelijk***. Van het ontbreken van inwerpgaten in het gewapend betonnen dak van de 'gaskamers' in de Krema's II en III, de *onmogelijke* routing in de gebouwen, afwezigheid van essentiële voorzieningen, tot de *absurditeit* van massamoord met dit insectenbestrijdingsmiddel.
Het voert te ver dit alles hier te behandelen, dat is trouwens in Hoofdstuk **6 *h.* 2** al gedaan en de afwezigheid van sporen en lijken volstaat al om het JHV-verhaal over 'vergassingen' als ***onmogelijk*** te verwerpen.
Revisionisten bestrijden niet dat HCN mensen (warmbloedig) sneller vergiftigt dan insecten. Revisionisten bestrijden geen feiten! Dat wil niet

zeggen dat Zyklon-B daarom een 'geschikt' gif voor mensen zou zijn geweest. Daarvoor heeft het teveel *onoverkomelijke bezwaren* die dit ***absurd*** maken.

In de VS worden weliswaar executies met blauwzuur uitgevoerd, maar de wijze waarop verschilt *hemelsbreed* met dat wat de JHV ons wil laten geloven. Probleem is niet de giftigheid van de stof, die is hoog, maar de nevenverschijnselen. In de VS gaat het om ***één mens tegelijk,*** in een kleine ruimte en met zeer strenge veiligheidsmaatregelen. Het gas wordt opgewekt door *puur blauwzuur* in een bak met ***zwavelzuur*** te gieten en zelfs dan kan het tot 18 minuten duren alvorens de veroordeelde een afschuwelijke dood sterft.

Zelfs onder die optimaal gecontroleerde omstandigheden kan zo'n individuele vergassing ***levensgevaarlijk*** zijn voor daarbij betrokkenen.

Ontruimen van een gaskamer zoals de JHV dat vertelt, is alleen al door het gecondenseerde blauwzuur op lijken, muren, plafonds e.d., *waanzinnig.* Blauwzuur is ook dodelijk na *huidcontact.* Daarbij waren er veel veiliger, efficiëntere en goedkopere gassen (bijv. Holzgas) gemakkelijk en onbeperkt beschikbaar (zie volgende V & A).

Conclusie na Vraag 28: Nizkor maakt op geen enkele wijze haar beschuldiging waar van gebruik van Zyklon-B insecticide voor massamoord op mensen. Zij *beweert* dat zonder concreet bewijs.

Revisionisten leveren een *overvloed aan onweerlegd bewijsmateriaal* dat aantoont dat vergassingen ***onmogelijk*** hebben *kunnen* plaatsvinden zoals de JHV beweert.

Terzijde merken we nog op dat de Holocaustpromotie decennialang suggereerde dat Zyklon-B speciaal voor het vergassen van mensen was bedoeld. Foto's van lege blikken werden prominent afgebeeld om dat te versterken. Thans is bekend dat minstens 96% werd gebruikt voor tyfusbestrijding en geven Nizkor c.s. toe dat het primaire doel van Zyklon-B *ontsmetting* was. Beschermen tegen ziektes dus.

- **29. Waarom gebruikten zij dit in plaats van een gas dat geschikter was voor massavernietiging?**

IHR antwoord: Als de nazi's gas wilden gebruiken voor het vermoorden van mensen waren er veel beter geschikte gassen voorhanden. Zyklon-B is, behalve als ontsmettingsmiddel, zeer inefficiënt.

'Ontzenuwing Nizkor: ***Leugens. Een van de redenen dat Zyklon-B werd gebruikt is juist omdat het extreem efficiënt is om mensen te doden. Er zijn inderdaad andere, relatief efficiënte gassen.***

Revisionistische weerlegging: *Kletspraat* om het correcte antwoord van het IHR, dat er geschikter gassen bestaan om mensen te vermoorden dan Zyklon-B, een *'leugen'* te noemen. Er is vrijwel geen gas met zoveel na-

delen als blauwzuurgas in het algemeen en Zyklon-B in het bijzonder. Die nadelen zijn zo talrijk en zo fundamenteel dat ze elk op zichzelf het gebruik voor massamoord op mensen uitsluiten. Wie Hoofdstuk **6 *h.* 2** heeft gelezen kent zo al 19 factoren die het gebruik van dit insecticide onmogelijk en bizar maken, nog afgezien in combinatie met volledig ongeschikte 'gaskamers'.

Nizkor: ***Maar Zyklon-B was uniek omdat het nog twee andere voordelen had:***

- ***Het was gemakkelijk te verpakken, op te slaan en te vervoeren – het kon worden besteld bij een gewoon chemisch bedrijf en werd geleverd in verzegelde blikken.***
- ***Het was gemakkelijk leverbaar omdat het werd gebruikt voor ontluizing. En inderdaad werd waarschijnlijk ruim 90% van het Zyklon dat Auschwitz verbruikte, gebruikt voor ontluizing. Zie bijvoorbeeld Gutman, Anatomy of the Auschwitz Death Camp, 1994, p. 215.***

Revisionistische weerlegging: De veel talrijker nadelen, die gebruik van Zyklon-B onmogelijk en dwaas maken, noemt Nizkor niet; ze komt hier met twee 'andere' *'voordelen'*, wat echter geen voordelen zijn, maar vergeleken met andere gassoorten *eveneens nadelen*.
Want hoezo, '*gemakkelijk te verpakken*'?! Het moest zorgvuldig worden ingeblikt en was zelfs dan maar drie maanden houdbaar! Hoezo, *'gewoon chemisch bedrijf'*?! Er waren maar twee fabrieken in Duitsland, waardoor voortdurend ernstige tekorten aan Zyklon-B bestonden. Nonsens dus, deze 'voordelen' zijn eveneens ***nadelen!***
Koolmonoxidegas (van een benzinemotor of goedkope Holzgasgenerator) hoefde ***niet*** te worden *verpakt, niet getransporteerd* en was altijd en overal onbeperkt en gratis beschikbaar! Dat had geen van de 19 genoemde nadelen van Zyklon-B! (Zie Hfdst. **6 *h.* 2**.*).*
En '*gemakkelijk leverbaar'* is ook al een compleet leeg 'argument': Het moest uit *Duitsland* komen, *besteld, speciaal verpakt, geadministreerd, opgeslagen, gefactureerd, betaald, toegepast door gespecialiseerd personeel en was* ***beperkt houdbaar.*** Zoals bleek bij het proces tegen Dr. Tesch, was er gedurende de oorlog een ernstig tekort aan Zyklon-B. Kampleidingen beklaagden zich voortdurend daarover. En ook hier **sjoemelt** Nizkor weer met cijfers: Pressac stelt de vastgestelde hoeveelheid Zyklon-B dat daadwerkelijk werd gebruikt voor ontluizing op <u>*96%*</u>. Niet op 90% zoals Nizkor beweert! Dat relatief kleine verschil van 6% creëert Nizkor bewust: met 10% 'verdwenen' Zyklon-B kunnen volgens haar JHV-verhaal nog veel mensen zijn 'vergast'; Pressac's 4% is daarvoor te weinig: dat komt overeen met het normale verliespercentage.

De ***complete Zyklon-B boekhouding*** van Auschwitz viel in handen van de Geallieerden. *Hoezo, 'de nazi's vernietigden alle bewijzen'?* Daaruit bleek

dat in niet-vernietigingskampen als Theresiënstadt, Ravensbrück, etc., het gebruik van Zyklon-B per hoofd van de kampbevolking ***hoger*** was dan in Auschwitz. Hoe kan dat nu?

Nizkor: ***Zoals hierboven al opgemerkt in het antwoord op vraag 28, is het buitengewoon efficiënt voor massamoord. HCN, het gas dat vrijkomt uit Zyklon-B, wordt zelfs nog steeds gebruikt in de VS om ter dood veroordeelden te executeren. Hierbij moet wel vermeld worden dat de hedendaagse executie-gaskamers HCN genereren door een chemische reactie en niet door het eenvoudigweg te laten verdampen, zoals werd gedaan met Zyklon-B. Maar er waren geen problemen met de methode die de nazi's gebruikten; die werkte heel goed.***

Revisionistische weerlegging: Dat Zyklon-B *"buitengewoon efficiënt voor massamoord"* zou zijn, is in Hfdst. **6 *h.* 2** reeds weerlegd. Het is daarvoor ***absurd en ongeschikt.***

In de VS wordt uiteraard ***geen Zyklon-B gebruikt*** maar *puur blauwzuur,* dat *verdampt* in een chemische reactie met behulp van ***zwavelzuur,*** een geheel ander proces dus. Het Amerikaanse chemieconcern Cyanamid Co., in Linden, N.J. stelde: "***Wij kennen geen chemisch proces waarbij HCN onmiddellijk verdampt bij blootstelling aan lucht.***" Ware dat wel zo, dan was *zwavelzuur* natuurlijk overbodig.

Bij Zyklon-B (blauwzuur *in gipskorrels* nota bene) is *onmiddellijke* verdamping aan lucht dus vrijwel ***onmogelijk,*** laat staan in koude, vochtige ruimtes zonder luchtcirculatie!

Ook alle andere omstandigheden bij Amerikaanse justitiële terechtstellingen verschillen. Daar betreft het kleine, stalen, gasdichte ruimtes, bestemd voor één persoon, met uitgebreide veiligheidsvoorzieningen voor personeel, strikte beheersing van temperatuur, vochtigheid, luchtafvoer, wachttijden, reinigen van het lijk, enz. In alle opzichten onvergelijkbaar met de 'gaskamers' in de Krema's. Volstrekt nonsens, deze Nizkor-vergelijking met Amerikaanse gaskamers.

Nizkor: ***De nazi's ontdekten snel genoeg dat de verbranding van de lijken het knelpunt was in het vernietigingsproces, niet het vergassen zelf. In enkele minuten konden er duizend mensen worden vermoord. De hele operatie vanaf de aankomst in het kamp tot de laatste ventilering van de gaskamer duurde hoogstens een uur of twee.***

Maar het verbranden van de lichamen van die duizend mensen duurde erg lang. Grote, dure ovens werden aangeschaft en er werden veel Reichsmarks besteed aan het onderhoud daarvan, maar het verbranden van de lichamen duurde nog steeds minstens tien keer langer dan het vermoorden van mensen. De nazi's maakten de gaskamers zelfs kleiner toen zij beseften dat de ovencapaciteit altijd een knelpunt zou blijven (zie Gutman et al., Anatomy of the Auschwitz Death Camp, 1994, p. 224).

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Weer een dwaas vertelsel: *"toen zij beseften dat de ovencapaciteit altijd een knelpunt zou blijven."* Alsof Duitse technici, verantwoordelijk voor 'systematische massamoord op 6 miljoen joden', bij ontwerp en bouw van daarvoor bestemde installaties zo dom zouden zijn geweest om ***achteraf*** pas te beseffen dat de 'vergassingscapaciteit' 10 x (in werkelijkheid 100 x) zo groot was als de verbrandingscapaciteit! Vergelijk dit met de ingenieurs van Mercedes die een V-8 motor voorzien van een *bromfietsuitlaat* om later te constateren dat dit geen goed idee was! En, volgens Nizkor, losten zij dit op door de cilinderinhoud te *verkleinen* en aan te passen aan die uitlaat. . . Dit soort Nizkor-onzin is werkelijk curieus.

Ook het ***logistieke*** proces van die 'vergassingen' kan zo uit een derde-rangs science-fictionromannetje zijn gehaald. ***"De hele operatie vanaf de aankomst in het kamp tot de laatste ventilering van de gaskamer duurde hoogstens een uur of twee."*** Ieder die het JHV-verhaal kent, de 'selecties' op het perron, de situatie in en rond de crematoria, de wijze van ontkleden, het uitdelen van 'handdoeken en stukjes zeep', het volstouwen van de 'gaskamers', de wijze van 'vergassen', de (gedeeltelijk) afwezigheid van ventilatie, de lange ontluchtingstijden, het ruimen van minstens 2.500 (geen 'duizend') giftige lijken uit een vergiftigde 'gaskamer', de beperkte liftcapaciteit, het trekken van gouden tanden en kiezen, enz., kan weten dat *"een uur of twee"* ***ultieme logistieke nonsens*** is.

Plateauliftje Buchenwald; identiek aan die in Krema's II en III Auschwitz

We geven één simpel voorbeeld, dat het Luciferaanse Verzinsel van de JHV compleet weerlegt: de *logistieke* waanzin van het verhaal. Van de zogenaamde 'gaskamer' ging in de grootste Krema's II en III slechts ***één*** *<u>liftje</u>* (afb.) van 2,3 m² naar de crematieverdieping er boven. En andere

mogelijkheid om lijken op de ovenvloer boven te krijgen was er niet. Op dat liftje pasten ca. 8 lijken, (het hefvermogen was beperkt), zodat dit bij het ontruimen van de 'gaskamer' met '2.500' vergaste lijken, maar liefst 310 x geladen, naar boven, uitgeladen en weer naar beneden moest. Stel dat dit per keer *5 minuten* duurde, dan vergde alleen dat simpele stukje transport al 1550 minuten, hetgeen betekende dat het laatste lijk pas na **26 uur** uit de 'gaskamer' kon worden gehaald. **Het gegeven van dit ene liftje reduceert het JHV-vergassingsverhaal al tot fictie. Zoals Vraag 31 aantoont, konden lijken uit de 'gaskamer' nergens naar toe worden getransporteerd!** ***Er was in deze Krema's domweg geen andere ruimte aanwezig om 2.500 uit de 'gaskamer' gehaalde lijken op te slaan!***
Het tijdrovendste deel, cremeren van zo'n gigantisch aantal lijken, laat Nizkor hier ook buiten beschouwing . . . Het cremeren van 2500 lijken duurde, zoals we verderop zullen zien, ***langer dan een week.*** Maar, waar bleven die 2.500 lijken uit de 'gaskamer' als een paar uur later de volgende 2.500 slachtoffers op de stoep stonden? Om aan de JHV-quota te komen, moesten Krema's II en III proportioneel immers *elk* minstens 6.250 mensen *per dag* 'vergassen'? Logistiek onmogelijk en waanzinnig!

Nizkor: ***Dus deze argumentatie dat het vergassingsproces of de efficiëntie van het gas problemen gaf, is maar een afleidingsmanoeuvre. Zie ook de betreffende sectie van de vragen en antwoorden over Auschwitz.***
Hoe dan ook, als er naar zij beweren zoveel gassen bestaan die "veel efficiënter" zijn, waarom noemt het IHR er dan niet een paar? Aan Greg Raven werd in 1994-5 op Usenet precies dit verzoek voorgelegd, maar nadat het hem vele malen was gevraagd kwam hij niet verder dan:

"Koolmonoxide zou sneller zijn dan Zyklon-B, bijvoorbeeld, net als elk van de vele zenuwgassen."

Revisionistische weerlegging: Revisionisten noemen Zyklon-B in vrijwel alle opzichten ***absurd*** en geven daarbij volop harde argumenten. Zoals de JHV gaskamers beschrijft, *kán* het zelfs niet worden toegepast, omdat het dan noch verdampt, noch circuleert. Dat maakt elke verdere discussie over 'efficiënt' futiel.
Gassen die efficiënter, eenvoudiger, goedkoper, veiliger en gemakkelijker waren, zijn o.a. koolmonoxide, Holzgas, kooldioxide, vele strijdgassen waarover de Duitsers beschikten, etc. Hoofdstuk **6 *h.* 4** geeft daarvan een overzicht. De Holocaustfantasie hield tot ver na de oorlog zelfs vol dat de nazi's massaal mensen *verdronken*, op stalen vloeren *elektrocuteerden*, *doodstoomden,* door *vacuum* doodden, enz., enz. Hoe absurd ook, zelfs dat was minder riskant en onmogelijk dan met Zyklon-B insectenkorrels.

Nizkor: ***Zoals al is uitgelegd, is de snelheid van het gebruikte middel niet het knelpunt in het moordproces. Dus wie zegt dat een ander gas "sneller" is, raakt de kern van de zaak niet. Afgezien daarvan is kool-***

monoxide niet werkelijk "sneller" dan HCN; dat is een van de snelst werkende giffen die er bestaan. Zie de verhandeling daarover voor details.

Revisionistische weerlegging: Alweer gaat Nizkor hier op de loop met niet terzake doende details. Het IHR zegt dat Duitsland *de beschikking had over veel beter geschikte gifgassen* dan die onzinnige Zyklon-B ontluizingskorrels. En dat was ook zo. Ze spreekt niet over *"sneller",* want dat is gezien het tijdrovende crematieproces van geen ander belang dan vermindering van lijden van eventuele slachtoffers. Op welke *'verhandeling'* over die snelle dood door Zyklon-B zij doelen, maken zij niet duidelijk. Er is in de wereld maar één standaardwerk over vergassing met Blauwzuurgas en dat is het *Rudolf Report*. Wij zijn daarom ook niet benieuwd naar de verhandeling van Nizkor: alvorens bij geëxecuteerden in de VS de dood intreedt, in moderne vergassingscellen met snel in zwavelzuur opgelost blauwzuur, gaan zeker 12 minuten voorbij. In sommige gevallen werd geconstateerd dat de dood pas na 18 minuten intrad! Dat dit in onverwarmde 'gaskamers', zonder luchtcirculatie en in gips verpakte blauwzuurkorrels veel langer zou moeten hebben geduurd, kan men als vaststaand aannemen.

Nizkor: ***Overigens hebben de nazi's wel geprobeerd om koolmonoxide te gebruiken, in de Action Reinhard kampen en ook in Maidanek, waar flessen CO en apparatuur voor het leggen van leidingen zijn gevonden. Maar zoals Höss in zijn memoires uitlegde, vond hij de bestaande methoden inefficient en besloot hij over te stappen op Zyklon-B.***

Revisionistische weerlegging: Wederom een onbegrijpelijke Nizkor-reactie: ***"geprobeerd"*** zeggen zij. Kennen zij hun eigen JHV-verhaal dan niet, dat zegt dat *"meer dan 2 miljoen joden werden vergast met* ***koolmonoxide****"*? Veel meer dus dan met Zyklon-B?

Zij zeggen *"flessen CO",* terwijl de JHV ook zegt dat in 1942, toen massavergassingen in Auschwitz zouden zijn begonnen, er in Belzec al 483.000 joden met *koolmonoxide* van een oude vrachtwagenmotor waren 'vergast', in Sobibor meer dan 100.000 en in Chelmno ook nog eens 360.000, totaal al bijna een miljoen dus! *Daarna* in Treblinka nog eens 870.000, met koolmonoxide! En Höss vond dat *'inefficient'*? Dwazer kan niet!

Nizkor: ***De bewering over "zenuwgassen" is te vaag om erop in te gaan.***

Revisionistische weerlegging: Dat is ook niet nodig. Duitsland beschikte over enorme voorraden strijdgassen, welke ze conform de Geneefse Conventie nooit heeft gebruikt, ondanks dat zij in de strijd tegen de Sovjets tegen een 20 : 1 overmacht vochten. Zoals bekend doden strijdgassen zelfs in de open lucht en zijn dus zeer 'efficiënt'. Dat zegt genoeg over 'vergassingen' met dure en schaarse insecticidekorrels van de JHV.

Nizkor: ***Wij hebben maar een ander ontkennersgeschrift gevonden waarin een specifiek gas werd genoemd, en dat was een ridicule demonstratie van onwetendheid. In het zogenoemde "Lüftl Report" schrijft Lüftl:***

"Iedereen die de gevaren kent van het gebruik van hydrocyanisch gas (dat explosief is en buitengewoon giftig) moet zich afvragen waarom de SS-beulen geen kooldioxide gebruikten – dat makkelijker te gebruiken is en volkomen gevaarloos voor de beul – om de gevangenen te doden die vergiftigd zouden zijn met Zyklon. Elk leerboek over fysiologie bevestigt dat bij anoxia (zuurstofgebrek) al na vijf seconden storingen in de hersenfunctie optreden, gevolgd door bewusteloosheid na 15 seconden en hersendood na vijf minuten. Zo worden dieren in slaap gebracht, pijnloos en zeker. Het werkt ook bij mensen."

Dit is pure stupiditeit. Kooldioxide verstikt zijn slachtoffers eenvoudig, door ze te verdrinken in zuuurstofloze lucht. Bewusteloosheid zou veel langer dan 15 seconden kosten. De dood zou niet pijnloos zijn, hij zou ongeveer zo pijnlijk zijn als wurging of verdrinking. En kooldioxide moet samengeperst in flessen worden vervoerd, omdat 'droogijs' niet snel genoeg sublimeert om iemand te doden.

Hoeveel flessen kooldioxide zouden er nodig zijn om de normale, zuurstofrijke lucht in een gaskamer volledig te vervangen? Hoeveel zou het kosten om die flessen te vervoeren en opnieuw te vullen? Zou het niet makkelijker zijn een klein beetje gif te gebruiken dat al dodelijk is bij een concentratie van slechts een paar honderd deeltjes per miljoen, in plaats van een concentratie die hoog genoeg is om de zuurstof uit de lucht te vervangen?

Overigens noemt ook ontkenner Friedrich Berg kooldioxide ongeschikt, in een ander artikel dat is gepubliceerd door het IHR en te lezen op Greg Ravens website:

"Kooldioxide is eigenlijk niet veel giftiger dan gewoon water. De meeste toxicologische handboeken noemen het niet eens. En als het al wordt genoemd, wordt het doorgaans geclassificeerd als "niet toxische, eenvoudige verstikker".

Dat is dus weer een interne tegenstrijdigheid.

Het "Lüftl Report" is als tekstdocument beschikbaar op Nizkor, of als internetpagina op de website van (sjoa-ontkenner) Greg Raven: zoek op 'physiology'.

Revisionistische weerlegging: Nizkor, dat zelf nooit enig wetenschapstechnisch onderzoek naar 'de Holocaust' heeft verricht, spreekt hier over '*onwetendheid'* van Ir. Walter Lüftl, een vooraanstaand Oostenrijks chemicus, vele jaren voorzitter van de Oostenrijkse Vereniging van Ingenieurs ('Bundes-Ingenieurkammer'). Ofwel die Nizkorlieden zijn technisch onnozel, ofwel draaien zij hun lezers een rad voor ogen. Zij verwijten Lüftl *'klinkklare domheid'*, terwijl zij zelf onzin verspreiden. Zij menen dat het stoppen van zuurstoftoevoer via de longen hetzelfde is als *anoxie.* Anoxie treedt echter pas op minuten nadat de zuurstoftoevoer is gestopt, als de in het bloed en weefsel nog aanwezige zuurstof is opgebruikt. Zeer kort

daarna (ca. 5 seconden) raken de hersenfuncties gestoord en treedt bewusteloosheid op, vijf minuten later gevolgd door de dood. Niet alleen schreeuwt Nizkor het beter te weten als Lüftl, ze weet het ook beter als alle handboeken over dat onderwerp. Nizkor doet er verstandig aan verre te blijven van chemisch-technische onderwerpen, want zij demonstreren slechts daarvan geen benul te hebben.
Lüftl noemt in zijn *Lüftl Report*[2320] kooldioxide als "eenvoudige verstikker" vanwege enkele ernstige nadelen van Zyklon-B: de levensgevaarlijke giftigheid voor de uitvoerders van vergassingen, de levensgevaarlijke afhandeling van lijken en vergassingsruimte en het explosiegevaar. Die zijn reëel. Aan de in Hoofdstuk **6 *h.* 2** opgesomde talrijke andere ernstige nadelen en onmogelijkheden van Zyklon-B, komt Lüftl dan nog niet eens meer toe.
'Wurgen' is pijnlijk door samenknijpen en beschadigen van de keel, niet het verstikkingsproces zelf. *Verdrinking* is niet *pijnlijk.*
Het artikel van 'ontkenner' Ir. Friedrich Paul Berg raden wij de lezer van harte aan. U vindt het op http://www.nazigassings.com/

Conclusie na Vraag 29: Het IHR antwoord is beknopt, maar *volledig juist.* Er waren (en zijn) voor het vermoorden van mensen aanzienlijk efficiëntere gassen dan Zyklon-B, die bovendien goedkoper, onbeperkt beschikbaar en veel minder bezwaarlijk waren. De reactie van Nizkor is een irrelevante, met onjuistheden doorspekte poging dat te verduisteren. Van 'ontzenuwing' van de stelling dat veel geschikter gassen dan Zyklon-B beschikbaar waren, is dan ook niets te bespeuren.

- **30. Hoe lang duurt het om een ruimte die is behandeld met Zyklon-B volledig te ventileren?**

IHR antwoord: Normaal gesproken ongeveer 20 uur. De hele procedure is echter extreem intensief en technisch. Uitsluitend goed getrainde specialisten kunnen worden ingezet, voorzien van gasmaskers.

'Ontzenuwing' Nizkor: *Nee.*

Revisionistische weerlegging: ***Ja,*** al was het alleen al omdat het IHR zegt: *'Normaal gesproken'*. Maar ook anderszins.

Nizkor: ***Nee. Het "20 uur"-getal is irrelevant om verschillende redenen. Ten eerste is het bedoeld voor gebruik in gewone, ongeventileerde gebouwen voor commercieel of huiselijk gebruik. Men moet een gewoon gebouw niet ingaan binnen die periode, omdat er weinig of geen kunstmatige ventilatie is. Bovendien verlengen normale inventarissen met tapijten, gordijnen, meubels en dergelijke de tijd die nodig is om de lucht weer vers te maken. De nazi-gaskamers daarentegen waren lege betonnen ruimtes met kunstmatige ventilatie, waardoor vijf minuten al genoeg waren om de lucht te verversen (zie Gutman,*** **Anatomy of the Auschwitz**

Death Camp, *1994, p. 232). Sommige gaskamers hadden geen kunstmatige ventilatie; daarin droegen de mensen die de lichamen eruit haalden gasmaskers.*

Revisionistische weerlegging: Onjuist en pure misleiding. Niet voor niets stelde de leverancier in de Gebruiksaanwijzing nadrukkelijk dat een ontluchtingsperiode van 20 uur noodzakelijk was.[2321] Uiteraard *gedurende* ventilatie. *Hoofdstuk XI* van de Gebruiksvoorschriften *('Ventilatie')* begint met te stellen dat het ventileren verreweg *het gevaarlijkste onderdeel* van de ontsmettingsprocedure is, waarbij *altijd* gasmaskers moesten worden gedragen. Vereist is *doorvoer van verse lucht,* door bijv. deuren en ramen tegen elkaar open te zetten ***gedurende ten minste 20 uur.*** Nizkor pretendeert het hier beter te weten als de producent en is dus te kwader trouw.

Eerder is bovendien gesteld dat het uitruimen van de 'gaskamer' minstens 26 uur zou duren, *als er een plaats zou zijn waar die lijken naar toe konden worden gebracht.* Die was er niet, zodat alle lijken in de 'gaskamer' moesten blijven totdat dagen later pas een groot deel gecremeerd was. Ontluchten terwijl de lijken *op* de (gedurende 15 uur) uitdampende Zyklon-B korrels lagen (Krema''s IV en V), maakte dat proces nog extra gevaarlijk en tijdrovend. Deze 'ontzenuwing' van Nizkor c.s. van dit vitale deel van de JHV is dan ook totale *nonsens.*

Nizkor: ***Bovendien zit in die periode van 20 uur een enorme veiligheidsmarge. Veiligheidsmarges tellen niet in oorlogstijd, en al helemaal niet als het doel is om duizend mensen zo snel mogelijk te doden. De Duitsers hadden ruime ervaring met gas in het algemeen en Zyklon in het bijzonder, omdat het zo vaak werd gebruikt om te ontluizen.***

Revisionistische weerlegging: Hier reageert Nizkor volkomen ***dwaas.*** *"Veiligheidsmarges tellen niet",* hoe arrogant kun je zijn (zie Höß-circulaire). Juist *omdat* de Duitsers veel kennis over dit soort zaken hadden, waren zowel de Gebruiksvoorschriften als de gevolgde procedures zeer streng.

Nizkor: ***Misschien wordt de volgende claim van Holocaust-ontkenners dat de Duitsers nooit geallieerde vliegtuigen neergeschoten konden hebben, omdat het onmogelijk is om het machinegeweer in een bommenwerper te bedienen terwijl je naar behoren een veiligheidsriem draagt volgens de voorschriften van de Directie Beveiliging Burgerluchtvaart.***

Revisionistische weerlegging: Een reactie ***ad absurdum*** waarop wij niet eens in gaan.

Nizkor: ***Bovendien gebruikte de SS Sonderkommando's, gevangen dwangarbeiders, om de lichamen uit de gaskamers te halen en te cremeren. Het behoeft geen toelichting dat het ze weinig kon schelen als de Sonderkommando's last hadden van het overgebleven gas. Hun doodvonnis stond al vast – de eerste taak van elke nieuwe Sonderkommando-eenheid was het verbranden van de lichamen van de voorgaande eenheid.***

Revisionistische weerlegging: Hier speelt Nizkor in op het door de JHV verspreide populaire, maar volledig onbewezen *verhaal* dat alle '*Sonder-kommando's'* elke drie maanden allemaal werden 'verbrand. Maar zelfs dat is niet hetzelfde als Kremagebouwen willekeurig blootstellen aan dodelijke blauwzuurgasdampen. Als je nou opstanden en sabotage in je 'gaskamers' wilt veroorzaken, moet je zo met het personeel omgaan. Alweer ***'ad populum'*** onzin van Nizkor, deze 'ontzenuwing'.

Nizkor: ***Als die "20 uur ventilatietijd" waar zou zijn, zou dat betekenen dat de lichamen van met cyanide gas geexecuteerde ter dood veroordeelden in gaskamers in de VS 20 uur aan hun stoel gebonden bleven na hun executie. Zie ook vraag 31 en de betreffende sectie in de meest gestelde vragen over Auschwitz.***

Revisionistische weerlegging: Alweer de *valse vergelijking* met justitiële faciliteiten voor 1 persoon in de VS. Ontluchten van een kleine ruimte voor één persoon, waarin een krachtige afzuiginstallatie zorgvuldig bij afgesloten gifdamptoevoer een zorgvuldig gedoseerde hoeveelheid gas veilig afvoert, wordt hier vergeleken met een ruimte waarin enkele duizenden mensen met lukraak neergegooide, blijvend uitdampende gifkorrels zijn gedood, is in alle opzichten buiten de orde. De lijken, vloer, wanden, plafonds, etc. waren immers ook verzadigd met blauwzuurcondens. Daarbij geschiedt afvoer van blauwzuurgas in Amerikaanse vergassingsruimten met speciale installaties, die het gif in waterreservoirs neutraliseren. Het illustreert de onwetendheid van Nizkor over dit onderwerp. Kan het anders, als je zelf nooit enig onderzoek hebt gedaan?

Conclusie na Vraag 30: Natuurlijk *ontkent* Nizkor alweer met loze woorden een keihard feit: in de Gebruiksvoorschriften van Zyklon-B werd nadrukkelijk de *noodzaak* vermeld om elke ruimte waarin het werd gebruikt, minstens 20 uur intensief te ontluchten. Het gaat immers niet alleen om het 'vervangen van de lucht', maar belangrijker, ook verwijderen van blauwzuurhoudend condens op voorwerpen, deuren, wanden, enz. (Gebruiksvoorschriften Zyklon-B).[2322]

- **31. Auschwitzcommandant Höss zei dat zijn mannen de gaskamer binnen gingen 10 minuten nadat de Joden waren gestorven om ze te verwijderen. Hoe is dat te verklaren?**

IHR antwoord: Dat kan niet worden verklaard omdat zij dan hetzelfde lot zouden hebben ondergaan als eerdere aanwezigen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Het kan heel eenvoudig worden verklaard, en het is al vele malen verklaard, in werken die in elke goede bibliotheek aanwezig zijn. Iedereen die even nadenkt kan zelf bedenken hoe dit mogelijk was. De oplossing die de nazi's gebruikten in de grootste gaskamers was het installeren van ventilatiesystemen die de lucht in minder***

dan vijf minuten volledig konden verversen (zie Gutman,* **Anatomy of the Auschwitz Death Camp, 1994, p. 232). Er waren ook instrumenten van ijzerdraad om de Zyklon-B uit de kamers te verwijderen, waardoor de ventilatie efficienter verliep.***
Andere gaskamers hadden geen ventilatiesysteem, en de eerste mensen die deze gaskamers binnen gingen droegen gasmaskers tot het gas was vervlogen en onschadelijk was gemaakt. Het was belangrijk om de gaskamers snel te ventileren en voort te maken met het weghalen en cremeren van de lichamen – dat nam wel veel tijd. Het vergassen zelf duurde maar een paar minuten. ***Zie ook vraag 30.***

Revisionistische weerlegging: Om 10 minuten nadat 2 à 3.000 mensen met blauwzuurgas waren vergast de lijken te verwijderen is *'heel eenvoudig'*, zegt Nizkor. "Dat kan *iedereen die even nadenkt* zelf bedenken". Frappant, hoe Nizkor het voor 'de Holocaust' zo toepasselijke sprookje *'De Nieuwe Kleren van de Keizer'* volgt. Als u niet ziet hoe fraai die nieuwe kleren zijn, ligt dat aan u en bent u dom. Echter, wij adviseren de lezer even *iets langer* na te denken, dan zult u inzien dat ook dit *misleiding* is.
De werking van Zyklon-B korrels kon niet bijv. met een kraan worden 'gestopt'. Als het al verdampt in koude vochtige kelders, is dat traag, met normale afgifte pas na een *half uur*. Onder en tussen de lijken liggend bleef voortdurend gifgas vrijkomen, ook als de slachtoffers al dood waren en tijdens het uitruimen.
Nizkor spreekt hier natuurlijk alleen maar over *'de grootste gaskamers'*, omdat die nog *iets* hadden wat op een ventilatiesysteem leek (stankafvoer).

Op *'instrumenten van ijzerdraad om de Zyklon-B uit de kamers te verwijderen, waardoor de ventilatie efficienter verliep'* ('Kula-kolommen') ging Hoofdstuk **6 *h.* 1** al uitvoerig in; daarvan is nooit iets aangetroffen. Niet in de restanten van de 'gaskamer' (geen doorvoergaten of bevestigingspunten), niet in de werkplaatsadministratie en niet in de documentatie. Een dergelijk systeem van Zyklon-B toevoer op een hoopje in een bakje, zou de toch al veel te trage verdamping nog meer hebben belemmerd. Als u bedenkt dat die *'ventilatiesystemen'* (in de Krema's II en III) gewone luchtverversingssystemen waren, bestemd voor reukafvoer van een *lijkenkelder*, als u ook weet dat die capaciteit vergelijkbaar was met de ventilatie in uw badkamer, dat die van de naastliggende *kleedruimte* zelfs 25% groter was dan van de 'gaskamer' en *de Krema's IV en V zelfs helemaal* ***geen*** *ventilatie hadden,* dan wordt duidelijk hoe Nizkor op dit wezenlijke punt mensen een rad voor ogen draait.
"Het was belangrijk om de gaskamers snel te ventileren en voort te maken met het weghalen en cremeren van de lichamen – dat nam wel veel tijd," zegt Nizkor.

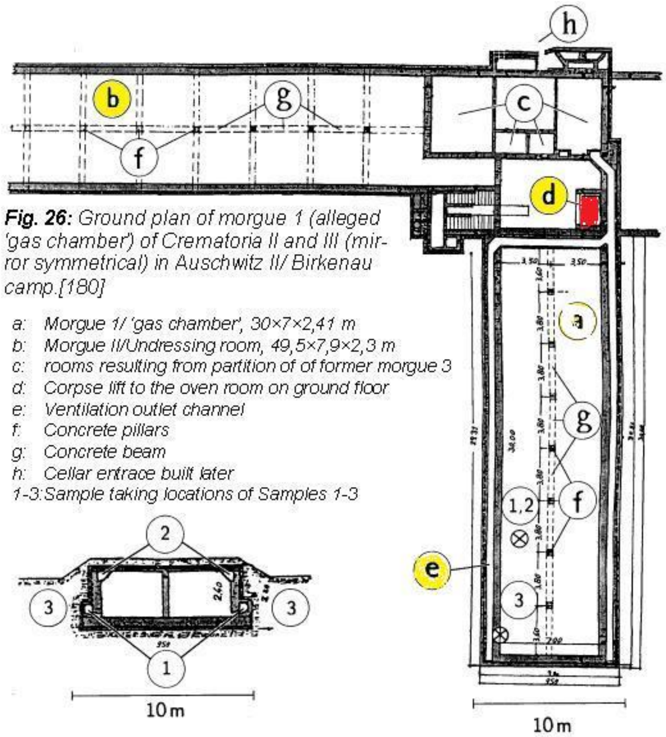

Fig. 26: Ground plan of morgue 1 (alleged 'gas chamber') of Crematoria II and III (mirror symmetrical) in Auschwitz II/ Birkenau camp.[180]

a: Morgue 1/ 'gas chamber', 30×7×2,41 m
b: Morgue II/Undressing room, 49,5×7,9×2,3 m
c: rooms resulting from partition of of former morgue 3
d: Corpse lift to the oven room on ground floor
e: Ventilation outlet channel
f: Concrete pillars
g: Concrete beam
h: Cellar entrace built later
1-3: Sample taking locations of Samples 1-3

Plattegrond kelder Krema's II en III: Kleedruimte (b), 'Gaskamer' (e) Liftruimte met kleine liftje (d) naar de ovenruimte boven. ***Alle ca. 2.500 vergaste lijken moesten via deze zeer kleine flessenhals naar boven!***

Weghalen? Waar naar toe dan? De plattegrond toont de absolute ***logistieke onmogelijkheid*** van zo'n JHV-vergassingsoperatie. ***Planning en routing van deze twee grootste Krema's van Auschwitz zijn ronduit zwakzinnig-subversief te noemen.*** Slechts een groep *krankzinnigen* zou een dergelijk waanzinnige routing bedenken en realiseren voor gebouwen waarin honderdduizenden mensen 'systematisch' vergast moesten worden! Dat is dan ook NOOIT gebeurd. Voor mij is dit onder de ontelbare onmogelijkheden/onzinnigheden van de JHV, het meest sprekend tegenbewijs van allemaal. Die 2 à 3.000 giftige lijken uit 'gaskamer' (e) ***konden nergens heen!*** Het maakte dus *niets* uit of de lijken snel uit de 'gaskamer' werden gehaald. Immers, behalve in de corridor van ca. 12 m^2 met het liftje (d) van 2,5 m^2, dat de lijken naar de ovenruimte boven bracht (max. 8 lijken per 5 minuten), was behalve een trap naar buiten *nergens* ruimte om lijken uit de 'gaskamer' (e) op te slaan! Corridor en liftje waren de flessenhals. Noch die 'gaskamer', noch de 'kleedruimte' (b) hadden een andere uitgang! Daarbij duurde het bij de capaciteit van 624 crematies per dag, ***acht*** dagen voordat de ovens boven de 2.500 lijken van de eerste 'vergassing hadden gecremeerd, en dat was dan nog slechts 5/8 deel van één transport.[2323]

De Krema's II en III moesten met elk 1 'gaskamer' en 15 muffels 15/46 12.000 = 3.914 mensen per dag proportioneel verwerken. En het *restant* van zelfs die eerste 'vergassing', toch altijd nog ca. 1.400 mensen? Die konden niet eerder dan *8 dagen later* worden 'vergast' en pas daarna worden gecremeerd! Ze konden niet eens meer via de trap (de enige ingang) naar binnen! En transporten van de komende 7 dagen (7 x 12.000 = 84.000 mensen?). Kunnen Nizkor of Holocausthistorici dit logistieke probleem verklaren? Niemand heeft hen daar ooit over gehoord!

Conclusie na Vraag 31: Deze 'Nizkor-ontzenuwing' is niets anders dan tegen beter weten in vasthouden aan de vertelsels van de JHV ideologie.

- **32. Höss zei in zijn bekentenis dat zijn mannen sigaretten rookten terwijl ze de dode Joden uit de gaskamers trokken, 10 minuten na de vergassing. Is Zyklon-B niet explosief?**

IHR antwoord: In hoge mate. De Höss bekentenis is een valse bekentenis.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit is echt absolute onzin. De minimale concentratie nodig voor een ontploffing is 56.000 delen per miljoen. Een concentratie van 300 delen per miljoen doodt mensen binnen een paar minuten. Deze gegevens zijn na te slaan in "The Merck Index" en het "CRC Handbook of Chemistry and Physics", en elk handboek over de giftigheid en ontbrandbaarheid van chemicaliën. Al was er tijdens de executies een kampvuur gestookt in de gaskamer, dan was er geen reëel explosiegevaar geweest.***
Ook de eigen productbijsluiter van de nazi's over Zyklon-B, Neurenberg document NI-9912, wijst hierop:

"Ontploffingsgevaar: 75 gram HCN per kubieke meter lucht. Normale toepassing circa 9-10 gram per m3, daarom niet explosief."

Revisionistische weerlegging: Hier heeft Nizkor bij 'normale toepassing' ten dele een punt. Aanvankelijk werden door enkele revisionisten explosiegevaar en brandbaarheid van Zyklon-B gas overschat. Dr. Germar Rudolf stelt dan ook in zijn standaardwerk *Het Rudolf Rapport* dat *"bij* ***correct toegepaste*** *hoeveelheden en concentraties de technische literatuur aangeeft dat praktisch geen gevaar voor explosie bestaat,* maar alleen dan! Dat gevaar is niettemin niet afwezig, met name in de omgeving van crematieovens (Krema I) met geopende deuren bij temperaturen tot 1.000°C, en zeker niet bij de extreme hoeveelheden Zyklon-B noodzakelijk bij vergassing van zulke grote aantallen mensen in zo'n ongeschikte 'gaskamer' onder de vertelde omstandigheden.
Over dit ondergeschikte punt van explosiegevaar van blauwzuurgas zegt Nizkor: *Ook de eigen productbijsluiter van de nazi's over Zyklon-B, Neurenberg document NI-9912, wijst hierop:* Ontploffingsgevaar: 75 gram HCN per kubieke meter lucht. Normale toepassing circa 9-10 gram per m3,

daarom niet explosief. Klopt, hoewel de 'productbijsluiter' ***niet*** *"van de nazi's"* was, maar van de leverancier. De Geallieerden brachten die Gebruiksvoorschriften weliswaar bij het IMT in als 'bewijsstuk', maar het bevat ***niets*** over 'vergassing'. *Integendeel!* De *veiligheid voor mensen* stond bij Zyklon-B voorop: niet voor niets was de ***gasafgifte vertraagd***, *om mensen die er mee werkten niet in gevaar te brengen!*

De kern van deze V & A is echter "roken in gaskamers". Dat schuift Nizkor bewust op de achtergrond. Deze van Höss afkomstige nonsens kan niet anders worden verklaard dan dat Höss – zoals hij ook bij andere gelegenheden deed – zijn ondervragers *ex post facto* wilde ridiculiseren.

Nizkor schermt met een *theoretische* minimumhoeveelheid blauwzuurgas van 300 ppm wat voor mensen *"binnen een paar minuten"* dodelijk ***kan*** zijn. Het is echter allesbehalve zeker dat bij zo'n geringe hoeveelheid *iedereen* dood gaat (de norm houdt rekening met babies, zwakken en anderen), het is al helemaal niet aannemelijk dat 2.500 mensen in een niet-verwarmde ruimte zonder luchtcirculatie *allen* dood gaan bij die minimale hoeveelheid en het is ronduit een *leugen* dat dit *"binnen een paar minuten"* het geval zou zijn. Als men 2.500 mensen met Zyklon-B korrels in 10 minuten zou willen doden, is daarvoor *een enorme hoeveelheid* nodig.

Traag uitdampende insektenkorrels waren niet bedoeld voor massamoord in onverwarmde ruimten zonder luchtcirculatie. In het krankzinnige geval dat men in tien minuten 2.500 mensen met 100% dodelijkheid zou willen 'vergassen', waren enkele kilo's niet genoeg, maar was een ***honderdvoud*** vereist. Daarbij was vergiftigings- en explosiegevaar in nabijgelegen Kremaruimten met opengaande ovendeuren bij > 1.000 °C zeker niet irreëel.

Nizkor: ***"Een transcriptie van het NI-9912 document staat op de website van Bradley Smith, inclusief het citaat hierboven. Dus de 'revisionisten' weten beslist dat het bestaat. Zij negeren het gewoon liever. Smith zegt dat het document 'slecht uitkomt' – dat is wel mogelijk maar voor wie?***
Hoe dan ook: zou het gas na tien minuten ventilatie explosief zijn, nadat er genoeg was afgeblazen om de ruimte veilig te maken? Totaal niet. Als de Sonderkommando's sigaretten rookten, droegen zij duidelijk geen gasmaskers. Zij zouden dus al dood zijn geweest, tenzij de concentratie ver beneden de 100 delen per miljoen lag!

Revisionistische weerlegging: ***"genoeg was afgeblazen"***?!! Zie de *20-uur ventilatietijd* van Zyklon-B, de voortdurende gasafgifte van de korrels liggend onder en tussen de lijken, de ontbrekende of te verwaarlozen ventilatiecapaciteit, het probleem waar de lijken te laten als de 'gaskamer' werd ontlucht, enz.!). Dat revisionisten die Gebruiksaanwijzing *"negeren"* is weer zo'n valse Nizkor bewering: de tekst komt nota bene van de revisionistische CODOH.com website van dr. Bradley Smith. Voor wie die Gebruiksaanwijzing leest, is het geen vraag meer wie dat

slecht uitkomt: de Holocaustpromotie! In die Gebruiksaanwijzing staat letterlijk onder 'Airing': ***"De ontluchting moet tenminste 20 uur duren. Bij de ontluchting bestaat het grootste gevaar voor personeel en anderen. Daarom moet dit zeer zorgvuldig worden uitgevoerd en dient altijd een gasmasker te worden gedragen."***

Nizkor: ***Waarom in vredesnaam neemt het IHR de moeite om te beweren dat er een kans op ontploffing bestond? Elke roker zou al zijn gedood door het gif, lang voordat de concentratie HCN ook maar enig explosiegevaar opleverde!***

Feit is dat het IHR de meest elementaire handboeken negeert, niet opmerkt dat de nazi's zelf deze mogelijkheid van de hand wijzen, en het gezond verstand overboord heeft gegooid. Dit laat zien hoe weinig wetenschappelijk zij te werk gaan.

Terzijde: het lijkt ook iets te zeggen over hun eerlijkheid. Hoewel zij NI-9912 hier negeren, waar het slecht uitkomt, gebruiken zij het wel in andere IHR-publicaties."

Revisionistische weerlegging: Roken in een 'gaskamer' is ***waanzin.*** Het impliceert het niet dragen van een gasmasker en tart alle voorschriften bij dit levensgevaarlijke product. Een meer triviale reden is: sigaretten smaken in een ruimte met sporen blauwzuurgas *walgelijk*! [2324] Het was destijds een manier om ná de langdurige ontluchtingsperiode vast te stellen of er wellicht nog kleine resten resten van het kleur- en reukloze blauwzuur in de ruimte waren achtergebleven. Dat het de *'Sonderkommando's'* niet hierom ging, blijkt uit de omstandigheden en de context van Höss' verklaring.

De tegenstrijdigheden bij dit JHV-vergassingsverhaal zijn enorm. Het was ***onmogelijk*** in 10 minuten 2.500 mensen met enkele kilo's Zyklon-B korrels te 'vergassen. Natuurlijk was het ***onmogelijk*** na 10 minuten zo'n gaskamer binnen te gaan. Natuurlijk was dat ***onmogelijk*** zonder gasmaskers en beschermende kleding en natuurlijk was het ***onmogelijk*** daarbij te eten en te roken. ***Ongelooflijk*** dat Nizkor zich inspant dergelijke onzin staande te houden!

Dat revisionisten welk document dan ook zouden 'negeren', is ook al niet waar. Zoals Nizkor zelf zegt, het was de CODOH-site van Bradley Smith die dit document publiceerde. Essentie van revisionisme is immers *alle holocaustdocumenten* te analyseren en te evalueren. Zo ook die Gebruiksaanwijzing. Nizkor tracht 'tegenstellingen' en wantrouwen te creëren waar die niet bestaan. Dat document staat *integraal* op revisionistische sites. Niet, zoals bij Nizkor, alleen in de vorm van een 'citaat'. Smith's redenering laat geen twijfel over wie dit document 'slecht uitkomt': zij die het hebben over na tien minuten etende, drinkende en rokende *Sonderkommando's* zonder gasmaskers in een 'gaskamer waarin zojuist meer dan

tweeduizend mensen aan gif zijn gestorven. Zelfs *huidcontact* kon voor het personeel al dodelijk zijn.

Höss (of wie dan ook) kan van alles gezegd hebben over eten en roken, maar dat verandert geen fysische wetten. Die maken het zonder gasmasker en beschermde kleding ***onmogelijk*** een ruimte te betreden waarin *10 minuten* eerder 2.500 mensen met blauwzuurgas werden gedood. Höss vertelde hier mogelijk één van zijn moedwillige onzinverhalen, bedoeld om zijn folterende ondervragers tevreden te stellen en zinnige mensen duidelijk te maken dat dit verhaal één grote *farce* was.

Waarom de propaganda aan dit onzinverhaal vasthoudt? Omdat ***als dit stukje van het JHV-verhaal wegvalt, het hele kaartenhuis instort!***

Conclusie na Vraag 32: Het Nizkor commentaar bij deze V & A is onthullend. Etende en drinkende mannen zonder gasmaskers in een 'gaskamer' met duizenden zojuist 'vergaste' giftige lijken is ***volstrekte fictie***. Dat is *onmogelijk*. Zoals de Zyklon-B Gebruiksaanwijzing stelt, is ontluchting de *gevaarlijkste fase* van het proces. Tijdens de *20 uurs ventilatieperiode* was dragen van gasmaskers voorgeschreven.

In haar 'ontzenuwing' kan Nizkor niet anders dan de ventilatiecapaciteit enorm overdrijven.[2325] De ***kern van de vraag,*** de onbetrouwbaarheid van de 'getuigenis' van kroongetuige Höss, omzeilt Nizkor door te focussen op het relatieve explosiegevaar. Echter, als men 2.500 mensen binnen 10 minuten dood wil hebben – dan zijn daarvoor *onwaarschijnlijk grote hoeveelheden* Zyklon-B nodig. IHR's verwijzing naar explosiegevaar is dus niet zo kort door de bocht als Nizkor het voorstelt. De onzinnigheid van het *belangrijkste aspect* van Höss' getuigenis, etende en rokende *'Sonderkommando's'* tien minuten na een 'vergassing', is dan ook door Nizkor met geen enkel argument 'ontzenuwd'.

● 33. Wat was precies de manier waarop de nazi's Joden uitgeroeid zouden hebben?

IHR antwoord: Het verhaal varieert van het leeggooien van de gasbussen in de overvolle ruimte door een gat in het plafond, tot het aanvoeren van gas via buizen en douchekoppen, 'stoomkamers' en 'elektrocuteermachines'. 'Miljoenen' joden 'zouden zo zijn vermoord.

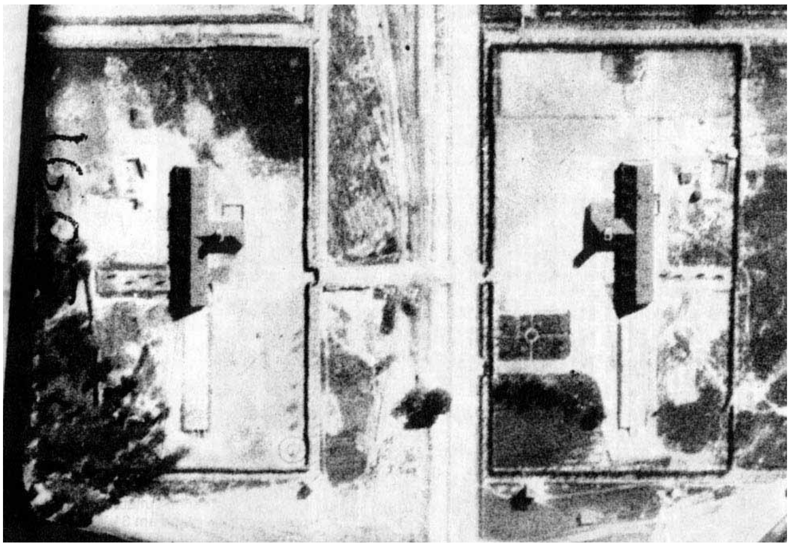
'Ontzenuwing' Nizkor: ***Hoe het precies ging verschilde per kamp. Er werden (soms maar weinig) verschillende manieren gebruikt in verschillende kampen of zelfs op verschillende plaatsen in hetzelfde kamp.***
In Auschwitz, met name in Krema I t/m III, werd Zyklon-B door gaten in het plafond gegooid. De gaten zijn zichtbaar op luchtfoto's die toevallig werden gemaakt door geallieerde verkenningsvliegtuigen.

Revisionistische weerlegging: *"Hoe het precies ging verschilde per kamp"* geeft precies aan dat zelfs in de verhalen van "systematische" vernieti-

ging in technische zin geen sprake was. Zowel de in de JHV genoemde methoden van *'vernietiging'* (Zyklon-B, Dieseluitlaatgas, executies, doodhongeren, uitputting, doodslaan, levend verbranden, etc.), de *'faciliteiten'* (boerenwoninkjes, lijkenkelders, houten barakken, stenen 'gaskamers'), als *lijkbezorging* (cremeren, in greppels verbranden, in de open lucht verbranden, begraven en weer opgraven, massagraven) verschilden, zelfs per kamp. ***Van enig "systeem" daarbij was dus sowieso geen sprake.***
Zo ook *"door gaten in het plafond gegooid"* Zyklon-B in Auschwitz. 'Inwerpgaten' waarover Nizkor spreekt, zijn bij Krema I ***ná de bevrijding*** door de communisten aangebracht (zie foto's Hoofdstuk **6 *e.* 5** Krema I Hoofdkamp). Die van Krema's II en III zijn nooit aangetoond (Nizkor spreekt zichzelf bij II en III tegen als ze daar zegt *"gegooid"*; er waren toch 'Kula-kolommen'?) en bij IV en V zou dit door een SS-er op een ladder door 5 verschillende raamgaten over de slachtoffers zijn uitgestrooid!
In de Krema's II en III waren (en zijn!) geen ramen of inwerpgaten zichtbaar. *Nu niet* Wel enkele onregelmatig gevormde gaten door de explosie en enkele ***na de oorlog*** door het betonijzer ruw uitgebroken gaten ***op de verkeerde plaatsen*** (zie de foto's in Hoofdstuk **6 *e.* 5** bij Krema's II en III). Zowel revisionisten als anti-revisionisten zijn het erover eens dat afsluitbare inwerpgaten in het dak ***noodzakelijk*** waren voor 'vergassingen' in de Krema's II en III. Revisionist Faurisson zegt over de afwezigheid ervan: ***"Geen gaten, geen 'Holocaust'."*** Holocausttheoloog Van Pelt moest tijdens het Irving-Lipstadt proces toegeven dat die gaten niet zijn aangetoond maar zegt: *"dat ze er nu niet zijn, wil niet zeggen dat ze er toen niet waren."* Een opmerkelijke uitspraak voor een professor aan een architectuurschool omdat dergelijke latere 'reparaties' *altijd* zichtbaar blijven. ***Geen inwerpgaten dus.*** Ze zijn er niet en niemand kan aantonen dat ze er waren. Eenzelfde *Holocaustwonder* als het in het *niets* verdwijnen van '3 miljoen' vergaste lijken!

In 1979 gaf *de CIA* enkele luchtfoto's' vrij van 'inwerpgaten' in de daken van de lijkenkelders van de Krema's II en III; deze zijn echter volgens experts zichtbaar ***ingetekend*** (zie foto: foutieve verhoudingen en verkeerde schaduwval). Op enkele andere foto's wordt men geacht 'rijen naar de gaskamers lopende mensen' te zien, die eveneens zijn ingetekend en gedeeltelijk *over de daken* van de barakken 'lopen'). Deze treurige vervalsingen lijken op de 'foto's' die US minister Colin Powell in 2003 in de Algemene Vergadering van de VN als 'bewijs' voor 'massavernietigingswapens' van Saddam Hoessein toonde (zie ook *Convergence or Divergence?: On Recent Evidence for Zyklon Induction Holes at Auschwitz-Birkenau Crematory II* van Brian Renk, *The Journal for Historical Review*).

Faurisson's *"Geen gaten, geen 'Holocaust'*, staat pal overeind! De luchtfoto's waarop Nizkor doelt, zijn ***naoorlogse vervalsingen***. Zie o.a. *Alterations on Air Photos of Auschwitz-Birkenau,*[2326] en Hfdst. **9 *g.,*** blz. 866-67.

*CIA Luchtfoto van Krema's II (links) en III (rechts) van 25 augustus 1944. Let op de 4 onregelmatig **ingetekende** 'inwerpgaten voor Zyklon-B' op het dak van de lijkenkamers ('gaskamers)' haaks naast de gebouwen.* (Zie ook schema op blz. 869.)

De bouwkundige van de civiele firma *Huta GmbH*, die het 'gaskamer-complex' in Auschwitz-Birkenau bouwde, Hoofdingenieur Dr. Walter Schreiber, legde op zijn sterfbed in 1999 als 91-jarige vrijwillig een beëdigde verklaring af, waarin hij verklaarde dat de grote ruimten van de Krema's II en III ('gaskamers') gebouwd werden als *lijkenruimtes* en *ongeschikt* waren om als gaskamers dienst te doen. Hij kende de eisen die aan echte gaskamers (ontluizingsruimtes) werden gesteld omdat hij ook daarbij betrokken was geweest. Sommige gaten in de overblijfselen van het dak ontstonden door het opblazen, andere, ruw uitgehakte gaten met omgebogen betonijzer 'voor inwerpen van Zyklon-B', zijn volgens hem (en andere deskundigen) ***na de oorlog*** aangebracht. Hij verklaarde dat hij nooit toestemming zou hebben gegeven voor het aanbrengen van dergelijke gaten, omdat die kelders als nevenfunctie die van schuilkelder hadden (vandaar ook de bestelde gasdichte deur).[2327] Het is in-triest en tekenend voor het klimaat van gewetensterreur rond 'de Holocaust' dat hij en andere direct betrokkenen niet eerder dan op hun sterfbed met de waarheid naar buiten durfden komen.

Nizkor: ***In de <u>Action Reinhard</u>-kampen werden uitlaatgassen van krachtige motoren de gebouwen ingepompt, vaak van motoren van buitgemaakte Russische tanks.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Alweer een (bewuste?) fout: die kampen waren ***niet*** zoals de JHV decennia suggereerde, ter nagedachtenis genoemd naar de vermoorde Reinhar***<u>d</u>*** Heydrich (die nog leefde toen ze

werden gebouwd), maar naar de Minister van Economische Zaken Fritz Reinhar***dt***, sinds 1934 verantwoordelijk voor het '*Plan* Reinhardt', o.m. van de aanleg van de Duitse Autobahnen.[2328] Er zijn slechts twee verklaringen voor deze Nizkor 'fout': ten onrechte de gedemoniseerde Reinhard Heydrich met deze kampen associëren, óf onwetendheid. De Aktion Reinhardt voor onteigening van alle joodse bezit was een projekt van het Ministerie van Economische Zaken onder Fritz Reinhardt; het leverde de Duitse staat 170 miljoen RM op, had ***niets*** met uitroeiing te maken en het door de JHV na de oorlog gelegde verband met Reinhard Heydrich is volkomen vals. ***Die had daarmee niets van doen.***
Een ***onzinnigheid*** die het vergassingsverhaal op slag ***onmogelijk maakt*** is: *"werden uitlaatgassen van krachtige motoren de gebouwen ingepompt vaak van motoren van buitgemaakte Russissche tanks."* 99% van alle Russische tanks was uitgerust met ***Dieselmotoren***. Ook de motor van 'een Russische onderzeeër' moet een Diesel zijn geweest, omdat *alle* onderzeeërs uit die tijd uitsluitend Dieselmotoren hadden. 'Getuigen' (o.m. Gerstein en Blatt), verklaarden hoe zij zagen dat bij 'vergassingen' ***Dieselmotoren*** werden gebruikt. ***Met Dieseluitlaatgas kan echter niet worden vergast!***
Bovendien, van alle 'getuigen' van 'vergassingen' met uitlaatgas van verbrandingsmotoren (Diesel of benzine), was er niet één die wees op de daarbij normale ***opvallend rode kleur*** van de (meer dan twee miljoen!) lijken! Niet één! Dat is hetzelfde als iemand die in Afrika *niet* opmerkt dat de meeste mensen daar *bruin* zijn. Hoe kan men zoiets missen?! Precies, dat is niet te missen! Behalve bij 'miljoenenvergassingen' van 'de Holocaust'. (Zie foto CO-slachtoffers in Hoofdstuk **6 *h.* 3,** blz. 662).

Zoals gezegd, met Dieseluitlaatgas ***kan men geen mensen vergassen.*** Kijkt u maar: lucht bestaat uit ca. ***21% zuurstof*** en 79% stikstof. Dieseluitlaatgas uit ***18% zuurstof*** en bijna 75% stikstof, (plus 3,5% CO_2, 0,1% NO_x, 3,5% H_2O en 0,1% CO). Het zuurstofgehalte in Dieseluitlaatgas is daarmee bijna net zo hoog als in gewone lucht en zelfs ***hoger dan van uitgeademde lucht,*** waarvan bekend is dat dit bij mond-op-mond-beademing mensen *in leven houdt.* Als men veel mensen in een kleine ruimte perst en de deuren hermetisch afsluit, zijn allen na een half uur door zuurstofgebrek gestikt. Als men daarbij Dieseluitlaatgas toevoert, zijn zij 24 uur later nog in leven! Alle verhalen *('getuigenissen')* over vergiftiging van 2 miljoen joden door CO in Dieseluitlaatgas kunnen naar het rijk der fabelen: zelfs bij opvoeren van de belasting van de motor sterven mensen niet door 'vergassing', want door de dan extreme uitlaatgashitte verbranden huid en longen.
En als dit soort technische argumenten u niet aanspreekt: ***Er is nog nooit ergens ter wereld iemand gestikt of 'vergast' door inademing van Dieseluitlaatgas! Elke dag slapen wereldwijd tienduizenden vrachtwagenchauffeurs in hun cabines bij draaiende dieselmotoren.*** Alleen de JHV laat

geloven dat miljoenen mensen in 'vernietigingskampen' door uitlaatgas van *Dieselmotoren* werden vermoord (meer nog dan met Zyklon-B)!
En wat gebeurt er als men met *"krachtige motoren"* uitlaatgassen in een gebouw pompt? Juist! Dan ontstaat met 'gasdichte deuren' een ***enorme overdruk,*** die bij een 5 liter Dieselmotor met 1000 toeren p/min in een ruimte van 50m³ in 20 minuten een druk van 2 atmosfeer opbouwt, ongeveer als in een autoband. De druk op de (houten!) 'gaskamerdeuren' zou dan 24.000 kg hebben bedragen, als inmiddels dan al het dak er niet afgeblazen was. En, hoe de nazi's de slachtoffers konden overtuigen dat zij 'een douche' gingen nemen als zij hen de stinkende zwartgeblakerde en vol roet zittende 'doucheruimte' invoerden? Tsja, ook daarvoor zal Nizkor wel een fabuleuze 'ontzenuwing' leveren. De preoccupatie met 'luchtdicht afgesloten deuren', stinkende Diesels en 'vergassen' was bij de verhalenvertellers kennelijk zo sterk, dat zij deze beslissende details over het hoofd zagen.
Bij *'motoren van Russische tanks en onderzeeërs'* is de rationaliteit nog verder zoek: waar moesten de nazi's bij reparatie, onderhoud, etc. onderdelen vandaan halen? Aan de Sovjets vragen?
Nu het revisionisme meer en meer de aandacht op dit soort feiten vestigt, probeert de Promotie het zestig jaar na de oorlog weg te liegen door te suggereren door dat ' wellicht vergif door de Dieselolie werd gemengd'. Daarmee komen zij 60 jaar na dato, en natuurlijk is ook daarvoor geen schim van bewijs, nog afgezien van de vraag welk wonderbaarlijk soort 'gif' dat dan geweest zou kunnen zijn.

Nizkor: *Er waren inderdaad douchekoppen in verschillende gaskamers. Hierover zijn getuigenverklaringen en nazidocumenten uit oorlogstijd, zoals inventarissen, bevestigen dit. (Zie een foto van zo'n document, in Pressac,* Auschwitz: Technique and Operation, *1989, pp. 231, 438.)*

Revisionistische weerlegging: Het Duitse document zelf (blz. 231 van Pressac's boek, Doc. nr. 50), zegt ***niets*** over douchekoppen. Alleen *zijn tekst* suggereert dat die 'nepdouchekoppen' er waren.[2329] Er waren *douchekoppen* in *alle Duitse Krema's*: Buchenwald, Ravensbrück, Mauthausen, Dachau, Groß-Rosen, Bergen-Belsen, Theresiënstadt, enz.; zelfs in Westerbork waren douches met *douchekoppen.* En natuurlijk ook in *ruimten* die *na de oorlog* 'gaskamers' werden genoemd.
Alle crematoria hadden ***gelijke faciliteiten***: lijkenkamers, dissectiekamers, onderzoeksruimten, wasruimtes, douches, ovens, etc. Het werk in crematoria vereiste douches. Het personeel ging de hele dag om met lijken, ongekist en vaak gestorven aan besmettelijke ziekten of in staat van ontbinding. Douches waren standaard. Warm water was er overvloedig door de nabije ovens. De lijkenruimten van de Krema's II en III waren de enige *ondergrondse* ruimtes in Auschwitz-Birkenau en daarom aangewezen als *schuilkelders.* Alle schuilkelders in Duitsland hadden *verplicht*

'gasdichte' deuren en in veel gevallen ook *doucheruimtes* waarin gif kon worden afgespoeld of brandwonden behandeld.
Niets bijzonders en niets 'crimineels'. Behalve voor Nizkor c.s. Volgens hen zouden de nazi's daarmee bij potentiële slachtoffers de indruk hebben willen wekken dat het om een 'bad' ging. Men ziet het voor zich: meer dan 2.500 vrouwen, kinderen, grijsaards, enz., naakt en in paniek door elkaar heen, met zwepen en honden met twaalven op één m² in een naargeestige betonnen crematoriumkelder geperst (met handdoek en stukje zeep), gerustgesteld door *douchekoppen*? Men staat perplex over zoveel psychologisch inzicht van de nazi's, hen door psychohistorici van de JHV toebedacht! Als honden, zweep- en stokslagen de slachtoffers nog niet overtuigden dat zij 'een bad' gingen nemen, dan deden *nep-douche-koppen* dat wel . . !

<u>**Nizkor**</u>: ***Men neemt echter aan dat die douchekoppen overal 'cosmetisch' waren, ze waren nergens op aangesloten en er werd geen giftig gas doorheen gepompt. Ze waren bedoeld om de slachtoffers het gevoel te geven dat alles normaal was, om paniek te voorkomen als ze de kamer binnen gingen; dit hebben nazi's na de oorlog getuigd.***

<u>**Revisionistische weerlegging:**</u> Natuurlijk waren douchekoppen, als we de postulerende Pressac mogen geloven, per definitie *'nep'*, hoewel dat natuurlijk ook uit *niets* blijkt. Ze zijn geforceerd aan het vergassings-verhaal gekoppeld. Daarmee leek het dat ***"alles normaal"*** was (. . .).
Een verhaal, voor goedgelovigen. Let ook op het geraffineerd taalgebruik: *"als ze de kamer binnen gingen"*. Maar, zegt de JHV niet dat zij bruut met *zweepslagen, knuppels en honden* de betonnen gaskamers in werden gedreven? En wat anders, als men 2.500 mensen met z'n twaalven op 1 m² wil samenpersen? Nee, Nizkor c.s. spreekt nu eufemistisch over *"als ze de kamer binnen gingen"*! Alsof zij vrijwillig en relaxed een badhuis binnenliepen om met twaalf mensen op 1 m² te gaan staan! Zouden 'nep-douchekoppen' werkelijk enig verschil hebben gemaakt?
Ik kan uit eigen ervaring verzekeren, dat als minder dan de helft van dat aantal mensen met kinderen per m² wordt samengeperst, er ***totale, blinde paniek*** uitbreekt. Alleen bij 'de Holocaust' niet. Een *Holocaust Wonder*!

En waarom *nepdouchekoppen*, als echte *efficiënt* zouden zijn bij schoonmaak en ontgiften na elke 'vergassing'? En hoewel Nizkor stelt *"dit hebben nazi's na de oorlog getuigd"* noemen zij weer geen naam en zijn daarover geen betrouwbare getuigenissen bekend. De onzin van deze zgn. 'nep' douchekoppen bewijst een telegram van Bischoff aan Prüfer van 13 mei 1943, waarin wordt gezegd dat de douchefaciliteiten aangesloten moesten worden aan de warmtewisselaar van de aanliggende vuilverbrandings-installatie! De douchevoorzieningen waren onderdeel van een programma *'Verbesserung der hygienischen Einrichtungen'* in Auschwitz. (S. Crowell, *Bomb Shelters in Birkenau: A Reappraisal.*[2330]).

Een speciaal gebouw, door gevangenen "de Sauna" genoemd, kwam een jaar later in gebruik, zodat denkbaar is dat tijdelijke voorzieningen werden getroffen. Geen *'nepdouchekoppen'* en geen *'criminele sporen'* dus.

Nizkor: ***Er zijn ongeveer drie miljoen Joden vergast in ongeveer drie jaar, in de zes voornaamste dodenkampen. De rest zijn vermoord door talloze massa-executies, vooral in de bezette oostelijke gebieden, en door onmenselijke behandelingen zoals uithongeren en slavenarbeid in de talloze kleinere kampen.***

Revisionistische weerlegging: De *'drie miljoen Joden vergast'* nemen we pas aan van Nizkor, als daarvoor technisch bewijs, forensische sporen, vergaste lijken, betrouwbare getuigen, 'gaskamers', enz. zijn getoond. ***Al is het er maar één.*** Immers, over 'miljoenenaantallen' is al te veel gelogen. Dit aantal betekent overigens dat nog eens 3 miljoen andere joden 'systematisch' door de Duitsers zouden zijn vermoord. Ook voor dat aantal wachten wij al 65 jaar lang op enig bewijs. Dergelijke uit de losse pols rondgestrooide aantallen passen wat al te comfortabel in de waardeloos gebleken mega-aantallen van Holocausthistorici, die altijd op 6 miljoen (moeten) uitkomen.

Er waren zeker executies, vooral in de Oostelijke gebieden, hoewel ook daar concrete bewijzen (massagraven) voor mega-aantallen ***ontbreken.*** 'Uithongeren' is ***onwaar***, in tegenstelling tot deportatie en slavenarbeid, door de nazi's massaal toegepast ook voor niet-'vijanden' van het Duitse Rijk zoals in de *Arbeitseinsatz.* Die ***"talloze kleinere kampen"*** (waarvan er **duizenden** waren) en waarin ook veel joden zaten, zijn trouwens ***tegenbewijs*** voor *"systematisch geplande uitroeiing van de joden in gaskamers."*

Nizkor: ***Wat betreft "stoomkamers" en "electrocutiemachines" – dat waren getuigenissen van verwarde ooggetuigen, in sommige gevallen Polen die de kampen van buitenaf bespionneerden. Iemand die bijvoorbeeld het moorden zag in de Action Reinhard kampen, kan wolken verstikkend uitlaatgas uit de gaskamers hebben zien stromen en dat hebben aangezien voor stoom. Van de nazi's zelf, of enig ander die het moorden van dichtbij heeft gezien, heeft voor zover bekend niemand deze geruchten herhaald.***

Revisionistische weerlegging: Het ging om *officiële* Rapporten van de Poolse Ondergrondse, dus niet om ***"verwarde ooggetuigen"***. Bijvoorbeeld die over 'Vertraagd werkend gifgas', waardoor joden na te zijn 'vergast' eerst nog zelf naar hun graf liepen om daar dan plotsklaps dood in neer te vallen: *Informatie Bulletin,* 8 september 1942, *'Armia Krajowa',* geciteerd door Holocausthistoricus en 'Oostfrontspecialist' Yitzhak Arad in *'Belzec, Sobibor, Treblinka'*). Die officiële Rapporten werden in de wereld gebracht door Joodse organisaties in Genève, de Poolse Regering in Ballingschap in Londen, het War Refugee Board in Washington en – al dan niet verder vervormd – door Westerse en Sovjetmedia massaal verspreid.

Maar, hoe 'weet' Nizkor dat het bij 'normale vergassingen' met Zyklon-B en Dieseluitlaatgas ook niet om *verwarde ooggetuigen* ging? Zou dat niet kunnen? Er is daarbij toch ook geen technisch bewijs?

Nizkor: ***Dergelijke geruchten werden niet ondersteund door bewijsmateriaal of getuigenissen en zijn daarom bij processen tegen oorlogsmisdadigers niet eens genoemd in de aanklacht.***

Revisionistische weerlegging: Alweer ***leugens.*** De Neurenberger archieven bevatten *duizenden* totaal krankzinnige gruwelbeschuldigingen tegen de nazi's; natuurlijk was ***geen daarvan ondersteund door bewijsmateriaal.*** Wel door ***"getuigenissen"***, zoals de meeste beschuldigingen alleen maar door ***"getuigenissen"*** werden ***"ondersteund"***. Het volledig gedocumenteerde werk van C. Porter, *De Holocau$t, Made in USSR,*[2331] zal voor de lezer een eye-opener zijn. Zie bijv. Neurenberg Document PS-3311, waarin de Sovjets ***stoomkamers*** opvoeren en waaruit een Amerikaans aanklager citeerde op de IMT-zitting van 14 december 1945. De OSS, voorloper van de CIA, schreef in een Rapport dat joden in Treblinka *"met stoom werden vermoord en niet met gifgas zoals eerder verondersteld"*; de *New York Times* schreef op 8 augustus 1943 dat *"twee miljoen joden met stoom zijn vermoord in Treblinka"*. Of neem het beruchte zgn. *Black Book: The Nazi Crime Against the Jewish People*, blz. 270, 274, 280, 313, als 'bewijs' ingebracht voor het IMT. Daarin staat dat de nazi's joden stoomden, bakten, kookten, elektrocuteerden, in vacuumkamers stikten, vergasten, etc.!

Nizkor: ***Met andere woorden: die geruchten zijn geen bewijs dat er valse aanklachten zijn ingediend tegen de nazi's. Integendeel, dit bewijst dat de processen eerlijk waren en dat het rechtsysteem werkte.***

Revisionistische weerlegging: Tsja . . . Zoals getoond, ***absoluut onwaar dus.*** Het aantal *valse aanklachten* bij de Neurenberger processen is ***monsterlijk,*** zowel naar omvang als naar aard. We noemen de Gaskamerleugen van Dachau (PS-3249), het Jodenzeep- en Schemerlampverhaal, de meer dan Vier Miljoen vermoordden in Auschwitz (PS-8) de 'bekentenis' van Mauthausen-commandant Ziereis over 'gaswagens' (*IMT*, PS-3870, v. XXXIII, 8 april 1946, pp. 279-286), de brief van Rauff over 'gaswagens' (PS-501), de massamoord bij Katyn (IMT Rapport USSR-54), enz. Alle ***valse aanklachten*** voor de hoogste rechtbanken van een Overwinnaarstribunaal. Gedocumenteerde bloemlezingen van door het IMT geaccepteerde valse aanklachten van zieke karakters en instanties, voor wie de gruwelijke gebeurtenissen nog lang niet gruwelijk genoeg waren; zie ook *'Not Guilty at Nuremberg'* van Dr. C. Porter.

Omdat Nizkor over die Neurenberger processen durft spreken als *"eerlijk"* en een *"rechtssysteem"*, verwijzen wij naar Hoofdstuk 10, dat aantoont dat het IMT ***een van de grootste gerechtelijke missers uit de geschiedenis*** was.

Conclusie na Vraag 33: Door de al te bizarre nonsens van talloze tegen de Duitsers ingebrachte beschuldigingen verdween een deel in de naoorlogse decennia naar de achtergrond. De gruwelonzin heeft in de publieke meningsvorming echter haar werk meer dan gedaan. Een ander deel wordt in stand gehouden. Twee moordstories bleven gehandhaafd: 'massavergassingen' met Zyklon-B en Dieseluitlaatgas.
Het IHR antwoord over onzinnige en thans niet meer genoemde manieren waarop de nazi's volgens de JHV de joden uitgeroeid zouden hebben, is volkomen juist en geeft daarvan slechts een klein deel aan.

● 34. Hoe kon zo'n massavernietigingsprogramma geheim zijn gehouden voor Joden die geëxecuteerd gingen worden?

IHR antwoord: Het kon niet geheim worden gehouden. Feit is dat er nergens massavergassingen waren. De vernietigingsverhalen golden als oorlogsgruwelpropaganda.

'Ontzenuwing' Nizkor: *De nazi's spanden zich enorm in om het uitroeiingsproces geheim te houden, hoewel het uiteindelijk uitlekte. Zie bijvoorbeeld de getuigenis van Dr. Hans Münch, die zei dat het bekend maken van de vergassingen en het uitroeiingsproces:*
"...een volkomen zinloze onderneming zou zijn geweest waarna ik en mijn gezin heel snel geliquideerd zouden zijn, omdat de Gestapo zo goed georganiseerd was en de dreigementen over het schenden van de geheimhouding rond de uitroeiingen in Auschwitz wel zo duidelijk waren voor leden van de SS, dat niemand er zelfs maar met zijn beste vriend over sprak omdat de ervaring ons had geleerd dat iedereen die er ook maar iets over zei heel snel werd opgespoord omdat de Gestapo de lucht kreeg van elk gerucht dat de ronde deed over Auschwitz."

Revisionistische weerlegging: Ook met deze bedrieglijke onwaarheid kan de vloer worden aangeveegd: *Ieder die meent dat een massamoord op miljoenen mensen, gedurende enkele jaren uit alle delen van Europa gedeporteerd, naar tientallen kampen verspreid over een enorm gebied, kampen waarvan iedereen de naam kende, van wie miljoenen wisten wie daar naartoe werden gebracht, wie werkelijk meent dat zoiets geheim kan blijven, is niet van deze wereld.* Sterker: zelfs nazi's konden niet zo krankzinnig zijn te menen dat miljoenvoudige moord 'geheim' zou kunnen blijven. Men kan een enkelvoudige moord al nauwelijks geheim houden, laat staan *miljoenenmoord.* Dat te menen (of te beweren, of te geloven) is ***schizofreen.***

Het is ***bizar*** dat Nizkor ten bewijze van zo'n "geheimhoudingsplan" niet verder komt dan daarvoor één dubieuze 'getuige' op te voeren, die bovendien deze "geheimhouding" uitsluitend op Auschwitz richt: een kamp dat op geen enkele wijze visueel van de omgeving was afge-

schermd en waarin zelfs de 'vergassingsfaciliteiten' (Krema's) op grote afstand voor iedereen zichtbaar waren!

Een getuige als Münch zou geloofwaardig kunnen zijn als er ook maar één document in de gigantische archieven van de SS, de Gestapo, de Wehrmacht of welke andere Duitse organisatie zou zijn gevonden waarin sprake is van strafdreiging of represailles tegen loslippigheid, anders dan het gewone 'Dienstgeheim' van elk leger. Of als er na de oorlog mensen waren opgedoken die door de Gestapo daarvoor waren gestraft. Daarvan bestaat ***niets.*** Niet één gedocumenteerd voorbeeld van een SS-er (en/of zijn familie zoals hij zegt) die werd 'geliquideerd' omdat over 'vernietigingskampen' zou zijn gesproken. Als de Gestapo inderdaad, zoals Münch zegt, consequent *"elk gerucht dat de ronde deed over Auschwitz"* onderzocht, dan moet dat een gigantische organisatie zijn geweest en hen handen vol werk hebben bezorgd met duizenden processen, veroordelingen en documenten. ***Niets*** is daarvan gebleken. Het toont de onbetrouwbaarheid van Münch. Zijn fabulatie dat *"ik en mijn gezin heel snel geliquideerd zouden zijn"* bewijst zijn leugens. Hij probeert te excuseren waarom hijzelf tijdens de oorlog niets deed om de door hem verhaalde gruwelen te stoppen. *Opvallend is, dat hij de enige SS-er uit zijn groep was die 'samenwerkte' met de Sovjets* ***en ook de enige die werd vrijgesproken.***

Laten we wat verder ingaan op Nizkor's krankzinnige *geheimhoudingssamenzwering*. We doen gewoon even of wij, zoals Nizkor schijnt aan te nemen, volslagen onnozel zijn.

Eerst wat *feiten* over die *geheimhoudingsfictie*:

- Er is *geen bewijs* voor een 'uitroeingsbeleid voor joden', dus ook niet van een 'geheimhoudingsstrategie'.
- Integendeel, de Duitsers legden precies vast *wie, van waar, wanneer en waar naar toe werd gedeporteerd,* op meerdere plaatsen zelfs, zodanig dat namen, geboortedata, woonplaatsen, beroepen, bestemmingen, etc. van de meer dan honderdduizend uit Nederland weggevoerde mensen bekend waren.
- Achtergeblevenen *kenden de bestemming* van gedeporteerden.
- Velen schreven na aankomst in Duitsland of Polen *brieven of briefkaarten* naar familie of kennissen.
- Honderdduizenden ontvingen via het Rode Kruis post, voedselpakketten e.d. op hun kampadres.
- De 'vernietigingskampen' lagen open en bloot langs spoorlijnen, dicht bij steden of dorpen, in de meeste gevallen niet visueel afgeschermd. Als men ze werkelijk geheim had willen houden, had men ze (net zoals de Sovjets met de Goelag en de Israëli's met hun geheime gevangenenkampen) moeten *nummeren* (Kamp Nr. 261, 516, enz.) en ze van luchtfoto's verwijderen. Niets van dat alles.
- Omwonenden, leveranciers, burgerarbeiders en zelfs groepen bezoekers gingen dagelijks die kampen in en uit.

- Duizenden gevangenen waren ***tijdelijk*** in Auschwitz. Sommigen weer vrijgelaten als hun tijd erop zat, anderen *overgeplaatst* (talloze documenten bewijzen dat, zie ook de groep Frank).
- Tienduizenden joden *uit Auschwitz* werden doorgetransporteerd naar andere kampen. Aankomstlijsten van die kampen tonen dat aan. Dat is alweer *strijdig* met de geheimhoudingsthese.
- In de meeste kampen waren joden (te 'vergassen') en niet-joden (niet te 'vergassen') in ***hetzelfde kamp,*** in ***dezelfde barak*** en vaak zelfs op ***dezelfde brits*** gehuisvest. ***Wat was daar nog 'geheim'?***
- De crematoria ('gaskamers') van Auschwitz lagen voor iedereen zichtbaar in het kamp, tegen de akkers van aanliggende boerenbedrijven.
- De nazi's stonden het bij uitstek eerlijke en neutrale Internationale Rode Kruis toe de kampen te inspecteren, dit in tegenstelling tot de Sovjets en na de oorlog de Westelijke Geallieerden. Kom niet met het JHV-verhaal dat die inspecteurs onnozel waren en de Duitsers hen om de tuin leidden door alleen gezonde gevangenen te laten zien. Dat verhaal is voor zesjarigen. De Rode Kruis inspecteurs waren specialisten, die al meerdere keren de kampen hadden bezocht, de indeling kenden, wisten waar en waarop te controleren, overal mochten kijken en *op de hoogte van alle lopende geruchten.* Het is dan ook *schandelijk* wat Holocaustpropaganda over die Rode Kruis inspecties vertelt: *een belediging van de onafhankelijkheid, integriteit en expertise van het Rode Kruis en haar inspecteurs.*
- Bij de komst van de Russen lagen vrijwel alle administraties en documenten van Auschwitz voor het grijpen: alle Dodenboeken, de complete Zyklon-B administratie, de administraties van de crematoria, de cokesadministratie, het complete Archief van de Bau-Abteilung (die de crematoria en de 'gaskamers' bouwden). In dat archief (80.000 documenten), bevonden zich alle bouwtekeningen van Auschwitz, ook die van de crematoria ('gaskamers'). Geen droeg het stempel "Geheim". Holocaust illusionisten als professor Robert-Jan van Pelt antwoorden op de vraag hoe dat kon: *"Het was zo geheim, dat de nazi's zelfs de vermelding 'Geheim' niet gebruikten…"*

Wat er dan zo geheim is op die tekeningen zegt Van Pelt niet: ze tonen ***niets*** waaruit blijkt dat dit geen gewone crematoria waren.

Nizkor: ***Zie ook het vonnis uit 1943 van een Duitse rechtbank tegen SS-Untersturmführer Max Taubner, dat niet alleen het bestaan van het uitroeiingsprogramma vaststelde maar ook verklaarde dat de verdachte gestraft moest worden omdat hij er foto's van had gemaakt:***

"Door foto's van de incidenten te maken of te laten maken, door die te laten ontwikkelen in fotowinkels en ze te tonen aan zijn vrouw en kinderen, heeft de beklaagde zich schuldig gemaakt aan ongehoorzaam-

heid. Zulke foto's zouden de veiligheid van het Reich ernstig in gevaar brengen als zij in verkeerde handen vielen..."

Revisionistische weerlegging: Merk op dat ***een authentieke bron*** voor dat 'vonnis' niet wordt genoemd, noch getoond. Het is (in het Engels) afkomstig uit een Amerikaans rabiaat anti-nazi haatboek *The Good Old Days*, zonder bronvermelding van Nizkor. Over de aard van die (ontbrekende) foto's wordt ook al niets gezegd. Uiterst merkwaardig, als juist ***dit éne vonnis*** *"het bestaan van het uitroeiingsprogramma vaststelde"*! Als ik Nizkor was, zou ik er ***alles*** aan doen de lezer dit unieke bewijs voor het *"uitroeiingsprogramma",* inclusief die foto's, te tonen.

Duidelijk is, dat dit alweer een op niets concreets gebaseerde aantijging is. Wiesenthal citeerde uit dit zogenaamde 'vonnis': *"... omdat hij* [Taubner] *zichzelf toestond in gruwelijkheden te vervallen die een Duitser en SS-leider onwaardig zijn.* ***Duitsers moorden fatsoenlijk"***. [2332] Dat laatste zinnetje spreekt boekdelen: over Wiesenthal!

Van foto's waarover deze rechter volgens *The Good Old Days* sprak, horen en zien we *niets.* ***Uiteraard niet. Van het jarenlang op tal van plaatsen uitgevoerde 'proces van massavernietiging' in 'gaskamers' bestaan geen foto's.*** Vreemd. Zelfs *onverwacht* opduikende Vliegende Schotels zijn *duizenden* keren op foto's vastgelegd . . .

Moeten dit soort verhalen 'strenge geheimhouding' van geplande systematische miljoenenmoord bewijzen?? Dan is het treurig gesteld met dat 'bewijs'. In werkelijkheid bewijst het dat de geheimhoudingsjoker altijd wordt ingezet waar JHV-verzinsels onhoudbaar worden.

Nizkor: ***"De Polen die in de buurt van de kampen woonden, wisten dat daar massa-executies plaatsvonden doordat zij honderdduizenden Joden per trein zagen aankomen in kampen die nog niet aan een tiende van hen onderdak konden bieden, en omdat er veel te weinig voedsel naar de kampen werd gebracht om die mensen in leven te houden. Ze zagen de treinen wegrijden uit het kamp, gevuld met de kleren en bezittingen van de slachtoffers, en ze roken de stank van brandend vlees. Zij wisten wat er gaande was en rapporteerden dat aan de buitenwereld.***
Let ook op het schrappen van 'uitsluitend uit Joodse bronnen' uit de oorspronkelijke tekst. Toen het revisionisme net begon, uitte het zijn vooroordelen ongegeneerd in het publiek. Maar nu mikt het op het grote publiek en moet het voorzichtiger zijn. Dit gebeurt de laatste tijd vaker."

Revisionistische weerlegging: Merkwaardig! Noch tijdens talloze processen, noch in boeken, noch in documentaires, noch in reportages komen mensen aan het woord die vlakbij Auschwitz woonden. Bekend is dat de Polen die daar woonden, afwijzend staan tegenover het 'Holocaustverhaal'. Daarom ziet u zelden mensen op tv of in documentaires die in de nabijheid van Auschwitz wonen, al ligt dat voor de hand. Niemand van hen getuigde over 'stank van verbrand vlees', des te meer

over stank van het nabijgelegen industriële complex Monowitz. Ook inspecteurs van het Internationale Rode Kruis verklaarden een dergelijke stank niet te hebben waargenomen.
Van het door Nizkor over *omwonenden* gestelde *"Zij wisten wat er gaande was en rapporteerden dat aan de buitenwereld"* is ons geen voorbeeld bekend. Wel dat Israëlische Auschwitztoeristen wordt afgeraden contact te zoeken met Poolse omwonenden. Die zijn vaak uitgesproken negatief; niet in de laatste plaats omdat de JHV stelt dat Poolse boeren de as van miljoenen vergaste joden als mest over hun akkers verspreidden.
Noch het IHR noch andere revisionisten *"mikt op het grote publiek"*. Zij 'mikken' op ***Waarheid.*** Om die in het zicht te krijgen, moeten eerst de vele *onwaarheden* worden opgeruimd. Daarmee zijn zij bezig. Het 'grote publiek' zou er verstandig aan doen kennis te (willen) nemen van revisionistische standpunten en vooral ***zelf na te denken,*** liever dan de Holocaustpromotie en andere 'educatievelingen' voor hen te laten denken. Of en in hoeverre men dat wil, moet ieder natuurlijk voor zich bepalen. Revisionisten zijn wetenschappers, geen missionarissen of ideologen en bedreigen en vervolgen dus niemand die een andere mening heeft.

Echt belachelijk, die 'geheimhoudingssamenzwering'. Niemand weet dat beter dan de Holocaustpromotie zelf.

Conclusie na Vraag 34: Het hele idee van 'geheimhouding' van een miljoenenvernietiging is ***volslagen krankzinnig.*** Men kan nauwelijks de illusie koesteren één enkele moord geheim te houden, laat staan een zich over meerdere jaren en talloze plaatsen uitstrekkende ***miljoenenmoord***. Auschwitz, de kampen, de transporten, de dwangarbeid, de hoge sterfte, ALLES was bekend tot ver buiten Duitsland. Het enige wat 'geheim' zou zijn geweest, was 'vergassing' van miljoenen joden. Daarvan was bij niemand – afgezien van fantastische verklaringen – ook maar iets bekend. Natuurlijk, ***omdat dit niet heeft plaatsgevonden!*** Niet het geringste spoor van bewijs, hoe krampachtig daar ook naar is gezocht. Ook voor zes miljoen(!) lijken is geen spoor gevonden. Geen duizenden tonnen as, geen tientallen miljoenen tanden en kiezen, geen tonnen onverbrande resten, **NIETS.** Des te meer 'overlevenden' gelukkig! De bewijzen *tegen* de JHV zijn dan ook overweldigend.

- **35. Als Joden die geëxecuteerd zouden worden wisten welk lot hen wachtte, waarom gingen ze dan zonder verzet of protest hun dood tegemoet?**

IHR antwoord: Zij vochten en protesteerden niet, omdat zij wisten dat het niet de bedoeling was hen te vermoorden. Zij werden eenvoudig geïnterneerd en gedwongen te werken.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Veel van hen wisten het niet. Sommigen echter wel, en die kwamen in opstand. De grootste opstand was die in het getto van Warschau, en het kostte de Duitsers heel wat gevechten om die rebellie te onderdrukken; het hele getto moest verwoest worden om de Joodse partizanen eruit te krijgen. Er waren ook opstanden in Auschwitz-Birkenau, Treblinka en Sobibor (over die laatse is een film gemaakt), maar die waren weinig succesvol behalve in Treblinka, waar het kamp deels door de opstand werd gesloten.***

Revisionistische weerlegging: *"Veel van hen wisten het niet".* Het kón niet worden geweten, ***want het gebeurde niet.*** Er waren dan ook nauwelijks joodse opstanden of verzetsdaden verbandhoudend met transporten naar de kampen; die er wel waren, hadden niets met 'vernietiging' of 'gaskamers' te maken. Zij die in opstand kwamen zaten gewoonlijk al langere tijd in die kampen. De opstand in Warschau van 19 april tot 16 mei 1943 ging niet over vergassingen of massamoord. Het initiatief ging uit van de Duitse politie, die de ruim 50.000 joden gedwongen naar Lublin wilde verplaatsen. Een groep van ca. 220 gewapende joodse verzetsstrijders, die al eerder aanvallen uitvoerde tegen de Joodse Raad, de joodse Gettopolitie, collaborerende joden en de Duitse politie, verzette zich gewapenderhand. De Duitsers sloten daarop het getto af. Na drie dagen probeerden de verzetsstrijders de stad uit te vluchten, maar slaagden niet. Nadat de stad gedeeltelijk was verwoest omdat het verzet heldhaftig tot in kelders en riolen vocht, werd de opstand met grof geweld in bloed gesmoord. Hoeveel doden daarbij vielen is niet bekend, sommigen zeggen meer dan 7.000. Alle overigen werden weggevoerd, deels naar Treblinka, deels naar Lublin (cijfers van het vervalste Stroop 'Rapport').
De opstand in Sobibor werd nota bene geleid door een Russische jood die al twee jaar in Duitse krijgsgevangenschap was. Bij het uitbreken van die opstand in oktober 1943 was dat *doorgangskamp* al drie maanden niet meer als zodanig in gebruik en bestemd als werkplaats voor buitgemaakte vijandelijke munitie.

Nizkor: ***"Holocaust-ontkenners bespotten overlevenden vaak door iemand te citeren die zegt dat de massamoord een goed bewaard geheim was en een ander die zegt dat veel mensen ervan wisten. Maar dat spreekt elkaar natuurlijk niet tegen. Op verschillende momenten en in verschillende plaatsen wisten verschillende mensen verschillende dingen.***

Revisionistische weerlegging: Wat een Nizkor-nonsens. Revisionisten bespotten nooit overlevenden, alleen bespottelijke *verhalen* en verzinsels van sommigen van hen. Denk aan 'overlevende' Binjamin Wilkomirsky (na de oorlog geboren Zwitserse niet-jood), Eli Wiesel (gelauwerd Holocaustfantast), Misha Defonseca (die schreef dat zij overleefde omdat zij als vierjarige door *wolven* werd grootgebracht), Irene Zisblatt (een scatolo-

gisch verhaal van een 'overlevende' die dagelijks vier diamanten inslikte om ze steeds de volgende dag weer uit de latrine te vissen), etc.

Vraag aan Nizkor: *Hoe kon iets wat op verschillende momenten, op verschillende plaatsen en bij verschillende mensen bekend was, "een goed bewaard geheim"* zijn??? Was dat 'geheim' wellicht toch niet zo goed bewaard? Of was er geen 'geheim', maar alleen psy-op 'geruchten'?

Nizkor: ***Om te beweren dat als één Jood iets wist, alle anderen dat automatisch ook zouden weten, is alleen een uitbreiding van de oude antisemitische propaganda over Joden als wereld-samenzweerders.***
De zinsnede "eenvoudig gevangen gezet en tot werken gedwongen" – die is geschrapt in de herziene versie – is een spookachtige echo van Hitlers gezegde: "de Joden moesten dankbaar zijn dat een beetje hard werk alles is wat ik van ze wil".

Revisionistische weerlegging: Nizkor voert hier triviaal *"uitbreiding van de oude antismitische propaganda"* op. Het Franse spreekwoord *"Als twee het weten, weet de hele wereld het"*, geldt dus voor iedereen, *behalve* voor joden. Is het 'anti-semitisch' dat te zeggen? Onzinnigheid ten top! Nizkor c.s. bewijst alzo maar weer eens ***het onzindelijk gebruik van het door henzelf inhoudsloos gemaakte scheldwoord 'anti-semitisch'.***

Conclusie na Vraag 35: Joden kwamen niet in opstand tegen 'uitroeiing', maar tegen de kampomstandigheden en om te ontsnappen. Ondanks gruwelgeruchten, zijn geen paniekuitbraken met als oorzaak 'vergassing' bekend. Joodse Raden adviseerden hun groepsgenoten zonder verzet naar de arbeidskampen te gaan. Ongetwijfeld zullen weggevoerde joden zich ellendig, onzeker en angstig hebben gevoeld. Eenmaal aangekomen was – zoals uit alles blijkt – geen sprake van doodsangst of paniek. Onbegrijpelijk als de JHV waar zou zijn dat 'duizenden' in crematoria en smerige 'gaskamers' geperste mensen met hun kinderen niet in blinde paniek raakten. Hoe kan dat? Dat ***kan*** niet! Dat is ***onmogelijk!*** Zoals het ***onmogelijk*** is dat ***alle*** mensen ***altijd*** direct dood waren na een 'vergassing. Van dit soort niet te vermijden gevolgen lezen we geen woord in alle gruwelverhalen. Joden werden 'geselecteerd', liepen zonder begeleiding of bewaking op hun gemak naar de 'gaskamers' (zie foto's 'Auschwitz Album'), kregen een handdoek en een stukje zeep (geen foto), werden met honden en zwepen (geen foto's) met 10-12 mensen per m^2 met hun kinderen onder de 'douche geperst en er 10 minuten later als lijken uitgehaald. Alles zonder protest, alles zonder paniek. Probeert u zich dat eens voor te stellen. En zij ***wisten*** volgens de JHV wat hen te wachten stond: die JHV verhaalt over joodse gezangen en het reciteren van religieuze teksten alvorens zij de 'gaskamers betraden. Communisten zongen, volgens (communistische) 'getuigen', patriottische liederen en hielden revolutionaire toespraken. Als propaganda zeer indrukwek-

kend! 'Getuigen' vertelden het. Dat was uiteraard geen werkelijkheid, behalve voor 'Holocausthistorici'. Zelfs voor *Mythes* is dat te mooi.
Het IHR antwoord komt overeen met de toenmalige werkelijkheid: er waren geen massavergassingen. Nizkor heeft daaraan helemaal niets toe of af kunnen doen. *Het IHR antwoord is dan ook allesbehalve 'ontzenuwd'!*

36. Hoeveel Joden stierven er ongeveer in de concentratiekampen?

IHR antwoord: Competente ramingen liggen tussen 300.000 en 500.000.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Alweer – wat zouden de 'revisionisten' zeggen als echte historici hun cijfers zo zouden veranderen, en hun schatting met 66 procent zouden verhogen? Maar als zij het zelf doen, is dat in orde.***

Revisionistische weerlegging: Van "*verhogen*" is hier geen sprake. Het IHR spreekt van "***tussen*** 300.000 en 500.000". Zelfs al zou dat een wijziging zijn van een eerder genoemd aantal (hetgeen niet zo is), is dat voor revisionisten volstrekt normaal. Zij ***verplichten niemand*** in hun aantallen te ***geloven*** en zijn maar al te graag bereid die aan te passen als daarvoor bewijsbare alternatieven bestaan. Echter, wijzigingen omlaag zijn bij 'echte' historici *aan de orde van de dag* en bij hen is dat ***wél*** kwalijk, om twee redenen: **1.** hun aantallen werden (worden) als geloofsartikelen verplicht onderwezen en opgelegd en **2.** het totaal blijft altijd 6 Miljoen.
Voor een proeve van de onbetrouwbaarheid van 'echte' historici verwijzen wij o.m. naar de 'officiële' cijfers voor **Auschwitz** door de jaren heen**,** zoals getoond in Hoofdstuk **6 *e.* 5**. ***Met dergelijke reeksen waardeloos gebleken aantallen tussen 8 miljoen en 0,5 miljoen verspeelden 'echte' Holocausthistorici alle vertrouwen.*** Als deze kernaantallen van de JHV in de loop der jaren al volkomen naast de waarheid zaten, wat dan te denken van de rest van hun *verhalen*, gebaseerd op 'getuigenissen' en 'bekentenissen'? Weet ú nog wat *'de'* Holocaust is? Zeker is, dat u 20 jaar geleden in een andere 'Holocaust' *geloofde* dan nu en zeker is ook, dat u over 20 jaar in weer een andere 'Holocaust' zult (moeten) geloven.

In een poging het valse '4 Miljoen' dodental van Auschwitz weg te liegen, probeert Nizkor er een draai aan te geven door te zeggen dat bijna alle historici die *'altijd al schatten op ongeveer één miljoen'*. ***Nizkor-bedrog van de bovenste plank,*** want dit was de crème de la crème van de officiële Holocausthistoriografie. (Hoofdstuk 7, het Auschwitz Gambiet.)

Hieronder een overzicht van aantallen joodse omgekomenen in alle 6 'vernietigingskampen': **1.** die van de propaganda *direct na de oorlog*; **2.** de *laatste aantallen* van 'echte' historici, en **3.** *berekeningen van revisionisten.*

Aantallen joodse omgekomenen, c.q. vermisten in Duitse kampen

Kamp	**1. Propaganda 1946**	**2. Laatste schatting historici**	**3. Revisionisten**[1]
Auschwitz-Birkenau	4.000.000	1.100.000	130.000[2]
Majdanek	1.500.000	55.000[3]	42.500
Treblinka	3.000.000	830.000	55.000
Belzec	3.000.000	600.000[4]	49.000
Chelmno	1.350.000	100.000[5]	20.000
Sobibor	270.000	170.000[6]	22.000
Totalen	**13.120.000**	**2.855.000**	**318.500**[7]

[1]) Treblinka, Belzec, Chelmno en Sobibor in deze kolom geschat op basis van *werkelijk* aangetroffen lijken/graven, bekende sterfte (o.a. door epidemieën) en vermoedelijke aantallen omgekomen joden tijdens transporten.
[2]) Auschwitz-Sterbebücher geëxtrapoleerd (w.v. 80% joods) en Rudolf Document.
[3]) R. Hilberg.
[4]) Voor Belzec op grond van getuigenissen.
[5]) R. Hilberg.
[6]) J. Schelvis.
[7]) In dit aantal zijn in andere kampen omgekomen joden niet opgenomen.

Telt men de omgekomen joden in andere concentratie- en subkampen in Duitsland, Tsjechië, de Baltische Staten, enz. daarbij op (ca. 170.000), dan wordt het totaal voor **alle kampen** van 1940-45 ca. **488.000.**
(In 1991 plaatste de *New York Times* een bericht over de na de 'Glasnost' uit Russische archieven gekomen zgn. Oranienburg documenten, waarin **403.712** omgekomen gevangenen (joods en niet-joods) ***in alle kampen*** van 1940-'45 worden genoemd). Voor wie waarde hecht aan het door Holocaustbronnen genoemde aantal joodse slachtoffers van *Einsatzkommando's* e.d. in Rusland (ca. 1 miljoen, hoewel zelfs niet 1% van dat aantal lijken in massagraven is vastgesteld!), komt dan het ***aantal vermiste/ omgekomen joden in WO II op minder dan 1,5 miljoen***.

Nizkor: ***"In werkelijkheid vonden er meer dan 3.000.000 de dood in de kampen (de rest achter het Oostelijk front en in de getto's). De twee ergste kampen waren Auschwitz (ongeveer 1,3 miljoen slachtoffers, van wie 1,1 miljoen Joden) en Treblinka (ongeveer 800.000 slachtoffers, bijna allen Joden en ongeveer 3000 zigeuners)."***

Revisionistische weerlegging: Voor wie nog in dit soort mega-Holocaustcijfers *gelooft,* prima. Revisionisten al heel lang niet meer. Voor de door de Promotie voor Treblinka, Belzec, Chelmno en Sobibor genoemde aantallen 'vermoorde joden' bestaat niet één documentair, technisch of forensisch bewijs. Voor 'vergassing' en 'spoorloze verbranding' al helemaal niet. Daarbij moet echter worden gezegd dat voor herhuisvesting van grote groepen joden in bezette Sovjetgebieden tot nu toe wel aanwijzingen, maar evenmin concrete of documentaire bewijzen zijn.

Stalin voerde in de Duitsbezette delen een meedogenloze politiek ***tegen de eigen Sovjetbevolking.*** Iedere achterblijver was een 'landverrader' die de dood verdiende, tenzij hij zich verplicht bij de door Moskou georganiseerde en bewapende 'partisanengroepen' inlijfde. ***Daarmee maakte Stalin van alle burgers franc-tireurs en zag Hitler zich gedwongen hen als zodanig te bejegenen.*** Ook kwamen door Stalin's politiek van verschroeide aarde grote aantallen huizen en dorpen leeg, waarin joden uit het Westen gehuisvest konden worden. Toen de Sovjets twee jaar later die gebieden heroverden, steunden zij de verhalen dat "miljoenen joden" (waarvan zij er zelf miljoenen naar Siberië en Aziatisch Rusland hadden gedeporteerd) "door de nazi's waren vermoord". Zij hielden na de oorlog decennialang hun grenzen hermetisch gesloten, waardoor elk contact van joden met het Westen onmogelijk was. Geen Sovjetburger kon met het Westen communiceren, laat staan reizen of – in geval van gedeporteerde joden – naar de oorspronkelijke woonplaats terugkeren. In de Sovjet-Unie was het zelfs verboden van het ene gebied naar het andere te reizen. Dat isolationisme was niet zonder reden. Grote groepen Sovjetburgers werden naar de Goelags afgevoerd, die nooit werden onderzocht en waarvan vrijwel niets bekend is. Wel dat Stalin en consorten daar miljoenen mensen naar toe brachten, die massaal crepeerden.

Niet voor niets waren het de Sovjets die zonder bewijs de miljoenenaantallen 'vernietigde joden' in de wereld brachten en niet voor niets is van de daarbij behorende miljoenen lijken nooit een fractie gevonden.

Dit is een *theorie* waarvoor evenals voor de gaskamertheorie nog onvoldoende bewijs is. Geen specifiek revisionistische theorie, want revisionisten koesteren geen theorieën. Maar zelfs Hilberg verklaarde op het laatst van zijn leven dat *"we nog geen 20% van 'de Holocaust' kennen, met name niet wat er in het Oosten gebeurde".* Die opvatting deelt hij met veel revisionisten. Zo lang Russische archieven uit die periode niet toegankelijk zijn voor onafhankelijke historici, moet dit als een reële werkhypothese worden beschouwd.

Nizkor: ***"En hadden ze niet in* vraag 7 *gezegd dat er "tienduizenden" stierven in Britse concentratiekampen, die daarom "veel erger dan enig Duits concentratiekamp" waren? Weer een interne tegenstrijdigheid."***

Revisionistische weerlegging: Nizkor 'vergeet' dat het IHR die kampen niet *'daarom'* (tienduizenden) 'veel erger' noemt, maar omdat daar *geen* artsen, *geen* medicijnen, *geen* medische verzorging, *geen* kleding, *geen* voedsel, enz. was. Alweer verdraaiing dus.

Duitse kampen waren afschuwelijk, maar ***feit*** is ook dat veel ervan voorzieningen hadden als *ziekenhuizen, kantines,* een *zwembad, bibliotheek, sportvelden,* een *orkest, kampgeld* tot *bordelen* voor gevangenen toe!

Nizkor: ***En als "kundige schattingen" maar tot 500.000 lopen, dan moet 's werelds bekendste revisionist David Irving onkundig zijn met een factor***

8. Irving verbaasde niet lang geleden iedereen door te zeggen dat hij nu geloofd*[!] *dat er misschien wel vier miljoen Joden stierven in concentratiekampen.

Revisionistische weerlegging: Hoe ignorant: *'s werelds bekendste revisionist David Irving"*. Irving noemt zichzelf niet en is ook geen revisionist. Lucy Dawidowicz schreef *op de Nizkor site* over hem: *"Irving is louter een Hitler-apologist en verdient geen erkenning als historicus, revisionist of anderszins."* (Dawidowicz is een 'erkend' historica: schreef zij immers niet dat ***in Majdanek 1.380.000 joden zijn vermoord,*** i.p.v. dat er in dat afschuwelijke kamp in werkelijkheid 4% van dat aantal omkwamen?)
Irving zei in het interview – en dat laat men weg! – dat hij *"geen 'Holocaustdeskundige* is*"*. Inderdaad, hij schreef indrukwekkende boeken over Churchill, Hitler en het Derde Rijk en hij was het die destijds het door 'echte' historici als Trevor Roper gepromote 'dagboek van Hitler' als *een vervalsing* ontmaskerde. Dit soort valse beweringen ontstaat als je uit ***haat*** alle Holocaustsceptici op één hoop gooit. Het in een radio-interview in Australië genoemde aantal, is – als het serieus was – door Irving op geen enkele wijze onderbouwd en is ook niet te onderbouwen. Voor revisionisten heeft dat dus *geen waarde.* Hij sprak van 'een aantal tussen 1 en 4 miljoen', waarna Nizkor prompt met de hoogste variant op de loop gaat. Waarom doen zij dit, terwijl zij beter weten? Sinds wanneer nemen Nizkor *cum suis* revisionisten en 'Hitler-adepten' serieus? En waarom besmeuren en vervolgen zij hem dan? Is dat omdat hij hardop zegt het *"Walgelijk te vinden om één bepaalde groep als slachtoffers af te schilderen"?*

Conclusie na Vraag 36: 'Competente ramingen' zijn niet de voortdurend uit de losse pols omlaag bijgestelde mega-aantallen, maar gefundeerde, ***voor wetenschapskritiek openstaande ramingen*** op basis van demografisch onderzoek van deskundigen als Prof. Hankins, Prof. David Hoggan, Dr. Walter N. Sanning, Prof. Carl O. Nordling e.a. We stellen vast dat Nizkor ook hier weer geen enkel onderbouwd cijfer levert, laat staan de competente ramingen van revisionistische demografen 'ontzenuwt'!

● 37. Hoe stierven zij?

IHR-antwoord: Voornamelijk door de steeds terugkerende tyfusepidemieën die het door oorlog verscheurde Europa van die tijd teisterden. Ook door verhongering en gebrek aan medische hulp tegen het eind van de oorlog, toen bijna al het weg- en treinvervoer was weggebombardeerd door de geallieerden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Sommigen stierven aan tyfus. Het grootste aantal Joden stierf door vergassing, gevolgd door doodschieten.***
In de kampen binnen het "Altreich" **(zie vraag 1)** ***waren verhongering en ziekte de meest voorkomende doodsoorzaak. Als gevangenen te weinig***

eten krijgen en tot zware arbeid worden gedwongen, is er vaak weinig praktisch verschil tussen die twee.
In Auschwitz, dat zowel vernietigingskamp als werkkamp was, werden de gevangen van tijd tot tijd "geselecteerd", waarna de zwaksten vergast werden. Op die manier kregen minder mensen de kans om van uitputting te sterven en vonden zij in plaats daarvan de dood in de gaskamers.

Revisionistische weerlegging: Voor *'vergassing'* heeft Nizkor of wie anders geen bewijs. Volgens Holocaustgelovigen zijn er '6 miljoen' joden vermoord en bij dat aantal *moet* volgens hen massaal zijn 'vergast' en doodgeschoten. Hoofdstuk **7 *c.*** toont de *fictie* van dat aantal duidelijk aan. Bij het revisionistisch aantal joodse gestorvenen van ca. 500.000 waren 'massavergassingen' niet aan de orde.
Nizkor bagatelliseert het aantal tyfusdoden om deze belangrijke doodsoorzaak te bagatellisren (*"Sommigen stierven door tyfus"*).
De Duitsers stelden speciale diensten en artsen aan voor de bestrijding van tyfus (o.m. dr. Münch in Auschwitz…). Dat geeft aan dat het om een ernstig probleem ging. Men kan zich dat nu nauwelijks nog voorstellen, want met de komst van DDT en penicilline verdween deze dodelijke epidemische ziekte snel van de aardbodem. Daarvóór echter werd Oost-Europa en Rusland regelmatig geteisterd door endemische tyfusepidemieën die enorme aantallen slachtoffers eisten. Tussen 1918-1921 werden alleen in Rusland al 25 miljoen mensen met de ziekte besmet, waarvan er 3 miljoen stierven.[2333]
We refereren aan joods Holocausthistoricus Arno Mayer, die in *Why Did the Heavens Not Darken?* op blz. 365 schrijft over de in joodse gemeenschappen voorkomende rampzalige omvangrijke tyfusepidemieën. (Driekwart van alle slachtoffers van tyfus in de periode voor WO I en het interbellum was joods.) Mayer veronderstelt dat tussen 1942 en 1945 – waarin veronderstelde 'vergassingen' zouden hebben plaatsgevonden – meer joden stierven aan natuurlijke doodsoorzaken dan aan 'niet-natuurlijke' oorzaken (executies).
Tyfus kwam permanent in alle Oostelijke kampen voor en was nooit geheel onder controle. In juli 1942 brak in Auschwitz een grote epidemie uit, die in drie maanden meer dan **20.000** doden eiste, soms meer dan 300 per dag. Een andere grote epidemie was er begin 1945, die eiste eveneens duizenden levens. Ook geven de zgn. Majdanek-Dodenboeken aan dat daar in maart 1942 1.500 mensen aan tyfus bezweken.
"Getalsmatig gesproken stierven de meeste joden door vergassing" zegt Nizkor, zonder bewijs. Zo kan men alles beweren. Om haar 'vergassingen' geloofwaardig te doen lijken zegt ze zonder grond dat (aanvankelijk gezonde) *"gevangenen bovendien om de zoveel tijd 'geselecteerd' werden, waarna de zwakken werden vergast."* Ook daarvoor *geen bewijs,* terwijl bekend is dat gevangenen soms langdurig in Auschwitz-ziekenhuizen zijn verpleegd.

Nizkor: ***Toen de geallieerden de nazi-dodenkampen in Duitsland bereikten, troffen zij er goed gevoed en gekleed SS personeel aan, en de plaatselijke bevolking had vaak, relatief gezien, aan weinig gebrek. (De Duitse bevolking in de grote steden daarentegen had wel veel te lijden.) Dit alles is goed gedocumenteerd in het filmmateriaal van de bevrijding van de kampen, waarin de mensen in de nabijgelegen steden en dorpen te zien zijn die door de Amerikaanse soldaten door de kampen werden gevoerd om ze te laten zien wat daar was gebeurd. Geen van die burgers was uitgehongerd.***

Revisionistische weerlegging: Typisch propagandapraat. De vele duizenden doden in Bergen-Belsen zijn *niet* veroorzaakt door honger. Dat kamp beschikte nog over voedsel, dat gewoon werd verstrekt. Veelzeggend is, dat in de maanden na de oorlog, toen dat kamp door de Britten was overgenomen, er *tweemaal* zoveel (14.000) mensen aan tyfus stierven. Dat had dus *niets* met de voedselverstrekking te maken. Zeker waren de taferelen in bevrijde kampen van een helse gruwelijkheid. Bergen-Belsen had tot 10 maanden voor de bevrijding nooit meer dan 3.500 gevangenen. Vanaf 1938 stond dat kamp bekend als een voorbeeld van hygiëne, orde en regelmaat, hetgeen talloze gevangenen verklaarden. Toen najaar '44 grote groepen gevangenen uit het Oosten (o.a. Auschwitz, Anne Frank, enz.) voor het oprukkende Rode Leger naar Bergen-Belsen werden overgebracht, liep het aantal gevangenen op tot meer dan het tienvoudige. Velen waren al ziek en uitgeput bij aankomst. Commandant Kramer protesteerde in Berlijn heftig tegen die ongecontroleerde toevloed, welke het kamp absoluut niet aan kon. Er was onvoldoende ruimte, onvoldoende medische verzorging, door de dag en nacht uitgevoerde Geallieerde bombardementen stagneerde de toevoer van noodzakelijke middelen, medicijnen, water, enz. Daardoor ontstond een situatie die niet anders dan infernaal kan worden genoemd. Een inferno, waarvoor de Duitsers in hoge mate verantwoordelijk waren, maar niet bewust hebben gewild.

De manier waarop Nizkor c.s. daarover bericht is pure propaganda. Filmers hadden opdracht de gruwelijke taferelen zo uitvoerig en afschuwelijk mogelijk in beeld te brengen om de vijand zo duivels mogelijk af te schilderen. Niet voor niets was een van de meest prominente Amerikaanse filmregisseurs, Alfred Hitchcock. Een getuige zag op 16 juni 1945 op een afgelegen perron in Erfurt een verzegelde en streng bewaakte trein vol gewonde, zieke, stervende en dode Duitse soldaten. Zij werden die nacht naar Buchenwald, Dachau en andere kampen vervoerd en gefilmd als slachtoffers van nazigruwelen. De lijken werden in Buchenwald gedumpt, waarna de bevolking van Weimar de volgende dag gedwongen werd te defileren langs de 'slachtoffers van de nazi's'. De verfilmer van dat wereldwijd bekend geworden in scène gezette neptafereel was Hitchcock, vader van een populair genre horrorfilms ('*Master*

of Suspense'). Hij legde voor het IMT 'nazi-gruwelen' voor het nageslacht vast. Daarmee wil niet gezegd zijn dat gruwelen in de Duitse kampen (en steden!) niet op grote schaal voorkwamen. Wel, dat het vastleggen en vertonen ervan vooral uit propagandaoogpunt plaatsvond.

Nizkor: ***Er is een beroemde foto van een aantal dikke gevangengenomen SS-vrouwen in Bergen-Belsen. Tienduizenden gevangenen stierven daar. Als u een film van uitgemergelde lijken die in massagraven werden gebulldozerd heeft gezien is die waarschijnlijk in Belsen genomen. Het contrast met doorvoede SS-vrouwen is opmerkelijk. Beelden van de bevrijding van Bergen-Belsen tonen dat ondubbelzinnig aan.***

Revisionistische weerlegging: Als Nizkor de vrouwen op de foto op haar site bedoelt, dan zijn deze normaal van postuur zonder veel overgewicht. De opmerking *"dikke gevangengenomen SS-vrouwen in Bergen-Belsen"* is haatpropaganda, evenals de verwijzing naar de uitgemergelde lijken. Deze mensen stierven vooral aan tyfus en vermagerden extreem als gevolg van ziekte. Met door Nizkor gelogen 'uithongeren' of 'gaskamers') heeft dat *niets* van doen. Veel foto's van bevrijde gezonde, normaal gevoede gevangenen in Bergen-Belsen bevestigen dat. Andere foto's tonen hoe Duitse burgers uit omliggende steden werden gedwongen met blote handen zonder bescherming bemettelijke lijken naar massagraven te dragen. Een oorlogsmisdaad als 'straf' voor onschuldigen, die voor velen enkele weken later een wisse dood betekende. Beelden van '***gebulldozerde'*** lijken zijn of geënsceneerd door de Amerikaans-joods horrorspecialist Alfred Hitchcock,[2334] of van maanden na de oorlog, toen onder de Engelsen nog eens 14.000 mensen aan ziekte bezweken.

Nizkor: ***Van de Westerse gevangenen stierven weinigen van honger; er waren mensen die de nazi's in leven wilden houden en mensen die de nazi's dood wilden hebben. Een groot aantal Sovjet-krijgsgevangenen – meer dan drie miljoen – stierven om die reden.***

Revisionistische weerlegging: Hier herhaalt Nizkor de leugen dat er in de kampen hiërarchie in lijden zou hebben bestaan: joden zouden meer hebben geleden dan anderen. Een onwaarheid die door duizenden ex-gevangenen is bestreden. Een overlevende van de nazikampen, de rechtsgeleerde en Commandeur in het Legioen van Eer, Gaston Pernot, schreef op 3 mei 1996 verontwaardigd in een ingezonden stuk in *Le Monde* naar aanleiding van eenzelfde soort opmerking:

"In de kampen had geen enkele categorie het monopolie. We waren allemaal gelijk in lijden en dood. Wij kunnen niet accepteren dat de deportaties door sommigen worden gemonopoliseerd en dat journalisten die oorlog noch deportatie hebben meegemaakt daarmee manipuleren."

In de kampen was geen verschil in lijden tussen ingezetenen, van welke groep dan ook. Hoogstens hadden sommige gevangenen (bijv. Kapo's) zich door collaboratie bepaalde privileges en macht over medegevan-

genen weten te verwerven. In het algemeen leden *allen* even zwaar en *bestond in kampen geen onderscheid in lijden tussen de ene of de andere categorie.* De nazi's lieten geen gevangenen in kampen doodhongeren.
Zoals in elke oorlog, kregen bepaalde gevangenen (officieren, piloten) een betere behandeling, dit om bijv. uitruil met eigen mensen mogelijk te maken. Dat waren de uitzonderingen. De behandeling van Russische krijgsgevangenen door de Duitsers was in werkelijkheid veel beter dan die van Duitsers door de Russen. In principe vermoordden de Sovjets alle Duitse krijgsgevangenen zonder vorm van proces en op gruwelijke wijze. We herinneren eraan dat van de 100.000 Duitse krijgsgevangenen in Stalingrad januari '43 slechts ca. 5.000 hun gevangenschap overleefden.
In de eerste drie maanden na 'Barbarossa', toen de Duitsers najaar '41 meer dan 3 miljoen Russische soldaten gevangen namen zonder daarop voorbereid te zijn, stierven inderdaad velen daarvan de hongerdood. Dat waren er echter niet *"meer dan drie miljoen"* zoals Nizkor stelt. In totaal raakten meer dan 5 miljoden Russen in krijgsgevangenschap, waarvan er ongeveer *twee miljoen* aan allerlei oorzaken, waaronder gebrek aan voedsel stierven.[2335] Dat moet voor een groot deel op rekening van Stalin worden geschreven, want die weigerde principieel elke humanitaire hulp aan zijn gevangengenomen soldaten (zij waren allen *'verraders'*); hij wees ook elke Rode Kruis bemiddeling af. Al in december '41 slaagden de Duitsers erin de rantsoenen te verhogen tot boven het niveau van de voedselhulp die Sovjetburgers van hun regering kregen, waardoor de sterfte aanzienlijk daalde. Van de gevangengenomen Russen, verkozen er tussen 1 en 2 miljoen vrijwillig in Duitse dienst te gaan, bij bevoorradingseenheden e.d. en in actieve dienst aan het front. Zij hadden als ex-krijgsgevangenen in hun vaderland geen ander uitzicht dan met hun familie te worden vermoord of naar Goelags te worden gedeporteerd.[2336]

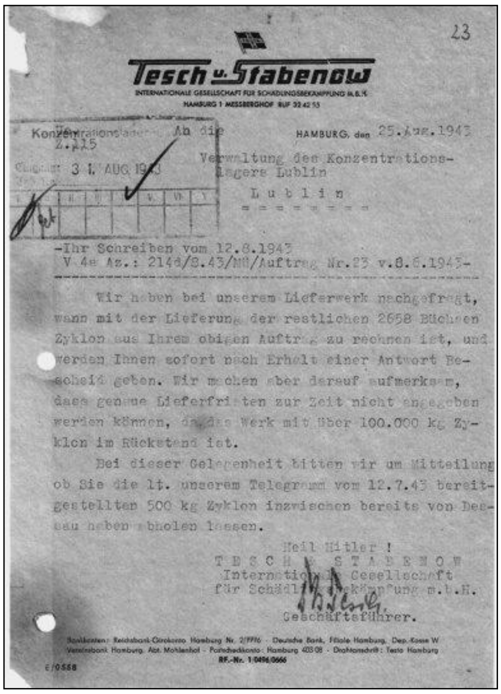
Conclusie na Vraag 37: Als we ervan uitgaan dat in WO II tussen 300.000 en 500.000 joden in Duitse kampen om het leven kwamen – en er is geen overtuigend bewijs dat dit er meer zouden zijn – dan stierf het overgrote deel van hen door tyfus, andere ziekten en de onbeschrijfelijke ellende die op het eind van de oorlog ontstond door de totale chaos. Propaganda van Nizkor over "dikke SS-vrouwen" etc. doet daar niets aan af.

38. Wat is tyfus?

IHR-antwoord: De ziekte verschijnt altijd als veel mensen lange tijd in een kleine ruimte leven zonder te baden. Hij wordt gedragen door luizen waarmee het haar en de kleren vol komen te zitten. Soldaten en mariniers dragen traditioneel het haar verplicht kort vanwege het gevaar van tyfus. De ironie wil dat er misschien meer Joden het leven in de concentratiekampen hadden overleefd als de Duitsers meer Zyklon-B hadden gebruikt.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Typische 'revisionisten'-humor.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Walgelijk om hier over *revisionistische humor* te spreken. Pressac en andere serieuze Holocausthistorici zijn het erover eens dat **96%** van alle Zyklon-B werd gebruikt voor bestrijding van de dodelijke tyfus veroorzakende luizen. Ook dat er – vooral in het laatste oorlogsjaar – een ernstig tekort aan dit levensreddende middel in de kampen bestond.

23

Tesch u. Stabenow
INTERNATIONALE GESELLSCHAFT FÜR SCHÄDLINGSBEKÄMPFUNG M.B.H.
HAMBURG 1 MESSBERGHOF RUF 32 42 55

Konzentrationslager
Z. 115
Eingang: 31. AUG 1943

An die
Verwaltung des Konzentrationslagers Lublin
Lublin

HAMBURG, den 25. Aug. 1943

-Ihr Schreiben vom 12.8.1943
V 4e Az.: 214d/8.43/MH/Auftrag Nr.23 v.8.6.1943-

Wir haben bei unserem Lieferwerk nachgefragt, wann mit der Lieferung der restlichen 2658 Büchsen Zyklon aus Ihrem obigen Auftrag zu rechnen ist, und werden Ihnen sofort nach Erhalt einer Antwort Bescheid geben. Wir machen aber darauf aufmerksam, dass genaue Lieferfristen zur Zeit nicht angegeben werden können, da das Werk mit über 100.000 kg Zyklon im Rückstand ist.

Bei dieser Gelegenheit bitten wir um Mitteilung ob Sie die lt. unserem Telegramm vom 12.7.43 bereitgestellten 500 kg Zyklon inzwischen bereits von Dessau haben abholen lassen.

Heil Hitler !
TESCH & STABENOW
Internationale Gesellschaft
für Schädlingsbekämpfung m.b.H.
Geschäftsführer.

Bankkonten: Reichsbank-Girokonto Hamburg Nr. 2/7776 · Deutsche Bank, Filiale Hamburg, Dep.-Kasse W
Vereinsbank Hamburg, Abt. Mohlenhof · Postscheckkonto: Hamburg 403 08 · Drahtanschrift: Testa Hamburg
RF.-Nr. 1/0496/0666
6/0558

Brief augustus '43 aan kampleiding Majdanek over tekort Zyklon-B.

<u>Conclusie na Vraag 38:</u> 'Ontzenuwing' is hier niet van toepassing.

● **<u>39. Wat maakt het voor verschil of er in die vreselijke tijd nu zes miljoen Joden stierven of 300.000?</u>**

<u>IHR-antwoord:</u> 5.700.000. Daarnaast was er – in tegenstellling tot wat de 'Holocaust'-propaganda stelt – geen sprake van een moedwillig pogen tot vernietiging van wie dan ook.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Als gezegd, er stierven er ongeveer zes miljoen. Iets anders beweren maakt ze niet levend.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Inderdaad, *'Als gezegd'*, maar niet ***'als bewezen'.*** Het *verschil* is natuurlijk **gigantisch,** maar Hoofdstuk **7** heeft inmiddels tienvoudig bewezen dat het 'Zes Miljoen' aantal *judaïsche fictie* is. Bewezen was al dat 6 miljoen minus 2,5 miljoen minder in Auschwitz

en 2 miljoen minder in de andere kampen hoogstens 1,5 miljoen is, zodat Nizkor c.s. beter eerst dit maar eens 'ontzenuwt'.

Nizkor: ***Het IHR zegt hier duidelijk dat er "geen doelgerichte poging om iemand uit te moorden" was. Zij hebben duidelijk de kwestie van de gaskamers gescheiden van de kwestie van het plan van de nazi's om Europese Joden uit te moorden, ongeacht de middelen.***

Revisionistische weerlegging: Ook hier is het IHR duidelijk: er was geen plan om de Europese joden uit te moorden en er waren geen 'gaskamers'. Voor geen heeft de Holocaustpromotie ook maar één concreet bewijs kunnen leveren.

Nizkor: ***Misschien wil Greg Raven, het hoofd van het IHR, dan de onderstaande citaten eens uitleggen. Bij eerdere gelegenheden dat hem dit werd gevraagd, probeerde hij altijd op een ander onderwerp over te stappen en over gaskamers te gaan praten. Maar als hij echt gelooft dat "er geen doelgerichte poging [was] om iemand uit te moorden" – punt uit -, dan zou hij toch een antwoord moeten hebben op deze citaten zonder de gaskamers te noemen.***

Dagboek van Hans Frank (uit *Nazi Conspiracy and Aggression*, 1946, Vol. I, pp. 992, 994):

Maar wat moet er met de Joden gebeuren? Denk je dat ze overgeplaatst zullen worden in het 'Ostland' [de oostelijke gebieden], in [nieuwe kolonisatie]dorpen? Dat kregen we te horen in Berlijn: Waarom zoveel moeite? We kunnen niets met ze beginnen in het 'Ostland' of in het 'Reichkommissariat'. Dus liquideer ze zelf maar. Heren, ik moet u vragen u te ontdoen van elk gevoel van mededogen. Wij moeten de Joden uitroeien, waar we ze ook vinden en waar we maar kunnen, om de structuur van het Rijk als geheel te behouden. …

Wij kunnen niet 3.500.000 Joden doodschieten of vergiftigen, maar we zullen er niettemin in slagen maatregelen te nemen die op de een of andere manier tot hun uitroeien zullen leiden. …

Dat we 1.200.000 veroordelen tot de hongerdood zij slechts terzijde opgemerkt.

Revisionistische weerlegging: Het 'Dagboek van Hans Frank' is geen 'Dagboek', maar een naoorlogse Sovjetselectie uit 12.000 documenten van zijn bureau-organisatie, waarvan geen regel door hemzelf was geschreven. Frank stelde die documenten aan de Sovjets ter hand, in de stellige overtuiging dat ze hem zouden vrijpleiten van alle tegen hem ingebrachte beschuldigingen.

Het door Nizkor opgevoerde citaat is afkomstig van Geallieerde geheime diensten, in het Engels 'vertaald' door Amerikaans-joodse anti-nazi's, die het citeerden in *'Nazi-Conspiracy and Aggression, 1946-1948,* een propagandastuk dat terecht door geen zichzelf respecterend Holocausthistoricus nog wordt geciteerd.

Nizkor: **Himmler's toespraak in Posen op 4 oktober 1943 is op geluidsbanden vastgelegd (*Trial of the Major War Criminals*, 1948, Vol. XXIX, p. 145, vert.): *"Ik verwijs nu naar de evacuatie van de Joden, de uitroeiing van het Joodse volk. Dat is een van die dingen die gemakkelijk gezegd worden: "het Joodse volk wordt uitgeroeid," zegt elk Partijlid, "dat is waar, het maakt deel uit van onze plannen, het elimineren van de Joden, uitroeien, wij zijn ermee bezig."***

Revisionistische weerlegging: Hoofdstuk **5 *f.*** rekende al af met de zgn. Posen-speech van Himmler. Bizar genoeg vervalst Nizkor zelfs de vervalste tekst van die "speech". Daarin staat: *'dat staat in ons **Partijprogramma**'* hier verdraaien zij dat tot *'het maakt deel uit van onze plannen'….* ***Tweemaal bedrog:*** dat stond ***niet*** in het NSDAP-Programma en ***niet*** in *"onze* [nazi] *plannen"* (Hfdst. **5 *f.***). (Met het Goebbels' citaat uit Lochner's *The Goebbels Diaries* rekenden we bij V & A 1 al af.)

Conclusie na Vraag 39: Het maakt een wereld van verschil of 6 miljoen of 300.000 (5%) joden zijn omgekomen door toedoen van Duitsers. Nizkor herhaalt 'Zes Miljoen', maar uiteraard zonder bewijs of argumentatie.

● **40. Joodse overlevenden van de "vernietigingskampen" zeggen te hebben gezien hoe lichamen in kuilen werden gestapeld en verbrand. Hoeveel benzine zou daarvoor nodig zijn geweest?**

IHR-antwoord: Veel meer dan de Duitsers konden krijgen, aangezien er toen een groot gebrek aan brandstof was.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"Konden krijgen"? Het kamp Auschwitz III, Monowitz, was een industrieel werkkamp waar brandstof werd geproduceerd! Het IHR geeft dit zelfs toe in hun herziene versie van vraag 6. Is er een betere manier om brandstof te "krijgen"?***

Revisionistische weerlegging: (Bij de volgende V & A zal worden aangetoond dat opgestapelde lichamen niet in kuilen kunnen worden verbrand.) Eerder, bij V & A 6, is al berekend dat voor het verbranden van 1 miljoen lijken tenminste 60.000.000 liter vloeibare brandstof (60.000 ton) nodig is en dat een *gigantische verspilling* zou zijn geweest. Ook dat *kamp* Auschwitz niet kon beschikken over in Monowitz voor het Duitse leger geproduceerde synthetische brandstof.

Nizkor: ***Hoe dan ook is dit een misleidende vraag: er was geen energierijke en geraffineerde brandstof als benzine nodig. In plaats daarvan werden er goedkope brandbare stoffen gebruikt zoals motorolie en methanol, die in relatief grote hoeveelheden beschikbaar waren.***

Revisionistische weerlegging: Motorolie en methanol waren niet in de vereiste hoeveelheden aanwezig en afgezien daarvan was lijkverbranding in putten (kuilen) *onmogelijk* en grootschalig gebruik van vloeibare brandstoffen voor lijkverbranding verspillend inefficiënt.

__Nizkor:__ *Höss beschrijft het openlucht verbrandingsproces in Treblinka (Bezwinska en Czech,* **KL Auschwitz Seen By The SS**, *1984, p. 133):*
[Na een vergassing in Treblinka] werden de gaskamers geopend en werden de lichamen eruit gehaald, ontkleed en verbrand op een rooster gemaakt van treinrails. De vuren werden gestookt met hout, en af en toe werden de lichamen besproeid met olie-afval.

Revisionistisch cartoon over Höss' 'getuigenis' over Treblinka.

__**Revisionistische weerlegging:**__ Een en al leugenfantasie, deze 'getuigenis'. In de eerste plaats *bestond Treblinka II nog niet* in juni 1941 zoals Höss zou hebben gezegd. Treblinka werd pas een jaar later, eind juli 1942, geopend! De onwaarheid blijkt ook uit *"eruit gehaald, __ontkleed__ en verbrand"*. Stergetuige Abraham Bomba, verklaarde in de film *Sjoah*, dat hij ***naakte*** slachtoffers knipte, voor zij de 'gaskamers' in gingen. Wie liegt hier, Bomba of de opschrijvers namens Höss? Of allebei?

Over de zo kenmerkende **felrode huidskleur** van duizenden door koolmonoxide omgekomen slachtoffers sprak ***geen enkele getuige.*** Niet na het 'vergassen', niet bij het daarna 'ontkleden' en niet bij het 'verbranden op roosters'. Hadden de nazi's alle 'getuigen' eerst *kleurenblind* gemaakt?

<u>Nizkor:</u> Hij beschrijft ook het proces in zijn eigen kamp, Auschwitz (Kogon et al., *Nazi Mass Murder*, 1993, pp. 168-169):

In de zomer van 1942 werden de lichamen nog steeds naar massagraven gedragen. Pas tegen het einde van de zomer kwam crematie in gebruik – eerst door een houtvuur met ongeveer tweeduizend lijken, en later in de greppels, met de lijken die daar eerder begraven en vervolgens opgegraven waren. Ze werden begoten met gebruikte motorolie, later met methanol.

Het was geen grote opoffering voor de nazis om een beetje gebruikte motorolie op te geven.

In de herziene versie veranderde het IHR het overduidelijke verzinsel over "benzine", in "brandstof", dat slechts onjuist is. Het blijft misleidend. De term "brandstof" dekt veel, maar gebruikte motorolie valt er niet onder.

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Beperkt gebruik van motorolie en methanol voor incidentele lijkverbrandingen in de open lucht (bijv. na een tyfusepidemie) zou toen mogelijk geweest kunnen zijn; de nieuwe crematoria kwamen immers pas na maart 1943 in gebruik. Echter, alleen op relatief beperkte schaal, want van 'massavergassingen' was geen sprake en ook Birkenau was nog niet in gebruik.

● <u>41. Kunnen lichamen verbrand worden in putten?</u>

<u>IHR-antwoord:</u> Nee. Het is onmogelijk dat menselijke lichamen op die manier volkomen verteerd worden door vuur vanwege gebrek aan zuurstof.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> Het IHR zegt (eerste versie):
"Nee, het is onmogelijk dat menselijke lichamen op die manier volkomen verteerd worden door vuur, omdat er in open kuilen niet genoeg hitte ontwikkeld wordt."
Het IHR zegt (herziene versie):
"Nee. Het is onmogelijk dat menselijke lichamen op die manier volkomen verteerd worden door vuur vanwege gebrek aan zuurstof."
Wat is het nu: hitte, of zuurstof?

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Dit noemt men spijkers op laag water zoeken: beide IHR reacties zijn correct! In plaats van bij dit belangrijke item van ***onmogelijkheid*** lijken in putten te verbranden in te gaan, verkiest Nizkor een triviale 'aanval' op een oude formulering van het IHR.
Er bestaat in het geheel geen 'tegenstrijdigheid' tussen "niet genoeg hitte ontwikkelen" en "gebrek aan zuurstof".

De bereikte hitte van vuur is immers rechtstreeks gekoppeld aan de toegevoerde hoeveelheid zuurstof: hoe meer zuurstof, hoe meer hitte. Een domme afleidingsmanoeuvre dus.

__Nizkor:__ ***Ongeacht wat Holocaust-ontkenners willen geloven, het simpele feit is dat dergelijke verbrandingen hebben plaatsgevonden. Er bestaat zelfs een beroemde foto van kuilverbrandingen, die uit Auschwitz-Birkenau is gesmokkeld.***

__Revisionistische weerlegging:__ ***'Geloven'*** is des Nizkors.
Pyrotechnisch is het ***onmogelijk*** lijken in putten te verbranden. Weliswaar spreekt men hier over 'kuilen', maar het gaat wel degelijk over diepe *putten*: Holocaustgetuigen spreken over joden die aan de rand stonden, werden neergeschoten en dan in de put vielen en ook over mensen die levend in het vuur werden geduwd; dat kan bij kuilen niet. In putten kunnen echter geen lijken worden verbrand. Er is onvoldoende zuurstoftoevoer nog afgezien van het hoge grondwaterpeil in Auschwitz.
De ene enkele (onduidelijke) foto waarop Nizkor doelt, is besproken in Hoofdstuk **9 *g*.** Daaraan kunnen nauwelijks feiten worden ontleend, zelfs niet of het om een *put* gaat.

__Conclusie na Vraag 41:__ Lichamen kunnen **niet** in *putten* worden verbrand, al helemaal niet bij een hoog grondwaterpeil zoals in Auschwitz. Mogelijk dat een beperkt aantal lijken in de open lucht is verbrand, maar dan op en niet onder het grondoppervlak. Nizkor 'ontzenuwt' dus niets.

- __**42. "Holocaust"-auteurs beweren dat de nazi's in circa 10 minuten lichamen konden cremeren. Hoe lang duurt het cremeren van 1 lichaam volgens professionele crematorium operators?**__

__IHR-antwoord:__ Ongeveer anderhalf uur, hoewel de grotere beenderen nadien verdere verwerking vereisen.

__'Ontzenuwing' Nizkor:__ ***Is het nu anderhalf uur, of 2? De laatste tijd gaan de Holocaust-ontkenners af op de getuigenis van Ivan Lagace, die blijkbaar in het Zündel-proces heeft gezegd en later heeft geschreven dat het zes of acht uur per lichaam duurt.***
Het IHR maakt het wel bont door te klagen dat de getuigenissen van overlevenden elkaar tegenspreken op technische details zoals de tijd die nodig is voor crematie – het komt zelf niet eens met een eenduidig verhaal!

__Revisionistische weerlegging:__ Een onzinnige en kwaadaardige reactie van Nizkor. Alweer gaan zij niet in op feiten en alweer leiden zij met een zelfgecreëerde 'tegenstelling' de aandacht af van een voor het Holocaust-verhaal beslissend item.
Het IHR noemde crematietijden van professionele crematorium-operators.[2337] Niets meer en niets minder. Hun opgaven verschilden natuurlijk

enigszins, gelet op het type oven, de gebruikte brandstof, de methode van botrestbehandeling, de gehanteerde afkoeltijden voor de ovens, enz. 1,5 à 2 uur, niets bijzonders dus. Voor de met cokes gestookte Auschwitz-ovens hanteren revisionisten een crematietijd van ***gemiddeld 1 uur per lijk***; sneller kon – ook volgens de ingenieurs van Topf & Sohne – niet.
Zelfs vandaag duurt dit met elektrische en gasgestookte ovens nog altijd langer dan een uur. Onderzoek van de *British Cremation Society* stelt dit voor hedendaagse ovens officieel op ***1 uur per 45 kg*** lichaamsgewicht.[2338]
Tenzij de ouderwetse cokesgetookte ovens in Auschwitz vallen onder de Holocaustwonderen, is 1 uur per lijk eerder te kort, dan te lang.

Nizkor: ***Het verschil tussen de schattingen van het IHR en de werkelijke tijd (eerder 30 minuten) komt vooral doordat het IHR militair-industriële crematoria verwart met normale civiele crematoria.***

Revisionistische weerlegging: Dit is regelrechte **Nizkor-zwendel**: *"militair-industriële crematoria"*. Zoals bij V & A 1 de verklaring van Prof. Dr. Trastel bewijst, waren de ovens van Auschwitz *"standaard-crematorium-ovens, niet modern, bedoeld voor kleine begraafplaatsen en ongeschikt voor massa-verbrandingen."* Nizkor misleidt en liegt dus ook met haar *"militair-industriële crematoria"*.

Nizkor: ***Met "professionele crematorium operators" bedoelen ze mensen als Lagace, wiens baan het is één lichaam tegelijk te cremeren, met een doodskist, in een oven die is ontworpen om zelfs de grootste botten tot een fijne as te verbranden die de nabestaanden mee naar huis kunnen nemen. Die situatie is duidelijk niet te vergelijken met de situatie in Auschwitz-Birkenau tijdens de Tweede Wereldoorlog. Lagace zou er bijvoorbeeld niet over peinzen om de as van de ene overledene te mengen met die van een ander.***

Revisionistische weerlegging: De realiteit wil nu juist dat de Auschwitz Krema's waren ontworpen en gebouwd voor precies dat: complete crematie tot as, in urnen aan nabestaanden overgedragen. Pas later kwam door de oorlogsomstandigheden daar niets meer van. Uiteraard sprak Lagacé over zijn eigen praktijk, maar kon hij, doordat zijn ovens nagenoeg gelijk waren aan die van Auschwitz, ook de verschillen aangeven (gekist/ongekist, afkoeltijden/geen afkoeltijden, enz.).

Nizkor: ***Lagace en het IHR vergeten dat er twee of drie lichamen in elke 'moffel' kunnen worden gestopt. Dit zou in een civiele, commerciële instelling natuurlijk nooit gebeuren.***

Revisionistische weerlegging: Het invoeren van twee of meer lijken per muffel is een door Holocaustgelovers hardnekkig herhaald verzinsel. Het is ***ronduit absurd.*** Slechts in bepaalde gevallen konden twee lijken tegelijk worden ingevoerd (een volwassene en een baby, twee kinderen, of twee sterk vermagerde tyfuspatiënten). Een groot aantal technische en pyro-

technische factoren maakt twee of meer volwassen lijken niet alleen onmogelijk, maar is ook contraproductief (zie Hoofdstuk **6 *i.* 2**).

<u>Nizkor:</u> ***Bovendien waren de ovens in Auschwitz ontworpen om voortdurend te branden, waarbij de hitte die werd geproduceerd door de verbranding van voorgaande lichamen werd gebruikt om de oven heet te houden voor de volgende. Nadat ze aan het begin van de dag met cokes waren opgestookt tot de juiste temperatuur, was er weinig of geen extra brandstof meer nodig. Dit technische succes is goed gedocumenteerd (zie Gutman et al.,* Anatomy of the Auschwitz Death Camp*, 1994, pp. 185-187ff).***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> De ovens van Auschwitz waren nagenoeg gelijk aan civiele ovens en hadden dus geen voorzieningen om *"voortdurend te branden"*. Het verhaal dat Nizkor hier spint, heeft tot doel aannemelijk te maken dat de Auschwitzovens praktisch geen brandstof nodig hadden (3,5 kg cokes per lijk i.p.v. 20 kg). Dit, omdat aan de hand van de gevonden cokesadministratie het aantal gecremeerde lijken in Auschwitz precies kan worden nagerekend (ca. 135.000). Het Nizkor betoog is absurd, omdat het suggereert dat de lijken door de hitte 'vanzelf' branden. Het principe van een crematieoven is echter dat een lijk niet 'brandt', maar door elders gegenereerde hetelucht wordt gecremeerd. Lijk en brandstof komen dus niet met elkaar in contact. De hete lucht wordt vrijwel onmiddellijk door de schoorsteen afgevoerd en blijft niet in de oven aanwezig.

<u>Nizkor:</u> ***Lagace zegt dat er een "afkoelingsperiode" moest zijn na elk gecremeerd lichaam, wat zijn diepe onwetendheid toont omtrent de werking van de ovens. Lagace zegt dat continu gebruik de ovens van Auschwitz onklaar zou hebben gemaakt, maar alweer: hij begrijpt eenvoudig niet het verschil tussen gewone burgerlijke crematoria en militair-industriële.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Ook hier weten Holocaust-leugenaars het 'beter' dan deskundigen. Lagacé sprak – zoals hijzelf benadrukte – over het proces zoals dat in zijn eigen crematorium werd toegepast. De leugenaars komen dan weer (zonder zelfs maar het geringste bewijs te geven) met gefantaseerde *militair-industriële* ovens en lijken die *'zonder brandstof elkaar aansteken en vanzelf verbranden'*. Beide klip-en-klare Nonsens.

<u>Nizkor:</u> ***Bovendien brandt een commercieel crematorium normaliter een lichaam langer na, om alle sporen van gecarboniseerd vlees te verwijderen en de botten wit te maken. Niettemin verlengen die processen de totale crematietijd slechts met twee tot vier uur, en niet met de zes tot acht uur waarover Lagace het had. Lagace vergeeet dat dergelijke cosmetische zorgen niet van belang waren voor de nazi's. maar deze en andere vergissingen worden behandeld in het antwoord op <u>vraag 45</u>.***

Revisionistische weerlegging: Natuurlijk sprak Lagacé *niet* over crematietijden van *"zes tot acht uur"*, zoals de *diep onwetenden* van Nizkor menen te kunnen suggereren. Lagacé sprak over de noodzaak om na één of twee cremates *zijn eigen ovens* te laten afkoelen om onherstelbare schade aan de installatie te voorkomen. *Inclusief* die lange perioden van afkoeling, moest per crematie daar gemiddeld gerekend worden met 6 à 8 uur. Dat gold natuurlijk *niet* voor Auschwitz.

Nizkor: ***Maar nog afgezien van deze vergissingen, bestaat er eenvoudig geen twijfel over de verbrandingstijd van de ovens. In 1939 kreeg Topf en Zonen de opdracht om een oven voor Dachau te bouwen die een geschatte capaciteit had van een lichaam per uur per moffel (maal twee moffels). Door de luchtdruk te vergroten, hadden zij in juli 1940 een oven geproduceerd die net iets minder dan twee lichamen per uur per moffel kon verbranden (alweer, maal twee moffels). De oven had drie uur onderhoud per dag nodig, heel wat minder dan de twaalf die volgens de IHR in vraag 45 nodig zijn. (Zie Gutman et al.,* op. cit.*, pp. 185-186, 189-190.)***

Revisionistische weerlegging: Alweer zuivere misleiding. Zij hebben het hier over één oude, oliegestookte oven, die tijdelijk werd *omgebouwd* tot een zogenaamde twee-fasen oven, waarin een lijk eerst 40 minuten werd gecremeerd en vervolgens de halfgecremeerde resten in het *onderste deel* van de oven nog eens 20 minuten werden naverbrand. Daarbij werd de zuurstoftoevoer sterk opgevoerd, waardoor inderdaad de *doorlooptijd* van die twee-fasen oven werd bekort tot ca. 40 minuten. Echter, de geforceerde zuurstoftoevoer bekortte de levensduur van die oven aanzienlijk, wat geen probleem was, *omdat die oude oven na gereedkomen van de (normale) nieuwe ovens buiten bedrijf werd gesteld!*
Het twee-fasen systeem is na 1940 nergens toegepast – behalve in Theresiënstadt, waar dubbelgrote ovens met dit systeem van het merk Ignis stonden – zodat dit Nizkor verhaal over de Topf & Söhne ovens een *vals beeld* van de werkelijkheid schetst. Dat een niet-'vernietigingskamp' als Theresiënstadt efficiëntere ovens had dan Auschwitz, spreekt boekdelen.

Nizkor: ***De crematoria die uiteindelijk in Auschwitz-Birkenau werden geinstalleerd waren enorm. Zij konden meerdere lichamen per moffel verwerken in ongeveer een half uur, en zij konden dagen achter elkaar doorbranden zonder onderhoud. (Na verloop van tijd kwamen er problemen mee, en meerdere ovens waren maanden achter elkaar buiten bedrijf.) Topf en Zoon kreeg in 1951 patent op zijn ovens, en ook dit patent vermeldt dat een enkele moffel een lichaam in een half uur kan cremeren.***

Pure leugens. De Auschwitzovens waren ***niet*** *"enorm"* maar *"bedoeld voor kleine begraafplaatsen en ongeschikt voor massaverbrandingen"* (prof. Trastel). Ze konden om meerdere technische redenen ***geen*** *"meerdere lichamen per moffel verwerken"* (zie Hfdst. **6 *i.* 2**), laat staan *"in ongeveer een half uur"*. Ook het patent uit 1951(!) is plat bedrog: dat ging om een *verbrandingsoven* en

die hebben ***geen*** 'moffels'. Niets dan leugens dus om 'vergassingen' en gigantische aantallen gecremeerde joden te suggereren.

Conclusie na Vraag 42: Dat Nizkor bij deze en verdere vragen over de crematies haar toevlucht neemt tot grove verzinsels en leugens is duidelijk. Zij hebben echter geen andere keuze. Het Nizkorgebeuzel over crematiecapaciteit is bedoeld om de Holocaustnaïeve massa *coûte que coûte* in waanzinnige aantallen JHV-gecremeerden te laten geloven. Zonder die gefantaseerde crematiecapaciteit (1 lijk per 15 minuten, 24 uur per dag, 365 dagen per jaar) zakt het Holocaustgebouw als een kaartenhuis in elkaar. De lezer bepale zelf wat reëel is.

- **43. Waarom hadden (de) concentratiekampen crematoriumovens?**

IHR-antwoord: Om efficiënt en hygiënisch de lichamen op te ruimen die ontstonden door de tyfusepidemieën.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***… en door de massale vergassingen.*** *Zie het antwoord op vraag 45.*

Revisionistische weerlegging: Alweer een aantoonbaar onjuiste 'ontzenuwing'. Immers, ***geen*** van de zogenaamd pure *'vernietigingskampen'* (Chelmno, Belzec, Sobibor, Treblinka) ***had crematoria!*** Crematoria op zichzelf hadden niets te maken met een zogenaamd vernietigingsproces. Er waren crematoria in *alle* andere kampen, *behalve* in zgn. vernietigingskampen!

In Auschwitz was de crematiecapaciteit per 1.000 ingezetenen *kleiner* dan in niet-vernietigingskampen als Dachau, Buchenwald, Ravensbrück, enz.

Conclusie na Vraag 43: Voor 'ontzenuwing' van deze V & A verwijst Nizkor naar haar reactie op V & A 45. We zullen zien, dat ook daar van enige 'ontzenuwing' *('Kan een crematoriumoven 100% volcontinu draaien?')* in de verste verten geen sprake is.

- **44. Als alle crematoria in alle kampen in door Duitsland gecontroleerd gebied volcontinu 100% operationeel waren, wat is dan het maximum aantal lichamen dat gecremeerd kon worden in de hele periode dat de crematoria in gebruik waren?**

IHR-antwoord: Ongeveer 430.600.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit onjuiste aantal is het resultaat van een opeenstapeling van fouten. De fouten in de verbrandingstijd per lichaam en onderhoudstijd werd behandeld in vraag 42. De fout in het aantal lichamen per moffel wordt behandeld in vraag 45.***

Revisionistische weerlegging: Wie hier "fout op fout" stapelt zullen we nog verder vaststellen. Nizkor toonde bij Vraag 42 geen enkele 'fout' in de door de deskundigen genoemde crematietijden aan, evenmin als in de benodigde onderhoudstijd. Hoe het IHR de totale crematiecapaciteit voor *alle* kampen in door Duitsland gecontroleerd gebied berekende, is mij niet bekend. Vaststaat, dat zij dit op *reële* basis berekende, aan de hand van reële parameters, met reële aantallen crematoria, ruime kamppopulaties, een ruime verbrandingstijd per lijk, ruime bedrijfstijden, reëel cokesverbruik, reële storings- en uitvalstijden, normale fysische beperkingen, enz.
Het IHR antwoord is dan ook *indicatief* voor het maximum aantal crematies dat bij *theoretisch* optimaal functioneren mogelijk was.
De *"opeenstapeling van fouten"* ligt, zoals wij hier zullen aantonen, aan de kant van de JHV. Kijkt u maar: bij Vraag 42 sprak Nizkor over de ovens van Auschwitz, die *"meerdere lichamen per moffel verwerken in ongeveer een half uur"*. Daarvoor moet zij eerst liegen *"dat er twee of drie lichamen in elke 'moffel' kunnen worden gestopt"*, hetgeen op uitzonderingen na *onwaar* is, dat er sprake was van *"militair-industriële ovens"*, hetgeen pure nonsens is, over een crematietijd van *"ongeveer een half uur"*, wat het dubbele van de werkelijkheid is, over een vals en mislukt experiment in Dachau en een *"patent uit 1951*(!)*"* dat een *verbrandingsinstallatie* voor *kadavers* betrof, geen crematieoven! [2339] Dat laatste was een patent-*aanvraag* van Töpf und Söhne uit 1942 voor een "doorloop" *verbrandingsoven* voor kadavers, losse resten, enz., die tijdens de oorlog echter niet in behandeling is genomen en nooit is geproduceerd. Dat dit systeem *niet* bedoeld was voor crematie van lijken kan men afleiden uit het feit dat hetzelfde patent in 1953 opnieuw werd aangevraagd, in de tijd dus dat massaverbranding *out of the question* was.
Met Nizkor's *"aantal lichamen per moffel"* rekende Hfdst **6 *i.* 2** definitief af. Men kan dit geen JHV-*"fouten"* noemen: dit zijn alle ***bewuste leugens***.

Nizkor: ***Het kan leerzaam zijn naar theoretische aantallen te kijken, mits men onthoudt dat de theoretische capaciteit om een aantal redenen nooit is gehaald. Maar als men bedenkt wat de theoretische aantallen geweest hadden kunnen zijn, bij een hypothetische operationaliteit van 100% en zonder onderbrekingen voor onderhoud, zijn de aantallen verpletterend.***
We hoeven niet eens naar alle nazikampen te kijken; laten wij het alleen hebben over Auschwitz-Birkenau. Sterker, laten we alleen de twee grootste crematoria (van de vijf) bekijken. Als alleen die twee ovens 24 uur per dag op hun volle geschatte capaciteit hadden gedraaid vanaf hun installatie in april 1943 tot zij in 1944 buiten werking werden gesteld, zouden ze ruim 1,7 miljoen lichamen hebben verbrand.
Dit is eenvoudig uit te rekenen op basis van de door de nazi's zelf geschatte ovencapaciteit. Zie hiervoor een foto van dat document, of Pressac, **Auschwitz: Technique and Operation,** ***1989, p. 247.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> De misleiding en overdrijving van Nizkor treden hier genadeloos aan het licht. Die zijn *noodzakelijk* voor hen, omdat anders het verhaal van miljoenencrematies en daarmee de Joodse Holocaust-Versie onmiddellijk onderuit gaat.
Hiervoor gaven wij aan dat het IHR het aantal crematies op *reële basis* berekende. Niet volgens de 'Fiat Panda'-methode van Nizkor: maximumsnelheid 160 km/u x 24 uur x 365 dagen, geeft een aantal kilometers van bijna **1,5 miljoen per jaar**.[2340]
Ook de *"door de nazi's zelf geschatte ovencapaciteit"* (1.440 *per dag* alleen voor Krema III) van het Pressac document is bewuste onzin, omdat niemand dit aantal serieus neemt, ook Holocausthistorici als Van Pelt niet. Nizkor voert die valse en onzinnige gegevens *tegen beter weten in* op, om haar astronomische aantallen een schijn van geloofwaardigheid te geven.
Haar aantal van 1,7 miljoen crematies in 18 maanden voor de twee Krema's gaat dan ook zelfs de perken van het onzinnige te buiten.

<u>Nizkor:</u> ***Merk op dat de nazi's zich later gingen realiseren dat de theoretische capaciteit van de ovens te onpraktisch was, en dat zij eind 1942 hun schattingen verlaagden van 1440 per Krema per dag naar 800 (zie Gutman et al.,*** **Anatomy of the Auschwitz Death Camp*****, 1994, p. 212). Uitgaande van dat meer accurate aantal konden er iets minder dan een miljoen lichamen worden verbrand in die 20 maanden door deze twee Auschwitz-crematoria.***
Dat komt overeen met de realiteit, omdat er andere Krema's beschikbaar waren om lichamen te verbranden en omdat wij weten dat de ovens vaak overbelast raakten door het enorme aantal lichamen, waardoor het nodig werd lichamen te verbranden in open kuilen. Zie <u>vraag 41</u>. In totaal werden er 1,1 tot 1,5 miljoen mensen vermoord in Auschwitz en hun lichamen werden gecremeerd.

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Natuurlijk kent Nizkor de onzinnigheid van de door haar opgevoerde aantallen. Hoezeer zij met irrelevante crematieaantallen goochelt blijkt ook nu: eerst stellen zij *"dat zij* [de nazi's] *eind 1942 hun schattingen verlaagden van 1.440 per Krema per dag naar 800"*, om daarna een document van ***een half jaar later*** (26 juni 1943) op te voeren, waarin die eerdere 1.440 crematies *per dag* van Krema III opnieuw worden opgevoerd!
De onzinnigheid van zowel 1.440 als 800 crematies *per dag* in één crematorium is op tientallen manieren te weerleggen. Laten we er hier slechts 1 noemen: de noodzakelijke vervanging van de **vuurvaste stenen** in het interieur van de ovens. Deze vuurvaste stenen moeten noodzakelijkerwijs na 2.000 crematies (2.000 branduren) worden vervangen. Men kan dat uitstellen tot 3.000, maar daarna gaat de crematie-installatie er onherroepelijk aan. Stel nu dat in Krema III 800 lijken per 24 uur werden gecremeerd (een onzinnige stelling), dan zouden dat er per muffel 54 per

etmaal zijn. Dit betekent, dat na uiterlijk 55 dagen alle vuurvaste stenen in alle tien ovens van Krema's II en III uitgebroken en opnieuw aangebracht moesten worden. Een uiterst tijdrovende en kostbare affaire, waarvoor in de Auschwitz-administratie niet het geringste bewijs is aangetroffen (in tegenstelling tot de vervanging van de vuurvaste stenen voor het oude Krema I in het Hoofdkamp). Voor de periode van **18 maanden,** waarover Nizkor hier spreekt, zou dat uitbreken en opnieuw inmetselen in de Krema's II en III dus minstens 10 x hebben moeten plaatsvinden!
In werkelijkheid zijn in geen van de 46 muffels van Birkenau ook maar één keer de vuurvaste stenen vervangen, hetgeen wijst op minder dan 46 x 3.000 = < 138.000 crematies! Een bevestiging van de IHR aantallen dus.

Conclusie na Vraag 44: In plaats van "een opeenstapeling van fouten" van het IHR, is bij deze Vraag sprake van een opeenstapeling van bewuste onzin en ***leugens*** van Nizkor. Zij 'ontzenuwen' niets van het door het IHR genoemde aantal, maar komen met aantallen die geen deskundige ter wereld zal willen bevestigen. Typerend.

● 45. Kan een crematoriumoven 100% volcontinu draaien?

IHR-antwoord: Nee. 50% is een ruime aanname (12 uur per dag). Crematoriumovens moeten regelmatig en grondig worden gereinigd bij intensief gebruik.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Het volgende antwoord dekt ook de vragen 42, 43 en 44.***
Kijk eerst naar een foto van de ovens in Krema II om een idee te krijgen van de schaal waarvan we spreken. Ze zijn heel groot. Vergeet niet dat de Zündelsite deze massieve crematoriumgebouwen "kippenhokken" noemt. Er waren vijf Krema (crematoria) in Auschwitz. Krema II en III hadden vijf enorme ovens, elk met een "driedubbele "moffel" die drie lichamen tegelijk konden verbranden. Ze waren gebouwd om efficiënt en snel te werken, vooral als er veel lichamen op rij werden verbrand (zie Gutman et al., **Anatomy of the Auschwitz Death Camp*****, 1994, pp. 185-186).***

Revisionistische weerlegging: De ovens waren van het civiele model, dus niet "enorm" (zie foto Hoofdstuk **6 *e.* 5** bij Krema's II en III). Omdat crematies in Auschwitz *ongekist* plaatsvonden, waren deuren en muffels zelfs nog iets *kleiner* dan van civiele ovens; dit om energie te besparen.
De sneer naar Zündel is misplaatst: die noemde niet de *crematoria* van Auschwitz "kippenhokken", maar sommige als 'gaskamers' aangeduide ruimten (bijvoorbeeld die in Stutthof, foto Hfdst. **6 *e.* 11,** blz. 551).
Ook hadden de ovens in de Krema's II en III geen *"driedubbele moffel"* zoals Nizkor suggestief schrijft, maar drie *enkelvoudige*. In elk kon men één lichaam verbranden, geen *"drie lichamen tegelijk"* (zie blz.678-79).

Nizkor: ***Hoewel de ovens waren ontworpen met drie moffels, konden er bijna altijd twee of drie lichamen in elke moffel worden geplaatst. Er waren veel kinderen bij, en de slachtoffers waren vaak gevangenen die maandenlang in Auschwitz hadden gezeten en die extreem ondervoed waren. De nazi's beschouwden 70 tot 100 kilo stoffelijke overschotten als een "eenheid" die in één moffel verbrand kon worden; of dat nu één groot persoon was of drie kleintjes was technisch gesproken niet relevant. (Kampcommandant) Höss getuigde dat de Sonderkommando's afwisselend twee en drie lichamen in elke moffel stopten. (Zie Gutman et al.,*** **op. cit.,** ***pp. 236, 166, 180n55.)***

Revisionistische weerlegging: Eén normaal lichaam was de norm. Een experiment met twee en drie lichamen, in aanwezigheid van de bouwer, Ir. Prüfer, werd door deze in een document ***onmogelijk*** genoemd.[2341]

In uitzonderingsgevallen werden soms twee sterk vermagerde tyfus-overledenen samen gecremeerd, of een volwassene met kind. Echter, er waren relatief *weinig* kinderen: zie foto's 'selecties' op de perrons. Bovendien zijn bij de bevrijding van Auschwitz relatief veel kinderen in goede gezondheid aangetroffen. De zgn. Auschwitz Dodenboeken tonen dan ook verhoudingsgewijs weinig overleden kinderen.

Ook waren er (behalve door ziekte uitgeteerde overledenen) geen *extreem ondervoede* gevangenen in Auschwitz: de meeste vergasten kwamen volgens Nizkor immers direct uit de treinen en waren normaal gevoed.

Zoals eerder betoogd, de crematietijd is evenredig aan de te verbranden massa, waarbij door de optredende contactoppervlakvermindering en minder ruimte voor hete lucht, crematie van twee lijken zelfs *iets langer* duurt dan van twee lijken afzonderlijk.

Nizkor: ***In tegenstelling tot wat het IHR beweert in vraag 42, konden de ovens de lichamen in een half uur tot maximaal 45 minuten verbranden. Dit is niet alleen bevestigd door ooggetuigen, maar ook door talloze nazi memo's over verschillende verbrandings sessies.***

Revisionistische weerlegging: Wij laten de onzin die Nizkor hier zonder deskundigen te raadplegen over crematietijden in ouderwetse cokesgestookte ovens van 70 jaar geleden debiteert van een kwartier, een half uur, etc. voor wat ze is. Geen deskundige ter wereld zal dit willen beamen, vandaar ook dat Nizkor hier geen enkele deskundige noemt.

Wij verwijzen nogmaals naar het onderzoek van de *British Cremation Society* uit 2005, welke *bij de modernste hedendaagse gasovens* **minimaal 1 uur crematietijd per 45 kg lichaamsgewicht** vaststelde.[2342]

Ervaringsdeskundigen bij crematoria spreken over *"Afhankelijk van de grootte van het lichaam. Een groot lichaam met veel vet duurt langer. Maar het kan variëren van 2 tot 4 uur"* [2343] en: *"Afhankelijk van afmeting en gewicht, vraagt elk stoffelijk overschot tussen de 1,5 en 3 uur.*[2344] Op grond van foutieve

gegevens en geflatteerde berekeningen, klopt de volgende Nizkor berekening dan ook helemaal ***niet:***

<u>Nizkor:</u> ***Hier is de berekening voor een enkel crematorium, Krema II: Vijf ovens, elk met drie moffels, waarvan elke moffel twee tot drie lichamen tegelijk kon bevatten (laten we zeggen twee) en ze kon verbranden in een half uur; die konden 1.440 lichamen tot as reduceren in 24 werkuren. 5 maal 3 maal 2, gedeeld door een half, maal 24, maakt 1440.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Elke muffel kon gemiddeld 1,2 lijk in 1 uur cremeren. 24 uur bedrijfstijd is *out of the question*: Mattogno stelt dit op grond van het cokesverbuik op maximaal 12 uur per etmaal en Holocausthistoricus Van Pelt stelt dit thans (evenals Höss in een verklaring) op maximaal 10 uur. Bij de 12 uur van Mattogno was het *maximum* aantal crematies per etmaal: 5 x 3 x 1,2 x 1 x 12 = **216** voor Krema II. Het totaal voor alle Auschwitz crematoria kan dus gesteld worden op 432 voor Krema's II en III, plus 230 voor de Krema's IV en V, totaal *maximaal* **662**. (Daarin zijn de vele uitvaldagen van de Krema's niet be-grepen, evenmin als de vrijwel directe permanente uitval van Krema IV.

<u>Nizkor:</u> ***Een buitgemaakt memo van 28 juni 1943, verzonden aan SS Generaal Kammler in Berlijn, stelt het aantal lichamen dat in een dag verwerkt kan worden in Auschwitz Birkenau op 4.756. Dit is blijkbaar op basis van een 24-urige werkdag met bovengenoemde aantallen, want het stelt de capaciteit van Krema II op 1440. Zie een foto van het document, of Pressac,* Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*, 1989, p. 247.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Bedoeld memo (van <u>26</u> juni, *niet* 28 juni!) is niet *"buitgemaakt"* zoals Nizkor hier stelt, maar gewoon aangetroffen bij de tienduizenden documenten welke de Duitsers na de ontruiming van Auschwitz achterlieten. Het is niet duidelijk door wie het is opgesteld, maar bevat dezelfde foutief hoge aantallen die Nizkor eerder zelf al verlaagde (van 1.440 naar 800) voor de Krema's II en III. Krema I was buiten bedrijf, zodat hun aantal van 4.756 crematies per dag voor Auschwitz volkomen buiten de orde is. En Nizkor weet dat.

<u>Nizkor:</u> ***Onder historici en technische experts loopt een discussie over de vraag of dit een theoretisch maximum is dat in werkelijkheid nooit werd gehaald, behalve met behulp van extra crematies in brandkuilen, ofwel een aantal dat werd bereikt en misschien zelfs overtroffen in de ergste tijd van de vernietigingsactie.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Die *"discussie"* is er niet, want deze aantallen zijn aantoonbaar nonsens en worden door Pressac, Van Pelt c.s. al lang niet meer serieus genomen, terwijl natuurlijk een discussie tussen 'historici' en materiedeskundigen niet anders dan tot het gelijk van de materiedeskundigen kan leiden. Historici kunnen de geschiedenis vervalsen, maar niet fysische wetten.

Nizkor: ***Niettemin is het duidelijk dat Lagaces stelling omtrent 184 lichamen per dag (Lenski, Robert,* The Holocaust on Trial*, 1990, p. 252) in de verste verte niet in de buurt van de werkelijkheid komt.***

Revisionistische weerlegging: *"Niettemin"* is hier veelzeggend. Nizkor weet dat haar gecremeerde aantallen op geen enkele wijze stand houden en verlegt de discussie dus naar een persoonlijke aanval op crematiedeskundige Lagacé, waarvan wij bij Vraag 42 de onjuistheid al vaststelden.

Conclusie na Vraag 45: Het antwoord op de vraag *"Kan een crematoriumoven (100%) volcontinu draaien"* is natuurlijk ondubbelzinnig: **Nee!**
Het is de zekerste manier om zo'n installatie binnen enkele dagen onherstelbaar te vernietigen. Dit te doen, zou gelijk staan aan pure sabotage.
Zelfs bij het gebezigd aantal bedrijfsuren van 10-12 per dag, vielen de crematoria regelmatig uit, soms maandenlang. Door de slechte kwaliteit van de gebruikte materialen, weigerde de firma Töpf & Söhne zelfs vooraf de Krema's IV en V de normale garantie te geven.
Het onzinnige "24 uurs volcontinu" wordt alleen door Holocaustgelovigen opgevoerd om – samen met andere ongerijmdheden – tot waanzinnig hoge aantallen gecremeerden en dus 'vergasten' te komen. Hiermee alleen al is de Joodse Holocaust-Versie ontzenuwd.

● 46. Hoeveel as blijft er over van een gecremeerd lichaam?

IHR-antwoord: Nadat de botten geheel zijn vermalen, ongeveer een schoenendoos vol.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit klopt, ongeveer een schoenendoos vol.***

Revisionistische weerlegging: Inderdaad, ca. 5 kg (3 kilo as plus 2 kilo fijne botresten). Bij verbrandingen in de open lucht met onvollediger verbranding is de hoeveelheid groter: ca. 15 kg.

● 47. Als er zes miljoen joden zijn verbrand door de nazi's, wat is er dan met de as gebeurd?

IHR-antwoord: Dat moet nog "uitgelegd" worden. Zes miljoen lichamen zouden letterlijk tonnen en tonnen as produceren. Maar er zijn geen aanwijzingen voor zulke grote hoeveelheden as.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dat is een kleine oneerlijkheid. Niemand zegt namelijk dat er zes miljoen lichamen zijn verbrand. Achter het Oostfront werden de mensen eenvoudig doodgeschoten en in massagraven begraven.***

Revisionistische weerlegging: Nee, dat is ***geen*** *"kleine oneerlijkheid"* van het IHR, hoogstens een *onzorgvuldigheid.* Er zijn weliswaar verre van zes miljoen *joden* vermoord, laat staan verbrand, maar als we 'Zes Miljoen vermoorde joden' van de JHV serieus nemen, zijn er daarvan alleen in "vernietigingskampen" al drie miljoen verbrand. Ook alle *niet-joden* in de

kampen moeten daarbij worden opgeteld (in Auschwitz bijv. was een deel van de gevangenen niet-joods). ***"Achter het Oostfront werden de mensen eenvoudig doodgeschoten en in massagraven begraven"*** is hier overigens een opmerkelijke *tegenspraak* van Nizkor. Door de nazi's aan het Oostfront verondersteld vermoorde joden werden volgens de JHV immers door het *Sonderkommando* van Paul Blobel later allemaal opgegraven om alsnog 'spoorloos' verbrand te worden (Babi Yar, etc.), dus dat brengt het totaal aantal verbrande JHV lijken alsnog richting 6 miljoen.

Van *massagraven* achter het Oostfront is nog geen handvol concreet aangetoond (zie Hoofdstuk **6 *i.*** en Hoofdstuk **7 *c.*,** 9e Bewijs**)**.

Nizkor: ***Niettemin zijn er miljoenen lichamen verbrand (waaronder sommigen die al in massagraven waren begraven en weer opgegraven moesten worden). Het is heel makkelijk om je te ontdoen van as.***

Revisionistische weerlegging: Dit is alweer ***nonsens***. Laten we eens uitgaan van in totaal 5 miljoen verbrande lijken. Het is om den drommel *niet "heel makkelijk"* je daarvan te ontdoen! De laatste cijfers van JHV historici over Auschwitz noemen 1,4 miljoen verbrande mensen, ofwel 28% van dat aantal. Dat betekent alleen voor Auschwitz 1.400.000 x 5 kg menselijke asresten = 7 miljoen kilo = **7.000 ton.** Dat zijn met de transportmiddelen van die tijd **2.330** 3-tons vrachtwagens vol. In *volume* (as heeft een sg van 0,4) is dat 17.500 m³, een hoeveelheid waarmee men ***35 voetbalvelden met een laag menselijke as van een halve meter dikte kan bedekken***. Van zo'n enorme hoeveelheid as ontdoet men zich niet *"heel makkelijk"*, zeker niet als dit "spoorloos, in het geheim en zonder getuigen" moest gebeuren. Bovendien bestaat menselijke 'as' niet alleen uit as, maar bevat het een grote hoeveelheid fijne botresten, die *niet* vergaan en ook later gemakkelijk gevonden kunnen worden.

Nizkor: ***Hij werd gedumpt in velden en rivieren. As is niet giftig, hij kan overal worden gestort. Het is zelfs goede bemesting, en het feit dat boeren rond Auschwitz menselijke as op hun velden gebruikten is goed gedocumenteerd.***

Revisionistische weerlegging: Dat *"boeren rond Auschwitz menselijke as op hun velden gebruikten is goed gedocumenteerd"* is een ***keiharde leugen.*** Behalve in enkele naoorlogse verhalen van "Holocausthistorici", bestaat daarvoor niet één enkel concreet bewijs. Iets kan alleen maar *"goed gedocumenteerd"* zijn, als er goed onderzoek is gedaan. Dat is nooit gebeurd en daarom is *"goed gedocumenteerd"* ***een leugen***. Niet voor niets geeft Nizkor bij deze bewering geen voorbeelden van *"goed gedocumenteerd"* onderzoek.

De Holocaustpromotie suggereert een "beetje" as, dat even kon worden uitgestrooid. In werkelijkheid zou het gaan om **7.000 ton!** Zij "vergeten" ook dat een groot deel daarvan uit grovere asresten en schilfers bestond, die noch 'onzichtbaar' kunnen worden uitgestrooid, noch 'door de wind'

kunnen worden meegevoerd. Met andere woorden, als die enorme hoeveelheden asresten bestonden, *zouden ze ongetwijfeld opgespoord zijn.*
Polen in de regio Auschwitz zijn nog altijd woedend dat dit soort verhalen de ronde (blijft) doen.
De *onzinnigheid* ervan zal ieder duidelijk zijn die ook maar even nadenkt: Was gebruik van menselijke as als 'bemesting' voor akkers al eerder toegepast? Waren de Poolse boeren bekend met de gevolgen voor hun akkers en hun oogst, ook op termijn? Waar werd die as opgeslagen alvorens het werd uitgestrooid? Hadden de Katholieke boeren geen bezwaren tegen het 'bemesten' van hun land met menselijke asresten? Hoe verhoudt het 'uitstrooien van die as over akkers van boeren zich tot de 'uiterste geheimhouding' van 'de Holocaust'? Kortom een compleet broodje-aap, dat 'verstrooide as' verhaal.

Nizkor: ***Reken maar uit hoeveel schoenendozen er in een grote vrachtwagen passen. Tienduizenden.***

Revisionistische weerlegging: Ja, laten we dit eens uitrekenen: 5 kg menselijke as heeft een volume van ca. 12,5 dm^3. In 1 m^3 gaan dus 80 schoenendozen met menselijke as à 5 kg = 400 kg. Stel i.v.m. kinderen dat 1 doos de as van 1,2 slachtoffers bevat. Dat zijn dan voor 1,4 miljoen gecremeerde Auschwitzdoden **1.166.666 schoenendozen**, is 14.580 m^3.
Het laadvermogen van de zwaarste vrachtwagen uit die tijd, de Opel-Blitz, was 3 ton, dus zo'n wagen kon maximaal 7,5 m^3 of slechts **600** schoenendozen vervoeren. ***Heel wat minder dus als "Tienduizenden", waarover Nizkor hier spreekt.*** De hoeveelheid crematieas van Auschwitz vergde al met al 14.580 : 7,5 is bijna 2.000 toenmalige vrachtwagens vol. Zelfs in een hedendaagse 10-tons vrachtwagen gaan niet meer dan 2.000 van die schoenendozen, ofwel er zijn ca. 580 tientonners nodig. Uit dit eenvoudige rekensommetje blijkt de keiharde **waarheid over** ***het JHV verhaal: wat concreet controleerbaar of narekenbaar is, blijkt onjuist of onmogelijk te zijn.***

Nizkor: ***Wat is het probleem met het storten van vrachtwagenlading op vrachtwagenlading in de rivieren en op de velden? Auschwitz is gebouwd op een kruispunt van rivieren, met een groot moeras in de buurt. Er is zelfs een tijdens de oorlog genomen luchtfoto die grote hoeveelheden toont van wat mogelijk mensenlijke as kan zijn in een moeras even buiten het vernietingskamp.***

Revisionistische weerlegging: Duidelijker kan Nizkor niet laten blijken dat zij over *geen enkel concreet bewijs* beschikt van wat zij beweren. Zij spreken niet voor niets over "van wat mogelijk menselijke as kan zijn", zonder enig bewijs te noemen. Menselijke as is geen papieras, dat in de wind of in het water vrijwel spoorloos kan verdwijnen. Het bestaat te allen tijde (ook) uit fijne en minder fijne *botresten* die, als ze er waren, ook nu nog gemakkelijk aantoonbaar zouden zijn. Zeker als – zoals Nizkor

c.s. beweren – de plaatsen waar dat gebeurd zou zijn exact bekend zijn! Nizkor doet hier niets anders dan de onmogelijkheid van spoorloos verdwijnen van *duizenden tonnen* menselijke as mystificeren.
Is het niet *onbestaanbaar*, dat hoewel bekend zou zijn waar de stoffelijke resten van meer dan een miljoen mensen zich bevinden, ***niemand daarnaar omkijkt, geen enkel forensisch onderzoek heeft plaatsgevonden en niets daarvan is gedocumenteerd?***
Dat kan natuurlijk alleen maar zo zijn, als de verhalen over deze wijze van asbezorging inderdaad verzinsels zijn. Om die *verzinsels* de schijn van realiteit te geven, spreekt Nizkor c.s. over een *"luchtfoto die grote hoeveelheden toont van wat mogelijk[!] mensenlijke as kan zijn".* Voor de goede lezer veelzeggend. Niets concreets, niets van onderzoek, niets van forensi-sche waarde.

Nizkor: ***Ter vergelijking: niemand ontkent dat Stalin en Mao op verschillende manieren tientallen miljoenen mensen hebben vermoord. Er zijn geen "revisionisten" die komen vragen waar de stapels van die lichamen liggen. Zij richten zich uitsluitend op de Holocaust. Waarom?***

Revisionistische weerlegging: Hier neemt Nizkor het mensen kwalijk als zij 'de Holocaust' kritisch onderzoeken. Echter, het is alleszins terecht deze episode uit de geschiedenis te onderzoeken, evenals trouwens de misdaden van Stalin, Mao en/of andere schurken.
Maar waarom dan 'de Holocaust' in het bijzonder? Daarvoor bestaat een groot aantal redenen. 'De Holocaust' wordt – anders dan alle andere misdaden – nu al bijna 70 jaar *dagelijks* door overheid, censuurmedia, onderwijs, enz. in de geesten van de massa levend gehouden. Vanwege de belangen van bepaalde machtige groepen kan verwacht worden, dat dit tot in het oneindige zal voortduren. Daarbij betreft het *één* enkele officiële versie, welke middels wetgeving, strafvervolging en maatschappelijke chantage wordt geïmmuniseerd en gedwongen opgelegd. In het Westen is 'de Holocaust' daardoor verworden tot Staatsideologie. Men zegt dat die Holocaust' "uniek" is, terwijl gezien de ontelbare hedendaagse en historische genocides, daarvoor geen aanleiding bestaat: *elke* genocide uit de geschiedenis is op haar eigen manier immers "uniek".
Jonge kinderen worden opgezadeld met een op z'n minst eenzijdige "waarheid", met bijbehorend inherente en onterechte schuldgevoelens.
Die eenzijdige Holocaustversie is door het ontbreken van open en eerlijke discussie en onderzoek uitgegroeid tot een pseudoreligie, waaraan Vrijheid van Meningsuiting, Wetenschapsvrijheid en Universele Mensenrechten ondergeschikt zijn gemaakt.
Duitsland en de Duitsers worden bewust of onbewust tot in eeuwigheid gedemoniseerd, het joodse slachtoffervolk van toen – dat inmiddels zelf een *dadervolk* genoemd kan worden – wordt ten onrechte op een moreel

voetstuk geplaatst, waarbij zelfs sprake is van afpersing van miljardenbetalingen.
Gebleken is bovendien dat het verhaal van 'de Holocaust' een pandemonium vol onjuistheden, leugens, verzinsels en onmogelijkheden is.
Alle reden dus om die Holocaust open en kritisch volgens concrete feiten te beschouwen en zonodig te herzien, los van religie, ras en sentiment.

Conclusie na Vraag 47: Ook op de vraag wat er met de enorme hoeveelheden menselijke asresten van miljoenen verbrande mensen is gebeurd, geven JHV en Nizkor c.s. geen zinnig antwoord. Het waarom is maar al te duidelijk: de verhalen welke zij daarover ophangen missen elke feitelijke grond. Van enige 'ontzenuwing' is geen sprake.

- **48. Tonen geallieerde luchtfoto's van Auschwitz in oorlogstijd (toen de 'gaskamers' en crematoria in vol bedrijf zouden zijn geweest) gaskamers?**

IHR-antwoord: Nee. in werkelijkheid tonen deze foto's geen spoor van de enorme hoeveelheden rook welke constant over het kamp zouden hebben gehangen. Noch tonen ze enige aanwijzing voor 'open kuilen' waarin lijken zouden zijn verbrand.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Ten eerste waren er heel weinig vluchten boven Auschwitz. Eind 1943 en begin 1944 begonnen de geallieerden brandstoffabrieken te bombarderen, inclusief de kleine tot middelgrote petrochemische fabriek in Auschwitz III. Auschwitz III, ofwel Monowitz, was een bijkamp op ongeveer vier kilometer afstand van de gaskamers in Auschwitz II, ofwel Birkenau.***

Revisionistische weerlegging: Er zijn van december '43 tot februari '45 door de Westelijke geallieerden scherpe en gedetailleerde luchtfoto's van Auschwitz-Birkenau genomen. Op geen valt iets waar te nemen van rook uit schoorstenen van crematoria, open vuren in kuilen, enz. Niet voor niets *vervalste* Wiesenthal na de oorlog foto's van het kamp door ingetekende 'rook' uit schoorstenen te laten komen. Die in werkelijkheid niet bestaande rook speelt in de JHV immers een cruciale rol (zie foto Hoofdstuk **9** ***g.*** *'Wiesensmoke'*). Ook de duizenden door de Sovjets genomen luchtfoto's van Auschwitz-Birkenau zijn tot op heden nooit gepubliceerd. Omdat daarop *niets* incriminerends te zien is?

Nizkor: ***Het bereik van geallieerde bommenwerpers en hun escorte van jachtvliegtuigen was tot april 1944 te klein om Monowitz te bereiken (zie Gilbert, Auschwitz and the Allies, 1981, p. 191). Bij fotoverkenningen van het gebied op 4 april werden per ongeluk ook twintig foto's genomen van Birkenau, waaronder drie van Auschwitz-Birkenau. Daarna waren er nog maar vier vluchten boven de crematoria voordat die werden gesloopt: op 31 mei, 26 juni, 25 augustus en 13 september 1944. In totaal zijn***

er bijzonder weinig foto's genomen van Birkenau, waarvan sommige niet gedetailleerd genoeg zijn om van waarde te zijn.

Of op die foto's toevallig vergassingsoperaties zijn vastgelegd was een kwestie van toeval. Een foto, genomen op 25 augustus, toont een rij van ongeveer honderd mensen die van de trein in de richting van Krema II en III lopen. Het hek van Krema II staat voor ze open. Willen de ontkenners beweren dat zij een rondleiding kregen door het "lijkenhuis"?

Revisionistische weerlegging: Nizkor vermeldt niet, dat de foto waarnaar zij verwijst, in 1976 werd vrijgegeven door de CIA. Het betreft een aangetoonde *vervalsing*, waarop de *"rij van ongeveer honderd mensen"* zichtbaar later is *ingetekend*.[2345] (Zie foto Hoofdstuk **9 *g.***) Waarom fotovervalsingen als er echte gaskamers waren? Gilbert was ook al een *vervalser*.[2346]

Nizkor: ***Dezelfde foto toont de gaskamers, inclusief heel duidelijke ventilatiegaten in het dak die werden gebruikt om Zyklon-B door te gooien. Hoe verklaren de ontkenners die?***

Revisionistische weerlegging: Ook die foto komt uit de reeks CIA-*vervalsingen.* Die *"ventilatiegaten om Zyklon-B door te gooien"* zijn knullig en zichtbaar onregelmatig op de foto later *ingetekend.* (Zie foto en beschrijving daarvan in Hoofdstuk **9 *g.***)

Nizkor: ***En vergeet niet dat een lijkenhuis niet kan worden gedesinfecteerd met Zyklon-B, omdat dat gif geen effect heeft op bacteria (zie Gilbert, op. cit., foto 28, tussen pp. 192-193.)***

Revisionistische weerlegging: Zyklon-B werd in lijkenhuizen niet gebruikt tegen bacteria maar, zoals overal, tegen zich daar bevindende luizen en ander ongedierte welke besmetting veroorzaakten.

Nizkor: ***En die ventilatiegaten zijn zichtbaar op de gaskamers van Krema II en III, maar niet op de ontkledingsruimtes. Hoe verklaren de ontkenners dat verschil, aangezien zij zeggen dat zowel de gaskamer als de ontkledingsruimtes lijkenkamers waren? Waarom wel ventilatiegaten op het ene en niet op het andere dak, en is het toeval dat de kamer met de gaten sinds de jaren 1940 wordt aangeduid als de gaskamer? Deze foto's zijn pas in de jaren 1970 vrijgegeven.***

Revisionistische weerlegging: Er waren ***geen*** *'ventilatiegaten'* in het dak, van lijkenkamers (Nizkor noemt ze 'gaskamers' en 'ontkledingsruimtes'). Die *"inwerpgaten voor Zyklon-B"* waren er niet; ze zijn ***na de oorlog*** prutserig aangebracht (zie foto's Hoofdstuk **6 *e.* 5** en bij V&A 32). Ook ***niet waar*** is, dat ***"de kamer met de gaten sinds de jaren 1940 wordt aangeduid als de gaskamer"***; zelfs geen ***"toeval"***. **Het is *larie*: in 1940 bestonden de Krema's II en III niet; ze dateren uit 1943.**

Nizkor: ***Een andere foto toont een kuil die achter Krema III is gegraven, precies waar ooggetuigen de kuilverbrandingen hadden gesitueerd in getuigenverklaringen die jaren daarvoor werden afgelegd. De foto's***

waren tot de jaren 1970 geheim, dus het feit dat zij kloppen met de getuigenverklaringen is een sterke ondersteuning van die getuigenissen. De laatste zin van het IHR-antwoord is hoe dan ook een gewone leugen.

Holocaust-ontkenners geven dit overigens toe, dus daar spreken ze zichzelf alweer tegen. De 'revisionist' Carlo Mattogno schrijft in een antwoord aan Pressac dat:

"Luchtverkenningsfoto's tonen aan dat er een crematie plaatsvindt in een van de drie kuilen van 3,5 bij 15 meter op de binnenplaats van Crematorium V".

Alweer kloppen hun verhalen niet. Overigens is mogelijk dat er op de foto's geen rook uit de crematoria komt. Wij zijn die kwestie aan het onderzoeken. Maar als dit zo is, betekent dat alleen dat op die bepaalde dagen geen lijkverbrandingen plaatsvonden. Er zijn maar op vijf dagen foto's gemaakt van Auschwitz-Birkenau in het hele jaar 1944 en op sommige daarvan staan de crematoria niet, dus dit bewijst niets.

En wat de foto's wel laten zien is buitengewoon schadelijk voor de stelling van de Holocaust-ontkenners – dus, uiteraard, daar liegen zij over.

Revisionistische weerlegging: De *"kuil die achter Krema III is gegraven"*, is niet alleen niet zichtbaar, ze is ook niet 'gegraven'. Er ligt geen uitgegraven grond in de nabijheid en de merkwaardige 'foto's tonen niets van een verdieping waarin lijken werden verbrand, laat staan van een grid van spoorrails waarop lijken gestapeld zouden zijn (foto's Hoofdstuk **9 *g.***).

Nizkor schrijft hier: *"De foto's waren tot de jaren 1970 geheim, dus het feit dat zij kloppen met de getuigenverklaringen is een sterke ondersteuning van die getuigenissen."* Integendeel! Omdat die foto's (uit 1979!) aantoonbaar zijn vervalst, is de waarheid andersom: ze werden 25 jaar geheim gehouden omdat ze *niets* incriminerends toonden en daarna *vervalst* om ze in overeenstemming met de 'getuigenissen' alsnog tot 'bewijs' te maken! Dat maakt niet alleen die foto's vals, maar ook de 'getuigenissen'.

Revisionisten als Mattogno vonden aanwijzingen dat inderdaad soms lijken in de open lucht werden verbrand (niet 'gecremeerd'). Dat viel samen met grote tyfusepidemieën en/of langdurige uitval van de storingsgevoelige Krema's. Als verbrandingen regelmatig en op grote schaal plaatsvonden, zoals de JHV beweert, zou iedereen (ook niet-joden) dat in het kamp gezien hebben en was dat ook op luchtfoto's duidelijk zichtbaar geweest. Ze waren dus incidenteel, kleinschalig en uitzonderlijk. Mattogno spreekt zichzelf dan ook niet tegen als hij stelt dat die lijkverbranding van geen betekenis was.

Mits goed voorbereid en geconditioneerd is grootschalig *verbranden* van lijken in de open lucht in principe sneller dan cremeren. Men kan zich afvragen waarom de Duitsers voor hun "systematische massamoord in gaskamers" voor dure, storingsgevoelige en trage crematiefaciliteiten kozen, terwijl lijkverbranding een betere optie was.

<u>Conclusie na Vraag 48:</u> De Nizkor 'ontzenuwing' bij deze vraag toont niet alleen dat er geen enkele luchtfoto bestaat van 'gaskamers' of crematoria in vol bedrijf, maar vernietigender nog dat daarbij sprake is van ***vervalste*** foto's van "rook uit schoorstenen" (*'Wiesensmoke'*), net zoals de 'foto's, van *"inwerpgaten voor zyklon-B"* welke eerst 25 jaar lang door de CIA verborgen werden gehouden (waarom?) om daarna aantoonbaar te worden vervalst als 'bewijs'. ***Alleen leugens vragen om vervalsingen.***
Samen met de andere door Nizkor bij deze vraag naar voren gebrachte "argumenten" kan het bedrog over ***"massavergassingen"*** en ***"massaverbrandingen"*** niet duidelijker worden aangetoond.

● <u>49. Wat was de voornaamste bepaling van de Duitse "Neurenberger wetten" van 1935?</u>

<u>IHR-antwoord:</u> Wetten tegen gemengde huwelijken en seksuele betrekkingen tussen Duitsers en Joden, vergelijkbaar met de wetten die er nu in Israel zijn.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Meer antisemitische leugens en moreel relativisme. Zulke wetten bestaan er niet in Israel (hoewel het aantal gemengde huwelijken erg klein is).***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> In het antwoord op deze Vraag is ***niets*** "antisemitisch". De racistisch joodse apartheidsstaat laat (wet of geen wet) huwelijken tussen joden en niet-joden niet toe. Ze heeft *bewust* nooit een Grondwet geformuleerd, om ongehinderd door wetten haar racistisch-discriminerende politiek te kunnen uitvoeren. Wist u dat anno 2011 in Israël niet-joodse immigratie is *verboden*? De nazi's deden dit tenminste nog in alle openheid. In Israël kunnen huwelijken tussen joden en niet-joden niet worden gesloten en *samenwonen* van (reeds gemengd) gehuwden uit Israël en Gaza/de Westbank is daar verboden. Ook in het buitenland gesloten gemengde huwelijken worden in Israël niet erkend en de niet-joodse huwelijkspartner wordt *wettelijk* als tweederangs burger beschouwd en behandeld. Daarom is, zoals Nizkor eufemistisch stelt *"het aantal gemengde huwelijken erg klein"*(…). De Neurenberger wetten hielden gemengd gehuwden buiten schot en ook in bezet Nederland waren gemengd gehuwde joden gevrijwaard van vervolging.
De Neurenberger wetten waren grotendeels geënt op wat joden zelf nastreefden. Zionistisch leider Kareski zei daarover instemmend in 1935: *"… in overeenstemming met het verlangen naar gescheidenheid gebaseerd op wederzijds respect."*
De Zionistische emigratievoorwaarden voor Palestina sluiten ook half- en kwartjoden uit. (De Neurenberger wetten lieten half- en kwartjoden buiten beschouwing.)

Buitenlandse arbeiders (niet-joden) worden in Israel verplicht een contract te tekenen waarin staat dat zij geen seksuele relatie zullen aangaan met joodse vrouwen (ook niet met prostituees).[2347]

<u>Nizkor:</u> ***De Neurenberger wetten verboden niet alleen seksuele betrekkingen tussen Duitsers en Joden, in de praktijk bestraften ze die met de dood. (Hoewel de straf die erin wordt genoemd gevangenisstraf of dwangarbeid was – of allebei – zijn er inderdaad een aantal Joden geëxecuteerd omdat zij seksuele relaties hadden gehad met Duitsers. Zelfs "liefkozen" was voldoende reden om de doodstraf toe te straffen.)***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Alweer een *leugen*. In die Neurenberger wetten stond ***niets*** over *"doodstraf"*. Ook *"in de praktijk"* werd die daarvoor niet opgelegd, behalve bij *ernstige vormen van verkrachting, kindermisbruik, vrouwenhandel, enz.*, waarbij geen onderscheid tussen joden en niet-joden werd gemaakt. Ook *Duitsers* die joden mishandelden, beroofden of vermoordden, werden zwaar gestraft. Dat *"liefkozen"* met de dood werd bestraft is een onware en demoniserende Nizkor-contaminatie.

<u>Nizkor:</u> ***De Neurenberger wetten van 1935 hadden invloed op veel dingen buiten persoonlijke relaties. Later dat jaar werd een verordening uitgevaardigd op basis van een van de Neurenberger wetten (zie Hilberg, Documents of Destruction, 1971, p. 20):***

Op basis van artikel 3 van de Reich Burger wet van 15 september 1935 (Reich Wetten Gazet I, 1146) wordt het volgende bevolen:

Artikel 4

1. Een Jood kan geen burger zijn van het Reich. Hij heeft geen stemrecht, hij kan geen bestuursfuncties uitoefenen.

2. Joodse ambtenaren zullen per 31 december 1935 aftreden… Latere wetten waren minder subtiel.

<u>Revisionistische weerlegging:</u> De Neurenberger wetten omvatten drie verwante afzonderlijke wetten, welke formeel ingingen op 1 januari 1936. Bepaalde onderdelen werden al eerder aangekondigd en uitgevoerd. Hoofdstuk **4** behandelt in detail inhoud en samenhang daarvan.

<u>Conclusie na Vraag 49:</u> Nizkor ***liegt*** als ze stelt dat revisionisten *"leugens"* vertellen over de onmogelijkheid in Israël gemengde huwelijken te sluiten. Ze ***liegt*** met te stellen dat daarop en op *"liefkozen"* in nazi-Duitsland de doodstraf stond. Ze suggereert en voegt zaken toe die er niet waren.

Het IHR antwoord is juist; de 'ontzenuwing' van Nizkor een aaneenschakeling van suggestieve leugens.

● <u>50. Waren er in Amerika precedenten voor de Neurenberger wetten?</u>

<u>IHR-antwoord:</u> Veel staten in de VS hadden wetten die gemengde huwelijken en seksuele relaties verboden tussen personen van verschillend ras lang voor de nazi's die hadden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit is maar een gok, maar het lijkt waarschijnlijk dat de straf voor het overtreden van de wet in Amerika niet hetzelfde was als die in nazi Duitsland: de doodstraf. In elk geval is dit weer niets dan moreel relativisme.***

Revisionistische weerlegging: In plaats van te *erkennen* dat op ras gebaseerde wetten die seksuele relaties tussen verschillende rassen strafbaar stelden destijds niet ongewoon waren, ook bijv. in Amerika, het land van morele normen, herhaalt Nizkor de ***leugen*** uit de vorige Vraag van de *"doodstraf"* voor onwettige seksuele betrekkingen in nazi-Duitsland. Er zij in dit verband op gewezen dat destijds in de VS vele honderden justitiële *executies* wegens interraciale verkrachting werden uitgevoerd.
Vanaf 1691 bestonden in 30 van de 48 Staten van de VS wetten die interraciale huwelijken en seks strafbaar stelden. Pas in 1967 zijn die ongrondwettelijk verklaard.[2348] Tot die tijd kon men in de VS in bussen en parken bordjes *'Only Whites'* aantreffen.

● 51. Wat rapporteerde het Internationale Rode Kruis over de "Holocaust" kwestie?

IHR-antwoord: Een verslag van het bezoek van een IRC-gedelegeerde aan Auschwitz in september 1944 merkte op dat de gevangenen pakjes mochten ontvangen en dat geruchten over gaskamers niet geverifieerd konden worden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Geruchten over gaskamers konden niet worden geverifieerd omdat het de gedelegeerden expliciet verboden was de Auschwitz Krema te bezoeken, waar de gaskamers en crematoria waren. Zij werden alleen naar die delen van het enorme complex gebracht waarin gevangenen waren ondergebracht die niet vernietigd moesten worden.***

Revisionistische weerlegging: Een enorme belediging voor het Internationale Rode Kruis, deze flagrante leugens over die organisatie. Laat Nizkor maar eens met één document aantonen dat het de controleurs *"expliciet verboden"* was de Krema's of andere localiteiten van Auschwitz te bezoeken! Als zij dat konden, schreeuwden zij het van de daken. Dat kunnen zij *niet,* omdat het niet waar is.
Wat Nizkor c.s. hier doet, is het Rode Kruis en haar internationale controleurs afschilderen als onnozele halzen, die zich kinderlijk lieten bedotten. Niets was minder waar. De onafhankelijke controleurs waren afkomstig o.m. uit landen die met Duitsland in oorlog waren. Alvorens een kamp te bezoeken, stelden zij zich uitgebreid op de hoogte van de bestaande geruchten, klachten, tekeningen, de situatie ter plaatse, vorige rapportages, etc. Pas dan begonnen zij *gericht* aan hun taak, controleerden installaties en situaties, spraken met door henzelf aangewezen gevangenen en zonodig met de kampleiding en/of andere verantwoordelijken.

Uiteindelijk werd alles gerapporteerd aan het Hoofdkantoor van het IRK. In deze vraag beperkte het IHR zich tot de taak van de inspecteurs, maar het moge duidelijk zijn dat dit slechts een klein onderdeeltje van de totale Rode Kruis rapportage was.
Het officiële Rapport, *Documents sur l'activité du Comité International de la Croix Rouge en faveur des civils détenus dans les camps de concentration en Allemagnes* (Genève, 1947) omvat 1.600 bladzijden, waarin over 'massavernietiging' expliciet staat: ***"… dit noch uit het onderzoek ter plaatse, noch uit de gesprekken met gevangenen te hebben kunnen bevestigen."***
Ook eerder, in een brief aan het Amerikaanse State Department van 22 november 1944, stelde het Rode Kruis expliciet: ***"Wij konden geen sporen ontdekken van installaties voor het vernietigen van burgergevangenen."*** Wat men daaraan nog kan toevoegen? *Niets.* Alleen wat Nizkor c.s. doet: leugens.

Nizkor: ***Er zaten in Auschwitz ook geallieerde krijgsgevangen, onder redelijke omstandigheden, maar zij wisten van de vergassingen en vertelden erover aan de IRC-afgevaardigde.***

Revisionistische weerlegging: Alweer *leugens,* zoals blijkt uit eerder genoemd citaat uit het IRC Rapport.

Nizkor: ***De voormalige SS-Untersturmfuehrer Dr Hans Münch bijvoorbeeld bevestigde dit in zijn getuigenis voor het Internationale Neurenberger Proces (Trial of the Major War Criminals, 1948, Vol. VIII, p. 313-321). Hij zei:***
"Ik zag verschillende malen rondleidingen van burgers en ook van commissies van het Rode Kruis en andere instanties door het kamp, en ik kon vaststellen dat de kampleiding er meesterlijk in slaagde die rondleidingen zo te arrangeren dat de mensen die werden rondgeleid niets zagen van onmenselijke behandelingen. Alleen het hoofdkamp werd getoond en in dit hoofdkamp waren er zogenoemde showblokken, vooral blok 13, die speciaal waren voorbereid op rondleidingen en die waren uitgerust zoals een normale soldatenbarak met bedden met lakens, en goed functionerende wasruimtes."

Revisionistische weerlegging: Wat Nizkor hier middels een van de meest onbetrouwbare 'getuigen', Münch, opvoert is ronduit hilarisch: hij stelt *"rondleidingen van burgers en ook van commissies van het Rode Kruis"* op één lijn! De kampleiding was dan weer zo geniaal om in een kamp van meer dan 100.000 mishandelde, uitgehongerde, vermoorde, te vergassen etc. gevangenen *"rondleidingen zo te arrangeren dat de mensen die werden rondgeleid niets zagen van onmenselijke behandelingen."* Werkelijk, een *Holocaust Wonder!* Zij zagen, roken en hoorden *niets* van vuren, rook en stank uit de schoorstenen van vier crematoria die volgens 'getuigen' dag en nacht vuur uitbraakten dat tot op 40 km in de omgeving te zien was en de sneeuw in de winter *zwart* kleurde. Ook niet van de massaverbran-

dingen 'in kuilen', mensen op weg naar 'gaskamers', bergen 'vergaste' lijken wachtend op verbranding, duizenden lijken op weg naar verbrandingsplaatsen, transport van tonnen as naar 'de rivieren in de buurt', enz. Zij zagen en rapporteerden barre omstandigheden, maar ook ziekenhuizen, goed functionerende wasruimtes, kampgeld, gevangenen die *niet* spraken over sadistische mishandelingen, pakketten ontvingen van buiten het kamp, enz. *Een Holocaust Wonder* dus, die 'massavergassingen'. Gelukkig maar dat ex-SS-er 'getuige' Münch, na de oorlog aan de overwinnaars zijn verhaal vertelde. We kwamen deze naoorlogse leugenaar al tegen bij Vraag 34 waar hij, om zichzelf vrij te pleiten, fantaseerde over fabelachtige opsporingscapaciteiten van de Gestapo en nooit aangetoonde doodstraffen van loslippigen; zijn verhalen bleken zo 'bruikbaar' dat hij als enige van zijn SS-kompanen werd *vrijgesproken.*

Nizkor: ***Het is ironisch dat dit beleid om vernietigingsgerelateerde voorzieningen niet te tonen ook wordt bevestigd door het IHR zelf, hoewel onbewust. In het "Lüftl Rapport" noemt de zogenaamde expert Walter Lüftl een memo aan de commandanten van de concentratiekampen. Volgens Lüftl staat daarin:***

"Het bordeel en de crematoria mogen niet worden getoond bij bezoeken aan het kamp. Over deze installaties mag niet worden gesproken met personen die het kamp bezoeken…."

Lüftl geeft hierop het volgende commentaar:

"Blijkbaar kon dus al het andere worden getoond en verteld aan bezoekers. Logischerwijs kon dan een gaskamer, als die bestond, worden getoond en genoemd; anders zou die in het verbod zijn opgenomen. Omdat wij niet kunnen aannemen dat de SS ooit een [moord]-gaskamer heeft getoond aan de inspecteurs van het Internationale Rode Kruis, mogen we concluderen dat er geen bestond."

Lüftl, die opgevoerd wordt als expert, weet niet eens dat de term "crematoria" verwijst naar de crematiecomplexen, waarin niet alleen de ovens maar ook de gaskamers waren ondergebracht.

Onbewust heeft hij bewijsmateriaal aangevoerd tegen zijn eigen zaak – want waarom zouden de crematoriumcomplexen verborgen moeten worden gehouden voor het Rode Kruis tenzij daar iets gebeurde dat het Rode Kruis niet mocht zien?

Het "Lüftl Rapport" is online beschikbaar als tekstdocument op Nizkor, of als internetpagina op (ontkenner) Greg Ravens website. Zoek op de woorden "Rode Kruis".

Revisionistische weerlegging: Op de hier door Nizkor opgevoerde *ad hominem* aanvallen op Ir. Lüftl gaan we niet in; ze zijn onwaar en niet relevant. De bedoelde circulaire van de kampcommandant was niets anders dan een richtlijn voor de omgang met *bezoekers* van het kamp. Ze verschilde in niets van soortgelijke hedendaagse richtlijnen van grote organisaties voor medewerkers die bezoekers rondleiden. Alleen wie

oplet valt het op dat Lüftl spreekt over *bezoekers.* Dat waren bijv. familieleden van SS-ers, etc. maar niet de Rode Kruis *inspecteurs.*
Een groot ziekenhuis zal bijvoorbeeld haar bezoekers liever niet het mortuarium met al dan niet besmettelijke lijken, het depot voor verwijderde organen of lichaamsdelen of de verbrandingsplaats daarvoor laten zien. Het is gevaarlijk, onkies, geeft een fout beeld van de organisatie en het is zeer de vraag of bezoekers dit op prijs zouden stellen. Dat gold ook voor Auschwitz. Begrijpelijk, behalve voor hen die een verwrongen beeld willen schetsen van wat er in dat kamp werkelijk gebeurde. Iedereen begrijpt het, behalve zij die niet *wensen* te begrijpen.
"De term "crematoria" verwijst naar de crematiecomplexen, waarin niet alleen de ovens maar ook de gaskamers waren ondergebracht." Het ware dienstbaar, als Nizkor c.s. voor deze bewering slechts één concreet bewijs zou leveren.
Thans meent zij te kunnen 'bewijzen' dat, omdat de crematoria niet voor *bezoekers* (dat waren *geen* Rode Kruis inspecteurs!) toegankelijk waren, daarin 'dus' werd 'vergast. Dat zij daarmee 'bewijzen' dat in het kampbordeel 'dus' ook werd 'vergast', ontgaat deze Holocaustanalytici.

Conclusie na Vraag 51: Het Internationale Rode Kruis had toestemming om de concentratiekampen te bezoeken en te inspecteren. Dit in tegenstelling tot de Sovjet-Unie en de Westerse Geallieerden na de oorlog, die weigerden Rode Kruis inspecties toe te staan. Het IRK deed aanbevelingen op allerlei gebied, die vaak werden opgevolgd. Zij verzorgde bezorging van post en honderdduizenden pakketten en beschikte in de kampen over *kontaktpersonen* die per nationaliteit die distributie verzorgden. Daardoor had zij een uitgebreid net van informanten *binnen de kampen.*
Het Rode Kruis rapporteerde tijdens noch na de oorlog over vernietiging of massamoord binnen de kampen. Zij sprak geruchten daarover tegen. Ook was het Rode Kruis als enige organisatie belast met de opsporing en administratie van tijdens de oorlog omgekomenen en vermisten. Onder de talloze doodsoorzaken welke zij uit haar werk en miljoenen documenten heeft weten te achterhalen, komt 'vergast' niet éénmaal voor.
Het zijn Nizkor en consorten die het onafhankelijke Rode Kruis beschuldigen van infantiele onnozelheid en zelfs 'nazi-sympathieën'. Jawel, dit is het JHV verhaal, ziet u.
In plaats van ook maar iets van de door het IHR genoemde rol van het Rode Kruis te ' ontzenuwen' , beledigt, insinueert en liegt Nizkor c.s. Een onwaardige en volkomen waardeloze 'ontzenuwing' dus.

● 52. Wat was de rol van het Vaticaan in de tijd dat zes miljoen joden zouden zijn uitgeroeid?

IHR-antwoord: Als er een vernietigingsplan was geweest, zou het Vaticaan dat zeer zeker hebben kunnen weten. Maar aangezien er geen was, had het Vaticaan geen reden zich erover uit te spreken.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Leugens. De nazi's haatten de Katholieke kerk, en executeerden veel geestelijken in Polen en op andere plaatsen. De kerk had geen macht of invloed op de nazi's.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Nizkorleugens. Er is geen religieuze groep in de wereld, die de Katholieke Kerk zo lang en zo intensief heeft *gehaat* als de joodse. De nazi's 'haatten' de Kerk niet, maar streefden strenge scheiding tussen Kerk en Staat na, precies zoals overal (behalve in Israël en andere religieus gedomineerde staten). De gecompliceerde relatie tussen de nazi-staat en de Kerk was niet zo 'haatdoordrenkt' als Nizkor hier wil doen geloven. Waarom anders gaven de nazi's gevolg aan de Katholieke bisschoppen het euthanasieprogramma te stoppen?
En waarom de Duitsers ***"veel"*** geestelijken in Polen executeerden, in tegenstelling tot Duitse, Franse, Nederlandse, etc. geestelijken? Omdat zij mensen executeerden die een actieve rol speelden in het verzet. Dat stond los van 'haat' tegen de Katholieke Kerk. De joodse beschuldigingen tegen de Rooms Katholieke Kerk zijn even infaam en onterecht als die tegen het Internationale Rode Kruis en anderen. *Iedereen* en *alles* wordt schuldig genoemd aan 'de Holocaust', *behalve joden en joodse organisaties.* Niet de Joodse Raden, niet de joodse Gettopolitie, niet de joodse 'Sonderkommando's', niet de joodse kampartsen, niet de zionisten die weigerden arme en 'ongeschikte' joden uit te laten reizen naar Palestina en al helemaal niet de invloedrijke internationale joodse kapitalisten die kozen voor de totale vernietiging van Duitsland, boven onderhandelen over het lot van hun mindere broeders en zusters onder Duits bewind.

<u>Nizkor:</u> ***Reich propagandaminister Joseph Goebbels schreef op 26 maart 1942 in zijn dagboek (zie Lochner,*** **The Goebbels Diaries,** ***1948, p. 146):***

"Het is een vuile, lage streek van de Katholieke kerk dat zij haar subversieve activiteiten op alle mogelijke manier voortzet en nu zelfs haar propaganda uitstrekt tot Protestantse kinderen die geevacueerd zijn uit de streken die worden bedreigd door luchtaanvallen. Na de Joden zijn deze politico-goddelijken ongeveer het meest walgelijke geteisem dat wij nog onderdak geven in het Reich. Na de oorlog zal de tijd komen voor een alles omvattende oplossing van dat probleem."

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Een staaltje tendentieuze 'vertaling' van Holocaustapologeten. Duidelijker kan niet worden getoond dat de Katholieke Kerk een eigen, anti-nazi beleid volgde. Hoe is dit te rijmen met 'schuld' van het Vaticaan aan 'de Holocaust' en joodse beschuldigingen over passiviteit en zelfs collaboratie van de Katholieke Kerk? Dit is *haat* en anti-Christelijke subversie. De nazi's waren *meedogenloos* tegen verzetsmensen, *frank-tireurs,* saboteurs, raddraaiers en opruiers. Of dit communisten, Polen, joden of priesters waren. Het was oorlog, men was gewaarschuwd en kende de risico's. Het ging natuurlijk ***niet*** om gewone,

neutrale priesters, zoals Nizkor suggereert. Bewijs is dat politiek-neutrale geestelijken *nergens in Europa* zijn vervolgd. Ook in Nederland niet.

Nizkor: ***Of bekijk het volgende:***

Brief aan de Reich Minister van Justitie van de Rooms Katholieke Bisschop van Limburg, 13 augustus 1941

"…Er komen meerdere malen per week bussen aan in Hadamar met een groot aantal van deze slachtoffers. Schoolkinderen in de buurt kennen deze voertuigen en zeggen: "daar komt de moordwagen". Na de aankomst van zulke voertuigen zien de burgers van Hadamar vervolgens de rook uit de schoorsteen komen en zij zijn van streek door voortdurende gedachten over de arme slachtoffers vooral als, afhankelijk van de windrichting, zij de walgelijke stank moeten verdragen. Het gevolg van de principes die hier worden toegepast is dat kinderen die ruzie maken dingen zeggen als: "Je bent stom, je gaat in de oven in Hadamar". Mensen die niet willen trouwen of daartoe niet de kans krijgen, zeggen: "Trouwen? Wees maar niet bang. Ik ga geen kinderen op de wereld zetten die uiteindelijk door de schoorsteen verdwijnen". Oude mensen zeggen "in geen geval ga ik naar een staatsziekenhuis! Na de zwakken van geest zijn de ouderen aan de beurt, als nutteloze monden die gevoed moeten worden."

Die laatste alinea verwijst naar de systematische vernietiging van tienduizenden geestelijk gestoorde en gehandicapte mensen door de nazi's in het kader van het zogeheten 'euthanasie' of 'barmhartigheidsdoding' programma.

Revisionistische weerlegging: Een wel zeer demagogische weergave van afkeurende reacties van bewoners van Hadamar in 1941. Dat stond los van 'de Holocaust' en religie. De 'Wannsee Conferentie' was nog niet gehouden, de 'vernietigingskampen' bestonden niet en zelfs de uitbreiding van Auschwitz was nog niet gepland.

Nizkor suggereert met haar reactie "schuld" van het Vaticaan, maar kan daar geen concrete invulling aan geven. Realiteit is echter, dat als er één instantie zou zijn geweest die in de oorlog zou hebben geweten van 'de Holocaust', het de Rooms Katholieke Kerk zou zijn geweest. Duizenden gelovigen zouden dit via **'de Biecht'** kenbaar hebben gemaakt en het lijdt geen enkele twijfel of de waarheid daarover zou aan het licht zijn gekomen. Dat ook dit *niet* gebeurde, is veelzeggend.

Conclusie na Vraag 52: Het antwoord van het IHR, dat het Vaticaan het zeker geweten zou hebben als er sprake was geweest van een vernietigingsprogramma van zes miljoen joden, is absoluut ***juist.*** Dat zij daarover voor en na de oorlog (tot op de dag van vandaag) niet sprak, betekent niets anders dan dat het Vaticaan daarover niet wil liegen.

Integendeel, het strekt de Katholieke Kerk tot eer dat zij tijdens de oorlog de vervolgde joden zo veel als menselijkerwijs mogelijk was, heeft ge-

holpen en gesteund. Het is navrant en infaam dat zij daarvoor als dank in een kwaad daglicht wordt gesteld.

● 53. Wat bewijst dat Hitler wist van de joodse vernietiging die gaande was?

IHR-antwoord: Niets.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Zie Vraag 26.***

Conclusie na Vraag 53: Zowel onze weerlegging bij Vraag 26, als Hoofdstuk **5 *a*** en ***b*.,** tonen dat niet het minste concreet bewijs bestaat voor een bevel of kennis van Hitler van massamoord op joden of een 'Holocaust'. Ook belangrijke Holocausthistorici als Hilberg erkenden dit. En, zoals ieder weten kan: ***Geen Hitlerbevel, geen 'Holocaust'.***

● 54. Collaboreerden de Nazi's en de Zionisten?

IHR-antwoord: Voor de oorlog tekende Duitsland een verdrag met de Zionisten dat de Joden toestond grote sommen kapitaal naar Palestina te brengen. Tijdens de oorlog onderhielden de Duitsers hartelijke betrekkingen met de Zionistische leiding.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***"Vriendschappelijke betrekkingen"? Even serieus. Met een regiem dat keer op keer publiekelijk had verklaard dat Joden een plaag zijn die verdelgd moet worden? Zie de citaten uit toespraken van Hitler in vraag 1.***

Revisionistische weerlegging: Alweer gaat Nizkor niet in op de essentie van de Vraag, het beruchte *'Ha'avara Abkommen'* en vervormt deze door *cordiaal* ('hartelijk') vals te vertalen als *'vriendschappelijk'*. Een kleinigheid, maar toch. En ondanks alles, de publieke uitspraken van Hitler kunnen, zoals aangetoond, *onmogelijk* worden uitgelegd als een plan voor de *fysieke* vernietiging van alle joden. Als iets daarmee in strijd was, was het wel het *'Ha'avara Abkommen'*, wat tot doel had het *vertrek* van kapitaalkrachtige joden naar Palestina te bevorderen.

Nizkor: ***Dit antwoord lijkt ook strijdig met andere beweringen in de "66Q&A". In de vragen en antwoorden 11 en 12 zegt het IHR dat "Judea" en "de Joden" zes jaar voordat de Tweede Wereldoorlog begon Duitsland de oorlog hadden verklaard.***
De IHR moet wel kiezen: of de gehate Joden verguisden de Duitsers, of de Duitsers zijn zulke goede mensen dat zelfs de gehate Joden in staat waren "vriendschappelijke relaties" met ze te onderhouden. Allebei kan niet.

Revisionistische weerlegging: Noch de joodse Oorlogsverklaring tegen Duitsland, noch de haat van de nazi's tegen de joden vereist hier enige "keuze". Beide partijen zagen voordelen in deze Overeenkomst: de zionisten trokken kapitaalkrachtige joden aan voor Palestina en kwamen

gelijktijdig in het bezit van hoogwaardige Duitse industriële producten voor de opbouw van hun staat. Duitsland liet joden emigreren, die hun bezittingen in Duitsland achterlieten, maar de tegenwaarde in Palestina in de vorm van Duitse kapitaalgoederen gecompenseerd kregen. Daardoor kwamen bedrijven weer in Duitse handen, de industrie verkreeg opdrachten en de werkgelegenheid werd bevorderd. Een win-win situatie voor beide partijen dus. Wat daarin niet paste, was het Nizkor-JHV-concept "vernietiging van alle joden."

Conclusie na Vraag 54: Er waren intensieve zakelijke contacten tussen de zionisten en de nazi's die tot het eind van de oorlog duurden. Beide partijen hadden daar voordeel van en in zo'n situatie is het niet dienstbaar bestaande vijandschap te benadrukken. Ook de Amerikanen bleven tijdens de oorlog via omwegen zaken doen met de nazi's.
Bij die intensieve en voordelige contacten hoorden ook intensieve *persoonlijke* contacten en een sfeer zonder openlijke vijandschap.
Wat Nizkor hier over dat samenwerkende (collaborerende) *'Ha'avara Abkommen'* 'ontzenuwt', moet ze dus nog maar eens uitleggen.

● 55. Waardoor stierf Anne Frank, maar een paar maanden voor het eind van de oorlog?

IHR-antwoord: Tyfus. Nadat zij een gevangenschap in Auschwitz had overleefd, overleed zij aan tyfus in het kamp Bergen-Belsen, maar een paar weken voor het eind van de oorlog. Ook zij is niet vergast.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Anne was maar een van de acht Nederlandse Joden die twee jaar ondergedoken hadden gezeten in Amsterdam toen zij werden verraden, gearresteerd, en door de nazi's naar de vernietigingskampen in Polen werden gedeporteerd.***

Revisionistische weerlegging: Zelfs dit korte stukje over Anne Frank staat stijf van onbewezen beweringen en leugens. We zullen ze allemaal noemen en aantonen. Anne Frank en haar groep is ***niet*** *"naar de vernietigingskampen in Polen"* gedeporteerd. Zij gingen *allen* naar Auschwitz. Anne werd daar als vijftienjarige vanaf begin september 1944 anderhalve maand wegens schurft verpleegd, tot zij met haar zus Margot werd *overgeplaatst* naar Bergen-Belsen in Duitsland. Van de acht van de groep Frank zijn er *vijf* na korte of langere tijd *overgeplaatst* naar andere kampen. Over die veelvuldige overplaatsingen spreekt Nizkor c.s. uiteraard niet. Het verhaal is immers dat vrijwel allen bij aankomst in Auschwitz onmiddellijk werden 'vergast'. Mevrouw Van Pels werd *overgeplaatst* naar Tsjecho-Slowakije, Peter van Pels naar Mauthausen en Dr. Pfeffer naar Neuengamme, beide in Duitsland. Moeder Frank stierf *vijf maanden* na aankomst in Auschwitz door ziekte en vader Frank, die het langst van allen in Auschwitz was, overleefde daar de oorlog.

Nizkor: ***Herman van Pels, een zakenrelatie van Anne's vader, werd na aankomst in Auschwitz-Birkenau vergast op 6 september 1944 (Nederlandse Rode Kruis, dossier 103586).***

Revisionistische weerlegging: Hier debiteert Nizkor een brutale ***vergassingsleugen*** en ondersteunt dit valselijk met een Rode Kruis dossiernummer! ***Het Rode Kruis heeft onder haar miljoenen dossiers geen enkel dossier waarin "vergassing" als doodsoorzaak staat!*** **Niet één.**
Wie bij het Rode Kruis navraag heeft gedaan, weet dat. Eerder gaven wij aan dat het Rode Kruis in haar officiële Rapporten na de oorlog *tegensprak* dat in de kampen 'vernietigingsinstallaties' bestonden.
Als Nizkor c.s. *werkelijk* bewijs voor 'vergassingen' van Herman van Pels of wie ook heeft, zouden zij de eerste in de wereld zijn en het van de daken schreeuwen.
Een ***kwalijke leugen*** van Nizkor dus om hier te suggereren dat een Rode Kruis dossier 'vergassing' van Herman van Pels zou aangeven of ondersteunen. Wie meer over de verhalen over het lot van Van Pels wil lezen, kan de site van deze voetnoot raadplegen.[2349]

Nizkor: ***Zijn vrouw stierf "tussen 9 april en 8 mei 1945, in Duitsland of Tsjechoslowakije" (Nederlandse Rode Kruis, dossier 103586).***
Hun zoon Peter stierf op 5 mei 1945 in het concentratiekamp Mauthausen, in Oostenrijk, na een dodenmars uit Auschwitz (Nederlandse Rode Kruis, dossier 135177).
Dr. Friedrich Pfeffer, een vriend van de familie, stierf op 20 december 1944 in het kamp Neuengamme (Nederlandse Rode Kruis, dossier 7500). Anne's moeder stierf op 6 januari 1945 in Auschwitz-Birkenau (Nederlandse Rode Kruis dossier 117265).
Anne en haar oudere zus Margot stierven aan tyfus rond 31 maart 1945 in het concentratiekamp Bergen-Belsen.
Van deze acht mensen overleefde er maar één, Anne's vader Otto Frank.
Er werden ook twee niet-Joden gearresteerd, Johannes Kleiman en Victor Gustav Kugler, zakenrelaties van Otto Frank, voor het helpen van de familie Frank. Beiden werden veroordeeld tot Arbeidseinsatz (dwangarbeid) in Duitsland, en beiden overleefden de oorlog.
Alle verwijzingen naar het Nederlandse Rode Kruis komen uit Anne Frank, The Diary of Anne Frank: The Critical Edition, 1989, pp. 49-58.

Conclusie na Vraag 55: De lotgevallen van Anne Frank en de groep personen die met haar uit Nederland naar Auschwitz werden gebracht, tonen exact hetzelfde als ook revisionisten zeggen: Er was een meedogenloze jodenvervolging, met als doel alle joden uiteindelijk uit het Duitse Rijk te verdrijven. Daartoe waren er razzia's, transporten en concentratiekampen waar zij en anderen moesten werken. Grote aantallen van hen werden van daaruit naar duizenden verspreid liggende kampen in Polen en het 'Ostgebiet' overgebracht. De omstandigheden waren

vreselijk, waardoor velen stierven door ziekte, ontbering en andere oorzaken. Echter, dat waren er geen 'zes miljoen', er was geen 'systeem' om systematisch alle joden te vermoorden en er werd niemand '*vergast'*.

De lotgevallen van de groep Frank tonen dat de nazi's er ***niet*** op uit waren hen systematisch te vermoorden, want in plaats hen in Auschwitz te doden, verpleegden zij hen bij ziekte en deden wat in hun vermogen lag hen bij de nadering van de Sovjets naar Duitsland terug te brengen. Dat in tegenstelling met het JHV-verhaal en de ideologie van de nazi's, die geen joden (meer) in Duitsland wilden. Die zogenaamde "Hongertochten" terug naar Duitsland waren in werkelijkheid een poging joden (en veel anderen) uit het frontgebied te brengen. De 1001ste cognitieve dissonantie van het Holocaustverhaal.

Ook Anne Frank, in Auschwitz verpleegd, werd *overgeplaatst* naar andere kampen. Zij konden nog met treinen vervoerd worden, in tegenstelling tot hen die later gingen, waarvoor die mogelijkheid er niet meer was. Helaas kwamen al deze mensen in de overvol gelopen kampen in zo mogelijk nog rampzaliger omstandigheden terecht, waardoor tienduizenden ten prooi vielen aan uitbrekende epidemieën en tekorten aan alles. Alle personen uit de groep Frank stierven door *ziekte,* alleen hij die het langst in Auschwitz was (vader Frank), overleefde de oorlog.

Uiteraard is het IHR-antwoord op deze Vraag juist: Anne Frank stierf aan ***tyfus*** in Bergen-Belsen, Duitsland. Het grootste deel van de tyfusdoden in Bergen-Belsen, stierf alsnog *na de oorlog* onder de Britten**.**

Nizkor ***liegt*** brutaal over de "vergassing" van Van Pels en gaat zelfs zover met dossiernummers van het Rode Kruis te schermen om haar misleiding schijn van waarheid te geven. Het feit dat zij hun toevlucht nemen tot dit soort trucs is vernietigend voor hun zaak.

56. Is het Dagboek van Anne Frank echt?

IHR-antwoord: Nee. Bewijsmateriaal dat is verzameld door Dr. Robert Faurisson uit Frankrijk stelt vast dat het beroemde dagboek literaire namaak is.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Ditlieb Felderer is een beruchte neo-nazi die een gevangenisstraf heeft uitgezeten in een Zweedse gevangenis wegens het verspreiden van haat-propaganda. Hij is het meest bekend om het versturen van haarlokjes naar Joden in Europa, met de sarkastische vraag of zij kunnen bewijzen dat dit het haar is van een vergaste Jood. Hij heeft ook veel walgelijke traktaatjes geschreven met seks en nazimoorden erin. Een daarvan, dat te walgelijk is om hier te herhalen, beschrijft (sarkastisch) de invloed van cyanidegas op een vrouwelijk geslachtsdeel.***

Revisionistische weerlegging: Dat Nizkor haar focus richt op de onbekende Zweedse publicist Ditlieb Felderer, zoon van een joodse moeder en naar Halachidische opvattingen zelf een jood, heeft andere redenen dan

zijn studie over de 'echtheid' van het 'Dagboek van Anne Frank'. Felderer is door die studie naar dat 'Dagboek' overtuigd geraakt van de naoorlogse propagandistische vervorming ervan en dus de onechtheid. Helaas heeft Felderer zijn dedain voor die vervorming tot propagandageschrift voor hersenspoeling van Westerse kinderen soms verwoord met een sarcasme, dat niet representatief is voor revisionisten. Dat neemt niet weg, dat wat hij *feitelijk* over dat geschrift constateert, onweerlegbaar juist is. Feiten zijn *niet* – zoals Nizkor onophoudelijk suggereert – waar of onwaar omdat revisionisten, zionisten, vuilbekken, 'neo-nazi's', Jehova's Getuigen, vrijmetselaren of Marsmannetjes die presenteren, maar moeten op *objectieve* gronden worden beoordeeld.

Nizkor: ***Een deel van het "bewijs" dat Felderer heeft "verzameld" is het volgende, waarin hij ironisch stelt dat het dagboek niet helemaal vervalst kan zijn omdat het door een Jood geschreven lijkt te zijn:***

"HET ANALE COMPLEX

Wij denken dat een andere sterke reden waarom het Dagboek van Anne Frank niet helemaal als fictie van de hand gewezen kan worden, de preoccupatie is met de anus en uitwerpselen, een trek die typerend is voor veel Joden. Pornografie en fantasieën rond uitwerpselen hebben ze altijd gefascineerd… Joodse geschriften zijn doorspekt met verhalen over de reproductieve en excretieve functies…

…Hoewel we het argument niet van de hand kunnen wijzen dat deze preoccupatie met uitwerpselen slechts fantasieen van de auteur of auteurs zijn, zijn er goede redenen dat de verhalen autentiek zijn en voor een deel de voornaamste gedachten reflecteren van de bewoners. Zelfs als ze verzonnen zijn, schilderen zij niettemin perfect het anale complex van een oud, cultureel volk."

Merk op dat het IHR de verwijzing naar Felderer weglaat uit de herziene versie. Ook hier blijkt dat het 'revisionisme', nu het van de antisemitische zelfkant naar de algemene maatschappij probeert te verhuizen, haar banden met dit soort mensen overboord moet zetten of tenminste moet verbergen.

Revisionistische weerlegging: Dat Nizkor slechts de vulgariteit van deze incidentele aberratie benadrukt, wordt ongetwijfeld veroorzaakt door een gebrek aan argumentatie. Nogmaals, sarcasme of ironie van welk persoon dan ook, is niet die van *'de'* revisionisten, maar ook geen aanleiding de door hem genoemde *feiten* te diskwalificeren. Die moeten *op zichzelf* worden beoordeeld. Anders vervalt men in het Nizkor 'discussiemodel', waarbij feiten niet als feiten mogen worden erkend omdat 'anti-semieten', neo-nazi's' of revisionisten ze aantonen.

Nizkor: ***Dr. Robert Faurisson is tenminste niet zo grof als Felderer. Maar hij is geen historicus, forensisch expert of grafologisch expert. Hij was professor in de letterkunde aan de Universiteit van Lyon. De getuigen-***

verklaring van deze "vooraanstaande Holocaust-autoriteit" over de echtheid van de geschriften van Anne Frank werd in 1979 verworpen door het Frankfurt Oberlandesgericht (regionale Hoge Raad).

<u>Revisionistische weerlegging:</u> *Professor Dr.* Robert Faurisson was Hoogleraar Letterkunde aan de Universiteit van Lyon. Zijn vakspecialisme is *Vergelijkende Schriftkunde,* d.w.z. de studie van waarheid of onwaarheid van en in *historische documenten.* Als Faurisson als professor ergens deskundig in is, is het in onderzoeken als dit, naar de echtheid en het waarheidsgehalte van werken als het 'Dagboek van Anne Frank' (oorspronkelijk: "*Het Achterhuis*, een roman"). Grafologen stelden overigens vast dat de handschriften van verschillende gedeelten van het 'Dagboek' *niet* van dezelfde persoon afkomstig zijn.

Eerder is betoogd dat waarheid of onwaarheid van *historische* feiten *niet* door rechters kan of mag worden bepaald. Dat hoort thuis in het *wetenschappelijk* discours, tenminste, indien daarin vrije en open discussie wordt toegestaan, anders is er zelfs geen sprake van wetenschap.
Een door Nizkor aangehaalde uitspraak van een *Duitse* rechtbank, is daarin van *Nul en gener waarde.*
Nizkor's opmerking dat Faurisson *"geen historicus"* is, is hypocriet, aangezien de belangrijkste Holocausthistorici (Hilberg, Pressac, Kogon (hoogleraar *Politicologie*!), etc.) van origine evenmin historici waren. Misleiding voor onwetenden dus.

<u>Nizkor:</u> ***In 1981 moest Faurisson voor een Franse rechter verschijnen om zijn stelling, op radio en in diverse publicaties, te verdedigen dat de gaskamers nooit hadden bestaan. Hij kreeg drie maanden voorwaardelijk en werd veroordeeld tot boetes en schadevergoedingen wegens smaad, aanzetten tot haat en discriminatie, rassenhaat en racial geweld. Het vonnis werd in hoger beroep bekrachtigd.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> *Schandelijk.* Schandelijk dat wetenschappelijke ***Schriftkritiek*** door justitie wordt vervolgd en de bedrijvers ervan (als destijds Marten Luther) worden veroordeeld. De werktuigen van de hedendaagse ***Holocaust-Inquisitie*** ontzien zich niet daarvoor **pure drogredenen** te instrumentaliseren, zoals *"**aanzetten tot haat, discriminatie, rassenhaat en raciaal geweld**"*. Ongehoord, Onwaardig, Orwelliaans, Schaamteloos en ***Schandelijk.*** Alles ter *immunisering* van "de Holocaust".

<u>Nizkor:</u> ***Faurissons vreemde opvatting van wat bewijs is, is goed beschreven door Michael Shermer in een open brief aan revisionisten.***
In 1981 legde het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie de handgeschreven dagboeken van Anne Frank voor aan het Nederlands Forensisch Instituut van het Ministerie van Justitie (NFI), om de echtheid ervan vast te stellen. Het NFI onderzocht de gebruikte materialen – inkt, papier, lijm enz. – en het handschrift, en publiceerde een rapport van zo'n 270 pagina's:

Het rapport van het Nederlands Forensisch Instituut heeft overtuigend aangetoond dat beide versies van het dagboek van Anne Frank door haar zijn geschreven in de jaren 1942 tot 1944. De aantijgingen dat het dagboek het werk was van een ander (na de oorlog of anderszins) zijn hiermee onomstotelijk weerlegd.

Revisionistische weerlegging: *Misleiding.* Niemand heeft beweerd dat *"het dagboek het werk was van een ander"*; wel dat het manuscript *na de oorlog* door verschillende anderen is "bewerkt", d.w.z. veranderd, aangevuld, gecensureerd, enz.

Nizkor: ***En voorts dat ondanks correcties en weglatingen… het Dagboek van Anne Frank [dwz de gepubliceerde versie van de dagboeken] inderdaad "de essentie" bevat van Anne's geschriften, en dat er geen gronden zijn voor het toepassen van de term "vervalsing" op het werk van de redacteuren of uitgevers van het boek.***

Revisionistische weerlegging: Een zwaktebod van de eerste orde, dit oordeel van het Nederlands Forensisch Instituut, dat: *"ondanks correcties en weglatingen… het Dagboek van Anne Frank […] "de essentie" bevat van Anne's geschriften"*. Niet alleen noemde Anne haar werkstuk niet 'Dagboek', maar *'Het Achterhuis, een roman'*, en met "correcties", "weglatingen" en "essentie" kan men comfortabel alle kanten uit. Ik noem echter een geschrift, schilderij of ander stuk alleen "echt" als het *niet* door anderen is "gecorrigeerd", niets is "weggelaten" er geen "aanvullingen" zijn aangebracht en het niet de "essentie" weergeeft, maar *origineel* is.

Nizkor: ***De meest gehoorde klacht tegen het dagboek is, dat het met balpen geschreven teksten bevat en dat balpennen pas na Anne's dood populair werden. Dit is een fraudulente maar hardnekkige mythe. De enige balpeninkt in het dagboek stond op stukjes papier waarvan bovendien bekend is dat zij zijn toegevoegd door een ander dan Anne Frank. De teksten van Anne zelf zijn niet met balpen geschreven.***
Zie Anne Frank, The Diary of Anne Frank: The Critical Edition, 1989, pp. 96, 166.

Revisionistische weerlegging: Nee maar! Nou wordt ie helemaal goed: *"De teksten van Anne zelf zijn niet met balpen geschreven!* Alsof revisionisten dát zouden zeggen! Zij zeggen hetzelfde als Nizkor: *"zij zijn toegevoegd door een ander dan Anne Frank"*!

Omdat Nizkor c.s. zoveel waarde hechten aan uitspraken van allerlei rechters, herinneren wij hen hier aan de uitspraak van het Gerechtshof in New York, die vader Frank na de oorlog veroordeelde $ 50.000,- loyalties te betalen aan de Amerikaans-joodse schrijver Meyer Levin, voor diens literaire werk aan "Het Dagboek van Anne Frank".

Conclusie na Vraag 56: Het antwoord van het IHR op de Vraag: *Is het Dagboek van Anne Frank echt?* is ***juist.*** Het 'Dagboek' is op z'n best een "na de oorlog geredigeerde literaire compilatie met de 'essentie' van gedeel-

ten uit een 'roman' genaamd ***Het Achterhuis,*** die puber Anne Frank schreef en vader Frank daarna met hulp van schrijver Meyer Levin, na haar dood tot ***'Het Dagboek van Anne Frank'*** maakte.
Het is zeker *niet origineel* en velen noemen het daarom *vervalst.*

● **57. En de talloze foto's en filmbeelden uit de Duitse concentratiekampen waarop stapels uitgemergelde lijken te zien zijn, zijn die vervalst?**

IHR-antwoord: Foto's kunnen vervalst zijn, ja. Maar het is veel gemakkelijker om aan een foto of aan filmbeelden een onderschrift of commentaar toe te voegen dat niet de waarheid vertelt over wat er precies op die foto of film staat. Betekent een berg uitgemergelde lijken dat deze mensen zijn "vergast" of met opzet zijn doodgehongerd? Of zou dit kunnen betekenen dat deze mensen het slachtoffers waren van een tyfusepidemie, of dat zij verhongerden door het voedselgebrek in de kampen tegen het einde van de oorlog? Beelden van stapels Duitse vrouwen en kinderen die zijn gedood door geallieerde bombardementen zijn uitgegeven voor dode Joden.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Vreemd dat het IHR zegt dat stapels lichamen geen bewijs zijn dat de nazi's genocide pleegden. In hun oorspronkelijke antwoord op vraag 1 noemen zij "stapels kleren" en zeggen zij dat dat inderdaad een bewijs zou zijn, als er zoiets bestond. Stapels kleren zijn bewijs, maar stapels lichamen niet?***

Revisionistische weerlegging: Zoals bij Vraag 1 door ons is uiteengezet, zijn stapels kleren *geen* bewijs voor massamoord. Stapels lichamen zijn dat ook niet; die kunnen door tal van oorzaken zijn veroorzaakt, ook oorzaken die niet als 'genocide' zijn te omschrijven.

Nizkor: ***Wij zien hier ook de impliciete bewering dat geallieerde soldaten dode Duitsers zouden hebben verzameld, die naar de kampen gebracht zouden hebben, en ze daar hebben gefotografeerd. Enig bewijs dat deze absurditeit zou ondersteunen zou fijn zijn, maar dat is er natuurlijk niet.***

Revisionistische weerlegging: Let op: het zijn ook hier weer *"geallieerde soldaten"* die, net zoals bij het onderwerp "martelen" door Nizkor worden genoemd. Natuurlijk niet Geallieerde spindoctors, hoge officieren en/of filmregisseurs, nee: *"soldaten"*.
"Soldaten" geven geen opdracht om treinen met Duitse lijken van de ene naar de andere plaats in Duitsland te laten rijden, noch om de Duitsers verplicht gruweltaferelen in epidemische kampen te laten 'bezichtigen' en verplicht propaganda-gruwelfilms te laten bekijken.
Dat er gruwelbeelden in scène werden gezet en lijken van Duitse soldaten als slachtoffers van de nazi' werden opgevoerd, nemen wij aan. Het bewijs daarvoor komt van (elkaar niet tegensprekende) *getuigen.*

Nizkor: ***De vele verhongerde mensen zijn een bewijs dat de nazi's geen erg hoge prioriteit gaven aan het voeden van hun gevangenen. In het kamp Belsen werden honderden tonnen weggesloten voedsel gevonden, op slechts een paar kilometer van de plaats waar tienduizenden de hongerdood stierven. Zie vraag 37 voor meer over dit onderwerp.***

Revisionistische weerlegging: Alweer slinks taalgebruik: nu geen *"doodgehongerde"* mensen, maar *"verhongerde"* mensen. Een kleine nuance, omdat Nizkor maar al te goed beseft dat *"doodhongeren"* niet staande kan worden gehouden. Belsen was 2 weken voor de bevrijding omssingeld door de Geallieerden, zodat eventuele voedselvoorraden onbereikbaar voor het kamp waren.

Juist over ***Belsen*** waarover zij spreken, noemden wij in Hoofdstuk **2 *e.*** al de beëdigde getuigenis uit 1985 van Dr. Russell Barton, psychiater van internationale reputatie, die in 1945 als jong student in Bergen-Belsen de Britse troepen hielp als vrijwilliger bij de verpleging van zieke overlevenden. Hij getuigde dat *"duizenden in Bergen-Belsen gestorven gevangenen* ***niet*** *opzettelijk waren doodgehongerd, maar waren gestorven aan een reeks van ziektes."* Dat, en het feit dat Nizkor weet te melden dat er *"honderden tonnen"* voedsel in de nabijheid zouden zijn geweest, ***bewijst*** dat de uitgeteerde lijken en veel overlevenden ***niet*** waren "doodgehongerd", ***maar slachtoffers waren van ziekten.***

Barton verklaarde verder, dat hij bij aankomst in het kamp verhalen over moedwillige doodhongering hoorde, die echter bij controle onwaar bleken: hij trof goed voorziene en uitgeruste kampkeukens aan, met nauwkeurig bijgehouden registers van soorten en hoeveelheden dagelijks gekookt en verstrekt voedsel vanaf 1942.

Nizkor: ***Wat betreft de moorddadige gaskamers zijn er andere bewijsstukken die hun bestaan en gebruik duidelijk aantonen. Zie om te beginnen vraag 1.***

Revisionistische weerlegging: Hoezeer wij ook bij Nizkor's 'weerlegging' van Vraag 1 zochten, ***"bewijsstukken"*** voor 'gaskamers' zijn daarin door ons niet aangetroffen. Nogmaals, als u, of wie dan ook ze vindt, bent u de eerste en zult u op slag wereldfaam verwerven. ***Die "bewijsstukken" bestaan niet.***

Conclusie na Vraag 57: Natuurlijk heeft Nizkor ook hier *niets* ontzenuwd van het IHR antwoord. Er zijn ontelbare foto's gepubliceerd zonder bewijs voor het bij die foto's beweerde. Ook zijn er ontelbare *vervalste* afbeeldingen in omloop over 'de Holocaust'. Hoofdstuk **9 *g.*** behandelt de beruchtste daarvan.

● 58. Van wie komt de term 'genocide'?

IHR-antwoord: Van Raphael Lemkin, een Poolse Jood, in een boek dat uitkwam in 1944.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dit ontwijkt de voor de hand liggende vraag: waarom heeft hij die term bedacht? Wij weten niet of het antwoord van IHR klopt of niet.***

Revisionistische weerlegging: Genocides zijn van alle volkeren en alle tijden. Als Lemkin doelde op joden, had hij moeten spreken over 'judeocide', 'Holocaust' of Sjoa. 'Genocide' in Duits is (zelden gebruikt) *Volkstod*. Nizkor kan heel gemakkelijk weten of *"het antwoord van IHR klopt of niet"*, immers: alles wat revisionisten als feit presenteren, is *controleerbaar*. Ook dit. De Pools-joodse Lemkin publiceerde in 1944 in New York een boek, *Axis Rule in Occupied Europe*; daaruit stamt het woord 'genocide'.

- **59. Waren films zoals 'Holocaust' en 'The Winds of War' documentaires?**

IHR-antwoord: Nee, die films pretenderen niet historisch te zijn, maar fictieve dramatiseringen *gebaseerd* op de geschiedenis. Helaas hebben maar al te veel mensen ze aangezien voor accurate weergaven van de geschiedenis.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Er zijn veel authentieke films van de kampen – gemaakt door de geallieerden en de Russen. Er zijn gruwelijke, maar volkomen accurate weergaven van de geschiedenis te vinden in*** **François Schmitz's Holocaust Picture Exhibition.**

Revisionistische weerlegging: Nizkor omzeilt alweer de essentie van de vraagstelling. Natuurlijk kent bijna niemand die *"authentieke films"*, terwijl de hele wereld de propagandakrakers van de JHV kent: 'Holocaust', The Winds of War', 'Anne Frank', Schindlers List' en meer van dat soort tot gemeengoed gemaakte Hollywood verdichtsels.
De zogenaamde *Holocaust Picture Exhibition* is een aaneenrijging van even gruwelijke beelden als vervalsingen. Van vrijwel geen enkele 'foto' valt vast te stellen waar, wanneer, door wie ze zijn genomen en nog minder of de erbij staande bijschriften juist zijn. Behalve door revisionisten is daar nooit serieus onderzoek naar gedaan.

- **60. Hoeveel boeken zijn er ongeveer gepubliceerd die de standaardversie over 'de Holocaust' weerleggen?**

IHR-antwoord: Dozijnen. Meer zijn in productie.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***En het zijn er nu waarschijnlijk zelfs meer. Maar het herhalen van betreurenswaardige leugens maakt ze niet waar.***

Revisionistische weerlegging: Met *"betreurenswaardige leugens"* bedoelt Nizkor een allereerste schatting van het IHR van het aantal revisionistische boekwerken. Volgens hen schatte het IHR deze ooit op ca. 60 en later op 'enkele dozijnen'. Inmiddels bestaan er – ondanks rabiate censuur en

justitiële vervolging van revisionistische publicaties – ver boven de 100 boeken die de JHV op hoofdpunten weerleggen. Als Nizkor dit *"betreurenswaardige leugens"* noemt, hoe zal men de leugens van Nizkor c.s. over 'gaskamers', 'militair-industriële ovens', het Rode Kruis, de 'vergassing' van Van Pels, Zes Miljoen', astronomische aantallen gecremeerden, 'doodhongeren', enz., dan moeten noemen?

61. Wat gebeurde er toen een historisch instituut een beloning van $ 50.000 uitloofde voor een bewijs dat er in Auschwitz joden zijn vergast?

IHR-antwoord: Er is geen bewijs geleverd om de beloning te claimen, maar het instituut werd aangeklaagd door een "Holocaust" overlevende die zei dat hij niet kon slapen door dit aanbod, dat zijn zaken eronder leden, en dat het een "kwetsende ontkenning van vaststaande feiten" was. Hij eiste $17 miljoen.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Dat "historische instituut" was het IHR zelf. Zie het antwoord op vraag 5.***

Revisionistische weerlegging: Inderdaad loofde het *Institute for Historical Review* die beloning uit voor degene die het bewijs voor vergassing van joden in Auschwitz kon leveren. Dat gebeurde *niet*.
Integendeel, de uitdaging werd aangegrepen om middels juridische trucs het IHR kapot te maken, hetgeen bij onze weerlegging van Vraag 5 is aangetoond.

62. Hoe zit het met de beweringen dat mensen die de 'Holocaust' in twijfel trekken antisemitisch zijn of neo-nazi's?

IHR-antwoord: Dit is een verdachtmaking die de aandacht moet afleiden van feiten en eerlijke argumenten. Geleerden die "Holocaust"-claims ontkennen zijn er in allerlei soorten – Democraten, Republikeinen, libertijnen, socialisten, Christenen, Joden, enz. Er is geen correlatie tussen "Holocaust"-ontkenning en antisemitisme of neonazisme. Een groeiend aantal Joodse geleerden geeft openlijk toe dat er een ernstig gebrek aan bewijs is voor de "Holocaust".

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Er is een heel hoge correlatie tussen Holocaust-ontkenning en antisemitisme of nazisme. Het tegengestelde beweren is zo'n kolossale leugen dat je nauwelijks weet waar te beginnen: er zijn honderden voorbeelden te geven. Wij noemen er slechts een paar, maar zelfs dat is een lang artikel. Klik hiernaast op Over revisionisme om het in een aparte pagina te lezen.***

Revisionistische weerlegging: Hoofdstuk **3 *b.*** weerlegt grondig deze beschuldiging, die slechts wordt geuit omdat men niet in staat is de revi-

sionistische feiten en argumenten te weerleggen. Daarom gaan we daar hier niet nogmaals op in.

● 63. Wat is er gebeurd met historici die het "Holocaust"-materiaal in twijfel hebben getrokken"?

IHR-antwoord: Zij zijn het slachtoffer geworden van verdachtmakingen, het verlies van academische posten, pensioenverlies, verwoesting van hun bezittingen en fysiek geweld.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Geweld is een betreurenswaardige reactie op woorden natuurlijk, en dat moet veroordeeld worden. Maar niettemin, welke historici?***

Revisionistische weerlegging: Een *ad hominem* en *hypocriete* reactie. De lezer, die Hoofdstuk **3 *h.*** heeft gelezen, weet inmiddels welke revisionistische historici (en anderen!) slachtoffer werden van *haat, ernstige represailles* en *grof geweld.* Daarbij maakt ook Nizkor zich in haar zogenaamde ontzenuwingen schuldig aan *haat, verdachtmaking* en *belediging.*
Het enige positieve aan hun onwaardige reactie is dat zij erkennen dat revisionisten slechts strijden met *woorden.*

Nizkor: ***Er is geen enkele historicus met een Ph.D in de revisionistengemeenschap. Faurisson was professor in de Letterkunde, Zündel was foto-retoucheerder van beroep, Butz is een professor in de Elektrotechniek, Stäglich is rechter, O'Keefe een Harvard dropout, en Cole heeft zijn middelbare school niet afgemaakt. Raven is een voormalig schrijver voor stand-up comedians en autotijdschriften.***
Irving is journalist en historisch auteur en Weber heeft een Masters in Geschiedenis. Van alle revisionisten komen ze het dichtst in de buurt van de term "historicus".
Grappig genoeg wordt Leuchter, een van de weinige andere "revisionisten" met een academische Geschiedenisgraad, opgevoerd als technisch expert! (Hij heeft een Bachelors.)

Revisionistische weerlegging: Niet *"grappig"* is dat Nizkor hier ten onrechte hooggekwalificeerde mensen meent te moeten aanvallen op hun vermeend 'niet-historicus' zijn. Een zielige en misplaatste chicane. Eerder al gaven we als reactie daarop dat de kopstukken van de officiële Holocausthistoriografie, Hilberg, Arad, Pressac, Van Pelt, Lipstadt en anderen ook geen full-flow historici waren. Wat overigens voor revisionisten nooit een 'argument' was denigrerend over hen te doen, noch hen te diskwalificeren. Dit soort selectief 'diplomadenken' van Nizkor kan dan ook gemakkelijk worden gerriposteerd: van alle 'Holocausthistorici' is er niet één die Vergelijkend Documentonderzoek als specialisme heeft zoals prof. Faurisson, niet één die enige chemisch-technische kennis bezit (Dr. Rudolf), niet één die iets weet van vergassing met blauwzuur (Leuchter),

niet één met benul van het crematieproces (Mattogno), niet één demograaf (Sanning), enz., enz. De revisionisten Professor Mark Weber en Professor Faurisson, Dr. Fredrick Töben zijn bovendien wel degelijk historici van professie en Fred Leuchter is inderdaad afgestudeerd met een *"academische Geschiedenisgraad"*, als *historicus* dus! Hij volgde *daarna* technische opleidingen en schreef een aantal patenten op zijn naam (o.m. voor navigatiesystemen en 's werelds eerste electronische extant).

En, o ja, ook 'officiële' Holocaust historici hebben een *patent* op hun naam: alleenrecht op waarheid over 'de Holocaust' . . .

- **64. Heeft het Institute for Historical Review te lijden gehad van wraakacties vanwege haar inspanningen om de vrijheid van meningsuiting en academische vrijheid hoog te houden?**

IHR-antwoord: Er zijn drie bommen geplaatst bij het IHR en het is volledig verwoest op 4 juli 1984 door brandstichting. Er komen bijna dagelijks telefonische doodsbedreigingen binnen. Alles wat de kranten schrijven is vijandig, als zij al iets schrijven.

'Ontzenuwing' Nizkor: ***Fysiek geweld moet ten zeerste veroordeeld worden. Maar wat betreft "vijandige artikelen", wat verwachten nazi-sympathisanten anders?***

Revisionistische weerlegging: We kennen Nizkor's methode van 'ontzenuwen' inmiddels wel. Ze blijkt ook hier weer. Wat revisionisten zijn en vooral ***niet*** zijn, heeft u kunnen lezen in Hoofdstuk **3 *a.*** en ***b.***

Nizkor: ***En als Ernst Zündel die roep on vrijheid van meningsuiting beantwoordt door zijn versie van de 66 Q&A opnieuw te publiceren, dan klinkt het wel erg hol. Zündel heeft geholpen een pamflet te verspreiden dat de lezer uitnodigt mee te doen aan de wereldwijde campagne "to BAN SCHINDLER'S LIST!" ('verbied de film Schindler's List').***
Vrijheid van meningsuiting jawel, maar alleen als hij het eens is met die mening. Als het IHR zo'n wakkere verdediger is van de vrijheid van meningsuiting, waar blijft dan hun veroordeling van Ernst Zündel?

Revisionistische weerlegging: Merkwaardig hoe Nizkor hier hulp aan een publicatie tegen de roman/fantasiefilm *Schindler's List* kwalificeert als een aanval op de vrije meningsuiting en de academische vrijheid. Dat zou paradoxaal genoeg betekenen dat elke hulp aan demonstraties beschouwd moet worden als een aanval tegen de vrijheid van meningsuiting. Zündel beschouwt demonstraties *niet* als aanvallen op de vrije meningsuiting. ***Juist niet.*** Wat aanvallen tegen de vrije meningsuiting zijn, is o.a. beschreven in Hoofdstuk **3 *g.*, *h.*** en ***i.*** Zoals aangegeven in Hfdst. **2 *c.*,** is de film 'Schindler's List' ***Fictie en een Novelle*****, valselijk** gepresenteerd als *geschiedenis;* een leugen dus*!* Leugens verbieden is *O.K.*

<u>Conclusie na Vraag 64:</u> Ook op de vervolging van vrijheid van menings-uiting/academische vrijheid, geeft Nizkor geen zinnig antwoord. Laat staan een 'ontzenuwing''. Een armzalige *ad hominem* aanval op Ernst Zündel – die zojuist wegens Holocaustreformatorische *Schriftkritiek* 6 jaar opsluiting in Duitse gevangenissen achter de rug heeft – is het 'weer-woord' van Nizkor.

- **<u>65. Waarom krijgt het standpunt van het IHR zo weinig publiciteit?</u>**

<u>IHR-antwoord:</u> Omdat de Gevestigde Orde om politieke redenen geen diepgaande discussie wil over de feiten rond de "Joodse Holocaust"-mythe.

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Nee, omdat Holocaust-ontkenning absurd is. De Platte Aarde Vereniging krijgt ook niet veel publiciteit. Zie ook het ant-woord op <u>vraag 62</u>.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Alweer een *beschamende leugen* van Niz-kor c.s. Zij weten heel goed dat zij geen weerwoord hebben tegen de wetenschappelijke revisionistische feiten en kritiek. Elk woord dat zij daarover schrijven, anders dan "Holocaust-ontkenners", "neo-nazi's", "anti-semieten", etc., leidt tot ontmythologisering van het JHV verhaal. Dat is wat zij vrezen en dat is het laatste wat zij willen.
En verder, de lezer kan na kennisname van dit werk ***zelf*** wel bepalen of revisionisten en het *Institute for Historical Review* te vergelijken zijn met een *"Platte Aarde Vereniging"*.

- **<u>66. Waar kan ik meer informatie vinden over "de andere kant" van het Holocaust-verhaal en feiten over andere aspecten van WO-2 Historisch Revisionisme?</u>**

<u>IHR-antwoord:</u> Het *Institute for Historical Review*, P.O. Box 2739, New-port Beach, CA 92659, Website: <u>www.ihr.org</u> Director Mark Weber, IHR: <u>weber@ihr.org</u> Het IHR heeft een breed assortiment boeken, cassetes, video's, etc. over belangrijke historische onderwerpen. Deze zijn ver-krijgbaar bij de IHR online winkel: <u>www.ihrstore.com</u> E-mail voor be-stellingen: <u>orders@ihrstore.com</u>

<u>'Ontzenuwing' Nizkor:</u> ***Als je denkt dat er "twee kanten" zijn aan die kwestie, dan kan je maar één website vinden waarop ze echt allebei onderzocht worden: <u>Nizkor</u>.***

<u>Revisionistische weerlegging:</u> Typisch Nizkor en zeldzaam idioot: als je beide partijen wilt horen, moet je alleen naar Nizkor luisteren . . . Natuurlijk, volgens Nizkor zijn er geen twee kanten aan het Holocaust-

Verhaal. Er is maar één kant: hun verplichte JHV-verhaal. Zij 'adviseren' als u *"denkt"* dat er *wél* twee kanten zijn, de Nizkorsite te raadplegen. Wij sluiten ons daarbij voor één helft aan: als u behoefte voelt het rabiaat eenzijdige JHV propagandverhaal nog eens te ondergaan, bezoek dan die site. Hoopt u daarin ook maar één (1) concreet bewijs voor een 'gaskamer', één (1) 'Plan voor uitroeiing van de joden', één (1) onderbouwing voor 'Zes Miljoen' te vinden, of slechts één (1) concrete weerlegd revisionistisch argument, dan zult u ervaren dat dit tijdverspilling was.
Immers, ook hier in hun 'ontzenuwing' van de 66 Vragen & Antwoorden, hebben zij niet één keer concreet enig bewijs geleverd voor hun JHV-story, noch voor onjuistheid van de revisionistische kritiek.

Conclusie Nizkor 'ontzenuwingen'

Geen van deze 66 Vragen en Antwoorden van het revisionistisch *Institute for Historical Review* heeft de 'Holocaust denktank' *Nizkor* hier kunnen 'ontzenuwen'. Ernstiger, bij *geen* van de revisionistische stellingen heeft zij zelfs maar één concreet feit kunnen noemen welke de revisionistische kritiek op de drie Hoofdonderdelen van de Joodse Holocaust-Versie 'ontzenuwt, laat staan bewijs voor haar Versie van 'de Holocaust': er was *geen* plan voor systematisch uitmoorden van alle joden, *geen* Bevel van Hitler daartoe, *geen* massavergassingen of gaskamers en *geen* bewijs voor Zes Miljoen tijdens de oorlog omgekomen joden.
In plaats daarvan projecteert zij haar *haat* op revisionistische wetenschappers die met feiten en argumenten aantonen dat het JHV-verhaal voor een belangrijk deel berust op onware propaganda.
Zij doet dit, zoals de lezer heeft gezien, door misleiding, bedrog, leugens, beledigingen, ongegronde beschuldigingen, vals taalgebruik, contaminaties, enz. Hetzelfde dus, waarop het grootste deel van de populaire Joodse Holocaust-Versie berust.
Over slechts enkele aspecten van 'de Holocaust' denken zij hetzelfde als revisionisten: joodse mensen zijn voor en tijdens de oorlog ernstig gediscrimineerd en vervolgd, voornamelijk op grond van hun afkomst. Zij hebben (zoals ontelbare anderen) tijdens de oorlog verschrikkelijk geleden en honderdduizenden verloren daarbij hun leven.
Des te betreurenswaardiger dat Nizkor als spreekbuis van de officiële Holocaustversie haar toevlucht neemt tot misleiding, bedrog en innuendo en meer nog, dat haar onwaardige getroubleerde oordeel over revisionisten internationaal als basis voor de kennis van onderwijzers en leraren wordt ingezet, waardoor de jeugd eenzijdig en dus tendentieus wordt voorgelicht over gebeurtenissen met joden voor en tijdens WO II.

Andere 'ontzenuwingen'

Tal van fora en gremia in de Westerse wereld 'weerleggen' en 'ontzenuwen' de revisionistische kritiek. Zij doen dat op verschillende wijzen,

welke zich weliswaar soms op andere punten richten, maar in hoofdlijnen nauwelijks verschillen van die van Nizkor.
Noemenswaard in dit verband is *Holocaustontkenning* op Wikipedia.[2350]
Daar wordt o.m. het volgende gesteld:

Historici gebruiken de academische term 'historisch revisionisme' voor het onderzoek naar de verhalen die als geschiedenis worden verteld; dit onderzoek wordt gedaan om de geschiedschrijving te herzien met nieuw ontdekte feiten, met informatie die minder bias bevat, of met preciezere informatie. Ook gevestigde geschiedkundigen staan open voor de mogelijkheid dat geschiedenis, zoals die traditioneel wordt verteld, misschien niet helemaal accuraat is en dus onderworpen kan worden aan een herziening. Historisch revisionisme is in deze zin een algemeen geaccepteerd deel van geschiedkundige studies. [*Behalve* bij 'de Holocaust'].
De term *historisch revisionisme* werd recentelijk echter ook vaak gebruikt door veel Holocaustontkenners. Critici stellen dat Holocaustontkenners historisch revisionisme op een onjuiste wijze toepassen. Gordon McFee schreef bijvoorbeeld in zijn essay *Why Revisionism isn't* dat:

> *Revisionisten beginnen met het stellen van de conclusie dat de Holocaust niet plaats heeft gevonden en werken daarna terug naar de feiten om ze aan te passen aan al gestelde conclusie. Oftewel, ze keren de geëigende methodologie om [...], en zetten zo de historische methode van onderzoek en analyse op z'n kop.*[2351]

Antwoord: McFee keert hier in alle opzichten de werkelijkheid om: *elke* revisionist geloofde ooit in de JHV. Revisionisten geloofden de traditionele versie van de JHV, maar kwamen na gedegen onderzoek tot feiten die bewezen dat deze versie niet juist is, *niet juist kan zijn.* Revisionisten gebruiken alle *feiten* en projecteren die op het *Verhaal,* om vervolgens methodologisch vast te stellen dat dat Verhaal niet klopt, *niet kan kloppen.* De historische methode van onderzoek 'op z'n kop zetten' is wat de officiële Holocausthistoriografie doet: een verhaal accepteren en *daarna* daaromheen allerlei passende 'feiten' presenteren, met weglating en verkettering van wat daarin niet past. Dit zonder objectief onderzoek vooraf, zonder waardenvrij wetenschapskritisch onderzoek later en met onderdrukken en doodzwijgen van onafhankelijk onderzoek, zonder dit serieus te weerleggen. Dat is geen wetenschap, dat is *geloof* en *politiek.*
Natuurlijk gaan zij rechtstreekse discussie met revisionisten niet aan. Zij verliezen die op alle punten en komen daardoor publiekelijk in een onmogelijke positie. Doodzwijgen is dus het parool en alleen *by proxy* unfair en vervormd 'commentaar' leverden, zonder fair gelegenheid te bieden dit te weerspreken.

16. *Eindconclusies*

Vanaf het begin werd het verhaal "Zes Miljoen joden systematisch vermoord, de meesten in Gaskamers", verspreid en door de meeste mensen zonder enig bewijs of onderzoek als "waarheid" geaccepteerd. Slechts enkelen betwijfelden dit en kwamen op grond van wetenschappelijk onderzoek tot tegenovergestelde conclusies. In plaats van op normale wijze de wetenschappelijke feiten van de revisionisten te weerleggen, worden deze doodgezwegen, gecriminaliseerd en strafrechtelijk *vervolgd.*
Alleen al daaruit, blijkt het gelijk van de revisionisten.
Maar ook, dat het JHV-verhaal, 'de Holocaust', een ***psychopolitiek*** instrument is. Een psychopolitiek middel om *controle over gedachten en loyaliteit van individuen te verkrijgen en te behouden, door mentale conditionering.* Een effectieve methode van *Gedachtencontrole*, die de agenda van een sturende elite bevordert. Waarheid is daarin ondergeschikt, evenals aspecten als 'dit nooit weer', morele normen en waarden of geschiedschrijving.
Die ***psychopolitieke*** dimensie van 'de Holocaust' is de reden, waarom deze als enige van *honderden* oorlogen en genocides uit de afgelopen Eeuw 70 jaar na dato nog ***dagelijks*** in het bewustzijn van de mensen wordt gekrast. Een andere reden dan dat is er niet: de joodse 'holocaust' was in geen enkel opzicht 'uniek'. Joden zijn in alle tijden en onder alle volkeren gehaat en verjaagd en: *nihil sine causa.* Religieuze overwegingen speelden daarin slechts een flankerende rol. En, ook al zou het Talmoedisch aantal 'Zes Miljoen' joodse slachtoffers waarheid bevatten, dat is slechts *een druppel op de gloeiende plaat* van meer dan 300 Miljoen vermoorde mensen door oorlogen en vervolgingen in de afgelopen Eeuw.

Gebeurtenissen met Europese joden in WO II werden gemixed met Talmoedische geloofselementen en tot een *Verhaal* gemaakt; dat verhaal werd met *politieke* steun *'geschiedenis'* en die 'geschiedenis' door creatieve media vervolgens een onaantastbare *Mythe.* Een Mythe met ***religieuze*** vormen, die door instandhouding en aanwending van *latente haat* de vijanden van het zionisme en daarmee de Wereldvrede bedreigt. Voor een ***samenzwering*** zijn echter *geen bewijzen*. Wel voor structurele overdrijvingen ten dienste van de agenda's van belanghebbende actoren, die elkaar aanvullen, versterken en instandhouden.

De (Duitse) schuld aan WW II en de daarmee verbonden gruwelijkheden zijn een fundamenteel instrument voor een Westerse wereldvisie, haar imperialisme en oneindige oorlogen.

Tussen Mythe en mensheid bevindt zich de Waarheidsvraag. Zodra er objectieve waarheid komt, houdt de Mythe op te bestaan.

De volgende eindconclusies kunnen worden getrokken over de Hoofdpunten van de Joodse Holocaust-Versie:

1. Hoewel "de Holocaust" in naoorlogse propaganda tot Alfa en Omega van de zgn. Tweede Wereldoorlog en Nationaal-Socialisme is gemaakt, heeft Hitler zelf ***nooit enige belangstelling getoond*** voor de Concentratiekampen (*Arbeidskampen*) en 'Vernietigingskampen' (*Doorgangskampen*). ***De kampen en de zgn. "Holocaust" waren in zijn politiek-strategische filosofie minder dan van zijdelings belang.*** Hijzelf bezocht die kampen niet één keer.

2. ***Er was geen Bevel van Hitler voor moord op joden.*** Ten langen leste erkennen ook historici dat er *niet één document bestaat* dat dit aantoont. Het is niet voorstelbaar dat zo'n plan en de uitvoering zou hebben *kunnen* plaatsvinden zonder uitdrukkelijke vindbare directieven van de *Führer.*
En, ***Geen Hitlerbevel, geen 'Holocaust'.***

3. ***Nazi-Duitsland had nooit een Plan voor uitroeiing van alle joden.*** Daarvoor zijn **geen concrete bewijzen** en onder miljoenen stukken **geen heldere documenten** gevonden. Daarentegen zijn veel daarmee in strijd zijnde feiten vaststelbaar, zoals:

– Grootschalige emigratie van Joden, zowel voor als tijdens de oorlog;
- Inspanningen van nazi-Duitsland om joden massaal te laten vertrekken;
- verzorging van zieke en gewonde joden in Auschwitz en andere kampen;
- Massale evacuatie van joden uit de oostelijke kampen *terug* naar Duitsland aan het eind van de oorlog;

4. ***Er was geen sprake van 'systematische' moord op joden of andere groepen.*** Behalve vervolging, deportatie, internering en tewerkstelling, was ***niets*** 'systematisch'. De bestemmingen, kampen, gebouwen, installaties, methoden, omstandigheden enz., waren zodanig divers, dat voor massamoord niet van 'een systeem' kan worden gesproken.

5. ***Er bestonden geen gaskamers voor massamoord op joden of anderen.*** Er waren en zijn *geen concrete forensische sporen* van 'gaskamers' en *geen documenten* die dat expliciet aantonen. Het gebruikte 'bewijs' bestaat voor het belangrijkste deel uit *getuigenverklaringen*, waarvan het overgrote deel *tegenstrijdig, onmogelijk* en ronduit *gefantaseerd* is gebleken.
Getuigenverklaringen vormen de kern van het 'bewijs' voor 'de Holocaust'. Zo waren er duizenden getuigenverklaringen over 'vergassingen', maar het grootste deel daarvan bleek na de oorlog van de ene dag op de andere ***vals,*** toen officieel werd toegegeven dat in geen van de concentratiekampen in Duitsland ooit vergast is. De nog altijd volgehouden 'vergassingen' in Polen rusten op hetzelfde soort 'getuigenissen', hoewel is aangetoond dat die in veel gevallen gefantaseerd, tegenstrijdig, onmogelijk of afgeperst zijn. Voor *geen* daarvan bestaat ondersteunend forensisch bewijs. Integendeel, er is een overstelpend aantal doorslaggevende

chemische, technische en logistieke bewijzen welke de beschuldiging van massavergassingen *praktisch en theoretisch onmogelijk* maken.
Gewezen kan worden op de **crematiecapaciteit** welke in zgn. 'pure vernietigingskampen' Belzec, Chelmno, Treblinka en Sobibor *afwezig* was terwijl die in Auschwitz en Majdanek ***volledig ongeschikt*** **en** ***ontoereikend*** waren bij zo'n veronderstelde massamoord.
Chemisch, bouwkundig en technisch onderzoek toonde aan, dat in de als gaskamers aangewezen ruimten *geen vergassingen met blauwzuurgas plaatsvonden* en ook niet hebben ***kunnen*** plaatsvinden. Gemelde *vergassingen met Dieseluitlaatgassen zijn* ***onmogelijk****.*
Van de "honderdduizenden" en zelfs "miljoenen" vermoorde joden zijn ***geen overeenkomende stoffelijke resten,*** noch hoeveelheden as aangetroffen, hetgeen dat ongeloofwaardig en *onbewezen* maakt.

Dat de Geallieerden na de oorlog *valse gaskamers* bouwden, is een aanwijzing temeer dat ze er in de oorlog niet waren.

6. ***Er was geen sprake van geheimhouding van een genocideplan.*** Omdat er noch een *systematisch genocideplan* bestond, noch een uitvoeringssysteem, was er wat dat betreft niets geheim te houden. De fantasieën van alle 'grote' Holocausthistorici daarover zijn ronduit absurd. Zelfs in de meest intieme onderlinge gesprekken tussen de belangrijkste nazileiders, c.q. hun persoonlijke dagboeken wordt daarover met maar één woord gesproken. Er bestaat dan ook *niets* wat op een geheimhoudingsbeleid daarvoor wijst. Ook *geen documenten* of zelfs maar camouflage rond de kampen. We laten nog buiten beschouwing, dat geen normaal mens de illusie kan koesteren een miljoenenmoord "geheim" te kunnen houden.
Uit moreel oogpunt moet nog worden opgemerkt dat zo'n voornemen of project in uitvoering, onder het Duitse volk tot zodanige *ontzetting* en weerstand zou hebben geleid (zie het Euthanasieproject), dat zowel van "geheimhouding" als uitvoering geen sprake (meer) had kunnen zijn.
Tal van verzets-, anti-nazi en religieuze groepen zouden dat bekend hebben gemaakt en daartegen in protest gekomen zijn.
Duitsers zijn immers geen slechtere mensen dan Nederlanders, Amerikanen, Russen, Israëlis, enz.

7. ***Er zijn geen zes miljoen joden door de nazi's vermoord.*** Hoofdstuk **7** geeft maar liefst 10 *bewijzen* uit elk *afzonderlijk* blijkt, dat het aantal 'Zes Miljoen vermoorde joden' *onmogelijk* is en daarom *onwaar*. Het vermoedelijk aantal *omgekomen/vermiste* joden onder nazibewind was ca. 1,5 miljoen. Dat is niet alleen een *getalsmatige* correctie op de 'Zes Miljoen', het *weerlegt ipso facto massavergassingen* en de veelgehoorde vraag, "waar zijn die Zes Miljoen joden dan gebleven?" Het aantal 1,5 miljoen is demografisch onderbouwd en komt overeen met de sterfte na vijf jaar verdrijving, deportaties, oorlog, gruwelijke kampen, ziekte, gebrek en natuur-

lijke sterfte. Het verklaart ook waarom *geen fractie* van met zes miljoen overeenkomende stoffelijke resten is aangetroffen.
Een groot aantal joden werd door de nazi's overgebracht naar de Sovjet-Unie en/of daarnaar gevlucht. Daarnaar is nooit serieus onderzoek gedaan. De meesten, zo niet allen, werden later door de Sovjets naar Siberische Goelags gedeporteerd, om nooit meer teug te keren. Over dat deel van de judeocide (volgens Hilberg 75%) is tot nog toe *niets* bekend.

De Revisionistische feiten, bewijzen en argumenten weerleggen het manicheïstische JHV-verhaal, dat in duizenden vormen onafgebroken over het publiek wordt uitgestort: over jodentransporten, concentratiekampen, gruwelen, mega-aantallen, 'vergassingen' crematoria en spoorloze verdwijning van miljoenen vermoorde joden, enz., enz.

Ook veel van de in dit werk behandelde *details* uit het JHV-verhaal, wijzen dat verhaal terug:

- Geen Hitler-bevel tot uitmoorden van de joden
- Geen bewijsdocumenten voor de Joodse Holocaust-Versie
- Geen forensische bewijzen voor 'gaskamers'
- Geen geloofwaardige getuigenissen van vergassingen en niet gesteund door enig forensisch bewijs
- Geen massagraven of asresten welke grootschalige 'vernietiging' aantonen
- Niet één lijk of restant met als doodsoorzaak 'vergassing'
- Geen inwerpgaten voor Zyklon-B in de grootste 'gaskamers' II en III
- Geen daders van massavergassingen
- Geen concreet aangetroffen massagraven en/of crematoria in Sobibor
- Verregaand ontoereikende crematiecapaciteit voor massavergassing in Auschwitz
- Openen van als 'massagraven' aangewezen locaties is, 'om Halachidische redenen', *niet toegestaan*. Een *vals* argument. Naar *geen* joods 'massagraf' is dus ooit fysisch-antropologisch onderzoek gedaan. Daardoor kan niet worden vastgesteld *óf* zich daarin menselijke resten bevinden, *welk aantal* en ook niet *wie zij waren* en wat de *doodsoorzaken* waren.
- *Geen joodse massagraven* van betekenis concreet aangetoond in de voormalige Sovjet-Unie
- *Geen onderzoek* gedaan naar weggevoerde joden in bezette delen van de Sovjet-Unie
- Naoorlogse *fake-gaskamers*, gebouwd door Amerikanen, Polen en Sovjets
- Geen 6 miljoen joden ooit onder Duits bewind
- Ontbrekende spoorwegregisters van uit Auschwitz *vertrekkende* treinen
- Ontbrekende typische blauwzurrestanten in veronderstelde gaskamers
- Logistieke onmogelijkheid van massavergassingen in de crematoria
- Geen vrij toegankelijke archieven over 'de Holocaust'
- Vervolging en gevangenneming van Holocaustcritici

Deze reeks *'details'*, op grond waarvan het politieke dogma *"6 miljoen joden systematisch vermoord"* als *onbewezen* moet worden aangemerkt, kan eindeloos worden uitgebreid. Ze wijzen alle in één richting: *'De Holocaust'* zoals die ons wordt opgedrongen, ***is niet gebeurd zoals wordt verteld.***

Als reactie op een bombastische speech van Steven Spielberg, schreef Dr. Roger Dommergue Polacco de Menasce, Frans joods historicus, hem in een open brief onder meer:[2352]

> *"Ik voel het mijn plicht als jood na 20 jaar studie van het historische probleem van de holocaust, uw aandacht te vragen voor de feiten. Feiten zijn koppig en omdat niemand ze kan tegenspreken, hebben onze broeders bij verachtelijke politici Stalinistisch-Orwelliaanse wetten afgedwongen, die verbieden ook maar iets over het dogma* ***'Zes-Miljoen-Gaskamers'*** *op te merken, daarmee trachtend definitief de Eeuwige aanbidding van dat brouwsel vast te leggen.*
>
> *Bij niet stilzwijgend respecteren en aanbidden van de Mythe, wordt u gestraft met boetes, gevangenisstraf of beide.*
>
> *Deze wetten zijn het absolute bewijs van de* ***vervalsing****, nog voor we de rekenkundige en technische onjuistheden ervan bestuderen. Nee meneer, u zult NIET EEN getuige vinden die 6 miljoen joden zag afslachten. U vindt NIET EEN getuige van Zyklon-B gaskamers waarin 1.000 of 2.000 mensen per keer werden vergast in de crematoria. De* **'Zes-Miljoen-Gaskamers'** *story is rekenkundig en technisch* ***nonsens."***

De deportatie van joden onder het Hitlerregime was een misdaad van het ergste soort. Daarover geen misverstand. Hitler en zijn medeplichtigen *wisten* dat onschuldige mensen, zieken, bejaarden, vrouwen en kinderen bij honderdduizenden onvermijdelijk onder afschuwelijke omstandigheden zouden omkomen in hun kampen en andere *aussiedlungs* instellingen. De aanstichters van dat onzegbare leed worden *terecht* overladen met pek en veren, zij het dat vergelijkbare misdaden van de overwinnaars als het tegendeel worden onderwezen. Zij leven overladen met lof en eer voort – al dan niet in veilige buitenlanden - machtiger en rijker dan ooit tevoren, op weg naar hun volgende 'rechtvaardige' oorlogen.

Omdat *Waarheid* van belang is, is noodzakelijk dit zonder aanzien des persoons vast te stellen en te benoemen.

Andere feiten m.b.t. joden en het nazibewind zijn:

- Voor het aan de macht komen van de nazi's was het antisemitisme in Duitsland naar aard en omvang niet ernstiger of omvangrijker dan in andere grote Europese landen.
- Vanaf het begin wilden de nazi's de door hen als buitenproportioneel ervaren joodse invloed en macht in Duitsland opheffen.
- Zij voerden daartoe een stelselmatig beleid van discriminatie, uitsluiting en uitstoting van joden en joodse invloed, zowel maatschappelijk als economisch.

- Belangrijk daarin was vertrek uit Duitsland door 'vrijwillige' emigratie. Enerzijds door faciliterende overheidsmaatregelen die dit bevorderden, anderzijds door wet- en regelgeving om geassimileerd leven voor de joden in Duitsland onmogelijk te maken.
- Er was in geen enkel opzicht sprake van een beleid of streven *alle joden uit te roeien.* Vóór Hitler leefde slechts 4% van alle joden in de wereld in Duitsland. De nazi's hadden *noch de intentie, noch de mogelijkheden* om alle joden van de Wereld uit te roeien. Doel van het nationaalsocialisme was een "Reich" zonder joden, niet door uitroeiing, maar door *territoriale verdrijving*. Daarop was tot 1941 het beleid gericht; daarna werden joden naar het Oosten gedeporteerd en voor zoveel als mogelijk als *arbeidskrachten* ingezet.
  De *Endlösung* of *'Final Solution'*, was dus een *Territoriale Oplossing* van het 'Joodse probleem'. Dat blijkt uit ***alle*** documenten.
- Tot het uitbreken van de oorlog waren er tijdens de naziperiode geen noemenswaardige gewelddadigheden tegen joden, anders dan de *ééndaagse* 'Kristallnacht', na weer een joodse moord op een nationaal-socialist. Dat was voor het eerst, en voor het *laatst.*
- Na het uitbreken van de oorlog, met name vanaf mei 1941, toen was gebleken dat alle Duitse vredespogingen stelselmatig werden afgewezen en Duitsland een totale Vernietigingsoorlog te wachten stond, veranderde de behandeling van joden drastisch. Zij werden vanaf toen beschouwd als *veiligheidsrisico* en naar arbeids- en verblijfkampen in Oostelijke gebieden buiten het *Reich* gedeporteerd.
- Er was *geen* beleid voor 'systematische uitroeiing'. De nazi's brachten veelal joden onder in dezelfde kampen als andere gevangenen en Russische krijgsgevangenen. Hun behandeling daar verschilde in veel opzichten niet van andere groepen.
- Omdat de *samenstelling* van groepen joden met vrouwen, kinderen, bejaarden, zieken, enz. duidelijk verschilde van die van andere groepen, evenals de reden van gevangenschap (het jood-zijn), kan die gevangenschap extra *onmenselijk en misdadig* worden genoemd.
- De nazitop toonde zich onverschillig ten opzichte van de gevolgen welke dit beleid voor deze mensen wel *moest* hebben.
- De sterfte in de Duitse kampen was enorm, evenals de oorzaken daarvan. Slechte verblijfsomstandigheden, slecht voedsel, zware lichamelijke arbeid voor daarvoor niet geschikte mensen, de vaak slechte gezondheid van mensen bij aankomst, epidemieën etc., leidden tot dramatische sterfte. ***De Duitse leiding was daarvoor verantwoordelijk.***
  Het hoge sterftepercentage onder joden verschilde nauwelijks van andere groepen gevangenen. De zelfs nog hogere sterfte

onder bijv. Puttense mannen en krijgsgevangenen na Stalingrad tonen dat.

- Het *totaal aantal onder de Duitsers omgekomen joden* kan worden gesteld op ca. **1,5 miljoen,** zowel door natuurlijke oorzaken, oorlogsomstandigheden, epidemieën, barre omstandigheden tijdens transporten en in kampen, executies in de Sovjet-Unie, enz. Aantallen overlevenden en demografische gegevens van voor, tijdens en na de oorlog, bevestigen dit.
- Dat totaal aantal omgekomen joden tijdens de oorlog onder 6 jaar Duits bewind (1,5 miljoen, waarvan ca. 1 miljoen verondersteld in de Sovjet-Unie), ontneemt, naast de afwezigheid van enig bewijs, de grond aan veronderstelde massavergassingen.
- Alle Duitse vredesvoorstellen werden vanaf het allereerste begin verworpen, genegeerd en verzwegen. Anderzijds was er in de zes jaar dat deze verschrikkelijke oorlog duurde, *niet één vredesvoorstel van Geallieerde zijde*. Integendeel, de eis was en bleef *onvoorwaardelijke overgave,* een eis waarvan men *wist* dat Duitsland daarmee onmogelijk kon instemmen en dat dit het lot van de joden onder Duits gezag definitief zou bezegelen.
  Daarvoor was één reden: *Duitsland moest vernietigd worden* en de voorwaarden van de eerdere vernietiging, Versailles, hersteld.

Engeland en Frankrijk hadden geen vitaal nationaal belang om de Wereldoorlog tegen Duitsland te verklaren en te voeren, net zo min als later de Verenigde Staten. De Duitse aanval op de Sovjet-Unie was –zoals ongetwijfeld in de nabije toekomst zal blijken – een daad van zelfverdediging tegen een op handen zijnde Sovjetaanval op Duitsland en Europa. De Geallieerde eis van *onvoorwaardelijke* Duitse overgave was de werkelijke oorzaak van de gruwelijkheden van die oorlog, *inclusief het tragische lot van de joden onder Duits bewind.*

Bedrog door Waarheid. Zo kan men de officiële geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog en de JHV het best omschrijven. Bedrog kan niet zonder een zekere mate van waarheid. Maar dan wel 'waarheid' in combinatie met weglatingen, eenzijdigheid, leugens en vervalsingen.

Over de beweegredenen van die oorlog, de motieven, de wijze waarop gevoerd, de systematische afwijzing en geheimhouding van Duitse vredesvoorstellen, is dan ook veel meer *verzwegen* dan geopenbaard.

Het lot van Europese joden onder het nazi-regime was extreem tragisch en het lijden wat deze groep doormaakte was des te wranger omdat zij werden vervolgd op grond van hun afkomst.

Hun lijden was echter niet meer of minder uniek dan dat van andere onschuldige groepen en andere onschuldige mensen die tijdens deze en andere misdadige oorlogen om het leven kwamen.

Het voor Holocausthersenspoeling gebruikte argument: ***"dat nooit weer"*** (Auschwitz), is ***bedrog*** met compleet ***valse*** intenties**;** het adagium behoort natuurlijk te zijn: ***Nooit weer Oorlog!***

Zoals Hoofdstuk **7 *b.*** aantoont, bestond 'de Zes Miljoen Holocaust' al *vóór* de oorlog. Ze is *tijdens* de oorlog door joodse kringen verspreid, door de Geallieerden en het IMT na de bevrijding 'bewezen' en sindsdien door een oceaan aan propaganda in het bewustzijn van de massa verankerd. Niemand vraagt erom, toch gaat er geen dag (meer) voorbij of we worden 'herinnerd' aan de JHV. Dat dit niet 'toevallig' is, maar onderdeel van een machtspolitieke agenda, tonen de Hoofdstukken **12** en **13**.

Sindsdien heeft het zionisme de macht over 's Werelds grootste supermacht in handen en laat niet af 'de Holocaust' in te zetten als motivering voor steeds nieuwe agressieoorlogen tegen haar vijanden. De Holocaustretoriek tegen Irak en Iran bewijst dat eens te meer.
De Joodse Holocaust-Versie als instrument bij verwerving en handhaving van de Wereldmacht is slechts inzetbaar als kritiek daarop wordt vernietigd. In eerste instantie gebeurde dat door immunisering. Middels achterdeuren en banale incidenten werd wetgeving ingevoerd waarmee critici worden gecriminaliseerd en vervolgd. Door *'social engineering'* kwam de Westerse maatschappij onder enorme morele druk en werd elke kritiek verstikt door censuur, zelfcensuur en vervolging. Sindsdien bestaat in het Westen vrij en onafhankelijk denken en spreken over de JHV niet meer.
Politiek, censuurmedia, enz. staan zozeer onder zionistische invloed, dat alle kritische feiten en geluiden over 'de Holocaust' worden vervormd en tegengehouden en er sprake is van *'social engineering'* in optima forma.

Langs die hersenspoeling wordt de mythe 'de Holocaust' verheven tot *Nieuwe Religie*, daarmee de laatste restjes kritiek definitief onschadelijk makend. Ze wordt geïnstrumentaliseerd als wapen bij de vernietiging van oude en steeds weer nieuwe vijanden.
De *lijdensreligie* van G-ds 'Uitverkorenen' wordt aldus gerechtvaardigd en de morele minderwaardigheid van de niet-joden nogmaals 'bewezen'.

Holocaustrevisionisme, een *legitieme* activiteit, is door de oppermachtige Holocaustlobby *illegaal* gemaakt. Niettemin is dit een onmisbare vorm van kritiek en oppositie binnen elke wetenschap en elke democratie. *Zonder Holocaust-revisionisme geen Holocaustwetenschap.* Vervolging en criminalisering ervan is niet alleen *illegaal,* het bewijst dat er veel feiten zijn waarvan machtige belangengroepen willen dat die verborgen blijven.

Wereldleiders en massamedia realiseren zich dat zij de **revisionistische argumenten** niet kunnen weerleggen met bewijzen en logica. Daarom wordt vrije en open discussie gecriminaliseerd en is onafhankelijk onderzoek *strafbaar*. In plaats daarvan worden vervolging, gevangenschap, broodroof, valsheid in geschrifte, persoonlijke aanvallen en smaad als laatste redmiddel tegen het revisionisme ingezet.

Echte weerleggingen van Holocaustrevisionisme zijn vanzelfsprekend gewenst. Omdat de Hoofdargumenten daarvan op geen enkele wijze zijn weerlegd, blijft anti-revisionisten weinig anders over dan smaad, laster, leugens en uiteindelijk censuur en vervolging. Daarmee erkennen zij de *nederlaag*. ***Niet het revisionisme is weerlegd, revisionisme weerlegt de Joodse Holocaust-Versie.***

'Holocaustwetenschap' is geen wetenschap. Ze is die naam niet waardig en een ***pseudo-wetenschap***. Ze verwerpt en bagatelliseert fundamentele normen en waarden van wetenschap en geschiedschrijving, zoals het primaat van concrete, forensische bewijzen, het recht van hoor en wederhoor, de inbreng van objectieve kritiek en de zelfreinigende functie van kritisch onderzoek. Zij heeft haar academische integriteit afgelegd door een op emoties en een gepostuleerde cirkelredenatie gebaseerd semi-religieus verhaal op voorhand als waarheid te accepteren en daar – zoals gebruikelijk bij religies – geen afwijking of kritiek op toe te staan. Zij verschaft een 'wetenschappelijke' basis aan *verhalenvertellers,* maar onderscheidt zich nauwelijks van de getuigenisliteratuur van de vele fantasmagorische "Holocaustoverlevenden". Niet voor niets hebben we van die zogenaamde Holocaustwetenschap de afgelopen decennia – behalve afgedwongen toegevingen aan het revisionisme – geen enkel nieuw of afwijkend geluid vernomen. Door het *'Joch von das Brot'* en daaraan inherente politiek-correcte leerstellingen, verloochent zij elke objectiviteit, kritische zin en onderzoeksvrijheid. De officiële 'Holocauststudie' *mist daarom wetenschappelijke legitimatie.*

Men moet zich de vraag stellen: ***is zoeken naar objectieve waarheid over gebeurtenissen met joden tijdens de naziperiode niet ook het relativeren van misdaden en van een politiek systeem dat in de huidige tijd niet meer zou kunnen en waarvan geen zinnig mens wil dat die ooit terugkeert? Moeten we daarom de verhalen over 'de Holocaust' maar laten wat ze zijn en gebruiken als een onderwijzende mythe voor komende generaties?***
Nee. Verder doordenkend betekent het dat waarheid ondergeschikt wordt aan andere belangen, aan 'het doel heiligt de middelen' dus, en dat is nu juist wat men wil en moet bestrijden.
Het zou betekenen dat leugens, eenzijdigheid en eigenbelang – als oorzaken van alle gevoerde en nog te voeren oorlogen – worden gesanctioneerd. Geschiedschrijving wordt dan definitief ideologie.
Dat betekent dat komende generaties opgroeien met historische leugens en wij dat accepteren. Ook, dat een gekwalificeerde schurkenstaat als Israël met een mentaliteit van egoïsme, haat en gebrek aan zelfreflectie, daarvan blijft profiteren, ten koste van alle anderen.

Het is onmogelijk uit de gangbare ***Holocaustliteratuur,*** inclusief de daarover verschenen officiële historiografie, zich een juist beeld te vormen over de gebeurtenissen met joden tijdens de naziperiode. Daarvoor is die

literatuur te *eenzijdig,* te zeer gespeend van objectiviteit en uitgaand van postuleringen, te politiek-correct, te manicheïstisch, niet gestoeld op forensisch-wetenschappelijk onderzoek maar op interpretaties, psychohistorie, overdrijving, vervalsingen en ronduit leugens. Bovendien *ontbeert* het de onmisbare dimensie van reinigende kritiek.

De **naoorlogse *Neurenberger processen*** waren een publieke wraakneming op door de overwinnaars als zondebokken aangewezen Duitse kopstukken. Veel van de ten laste gelegde feiten waren onwettig en door aanklagende naties zelf ook begaan. Er was zo kort na de oorlog te weinig tijd de beschuldigingen op waarheid te onderzoeken en veel ingebrachte stukken waren vervalsingen. De aan die beschuldigingen ten grondslag liggende 'feiten' werden *niet bewezen* en *hoefden ook niet bewezen te worden*. De rechten van de verdediging waren teruggebracht tot een aanfluiting.

Daarop werd 'de Holocaust' als breekijzer gebruikt om de decennia eerder al voorbereide racistische Joodse Staat te vestigen. De 'Holocaust' heeft die tot internationale paria geworden staat toegestaan ongestraft meer dan 70 VN-resoluties naast zich neer te leggen en zich tot een onvervalst racistische schurkenstaat, de grootste schender van Mensenrechten en een blijvend gevaar voor de wereldvrede te ontwikkelen.
In de decennia na de oorlog tot thans hebben Israël en zionistische machts- en belangengroepen op grote schaal *misbruik* kunnen maken van in de wereld unieke 'schadevergoedingen', ten bedrage van honderden miljarden, het eind waarvan niet in zicht is.

Aan het begin van dit werk gaf ik mijn motivering om eraan te beginnen: ***zelf*** de gebeurtenissen met joden tijdens de naziperiode volgens ***alle*** bronnen en ***alle*** feiten te onderzoeken en daarover Waarheid te vinden.
Het bleek een ware *Odyssee,* die mij bij elke volgende stap dichter bij een thans niet langer te ontkennen en onontkoombare Waarheid bracht:

'De Holocaust', zoals ons in de vorm van de Joodse Holocaust-Versie wordt verteld en dwingend opgedrongen, is de grootste en invloedrijkste *Mythe* van deze tijd.

Dat is ***niet*** hetzelfde als een *verzinsel*. Een *Mythe,* zegt Van Dale's Groot Woordenboek der Nederlandse Taal,[2353] is ***"een verhalende overlevering die betrekking heeft op de godsdienst en de wereldbeschouwing van een volk; een verhaal van mensen, duivels en goden."***
Juister en passender is de kwaadaardige Mythe van de *Joodse Holocaust-Versie'* niet te typeren.

Behalve Mythes, bestaan ook Leugens. Waarheid is, dat indien vaak genoeg herhaald, leugens 'waarheid' worden.

Mogen de vele onbekende feiten en omstandigheden welke dit werk naar voren bracht, de lezer brengen tot het trekken van gefundeerde *eigen conclusies* over *Waarheid, Mythe* en *Leugens* van 'de Holocaust'.

Noten Deel II

(Bepaalde links zijn mogelijk onbereikbaar door internetcensuur of anderszins. Soms kunt u zo'n site alsnog via een zoekmachine bereiken. Soms ook via www.anonymizer.com Mocht ook dat niet lukken, dan bieden wij daarvoor onze verontschuldiging aan.)

1372 http://www.geniebusters.org/915/04g_gas.html
1373 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?topic=5092 [Faurisson]
1374 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. 564 blz. Voorwoord van Beate en Serge Klarsfeld. New York: Beate Klarsfeld Foundation. http://ihr.org/jhr/v10/v10p231_Weber.html
1375 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. 564 blz. Voorwoord van Beate en Serge Klarsfeld. New York: Beate Klarsfeld Foundation. http://ihr.org/jhr/v10/v10p231_Weber.html
1376 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. Beate Klarsfeld Foundation (New York). http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0537.shtml
1377 **Cole, David.** *Forty-Six Important Unanswered Questions Regarding the Nazi Gas Chambers.* http://www.codoh.com/gcgv/gc46-origi.html
1378 **Aynat, E.** *Neither trace nor proof: The seven Auschwitz 'Gassing' sites According to Jean-Claude Pressac.* Journal of Historical Review, Vol. 11, no. 2, blz. 177-206. http://vho.org/GB/Journals/JHR/11/2/Aynat177-206.html
1379 **Graf, dr. J.** *The Giant with Feet of Clay. Raul Hilberg and his Standard Work on the 'Holocaust'.* 2001. (Blz. 12). Theses & Dissertations Press, PO Box 64, Capshaw, AL 35742, USA. Downloads van deze en andere revisionistische studies op http://vho.org/download
1380 **Hilberg, R.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Blz. 1196-97. Nederlandse vertaling 2008. Verbum BV en Rob Pijpers. ISBN 978-90-74274-14-2.
1381 **Hilberg, R.** *De vernietiging van de Europese Joden.* Blz. 1191-1200. Nederlandse vertaling 2008. Verbum BV en Rob Pijpers. ISBN 978-90-74274-14-2.
1382 **Olère, David** *The Eyes of a Witness*, Beate Klarsfeld Foundation, New York 1989, blz. 51.
1383 **Faurisson, prof. R.** *The Problem of the Gas Chambers.* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/leaflets/gaschambers.shtml
1384 **Marrus, M.R.** *The Holocaust in History.* 1987. ISBN 0-452-00953-7.
1385 **Pelt, R.-J. van.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial*, 2002. Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis.
1386 **Gradowski, Z.** *In het hart van de hel; Sonderkommando in de gaskamers en crematoria van Auschwitz.* Verbum, Laren. 2008. ISBN 978-90-74274-03-6.
1387 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*, blz. 183, 264. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0183.shtml
1388 **Irving, D.** http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html (Brief aan Van Pelt): *„Sie wiederholen auf S. 10 die übliche Behauptung, daß die sich zurückziehenden Nazis die Krematorien sprengten, um alle belastenden Beweise zu vernichten. Ich erinnere mich, Christopher Browning in einer BBC Fernsehsendung sagen zu hören, daß die Rote Armee diese Gebäude sprengte, und auch die Luftaufnahmen der Luftwaffe von Februar 1945 weisen darauf hin, daß sie bis zu diesem Zeitpunkt noch nicht gesprengt waren."*
1389 **Allen, A.** *Auschwitz: Krema-Zerstörung als Propaganda-Bremse; Warum die Deutschen die Krematoriumsöfen zerstörten, die angeblichen Gasskammern aber intakt ließen.* 2005. VffG 1. http://vho.org/VffG/1998/2/Allen2.html
1390 Er zijn aanwijzingen dat de in 1989 in Moskou opgedoken 46 Sterbebücher niet de enige waren die in 1945 door de Sovjets werden verdonkeremaand. De ontbrekende boeken voor het sleuteljaar 1943 zouden eveneens zijn meegenomen, maar niet boven water

gebracht. Een briefwisseling uit 1948 tussen het Sovjet Ministerie van Buitenlandse Zaken en ene Bogojavlenski, Hoofd van de Buitengewone Sovjet Commissie voor Onderzoek naar de Duitse Misdaden in de USSR, sprak naar aanleiding van een vraag van het Nederlandse Rode Kruis over 80 boeken met namen van in Auschwitz overledenen. Waarschijnlijk is dat zich daaronder ook de boeken van 1943 bevonden. (Zie **Jürgen Graf,** *Die Neue Weltordnung und der Holocaust.* Interneteditie.)

1391 **Reitlinger, G.** *La soluzione finale: It tentativo di sterminio degli ebrei d'Europa 1939-1945* (The Final Solution: The Attempt to Exterminate the Jews of Europe 1939-1945), Milaan, 1965 blz. 593.

1392 **Faurisson, prof. R.** vermeldt dat deze *Leichenhallenbücher* o.a. worden genoemd in *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939-1945* van Danuta Czech, Reinberg bei Hamburg, 1989, blz. 10, 127.

1393 **Mattogno, C.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and Reality.* 1992. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, , September 2005. ISBN: 1-59148-025-6

1394 **Faurisson, prof. R.** *A Challenge to David Irving.* http://www.ihr.org/jhr/v05/v05p289_Faurisson.html

1395 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

1396 CODOH Revisionist Forum. Posting Zulu. http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://forum.codoh.com/viewtopic.php?f=2&t=6370&p=45549#p45549

1397 Voor de legendarische gruwelen van dr. Mengele bestaat *niet één concreet bewijs.*

1398 **Leuchter, Fred A., Faurisson, prof. R. and Rudolf, dr. G.** *The Leuchter Reports. Critical Edition.* Blz. 12. Tweede, gecorrigeerde editie. Oktober 2005. © Ernst Zündel. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN: 1-59148-026-4. www.vho.org/GB/Books/tlr

1399 *Debating the Undebatable: The Weber-Shermer Debate.* http://www.ihr.org/jhr/v16/v16n1p22_Weber.html

1400 **Rademacher, W.** *In Memoriam Dipl.-Ing. Dr. techn. Walter Schreiber.* http://www.vho.org/VffG/2000/1/Rademacher104f.html http://www.vho.org/tr/2004/3/Rademacher296-297.html

1401 **Peters, Dr. G. en Wüstinger, E.** *Sach-Entlausung in Blausaure-Kammern,* Zeitschrift für hygienische Zoologie (Berlijn: Duncker & Humboldt, 1940) Deel 10/11, blz. 196.

1402 **Rudolf, dr. Chem. G.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Blz. 74. Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1403 **Leuchter, Fred Jr.** *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html (Engels) en http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report1/index.html http://vho.org/NL/b/hlr1/ (Nederlands).

1404 **Aynat Eknes, E.** *Crematories II and III of Birkenau: A Critical Study.* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p303_Aynat.html

1405 **Mattogno, dr. C.** *Die Leichenkeller der Krematorien von Birkenau im Lichte der Dokumente.* Deel II, *Die Verwendung der Leichenkammern der Krematorien von Birkenau in den Jahren 1943-44.* http://vho.org/VffG/2003/3/Mattogno365-369.html

1406 *Ibid.*, noot 4. De glijbanen (Rutsche) van Krema's II und III, 6,8 m lang, werden door de Fa. *Huta Hoch- und Tiefbau AG* uit Kattowitz gebouwd voor de somma van 37,40 RM. Brief van Huta met als onderwerp *Ausgeführte Bauarbeiten d. Krematoriums 2* van 7.5.1943, APMO, BW 30/26, blz. 36) en Rekening Nr. 2 eveneens van 7.5.1943 voor *Ausgeführte Bauarbeiten des Krematoriums 3 lt. Angebot vom 13.7.42* (RGVA, 502-1-306, blz. 31). De glijbaan van Krema II is bovendien goed zichtbaar op tekening Nr. 2197[a](r) E 2197 [b] (r) als Bijlage bij de documentatie behorend bij de overdracht van het crematorium (J.-C. Pressac, *Auschwitz: Technique....* (Anm. 1), blz. 311 e.v.) en wordt ook uitdrukkelijk genoemd in de overeenkomstige *Gebäudebeschreibung* (RGVA, 502-2-54, blz. 78).

1407 Tekeningen Kelderverdieping en begane grondverdieping Nrs. 932 en 933. **Pressac, J.-C.**

Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers. Blz. 555-557. Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0555.shtml

1408 **Mattogno, dr. C.** http://vho.org/GB/c/CM/irving-eng.html : Zoals ik [Mattogno] elders heb aangetoond [*Auschwitz: The End of a Legend. A Critique of J.C. Pressac.* Institute for Historical Review, 1994, blz. 55-56.] is het doel van de tekening eenvoudig het verleggen van de toegang tot de kelder naar de straatzijde (*Verlegung des Kellerzuganges an die Strassenseite*). Zie ook D. Dwork, R.-J. van Pelt, *Auschwitz 1270 to the Present*, afb. 17; J.-C. Pressac, *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*, blz. 302-303]. Het is geen voorstel om de glijbanen, die in alle volgende plannen gewoon zijn opgenomen, te verwijderen. Zie tekening 2136 van de *Zentralbauleitung* van 22 februari 1943 voor Crematorium III; ook J.-C. Pressac, *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*, blz. 305; tekening 2197 van 18 maart 1943 voor Crematorium II, blz. 307; tekening 109/15 van Huta van 24 september 1943 voor Crematoria II en III, blz. 327; tekening 109/16A van Huta van 9 oktober 1943 voor Crematoria II en III, blz. 328.
Bovendien wordt de 'Rutsche' genoemd in beschrijvingen 200 en 204 van de *Zentral-bauleitung* aan de *Häftlingsschlosserei* op 18 maart 1943 betreffende Crematorium II [*The Trial of Höss*, deel 11a, blz. 88.

1409 **Mattogno, dr. C.** *Auschwitz 1270 to the Present*; *Critical Notes by Carlo Mattogno*. Ed. en copyright MCMXCIX, Russ Granata. Alle rechten voorbehouden. POB 2145 PVP CA 90274 USA. http://vho.org/GB/c/CM/irving-eng.html#N29

1410 **Faurisson, prof. R.** *The Zündel Trials (1985 and 1988).* Institute for Historical Review. Serge Klarsfeld en Jean-Claude Pressac; *Auschwitz Album.* Seuil Publishers, 1983, blz. 42.

1411 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

1412 **Faurisson, prof. R.**

1413 **Peters, Gerhard** en **Wüstiger, Emil.** *"Sach-Entlausung in Blausäure-Kammern."* Zeitschrift für hygienische Zoologie und Schädlingsbekämpfung, 10/11 (1940), blz. 191-196.

1414 http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/page323.shtml

1415 **Pressac, J.-C.** *Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 18, Document NI-9912. The Beate Klarsfeld Foundation, New York 1989. Duitse editie: *Die Krematorien von Auschwitz,* Piper Verlag, München 1994. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0011.shtml

1416 **Pressac, J.-C.** *Technique and Operation of the Gas Chambers.* The Beate Klarsfeld Foundation, New York 1989. Duitse editie: *Die Krematorien von Auschwitz,* Piper Verlag, München 1994. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0011.shtml

1417 **Crowell, Samuel.** *Wartime Germany's Anti-Gas Air Raid Shelters: A Refutation of Pressac's 'Criminal traces'.* Journal of Historical Review, Vol. 18, Deel 4, blz. 7. http://www.ihr.org/jhr/v18/v18n4p-7_Crowell.html#15415

1418 **Mattogno, dr. C.** *The 'Gasprüfer' of Auschwitz.* http://www.codoh.com/gcgv/gcgvpruf.html

1419 **Crowell, Samuel.** *The Gas Chamber of Sherlock Holmes.* http://www.codoh.com/gcgv/gcturen.html

1420 http://www.codoh.com/incon/inconbsinbirk.html
http://www.codoh.com/gcgv/gcturen.html

1421 **Crowell, S.** *The Basement Showers of Crematorium III* en **Mattogno, C.** *Leichenkeller von Birkenau: Luftschutzräume oder Entwesungskammern.* De schuilkelderfunctie blijkt eveneens uit de plattegrond van Krema I in Auschwitz I na de eerste verbouwing in 1943. *Vierteljahreshefte für freie Geschichtsschreibung* 4, no. 2 (2000), blz. 152-158. http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p17_Crowell.html

1422 **Gilbert, Martin.** *Auschwitz and the Allies* 1981. New York, Holt, Rinehart and Winston, blz. 309.

1423 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* Blz. 555-557. Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989.

1424 Duitse *Luftschutzgesetz* van 26 juni 1935, plus drie aanvullende verordeningen daarop

van mei 1937.

1425 *Sunday Telegraph*, 2 juni 1974.

1426 *Sunday Telegraph,* 17 augustus 1986.

1427 *Gas Chamber Door Fraudulently Portrayed at U.S. Holocaust Museum.* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v13/v13n5p39_ushmm.html

1428 http://fcit.usf.edu/HOLOCAUST/gallbr/BMAJD08.htm

1429 **Mattogno, C.** *Keine Löcher, keine Gaskammer(n). Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung*, 6(3) (2002), blz. 302. Mattogno stelt dat hij en Tauber alle gelegenheid en reden hadden het verhaal van de 'Kula kolommen' te verzinnen.

1430 Communistische verzetsgroepen stuurden vanaf april 1941 zelfs regelmatig rapporten naar de Poolse Regering in Ballingschap in Londen. *Obóz koncentracyjny Oswiecim w swietle akt Delegatury Rzadu R.P. na Kraj* (The Auschwitz Concentration Camp in the Light of the Proceedings of the Delegatura of the Polish Government in Exile), *Zeszyty oswiecimskie*, special no. I, Wydawnictwo Panstwowego Muzeum w Oswiecimiu, 1968.

1431 **Mattogno, dr. C.** *No Holes, No Gas Chambers. An Historical-Technical Study of the Holes for Introducing Zyklon-B in the Roof of* Leichenkeller 1 *of Krema II at Birkenau.* © MMII Russ Granata. All Rights Reserved. POB 2145 PVP CA 90274 USA. http://www.vho.org/GB/c/CM/noholes.html#N_109_

1432 **Irving, D.** http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html (Brief aan Van Pelt) *Sie wiederholen auf S. 10 die übliche Behauptung, daß die sich zurückziehenden Nazis die Krematorien sprengten, um alle belastenden Beweise zu vernichten. Ich erinnere mich, Christopher Browning in einer BBC Fernsehsendung sagen zu hören, daß die Rote Armee diese Gebäude sprengte, und auch die Luftaufnahmen der Luftwaffe von Februar 1945 weisen darauf hin, daß sie bis zu diesem Zeitpunkt noch nicht gesprengt waren.*

1433 Tijdschrift *Aurora.* Juli 1995. Postfach 386, 8105 Regensdorf, Zwitserland.

1434 **Mattogno, Dr. Carlo.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and reality.* Blz. 9. Holocaust Handbooks Series Vol. 20. Sept. 2005. Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, UK: PO Box 118, Hastings TN 34 3ZQ.

1435 http://www.vho.org/GB/c/GR/RudolfOnVanPelt.html
http://www.aaargh.vho.org/engl/UNHRC.html

1436 **Rudolf, dr. Chem. G.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads van dit werk en andere revisionistische boeken vindt u op http://vho.org/download/

1437 **King Arthur.** http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=173980

1438 Zie http://www.revblog.codoh.com/2009/07/an-incident-of-hydrogen-cyanide-poisoning-and-what-it-means-to-the-zyklon-b-%E2%80%9Cgas-chambers%E2%80%9D/#more-379

1439 Van alle gerechtelijke executiemethoden in de VS is die met blauwzuurgas het duurst.

1440 **Grubb, Robert**. American Cyanimide Company (US distributeur van Zyklon-B), volgens Ir. Friedrich Paul Berg.

1441 http://www.nazigassings.com/

1442 http://www.ihr.org/leaflets/gaschambers.html

1443 Zie Pressac voor een fotokopie van dit document en zijn commentaar daarop in *Auschwitz: Technique and Operations of Gas Chambers*, blz. 201. TCIDK 502-1-32, blz. 300. http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0201.shtml

1444 *Der Auschwitz Prozess*. http://saalbau.com/auschwitz-prozess/der-auschwitz-prozess/prozessbeteiligte/angeklagte/arthur-breitwieser/arthur-breitwieser-kurzportrait/

1445 **Zinsser, H.** *Rats, Lice, and History: Being a Study in Biography, Which, After Twelve Preliminary Chapters Indispensable for the Preparation of the Lay Reader, Deals With the Life History of Typhus Fever.* New York: Black Dog & Leventhal Publishers. 1935 en 1963. ISBN 1-884-82247-9.

1446 **Mattogno, C.** *The Gas Chambers of Majdanek.* Hfdst. 5. The Zyklon-deliveries to Majdanek concentration camp. Castle Hill Publishers, Hastings 1998 (online: www.vho.org/D/Majdanek/MR.html), vertaald/geredigeerd Carlos Porter /Russ Granata.

1447 **Lindsey, W.B.** *Zyklon B, Auschwitz, and Bruno Tesch.* http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p261_Lindsey.html

1448 Degussa AG (Hg.), *Im Zeichen von Sonne und Mond*, Degussa AG, Frankfurt, blz. 148.

1449 Zie website van *Degesch*: http://www.degeschamerica.com/

1450 **Pressac, J.-C.** *Technique and Operation of the Gas Chambers.* The Beate Klarsfeld Foundation, New York 1989. Pressac geeft eenzelfde mening in zijn tweede boek (Duitse editie: *Die Krematorien von Auschwitz,* Piper Verlag, München 1994) op blz. 58.

1451 *Oprichtingssymposium Simon Wiesenthal Institut.* Wenen, 7-8 juni 2006. *"Handlanger der Endlösung": Die Trawniki-Männer und die Aktion Reinhard (1941–1943).* Het gebruik van dieselmotoren voor 'vergassingen' in drie zgn. vernietigingskampen van de 'Aktion Reinhardt', Belzec, Sobibor en Treblinka, werd op deze conferentie herhaald. http://www.nachkriegsjustiz.at/service/archiv/VWI_060607.php#trawniki

1452 **Berg, F.P.** *The Diesel Gas Chambers, Myth Within a Myth.* http://www.nazigassings.com/ http://www.abbc.com/aaargh/engl/Berg.html

1453 *Codex; Gerechtelijke geneeskunde, Dr. J. Zeldenrust.* Thanatalogie, Vaststellen van de dood. Forensisch Medisch Genootschap, Nederlandse Vereniging voor Forensische Geneeskunde. http://www.forgen.nl/readarticle.php?article_id=9
Ook: Risser, Bönsch, Schneider. *Should Coroners Be Able to Recognize Unintentional Carbon Monoxide-Related Deaths Immediately at the Death Scene?* Journal of Forensic Sciences, Vol. 40, Nr. 4, juli 1995; ISS-1198.
Kues, T. *Skin discoloration caused by carbon monoxide poisoning – Reality vs. Holocaust eye-witness testimony.* http://www.codoh.info/newrevoices/nrtkco.html

1454 http://www.ihr.org/books/rassinier/debunking2-13.shtml

1455 Tv-documentaire *Kurt Gerstein,* met o.a. exterministisch historicus Saul Friedländer: *schizoïde persoonlijkheid*.

1456 http://www.ihr.org/jhr/v05/v05p307_Kuesters.html

1457 **Rassinier, prof. P.** *The Holocaust Story and the Lies of Ulysses,* Hfdst. 13 (V. Conclusie). http://www.ihr.org/books/rassinier/debunking.shtml

1458 **Lüftl, Walter.** Vooraanstaand Oostenrijks Ingenieur en gerechtelijk expert; tot 1992 President van de Oostenrijkse Vereniging van Ingenieurs. Citaat zonder zijn toestemming en/of medewerking uit: *The Lüftl Report: An Austrian Engineer's Report on the 'Gas Chambers' of Auschwitz and Mauthausen;* gepubliceerd eveneens zonder zijn toestemming en/of medewerking op http://64.143.9.197/jhr/v12/v12p391_Luftl.html
(Na zijn publicatie doorzocht de Oostenrijkse politie in 'Stasi' stijl zijn woning op zoek naar 'belastend materiaal' om aan te tonen dat hij de kort daarvoor aangenomen Wet, die het in Oostenrijk strafbaar stelt Nationaal Socialistische misdaden tegen de menselijkheid te 'ontkennen', had overtreden. Om te voorkomen dat Lüftl verder aan juridische mal-traitering wordt blootgesteld wordt zijn werk geciteerd zonder hem daarvoor toestem-ming/medewerking te hebben gevraagd.)

1459 **Roques, Dr. Henry.** *The 'Confessions' of Kurt Gerstein.* 1986. 325 blz. ISBN: 0939484277. Noontide Press, Box 2719, Newport Beach, CA 92659 USA. orders@noontidepress.com

1460 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5936 page 7, post 7 e.a.

1461 *Handbook of Air Pollution from Internal Combustion Engines: Pollutant Formation and Control* (Academic Press, Boston 1998). Uitstoot verbrandingsmotoren, blz. 288: *"Hoewel de uitstoot van koolmonoxide (CO) wettelijk is bepaald, wordt deze hier niet behandeld omdat het verbrandingsproces van dieselmotoren de vorming van CO per definitie tegengaat."* Uitgever: Eran Sher, Department of Mechanical Engineering, The Pearlstone Center for Aeronautical Studies, Ben-Gurion Universität, Beer-Sheva, Israel.

1462 **Buchanan, P.** *New York Post*, 17.3.1990; *The Washington Times*, 19.3.1990; herhaald in *This Week with David Brinkley*, *ABC televisie*, Zondag, 8.12.1991.

1463 **Pattle, R.E., Strech, H., Burgess, Sinclair, K. and Edginton, J.A.G.** *The Toxicity of Fumes from a Diesel Engine under Four Different Running Conditions.* 24 juli 1956. Ministry of Supply Chemical Defense Experimental Establishment, Porton, Wilts.

1464 **Grieb, Dipl.-Ing. C.** *Holocaust: Dieselmotorabgase töten langsam.* http://vho.org/VffG/1997/3/Grieb3.html

1465 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5936 page 7, post 7 e.a.

1466 **Berg, F.P.** *The Diesel Gas Chambers - Myth within a Myth*, The Journal of Historical Review (JHR) 5(1) (1984) Blz. 15-46.

1467 **Berg, F.P.,** *The Diesel Gas Chambers, Myth Within a Myth.* http://www.abbc.com/aaargh/engl/Berg.html

1468 **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 116-117. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1469 http://www.codoh.info/gcgv/gcgvgas.html

1470 IMT Document PS-3311; W. Grossmann, *Die Hölle von Treblinka*, Verlag für fremdsprachige Literatur, Moskou.1947; Anti-Defamation League of B'nai B'rith, *The Holocaust in History*,The Record 1979; The Black Book of Polish Jewry, 1946; Isaiah Trunk, *Jewish Responses* New York 1982

1471 **Apenszlak, J. ed.** *The Black Book of Polish Jewry* (New York, 1943).

1472 **Polevoi, B.** *Das Todes-Kombinat von Auschwitz*, Prawda, Moskou, 2 februari 1945.

1473 **Szende, Stefan.** *Der letzte Jude in Polen.* Europa-Verlag, Zürich 1945; Simon Wiesenthal, *Der Neue Weg*, 19/20, Wien 1946; The Black Book of Polish Jewry, 1946; M. Tregenza, *Belzec Death Camp*, The Wiener Library, 41-42, 1977; **Silberschein, A.** *Die Judenausrottung in Polen*, Genève 1944.

1474 Informatie-Bulletin van 8 september 1942, openbaar gemaakt door de Poolse verzetsbeweging 'Armia Krajowa', geciteerd door Yitzhak Arad, *Belzec, Sobibor, Treblinka*, Bloomington 1987, blz. 353 e.v.

1475 **Nyiszli, dr. M.** *I was Dr. Mengele's Anatomist at an Auschwitz Crematorium.* Blz. 35 (in het Hongaarse origineel).

1476 http://www.cwporter.com

1477 Weckert **Grut, A.** Chronic Carbon Monoxide Poisoning. Ejnar Munksgaard, Copenhagen 1949; blz. 69. **Bagh, K. v.** *Neurologisch psychiatrische Gesichtspunkte zur Diagnostik und Behandlung der Chronischen Generatorgas-vergiftungen.* Annales Medicinae Internae Fenniae, Vol. 35, 1946.

1478 **Berg, F.P.** *Nazi Railroad Delousing Tunnels for Public Health, or Mass Murder!* http://www.nazigassings.com/Railroad.html

1479 http://64.143.9.197/jhr/v05/v05p-15_Berg.html

1480 *Journal for Historical Review.* http://64.143.9.197/jhr/v08/v08p433_Berg.html

1481 http://www.tourism-review.com/unique-attraction-polish-town-hides-a-shelter-for-hitlers-train-news2623

1482 Zie o.m. Hoofdstuk ***6. e. 9.***

1483 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

1484 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN9780230617527.

1485 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN 9780230617527.

1486 **Aynat, E.** *Neither trace nor proof: The seven Auschwitz 'Gassing' sites According to Jean-Claude Pressac.* Journal of Historical Review, Vol. 11, no. 2, blz. 177-206. http://vho.org/GB/Journals/JHR/11/2/Aynat177-206.html

1487 **Graf, dr. J.** *Anatomie der sowjetischen Befragung der Topf-Ingenieure. Die Verhöre von Fritz Sander, Kurt Prüfer, Karl Schultze und Gustav Braun durch Offiziere der sowjetischen Antispionageorganisation Smersch (1946/1948)* http://vho.org/VffG/2002/4/Graf398-421.html

1488 **Pelt, Robert Jan van.** *The Pelt Report*, Londen, 1999.

1489 *Los Angeles Times.* Donderdag 2 augustus 1979, deel I, bladz. 11. http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1490 **Buchner, R.K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* (Part II). http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1491 **Kessler, R.** *Rationelle Wärmewirtschaft in den Krematorien nach Massgabe der Versuche im Dessauer Krematorium* in *Die Wärmewirtschaft*, 4. Jg., Deel 8-11, 1927, zoals vermeld in Dr. Carlo Mattogno's artikel *Auschwitz: The End of a Legend*, uitg. Russ Granata; gepubliceerd op http://www.vho.org/GB/Books/anf/Mattogno.html#n17 . Onderzoekingen van 5 januari 1927 tonen aan dat voor acht opeenvolgende crematies er gemiddeld 29,5 kg cokes nodig was (met kist); bij 20 opeenvolgende crematies met thermisch evenwicht van de oven zou het gemiddelde cokesverbruik dalen tot 23 kg (met kist). Een crematie zonder kist (van ca. 40 kg) zou volgens het onderzoek 39 kg cokes vergen.

1492 **Graf, J. en Mattogno, C.** *KL Majdanek. Eine historische und technische Studie.* 2e gecorr.

druk, febr. 2004. Hfdst. IX, Das *'Erntefest'*, Die Leichenverbrennung. Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings TN34 3ZQ, UK ISBN: 1-902619-06-4. Graf en Mattogno gaan zelfs uit van 200 kg hout per te verbranden lichaam (3 kg per kg lichaamsgewicht).

1493 **Pressac, J.-C.** *Les Crématoires d'Auschwitz*, noot 55, blz. 49.

1494 **Gutman, et al.** *Anatomy of the Auschwitz Death Camp*, 1994, blz. 185-187 e.v.

1495 http://forum.codoh.com/codoh/493.html

1496 **Buchner, R.K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* (Part I). http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1497 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz 401. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1498 **Buchner, R.K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* (Part I). http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1499 Zie Hoofdstuk 6, g. 2. bij *Crematiecapaciteit.*

1500 **Buchner, R.K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* (Part II). http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1501 Getuigenverklaring van 'Sonderkommando' Henryk Tauber, 24 mei 1945, in W. Dlugoborski-F. Piper, *Auschwitz 1940-1945. Central Issues in the History of the Camp.* Auschwitz-Birkenau Staats Museum (2002); Vol.III, blz. 255. De volledige verklaring staat op blz. 244-269.

1502 **Mattogno, Dr. Carlo** en **Deana, Dr. Ing. Franco.** *Die Krematorien von Auschwitz-Birkenau.* http://www.codoh.com/inter/intgrmattogno.html

1503 **Buchner, R.K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* (Part II). http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1504 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Cremation#Ash_weight_and_composition

1505 **Shirer, W.R.** *The Rise and Fall of the Third Reich.* Noot blz. 972, uitsluitend in *Duitse editie!*

1506 **Reitlinger, G.** *The Final Solution.* Blz. 160. http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1507 **Buchner, Reinhard K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1508 **Mattogno, Dr. Carlo.** *Auschwitz, the End of a Legend*, uitgever Russ Granata; *Auschwitz Plain Facts,* blz. 201.

1509 Zie ook: **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gaschambers,* Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989. Blz. 203.

1510 **Pressac, J.-Cl.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*. Blz. 287; ook *Moment* (Joods Maandblad, Boston), Vol. 11, No. 1, dec. 1985, blz. 51; ook: Norbert Masur, april 1945 in interview met Himmler: http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://codoh.com/newrevoices/nrtkchron1.html#_edn1

1511 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematories of Auschwitz: A Critique of Jean Claude Pressac*". *Journal of Historical Review* No. 6 (November/December, 1994), blz 38.

1512 **Faurisson, prof. Robert.** *The Zündel Trials (1985 en 1988)* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p417_Faurisson.html

1513 **Heepke, W.** *Die Leichenverbrennungs-Anstalten (die Krematorien)*, Verlag von Carl Marhold, Halle a.S. 1905,blz. 104; re. Performance in Auschwitz: Archive of Auschwitz Museum, D-Z/Bau, nr. inw. 1967, blz. 246 – 247; cf. C. Mattogno's research on this in *"Auschwitz: Das Ende einer Legende"*, in: H.Verbeke (ed.), *Auschwitz: Nackte Fakten*, VHO, Berchem 1995. http://www.codoh.com/dcforum/DCForumID1/173.html#1

1514 Om die reden weigerde *Topf & Söhne* voor de Krema's IV en V normale garantie te verlenen.

1515 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz 403-405. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1516 **Mattogno, Dr. Carlo.** *Auschwitz. Fritjof Meyers New Revisions.* The Revisionist. Vol. 1, Nr. 1, jan. 2003.

1517 **Gilbert, Martin.** *Auschwitz and the Allies.* Blz. 210. Holt, Rinehart and Winston, 368 blz., ISBN 0-03-059284-4.

1518 **Zee, Nanda van der.** *De trein.* 2003. Blz. 113. Uitgeverij Aspekt. ISBN 90-5911-347-0.

1519 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide, blz. 202.

1520 **Brugioni, Dino A. en Poirier, Robert C.** *The Holocaust Revisited* (Washington, DC: Central Intelligence Agency, 1979).

1521 **Pressac, J.-C.** a.a.O. Blz. 224. http://www.vho.org/D/Beitraege/Zeit.html

1522 http://www.ihr.org/jhr/v12/v12p265_Weber.html

1523 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/Auschw050244.html

1524 **Buchner, Reinhard K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html Part II.6.

1525 **Kastner, J.** en **Randall, P.** *Carcass Disposal: A Comprehensive Review.* National Agricultural Biosecurity Center Consortium USDA APHIS Cooperative Agreement Project. Carcass Disposal Working Group. Augustus 2004. © 2004 National Agricultural Biosecurity Center, Kansas State University.

1526 **Müller, F.** *Eyewitness Auschwitz,* blz. 130. Stein and Day, 1979.

1527 **Mattogno, dr. Carlo.** *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda versus History.* 264 blz. Holocaust Handbooks Series, Vol. 11. Chicago (Ill.): Theses & Dissertations Press, overdruk Castle Hill Publishers, Dec. 2004. ISBN: 1-59148-012-4: Auschwitz Studies Set, Vol. 2.

1528 **Mattogno, C., Graf, J.** *Treblinka, op. cit.* (noot 4), blz. 146-148.

1529 *Time Magazine,* 2 augustus 1944,de Sovjet pers citerend.

1530 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN 9780230617527.

1531 http://derhonigmannsagt.wordpress.com/2011/01/22/polen-massengraber-mit-48-000-toten-entdeckt/

1532 *Haaretz.* 6 juni 2007. http://www.haaretz.com/news/mass-grave-believed-to-be-from-the-holocaust-found-in-ukraine-1.222357

1533 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN 9780230617527.

1534 **Yeager, Carolyn** en **Mann, Wilhelm.** *Searching for the Bodies. The search for mass graves to support WWII extermination numbers is taking a surprising turn.* © Carolyn Yeager, 2010. http://carolynyeager.com/Searching for Bodies_cy.htm

1535 **Desbois, P.** en **Shapiro, P. A.** *The Holocaust by Bullets: A Priest's Journey to Uncover the Truth Behind the Murder of 1.5 Million Jews.* Palgrave Macmillan, 2009. ISBN97802306175 27.

1536 The National Association of Forensic Historians (NAFCASH), http://www.nafcash.com/

1537 **Kues, Thomas.** *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories,* http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_2/evidence_for_the_presence_of_gassed_jews.php

1538 **Butz, prof. Arthur.** *The hoax of the 20th Century.* Chapter 7: The Final Solution. The German Policy and the Wannsee Conference. http://vho.org/GB/Books/thottc/11.html#ftnref383

1539 **Arad, Yitzak.**

1540 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

1541 **Pick, Albert** en **Siemsen, Carl.** *Das Lagergeld der Konzentrations- und D.P.-Lager 1933-1945.* In *Konzentrationslagergeld,* Jennifer White, VffG 2005, Nr. 1. http://vho.org/VffG/2002/1/White35-37.html#ftn12

1542 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5269

1543 **Brugioni, D.A. (?) and Poirier, R.C.** *The Holocaust Revisited* (Washington, DC: Central Intelligence Agency, 1979). Ook: http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-ProblemsWithAuschwitzPhotos-Jerzy.htm Brugioni schreef later het boek: *Photo Fakery* (!)

1544 http://www.codoh.com/found/fndaerial.html en http://www.codoh.com/gcgv/gcgvholes2.html Brugioni schreef later het boek: *Photo Fakery* (!)

1545 **Butz, Arthur R.** *Context and Perspective in the Holocaust Controversy. JHR* 3(4) (1982), blz. 371-405 vho.org\GB\Journals\JHR\3\4\Butz371-405.html

1546 Vol. III, blz. 80 e.v.

1547 Inter Arma Caritas, blz. 78; Rode Kruis Rapport, 12, blz. 2637.

1548 *Inter Arma Caritas*, blz. 78.

1549 *Rapport van het Internationale Comité van het Rode Kruis over haar Activiteiten Gedurende de Tweede Wereldoorlog*, Genève, 1948. Dit uitgebreide verslag afkomstig uit neutrale bron, bevat de bevindingen van twee eerdere verslagen: *Documents sur L'activité du CICR en faveur des civils detenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939- 1945* (Genève, 1946), en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War* (Genève, 1947).

1550 Google op: *Eisenhower death camps.*

1551 **Lynn, prof. R.** Universiteit van Ulster, 5 dec. 2005: *"Ik heb Eisenhower's* Kreuzzug in Europa (559 bladzijden), *Churchill's* Der Zweite Weltkrieg (4.448 bladzijden) *en de drie delen van De Gaulle's* Mémoires de guerre (2.054 bladzijden) *totaal 7.061 bladzijden doorzocht, verschenen tussen 1948 en 1959 en daarin geen woord over 'Nazi-gaskamers', 'Volkerenmoord op joden' of '6 miljoen dode joden' gevonden."*

1552 *Der Spiegel*, 2006 nr. 41, blz. 158.

1553 *The 1948 Operation Bloodstone Report.* 1948. CIA. Geheim tot 1981; daarna in 1982 opnieuw geheim verklaard. O.m. vermeld op http://www.tbrnews.org/Archives/a040.htm

1554 http://www.tbrnews.org/Archives/a040.htm

1555 **Porter, Dr. Carlos W.** *Made in Russia: The Holoco$t.* http://www.cwporter.com/parttwo.htm

1556 *Willi Lowenberg: 7 concentratiekampen overleefd.* http://nos.nl/artikel/369455-willi-lowenberg-9-concentratiekampen-overleefd.html

1557 **Faurisson, prof. R.** *How the British Obtained the Confession of Rudolf Höss.* The Journal of Historical Review, Winter 1986-87, blz. 389-403.

1558 **Faurisson, prof. R.** *An Orthodox Historian Finally Acknowledges: There is No Evidence for Nazi Gas Chambers.* The Journal for Historical Review, Volume 17 number 4, July/August 1998. Blz. 24. ISSN: 0195-6752.

7. ZES MILJOEN ?

1559 *The Talmud*, Goldmann Publishers, München 1980, blz. 138, 225.

1560 **Benz, W.** *Dimension des Völkermords*, 1991. Oldenbourg, München.

1561 http://avalon.law.yale.edu/imt/imtconst.asp#art10

1562 http://www.revblog.codoh.com/2009/06/the-origins-of-%E2%80%9Cthe-holocaust%E2%80%9D-or-%E2%80%9Chow-the-holocaust-was-born%E2%80%9D/#more-360

1563 **Weber, prof. Mark.** *Wilhelm Höttl and the Elusive 'Six Million'.* Journal of Historical Review, Sept.-Dec. 2001 (Vol. 20, No. 5-6), blz. 25-32. http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n5p25_Weber.html#73342

1564 IMT, Vol. III, blz. 574-575 (Franse editie) en document PS-2738 (verklaring Wilhelm Höttl).

1565 **Levin, Nora.** *The Holocaust* (New York: Crowell, 1968), blz. 718.

1566 **Poliakov, Leon.** *Harvest of Hate* (New York: Holocaust Library, 1979), blz. 335 (Revue d'histoire..., okt. 1956).

1567 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1522-1523 (Nederlandse vertaling, 2008). Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1568 **Dawidowicz, Lucy.** *A Holocaust Reader* (New York: Behrman, 1976), blz. 381; *The War Against the Jews*, 1933-1945 (New York: Bantam [pb. ed.], 1976), blz. 544.

1569 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1522-1523 (Nederlandse vertaling, 2008). Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1570 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1299 (Nederlandse vertaling, 2008). Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1571 *The Talmud.* Gittin 57b en 58a.

1572 **Butz, Prof. Dr. Arthur.** *The Hoax of the Twentieth Century. The Case Against the Presumed Extermination of European Jewry.* 1976. Blz. 277. Institute for Historical Review. PO Box 2739, Newport Beach, CA 92659. ISBN 0939484-46-3. Free downloads van dit werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1573 **Lendering, Jona.** *Wars between the Jews and romans: Simon ben Kosiba (130-136 CE).* Artikel in http://www.livius.org/ja-jn/jewish_wars/jwar07.html Zie ook: *Lamentations Rabba* 2.2 § 4 en *Seder Elijah Rabbah* 151.

1574 http://www.hoffman-info.com/talmudtruth.html
1575 Prof. Hankins, statisticus dr. Nordling, demograaf dr. Sanning, dr. Rudolf, historicus Gerald Reitlinger, e.a.
1576 **Hankins, prof. F.H.** *How Many Jews Were Eliminated by the Nazi's?* 1958. http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p-61_Hankins.html
1577 Frankfurter Allgemeine Zeitung, 23 aug. 1994, blz. 7.
1578 http://www.stormfront.org/forum/t769021/
1579 *The Talmud,* Goldmann Publishers, München 1980, blz. 138, 225.
1580 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5642
1581 *Talmoed,* Ketuboth, blz. 111.
1582 Zie zijn rede *The Challenge to the Christian Conscience,* de National Conference on Palestine onder auspiciën van het United Palestine Appeal, Washington, D.C., 15 januari 1939. http://www.roberthjackson.org/documents/011539/
1583 **Goldman, Nahum.** *The Jewish Paradox*, Grosset & Dunlap, 1978, blz. 122.
1584 **Irving, David.** *Nuremberg, the Last Battle,* blz. 99-100. © 1996 Parforce (UK) Ltd. Website edition © Focal Point Publications 1999. ISBN 1 872197 16 7.
1585 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg ou la Terre Promise,* Parijs, 1948, blz. 149.
1586 **Weber, prof. Mark.** *Wilhelm Höttl and the Elusive 'Six Million'.* Journal of Historical Review, Sept.-Dec. 2001 (Vol. 20, No. 5-6), blz. 25-32. http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n5p25_Weber.html#73342
1587 **Boisdefeu, Jean-Marie.** *La Controverse sur l'extermination des Juifs par les Allemands,* Deel II, Vrij Historisch Onderzoek, VHO. Berchem/België, 1996.
1588 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die?* Blz. 895. Samisdat Publishers. 1992. AAARGH.
1589 **Kulaszka, Barbara.** *Did Six Million Really Die?* Blz. 895. Samisdat Publishers. 1992. AAARGH.
1590 IMT Document PS-2738 (verklaring van Wilhelm Höttl).
1591 *Constitution of the International Military Tribunal,* Art. 16(e). http://avalon.law.yale.edu/imt/imtconst.asp#art10
1592 IMT Vol. III, blz. 574-575, Franse Editie.
1593 **Irving, David.** *The Suppressed Eichmann and Goebbels Papers.* Gepresenteerd op de Elfde IHR Conferentie, oktober 1992. http://www.ihr.org/jhr/v13/v13n2p14_Irving.html
1594 Briefwisseling Gerd Honsik met Wilhelm Höttl, http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge14.html
1595 Website David Irving: http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/Hoettl/Kien0496.html Dit bracht Höttl in problemen, want in de 1997 uitgave van zijn boek schreef hij in een Appendix: *"Bepaalde kringen bestempelen mij als uitvinder van de moord op de Zes Miljoen en er was een reeks van aanvallen en zelfs bedreigingen"* (blz. 318). Van welke kant die aanvallen en bedreigingen kwamen, zegt hij niet. Wij stellen vast dat aanvallen en bedreigingen *nooit* van revisionisten komen.
1596 Höttl verklaarde na de oorlog te zijn bedreigd met uitlevering aan de communisten in Hongarije, waar hem toen vrijwel zeker de doodstraf wachtte.
1597 *The origins of "The Holocaust",* or *"How the Holocaust was born".* Inconvenient History. 2009. http://www.revblog.codoh.com/2009/06/the-origins-of-%E2%80%9Cthe-holocaust%E2%80%9D-or-%E2%80%9Chow-the-holocaust-was-born%E2%80%9D/#more-360
1598 http://64.143.9.197/jhr/v20/v20n5p25_Weber.html#21812 Eichmann noemde ook Höttl's verhaal 'nonsens' en ontkende ooit dergelijke opmerkingen te hebben gemaakt. (R. Aschenauer, ed., *Ich, Adolf Eichmann* (Leoni [Bavaria]: Druffel, 1980), blz. 460-461, 474; Jochen von Lang, ed., *Eichmann Interrogated* (New York: Farrar, Straus and Giroux, 1983), blz. 117-118. Dieter Wisliceny, een andere voormalige SS-officier, zei in Neurenberg op 3 januari 1946 ongeveer hetzelfde als Höttl, maar sprak over 'slechts' vier of vijf miljoen vermoorde joden; IMT, vol. 4, blz. 371. Eichmann noemde later Wisliceny's opmerkingen 'theater' en zei dat hij nooit cijfers heeft gezien over 'vernietigde joden'. Zie ook Von Lang, ed., *Eichmann,* blz. 164-165, 94-95, 110-117).
1599 **Artikel 21 Statuten IMT:** *Het Tribunaal verlangt geen bewijzen van algemeen bekende feiten maar houdt daarmee wel juridisch rekening.*
1600 **Document USSR-8 (Vol. 29):** Rapport van de *'Buitengewone Staats Commissie voor het*

Vaststellen en Onderzoeken van de Misdaden van de Fascistische Duitse Invallers met betrekking tot de Afschuwelijke daden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz.'

1601 Het Neurenberger Tribunaal bevestigde het aantal van vier miljoen Auschwitzdoden middels Document USSR-008, het Rapport van de *'Buitengewone Staats Commissie voor het Vaststellen en Onderzoeken van de Misdaden van de Fascistische Duitse Invallers met betrekking tot de Afschuwelijke daden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz.'*
Zie daarover ook de uitspraken van de rechter op het Poolse Auschwitz Proces, Jan Sehn, in zijn boek *Concentration Camp Oswiecim-Brzezinka*, blz. 143.

1602 **Buchner, Reinhard K.** *The Problem of Cremator Hours and Incineration Time.* Journal of Historical Review. http://ihr.org/jhr/v02/v02p219_Buchner.html

1603 **Bauer, Y.** *Fighting the Distortions,* Jerusalem Post (Israel), 22 september 1989; *Auschwitz Deaths Reduced to a Million,* Daily Telegraph (London), 17 juli 1990; *Poland Reduces Auschwitz Death Toll Estimate to 1 Million,* The Washington Times, 17 juli 1990.
http://revisionists.com/revisionism.html

1604 Van ruim 400.000 Hongaarse joden was toen al bekend dat deze noch in Auschwitz waren aangekomen, noch daar zijn omgebracht. In 1944 werden in totaal 21.527 Hongaarse joden naar Auschwitz gedeporteerd (Rudolf).
http://www.thebirdman.org/Index/Others/Others-Doc-Jews/+Doc-Jews-Holocaust-TheSixMillion&OtherNumbers/FinalAuschwitzCount.htm

1605 **Crowell, Samuel.** *Beyond Auschwitz. New Light on the fate of the Hungarian Jews.* Institute of Historical Review. Maart/April 2001. Deel 20, nr. 2. Blz. 26. ISSN 0195.6752.
http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p26_Crowell.html#19300

1606 **Pressac, Jean-Claude.** *Die Krematorien von Auschwitz,* Piper Verlag, München, 1994, blz. 201.

1607 http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm

1608 *Entretien avec Jean-Claude Pressac réalisé par Valérie Igounet, à la Ville-du-bois, le jeudi 15 juin 1995,* in V. Igounet, aaO. (Anm. 87), blz. 640 e.v.

1609 **Gilbert, Martin.** *Auschwitz and the Allies.* Holt, Rinehart and Winston, 368 blz., ISBN 0-03-059284-4.

1610 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews*, Quadrangle Books, Chicago 1961, p. 572; German ed.: *Die Vernichtung der europäischen Juden*, Olle & Wolter, Berlin 1982, p. 604

1611 **Schelvis, Jules.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1612 **Kranz, Tomasz,** directeur Staatsmuseum Majdanek, afdeling research, stelde het aantal doden in 2005 op 78.000, waarvan 19.000 niet-joden. Heeft Kranz het boek van de briljante revisionist Dr. Carlo Mattogno gelezen? *Concentration Camp Majdanek, a Historical and Technical Study,* twee jaar eerder verschenen kwam tot een nog lager aantal: 42.500.

1613 Volgens IMT-document USSR-93; Band VII, blz. 214.
Simonov, Constantin. *Maïdanek, Un camp d'extermination*, "bijna anderhalf miljoen mensen, waaronder "een enorm aantal joden" (Parijs, Éditions sociales, 1945, blz. 36, 39; Engelse editie: Konstantin Simonov, *The Death Factory near Lublin*, London, Daily Worker League, 1944). Nog in 2003 gaf de *Columbia Electronic Encyclopedia* datzelfde aantal in een artikel "Majdanek". Echter, in de loop der tijd daalde het aantal enorm. Tomasz Kranz, hoofd van de researchafdeling van het Staatsmuseum Majdanek kwam in 2001 tot een totaal van 78.000 doden, 59.000 joden en 19.000 anderen.

1614 **Mattogno, Dr. Carlo.** *Bełżec, in Propaganda, Testimonies, Archeological Research and History.* Blz. 47. Getuigenis van Rudolf Reder (3 miljoen) en de Poolse aanklager T. Grosciewicz (1,8 miljoen). De laatste stelde het aantal transporten op 500 met gemiddeld 3.500 mensen, zodat 'dus' 1.750.000 mensen moeten zijn vermoord in Belzec.

1615 *American Jewish Year Book.* Nr. 47, blz. 398.

1616 *Entretien avec Jean-Claude Pressac réalisé par Valérie Igounet, à la Ville-du-bois, le jeudi 15 juin 1995,* in V. Igounet, aaO. (Anm. 87).

1617 **Harmon, Brian** en **Drobnicki, John.** *Deceit & Misrepresentation, The Techniques of Holocaust Denial* Nizkor. http://www.nizkor.org/features/techniques-of-denial/four-million-01.html

1618 *Deceit & Misrepresentation. The Techniques of Holocaust Denial.* Appendix 2, Historical sources and the Auschwitz death toll estimates. http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://www.nizkor.org/features/techniques-of-denial/appendix-2-01.html

1619 www.nizkor.com

1620 **IMT Document USSR-8 (Vol. 29):** Rapport van de *'Buitengewone Staats Commissie voor het Vaststellen en Onderzoeken van de Misdaden van de Fascistische Duitse Invallers met betrekking tot de Afschuwelijke daden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz'* stelt dat "meer dan 4 miljoen mensen in Auschwitz werden vergast".

1621 **IMT Document USSR-8 (Vol. 29):** Rapport van de *'Buitengewone Staats Commissie voor het Vaststellen en Onderzoeken van de Misdaden van de Fascistische Duitse Invallers met betrekking tot de Afschuwelijke daden en Misdaden van de Duitse Regering in Auschwitz'* stelt dat "meer dan 4 miljoen mensen in Auschwitz werden vergast". Ook: http://www.codoh.com/trials/triussr8.html

1622 **Harmon, B.** *Deceit & Misrepresentation The Techniques of Holocaust Denial.* Nizkor, http://www.nizkor.org/features/techniques-of-denial/appendix-2-01.html

1623 **Sehn, Jan.** *Concentration Camp Oswiecim-Brzezinka.* Blz. 143. 1957. LL.D Warschau. Vertaling K. Keplicz. http://www.codoh.com/revisionist/tr07sehn.html

1624 **Sehn, Jan.** *Concentration Camp Oswiecim-Brzezinka.* Blz. 125. Warschau, 1957. Vert. Klemens Keplicz.

1625 **Bauer, Y.** *Fighting the Distortions,* Jerusalem Post, 22 sept. 1989, blz. 86 P. Steinfels, "Auschwitz Revisionism", The New York Times, 12 nov. 1989.

1626 **Dawidowicz, Lucy.** *The War Against the Jews,* 1933-1945 (New York: Bantam [pb. ed.], 1976).

1627 **Faurisson, prof. R.** *How the British Obtained the Confession of Rudolf Höss.* The Journal of Historical Review, Winter 1986-87, blz. 389-403.

1628 **Gilbert, M.** *Auschwitz and the Allies.* Holt, Rinehart and Winston, 368 blz. ISBN 0-03-059284-4.

1629 *De Bijbel.* Esther 8 :17. *'En uit alle volken van het land sloten zich velen bij de Joden aan, want angst voor de Joden had zich van hen meester gemaakt'.*

1630 **Rudolf, Dr. Germar.** *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.nazigassings.com/rudolf.html

1631 **Hilberg. R.** *De Vernietiging van de Europese Joden,* Tabel B-2; Aantallen sterfgevallen naar land. Blz. 1523. (Nederlandse vertaling, 2008). Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

1632 *New York Times,* 3 maart 1991. Duitse overzichten buitgemaakt door de Sovjets in april 1945 in het nazi-administratief centrum in Oranienburg (Sachsenhausen) bij Berlijn. De documenten werden door de Sovjets op microfilm gezet en tot de val van het communisme in Moskou verborgen gehouden. Uitsluitend ter inzage voor gescreende joodse onderzoekers.

1633 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

1634 **Graf, Jürgen.** *Jewish Population Losses In The German Sphere Of Influence During World War II; An Examination Of The Known, Provable Data.* Maart 2001. http://www.rense.com/general47/sixml.htm

1635 **Werner, Steffen.** *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.* Pfullingen: Selbstverlag, 1990.

1636 **Kues, Thomas.** http://www.revblog.codoh.com/2011/03/the-latest-effort-to-combat-%E2%80%9Cdenial%E2%80%9D-i-e-holocaust-revisionism-part-iii/

1637 *The Talmud,* Goldmann Publishers, München 1980, blz. 138, 225. Ook: **Blech, Benjamin** *The Secret of Hebrew Words.* Jason Aronson, Northvale NJ, 1991, blz. 214.

1638 **Rhome, Dr. Harrell.** *Deconstructing Sis Million Holo-Myths.* © 2008. Harrell Rhome, d.b.a. Eagle Publishing Company. POB 6303 Corpus Christi TX 78466-6303 USA.

1639 Zie dit overzicht van **140** *vooroorlogse vermeldingen* van "6 miljoen joodse slachtoffers": http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://www.stormfront.org/forum/t837103/

1640 *The Talmud,* Goldmann Publishers, München, 1980, blz. 138, 225.

1641 http://news.bbc.co.uk/2/hi/events/israel_at_50/history/78597.stm

1642 *Rabbi Wise's Address.* The New York Times, 11 juni 1900, blz. 7. Zie voor een uitgebreid overzicht van de door vertegenwoordigers van joodse organisaties geclaimde aantallen omgekomen en/of vervolgde joden: **Heddesheimer, John,** IHR, http://www.vho.org/GB/Books/tfh/8.html

1643 *Encyclopædia Britannica,* 10th Edition, 1902., blz. 482, linker kolom onderaan: *"While there are in Russia and Rumania* ***six millions*** *of Jews who are being systematically degraded and who periodically overflow the western frontier, there will continue to be a Jewish question in Europe."*

1644 Speech afgedrukt in *Reconsidering Max Nordau* door Meir Ben-Horin, in de *Herzl Year Book: Essays in Zionist History and Thought*, Volume II, door Raphael Patai. New York: Herzl Press, 1959. *"Aber die tugendhaften Regierungen, die mit so edlem Eifer an der Vorbereitung des ewigen Friedens arbeiten, bereiten eingeständig sechs Millionen Menschen den Untergang, und niemals außer den Opfern erhebt dagegen seine Stimme, obschon dies doch ein ungleich größeres Verbrechen ist als irgendein Krieg, der noch nie sechs Millionen Menschenleben vernichtet hat."* Zie http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=294542 De complete tekst van de speech afgedrukt in Max Nordau, *Zionistische Schriften.* Berlin: Judischer Verlag, 1923, as "X. Kongressrede (Basel, 9 August 1911)", blz. 205-222 (zie in het bijzonder blz. 211).

1645 *Jews Indifference Toward Aid Rebuked.* The New York Times, 14 januari 1915, blz. 3.

1646 **Heddesheimer, Don.** *The First Holocaust. Jewish Fund Raising Campaigns with Holocaust Claims During and After World War One.* Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers, October 2003. ISBN: 0-9679856-7-6; ISSN: 1529-7748.

1647 *The American Hebrew* (New York), 31 okt., 1919, blz. 582. Facsimile in The Journal of Historical Review 15, no. 6 (Nov.-Dec. 1995), blz. 31.

1648 **Weizmann, Chaim.** *Reden und Aufsatze 1901-1936.* Jüd. Bucherverlag Erwin Lowe, Berlin 1937.

1649 **Fishberg, M.,** epic *The Jews: A Study of Race and Environment*.

1650 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/controversies/deathroll/DTel0390.html

1651 *Die Tageszeitung,* Berlijn, 24 mei 1995.

1652 **Hoffmann, J.** *Stalin's War of Extermination 1941 – 1945*, Theses & Dissertations Press, Capshaw, AL, 2001, blz. 189 e.v.

1653 **Hankins, prof. F.H.** *How Many Jews Were Eliminated by the Nazi's?* 1958. http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p-61_Hankins.html

1654 http://www.onethirdoftheholocaust.com/nazishrunkenheads/

1655 **Irving, David.** *Nuremberg. The Last Battle*, Focal Point, Londen 1996, blz. 61 e.v.

1656 **Sanning, prof. Walter N.,** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* Institute for Historical Review. 1989, ISBN 0-939484-11-0. Duitse vertaling: *Die Auflösung des osteuropäische Judentums.* 1983. © Grabert-Verlag, Tübingen, ISBN 3-87847-06-02.

1657 **Nordling, dr. C.** *The Jewish Establishment under Nazi-Threat and Domination, 1938-1945.* 1990. The Journal of Historical Review, Vol. 10, Nr. 2, blz. 195, ISSN 0195-6752).

1658 **Hankins, prof. F.** *How Many Jews were Eliminated by the Nazis?* 1983. The Journal of Historical Review, 1990. Vol. 4, Nr. 1, blz. 61. ISSN 0195-6752).

1659 **Dawidowicz, L.** *The war against the Jews, 1933–1945.* Blz. 403. New York: Bantam Books (1986). ISBN 0-553-34302-5.

1660 **Gerlach, prof. Chr.**

1661 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of the Eastern European Jewry*. 1983. http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

1662 **Nordling, Dr. Carl O.** *How Many Holocaust Survivors Were There in May, 1945?* 1 sept. 1997. http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=5189

1663 **Bauer, Yehuda.** *A History of the Holocaust,* New York: Franklin Watts, 1982, ISBN 0-531-098621).

1664 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of the Eastern European Jewry*. 1983. Blz. 44. http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm Ook: **Rudolf, Dr. G.** *Holocaust Victims: A Statistical Analysis. W. Benz and W. N. Sanning – A Comparison.* Gepubliceerd in: Dissecting the Holocaust, The Growing Critique of 'Truth' and 'Holocaust'; Holocaust Handbook Blz. 181. Series, Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN 0-9679856-2-5. Downloads van deze en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1665 **Sanning, W.N.,** blz. 32.

1666 **Sanning, W.N.,** blz. 39 e.v.

1667 Dit, hoewel er aanleiding is te veronderstellen dat bij de komst van de Duitsers nog maar relatief weinig joden in Letland en Litouwen waren.

1668 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of the Eastern European Jewry*. 1983. Blz. 103. http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm

1669 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of the Eastern European Jewry*. 1983. Blz. 32. http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm

1670 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of the Eastern European Jewry*. 1983. Blz. 114.

1671 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

1672 Engelse vertaling: *Wannsee Protocol*, 20 januari 1942; The Avalon Project. http://avalon.law.yale.edu/imt/wannsee.asp

1673 Zie ook Hoofdstuk **5. e.** *De 'Wannsee Conferentie' als valse getuige voor de JHV.*

1674 *Korherr-rapport*. http://vho.org/VffG/2005/1/Nordling71f.html

1675 http://www.holocaustresearchproject.org/holoprelude/korherr.html

1676 **Kern, Erich.** *Die Tragödie der Juden.* Verlag K. W. Schütz KG, Preußisch Oldendorf. Ook in: *Deutsche Wochenzeitung*, 6 maart 1977. **Honsik, Gerd,** *Freispruch für Hitler? 37 ungehörte Zeugen wider die Gaskammern im Dritten Reich*". 1992; getuige nr. 18 (Verboden in Duitsland, Oostenrijk e.a. Europese landen). http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge18.html

1677 *Revue d'Histoire Revisionniste,* Nr. 2 (1990), blz. 50-64.

1678 **Hankins, Prof. Frank H.** *How Many Jews Were Eliminated by the Nazis?* A Preliminary Survey Of The Question. http://ihr.org/jhr/v04/v04p-61_Hankins.html

1679 **Harwood, Richard E.** *Did Six Million Really Die?* http://www.ihr.org/books/harwood/dsmrd02.html

1680 *Jewish Casualties During WWII.* The Holocaust Historiographic Project. http://www.historiography-project.org/misc/tldeaths.html

1681 **Rudolf, Dr. G.** *Holocaust Victims: A Statistical Analysis. W. Benz and W. N. Sanning – A Comparison.* Gepubliceerd in: Dissecting the Holocaust, The Growing Critique of 'Truth' and 'Holocaust'; Holocaust Handbook Blz. 181. Series, Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN 0-9679856-2-5. Downloads van deze en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1682 *Deutsche Wochenzeitung* No. 1/79, blz. 7.

1683 **Sanning, W.N.,** Tabel 14, blz. 231.

1684 Zie ook: *Evacuated Russian Jews Return to Liberated Areas in the Ukraine,* JTA, Jewish News Archive, http://archive.jta.org/article/1944/01/19/2862846/evacuated-russian-jews-return-to-liberated-areas-in-the-ukraine

1685 Originele bericht op: http://heimwerker.x-sites.de/PNphpBB2-viewtopic-t-6500.phtml

1686 Een Israëlisch Rapport van het Ministerie van Financiën, waaraan 7 jaar research vooraf ging, stelt dat er begin 2004, 59 jaar na dato, **1.092.000** Holocaustoverlevenden waren (*International Herald Tribune,* 21 april 2005).
Als overlevenden in 1945 van alle leeftijdsgroepen waren met een gemiddelde levens-verwachting van 75 jaar, is sindsdien dus 59/75e deel van hen gestorven. De 1.092.000 overlevenden in 2004 vormen dan 16/75e van het oorspronkelijk aantal overlevenden. Terugrekenend waren dat er **in 1945** dus 75/16 x 1.092.000 = **5.118.750.** Dat verschilt maar weinig van het aantal dat na de oorlog Duitse overlevendenpensioenen aanvroeg. http://www.iht.com/articles/2005/04/20/news/holocaust.php).

1687 http://giwersworld.org/holo3/holo-survivors.phtml

1688 *Haaretz*, 18 april 2004.

1689 **Graf, J., Kues, T., Mattogno, C.** *Sobibor. Holocaust Propaganda and Reality.* 2010. Holocaust Handbooks Series, vol. 19. ISBN: 978-0-9818085-4-3; ISSN: 1529-7748. Published by The Barnes Review.

1690 Google op: *Eisenhower death camps.*

1691 **Krege,** *et al.*

1692 **Graf, J., Kues, T., Mattogno, C.** *Sobibor. Holocaust Propaganda and Reality.* 2010. Holocaust Handbooks Series, vol. 19. ISBN: 978-0-9818085-4-3; ISSN: 1529-7748. Published by The Barnes Review.

1693 **Harwood, Richard E.** *Did Six Million Really Die?* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/books/harwood/dsmrd01.html

1694 http://www.historiography-project.org/ Miscellaneous. *Jewish population losses in the German sphere of influence during the World War II.*
1695 **Listojewsky, Dr.** *The broom.* 1952.
1696 **Hilberg, R.** *'The Statistic' Unanswered Questions*. New York, Schocken Books: 1989, blz. 170.
1697 **Sanning,** blz. 39-43.
1698 **Kahan, Stuart.** *The Wolf of the Kremlin.* 1987. Hale Publishers, UK. Biografie van Lazar Kaganovitz. De vader van Stuart Kahan, Morris Levik Kaganovitz, was een neef en vriend van Lazar Kaganovitz. Hij verklaarde onder ede dat de meeste gebeurtenissen in het boek gebaseerd zijn op gesprekken met Kaganovitz zelf.
1699 **Graf, Dr. Jürgen.** *Jüdische Bevölkerungsverluste im deutschen Einflussbereich während des 2. Weltkriegs.* http://www.ety.com/tell/judbevstatistik.htm
1700 **Hankins, Prof. Frank H.** *How Many Jews Were Eliminated by the Nazis?* A Preliminary Survey Of The Question. http://ihr.org/jhr/v04/v04p-61_Hankins.html
1701 **Graf, Dr. Jürgen.** *Jüdische Bevölkerungsverluste im deutschen Einflussbereich während des 2. Weltkriegs.* http://www.ety.com/tell/judbevstatistik.htm
1702 **Rassinier, professor Paul.** *Was nun Odysseus? Zur Bewältigung der Vergangenheit.* 1960. Verlag Karl Heinz Priester, Wiesbaden.
1703 *Central Database of Shoa Victims Names.* http://www.yadvashem.org/wps/portal/IY_HON_Welcome
1704 http://www.polishforums.com/archives/2009/history-poland-34/polish-jews-they-changed-jewish-surnames-polish-6470/
1705 **Harwood, Richard E.** *Stierven er werkelijk zes miljoen?* http://www.radioislam.org/nederlands/Stierven-er-werkelijk-zes-miljoen/00-Inhoud-Stierven-er-werkelijk-zes-miljoen.html
1706 Niet geverifieerde opgave in een reactie op het artikel *Israel, we bless thee* van K.C. Cody op http://theuglytruth.wordpress.com/2010/06/01/israel-we-bless-thee/
1707 http://www.abbc2.com/historia/really/04.htm Zie ook Reitlinger, blz. 176-186.
1708 *Rapport van het Internationale Comité van het Rode Kruis over haar Activiteiten Gedurende de Tweede Wereldoorlog*, Genève, 1948. Dit uitgebreide verslag afkomstig uit neutrale bron, bevat de bevindingen van twee eerdere verslagen: *Documents sur L'activité du CICR en faveur des civils detenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939- 1945* (Genève, 1946), en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War* (Genève, 1947).
1709 *Documents sur l'activité du CICR en faveur des civils détenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939-1945.* Genève, 1946 en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War.* Genève, 1947). Deel III, blz. 83 en *Inter Arma Caritas* blz. 78.
1710 *Documents sur l'activité du CICR en faveur des civils détenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939-1945.* Genève, 1946 en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War.* Genève, 1947).
1711 **Harwood, Richard E.** *Did Six Million Really Die?* Hfdst. 9. The Jews and the Concentration Camps: A Factual Appraisal by the Red Cross. http://www.ihr.org/books/harwood/dsmrd07.html
1712 Nizkor's valse reactie bij Vraag 55 van Zündel's *"66 Questions and Answers".*
1713 http://www.ihr.org/jhr/v12/v12p265_Weber.html
1714 http://www.zundelsite.org/english/zgrams/zg2000/zg0002/000221.html
1715 (12-2701, 2702). De tussen haakjes geplaatste verwijzingen hebben betrekking op de in het boek van **Barbara Kulaszka** *Did Six Million Really Die? Report of the Evidence in the Canadian 'False News' Trial of Ernst Zündel – 1988* vermelde rechtbankverslagen van het Zündelproces, van 3 februari 1988 gehouden in het Canadese Toronto. Downloads van deze en andere revisionistische werken op http://vho.org/download
Zie ook: http://www.ihr.org/books/kulaszka/falsenews.toc.html
1716 Antwoord ontvangen 27 november 2006; e-mail adres: itsdoc@its-arolsen.org
1717 *Jewish Telegraphic Agency.* http://www.jta.org/cgi-bin/iowa/home/index.html
1718 *Report of the International Committee of the Red Cross on its Activities during the Second World War.* 3 delen, Genève, 1948.
1719 (11-2515). (Zie ook Afb. bij 10e Bewijs tegen Zes Miljoen vermoorde joden in 'de Holocaust'.)
1720 *Korherr Rapport (Lang):* http://www.ns-archiv.de/verfolgung/korherr/korherr-lang.php

1721 **Hankins, prof. F.H.** *How Many Jews Were Eliminated by the Nazi's?* 1958. http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p-61_Hankins.html

1722 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* 1983, IHR, Newportbeach, Ca, USA. www.vho.org Gratis downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1723 **W. Benz (ed.).** *Dimension des Völkermords*. Oldenbourg, München, 1991.

1724 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* 1983, IHR, Newportbeach, Ca, USA. www.vho.org Gratis downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1725 **W. Benz.** *Was ist Antisemitismus?* Verlag C.H. Beck, 2004. *Jahrbuch für Antisemitismusforschung.* `Zentrum für Antisemitismusforschung Technische Universität Berlin. *Bilder vom Juden: Studien zum Alltäglichem Antisemitismus.* Beck, 2001.

1726 **Benz, W.** *Dimension des Völkermords*, 1991. Oldenbourg, München.

1727 http://www.ns-archiv.de/verfolgung/korherr/korherr-lang.php

1728 **Rudolf, Dr. G.** *Holocaust Victims: A Statistical Analysis. W. Benz and W. N. Sanning – A Comparison.* Gepubliceerd in: Dissecting the Holocaust, The Growing Critique of 'Truth' and 'Holocaust'; Holocaust Handbook Blz. 181. Series, Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN 0-9679856-2-5. Downloads van deze en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1729 **Rudolf, Dr. G.** *Holocaust Victims: A Statistical Analysis. W. Benz and W. N. Sanning – A Comparison.* Gepubliceerd in: Dissecting the Holocaust, The Growing Critique of 'Truth' and 'Holocaust'; Holocaust Handbook Blz. 181. Series, Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago, IL 60625, USA. ISBN 0-9679856-2-5. Downloads van deze en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1730 Ibid., op blz. 201 wordt dit aantal via een andere methode bevestigd

1731 **Gauss, Ernst.** *The Controversy about the Extermination of the Jews. An Introduction.*

1732 **Rudolf, dr. Germar.** *Auschwitz-Lügen. Legenden, Lügen, Vorurteile von Medien, Politikern und Wissenschaftlern über den Holocaust.* Blz. 104, mei 2005. Hastings (East Sussex): Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings TN34 3ZQ, UK. ISBN: 1-59148-014-0

1733 **Graml, H.** *Die Auswanderung der Juden aus Deutschland zwischen 1933 und 1939*. Institut für Zeitgeschichte (ed.), *Gutachten des Instituts für Zeitgeschichte*, München 1958, blz. 80.

1734 **Reitlinger, G.** *Die Endlösung.*

1735 **Sanning,** blz. 32.

1736 **Sanning,** blz. 32.

1737 **W. Benz (ed.).** *Dimension des Völkermords*. Oldenbourg, München, 1991. Blz. 417.

1738 **Sanning,** blz. 32.

1739 **Yeager, Carolyn** en **Mann, Wilhelm.** *Searching for the Bodies. The search for mass graves to support WWII extermination numbers is taking a surprising turn.* http://www.carolynyeager.com/Searching%20for%20Bodies_cy.htm

1740 *Junge Freiheit* 28 augustus 2009.

1741 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 11 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München.

1742 **Sanning, W.N.** *The Dissolution of Eastern European Jewry.* 1983, IHR, Newportbeach, Ca, USA.www.vho.org

1743 **Reitlinger, Gerald.** *Die Endlösung*, blz. 36 en blz. 50.

1744 **Reitlinger, G.** *Die Endlösung*, blz. 50.

1745 Universal Jewish Encyclopedia. Vol. 6, blz. 175.

1746 **Burg, J.G.** *Schuld und Schicksal. Europas Juden Zwischen Henkern und Heuchlern.* Blz. 40 e.v. 1962, Damm Verlag GmbH München.

1747 *American Jewish Committee* en *Jewish Statistical Bureau of the Synagogue Council of America.*

1748 *American Jewish Committee* en *Jewish Statistical Bureau of the Synagogue Council of America.*

1749 *American Jewish Committee* en *Jewish Statistical Bureau of the Synagogue Council of America.*

1750 **Sanning,** 32 e.v.

1751 Engelse vertaling *Wannsee Protocol*, 20 januari 1942; The Avalon Project. http://avalon.law.yale.edu/imt/wannsee.asp

1752 **Barnett, et al., Clifford.** *Poland: It's People, It's Society, It's Culture.* 1958. 472 blz., 30 tabellen. HRAF Press, New Haven, CT.

1753 *Idem;* blz. 413.

1754 http://polskaweb.eu/polens-mysterioese-bevoelkerungsexplosion-nach-dem-zweiten-weltkrieg-65373111118.html

1755 Interview Jaruzelski in *Izwestia,* oktober 2009. http://polskaweb.eu/polens-mysterioese-bevoelkerungsexplosion-nach-dem-zweiten-weltkrieg-65373111118.html

1756 **Shermer, Prof. Dr. Michael en Grobman. Alex.** *Denying History. Who says the Holocaust Never Happened and Why do They Say It?* Blz. 174 e.v. University of California, Berkeley, Los Angeles, Londen. 2002.

1757 **Zayas, A.M. de.** *Nemesis at Potsdam.* Routledge and Kegan Paul., 1979. Blz. xxv.

1758 **Solzjenitsyn, Aleksandr.** *The Jews in the Soviet Union*. 2002. Blz. 363. Zoals geciteerd in *The Barnes Review,* Volume XIV, Nr. 5, september/oktober 2008, blz. 48. www.Barnesreview.com Geciteerd uit Deel II van het indrukwekkende tweedelige werk van Nobeprijswinnaar Aleksandr Solzjenitsyn, *The Jews in the Soviet Union* samen met Deel I *Russian Jewish History: 1795-1916* vormt dit het historiografische Standaard-werk *200 Years Together*. Dit buitengewoon belangrijke werk wordt in het Westen *geboycot* en is daar niet in vertaalde vorm beschikbaar. De reden wordt duidelijk als men het onderwerp en de schokkende inhoud van dit unieke werk in aanmerking neemt.

8. ANALYSE: HOEKSTENEN JHV

1759 Zie Hoofdstuk **13 *b*.**

1760 *International Herald Tribune,* 21 april 2005, citerend uit een rapport van het Israëlisch Ministerie van Financiën, waaraan 7 jaar research was voorafgegaan. http://www.iht.com/articles/2005/04/20/news/holocaust.php

1761 **Honsik, Gerd.** *Freispruch für Hitler? 37 ungehörte Zeugen wider die Gaskammern im Dritten Reich".* 1992. (Verboden in Duitsland, Oostenrijk en andere Europese landen). http://www.vho.org/D/ffh/index.html#Inhalt

1762 **Rudolf, Dr. G. (ed.).** *Dissecting the Holocaust.* 2000. **M. Köhler,** *The Value of Testimony and Confessions Concerning the Holocaust.* Blz 89-91. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1763 **Gringauz, Samuel.** *Jewish Social Studies* (New York), januari 1950, Vol. 12, blz. 65.

1764 **Reitlinger, G.** *The Final Solution*. Blz. 581. Sphere, Londen.

1765 **Scheidl, Dr. jur. et Dr. phil. et Dr. rer. pol. Franz J.** *Geschichte der Verfemung Deutschlands,* III Teil, *Die Millionenvergasungen,* Der Auschwitz-Schauprozess in Frankfurt und Andere Prozesse. Dr. Scheidl Verlag, 1020 Wien.

1766 http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=6618&sid=e448b3adaf309b8da906f20f6858b4a2

1767 **Köhler, Manfred.** *The Value of Testimony and Confessions Concerning the Holocaust.* http://www.codoh.com/found/fndvalue.html#ftnref1

1768 *The Local. Germany's News in English.* 2 jan. 2009. *Town wants Russian help with WW II Killings.* http://www.thelocal.de/national/20081226-16375.html

1769 Rechter E.L. van Roden, lid van de Amerikaanse Commissie van Onderzoek naar Oorlogs-misdaden bij de Dachauprocessen (The Van Roden Report, 1949, Congressional Record, appendix. v. 95, sec.12, 3/10/49). Ook gepubliceerd in *American Atrocities in Germany,* The Progressive, februari 1949.

1770 http://www.guardian.co.uk/uk/2005/nov/12/secondworldwar.world

1771 *The Guardian,* 12 november 2005. http://www.guardian.co.uk/uk/2005/nov/12/secondworldwar.world

1772 **Köhler, Manfred.** *The Value of Testimony and Confessions Concerning the Holocaust.* http://www.codoh.com/found/fndvalue.html#ftnref1

1773 **Bender, R. Röder, S. Nack, A.** *Tatsachenfeststellung vor Gericht,* 2 vols., Beck, München 1981, vol 1, p. 173 e.v.

1774 Rodoh forum, http://p102.ezboard.com/brodohforum *The scholars debate,* Veritas team Opening Statement.

1775 **Reitlinger, Gerald.** *The Final Solution* (London: Sphere books, 1971), blz. 581.

1776 **Smith, Bradley R.** *The Holocaust Story: How Much is False?* The Case for Open Debate http://www.codoh.com/ads/adscasefor.html

1777 http://www.ety.com/tell/books/jglife/01.htm

1778 *The National Israeli Center for Psychosocial Support of Holocaust Survivors and the Second Generation.* http://www.holocaust-trc.org/glbamcha.htm

1779 *Auto-da-fé:* http://en.wikipedia.org/wiki/Auto-da-f%C3%A9

1780 *Nazi Hunter Looks for Witnesses, Finds Hucksters,* Jewish Press, Brooklyn NY, 4 dec. 1981, blz. 2.

1781 **Faurisson, Prof. Robert.** *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Höß.* http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html

1782 Zie het origineel van Hoss' bekentenis: Microfilm M. 1270, 7e rol, Nationaal Archief Washington USA.

1783 **Meyer, Fritjof.** *Die Zahl der Opfer von Auschwitz. Neue Erkenntnisse durch Neue Archivfunde.* Gepubliceerd in het Duitse tijdschrift *Osteuropa,* mei 2002.

1784 **Pelt, Robert Jan van.** *The Pelt Report*, blz. 398-399.

1785 http://www.ihr.org/jhr/v13/v13n2p14_Irving.html

1786 **Faurisson, Prof. Robert.** *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Höß.* http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html

1787 **Butler, R.** *Legions of Death*, Arrows Books Ltd., London 1986; pagina 236. Zie ook R. Faurisson, "*Comment les Britanniques ont obtenu les aveux de Rudolf Hoess*", *Annales d'Histoire Révisionniste* 1 (1987) blz. 137-152 (online: aaargh.vho.org/fran/archFaur/1986-90/RF8703xx1.html); Engl.: "*How the British obtained the confessions of Rudolf Hoess*", *JHR*, 7(4) (1986), blz. 389 e.v. (online: www.vho.org/GB/Journals/JHR/7/4/Faurisson389-403. html); D. Irving, *Nuremberg. The Last Battle*, Focal Point, London 1996, blz. 241-246.

1788 **Irving, David.** *Holocaust-Historiker graben ihr eigenes Grab*. Brief aan Robert Jan van Pelt in Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung, 2003, nr. 1. http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html

1789 **Faurisson, Prof. Robert.** *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Höss.* http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html

1790 **Sanning, W.N.** 1983. *The Dissolution of the Eastern European Jewry* http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm Free downloads van dit gehele werk en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1791 Zie bijv. P. Rassinier, *Die Lüge des Odysseus*, Verlag Karl-Heinz Priester, Wiesbaden 1959; *Was ist Wahrheit?*, Druffel-Verlag, Leoni 1982; M. Bardèche, *Nürnberg oder die Falschmünzer*, Verlag Karl-Heinz Priester, Wiesbaden 1957; Verlag für ganzheitliche Forschung und Kultur, Viöl 1992; J. G. Burg, *Sündenböcke*, Verlag G. Fischer, München 1967; *NS-Verbrechen – Prozesse des schlechten Gewissens*, Verlag G. Fischer, München 1968; *Schuld und Schicksal*, Damm-Verlag, München 1962; II> Laternser, *Die andere Seite im Auschwitz-Prozeß*, Seewald-Verlag, Stuttgart 1966; F. Scheidl, *Geschichte der Verfemung Deutschlands*, 4e Band, Selbstverlag, Wien o. J.; W. Stäglich, *Der Auschwitz-Mythos*, Grabert, Tübingen 1979; na verbod in Duitsland nu: Institute for Historical Review, Costa Mesa, Californie (in Engels en Duits).

1792 **Gilbert,** *Nuremberg Diary*, blz. 31-32.

1793 http://articles.latimes.com/keyword/mass-murders-arizona http://www.azcentral.com/12news/news/articles/2008/11/20/20081120templemurdersbackground112008-CR.html

1794 *Coerced Confessions. Why Innocent People Admit to Murder.* http://abcnews.go.com/sections/2020/2020/2020_020315_falseconfessions.html

1795 Meer over Bär's dood op http://www.cwporter.com/b1.htm

1796 *"Il n'y avait jamais vu ni su qu'il y existait des chambres à gaz"* (Nooit heeft hij gehoord, noch geweten van het bestaan van gaskamers.)" Bron Dr. Dr. Franz Scheidl, *Geschichte der Verfemung Deutschlands,* Vol. 4, Wien o.J., blz.115-120. http://vho.org/D/gdvd_4/I6.html

1797 http://www.cwporter.com/b1.htm

1798 http://www.ihr.org/books/rassinier/debunking2-13.shtml

1799 **Butz, Prof. Dr. Arthur.** *The Hoax of the Twentieth Century. The Case Against the Presumed Extermination of European Jewry.* 1976. Blz. 187-188. Institute for Historical Review. PO Box

2739, Newport Beach, CA 92659. ISBN 0939484-46-3. Free downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1800 Internationaal Militair Tribunaal, Neurenberg. Verhoor van A. Speer op 21 juni 1946; IMT Band XVI, S. 529; geciteerd naar C.W. Porter, *Made in Russia: The Holocaust*, Historical Review Press, Costa Mesa, Californië 1988. http://www.cwporter.com/parttwo.htm

1801 *Faurisson's Three Letters to Le Monde (1978-1979)* http://ihr.org/jhr/v19/v19n3p40_Faurisson.htm

1802 **Chodoff, Paul.** *Post-traumatic Disorder and the Holocaust.* American Journal of Psychology. Academy Forum, voorjaar 1990, blz. 3.

1803 **Humm, Otto.** *Tyfus, The Phantom Disease.* The Revisionist, Vol. 2 nr. 1, februari 2004, blz. 84-88. Humm verwijst in zijn artikel naar het boek *Im Schatten der Siege,* van Prof. Dr. Hans Kilian (1964), blz. 220-225. Ehrenwirth, München.

1804 **Schelvis, Jules.** *Vernietigingskamp Sobibor.* Blz. 94. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4.

1805 **Abbé G. Hénocque,** *Les Antres de la Bête*, Paris 1947, p.115-116. Cited in: Robert Faurisson,
Mémoire en defense contre ceux qui m'accusent de falsifier l'histoire, La Vieille Taupe, Paris, 1980, fascimile reproduction on blz. 191-192. Zie ook
http://www.ihr.org/jhr/v07/v07p405_Weber.html#13

1806 **Collins Piper, Michael.** *Best Witness. The Mel Mermelstein Affair and the Triumph of Historical Revisionism.* 1994. Center for Historical Review Washington, D.C. ISBN: 0-935036-48-2. Internet Edition: AAARGH 2003. Downloads van dit boek en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/

1807 *Bergen-Belsen Gas Chamber?* http://www.scrapbookpages.com/BergenBelsen/BergenBelsen04.htm

1808 http://www.ostara.org

1809 **Prytulak, Lubomyr.** *Ukrainian Archive.* http://www.ukar.org/98020007.shtml

1810 http://www.ukar.org/kosins.shtml

1811 **Finkelstein, Norman G.** en **Birn, Ruth B.** *Een Volk staat terecht; Misleiding en bedrog bij Goldhagen: een vernietigende analyse van 'Hitlers Gewillige Beulen'.* Uitgeverij Balans, Amsterdam 1998. ISBN 90-50-18-398-0.

1812 **Meyer, Fritjof.** *Die Zahl der Opfer von Auschwitz. Neue Erkenntnisse durch Neue Archivfunde.* Gepubliceerd in mei 2002 in het Duitse tijdschrift *Osteuropa,* blz. 631-641.

1813 *Kol Nidre* (Alle geloften). Hoewel op allerlei manieren wordt getracht dit belangrijke joodse geloofsartikel tot onschuldig liturgisch gebruik te reduceren, spreekt de inhoud voor zichzelf:
"Alle geloftes, verplichtingen, eden en vervloekingen, genoemd 'konam,' 'konas,' of anders, welke wij beloven, zweren of verbinden, of waaraan wij gebonden zijn, vanaf deze Dag van Verzoening tot de volgende (welks gelukkige komst wij verwachten), berouwen wij. Moge zij geacht niet gedaan te zijn, vergeven, opgeheven en nietig en van geen waarde; zij zullen ons niet binden en geen macht over ons hebben. De beloftes zullen niet beschouwd worden als beloftes; de verplich-tingen zullen niet bindend zijn; noch de eden zullen eden zijn."
Door filosemitische kringen wordt met misleiding en bedrog gepoogd betekenis en inhoud ervan weg te liegen, waarbij de meest gebruikte 'argumenten' zijn: 'rabbi's zijn erop tegen en het maakt sinds de 19e Eeuw geen deel meer uit van de liturgie van 'veel' joodse gemeenschappen (= volkomen onwaar); 'het *Kol Nidre* heeft uitsluitend betrekking op beloften aan God' (= volkomen onwaar: zie aanhef '*Alle geloftes*' en vervolg); 'het heeft betrekking op *in het afgelopen jaar* gebroken beloften, enz.' (= volkomen onwaar, zie '*vanaf deze Dag van Verzoening tot de volgende*').
http://www.answers.com/topic/kol-nidre#Counterpoint
http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?artid=340&letter=K
Voor hen die twijfelen aan de juistheid van deze weergave en de betekenis ervan (en mij daarom wellicht 'anti-semiet' noemen), kijk ook in de Talmoed (indien beschikbaar) bij Book of Nedarim, 23a-23b.

1814 **Tillion, Germaine.** *Réflexions sur l'étude de la déportation* (Reflections on the Study of Deportation, in *Le Système concentrationnaire allemand 1940-1944* (The German Concentration Camp System 1940-1944) in *Revue d'Histoire de la Deuxième Guerre Mondiale*

(Review of WWII History) juli 1954. Zie blz. 16, 17, 20, 21, 24, 26, in het bijzonder noot 2 op blz. 17, noot 2 op blz. 18 en noot 1 op blz. 20.

1815 **Faurisson, Professor R.** *Confessions of SS Men who were at Auschwitz.* http://ihr.org/jhr/v02/v02p103_Faurisson.html
O.a. over 'getuigenissen' van Germaine Tillion in haar boek *Ravensbrück* (Parijs, Le Seuil, herdruk 1973, 284 pagina's) en haar *Reflexions sur l'étude de la déportation* (*Revue d'Histoire de la Deuxième Guerre Mondiale*, juli-september 1954, blz. 3-38).

1816 **Holland, M.** *The horrors of Belsen*, Sunday Herald Sun (Melbourne, Australia), 22 jan. 1995, blz. 93; M. Holland, *Man who uncovered the horror of Belsen*, Sunday Times (Perth, W. Australia), 5 febr. 1995, blz. 2.

1817 http://ihr.org/jhr/v15/v15n3p23_Weber.html

1818 **Diwald, Helmut.** Professor in de Geschiedenis. *Geschichte der Deutschen* 1978; Frankfurt, Berlijn, Wenen: Propylaen Verlag. http://ihr.org/jhr/v05/v05p434_Diwald.html

1819 **Neumaier, Arnulf.** The Treblinka Holocaust. (Acrobat File]

1820 http://www.ukar.org/uaba01.shtml

1821 http://www.ukar.org/uaba02.shtml

1822 **Sheftel, Yoram, mr.** *The Demjanjuk Affair: The Rise and Fall of A Show Trial* (1993), in de VS verschenen als: *Defending 'Ivan the Terrible': The Conspiracy to Convict John Demjanjuk.* Regnery Publishing Inc., Washington. 445 blz., $27.50.

1823 **Buchanan, Pat.** *The Plain Dealer* (Cleveland/Ohio), 1 okt. [Acrobat file Treblinka]

1824 **Possony, S.T.** *The Ukrainian-Jewish Problem: Historical Retrospective. Ukrainian Quarterly* 2 (1975), blz. 141 e.v.

1825 Simon Wiesenthal, wereldwijd bejubeld Holocaustcoryfee, Nobelprijslaureaat en publiek kampioen van 'tolerantie' en 'anti-haat', verklaarde in 1969: *"7 miljoen Duitsers in Oostenrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en de DDR zijn moordenaars en criminelen De moordenaars van morgen worden vandaag geboren. Het is noodzakelijk ze uit te roeien in het embryonale stadium."* (*Neue Zürcher Zeitung,* vrijdag 21 november 1969; *Salzburger Volksblatt,* 23 januari 1970.)

1826 *Demjanjuk Complot stelt Dreyfus-Affaire in schaduw.* http://www.stormfront.org/forum/t706472/ Ook: http://www.codoh.com/revisionist/tr08demjanjuk.html

1827 **Weber, prof. Mark.** *Buchenwald: Legend and Reality.* Institite for Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v07/v07p405_Weber.html

1828 **Wiesel, Elie.** *Night.* 1962

1829 **Philip Auerbach,** Duitse jood met felle haat tegen het nazisme. Omschreven als gewetenloos en meedogenloos, nauw samenwerkend met de bezettingsmachten, die hem aanvankelijk *carte blanche* gaven bij het terroriseren, vervolgen en plunderen van Duitsers en vervalsen van documenten. Hij liep met de joodse vlag voorop bij joodse demonstraties, vergezeld van hoge Amerikaanse officieren die zijn optreden extra aanzien gaven. Alles bedoeld om grote hoeveelheden geld en materieel uit Duitsland naar Palestina te verplaatsen. Zijn optreden was zo brutaal en arrogant, dat joodse organisaties zich van hem afkeerden (hij beroofde niet-joden en joden zonder onderscheid). In 1952 gearresteerd wegens op valse gronden, met valse documenten het land uitvoeren van immense hoeveelheden goederen en het daarbij betrekken van joodse officieren en organisaties van de Amerikaanse bezettingsmacht. Omdat in 1952 de Duitse overheid werd gewongen miljarden aan 'reparaties' te betalen, was een anti-joodse rel politiek niet opportuun. De beschuldiging werd dan ook teruggebracht tot diefstal van $ 700.000, chantage, valsheid in geschrifte en fraude. Hij kreeg 2,5 jaar cel en pleegde later zelfmoord. http://knud.eriksen.adr.dk/Controversybook/TheTalmudicVengeance.htm blz. 404.

1830 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/controversies/deathroll/DTel0390.html

1831 Getuigenis voor het Districts Gerechtshof van Toronto, 28 maart 1988. *Toronto Star*, 29 maart 1988, blz. A2. http://www.ihr.org/books/kulaszka/21herwaarden.html Zie ook: http://64.143.9.197/leaflets/auschwitz.html

1832 *The Avalon Project.* The Nuremberg War Crimes Trials. Te vinden op http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/imt.htm

1833 http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/proc/04-29-46.htm

1834 Bijvoorbeeld Gerd Honsik's *Freispruch für Hitler? 37 Ungehörte Zeugen wider die Gaskammer.*

Het boek werd verboden, de auteur veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf, gedwongen te vluchten naar Spanje, waar hij na 15 jaar in ballingschap te hebben geleefd in 2007 door Spanje via een nieuwe EG-regel alsnog aan Oostenrijk werd uitgeleverd. Van een ander boek met eenzelfde strekking, *Das Schwert auf der Waage* van *Hans Fritsche,* rechterhand van Goebbels, werd de totale oplage door onbekenden opgekocht en daarvan is nimmer meer een exemplaar gevonden.

1835 **Longerich, prof. Peter.** *Holocaust: The Nazi Persecution and Murder of the Jews.* Oxford University Press, Oxford, UK; 2010, 645 blz. www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_3/holocaust_nazi_persecution.php

1836 **Berenbaum, Michael.** Research director van het Holocaust Museum in Washington, in de prime-time TV show *"60 Minutes"* van 20 maart 1994. (Zie commentaar van Dan Gannon op http://www.vho.org/aaargh/engl/actual/recla0504.pdf

1837 **Kruk, Hermann.** *Hurbn Vilne.* Aantekeningen 12 en 30 april 1943.

1838 **McCallum, J.D.** *Crime Doctor* [biografie van Dr. Charles P. Larson] (Mercer, Wash.: The Writing Works, 1978).

1839 *Child's Skeleton Found in Burnt City.* 2009. PressTV. http://edition.presstv.ir/detail/83931.html

1840 **Felderer, Ditlieb.** The False news trial of Ernst Zündel (18-4323); Barbara Kulaszka http://www.ihr.org/books/kulaszka/13felderer.html

1841 In 1944 in Auschwitz-Birkenau ca. 1500. Zie ook: **Jong, dr. L. de.** *Vierteljahrshefte für Zeitgeschichte*, München, 1969, Deel 1, blz. 16, *Die Niederlände und Auschwitz.* http://www.ihr.org/jhr/v02/v02p319_Faurisson.html (noot 18).

1842 Alleen al naar Stutthof bij Gdansk werden in de maanden juli-oktober '44 *uit* Auschwitz 23.500 voornamelijk vrouwen overgebracht.

1843 **Pressac, J.-P.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gaschambers,* Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989. Blz. 313, 315, 348.

1844 **Lynn, prof. R.** Universiteit van Ulster, 5 dec. 2005: *"Ik heb Eisenhower's* Kreuzzug in Europa (559 bladzijden), *Churchill's* Der Zweite Weltkrieg (4.448 bladzijden) *en de drie delen van De Gaulle's* Mémoires de guerre (2.054 bladzijden) *totaal 7.061 bladzijden doorzocht, verschenen tussen 1948 en 1959 en daarin geen woord over 'Nazi-gaskamers', 'Volkerenmoord op joden' of '6 miljoen dode joden' gevonden.* Stalin leverde uit de kampen die hij innam *niet één concreet bewijs*.

1845 Met name de joodse historicus George Wellers was daarvan een proponent.

1846 *Holocaust-Referenz.* Tarnsprache. http://www.h-ref.de/abc/t/tarnbegriffe.php

1847 **Hinsley, Prof. Sir Frank H. et al.** *British Intelligence in the Second World War; Its Influence on Strategy and Operations*, Cambridge, 1979-1984, 3 delen, deel 2, blz. 673.

1848 Analoog aan de Middeleeuwse Ketter- en Heksenvervolging. Als er geen sporen zijn, is het bestaan van de Duivel (en 'Codetaal') bewezen: die laten immers geen sporen na . . .

1849 **Manvell & Frankl.** *The Incomparable Crime,* Londen, 1967, blz. 46.

1850 **Reitlinger, Gerald.** *Die Endlösung: Hitlers Versuch der Austrottung der Juden Europas, 1939-1945.* Berlijn, 1956. http://www.ihr.org/books/hoggan/19.html Zie voor de valse vertaling van Görings brief aan Heydrich o.a. Hoofdstuk 5 *b.* en IMT, 14 november 1945 tot 1 oktober 1946. Neurenberg 1947 = IMT, Band IV, 309 e.v.; ook IX, 575 e.v. waar Göring stelt dat het beslissende woord vals vertaald werd: Het luidt *niet* 'für eine Endlösung' maar *'für eine Gesamtlösung'*.

1851 **Browning, Christopher R.** *Evidence for the Implementation of the Final Solution.* Irving Lipstadt Libel Case. 2000. http://www.ess.uwe.ac.uk/genocide/browning2.htm#Camouflage

1852 **Vogel, Rolf:** *Ein Stempel hat gefehlt*. Dokumente zur Emigration deutscher Juden, München 1977.

1853 **Seraphim, Peter-Heinz.** *Bevölkerungspolitische Probleme einer europäischen Gesamtlösung der Judenfrage*. München 1943, blz. 5.

1854 **Seraphim, Peter-Heinz.** blz. 13. Ook: *Akten zur Deutschen Auswärtigen Politik 1918-1945,* Serie E, vol. I, blz. 403.

1855 http://www.codoh.com/incon/inconmad.html

1856 Neurenberger Tribunaal tegen de top van nazi Duitsland; 14 nov.-1945 tot 1 oktober 1946. Band XI, Blz. 372, 12 april 1946.

1857 **Jagschitz,** *Protokoll der Hauptverhandlung vor dem Geschwornengericht am Landesgericht für* Strafsachen Wenen, Hv 5720/90, Blz. 401-403.)

1858 http://www.nizkor.org/ftp.cgi/places/germany/ftp.py?places/germany//language/sonderbehandlung.001

1859 **Pressac, J.-P.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gaschambers,* Beate Klarsfeld Foundation, New York, 1989. Blz. 247, en 556. http://robertfaurisson.blogspot.com/1990/11/english-auschwitz-technique-operation.html

1066 Eichmann verklaarde dat hij al in 1935 de term 'Endlösung der Jüdenfrage' had gebezigd.

1861 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide, blz. 114; Cracow District Commission for the Investigation of German War Crimes, *Protocol on the Machinery of Mass Extermination of Humans in Birkenau,* 314ff.

1862 **Van Pelt, Robert Jan.** *The Case for Auschwitz. Evidence from the Irving Trial,* Indiana University Press, Bloomington/Indianapolis. 2002. Chapter VI, Blueprints of Genocide, blz. 204.

1863 **Gärtner, M.** *Vor 25 Jahren: Ein anderer Auschwitzprozes, VffG,* 1(1) (1997), blz. 24f. en persoonlijk gesprek met de betrokken auteur. vho.org/VffG/1997/1/Gaertner1.html

1864 **Gauss, Ernst.** *The Controversy about the Extermination of the Jews. An Introduction.* Blz. 40.

1865 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

1866 Zie ook Hoofdstuk **5 *d*.**

9. FABELS EN VERVALSINGEN

1867 **Payne, Robert.** *The Life and Death of Adolf Hitler.* © 1973 MW-Books. New York, Praeger Publishers. ASIN B00418JH90.

1868 **Walendy, Dipl. Pol. Udo.** *Babi Yar – Die Schlucht 'mit 33.771 ermorderten Juden'?* Historische Tatsachen Nr. 51. © 1992. Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung D 4973 Vlotho Postfach 1643. ISSN 0176-4144. Download: http://vho.org/dl/DEU.html

1869 **John Ball,** *Air Photo Evidence*, Delta (B. C.) 1992, blz. 107; zie ook J.C. Ball, "Air Photo Evidence," in G. Rudolf (ed.), ibid., blz. 269-282, hier blz. 273 e.v.

1870 *Gosudarstvenny Arkhiv Rossiskoj Federatsii,* Moskou, 128-132 (foto album).

1871 **Nikiforuk, Michael.** *What Happened at Babi Yar? Fact vs Myth.* http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/BabiYar/Nikiforuk.html

1872 Duits-joods Blad *Semit,* Nr. 4, 1991, blz. 68.

1873 **Bessonov, Roman.** *Georgia, Soros, Stalin and a Gallon of Wine.* Executive Intelligence Review. 5 december 2003. http://www.larouchepub.com/other/2003/3047georgia_soros.html

1874 **Nikiforuk, Michael.** *What Happened at Babi Yar? Fact vs Myth.* http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/BabiYar/Nikiforuk.html

1875 *New York Herald Tribune.* 1 mei 1945, Bulletin van het 12th US Army Hoofdkwartier in Europa.

1876 **Tiedemann, Herbert.** *Babi Yar: Critical Questions and Comments.* Dissecting the Holocaust, blz. 501-528.

1877 **Walendy, Dipl. Pol. Udo.** *Babi Yar – Die Schlucht 'mit 33.771 ermorderten Juden'?* Blz. 13. Historische Tatsachen Nr. 51. © 1992. Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung D 4973 Vlotho Postfach 1643. ISSN 0176-4144. Download: http://vho.org/dl/DEU.html

1878 **Faurisson, prof. R.** http://forum.codoh.com/viewtopic.php?t=4735

1879 **Kuznetsov, A.** *Babi Yar,* 1970. Penguin Books. ISBN 0 14 00 653 4. Ook: *Encyclopedia of The Holocaust.* Hilberg schrijft dat Blobel bij voorkeur de nekschotmethode niet toepaste, maar de methode die hij veronderstelt (laag-op-laag gerangschikt liggende slachtoffers die dan met machinegeweren werden gedood) zou zeker zoveel tijd hebben gekost.

1880 **Rückerl, A.** *NS-Verbrechen vor Gericht, Versuch einer Vergangenheitsbewältigung,* C.F. Müller, Heidelberg 1984, blz. 43 e.v.

1881 Institute of Jewish Afairs, *Hitler's Ten Year War,* New York 1943, blz. 186.

1882 Zie de foto's en onderschriften http://www.verzet.org/images/stories/jpg/eins39.jpg ('vermoedelijk Babi Yar'; hoe kan men data noemen ('29/30 sept. 1941') als niet zeker is dat de foto van Babi Yar is? Waarom niet de kleding doorzocht vóór de executie? Waarom niet gesorteerd en systematisch doorzocht? Het vermoeden is gerechtvaardigd dat deze 'zoekactie' iets anders betreft. Er blijkt evenmin verband tussen deze foto's en executies.) http://www.verzet.org/images/stories/jpg/eins40.jpg Foto en bijschrift zijn in

tegenspraak met de gang van zaken geschetst door getuigen. Opvallend is de afwezigheid van Duitsers en in tegengestelde richting lopende mensen. Hoewel getuigen stellen dat in Kiev voortdurend schieten in Babi Yar te horen was, tallozen zelfmoord pleegden alvorens zich voor deportatie te melden en het gerucht algemeen was dat men direct werd vermoord, wil deze foto ons doen *geloven* dat tienduizenden zonder bewaking en tussen de lijken van reeds doodgeschoten mensen door, rustig en kalm hun dood tegemoet wandelden. http://www.verzet.org/images/stories/jpg/eins42.jpg Alweer een foto die *niets* toont van masamoord in Babi Yar. Geen enkel spoor van de gewekte suggestie dat op die plek "meer dan 30.000 joden" zouden zijn vermoord. Een Duitse soldaat houdt ontspannen toezicht over werkende krijgsgevangenen en maakt een praatje met een paar plaatselijke vrouwen. (Getuigen verklaarden dat de geëxecuteerden 'in lagen' op elkaar werden doodgeschoten, met telkens een laag zand erover. Op luchtfoto's is niets te zien van activiteiten als op de foto, zodat deze evenals de andere, hoe zal ik het zeggen…, 'vermoedelijk' van Babbi Yar is…

1883 *The Times of Israel,* 14 augustus 2012. http://www.timesofisrael.com/jewish-groups-protest-revisionist-plaque-at-babi-yar/

1884 **Weber, Mark.** *Jewish Soap.* http://www.ihr.org/leaflets/soap.shtml

1885 **Weber, Mark.** *The Strange Life of Ilya Ehrenburg.* http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p507_Weber.html

1886 Hilberg, Sereny, IMT. Zie http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?t=557487 # 2.

1887 **Smith, B.** *Rub-a-Dub, Notes on the Jewish Soap Scam.* First Printing: mei 1991. Prima Facie, P.O. Box 3267, Visalia California 93278.

1888 **Weber, Prof. M.** *'Jewish Soap'.* http://ihr.org/jhr/v11/v11p217_Weber.html (http://www.stormfront.org/forum/showthread.php?p=846285#post846285)

1889 IMT I, blz. 252.

1890 Ook joodse bronnen bestempelen het 'zeep-uit-jodenvet'-verhaal als een verzinsel, zie o.a. http://www.us-israel.org/jsource/Holocaust/soap.html

1891 Persbureaus AFP, DPA, 10 oktober 2005.

1892 **Neander, Dr. Joachim.** *IPN and Spanner's Soap: a Critical Review.* http://holocaustcontroversies.blogspot.com/2006/10/ipn-and-spanners-soap-critical.html

1893 *German Studies Review*, Vol. 29, No. 1, februari 2006.

1894 *Haaretz.* http://www.haaretz.com/print-edition/news/yad-vashem-nazi-soap-stories-invention-1.149937

1895 Noot Hilberg: 'Getuigenis van Morgen, Case no. 11, tr. pp. 4075-4076'

1896 **'King Arthur',** *Lampenkappen, of: Het Lange Leven van Hysterische Haat.* Stormfront Nederland & Vlaanderen, Revisionisme. http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/lampekappen-het-lange-leven-van-291970.html

1897 **'King Arthur',** *Lampenkappen, of: Het Lange Leven van Hysterische Haat.* Stormfront Nederland & Vlaanderen, Revisionisme. http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/lampekappen-het-lange-leven-van-291970.html

1898 **Oscar, Friedrich.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Blz. 90-91. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

1899 **Oscar, F.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

1900 http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/proc/12-13-45.htm

1901 http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-VIDEO-NaziShrunkenHeads-Henri.htm

1902 http://www.onethirdoftheholocaust.com/nazishrunkenheads/

1903 **Glass, Kurt.** *New York Times*, 10 april 1995.

1904 http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-VIDEO-NaziShrunkenHeads-Henri.htm

1905 http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-VIDEO-NaziShrunkenHeads-Henri.htm

1906 http://www.onethirdoftheholocaust.com/nazishrunkenheads/#sixx

1907 **Toland, John.** Interview met Konrad Morgen, Frankfürt, 25 oktober 1971. Noot 492. (Roosevelt Library, John Toland papers, box 53). Voor Morgen's Neurenberger getuigenis zie IMT, Aug 7-8, 1946, blz. 488-515.

1908 http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-VIDEO-NaziShrunkenHeads-Henri.htm

1909 **Oscar, Friedrich.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Blz. 90-91. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

1910 http://www.onethirdoftheholocaust.com/nazishrunkenheads/#sixx

1911 http://forum.codoh.com/viewtopic.php?topic=5537

1912 *The 29 fakes behind a rewriting of History.* The Guardian, 5 mei 2008. http://www.guardian.co.uk/uk/2008/may/05/nationalarchives.secondworldwar

1913 **Allen, Martin.** *Het Hitler-Hess Bedrog.* (*The Hitler/Hess Deception: British Intelligence's Best-Kept Secret of the Second World War*). 2003. Harper Collins Publishers, Londen. Nederland: Uitgeverij Balans Amsterdam. ISBN 90 5018 607 6.

1914 **Weckert, I.** *Feuerzeichen: die "Reichskristallnacht": Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: "De Rijkskristalnacht": Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs). Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 blz., $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt *Das 'andere' Heydrich-Fernschreiben.*

1915 **Weckert, I.** *Feuerzeichen: die "Reichskristallnacht": Anstifter und Brandstifter – Opfer und Nutznieszer* (Vuursignaal: "De Rijkskristalnacht": Aanstichters en Brandstichters – Slachtoffers en Profiteurs). Tübingen: Grabert-Verlag, 1981, 301 blz., $15, ISBN 3-87847-052-5. http://vho.org/D/Feuerzeichen/index.html#Inhalt *Das 'andere' Heydrich-Fernschreiben.*

1916 IMT (blue series), vol. 22, blz. 148; zie: C. Porter, *Made in Russia* (1988), blz. 269-270, 410-411.; verdachte Baldur von Schirach, Gauleiter van Wenen, beklaagde zich dat nog een ander document van de aanklagers een vervalsing was: IMT (blue series), vol. 14, blz. 451.; verdachte Göring and en advocaat Stahmer deden hetzelfde over een ander document: IMT, vol. 9, blz. 610.

1917 **Gerhart**. *Sachsenhausen – Workuta. Zehn Jahre in den Fängen der Sowjets.* Grabert Verlag, Tübingen, 1992. Bij besluit van het Hof in Tübingen van 21.8.2002-12.9.2002, in beslag genomen en verboden op grond van 'aanzetten tot rassenhaat' (Besluitnr. 4 Gs 937/02).

1918 **Rudolf, Germar.** *Lectures on the Holocaust.* 2005. Blz. 16. Castle Hill Publishers.

1919 De *Gesprekken met Hitler* golden lange tijd als een boek van grote waarde voor historici: Rauschning was immers zelf bij Hitler op audiëntie geweest en had op die manier dus informatie uit de eerste hand verkregen. Bij het IMT werden de valse teksten uit het boek van Rauschning dus veelvuldig tegen de Duitse beschuldigden in stelling gebracht. Het boek is dan ook veelvuldig als originele bron aangehaald in studies over het Nationaal-Socialisme. Aan deze authenticiteit kwam een eind toen Wolfgang Hänel in 1984 met bewijsmateriaal kwam waaruit duidelijk werd dat de zogenaamde dialogen tussen Hitler en Rauschning afkomstig waren uit bronnen zoals Mein Kampf, speeches en Rauschnings boek *Die Revolution des Nihilismus*. Dat vermoeden bestond al eerder, maar nu werd het bewijs op tafel gelegd. Vanaf dat moment had het boek afgedaan. De informatie was immers grotendeels verzonnen en niet uit Hitlers mond opgetekend.
Zie ook: W. Malanowski, Der Spiegel, Sept. 7, 1985, blz. 92 e.v.; M. Weber, *Swiss Histo-rian Exposes ...," Journal of Historical Review*, Fall 1983 (Vol. 4, No. 3), blz. 378-380.; M. Weber, *Rauschning's Phony 'Conversations With Hitler: An Update.* JHR, http://www.ihr.org/jhr/v06/v06p499_Weber.html H.W. Koch, ed., *Aspects of the Third Reich* (New York: St. Martin's, 1985), blz. 13; *Antideutscher Schwindel-Verleger gestorben,* D. National-Zeitung (Munich), 24 jan. 1992, blz. 9.

1920 **Renk, Brian A.** *The Franke-Gricksch 'Resettlement Action Report': Anatomy of a Fabrication.* Institute for Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v11/v11p261_Renk.html

1921 http://www.historiography-project.com/misc/brack.html

1922 http://avalon.law.yale.edu/imt/02-19-46.asp blz. 586.

1923 **Gerhart**. *Sachsenhausen – Workuta. Zehn Jahre in den Fängen der Sowjets.* Grabert Verlag, Tübingen, 1992. Bij besluit van het Hof in Tübingen van 21.8.2002-12.9.2002, werd dit boek in beslag genomen en verboden op grond van 'aanzetten tot rassenhaat' (Besluitnr. 4 Gs 937/02).

1924 **Mattogno, dr. C.** *No Holes, No Gas Chambers. An Historical-Technical Study of the Holes for Introducing Zyklon-B in the Roof of* Leichenkeller 1 *of Krema II at Birkenau.* © MMII Russ Granata. All Rights Reserved. POB 2145 PVP CA 90274 USA. http://www.vho.org/GB/c/CM/noholes.html#N_109_

1925 **Weckert, Ingrid.** *The Gas Vans: A Critical Assessment of the Evidence.* Ook: Hfdst. **6 *e*** 10.

1926 https://secure.wikimedia.org/wikipedia/en/wiki/Hitler_Diaries Dit Wikipedia artikel verzwijgt de werkelijke aantoner van deze vervalsing, David Irving.

1927 **Bohlinger, R.** en **Ney, J.P.** *Gutachten zur Frage der Echtheit des Sogenannten Wannsee-Protokolls und der dazugehörenden Schriftstücke.* 1994.Verlag für ganzheitlichem Forschung und Kultur. 2e Verbeterde druk. Eigen uitgave. ISBN 927933-12-0.

1928 **Weber, M.** *Simon Wiesenthal,* Journal of Historical Review, Winter 1989-1990, blz. 443.

1929 IMT Document 054-USSR. *Report of the Special Commission for the Examination and Investigation of the Circumstances of the Shooting of Polish Prisoners of War in the Katyn Forest by the German Fascist Invaders.*

1930 http://www.codoh.com/forum/viewtopic.php?f=6&t=676

1931 Dankwart Kluge, *Das Hossbach-'Protokoll'* (1980).; M. Weber, *Journal of Historical Review,* Fall 1983 (Vol. 4, No. 3), blz. 372 e.v.; A.J.P. Taylor, *An Old Man's Diary,* Londen, 1984), blz. 154. http://www.ihr.org/jhr/v04/v04p372_Weber.html

1932 http://avalon.law.yale.edu/subject_menus/imt.asp

1933 Nuremberg Trial Document 3311-PS. *IMT, Trial of the Major War Criminals before the International Military Tribunal* (IMT 'blue series'/1947-1949), vol. 32, blz. 152-158; zie ook Dr. Carlos Whitlock Porter, *Made in Russia: The Holocaust* (Historical Review Press, 1988), blz. 2-7. http://www.cwporter.com/parttwo.htm

1934 http://www.holocaustdenialvideos.com/stroop_report.html

1935 O.m. statement van Shmel Krakowski Yad Vashem en alle vals gebleken verhalen over 'vergassingen' in het Altreich.

1936 **King Arthur** (pseud.), *Demjanjuk complot stelt Dreyfus-Affaire in de schaduw.* Stormfront Nederland Vlaanderen, Revisionisme. http://www.stormfront.org/forum/t706472/

1937 **Berg, F.** *Gas Vans - forgeries galore I* [Deel I : SS Just to SS Rauff]

1938 **Weckert, I.** *Wie war das in Kulmhof/Chelmno? Fragen zu einem umstrittenen Vernichtungslager.* http://vho.org/VffG/1999/4/Weckert425-437.html#ftnref21

1939 **Berg, F.** *Gas Vans - forgeries galore I* [Deel I : SS Just to SS Rauff]

1940 http://www.codoh.com/forum/viewtopic.php?p=1836 vs. http://www.holocaust-history.org/19420326-rauff-sonderwagen

1941 **Gerner, Manfred.** *Schlüsseldokument ist Fälschung.* VffG, 2(3) 1998, blz. 166-174. online: http//vho.org/VffG/1998/3/Gerner3.html

1942 **Stäglich, Dr. W.** *Der Auschwitz Mythos.* Blz. 136, noot 239.

1943 Hoofdstuk **5 *f.***

1944 **Faurisson, prof. dr. R.** *Is the Diary of Anne Frank Genuine?* http://www.ihr.org/jhr/v03/v03p147_Faurisson.html

1945 **Butz, prof. A.** *The Hoax of the Twentieth Century.* Blz. 198.

1946 **Walendy, Dipl. Pol. Udo.** *Babi Yar – Die Schlucht 'mit 33.771 ermorderten Juden'?* Blz. 21. Historische Tatsachen Nr. 51. © 1992. Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung D 4973 Vlotho Postfach 1643. ISSN 0176-4144. Download: http://vho.org/dl/DEU.html

1947 http://www.stormfront.org/forum/t898001/

1948 http://fpp.co.uk/Letters/Auschwitz/Marques_150405.html

1949 'Foto' uit: *Timeline to Terror – A Chronology of the Holocaust*' van David Thompson. Gepubliceerd door de Grace Danberg Foundation, Inc. 1991, 304 West Fifth Street, Carson City, Nevada, USA.

1950 http://www.katyn.org/naziphotos.html en http://www.katyn.org.au/jurak.html

1951 **Walendy, Dipl. Pol. Udo.** *Babi Yar – Die Schlucht 'mit 33.771 ermorderten Juden'?* Blz. 19,

24-25. Historische Tatsachen Nr. 51. © 1992. Verlag für Volkstum und Zeitgeschichtsforschung D 4973 Vlotho Postfach 1643. ISSN 0176-4144. Download: http://vho.org/dl/DEU.html

1952 http://www.codoh.info/incon/daspiktur.html

1953 http://www.heretical.com/walendy/fakes.html

1954 *Rodoh Forum:* Terry and his Soviet Extraordinary-commission-Reports.

1955 **Knobloch, Heinz.** *Der beherzte Reviervorsteher. Ungewöhnliche Zivilcourage am Hackeschen Markt*, Morgenbuch-Verlag, Berlin 1990. *Berliner Morgenpost*, 10 okt. 1998, blz. 9.

1956 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz. 403-404. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1957 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: Open Air Incinerations.* 2005. Blz. 98-100. Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers. ISBN: 1-59148-023-X; ISBN: 1-59148-012-4: Auschwitz Studies Set, vol. 4, ISSN: 1529-7748. Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1958 **Einstein, S.** *Eichmann – Chefbuchhalter des Todes.* Blz. 200. Roederberg Verlag, Frankfort, 1961.

1959 **Walendy, U.** http://www.heretical.com/walendy/p3steps.html

1960 **Vrba, R.** *Ik ontsnapte uit Auschwitz.* 1963. Uitg. Kok, Kampen. ISBN 9789059772397.

1961 *Die Reemtsma-Show (Anti-Wehrmacht-Ausstellung) - Grundinformationen zur Hetze über die Deutsche Wehrmacht.* http://www.konservativ.de/wma/

1962 *Der Spiegel.* 31 januari 2007. http://www.spiegel.de/international/0.1518.463265.00.html

1963 **Obenaus, H.** "Das Foto vom Baumhängen: Ein Bild geht um die Welt," Stiftung Topographie des Terrors Berlin (ed.), Gedenkstätten-Rundbrief no. 68, Berlijn, oktober 1995, blz. 3-8.

1964 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 275-321. 6e druk juli 2000, 400 blz. F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung GmbH, München. ISBN 3-7766-2079-X.

1965 **Walendy, dr. U.** *Dokumente' für die Geschichtsschreibung?* Vlotho/Weser, 1973.

1966 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* Blz. 223. 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

1967 **Ball, John Clive.** *Air Photo Evidence.* Hfdst. 5.1 http://www.whale.to/b/ball.html

1968 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: Open Air Incinerations.* 2005. Theses & Dissertations Press, Imprint of Castle Hill Publishers. ISBN: 1-59148-023-X; ISBN: 1-59148-012-4: Auschwitz Studies Set, vol. 4, ISSN: 1529-7748. Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

1969 **Ball, John Clive.** *Air Photo Evidence.* Blz. 269 e.v. in *Dissecting the Holocaust.* 2000, Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

10. BLINDE VLEKKEN EN EEN ZWART GAT

1970 **Hilberg** in een interview in 2006 met de Weense *Standard* t.g.v. de opening van het Wiesenthal Instituut daar.

1971 Vastgesteld is dat een onbenoemd aantal Roemeense joden vanuit Auschwitz over de Bug naar Transnistrië in Rusland is overgebracht om daar te werken aan allerlei projecten. Ook tenminste 150-185.000 Roemeense joden werden met dat doel naar dat gebied overgebracht (zie http://isurvived.org/Transnistria.html).

1972 De database van *JewishGen* vermeldt dat 'meer dan een miljoen' joden uit de Baltische Staten, Oost Polen Bessarabië en Noord Bukovina werden geëvacueerd. Alleen al in 1941-42 werden 'ongeveer 152.000 joodse vluchtelingen overgebracht naar Tashkent in Uzbekistan'(!); eveneens grote aantallen vertrokken rechtstreeks naar andere plaatsen in Uzbekistan, zij die na 1942 daar aankwamen, niet meegeteld.
Raul Hilberg, *De vernietiging van de Europese Joden*, blz. 359. (Duitse uitgave: blz. 377).

1973 **Winter, Ella.** *I Saw the Russian People.* 1946. Deze Amerikaanse verslaggeefster zag in 1946 in Minsk (Wit-Rusland) veel Duitse straatnamen en panden met Duitse opschriften als *Uhrmacher, Friseur, Konditorei.* 'Holokaustismus', Prägung und Zerfall eines Begriff. VHO.
1974 **Hilberg** in een interview in 2006 met de Weense *Standard* t.g.v. de opening van het Wiesenthal Instituut daar.
1975 **Heink, Wilfried.** *The latest effort to combat "Denial", i.e., Holocaust Revisionism. (Part III),* Inconvenient History, http://www.revblog.codoh.com/2011/03/the-latest-effort-to-combat-%E2%80%9Cdenial%E2%80%9D-i-e-holocaust-revisionism-part-iii/ **Thomas Kues,** http://www.revblog.codoh.com/2011/02/facing-a-new-decade/#more-1416 (Tot voor kort werd het aantal Duitse kampen, subkampen, projecten, etc. op ca. 5.000 gesteld; thans vermoedt men dat dit een veelvoud (20.000!) was.
1976 **Graf, J.** *Hoax or Holocaust.* AAARGH, blz. 84.
1977 *The Holocaust in the Soviet Union; Studies and Sources on the Destruction of the Jews in the Nazi-Occupied Territories of the USSR, 1941-1945.* Voorwoord door Richard Pipes, blz. vii. Volgens Hitler zou Stalin dit in 1939 tegen Von Ribbentrop hebben gezegd.
1978 **Aschenauer, Dr.** *Krieg ohne Grenzen.*
1979 **Solzjenitsyn, Aleksandr.** *De Goelag Archipel.* Blz. 84 e.v. 1973. De Boekerij, Baarn. ISBN 90 225 0407 7.
1980 *Die Welt,* 25 september 1954: Voor de Onderzoekscommissie van het Huis van Afgevaardigden in New York verklaarde de voorzitter van de Joodse Liga, Rabbi Benjamin Schultz, dat tijdens de Tweede Wereldoorlog 3.390.000 joden op Sovjetgebied spoorloos zijn verdwenen. Hij verklaarde dat deze massaslachting door bepaalde Westelijke kringen bewust verborgen wordt gehouden omdat zij uit overtuiging of uit diplomatieke overwegingen de waarheid over de Sovjet-Unie niet willen openbaren.
1981 **Crankshaw, E.** *Khrushchev.* Bloomsbury Publishing, 28 sept. 2011, 400 blz.
1982 *Israelitisches Wochenblatt der Schweiz,* 16 oktober 1942, No. 42, blz. 10-11. (Geciteerd in M. Weber, *Belgium and its Jews During the War,* The Journal of Historical Review, maart-april 1999, blz. 2 en 5, n. 11.)
1983 **Wistrich, Robert.** *Terms of Survival. The Jewish World Since 1945.*
1984 *Soviet Internal and State Security.* Wikipedia. http://www.scribd.com/doc/9641539/Soviet-Security-1-Nkvd
1985 **Hilberg, Raul.** *The Destruction of the European Jews,* blz. 359-360. (Duitse uitgave: blz. 377.)
1986 **Mattogno, Dr. C.** *Christian Gerlach and the "Extermination Camp" at Mogilev.* http://www.inconvenienthistory.com/archive/2012/volume_4/number_2/christian_gerlach_and_the_extermination_camp_at_mogilev.php
1987 *Gosudarstvenny Arkhiv Rossiskoj Federatsii,* Moskou, 7021-93-21, blz. 15-18.
1988 http://fathersmanifesto.net/rumbula.htm
1989 **Kavalevskis, P., Noritis, O., Goppers, M., ed.** *Year of Horror.* Publisher Zelta Abele. Riga 1942. www.jeffsarchive.com
1990 http://nl.wikipedia.org/wiki/Geschiedenis_van_Letland
1991 **Aynat, Enrique.** *Estudios sobre el "Holocausto"*, blz. 58. Bron: Michael Dov Weiss-mandel, Min Hametzar. (Ook: Lucy S. Dawidowicz, A Holocaust Reader [New York: Behrman, 1976], blz. 318, 391.)
1992 *IMT*, Vol. VII, blz. 196. 8 Februari 1946.
1993 Zie ook: http://avalon.law.yale.edu/imt/02-08-46.asp
1994 *IMT*, Vol. VII, blz. 635 e.v. 19 Februari 1946; zie document USSR-4 (niet opgenomen in de IMT documentdelen).
1995 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg or the Promised Land.* 1948. Engelse vertaling, blz. 160. Internet AAARGH, 2007 http://www.vho.org/aaargh/engl/engl.html
1996 *The Jewish Chronicle.* 8 juni 2008. http://www.thejc.com/home.aspx?ParentId=m11&SecId=11&AId=57319&ATypeId=1
1997 **Werner, Steffen.** *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.* Pfullingen: Selbstverlag, 1990. http://www.vho.org/D/d2bg/
1998 http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n4p-4_Graf.html [noot 24]
1999 http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n4p-4_Graf.html \l "84094#84094" [noot 26]
2000 http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n4p-4_Graf.html \l "38852#38852" [noot 30]
2001 http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n4p-4_Graf.html \l "38852#38852" [noot 30]

2002 **Werner, Steffen.** *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.* Pfullingen: Selbstverlag, 1990. http://www.vho.org/D/d2bg/

2003 Höherer SS und Polizeiführer Südost aan Höherer SS und Polizeiführer Nord, Jeckeln, Intercept No.39, 15 jan 1942; GC&CS summary, ZIP/MDGP.32, 14 Feb 1942, 'Police Activities in Russia' (Public Record Office file HW.16/6 pt 1).

2004 **Reitlinger, Gerald.** *The Final Solution.* South Brunswick, New York, Thomas Yoseloff 1961 http://www.holocaustresearchproject.org/trials/rau.html

2005 *Allied diplomats urged Pius XII to stay silent about Nazi deportations.* The Voice Of Bombay's Catholic Laity, 23 mei 2011. https://mumbailaity.wordpress.com/2011/05/23/allied-diplomats-urged-pius-xii-to-stay-silent-about-nazi-deportations/

2006 **Werner, Steffen.** *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.* E. Die Transporte, 1. Eisenbahnnetz und Lager. Pfullingen: Selbstverlag, 1990. http://www.vho.org/D/d2bg/

2007 **Kues, Thomas.** *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories.* Part I. In: Inconvenient History. A Quarterly Journal for Free Historical Inquiry. http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_2/evidence_for_the_presence_of_gassed_jews.php

2008 **Hilberg, R.** *The Destruction of the European Jews*, blz. 614.

2009 **Schelvis, J.** *Sobibor. A History of a Nazi Death Camp*, blz 198.

2010 PS-1726, IMT Vol. XXVII, blz. 506.

2011 **Czech, Danuta.** *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939-1945*, Rowohlt, Reinbek 1989.

2012 **Looijenga, J.** Het Nederlandsche Roode Kruis, Den Haag, *Auschwitz. Deel III : De deportatie-transporten in de zg. Cosel-periode (28 Augustus tot en met 12 December 1942)*, okt. 1952, 97 blz. http://www.codoh.com/library/document/1807#ftnref1

2013 *Het onbekende kamp van Warschau.* NOS, 4 mei 2012. http://nos.nl/artikel/369441-het-onbekende-kamp-van-warschau.html

2014 **Schelvis, J.** *Andersdenkenden.* TV interview 6 jan. 2008. http://www.katholieknederland.nl/andersdenkenden/archief/2008/detail_objectID616936.html

2015 **Kues, Thomas.** *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories.* In: Inconvenient History. http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_2/evidence_for_the_presence_of_gassed_jews.php

2016 *American Jewish Yearbook*, nr. 45 (1943-1944), blz. 304.

2017 *Judisk Krönika*, vol. 11, no. 8, oktober 1942, blz. 123.

2018 *Judisk Krönika*, vol. 13, no. 5, mei/juni 1944, blz. 68.

2019 **Ezergailis, Andrew, Otto, Harold, Augusts, Gvido.** *Nazi/Soviet Disinformation About the Holocaust in Nazi-Occupied Latvia*, Latvijas 50 Gadu Okupacijas Muzeja Fonds, Riga 2005, blz. 115.

2020 Vertaling van het bericht zoals afgedrukt in *La presse antiraciste sous l'occupation hitlérienne*. Parijs 1950, blz. 179.

2021 *Israelitisches Wochenblatt der Schweiz,* 16 oktober 1942, No. 42, blz. 10-11. (Geciteerd in M. Weber, *Belgium and its Jews During the War,* The Journal of Historical Review, maart-april 1999, blz. 2 en 5, n. 11.)

2022 *Israelitisches Wochenblatt der Schweiz,* 16 oktober 1942, No. 42, blz. 10-11. (Geciteerd in M. Weber, *Belgium and its Jews During the War,* The Journal of Historical Review, maart/april 1999, blz. 2 en 5, n. 11.)

2023 *The Jewish Black Book. The Nazi Crime Against the Jewish People* (New York: 1946), blz. 198, 531 (n. 228).

2024 **Kulischer, prof. E.M.** *The displacement of population in Europe*, International Labour Office, Montreal 1943, blz. 96-97.

2025 **Kulischer, prof. E.M.** *The displacement of population in Europe*, International Labour Office, Montreal 1943, blz. 107.

2026 **Graf, Jürgen, Mattogno, Carlo.** *Treblinka. Extermination Camp or Transit Camp?*, blz. 199-201.

2027 **Kulischer, prof. E.M.** *The displacement of population in Europe*, blz. 110.

2028 **Kulischer, prof. E.M.** *The displacement of population in Europe*, blz. 111.

2029 **Kulischer, prof. E.M.** *The displacement of population in Europe*, blz. 114.

2030 **Kues, Thomas.** Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Eastern Territories, Part 1, *Inconvenient History, A Quarterly Journal for Free Historical Inquiry.* Volume 2, Number 2 - Summer 2010. Deel 2: Vol. 2, No. 4 - Winter 2010. http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/index.php

2031 YIVO, New York. Engelse vertaling .

2032 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 231.

2033 **Dąbrowska, Danuta; Dobroszycki, Lucjan (eds.),** *Kronika Getta Łódzkiego, Wydawnictwo Łódzkie* 1965, vol. I, blz. 401, 426.

2034 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 515.

2035 In zijn verslag van 10 augustus 1942, schreef onder de kop "Wat gebeurde in Oszmiana?": "*Ongeveer 40 km van Vilnius ligt het kleine plaatsje Oszmiana, dat pas deze lente door Litouwen is geannexeerd. Tot voor kort was het daar. Gisteren reed een trein door Vilnius waaruit ongeveer 20 brieven werden gestrooid voor hen die op het station werkten. De brieven maakten duidelijk dat de joden uit Oszmiana kwamen en naar Vievis, een kleine plaats 50 km van Vilnius, werden gebracht voor tewerkstelling, maar schreven niet te weten waar precies. Zij waren er zeker van dat dit hun einde werd. Sommigen vluchtten. Bij elkaar werden zo'n 400 personen gepakt. Sommigen zijn in het ziekenhuis; sommigen werden niet gepakt omdat ze gewond waren. Dit betekent dat er een actie was en Oszmiana was uitgedund.*" Ibid., blz. 344. In het verslag van 28 oktober hetzelfde jaar schreef Kruk dat 410 zieke en ouderen onder de resterende 2.300 joden in het Oszmianagetto werden weggevoerd en doodgeschoten; ibid., blz. 387-388. De volgende dag schreef Kruk echter dat dit er 800 waren; ibid., blz. 394.

2036 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 525.

2037 **Novitch, Miriam.** *Sobibor. Martyrdom and Revolt*, Holocaust Library, New York 1980, blz. 29. Cf. Y. Arad, *Belzec, Sobibor, Treblinka. The Operation Reinhard Death Camps*, op.cit., blz. 109-110.

2038 Ibid., blz. 157.

2039 *Internationale Weltkarte* 1:1.000.000 *Sonderausgabe* IV.1941 Ber. V.41 N-35 Wilna.

2040 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 518.

2041 **Neringa Latvyte-Gustaitiene,** *The Genocide of the Jews in the Trakai Region of Lithuania,* online: http://www.jewishgen.org/LITVAK/HTML/OnlineJournals/genocide_of_the_jews.htm

2042 **Schelvis, J.** *Sobibor. A History of a Nazi Death Camp*, blz. 204, Tabel 12.9. Een zevende transport vertrok op 13 april, maar het is onwaarschijnlijk dat deze op 16 april Litouwen zou hebben bereikt.

2043 Tussen 15 juli en 12 december '42 vertrokken uit Nederland 42 jodentransporten naar Auschwitz. Na een korte onderbreking tussen 11 januari en 2 maart '43 nog eens acht. Nanda van der Zee geeft in haar overzicht van de transporten uit Westerbork in *De Trein* (ISBN 90-5911-347-0) van 15 juli '42 t/m 23 februari '43 een totaal van 46.420 naar Auschwitz en aansluitend t/m 6 april 7.699 naar Sobibor. In totaal t/m 6 april 54.119.

2044 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 519.

2045 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 521.

2046 **Sherman-Zander, Hilde.** *Zwischen Tag und Dunkel. Mädchenjahre im Ghetto*, Ullstein, Frankfurt a. M./Berlin 1984, blz. 60-61.

2047 Verslag van Jeckeln's verhoor op 14 december 1945 (Majoor Zwetajew, ondervrager; Sergeant Suur, vertaler). Historisch Staatsarchief Riga; geciteerd in Gerald Fleming, *Hitler and the Final Solution*, Univ. of California Press, Berkeley and Los Angeles 1984, blz. 96-97.

2048 **Rislakki, Jukka.** *The case for Latvia: disinformation campaigns against a small nation.* Editions Rodopi, Amsterdam / New York 2008, blz. 124.

2049 http://migs.concordia.ca/memoirs/frankel_zaltzman_paula/frankel_zaltzman_paula_04.htm

2050 **Kruk, Herman.** *The Last Days of the Jerusalem of Lithuania*, blz. 570.

2051 **Smolar, Hersh.** *The Minsk Ghetto: Soviet-Jewish Partisans Against The Nazis*, Holocaust Library, New York 1989, blz. 102-103.

2052 Ibid., blz. 108.

2053 **Mattogno, C., Graf, J.** Op. cit. (noot 198), chapter VIII.6., blz. 253-261. Theses & Dissertations Press, Chicago 2004 (www.vho.org/GB/Books/b).

2054 **Werner, Steffen.** *Die zweite babylonische Gefangenschaft: Das Schicksal der Juden im europäischen Osten.* Pfullingen: Selbstverlag, 1990.

2055 **Smilovitsky, Leonid.** *Ilya Ehrenburg on the Holocaust of the Jews in Belorussia: Unknown*

Evidence. *East European Jewish Affairs*, vol. 29, No. 1–2 (1999), blz. 61–74. [Stelt dat in totaal 206.500 mensen in Trostinets werden vermoord, waarvan 150.000 in de Blagovshchina Forest en 50.000 in het Shashkovka Forest].

11. INTERNATIONAAL MILITAIR TRIBUNAAL (IMT)

2056 http://www.codoh.com/trials/trirecon.html
2057 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg ou la Terre Promise,* Parijs, 1948. Engelse vertaling *Nuremberg or the Promised Land*. www.aaargh.com
2058 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg ou la Terre Promise,* Parijs, 1948. Engelse vertaling *Nuremberg or the Promised Land*. blz. 5. www.aaargh.com
2059 http://nl.wikipedia.org/wiki/Morgenthau-plan
2060 *International Law*. vol. II, blz. 450. Oppenheim en Lauterpacht.
2061 **Porter, Carlos W.** *Not Guilty at Nuremberg*. www.aaargh.com
2062 *Moscow Declaration*, Nov. 1943. De uitwerking geschiedde door de VS en GB.
2063 http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://whale.to/b/lindemann_h.html
2064 *Constitution of the International Military Tribunal.* http://avalon.law.yale.edu/imt/imtconst.asp#art10
2065 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg ou la Terre Promise,* Parijs, 1948. Engelse vertaling *Nuremberg or the Promised Land*. www.aaargh.com
2066 Brief van Jackson aan Truman, 12 oktober 1945. Geciteerd in: Robert E. Conot, *Justice at Nuremberg*. New York, Harper & Row, 1983, blz. 68.
2067 **Cohen, prof. D.** *Transitional Justice in Divided Germany After 1945.* U.C. Berkeley War Crimes Studies Center. Blz. 6-7.
2068 http://www.projo.com/news/mcharlesbakst/SE_BAKST_COLUMN_30_09-30-07_CR78R0C.1efbfe6.html#
2069 **Bardèche, Maurice.** *Nuremberg ou la Terre Promise,* Parijs, 1948, blz. 149.
2070 http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-SylviaStolz%27sLastWordsInCourt-RobertE&Siggy.htm
2071 **Jackson, R. H.** 3e Aanklachtsrede van 26 juli 1946 voor het IMT in Neurenrnberg, in: Ders., *Staat und Moral*, Nymphenburger Verlagshandlung, München 1946, blz. 107.
2072 IMT Document 054-USSR. *Report of the Special Commission for the Examination and Investigation of the Circumstances of the Shooting of Polish Prisoners of War in the Katyn Forest by the German Fascist Invaders.*
2073 **Oscar, F.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/
2074 **Butz, Prof. Dr. Arthur.** *The Hoax of the Twentieth Century. The Case Against the Presumed Extermination of European Jewry.* 1976. Blz. 17. Institute for Historical Review. PO Box 2739, Newport Beach, CA 92659. ISBN 0939484-46-3. Free downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
2075 **Leese, Arnold.** *The Jewish War of Survival.* 1945. Appendix IV. http://www.faem.com/books/jws2.htm#14 ; **Harry Truman** was een vooraanstaand *vrijmetselaar.* In 1940 werd hij de 97e Grootmeester van de Loge in Missouri. In 1945 werd deze *Prince of Darkness* bevorderd tot de hoogste Graad in de vrijmetselarij, de 33° Graad. Voor en tijdens zijn carrière in de politiek genoot hij de bescherming van joodse bankiers en door invloed van zijn joodse vriend Jacobson, steunde hij het zionistische Israël. Truman was o.m. verantwoordelijk voor de slag om Okinawa, waarbij 140.000 burgers omkwamen en de massamoorden met atoombommen op Hiroshima en Nagasaki.
2076 **Porter, Dr. Carlos.** *Not Guilty at Nuremberg. The German Defense Case.*
2077 **Mason, A.T.** *Harlan Fiske Stone: Pillar of the Law.* Blz. 716. New York. Viking, 1956.
2078 **Lautern, Mark.** *Das Letzte Wort über Nürnberg.* Blz. 56.
2079 **Goldman, Nahum.** *The Jewish Paradox,* Grosset & Dunlap, 1978, blz. 122.

2080 **Heink, Wilfried.** *A closer look at the Soviet "Extraordinary State Commission" (ESC) which claimed to have investigated "Fascist Crimes"* Deel I. *Inconvenient History*, Summer 2011. http://www.revblog.codoh.com/2011/06/a-closer-look-at-the-soviet-%E2%80%9Cextraordinary-state-commission%E2%80%9D-esc-which-claimed-to-have-investigated-%E2%80%9Cfascist-crimes%E2%80%9D/ Deel II: http://www.revblog.codoh.com/2011/06/a-closer-look-at-the-soviet-%E2%80%9Cextraordinary-state-commission%E2%80%9Desc-which-claimed-to-have-investigated-%E2%80%9Cfascist-crimes%E2%80%9D/

2081 **Heink, Wilfried.** *A closer look at the Soviet "Extraordinary State Commission" (ESC) which claimed to have investigated "Fascist Crimes"* Deel I. *Inconvenient History*, Summer 2011. http://www.revblog.codoh.com/2011/06/a-closer-look-at-the-soviet-%E2%80%9Cextraordinary-state-commission%E2%80%9D-esc-which-claimed-to-have-investigated-%E2%80%9Cfascist-crimes%E2%80%9D/ Deel II: http://www.revblog.codoh.com/2011/06/a-closer-look-at-the-soviet-%E2%80%9Cextraordinary-state-commission%E2%80%9Desc-which-claimed-to-have-investigated-%E2%80%9Cfascist-crimes%E2%80%9D/

2082 *Das Hossbach-'Protokoll': Die Zerstörung Einer Legende.* Dankwart Kluge. Leoni am Starnberger. Druffel 1980, 168 blz. ISBN 3-80611003-4. http://ihr.org/jhr/v04/v04p372_Weber.html
Zie ook **Porter, Dr. Carlos.** *Not Guilty at Nuremberg. The German Defense Case.* Document 386-PS, het zgn. 'Hossbach Protokoll', Hitler's veronderstelde toespraak van 5 november 1938, is een *fotocopie* van een *microfilmkopie* van een *overgetypte kopie* gemaakt door een Amerikaan van een *kopie* gemaakt door een Duitser van niet-geautoriseerde handgeschreven notities van Hossbach van een speech van Hitler, 5 dagen later uit het hoofd opgeschreven. (IMT XLII 228-230). Een geautoriseerde vervalsing, gebruikt door het IMT. Noch Fest, noch Shirer, noch Bullock laten hun lezers weten dat het Hossbach document frauduleus is, zoals revisionistische onderzoekers als de Britse historicus A.J.P. Taylor reeds jaren eerder vaststelde. (Zie: Dankwart Kluge, *Das Hossbach-'Protokoll,'*, 1980.; IHR *Journal*, Herfst 1983, blz. 372 ff.; A.J.P. Taylor, *An Old Man's Diary*, Londen: 1984, blz. 154.).

2083 **Porter, Carlos W.** *Not Guilty at Nuremberg.* Blz. 41. www.aaargh.com

2084 De *Gesprekken met Hitler* golden lange tijd als een boek van grote waarde voor historici: Rauschning was immers zelf bij Hitler op audiëntie geweest en had op die manier dus informatie uit de eerste hand verkregen. Bij het IMT werden teksten uit het boek van Rauschning dus veelvuldig tegen de Duitse beschuldigden in stelling gebracht. Het boek is ook veelvuldig als originele bron aangehaald in studies over het Nationaal-Socialisme. Aan deze authenticiteit kwam een eind toen Wolfgang Hänel in 1984 met bewijsmateriaal kwam waaruit duidelijk werd dat die zogenaamde dialogen tussen Hitler en Rauschning afkomstig waren uit bronnen zoals Mein Kampf, speeches en Rauschnings boek *Die Revolution des Nihilismus*. Dat vermoeden bestond al eerder, maar nu werd het bewijs op tafel gelegd. Vanaf dat moment had het boek afgedaan. De informatie was grotendeels verzonnen en niet uit Hitlers mond opgetekend.
Zie ook: W. Malanowski, Der Spiegel, Sept. 7, 1985, blz. 92 e.v.; M. Weber, *Swiss Histo-rian Exposes ...," Journal of Historical Review*, Fall 1983 (Vol. 4, No. 3), blz. 378-380.; M. Weber, *Rauschning's Phony 'Conversations With Hitler: An Update.* JHR, http://www.ihr.org/jhr/v06/v06p499_Weber.html H.W. Koch, ed., *Aspects of the Third Reich* (New York: St. Martin's, 1985), blz. 13; *Antideutscher Schwindel-Verleger gestorben*, D. National-Zeitung (Munich), 24 jan. 1992, blz. 9.

2085 Internationaal Militair Tribunaal. *Trial of the Major War Criminals Before the International Military Tribunal* (IMT Blue Series"), 42 delen, Neurenberg 1947-1949, deel 19, blz. 434.

2086 http://www.vho.org/D/Beitraege/Zeit.html noot 13.

2087 Bewijsstuk IHR-USA 254.

2088 Mogelijk kwamen ze uit het *Naturkundliches Museum* in Weimar, dat niet meer bestaat. De collectie is voor een deel overgebracht naar het *Naturkundemuseum* in Gotha. Berichten in de media meldden dat ze een label van het *Anthropologisches Museum Berlin Dahlem* hadden. http://www.codoh.com/found/fndgcffor.html
http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-VIDEO-NaziShrunkenHeads-Henri.htm

[2090] IMT-Document L-159, 'Blue Series, Deel 27, blz. 605-626.
[2091] Blaha's getuigenis in *Trial of the Major War Criminals, 1947, vol. V.*
[2092] *The Black Book: The Nazi Crime Against the Jewish People*, blz. 270, 274, 280, 313. Als 'bewijs' ingebracht voor de Neurenberger Commissie.
[2093] IMT, XXII 239.
[2094] IMT V (Amer. Editie), 312. Zie ook: **Porter, Dr. Carlos.** *Not Guilty at Nuremberg. The German Defense Case.*
[2095] IMT, XI 349.
[2096] **Constant, Dennis.** *70th Anniversary of Roosevelt's Pearl Harbor Treason.* News Blaze, 4 dec. 2011. www.newsblaze.com/story/20111204075208zzzz.nb/topstory.html
[2097] **Irving, D.** *Nuremberg, the Last Battle*, blz. 514, noot 576, Brief van Schoenfeld aan Jackson; 1 december 1945; NA, RG.238, Main Office Files, box 184).
[2098] **'King Arthur'.** *De Complete feiten over 'de Holocaust'.* # 52. http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://www.stormfront.org/forum/t173980-3/
[2099] IMT, Vol. I, blz. 84; Butz, blz. 21-22.
[2100] http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/
[2101] **Rimland, Dr. I.** *Ernst Zündel, His Struggle for Germany.* Gepubliceerd in *The Revisionist; Journal for Critical Historical Inquiry;* Volume 1, Nr. 2, mei 2003. Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings, TN34 3ZQ, United Kingdom, chp@vho.org
[2102] **Hoggan, David.** *The Myth of the Six Million.* Hoofdstuk 15.
[2103] http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/proc/12-13-45.htm#jewishpersecution
[2104] **Oscar, Friedrich.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Blz. 90-91. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/
[2105] Verklaring van 22 maart 1945 namens de Stafchef der *Ordnungspolizei Dresden*, Grosse, Overste der *Schutzpolizei* http://www.opfergang.de/grosse.htm
[2106] *The WW II Dresden Holocaust – A Single Column of Flame.* Kurt Vonnegut, die het bombardement meemaakte, stelt dat 1 à 1,5 miljoen mensen in en om Dresden waren. http://www.rense.com/general19/flame.htm
[2107] **Crossman, R.H.S.** *Esquire Magazine.* USA. November 1963. http://www.christusrex.org/www1/war/dresden1.html
[2108] *Wartime Code-Breaking and an `Unknown Holocaust': Irving, Weber Address Upbeat IHR Meeting.* http://www.ihr.org/news/july09meeting_report.html
[2109] **Pilger, John.** *The Lies of Hiroshima are the Lies of Today.* http://www.johnpilger.com/page.asp?partid=499
[2110] **Mullins, Eustace C.** *The Secret History of the Atomic Bomb. Why Hiroshima was Destroyed. The Untold Story*. http://gnosticliberationfront.com/secret_history_of_the_atomic.htm
[2111] **Rácz, Miklós.** *De atoombom als politiek wapen. Hiroshima en Nagasaki: het begin van de kernwapenwedloop.* 1986. Uitgeverij In de Knipscheer, Postbus 6107, 2001 HC Haarlem.
[2112] **Irving, David.** *Nuremberg. The Last Battle.*1996. Blz. 451. Parforce. Focal Point Publications, Duke Street, London W1M5DJ, ISBN 1 872197 16 7
[2113] **Haidn, Dr. Carl.** Das Internationale Militärtribunal von Nürnberg, Siegerjustiz statt neues Völkerrecht. http://vho.org/D/DGG/Haidn34_3.html
[2114] **Shawcross, Sir Hartley.** Voormalig Brits Hoofdanklager bij het Neurenberg IMT tijdens een speech in Stourbridge, 16 maart 1984.

12. 'DE HOLOCAUST': INSTRUMENT VOOR WERELDMACHT

[2115] *Freemasonry, Rituals & Symbols.* http://www.freemasonrywatch.org/md_12.html
[2116] **Makow, Ph.D. Henry.** *Illuminati: The Cult that Hijacked the World.* 2011. Silas Green. PO Box 26041, Winnipeg MB, Canada. ISBN: 1-4392-1148-5.
[2117] **Quigley, prof. C.** Georgetown University in *Tragedy and Hope*". (Quigley was de mentor van Bill Clinton op de Georgetown University).
[2118] **Hitchcock, Andrew.** *The French Connection. The History of the House of Rothschild.* http://www.iamthewitness.com/DarylBradfordSmith_Rothschild.htm
[2119] **Edel, Peter.** *De schaduw van de ster; Zionisme en antizionisme.* Blz. 222. 2002. ISBN 90 6445

264 4. Uitgeverij Epo, Berchem (België).

2120 **Mullins, E.** *Christian Defense League*, CDL, Nr. 40, 1981.

2121 *Haaretz*, 27 januari 2010. http://www.haaretz.com/news/netanyahu-at-auschwitz-world-must-unite-to- confront-new-threats-1.262201

2122 "*Als de Messias komt krijgt iedere Jood 2800 slaven.*" 14. Simeon Haddarsen, fol.56-D. *Mas. Shabbath 31b.*

2123 http://www.jta.org/news/article/2011/02/17/2743020/jewish-leaders-condemn-memorial-day-for-expelled-germans

2124 **Hoffman II, A.** *The National 'Holocaust' Museum: Synagogue of the New State Religion.* http://www.hoffman-info.com *Researcher* newsletter, Vol. 4. No. 3, 1993.

2125 Zie wat in de media gebeurde met Pim Fortuyn en mevrouw Gretta Duisenberg.

2126 **Hilberg, R.** Encarta Encyclopedia. *"Op de Geallieerde machten werd druk uitgeoefend voor een permanente vluchthaven in Palestina voor joodse overlevenden. De stichting van Israël drie jaar na de Duitse nederlaag, was dus een effect van de Holocaust."*

2127 vho.org/D/sub/index.html#Inhalt De Mazière was voor de Duitse hereniging in 1990 minister van BuZa in de DDR; na de hereniging werd hij lid van de Duitse Bundestag.

2128 www.coe.int/ecri

2129 http://64.143.9.197/jhr/v01/v01p-43_App.html

2130 *London Agreement 1953.* Hiermee nam West-Duitsland in 1953 o.m. op zich de 16 miljard 'schuld' uit de periode 1920-'30 alsnog te betalen. http://en.wikipedia.org/wiki/Agreement_on_German_External_Debts

2131 **Finkelstein, prof. N.** *De Holocaust-industrie. Bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden.* 2000. Mets en Schilt, Amsterdam. Vertaald uit het Engels. ISBN 90-5330-293-X.

2132 Wiesel, geboren in 1928, was van april 1944 tot januari 1945 gevangene in Auschwitz. Zijn in 1958 verschenen 'Overlevingsbericht' *Night* rept met geen woord over 'gaskamers'. In latere Duitse en Franse vertalingen (*Die Nacht* en *La Nuite*) is zonder toelichting het oorspronkelijke 'crematorium' consequent vertaald als 'Gaskamer'. (Robert Faurisson: *Witnesses to the Gas Chambers of Auschwitz.* In: **Rudolf, Germar** (ed.): *Dissecting the Holocaust*, blz. 144.

2133 **Pierce, dr. William.** *The Holocaust Shakedown.* Free Speech, januari 1999, Volume V, Nr. 1. http://www.natvan.com/free-speech/fs991a.html

2134 **Finkelstein, prof. N.** *De Holocaust-industrie. Bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden.* 2000. Mets en Schilt, Amsterdam. Vertaald uit het Engels. ISBN 90-5330-293-X.

2135 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_the_UN_resolutions_concerning_Israel_and_Palestine

2136 Het *gemiddeld* joodse inkomen in de VS bedraagt 2,5 x dat van overige Amerikanen.

2137 **Rubinstein, W. D.** *The Left, the Right and the Jews*; *Quadrant* (Australië), sept. 1979, blz. 27.

2138 http://www.rense.com/general90/whyhir.htm

2139 *Aussagen Hitlers zum Schicksal der Juden.* Historical revisionism. http://vho.org/D/sub/V.html

13. DE JHV: DE NIEUWE RELIGIE

2140 **Orwell, George.** *1984.* 34e Druk, 1983. Blz. 31. De Arbeiderspers, Amst. ISBN 90 295 3276 9.

2141 **Reed, Douglas.** *The Controversy of Zion.* Chapter 1, blz. 8-9. 1978. Dolphin Press (Pty) Ltd., Durban. ISBN 0 939482 03 7. Gratis te downloaden op http://aaargh-international.org

2142 *Johannes 8:42-44.* De kinderen van de duivel. [International Bible Society. New International Version, www.BibleGateway.com]

2143 Johannes 1:48. *"Jezus zag Nathanael tot Zich komen, en zeide tot hem: Zie, waarlijk een Israeliet, in welken geen bedrog is.*

2144 **Talmoed,** *Sanhedrin 43a.*

2145 **Talmoed,** *Gittin 57a.* (In recente versies niet Jezus, maar "zondaars van Israël". Echter, de door hedendaagse joodse exegeten betrouwbaar genoemde Soncino-editie bevat een voetnoot (nr. 4), die vermeldt dat "zondaars van Israël" een code is die verwijst naar Jezus!).

2146 **Talmoed,** *Tractaat Mechilla: "Jehovah zelf in de hemel bestudeert staande de Talmoed, omdat Hij zo'n respect voor dat boek heeft. "*En: *De besluiten van de Talmoed zijn de woorden van de levende G-d zelf. Jehovah zelf vraagt de opinie van de aardse rabbies als er moeilijke vraagstukken in de hemel zijn."* Rabbi Menachen, Commentaar voor het Vijfde Boek Zie ook: www.truthbeknown.com/judaismquotes.htm

2147 Kerithuth 6b, blz. 78; Midrasch Talpioth, blz. 225-L: *Jehova schiep de niet-joden in menselijke gedaante, opdat de Joden niet door dieren worden gediend. De niet-jood is daarom een dier in menselijke gedaante en bestemd om de joden dag en nacht te dienen."*

2148 **Rabbi Menachen.** Comments for the Fifth Book: *"De voorschriften van de Talmoed zijn de woorden van de levende G-d. Jehovah zelf vraagt de mening van de rabijnen op aarde, als er moeilijke vragen in de Hemel zijn."* www.truthbeknown.com/judaismquotes.htm

2149 www.truthbeknown.com/judaismquotes.htm

2150 *Talmud: The Real Truth About The Talmud* http://talmud.faithweb.com/

2151 Elie Wiesel, *Jewish Values in the Post-Holocaust Future: A Symposium.* Judaism, vol. 16 no. 3, 1967.

2152 **Goldberg, Rabbi Michael.** *Why Should Jews Survive?* blz. 48. In: *An American Professor Responds to a 'Jewish Activist'*. **http://ihr.org/jhr/v19/v19n1p56_MacDonald.html**

2153 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/Osteuropa/Welt280802.html

2154 Wiesenthal Centrum Magazine, *Response,* Vol. 20, No. 1.

2155 **Wiesel, Elie.** *Night.* Blz. 72.

2156 *What is a Jew?* Harry Cargas interviewt Elie Wiesel. *U.S Catholic/Jubilee,* 28 sept. 1971.

2157 *Auschwitz: Beginning of a New Era?* Papers van "International Symposium on the Holocaust" New York, 3-6 juni 1974. Publ. Cathedral Church of St. John the Divine en de "Anti-Defamation League" of "B'nai B'rith." Zie ook Posting 4 van: http://www.forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=7304&sid=457106c52be434e8584376228f9a61a9

2158 **Romig, Friedrich.** *Holocaust – Die neue Weltreligion.* Das Cartell. http://www.couleurstudent.at/

2159 **Goldberg, rabbi Michael.** *Why Should Jews Survive?,* blz. 48.

2160 http://www.thestar.com/news/insight/article/742965--a-case-for-letting-nature-take-back- Auschwitz

2161 **Weintraub, B.** *Holocaust Dogma of Judaism.*

2162 *Journal,* Nr. 29 (1996) en Nr. 30 (1997).

2163 **Finkelstein, Prof. Norman.** *De Holocaust-industrie. Bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden.* 2000. Mets en Schilt, Amsterdam; Vertaald uit het Engels. ISBN 90-5330-293-X.

2164 Noam Chomsky noemde Wiesel "One of The Major Frauds of Our Time". http://www.adelaideinstitute.org/

2165 Prof. Van Pelt, die momenteel geldt als voornaamste 'wetenschapper' op het gebied van 'de Holocaust', verklaarde in 2010 dat *"Voor 99% van wat we erover weten[…!] geen fysiek bewijs bestaat dat het bewijst."* http://www.thestar.com/news/insight/article/742965--a-case-for-letting-nature-take-back-auschwitz

2166 *Les temps modernes*, Parijs, december 1993, blz. 132-133.

2167 http://www.stormfront.org/posterity/ns/graf.html

2168 Een ironische Engelse versie van *Tien Holocaustgeboden* op http://shemkare.com

2169 Deuteronomium 25:19: *…. dat gij de gedachtenis van Amalek van onder den hemel zult uitdelgen; vergeet het niet!*

2170 **Talmoed, Z**ohar, Shemoth: *"Vernietiging van de Christenen is een noodzakelijk offer."* Jewish Encyclopedia, 1907; Funk & Wagnalls (onder *Gentiles,* blz. 617).

2171 Spreuk op Amerikaanse Dollarbiljetten, die met andere joods-maçonnieke symboliek op het Amerikaanse geld de in 1776 door Amschel Mayer Rothschild gestichte geheime New World Order van de 'Illuminati' vereert. http://watch.pair.com/mason.html#seal

2172 Nederlandse vertaling van de *Protocollen van de Wijzen van Zion* (als pdf) te downloaden op www.solargeneral.com of in het Engels op www.biblebelievers.org.au/przion1.htm

2173 In vervolg op de beruchte Patriot Act, kondigde president Obama op 31 december 2011 draconische uitbreidingen aan op die totalitaire Wet, waardoor thans in de VS *elke burger* of groep burgers naar willekeur *zonder aanklacht voor onbepaalde tijd kan worden vastgezet, zonder voor een rechter te worden gebracht.*

2174 **Manon, Ernst.** *A Look Back at Revisionism.* Verschenen in *The Revisionist; Journal for Critical Historical Inquiry,* 2003, Vol. 1, No. 1, blz. 83-97; Castle Hill Publishers, PO Box 118, Hastings, TN34 3ZQ, United Kingdom, chp@vho.org

2175 Director of government relations for B'nai B'rith Canada, *Memory of Holocaust Central to new world order*, *Toronto Star*, Nov. 26, 1991, blz. A17.

2176 *Hello, is there a Jew in the house?* Haaretz.com, 10 januari 2007. http://www.haaretz.com/hasen/spages/808644.html

2177 **Art. 19,** *Universele Verklaring van de Rechten van de Mens*, Alg. Verg. VN, 10 dec. 1948.

2178 **GeDa**chten**Po**litie.

2179 Zie de processen in Duitsland/Oostenrijk, Zwitserland tegen Zündel, Irving,

2180 *German Patriot Defence Lawyer Sylvia Stolz was sentenced to 3 and-a-half years in prison and disbarred for 5 years.* http://www.thebirdman.org/Index/Temp/Temp-SylviaStolz%27sLastWordsInCourt-RobertE&Siggy.htm

2181 **Wandres, Thomas.** *Die Strafbarkeit des Auschwitz-Leugnens*, Strafrechtliche Abhandlungen, neue Folge, Band 129, Duncker & Humblot, Berlijn 2000, 340 pagina's, DM 158,-, ISBN 3-428-10055-7, ISSN 0720-7271.

2182 **Göbel, Dr. K.** Amtsgericht München, 22.7.1992.

2183 **Hilberg, Raul.** Interview *Standard*, Wenen, t.g.v. Congres Wiesenthal Inst. 10-11 juni 2006. http://www.adelaideinstitute.org/Think/hilberg.htm

2184 Zie proces tegen Zündel in Duitsland in 2007: verdedigster Sylvia Stolz werd verwijderd omdat zij zich 'teveel identificeerde met de zaak van de verdachte'(!) en op 14 januari 2008 veroordeeld tot 3,5 jaar celstraf(!) en een *Berufsverbot* van 5 jaar wegens *aanzetten tot rassenhaat*(!!). Zij had o.m. 'de Holocaust' *de grootste leugen uit de wereldgeschiedenis* genoemd .

2185 Tijdens het Zündel-proces zei het Hof tegen beëdigd getuige à décharge Faurisson: *"Neemt u er nota van dat waarheid hier geen verdediging is. Het doet er voor ons niet toe of wat u zegt juist is; het is niet van belang of wat u zegt juist is of niet. Van belang voor ons is de pijn die u mogelijk veroorzaakt in een deel van de Canadese maatschappij."* http://www.jailingopinions.com/toben.html

2186 Afgrijselijke misdaad.

2187 **§ 130** van de Duitse Strafcode, waaronder 'Holocaustontkenning' valt, bepaalt dat het een beklaagde niet is toegestaan ontlastend bewijs aan te voeren.

2188 Zie veroordeling Mr. Sylvia Stolz in 2007 tot 3,5 jaar gevangenisstraf wegens verdediging van Ernst Zündel en talloze andere bedreigingen tegen advocaten in Duitse rechtszalen.

2189 Zie proces tegen Günther Deckert, Mannheim, 1994.

2190 *Wikipedia,* Spaanse Inquisitie. http://nl.wikipedia.org/wiki/Spaanse_Inquisitie

2191 Jaarverslagen Bundeskriminalamt.

2192 *Crimen atrox:* Afgrijselijke misdaad.

2193 *Incompetent,* niet alleen vanwege zijn immorele uitwijzing van de Belg Siegfried Verbeke aan Duitsland, terwijl soortgelijke gevallen eerder door het Duitse Constitutionele Hof al nietig waren verklaard, ook *illegaal* omdat het EAW (uitleveringsverdrag) nadrukkelijk niet voor dit soort gevallen was bedoeld. Velleman pleegde *Misbruik van Recht* omdat de EAW is gericht tegen *zware criminaliteit en terrorisme,* iets dat hij uit verkeerd begrepen carrièrezucht of kwaadwillendheid negeerde. Deze handlanger van de pleitbezorgers voor Schurkenstaat Israël, het CIDI, maakte na buitenvervolgingstelling van Mevr. Duisenberg na een joodse aanklacht, een knieval voor die opdrachtgevers door de moreel lichtjaren boven hem staande mevrouw Duisenberg een trap na te geven en publiekelijk te kapittelen. (Oud-premier en ex-Minister van Justitie Dries van Agt toonde zich daar later terecht verontwaardigd over). De kwalijke en gevaarlijke joodse Zeloot Velleman was ook de leidende kracht achter de razzia in de woning van cartoonist Gregorius Nekschot (mei 2008). Velleman deed als *bestuurslid* van het MDI (!) 'aangifte' tegen Nekschot bij … *officier van Justitie* Velleman! Dit bedenkelijke type trad ook op als aanklager in het politieke proces in 2010 tegen Volksvertegenwoordiger Geert Wilders.

2194 Paus Pius XI, Encykliek *"Met brandende Zorg"*, 1937.

2195 http://www.ihr.org/jhr/v19/v19n5p22_Faurisson.html

2196 *Blue State Philosopher*. World magazine, Marvin Olasky, 2006.

2197 **Grant, Harmony** *There's something obscenely wrong with this picture"*. National Vanguard, 8 december 2006.

2198 Bekende joodse mensen die onderdelen van de JHV bestrijden en/of betwijfelen zijn kennelijk immuun voor racistische Holocaustvervolging: *Atzmon, Fritjof Meyer, Norman Finkelstein, Gitta Sereny, Konrad Adam, Kaspar Rosenbaum, Rabijn Friedman, Henrik M. Broder, Raul Hilberg.*

2199 Jaarverslagen Bundeskriminalamt.

2200 De Duitse Bundestag nam op 11 december 2003 een motie aan, waarin wordt verklaard dat "antisemitisch *denken*, spreken en handelen geen plaats heeft in Duitsland."

2201 Kwartaalrapport ZJD, *Virulent Anti-semitism in Germany today.* Nr. 1, 2008.

2202 Nadat dit werd geschreven, werd in Frankrijk een Wet aangenomen die tot grote woede van de Turkse regering 'ontkennen' van de Armeense genocide strafbaar stelt!

2203 SSPX = Société Saint Pius X, opgericht in 1970 door Aartsbisschip Marcel Lefèvre.

2204 http://ihr.org/jhr/v10/v10p187_Faurisson.html

14. 'HOLOCAUSTSTUDIE': ANTI-WETENSCHAP *par excellence*

2205 *Alfa-vakken* is een benaming voor academische vakken als politicologie, sociologie, filosofie, letteren, geschiedenis, e.d., vakken waarvan politiek, wereldbeschouwing, emotie en andere subjectieve, niet-rationele elementen deel uitmaken. Dit in tegenstelling tot bijv. Bètavakken, welke zich bezighouden met exacte vakken, techniek, geneeskunde, enz.

2206 **Herbert, U.** Duits historicus, *Frankfurter Rundschau,* 13 februari 1997, blz. 7.

2207 Zie artikel van Noam Chomsky *The Fate of an Honest Intellectual,* over Norman Finkelstein en diens kritiek op een boek dat 'bewees' dat Palestijnen zich pas in de jaren 1920-'40 in Palestina vestigden; het geeft perfect het lot aan van elke academicus die iets publiceert strijdig met de JHV. http://www.chomsky.info/books/power01.htm

2208 https://secure.wikimedia.org/wikipedia/en/wiki/Hitler_Diaries Dit Wikipedia artikel verzwijgt de werkelijke aantoner van deze vervalsing, David Irving.

2209 **Wandres, Thomas.** *Die Strafbarkeit des Auschwitz-Leugnens*, Strafrechtliche Abhandlungen, neue Folge, Band 129, Duncker & Humblot, Berlijn 2000, 340 pagina's, DM 158,-, ISBN 3-428-10055-7, ISSN 0720-7271.

2210 **Marrus, Michael R.** *The Holocaust in History.* Preface, blz. xii. 1987. Penguin Books. ISBN 0-452-00953-7.

2211 Interview *NRC Handelsblad* (4 dec. 2005) Jaap Dronkers, hoogleraar en OESO onderzoeker.

2212 **Neusner,** *Judaism,* blz. 10.

2213 **Cleveringa, prof. R.P.** Tekst rede aan de Leidse Universiteit, 26 november 1940. http://www.wetenschapsagenda.leidenuniv.nl/index.php3?m=&c=137

2214 **Hayward, Joel S. A.** Doctoraalscriptie 1993. *The Fate of Jews in German Hands: An Historical Enquiry into the Development and Significance of Holocaust Revisionism.* University of Canterbury (New Zealand). http://aaargh-international.org/engl/hay/hay1.html

2215 **Presser, prof. dr. J.** *Ondergang. De vervolging en verdelging van het Nederlandse Jodendom 1940-1945.* 1965. Deel II. Vierde druk mei 1965. Den haag

2216 **Czech, Danuta.** *Kalendarium der Ereignisse im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau 1939–1945*, Rowohlt Verlag, Reinbek bei Hamburg 1989, ISBN 3498008846.

2217 **Klarsfeld.** Blz. 5 (eigen numbering: Klarsfeld's *Mémorial* heeft geen paginering).

2218 **Kues, Thomas.** *Evidence for the Presence of "Gassed" Jews in the Occupied Eastern Territories.* Part I. In: *Inconvenient History*. A Quarterly Journal for Free Historical Inquiry. http://www.inconvenienthistory.com/archive/2010/volume_2/number_2/evidence_for_the_presence_of_gassed_jews.php

2219 **Aynat, Enrique.** *Estudios sobre el Holocausto*, Graficas Hurtado, Valencia, Spain 1994.

2220 **Marrus, M.R.** *The Holocaust in History.* 1987. ISBN 0-452-00953-7.

2221 **Hilberg, Raul.** *De Vernietiging van de Europese Joden*, blz. 1299 (Nederlandse vertaling 2008) Uitgeverij Verbum BV. ISBN 978-90-74274-14-2.

2222 **Kogon, Eugen.** *De SS-staat.* 1974. Kindler Verlag GmbH, München. 1984 De Bataafsche Leeuw, Dieren. De anti-zionistische joodse revisionist en onderzoeker van Auschwitz en Majdanek J.G. Burg noemt dit *"een schandalig boek"* en Kogon's verhalen over ver-gassingen in Auschwitz *"zieke fantasie".* http://www.vho.org/aaargh/deut/BURG/MAE-1.html

2223 http://www.vho.org/GB/Journals/JHR/11/2/Faurisson133-175.html

2224 Zie Hoofdstuk **7 a.** De *werkelijke* aantallen joden in Auschwitz.

2225 **Faurisson, prof. dr. R.** *How Historian Gilbert Falsifies and Invent.* http://www.holocaust.nu/

2226 **Gilbert, Martin.** *Auschwitz and the Allies.* Holt, Rinehart & Winston, ISBN 0-03-059284-4.

2227 http://www.thephora.net/forum/showthread.php?s=3ae01df95c7d13f4dc9d3da95772f18d&t=54839

2228 Zie ook Hoofdstuk 6 ***h.*** 3.

2229 **Dawidovicz, L.** *The War Against the Jews*. 1975.

2230 *New York Times,* 3 maart 1991. Duitse overzichten buitgemaakt door Sovjets april 1945 in nazi-administratief centrum Oranienburg (Sachsenhausen) bij Berlijn. De documenten zijn door de Sovjets op microfilm gezet en tot de val van het communisme in Moskou verborgen gehouden. Uitsluitend ter inzage voor gescreende joodse onderzoekers.

2231 *New Yorker,* 23 februari 1963.

2232 **Hilberg, Raul.** *The Destruction of the European Jews.* Quadrangle Books, Chicago 1967, blz. 311.

2233 http://www.geniebusters.org/915/04f_footnote.html

2234 Hoofdstuk **6 *e.* 5** *Auschwitz.*

2235 **Köhler, Manfred .** *The Value of Testimony and Confessions Concerning the Holocaust*, in Dissecting the Holocaust (Germar Rudolf, Ed.), Hfdst. 6, blz. 129 e.v.

15. ALLE 'ONTZENUWINGEN' WEERLEGD

2236 www.nizkor.org

2237 www.platformeducatiewo2.nl

2238 www.ihr.org

2239 De 66 Vragen en Antwoorden zijn (in het Engels) te vinden op website: http://www.zundelsite.org/english/debate/debatetoc.html

2240 http://www.stormfront.org/forum/t673655/

2241 *Ernst Zündel replies to the 66-point "Nizkor Rebuttal."* http://www.zundelsite.org/debate/debatetoc.html

2242 *Report of the International Committee of the Red Cross on its Activities during the Second World War.* 3 delen, Genève, 1948.

2243 **MacDonough, Giles.** *After the Reich.* April 2007, John Murray. http://cgi.stanford.edu/group/wais/cgi-bin/index.php?p=8097

2244 *Die Tagebücher von Joseph Goebbels* (compleet). Saur Verlag. 2006. 2 Delen, 1923-1941 en 1941-1945.

2245 *The Goebbels Diaries 1939-1941* edited by Fred Taylor. New York: Putnam's, 1983. 490 blz. Dagboekfragmenten (ca. 10%) van de victoriejaren, inzicht gevend in 'pure' propaganda en officiële Nazi politiek. De kopieën van de afschriften zijn afkomstig uit het Oostblok; passages over het Sovjet-Nazi Pact door de communisten weggelaten.

2246 **Manvell, R. en Fränkel, H.** *Goebbels, eine Biographie*. Kiepenheuer & Witsch Verlag, Köln/Berlin. 1960, Blz. 256.

2247 **Irving, David.** *Revelations from Goebbels' Diary.* Journal of Historical Review. http://ihr.org/jhr/v15/v15n1p-2_Irving.html

2248 **Rimland, dr. I.** *Christopher Browning: ein unwissende Experte.* Vierteljähreshefte für Freie Geschichtsforschung 1997**.** 1e jrg., nr. 4, dec. 1997. http://www.vho.org/VffG/1997/4/4_97.html

2249 Brunhilde Pomsel, Goebbels secretaresse. http://www.dailymail.co.uk/news/article-2031365/Goebbels-secretary-100-breaks-silence-cold-distant-monster-Germans-hate-Jews.html#ixzz1X28Ryxzr

2250 **Oscar, Friedrich.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsver-brecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere Revisionistische werken op http://vho.org/download/

2251 Zie IHR: http://www.ihr.org/jhr/v12/v12p167_Weberb.html

2252 http://en.metapedia.org/wiki/Malmedy_massacre

2253 **Halow, J.** *Innocent at Dachau,* Journal of Historical Review, 1989-90, blz. 459; Zie ook: **T. Bower,** *Blind Eye to Murder*, blz. 304, 310, 313.

2254 Over folteringen van Duitse militairen en functionarissen zie: Freda Utley, *The High Cost of Vengeance* (Chicago: Regnery, 1949), blz. 185-200.; Judge Edward L. van Roden, *American Atrocities in Germany,* The Progressive, febr. 1949, blz. 21-22; The Congressional Record -Appendix, Vol. 95, Sec. 12, (10 maart 1949), blz. A1365-66. Dachau advocaat Lt. Col. Willis M. Everett Jr., beschreef de verhoormethoden voor het US Hooggerechtshof; complete tekst in: *The Congressional Record - Senate*, Vol. 95, Sec. 2, (10 maart 1949), blz. 2159-2165. Uittreksels in: *The Congressional Record* -Appendix, Vol. 95, Sec. 13, (5 april 1949), blz. A-2065-67. Ook van belang: Montgomery Belgion, *Victor's Justice* (Regnery, 1949).; Reginald T. Paget, *Manstein: His Campaigns and His Trial* (Londen: 1951).

2255 Neurenberg-document 3057-PS.

2256 IMT ("blue series"), vol. 15, blz. 64-68.

2257 **Weckert, Ingrid.** *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* § 4.3. http://vho.org/D/gzz/9.html

2258 http://vho.org/VffG/1997/4/Buecher4.html

2259 Het document in het Moskouse Speciale Archief draagt archiefnummer 502-I-316, sheet 431.

2260 **Faurisson, Professor Robert.** *Response to a Paper Historian.* Journal of Historical Review. http://www.ihr.org/jhr/v07/v07p-21_Faurisson.html

2261 *Important (Auschwitz) Documents Found in Moscow Archives.* Journal of Historical Review.

http://ihr.org/jhr/v15/v15n6p36_Weber.html

2262 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003. Blz. 74. Hoofdstuk 5.4.1.2.3. Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. PO Box 118, Hastings TN34 3ZQ, Great Britain. www.vho.org/chp Downloads van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download/
Download van dit en andere revisionistische boeken op http://vho.org/download

2263 **Butz, Prof. Dr. Arthur R.** *The Hoax of the Twentieth Century. The Case Against the Presumed Extermination of European Jewry.* 1976. Blz. 393. Institute for Historical Review. PO Box 2739, Newport Beach, CA 92659. ISBN 0939484-46-3. Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

2264 Volgens Honsik werd dit in 2002 officieel gesteld door Fritjof Meyer in *Die Zahl der Opfer von Auschwitz – Neue Erkenntnisse durch neue Archivfunde*", in: *Osteuropa'*, 52e jaargang, Deel 5/2002. Fritjof Meyer is joods, hoofdredacteur van *Der Spiegel*, Oosteuropa-specialist en historicus. http://honsik.com

2265 **Shirer, W.R.** *The Rise and Fall of the Third Reich.* Noot blz. 972, uitsluitend *Duitse editie!*

2266 http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/Neuengamme/Marques_050605.html

2267 **Hinsley , Prof. F.** *British Intelligence in the Second World War; Its Influence on Strategy and Operations*, Cambridge, 1979-1984, 3 delen. Deel 2, blz. 673).

2268 *The Talmud,* Goldmann Publishers, München 1980, blz. 138, 225.

2269 *The Jewish Chronicle Online.* 20 augustus 2009. http://www.thejc.com/comment/columnists/it-right-expose-wiesenthal

2270 **S. Wiesenthal,** *Der neue Weg* (Vienna), 15/16 en 17/18, 1946. ('*De Belzec Zeepfabriek: RIF*').

2271 **Zámečník, Stanislav.** *That Was Dachau 1933 - 1945*, blz. 377 en 379.

2272 **Rudolf, Dr. Germar.** *Lectures on the Holocaust,* blz. 72 e.v.

2273 Brief van Pinter in het Katholieke weekblad *Our Sunday Visitor*, 14 juni 1959, blz. 15. Zie ook Theodore J. O'Keefe, *The Liberation of the Camps: Facts vs. Lies*", *The Journal of Historical Review* (*JHR*), 15(4) (1995), blz. 18-23.

2274 **Piper, M.C.** *Best Witness. The Mel Mermelstein Affair and the Triumph of Historical Revisionism.* Center for Historical Review 132 Third Street, S.E. Washington, D.C. 20003. ISBN: 0-935036-48-2. Internet Edition AAARGH 2003.

2275 *The Auschwitz Album. The Story of a Transport.* Yad Vashem, Jeruzalem. 2002. Nederlandse uitgave *Het Auschwitz Album. Reportage van een transport.* 2005. Uitgeverij Verbum bv. ISBN 90-808858-7-8.

2276 **Mattogno, Dr. Carlo.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz 386. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit boek en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

2277 **Sereny, Gitta.** *The Times,* Londen. 29 augustus 2001.

2278 http://holocaustdenialvideos.com/buchenwald/index.html Episode 11.

2279 *Advent of Deception. FEMA Camps.* Zie http://www.apfn.org/apfN/camps.htm en http://adventofdeception.com/fema-concentration-camps-america

2280 'False News Trial' van Ernst Zündel. Canada, 1988 (23-5691). Engels Lagerhuislid Regionald Paget onderzocht het optreden van de *Einsatzgruppen* en concludeerde dat de aantallen met een factor 10 en soms meer werden overdreven.

2281 **Tijsseling, A.** Dissertatie *Guilty sex. Homosexual indecency offences around the German occupation.* 2009. Universiteit van Utrecht.

2282 **Schirmer-Vowinckel, I.** *Sinti und Roma – Geschichten, Legenden und Tatsachen*, in: *Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung,* Hastings/GB, ISSN 1370-7507, 1999, blz. 99.

2283 **Lewy, G.** *Die Verfolgung der Zigeuner im Dritten Reich.*

2284 **Bauer, Prof. Y.** in: *Der Spiegel*, nr. 22/2001, blz. 156.

2285 *Oberlandesgericht München* (AZ: 9 EU 4757 59) schreef bij vonnis van 7 januari 1961 dat het bij deportatie van zigeuners niet ging om vervolging wegens ras.

2286 *Frankfurter Allgemeine Zeitung,* 30 juni 2000, blz. 57. http://codoh.com/library/document/1717

2287 **Hitler, A.** *Mein Kampf.* Blz. 373-374.

2288 *Hitler's Secret Conversations 1941-1944.* 1961, blz. 108-109. (Ook Irving, *Hitler's War*, 1977, blz. 331.)

2289 **Pressac, J.-C.** *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers.* 1989. 564 blz. Beate

Klarsfeld Foundation (New York). http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/pressac0429.shtml
2290 **Mattogno, dr. Carlo.** *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda versus History.* 264 blz. Holocaust Handbooks Series, Vol. 11. Chicago (Ill.): Theses & Dissertations Press, overdruk Castle Hill Publishers, Dec. 2004. ISBN: 1-59148-012-4: Auschwitz Studies Set, vol. 2.
2291 **Mattogno, dr. Carlo.** *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and reality.* Holocaust Handbooks Series Vol. 20. Sept. 2005. Theses & Dissertations Press, Castle Hill Publishers, UK.
2292 http://www.ghwk.de/nederlands/protnl.htm
2293 **Serge Klarsfeld.** *Le mémorial de la déportation des juifs de France*, Klarsfeld Foundat., Parijs '78.
2294 **Sanning, W.N.** 1983. *The Dissolution of the Eastern European Jewry.* Tabel 11. http://www.geocities.com/CapitolHill/Parliament/3294/rb15.htm Free downloads van dit en andere Revisionistische boeken op http://vho.org/download/
2295 **Zayas, A. de.** *Nemesis at Potsdam*, Routledge & Kegan Paul, 1979, blz. xxv.
2296 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Displaced_persons_camp#Camps
2297 *Die Welt*, 25 september 1954 en *Deutsche Wochenzeitung*, 13 januari 1967.
2298 http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html
2299 **Butler, R.** *Legions of Death.* Blz. 235. 1983 Hamlyn Paperbacks.
2300 **Faurisson, prof. R.** *How the British Obtained the Confessions of Rudolf Höß*, gepubliceerd in Journal of Historical Review. http://ihr.org/jhr/v07/v07p389_Faurisson.html
2301 **Oscar, Friedrich.** *Über Galgen Wächst Kein Gras. Die Fragwürdige Kulisse der Kriegsverbrecherprozesse im Spiegel Unbekannter Dokumente.* 1950. Erasmus Verlag, Braunschweig. Downloads van dit boek en andere Revisionistische werken op http://vho.org/download
2302 Zie IHR: http://www.ihr.org/jhr/v12/v12p167_Weberb.html
2303 http://www.nizkor.org/ftp.cgi/camps/aktion.reinhard/wolzek.01 .
2304 Rechter E.L. van Roden, van de Amerikaanse Commissie van Onderzoek naar de Oorlogsmisdaden (The Van Roden Report, 1949, Congressional Record, Appendix. v. 95, sec.12, 3/10/49). ook gepubliceerd in *American Atrocities in Germany*, The Progressive, februari 1949.
2305 http://en.metapedia.org/wiki/Malmedy_massacre
2306 **Halow, J.** *Innocent at Dachau*, JHR, 1989, blz. 459; **T. Bower,** *Blind Eye to Murder*, blz. 304-313.
2307 Over foltering bij het Dachau-proces zie: Freda Utley, *The High Cost of Vengeance* (Chicago: Regnery, 1949), blz. 185-200.; Judge E.L. van Roden, *American Atrocities in Germany*, The Progressive, febr. 1949, blz. 21-22; *The Congressional Record* -- Senate, Vol. 95, Sec. 2, (10 maart 1949), blz. 2159-2165. Uittreksels: *The Congressional Record* -- Appendix, Vol. 95, Sec. 13, (5 april 1949), blz. A-2065-67. Eveneens van belang: Montgomery Belgion, *Victor's Justice* (Regnery, 1949).; Reginald T. Paget, *Manstein: His Campaigns and His Trial* (Londen: 1951). http://www.ihr.org/jhr/v12/v12p167_Weberb.html
2308 http://www.dhm.de/lemo/html/dokumente/nsdap25/index.html
2309 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_the_UN_resolutions_concerning_Israel_and_Palestine
2310 **Ball, G. and Douglas.** *The Passionate Attachment.* New York: Norton Co., 1992. blz. 281-82.
2311 *The Journal of Historical Review.* Zomer 1988.
2312 *Jewish Week*, 19 febr. 2010. http://www.thejewishweek.com/viewArticle/c37_a17895/News/National.html
2313 **Hoffmann, J.** *Stalin's Vernichtungskrieg 1941-1945. Planung, Ausführung und Dokumentation.* Blz. 224-237. 2000, F.A. Herbig Verlagsbuchhandlung, München. ISBN 3-7766-2079-X.
2314 **Meiser, H.** *Gescheiterde Friedens Initiativen 1939-1945.*
2315 Herfst 2004 weersprak de Oostenrijkse revisionistenvervolger prof. Jagschitz in een TV-diskussie de regisseur van de film *Der Untergang* als volgt: *Voor de misdaden in Auschwitz was Hitler niet direkt de motor."* (Citaat uit *News*, Wenen, Nr. 39/2004, blz. 137.) De vraag wie dan wel de motor was (vergassingen) werd niet gesteld en bleef onbeantwoord.
2316 **Browning, C.R.** *Nazi policy, Jewish workers, German killers.* 2000. Blz. 51-52.
2317 **Witte P.,** *Dienstkalendar Heinrich Himmlers 1941/42*, Christian Verlag, Hamb., 1999, blz. 278.
2318 http://www.stormfront.org/forum/t673655/
2319 **Rudolf, Dr. Chem. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* Maart 2003. Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. Download op http://vho.org/download
2320 **Lüftl, Ir. W.** *Holocaust: Belief and Facts* (The Lüftl Report). file:///H:/Documents/HR/OPSL/Act/Div/Auteurs/L/Lueftl%20Report%20(Holocaust%20--%20Belief%20and%20facts).htm

2321 Gebruiksaanwijzing Zyklon-B: *Directives for the Use of Prussic Acid (Zyklon) for the Destruction of Vermin (Disinfestation).* IMT Doc. Nr. NI-9912. http://www.ihr.org/books/leuchter/appendix03.html

2322 *The Leuchter Report,* Appendix Nr. 3. Directives for the Use of Prussic Acid (Zyklon) for the Destruction of Vermin (Disinfestation). *Institute for Historical Review.* http://www.ihr.org/books/leuchter/appendix03.html

2323 **Mattogno, dr. C.** *The Crematorium Ovens of Auschwitz and Birkenau* in *Dissecting the Holocaust.* 2000. Blz 373-94. Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Download op http://vho.org/download

2324 http://nl.wikipedia.org/wiki/Blauwzuurgas

2325 Auschwitz Museum, D-Z/Bau, nr. inw. 1967, blz. 246, 247.

2326 **Ball, John Clive.** *Air Photo Evidence.* Hfdst. 5.1. http://www.whale.to/b/ball.html#5.1_Alterations_on_Air_Photos_of_Auschwitz-Birkenau

2327 www.vho.org/VffG/2000/1/Rademacher104f.html

2328 *IMT* Vol. XXXIV, 4024 – PS blz. 64.

2329 http://www.holocaust-history.org/auschwitz/pressac/technique-and-operation/page231.shtml

2330 http://www.codoh.com/incon/inconbsinbirk.html

2331 **Porter, Dr. Carlos W.** *Made in Russia: The Holoco$t.* http://www.cwporter.com/parttwo.htm

2332 **Honsik, G.** *Feind and Felon. Perjury, Power and Murder in the Footsteps of Wizenthal*. Blz. 68. Edition AAARGH, December 2007. aaarghinternational@hotmail.com

2333 **Zinsser, H.** *Rats, Lice, and History: Being a Study in Biography.* New York: Black Dog & Leventhal Publishers. 1935 en 1963. ISBN 1-884-82247-9.

2334 *From the Memoirs of a German Soldier: Auschwitz, Buchenwald and Alfred Hitchcock's First Horror Movie.* Inconvenient History 2012, Vol. 4, Nr. 4. http://inconvenienthistory.com/archive/2012/volume_4/number_4/from_the_memoirs_of_a_german_soldier.php

2335 **Fröhlich,** *Wlassow,* blz. 228.

2336 **Postma, F.H.** *De repatriëring van Sovjetonderdanen uit Nederland 1944-1956*. Blz. 22-23. De Bataafsche Leeuw, Amsterdam. 2003. ISBN 90 6707 572 8.

2337 **Mattogno, Dr. Carlo** en **Deana, Dr. Ing. Franco.** *Die Krematorien von Auschwitz-Birkenau.* http://www.codoh.com/inter/intgrmattogno.html

2338 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Cremation#Ash_weight_and_composition

2339 http://de.wikipedia.org/wiki/J._A._Topf_und_S%C3%B6hne

2340 http://www.stormfront.org/forum/t673655/

2341 Verslag van de ondervraging van Prüfer door de Sovjet SMERSH in 1946-'48, zoals geciteerd door anti-revisionist Gerald Fleming.

2342 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Cremation#Ash_weight_and_composition

2343 http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20090101191457AARP5kl

2344 http://www.urnsonsale.com/human_cremation.htm

2345 **Ball, John Clive.** *Air Photo Evidence.* Blz. 269 e.v. in *Dissecting the Holocaust.* 2000, Theses & Dissertations Press, P.O. Box 64, Capshaw, Alabama 35742, USA (ISBN 0-9679856-0-9). Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download

2346 Gilbert vervalste o.m. de Gerstein-Verklaring. http://anonymouse.org/cgi-bin/anon-www.cgi/http://forum.codoh.info/viewtopic.php?f=2&t=7528&sid=b81918fe42d77388580afdfabc5c692b

2347 http://www.guardian.co.uk/world/2003/dec/24/israel1

2348 *Wikipedia.* http://en.wikipedia.org/wiki/Anti-miscegenation_laws

2349 http://www.stormfront.org/forum/t673655/-3/ V&A 55.

2350 http://nl.wikipedia.org/wiki/Holocaustontkenning

2351 http://www.holocaust-history.org/revisionism-isnt/

16. EINDCONCLUSIES

2352 http://rehmat1.wordpress.com/2011/09/24/french-jew-see-my-shoah-sherlockholmised%E2%80%99/

2353 *Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal.* Elfde, herziene druk. 1984. ISBN 90.6648.401.2.